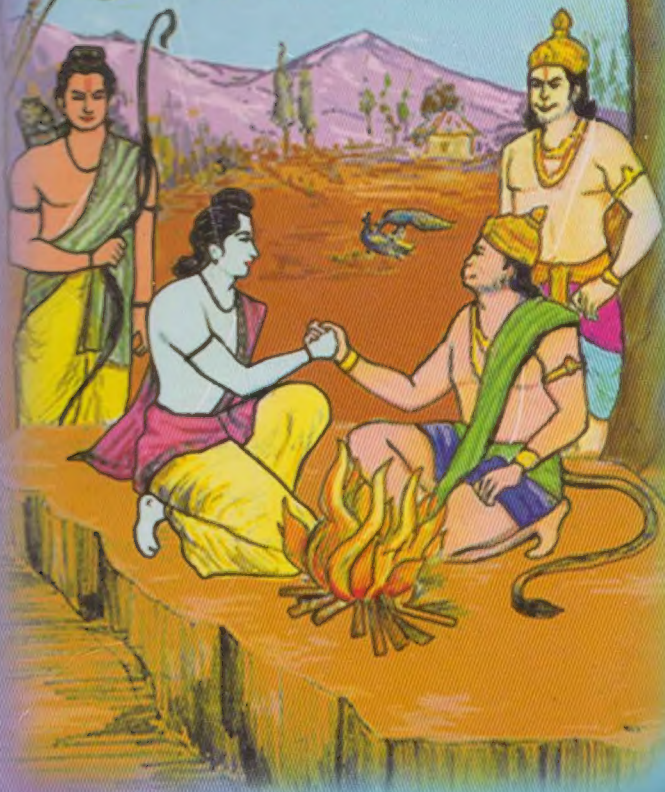

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ப்ரதி பத அர்த்தம்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

ஸ்ரீமத் வாஸ்மகி ராமாயணம்

ப்ரதி பத அர்த்தம்

பாகம்-5

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

மூல ஸ்லோகங்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும்
பதப்பிரிப்பும் அர்த்தமும் தமிழில்

நன்றி:

The Late Rao Sahib P.S. Krishnaswami Iyer
M.N. Ramaswami Iyer Memorial Edition

M.N.Narasimhan - Mumbai

(ராமாயண பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்)

ப்ரம்ம வித்யா வெங்கடராமன்

V. Ramachandran

V.Varalakshmy (Trustee Sri Rama Nama Bank)

H.Ganesh (Trustee Sri Rama Nama Bank)

R.Chitra, R.Santhanam, C.Venkatesh

பகவன் நாமம் எழுதுவதற்கு நோட்டுகளை வழங்கி பக்தர்கள் மூலம்
நாமா எழுதுவிக்கின்ற வேள்வியை நடத்தி வருகின்ற
ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின் பிரசாரப் பிரிவான

ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்ஸ் வெளியீடு :

ராம மந்திரம், 2/8, வினாயகம் தெரு,

மேற்கு மாம்பலம், சென்னை 600 088.

தொலைபேசி : 044- 2489 3736

E-mail : raman@ramanamabank.org

Website : www.ramanamabank.org

TITLE : Srimad Valmiki Ramayanam - Prathipatha Artham
AUTHOR : P.S. Krishnaswami Iyer
SIZE : 21.5cm x 14cm
EXTENT : 9760 Pages
PRICE : RS 2300/- Set of 11 volumes
EDITION : 2010

ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின் பிரசாரப் பிரிவு

ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்ஸின்

செயல்பாடுகள்: 2010 ஏப்ரல் குடிய

தலைப்புகள்:	179
புத்தகங்கள்:	200
விஷயங்கள்:	54,210 பக்கம்
அச்சிட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை:	5,55,240
விநியோகம் செய்யப்பட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை:	4,95,522

இதன் விலையுடன்-உதவியுடன்

ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின்

செயல்பாடுகள்: 2010 ஏப்ரல் குடிய

ஈடுபட்ட தனி நபர்:	40,40,000+
பரிவர்த்தனைகள்:	77,40,000+
நாம விநியோகம்:	4870கோடி+
நாம ஸேகரம்:	4080கோடி+
நாம ப்ரதிஷ்டை:	3230கோடி+
ப்ரதிஷ்டை எண்ணிக்கை:	100
நாமயாத்திரை:	13
நாமமுகாம்:	4110+
யாத்திரை அளவு:	368 நாட்கள் 32,637Kmதூரம்

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி
ராமாயணம்**

மூலம் தமிழில் பெரிய எழுத்தில்

2 பாகங்கள்

2076 பக்கங்கள்

விலை ரூ. 700/-

ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்ஸ் வெளியீடு

**ராம மந்திரம், 2/3, வினாயகம் தெரு,
மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033.**

தொலைபேசி: 044 24893736

E-mail: ramanama@ramanamabank.org

Website: www.ramanamabank.org

பொருளடக்கம்

II கிஷ்கிந்தா காண்டம் II

1.	பம்பா தல்பனோ ஈமஸ்ய விலொப:	பம்பாசரணைக் கண்ட பூராமியின் புலம்பல்	3756
2.	ஸுக்ரீவேண ஈமபாலமுடைய ஹனுமத் ப்ரேஷணம்	கக்ரீவன் பூராமரது உத்தேசமறிய ஹனுமான ஏவுதல்	3811
3.	ஹனுமதா பூராமலக்ஷ்மணாவபேத்ய	ஹனுமரால் பூராமலக்ஷ்மணர்களை அடைத்து	
	ஸுக்ரீவ வ்ருத்தந்தத் திவேதனம்	ஸுக்ரீவனுடைய வ்ருத்தந்தம் தெரிவிக்கப்படுவது	3823
4.	பூராமலக்ஷ்மணயோ: ஸுக்ரீவ ஸம்பிகமனம்	பூராமரும் லக்ஷ்மணரும் ஸுக்ரீவரிடம் போவது	3838
5.	பூராம ஸுக்ரீவ ஸக்யம்	பூராம கக்ரீவ ஸக்யம்	3852
6.	ஸீதபரண தல்பனோ பூராமஸ்ய பரிதேவனம்	ஸீதையின் ஆபரணங்களை கண்டு பூராமர் புலம்புவது	3865
7.	ஸுக்ரீவேண பூராம ஸமஸர்வாஸதம்	ஸுக்ரீவர் பூராமரை தேற்றுவது	3876
8.	வாலி வத ப்ரதிக்கு	வாலி வத ப்ரதிக்கு	3886
9.	வைர காரண கதனம்	வைரகாரணத்தை சொல்வது	3905
10.	ஸுக்ரீவஸ்ய ஈஜ்ய நிர்வாஸனம்	ஸுக்ரீவனை ஈஜ்யத்திலிருந்து விரட்டுவது	3917
11.	வாலி பராக்ரம் வர்ணனம்	வாலியின் பராக்ரமத்தை வர்ணிப்பது	3932
12.	ஸுக்ரீவ ப்ரத்யயாஸம்	ஸுக்ரீவனுக்கு தம்பிக்கை உண்டபண்ணுவது	3970
13.	ஸப்த ஜனாஸ்ரம தல்பனம்	ஸப்த ஜனாஸ்ரமத்தை தரிசிப்பது	3988
14.	யுத்தபா வாலியாஹவானம்	யுத்தத்திற்கு வாலியையழைத்தல்	3999
15.	தாரோபதேய:	தாரையின் உபதேசம்	4008
16.	வாலி வத:	வாலி வதம்	4021
17.	வாலிநா ஈமகம்ஹனம்	வாலி பூராமரை திற்திப்பது	4036
18.	வாலி வத ஸமர்த்தனம்	வாலி வதத்தை யுத்தமெனச் சொல்வது	4057
19.	ரணாங்கனே தாரா கமனம்	போர்களத்தில் தாரை வருவது	4064
20.	தார விலாப:	தாரையின் புலம்பல்	4096
21.	ஹனுமத் தாரா ஸாமர்வாஸனம்	ஹனுமர் தாரையைத் தேற்றுவது	4107
22.	வாலி: பரண விபோக:	வாலி உயிர் துறப்பது	4114
23.	புன்ஸ்தாரா விலாப:	மறுபடியும் தாரையின் புலம்பல்	4128
24.	பூராமேண தாரா ஸமஸர்வாஸனம்	பூராமர் தாரையைத் தேற்றுவது	4140
25.	வாலி ஸம்ஸ்கார:	வாலி ஸம்ஸ்காரம்	4164
26.	ஸுக்ரீவாங்கதயோ: ஈஜ்யபாபிஷேக:	கக்ரீவனுக்கும் அங்கதனுக்கும் ஈஜ்யபாபிஷேகம்	4184
27.	ப்ரஸ்ரவண குறியாஸம் நிவாஸ:	ப்ரஸ்ரவண குகையின் வலித்தல்	4199
28.	ப்ராவுருட் வர்ணனம்	மழைக்காலத்தை வர்ணிப்பது	4218
29.	ஹனுமதா ஸீக்ரீவ ப்ரதிபோதனம்	ஹனுமர் கக்ரீவரை உணர்த்துவது	4245
30.	சரத குறிய வர்ணனம்	சரதகுறிய வர்ணனம்	4259
31.	அங்கதன் சினங்கொண்ட லக்ஷ்மணியின் கதனம்	அங்கதன் சினங்கொண்ட லக்ஷ்மணியின் வரவைத் தெரிவிப்பது	4295
32.	ஹனுமதா லக்ஷ்மண ப்ரஸாதத சோதனா	ஹனுமரால் லக்ஷ்மணருக்கு தலை வந்ததை சொல்லச் சொல்வது	4318
33.	தாரயா லக்ஷ்மண ஸாந்த்வனம்	தாரை லக்ஷ்மணருக்கு ஸமாதானம் சொல்வது	4327
34.	ஸுக்ரீவ தர்ஜனம்	ஸுக்ரீவனை அடட்டுவது	4353
35.	தாரயா புனர் லக்ஷ்மண ஸாந்த்வனம்	தாரை மறுபடியும் லக்ஷ்மணரை ஸமாதானம் செய்வது	4361
36.	ஸுக்ரீவேண லக்ஷ்மண ப்ரஸாதனம்	லக்ஷ்மணரை ஸுக்ரீவன் ஸமாதானம் செய்வது	4370
37.	வானரஸேநாகமனம்	வானர ஸேனைகளின் வரவு	4378
38.	ஸுக்ரீவஸ்ய ஈம ஸாந்திதென கமனம்	ஸுக்ரீவன் பூராம எண்ணிநிலியல் வருவது	4392
39.	வானர ஸேநாஸாங்க்யாதிவேதனம்	வானர ஸேனைகளை கணக்கிட்டுச் சொல்வது	4406
40.	ப்ராஸ்யம் விததப்ரேஷணம்	கிழக்குதிக்கில் வினதன் என்ற வானரனை அனுப்புவது	4422
41.	தக்ஷிணஸ்யம் ஹனுமத் ப்ரேஷணம்	தென்நிலக்கில் ஹனுமனையனுப்புவது	4438
42.	ப்ராஸ்யம் ஸுக்ரீவேண ப்ரேஷணம்	மேற்குதிக்கில் ஸுக்ரீவனை அனுப்புவது	4467
43.	உத்தியாம் ப்ரதபாபி ப்ரேஷணம்	வடதிக்கில் சதபாலியை அனுப்பதல்	4489
44.	ஹனுமத்ஸ்தே அங்குலிய கதானம்	ஹனுமரிடம் கணையாழியைக் கொடுத்தல்	4513
45.	ஸீதன் வேஷணைய வானர சேன ப்ரஸ்தானம்	ஸீதனைத்தேட வானர ஸேனை புறப்படுவது	4520
46.	பூவலய விக்குகைகாரண கதனம்	பூகோளத்தினிவிக்கு காரணம் சொல்வது	4527

II அத சிஷ்கிர்தா காண்ட: II

ப்ரதம்: ஸர்க: - 1

स तां पुष्करिणीं गत्वा पशोत्पलझपाकुलाम् ।

रामः सीमित्रिसहितो विललापाकुलेन्द्रियः ॥

ஸ தாம் புஷ்கரிணீம் கத்வா பத்மோத்பல ஜஹாகுலாம் ।

ராம: ஸௌமித்ரிஸஹிதோ விலலாபாகுலேந்த்ரிய: ॥

ஸ: - அந்த

ஸௌமித்ரி ஸஹித: - லக்ஷ்மணருடனிருந்த

ராம: - பூரீராமர்,

ஆகுலேந்த்ரிய: - ஸ்வபாவ சக்தியில்லாதவராகி

தாம் - அந்த

பத்மோத்பல ஜஹாகுலம்-தாமரை, கருநெய்தல், மீன் இவைகள் நிறைந்த

புஷ்கரிணீம் - சரஸை

கத்வா - அடைந்து,

விலலாப - கண்ணீர் பெருக்கினார்.

तस्य छट्पेव तां हर्षादिन्द्रियाणि चकम्पिरे ।

सं कामवशमापन्नः सीमित्रिभिदमव्वीत् ॥

தஸ்ய த்ருஷ்ட்வைவ தாம் ஹர்ஷாத் இந்த்ரியாணீ சகம்பிரே ।

ஸ காமவசமாபந்ந: ஸௌமித்ரிமிதமப்ரவீத் ॥

தாம் - அதை

த்ருஷ்ட்வா ஏவ - பார்த்ததுமே,

தஸ்ய - அவரது

இந்த்ரியாணீ - இந்த்ரியங்கள்

ஹர்ஷாத் - திருவுளத்தின் உவப்பால்

சகம்பிரே - அசைந்தன.

ஸ: - அவர்,

காம வசம் - அன்பினத்சயத்திற்கு

ஆபந்ந: - ஈடுபட்டவராய்

ஸௌமித்ரிம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து

இதம் - பின்வரும் சொல்லை

அப்ரவீத் - சொன்னார்.

सोमित्रे पश्य पश्या वैश्वविमलोदका ।

पुल्लपशोत्पलवती शोमिता विविधैर्द्रुमैः ॥

சிஷ்கிர்தா காண்டம் - முதலாம் ஸர்க்கம்

3757

ஸௌமித்ரே ஸோபதே பம்பா வைஞாயிவிமலோதகா ।

புல்லபத்மோத்பலவதி ஸோபிதா விவிதைர் த்ருமை: ॥

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா

பம்பா - பம்பை

வைஞாயி விமலோதகா - வைஞாயிப்போல் நிர்மலமான தீர்த்தமுடையதாய்

புல்லபத்மோத்பலவதி - மலர்ந்த தாமரை, கருநெய்தல் இவைகளை

உடையதாய்

விவிதை: - பல

த்ருமை: - மரங்களால்

ஸோபிதா - அழகுவாய்ந்து

ஸோபதே - விளங்குகிறது.

सोमित्रे पश्य पश्यायाः काननं शुभदर्शनम् ।

यत्र राजन्ति वीलामा द्रुमाः सखिखरा इव ॥

ஸௌமித்ரே பர்ய பம்பாயா: கானனம் ஸுபதர்ஸனம் ।

யத்ர ராஜந்தி விலாபா த்ருமா: ஸபிகரா இவ ॥

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா

பம்பாயா: - பம்பையின்

ஸுப தர்ஸனம் - அழகிய

கானனம் - சோலையை

பர்ய - பார்,

யத்ர - அதில் -

த்ருமா: - மரங்கள்

ஸபிகரா: - ஸௌகரோடு கூடியவைகளாய்

ஸௌபாயா: - மலைகள் தோன்றுவது;

இவ - போல

ராஜந்தி - விளங்குகின்றன.

सोमित्रे पश्य पश्यायाः काननं शुभदर्शनम् ।

यत्र राजन्ति वीलामा द्रुमाः सखिखरा इव ॥

மாம் து ஸோகாபிஸந்தப்தம் மாதவ: பீடயந்தியி ।

பரதஸ்ய ச துக்கேதே வைதேஹ்யா ஹரணேன ச ॥

பரதஸ்ய - 'பரதனுடைய

துக்கேதே ச - அபூர்வ பக்தியை நினைப்பதாலும்,

வைதேஹ்யா: - ஜானகியின்

ஹரணேன ச - அபஹ்ரணத்தாலும்,

து - விசேஷமாய்

ஸோகாபி ஸந்தப்தம் - சோகத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கும்

மாம் - என்னை

மாதவ: - வலந்தருது
பீடயன் இவ - இன்னும் துன்புறுத்துவது போலிருக்கு.

शोकार्तस्यापि मे पम्पा शोभते चित्रकानना ।

व्यवकीर्णा बहुविधः पुण्यैः शीतोदका शिवा ॥

பேராகாந்தஸ்யாபி மே பம்பா சோபாதே சித்ரகாநநா ।

வ்யவகீர்ணா பஹுவிதை: புஷ்பை: சரீதோதகா சரிவா ॥

பம்பா - பம்பை
சித்ரகாநநா - அற்புதமான சோலைகளையுடையதாய்
பஹுவிதை: - பலவகை
புஷ்பை: - புஷ்பங்களால்
வ்யவகீர்ணா - எங்குமடர்ந்ததாய்
சரீதோதகா - குளிர்ந்த தீர்த்தத்தையுடையதாய்
சரிவா - மங்களகரமாயிருக்கிறதாய்
பேராகாந்தஸ்ய - சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட
மே அபி - எனக்கும்
பேரோபதே - தோன்றுகிறது.

नलिनैरपि संघना ह्यत्यर्थं शुभदर्शना ।

सर्पव्यालानुचरिता मृगद्विजसमाकुला ॥

நளினை ரபிஸஞ்சன்னா ஹ்யத்யர்த்தம் சரூபதர்ஸநா ।

ஸர்ப்வ்யாலானுசரிதா ம்ருகத்விஜஸமாகுலா ॥

ஸர்ப வ்யாலானு - சர்ப்பங்கள், மலைப்பாம்புகள் இவைகளால்
சரிதா - வசிக்கப்பெற்றதாயும்,
ம்ருகத்விஜ - மான்கள், பக்ஷிகள் இவைகளால்
ஸமாகுலா ஹி - நிறைந்துள்ளதாயும்,
நளினை: - தாமரைகளால்
ஸஞ்சன்னா அபி - மூடப்பட்டிருப்பதாயும்
அத்யர்த்தம் - மிகவும்
சரூபதர்ஸநா - இது அழகாய் விளங்குகிறது.

अधिकं प्रतिमात्येतश्रीलपितं तु शाङ्कलम् ।

द्रुमाणां विविधैः पुण्यैः परितोऽभिर्यापितम् ॥

அதிகம் ப்ரதிபாத்யேதந்நீலபீதம் து சாங்கலம் ।

த்ருமானாம் விவிதை: புஷ்பை: பரிஸ்தோமைரிவார்பிதம் ॥

ஏதத் - இந்த
சாங்கலம் - இளம் புல் தரையானது
த்ருமானாம் - மரங்களுடைய
விவிதை: - பலவகை
புஷ்பை: - புஷ்பங்களால்
பரிஸ்தோமை: - ரதன கம்பளங்களால்

6

शिवचिन्ता कान्ठम् - मुत्तलम् शाङ्कम्

3759

அர்பிதம் - பரப்பப்பட்டது
இவ - போன்றதாய்,
அதிகம் - மிக்க
நீலபீதம் து - நீலமும், மஞ்சள் நிறமும் உடையதாய்,
ப்ரதிபாதி - விளங்குகிறது.

नानाप्रकारात्सुवैषणा भूषाणि लक्षण ॥ ९ ॥

நானா ப்ரக்யாத குஸுமை: சன்னா பூர்பாதி லக்ஷமணை ॥
லக்ஷமணை
நானா ப்ரக்யாத - பலவகை நிறந்த புஷ்பங்களால்
குஸுமை: -

பூ: - பூப்பிரஷ்மமானது
சன்னா - சிறந்ததாக
பாதி - விளங்குகிறது.

पुष्पमारसमूहानि शिखराणि समन्ततः ।

लताभिः पुष्पिताम्रभिरुपगूढानि सर्वतः ॥

புஷ்பபாரஸம்ருத்தாநி ஸிகரானி ஸமந்தத: ।

லதாபி: புஷ்பிதாஹ்ரோபுருபகூடாநி ஸர்வத: ॥

புஷ்பிதாஹ்ரோபி: - புஷ்பித்த ஹ்ரான்களையுடைய
லதாபி: - கொடிகளால்
ஸர்வத: - எங்கும்.
உப கூடாநி - பிணைந்து கொண்டிருக்கப்பட்ட
ஸிகரானி - கிளைகள்
ஸமந்தத: - எங்கும்
புஷ்பபார - புஷ்பங்களின் அதிகத்தால் நிறைந்து
ஸம்ருத்தானி - விளங்குகின்றன.

सुखानिलोऽयं सीमित्रे कालः प्रचुरमन्थः ।

गन्धवान् सुरभिर्मांसो जातपुष्पफलद्रुमः ॥

ஸுகாநிலோயம் ஸௌமித்ரே கால: ப்ரகரமன்மத: ।

கந்தவான் ஸாபிர்மாஸோ ஜாத புஷ்ப பலத்ரும: ॥

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷமணை'
அயம் - இந்த
ஸூரபி: - வஸந்த
மாஸ: - மாஸம்,
சுகாநில: - சுகமான காற்றுடையது,
ப்ரகரமன்மத: - மனமதனது கொண்டாட்டத்திற்கேற்ற
கால: - காலம்.

9

10

11

8.

கந்தவான் - வாசனையுள்ள
ஜாத புஷ்ப பலத்ரும: - நல்ல புஷ்பங்களாலும், கனிகளாலும்
நிறைந்த மரங்களைபுகடையது.

पश्य रूपाणि सीमित्रे वनानां पुष्पशालिनाम् ।

सृजतां पुष्पवर्णाणि तोयं तोयमुद्यानिव ॥

பார்ய ரூபாணி ஸௌமித்ரே வநாநாம் புஷ்பஸாலினாம் ।

ஸ்ருஜதாம் புஷ்பவர்ஷாணி தோயம் தோயமுசாமிவ ॥

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா'
தோயமுசாம் - மேகங்களுடைய
தோயம் இவ - மழையை நிகர்த்து
புஷ்ப வர்ஷாணி - புஷ்பவர்ஷங்கள்
ஸ்ருஜதாம் - பொழிநிற
புஷ்பஸாலினாம் - பூக்கள் செறிந்த
வநாநாம் - வனங்களின்
ரூபாணி - பலவகைத் தோற்றங்களை
பார்ய - கவனி.

प्रस्तरेषु च रम्येषु विविधाः काननद्रुमाः ।

वायुवेगप्रचलिताः पुष्परवकिरन्ति गाम् ॥

ப்ரஸ்தரேஷு ச ரம்யேஷு விவிதா: கானனத்ருமா: ।

வாயுவேக ப்ரசலிதா: புஷ்பரவகிரந்தி காம் ॥

விவிதா: - 'பலவகை'
கானனத்ருமா: - காட்டு மரங்கள்
வாயுவேக ப்ரசலிதா: - வாயுவேகத்தால் அலைப்புண்டவைகளாய்
புஷ்பை: - புஷ்பங்களால்
ரம்யேஷு - அழகான
ப்ரஸ்தரேஷு - பாறைகளின் மீதும்
காம் ச - பூப்பிரதேசத்திலும்
அவகிரந்தி - பரப்புகின்றன.

पतितैः पतमानैश्च पादपशैश्च मास्तः ।

कुसुमैः पश्य सीमित्रे किकशिव समन्ततः ॥

பதிதை: பதமானைஸ் ச பாதபஸ்தைஸ் ச மாருத: ।

குஸுமை: பார்ய ஸௌமித்ரே கீர்த்திவ ஸமந்தத: ॥

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா'
ஸமந்தத: - எங்குபார்த்தாலும்
மாருத: - வாயுபகவான்,
பதிதை: - கீழே விழுந்தவைகளும்,

12

13

14

பதமானை: ச - விழுந்து கொண்டிருக்கின்றவைகளும்,
பாதபஸ்தை: ச - மரங்களிலேயே தொங்கிக்
கொண்டிருக்கின்றவைகளுமான

குஸுமை: - புஷ்பங்களால்
கீர்த் - விளையாடுகின்றவர்
இவ - போலிருக்கின்றார்.
பார்ய - பார்.

विशिपुं विविधाः शाखा नगानां कुसुमोत्कवाः ।

मास्तखलितस्थानिः षट्पदेरनुगीयते ॥

விசுபிபுத் விவிதா: ஶாகா நகாநாம் குஸுமோத்கஸா: ।

மாஸ்தஸ்கலிதஸ்தானி: ஷட்பதையுநுசீயதே ॥

மாருத: - வாயுபகவான்,
நகாநாம் - மரங்களுடைய
குஸுமோத்கஸா: - பூக்கள் பொலிந்த
விவிதா: - பல
ஶாகா: - கிளைகளை
விசுபிபுத் - அசைத்துக்கொண்டு
ஸலிதஸ்தானி: - இருந்த இடம் விட்டெழுந்த
ஷட்பதையுநு: - வண்டுகளால்
அநுசீயதே - பாடப்படுகிறார்.

मत्कोकिलसंनादेनंतयनिव पादपान् ।

शैलकन्दरनिष्क्रान्तः प्रगीत इव चानिलः ॥

மத்த கோகில ஸந்தநாதைந் நந்தயந்நிவ பாதபான் ।

ஸைலகந்தர நிஷ்க்ராத: ப்ரகீத இவ சானில: ॥

ஸைலகந்தர - 'மலைக்குகைகளின்னு வெளிவந்த
நிஷ்க்ராத:
அநில: - வாயுபகவான்
மத்த கோகில - கொழுந்த கோகிலங்களின் ஒலிகளால்
ஸந்தநாதை:
ப்ரகீத: - பாடப்பட்டவர்
இவ ச - போலவே
பாதபான் - விருகடங்களை
நந்தயன் - தாண்டவமாடச் செய்கின்றவர்
இவ - போலிருக்கின்றார்.

तेन विशिपतात्यर्थं पवनेन समन्ततः ।

अग्नी संस्तथाशाखा ग्रथिता इव पादपाः ॥

தென விசிபதாத்யர்த் பவனேன சமந்தத: ।
அग्னி சஸ்ததாஷாகா ஶ்ரதிகா இவ பாதபா: ॥

15

16

தேந விஷிபதாத்யர்தம் பவனேன ஸமந்தத: ।
அமீ ஸம்ஸக்த ஸாகாக்ர ப்ரதிதா இவ பாதபா: ॥

17

ஸமந்தத: - 'எங்கும்
அத்யர்தம் - மிகவும்
விஷிபதா - ஆட்ச்செய்யும்
தேந - அந்த
பவனேன - வாயுபகவானால்
அமீ பாதபா: - இந்த விருக்ஷங்கள்
ஸம் ஸக்த ஸாகாக்ர: - கிளைகளின் நுனிகள் ஒன்றோடொன்று
சேர்ந்தவைகளாய்
க்ரதிதா: - பிணைக்கப்பட்டவைகள்
இவ - போலிருக்கின்றன.

स एष सुखसंस्पर्शो वाति चन्दनशीतलः ।
गन्धमायवहन् पुण्यं श्रमापनयनोऽनिलः ॥

ஸ ஏஷ ஸுகஸம்ஸ்பர்ஸோ வாதி சந்தனசீதல: ।
கந்த மப்யாவஹன் புண்யம் ஸ்ரமபநயநோநில: ॥

18

ஸ: - 'அந்த
ஏஷ: - இந்த
அநில: - வாயுபகவான்
ஸுக ஸம்ஸ்பர்ஸ: - அதிகமும் குறைவுமின்றி வீசுகின்றவராய்,
சந்தன சீதல: - சந்தனம் போல் குளிர்ச்சியுடையவராய்
கந்தம் - நறுமணத்தை
அப்யாவஹன் - வகித்துக்கொண்டு
புண்யம் - பரிசுத்தமுடையவராய்,
ஸ்ரமபநயந: - களைப்பைப் போக்குகின்றவராய்
வாதி - வீசுகிறார்.

अनी पवनविशिप्ता विनदन्तीव पादपाः ।

पदपदैरनुकुञ्जन्तो बनेषु मधुगन्धिषु ॥

அமீ பவநவிஷிப்தா விநதந்தீவ பாதபா: ।
ஷட்பதையனுக்ஷுந்தோ வனேஷு மதுகந்திஷு ॥
மது கந்திஷு - 'தேன்மணங்கமமும்
வனேஷு - காடுகளில்
ஷட்பதா: - வண்டுகளால்
அனுக்ஷுந்த: - பாடிப்பெற்ற
அமீ - இந்த
பாதபா: - மரங்கள்,
பவநவிஷிப்தா: - காற்றினால் குலுக்கப்பட்டவைகளாய்

19

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - முதலாம் ஸர்க்கம்

விநந்தி - ஒலிக்கின்றன
இவ - போலிருக்கிறது.

गिरिप्रस्थेषु स्येषु पुष्पवन्निर्गमोऽनः ।

संसक्तशिखराः शिला विराजन्ति महाधूमैः ॥

கிரிப்ரஸ்தேஷு ஸம்ஸக்த ஸிகரா: ஸைலா விராஜந்தே மஹாத்ருமை: ॥

20

மநோரமை: - 'அழகிய
புஷ்பவத்பி: - புஷ்பங்கள் நிறைந்து
கிரிப்ரஸ்தேஷு - மலைத்தாழ்வரைகளில்
ஸம்ஸக்த: - மூளைந்த
மஹாத்ருமை: - பெரும் விருக்ஷங்களால்
ஸைலா: - மலைகள்
ஸம்ஸக்த ஸிகரா: - ஒன்றோடொன்று சேர்க்கப்பட்டவைகளாய்
விராஜந்தி - விளங்குகின்றன.

पुष्पसंघनशिखरा मास्तोत्थिपचञ्चलाः ।

अनी मधुकरोत्ताः प्रगीता इव पादपाः ॥

புஷ்பஸஞ்சன்னஸரிகரா மாருதோத்தேபசஞ்சலா: ।

அமீ மதுகரோத்தம்ஸா: ப்ரகீதா இவ பாதபா: ॥

21

அமீ பாதபா: - 'இந்த விருக்ஷங்கள்
புஷ்ப ஸஞ்சன்ன - புஷ்பங்கள் நிறைந்த கிளைகளை
ஸிகரா: - உடையவைகளாய்
மாருதோத் கேப - காற்றால் அசைக்கப்பட்டு
சஞ்சலா: - சலிக்கின்றவைகளாய்
மதுகரோத்தம்ஸா: - வண்டுக்களைச்சிறோபுஷ்ணங்களையுடையவைகளாய்
ப்ரகீதா: - பாடுகின்றவைகள்
இவ - போலிருக்கின்றன.

सुपुष्पितास्तु पर्यमान् कर्णिकारान् समन्ततः ।

हाटकप्रतिघञ्जानान् पीतांबरानिव ॥

ஸுபுஷ்பிதாம்ஸ்து பர்யமான் கர்ணிகாராந் ஸமந்தத: ।
ஹடக ப்ரதிஸஞ்சன்னாந் நரான் பீதாம்பரானிவ ॥

22

ஸமந்தத: - 'நால்புறமும்
ஹடக ப்ரதிஸஞ்சன்னாந் - பொன்னபரணங்களணிந்து
பீதாம்பரான் - பீதாம்பரம் தரித்த
நரான் இவ - மனிதர்களைப் போலிருக்கின்ற
ஸுபுஷ்பிதான் து - நன்கு பூத்த
இமான் - இந்த

கர்ணிகாராந் - சரக்கொன்றை மரங்களை
பஸ்ய - பார்.

अयं वसन्तः सीमित्रे नानाविहगनादितः ।

सीतया विप्रहीणस्य शोकसदीपनो मम ।।

அயம் வஸந்த: ஸௌமித்ரே நானாவிறகநாதித: ।

ஸீதயா விப்ரஹீணஸ்ய ஸோகஸந்தீபநோ மம ॥

ஸௌமித்ரே

நாநா விஹகநாதித: - பலவகைப் பறவைகள் சப்திக்கின்றதாயி

அயம்

வஸந்த:

ஸீதயா

விப்ரஹீணஸ்ய

மம

ஸோக ஸந்தீபந:

मां हि शोकसमाक्रान्तं संतापयति मनस्यः ।

हृष्टः प्रवदमानस्य मामाह्वयति कोकिलः ॥

மாம் ஹி ஸோகஸமாக்ராத்ம் சந்தாபயதி மனஸ்த: ।

ஹ்ருஷ்ட: ப்ரவதமானஸ்ச மாமாஹ்வயதி கோகில: ॥

கோகில:

ஹ்ருஷ்ட:

ப்ரவதமான:

மாம்

ஆஹ்வயதி

ஹி

ஸோக ஸமாக்ராத்ம்

மாம் ச

மனஸ்த:

ஸந்தாபயதி

एष नयूहको ह्यो रभ्ये मां वननिर्गरे ।

प्रणदन् मनस्यविष्टं शोचयिष्यति लक्ष्मण ॥

ஏஷ நயூஹகோ ஹ்ருஷ்டோ ரம்யே மாம் வனநிர்ஹ்ரே ।

ப்ரணதன் மனஸ்தாவிஷ்டம் ஸோசயிஷ்யதி லக்ஷ்மண ॥

லக்ஷ்மண

ஏஷ:

நயூஹக:

ஹ்ருஷ்ட:

23

24

25

ரம்யே

வன நிர்ஹ்ரே

ப்ரணதன்

மனஸ்தா விஷ்டம்

மாம்

ஸோசயிஷ்யதி

வ்ருத்துகின்றது.

श्रुत्वेतस्य पुरा शब्दमश्रमस्था मम प्रिया ।

मामाह्वय प्रमुदिता परमं प्रत्यनन्दत ॥

ஸ்ருத்வைதஸ்ய புரா ஸப்தமாஸ்ரமஸ்தா மமப்ரியா ।

மாமாஹ்வய ப்ரமுதிதா பரம் ப்ரத்யநந்தத ॥

புரா

ஆஸ்ரமஸ்தா

மம

ப்ரியா

ஏதஸ்ய

ஸப்தம்

ஸ்ருத்வா

ப்ரமுதிதா

மாம்

ஆஹ்வய

பரமம்

ஸ்தோஷந்தத

एव विचित्राः पतगा नानारावविराविणः ।

यूक्षगुल्मलताः पश्य संपतन्ति समन्ततः ॥

ஏவம் விசித்ரா: பதகா: நானாராவ விராவிண: ।

யூக்ஷகுல்மலதா: பஸ்ய ஸம்பதந்தி ஸமந்தத: ॥

ஏவம்

விசித்ரா:

பதகா:

நானாராவ விராவிண:

ஸமந்தத:

ய்ருக்ஷகுல்மலதா:

ஸம்பதந்தி

பஸ்ய

பார்.

विमिश्रा विहगाः पुमिरात्मबुहामिनन्दिताः ।

यूक्षराजप्रमुदिताः सीमित्रे मधुरस्वराः ॥

26

27

விமிர்சரா விஹகா: பும்பிராத்மவ்யூஹாபிநந்திதா: |
 ப்ருங்க ராஜ ப்ரமுதிதா: ஸௌமித்ரே மதுரஸ்வரா: || 28
 ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
 விஹகா: - பெண் பறவைகள்
 பும்பி: - ஆண் பறவைகளோடு
 விமிர்சரா: - கூடியிருந்துகொண்டு
 ஆத்ம வ்யூஹாபி: - தனது இனத்தார்களுடன் இருப்பதால்
 நந்திதா: - களிப்புற்றவைகளாய்
 ப்ருங்க ராஜ - 'மிருங்கராஜ'மெனும் தேவீக்கள் சந்தோஷம்
 ப்ரமுதிதா: - அடைந்தவைகளாய்
 மதுரஸ்வரா: - இனிமையாய்க் கூவுகின்றன.

अस्याः कृते प्रश्रुतिताः संघाः ककुनास्त्वह ||

அஸ்யா: கூலே ப்ரமுதிதா: ஸங்கஸா ஸகுனா ஸத்விஹ || 29
 அஸ்யா: - 'இதனது
 கூலே - கரையில்
 இஹ - இப்பொழுது
 ஸங்கஸா: - அனேக
 ஸகுனா: து - பருந்துகள்
 ப்ரமுதிதா: - உத்தலாகத்துடன் விளங்குகின்றன.

नपुहकृतविकन्दैः पुष्कोकिसरुरैरपि ।

स्वनन्ति पादपाथेमे ममानङ्गप्रदीपकाः ||
 நத்பூஹருத விக்ரந்தை: பும்ஸ்கோகிலருந்தரபி!
 ஸ்வநந்தி பாதபாஸேமே மமநங்க ப்ரதீபகா: || 30
 இமே பாதபா: - 'இந்த விரகுந்கள்,
 நத்பூஹருத - நீர்க்கோழிகள் சபிதிக்கும் சத்தங்களாலும்
 விக்ரந்தை: - ஆண் கோகிலங்களின் சத்தங்களாலும்
 பும்ஸ்கோகிலருந்தை: - அபி
 மம - எனது
 அநங்க ப்ரதீபகா: - மனத்தை தகிக்கின்றவைகளாய்
 ஸ்வநந்தி - சபிதிக்கின்றன.

अशोकस्तवकाङ्गारः वटपदस्वननिःस्वनः ।

मां हि पल्लवाद्यर्चिर्वसन्तानिः प्रधक्ष्यति ||
 அஸோகஸ்தவகாங்கார: வட்பதஸ்வந நிஸ்ஸ்வந: |
 மாம் ஹி பல்லவதாம்ராங்கீர் வஸந்தாக்நி: ப்ரதக்ஷயதி || 31

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - முதலாம் ஸர்க்கம்

வஸந்தாக்நி: - வஸந்தகாலமெனும் நெருப்பானது
 அஸோகஸ்தபகாங்கார: - அஸோகப் பூங்கொத்துக்களாகிற தண்டைகளை
 உடையதாய்,
 பல்லவதாம்ராங்கீர்: - தளிர்களாகிற சிவந்த ஜ்வாலையுடையதாய்
 வட்பதஸ்வந - வண்டுகளின் சத்தமாகிய கொதியலின்
 நிஸ்ஸ்வந: ஹி - ஒசையுடையதாய்
 மாம் ப்ரதக்ஷயதி - என்னை தகிக்கின்றது.

न हि तां सुमप्यस्यां सुखेन मृदभाषिणीम् ।

अपश्यतो मे सीमित्रे जीवितेऽस्ति प्रयोजनम् ||

ந ஹி தாம் ஸுமப்யஸ்யாம் ஸுகேனம் ம்ருத பநாஷினிம் |
 அபஸ்யதோ மே ஸௌமித்ரே ஜீவிதே'ஸ்தி ப்ரயோஜனம் || 32
 ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
 ஸுமப்யம் பக்ஷமாக்ஷிம் - அழகிய இமைகளையுற்ற கண்களை
 உடையவளும்,
 ஸுகேனம் - அழகுற்ற கூந்தலையுடையவளும்,
 ம்ருத பநாஷினிம் - தேன்மொழியாளுமான
 தாம் ஹி - அவளையும்
 அபஸ்யத: மே - காணப்பெறாத எனக்கு
 ஜீவிதே - உயிர் தரித்திருப்பதில்
 ப்ரயோஜனம் - பிரயோஜனம்
 அஸ்தி ந - இல்லை.

अयं हि रुचिरस्त्वस्याः कालो रुचिरकाननः ।

कोकिलाकुलसीमान्तो दयिताया समानघ ||

அயம் ஹி ருசிரஸ்தஸ்யா: காலோ ருசிரகானன: |
 கோகிலாகுல ஸீமான்தோ தயிதாயா மமானக || 33
 அனக - 'புன்யாத்மாவே!
 மம - எனது
 தயிதாயா: - ஸாதலியாகிய
 தஸ்யா: - அவளுக்கு
 ருசிரகானன: - சோலைகள் அழகுற்று விளங்குகிறதும்,
 கோகிலாகுல ஸீமான்த: - எங்கு-பார்த்தாலும் குயில்களால் நிறையப்
 பெற்று விளங்குகிறதுமான
 அயம் - இந்த
 கால: ஹி - காலந்தான்
 ருசிர: - மிகப் பிரியமானது.

नन्त्यायाससमूतो यसन्तगुणवर्धितः ।

अयं मां धक्षति क्षिप्रं शोकान्निर्विवादिव ||

மன்மதாயாஸ ஸம்பூதேர் வஸந்த குணவர்த்தித: ||

அயம் மம் தக்ஷயதி ஸபிப்ரம் ஸோகாக்நிர் நசிராதிவ: ||

மன்மதாயாஸ ஸம்பூத: 'அன்பினிசயத்தின் மனவேதனையால்'

அயம் - விளைந்த.
இந்த -
ஸோகாக்நி: - ஸோகாக்னியானது
சபிப்ரம் - விரைவில்
வஸந்த குணவர்த்தித: - வஸந்தகால அழகால் விருத்தி செய்யப்பட்டதாய்
நசிராத் - சிக்கிரமே
மாம் - என்னை
தக்ஷயதி இவ - ளரித்துவிடும் போலிருக்கிறது.

अपश्यतस्तां दयितां पश्यतो कश्चिद्भुजान् ।

ममायमात्मप्रभवो भूयस्त्वभुजयास्यति ॥

அபர்யதஸ்தாம் தயிதாம் பர்யதோ ருசிரத்ருமான் ।

மமாயமாத்தம்பரபணோ பூயஸ்த்வபுஜயாஸ்யதி ॥

தயிதாம் - 'காதலியாகிய
தாம் - அவளை
அபர்யத: - காணப்பெறாதவனும்
ருசிரத்ருமான் - அழகுற்ற விருக்ஷங்களான
பர்யத: - பார்க்கின்றவனுமான
மம - எனது
அயம் - இந்த
ஆத்ம ப்ரபவ: - பூரிவாற்றாமைய
பூயஸ்த்வம் - அஸஹ்யத் தன்மையை
உபயாஸ்யதி - அண்டப்பிப்புகிறது.

अपश्यमाना वैदेही लोके वर्षयते मम ।

उपश्यमानो वसन्तश्च स्येदसंसर्गदूषकः ॥

அத்ருர்யமாநா வைதேஹி ஸேந்தம் வர்தய தே மம ।

த்ருர்யமாநோ வஸந்தஸ: ஸ்வேதஸம்ஸர்க் தூஷக: ॥

வைதேஹி - 'ஜாண்டி
அத்ருர்யமாநா - கண்முன் தென்படாதவளாயிருந்துகொண்டு
மம - எனது
ஸோகம் - ஸோகத்தை
வர்தயதே - அதிகப்படுத்துகிறான்.
வஸந்த: - வஸந்தகாலம்
த்ருர்யமாந: ச - கண்ணுக்குத் தென்பட்டுக்கொண்டு
ஸ்வேதஸம்ஸர்க் - தாபத்தோடுகூடி விஷமாய் விளங்குகிறது.

தூஷக:

34

35

38

मा हि सा मृगशाबन्धि विन्ताशिकबलात्कुतम् ।

संतापयति सीमित्रे क्रूरश्चित्रो वनानिलः ॥

மம் ஹி ஸா ம்ருகஸாபாந்ஹி சிந்தாஸோகபலாத்குதம் ।

ஸந்தாபயதி ஸௌமயித்ரே க்ருர்ஸ்சைத்ரே வநாநில: ॥

ஸௌமயித்ரே - 'லக்ஷ்மணா'
ம்ருகஸாபாந்ஹி - இளமான்விழியாளின் நினைவால்
சிந்தாஸோக பலாத் - ஸோகத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும்
க்ருதம் -
மாம் - என்னை
அத்ய - இப்பொழுது
சைத்ர: - சித்திரை மாதத்திய
வநாநில: ஹி - காட்டுக் காற்றும்
க்ருர: - அஸஹ்யமாய்
ஸந்தாபயதி - வாட்டுகின்றது.

37

अमी मयूराः शोमन्ते म्रनृव्यन्तस्ततस्ततः ।

सैः पक्षैः पयनीद्यूतेर्गवक्षैः स्फटिकैरिव ॥

அமி மயூரா: ஸோமந்தே ப்ரந்த்யந்தஸ்தஸ்தஸ்த: ।

ஸ்வை: பகை: பவநோத்தூதை: கவாஸை: ஸ்பாடிக்கைரிவ ॥

அமி - இந்த
மயூரா: - மயில்கள்
ஸ்பாடிகை: - பளிங்குக் கல்லளாலமைத்த
கவாஸை: - பலகணிகளால்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
பவநோத்தூதை: - காற்றாலலைக்கப்பட்ட
ஸ்வை: - அவைகளது
பகை: - சிறகுகளோடு
தத: தத: - அங்குமிங்கும்
ப்ரந்த்யந்த: - ப்ரந்தியாய் ஆடுகின்றவைகளாய்
ஸோமந்தே - விளங்குகின்றன.

38

विचिन्निभिः परिवृतास्त एते मयूषिन्साः ।

मन्मथामिपरीतस्य मम मन्मथवर्चनाः ॥

ஸிகிநீபி: பரிவ்ருதாஸ்த ஏதே மதமூர்ச்சிதா: ।

மன்மதாபிபரீதஸ்ய மம மன்மதவர்த்தநா: ॥

தே ஏதே - அந்த இவைகள்

ஸிகிநீபி: - பெண் மயில்களால்

பரிவ்ருதா: - சூழப்பட்டவைகளாய்

39

மதமூர்ச்சிதா: - உதல்லாஹத்தால் மெய்மறந்தவைகளாய்
மன்மதாபி பரீதல்ய - பிரிவாற்றாமையால் தவிக்கும்
மம் - எனக்கு
மன்மத வர்த்தநா: - பிரிவாற்றாமையை அதிகப்படுத்துகின்றன.

पश्य लक्ष्मण नृत्यन्तं मयूरमुपनृत्यति ।

விசுமினி ஸ்நயாந்திவா மதர் மிரிசாஸுபு ॥

பஸ்ய லக்ஷ்மண ந்ருத்யந்தம் மயூரமுபந்ருத்யதி ।

ஸிகிஸ் மன்மதார்த்தைஷா பர்தாரம் கிரிஸாஸுஷா ॥

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா'
பஸ்ய - பார்.
கிரிஸாஸுஷா - மலைத்தாழ்வரைகளில்
ந்ருத்யந்தம் - ஆடிக்கொண்டிருக்கும்
பர்தாரம் - கணவனாகிய
மயூரம் - ஆண் மயிலை
ஏஷா - இந்த
ஸிகிஸ் - மயில்பேடு
மன்மதார்த - மன்மதனால் பிடிக்கப்பட்டதாய்
உப ந்ருத்யதி - அனுசரித்துக் கூத்தாடுகிறது.

40

तामेव मनसा रामां मयूरोऽप्युपधावति ।

யிதெய தமிசா ராமி பகி ருதரூபஹஸந்திவ ॥

தாமேவ மனஸா ராமாம் மயூரோஃ ப்யுபதாவதி ।

விதத்ய ருசிரேள பஸெஷா ருதைருபஹஸந்திவ ॥

மயூர: அபி - ஆண் மயிலும்
ருசிரேள - அழகிய
பஸெஷா - சிறகுகளை
விதத்ய - பரப்பிக்கொண்டு,
ருதை: - சப்தங்களால்
உபஹஸந் இவ - சிரிக்கின்றது போலாகி
தாம் - அந்த
ராமாம் ஏவ - மனைவியையே
மனஸா - உள்ளம் பூரித்து
உபதாவதி - கிட்டுகிறது.

41

मयूरस्य वने नूनं रक्षास न कृता श्रिया ।

தமாமூரஸ்ய வநே நூந் ரக்ஷாஸ ந க்ருதா ஸ்ரியா ॥

மயூரஸ்ய வனே நூநம் ரக்ஷஸ ந ஹ்ருதா ப்ரியா ।

தஸ்மந்ந்ருத்யதி ரம்யேஷா வனேஷா ஸஹகாத்யாய ॥

42

ப்ரியா - என் காதலி
ரக்ஷஸா - அரக்கனால்
மயூரஸ்ய - மயில்களிருக்கும்
வனே - காட்டின் வழியாய்
நூநம் - நிச்சயமாய்
ந ஹ்ருதா - எடுத்துக்கொண்டு போகப்படவில்லை.
தஸ்மாத் - ஆகையால்
காத்யாய ஸஹ - மயில்பேட்டன்
ரம்யேஷா - அழகிய
வனேஷா - வனப்பிரதேசங்களில்
ந்ருத்யதி - குதாஹலமாய்த் திரிகிறது.

मम त्वयि विना वासः पुष्पासि सुदुःसहः ॥

மம த்வயம் விநா வாஸ: புஷ்பமாஸே ஸுதுஸ்ஸஹ: ॥

புஷ்பமாஸே - வசந்த மாதத்தில்த்

அயம் - இந்த

விநரவாஸ: - பிரிந்து வளித்தல்

மமது - எனக்கும்

ஸுதுஸ்ஸஹ: - மிகக் கஷ்டமாயிருக்கிறது.

43

पश्य लक्ष्मण संयोगं तिर्यग्योगिनोऽपि ।

யதேயா ஸிசுமினி காமாஸ்தர்சமவிவர்தை ॥

பஸ்ய லக்ஷ்மண ஸம்யோகம் திரயக்யோதிகதேஷ்வபி ।

யதேஷா ஸிகித் காமாத் பர்தார மபிவர்த்தை ॥

ஏஷா - இந்த

ஸிகித் - மயில்பேடு

காமாத் - காதலால்

பர்தாரம் - கணவனை

அபிவர்த்தை - கிட்டுகிறது.

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணர்

யத் - என்கிறபடியால்

திரயக்யோதிகதேஷா - பகி ஜாதிகளிலும்

அபி - கூட

ஸம்யோகம் - இணைபிரியாதிருத்தலை

பஸ்ய - பார்.

44

ममायैव विशालाक्षी जानकी जातसंभवा ।

மமாயேவ விசாலாக்ஷி ஜானகி ஜாதஸம்பவா ।

மதனேனாவிவர்தை யதி நாபக்தா மயேத் ॥

மாமப்பேயவம் விசாலாக் ஜானகீ ஜாதஸம்ப்ரமா ।

மதநேநாபிவந்தேத யதி நபஹ்ருதா பவேத் ॥

விசாலாக் - நீண்ட கண்களையுடைய
ஜானகீ - ஜானகி
அபஹ்ருதா - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டவளாக
ந பவேத் ஹி - இல்லையென்றால்
ஏவம் - இப்படியே
மாம் அபி - என்னிடமும்
ஜாதஸம்ப்ரமா - பக்திகொண்டவளாய்
மதநேந - உத்தஸகத்தோடு
அபிவந்தேத - ஓடிவருவாள்.

यस्य लक्षणं पुष्पाणि निष्कानि भवन्ति मे ।

पुष्पभारसमुद्धानां वनानां शिशिरात्यये ॥

பார்ய லக்ஷண புஷ்பாணி நிஷ்பலாநி பவந்தி மே ।

புஷ்பபாஹ ஸம்ருத்தாநாம் வநாநாம் ஸிஸிராத்யயே ॥

லக்ஷண - லக்ஷமணா!
பார்ய - பார்.
ஸிஸிராத்யயே - வசந்தருதுவில்
புஷ்பபாஹ ஸம்ருத்தாநாம் - புஷ்பங்கள் மிகவும் பூத்து விளங்குகிற
வநாநாம் - மரங்களுடைய
புஷ்பாணி - புஷ்பங்கள்
மே - எனக்கு
நிஷ்பலாநி - பிரயோஜனமற்றவைகளாக
பவந்தி - இருக்கின்றன.

चचिराण्यपि पुष्पाणि पादपानामतिश्रिया ।

निष्कानि महीं यान्ति समं मधुकरोत्तरैः ॥

ருசிராண்யபி புஷ்பாணி பாதபாநாமதிஸிரியா ।

நிஷ்பலாநி மஹீம் யாந்தி ஸமம் மதுகரோத்தரை: ॥

பாதபாநாம் - மரங்களுடைய
புஷ்பாணி - புஷ்பங்கள்
அதிஸிரியா - அதிகக் காந்தியால்
ருசிராணி அபி - அழகானவைகளாயிருந்தும்
நிஷ்பலாநி - பிரயோஜனமற்றவைகளாய்
மஹீம் - பூமியில்
மதுகரோத்தரை: - வண்டுகள் கூட்டங்களுோடு
ஸமம் - கூட்டுவ
யாந்தி - விழுகின்றன.

45

46

47

वदन्ति रावै हविताः वृक्षनाः सद्यः कस्य ।

आह्वयन्त इवान्योन्यं कामोन्मादकरा मम ॥

வதந்தி ராவம் முதிதா: ஸங்கஸ: கலம் ।

ஆஹ்வயந்த இவான்யோன்யம் காமோன்மாதகரா மம ॥

ஸகுநா: - பசுநிகள்
முதிதா: - களித்து
ஸங்கஸ: - ஒருங்கே சேர்ந்து
அன்யோன்யம் - ஒன்றுக்கொன்று
ஆஹ்வயந்த: - அழைக்கின்றவை
இவ - போன்றவைகளாய்
கலம் ராவம் - இனிய ஒலியை
மம - எனக்கு
காமோன்மாதகரா: - நனைவால் மனச்சஞ்சலத்தை

விளைவிக்கின்றவைகளாய்

வதந்தி - ஒலிக்கின்றன.

वसन्तो यदि तत्रापि यत्र मे वसति प्रिया ।

नूनं परवशा सीता सापि शोचत्यहं यथा ॥

வஸந்தோ யதி தத்ராபி யத்ர மே வஸதி ப்ரியா ।

நூநம் பரவஸா ஸீதா ஸாபி ஸோசத்யஹம் யதா ॥

மே - என்
ப்ரியா - காதலி
யத்ர - எவ்விடத்தில்
வஸதி - இருக்கிறாளோ,
தத்ர அபி - அங்கும்
வஸந்த: - வஸந்தகாலம்
ய தி - என்றால்
அஹம் - நான்
யதா - எப்படியோ அப்படியே,
ஸா - அந்த
ஸீதா அபி - ஸீதையும்
பரவஸா - மெய்மறந்தவளாய்,
நூநம் - நிச்சயமாய்
ஸோசதி - துயருறுவாள்.

नूनं न तु वसन्तोऽयं देशं स्पृशति यत्र सा ।

कथं ह्यसितपद्माक्षी वर्तयेत् सा मया विना ॥

48

49

நூநம் நது வஸந்தோயம் தேஸம் ஸ்ப்ருஸதி யத்ர ஸா ।
கதம் ஹயஸிதபத்மாஸீ வர்தயேத் ஸா மயா விநா ॥

50

ஸா - அவள்
யத்ர - எங்கிருக்கிறாளோ,
தேஸம் - அந்தப் பிரதேசத்தை
அயம் வஸந்த: - இந்த வஸந்தகாலம்
நூநம் - ஒருகால்
ந ஸ்ப்ருஸதி து - அணுகவில்லை என்றாலும்,
அஸித பத்மாஸீ - செந்தாமரைக் கண்ணுற்ற
ஸா - அவள்
மயா விநா - என்னை விட்டுப் பிரிந்தவளாய்
கதம் ஹி - எப்படித்தான்
வர்தயேத் - பிழைத்திருப்பான்?

अथवा वर्तते तत्र वसन्तो यत्र ये प्रिया ।

किं कथयति सुमीनो सा तु निमित्तिता पर: ॥

அது வா வர்ததே தத்ர வஸந்தோ யத்ர மே ப்ரியா ।
கிம் கரிஷ்யதி ஸுஸ்ரோணீ ஸா து நிர்மத்தஸிதா பரை: ॥

51

மே - எனது
ப்ரியா - காதலி
யத்ர - எங்கிருக்கிறாளோ,
தத்ர - அங்கும்
வஸந்த: - வஸந்தகாலம்
வர்ததே - நடைபெறுகிறது.
அந்வா - அந்நாலும்
ஸுஸ்ரோணீ - சன்மாரிக்கத்தையே நூநம்
ஸா - அவள்
பரை: - சத்துருக்களால்
நிர்மத்தஸிதா - மிரட்டப்பட்டவளாய்
து - இருக்கையில்
கிம் - என்ன
கரிஷ்யதி - செய்வாளோ?

ययामा पयपलासाकी मुदुपूर्वाभिवाषिणी ।

मूयं वसन्तमासाय परित्यज्यति जीयितम् ॥

ஸ்யாமா பயபலாஸாகி மூதுபூர்வாபிபாஷிணீ ।
நூநம் வஸந்தமாஸாய பரித்யக்யதி ஜீயிதம் ॥

52

புதம் பலாஸராக் - தாமரைவிதம் போன்ற கண்களுற்றவளும்
மூது பூர்வாபிபாஷிணீ - இன்சொல்கற்பவளுமான

ஸ்யாமா - என் திழலாகுமவள்,
வஸந்தம் - வஸந்தகாலத்தை
ஆஸாத்ய - அடைந்து,
நூநம் - நிச்சயமாய்
ஜீவிதம் - உயிரை
பரித்யக்யதி - துறந்துவிடுவான்.

एष हि हृदये बुद्धिर्मम संप्रति वर्तते ।

नानं वर्तयितुं सीता साध्वी मखिरे गता ॥

நூநம் ஹி ஹ்ருதயே புத்திர் மம ஸம்ப்ரதி வர்ததே ।
நாலம் வர்தயிதும் ஸீதா ஸாத்வீ மத்விரஹம் கதா ॥

53

ஸாத்வீ - மஹாபதிவிரதையான்
ஸீதா ஹி - ஸீதையோடுவெனில்
மத்விரஹம் - என் பிரிவையடைந்தவளாய்
வர்தயிதும் - உயிர்தரிக்க.
ந அலம் - சகியான்,
புத்தி: - என்ஹி எண்ணமானது
மம - எனது
ஹ்ருதயே - ஹ்ருதயத்தில்
நூநம் - உறுதியாய்
ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது
வர்ததே - இருக்கிறது.

मयि आनी हि वैदेह्यास्तत्पतो विनिवेशितः ।

ममापि भावः सीताया संशया विनिवेशितः ॥

மயி பாவோ ஹி வைதேஹ்யாஸ்தத்தவதோ விநிவேஸித: ।

மமபி பாவ: ஸீதாயாம் ஸர்வதா விநிவேஸித: ॥

54

வைதேஹ்யா: - ஜானகியினுடைய
பாவ: - உயிர்
மயி அபி - என்னிடத்திலேயே
தத்த்வத: - உள்ளபடியே
விநிவேஸித: - வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
மம - எனது
பாவ: - உயிர்
ஸீதாயாம் அபி - ஸீதையிடத்திலேயே
ஸர்வதா - சர்வபிரகாரத்திலும்
விநிவேஸித: - வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

एष पुष्यवहो वायुः सुखरूपशो हिमावहः ।

ता विचिन्तयतः कान्तो पायक्यतिमो मम ॥

ஏஷு புஷ்பவஹோ வாயு: ஸுகஸ்பர்ஸோ ஹிமாவஹ: |
தாம் விசிற்தயத: கார்த்தாம் பாவகப்ரதிமோ மம || 55

புஷ்பவஹ: - புஷ்பங்களின் நறுமணத்தோடு விசுகிறது
ஹிமாவஹ: - குளிர்த்து விசுகிறது
ஸுகஸ்பர்ஸ: - சுகமான ஸ்பர்சத்தையுடையதுமான
ஏஷு: வாயு: - இந்தக் காற்று
தாம் கார்த்தாம் - அந்தக் காதலியை
விசிற்தயத: - இதைவிடாது சிந்தித்த வண்ணமேவிற்குக்கும்
மம - எனக்கு
பாவகப்ரதிம: - அக்னி போலிருக்கிறது.

सदा सुखमहं मन्ये यं पुरा सह सीतया ।

मरुतः स विना सीता शोकं वर्धयते मम ॥

ஸதா ஸுகமஹம் மன்யே யம் புரா ஸஹ ஸீதயா |

மாருத: ஸ விநா ஸீதாம் ஸோகம் வர்தயதே மம || 56

புரா - இதற்குமுன்
ஸதா - எப்பொழுதும்
ஸீதயா ஸஹ - ஸீதைபுடனிருந்த
அஹம் - நான்,
யம் - எதை
ஸுகம் - இன்பத்தை விளைவிப்பதாய்
மன்யே - நினைத்துக் கொண்டிருந்தேனோ
ஸ: மாருத: - அந்தக் காற்று
ஸீதாம் விநா - ஸீதையை விட்டு பிரிந்திருக்கும்
மம - எனக்கு
ஸோகம் - சோகத்தை
வர்தயதே - அதிகப்படுத்துகிறது.

यं विना स विह्वलः यः पथी प्रणवितस्तदा ।

वायसः पादपगतः प्रहृष्टमसिनर्दति ॥

தாம் விநா ஸ விஹல்கோய: பசுஹீ ப்ரணதிதஸ்ததா |

வாயஸ: பாதபகத: ப்ரஹ்ருஷ்டமபிநர்த்தி || 57

ய: பசுஹீ - எந்தப் பறவை
தாம் - அவளை
விநா - விட்டுப் பிரிந்து
ததா - அப்பொழுது
விஹங்க: - ஆகாயத்திலிருந்துகொண்டு
ப்ரணதித: - அபஸ்வரமாய் கூவுகின்றதாய் இருந்ததோ,
ஸ: வாயஸ: - அந்தக் காக்கை

பாதபகத: - மரத்திலிருந்து கொண்டு
ப்ரஹ்ருஷ்டம் - நல்லதைத் தெரிவிக்கிறதாய்
அபிநர்த்தி - இனிமையாய்க் கூவுகிறது.

एष वै तत्र वेदेष्टा विहगः प्रतिहारकः ।

पथी मां तु विशालक्षयाः ससीपपुपनैष्यति ॥

ஏஷ வை தத்ர வைதேஹ்யா விஹக: ப்ரதிஹாரக: |

பசுஹீ மாம் து விஸாலாக்ஷயா: ஸசீபமுபநேஷ்யதி || 58

தத்ர - அப்பொழுது
வைதேஹ்யா: - ஜானகிக்கு
விஹக: - ஓர் பறவை
ப்ரதிஹாரக: வை - வாயில் காப்போனாயிருந்தது.
ஏஷ: - இந்த
பசுஹீ - பறவையதான்
மாம் - என்னை
விஸாலாக்ஷயா: - தடங்கண்ணாளுடைய
ஸசீபம் - சமீபத்தில்
உபநேஷ்யதி - அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேர்க்கப்போகிறது.

शृणु लक्ष्मण सनादं वने भवविषयन्म् ।

प्रुषितामेषु वृक्षेषु क्षिपानामुपकुञ्जताम् ॥

ஸ்ரணு லக்ஷ்மண ஸநாதம் வனே மதவிவர்தனம் |

புஷ்பிதாக்கரேஷு வ்ருக்ஷேஷு த்விஜாநாமுபகூஜதாம் || 59

வனே - வனத்தில்
புஷ்பிதாக்கரேஷு - புஷ்பங்கள் நிறைந்த நுனிகளையுடைய
வ்ருக்ஷேஷு - மரங்களில்
உபகூஜதாம் - கூவிக்கொண்டிருக்கின்ற
த்விஜாநாம் - பசுடிகளுடைய
மதவிவர்தனம் - உத்தரவாஹத்தை விருத்திசெய்கிற
ஸநாதம் - பேரொலியை
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா
ஸ்ரணு - கேள்.

यिक्षिप्तां पवनेनैतामसी तिलकमअरीम् ।

वदपवः सहस्राभ्येति मदोदधूतानिव प्रियाम् ॥

விஷ்பிப்தாம் பவனேநைதாமஸௌ திலகமஹ்ரீம் |

ஷப்பத: ஸஹஸாப்யேதி மதோததூதாமிவ ப்ரியாம் || 60

அஸௌஷுஷப்பத: - இந்த வண்டு
பவனே - காற்றினால்

விஷிப்தாம்	- அலைப்புண்ட
திலகமஞ்ஜரீம்	- திலகப் பூங்கொத்தை
மதோத்தூதாம்	- உத்தலாஹத்துடன் விளங்கும்
ப்ரியாம் இவ	- காதலியைபோல
ஸஹஸா	- ஸிரைவாக
அப்யேதி	- பற்றுகிறது.

காமிநாமயமத்யந்தமஸோக: சோகவர்தன: ।

स्तवके: पवनोत्थितस्तज्ञयतिव श्री स्थित: ॥

காமிநாமயமத்யந்தமஸோக: சோகவர்தன: ।

ஸ்தவகை: பவநோத்தஸிப்ததைஸ்தஜயந்திவ மாம் ஸ்திதி: ॥

காமிநாம் - மனைவியினிடத்து அளவுக்கு மிஞ்சின

பற்றுடையவர்களுக்கு

ஸ்திதி: - ஏற்பட்ட

அயம் - இந்த

அஸோக: - அசோகமரமானது,

பவநோத்தஸிப்ததை: - காற்றினாலசைக்கப்பட்ட

ஸ்தவகை: - பூங்கொத்துகளால்

தர்ஜயத் இவ - வெருட்டுகிறது போலாகி

மாம் அத்யந்தம் - எனக்கு மிகவும்

ஸோகவர்தன: - சோகத்தை வளர்க்கிறதாகிறது.

अमी लक्ष्मण ह्यन्ये वृता: कुसुमशालिन: ।

विद्यमोत्सिक्तमनस: साश्वराणा नरा इव ॥

அமீ லக்ஷ்மண த்ருஸ்யந்தே சூதா: குஸுமஸாலின: ।

விப்ரமோத்தஸித்தமனஸ: ஸாங்கராகா நரா இவ ॥

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா

அமீ - இந்த

குஸுமஸாலின: - ஏராளமாய் பூத்து நிற்கும்

சூதா: - மரமரங்கள்,

ஸாங்கராகா: - சந்தனம் முதலியன பூசிக்கொண்டு

விப்ரோமோத்தஸித்த-காமவெற்றியிலிடுபட்ட

மனஸ: - மனமுடையவர்களான

நரா: இவ - மனிதர்கள்போல

த்ருஸ்யந்தே - காணப்படுகின்றன.

सीमित्रे पश्य पम्पायसित्रासु वनराजिषु ।

किंनरा नरशार्दूल विचरन्ति ततस्तत: ॥

61

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - முதலாம் ஸர்க்கம்

3779

ஸெளமித்ரே பஸ்ய பம்பாயாஸ்சித்ராஸு வநராஜிஷு ।

கின்னரா நரஸாந்தூல விசரந்தி ததஸ்தத: ॥

நரஸாந்தூல - புருஷோத்தம!

ஸெளமித்ரே பஸ்ய - லக்ஷ்மணா பார்.

பம்பாயா: - பம்பையினது

சித்ராஸு - அழகிய

வநராஜிஷு - மரவரிசைகளில்

ஸமந்தத: - அங்குமிங்கும்

கின்னரா: - கின்னரங்கள்

விசரந்தி - உலாவித்திரிகின்றன.

इमानि शुभगन्धीनि पश्य लक्ष्मण सर्वश: ।

नलिनानि प्रकाशन्ते जले तरुणसूयवत: ॥

இமானி ஸுபகந்தீனி பஸ்ய லக்ஷ்மண ஸர்வஸ: ।

நளினாநி ப்ரகாஸந்தே ஜலே தருணஸூர்யவத் ॥

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா

பஸ்ய - பார்.

ஸுபகந்தீனி - நல்ல மனங்கமழும்

இமானி - இந்த

நளினாநி - செந்தாமரைகள்

தருணஸூர்யவத் - பாலகுரியன்போல்

ஜலே - ஜலத்தில்

ஸர்வஸ: - எங்கும்

ப்ரகாஸந்தே - அழகுவாய்ந்து விளங்குகின்றன.

एषा प्रसन्नसलिला पद्मनीलीत्पलायुता ।

ईसकारंश्चवाकिणीं पम्पा सीमन्त्रिकायुता ॥

ஏஷா ப்ரஸந்தஸலிலா பத்ம நீலோத்பலாயுதா ।

ஹம்ஸகாரண்டவாகீணா பம்பா ஸௌகந்திகாயுதா ॥

ஏஷா பம்பா - இந்த பம்பைசரஸ்

ப்ரஸந்தஸலிலா - நிர்மலமான ஜலத்தைபுடையதாயிருக்கிறது;

பத்ம நீலோத்பலாயுதா - தாமரை, கருநெய்தல் புஷ்பங்கள் நிறையப்

பெற்று விளங்குகிறது;

ஹம்ஸகாரண்டவா - அன்னம், நீர்காக்கைகள் நிறையப்பெற்று

கீர்ணா - விளங்குகிறது;

ஸௌகந்திகாயுதா - பல செங்கழுநீர் புஷ்பங்கள் நிறையப்பெற்று

விளங்குகிறது.

जले तरुणसूयमि: वटपदाहतकसरि: ।

पद्मज: शोभते पम्पा समन्सादभिसंवृता ॥

3779

63

64

62

65

ஜலே தருண ஸூரியாபை: ஷட்பதாஹதகேஸரை: ।
பங்கஜை: ஸோபதே பம்பா ஸமந்தாதபிஸம்வருதா ॥

பம்பா - பம்பை
ஜலே - ஜலத்தில்
ஷட்பதாஹத கேஸரை: - வண்டுகளால் மொய்க்கப்பட்டு உதிர்ந்த
பூந்தாதுக்களையுடையவைகளும்

தருண ஸூரியாபை: - பாலகூரியனது ஒளிகொண்ட
பங்கஜை: - தாமரைப் புஷ்பங்களால்
ஸமந்தாத - எங்குபார்த்தாலும்
அபிஸம்வருதா - பரப்பப்பட்டதாய்
ஸோபதே - பிரகாசிக்கிறது.

घकवाक्युता नित्यं चित्रप्रस्थवनान्तरा ।

मातङ्गयुयुत्थि योमते सलिलाग्निभि: ॥

சக்ரவாக்யுதா நித்யம் சித்ரப்ரஸ்த வநாந்தரா ।
மாதங்கம்ருகயூதைஸ்ச ஸோபதே ஸலிலாந்திரி: ॥

நித்யம் - எப்பொழுதும்
சித்ரப்ரஸ்த - அழகிய சுற்றியுள்ள வனப்பிரதேசங்களை
வநாந்தரா - உடையதாய்,
சக்ரவாக்யுதா - சக்ரவாக பகடிகள் நிறைந்ததாய்,
ஸலிலாந்திரி: - நீர் குடிக்கவரும்
மாதங்கம்ருகயூதை: - யானை, மாள் இவைகளின் கூட்டங்களால்
ஸோபதே - (பம்பை) அழகுற்று விளங்குகிறது.

पवनाहृतवेगाभिरुमिभिरिमलेऽस्मसि ।

पञ्चजानि विराजन्ते ताम्रमनानि लक्ष्मण ॥

பவநாஹுத வேகாபி ருஃபிபிர் விமலேம்பஸி ।
பங்கஜானி விராஜந்தே தாட்யமானாநி லக்ஷ்மண ॥

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணர்
பங்கஜானி - தாமரைப் புஷ்பங்கள்
பவநாஹுத வேகாபி: - காற்றினாலடியுண்டு சலிக்கின்ற
ஊர்ஃபிபி: - அலைகளால்
விமலே - நிர்மலமான
அம்பஸி - ஜலத்தில்
தாட்ய மானாநி - அசைந்து ஆடுகின்றவைகளாய்
விராஜந்தே - அழகுற்று விளங்குகின்றன.

पद्यपत्रविशालाङ्गी सततं प्रियपञ्चजाम् ।

अपश्यतो मे वेदेहि जीवितं नाभिराघते ॥

66

67

68

விஷ்விந்தா காண்டம் - முதலாம் ஸர்க்கம்

3781

பத்மபத்ரவிஸாலாங்கீம் ஸததம் ப்ரிய பங்கஜாம் ।
அபஸ்யதோ மே வைதேஹீம் ஜீவிதம் நாபிரோசதே ॥

69

பத்மபத்ர - தாமரைமலரிடம் அதிக பிரியமுள்ளவளுமான
விஸாலாங்கீம் - உடையவளும்,
ஸததம் - எப்பொழுதும்
பங்கஜ ப்ரியாம் - தாமரை மலரிடம் அதிக பிரியமுள்ளவளுமான
வைதேஹீம் - ஜானகியை
அபஸ்யத: - காணப்பெறாத
மே - எனக்கு
ஜீவிதம் - உயிர்நிர்த்தல்
ந அபிரோசதே - பிடிக்கவில்லை.

अहं कामस्य वामत्वं यो गतामपि दुर्लभाम् ।

स्मारयिष्यति कल्याणीं कल्याणतरयादिनीम् ॥

அஹோ காமஸ்ய வாமத்வம் யோ கதாமபி துர்லபாம் ।
ஸ்மாரயிஷ்யதி கல்யாணீம் கல்யாணதரவாதினீம் ॥

70

ய: - எது
கதாம் அபி - காணாதிருக்குமவளையும்
கல்யாணீம் - மங்களஸ்வரூபினியாய்
கல்யாண தர வாதினீம் - மிக மதுரபாஷினியாய்
துர்லபாம் - மிக அருமையானவளாய்,
ஸ்மாரயிஷ்யதி - இடைவிடாது நினைக்கச் செய்கிறதோ,
காமஸ்ய - அந்த வாத்தல்யத்தினுடைய
வாமத்வம் - அசட்டுத்தனம்
அஹோ - எவ்வளவுடா!

यक्यो धारयितुं कामो भवेद्युगतो मया ।

यदि यूयो वसन्तो मां न हन्यात् प्रुषितद्वमः ॥

ஸக்யோ தஹயிதும் காமோ பவேத்யாகதோ மயா ।

யதி யூயோ வஸந்தோ மாம் ந ஹன்யாத் புஷ்பிதத்தம்: ॥

71

புஷ்பிதத்தம்: - புஷ்பித்த மரங்களுடனிருக்கிறதாய்
அத்ய - இப்பொழுது
ஆகத: - நடைபெறும்
வஸந்த: - வஸந்தகாலம்,
பூய: - முன்னிலுமதிகமாய்
மாம் - என்னை
ந ஹன்யாத் யதி - நினைப்புடாதிருந்தால்,
காம: - அன்பினதிகமமானது
மயா - என்னால்

தாரயிதம் - அதிகப்பாடா அடக்க
ஸக்ய: - முடிந்ததாக
பவேத் - ஆகும்.

यानि स्म रमणीयानि तया सह भवन्ति मे ।

ताम्येवारमणीयानि जायन्ते मे तया विना ॥

யானி ஸம் ரமணியானி தயா ஸஹ பவந்தி மே ।

தாயேவாரமணியானி ஜாயந்தே மே தயா விநா ॥

தயா ஸஹ - அவளோடிருந்த

மே - எனக்கு

ரமணியானி - மனத்திற்கெடுத்தவைகளாய்

யானி - எவைகள்

பவந்தி ஸம் - இருந்தனவோ

தயா விநா - அவளை விட்டுப் பிரிந்திருக்கும்

மே - எனக்கு

தானி ஏவ - அவைகளை

அரமணியானி - மனத்திற்கெதையாதவைகளாய்

ஜாயந்தே - இருக்கின்றன.

पयकोशपलाशानि च्छ्वा यद्विर्विमन्यते ।

सीताया नेत्रकोशाम्यां सद्यशानिति लक्षणा ॥

பத்மகேஸரபலாஸாநி த்ரஷ்ட்வா த்ருஷ்ட்யமி மன்யதே ।

ஸீதாயா நேத்ர கோஸாப்யாம் ஸத்ருபாநீதி லக்ஷணா ॥

லக்ஷணா - லக்ஷமணா

பத்மகோஸரபலாஸாநி - தாமரை மொட்டுக்களினிதழ்களை

ஸீதாயா - ஸீதையின்

நேத்ர கோஸாப்யாம் - ஒரு கண்களின் தோற்றத்திற்கு

ஸத்ருபாநி - ஒத்திருக்கின்றன

இதி - என்று

த்ருஷ்ட்வா - நினைத்து,

த்ருஷ்டி: - நல்லறிவு

விமன்யதே - தடுமாற்றமடைகிறது.

यथाकेसरसंसुष्टो वृक्षान्तरविनिःसृतः ।

निःश्रास इव सीताया वाति वायुर्नोहरः ॥

பத்மகேஸரஸம்ஸுஷ்டே வ்ருக்ஷாந்தாவீதி: ஸ்ருத: ।

தி:ஸ்வாஸ இவ ஸீதாயா வாதி வாயுர் மனோஹ: ॥

பத்ம கேஸர - தாமரைத் தாதுக்களின் பரிமளத்துடன்

ஸம்ஸுஷ்ட: - கூடியதாய்

72

73

74

வ்ருக்ஷாந்தர விதி: - மரங்களினிடையிலிருந்து

ஸ்ருத: - வெளிவருகிறது

மனோஹ: - மனோஹரமாயிருக்கிறதுமான

வாயு: - காற்று

ஸீதாயா: - ஸீதையின்

தி:ஸ்வாஸ: - மூச்சுக்காற்று

இவ - போலிருப்பதாய்

வாதி - இப்பொழுது துன்புறுத்துகிறது.

सीमित्रे पश्य पश्याया दक्षिणे गिरिसागुनि ।

पुष्पितां कर्णिकारस्य यद्वि परमशोभिताम् ॥

ஸௌமித்ரே பஸ்ய பம்பாயா தக்ஷிணே கிரிஸாநுநி ।

புஷ்பிதாம் கர்ணிகாரஸ்ய யஷ்டம் பரமஸோபிதாம் ॥

ஸௌமித்ரே - லக்ஷமணா

பம்பாயா: - பம்பையின்

தக்ஷிணே - தென்

கிரிஸாநுநி - மலைத்தாழ்வரையில்

கர்ணிகாரஸ்ய - சரக்கொன்றை மரத்தின்

பரம ஸோபிதாம் - மிக அழகுவாய்ந்த

புஷ்பிதாம் - பூக்களையுடைய

யஷ்டம் பஸ்ய - கிளையைப் பார்க்க

अधिकं शैलराजोऽयं धातुभिः सुविभूषितः ।

विवित्रं सृजते रेणुं वायुवेगविघट्टितम् ॥

அதிகம் ஸைலராஜோ:யம் தாதுபி: ஸுவிபூஷித: ।

விசித்ரம் ஸ்ருஜதே றேணும் வாயுவேக விகட்டிதம் ॥

அயம் ஸைலராஜ: - இந்த மலைவரசு

தாதுபி: - தாதுக்களால்

ஸுவிபூஷித: - மிக்க அழகுற்றதாய்

வாயுவேக விகட்டிதம் - வாயுவேகத்தால் சிதறுண்ட

விசித்ரம் - பல வர்ணமான

ரேணும் - புழுதியை

அதிகம் - அதிகமாய்

ஸ்ருஜதே - இறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

गिरिस्थायस्त सीमित्रे सर्वतः सम्प्रपुष्पितः ।

निम्बत्रैः सर्वतो रम्यः प्रदीप्ता इव किञ्चुकः ॥

கிரிஸ்ஸ்தாயஸ்து ஸௌமித்ரே ஸர்வத: ஸம்ப்ரபுஷ்பிதத: ।

நிஷ்பத்ரை: ஸர்வதோ ரமய: ப்ரதீப்தா இவ கிம்ஸூகை: ॥

75

76

77

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
கிரிப்ரஸ்தா: து - மலைச்சார்புகளெல்லாம்
ஸர்வத: - எங்கும்
ஸம்ப்ரபுஷ்பிதை: - செம்மைக்குப் பூத்து
நிஷ்பத்ரை: - இலைகளுநிந்து
ஸர்வதோரம்யை: - முழுதுமமுருவாய்ந்து விளங்கும்
கிம்ஸூகை: - பலாச் சிறுக்கங்களால்
ப்ரதிப்தா: - தீப்பற்றியெரிகின்றவைகள்
இவ - போலிருக்கின்றன.

பம்பாதிருஹாஸ்சேமே ஸம்ஸந்தா மதுகந்தின: ।

மாலதீமலிகாஷ்டா: கரவீராக்ஷ புஷ்பிதா: ॥

பம்பாதீருஹாஸ்சேமே ஸம்ஸந்தா மதுகந்தின: ।

மாலதீ மலிகாஷ்டா: கரவீராக்ஷ புஷ்பிதா: ॥

கேதக்ய: சிந்துவாராக்ஷ வசந்தக்ஷ சுபுஷ்பிதா: ।

மாப்யோ கந்தபூர்ணாஸ்ச குந்தகுல்மாஸ்ச ஸர்வஸ: ॥

கேதக்ய: சிந்துவாராக்ஷ வசந்தக்ஷ சுபுஷ்பிதா: ।

மாப்யோ கந்தபூர்ணாஸ்ச குந்தகுல்மாஸ்ச ஸர்வஸ: ॥

விரிவிலா மதுகாக்ஷ வசுலா வசுலாஸ்தயா ।

சம்பகாஸ்திலகாக்ஷ வசுலாஸ்தயா ॥

சம்பகாஸ்திலகாக்ஷ வசுலாஸ்தயா ॥

சீபாக்ஷ வசுலாஸ்தயா வசுலாஸ்தயா ॥

பயகாக்ஷபசோமந்தே நிராசாக்ஷ புஷ்பிதா: ॥

நீபாஸ்ச வரணாஸ்சைவ கர்ஜாராஸ்ச ஸுபுஷ்பிதா: ।

பத்மகாஸ்சேபஸோபந்தே நீளாஸோகாஸ்ச புஷ்பிதா: ॥

இமே - இந்த

ஸம்ஸந்தா: - அடர்ந்து

பம்பாதீருஹா: - பம்பைக்கரையில் முளைத்திருக்கின்ற

மதுகந்தின: - நறுமணங்கமழும்

மாலதீ மலிகா - ஜாதாமல்லி, மல்லிகைப் பூக்களும்,

ஷண்டா: ச -

புஷ்பிதா: - பூத்த

கரவீராக்ஷ - அலகிலும்,

கேதக்ய: - தானைகளும்,

ஸிந்து வாராக்ஷ - வெண்ணொச்சிகளும்,

78

79

80

81

ஸுபுஷ்பிதா: - நன்கு பூத்த
வாலஸந்தய: ச - மலை முல்லைகளும்,
கந்தபூர்ணா: - பரிமளம் நிறைந்த
மாதவ்ய: ச - மரமல்லிகளும்,
ஸர்வஸ: - பலவகை
குந்தகுல்மா: - குந்தப் பூத்களும்,
சிரிபீலவா: - சிறு வில்வங்களும்,
மதுகாக்ஷ: ச - இலுப்பைகளும்,
வசுலா: - வஞ்சிகளும்,
வசுலா: ததா - மகிழ்ச்சிகளும்,
சம்பகாக்ஷ: ச - சண்பகங்களும்,
நிலகாக்ஷ: ச - நிலகங்களும்,
புஷ்பிதா: - பூப்பம் நிறைந்த
நாகவ்ருக்ஷா: ச - நாக மரங்களும்,
நீபா: ச - கடம்புகளும்,
வரணா: ச ஏவ - மாவலிக்கைகளும்,
கர்ஜாரா: ச ஏவ - பேரிச்சைகளும்,
ஸுபுஷ்பிதா: - நன்கு பூத்த
பத்மகாக்ஷ: ச - பத்மங்களும்,
புஷ்பிதா: - நன்கு பூத்த
நீளாஸோகாக்ஷ: ச - நீளாசோக மரங்களும்
உபஸோபந்தே - அழகாய் விளங்குகின்றன.

லோகாக்ஷ கிரிபுஷ்பிதா: சிவகேசரபிக்ஷு: ।

அக்ஷோபாஸ்ச கிரிபுஷ்பிதா: சிவகேசரபிக்ஷு: ।

அக்ஷோபாஸ்ச கிரிபுஷ்பிதா: சிவகேசரபிக்ஷு: ।

அக்ஷோபாஸ்ச கிரிபுஷ்பிதா: சிவகேசரபிக்ஷு: ।

சூதா: பாடலயாஸ்சைவ கோவிதாஸ்ச புஷ்பிதா: ।

முசுலிந்தாஸ்சுநாஸ்சைவ க்ருப்யந்தே கிரிஸாஸ்தயா ॥

சூதா: பாடலயாஸ்சைவ கோவிதாஸ்ச புஷ்பிதா: ।

முசுலிந்தாஸ்சுநாஸ்சைவ க்ருப்யந்தே கிரிஸாஸ்தயா ॥

கேதகாலகாக்ஷ சிரிபா: சிவகேசரபிக்ஷு: ।

சாலமய: கிசுகாக்ஷ ரதா: குரவகாஸ்தயா ॥

கேதகோத்தாலகாக்ஷைவ சிரிபா: சிவகேசரபிக்ஷு: ।

சாலமய: கிசுகாக்ஷைவ ரதா: குரவகாஸ்தயா ॥

விநிசா நகமாலாஸ்ச சந்தா: சந்தாஸ்தயா ॥

82

83

84

திதிபா நக்தமாலாஸ்ச சந்தநா: ஸ்பந்தநாஸ்ததா	85
லோதரா: ச	- வெள்ளொலுத்திகளும்,
அங்கோலா: ச	- அமுஞ்சிகளும்,
குரண்டா: ச	- மஞ்சள் மருதாணிகளும்,
பூர்ணகா:	- பூர்ணகங்களும்,
பாரிபத்ரகா:	- பாரிபத்ரங்களும்,
குதா: ச	- மாமரங்களும்,
பாடலய: ஏவ	- பாதிடிகளும்,
புஷ்பிதா:	- புஷ்பம் செறிந்த
கோவிதாரா: ச	- கோவிதரங்களும்,
முசலிந்தா: ச	- முசலிந்தங்களும்,
அர்ஜுநா: ஏவ	- மருத மரங்களும்,
கேத கோத்தாலகா: ச	- தாழைகளும், உத்தாலங்களும்,
வரிரோ: ஏவ	- வாகைகளும்,
பரிமஸாபா:	- சிம்சுபாக்களும்,
தவா:	- தவங்களும்,
ஸால்மல்ய: ச	- இலவுகளும்,
கிம்ஸா: ஏவ	- புரசமரங்களும்,
ரக்தா:	- சிவந்த
குரபகா: ததா	- மருதாணிகளும்,
திதிபா:	- தினிசங்களும்,
நக்தமாலா: ச	- நக்தமாலங்களும்,
சந்தநா:	- சந்தனங்களும்,
ஸ்பந்தநா: ததா	- ஸ்பந்தனங்களும்,
கிரிலாநுஷு	- மலைத்தாழ்வரைகளிலும்,
கிரிபஞ்ஞடேஷு	- மலைச்சார்புகளிலும்
ஸம்ஹ கேஸர	- சிம்மத்தின் பிடரி மயிர்போல் பொன்னிறம்
பிஞ்ஞரா:	- உடையவைகளாய்
தஞ்ஞயந்தே	- தென்படுகின்றன.
புமிதாந் புமிதாந்மிந்நாமி: பரிவேசிதாந்	
புஷ்பிதாந் புஷ்பிதாந்மிந்நாமி: பரிவேஷிதாந்	
தஞ்ஞமாந் பஸ்யேஹ ஸௌமித்ரே பம்பாயா குசிராந் பஹுஜன்	86
ஸௌமித்ரே	- 'லக்ஷ்மணா
இஹ	- இப்பொழுது
புஷ்பிதாந்மிந்நாமி:	- நன்குபூத்த நுவிளைபுடைய
லதாபி:	- கொடிகளால்
பரிவேஷிதாந்	- சுற்றிக்கொள்ளப்பட்டவைகளும்,

புஷ்பிதாந்	- புஷ்பங்கள் செறிந்ததுமான
குசிராந்	- அழகிய
பஹுஜன்	- பல
பம்பாயா:	- பம்பாயின்
தஞ்ஞமாந்	- மரங்களையுடைய
பரிபா	- பரிபா.

வாஸிஷிதாவிதாந் யதாஸந்நாந் ஸுமானிமாந் ||

ஸுதா: சமநுபவந்தி மதா ஐவ வரஸ்திரய: ||

வாஸிஷிதாவிதாந் யதாஸந்நாந் தஞ்ஞமாநிமாந் ||

ஸுதா: சமநுபவந்தி மதா ஐவ வரஸ்திரய: ||

லதா விஷிபத் காற்றினாலசைக்கப்பட்ட கிளைகளையுடைய

விதாபாந்	- அப்படியே
யதா	- பக்கிலிருக்கின்ற
ஸுதா	- இந்த விருஷங்களை
இமாந் தஞ்ஞமாந்	- கொடிகள்
ஸுதா:	- மனக்குறையின்றி மனத்திருப்திகொண்ட
மந்தா:	- உத்தமிகள் போலவே
வரஸ்திரய: இவ	- நன்கு உபசரிக்கின்றன.
ஸமநுபவந்திதே	

பாடபாந் பாடபம் கச்சந் ஸஸலாந் ஸஸலம் வநந்தவனம் ||

வாதி நைகரஸாஸ்வாத ஸம்மோதித இவாநில: ||

பாதபாத் பாதபம் கச்சந் ஸஸலாந் ஸஸலம் வநந்தவனம் ||

வாதி நைகரஸாஸ்வாத ஸம்மோதித இவாநில: ||

அநில: வாபு

பாதபாத் - ஒரு மரத்திலிருந்து

பாதபம் - மற்றொரு மரத்திற்கும்,

ஸஸலாந் - ஒரு மலையிலிருந்து

ஸஸலம் - மற்றொரு மலைக்கும்,

வநாத் - ஒரு வனத்திலிருந்து

வனம் - மற்றொரு வனத்திற்கும்

நைகரஸாஸ்வாத: - பல்வகை வாசனைகளையுடையதொன்று

ஸம்மோதித: - மிக உற்சாகமுடையதாகப்

கச்சந் இவ - சென்றுகொண்டே

வாதி - வீசுகிறது.

யேயிந் பரியாக்ஸுமா: பாடபா மதுபாநி: ||

யேயிந் பரியாக்ஸுமா: பாடபா மதுபாநி: ||

கேசித் பர்யாப்தகுஸுமா: பாதபா மதுகந்தின: ।

கேசித் முகுள ஸம்வீதா: ஸ்யாமவர்ணா இவாபு: ॥

89

கேசித் பாதபா: - சில விருக்டங்கள்,

மதுகந்தின: - நறுமணங்கமழும்

பர்யாப்த குஸுமா: - நன்கு மலர்ந்த புஷ்பங்களையுடையதாயும்,

கேசித் - சில

ஸ்யாம வர்ணா: - கருநிறமுற்று

முகுள ஸம்வீதா: இவ - மொட்டுகளால் நிறைந்தவைகளாகவும்

ஆபு: - விளங்கின.

इदं मृष्टमिदं स्यादु प्रफुल्लमिदमित्यपि ।

रागमती मधुकरः कुसुमेच्चवलीयते ॥

இதம் ம்ருஷ்ட மிதம் ஸ்வாது ப்ரபுல்ல மித மித்யபி ।

ராகமத்தோ மதுகர: குஸுமேஷ்வவலியதே ॥

90

மதுகர: - வண்டினம்

இதம் - 'இது

ம்ருஷ்டம் - மனோகரமாயிருக்கிறது.

இதம் - இது

ஸ்வாது - ருசிகரமாயிருக்கிறது.

இதம் - இது

ப்ரபுல்லம் - நன்றாய் அலர்ந்திருக்கிறது

இதி அபி - என்றெண்ணி

ராகமத்த: - உதஸாஹம் தலைக்கேறியதாய்

குஸுமேஷு - புஷ்பங்களில்

அவலியதே - மறைகிறது.

मिलीय पुनरुत्पत्य सहस्राव्यत्र गच्छति ।

मधुलुब्धो मधुकरः पंपातीरद्वमेवसी ॥

நிலிய புனருத்தபத்ய ஸஹஸான்யதர கச்சதி ।

மதுலுப்தோ மதுகர: பம்பாதீர்த்ருமேஷ்வஸௌ ॥

91

அஸௌ

மதுகர: - இந்த

நிலிய - வண்டினம்

மதுலுப்த: - மறைந்து,

ஸஹஸா - மதுவில் ஆசைதீராததாய்

புன: - சடக்கென

உத்பத்ய - மீளவும்

அன்யதர - வெளிவந்து,

- வெறிடங்களில்

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - முதலாம் ஸர்க்கம்

பம்பாதீர்த்ருமேஷு - பம்பைக்கரை மரங்களில்

கச்சதி - திரிகின்றது.

इयं कुसुमसंघातरुपास्तीर्णा सुखाकृता ।

स्वयं निपतितैर्भूमिः शयनप्रस्तरेरिव ॥

இயம் குஸுமஸங்காதைருபஸ்தீர்ணா ஸுகாக்ருதா ।

ஸ்வயம் நிபதிதைர் பூமி: ஸயநப்ரஸ்தரைவ ॥

92

இயம் - இந்த

பூமி: - பூப்பிரதேசமானது

ஸ்வயம் நிபதிதை: - தானாகவே விழுந்த

குஸும ஸங்காதை: - புஷ்பக் குவியல்களால்

உபஸ்தீர்ணா - பரப்பப்பெற்றதாய்

ஸயநப்ரஸ்தரை: - மெத்தைகளால்

இவ - எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே

ஸுகாக்ருதா - ககமாய் விளங்குகிறது.

विविधा विविधैः पुष्पैस्तेरिव नगसानुषु ।

विशीर्षः पीतरत्न हिं सीमित्रे प्रस्तराः कृताः ॥

விவிதா விவிதை: புஷ்பைஸ்தைரேவ நகஸாநுஷு ।

விசீர்ணை: பீதரத்தா ஹி ஸௌமித்ரே ப்ரஸ்தரா: க்ருதா: ॥

93

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா]

நகஸாநுஷு - மலைத்தாழ்வரைகளில்

விகீர்ணை: - இறைந்து கிடக்கின்ற

தை: - அந்த

விவிதை: - நானாவித

புஷ்பை: ஏவ - புஷ்பங்களாலேயே

பீதரத்தா: - மஞ்சள் நிறமுற்ற

விவிதா: - பல

ப்ரஸ்தரா: ஹி - விரும்புக்களாகவே

க்ருதா: - 'விளங்குகின்றன.

हियान्ते वन्य सीमित्रे वृक्षाणां पुष्पसमयम् ॥

ஹிமாந்தே பர்ய ஸௌமித்ரே வ்ருக்ஷாணாம் புஷ்பஸஞ்சயம் ॥

94

ஸௌமித்ரே

ஹிமாந்தே - வலக்ஷ்மணா]

வ்ருக்ஷாணாம் - வஸந்தருதுவில்

புஷ்ப ஸஞ்சயம் பர்ய - மரங்களுடைய

புஷ்ப ஸஞ்சயம் பர்ய - புஷ்ப சமூகத்தை பார்க்.

पुष्पमासे हि वन्यः संघर्षादिव पुष्पिताः ।

आह्वयन् इवान्धो नगाः वटपदनिस्त्रिः ॥

புஷ்பமாஸே ஹி தரவ: ஸங்கர்ஷாதிவ புஷ்பிதா: ||

ஆஹ்வயந்த இவான்யோன்யம் நகா: ஷட்பதநிர்ஸவனை: |

தரவ: ஹி - மரங்களெல்லாம்
புஷ்பமாஸே - வஸந்தமாஸத்தில்
ஸங்கர்ஷாத் இவ - சமமாகவோ, மேம்பட்டோ ஆக வேண்டும்

எனுமாசையால் போலவே

புஷ்பிதா: - புஷ்பிதது விளங்குகின்றன.

நகா: - நகங்கள்

ஷட்பத நிர்ஸவனை: - வண்டுகளின் ரீங்காரங்களால்

அன்யோன்யம் - ஒன்றையொன்று

ஆஹ்வயந்த இவ - நல்வரவுகூறுகின்றவைகள் போலிருக்கின்றன.

குசுமோத்சவிடபா: ஷோமந்தே பஹு லக்ஷண ||

குஸமோத்தம்ஸவிடபா: ஸோபந்தே பஹு லக்ஷண ||

குஸமோத்தம்ஸவிடபா: - புஷ்பங்கள் செறிந்த கிளைகளையுடைய

அலைகள்

பஹு - மிக்க

ஸோபந்தே - அழகுவாய்ந்து விளங்குகின்றன.

ஏவ காமதவ: பகி விபாஹ சலில ஸுமம் |

ஏமதே காமதயா ஸார்தம் காமமுத்தபயன் மம் ||

ஏஷ: - இந்த

காமதவ: பகி - நீர்க்காகப்பறவை

ஸுமம் ஸலிலம் - தெளிந்த நீரில்

காமதயா ஸார்தம் - மனைவியோடுகூடி

விகாஹய - முழுதி,

எமது - எனது

காமம் - மனோரத்ததை

உத்திபயன் - நினைப்பு மூட்டிக்கொண்டு

ரமதே - விளைபாடுகிறது.

மந்தாகின்பாஸ்து யதிதம் ரூபமேவம் மநோஹரம் |

ஸ்தானே ஜுகதி விக்யாதா ஞ்ஞஸ்தஸ்யா மநோம: ||

ஸ்தானே ஜுகதி விக்யாதா ஞ்ஞஸ்தஸ்யா மநோம: ||

ஸ்தானே ஜுகதி விக்யாதா ஞ்ஞஸ்தஸ்யா மநோம: ||

ஸ்தானே ஜுகதி விக்யாதா ஞ்ஞஸ்தஸ்யா மநோம: ||

ஸ்தானே ஜுகதி விக்யாதா ஞ்ஞஸ்தஸ்யா மநோம: ||

ஸ்தானே ஜுகதி விக்யாதா ஞ்ஞஸ்தஸ்யா மநோம: ||

ஸ்தானே ஜுகதி விக்யாதா ஞ்ஞஸ்தஸ்யா மநோம: ||

ஸ்தானே ஜுகதி விக்யாதா ஞ்ஞஸ்தஸ்யா மநோம: ||

ஸ்தானே ஜுகதி விக்யாதா ஞ்ஞஸ்தஸ்யா மநோம: ||

ஸ்தானே ஜுகதி விக்யாதா ஞ்ஞஸ்தஸ்யா மநோம: ||

ஸ்தானே ஜுகதி விக்யாதா ஞ்ஞஸ்தஸ்யா மநோம: ||

ஸ்தானே ஜுகதி விக்யாதா ஞ்ஞஸ்தஸ்யா மநோம: ||

ஸ்தானே ஜுகதி விக்யாதா ஞ்ஞஸ்தஸ்யா மநோம: ||

95

98

97

98

தஸ்யா: - அந்த

மந்தாகின்பா: - மந்தாகினிவினது

குணா: - குணங்கள்

மநோரமா: து - மனதைக் கவரவல்லவைகளாய்

யத் - இருக்கின்றமையால்

ஜகதி - உலகில்

விக்யாதா: - பிரஸீதிபெற்றவைகள்

இதம் - இப்பொழுது

ஏதத் - இந்த

மநோஹரம் - மனத்தைக் கவரும்

ரூபம் - ரூபம்

ஸ்தானே - அதனுடையது போலிருக்கிறது.

यदि दृश्येत सा साध्वी यदि चेह वसमहि |

स्युहययं न शक्य नयौघ्याय रघुतम ||

யதி த்ருப்யேத ஸா ஸாத்வீ யதி சேஹ வஸேமஹி |

ஸ்ப்ருஹயேயம் ந ஸக்ஸ்ய நாயோத்யாயை ரகத்தம் ||

ரகத்தம் - லக்ஷணம்

ஸாத்வீ - ஸுசீலையாகிய

ஸா - ஸா

த்ருப்யதே யதி - காணப்படுகிறாளென்றால்

இஹ - இவ்விடத்திலேயே

வஸேமஹி யதி - நாம் வசிக்கின்றோம் என்றால்

ஸக்ஸ்ய - இந்திரனை நினைத்தும்

ஸ்ப்ருஹயேயம் ந - நான் பொறாமை கொள்ளேன்.

அயோத்யாயை - அயோத்யையை நினைத்தும்

ந - பொறாமை கொள்ளேன்.

न छैव रमणीयेषु वादलेषु तया सह |

रमतो मे मदेच्छित्ता न स्युहय्येषु वा मवेत् ||

ந ஹ்யேவம் ரமணியேஷு வாடலேஷு தயா ஸஹ |

ரமதோ மே மடேச்சிந்தா ந ஸ்ப்ருஹாயேஷு வா பவேத் ||

தயா ஸஹ - அவளோடு கூட

ரமணியேஷு - மனோரம்யமாயுள்ள

ஸாத்வலேஷு - பசும்புற்றதைகளில்

ரமத: - உல்லாசமாய் காலம்கழிக்கும்

மே - எனக்கு

ஏவம் ஹி - இப்படியாகிவிடும்

சிந்தர் - வேறெதிலும் நினைவு

ந பவேத் - உண்டாக மாட்டாது.

99

100

அன்பேஷா வா - மற்றவைகளிலெல்லாம்
ஸ்ப்ருஷா - தேவைவெல்லாம் அபிவாணை
பவேத் ந - உண்டாகமாட்டாது.

अमी हि विविधेः पुष्पैस्तरवो रुचिरश्चदाः ।

கான்னேஃஸின் விநா கந்தா விசுமுமாபயந்தி மெ ||

அமீ ஹி விவிதை: புஷ்பைஸ்தரவோ ருசிரிச்சதா: ।
கான்னேஃஸின் விநா கந்தாம் சித்தமுன்மாதயந்தி மே ||

அஸ்பின் கான்னே - இந்தக் காட்டில்
விவிதை: - நானாவிதமான
புஷ்பை: - புஷ்பங்களால்
ருசிரிச்சதா: - அழகாய், வேயப்பட்ட
அமீ தரவ: - இந்த விருகங்கள்
கந்தாம் - காந்தலியை
விநா - விட்டுப் பிரிந்திருக்கும்
மே ஹி - என்னுடையவும்
சித்தம் - மனத்தை
உன்மாதயந்தி - சிதற அடிக்கின்றன.

101

पश्य जीतजला येमा सीमित्रे पुष्करायुताम् ।

சக்யாகானுசரிதா காரண்டயநிஷேவிதாம் ||

பஸ்ய ஜீதஜலாம் யேமாம் ஸௌமித்திரே புஷ்கராயுதாம் ।
சக்ரவாகாஸுசரிதாம் காரண்டவநிஷேவிதாம் ||

102

पुष्पैः क्रीडैश्च संपूर्णा यथाहंमुणसेविताम् ॥

புல்லை: க்ரேளஞ்சைஸ்ச ஸம்பூர்ணாம் வரஹுமருகஸேவிதாம் ||

புல்லை: - லக்ஷ்மணா
புஷ்கராயுதாம் - தாமரை மலர்கள் நிறைந்துள்ளது;
சக்ரவாகாஸுசரிதாம் - சக்கிரவாகங்களால் திரியப்பெற்றதும்
காரண்டவநிஷேவிதாம் - நீர்க்காக்கைகள் நிறைந்துள்ளது
வரஹு மருகஸேவிதாம் - பன்றிகள், மாள்கள் இவைகளால் பக்கலில்
திரியப்பெற்றதும்,
புல்லை: - வாத்துக்களாலும்,
க்ரேளஞ்சை: - கிரேளஞ்சப் பக்கிளாலும்
ஸம்பூர்ணாம் - நிறைந்துள்ளது,
சரீத ஜலாம் - குளிரந்த ஜலத்தை உடையதுமான
இமாம் - இதை (பம்பையை)
பஸ்ய - பார்க்க.

103

अधिकं शोभते पम्पा विकूजद्विविहंगमैः ॥

அதிக் ஷோமதே பம்பா விகூஜந்நிவஹ்ம: ||

விஷ்விந்தா காண்டம் - முதலாம் ஸர்க்கம்

அதிகம் ஸோபதே பம்பா விஷ்விந்தா விஹங்கமை: ||

104

பம்பா: - பம்பை
விஷ்விந்தா: - இளிய குரலில் கூவிக்கொண்டிருக்கின்ற
விஹங்கமை: - பறவைகளால்
அதிகம் ஸோபதே - மிகவும் அழகுற்று விளங்குகிறது.

दीपयन्तीव मे कामं विविधा मुदिता द्विजाः ।

டியாமி வன்முயிவ் ஸ்மூத்யா ப்ரியா பவநிஷேஜாநாம் ||

தீபயந்தீவ மே காமம் விவிதா முதிதா த்விஜா: ।

ஸ்யாமாம் சந்த்ரமுகீம் ஸம்ருத்வா ப்ரியாம் பத்மநிபேஷணாம் ||

105

விவிதா: - பற்பல
முதிதா: - உத்ஸாஹத்திலிருக்கும்
த்விஜா: - பறவைகள்,
சந்த்ரமுகீம் - சந்திரன் போன்ற முகமண்டலத்தை யுடையவளும்,
பத்ம நிபேஷணாம் - தாமரைமீதம் போன்ற கண்களை உடையவளும்,
ஸ்யாமாம் - என் நிறிலுமாகிய
ப்ரியாம் - காந்தலியை
மே - எனக்கு
ஸம்ருத்வா - நனைப்பூட்டி,
காமம் - மனோபாவத்தை
தீபயந்தி இவ - அதிகரிக்கச் செய்கின்றவைகளாகவே இருக்கின்றன.

पश्य सानुषु चित्रेषु मृगीभिः सहितान् मृगान् ।

பஸ்ய சானுஷு சித்ரேஷு ம்ருகீபி: ஸஹிதான் ம்ருகான் ।

மாம் புனரீம் ம்ருகஸாபாஷ்யா வைதேஹ்யா விரஹீக்ருதம் ||

106

சித்ரேஷு - அழகிய
ஸானுஷு - மலைத்தாழ்வரகளில்
ம்ருகீபி: - பெண் மாள்களோடு
ஸஹிதான் - கூடவிருக்கும்
ம்ருகான் - மிருகங்களையும்,
புன: - அதோடு
ம்ருக ஸாபாஷ்யா - இளமான்விழியாளான
வைதேஹ்யா - ஜானகியை
விரஹீக்ருதம் - விட்டுப்பிரிந்திருக்கும்
மாம் பஸ்ய - என்னையும் பார்க்க.

व्यययन्तीव मे चित्तं संचरत्तस्तवस्तवः ।

அஸின் சானுநி ரமயே ஹி மதஜிஜ்ஞாஸுதே ||

வ்யதயந்தீவ மே சித்தம் ஸஞ்சந்தஸ் ததஸ்தத: |
 அஸ்யமின் ஸாநுநி ரம்யே ஹி மத்த த்வீஜகணயுதே || 107
 மத்த த்வீஜகணயுதே - கொழுத்த பறவை கணங்களால் நிறைந்த
 அஸ்யமின் - இந்த
 ரம்யே - அழகான
 ஸாநுநி - தாழ்வரையில்
 ததஸ்தத: - அங்குமிங்கும்
 ஸஞ்சந்த: - உல்லசமாய் திரிந்து கொண்டிருக்கும் அவைகள்
 மே - எனது
 சித்தம் ஹி - மனத்தையும்
 வ்யதயந்தி இவ - கலக்கமுறச் செய்கின்றனவே.

पश्य यदि तं कान्ता ततः स्वस्ति भवेन्मम ||

பாய்யேயம் யதி தாம் காந்தாம் தத: ஸ்வஸ்தி பவேத் மம || 108
 தாம் காந்தாம் - அந்தக் காதலியை
 பாய்யேயம் யதி - காண்பேனாகில்
 தத: - அப்போதிலிருந்து தான்
 மம - எனக்கு
 ஸ்வஸ்தி - குறையற்ற வாழ்வு
 பவேத் - ஏற்படும்.

जीवेय खलु सीमिते मया सह सुख्यमा ।

सेवते यदि वेदेही पम्पायाः पवनं सुखम् ॥

ஜிவேயம் கலு ஸௌமிதீரே மயா ஸஹ ஸுமத்யமா |
 சேவதே யதி வைதேஹி பம்பாயா: பவனம் ஸுகம் || 109
 ஸௌமிதீரே - லக்ஷ்மணா
 ஸுமத்யமா - நுண்ணிடையாளான
 வைதேஹி - ஜானகி
 பம்பாயா: - பம்பையின்
 ஸுகம் - சுகமான
 பவனம் - காற்றை
 மயா ஸஹ - என்னோடுகூட
 சேவதே யதி - அனுபவிக்கிறாள் என்றால்
 கலு - உள்ளபடி
 ஜிவேயம் - நான் விணாகாத வாழ்வுற்றவனாவேன்.

प्रासीगन्धिकवहं शिवं शोकविनाशनम् ।

धन्या लक्ष्मण सेवन्ते पम्पीपवनमारुतम् ॥

பத்மஸௌகந்திக வஹம் ஸரிவம் ஸோகவிநாஸனம் |
 தனயா லக்ஷ்மண ஸேவந்தே பம்போபவனமாருதம் ||

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - முதலாம் ஸர்க்கம்

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா
 பத்ம ஸௌகந்திக - தாமரை மலரின் நறுமணம் வீசப்பெற்றதும்,
 வஹம் - ஸரிவம்
 ஸோகவிநாஸனம் - ஆரோகியமானதும்
 பம்போபவன - மனக்கேசத்தை மறக்கச்செய்ய வல்லதுமான
 மாருதம் - பம்பையினது சோலைகளின் காற்றை
 தனயா: - பாக்யசாலிகள்
 ஸேவந்தே - அனுபவிக்கிறார்கள்.

इयामा पश्यपलाशसि प्रिया विरहिता मया ।

कथं धारयति प्राणान् विवशा जनकतमजा ॥

ஸ்யமா பத்மலாஸாஸி ப்ரியா விரஹிதா மயா |
 கதம் தரயதி ப்ராணான் விவஸா ஜனகதம்ஜா || 111
 பத்மலாஸாஸி - தாமரையிதழ் போன்ற கண்களையுடைய
 ஸ்யமா - என் நிழலாகிய
 ப்ரியா - காதலியாகும்
 ஜனகதம்ஜா - ஜனகநந்தினி
 மயா விரஹிதா - என்னைவிட்டுப் பிரிந்தவளாய்
 விவஸா - பரதந்திரையாய்
 ப்ராணான் - உயிரை
 கதம் தரயதி - சம்படி தரித்துக் கொண்டிருப்பாள்?
 கி நு கயாமி ராஜான் ஏவக் சத்யாதிந் ||

सीताया जनक पुष्टः कुशलं जनसंसदि ।

கிம் நு லக்ஷ்யாமி ராஜாநம் தாம்மும் ஸத்யவாதினம் |
 சீதாயா ஜனகம் ப்ருஷ்ட: குஸலம் ஜனஸம்ஸதி || 112
 ஜனஸம்ஸதி - சபை நடுவில்
 சீதாயா: - சீதைவின்
 குஸலம் - கேட்கத்தேயப்பற்றி
 ப்ருஷ்ட: - விசரிக்கப்பட்ட நான்
 தாம்மும் - தம்முணர்ந்தவரும்
 ஸத்யவாதினம் - அந்தக்ரண சுத்தியுள்ளவருமான
 ஜனகம் ராஜாநம் - ஜனக மன்னருக்கு
 கிம் நு - என்னவென்று பதில்
 வக்ஷ்யாமி - சொல்லுவேன்?

या मामनुगता मन्दं पित्रा प्रवर्जितं वनम् ।

सीता सपथमाश्रयाय क नु सा वर्तते म्रिया ॥

யா மாமநுகதா மந்தம் பித்ரா ப்ரவ்ராஜிதம் வணம் ।
ஸ்தோ ஸத்பதமாஸ்தாய க்வறு ஸா வந்ததே ப்ரியா ॥

113

பித்ரா - தந்தையால்
வணம் - காட்டிற்கு
ப்ரவ்ராஜிதம் - அனுப்பப்பட்ட
மாம் யா - என்னை எவன்
ஸத்பதம் - பதிவ்ரதா தர்மத்தை
அஸ்தாய - சர்வமுமாய்க் கொண்டு
மந்தம் - ஸ்வேச்சையாய்
அநுகதா - பின்பற்றி வந்தாளோ
ஸா - அந்த
ப்ரியா - மனைவியாகிய
ஸ்தோ க்வறு - ஸ்தைத எங்கேதான்
வந்ததே - இருக்கிறாளோ?

तया विहीनः कृपणः कथं लक्ष्मण धारये ॥

या मोमपगता राज्यान्मुष्टं विगतचेतसम् ॥

தயா விஹீந: க்ருபண: கதம் லக்ஷ்மண தாரயே ।
யா மாமபகதா ராஜ்யாத் ப்ரஷ்டம் விகதசேதஸம் ॥

114

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா
ராஜ்யாத் - நாட்டிலிருந்து
ப்ரஷ்டம் - கடத்தப்பட்டு
விகதசேதஸம் - உத்தொஹம் ஒழிந்துகிடந்த
மாம் - என்னை
யா - எவன்
அபகதா - பின்பற்றி வந்தாளோ
தயர் விஹீந: - அவளை விட்டுப்பிரிந்தவனாய்
க்ருபண: - இன்னது செய்வதென்று தெரியாது தபித்துக்
கொண்டிருக்கும் நான்

கதம் தாரயே - எப்படி உயிர் வைத்திருப்பேன்?

तत्त्वार्थितपक्षाक्षं सुगन्धिं शुभमवणम् ।

अपश्यतो मुखं तस्याः सीदतीव मनो मम ॥

தஸ்ஸர்வஞ்சித பக்ஷமாஷம் ஸுகந்தி ஸாபமவ்ரணம் ।

அபர்ஸ்யதோ முகம் தஸ்யா: ஸ்தீதீவ மநே மம ॥

115

தஸ்யா: - அவளது
தத் - அந்த
சார்வஞ்சித பக்ஷமாஷம் - அழகாய்மைந்த இமைகளற்ற கண்களுடையதும்
ஸாபம் - புண்பமரணதும்

ஸுகந்தி - நன்மையளிக்கிறது,
அவ்ரணம் - மாசுற்றதுமான
முகம் - திருமுகமண்டலத்தை
அபர்ஸ்யத: - காணப்பெறாத
மம மந: - எனது மனமானது
ஸ்ததி இவ - துடித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது.

स्मितहास्यान्तरयुतं गुणवन्धुरं हितम् ।

वेदेष्टा वाक्यमसुलं कदा श्रोष्यामि लक्ष्मण ॥

ஸ்மித ஹாஸ்யாந்தரயுதம் குணவன்மதூரம் ஹிதம் ।
வைதேஹ்யா வாக்க்யமசுலம் கதா ஸ்ரோஷ்யாமி லக்ஷ்மண ॥

116

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா
ஸ்மித ஹாஸ்யாந்தரயுதம் - இடையிடையே புன்முறுவலோடு வெளிவருவதும்,
குணவத் - நன்மை பயப்பதும்,
மதூரம் - இனிமையும்,
ஹிதம் - ஸமயோசிதமானதும்,
அதுலம் - ஒப்பில்லாததுமான
வைதேஹ்ய: - ஜாணகியின்
வாக்க்யம் - வார்த்தையை
கதா - எப்பொழுது
ஸ்ரோஷ்யாமி - கேட்கப் பெறுவேன்.

प्राप्य दुःखं वने श्यामा सा गी मन्थयकशितम् ।

नष्टदुःखं वृष्टेव साध्वी साध्व्यभाषत ॥

ப்ராய்ய துக்கம் வனே ஸ்யாமா ஸா மம் மன்மதகர்ஸிதம் ।
நஷ்டதுக்கேவ ஹ்ருஷ்டேவ ஸாத்வீ ஸாத்வப்பயபாஷத ॥

117

ஸாத்வீ - கற்பரசியாகிய
ஸ்யாமா - என்மீழலாகும்
ஸா - அவள்
வனே - காட்டில்
துக்கம் - ஏதோ ஒரு அசௌக்யத்தை
ப்ராய்ய - அடைந்தும்,
நஷ்டதுக்கா இவ - அசௌக்யத்தை முற்றிலும் நினைவாதவளாய்
ஹ்ருஷ்டா இவ - சந்தோஷமுடையவளாகவே
மன்மதகர்ஸிதம் - வாத்ஸல்யத்தால் மன வேதனைபுறும்
மம் - என்னைப் பார்த்து
ஸாத - உள்ளம் உருகும் வண்ணமாய்
அப்பயபாஷத - உரையாடுவான்.

किं नु वक्ष्यामि कौसल्यामयोध्यायां नृपात्मज ।

यव सा स्नुषेति पूष्टन्ती कथं चातिमनस्विनीम् ॥

கிம் நு வக்ஷ்யாமி கௌஸல்யாமயோத்யாயாம் ந்ருபாத்மஜை ।

க்வ ஸா ஸ்நுஷேதி ப்ருச்சந்தீம் கதம் சாதிமநஸ்விநீம் ॥

ந்ருபாத்மஜை - சக்ரவர்த்திகுமாரர்
அயோத்யாயாம் - அயோத்தியில்
ஸா ஸ்நுஷா - அந்த மருமகள்
கதம் - ஏன் காண்ப்பெறவில்லை ?
க்வ - எங்கேயிருக்கிறான் ?
இதி ப்ருச்சந்தீம் - என்று வினாவுகிற
அதி மநஸ்விநீம் - மகா புன்யவதியாகிற
கௌஸல்யாம் ச - கௌஸல்யா தேவியாருக்கும்
என்ன பதிலை
வக்ஷ்யாமி - சொல்லுவேன் ?

गच्छ लक्ष्मण पश्य त्वं मरतं श्रावत्वत्सलम् ।

न हाह जीयितुं शक्नस्सामृतं जनकात्मजाम् ॥

கச்ச லக்ஷ்மண பஸ்ய த்வம் பரதம் ப்ராத்ருவத்ஸலம் ॥

ந ஹயஹம் ஜீவிதும் ஸக்தஸ்தாம்ருதே ஜனகாத்மஜாம் ॥

ஜனகாத்மஜாம் - ஜனகர் மகளாகிய
தாம் ருதே - அவளின்றி
அஹம் ஜீவிதும் - நான் உயிருடனிருக்க
ந ஸக்த: - மாட்டேன்.
ஹி - ஆனபடியால்
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணர்
ப்ராத்ருவத்ஸலம் - சகோதர வாஞ்சையுள்ள
பரதம் - பரதனிடம்
கச்ச - போய்ச்சேர்.
த்வம் பஸ்ய - நீ பெருமைப்படுத்து.

इति रामस्तु विलपन् हतनीरिव सागरे ।

न ददर्श तदा पारं शोकस्य पुरुषर्षभः ॥

இதி ராமஸ்து விலபந் ஹதநேரிவ ஸாகரே ।

ந ததாஸு ததா பாரம் ஸோகஸ்ய புருஷர்ஷப: ॥

புருஷர்ஷப: - புருஷோத்தமராகிய
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸாகரே - சமுத்திரத்தில்
ஹதனௌ: இவ - மூழ்கிய படகு போன்றவராகி

118

119

120

கிஷ்கிந்தா காணடம் - முதலாம் ஸர்க்கம்

3799

இதி - மேற்கண்டவாறு
விலபந் து - புலம்பிக்கொண்டே
ததா - அப்பொழுது
ஸோகஸ்ய பாரம் - சோகத்தின் முடிவை
ந ததாஸு - காணவில்லை.

स शुभे शपथयने निश्चयस्य निषाद च ।

सर्पपर्यायसम्पन्नो दशं तामनुदर्शयन् ॥

ஸ ஸுபே ஸஷ்பஸ்யனே நிஸ்வஸ்ய நிஷஸாத ச ।

ஸர்ப் பயார்ய ஸம்பந்நோ தஸாம் தாமநு தர்ஸயன் ॥

அவர் -
ஸர்ப் பயார்ய ஸம்பந்ந: - பாம்பின் தோற்றமுடையவராகி
நிஸ்வஸ்ய - பெருமூச்செறிந்து
தாம் - அந்த
தஸாம் - விதிப்பயனை
அநுதர்ஸயன் ச - இப்படித்தானென்று விளக்கக் காட்டிக்கொண்டு
ஸுபே - இனி
ஸஷ்ப ஸயனே - இளம்புற்றரையில்
நிஷஸாத - உட்கார்ந்துவிட்டார்.

121

सं दाशरथिमासीनं भृशं संक्षुभितेन्द्रियम् ।

निश्चसन्तं ततो वाग्मी प्रत्युवाच स लक्ष्मणः ॥

தம் தாஸரதிமாஸீனம் ப்ருஸம் ஸம்க்ஷுபிதேந்த்ரியம் ।

நிஸ்வ ஸந்தம் ததோ வாக்மீ ப்ரத்யுவாஸ லக்ஷ்மண: ॥

தத: ப்ருஸம் - அப்பொழுது மிகவும்
ஸம்க்ஷுபிதேந்த்ரியம் - இத்திரியங்கள் தடுமாறி
நிஸ்வஸந்தம் - பெருமூச்செறிந்துகொண்டு
ஆஸீனம் - உட்கார்ந்திருக்கும்
தம் - அந்த
தாஸரதிம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ஸ: - அந்த
வாக்மீ - வாக்சாதாரியமுடைய
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு சொன்னார்.

122

दीनरूपेण काकुत्स्थस्य वैदेहीमनुवप्यसे ।

वारिवेगेन मथितं किन्नरीमिव किन्नरः ॥

தீனரூபேண காசுத்ஸ்தஸ்ய வைதேஹி மநுதப்யஸே ।

வாரிவேகேன மதிதாம் கின்னரிம் இவ கின்னர: ॥

123

காகுதல்	- 'ஸ்ரீராம'
வாரிவேகனை	- ஜலப்பிரவாகத்தால்
மதிதம்	- இருந்த இடம் தெரியாதிருக்கின்ற
கின்னரீ	- கின்னரப்பெடைப்பற்றி
கிந்நர:	- ஓராண்கின்னரம்
இவ	- அநக
நீனருபேண	- எப்படியோ அப்படியே
வைதேஹிம்	- மனோதை - இழந்து
அநுதப்பயஸே	- ஜானகியாளைப்பயி
	- இடைவிடாது பரிதவிக்கின்றீர்.

दुर्लभा हि तथारूपा मानुषी पुरुषवर्षम् ।

सर्वस्वमपि संत्यज्य पुज्यो : राघव ॥

துர்லபா ஹி ததாரூபா மாநுஷீ புருஷா	124
ஸர்வஸம் அபி ஸம்த்யஜ்ய புஜ்யோ தர்மோ ஹி ராகவ ॥	
புருஷர்ஷப	- 'புருஷோத்தம'
ததா ரூபா	- அக்குணங்களால் எயப்பெற்ற
மாநுஷீ	- ஒரு மானிடன்
துர்லபா ஹி	- கிடைப்பதற்குரியதே
ராகவ	- ஸ்ரீராம
ஸர்வஸம் அபி	- எதையும் எல்லாவும்
ஸம்த்யஜ்ய	- முற்றிலுமே
தர்ம: ஹி	- தர்மம் ஒன்
புஜ்ய: :	- எதற்கும் மேம்பட்டதாய்க் கொண்டாடத்தக்கது.

धर्मं प्रयत्नमानस्य न किञ्चिदिह दुर्लभम् ।

धीरा देव विवर्धन्ते धीरा देवाचिरोहिणः ॥

தர்மே ப்ரயத மானஸ்ய ந கிஞ்சிதிஹ துர்லபம் :	125
தீரா ஹ்யேவ விவர்தந்தே தீரா ஹ்யவாதி ரோஹிண: ॥	
தர்மே	- 'தர்மத்தில்'
ப்ரயத மானஸ்ய	- அசஞ்சலப்பற்றுடைய ஒருவனுக்கு
இஹ	- இம்மானிட உலகில்
துர்லபம்	- பெறமுடியாததாயுள்ளது
கிஞ்சித் ந	- ஒன்றும் இல்லை
தீரா: ஹி ஏவ	- தர்மானுஷ்டானங்களில் வழுவாதவர்கள்தான்
விவர்தந்தே	- பெருமைபுற்று விளங்குகிறார்கள்.
தீரா: ஹி ஏவ	- தர்மானுஷ்டானங்களில் வழுவாதவர்கள்தான்
அதி ரோஹிண:	- யாவருக்கும் மேம்பட்டு விளங்குகிறார்கள்.

न नीचः सहते किञ्चिन्सरोरुष्यस्याऽनघ ।

स्वारक्षस्त्वेव सहते कालपर्यायकोविदः ॥

ந நீச: ஸஹதே கிஞ்சித் நிஸஸரா: அஸ்பதயாநக ।	126
த்வாத்ருஸஸ்த்வேவ ஸஹதே கால பர்யாய கோவித: ॥	
அநக	- 'புஷ்யாத்மாவோ'
நிஸ்ஸரா:	- உலக வாழ்க்கையின் ருட்பத்தையறியாத
நீச:	- ஓர் அப்ப மானிடன்
அஸ்பதயா	- புத்திக்குறைவால்
கிஞ்சித்	- எதையும்
ஸஹதே ந	- பொறுக்கமாட்டான்.
கால பர்யாய கோவித:	- தெய்வ நியமம் இன்னதென்பதை நன்கறிந்த
த்வாத்ருஸ: து	- தேவரீர்போன்றவன்
ஸஹதே ஏவ	- தெரியமாகவே இருக்கிறான்.

दुःखदुःखानवधं प्राप्नो वायुवेगमिवाचलः ।

राज्यं हि सममित्यज्य मोक्षमायतिमानुबान् ॥

துக்கமூச்சாவஸம் ப்ராப்தோ வாயுவேகாமிவாசல: ।	127
ராஜ்யம் ஹி ஸமபித்யஜ்ய போகாம்ஸ்சாப்யதி மாணுஷான் ॥	
ராஜ்யம் ஹி	- ராஜ்யத்தையும்,
அதி மாணுஷான்	- மனிதர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கரிதாகிய
போகான்ஸ்ச அபி	- போகங்களையும்
ஸமபித்யஜ்ய	- பொருட்படுத்தாது துறந்து,
அசல:	- ஒரு மலையானது
வாயுவேகம்	- புயல்காற்றை
இவ	- எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
உச்சாவஸம்	- பலவகை
துக்கம்	- கஷ்டத்தை
ப்ராப்த:	- பொறுத்தருளிரீர்.

तप्यसे तमसा छन्नो नीचः कपुरुषो यथा ।

स र्षमावावभूयिष्ठमास्मानं योऽमर्षसि ॥

தப்யஸே தமஸா சன்னோ நீச: கா புருஷோ யதா ।	128
ஸ ர்ஷமாவாவத்யிஸ்த்மாஸ்தாம் யோக்த்யம் அர்ஹஸி ॥	
தமஸா	- 'அக்ஞானத்தால்'
சன்ன:	- மூண்டு
கா புருஷ:	- ஏதோ ஒரு
நீச:	- விவேகமற்றவன்
யதா	- போல்

தப்யஸே	- தேவாரீர்தவிக்விந்நீர்.
ஸ:	- அந்த நீர்
பூர்வ பாவாத்	- முந்திய இயற்கை நிலையைக் கொண்டு
ஆத்மான்மம்	- நிஜஸ்வரூபத்தை
பூமிஷ்டம்	- சர்வோத்தியுஷ்டமாய்
யோக்தும்	- சிந்தையில்கொள்ள
அர்ஹஸி	- அண்ணும்.

मुखदुःखेन मद्रं ते सदधानिव सारथिः ।

वीर त्वं तु प्रमाद्येषु मा वीक्षेय मनः कथाः ॥

ஸாக் துக்கேன பத்ரம் தே ஸதஸ்வான் இவ ஸாரதி: |
வீரத்வம் து ப்ரமாத்யேஷு மா ஸோகேஷு மன: க்ருதா: ||

129

ஸாரதி:	- ஒரு சாரதி
ஸதஸ்வான்	- சொன்னபடி கேட்கும் குதிரைகளை
இவ	- அடைந்து எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
சுக் துக்கேன	- சுக்ம் துக்கம் இவ்விரண்டிலேயும்
தே	- தேவாரூக்கு
பத்ரம்	- நன்மையே பயக்கும்,
வீர	- தர்மாத்மாவே
த்வம்	- தேவாரீர்
ப்ரமாத்யேஷு	- ஆபத்தையே விளைவிக்கும்
ஸோகேஷு	- சோகங்களில்
மன:	- மனத்தை
மா க்ருதா:	- செலுத்தலாகாது.

दर्शयन्निव सङ्ख्ययुद्धविषयगवानिव ।

विनिस्तீर्य वने वासं वसुधां प्रतिपद्य च ॥

தர்ஸயந்திவ ஸங்கல்பம் உத்திரவேக வானிவ |
விநிஸ்தீர்ய வனே வாஸம் வஸுதாம் ப்ரதி பத்ய ச ||

130

लप्यसे परमां प्रीतिं कीर्तिं धर्मं बलोद्धतः ।

अपीदानीं स मृष्येत सीतामपि अहार यः ॥

லப்யஸே பரமாம் ப்ரீதிம் கீர்திம் தர்மம் ப்லோத்தத: |

அபீதானிம் ஸ ம்ருக்யேத ஸீதாமபி ஐஹர ய: ||

131

வேகவான்	- கொந்தளிக்கும்
உத்தி: இவ	- சமுத்திரம்போல
ப்லோத்தத:	- மனோதாந்தத்தை மேற்கொண்டவராய் தேவாரீர்,
ஸங்கல்பம்	- வாக்கு தத்தத்தை
தர்ஸயன் இவ	- முற்றிலும் நிரூபித்துக்கொண்டு

வனே	- வனத்தில்
வாஸம்	- வாஸத்தை
விநிஸ்தீர்ய	- ஒழிந்து,
வஸுதாம்	- பூமியை
ப்ரதிபத்ய	- அடைந்து,
ச	- அதன்மேல்
பரமாம்	- சர்வோத்தியுஷ்டமாகிய
ப்ரீதிம்	- மனத்திருப்தியையும்,
கீர்திம்	- புகழையும்,
தர்மம்	- தர்மத்தின் பயனையும்,
லப்யஸே	- அடையப் போகின்றீர்.
ய:	- எவன்
ஸீதாம் அபி	- ஸீதையையும்
ஐஹர	- திருடியிருக்கிறானோ,
ஸ:	- அவன்
இதானிம் அபி	- இப்பொழுதே
ம்ருக்யேத	- ம்ருக்யேதம் கண்டு பிடிக்கப்பட வேண்டும்.

आत्मनो जीवितान्त्राय मृत्योः कटमिवास्थानम् ।

तं हत्वा मैथिलीं सीतामुपलभ्य सुखी भव ॥

ஆத்மனோ ஜீவிதாந்தாய ம்ருத்யோ: கட்டமிவாஸ்ப்ரஸான் |

தம் ஹத்வா மைதிலிம் ஸீதாம் உபலப்ய ஸுகீ பவ ||

ஆத்மன:	- தனது
ஜீவிதாந்தாய	- உயிரின் முடிவின் காரணமாய்
ம்ருத்யோ:	- ய்மனது
கட்டம் இவ	- பாசத்தையே
அஸ்ப்ரஸான்	- அறியாதிருந்து வருகிறான்.
தம்	- அவனை
ஹத்வா	- கொன்று,
மைதிலிம்	- மிதிலை மன்னர் மகளாகிய
ஸீதாம்	- ஸீதையை
உபலப்ய	- அடைந்து,
ஸுகீ பவ	- மனக்குறையொழித்தவராக ஆகுவிராக.

एतस्य नरसादिव कृत्यमात्रयविकं परम् ॥

ஏத்தே நரஸாந்துல க்ருத்ய மாத்யயவிகம் பரம் ||

132

நரஸாந்துல	- புருஷோத்தம
தே	- தேவாரூக்கு
ஆத்யயிகம்	- காலதாமதமின்றி உடனே செய்வேண்டியதாகிய

பரம் - எதிலும் முக்கியமான
 க்ருத்தம் - காரியம்
 ஏதத் - இதிலே.

सस्तम् राम. मद्रं ते मा शुचः पुरुषैर्भ ।

नेष्टानां मतिर्मन्दा भवत्यकलुषात्मनाम् ॥

ஸம்ஸ்தம்ப ராம பத்ரம் தே மா ஸுசு: புருஷௌப ॥
 நேத்யுஸாநாம் மதிர் மந்தா பலத்யகலுஷாத்மநாம் ॥

133

ராம - 'புரோம'
 ஸம்ஸ்தம்ப - மனோதர்யம் கொள்ளும்,
 தே பத்ரம் - தேவரீர் கிருதகிருத்தராவிர்.
 புருஷௌப - புருஷோத்தம!
 மா ஸுசு: - கவலையுறக்கூடாது.
 அகலுஷாத்மநாம் - மனத்தை கோபத்திலும், சோம்பலிலும் செலுத்தாத
 ஈத்ருஸாநாம் - இப்படிப்பட்டவர்களுடைய (உம்மைப் போன்றவர்களுடைய)

மதி: மந்தா - அறிவு குன்றியதாய்
 பவதி ந - ஆகிறதில்லை.

स्मृता वियोजं दुःखं त्यज स्नेहं प्रिये जने ।

अतिस्नेहपरिष्वङ्गादतिराद्रापि दह्यते ॥

ஸம்ருத்வா வியோகஜம் துக்கம் த்யஜ ஸ்நேஹம் ப்ரியே ஜனே ॥
 அதிஸ்நேஹ பரிஷ்வங்கத் வாதிராத்ராபி தஹ்யதே ॥

134

ப்ரியே - 'அன்பிற்கு பாத்திரமான'
 ஜனே - பந்துவின் விஷயத்தில்
 ஸ்நேஹம் - அன்பை
 ஸம்ருத்வா - பெரிதாய் பாராட்டி
 வியோகஜம் - காணாமல் போயிருக்கிறதால் விளைந்த
 துக்கம் - மனவேதனையை
 த்யஜ - முற்றிலுமொழியும்.
 வர்தி: - விளக்குத்திரியானது
 ஆர்த்ரா அபி - ஜலம் பட்டு ஈரமாயிருக்கிறது என்றாலும்
 அதி ஸ்நேஹ - அதிக எண்ணையில் நனைக்கப்பட்டதால்
 பரிஷ்வங்காத் - எரிக்கப்படுகிறது.
 தஹ்யதே - எரிக்கப்படுகிறது.

यदि गच्छति पातालं ततो ह्यधिकमेव वा ।

सर्वथा रावणस्तात न भविष्यति शचव ॥

யதி கச்சதி பாதாளம் ததோ ஹ்யதிகமேவ வா ॥
 ஸர்வதா ராவணஸ்தாத ந பவிஷ்யதி ஈகவ ॥

135

தாத - 'அண்ணா'
 ராகவ - 'புரோமா'
 ராவண: - ராவணன்
 பாதாளம் - 'பாதாளலோகத்தை'
 கச்சதி யதி - அடைந்திருக்கிறான் என்றாலும் சரி,
 அதிகம் ஏவ வா - மெம்பட்ட உலகத்தை அடைந்திருக்கிறான்
 என்றாலும் சரி,
 ஸர்வதாத: ஹி - எப்படியும் அங்கேயும்
 பவிஷ்யதி ந - உயிருடனிருக்கப் போகிறதில்லை.

प्रवृत्तिर्लभ्यतां तावत्स्य पापस्य खसः ।
 ततो हस्यति वा सीतां निघ्नं वा गमिष्यति ॥

ப்ரவ்ருத்திர் லப்யதாம் தாவத் தஸ்ய பாபஸ்ய ஈகஸ: ॥
 ததோ ஹாஸ்யதி வா ஸீதாம் நிதனம் வா கமிஷ்யதி ॥

136

தாவத் - 'எதற்கும் முந்தி'
 தஸ்ய பாபஸ்ய - அந்த பாபியாகிய
 ஈகஸ: - அரக்கனை
 ப்ரவ்ருத்தி: - நேரில் காணல்
 லப்யதாம் - அடையப்பட்டும்.
 தத: - அப்படியாகில்
 ஸீதாம் - ஸீதையை
 ஹாஸ்யதி வா - விட்டோடிவிடுவான்.
 நிதனம் வா - மரணத்தையும்
 கமிஷ்யதி - அடைவான்.

यदि यास्य दितेर्न रावणः सह सीतया ।

तत्राप्येनं हनिष्यामि न चेद्वाप्यति मैथिलीम् ॥

யதி யாத்யதிதேர்க்கப்ம் ராவண: ஸஹ ஸீதயா ॥
 தத்ரஈப்ப்யெனம் ஹநிஷ்யாமி ந சேத் தாஸ்யதி மைதிலீம் ॥

137

ஸீதயா - 'ஸீதையோடு'
 ஸஹ - கூடவிருக்கும்
 ராவண: - ராவணன்,
 மைதிலீம் - ஜானகியை
 தாஸ்யதி - பிரிதஸமர்ப்பணம் செய்துவிடுகிறான்,
 ந சேத் - இல்லையென்றால்,
 அதிதே: - அதிதிரிணுடைய
 கர்ப்பம் - கர்ப்பத்தை
 யாதி யதி - அடைந்திருக்கின்றானென்றாலும்
 ஏனம் - இவனை

தத்ர அபி	- அங்கேயும்
ஹரிஷ்யாமி	- நான் கொன்றே விடுவேன்.
स्वास्थ्यं भद्रं भजस्वायं त्यज्यतां कृपणा मतिः ॥	
ஸ்வாஸ்த்யம் பத்ரம் பஜஸ்வாய் த்யஜ்யதாம் க்ரூபணா மதி: ॥	138
ஆர்ய	- 'பெரியவரே!
க்ரூபணா	- இன்னது செய்கிறதென்று நிச்சயங்கொள்ளாத
மதி:	- மனோபாவமானது
த்யஜ்யதாம்	- ஒழிக்கப்பட்டும்.
பத்ரம்	- யாவருக்கும் நன்மை பயக்கத்தக்க
ஸ்வாஸ்த்யம்	- பிறவிக்குணமாகிய பிறருதவி வேண்டா
	வீர்யத்தை
பஜஸ்வ	- மேற்கொள்வீராக.

अर्थो हि नष्टकार्यार्थिनयत्नेनाधिगम्यते ॥

அர்தோ ஹி நஷ்டகார்யார்தைர் நாயத்நேநாதிகம்யதே ॥	139
நஷ்டகார்யார்தை:	- 'காரியத்தின் பலசித்தியை காணாதவர்களால்
அர்த:	- காரியத்தின் பயனானது
அயத்நே	- முயற்சி செய்யாமல்
ந அதிகம்யதே ஹி	- அடையப்படுகிறதேயில்லை.

उत्साहो बलवानार्यं नास्त्युत्साहात्परं बलम् ।

சுத்சாஹோ பலவானார்ய நாஸ்த்யுத்சாஹாத் பரம் பலம் ।	
ஸோத்சாஹஸ்யாஸ்தி ஸோகேஷ் ந கிஞ்சிதபி துர்லபம் ॥	140

ஆர்ய	- 'அண்ணா'
உத்சாஹ:	- எதற்கும் சலியா விடாமுயற்சி
பலவாந்	- எதையும்ளிக்க வல்லது.
பலம்	- பயனையளிக்க வல்லது.
உத்சாஹாத்	- விடாமுயற்சியைக் காட்டிலும்
பரம்	- சிறந்ததாய் வேறொன்றும்
அஸ்தி ந	- இல்லை.
ஸோத்சாஹஸ்ய	- விடாமுயற்சியுடையவனுக்கு
அஸமின்	- இந்த
ஸோகே	- உலகில்
துர்லபம்.	- அடைய முடியாததென்பது
கிஞ்சித் அபி	- ஒன்றுமே
ந அஸ்தி	- இல்லை.

उत्साहवन्तः पुस्वा नावसीदन्ति कर्मसु ॥

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - முதலாம் ஸர்க்கம்

3807

உத்சாஹவந்த: புருஷா நாவஸீதந்தி கர்மஸு ॥	141
உத்சாஹவந்த:	- 'விடாமுயற்சியையுடைய
புருஷா:	- மனிதர்கள்
கர்மஸு:	- காரியங்களில்
அவஸீதந்தி ந	- மனச்சோர்வடைய மாட்டார்கள்.

उत्साहमात्रमाश्रित्य प्रतिलप्स्याम जानकीम् ॥

உத்சாஹமாத்ரமாஸரித்ய ப்ரதிலப்ச்யாம் ஜானகீம் ।	142
உத்சாஹமாத்ரம்	- 'விடாமுயற்சியொன்றையே
ஆஸ்ரித்ய	- ஆழ்ந்து
ஜானகீம்	- ஸீதாதேவியை
ப்ரதிலபே மஹி	- அடைவோம்.

त्यज्यतां कामवृत्तत्वं शोकं संन्यस्य पृष्ठतः ।

महात्मानं कृतात्मानमात्मानं नावबुध्यसे ॥

த்யஜ்யதாம் காமவ்ருத்தத்வம் ஸோகம் ஸந்யஸ்ய ப்ருஷ்டத: ।	
மஹாத்மானம் க்ருதாத்மானமாத்மானம் நாவபுத்யஸே ॥	143
ஆத்மானம்	- 'தன்னை
க்ருதாத்மானம்	- ஆத்மவ்ருபமறிந்த
மஹாத்மானம்	- மகாத்மாவென்பதை
ந அவபுத்யஸே	- திருவுளத்தில் இப்பொழுது கொள்ளாதிருக்கின்றீர்.
ஸோகம்	- மனக்கவலையை
ப்ருஷ்டத:	- பிரயோஜனமற்றதாய்
ஸந்யஸ்ய	- தள்ளிவிட்டு.
காம வ்ருத்தத்வம்	- மக்களபிது வாத்தஸ்யத்தால் தவிக்கும் தன்மை
த்யஜ்யதாம்	- விட்டுவிடப்பட்டும்.

एवं संबोधितस्तत्र शोकोपहतचेतनः ।

न्यस्य शोकं च मोहं च ततो धीर्यमुपागमत् ॥

ஏவம் ஸம்போதிதஸ்தத்ர ஸோகோபஹத சேதன: ।	
ந்யஸ்ய ஸோகம் ச மோஹம் ச ததோ தைர்யமுபாகமத் ॥	144

தத:	- அப்பொழுது
ஸோகாபஹத சேதன:	- சோகத்தால் கலவரமடைந்த
	மனமுடையவராயிருந்த
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
தேந	- அவரால்
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
ஸம்போதித:	- தேற்றவு செய்யப்பட்டவராகி
ஸோகம் ச	- மனவேதனையையும்

மோஹம் ச	- மனக் கவரத்தையும்
ந்யஸ்ய	- துறந்து,
தையம்	- மனச்சாந்தியை
உபாகமத்	- அடைந்தார்.

सोऽस्य तिका मदव्यग्रस्तमविन्यपरात्मः ।

रामः पर्या सुखचिरं पर्या पारिवर्तुमाम् ॥

ஸோஹிபயதிக்கராமதவ்யக்ரஸ்தம் தாமசிந்த்ய ப்ராஃரமஃ ॥

ராமஃ பம்பாம் ஸுருசிராம் ரம்யாம் பாரிபல்வத்க்ருமாம் ॥

அசிந்த்ய பராஃரமஃ - இத்தன்மை யாதென நினைத்தற்கரிய

பராக்கிரமமுற்றவராகிய

ஸஃ - அந்த

ராமஃ - ஸ்ரீராமர்,

அவ்யக்ரஃ - சிதறிய மனதைத் தேற்றிக் கொண்டவராகி,

ரம்யாம் பாரிபல்வ - அழகாய் அசைந்தாடுகின்ற மரங்களையுடைய

த்க்ருமாம்

தாம் - அந்த

ருசிராம் - அழகு வாய்ந்து விளங்கும்

பம்பாம் - பம்பையை

அப்யதிக்க்ரமாத் - அடந்து சென்றார்.

निरीक्षमाणः सहसा महात्मा सर्वं वनं निर्झरकन्दराद्य ।

उद्दिनचेताः सह लक्ष्मणेन विचार्य दुःखोपहतः प्रतस्थे ॥

நிர்ஃக்ஷமாணஃ ஸஹஸா மஹாத்மா

ஸர்வம் வனம் நிர்ஜரகந்த்ராம்பஸ்ச ।

உத்விக்கதேதாஃ ஸஹ லக்ஷமணேன

விசார்ய துக்கோபஹதஃப்ரதஸ்தே ॥

மஹாத்மா - மஹாத்மாவாகுமவார்

வனம் - வனம்

ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்

நிர்ஜரான் கந்த்ராம்பஸ்ச - மலையருவிகளையும், குகைகளையும்

துக்கோபஹதஃ - துக்கத்தை மறந்தவராய்

நிர்ஃக்ஷமாணஃ - பார்த்துக்கொண்டே

உத்விக்கதேதாஃ - காணாமல் போயிருக்கும் காதலி விஷயத்தில் கவலையுற்ற மனத்தினராய்

ஸஹஸா - உடனே

விசார்ய - ஒருவித தீர்மானத்தை செய்துகொண்டு

ஸஹ லக்ஷமணேன - லக்ஷமணரோடு கூட

ப்ரதஸ்தே - பிரயாணமானார்.

145

146

तं मत्मातृविलासगानी गच्छन्तमव्यग्रमना महात्मा ।

स लक्ष्मणो राघवमिच्छेच्छो ररक्ष धर्मेण बलेन चैव ॥

தம் மத்தமாதங்கவிலாஸகாமி

கச்சந்தமவ்யக்ரமநா மஹாத்மா ।

ஸ லக்ஷமணோ ராகவமிஷ்டசேஷ்டோ

ரரக்ஷ தர்மணே பலேன சைவ ॥

மத்தமாதங்க - மதயாணைபோல் உல்லாஸ நட்டையுடைய

விவாஸகாமி

மஹாத்மா - மகாத்மாவான

ஸஃ லக்ஷமண - அந்த லக்ஷமணர்,

தர்மேண ச - தர்மமின்னதெனுமறிவால்

அவ்யக்ரமநா - தன் காரியத்தில் சலியாமனத்தினராய்

பலேன ஏவ - ஆற்றவாலேயே

அப்ரமத்தஃ - எள்ளளவும் மனம் கோணாது நடக்கின்றவராய்

தம் - அந்த

கச்சந்தம் - சென்றுகொண்டிருக்கும்,

ராகவம் - ஸ்ரீராமரை

ரரக்ஷ - பாதுகாத்துச் சென்றார்.

वावुरयमूकस्य समीपचारी चरन्मदज्ञाविषयदर्शनीयौ ।

शाखाशृगाणामधिपस्तरस्वी विभ्रान्तिमचस्य बभूव चित्तम् ॥

தென குர்ப்யமூகஸ்ய ஸமீபசாரீ

சரன் ததர்ஸாந்நிபுததர்ஸநீயௌ ।

ஸாகாமநுகாணம் அதிபஸ்தரஸ்வீ

விப்ராந்நி மத்தஸ்ய பபுவ சித்தம் ॥

அத்புத தர்ஸநீயௌ - அற்புதமான தோற்றத்தையுடையவர்களான

தௌ - அவ்விருவர்களையும்

குர்ப்யமூகஸ்ய - ரிச்யமூக பர்வத்தினது

ஸமீபசாரீ - ஸமீபத்தில் வசிப்பவனும்

சரன் - ஓரிடத்திலேயிருந்து காலங்கழிப்பவனும்,

(சுற்றுமுற்றும் கவனிப்பவனாக)

மிக தைரியசாலியும்

ஸாகாமநுகாணம் - வானரர்களுக்கு

அதிபஃ - அதிபதியுமான கக்ரிவன்

ததர்ஸ - வெகுதூரத்தில் பார்த்தான்.

தஸ்ய - அவனது

சித்தம் - மனமானது

விப்ராந்நிமத் - குழம்பியதாய்

பபுவ - ஆயிற்று.

147

148

स ती महात्मा गजमन्दगामी शाखाभृगस्त्र चिरं चरन्ती ।

ஐயா விவாதம் பரம் ஜகம் சிந்தாபரிதா மயமாரமன் : 11

ஸ தெள மஹாத்மா கஜமந்தகாமீ ஸாகாமருகஸ்தத்ர சிரம் சரந்தெள ।
த்ருஷ்ட்வா விஷாதம் பரம் ஜகம் சிந்தாபரிதோ பயபரமந்த : 149

- தத்ர - அப்பொழுது
• கஜமந்தகாமீ - யானைபோல் உல்லாஸ நடையுற்றவனும்
சரந்த - அங்கேயே வாசஞ் செய்கின்றவனும்
மஹாத்மா - மகாத்மாவுமான
ஸ - அந்த
ஸாகாமருக - வானரன் (சுக்ரீவன்)
சரந்தெள - வழி நடந்துவரும்
தெள - அவ்விருவர்களையும்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
சிந்தாபரித - பலவித எண்ணங்களுற்றவனாய்
பயபார மந்த - பயத்தின் அநிசயத்தில் மூழ்கியவனாய்
பரமம் - மிக
விஷாதம் - ஏக்கத்தை
ஜகம் - அடைந்தான்.

तमाश्रमं पुण्यसुखं शरण्यं सदैव शाखाभृगुसंवितान्तम् ।

தமாத்ர ஐயா ஹயோம்ஜிசுமீஜசமீ ராசவலஸமீ தீ 11

தமாஸ்ரமம் புண்யஸுகம் ஸரண்யம்
ஸதைவ ஸாகாமருக ஸேவிதாந்தம் ।
த்ரஸ்தாஸ்த த்ருஷ்ட்வா ஹரயோப் பிஜகம்
மஹெளஜுளெள ராகவலஸ்க்மனெள தெள 150

- ஹரய - வானரர்கள்
மஹெள ஜுளெள - மகாதேஜஸ்விர்களான
ராகவ லக்ஷ்மனெள - ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
த்ரஸ்தா - பயந்தவர்களாய்
ஸாகாமருக - வானரர்கள் போகக்கூடிய எல்லையில்
ஸேவிதாந்தம் - உள்ளதும்,
புண்யஸுகம் - புண்யத்தையும் சுகத்தையும் அளிக்க வல்லதும்,
ஸதா ஏவ - எப்பொழுதும்
ஸரண்யம் ச - ஆபத்துண்டாகாது புகவிடமாகிறதுமான
தம் - அந்த
ஆஸ்ரமத்திற்கு - ஆஸ்ரமத்திற்கு
அபிஜகம் - போய்விட்டார்கள்.

இத்யாங்கே ப்ரமத் ஈமாயணே வால்மீகீய ஆதியவயே
சுதர்ஸிஸிதி ஸ்ரஹஸ்கிசாயம் ஸம்ஹிதகாயம் கிஷ்கிந்தா கஸண்டே
ஈமவிப்ரஸம்பலோஸே நாம ப்ரதம: ஸங்க: 1

தவித்ய: ஸங்க: - 2

ती तु ह्यवा महात्मानो जातरी रामलक्ष्मणी ।

வராயுதவரீ விரீ சுமீவ: வகிதீஸமவத் 11

தெள து த்ருஷ்ட்வா மஹாத்மானெள ப்ராதரெள ஈமலக்ஷ்மனெள ।
வராயுததரெள வீரெள ஸங்கீவ: ஸங்கிதீஸோபவத் 11

- 1
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
வராயுததரெள - சிறந்த ஆயுதங்களை தரித்தவர்களும்,
வீரெள - குரர்களும்,
மஹாத்மானெள - மகாத்மாக்களும்,
ப்ராதரெள - சகோதரர்களான
தெள - அந்த
ராமலக்ஷ்மனெள - ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும்
த்ருஷ்ட்வா து - பார்த்துமுதல்
ஸங்கித: - சிந்தை கலங்கியவனாய்
அபவத் - ஆயினன்.

अस्मिन्मन्दयः सर्वा दिशः समवलोकयन् ।

ந ஸ்யிஸ்த கஸிங்ஹே வானரபுங் : 11

- உத்விக்கஹ்ருதய: ஸர்வா திர: ஸமவலோகயன் ।
ந வ்யதிஷ்டத கஸ்யிம்ஸ்சித் தேஸோ வானரபுங்கவ: 11
2
வானர புங்கவ: - வானரோத்தமனாகும் அவன்
உத்விக்க ஹ்ருதய: - உள்ளம் தடுமாறியவனாய்
ஸர்வா: - எல்லா
திர: - திக்குகளிலும்
ஸமவலோகயன் - மிரண்டு மிரண்டு பார்க்கிறவனாய்
கஸ்யிம் சித் - ஏதேனுமொரு
தேஸோ - இடத்தில்
வ்யதிஷ்டத ந - நிலைகொண்டு நிற்கவில்லை.

नैव चक्रे मनः स्थाने विद्यमानो महात्मी ।

கய: பரமசிதஸ்ய சித் வ்யவசஸாத ஹ 11

நைவ சக்ரே மன: ஸ்தானே விஷ்மாணோ மஹாபலெள ।

கயே: பரமபீதஸ்ய சித்தம் வ்யவஸஸாத ஹ 11

- 3
மஹாபலெள - மஹா பலிஷ்டர்களான அவர்களே
விஷ்மாண: - கண்ணோக்குமவன்,
மன: - மனத்தை

ஸ்தானே	- ஓர் நிலையில்
நக்ரே ஏவ	- நிறுத்த முடியவில்லை.
பரமபீதஸ்ய	- மிகவும் உள்ளம் பதறிய
கபே:	- வானரத்தினுடைய
சித்தம்	- சிந்தை
ஹ	- வெகு பரிதாபமாய்
வ்யவஸஸாத	- சிதைந்து தந்தளித்தது.

चिन्तयित्वा स धर्मात्मा विभूय गुणलक्षणम् ।

सुग्रीवः परमोद्दिनः सर्वरूपैः सह ॥

சிந்தயித்வா ஸ தர்மாத்மா விம்ருப்ய குருலாகவம் ।

ஸுக்ரீவ: பரமோத்விக்க: ஸர்வரூபசர: ஸஹ ॥

ஸ: தர்மாத்மா - அந்த தர்மாத்மாவான

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்

குருலாகவம் - எவையின் (வாலியின்) பெருமையையும்,

தனது க்ஷண தசையையும்

விம்ருப்ய - சிந்திப்பார்த்து,

சிந்தயித்வா - பலவாறாய் ஆலோசனை செய்து

அபூசரை: - தன்னையண்டியுள்ள

ஸர்வை: - எல்லோருடனும்

ஸஹ - கூடவே

பரமோத்விக்க: - மிகக் கவலை கொண்டான்.

ततः स सचिवेभ्यस्तु सुग्रीवः पुत्रगाधिपः ।

शशं परमोद्दिनः पश्यंस्ती रामलक्ष्मणी ॥

தத: ஸ ஸசிவேப்யஸ்து ஸுக்ரீவ: ப்லவகாதிப: ।

ஸஸம்ஸ பரமோத்விக்க: பர்யம்ஸ்தௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥

ஸ: - அந்த

ப்லவகாதிப: - வானராதிபனாகும்

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்

தௌராமலக்ஷ்மணௌ - அந்த ஸ்ரீராமரையும், லக்ஷ்மணரையும்

தத: - அங்கே தூரத்திலேயே

பர்யன் - பார்த்து

பரமோத்விக்க: - மிக ஏக்கம் பிடித்தவனாய்

ஸசிவேப்ய: - மந்திரிமார்களைப் பார்த்து

து - இது விஷயத்தில் பின்வருமாறு

ஸஸம்ஸ - சொன்னான்.

4

5

एतौ वनमिदं दुर्गं वाकिप्रणिहिता ध्रुवम् ।

छयाना चीरवसनी प्रचरन्ताविहासती ॥

ஏதௌ வனமிதம் துர்கம் வாலிப்ரணிஹிதௌ த்ருவம் ।

சத்மநா சீரவஸநௌ ப்ரசரந்தா விஹாகதௌ ॥

துர்கம் - புகுதற்கரிய

இதம் வனம் - இந்த வனத்தில்

இஹ - இப்பொழுது

ஆகதௌ - வந்தவர்களான

ஏதௌ - இவ்விருவர்களும்

சத்மநா - கெட்ட எண்ணங்கொண்டு

சீரவஸநௌ - மரவுரி தரித்தவர்களாய்

வாலிப்ரணிஹிதௌ - வாலியால் அனுப்பப்பட்டவர்களாய்

ப்ரசரந்தௌ - இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்;

த்ருவம் - இது நினைம்.

ततः सुग्रीवसचिवा छया परमघञ्चिनी ।

जमुगिरितपत्तस्मादन्यचिखरसुतम् ॥

தத: ஸுக்ரீவஸசிவா த்ருஷ்ட்வா பரமதன்வினௌ ।

ஜக்முர் கிரிதடாத் தஸ்மாதன்யச்சிகர முத்தமம் ॥

தத: - அப்பொழுது

ஸுக்ரீவஸசிவா: - சுக்ரீவனும், மந்திரிமார்களும்

பரமதன்வினௌ - சிறந்த வில்வீரர்களாகிய அவர்களை

த்ருஷ்ட்வா - (தூரத்திலேயே) பார்த்து,

தஸ்மாத் - அந்த

கிரிதடாத் - மலைப்பிரதேசத்திலிருந்து

அன்யத் - வேறொரு

உத்தமம் - உத்தமமான

சிகரம் - கொடுமுடிக்கு

ஜக்மு: - குடிவிட்டார்கள்.

ते क्षिप्रमधिगम्याथ यूथपा यूथपर्वभम् ।

हरयो वानरश्रेष्ठं परिवयायपतस्थिर ॥

தே க்ஷிப்ரமதிக்கம்யாத யூதபா யூதபர்ஷபம் ।

ஹரயோ வானரஸ்ரேஷ்டம் பரிவாயோபதஸ்திரே ॥

அத - அப்பொழுது

தே - அந்த

யூதபா: - சிறந்த

ஹரய: - வானரர்கள்,

6

7

8

பூதபாஷ்பம்	-	வானரகணங்களில் சிறந்தவனும்,
வானரசுரேஷ்டம்	-	வானரத் தலைவனுமாகிய அந்த சக்ரீவனை
கூழ்ப்ரம் அதிகம்ய	-	விநாயகி கிட்டி,
பரிவார்ய	-	குழிந்துகொண்டு,
உபதஸ்திரே	-	நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

एकमेकायनगताः पुवमाना गिरिगिरिम् ।

प्रकम्पयन्तो वेगेन गिरिणा शिखराण्यपि ॥

ஏகமேகாயனகதா: பல்வமானா கிரேர்கிரிம் ।

ப்ரகம்பயந்தோ வேகேந கிரீணம் ஸிகரணயபி ॥

கிரீணாம்	-	மலைகளுடைய
ஸிகரணயபி	-	சிகரங்களையே
வேகேந	-	பாய்ந்து செல்லும் வேகத்தால்
ப்ரகம்பயந்த:	-	அதிர்ச்செய்துகொண்டு
கிரே:	-	மலையிலின்று
ஏகம்	-	முன்னிருந்த
கிரிம்	-	மலைக்கு
பல்வமானா:	-	தாண்டிக்கொண்டு
ஏகமேகாயனகதா:	-	ஒரிடத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ततः शाखामृगाः सर्वे पुवमाना महाबलाः ।

बभ्रुक्षु नगास्तत्र पुषितान् दुर्गसंस्थितान् ॥

தத: ஸாகாம்ருகா: ஸர்வே பல்வமானா மஹாபலா: ।

பப்ருக்ஷுஸ்ச நகாம்ஸ்ததர பூஷிதான் துர்கஸம்ஸரிதான் ॥

தத:	-	அப்பொழுது
பல்வமானா:	-	தாண்டிச்செல்லும்
மஹாபலா:	-	மகா பலிஷ்டர்களாகிய
ஸாகாம்ருகா:	-	வானரர்கள்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்,
ததர	-	அவ்விடத்தில்
பூஷிதான்	-	நன்கு பூத்து
துர்க ஸம்ஸரிதான்	-	அடர்ந்து நெருங்கி முளைத்திருந்த
நகான்	-	மரங்களை
பப்ருக்ஷு:	-	முறித்துத் தள்ளினார்கள்.

आपुयन्तो हरिवशः सर्वतस्त महागिरिम् ।

युगमाज्जरशादृल्लासयन्तो ययुस्तदा ॥

ஆபுலவந்தோ ஹரிவா: ஸர்வதஸ்தம் மஹாகிரிம் ।

ம்ருகமார்ஜா ஸாஜுலாந் தாஸயந்தோ யயு ஸ்ததா ॥

9

10

11

தம்	-	அந்த
மஹாகிரிம்	-	புண்ப மலையில்
ஸர்வத:	-	எங்கும்
ஆபுலவந்த:	-	குதித்துக் கொண்டிருந்த
ஹரிவரா:	-	வானரோத்தமர்கள்
ம்ருகமார்ஜா	-	மான், காட்டுப்பூனை, புலி இவைகளை
ஸாஜுலாந்	-	பயமுறச் செய்துகொண்டு
தாஸயந்த:	-	அப்பொழுது
ததா	-	சுற்றித் திரிந்தார்கள்.
யயு:	-	

ततः सुग्रीवसचिवाः पर्वतेन्द्र समाश्रिताः ।

संगम्य कपिमुख्येन सर्वे प्राञ्जल्यः स्थिताः ॥

தத: ஸுக்ரீவஸசிவா: பர்வதேந்த்ரம் ஸமஸரிதா: ।

ஸங்கம்ய கபிமுக்யேன ஸர்வே ப்ராஞ்ஜலய: ஸ்திதா: ॥

தத:	-	அப்பொழுது
கபிமுக்யேன	-	வானரசுரேஷ்டனோடு
ஸங்கம்ய	-	கூடி, (சக்ரீவனோடு)
பர்வதேந்த்ரம்	-	உத்தமமான பர்வதத்தை
ஸமஸரிதா:	-	வந்தடைந்த
ஸுக்ரீவ ஸசிவா:	-	சக்ரீவனது மந்திரிமார்கள்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
ப்ராஞ்ஜலய:	-	கைகூப்பிக்கொண்டு
ஸ்திதா:	-	நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

12

ततस्त मयसंविन् वालिकित्त्विवशज्ञितम् ।

उवाच हनुमान् वक्ष्यं सुग्रीवं वाक्यकोविदः ॥

ததஸ்தம் பயஸம்விந்தம் வாலிகித்விவஸங்கிதம் ।

உவாச ஹனுமான் வாக்யம் ஸுக்ரீவம் வாக்ய கோவித: ॥

வாக்ய கோவித:

ஹனுமான்

தத:

வாலிகித்விவ

பயஸங்கிதம்

பயஸம்த்ரஸ்தம்

தம்

ஸுக்ரீவம்

வாக்யம்

உவாச

13

14

संभ्रमस्योपयतामेव सर्वेषां लिखतो महात् ।

मलयोऽयं गिरिवरो भयं नेहास्ति बालिनः ॥

ஸம்ப்ரமஸ்த்யுபயதாமேஷ ஸர்வஸர்வ வாலிக்குதோ மஹான் ।

மலயோ஽யம் கிரிவரோ பயம் நேஹாஸ்தி வாலின: ॥

14
ஸர்வை: - 'எல்லோராலும்'
வாலிக்குத: - வாலியை நினைப்பதாகிய
மஹான் - மஹத்தான
ஏஷ: - இந்த
ஸம்ப்ரம: - கலவரமானது
த்யத்யதாம் - ஒழிக்கப்பட்டும்.
அயம் - இந்த
கிரிவர: - சிறந்த மலையானது
மலய: - 'மலயமெ'ன்பது. (இதில் சாபத்தால் வாலி
வர முடியாது.)

வாலின: - வாலியிடமிருந்து
இஹ - இவ்விடத்தில்
பயம் - ஆபத்து
அஸ்தி ந - உண்டாக முடியாது.

यस्मादुद्धिन्नचेतास्त्वं प्रद्वतो हस्तिपुंगव ।

तं क्रूरदर्शनं क्लृप्तं नेह पश्यामि बालिनम् ॥

யஸ்மாத் உத்விக்ந சோதஸ்த்வம் ப்ரத்ருதோ ஹரிபுங்கவ ।

தம் க்ரூர தர்ஸணம் க்ரூரம் நேஹ பர்யாயி வாலினம் ॥

15
ஹரிபுங்கவ - 'வானரோத்தம!
யஸ்மாத் - எவ்விடத்திலிருந்து
த்வம் - தேவரீர்
உத்விக்ந சோத: - மனம் முறிந்து
ப்ரத்ருத: - ஒடிவந்துவிட்டாரோ,
தம் - அந்த
க்ரூர தர்ஸணம் - பயங்கரமான தோற்றத்தைபுடையவனும்,
க்ரூரம் - கொடிய செயல்களையுடையவனுமான
வாலினம் - வாலியை
இஹ - இவ்விடத்தில்
பர்யாயி ந - நான் காணேன்.

यस्माच्च भयं सौम्यं पूर्वजन्तापकर्मणः ।

स नेह बाली दुष्टात्मा न ते पश्याम्यहं भयम् ॥

யஸ்மாத் தவ பயம் ஸௌம்ய பூர்வஜாத் பாபகர்மண: ।

ஸ நேஹ வாலீ துஷ்டாத்மா ந தே பர்யாயம்யஹம் பயம் ॥

16

ஸௌம்ய - அன்பரோ
யஸ்மாத் - எந்த
பாப கர்மண: - தீயச் செயலையுடைய
பூர்வஜாத் - தமையனிடத்திலிருந்து
தவ - தேவரீருக்கு
பயம் - ஆபத்தோ,
ஸ: - அந்த
துஷ்டாத்மா - துஷ்டாத்மாவாகிய
வாலீ - வாலி
இஹ - இவ்விடத்தில்
ந - இல்லை.
தே - உமக்கு
பயம் - ஒரு ஆபத்தையும்
அஹம் பர்யாயி ந - நான் காணவில்லை.

अहो शाखाभृगव्यं ते व्यक्तमेव प्रवर्गम ।

लघुचित्तयात्मानं न स्थापयसि यो मती ॥

அஹோ ஸாகாம்ப்ருகத்வம் தே வ்யக்தமேவ ப்ரவங்கம் ।

லகுசித்தயாத்மானம் ந ஸ்தாபயஸி யோ மதென ॥

17
ப்ரவங்கம் - வானரரோ
அஹோ - என்ன கஷ்டம்!
தே - தேவரீரின்
ஸாகாம்ப்ருகத்வம் - குரங்குத் தன்மையே
வ்யக்தம் - வெளிப்பட்டதாகிறது.
ய: - அந்த நீர்
மதென - ஒரு மனவறுதியில்
ஆத்மானம் - தன்னை
லகுசித்தயா - சஞ்சலிக்கும் மனமுடையவராதலால்
ந ஸ்தாபயஸி - நிலைத்திருக்கச் செய்யாதிருக்கின்றீர்.

बुद्धिमानसंपन्न इक्षितिः सर्वमाचर ।

न ह्यबुद्धिं गतो राजा सर्वभूतानि शास्ति हि ॥

புத்தி விஞான ஸம்பந்ந இங்ஷிதை: ஸர்வமாசர ।

ந ஹ்யபுத்திம் கதோ ராஜா ஸர்வபூதாதி ஸாஸ்தி ஹி ॥

புத்தி விஞான ஸம்பந்ந-புத்தியிலும் உலக வியாபாரங்களை
சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதிலும் நிபுணரோ

18
ஸர்வ - எதையும்
இங்ஷிதை: ஹி - மனநினைவுள்ளேயே நிச்சயிக்கப்பட்ட
தீர்மானங்களைக் கொண்டே

ஆசுர	- மெற்கொள்ளும்.
ஹி	- ஏனெனில்
ராஜா	- ஒரு மன்னன்,
அபுத்திம் கத:	- விஷயங்களில் ஒரு வித தீர்மானத்திற்கு வராதவன்
ஸர்வ பூதானி	- எந்தப் பிராணிகளையும்
ஸாஸ்தி ந	- அடக்கியாள முடியாது.

सुग्रीवस्तु शुभं वाक्यं श्रुत्वा सर्वे हनूमतः ।

ततः शुभतरं वाक्यं हनूमन्तमुवाच ॥

ஸுக்ரீவஸ்து ஸுபம் வாக்க்யம் ஸ்ருத்வா ஸர்வம் ஹநூமத: ।

தத: ஸுபதரம் வாக்க்யம் ஹநூமந்த முவாச ஹ ॥

ஸுக்ரீவ:	- சுக்ரீவர்
ஹநூமத:	- ஹனுமானுடைய
ஸுபம் வாக்க்யம்	- ஹிதபரமான மொழி
ஸர்வம் து	- எல்லாவற்றிற்கும்
ஸ்ருத்வா	- செவிசாற்றி,
தத:	- அதைவிட
ஸுபதரம்	- சமயத்திற்கேற்றதாயிருக்கிற
வாக்க்யம்	- பின்வரும் சொல்லை
ஹநூமந்தம் ஹ	- ஹனுமாரைப் பார்த்தே
உவாச	- மொழிந்தார்.

दीर्घबाहू विशालाक्षी शरबापासिधारिणी ।

कस्य न स्याद्वयं दृष्ट्वा छेती सुसुतोपमी ॥

தீர்ப்பாஹூ விஸாலாக்ஷை ஸரபாபாஸிதாரிணை ।

கஸ்ய ந ஸ்யாத்வயம் த்ருஷ்ட்வா ஹ்யேதெள ஸுரஸுதோபமேள ॥

தீர்ப்பாஹூ	- நீண்ட கைகளையுடையவர்களும்,
விஸாலாக்ஷை	- அகன்ற கண்களையுடையவர்களும்,
ஸரபாபாஸி தாரிணை	- பாணம், வில், வாள் இவைகளைத் தரித்தவர்களும்,
ஸுரஸுதோபமேள	- தேவகுமாரர்கள் போல் விளங்குகிறவர்களுமான
ஏதெள	- இவ்விருவர்களை
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
கஸ்ய ஹி	- எவனுக்குத்தான்
பயம் ந ஸ்யாத்	- திகில் உண்டாகாது?

यालिप्रणिहितावेती शङ्कहं पुष्पोत्तमी ।

राजानो बहुमित्राश्च विशासो नात्र हि क्षमः ॥

வாலிப்ரணிஹிதாவேதி ஷங்கேஹம் பநுஷோத்தமேள ।

ராஜானோ பஹுமித்ராஸ்ச விஸ்வாஸோ நாத்ர ஹி க்ஷம: ॥

19

21

புருஷோத்தமேள	- புருஷோத்தமர்களாகிய
ஏதெள	- இவர்களை
வாலிப்ரணிஹிதெள	- வாலியால் அனுப்பப்பட்டவர்களாய்
அஹம்	- நான்
ஸங்கே	- சந்தேகிக்கிறேன்.
ராஜாந:	- அரசர்கள்
பஹுமித்ரா: ச	- பலர்களை உதவிபுரிபவர்களுக்கடையவர்கள்.
அத்ர	- இதில்
விஸ்வாஸ:	- நன்கு விசாரியாது ஒரு காரியத்தில் துணிக்லென்பது
க்ஷம: ந ஹி	- யுத்தமன்றே.

अरयश्च मनुष्येण विज्ञेयाश्छन्धारिणः ।

विष्वस्तानामविष्वस्ताविच्छेदु प्रहरन्ति हि ॥

அரயஸ்ச மநுஷ்யேண விஞ்ஞேயாஸ்சந்த ஷாரிணை: ।

விஸ்வஸ்தானா மவிஸ்வஸ்தா சிந்த்ரேஷு ப்ரஹந்தி ஹி ॥

சந்த ஷாரிணை:	- உட்கருத்தை வெளிக்காட்டாது நடிக்கும்
அரய: ச	- சத்ருக்கள்,
மநுஷ்யேண	- ஒரு மனிதனால்
விஞ்ஞேயா:	- ஸர்வ பிரகாரத்திலும் விசாரித்து உள்ளபடி
	- அறியப்பட்ட வேண்டியவர்கள்.

ஹி	- ஏனென்றால்
அவிஸ்வஸ்தா:	- எதிரிகள் விஷயத்தில் உள்ளபடி விசுவாஸம்

இவ்லாத அவர்கள்	- இவ்லாத அவர்கள்
விஸ்வஸ்தானாம்	- விசாரியாது நம்பிவிட்டவர்களுக்கு
சிந்த்ரேஷு	- உதவிக்கிடமில்லா இடங்களில்
ப்ரஹந்தி	- தீங்கு விளைவிக்கின்றார்கள்.

कृष्यु वांछि मेधावी राजानो बहुदर्शनाः ।

भवन्ति परहन्तारस्ते ज्ञेयाः प्राकृतेरिः ॥

க்ருத்யேஷு வால் மேதாவீ ராஜானோ பஹுதர்ஸநா: ।

பவந்தி பரஹந்தாரஸ்தே ஜ்ஞேயா: ப்ராக்ருதேந் நரே: ॥

வால்	- வாலி
க்ருத்யேஷு	- காரியங்களை முடிக்கும் விஷயங்களில்
மேதாவீ	- குஷ்புமபுத்தியுடையவன்.
ராஜாந:	- மன்னர்கள்
பஹுதர்ஸநா:	- பலவகை குஷ்புமங்களை யுஷ்டிக்கின்றவர்களாய்,
பரஹந்தார:	- சத்ருக்களை அடக்குகின்றவர்களாய்
பவந்தி	- இருக்கின்றார்கள்.
தே	- அவர்கள்

23

ப்ராக்ருதை: - மாறுவேடம் பூண்ட
நரை: - மனிதர்களால்
ஞேயா: - உள்ளபடி அறிய வேண்டியவர்கள்.

ती त्वया प्राकृतेनैव गत्वा ज्ञेया पुनर्गम ।

इक्षितानां प्रकरेण रूपव्याभावोऽपि च ॥

தெள த்வயா ப்ராக்ருதேநேவ கத்வா ஜ்னேயாஸ் பல்வங்கம் ।

இங்கிதாநாம் ப்ரகாரைஸ்ச ரூபவ்யாபாஷ்ணேந ச ॥

24
பல்வங்கம் - வானரனே
தெள - அவ்விருவர்களும்
ப்ராக்ருதேந - மாறுவேடம் பூண்ட
த்வயா ஏவ - உம்மாலேயே
கத்வா - அடையப்பெற்று,
ரூபவ்யாபாஷ்ணேந - அழகியபலவகை சம்பாஷணைகளைக் கொண்டும்
இங்கிதாநாம் - கருத்துகளின்
ப்ரகாரை: ச - விசேஷங்களாலும்
ஞேயைள - அறியப்பட்ட வேண்டியவர்கள்.

लक्षयस्व तयोर्भाव प्रष्टमनसि यदि ।

विश्वासयन् प्रशंसाभिरिक्षितेन पुनः पुनः ॥

லக்ஷயஸ்வ தயோர்பாவம் ப்ரஹ்மகுஷ்ட மனஸௌ யதி ।

விஸ்வாஸயந் ப்ரஸம்ஸயந் ப்ரஸங்கிதேஸ்ச புன: புன: ॥

25
ப்ரஹ்மகுஷ்டமனஸௌ - நல்லெண்ணமுடையவர்களாய் அவ்விருவர்களும்
யதி - இருந்தால்,
ப்ரஸம்ஸாபி: - ஸ்தோத்திரங்களாலும்,
இங்கிதை: ச - அவைகளுக்கனுருமுன அவயபலிண்ணங்களாலும்,
புன: புன: - மேன்மேல்
விஸ்வாஸயந் - நம்பிக்கையுண்டாகச் செய்து
தயோ: - அவ்விருவர்களுக்கும்
பாவம் - ஆகவேண்டிய காரியத்தை
லக்ஷயஸ்வ - அறிந்து வருவாயாக.

ममैवाभिमुखं स्थित्वा पृच्छ त्वं हरिपुंगव ।

प्रयोजनं प्रवेशस्य वनस्यास्य धनुर्धरी ॥

மமேவாபிமுகம் ஸ்தித்வா ப்ருச்ச த்வம் ஹரிபுங்கவ ।

ப்ரயேஜனம் ப்ரவேஸ்ய வனஸ்யாஸ்ய தனுர்திரௌ ॥

26
ஹரிபுங்கவ - வானரோத்தம!
தனுர்திரௌ - தனுஷ்பாணிகளான அவ்விருவர்களையும்
த்வம் - நீ

ஸ்தித்வா - கிட்புக்காத்து நின்றுகொண்டு,
அஸ்ய - இந்த
வனஸ்ய - வனத்தில்
ப்ரவேஸஸ்ய - புகுவதில்
ப்ரயேஜனம் - உத்தேசத்தை
மம் - என்
அபிமுகம் ஏவ - வினாவாகவே
ப்ருச்ச - புகள்.

शुदात्मनी यदि खेती जानीहि त्वं पुनर्गम ।

व्याभाषितेर्वा रूपैर्वा विज्ञेया दृष्टाऽनयोः ॥

ஸுத்தாத்மாநௌ யதி தவேதௌ ஜாநீஹி த்வம் பல்வங்கம் ।

வ்யாபாஷிதேர் வா ரூபைர்ப்வா விஞேயா துஷ்டதா நயோ: ॥

27
அனயோ: - இவ்விருவர்களுடைய
வ்யாபாஷிதை: வா - சம்பாஷணைகளாலும்,
ரூபை: வா - அவைகள் சொல்லப்பட்டவைகளாலும்,
துஷ்டதா - தீய எண்ணம்
விஞேயா - நன்கு அறியத்தக்கது.
பல்வங்கம் - வானரனே
ஏதௌ - இவர்கள்
ஸுத்தாத்மாநௌ - நல்லெண்ணமுடையவர்களாய்
யதி - இருந்தால்
து - அதன்மேல்
த்வம் ஜாநீஹி - நீ நட்புக்கொள்.

इत्येव कपिराजेन सन्दिष्टो मारुतात्मजः ।

चकार गमने बुद्धिं यत्र ती रामलक्ष्मणी ॥

இத்யேவம் கபிராஜேன ஸந்திஷ்டோ மாருதாத்மஜ: ।

சகார கமனே புத்திம் யத்ர தெள ராமலக்ஷ்மணௌ ॥

28
கபிராஜேன - வானர மன்னனால்
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ஸந்திஷ்ட: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட
மாருதாத்மஜ: - வாயுருமாரர்,
தெள - அந்த
ராமலக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்
யத்ர - எங்கிருக்கிறார்களோ அவ்விடத்திற்கு
கமனே புத்திம் சகார-போக இணங்கினார்.

तथैति संपूज्य वचस्तु तस्य तत् कपेः सुमीतस्य दुरासदस्य च ।

महानुभावो हनुमान् ययौ तदा स यत्र रामोऽतिबलश्च लक्ष्मणः ॥

ததேதி ஸம்புஜ்ய வசஸ்து தஸ்ய தத்

கபே: ஸுபீதஸ்ய துராஸதஸ்ய ச+

மஹாநுபாவோ ஹநுமான் யயௌ ததா

ஸ யத்ர ராமோ திபஸஸ்ச லக்ஷ்மண: ||

29

மஹாநுபாவ:	- மஹானுபாவரான
ஹநுமான்	- ஹனுமான்,
துராஸதஸ்ய	- இதுவரையில் எப்பொழுதுமில்லாதபடி.
ஸுபீதஸ்ய	- மிகவும் உள்ளம் நடுங்கித் திடந்த
தஸ்ய	- அந்த
கபே:	- வானரத்தினுடைய
தத்	- அந்த
வச:	- நியமனத்தை
ஸம்புஜ்ய து	- கௌரவித்து,
ததா இதி	- 'அங்ஙனமே செய்கின்றேன்' என்று சொல்லிவிட்டு
ததா	- அப்பொழுது
ஸ: ராம: ச	- அந்த ஸ்ரீராமரும்
அதிபல:	- மகா பலசாலியான
லக்ஷ்மண: ச	- லக்ஷ்மணரும்
யத்ர	- எங்கிருந்தார்களோ அவ்விடத்திற்கு
யயௌ	- புறப்பட்டார்.

இத்யங்கே ஸ்ரீமத ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிவால்மீயே
சுதர்ஸிம்ஸரி ஹநுமஸிக்ஷயாம் ஸம்புஜ்யதயாம் கிஞ்சித்தச கண்ணம்
ஸுக்ரீவ மந்த்ரோ நம த்வித்ய: ஸங்க: ||

த்ருத்ய: ஸங்க: - 3

यद्यो विज्ञाय हनुमान् सुग्रीवस्य महात्मनः ।

पर्यताद्ययमूकसु पुष्टुवे यत्र राघवी ॥

வசோ விஞாய ஹநுமான் ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।

பர்வதாத் ருப்யமூகாத்து புப்துவே யத்ர ராகவௌ ॥

ஹநுமான்	- ஹனுமான்
மஹாத்மன:	- மகாத்மாவான
ஸுக்ரீவஸ்ய	- சுக்ரீவனுடைய
வச:	- ஆக்கிணையை
விஞாய	- சிரமேற்கொண்டு,
ருப்யமூகாத்	- ரிச்யமூக
பர்வதாத்	- மலையினின்று
ராகவௌ து	- ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும்
யத்ர	- எங்கிருந்தார்களோ அவ்விடத்திற்கு
புப்துவே	- தாண்ட எண்ணினார்.

कपिरुम् परित्यज्य हनुमान् माकृतात्मजः ।

मिश्रुम् ततो मेज शठुद्धितया कपिः ॥

கபிருபம் பரித்யஜ்ய ஹநுமான் மாகூதாத்மஜ: ।

மிசுரூபம் ததோ பேஜே ஸடபுத்தியதயா கபி: ॥

மாபூதாத்மஜ:	- வாயுருமாரும்
கபி:	- வானரகுமான்
ஹநுமான்	- ஹனுமான்
தத:	- அப்பொழுது
ஸடபுத்தி தயா	- மத்யஸ்தர்களுக்கு வேண்டிய அறிவைக் கொண்டு
கபிருபம்	- வானர உருவத்தை
பரித்யஜ்ய	- விட்டுவிட்டு,
பிசுரூபம்	- பிராமண பிரம்மசாரி வேடத்தை
பேஜே	- தரித்துக் கொண்டார்.

ततः स हनुमान् वाचा स्मृणया सुमनोज्ञया ।

विनीतवदुपागम्य राघवी प्रणिपत्य च ॥

தத: ஸ ஹநுமான் வாசா ஸ்மணயா ஸுமநோக்ஞயா ।

விந்தவதுபாகம்ய ராகவௌ ப்ரணிபத்ய ச ॥

आश्वाये च तौ वीरी यथावत्प्रशंस च ॥

ஆப்பாஷேச தெள வீரௌ யதாவத் ப்ரஸஸம்ஸ ச ॥

1

2

3

தத:	அதன்மேல்
ஸ: ஹநுமான்	அந்த ஹநுமார்,
தௌ வீரௌ	அந்த வீரர்களாகிய
ராகவௌ ச	பூரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும்
விந்தவத்	வினையமாப்
உபாகம்ய	கிட்டி,
யதாவத்	சாஸ்திரமுறைப்படி
ப்ரணிபத்ய	தண்டனவிட்டு,
ப்ரஸ்ரம்ஸ ச	புகழ்ந்தார்.
ஸ்வலக்ஷணயா ச	நம்பக்கூடியதாயிருக்கிறதும்,
ஸம்நோக்ஞயா	மிக மனோக்கியமுமான
வாசா	சொற்கொண்டு
ஆபபாஷே	முகமன் கூறினார்.

संयुज्य विधिवद्भी हनुमान् सारुतात्मजः ।

उवाच कामतो वाक्यं मुदु सत्यपराक्रमी ॥

ஸம்பூஜ்ய விதிவத் வீரௌ ஹநுமான் மருதாத்மஜ: ।

உவாச காமதோ வாக்யம் முருத: ஸத்யபராக்ரமௌ ॥

மாருதாத்மஜ:

வீர:

ஹநுமான்

விதிவத்

ஸம்பூஜ்ய

ஸத்ய விக்ரமௌ

மருது:

வாக்பி:

காமத:

உவாச

- வாபுவின் புதல்வரும்

- தர்மவீரருமான

- ஹநுமார்

- விதிப்படி

- கௌரவித்துவிட்டு,

- வீண்போகா பராக்கிரமமுள்ள

- அவ்விறுவர்களையும் பார்த்து

- தன்னுட்கூலத்தை நன்கு விளங்கக் காட்டுகின்ற

- சொற்கொண்டு

- மனப்பூர்வமாக பின்வருமாறு

- மொழிந்தார்.

राजविदेवप्रतिमी तापसी सशितव्रती ।

देशं कथमिमं प्राप्ती भवन्ती वरपिणी ॥

ராஜர்ஷிதேவப்ரதிமௌ தாபஸௌ ஸம்ஸரிதவ்ரதௌ ।

தேஸம் கதமிமம் ப்ராப்தௌ பவந்தௌ வரவாணிணௌ ॥

त्रासयन्ती मृगयणानन्याश्च वनचारिणः ।

पम्पातीररुहान् युक्षान् वीक्षमाणी समन्ततः ॥

த்ராஸயந்தௌ ம்ருககண நந்யாம்ஸ்ச வனசாரிண: ।

பம்பாதீர ருஹான் வ்ருக்ஷான் வீக்ஷமாணௌ ஸமந்தத: ॥

ராஜர்ஷிதேவப்ரதிமௌ-ராஜர்ஷிகளையும், தேவர்களையும் நிகர்த்தவர்களாய்,

வரவாணிணௌ - அபூர்வமான தேஜஸ் உடையவர்களாய்,

ஸமந்தத: - எங்கும்

பம்பாதீர ருஹான் - பம்பைக்கரையில் முளைத்துள்ள

வ்ருக்ஷான் - மரங்களே

விக்ஷமாணௌ - பார்த்துக்கொண்டே

ம்ருககணாந் - மான் கூட்டங்களையும்,

அந்யான் - மற்றுமுள்ள

வனசாரிண: ச - காட்டில் வசிக்கும் பிராணிகளையும்

த்ராலயந்தௌ - மிரளச் செய்துகொண்டு

ஸம்ஸரித வ்ரதௌ - கடுமையான விரதானுஷ்டானங்களையுடைய

தாபஸௌ - தபஸ்விகளாய் விளங்கும்

பவந்தௌ - நீங்கலிறுவர்களும்

இமம் தேஸம்

- என்ன காரியமாய்

கதம்

- ப்ராப்தௌ - வந்திருக்கிறீர்கள்?

इमी नदी शुभजलां शोभयन्ती तरयिनी ।

धैर्यवन्ती सुवर्णाग्नी की युवां धीरवासिनी ॥

இமாம் நதீம் ஸுபஜலாம் ஸோபயந்தௌ தரஸீவினௌ ।

தைய்வந்தௌ ஸுவர்ணாபௌ கௌ யுவாம் தீரவாஸஸௌ ॥

निःशसन्ती वरमुज्जी पीडयन्ताविमाः प्रजाः ।

सिंहविश्रिती वीरि सिंहातिबलविक्रमी ॥

நிஸ்ஸவஸந்தௌ வரமுஜ்ஜௌ பீடயந்தாவிமா: ப்ரஜா: ।

ஸிம்ஹஸிப்ரேக்ஷிதௌ வீரௌ ஸிம்ஹாதிபல விக்ரமௌ ॥

शक्रयापनिभे चापे यूहीत्वा शत्रुसूदनी ॥

श्रीमन्ती रूपसंपन्नो युष्मश्रेष्ठविक्रमी ॥

ஸக்ரஸாபநிபே சாபே க்ருஹீதவா ஸத்ருஸூதினௌ ।

ஸ்ரீமந்தௌ ரூபஸம்பந்தௌ வ்ருக்ஷஸ்ரேஷ்டவிக்ரமௌ ॥

हस्तिहस्तोपममुज्जी द्युतिः श्रान्ती नरर्षमी ॥

ஹஸ்தி ஹஸ்தோபமபுஜ்ஜௌ த்யுதிமந்தௌ நரர்ஷபௌ ॥

தரஸீவினௌ - ஸுக்ருப்பு நடைபுறவர்களும்,

தைய்வந்தௌ - எதற்கும் சலியாது சாந்தமூர்த்திகளாய்

விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்களும்,

ஸுவர்ணாபௌ - பொன்னொத்த எழிலுறவர்களும்,

நிஸ்ஸவஸந்தௌ - பெருமூச்சுக் கொண்டிருக்கின்றவர்களும்,

4

5

6

7

8

9

10

வரபுகுஜெள	- சிறந்த புஜங்களையுடையவர்களும்,
இமாம்	- இந்த
பாஜா:	- பிரானிகளை
பீடயந்தெள	- மிரளச் செய்கின்றவர்களும்,
ஸிம்ஹ விப்ரேக்ஷிதௌ	- ஸிம்ஹத்தைப்போல் கம்பீரமான பார்வை உடையவர்களும்,
வீரௌ	- மிகவும் கொண்டாடத்தக்கவண்ணமாய்
ஸிம்ஹாதிபல விக்ரமௌ	- ஸிம்ஹத்தைப்போல் சிறந்த கமனமுற்றவர்களும்,
வருஷப ஸ்ரேஷ்ட	- சிறந்த ரிஷபத்தின் கமனமுடையவர்களும்
விக்ரமௌ	
ஹஸ்தி ஹஸ்தோபம-	யானையின் துதிக்கை போன்ற கைகளை
புகுஜெள	- உடையவர்களும்,
ஸக்ரஸாபநிபே	- இந்திரனது வில்லொளி கொண்ட
சுரபே	- இரு விற்களை
க்ருஹீத்வா	- பிடித்துக்கொண்டு,
ஸ்ரீமந்தௌ	- யாவருடைய மனத்தையும் கவர்ந்துகொண்டு
ருபஸம்பந்தௌ	- அழகுவாய்ந்து
த்யுதி மந்தௌ	- ஒளிக்கொண்டு விளங்கும்
நரர்ஷபௌ	- புருஷோத்தமர்களாய்
சீரவாஸஸௌ	- மரவுரி தரித்தவர்களாய்,
ஸத்ருஸூதனௌ	- சத்துருக்களையும், பார்த்த மாத்திரத்தில்
	ஒதுங்கி நிற்கச் செய்ய வல்லவர்களும்,
இமாம்	- இந்த
ஸாபஜலாம்	- மாசற்ற ஜலத்தையுடைய
நதீம்	- நதியை
ஸோபயந்தௌ	- விளங்கச் செய்கின்றவர்களுமான
யுவாம்	- நீங்கலிருவர்களும்
கௌ	- யாவர்?

प्रमया पर्वतेशोऽयं युवयोर्वमासितः ॥

ப்ரமயா பர்வதேந்தோ஽யம் யுவயோர்வமாஸித: ॥

அயம்	- இந்த
பர்வதேந்தர்:	- மாமலை
யுவயோ:	- உங்கலிருவர்களுடைய
ப்ரமயா	- ஒளியால்
அவபாஸித:	- திகழ்கின்றது.

राज्याह्वमरप्रख्यी क्यं देशमिहागती ।

पद्मपत्रेक्षणी वीरी जटामण्डलधारिणी ॥

ராஜ்யாஹ்வமரப்ரக்ஷ்யீ க்யம் தேசமிஹாகதி ।

பத்மபத்ரேக்ஷணீ வீரீ ஜடாமண்டலதாரிணி ॥

ராஜ்யாஹ்வமரப்ரக்ஷ்யீ க்யம் தேசமிஹாகதி ।

பத்மபத்ரேக்ஷணீ வீரீ ஜடாமண்டலதாரிணி ॥

ராஜ்யார்ஹ்வமரப்ரக்ஷ்யௌ கதம் தேஸமிஹாகதிௌ ।
பத்மபத்ரேக்ஷணௌ வீரௌ ஜடாமண்டலதாரிணௌ ॥

अन्योन्यसदृशी वीरी देवलोकादिवागती ॥

यच्चयैव संप्राप्ती चन्द्रसूर्या वसुधसम् ॥

அன்யோன்ய ஸத்ருஸௌ வீரௌ தேவலோகாதிவாகதிௌ ।

யத்ருச்யேவ ஸம்ப்ராப்தௌ சந்த்ரஸூர்யௌ வஸுந்தராம் ॥

विशालवक्षसी वीरी मानुषी देवस्वपिणी ।

सिंहस्कन्धी महोत्साही समदाविष गोवृषी ॥

விசாலவக்ஷஸௌ வீரௌ மாநுஷௌ தேவஸுபிணௌ ।

ஸிம்ஹஸ்கந்தௌ மஹோத்தஸாஹௌ ஸமதாவிஷ கோவ்ருஷௌ ॥

ராஜ்யார்ஹௌ	- அரசுக்குரிய அம்சங்களமையப் பெற்றவர்களும்,
அமர ப்ரக்ஷ்யௌ	- தேவர்கள்போல் விளங்குகின்றவர்களும்,
பத்ம பத்ரேக்ஷண-	- தாமரைமீதும் போன்ற கண்களூற்றவர்களும்,
வீரௌ	- மேன்மையுற்றவர்களாய்
ஜடா மண்டல	- சடைமுடி புனைந்தவர்களும்
தாரிணௌ	

அன்யோன்ய ஸத்ருஸௌ-	ஒருவரையொருவர் ஒத்து
தேவலோகாத்	- வைகுண்டத்தினின்று
ஆகதிௌ	- எழுந்தருளியிருக்கும்
வீரௌ இவ	- விஷ்ணுபகவானைப் போலிருக்கின்றவர்களும்,
வஸுந்தராம்	- மண்ணுலகை
யத்ருச்யா	- ஏது காரணமாயோ
ஸம்ப்ராப்தௌ	- அடைந்திருக்கின்ற
சந்த்ர சூர்யௌ இவ	- சந்திரனையும், சூரியனையும்
	போலிருக்கின்றவர்களும்,

தேவஸுபிணௌ	- தேவர்களது அழகுற்று
விசால வக்ஷஸௌ	- அகன்ற மார்புடையவர்களாய்,
ஸிம்ஹ ஸ்கந்தௌ	- சிங்கத்தின் பிடரி போன்ற கழுத்துடையவர்களும்,
ஸமதௌ	- உத்தஸாஹத்துடனிருக்கும்
கோவ்ருஷௌ இவ	- ரிஷபங்களபோல
மஹோத்தஸாஹௌ	- மிக உத்தஸாஹங்கொண்டு
வீரௌ	- மேன்மையுற்று விளங்கும்
மாநுஷௌ	- மானிடர்களாகிய நீங்கலிருவர்களும்
இஹ	- இப்பொழுது
தேஸம்	- இந்த இடத்திற்கு
கதம்	- என்ன காரணமாய்
ஆகதிௌ	- வந்திருக்கின்றீர்கள்?

आयतस्य सुवृत्तस्य बाहवः परिघोपमाः ।

सर्वभूषणभूषाहः किमर्थं न विभूषिताः ॥

ஆயதால்சு ஸுவ்ருத்தஸ்சு பாஹவ: பரிஹோபமா: ।

ஸர்வபூஷண பூஷாஹா: கிமர்த்தம் ந விபூஷிதா: ॥

ஆயதா: ச - நீண்டவைகளும்,
ஸுவ்ருத்தா: ச - அழகாய் உருண்டிருக்கின்றவைகளும்,
பரிஹோபமா: - உழல்தடி போன்றிருக்கின்றவைகளும்,
ஸர்வபூஷண - எல்லா பூஷணங்களாலும்
பூஷாஹா: - அலங்கரிக்க ஏற்றவைகளுமான
பாஹவ: - கைகள்
கிமர்த்தம் - ஏன் அலங்கரிக்கப்படாமலிருக்கின்றன?
ந விபூஷிதா:

उमी योस्यावहं मन्ये रक्षितुं पृथिवीमिमाम् ।

ससागरवनां कृत्स्नां विन्ध्यमेनविभूषिताम् ॥

உபௌ யோக்யாவஹம் மன்யே ரக்ஷிதும் ப்ருதிவீமிமாம் ।

ஸஸாகரவநாம் க்ருத்ஸ்நாம் விந்த்ய மேருவிபூஷிதாம் ॥

ஸ ஸாகர வநாம் - சமுத்திரங்களையும், வனங்களையும்
உள்ளிட்டதும்,

விந்த்ய மேரு விபூஷிதம் - விந்தியமலையாலும், மேருமலையாலும்
அழகுற்று விளங்குகின்றதுமான

இமாம் - இந்த
ப்ருதிவீம் - பூமியை
க்ருத்ஸ்நாம் - முழுதையும்
பக்ஷிதாம் - பாதுகாக்க
உபௌ - நீங்களிருவர்களும்
யோக்யபெயள - ஏற்றவர்களென்றும்
அஹம் மன்யே - நான் எண்ணுகிறேன்.

इमे च धनुषी चित्रे एषणं चित्रानुलेपने ।।

प्रकाशते यथेन्द्रस्य वज्रे हेमविभूषिते ॥

இமே ச தநுஷீ சித்ரே ஸ்லக்ஷணே சித்ராநுலேபனே ।

பரகாஸேதே யதேந்த்ரஸ்ய வஜ்ரே ஹேமவிபூஷிதே ॥

இமே - இந்த
சித்ரே - அற்புதமாயிருக்கின்றதும்,
ஸ்லக்ஷணே - பளபளவென்று
சித்ராநுலேபனே - பூச்சுடன் விளங்குகின்றதும்,
ஹேம விபூஷிதே - தங்கத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளவைகளுமான

15

16

17

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - மூன்றாம் ஸர்க்கம்

3829

தநுஷீ ச - விற்கவிரண்டும்
இந்த்ரஸ்ய வஜ்ரே - இந்திரனது வஜ்ராயுதங்கள்
யதா - போலவே
பரகாஸேதே - விளங்குகின்றன.

संपूर्णं निशितेर्वाणिस्तुणां शुमदशनाः ॥

जीवितान्तकरीषोर्विजितिरिव पावकैः ॥

ஸம்பூர்ணா நிஸிதைர் பரீக்ஷணஸ் தூணாம் ச ஸுபத்ரஸநா: ।

ஜீவிதாந்தகரைர் கோரைர் ஸ்வஸுத்பிரிவ பாவகை: ॥

ஜீவிதாந்தகரை: - உயிரை மாய்க்கவல்ல
கோரை: - உக்கிரமாய்
ஜ்வலத்பி: - கொழுந்து விட்டெரியும்
பாவகை: - அக்னிகளால்
இவ - எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
நிஸிதை: - உக்கிரமாய் விளங்குகின்ற
பாணை: - பாணங்களால்
ஸுபத்ரஸநா: - அழகுற்ற
தூணா: ச - அம்புறாத்தூணிகள்
ஸம்பூர்ணா: - நிறைந்திருக்கின்றன.

महाप्रमाणी विपुलौ वसहाटकभूषितौ ।

खड्गविधौ विराजेते निष्क्राविष भग्नी ॥

மஹாப்ரமாளென விபுலென தத்தஹாடக பூஷிதெள ।

கட்காவேதெள விராஜேதே நிர்முக்தாவிவ பன்னெள ॥

விர்முலெள - பெருந்தவைகளும்,
மஹாப்ரமாளென - மிக நீளமுள்ளவைகளும்,
தத்தஹாடக பூஷிதெள - தங்கப் பீடிகளாலலங்கரிக்கப் பட்டவைகளுமான
ஏதெள - இவ்விரண்டு
கட்கெள - கத்திகள்
நிர்முக்தெள - சட்டை கழற்றிய
பன்னெள இவ - இரண்டு சர்ப்பங்கள் போல்
விராஜேதே - விளங்குகின்றன.

एव मां परिभाषन्तं कस्मादं नाभिभाषथः ॥

ஏவம் மாம் பரிபாஷந்தம் கஸ்மாத் வை நாபிபாஷத: ॥

ஏவம் - இப்படியாய்
பரிபாஷந்தம் - பேசிக்கொண்டிருக்கும்
மாம் - அடியேனைப் பார்த்து
கஸ்மாத் வை - ஏனோ
ந அபிபாஷத: - வாய்திறந்து பேசாதிருக்கின்றீர்கள்?

18

19

20

सुग्रीवो नाम धर्मात्मा कश्चिद्धानस्यूयः ।

वीरो विनिकूलो भ्रात्रा जगद्धर्मित दुःखितः ॥

ஸுக்ரீவோ நாம தர்மாத்மா கச்சித் வானரயூதப: ।

வீரோ விநிக்ருதோ ப்ராத்ரா ஜகத் ப்ரமதி துக்ஷித: ॥

தர்மாத்மா - தர்மசிந்தனைபுற்றவரும்,

வீர: - குரகும்

வானரயூதப: - வானரத் தலைவருமான

ஸுக்ரீவ: நாம - ஸுக்ரீவர் என்ற

கச்சித் - ஒருவர்

ப்ராத்ரா - தமயனான்

விநிக்ருத: - துரத்தப்பட்டு

துக்ஷித: - மனம் நொந்தவராய்

ஜகத் - உலகில்

ப்ரமதி - அலைந்து திரிகிறார்.

प्राप्तोऽहं प्रेषितस्तेन सुग्रीवेण महात्मना ।

राजा वानरमुख्यानां हनुमान्नाम वानरः ॥

ப்ராப்தோஹம் ப்ரேஷிதஸ்தேந ஸுக்ரீவேண மஹாத்மநா ।

ராஜா வானரமுக்யானாம் ஹநுமானன் நாம வானர: ॥

வானர முக்யானாம் - 'வானரத் தலைவர்களுக்கு

ராஜா - மன்னனும்

மஹாத்மநா - மஹாத்மாவுமான

தேந - அந்த

ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவரால்

ப்ரேஷித: - அனுப்பப்பட்டவனும்

ஹநுமானன் நாம - ஹனுமான் என்ற பெயருடைய

வானர: - வானரனுமான

அஹம் - நான்

ப்ராப்த: - இங்கு வந்தேன்.

सुवाभ्यां सह धर्मात्मा सुग्रीवः सख्यमिच्छति ।

तस्य मां सखिवं वित्तं वानरं पवनात्मजम् ॥

யுவாப்யாம் ஸஹ தர்மாத்மா ஸுக்ரீவ: ஸக்ய மிச்சதி ।

தஸ்ய மாம் ஸகிவம் வித்தம் வானரம் பவனாத்மஜம் ॥

23

मिथुरूपप्रतिच्छन्नं सुग्रीवप्रियकाम्यया ।

ऋष्यभूकादिह प्राप्तं कामां कामरूपिणम् ॥

21

22

23

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - ஸுன்றாம் ஸர்க்கம்

3831

பிக்ஷுரூப ப்ரதிச்சன்னம் ஸுக்ரீவப்ரியகாம்யயா ।

ரிஸ்யமூகாதிஹ ப்ராப்தம் காமகம் காமரூபிணம் ॥

தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவான

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவர்,

யுவாப்யாம் ஸஹ - உங்களிருவர்களோடு கூட

ஸக்யம் - கூட்டுறவை

இச்சதி - பிரார்த்திக்கின்றார்.

மாம் - அடியேனை

பவனாத்மஜம் - வாயு புதல்வனான

வானரம் - வானரமாகவும்,

காமரூபிணம் - நினைத்தபடி உருவமெடுக்க வல்லவனாய்,

ஸுக்ரீவப்ரியகாம்யயா - சுக்ரீவருக்கு நன்மை செய்ய

வேண்டுமெனும்மெண்ணத்தால்

பிராமண பிரம்மசாரி மாறுவேஷம்

பூண்டிருப்பவனாயும்,

ரிஸ்யமூகாத் - ரிசயமூகத்திலிருந்து

இஹ - இங்கு

ப்ராப்தம் - வந்திருப்பவனாயும்,

காமகம் - நினைத்தபடி பாய்ந்து செல்ல வல்லவனாயும்,

தஸ்ய - அவரது

ஸகிவம் - மந்திரியாகவும்

வித்தம் - திருவுள்ளத்தில் பற்றுங்கள்.

एवमुक्त्वा तु हनुमन्ती वीरी रामत्वमणी ।

वाक्यस्य वाक्यकुशलः पुनर्वाच विन्न ॥

ஏவமுக்த்வா து ஹநுமான் தெள விரௌ ஈமலக்ஷமணௌ ।

வாக்யஸௌ வாக்க்யகுஸல: புனர்நோவாச கிஞ்சன ॥

வாக்யகுஸல: - பேசுவதில் சாமர்த்தியசாலியான

ஹநுமான் - ஹனுமான்

வாக்யஸௌ - சொல் நுட்பங்களையறியவல்ல

தௌ - அந்த

விரௌ - வீரர்களான

ராமலக்ஷமணௌ து - ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷமணரையும் பார்த்து

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,

புன: - அதன்மேல்

கிஞ்சன - ஏதொன்றையும்

உவாசந - பேசாதிருந்து விட்டார்.

24

25

एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ।

प्रहृष्टवदनः श्रीमान् शतरं पार्श्वतः स्थितम् ॥

ஏதத் ஸ்ருத்வா வசஸ்தஸ்ய ராமோ லக்ஷ்மணமப்ரவீத் ।
ப்ரஹ்ருஷ்ட வதன: ஸ்ரீமான் ப்ராதரம் பார்ஸ்வத: ஸ்திதம் ॥

26

ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமானாள்
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
தஸ்ய - அவரது
ஏதத் - இந்த
வச: - சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
ப்ரஹ்ருஷ்ட வதன: - திருமுகம் மலர்ந்து
பார்ஸ்வத: - பக்கவில்
ஸ்திதம் - இருந்த
ப்ராதரம் - தம்பியான
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

सचिवोऽयं कपिन्द्रस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ।

तमेव काङ्क्षमाणस्य समान्तिकमुपागतः ॥

ஸசிவோऽயம் கபிந்த்ரஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।

தமேவ காங்க்ஷமாணஸ்ய சமான்திகமூபாகத: ॥

27

மஹாத்மன: - மகாத்மாவாகிய
கபிந்த்ரஸ்ய - கபிமன்னனாள்
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவனது
ஸசிவ: - மந்திரியான
அயம் - இவன்
தம் ஏவ - அவனையே (சுக்ரீவனை)
காங்க்ஷமாணஸ்ய - எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்
மம - எனது
அந்திகம் - சமீபத்திற்கு
உபாகத: - வந்திருக்கின்றான்.

अभिषाषस्व सीमित्रे सुग्रीवसचिवं कपिम् ।

वाक्यज्ञं मधुरैर्वाक्यैः स्नेहयुक्तमरिन्दम् ॥

அபிபாஷஸ்வ ஸௌமித்ரே ஸுக்ரீவஸசிவம் கபிம் ।
வாக்யஸூம் மதுரைர் வாக்யை: ஸ்நேஹயுக்தமரிந்தம் ॥

28

அரிந்தம் - ஐயசாலியான
ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணா

மதுரை: - இனிய
வாக்யை: - சொற்கொண்டு
வாக்யஸூம் - பேசுவதில் சமர்த்தமும்,
ஸ்நேஹ யுக்தம் - அந்தக்கரணவிச்வாஸமுடையவரும்,
ஸுக்ரீவஸ சிவம் - சுக்ரீவனது மந்திரியுமான
கபிம் - வானரருக்கு
அபிபாஷஸ்வ - நியே பதில் சொல்.

नानृषेदविनीतस्य नायसुर्वेदधारिणः ।

नासामवेदविदुषः शक्यमेव प्रभाषितुम् ॥

நான்ருக்வேதவிநீதஸ்ய நாயஸூர் வேத தாரிண: ।

நாஸாமவேத விதுஷ: ஸக்யமேவம் ப்ரபாஷிதம் ॥

29

அந்ருக்வேத விநீதஸ்ய - ரீக்வேதத்தில் பயிற்சியில்லாத ஒருவனுக்கு
ஏவம் - இப்படி
ப்ரபாஷிதம் - பேசுவதற்கு
ஸக்யம் ந - முடியாது.
அயஸூர் வேத தாரிண: - யஸூர் வேதத்தில் பயிற்சியில்லாத ஒருவனுக்கு
ந - முடியாது.
அஸாமவேத விதுஷ: - ஸாம வேதத்தில் பயிற்சியில்லாத
ஒருவனுக்கு முடியாது.

नूनं व्याकरणी कृत्स्नमनेन बहुधा श्रुतम् ।

बहु व्याहरतानेन न किञ्चिदपशब्दितम् ॥

நூநம் வ்யாகரணம் க்ருத்ஸ்நமனேன பஹுதா ஸ்ருதம் ।

பஹு வ்யாஹரதா அனேன ந கிஞ்சிதபஸப்திதம் ॥

30

வ்யாகரணம் - வியாகரணம்
க்ருத்ஸ்நம் - எல்லாமும்
அனேன - இவரால்
பஹுதா - பலமுறை
நூநம் - நிச்சயமாய்
ஸ்ருதம் - சுற்றறியப்பட்டிருக்கிறது.
பல - பல
வ்யாஹரதா - சொல் கூறிய
அனேன - இவரால்
கிஞ்சித் அபி - ஒன்றும்
அபஸப்திதம் ந - பிழைபடச் சொல்லப்படவில்லை.

न मुखे नेत्रयोर्वापि ललाटे च बुधोस्तथा ।

अन्येष्वपि च गात्रेषु दोषः संविदितः क्वचित् ॥

ந முகே நேத்ரயோர்வாபி லலாடே ச ப்ருவோஸ்ததா ।
 அனயேஷுவபி ச காத்ரேஷு தோஷு: ஸம்விதித: க்வசித் ॥
 முகேச - முகத்தில் தானாகட்டும்,
 நேத்ரயோ: அபி - இரு கண்களில் தானாகட்டும்,
 லலாடேச - நெற்றியில் தானாகட்டும்,
 ப்ருவோ: ததா - இரு பருவங்களில் தானாகட்டும்,
 அன்யேஷு - இதர
 காத்ரேஷு வா - அவயவங்களில் தானாகட்டும்
 க்வசித் - ஓரிடத்திலும்
 தோஷு: - தப்பிப்பிராயம் கொள்ள இடம்
 ந ஸம்விதித: - ஏற்படவில்லை.

31

अविस्तरमसन्दिग्धमविलम्बितमव्यर्थम् ।

उरःस्थं कण्ठं वाक्यं वर्तते मध्यमे स्वरे ॥

அவிஸ்தரமஸந்தித்தம் அவில்ம்பித மவ்யதம் ।

உர: ஸ்தம் கண்டகம் வாக்கம் வர்த்ததே மத்யமே ஸ்வரே ॥

32

மத்யமே - பகஷ்பாநமிஸ்சமயை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிற
 ஸ்வரே - குரலில்
 வாக்கம் - சொல்லானது
 அவிஸ்தரம் - சுருக்கமாகும்,
 அஸந்தித்தம் - நம்ப வேண்டியதாயும்,
 அவில்ம்பிதம் - தாமதமின்றி வெளிவந்ததாயும்,
 அவ்யதம் - கருணையை நன்கு விளங்கக் காட்டுகின்றதாயும்,
 உர: ஸ்தம் - ஹிருதயத்தில் இருக்கிறபடியே
 கண்டகம் - வாயினின்றி வெளிவந்ததாயும்
 வர்த்ததே - இருக்கிறது.

संस्कारकमसंप्रभामुद्रतामविलम्बिताम् ।

उच्चारयति कल्याणी वाचं हृदयहारिणीम् ॥

ஸம்ஸ்கார க்ரமஸம்பந்நாமுத்ரதா மவில்ம்பிதாம் ।

உச்சாரயதி கல்யாணம் வாசம் ஹ்ருதயஹாரினிம் ॥

33

ஸம்ஸ்காரக்ரம - நல்ல கல்விசைஷு பெற்ற கிரமத்துடன்
 ஸம்பந்நாம் - விளங்குகிறதும்,
 அத்தூதாம் - ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறதும்,
 அவில்ம்பிதாம் - தாமதமின்றி வெளிவந்ததும்,
 கல்யாணம் - புகழ்ந்து கொண்டாடத்தக்கதும்,
 ஹ்ருதய ஹாரினிம் - மனத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுகிறதுமான
 வாசம் - பேச்சு
 உச்சாரயதி - பேசுகின்றார்.

अनया वित्रया वाचा त्रिस्थानव्यनस्थया ।

कस्य नाराध्यते वित्तमुद्यतासेररेरपि ॥

அனயா சித்ரயா வாசா த்ரிஸ்தான வ்யனஸ்தயா ।

கஸ்ய நாராத்யதே சித்த முத்யதாஸேரரேரபி ॥

34

த்ரிஸ்தான வ்யனஸ்தயா - ஹிருதயம், கண்டம், சிரஸ் என்கிற மூன்று

உறுப்புக்களிலிருந்து வெளிவரும்

அனயா சித்ரயா - இந்த அற்புதமான

வாசா - சொல்லால்

உத்யதாஸே: - கத்திரைய ஒங்கிக் கொண்டுவரும்

அரே: - சத்ருவான

கஸ்ய - எவனுடைய

சித்தம் அபி - மனதுதான்

ஆராத்யதே ந - மகிழ்ச்சியடையாதிருக்கும்!

एवविधो यस्य दूतो न भवेत् पार्थिवस्य तु ।

सिध्यन्ति हि कथं तस्य कार्याणां गतयोऽनघ ॥

ஏவம்விதோ யஸ்ய தூதோ ந பவேத் பார்திவஸ்ய து ।

ஸித்யந்தி ஹி கதம் தஸ்ய கார்யாணாம் கதயோனக ॥

35

அனக - புண்யாத்மாவே!

ஏவம் வித: - இப்படிப்பட்ட

தூத: - தூதன்

யஸ்ய பார்திவஸ்ய - எந்த மன்னவனுக்கு

ந பவேத் து - இல்லையோ,

தஸ்ய - அவனுடைய

கார்யாணாம் - காரியங்களுடைய

கதய: - உத்தேசங்கள்

கதம் ஹி - எப்படித்தான்

ஸித்யந்தி - சித்திபெறும்?

एयंगुणायुक्ता यस्य स्युः कार्यसाधकाः ।

तस्य सिध्यन्ति सर्वाणि दूतवाक्यप्रचोदिताः ॥

ஏவம் குணகணையுத்தாயஸ்ய ஸ்யு: கார்யஸாதகா: ।

தஸ்ய ஸித்யந்தி ஸர்வார்தா தூதவாக்ய ப்ரசோதிதா: ॥

36

எவனொருவனுக்கு

யஸ்ய - இப்படிப்பட்ட

ஏவம் - கல்யாண குணங்களால்

குணகணை: - விளங்கிக் கொண்டிருக்கும்

யுத்தா: - காரியங்களில் உதவி புரிவார்கள்

கார்யஸாதகா: - காரியங்களில் உதவி புரிவார்கள்

ஸ்யு: - இருக்கின்றார்களோ,
தஸ்ய - அவனுடைய
ஸர்வார்தா: - தாரியங்களுள்ளாமும்
தூதவாக்ய ப்ரஸோதிதா: - தூதனுடைய சொல்லைக்கொண்டே
தீர்மானிக்கப் பட்டவைகளாய்
ஸித்யந்தி - கைகூடுகின்றன.
एवमुक्तस्तु सीमित्रि: सुग्रीवसचिवं कपिम् ।

अभ्यभाषत वाक्यज्ञो वाक्यज्ञं पवनात्मजम् ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸௌமித்ரி: ஸுக்ரீவஸசிவம் கபிம் ।
அப்யபாஷத வாக்யஜ்ஞம் வாக்யஜ்ஞம் பவனாத்மஜம் ॥
ஏவம் உக்த: - இங்ஙனம் ஆக்குறாபிக்கப்பட்டவரும்,
வாக்ய யஜ்ஞ: து - சொல்லுட்பயற்றிந்தவருமான
ஸௌமித்ரி: - லக்ஷுமணர்,
பவனாத்மஜம் - வாயு புதல்வரும்,
வாக்யஜ்ஞம் - சொல்லுட்பயற்றிந்தவரும்,
ஸுக்ரீவஸசிவம் - சுக்ரீவரது மந்திரியுமான
கபிம் - வானரைப் பார்த்து
அப்யபாஷத - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

विदिता नी पुणा विद्वन् सुग्रीवस्य महात्मन: ।

तमेव चावां मार्गिव: सुग्रीवं पूवगेश्वरम् ॥

விதிதா நௌ குணா வித்வன் ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।

தமேவ சாவாம் மார்காவ: ஸுக்ரீவம் ப்லவகேஸ்வரம் ॥

வித்வன் - புலவா!
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவனுடைய
குணா: - கல்யாண குணங்கள்
நௌ - எங்கனிருவர்களுக்கும்
விதிதா: - ஏற்கனவே தெரிந்தவைகள்.
ப்லவகேஸ்வரம் - வானரேசுவரனான
தம் - அந்த
ஸுக்ரீவம் ஏவ - சுக்ரீவனையே
ஆவாம் ச - நாங்களிருவரும்
மார்காவ: - தேடித்திரிந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

यथा ब्रवीषि हनुमन् सुग्रीववचनादिह ।

तत्तथा हि करिष्यावो वचनातव सतम ॥

37

38

யதா ப்ரவீஷி ஹநுமன் ஸுக்ரீவ வசநாதிஹ ।
தத் ததா ஹி கரிஷ்யாவோ வசநாத் தவ ஸத்தம் ॥
ஸத்தம் - உத்தமரே!
ஹநுமான் - ஹனுமாரே!
இஹ - இப்பொழுது
ஸுக்ரீவ வசநாத் - சுக்ரீவரது ஆக்ஞையால்
யதா ப்ரவீஷி - எப்படிச் சொல்கிறீரோ
தவ - உம்முடைய
வசநாத் ஹி - சொல்லைக்கொண்டே
தத் ததா - அதை அப்படியே
கரிஷ்யாவ: - நாங்கள் செய்வோம்.*

ततस्य वाक्यं निपुणं निशम्य पृथक्पृथ: पवनात्मज: कपि: ।

मन: समाधाय जयोपपत्तिं सख्यं तदा कर्तुमियेष ताम्याम् ॥

தத் தஸ்ய வாக்யம் நிபுணம் நிஸம்ய
ப்ரஹ்மருஷ்ட ரூப: பவனாத்மஜ: கபி: ।

மன: ஸமாதாய ஜயோபபத்தௌ
ஸக்யம் ததா கர்துமியேஷ தாப்யாம் ॥

பவனாத்மஜ: - வாயுபுத்திரரான
கபி: - வானரர் (ஹனுமார்)
தஸ்ய - அவரது
நிபுணம் - அன்பார்ந்த
தத் வாக்யம் - அந்தச் சொல்லை
நிஸம்ய - கேட்டு,
ப்ரஹ்மருஷ்ட ரூப: - அங்கமெல்லாம் பூரித்தவராகி
ததா - அப்பொழுது
ஜயோபபத்தௌ - காரியம் கைகூடும் விஷயத்தில்
மன: - மனத்தை
ஸமாதாய - நிச்சயம் செய்துகொண்டு,
தாப்யாம் - அவ்விருவர்களோடு
ஸக்யம் - சக்யத்தை
கர்தும் - செய்ய
இயேஷ - எண்ணினார்.

40

இத்யாச்யே ப்ரதீத ஈமபயேன வால்மீகியே ஆதிகாஸ்யே
சதுர்விம்ஸந்தி ஸுஹஸ்சிகையம் ஸம்ஹிதயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஹநுமத் ப்ரேஷணம் தாம் த்ருத்ய: ஸர்க: ॥

சூத்ர: ஸர்க: - 4

ततः प्रहृष्टो हनुमान् कृत्यवानिति तद्वचः ।

श्रुत्वा मधुरभावं च सुग्रीवं मनसा गतः ॥

தத: ப்ரஹ்ருஷ்டோ ஹநுமான் க்ருத்யவாநிதி தத்வச: ।

ஸ்ருத்வா மதுரபாவம் ச ஸுக்ரீவம் மனஸா கத: ॥

ஹநுமான்

- ஹனுமார்

தத்

- அந்த

மதுரபாவம்

- காரியத்திற்கனுருணமாயிருக்கிற

வச:

- சொல்லை

ஸ்ருத்வா

- கேட்டு,

தத:

- அதனால்

க்ருத்யவாந்

- உத்தேசம் கைகூடியவனாய்

இதி

- எண்ணி

ப்ரஹ்ருஷ்ட: ச

- சந்தோஷமடைந்தவராய்

ஸுக்ரீவம்

- சுக்ரீவனை

மனஸா

- மனத்தினுள்

கத:

- நினைத்தார்.

अथो राज्यागमस्तस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ।

यदयं कृत्यवान् प्राप्तः कृत्यं चैतदुपागतम् ॥

பய்யோ ராஜ்யாகமஸ்தஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।

யதயம் க்ருத்யவான் ப்ராப்த: க்ருத்யம் சைததுபாகதம் ॥

அயம் ச

- இவரும்

க்ருத்யவான்

- காரியத்தைபுடையவராய்

ப்ராப்த:

- வந்திருக்கின்றார்;

யத்

- ஆனபடியால்

ஏதத்

- இந்த

க்ருத்யம்

- காரியம் நிறைவேறக் கூடிய தன்மையை

உபாகதம்

- அடைந்திருக்கிறது.

தஸ்ய

- அந்த

மஹாத்மன:

- மகாத்மாவான்

ஸுக்ரீவஸ்ய

- சுக்ரீவருக்கு

ராஜ்யாகம:

- ராஜ்யத்தைப் பெறுதல்

பய்ய:

- ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம்.

ततः परमसंख्यो हनुमान् पुवगर्वनः ।

प्रत्युवाच ततो वाक्यं रामं वाक्यविशारदः ॥

தத: பரம் ஸம்ஹ்ருஷ்டோ ஹநுமான் ப்லவகர்ஷ்ப: ।

ப்ரத்யுவாச ததோ வாக்யம் ராமம் வாக்யவிஸாரத: ॥

வாக்ய விஸாரத:

- பேசுவதில் சாமர்த்தியசாலியும்,

ப்லவகர்ஷ்ப:

- வானரோத்தமருமான

ஹநுமான்

- ஹனுமார்,

தத:

- அதனால்

பரம் ஸம்ஹ்ருஷ்ட:

- மிக ஸந்துஷ்டியடைந்தவராய்

தத:

- அதன்மேல்

ராமம்

- பூரீராமரைப் பார்த்து

வாக்யம்

- பின்வரும் வாக்யத்தை

ப்ரத்யுவாச

- வினாவினார்.

किमर्थं च वनं दुर्गं पश्चाकाननमण्डितम् ।

आगतः आनुजो चौरं नानाप्यालसृगायुतम् ॥

கிமர்தம் ச வனம் துர்கம் பம்பாகாணன மண்டிதம் ।

ஆகத: ஸாநுஜோ கோரம் நாநாப்யால ம்ருகாயுதம் ॥

பம்பா கானன

- பம்பைக்கரையிலுள்ள வனங்களால்

மண்டிதம்

- அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறது,

துர்கம்

- பீரவேசிப்பதற்குக் கஷ்டமாய்

கோரம்

- பயங்கரமாய்

நாநாப்யால

- பலவகை துஷ்ட மிருகங்களால்

ம்ருகாயுதம் ச

- சஞ்சரிக்கப் பெற்றதுமான

வனம்

- காட்டிற்கு

ஸாநுஜ:

- தம்பியோடுகூட

கிமர்தம்

- என்ன காரியமாய்

ஆகத:

- வந்திருக்கிறீர்?

अथ तद्वचनं श्रुत्वा लक्ष्मणो रामचोदितः ।

आचख्ये महात्मानं रामं दशरथात्मजम् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா லக்ஷ்மணோ ராமசோதித: ।

ஆசக்ஷே மஹாத்மானம் ராமம் தஸரதாத்மஜம் ॥

ராமசோதித:

- பூரீராமரது நியமனம் பெற்ற

லக்ஷ்மண:

- லக்ஷ்மணர்,

தத்வசனம் ஸ்ருத்வா

- அம்மொழியைக் கேட்டு,

தஸ்ய

- அவருக்கு

தஸரதாத்மஜம்

- தஸரத புதல்வரும்

மஹாத்மானம் - மகாத்மாவுமான
 ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பற்றி
 ஆச்சுஷே - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

ராஜா தஸ்யோ. நாம சுதிமாந் தர்மவ்ஸஸ: ।

சாதுர்வரீய் ச்வதர்மேண நியமவாஸ்யபாலயத் ॥

ராஜா தஸரதோ நாம த்யுதிமான் தர்மவத்ஸஸ: ।
 சாதுர்வரீயம் ஸ்வதர்மேண நித்ய மேவாப்பபாலயத் ॥

த்யுதிமான் - மகாகாந்திமானும்,
 தர்மவத்ஸஸ: - தர்மத்தில் அசஞ்சல பற்றுடையவருமான
 தஸரத: - தசரதர்
 நாம - என்ற
 ராஜா - சக்கிரவர்த்தி
 நித்யமேவ - எப்பொழுதும்
 ஸ்வதர்மேண - வழுவாத தன்னு தர்மத்தில்
 சாதுர்வரீயம் - நான்கு வரீணத்தவரையும்
 அப்பபாலயத் - பாதுகாத்து வந்தார்.

न द्वेष्टा विद्यते तस्य न च स द्वेष्टि क्वचन ।

स च सर्वेषु भूतेषु पितामह इवापर: ॥

ந த்வேஷ்டா வித்யதே தஸ்ய ந ச ஸ த்வேஷ்டி கஞ்சன ।

ஸ ச ஸர்வேஷு பூதேஷு பிதாமஹ இவாபர: ।

अन्विष्टो मादिभिर्यक्षिण्यवानाप्तदक्षिणै: ॥

அக்நிஷ்டோமாதிரி யக்ஞாநிஷ்டவாநாப்த தக்ஷிணை: ॥

தஸ்ய - அவருக்கு
 த்வேஷ்டா - வைரியாகிறவனொருவன்
 ந வித்யதே - இல்லை.
 ஸ: ச - அவரும்
 கஞ்சன - ஒருவனிடமும்
 ந த்வேஷ்டி - பகை பாராட்டுகிறதில்லை.
 ஸ: - அவர்
 பூதேஷு - பிராணிகள்
 ஸர்வேஷு ச - எல்லோரிடத்திலும்
 அபர: - இரண்டாவது
 பிதாமஹ: - பிரம்மதேவர்
 இவ - போன்றவர்.
 ஆப்த தக்ஷிணை: - வேண்டிய அளவு தக்ஷிணைகளோடு கூடிய
 அக்நிஷ்டோமாதிரி: - அக்னிஷ்டோமம் முதலிய
 யக்ஞை: - யாகங்களால்
 இஷ்டவாந் - தெய்வங்களை ஆராதித்தவர்.

6

7

तस्याय पूर्वजः पुत्रो रामो नाम जनैः श्रुतः ।

शरण्यः सर्वभूतानां पितुर्निर्दिशापरगः ॥

தஸ்யாயம் பூர்வஜ: பூதேஜோ ராமோ நாம ஜனைய: ஸ்ருத: ।
 ஸரண்ய: ஸர்வபூதாநாம் பிதர் நிர்நிதேஸ பராக: ॥

8

தஸ்ய - அவரது
 பூர்வஜ: பூதர் - த்வேஷ்ட புதல்வர்
 அயம் - இவர்;
 ராம: - ஸ்ரீராமர்
 நாம - என்று
 ஜனைய: - ஜனங்களால்
 ஸ்ருத: - அழைக்கப்படுகின்றவர்.
 ஸர்வ பூதாநாம் - எல்லா பிராணிகளுக்கும்
 ஸரண்ய: - ரக்ஷகர்.
 பித: - தந்தையினது
 நிர்நிதேஸ பராக: - ஆக்கினைகளை சர்வமுமாய்க் கொண்டவர்.

वीरो दशरथस्याय पुत्राणां गुणवत्तमः ।

राजलक्षणसंपन्नः संयुक्तो राजसंपदा ॥

வீரோ தஸரதஸ்யாயம் பூதராணாம் குணவத்தம: ।

ராஜலக்ஷணஸம்பந்ந: ஸம்புக்தோ ராஜஸம்பதா ॥

9

राज्यादृष्टो वने वस्तु मया साध्विहागतः ।

भार्यया च महातेजाः सीतायानुगतो वशी ॥

ராஜ்யாத் ப்ரஷ்டோ வனே வஸ்தும் மயா ஸாந்தமிஹாகத: ।

பார்யயா ச மஹாதேஜா: ஸீதயாநுகதோ வஸீ ॥

दिनक्षये महातेजाः प्रभयेव दिवाकरः । ॥

திநக்ஷயே மஹாதேஜா: ப்ரபயேவ திவாகர: ॥

10

தஸரதஸ்ய - தசரத சக்ரவர்த்தியினுடைய

புத்ராணாம் - புத்திரர்களுக்குள்

இயம் - இவர்

குணவத்தம: - உத்தம குணமுடையவர்.

விர: - தனி வீரர்.

மஹாதேஜா: - மகா தேஜஸ்வி.

வஸீ - ஜிதேந்திரியர்.

ராஜலக்ஷண ஸம்பந்ந: - ராஜ லக்ஷணங்களோடு கூடியவரும்

ராஜஸம்பதா - ராஜ ஸம்பத்துடன்

ஸம்புக்த: - இருந்தவருமான அவர்

வனே - காட்டில்

வஸ்தும் - வஸிக்க

ராஜ்யாத் - ராஜ்யத்தினின்று

ப்ரஷ்ட:	- துரத்தப்பட்டவராய்
மயா	- என்னோடு
ஸார்தம்	- கூடவும்
திநக்ஷயே	- மாலைப்பொழுதில்
மஹாதேஜா:	- மகாதேஜஸ்வியான
திவாகர:	- சூரிய பகவான்
ப்ரபயா	- அவரது காந்தியால்
இவ	- எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
பார்யயா	- தம்மத்தினியான
ஸீதயாச	- ஸீதாதேவியாரோடும்
அநகத:	- பின்தொடரப்பட்டவராய்
இஹ	- இவ்விடத்திற்கு
அகக:	- வந்தார்.

अहमस्यावरो भ्राता गुणैर्दास्यमुपागतः ।

कृतज्ञस्य बहुज्ञस्य लक्षणो नाम नामतः ॥

அஹம்ஸ்யாவரோ ப்ராதா குணைந் தாஸ்ய நாமத: ।

க்ருதஞ்ஸ்ய பஹுஞ்ஸ்ய லக்ஷணமனோ நாம நாமத: ॥

सुखाहंस्य महाहंस्य सर्वभूतहितात्मनः ।

ऐश्वर्येण च हीनस्य वनवासाश्रितस्य च ॥

ஸுகார்ஹஸ்ய மஹார்ஹஸ்ய ஸர்வபூதஹிதாத்மன: ।

ஜுஸ்வர்யேண ச ஹீநஸ்ய வனவாஸாஸ்ரிதஸ்ய ச॥

க்ருதஞ்ஸ்ய - நன்றிமறவாதவரும்

பஹுஞ்ஸ்ய - ஸர்வக்ஞரும்,

ஸுகார்ஹஸ்ய - சுகத்திலிருக்கத்தக்கவரும்,

மஹார்ஹஸ்ய - எல்லோராலும் பூஜிக்கத்தக்கவரும்,

ஸர்வபூதஹிதாத்மன: - எல்லா பிராணிகளுக்கும் நன்மை செய்யும்

எண்ணமுடையவரும்

ஜுஸ்வர்யேண - அரசாட்சியையிழந்து

ஹீநஸ்ய ச - வனவாசத்தையடைந்திருக்கும்

வனவாஸாஸ்ரிதஸ்ய ச - வனவாசத்தையடைந்திருக்கும்

அஸ்ய - இவரது

அவர: ப்ராதா - இளைய தம்பியாகிய

அஹம் - நான்

குணை: - திருக்கல்யாண குணங்களால்

தாஸ்யம் - குற்றேவல் செய்வதை

உபாகத: - சங்கல்பமாய்க் கொண்டவன்;

லக்ஷமண: நாம - லக்ஷமணன் என்பது

நாமத: - என்பெயர்.

रक्षापाहता भार्या रहिते कामरूपिणा ।

तच्च न ज्ञायते रक्षः पत्नी येनास्य सा हता ॥

11

12

ரக்ஷஸாபஹ்ருதா பார்யா ரஹிதே காமரூபினா ।

தச்ச ந ஞாயதே ரக்ஷ: பத்நீ யேநாஸ்ய ஸா ஹ்ருதா ॥

ரஹிதே - தனியாயிருந்த சமயத்தில்

பார்யா - தர்மபத்தினி

காமரூபினா - நினைத்த உருவமெடுக்கவல்ல

ரக்ஷஸா - ஓர் அரக்கனால்

அபஹ்ருதா - அபஹரிக்கப் பட்டிருக்கிறான்.

அஸ்ய - இவரது

ஸா - அந்த

பத்நீ - மனைவி

யேந - எவனொருவனால்

ஹ்ருதா - திருடப்பட்டிருக்கிறாளோ

தத் - அந்த

ரக்ஷ: ச - அரக்கன் மட்டும்

ந ஞாயதே - இன்னாளென தெரியப்பட்டவில்லை.

दनुर्नाम दिते: पुत्र: शापाद्राक्षसतो गतः ।

अख्यातस्तेन सुग्रीव: समर्थो वानरर्षभ: ॥

தநுர்நாம திதே: புத்ர: ஸாபாத் ராக்ஷஸதாம் கத: ।

ஆக்யாதஸ்தேந ஸுகீர்வ: ஸமர்தோ வாநரர்ஷப: ॥

திதே: - திதியின்

புத்ர: - புதல்வனாகிய

தநு: - தனு (சுபந்தன்)

நாம - என்றவன்

ஸாபாத் - சாபத்தால்

ராக்ஷஸதாம் - குருதந்தலையை

கத: - அடைந்திருந்தான்.

தேந - அவனால்

வாநராதிப: - வானரத்தலைவரான

ஸுகீர்வ: - சுகீர்வன்

ஸமர்த: - காரியசித்திக்கு வேண்டிய குணங்கள் நிறைந்தவராய்

ஆக்யாத: - பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டார்.

स ज्ञास्यति महावीर्यस्तव भार्यापहारिणम् ।

एवमुक्त्वा दनु: स्वर्गं भ्रजमानो गतः सुखम् ॥

ஸ ஞாஸ்யதி மஹாவீர்யஸ்தவ பார்யாபஹாரிணம் ।

ஏவமுக்த்வா தநு: ஸ்ர்கம் ப்ராஜமானோ கத: ஸுகம் ॥

மஹாவீர்ய: - 'மகாவீர்யவாளான

ஸ: - அவர்

தவ - உமது

பார்யாபஹாரிணம் - மனைவியைத் திருடிப் போனவனை

13

14

15

ஞாஸ்யதி	- அறிவார்.
தது:	- தனு (கபந்தன்)
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	- சொல்லிவிட்டு
ப்ராஜமான:	- தேஜோமயனாய் விளங்கிக்கொண்டு
ஸுகம்	- சுமாய்
ஸ்வர்கம்	- ஸ்வர்கத்தை
கத:	- அடைந்தான்.

एतत्ते सर्वमाख्यातं याथातथ्येन पृच्छतः ।

ஏத்ததே ஸர்வமாக்யாதம் யாதாதத்யேன ப்ருச்சத:	16
ப்ருச்சத:	- கேள்விகேட்ட
தே	- உமக்கு
ஏதத் ஸர்வம்	- இது எல்லாமும்
யாதாதத்யேன	- உள்ளது உள்ளபடி
ஆக்யாதம்	- தெரிவிக்கப் பட்டுவிட்டது.

अहं चैव हि रामश्च सुग्रीवं शरणं गतौ ॥

அஹம் சைவ ஹி ராமஸ்ச ஸுக்ரீவம் ஸரணம் கதௌ	17
ராம: ச	- ஸ்ரீராமரும்
அஹம் ச ஏவ	- நானும்
ஸுக்ரீவம் ஹி	- சுக்ரீவரையே
ஸரணம்	- உதவியை நாடி
கதௌ	- வந்துள்ளோம்.

एष दत्या च वितानि प्राप्य चानुत्तमं यशः ।

लोकनाथः पुरा भूत्वा सुग्रीवं नाथमिच्छति ॥

ஏஷ தத்த்வா ச வித்தானி ப்ராப்ய சானுத்தமம் யஸ:	18
லோகநாத: புரா பூத்வா ஸுக்ரீவம் நாநமிச்சதி	
ஏஷ:	- இவர்
வித்தானி ச	- ராஜ்ய அடிகாரங்களைபும்
தத்த்வா	- துறந்துவிட்டு,
அநுத்தமம்	- ஒப்புயர்விலலாத
யஸ:	- புகழை
ப்ராப்ய ச	- அடைந்தும்
லோகநாத:	- லோகரக்ஷகராய்
புரா	- முன்பு
பூத்வா	- இருந்துவிட்டு
ஸுக்ரீவம்	- சுக்ரீவரை
நாதம்	- கைகொடுத்துக் காப்பவராக
இச்சதி	- வேண்டுகின்றார்.

पिता यस्य पुरा ह्यसीक्षरण्यो धर्मवत्सलः ।

तस्य पुत्रः शरण्यश्च सुग्रीवं शरणं गतः ॥

பிதா யஸ்ய புரா ஹ்யாஸீக்ஷரண்யோ தர்மவத்ஸல:	19
தஸ்ய புத்ர: ஸரண்யஸ்ச ஸுக்ரீவம் ஸரணம் கத:	
புரா	- இதற்குமுன்
யஸ்ய	- இவரது
பிதா	- திருத்தந்தை
தர்மவத்ஸல:	- அறநெறி வழுவாதவரும்
ஸரண்ய:	- புகலிடமானவருமாய்
ஆஸீத் ஹி	- இருந்தனரோ,
தஸ்ய	- அவரது
புத்ர: ஸன்	- புதல்வராகி
ஸரண்ய:	- யாருக்கும் புகலிடமான இவர்
ஸுக்ரீவம்	- சுக்ரீவரை
ஸரணம்	- உதவியை நாடி
கத:	- வந்திருக்கிறார்.

सर्वलोकस्य धर्मात्मा शरण्यः शरणं पुरा ।

गुरुर्न राघवः सोऽयं सुग्रीवं शरणं गतः ॥

ஸர்வலோகஸ்ய தர்மாத்மா ஸரண்ய: ஸரணம் புரா	20
குருர்மே ராகவ: ஸோ஽யம் ஸுக்ரீவம் ஸரணம் கத:	
புரா	- இதற்குமுன்
ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்,
தர்மாத்மா	- தர்மநெறி பிரளாதவர்.
ஸர்வலோகஸ்ய	- எல்லா உலகிற்கும்
ஸரண்ய:	- சரணடைந்தவரை எப்படியும் ரக்ஷித்தருளுகிறவர்.
ஸரணம்	- சரணடைவதற்குரிய இடமாயிருக்கிறவர்.
மே குரு:	- எனக்கு குரு
ஸ: அயம்	- அந்த இவர்
ஸுக்ரீவம்	- சுக்ரீவரை
ஸரணம்	- உதவியை நாடி
கத:	- வந்திருக்கிறார்.

यस्य प्रसादे सततं प्रसीदयुस्मिन् प्रजाः ।

स रामो वानरैर्द्रस्य प्रसादनमिच्छासते ॥

யஸ்ய ப்ரஸாதே ஸததம் ப்ரஸீதேயுஸ்மின்: ப்ராஜா:	21
ஸ ராமோ வானரேந்த்ரஸ்ய ப்ரஸாதமபிக்ஷாஸ்தே	
ஸததம்	- எப்பொழுதும்
யஸ்ய ப்ரஸாதே	- எவருடைய அருளில்

இமா: ப்ரஜா: - இந்த ஜனங்கள்
 ப்ரஸீதேய: - அருள்பெற்று விளங்குகிறார்களோ
 ஸ: - அந்த
 ராம: - ஸ்ரீராமர்
 வாநரேந்த்ரஸ்ய - வானர மன்னனுடைய
 ப்ரஸாதம் - உதவியை
 அபிகாங்குதே - அபேகிக்கின்றார்.
 யேந சர்வபுணேபதா: பூயிஷ் சர்வபாபிவ: |

मानिताः सततं राज्ञा सदा दशरथेन वै ||

யேந ஸர்வபுணேபேதா: ப்ருதிவ்யம் ஸர்வபாந்திவா: |

மானிதா: ஸததம் ராஜ்ஞா ஸதா தஸரதேந வை ||

तस्याय पूर्वजः पुत्रस्त्रिषु लोकेषु विभुतः |

சுதிரிவ் வானரேந் து ராம: தரணமாகத: ||

தஸ்யாயம் பூர்வஜ: பூத்ரஸ்த்ரிஷு லோகேஷு விஸ்ருத: |

ஸுக்ரீவம் வாநரேந்த்ரம் து ராம: ஸரணமாகத: ||

ஸதா பேந - எப்பொழுதும் எந்த

தஸரதேந ராஜ்ஞா - தசரத சக்ரவர்த்தியால்

ப்ருதிவ்யம் - உலகில்

ஸர்வபுணேபேதா: - எல்லா நற்குணங்களோடு கூடியவர்களான

ஸர்வபாந்திவா: - மன்னர்களெல்லோரும்

ஸததம் - சாத்வதமாய்

மானிதா: வை - கௌரவிக்கப்பட்டார்களோ

தஸ்ய - அவருடைய

பூர்வஜ: பூத்ர: - ஜ்யேஷ்ட புதல்வரும்

ராம: து - ஸ்ரீராமரென

த்ரிஷு - மூன்று

லோகேஷு - உலகங்களிலும்

விஸ்ருத: து - பிரசித்தி பெற்றவருமான

அயம் - இவர்

வாநரேந்த்ரம் - வானரோத்தமரான

ஸுக்ரீவம் - சக்ரீவரை

ஸரணம் - உதவியை நாடி

ஆகத: - வந்திருக்கின்றார்.

शोकमिमूले रामे तु शोकते शरणं गते |

கஸுமஹித சூதிரிவ: ப்ரஸாத் ஹரியூயவ: ||

ஸோகாபிபூதே ராமே து ஸோகார்தே ஸரணம் கதே |

கர்து மஹதி ஸுக்ரீவ: ப்ரஸாதம் ஹரியூதப: ||

22

23

24

ராமே - ஸ்ரீராமர்
 ஸோகார்தே - சோகத்திற்குப்பட்டு
 ஸோகாபிபூதே - சோகத்தால் மெய்மறந்து
 ஸரணம் - உதவியை நாடி
 கதே து - வந்திருக்கையில்
 ஹரியூதப: - வானரோத்தமரான
 ஸுக்ரீவ: - சக்ரீவர்
 ப்ரஸாதம் கர்தும் - உதவிபுரிய
 அஹதி - வேண்டும்.

एवं ब्रुवाणं सीमित्रि कर्णं सन्ध्यात्मन् |

ஹுமான் ப்ருவாவேத் வாக்ய வாக்யவிசாரத: ||

ஏவம் ப்ருவாணம் ஸௌமித்ரிம் கருணம் ஸஸ்ப்ருபாதனம் |

ஹநுமான் ப்ரத்யபுவாசேதம் வாக்யம் வாக்யவிஸாரத: ||

வாக்ய விஸாரத: - பேசுவதில் நிபுணரான

ஹநுமான் - ஹனுமார்

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

ஸஸ்ப்ருபாதனம் - கண்ணும் கண்ணிருமாய்

கருணம் - உருக்கமாய்

ப்ருவாணம் - பேசிய

ஸௌமித்ரிம் - வகஷ்ணரைப் பார்த்து

இதம் - பின்வரும்

வாக்யம் - சொல்லை

ப்ரத்யுவாச - விடை பகர்ந்தார்.

ईशा बुद्धिर्धनश्च जितक्रिधा जितेन्द्रियाः |

ஈஷ்யா பூத்திஸ்பந்நா ஜிதக்ரோதா ஜிதேந்த்ரியா: |

தீரஷ்டவ்யா வாநரேந்த்ரேண திஷ்டயா தர்ஸனமாகதா: ||

புத்தி ஸம்பந்நா: - புத்தி நிறைந்து

ஜிதக்ரோதா: - சினமொழிந்து

ஜிதேந்த்ரியா: - ஐம்புவன்களையடக்கிய

சத்ருஸா: - இப்படிப்பட்டவர்கள்

வாநரேந்த்ரேண - வானரோத்தமனால்

திஷ்டயா: - தேடியடையப்பட்ட வேண்டியவர்கள்

தர்ஸனம் - தர்சனத்திற்காக

ஆகதா: - வந்திருக்கிறார்கள்.

திஷ்டயா - இது அவனது பாக்கயிசேஷமே!

25

26

इत्येवमुक्त्वा हनुमान्स्त्वणं मधुरया गिरा ।

बभाषे साधु गच्छेम सुग्रीवमिति राघवम् ॥

இத்யேவ முக்த்வா ஹநுமான் ஸ்லக்ஷணம் மதுரயா கிரா ।

பபாஷே ஸாது கச்சேம ஸுக்ரீவ மிதி ராகவம் ॥

27

ஸ: ஹநுமான் - அந்த ஹநுமான்
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
ஸ்லக்ஷணம் - கபடற்ற
ராகவம் - லக்ஷணரைப் பார்த்து
மதுரயா கிரா - இனிய சொற்கொண்டு
இதி - இன்னும் பின்வருமாறும்
பபாஷே - மொழிந்தார்.
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவரிடம்
அபி கச்சேம - நாம் போவோம்.

स हि राज्यात् परिमृष्टः कृतवैश्व खालिना ।

हृतदारो बने त्यक्त्वा भ्रात्रा विनिकृता भूशम् ॥

ஸ ஹி ராஜ்யாத பர்பராஷ்ட: கருதவைரஸச வாலிநா ।

ஹ்ருததாரோ வனே த்யக்தோ ப்ராத்தா விநிக்ருதோ ப்ருஸம் ॥

28

ஸ: ஹி - அவரும்
ப்ராத்ரா - தமையனான
வாலிநா - வாலியினால்
ராஜ்யாத - ராஜ்யத்தினின்று
பரிப்ரஷ்ட: - துரத்தப்பட்டு
க்ருதவைர: - துவேஷம் வைக்கப்பட்டவராய்,
ஹ்ருததார: - மனைவி அபஹரிக்கப்பட்டவராய்,
வனே - வனத்தில்
த்யக்த: ச - துரத்திவிடப்பட்டவராயும்
ப்ருஸம் - அசஹயமாய்
விநிக்ருத: - துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்.

करिष्यति स साहाय्यं युवयोर्भास्करात्मजः ।

सुग्रीवः सह चास्माभिः सीतायाः परिभारणे ॥

கரிஷ்யதி ஸ ஸாஹாய்யம் யுவயோர் பாஸ்கராத்மஜ: ।

ஸுக்ரீவ: ஸஹ சாஸ்மாபி: ஸீதாயா: பரிமார்கணே ॥

29

பாஸ்கராத்மஜ: - ஸுக்ரீவ பகவானின் புதல்வனான
ஸ: - அந்த
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவர்.

அஸ்மரபி: ச - எங்களுடும்
ஸஹ - கூட
ஸீதாயா: - சீதாதேவியை
பரிமார்கணே - தேடி கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில்
யுவயோ: - உங்களிருவருக்கும்
ஸாஹாய்யம் - வேண்டிய உதவியை
கரிஷ்யதி - செய்வார்.

एवं ब्रुवाणं धर्मात्मा हनुमन्तः स लक्ष्मणः ।

प्रतिपूज्य यथान्यायमिदं प्रोवाच राघवम् ॥

ஏவம் ப்ருவாணம் தர்மாத்மா ஹநுமந்தம் ஸ லக்ஷ்மண: ।

ப்ரதிபூஜ்ய யதான்யாயமிதம் ப்ரோவாச ராகவம் ॥

30

ஸ்த: - ஸ்த
தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவான
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ஏவம் ப்ருவாணம் - இப்படிப் பேசும்
ஹநுமந்தம் - ஹநுமாரை
யதான்யாயம் - முறைப்படி
ப்ரதிபூஜ்ய - மெச்சிவிட்டு,
ராகவம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
இதம் - பின்வரும் சொல்லை
ப்ரோவாச - சொன்னார்.

कपिः कथयते हृष्टो यथायं भास्वतात्मजः ।

कृत्यवान् सोऽपि संप्राप्तः कृतकृत्योऽसि राघव ॥

கபி: கதயதே ஹ்ருஷ்டோ யதாயம் மாருதாத்மஜ: ।

க்ருத்யவான் ஸோ: பி ஸம்ப்ராப்த: க்ருதக்ருதயோ:ஸி ராகவ ॥

31

ராகவ - ஸ்ரீராம
ஸ: - அந்த
அயம் - இந்த
மாருதாத்மஜ: - வாயுபுதல்வனான
கபி: - வானார்
க்ருத்யவான் அபி - காரியமாக வேண்டியவராகவே
ஹ்ருஷ்ட: - சந்தோஷகித்தவராய்
கதயதே - பேசுகிறார்
யதா - எங்கிறபடியால்
ஸம்ப்ராப்த: - இவ்விடம் வந்த தேவாரும்
க்ருத க்ருத்ய: - க்ருத க்ருத்ய: கைகூடினவராக
அஸி - ஆகிறார்.

प्रसन्नमुखवर्णस्य व्यक्तं हृद्यं भावते ।

நானூத் வயதே விரோ ஹுமான் மாகுதாத்மஜ: ॥

ப்ரஸந்ந முகவர்ணஸ்ய வ்யக்தம் ஹ்ருஷ்டஸ்ய பரஷ்டே ।

நாந்ருதம் வஷ்யதே தீரோ ஹுமான் மாகுதாத்மஜ: ॥

32

ப்ரஸந்ந முகவர்ண: ச- தெளிவான முக காந்தியுற்று

ஹ்ருஷ்ட: ச - சந்தோஷித்தராய்

வ்யக்தம் - சந்தேகத்திற்கிடமின்றி

பாஷ்டே - பேசுகிறார்.

மாகுதாத்மஜ: - வாயுவின் புதல்வரும்

தீர: - குரகுமான

ஹுமான் - ஹனுமார்

அந்ருதம் - பெயர்

ந வஷ்யதே - மொழியார்.

ततः स तु महाप्रज्ञो हनुमान् मारुतात्मजः ।

ஜாமாடாய தீ விரோ ஹிராஜாய ராசவீ ॥

தத: ஸ து மஹாப்ராஜோ ஹனுமான் மாகுதாத்மஜ: ।

ஜகாமாதாய தெள விரேள ஹிராஜாய ராகவெள ॥

33

ஸ: - அந்த

மாகுதாத்மஜ: - வாயுபுதல்வரும்

மஹாப்ராஜ: - மகா புத்திமாளாகியவருமான

ஹனுமான் து - ஹனுமார்

தத: - அப்பொழுது

தெள - அந்த

விரேள - வீரர்களாகிய

ராகவெள - ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும்

ஹிராஜாய - வானர மன்னர் பொருட்டு

ஆதாய - ஏற்றுக்கொண்டு

ஜகாம - புறப்பட்டார்.

मिक्षुर्गुणं परित्यज्य वानरं समसास्थितः ।

பிக்ஷுரூபம் பரித்யஜ்ய வானரம் சூபமாஸ்தித: ।

ப்ருஷ்ட மாரோப்ய தெள விரேள ஜகாம கபிகுஞ்ஜர: ॥

34

கபிகுஞ்ஜர: - வானரோத்தமரான அவர்

பிக்ஷுரூபம் - பிராமண பிரம்மசாரி வேடத்தை

பரித்யஜ்ய - துறந்து

வானரம் சூபம் - குரங்குருவத்தை

ஆஸ்தித: - அடைந்தவராய்.

தெள - அந்த

விரேள - வீரர்களிருவரையும்

ப்ருஷ்டம் - முதுகில்

ஆரோப்ய - ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு

ஜகாம - பிரயாணமானார்.

स तु विपुलयाशः कपिप्रवीरः पवनसुतः कृतकृत्यवत् प्रहृष्टः ।

கிபிவ்ரமுலயாஸ: கபிப்ரவீர: சுவஸமதி: சஹ ராமலக்ஷ்மணாயாம் ॥

ஸது விபுலயஸா: கபிப்ரவீர:

பவன்ஸுத: க்ருதக்ருத்யவத் ப்ரஹ்ருஷ்ட: ।

கிரிவரமுலயிக்ரம: ப்ரயாத:

ஸுபுபமதி: ஸஹ ராமலக்ஷ்மணாப்யாம் ॥

35

விபுலயஸா: - மகா கீர்த்தி பெற்றவரும்,

கபிப்ரவீர: - வானரோத்தமரும்,

பவன்ஸுத: - வாயுபகவானின் புதல்வரும்,

ஸுபமதி: - சிறந்த புத்திமானும்,

உருலிக்ரம: - மகாப்ராக்கிரமசாலியுமான

ஸ: - அவர்,

க்ருதக்ருத்யவான் - வந்த காரியம் கைகூடியவராய்

து - அதனால்

ப்ரஹ்ருஷ்ட: - உள்ளம் பூரித்தார்.

ஸ: - அவர்

ராம லக்ஷ்மணாப்யாம் - ஸ்ரீராமரோடும் லக்ஷ்மணரோடும்

ஸஹ - கூடவே

கிரிவரம் - சிறந்த மலைக்கு

ப்ரயாத: - வழி நடந்தார்.

திருவள்ளூர் சூழல் ராமலக்ஷ்மண வால்மீகியே ஆதிவாய்வே
சுழல்மீரதி ஸஹஸ்ரிஸபம் ஸம்ஹிதஸம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸர்க்கம் ஸர்க்கம் நாம ச்ஜாத: ஸர்க்க: ॥

பஞ்சம: ஸர்க: - 5

अश्वमुक्त्वा हनुमान् गत्वा तं मलयं गिरिम् ।

आचचक्षे तदा वीर्यं कपिराजाय राघवी ॥

நிர்யமுகாத் து ஹனுமான் கத்வா தம் மலயம் கிரிம் ।

ஆசசக்ஷே ததா வீரேள கபிராஜாய ராகவௌ ॥

ஹனுமான் - ஹனுமார்
ததா து - உடனேயே
நிர்யமுகாத் - நிர்யமுக பர்வதத்திலிருந்து
மலயம் - மலய
கிரிம் - பர்வதத்திற்கு
கத்வா - வந்துசேர்ந்து,
வீரேள - வீரர்களான
ராகவௌ து - ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும் பற்றி
ஹரி ராஜாய - வானர மன்னனுக்கு
ஆசசக்ஷ - பின்வருமாறு அறிவித்தார்.

अयं रामो महाप्राज्ञः संप्राप्तो दृढचिह्नमः ।

लक्ष्मणेन सह धात्रा रामोऽयं सत्यचिह्नमः ॥

அயம் ராமோ மஹாப்ராஜு: ஸம்ப்ராப்தோ த்ருட விக்ரம: ।

லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா ராமோ:யம் ஸத்யவிக்ரம: ॥

அயம் - இதோ இருக்கிறவர்தான்
ராம: - ஸ்ரீராமரெனப் பெயர் பூண்டவர்;
மஹாப்ராஜு: - மகாபுத்திரமான்;
த்ருட விக்ரம: - எதற்கும் சலியாத விக்ரமசாலி;
ஸத்ய விக்ரம: - அமோகமான விக்ரமம் படைக்கப் பெற்றவர்.
அயம் ராம: - இந்த ஸ்ரீராமர்
ப்ராத்ரா - தம்பியான
லக்ஷ்மணேன ஸஹ - லக்ஷ்மணரோடு கூட
ஸம்ப்ராப்த: - என்னால் தரிசிக்கப் பட்டார்.

इवाकूणां कुले जातो रामो दशरथात्मजः ।

अयं निगदितव्यं पितुर्निर्दिष्टवापराजः ॥

இஷ்வாகூணாம் குலே ஜாதோ ராமோ தசரதாத்மஜ: ।

தர்மேச நிகதிதஸ்ஸைவ பிதூர்நிர்தேஸ பரக:॥

ராம: - ஸ்ரீராமர்
தசரதாத்மஜ: - தசரதரின் புதல்வராய்
இஷ்வாகூணாம் - இஷ்வாகு

1

2

3

குலே - வம்சத்தில்
ஜாத: - பிறந்தவர்.
பிதூ: - தகப்பனாருடைய
நிர்தேஸ பரகா: - ஆக்கினைகளைச் சர்வமுமாய்க்கொண்டு அனுஷ்டிக்கின்றவர்.
தர்மேச ஏவ - தர்மானுஷ்டானத்திலும்
நிகதி: - பிரசித்தி பெற்றவர்.

तस्यास्य वसतोऽरण्ये नियतस्य महात्मनः ।

रावणेन हृता भार्या स त्वां शरणमागतः ॥

தஸ்யாஸ்ய வஸதோ:ரண்யே நியதஸ்ய மஹாத்மன:

ராவணேன ஹருதா பார்யா ஸ த்வாம் ஸரணமாகத: ॥

தஸ்ய - தவர்
அரண்யே - காட்டில்
வஸத: - வசித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது
அஸ்ய - இந்த
நியதஸ்ய - ஜிதேந்திரியராகிய
மஹாத்மன: - மகாத்மாவினது
பார்யா - மனைவி
ராவணேன - ராவணனால்
ஹருதா - திருடப்பட்டிருக்கிறாள்.
ஸ: - அவர்
த்வாம் - தேவரீரிடம்
ஸரணம் - உதவியை வேண்டி
ஆகத: - வந்திருக்கின்றார்.

राजसूयाश्वमेधश्च वक्ष्येनानभिहितः ।

दक्षिणाश्च तथोत्सृष्टा गावः शतसहस्रशः ॥

ராஜஸூயாஸ்வமேதஸ்ச வக்ஷ்யேநாபிஹித: ।

தக்ஷிணாஸ்ச ததோதஸ்ருஷ்டா காவ: ஸதஸஹஸ்ரஸ: ॥

तपसा सत्यवाक्येन वसुधा येन पालिता ।

स्त्रीहेतोस्तस्य पुत्रोऽयं रामोऽरण्यं समागतः ॥

தபஸா ஸத்யவாக்யேன வஸுதா யேந பாலிதா:

ஸ்த்ரீஹேதோஸ்தஸ்ய புத்ரோ:யம் ராமோ:ரண்யம் ஸமாகத: ॥

யேந - எவரொருவரால்

ராஜஸூயாஸ்வ - ராஜஸூயம், அசுவமேதம் முதலிய

மேதை: ச - யாகங்களால்

வந்ஹி: - தெய்வகணம்

4

5

6

அபிதர்பித:	- திருப்பிச் செய்விக்கப்பட்டதோ
ஸத ஸஹஸ்ரஸ:	- அளவுகடந்து
தக்ஷிணா: ச	- தக்ஷிணைகளும்
காவ:	- பாக்களும்
ததா	- அப்படியே
உத்யுஷ்டா:	- தானமாய் கொடுக்கப்பட்டனவோ
யேந	- எவரொருவரால்
வஸுதா	- பூமியானது
தபஸா	- தவங்களின் பயனாலும்
ஸத்ய வாக்க்யேன	- சொன்ன சொல் தவறாமையாலும்
பாலிதா	- பரிபாலிக்கப்பட்டதோ
தஸ்ய	- அவரது
புத்ர:	- புதல்வரான
அயம்	- இந்த
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
ஸ்த்ரீஹேதோ:	- மனைவி காரணமாய்
த்வாம்	- தேவாரீரிடம்
ஸரணம்	- உதவியை வேண்டி
கத:	- வந்திருக்கிறார்.

भवता सख्यकामो तौ भवतरी रामलक्ष्मणौ ।

प्रतिगृह्यार्चयस्वैतौ पूजनीयतमायुभौ ॥

பவதா ஸக்யகாமெள தெள ப்ராதரெள ராமலக்ஷ்மணெள
ப்ரதிக்ருஹ்யார்சயஸ்வைதெள பூஜநீயதமாவுபெள ॥

7

ஏதெள	- இந்த
ராம லக்ஷ்மணெள	- ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணருமாகிய
உபெள	- இருவர்களும்
ப்ராதரெள	- பிராதாக்கள்.
பூஜநீயதமெள	- மிகவும் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.
பவதா	- தேவாரோடு
ஸக்ய காமெள	- நட்பைக்கோரும்
தெள	- அவ்விருவர்களையும்
ப்ரதிக்ருஹ்ய	- நல்வரவு கூறி
அர்சயஸ்ய	- பூஜிப்பிராக.

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं सुग्रीवो हृष्टमानसः ।

भयं च राघवाद्घोरं प्रजही विगतज्वरः ॥

ஸ்ருத்தவா ஹநுமதோ வாக்க்யம் ஸுக்ரீவோ ஹருக்ஷ்டமானஸ: ।
பயம் ச ராகவாத் கோரம் ப்ரஜஹெள விதஜ்ஜ்வர: ॥

8

ஸுக்ரீவ:	- சுக்ரீவர்
ஹநுமத:	- ஹனுமாருடைய
வாக்யம் ஸ்ருத்தவா	- சொல்லை கேட்டு,
விதஜ்ஜ்வர:	- மனவயாருவமொழிந்தவனாய்
ஹருக்ஷ்டமானஸ:	- உள்ளம் பூரித்தவனாய்
ராகவாத்	- ஸ்ரீராமரிடத்திலிருந்து
கோரம்	- அஸஹ்யமான
பயம் ச	- திகிலையும்
ப்ரஜஹெள	- விட்டுமொழித்தான்.

स कृत्या मानुषं रूपं सुग्रीवः पुनराधिपः ।

दर्शनीयतमो भूत्वा शीत्या शोवाच राघवम् ॥

ஸக்ருத்தவா மாநுஷம் ரூபம் ஸுக்ரீவ: ப்லவகாதிப:॥

தர்ஸநீயதமோ பூத்வா ப்ரீத்யா ப்ரோவாச ராகவம் ॥

9

ஸ:	- அந்த
ப்லவகாதிப:	- வானரமன்னனான
ஸுக்ரீவ:	- சுக்ரீவர்,
மாநுஷம்	- மானிட
ரூபம்	- உருவத்தை
க்ருத்தவா	- தரித்து,
தர்ஸநீயதம:	- அதி அழகுற்றவனாய்
பூத்வா	- விளங்கிக்கொண்டு,
ராகவம்	- ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ப்ரீத்யா	- ப்ரீதியுடன்
ப்ரோவாச	- பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

भवान् धर्मविनीतस्य विनाशः सर्ववशतः ।

आख्याता वायुपुत्रेण तत्त्वतो मे भवदगुणाः ॥

பவர்த் தாம் விநிதஸ்ச விக்ரான்த: ஸர்வவத்ஸல: ।

ஆக்யாதா வாயுபுத்ரேண தத்த்வதோ மே பவத்ருணா: ॥

10

வாயுபுத்ரேண	- வாயுபுதல்வரால்
மே	- எனக்கு
பவத்ருணா:	- தேவாரூடைய உத்தம குணங்கள்
தத்த்வத:	- உள்ளபடி
ஆக்யாதா:	- தெரிவிக்கப்பட்டன.
ச	- ஆகையால்
பவர்த்	- தேவரீர்
தர்ம விநித:	- தர்மத்தில் பிறழாதவார்,
விக்ரான்த:	- எப்பொழுதும் எந்த சத்ருவையும் ஜயிக்கின்றவர்.
ஸர்வ வத்ஸல:	- எல்லாரிடத்திலும்ன்பு பாராட்டுகிறவர்.

तन्मयैव सत्कारो लाभविद्योतनः प्रभो ।

यत्प्रमिच्छसि सीहादீ वानरेण मया सह ॥

தன்மமைவைவு ஸத்த்காரோ லாபவியோதனம்: ப்ரபோ: |

யத்த்வமிச்சஸி ஸௌஹார்தம் வானரேண மயா ஸஹ ||

ப்ரபோ: - ப்ரபுவோ

வானரேண - வானரனான

மயா ஸஹ - என்னோடுகூட

யத் - எந்த

தத் ஸௌஹார்தம் - அந்த சக்யத்தை

தவம் - தேவாரீர்

இச்சஸி - வேண்டுகின்றோ

ஏஷ: ச - இதுதான்

மம ஏவ - எனக்கே

ஸத்த்கார: - பேருதவி செய்ததாகிறது.

உத்தம: - எதற்கும் சிறந்த

லாப: ஏவ - பெரும் பாக்கியமாகவுமாகிறது.

रोचते यदि वा सख्यं बाहुरेण प्रसारितः ।

गृह्यतां पाणिना पाणिर्मर्यादा बध्यतां युवा ॥

ரோசதே யதி வா ஸக்யம் பாஹுரேஷ ப்ரஸாரித: |

க்ருஹ்யதாம் பாணிநா பாணீர் மர்யாதா பத்யதாம் த்ருவா ||

ஸக்ய: - கூட்டுறவு

ரோசதே யதி வா - தேவாரீர் திருவுளத்திற்கேற்றதானில்

பாஹு: - கை

ஏஷ: - இதோ

ப்ரஸாரித: - நீட்டி விடப்பட்டது.

பாணி: - கையானது

பாணிநா - தேவாரீரது கையால்

க்ருஹ்யதாம் - பற்றப்பட்டும்.

த்ருவா - என்றும் மாறாத

மர்யாதா - கூட்டுறவு உடன்பாடு

பத்யதாம் - உண்டாக்கப்பட்டும்.

एतु वचनं श्रुत्वा सुमित्रेण सुभाषितम् ।

सं ब्रह्ममना हस्तं पीडयामास पाणिना ॥

ஏதத் து வசனம் ஸ்ருத்வா ஸுமீத்ரேண ஸுபாஷிதம்: |

ஸ ப்ரஹ்ருஷ்டமதா ஹஸ்தம் பீடியாமாஸ பாணிநா ||

11

12

13

ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவரால்

ஸுபாஷிதம் - இனிமையாய் மொழியப்பட்ட

ஏதத் வசனம் - இந்த மொழியை

ஸ்ருத்வா - கேட்டு,

து - அதனால்

ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டமதா: - மிகவும் திருவுளமு வந்தவராய் அவர்

பாணிநா - கரத்தால்

ஹஸ்தம் - அவன் கையை

பீடியாமாஸ - பற்றினார்.

हृषी सीहदमालम्ब्य पर्यव्यजत पीडितम् ॥

ஹ்ருஷ்யம் ஸௌஹ்ருதமாலம்ப்ய பர்யவ்யஜத பீடிதம் ||

ஹ்ருத்யம் - மனப்பூர்வமான

ஸௌஹ்ருதம் - அன்பை

ஆலம்ப்ய - அடைந்து,

பீடிதம் - இறுக

பர்யவ்யஜத - கட்டித் தழுவினார்.

ततो हनुमान् संत्यज्य भिक्षुस्ममरिन्दनः ।

काष्ठयोः स्वेन रणेण जनयामास पावकम् ॥

ததோ ஹநுமான் ஸந்த்யஜ்ய பிஷ்ருபமரிந்தம்: |

காஷ்டயோ: ஸ்வேந ருபேண ஜநயாமாஸ பாவகம் ||

தத: - அப்பொழுது

பிஷ்ருபம் - பிராமண பிரம்மசாரி வேடத்தை

ஸந்த்யஜ்ய - விட்டுவிட்டு

ஸ்வேந ருபேண - சுய உருவத்திலிருந்த

அரிந்தம்: - காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத, மாத்ஸர்ய

மென்கிற ஆறு சத்ருக்களையும் வென்றவரான

ஹநுமான் - ஹனுமார்

காஷ்டயோ: - இரு கட்டைகளில்

பாவகம் - அக்னியை

ஜநயாமாஸ - உண்டுபண்ணினார்.

दीप्यमानं ततो वह्निं पुष्करिण्यैव संतृप्तम् ।

तयोरमध्यस्थं सुमित्रो निदधे सुसमाहितः ॥

தீப்யமானம் ததோ வஹ்நிம் புஷ்பரப்யர்யஸ ஸந்த்ருதம் |

தயோர்மத்யேத் ஸுமீத்ரோ நிததே ஸுஸமாஹித: ||

ஸுஸமாஹித: - மிக பக்திமானாகுமவர்

ஸுப்ரீத: - மிக சந்திஷ்டி கொண்டவராய்

அத - அப்பொழுது

14

15

16

புஷ்பை:	- புஷ்பங்களால்
அப்யர்ச்சய	- அர்ச்சித்து,
பூஜிதம்	- பூஜை செய்யப்பட்டு
தீப்யமானம்	- கொழுந்து விட்டெரியும்
வந்ஹிம்	- அக்னியை
தத:	- அவ்விடத்தில்
தயோ:	- அவ்விருவர்களுடைய
மத்யே நிததே	- மத்தியில் வைத்தார்.

ततोऽग्निं दीप्यमानं ती घञ्मुखं प्रदक्षिणम् ।

सुग्रीवो राघवश्चैव वयस्यत्वमुपागता ॥

ததோர்க்கிம் தீப்யமானம் தெள சக்ரதுச்ச ப்ரதக்ஷிணம் ।

ஸுக்ரீவோ ராகவஸ்சைவ வயஸ்யத்வ முபாகதௌ ॥

தத:	- அப்பொழுது
தீப்யமானம்	- கொழுந்து விட்டெரியும்
அக்னிம்	- அக்கினியை
தௌ	- அவ்விருவர்கள்
ப்ரதக்ஷிணம் சக்ரது:	- வலம் வந்தார்கள்.
ஸுக்ரீவ: ச	- சுக்ரீவனும்,
ராகவ: ஏவ	- ஸ்ரீராமரும்,
வயஸ்யத்வம்	- எப்பொழுதும் ஆப்த சினேகிதர்களாக இருத்தலை
உபாகதௌ	- பிரதிக்கூறு செய்து கொண்டார்கள்.

ततः सुग्रीतमनसी तावुमी हरिसाघवी ।

अन्योन्यमभिवीक्षन्ती न वृत्तिमुपजगमु: ॥

தத: ஸுப்ரீத மனஸௌ தாவபௌ ஹரிசாகவீ ।

அன்யோன்ய மபிவீக்ஷந்தௌ ந ந்ருப்திமுபஜகமு: ॥

ஹரிசாகவௌ	- வானாரும் ஸ்ரீராமருமாகிய
தௌ	- அந்த
உபௌ	- இருவர்களும்
ஸுப்ரீத மனஸௌ	- பரிபூரணதளிப்புற்றவர்களாய்
அன்யோன்யம்	- ஒருவரோடொருவர்
அபிவீக்ஷந்தௌ	- பல விஷயங்களை சம்பாஷிக்கின்றவர்களாக இருந்துகொண்டு

ந்ருப்திம்	- குறையற்று விளங்கும் மனோபாவத்தை
தத:	- அப்பொழுது
ந உபஜகமு:	- அடையாதிருந்தனர்.

तं वयस्योऽसि मे ह्यो होक् दुःखं सुखं च नो ।

सुग्रीवो राघवश्चैवमृचतुस्ती महद्यव् ॥

தவம் வயஸ்யோஸி மேஹ்ருத்யோ ஹ்யேஷம் துக்ஷம் ஸுகம் ச நௌ ।
ஸுக்ரீவோ ராகவஸ்சைவ மூசஸ்தௌ ப்ரஹ்ருஷ்டவத் ॥

தவம்	- நீ
மே	- எனக்கு
ஹ்ருத்ய:	- மனதிற்கிசைந்த
வயஸ்ய: அஸி	- நண்பனாகின்றாய்.
நௌ	- நம்மிருவர்களுக்கும்
துக்ஷம் ஸுகம் ச	- துக்கமும் சுகமும்
ஏகம் ஹி	- பொதுவே.
ஏவம்	- இப்படியாய்
தௌ	- அந்த
ஸுக்ரீவ: ராகவ: ச	- சுக்ரீவனும் ஸ்ரீராமரும்
ப்ரஹ்ருஷ்ட வத்	- சந்தோஷமாய்
ஊசது:	- பேசிக் கொண்டார்கள்.

ततः सुपर्णयदुलं मरुत्वा शालां सुपुष्पिताम् ।

सालस्यास्तीर्य सुग्रीवो निषाद सराघवः ॥

தத: ஸ பர்ணபஹுளாம் பங்க்த்வா ஸாகாம் ஸுபுஷ்பிதாம் ।

ஸாலஸ்யாஸ்தீர்ய ஸுக்ரீவோ நிஷஸாத ஸராகவ: ॥

ஸுக்ரீவ:	- சுக்ரீவன்
தத:	- அப்பொழுது
ஸாலஸ்ய	- ஒரு சாவலிருக்கத்தினது
ஸுபுஷ்பிதாம்	- நன்கு பூக்கிருந்த
ஸுபர்ண பஹுளாம்	- இலைகள் அடர்ந்த
ஸாகாம்	- ஒரு கிளையை
பங்க்த்வா	- சூழ்த்து,
ஆஸ்தீர்ய	- பரப்பி
ஸ ராகவ:	- ஸ்ரீராகவருடன்
நிஷஸாத	- உட்கார்ந்தான்.

लक्ष्मणायथ सह्यो हनुमान् पूवर्गवः ।

शालां चन्दनवृक्षस्य ददी परमपुष्पिताम् ॥

லக்ஷ்மணையாத ஸம்ஹ்ருஷ்டோ ஹனுமான் ப்லவகர்ஷய: ।

ஸாகாம் சந்தனவ்ருக்ஷஸ்ய ததௌ பரமபுஷ்பிதாம் ॥

ப்லவகர்ஷய:	- வானரோத்தமரான
ஹனுமான்	- ஹனுமான்,
அத	- அப்பொழுது
ஸம்ஹ்ருஷ்ட:	- மிகக்களிப்புற்றவராய்
சந்தன வ்ருக்ஷஸ்ய	- சந்தன மரத்தினது

பரம புஷ்பிதாம் - நன்கு பூதிருந்த
 ஸாகாம் - ஒரு கிளைபை
 வக்ஷ்மணாய ததென - வக்ஷ்மணருக்கு அளித்தார்.

ततः प्रहृष्टः सुग्रीवः स्खणं मधुरया गिरा ।

प्रत्युवाच तदा रामं हर्षव्याकुललोचनः ॥

தத: ப்ரஹ்ருஷ்ட: ஸுக்ரீவ: ஸ்லக்ஷணம் மதுரயா கிரா ।

ப்ரத்யுவாச ததா ராமம் ஹர்ஷவ்யாகுல லோசந: ॥

ததா - அப்பொழுது
 ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
 ப்ரஹ்ருஷ்ட: - மிகக் களிப்புற்றவனாய்
 ஹர்ஷ வ்யாகுல - சந்தோஷத்தால் மலர்ந்த கண்களற்றவனாகி
 லோசந: -
 மதுரயா - இனிய
 கிரா - சொற்கொண்டு
 ஸ்லக்ஷணம் - அழகுவாய்ந்த
 ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
 தத: - இச்சமயத்தில்
 ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு பேசினான்.

अहं विनिकृतो राम चरामीह भयादितः ।

हृतभार्यो वने त्रस्तो दुर्गमितदुपाश्रितः ॥

அஹம் விநிக்ருதோ ராம சராமீஹ பயார்தித: ।

ஹ்ருதபார்யோ வனே த்ரஸ்தோ துர்கமேததுபாஸ்ரித: ॥

ராம - ஸ்ரீராம!
 அஹம் - நான்
 இஹ - இப்பொழுது
 விநிக்ருத: - அவமானப்படுத்தப்பட்டவனாயும்,
 ஹ்ருதபார்ய: - மனைவியை அபஹரிக்கப்பட்டவனாகவும்,
 த்ரஸ்த: - உள்ளம் நடுங்கி
 பயார்தித: - ஆபத்தையே நினைத்து நினைத்து
 வருந்துகின்றவனாகவும்,
 வனே - காட்டில்
 துர்கம் - சற்கு அணுக முடியாத
 ஓதத் உபாஸ்ரித: - இதை அடைந்து
 சராமி - காலங்கழித்து வருகின்றேன்.

वोऽहं त्रस्तो वने भीतो वसाम्युद्धान्तवेतनः ।

वालिनो निकृतो मात्रा कृतवैश्य राघव ॥

சோஹ் த்ரஸ்தோ வனே பீதோ வசாம்யுத்தான்தவேதன: ।

வாலினோ நிக்ருதோ மாத்ரா க்ருதவையாச ரா஘வ ॥

22

23

ஸோஹம் த்ரஸ்தோ வனே பீதோ வஸாம்யுத்ப்ரான்தசேதன: ।

வாலிநோ நிக்ருதோ ப்ராத்ரா க்ருதவையாஸ் ராகவ ॥

ராகவ - ஸ்ரீராம!
 ப்ராத்ரா - தமையனான
 வாலிநா - வாலியினால்
 நிக்ருத: - மோசஞ் செய்யப்பட்டவனாயும்
 க்ருத வைய: ச - பகைக்கப்பட்டவனாயும்
 பீத: - பயந்தவனாய்
 த்ரஸ்த: - திகில் கொண்டவனாய்
 உத்ப்ரான்த சேதன: - மதிகலங்கியவனாய்
 அத் நான் - அந்த நான்
 வனே - காட்டில்
 வஸாமி - வசித்து வருகிறேன்.

वालिनो मे महाभाग भयार्त्थमयं कुरु ।

कर्तुमर्हसि काकुत्स्थ भयं मे न भवेद्यथा ॥

வாலிநோ மே மஹாபாக பயார்தஸ்யமயம் குரு ।

கர்துமர்ஹஸி காகுதஸ்த பயம் மே ந பவேத் யதா ॥

மஹாபாக - மகாபுஷ்யாத்மாவே!
 வாலிந: - வாலியினிடமிருந்து
 பயார்தஸ்ய - பயந்து துன்புறம்
 மே - அடியேனுக்கு
 அபயம் - பயமின்மையை
 குரு - செய்தருளும்
 காகுதஸ்த - ஸ்ரீராம!
 மே - அடியேனுக்கு,
 யதா பயம் ந பவேத் - எப்படிச் செய்தால்தீங்கு உண்டாகாதோ அப்படியே
 கர்தும் - செய்ய
 அஹ்மஹி - அருள்புரிய வேண்டும்.

एवमुक्तस्तु तेजसी धर्षणी धर्मवत्सलः ।

प्रत्यभाषत काकुत्स्थः सुग्रीवं प्रहसन्निव ॥

ஏவமுக்தஸ்து தேஜஸ்வீ தர்மஸூரோ தர்மவத்ஸல: ।

ப்ரத்யபாஷத காகுதஸ்த: ஸுக்ரீவம் ப்ரஹஸந்திவ ॥

ஏவம் - இங்ஙனம்

உக்த: - பீரார்த்திக்கப்பட்டவரும்

தேஜஸ்வீ - தேஜஸ்வியும்

தர்மஸூ: - தர்மமறிந்தவரும்

தர்மவத்ஸல: து - தர்மத்தில் பற்றுடையவருமான

24

25

26

காகுத்ஸ்த:	- ஸ்ரீராமர்,
ஸுக்ரீவம்	- ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
ப்ரஹஸத் இவ	- புன்னகை செய்துகொண்டு
ப்ரத்ய பாஷத	- பின்வரும் பதிலை அருளினார்.

उपकारफलं मित्रं विदितं मे महाकपे ।

वालिन् तं वचिष्यामि तव मार्यापहारिणम् ॥

உபகாரபலம் மித்ரம் விதிதம் மே மஹாகபே ।

வாலினம் தம் வதிஷ்யாமி தவ பர்யாபஹாரிணம் ॥

மஹாகபே	- வானரப் பெரியோரே
மித்ரம்	- சினைகமென்பது
உபகாரபலம்	- உபகாரத்தைத்தான் ப்ரியோஜனமாக உடையது என்பது

மே	- எனக்கு
விதிதம்	- தெரிந்த விஷயம்.
தவ	- உனது
பர்யாபஹாரிணம்	- மனைவியைத் திருடியிருக்கிற
தம்	- அந்த
வாலினம்	- வாலியை
வதிஷ்யாமி	- இப்பொழுதே வதைக்கிறேன்.

अनोघाः सूर्यसंकाशा समीते निशिताः शराः ।

तस्मिन् वालिनि दुर्वृते निपतियन्ति वेणिताः ॥

அனோகா: ஸூர்யஸங்காஸா மமமதே நிஸிதா: ஸரா: ।

தஸ்மின் வாலிநி துர்வ்ருத்தே நிபதிஷ்யந்தி வேகிதா: ॥

कञ्जपत्रप्रतिच्छन्ना महेन्द्राशानिसिन्धवाः ।

तीक्ष्णाग्रा ऋजुपर्वाणः सरोषा युजगा इव ॥

கங்கபத்ர ப்ரதிச்சந்த்நா மஹேந்த்ரஸநி ஸந்திபா: ।

தீக்ஷ்ணாக்ரா ருஜுபர்வாண: ஸரோஷா புஜகா இவ ॥

மம	- எனது
ஏதே	- இந்த
அமோகா:	- ஒருநாளும் வீண்போகாதவைகளும்
ஸூர்ய ஸங்காஸா:	- ஸூர்யனை நிகர்த்தவைகளும்
நிஸிதா:	- கூர்மையானவைகளும்
கங்கபத்ர ப்ரதிச்சந்த்நா:	- கழுதிறுகளால் கட்டப்பெற்றவைகளும்
மஹேந்த்ராஸநி	- இந்திரனது வஜ்ரபுத்ததை நிகர்த்தவைகளும்
ஸந்திபா:	
தீக்ஷ்ணாக்ரா:	- கூரிய நுளிகளையுடையவைகளும்
ருஜுபர்வாண:	- நேரான கணுக்களுள்ளவைகளுமான

27

ஸ்ரா:	- பாணங்கள்
ஸரோஷா:	- சீறி வரும்
புஜகா: இவ	- பாம்புகள் போலவே
வேகிதா:	- கறுசுறுப்புடையவைகளாய்
தஸ்மின்	- அந்த
துர்வ்ருத்தே	- கொடிய
வாலிநி	- வாலின்மேல்
நிபதிஷ்யந்தி	- இது விழப் போகின்றன.

तमद्य वालिन् पश्य इन्दुराशीविषोपमैः ।

शरिविनिहतं भूसौ विकीर्णमिव पर्वतम् ॥

தமத்ய வாலினம் பஸ்ய க்ருரராஸீவிஷோபமை: ।

ஸரேர்விநிஹதம் பூமௌ விகீர்ணமிவ பர்வதம் ॥

க்ருரை:	- கொடிய
ஆஸீவிஷோபமை:	- சர்ப்பங்களை நிகர்த்த
ஸரை:	- பாணங்களால்
தம்	- அந்த
வாலினம்	- வாலியை
பூமௌ	- பூமியில்
விகீர்ணம்	- சிதறி விழுந்த
பர்வதம் இவ	- மலையைப் போலவே
விநிஹதம்	- மடிந்து விழுந்து கிடப்பவனாய்
அத்ய	- இப்பொழுதே
பஸ்ய	- நீர் பார்ப்பீர்.

स तु तद्वचनं श्रुत्वा राघवस्यात्मनो हितम् ।

सुग्रीवः परमश्रीतः सुमहदाक्वमबवीत् ॥

ஸ து தத்வசனம் ஸ்ருத்வா ராகவஸ்யாத்மனோ ஹிதம் ।

ஸுக்ரீவ: பரமஸ்ரீத: ஸுமஹத் வாக்க்யமப்ரவீத் ॥

ஸ:	- அந்த
ஸுக்ரீவ:	- சுக்ரீவன்
ராகவஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
ஆத்மந:	- தனக்கு
ஹிதம்	- ஹிதமான
தத்	- அந்த
வசனம்	- வார்த்தையை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
பரமஸ்ரீத:	- மிகக் களிப்புற்றவனாய்
ஸுமஹத்	- மிகச்சிறந்த
வாக்க்யம் து	- பின்வரும் வார்த்தையை
அப்ரவீத்	- சொன்னான்.

30

28

31

तव प्रसादेन नृसिंह राघव प्रियां च राज्यं च समाप्नुयामहम् ।

तथा कुर्वन् नरदेव वैरिणं यथा निहस्यस्य सिन्धुं महाप्रब्रम् ॥

தவ ப்ரஸாதேந ந்ருஸிம்ஹ ராகவ

ப்ரியாம் ச ராஜ்யம் ச ஸமாப்ந்யாமஹம் ।

ததா குரு த்வம் நரதேவ வைரிணம்

யதா நிறம்ஸ்யத்ய ரிபும் மமக்ரஜம் ॥

ந்ருஸிம்ஹ

- புருஷோத்தம!

நரதேவ ராகவ

- அரேச ப்ரராம!

தவ

- தேவாரிது

ப்ரஸாதேந

- பேரருளால்

ப்ரியாம் ச

- மனைவியையும்,

ராஜ்யம் ச

- ராஜ்யத்தையும்

அஹம்

- நான்

ஸமாப்ந்யாமம்

- அடைய வேண்டும்.

த்வம்

- தேவாரீர்

மம ரிபும்

- எனக்கு சத்ருவாய்

வைரிணம்

- தீங்கு செய்யும்

அக்ரஜம்

- தமையனை

அத்ய

- இப்பொழுதே

யதா

- எவ்விதமாய்

நிறம்ஸி

- கொல்விரேர்

ததா

- அங்ஙனமே

குரு

- செய்தருளல் வேண்டும்.

सीताकपीन्द्रक्षणदाचराणां राजीवहैमज्वलनीपमानि ।

सुग्रीवरामप्रणयप्रसङ्गे वामानि नेत्राणि समं स्फुरन्ति ॥

ஸீதாகபீந்ரக்ஷணதாசரணாம்

ராஜீவ ஹேம ஜ்வலநோபமானி ।

ஸுக்ரீவ ராம ப்ரணய ப்ரஸங்கே

வாமானி நேத்ராணி ஸமம் ஸ்புரந்தி ॥

ஸுக்ரீவ ராம

- சுக்ரீவனும ப்ரராமாரும் அன்பாக பேசிக்

ப்ரணய ப்ரஸங்கே

- கொண்டிருக்கையில்

ஸீதா கபீந்த்ர

- ஸீதாதேவி, வாலி, ராவணன்,

க்ஷணதா சரணாம்

- இம்முவர்ர்களுடைய

ராஜீவ ஹேம ஜ்வல

- நெந்தாமரை, பொன், அக்வினி இவைகளை

நோபமானி

- முறையே நிகர்த்த

வாமானி நேத்ராணி

- இடது கண்கள்

ஸமம்

- ஏக காலத்தில்

ஸ்புரந்தி

- துடிக்கின்றன.

இத்யங்கே ப்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிவால்மீயே
ஜய்மீமஸ்தி ஸ்ரஹஸீரியஸம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே

ஸுக்ரீவ ஸக்யம் நம பஞ்சம: ஸர்க: ॥

32

33

ஷஷ்ட: ஸர்க: - 6

पुनरेवाब्रवीत् प्रीतः सुग्रीवो रघुनन्दनम् ॥

पुनरैवाப்ரவீத் ப்ரீத: ஸுக்ரீவோ ரகுநந்தனம் ॥

ப்ரீத:

- மிக சந்துஷ்டியடைந்த சுக்ரீவன்

ரகுநந்தனம்

- ரகுருவதிலகராகிய

ராகவம்

- ப்ரராமரைப் பார்த்து

புந: ஏவ

- மறுபடியும்

அப்ரவீத்

- பின்வருமாறு சொன்னார்.

अयमाख्याति मे राम सचिवो मन्त्रिसतम् ।

हनुमान् यन्निमित्तं त्वं निर्जनं वनमागतः ॥

அயமாக்யாதி மே ராம ஸசிவோ மந்த்ரிஸத்தம் ।

ஹநுமான் யந்நிமித்தம் த்வம் நிர்ஜனம் வனமாகத: ॥

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वसतस्त्र वने तव ।

रक्षसापहृता भार्या मेथिली जनकात्मजा ॥

லக்ஷமணேன ஸஹ ப்ராத்ரா வஸதஸ்ச வனே தவ ।

ரக்ஷஸாபஹ்ருதா பார்யா மைதிலீ ஜனகாத்மஜா ॥

त्वया वियुक्ता रुदती लक्ष्मणेन च धीमता ।

अन्तर्येषुना तेन हत्वा गुप्तं जटायुषम् ॥

த்வயா வியுக்தா ருததீ லக்ஷமணேன ச தீமதா ।

அந்நர ப்ரேப்ஸுநா தேந ஹத்வா க்ருதம் ஜடாயுஷம் ॥

ராம

மே

மந்த்ரி ஸத்தம்:

- மந்த்ரிகளில் சிறந்த

ஸசிவ:

- மந்த்ரியான

அயம் ஹநுமான்

- இந்த ஹநுமார்

த்வம்

- தேவாரீர்

நிர்ஜனம்

- மனித சஞ்சரமற்ற

வனம்

- காட்டிற்கு

யந்நிமித்தம்

- என்ன காரணமாய்

ஆகத:

- வந்திருக்கிறீரென்பதையும்

வானே

- காட்டில்

ப்ராத்ரா

- தம்பியான

1

2

3

4

லக்ஷ்மணேன ஸ்ஹ - லக்ஷ்மணரோடுகூட	
தவ வலத: ச - தேவரீர் வலித்துக் கொண்டிருக்கையில்	
ஜடாயுஷம் க்ருத்ரம் - ஜடாயு என்ற கழுதை	
ஹத்வா - கொன்றுவிட்டு	
அந்தராப்ரேபஸுநா - ஏற்ற சமயத்தை பார்த்துக் கொண்டிருந்த	
தேந ரக்ஷஸா - அந்த அரக்கனால்	
தவயா தீமதா - தேவரீரையும் புத்திமானான	
லக்ஷ்மணேன ச - லக்ஷ்மணரையும்	
வியுத்தா - விட்டுப் பிரிந்து	
ருததீ - அழுதுகொண்டிருந்தவனும்	
பார்யா - மனைவியும்	
ஜனகாத்மஜா - ஜனகரின் திருமகனான	
மைதிலீ - ஸீதாதேவியார்	
அபஹ்ருதா - அபஹரிக்கப்பட்டிருக்கிறாள் என்பதையும்	
ஆக்யாதி - ஆக்கை செய்கின்றார்.	

भार्यावियोगं दुःखमपिरास्व विमोक्षसे ।

अहं तामानयिष्यामि नष्टां वेदश्रुतीमिव ॥

பார்யாவியோகஜம் துக்கமசிராத் த்வம் விமோக்ஷ்யஸே ।

அஹம் தாமாநயிஷ்யாமி நஷ்டாம் வேதஸ்ருதீமிவ ॥

அயம் - தேவரீர்	
பார்யா வியோகஜம் - மனைவியை விட்டுப் பிரிந்ததால் உண்டாயிருக்கும்	
துக்கம் - மனவேதனையை	
அசிராத் - சீக்கிரத்திலேயே	
விமோக்ஷ்யஸே - ஒழிக்கப் போகின்றீர்.	
அஹம் - நான்	
தாம் - அவனை	
நஷ்டாம் - (ஒருகாலத்தில் மதுகைடபர்களென்ற	
	அசுரர்களால்) திருடப்பட்ட
வேதஸ்ருதீம் - வேதவாக்கை	
இவ - தேவரீர் எப்படி மீட்டுக்கொண்டு வந்தீரோ	
	அப்படியே
ஆநயிஷ்யாமி - கொண்டுவந்து சேர்ப்பேன்.	

रसातले वा वर्तन्ती वर्तन्ती वा नमःस्थले ।

अहमानीय दास्यामि तव भार्यामरिन्दम ॥

ரஸாதலே வா வர்த்தந்திம் வர்த்தந்திம் வா நப:ஸ்தலே ।

அஹமாநீய தாஸ்யாமி தவ பர்யாமரிந்தம் ॥

அரிந்தம் - சதாஜயசாலியே	
ரஸாதலே - பாதாள லோகத்தில்	
வர்த்தந்திம் வா - இருக்கிறவளாயிருந்தாலும் சரி,	
நப:ஸ்தலே - ஆகாயத்தில்	
வர்த்தந்திம் வா - இருக்கிறவளாயிருந்தாலும் சரி,	
தவ - தேவரீரது	
பார்யாம் - மனைவியை	
அஹம் ஆநீய - நான் கொண்டுவந்து	
தாஸ்யாமி - சமர்ப்பிப்பேன்.	

इदं तथ्यं मम वचस्त्वमवेहि च राघव ।

न शक्या सा जरयितुमपि सैन्दः सुरासुरैः ॥

இதம் தத்யம் மம வசஸ்த்வமவேஹி ச ராகவ ।

ந ஸக்யா ஸா ஜரயிதுமபி ஸேந்தரை: ஸுராஸுரை: ॥

तव भार्या महाबाहो भयं विषकृतं यथा ॥

தவ பார்யா மஹாபாஹோ பஷ்யம் விஷக்ருதம் யதா ॥

ராகவ - ஸ்ரீராம!	
மம - எனது	
இதம் - இந்த	
வச: - சொல்வை	
தத்யம் ஹி - உண்மையென	
த்வம் ச - தேவரீர்	
அவேஹி - நம்பும்.	
மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே!	
தவ - தேவரீரது	
பார்யா - காதலியான	
ஸா - அவள்,	
விஷக்ருதம் பஷ்யம் - விஷங்கலந்த உண்டி.	
யதா - எவ்வாறு ஜீரணம் செய்துகொள்ள	
	முடியாதோ அவ்வாறே
ஜரயிதும் - தீங்கு விளைவிக்க	
ஸேந்தரை: - இந்திரனுள்ளிட்ட	
ஸுராஸுரை: அபி - தேவர்களாலும் அசுரர்களாலுங்கூட	
ந ஸக்யா - அணுக முடியாதவள்.	

त्यज शोकं महाबाहो तां कान्तमानसामि ते ।

अनुमानात् जानामि मैथिली सा न संशयः ॥

த்யஜ ஸோகம் மஹாபாஹோ தாம் காந்தமானையாமி தே ।

அநுமானாத்து ஜானாமி மைதிலி சா ந ஸம்ஸய: ॥

हियमाणा मया छटा रक्षसा क्रूरकर्मणा ।

क्रोशन्ती राम रामेति लक्ष्मणेति च विस्वरम् ॥

ஹரியமாணா மயா த்ருஷ்டா ரக்ஷஸா க்ரூரகர்மணா ।

க்ரோஸந்தீ ராமராமேதி லக்ஷ்மணேதி ச விஸ்வரம் ॥

स्फुरन्ती रावणस्याङ्गे पन्नगेन्द्रवधूर्यथा ॥

ஸ்புரந்தீ ராவணஸ்யாங்கே பன்னகேந்த்ரவதூரயதா ॥

க்ரூர கர்மணா - கொடிய செயலுற்ற

ரக்ஷஸா - அரக்கனால்

ஹரியமாணா - துக்கிக்கொண்டு போகப்படுகின்றவளாய்

ராம ராம - ஸ்ரீராம! ஸ்ரீராம!

இதி - என்றும்

லக்ஷ்மணா - லக்ஷ்மணா

இதி ச - என்றும்

விஸ்வரம் - பரிதாபமான குரவிட்டு

க்ரோஸந்தீ - கதறுகிறவளாயும்

ராவணஸ்ய - ராவணனது

அங்கே - மடியில்

பன்னகேந்த்ரவதூ - சர்ப்பராஜன் பத்தினியான பாம்பு

யதா - போலவே

ஸ்புரந்தீ - துடித்துக் கொண்டிருக்கின்றவளாயும்

மயா - என்னால்

த்ருஷ்டா - பார்க்கப்பட்ட

ஸாது - அவள்தான்

மைதிலீ - ஜானகியாரென்று

அநுமானாத் - அடையாளத்தால்

ஜாநாமி - அறிகிறேன்.

ந ஸம்ஸய: - இதற்கையுமில்லை.

தே - தேவாரது

தாம் காந்தாம் - அந்தக் காதலியை

ஆனயாமி - கொண்டுவந்து சேர்க்கிறேன்.

மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே!

ஸோகம் - மனக் கவலையை

த்யஜ - ஒழிப்பீராக.

8

9

10

आत्मनापक्षम् मां हि हृद्वा शैलतटे स्थितम् ।

उत्तरीयं तया त्यक्तं शुभान्यामरणानि च ॥

ஆத்மநா பஞ்சமம் மாம் ஹி த்ருஷ்ட்வா ஸைலதடே ஸ்திதம் ।

உத்தரீயம் தயா த்யக்தம் ஸு-பாண்யாபரணாநி ச ॥

ஆத்மநா - என்னைச் சேர்த்து

பஞ்சமம் - துவர்களுடனிருந்த

மாம் - என்னை

ஸைலதடே - மலைத்தாழ்வரையில்

ஸ்திதம் - இருக்கின்றவனாய்

த்ருஷ்ட்வாஹி - பார்க்கத்தும்

தயா - அவளால்

உத்தரீயம் - மேலாடையும்

ஸு-பானி - அழகிய

ஆபரணாநி - ஆபரணங்களும்

சத்யக்தம் - ஒன்றுசேர்த்து போடப்பட்டது.

नानयिष्याम्यहं तानि प्रत्यभिज्ञातुमर्हसि ॥

தான்யஸ்யமாபிர் க்ருஹீதாநி நிஹிதானி ச ராகவ ।

ஆனயிஷ்யாம்யஹம் தானி ப்ரத்யபிஞ்ஞாது மஹ்றஸி ॥

அஸ்மாபி: - எங்களால்

தானி - அவைகள்

க்ருஹீதானி - எடுக்கப்பட்டு

நிஹிதானி - பத்திரமாய் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தானி ச - அவைகளை

அஹம் - நான்

ஆனயிஷ்யாமி - இதோ கொண்டு வருகிறேன்.

ராகவ - ஸ்ரீராம!

ப்ரத்யபிஞ்ஞாதும் - முன்னறிந்தவைகள்தானோ என்று பார்க்க

அஹ்றஸி - அருள்புரிவீராக.

तमव्यतितो रामः सुशिवं प्रियवादिनम् ।

आनयस्व सखे शीघ्रं किमर्थं प्रविलम्बसे ॥

தமப்ரவீதீ ததோ ராம: ஸுகீவம் ப்ரியவாதினம் ।

ஆனயஸ்வ ஸகே ஸீக்ரம் கிமர்தம் ப்ரவிஸம்பஸே ॥

தத: - அப்பொழுது

ப்ரியவாதினம் - இனிமையாய் பேசிய

தம் - அந்த

11

12

13

ஸுக்ரீவம்	-	சக்ரீவரைப் பார்த்து
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
ஸகே	-	நண்பனே
ஸீக்ரம்	-	சீக்கிரமாய்
த்வம்	-	நீர்
ஆனயஸ்வ	-	கொண்டுவாரும்.
கிமர்தம்	-	ஏன்
விஸம்பஸே	-	தாமதிக்கின்றீர்
அப்ரவீக்	-	என்று சொன்னார்.

एवमुक्तु सुग्रीवः शैलस्य गहनां गृहाम् ।

प्रविवेश ततः शीघ्रं राघवप्रियकाश्याम् ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸுக்ரீவ: ஸைலஸ்ய கஹனாம் குஹாம் ।

ப்ரவிவேஸ தத: ஸீக்ரம் ராகவ ப்ரிய காம்யயாம் ॥

தத: - அப்பொழுது
ராகவ ப்ரிய காம்யயா - ஸ்ரீராமருக்கு இஷ்டமானதைச் செய்வதில்

ஏவம்	-	அவாவின்னால்
உத்த:	-	மேற்கண்டவாறு
ஸுக்ரீவ:	-	நியமனம்பெற்ற
ஸீக்ரம் து	-	சக்ரீவர்
ஸைஸஸ்ய	-	உட்பனேயே
கஹனாம்	-	மலையினது
குஹாம்	-	அபூர்வமாகிய
ப்ரவிவேஸ	-	ஒரு குகைக்குள்
	-	நுழைந்தார்.

उत्तरीयं गृहीत्वा तु शुमान्याभरणानि च ।

इदं पश्यति रामाय दर्शयामास वानरः ॥

உத்தரீயம் க்ருஹீத்வா து ஸுபான்யாபரணாநி ச ।

இதம் பஸ்யேதி ராமாய தர்ஸயாமாஸ வானர: ॥

ஸ:	-	அந்த
வானர:	-	வானரர்,
தானி	-	அந்த
ஆபரணாநி ச	-	ஆபரணங்களையும்
உத்தரீயம் து	-	மேலாடையையும்
க்ருஹீத்வா	-	எடுத்திவந்து,
ராமாய	-	ஸ்ரீராமரின்
தர்ஸயாமாஸ	-	முன்னிலையில் வைத்தார்,
இதம்	-	இதை
பஸ்ய	-	பாரும்
இதி	-	என்றார்.

14

15

ततो गृहीत्वा तद्वासः शुमान्याभरणानि च ।

अभयदास्यसंरुद्धो नीहारणीव चन्द्रमाः ॥

ததோ க்ருஹீத்வா தத்வாஸ: ஸுபான்யாபரணாநி ச ।

அபவத் பாஷ்பஸம்ருத்தோ நீஹாரேணேவ சந்த்ரமா: ॥

தத:	-	அப்பொழுது
தத்வாஸ:	-	அந்த ஆடையையும்
ஸுபானி	-	அழகிய
ஆபரணாநி ச	-	ஆபரணங்களையும்
க்ருஹீத்வா	-	கையேந்தி வாங்கிக்கொண்டு,
சந்த்ரமா:	-	சந்திரன்
நீஹாரேண	-	பனியால்
இவ:	-	எப்படியோ அப்படியே
பாஷ்ப ஸம்ருத்த:	-	கண்ணீரால் நனைந்தவராக
அபவத்	-	ஆயினர்.

सीतास्नेहप्रवृत्तेन स तु बाष्पेण दूषितः ।

हा प्रियेति रुदन् धीर्यमुत्सृज्य न्यपतत् क्षिति ॥

ஸீதாஸ்நேஹ ப்ரவ்ருத்தேந ஸ து பாஷ்பேண தூஷித: ।

ஹா ப்ரியேதி ருதந் தைர்யமுத்ஸருஜ்ய ந்யபதத் க்ஷிதௌ ॥

ஸ: து	-	அவரும்
ஸீதாஸ்நேஹ	-	ஸீதையினிடத்திலுள்ள அன்பின் மிகுதியால்
ப்ரவ்ருத்தேந	-	உண்டான
பாஷ்பேண்	-	கண்ணீரால்
தூஷித:	-	நனைந்தவராய்
தைர்யம்	-	தையிதத்தை
உத்ஸருஜ்ய	-	இழந்து
ஹா	-	ஆ
ப்ரியே	-	என் காதலியே
இதி	-	என்று
ருதந்	-	கதறிக்கொண்டு
க்ஷிதௌ	-	பூமியில்
ந்யபதத்	-	படுத்துவிட்டார்.

हृदि कृत्वा तु बहुशस्तमलंकारमुत्तमम् ।

निशङ्का स भृशं सर्पां विलस्य इव रोषितः ॥

ஹ்ருதி க்ருத்வா து பஹுஸத்ஸமலங்கார முத்தமம் ।

நிஸங்காஸ ப்ருஸம் ஸர்போ பிலஸ்த இவ ரோஷித: ॥

16

17

18

தம்	- அந்த
உத்தமம்	- சிறந்த
அலங்காரம்	- நகைவகையை
பஹும:	- பலமுறை
ஹ்ருதி	- மார்பில்
க்ருத்வாது	- அணைத்துக்கொண்டு
பிலஸ்த:	- வளைக்குள்ளிருக்கும்
ரோஷித:	- சினைக்கொண்ட
ஸர்ப:	- பாம்பு
இவ	- போல்
ப்ருபம்	- மிகவும்
நிஸர்வாஸ	- பெருமூச்செறிந்தார்.

अविच्छिन्नप्रवृत्तु सीमिति वीक्ष्य पार्श्वतः ।

परिदेवयितुं दीनं रामः समुपयक्रान्ते ॥

அவிச்சின்னாப்ருவேகஸ்து ஸௌமித்திரிம் வீஷ்ய பார்ஸ்வத: ।

பரிதேவயிதும் தீனம் ராம: ஸமுபசக்ரமே ॥

19

ராம:து	- ஸ்ரீராமரும்
அவிச்சின்னாப்ருவேக:	- ஓயாதுகண்ணிப்பெருகவிட்டுக் கொண்டுப்பவராய்
பார்ஸ்வத:	- பக்கவிலிருக்கின்ற
ஸௌமித்திரிம்	- லக்ஷ்மணரை
வீக்ஷ்ய	- பார்த்து
தீனம்	- பரிதாபமாய்
பரிதேவயிதும்	- பின்வருமாறு புலம்ப
ஸமுபசக்ரமே	- தலைப்பட்டார்.

पश्य लक्ष्मण वैदेह्या संत्यक्तं हियमाणया ।

उत्तरायामिदं भूमी शशिरादभूषणानि च ॥

பார்ய லக்ஷ்மண வைதேஹ்யா ஸந்த்யக்தம் ஹ்ரியமாணயா ।

உத்தராயிதம் பூமௌ ஸரீராத் பூஷணாநி ச ॥

20

லக்ஷ்மண	- லக்ஷ்மணர்
ஹ்ரியமாணயா	- தூக்கிப்போகப்படுகிற
வைதேஹ்யா	- ஜானகியால்
பூமௌ	- தரையில்
ஸரீராத்	- உடலினின்று கழற்றி எறியப்பட்ட
பூஷணாநி ச	- ஆபரணங்களையும்
ஸந்த்யக்தம்	- எறியப்பட்ட
இதம்	- இந்த
உத்தராயம்	- உத்தரீயத்தையும்
பார்ய	- பார்.

शादृश्यां ध्रुवं भूयां सीतया हियमाणया ।

उत्सृष्टं भूषणमिदं तथास्त्रं हि दृश्यते ॥

ஸாத்வுலின்யாம் த்ருவம் பூம்யாம் ஸீதயா ஹ்ரியமாணயா ।

உத்ஸ்ருஷ்டம் பூஷணமிதம் ததாஸ்தம் ஹி த்ருஸ்யதே ॥

21

ஹ்ரியமாணயா	- தூக்கிப் போகப்படுகிற
ஸீதயா	- ஸீதையால்
ஸாத்வுலின்யாம்	- இளம்புல் நிறைந்த
பூம்யாம்	- தரையில்
இதம் பூஷணம்	- இந்த நகைவகை
உத்ஸ்ருஷ்டம்	- எறியப்பட்டிருக்கிறது;
த்ருவம்	- இது திண்ணம்.
ஹி	- ஆகையால்தான்
ததாஸ்தம்	- உருமாறாததாய்
த்ருஸ்யதே	- காணப்படுகிறது.

एवमुक्तस्तु रामेण लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् ।

नाहं जानामि केयूरं नाहं जानामि कुण्डलं ॥

ஏவமுகதஸ்து ராமேண லக்ஷ்மணோ வாக்யமபரவீத் ।

நாஹம் ஜாநாமி கேயூரே நாஹம் ஜாநாமி குண்டலே ॥

नूपुरं त्वमिजानामि नित्यं पादामिवन्दनात् ॥

நூபுரே த்வமிஜாநாமி நித்யம் பாதாமிவந்தநாத் ॥

22

ராமேண	- ஸ்ரீராமரால்
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உக்த:	- சொல்லியதற்கு செவிசாற்றிய
லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்,
து	- இச்சமயத்தில்
வாக்யம்	- பின்வரும் திருவாக்கை
அப்ரவீத்	- திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.
ஜானாமி ந	- நான்
கேயூரே	- கைகளிலணியும் இரு கேயூரங்களை
அஹம்	- பார்த்திலேன்;
குண்டலே	- காதிலணியும் குண்டலங்களிரண்டையும்
ஜாநாமி ந	- பார்த்திலேன்;
நித்யம்	- பிரதிநிதமும்
பாதாபி வந்தநாத்	- திருவடிகளில் விழுந்து சேவித்து வந்தமையால்
நூபுரேது	- பாதங்களிலணிந்திருக்கும் சிலம்புகள்
	- இரண்டை மாதிரியும்
அபிஜாநாமி	- நன்கு பார்த்திருக்கிறேன்.

ततः स राघवो दीनः सुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥

தத: ஸ ராகவோ தீன: ஸுக்ரீவ மிதமப்ரவீத் ॥ 23

தத: - அப்பொழுது
ஸ: ராகவ: - அந்த பூரீராமர்,
தீன: - பரிதாபநிலையில் இருக்கின்றவராய்
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவரைப் பார்த்து
இதம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

इहि सुग्रीव क देश हियन्ती लक्षिता त्वया ।

ரஹி ஸுக்ரீவ கம் தேசம் ஹரியந்தீ லக்ஷிதா த்வயா ॥

ப்ருஹி ஸுக்ரீவ கம் தேசம் ஹரியந்தீ லக்ஷிதா த்வயா ।
ரஹி ஸுக்ரீவ கம் தேசம் ஹரியந்தீ லக்ஷிதா த்வயா ॥ 24

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவரே
மம - எனது
ப்ராணப்ரியா - பிராணனினும் அருமையானவளான அவள்
ரௌத்ரரூபேண - கொடிய உருவமுடைய
ரக்ஷஸா - அரக்கனால்
ஹ்ருதா - அபகரிக்கப்பட்டவளாய்
ஹ்ரியந்தீ - தூக்கிக்கொண்டுப் போகப்படுகிறவளாய்
கம் தேசம் - எந்த பிரதேசத்தில்
த்வயா - உம்மால்
லக்ஷிதா - பார்க்கப் பட்டாள்?
ப்ருஹி - இதைச் சொல்லும்.

यव या वसति तद्रक्षी महद्वयसंनदः मम ।

யவ யா வசதி தத்ரக்ஷி மஹத்வயஸந்தம் மம ॥

க்வ யா வஸதி தத்ரக்ஷோ மஹத்வயஸந்தம் மம ।
யந்திமித்தமஹம் ஸ்வாந்தநாஸயிஷ்யாமி ராக்ஷஸான் ॥ 25

हरता मैथिलीं येन सा च रोषयता भृशम् ॥

ஹரதா மைதிலீ யேன சா ச ரோஷயதா ப்ருஸம் ॥

ஹரதா மைதிலீ யேன சா ச ரோஷயதா ப்ருஸம் ।
அத்மநோ ஜீவிதாந்தாய ம்ருத்யுத்வாஹம்பாவந்தம் ॥ 26

மைதிலீம் - மைதிலியை
ஹரதா - கவரந்தவளாய்
மாம் ச - எனக்கு
ப்ருஸம் - மிக

ரோஷயதா - கோபம் மூட்டியவன்
யேன - எவனோ அவனால்
ஆத்மந: - தனது
ஜீவிதாந்தாய - உயிரின் அழிவின் பொருட்டு
ம்ருத்யு த்வாரம் - யமனது கதவு
அபாவந்தம் - திறக்கப்பட்டதாய்,
யந்திமித்தம் - அந்த அவன் காரணமாய்
ராக்ஷஸான் - அரக்கர்கள்
ஸர்வாத் - எல்லோரையும்
அஹம் - நான்
நாஸயிஷ்யாமி - கொல்லப் போகிறேனோ,
மம - எனக்கு
மஹத்வயஸந்தம் - அசஹ்யமான துக்கத்தை விளைவித்திருக்கிற
தத் - அந்த
ரக்ஷ: - அரக்கன்
க்வ வா - எங்கேதான்
வஸதி - வசித்துக் கொண்டிருக்கிறான்?

मम इयित्वरा हता वनान्ताद्भिनचरेण विषय्य येन सा ।

மம இயித்வரா ஹதா வநாந்தாத் ரஜநிசரேண விமத்ய யேந ஸா ॥

மம இயித்வரா ஹதா வநாந்தாத் ரஜநிசரேண விமத்ய யேந ஸா
கத்ய மம ரிபும் த்வமத்ய வை பலவக்யதே யமஸாதனம் நயாமி ॥ 27

மம - எனது
தயிததரா - தயி அன்பார்ந்த
ஸா - அவள்
யேந - எந்த
ரஜநிசரேண - அரக்கனால்
வநாந்தாத் - காட்டிலிருந்து
விமத்ய - பலாத்கரித்து,
ஹ்ருதா - அபகரிக்கப்பட்டிருக்கிறாளோ, அந்த
மம - எனது
ரிபும் - சத்ருவை
யமன் லீட்டிற்கு - யமன் லீட்டிற்கு
அத்ய வை - இப்பொழுதே
நயாமி - அனுப்புகிறேன்.
பலவக்யதே - வானர மன்னரே
த்வம் - நீர்
கத்ய - எல்லாம் விளங்க விளம்பும்.

இதன்பின்னே ப்ரதம் ராமானே வால்மீகியே ஆதிகாண்டே
ஷாபிம்ஸிதி ஸுமஸரிஸாயம் ஸம்ஸரிஸாயம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
புஷ்கஸ்ப்ரயங்குலாம் நம ஷக்ஷ: ஸர்வ: ॥

ஸப்தம்: ஸங்க: - 7

एवमुक्तस्त्वनुमीवो रामेणानेन वानरः ।

अब्रवीत् प्राअलिवाक्यं सबाष्पं बाष्पगद्गदः ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸுக்ரீவோ ராமேணானேந வானர: ।

அப்ரவீத் ப்ராஜ்ஜலிர்வாக்யம் ஸபாஷ்பம் பாஷ்பகத்தத: ॥

ஆர்தேந - மிக மனம் நொந்துகிடந்த

ராமேண - ஸ்ரீராமரால்

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உக்த: - சொல்லப்பட்டதற்கு செவிசாற்றிய

வானர: - வானரனான

ஸுக்ரீவ: து - ஸுக்ரீவனும்

ப்ராஜ்ஜலி: - அஞ்சலி செய்துகொண்டு

ஸபாஷ்பம் - கண்ணில் நீர் ததும்ப

பாஷ்பகத்ததம் - கண்ணிரால் தழுதழுத்து வெளிவந்த

வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை

அப்ரவீத் - சொன்னான்.

न जाने नित्यं तस्य सर्वथा पापशंसः ।

सामर्थ्यं विक्रमं वापि दौष्कुल्यस्य या कुलम् ॥

ந ஜானே நிலயம் தஸ்ய ஸர்வதா பாபசஷஸ: ।

ஸாமர்த்த்யம் விக்ரமம் வாபி தௌஷ்குலேயஸ்ய வா குலம் ॥

தஸ்ய - 'அந்த

தௌஷ்குலேயஸ்ய - ஈனஜாதியில் பிறந்த

பாபசஷஸ: - பாபியான அரக்கனது

நிலயம் - இருப்பிடத்தையாவது

ஸாமர்த்த்யம் - சாமர்த்தியத்தையாவது

விக்ரமம் - பராக்ரமத்தையாவது

குலம் அபி வா - குலத்தையாவது

ஸர்வதா வா - ஏதொன்றையும்

ந ஜானே - நான் அறியேன்.

सत्यं ते प्रतिजानामि त्यज शोकमरिन्दम् ।

करिष्यामि तथा यत्नं यथा प्राप्स्यसि मैथिलीम् ॥

ஸத்யம் தே ப்ரதிஜ்நாமி த்யஜ ஸோகமரிந்தம் ।

கரிஷ்யாமி ததா யத்நம் யதா ப்ராப்ஸ்யஸி மைதிலீம் ॥

மைதிலீம் - ஜானகிதேவியாரை

யதா - எது செய்தால்

1

2

3

ப்ராப்ஸ்யஸி

- தேவரீர் அடைவீரோ

ததா

- அவ்விதமே

யத்நம்

- யத்தினத்தை

கரிஷ்யாமி

- செய்கிறேன்.

அரிந்தம்

- எப்பவும் எதிலும் ஜயம்பெற்று விளங்குபவரோ

தே

- தேவரீருக்கு

ஸத்யம்

- சத்தியமாய்

ப்ரதிஜ்நாமி

- ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்.

ஸோகம் த்யஜ

- சோகத்தை ஒழியும்.

सावर्णं सगर्णं हत्वा परितोष्यात्मपीरुषम् ।

तथास्मि कर्णं न विराद्यथा प्रीतो न विष्यसि ॥

ராவணம் ஸகணம் ஹத்வா பரிதோஷ்யாத்மபௌருஷம் ।

ததா(அ)ஸ்மி கர்ண ந விராத்யதா ப்ரீதோ பவிஷ்யஸி ॥

ஸகணம்

- கூட்டத்தாருடன்

ராவணம்

- ராவணனை

ஹத்வா

- கொன்று,

ஆத்ம பௌருஷம்

- தேவரீரது ஆற்றலை

பரிதோஷ்ய

- நாங்கள் கண்டுகளிக்கச் செய்து,

ப்ரீத:

- மனத்திருப்தி கொண்டவராய்

அஸ்மி

- நான்

யதா

- எப்படிச் செய்தால்

பவிஷ்யஸி

- ஆகுவிரோ

ந சிராத்

- காவலிளம்பமின்றி

ததா

- அப்படியே

கர்ண

- செய்து முடிக்கிறேன்.

अतं वैकुण्ठमालम्ब्य धीर्यमात्मगतं स्मर ।

सखिषानामसख्यमीदृशं बुद्धिबोधवम् ॥

அலம் வைக்லவ்ய மாலம்ப்ய தைர்யமாத்மகதம் ஸ்மர ।

தவத்விதா நம ஸத்ருஸமீத்ருஸம் புத்தி லாகவம் ॥

வைக்லவ்யம்

- மனங்கலங்குதலை

ஆலம்ப்ய

- அடைந்தது

அலம்

- பேர்தும்.

ஆத்மகதம்

- கூடப்பிறந்த

தைர்யம்

- தைரியத்தை

ஸ்மர

- நினைத்துக் கொள்ளும்.

தவத்விதாநாம்

- தேவரீர் போன்றவர்களுக்கு

4

5

ஈத்ருஸம் - இப்படிப்பட்ட
புத்தி லாகவம் - மனத்தடுமாற்றம்
அஸ்த்ருஸம் - ஏற்றதன்று.

मयापि व्यसनं प्राप्तं मर्याहरणं महत् ।

न चाहमेव शोचामि न च धैर्यं परित्यजे ॥

மயா(அ)பி வ்யஸனம் ப்ராப்தம் பார்யாஹரணஜம் மஹத் ।

ந சாஹமேவம் ஸோசாமி ந ச கைர்யம் பரித்யஜே ॥

மயா அபி - என்னாலும்
பார்யாஹரணஜம் - பார்யையை அபகரித்ததால் உண்டான
மஹத் வ்யஸனம் - பெரும் துக்கம்
ப்ராப்தம் - அடையப்பட்டிருக்கிறது.
அஹம் - நான்
ஏவம் ச - இப்படியாய்
ஸோசாமி ந - மனமுருக்கவில்லை
கைர்யம் ச - கைரியத்தையும்
பரித்யஜே ந - நானிழக்கவில்லை.

नाहं तामनुशोचामि प्राकृतो वानरोऽपि सन् ।

महात्मा च विनीतश्च किं पुनर्धृतिमान् भवान् ॥

நாஹம் தாமநுஸோசாமி ப்ராக்ருதோ வானரோ஽பி ஸன் ।

மஹாத்மா ச விநீதப் ச கிம் புனர்த்ருதிமான் பவான் ॥

அஹம் - நான்
ப்ராக்ருத: - பெரியோர்களிடமிருந்து உபதேசம் பெறாத
வானர: ஸன் அபி - வானனாய் இருந்தும்
தாம் - அவளை
அநுஸோசாமி ந - நினைத்து நினைத்து தவியாதிருக்கின்றேன்.
மஹாத்மா ச - மஹாத்மாவும்,
விநீத: - பெரியோர்களின் உபதேசம் பெற்றவரும்,
த்ருதிமான் ச - எதுவும் நன்மைக்கெனவே திருப்திகொள்ளும்.
சித்தமுடையவருமான

பவான் கிம் புன: - தேவரீர் இப்படித் துயரமுறலாமோ?

बाष्पमापतितं धैर्याग्निमहीतु त्वमर्हसि ।

मर्यादां सत्त्वयुक्तानां धृतिं नोत्पद्यमर्हसि ॥

பாஷ்ப மாபதிதம் தைர்யாந்நிரஹீதம் த்வமர்ஹஸி ।

மர்யாதாம் ஸத்வயுக்தநாம் த்ருதிம் நோதஸ்ரஷ்டுமிம்ஹஸி ॥

த்வம் - தேவரீர்
தைர்யாத் - கைரியத்தையெண்ணு

6

7

8

ஆபதிதம் - பெருகிவரும்
பாஷ்பம் - கண்ணீரை
நிக்ரஹீதம் அர்ஹஸி - நிறுத்த வேண்டும்.
ஸத்வ யுக்தநாம் - பிறவிக்குணமாயுடையவர்களுடைய
மர்யாதாம் - அனுஷ்டித்துக் காட்ட வேண்டியதாயிருக்கிற
த்ருதிம் - எதுவும் நன்மைக்காகவே எனும் மனோபாவத்தை
உத்ஸ்ரஷ்டும் - கைவிட
ந அர்ஹஸி - கூடாது.

व्यसने वार्यकुच्छे वा मये वा जीवितान्तके ।

विमृशन् वै स्वया बुद्ध्या धृतिमान्नावसीदति ॥

வ்யஸனே வார்த் க்ருச்ரே வா பயே வா ஜீவிதாந்தகே ।

விம்ருஸன் வை ஸ்வயா புத்த்யா த்ருதிமான் நாவஸீததி ॥

த்ருதிமான் - எதுவும் நன்மைக்கெனும் மனத்திருப்தி
கொள்பவன்

வ்யஸனே வா - விபத்தில் தானாகட்டும்
அர்த் க்ருச்ரே - பொருளையிழக்கிறதில் தானாகட்டும்
பயே வா - அப்த்தில் தானாகட்டும்
ஜீவிதாந்தகே வா - உயிர்போகும் வேளையில் தானாகட்டும்
ஸ்வயா - தனது
புத்த்யா - நல்வ அறிவைக்கொண்டு
விம்ருஸன் வை - பர்யாவோசனை செய்து
அவஸீததி ந - மனத்தளர்ச்சி அடையாதிருக்கிறான்.

बालिशसु नरो नित्यं वैकुण्ठं योऽनुवर्तते ।

स मज्जत्यवशः शोकं भारक्षान्तं च नीजले ॥

பாலிஸஸு நரோ நித்யம் வைக்லவ்யம் யோ஽னுவர்ததே ।

ஸ மஜ்ஜத்யவஸ: ஸோகே பாராக்ஷாந்தேவ நௌஜலே ॥

ய: நர: - எந்த ஒரு மனிதன்
பாலிஸ: து - கோழை மனமுடையவனாய்
வைக்லவ்யம் - மனவலி குன்றியிருத்தலை
நித்யம் - எக்காலத்திலும்
அனுவர்ததே - பற்றியிருக்கிறானோ
ஸ: - அவன்
அவஸ: - கையால் ஆகாதவனாய்
ஸோகே - சோகத்தில்
பாராக்ஷாந்தா - எவ்வுக்கு மிஞ்சின பாரம் மிகுந்த
நௌ: - ஓர் ஓடம்
ஜலே இவ - ஜலத்தில் எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
மஜ்ஜதி - மூழ்கி நாசமடைகிறான்.

9

10

एषोऽअलिर्मया बद्धः प्रणयत्वा प्रसादये ।

पौखं अय शोकस्य नान्तरं दातुमर्हसि ॥

ஏஷோ஽லிர்மயா பத்த: ப்ரணயாத் த்வாம் ப்ரஸாதயே ।

பெளருஷம் ஸ்ரய ஸோகஸ்ய நான்தரம் தாதுமர்ஹஸி ॥

11

மயா - என்னால்

ஏஷ: - இந்த

அஞ்ஜலி: - கைக்கப்ப்தல்

பத்த: - செய்யப்பட்டது.

த்வாம் - தேவாரீரே

ப்ரணயாத் - அன்பின் மிகுதியால்

ப்ரஸாதயே - பிரார்த்தித்து வேண்டுகிறேன்.

பெளருஷம் - ஆற்றலை

ஸ்ரய - மேற்கொள்ளும்.

ஸோகஸ்ய - சோகத்திற்கு

அந்தரம் தாதும் - இடம் கொடுக்க

அர்ஹஸி ந - கூடாது.

ये शोकमनुवर्तन्ते न तेषां विद्यते सुखम् ।

तेजस्य वीर्यते तेषां न त्वं शोचितुमर्हसि ॥

யே ஸோகமநுவர்த்தந்தே ந தேஷாம் வித்யதே ஸுகம் ।

தேஜஸ்ச வீர்யதே தேஷாம் ந த்வம் ஸோசிதுமர்ஹஸி ॥

12

யே - எங்கள்

ஸோகம் - சோகத்தை

அநுவர்த்தந்தே - இடைவிடாது பாராட்டுகின்றார்களோ

தேஷாம் - அவர்களுக்கு

ஸுகம் - மனத்திருப்தி என்பது.

ந வித்யதே - உண்டாக மாட்டாது.

தேஷாம் - அவர்களுடைய

தேஜ:ச - வலுவும்

கூர்யதே - குன்றிப்போகிறது.

த்வம் - தேவாரீர்

ஸோசிதும் - துன்புறுவதற்கு

அர்ஹஸி ந - இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

शोकनाभिप्रपन्नस्य जीविते चापि संशयः ।

स शोकं त्यज राजेन्द्र धैर्यमाश्रय केवलम् ॥

ஸோகேநாபிப்ரபந்தஸ்ய ஜீவிதே சாபி ஸம்ஸய: ।

ஸ ஸோகம் த்யஜ ராஜேந்த்ர ணையமாஸ்ரய கேவலம் ॥

13

ஸோகேந

அபிப்ரபந்தஸ்ய

ஜீவிதேச

ஸம்ஸய: அபி

ராஜேந்த்ர

ஸ:

ஸோகம்

த்யஜ

கேவலம்

தைர்யம்

ஆஸ்ரய

சோகத்தை

ஒழியும்.

முற்றிலும்

தைரியம் ஒன்றையே

மேற்கொள்ளும்.

சோகத்தால்

மனம் நொந்துகிடக்கும் ஒருவனுக்கு

உயிருடனிருக்கும் விஷயத்திலும்

ஆபத்துதான்.

ராஜேந்திர

அந்த நீர்

சோகத்தை

ஒழியும்.

முற்றிலும்

தைரியம் ஒன்றையே

மேற்கொள்ளும்.

சோகம்

த்யஜ

கேவலம்

தைரியம்

ஆஸ்ரய

சோகத்தை

ஒழியும்.

முற்றிலும்

தைரியம் ஒன்றையே

மேற்கொள்ளும்.

சோகம்

த்யஜ

கேவலம்

தைரியம்

ஆஸ்ரய

சோகத்தை

ஒழியும்.

முற்றிலும்

தைரியம் ஒன்றையே

மேற்கொள்ளும்.

हितं वयस्यभावेन भूमि नोपदिशामि ते ।

वयस्यतां पूजयन् मे न त्वं शोचितुमर्हसि ॥

ஹிதம் வயஸ்யபாவேன ப்ருமி நோபதிஸாமி தே ।

வயஸ்யதாம் பூஜயன் மே ந த்வம் ஸோசிதுமர்ஹஸி ॥

14

வயஸ்யபாவேன - ஆபத்தினைகிதென்னும் உரிமையினால்

ஹிதம் - இத்ததை

ப்ருமி - நான் விண்ணப்பம் செய்கின்றேன்.

தே - தேவாரீருக்கு

உபதிஸாமி ந - நான் உபதேசிக்க வரவில்லை.

த்வம் - தேவாரீர்

மே வயஸ்யதாம் - அடியேனது நட்பை

பூஜயன் - பெருமைப்படுத்தி,

ஸோசிதும் - வருத்தமுற

அர்ஹஸி ந - இடங்கொடுக்காதிருப்பீராக.

मधुरं सान्तिव्रतस्तेन सुग्रीवेण स राघवः ।

मुखमश्रुवरिचिह्नं वखास्तेन ममाज्ञं तव ॥

மதுரம் ஸாந்த்விதஸ் தேந ஸுக்ரீவேண ஸ ராகவ: ।

முகமஸ்ருபரிக்கிளினம் வஸ்த்ராத்நேந மமார்ஜ தத் ॥

15

தேந - அந்த

ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவனால்

மதுரம் - நாஸூக்கிய

ஸாந்த்வித: - தேற்றப்பட்ட

ஸ: - அந்த

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,

அஸ்ருபரிக்கிளினம் - கண்ணீரால் நனைந்திருந்த

தத் - அந்த

முகம் - முகத்தை

வஸ்த்ராத்நேந - வஸ்த்ரத்தின் நுனியால்
மமார்த்நு - துடைத்துக் கொண்டார்.

प्रकृतिस्थस्तु काकुत्स्थः सुग्रीववचनात् प्रभुः ।

संपरिव्रज्य सुग्रीवमिदं वचनमब्रवीत् ॥

ப்ரக்ருதிஸ்தஸ்து காகுத்ஸ்த: ஸு-க்ரீவ வசநாத் ப்ரபு: ।

ஸம்பரிஷ்வஜ்ய ஸு-க்ரீவமிதம் வசனம்ப்ரவீத் ॥

ப்ரபு:

- ப்ரேயுவாகிய

காகுத்ஸ்த:

- பூரீராமர்

ஸு-க்ரீவ வசநாத்

- ஸு-க்ரீவனது சொல்லால்

ப்ரக்ருதிஸ்த: து

- இயற்கையான மனநிலையையடைந்தவராகி

ஸு-க்ரீவன

- ஸு-க்ரீவன

ஸம்பரிஷ்வஜ்ய

- கட்புத்தழுவிக்கொண்டு

இதம்

- பின்வரும்

வசனம்

- வசனம்

அப்ரவீத்

- மொழிந்தார்.

16

कर्तव्यं यद्वयस्येन सिन्धेन च हितेन च ।

अनुसृत्य च युक्तं च कृतं सुग्रीव तत्तया ॥

கர்தவ்யம் யத்வயஸ்யேந ஸிந்ஹேந ச ஹிதேந ச ।

அநுசுர்த்ய ச யுக்தம் ச க்ருதம் ஸு-க்ரீவ தத் த்வயா ॥

ஸு-க்ரீவ

- ஸு-க்ரீவரே

ஸிந்ஹேந ச

- அன்புள்ளவனும்

ஹிதேந ச

- உதவி புரிகிறவனுமான

வயஸ்யேந

- ஆப்தசினேகிதனால்

யத்

- எது

அநுசுர்த்ய ச

- அநுகூலமாகிருக்கிறது

யுக்தம் ச

- சம்பத்திற்கேற்றதாயிருக்கிறதுமாய்

கர்தவ்யம்

- செய்யவேண்டியதோ

தத்

- அது

த்வயா

- உம்மால்

க்ருதம்

- செய்யப்பட்டது.

17

एष च प्रकृतिस्थोऽहमनुनीतस्त्वया सखे ।

दुर्लभो हीदृशो बन्धुरस्मिन् काले विशेषतः ।

ஏஷ ச ப்ரக்ருதிஸ்தோஹமநுநீதஸ்த்வயா ஸகே ।

துர்லபோ ஹீத்ருஸோ பந்தூரஸமின் காலே விஸேஷத: ॥

ஸகே

- தோழரே

த்வயா

- உம்மால்

அநுநீத:

- தேற்றப்பட்ட

18

ஏஷ: அஹம்

- இந்த நான்

ப்ரக்ருதிஸ்த: ச

- இயற்கையான மன நிலைமையை

அடைந்தவனாகி விட்டேன்.

விஸேஷத:

- முக்யமாய்

அஸமின்

- இந்த

காலே

- துர்ப்பக்யதசையில்

சந்த்ரம:

- இப்படிப்பட்ட

பந்த:

- ஆப்தசினேகிதன்

துர்லப: ஹி

- அடைப்பது மிகவும் அரிது.

किं तु यत्नस्त्वया कार्यं मैथित्या: परिमार्णे ।

रक्षसस्य च रीद्वस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥

கிந்து யத்நஸ்த்வயா கார்யோ மைதிஸ்யா: பரிமார்கணே ।

ராக்ஷஸஸ்ய ச ரேளத்ரஸ்ய ராவணஸ்ய துராத்மந: ॥

கிந்து

- ஆனபடியால்

துராத்மந:

- துஷ்டனும்

ரேளத்ரஸ்ய

- கொடியனும்

ராக்ஷஸஸ்ய

- அரக்கனுமான

ராவணஸ்ய

- ராவணனையும்

மைதிஸ்யா: ச

- ஜானகியையும்

பரிமார்கணே

- தேடிக்கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில்

யத்ந:

- முயற்சியானது

த்வயா

- உம்மால்

கார்ய:

- மேற்கொள்ளத்தக்கது.

मया च यदनुष्ठेयं विरक्ष्येन तदुच्यताम् ।

वर्षाखिव च सुक्षेत्रे सर्वं संपद्यते तव ॥

மயா ச யதநுஷ்டேயம் விரக்ஷ்யேந ததுச்சயதாம் ।

வர்க்ஷாஸிவச ஸு-க்ஷேத்ரே ஸர்வம் ஸம்பத்யதே தவ ॥

மயா

- என்னால்

அநுஷ்டேயம்

- செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது

யத்

- எதுவோ

தத்

- அதுவும்

விஸ்ரப்தேந

- எதையும் விடாமல்

உச்சயதாம்

- சொல்லப்பட்டும்.

ஸு-க்ஷேத்ரே

- நல்ல வளப்பமுள்ள நிலத்தில்

வர்க்ஷாஸு

- மாரிக்காலங்களில்

இவ ச

- விஸேஷத்த விதைகள் போலவே

தவ

- உமக்கு

ஸர்வம்

- எல்லாமும்

ஸம்பத்யதே

- பலிக்கும்.

19

20

मया च यदिदं वाक्यमभिमानात् समीरितम् ।

तत्त्वया हरिशार्ङ्ग तत्त्वमित्युपायताम् ॥

மயா ச யதிதம் வாக்க்யமபிமானாத் ஸமீரிதம் ।

தத் த்வயா ஹரிசார்க்ங் தத் த்வமித்யுபாயதாம் ॥

ஹரிசார்க்ங் - வானரோத்தமர்
மயா - என்னால்
யத் - எந்த
இதம் வாக்க்யம் - இந்தச் சொல்
அபிமானாத் ச - அபிமானத்தாலேயே
ஸமீரிதம் - சொல்லப்பட்டதோ,
தத் - அத்
த்வயா - உம்மால்
தத்த்வம் - உண்மை
இன்று - என்று
உபதார்யதாம் - நம்பப்பட்ட வேண்டும்.

अनृतं नोक्तपूर्वं मे न च वक्ष्ये कदाचन ।

एतत् प्रतिजानामि सत्येनैव शपामि ते ॥

அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே ந ச வக்ஷ்யே கதாசன ।

ஏதத் தே ப்ரதிஜானாமி ஸத்யேநைவ ஸபாமி தே ॥

மே - என்னால்
அந்ருதம் - பொய்
உக்தபூர்வம் ந - இதற்குமுந்தி எப்பவும் சொல்லப்படவில்லை.
கதாசன ச - இனிமேலும் எப்பவும்
வக்ஷ்யே ந - நான் சொல்ல மாட்டேன்.
தே - உமக்கு
ஏதத் - இதத்
ப்ரதிஜானாமி - ப்ரதிக்கூறு செய்கிறேன்.
ஸத்யேந ஏவ - சத்தியத்தின்மீதும்
தே - உமக்கு
ஸபாமி - ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன்.

ततः प्रहृष्टः सुग्रीवो वानरैः सखिभ्यः सह ।

राघवस्य वचः श्रुत्वा प्रतिज्ञातं विशेषतः ॥

தத் ப்ரஹ்ருஷ்ட: ஸாக்ரீவோ வானரை: ஸகிவை: ஸஹ ।

ராகவஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ப்ரதிஜாதம் விசேஷத: ॥

தத: - அப்பொழுது
வானரை: - வானர
ஸகிவை: ஸஹ - மந்திரிமார்க்களோடுகூட
ஸாக்ரீவன் - ஸாக்ரீவன்
ராகவஸ்ய - ப்ரீராமருடைய
விசேஷத: - விசேஷமாய்

21

22

23

ப்ரதிஞாதம் - உறுதிமொழியாகிற
வச: - சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
ப்ரஹ்ருஷ்ட: - உள்ளம் பூரித்தவனாயினன்.

एवमेकान्तसंपृक्ती ततस्ती नरवानरी ।

उभावन्वोन्यसंशयं सुखं दुःखं प्रभाषताम् ॥

ஏவமேகாந்த ஸம்ப்ருக்திௌ ததஸ்தௌ நரவானரௌ ।

உபாவன்யோன்ய ஸத்ருஸம் ஸுகம் துக்கம் ப்ரபாஷதாம் ॥

தத: - அப்பொழுது
நரவானரௌ - மனிதரும் வானரருமான
அதௌ உபௌ - அந்த இருவர்களும
ஏவம் - இப்படியாய்
ஏகாந்த ஸம்ப்ருக்தௌ - ஒரீ ஏகாந்தமான இடத்தை அடைந்து
அன்யோன்ய ஸத்ருஸம் - இருவர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியுள்ள
துக்கம் - குறையை
ஸுகம் - தாராளமாய்
ப்ரபாஷதாம் - பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

महाशुभावस्य वधो निशम्य हरिर्नराणामुपसमस्य तस्य ।

कृतं स मेने हरिविरुपुञ्जस्तदा स्यकायं हृदयेन विद्वान् ॥

மஹாநுபாவஸ்ய வதோ நிசம்ய

ஹரிர் நராணாம்ருஷபஸ்ய தஸ்ய ।

க்ருதம் ஸ மேநே ஹரிவீர முக்யஸ

ததா ஸ்வகார்யம் ஹ்ருதயேன வித்வான் ॥

ஹரி: - வானரனும்,
ஹரி வீர முக்ய: - வானர வீரர்களில் உத்தமனும்
வித்வான் - கற்றறிந்தவனுமான்
ஸ: - அவன்
நராணாம் - மானிடர்களுக்குள்
ருஷபஸ்ய - உத்தமரும்
மஹாநுபாவஸ்ய - மகானுபாவருமாகிய
தஸ்ய - அவரது
வச: - சொல்லை
நிசம்ய - கேட்டு,
ததா - அப்பொழுது
ஸ்வகார்யம் - தனது காரியம்
க்ருதம் - முடிவுபெற்று விட்டதாக
ஹ்ருதயேன - மனத்தினால்
மேநே - உறுதிக்கொண்டு விட்டான்.

24

25

தித்யாகே முக்த ஸாஸனே வால்மீகியே ஆதிசைவ்யே
சுஜயிம்ஸதி ஹ்ருதயேன ஸம்மதிஸாம் திஷ்டித்த காண்டே
ராம ஸைஸ்வஸதம் தம ஸப்தம் ஸர்க: ॥

அஷ்டம: ஸர்க: - 8

परितुष्टस्तु सुग्रीवस्तेन वाक्येन वानर: ।

लक्ष्मणस्याग्रतो राममिदं वचनमब्रवीत् ॥

பரிதுஷ்டஸ்து ஸுகிரீவஸ்தேந வாக்க்யேன வானர: ।

லக்ஷ்மணஸ்யாக்ரதோ ராம மிதம் வசனமப்ரவீத் ॥

ஸுகிரீவ: - சுக்ரீவரென்ற
வானர: - வானரன்
தேந - அந்த
வாக்க்யேன - சொல்லால்
பரிதுஷ்ட: து - மிகவும் களிப்புற்றவனாய்
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணரது
அக்ரத: - முன்னிலையில்
இதம் - பின்வரும்
வசனம் - வசனம்
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

सर्वथाहमनुग्राह्यो देवतानामसहाय: ।

उपपन्नगुणीपेत: सखा यस्य भवान् मम ॥

ஸர்வதாஹமநுக்ரஹ்யோ தேவதாநாமஸம்ஸாய: ।

உபபந்ந குணோபேத: ஸகா யஸ்ய பவான் மம ॥

உபபந்ந குணோபேத:- திருக்கல்யாண குணங்களையப்பெற்ற

பவான் - தேவரீர்
யஸ்ய - எந்த
மம - எனக்கு
ஸகா - நண்பனோ, அந்த
அஹம் - நான்
ஸர்வதா - முற்றிலும்
தேவதாநாம் - தேவர்களுடைய
அநுக்ரஹ்ய: - அனுக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரனாய் விட்டேன்.
அஸம்ஸய: - இதற்கையமில்லை.

शक्यं खलु भवेद्दाम सहायेन त्वयानघ ।

सुरस्राज्यमपि प्राप्तुं स्वराज्यं किं पुन: प्रभो ॥

ஸக்யம் கலு பவேத்ராம ஸஹாயேன த்வயா அநக ।

ஸுரராஜ்யமபி ப்ராப்தம் ஸ்வராஜ்யம் கிம் புன: பிரபோ ॥

அநக - தோஷரஹிதராய்
ப்ரபோ - எதையும் செய்ய வல்ல
ராமத்வயா - ஸ்ரீராம! தேவரீரால்
ஸஹாயேன - உதவிகொண்ட ஒருவனால்
ஸுர ராஜ்யம் அபி - தேவர்களுடைய ராஜ்யத்தையே
ப்ராப்தம் - அடைய
ஸக்யம் பவேத் - சாத்தியமாகும்.
ஸ்வ ராஜ்யம் கலு - என் சொந்த நாட்டை மட்டும் என்றால்
கிம் புன: - சொல்லவும் வேண்டுமோ?

सौहार्दं समाज्यो बन्धूनां सुहृदां चैव राघव ।

यस्यानिसाक्षिकं मित्रं लब्धं राघववंशजम् ॥

ஸோஹ்ரம் ஸபாஜ்யோ பந்தநாம் ஸுஹ்ருதாம் சைவ ராகவ ।

யஸ்யாக்நி ஸாஸகிகம் மித்ரம் லப்தம் ராகவவம்ஸஜம் ॥

ராகவ - ஸ்ரீராகவரே
யஸ்ய - எவனுக்கு
ராகவ வம்ஸஜம் - ரகுலத்தில் உதித்தவனாய்
அக்நி ஸாஸகிகம் - அக்னீசாக்ஷியாக
மித்ரம் - மித்திரனாய்
லப்தம் - ஆகின்றானோ
ஸ: - அந்த
அஹம் - நான்
பந்தநாம் ச - உறவினர்களுடையவும்
ஸுஹ்ருதாம் ஏவ - அன்பர்களுடையனவும்
ஸபாஜ்ய: - மதிப்பிற்கு பாத்திரனாய் விட்டேன்.

अहमप्यनुसृज्यस्ते वयस्यो ज्ञायसे हाने: ।

न तु वक्तुं संमर्थोऽहं स्वयमात्मगतान् गुणान् ॥

அஹமப்யநுசுரூபஸ்தே வயஸ்யோ ஜ்ஞாயஸே ஹனே: ।

ந து வக்தும் ஸமர்தோஹம் ஸ்வயமாத்தமகதான் குணான் ॥

தே - தேவரீருக்கு
அஹம் அபி - நானே

அருருபு:	- ஏற்ற
வயஸ்ய:	- சினைகிதன் என்பதை
மனை:	- காலக்கிரமத்தில்
ஞாஸ்யஸே	- உள்ளபடி அறிவீர்.
அஹம்	- நான்
ஸ்வயம் து	- நானே
ஆத்மகதான்	- என்னிடத்திலுள்ள
குணான்	- குணங்களை
வத்தும்	- எடுத்துரைக்க
ஸமர்த: ந	- ஏற்றவனானேன்.

महात्मना तु भूयिष्ठं त्वद्विधानां कृतात्मनाम् ।

निष्कला भवति शीतिर्वैयमास्यमासिम् ॥

மஹாத்மநாம் து பூயிஷ்டம் த்வத்விதநாம் க்ருதாத்மநாம் ।

நிஸ்சலா பவதி ப்ரீதிர் ஸாத்ய மாத்மவதாம் இவ ॥

த்வத்விதநாம்	- தேவாரைப் போன்ற
க்ருதாத்மநாம்	- ஆத்மஞானிகளான
மஹாத்மநாம்	- மகாத்மாக்களுடைய
ப்ரீதி: து	- நட்பு
பூயிஷ்டம்	- அளவுகடந்ததாய்
ஆத்மவதாம்	- ஆத்மவித்துக்களின்
ஸாத்யம்	- எதற்கும் மனம் சிதறாமை
இவ	- போலவே
நிஸ்சலா	- மாறாததாய்
பவதி	- இருக்கிறது.

रजतं वा सुवर्णं वा वस्त्राण्यभरणानि च ।

अविभक्तानि साधूनामवगच्छन्ति साधवः ॥

ரஜதம் வா ஸுவர்ணம் வா வஸ்த்ராண்யாபரணானி ச ।

அவிபக்தாநி ஸாதூநாமவகச்சந்தி ஸாதவ: ॥

ரஜதம் வா	- வெள்ளியைத் தானாகட்டும்
ஸுவர்ணம் வா	- பொன்னைத் தானாகட்டும்
வஸ்த்ராணி ச	- ஆடைகளைத் தானாகட்டும்
ஆபரணானி வா	- ஆபரணங்களைத் தானாகட்டும்
ஸாதவ:	- சாதுக்கள்

6

7

ஸாதூநாம்	- மித்திரர்களுக்கு
அவிபக்தாநி	- உரிமையுடையவைகளாய்
அவகச்சந்தி	- பாராட்டுகின்றார்கள்.

आन्तो वापि दक्षिो वा दुःखितः सुखितोऽपि वा ।

निर्वो वा सद्यो वा वयस्यः परमा गतिः ॥

ஆட்டியோவாமி தரித்ரோ வா துக்கித: ஸுகிதோ஽பி வா ।

நிர்தோஷோ வா ஸதோஷோ வா வயஸ்ய: பரமா கதி: ॥

ஆட்டி: வா அபி	- தனிகனாயிருந்தாலும் சரி
தரித்ர: வா	- தரித்திரனாயிருந்தாலும் சரி
துக்கித: அபி	- துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றவனாய்
	இருந்தாலும் சரி

ஸுகித: வா	- மனக்குறையில்லாதவனானாலும் சரி
நிர்தோஷ: வா	- நல்லவனானாலும் சரி
ஸதோஷ: வா	- கெட்டவனானாலும் சரி
வயஸ்ய:	- ஒரு சினைகிதன்
பரமா	- எப்படியும்
கதி:	- கைகொடுத்துக் காக்க வேண்டியவனே.

घनत्यागः सुखत्यागो देहत्यागोऽपि वा पुनः ।

वयस्यार्थं प्रवर्तन्ते स्नेहं छद्वा तथाविधम् ॥

தந்தயாக: ஸுகத்யாகோ தேஹத்யாகோ஽பி வா புன: ।

வயஸ்யார்தே ப்ரவர்தந்தே ஸநேஹம் த்ருஷ்ட்வா ததாவிதம் ॥

ததாவிதம்	- அப்படிப்பட்டதான
ஸநேஹம் த்ருஷ்ட்வா	- நட்பைப் பாராட்டி,
வயஸ்யார்தே	- சினைகிதனின் பொருட்டு
தந்தயாக:	- தன் ஆஸ்தியை எல்லாம் சமர்ப்பித்தலும்,
ஸுகத்யாக:	- தனது சுகானுபவங்களை ஒழித்தலும்
புன: வா	- வேண்டுமென்றால்
தேஹத்யாக: அபி	- உயிரிழத்தலும்
ப்ரவர்தந்தே	- தர்மமாகின்றன.

तस्येत्यब्रवीद्भ्रामः सुमीवं प्रियवादिनम् ।

लक्ष्मणस्याग्रतो लक्ष्म्या वासवस्येव धीमतः ॥

தத்ததே த்யப்ரவீத் ஞாம: ஸுமீவம் ப்ரியவாதினம் ।

லக்ஷ்மணஸ்யாக்ரதோ லக்ஷ்ம்யா வாஸவஸ்யேவ தீமத: ॥

8

9

10

ராம:	- ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்மியா	- தேஜஸால்
வாஸஸ்ய	- இந்திரனை
இவ	- நிகர்த்தவரும்
தீமத:	- பேரறிவுற்றவருமான
லக்ஷ்மணஸ்ய	- லக்ஷ்மணரது
அக்ரத:	- முன்னிலையில்
ப்ரியவாதினம்	- இனிமையாய் பேசிய
ஸுக்ரீவம்	- ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
தத்	- அது
ததா	- நீ சொன்னபடியதான்
இதி	- என்று
அப்ரவித்	- பதிலுரைத்தார்.

ततो राम स्थितं दृष्ट्वा लक्ष्मणं च महाबलम् ।

सुग्रीवः सर्वतश्चक्षुर्वने लीलसपातयत् ॥

ததோ ராமம் ஸ்திதம் த்ருஷ்ட்வா லக்ஷ்மணம் ச மஹாபலம் ।
ஸுக்ரீவ: ஸர்வதஸ்சக்ஷுர்வனே லோலமபாதயத் ॥

11

தத:	- அப்பொழுது
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
ஸ்திதம்	- நின்றுகொண்டிருக்கின்றவராகவும்,
மஹாபலம்	- மகாபலசாலியான
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரை
ச	- அப்படியே நின்றுகொண்டிருக்கிறவராகவும்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
வனே	- காட்டில்
ஸர்வத:	- எல்லாப் பக்கங்களிம்
லோலம்	- சலித்துக் கொண்டிருக்கும்
சக்ஷு:	- கண்ணை
அபாதயத்	- விடுத்தான்.

स ददर्श ततः सालमविदूरे हरिश्चरः ।

सुपुष्पमिषत्पत्राण्यं धनरेख्यशोभितम् ॥

ஸ ததர்ஸ தத: ஸாலமவிதூரே ஹரீஸ்வர: ।

ஸு புஷ்பமீஷத் பத்ராப்யம் ப்ரமரரே ருபரோபிதம் ॥

12

ஹரீஸ்வர:	- வானர மன்னனான
ஸ:	- அவன்
தத:	- அவ்விடத்திலு

அவிதூரே	- அருகாமையில்
ஸுபுஷ்பம்	- நன்கு பூத்திருக்கிறதும்,
ஈஷத் பத்ராப்யம்	- கொஞ்சம் இலைகள் அடர்ந்ததும்,
ப்ரமரரே:	- வண்டுகளால்
உபரோபிதம்	- அழகுற்று விளங்குகிறதுமான
ஸாலம்	- ஸால விருக்டமொன்றை
ததர்ஸ	- கண்டான்.

तस्यैका पर्णबहुला भक्षत्वा शाखां सुपुष्पिताम् ।

सालस्यास्तीर्य सुग्रीवो निषसाद सराघवः ॥

தஸ்யைகாம் பர்ணபஹு-ளாம் பங்க்த்வா ஸாகாம் ஸுபுஷ்பிதாம் ।

ஸாலஸ்யாஸ்தீர்ய ஸுக்ரீவோ நிஷஸாத ஸ ராகவ: ॥

13

ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்
தஸ்ய	- அந்த
ஸாலஸ்ய	- ஸாலவிருக்டத்தினது
ஸுபுஷ்பிதாம்	- நன்கு பூத்த
பர்ணபஹு-ளாம்	- இலைகளடர்ந்த
ஏகாம்	- ஒரு
ஸாகாம்	- கிளையை
பங்க்த்வா	- ஒடித்து,
ஆஸ்தீர்ய	- பரப்பி,
ஸ ராகவ:	- ஸ்ரீராமருடன்
நிஷஸாத	- உட்கார்ந்தான்.

तावासीनी ततो दृष्ट्वा हनुमानपि लक्ष्मणम् ।

सालशाखां समुत्पाट्य विनीतमुपवेशयत् ॥

தாவாஸீனே ததோ த்ருஷ்ட்வா ஹநுமாநபி லக்ஷ்மணம் ।

ஸாலஸாகாம் ஸமுத்பாட்ய விநீதமுபவேஸயத் ॥

14

ஹநுமாந்	- ஹனுமார்
தத:	- அவ்விடத்திலு
தௌ	- அவ்விருவர்களையும்
ஆஸீநௌ	- வீற்றிருக்கின்றவர்களாய்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
ஸாலஸாகாம்	- ஸால மரக்கிளை ஒன்றை
ஸமுத்பாட்ய	- ஒடித்துக்கொண்டு
விநீதம்	- வணக்கமாய்
லக்ஷ்மணம் அபி	- லக்ஷ்மணரையும்
உபவேஸயத்	- உட்கார்ச் செய்தார்.

सुखोपविष्टं रामं तु प्रसन्नमुदधि यथा ।

फलपुष्पसमाकीर्णं तस्मिन् निविरोत्तमे ॥

ஸுகோபவிஷ்டம் ராமம் து ப்ரஸந்த முத்திம் யதா ।

பல புஷ்ப ஸமாக்கீர்ணே தஸ்மின் கிரிவரோத்தமே ॥

ततः प्रहृष्टः सुग्रीवः हर्षव्याकुलिताक्षरम् ।

उवाच प्रणयाद्गमं हर्षव्याकुलिताक्षरम् ॥

தத: ப்ரஹ்ருஷ்ட: ஸுகீர்வ: ஸ்லக்ஷணம் மதுரயா கிரா ।

உவாச ப்ரணயாத்ராமம் ஹர்ஷவ்யாகுலிதாக்ஷரம் ॥

தத: - அப்பொழுது

ஸுகீர்வ: - சுகீர்வன்

தஸ்மின் - அந்த

பல புஷ்ப ஸமாக்கீர்ண - பழங்களும் புஷ்பங்களும் நிறைந்த

கிரிவரோத்தமே - மிகச் சிறந்த மலையில்

ப்ரஸந்தம் - சுவியாத்

உத்திம் - சமுத்திரத்தை

யதா - நிகர்த்து

ஸுகோபவிஷ்டம் - சுகமாய் வீற்றிருக்கும்

ராமம் - அபிராமரான

ராமம் து - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து

ப்ரஹ்ருஷ்ட: - உள்ளம் பூரித்தவராகி

ப்ரணயாத் - கௌரவத்தால்

ஸ்லக்ஷணயா - இனிய

ஸுபயா கிரா - ஏற்ற சொற்கொண்டு

ஹர்ஷ வ்யாகுலி - சந்தோஷத்தால் தட்டுத்தடுமாறி வெளிவந்த

தாசுரம் - ஒரு மொழியை

உவாச - பேசுவருமாறு சொன்னான்.

अहं विनिकृतो भ्रात्रा चराम्येष मयादितः ।

अस्यमूकं निविरोत्तमयः सुदुःखितः ॥

அஹம் விநிக்ருதோ ப்ராத்ரா சராம்யேஷ பயார்தித: ।

ரிஸ்யமூகம் கிரிவரம் ஹ்ருத பார்ய: ஸுதுக்கித: ॥

ஏஷ: அஹம்

ப்ராத்ரா - இந்த நான்

விநிக்ருத: - தமையனாய்

ஹ்ருத பார்ய: - அவமானப்படுத்தப்பட்டவனாய்

பயார்தித: - மனைவியபகரிக்கப்பட்டு

ஸுதுக்கித: - ஆபத்தையே நினைத்து நினைத்து வருந்தி

ரிஸ்யமூகம் கிரிவரம் - மெய்கலங்கியவனாய்

சராமி - ரிஸ்யமூக மலையில்

- சுற்றி காலம் கழித்து வருகிறேன்.

15

16

17

सोऽहं व्रस्तो मये मनो वसाम्युद्ध्वान्त्वेतनः ।

वालिना निकृतो भ्रात्रा कृतवैरस्य राघव ॥

ஸோஹம் த்ரஸ்தோ பயே மக்னோ வஸாம்யுத்த்வான்த்வேதன: ।

வாலினா நிக்ருதோ ப்ராத்ரா க்ருதவைரஸ்ர ராகவ ॥

ராகவ - ஸ்ரீராம!

ப்ராத்ரா - தமையனான

வாலினா - வாலியால்

நிக்ருத: - மேலாம் செய்யப்பட்டவனாய்

க்ருதவைர: ச - பகைக்கப்பட்டவனாய்

பயே - ஆபத்தில்

மக்ந: - சிக்கி

உத்ப்ராத்ரத் தேதன: - மதிகலங்கி

த்ரஸ்த: - திகில் கொண்டவனாய்

ஸ: அஹம் - அந்த நான்

வஸாமி - சிறிந்து வருகிறேன்.

वालिना मे मयार्तस्य सर्वलोकामयंकर ।

ममापि त्वमनाथस्य प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥

வாலினோ மே பயார்தஸ்ய ஸர்வலோகாயங்கர ।

மமபி த்வமநாதஸ்ய ப்ரஸாதம் கர்த்துமர்ஹஸி ॥

ஸர்வலோக பயங்கர - உலகத்தார் யாவருக்கும் அபயமளித்து

காத்ருளுகிறவரே

மே - எனது

வாலின: - வாலினிடமிருந்து

பயார்தஸ்ய - அஞ்சி நொந்துகிடக்கும்

அநாதஸ்ய - திக்கற்ற

மம அபி - எனக்கும்

த்வம் - தேவாரி

ப்ரஸாதம் கர்த்தும் - உதவிபுரிய

அர்ஹஸி - திருவுளம் கொள்ளவேண்டும்.

एवमुक्तस्तु तेजस्वी धर्मज्ञो धर्मवत्सलः ।

प्रत्युवाच स काकुत्स्थः सुग्रीव प्रहसन्निव ॥

ஏவமுத்தஸ்து தேஜஸ்வீ தர்மஞோ தர்மவத்ஸல: ।

ப்ரத்யுவாச ச காகுத்தஸ்த: ஸுகீர்வம் ப்ரஹஸந்திவ ॥

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உத்: - சொல்லப்பட்டவரும்

தேஜஸ்வீ - தேஜஸ்வியும்

தர்மஞ: - தர்மத்தைபற்றி

தர்மவத்ஸல: து - தர்மவழியே ஸதா ஒழுகிவருமான

18

19

20

ஸ:	- அந்த
காருத்ஸ்த:	- பூரமர்
ப்ரஹ்மஸந்திவ	- ச்ரேய புன்சிரிப்புற்று
ஸுக்ரீவம்	- ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
ப்ரத்யுபாச	- பின்வருமாறு பதிலளித்தார்.

उपकारफलं मित्रमपकारोऽरिखणम् ।

अथैव तं हनिष्यामि तव भार्यापहारिणम् ॥

உபகார பலம் மித்ரம்பகாரோரி லக்ஷணம் ।

அத்யைவ தம் ஹநிஷ்யாமி தவ பார்யாபஹாரிணம் ॥

மித்ரம்	- மித்திரனென்பவர்	21
உபகாரபலம்	- உபகாரத்தையே பெரிதாய் கொண்டவன்.	
அபகார:	- அபகாரமென்பது	
அரிஸக்ஷணம்	- சத்ருக்களின் நீங்கா ஸ்வபாவம்.	
தவ	- உனது	
பார்யாப ஹாரிணம்	- மனைவியை அபகரித்திருக்கிற	
தம்	- அவனை	
அத்ய ஏவ	- இப்போதே	
ஹநிஷ்யாமி	- சங்கரித்து விடுகிறேன்.	

इमे हि मे महावेगाः पत्रिणसितस्मतेजसः ।

कात्तिकेयवर्नोद्भूताः शरा हेमविभूषिताः ॥

இமே ஹி மே மஹா வேகா: பத்ரிணஸ்திதம் தேஜஸ: ।

காத்திகேய வநோத்தூதா: ஸரா ஹேமவிபூஷிதா: ॥

कङ्कपत्रप्रतिच्छन्ना महेन्द्रादानिसन्निभाः ।

सुपर्वाणि सुतीक्ष्णाग्राः सरोषा युज्जना इव ॥

கங்கபத்ர ப்ரதிச்சந்த்நா மஹேந்த்ராஸநி ஸந்திபா: ।

ஸுப்ரவாண: ஸுதீக்ஷணாக்ரா: ஸரோஷா புஜ்ஜா இவ ॥

மஹாபாகா	- பாக்யசாலியே	23
மே.	- எனது	
இமே	- இந்த	
ஸரா: ஹி	- பாணங்களோ	
பத்ரிண:	- சிறகுள்ளவைகள்;	
திக்கம் தேஜஸ:	- உக்கிரமான தேஜஸ்ஸுள்ளவைகள்;	
காத்திகேய வநோத்தூதா:	- காத்திகேய வனத்திலேயே தோன்றியவைகள்,	
ஹேம விபூஷிதா:	- பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்டவைகள்,	
கங்க பத்ர ப்ரதிச்சந்த்நா:	- கமுகு இறகு கட்டப்பெற்றவைகள்,	
மஹேந்த்ராஸநி ஸந்திபா:	- இந்திரனது வஜ்ரராயுத்தை நிகர்த்தவைகள்,	

ஸுப்ரவாண:	- நல்ல கணுக்களுள்ளவைகள்,
ஸுதீக்ஷணாக்ரா:	- மிகக் கூர்மையான முனைகளுள்ளவைகள்,
ஸரோஷா:	- சிறிவரும்
புஜ்ஜா:	- சர்ப்பங்களை
இவ	- போன்றவைகள்.

आतुसंज्ञमित्रं ते वालिनं कृतकिल्बिषम् ।

शरैर्विनिहत् पश्य विकीर्णमिव पर्वतम् ॥

ப்ராத்ரு ஸம்ஜ்ஞ மமித்ரம் தே வாலினம் க்ருதகில்பிஷம் ।

ஸரைர்விநிஹதம் பஸ்ய விகீர்ணமிவ பர்வதம் ॥

தே - உனது

ப்ராத்ரு ஸம்ஜ்ஞம் - தமயனென்று பெயரை மாத்திரம் வைத்துக்

கொண்டு

அமித்ரம் - சத்ருவாய்

க்ருத கில்பிஷம் - தீங்குபுரியும்

வாலினம் - வாலியை

ஸரை: - பாணங்களால்

விகீர்ணம் - சிதறிக்கிடக்கும்

பர்வதம் இவ - மலையைப் போலவே

விநிஹதம் - கொலையுண்டு விழுந்து கிடக்கின்றவனாய்

பஸ்ய - இதோ நீர் காண்பீர்.

राघवस्य वचः श्रुत्वा सुग्रीवो वाहिनीपतिः ।

प्रहर्षमवुलं लेभे साधु साधितं घातवित् ॥

ராகவஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ஸுக்ரீவோ வாஹிநிபதி: ।

ப்ரஹர்ஷமவுலம் லேபே ஸாது ஸாத்விதி சாப்ரவித் ॥

வாஹிநிபதி: - சேனைத்தலைவனான

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்,

ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய

வச: - சொல்லை

ஸ்ருத்வா - கேட்டு,

அதுலம் - அளவுகடந்த

ப்ரஹர்ஷம் - சந்தோஷத்தை

லேபே - அடைந்தான்.

இதி ச - பின்வருமாறும்

அப்ரவித் - மொழிந்தான்.

ஸாது - சாலநன்று.

ஸாது - நற்பாக்கியமே!

राम शोकमिमूतोऽहं शोकान्तां नवान् गतिः ।

वयस्य इति कृत्वा हि त्वय्यहं परिदेवये ॥

ராம ஸோகஸிபூதோஹம் ஸோகார்தாநாம் பவான் கதி: ।

வயஸ்வ இதி க்ருத்வா ஹி த்வய்யஹம் பரிதேவயே ॥

26

ராம பூராம!

அஹம்

ஸோகாபிபூத:

ஸோகார்தாநாம்

பவான்

கதி:

அஹம்

வயஸ்வ:

இதி க்ருத்வா ஹி

த்வயி

பரிதேவயே

நான்

நான்

சோகத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றேன்.

துயருற்றவர்களுக்கு

தேவாரீ

புகுமிடம்.

நான்

அன்பன்

என்று நினைத்துக்கொண்டே

தேவாரீடத்தில்

துயரத்தை முறையிட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

त्वं हि पाणिप्रदानेन वयस्यो मेऽनिसाक्षिकम् ।

कृतः प्राणैर्बहुमतः सत्येनापि श्वाभ्यहम् ॥

த்வம் ஹி பாணிப்ரதானேன வயஸ்யோ மேஃக்திஸாக்ஷிகம் ।

க்ருத: ப்ராணை: பஹுமத: ஸத்யேநாபி ஸபாம்யஹம் ॥

27

பாணிப்ரதானேன

அக்னி ஸாக்ஷிகம்

மே

வயஸ்வ:

க்ருத:

த்வம்

ப்ராணை:

பஹுமத: ஹி

அஹம்

ஸத்யேந அபி

ஸபாமி

கைகொடுத்து

அக்னிசாக்ஷியாக

எனக்கு

அன்பராக

ஆகிவிட்ட

தேவாரீ

என் உயிரைவிட

அருமையானவரே

நான்

சத்தியத்தின் மீதும்

ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்.

वयस्य इति कृत्वा च विस्मयं प्रदाम्यहम् ।

दुःस्वमन्तर्गतं यन्मे मनो हरति नित्यशः ॥

வயஸ்வ இதி க்ருத்வா ச விஸ்மயத்ம் ப்ரவதாம்யஹம் ।

துக்கமந்தர் கதம் யன்மே மநோ ஹதி நித்யஸ: ॥

28

அஹம்

வயஸ்வ:

நான்

அன்பன்

இதி

க்ருத்வா ச

விஸ்ரப்த:

ப்ரவதாமி

அந்நர்கதம்

துக்கம்

யத்

மே மந:

நித்யஸ:

தஹதி

என்று

நினைத்துக்கொண்டே,

ஏதொன்றையும் ஒளிக்காமல்

கூறுகின்றேன்.

உள்ளத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கும்

துக்கமானது

ஏதுவோ அது

எனது மனத்தை

ஒய்ச்சல் ஒழிவின்றி

உருக்குகின்றது.

एतावदुक्त्वा वचनं बाष्पदूषितलोचनः ।

बाष्पोपहतया वाचा नोच्यः श्लोति भाषितुम् ॥

ஏதாவதுத்த்வா வசனம் பாஷ்பதூஷித லோசன: ।

பாஷ்போபஹதயா வாசா நோச்சை: ஸக்தோநேமி பாஷிதம் ॥

29

பாஷ்பதூஷித லோசன:-கண்ணீரால் கலங்கிய கண்களுற்ற அவன்

பாஷ்போபஹதயா - கண்ணீரால் நாக்குமுறி வெளிவந்த

வாசா

ஏதாவத்

வசனம்

உக்த்வா

பாஷிதம்

உச்சை:

ஸக்தோநி ந

சொற்களால்

இதுவரை

சொல்லை

மொழிந்துவிட்டு,

பேச

கொஞ்சமேனும்

முடியவில்லை.

बाष्पवेगं तु सहसा नदीवैगमिवागतम् ।

धारयामास धैर्येण सुग्रीवो रामसन्निधि ॥

பாஷ்பவேகம் து ஸஹஸா நதீவேகமிவாகதம் ।

தாரயாமாஸ டைர்யேண ஸுக்ரீவோ ராமஸந்நிதினா ॥

30

ஸுக்ரீவ:

ராம ஸந்நிதினா

நதிவேகம்

இவ

ஆகதம்

பாஷ்பவேகம் து

டைர்யேண

ஸஹஸா

தாரயாமாஸ

ஸுக்ரீவன்

ஸ்ரீராமருடைய சன்னிதியில்

நதியின் பிரவாகத்தை

போலவே

பெருகிய

கண்ணீர் பெருக்கையும்

தையியத்தால்

வெகு கிரமப்பட்டு

அடக்கிக் கொண்டான்.

स निगूह्य तु तं बाष्पं प्रयुज्य नयने शुभे ।

विनिःश्वस्य च तेजस्वी राघवं पुनरब्रवीत् ॥

ஸ நிக்ருஹ்ய து தம் பாஷ்பம் ப்ரம்ருஜ்ய நயனே ஸாபே ।

விநிர்வஸ்ய ச தேஜஸ்வீ ராகவம் புனரப்ரவீத் ॥

தேஜஸ்வீ - தேஜஸ்வியாகுமவன்

ஸ: - அவன் (அவர்)

தம் பாஷ்பம் - அந்தக் கண்ணீரை

நிக்ருஹ்ய - அடக்கி,

ஸாபே - அமுதிய

நயனேது - கண்களிரண்டையும்

ப்ரம்ருஜ்ய - துடைத்து,

விநிர்வஸ்ய ச - பெருமூச்செறிந்துகொண்டே,

புன: - மறுபடியும்

ராகவம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து

அப்ரவீத் - பின்வருமாறு பேசினார்.

पुराहं बालिना राम राज्यात् स्यादवरोपितः ।

परुषाणि च संश्राव्य निधूतोऽस्मि बलीयसा ॥

புராஹம் வாலிநா ராம ராஜ்யாத் ஸ்வாதவரோபித: ।

பருஷாணி ச ஸம்ஸ்ராவ்ய நிஹூதோஸ்மி பலியஸா ॥

ராம - ஸ்ரீராம!

பலியஸா - அதிபலத்தின் செருக்குற்ற

வாலிநா - வாலியினால்

புரா - முதலில்

பருஷாணி - கொடிய பேச்சுக்களை

ஸம்ஸ்ராவ்ய - பேசி,

நிஹூத: ச - அவமானப்படுத்தப்பட்டவனாகவும்

ஸ்வாத் - எனது

ராஜ்யாத் - நாட்டிலிருந்து

அவரோபித: - துரத்திவிடப்பட்டவனாகவும்

அஹம் - நான்

அஸ்மி - இருக்கிறேன்.

हता भार्या च मे तेन प्राणैर्म्योऽपि गरीयसी ।

सुखदश्च मदीया ये संयता बन्धनेषु ते ॥

ஹருதா பார்யாச மே தேந ப்ராணைப்யோபி கரீயஸீ ।

ஸுஹருதஸ்ச மதீயா யே ஸம்யதா பந்ததேஷு தே ॥

மே - எனது

ப்ராணைப்ய: அபி - உயிரினும்

31

32

33

करीयसी - இலிய

पार्यास - மனைவியும்

तेन - அவனால்

ஹருதா - அபஹரிக்கப்பட்டார்.

मदिया: - எனது

ஸுஹருத: - அன்பர்கள்.

यே - எவர்களோ

தேச - அவரும்

பந்ததேஷு - சிறைச்சாலைகளில்

ஸம்யதா: - காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

यत्नवांश्च सुदृष्टात्मा मदिनाशाय राघव ।

बहुशस्तम्युक्ताश्च वानरा निहता मया ॥

யத்நவாம்ஸ்ச ஸுதுஷ்டாத்மா மத்விநாஸாய ராகவ ।

பஹுஸஸ்தத் ப்ரயுக்தாஸ்ச வானரா நிறதா மயா ॥

ராகவ - ஸ்ரீராம!

ஸுதுஷ்டாத்மா - மிகக்கொடியனாகுமவன்

மத்விநாஸாய - என்னைக் கொல்வதற்காக

பஹுஸ: - பலமுறை

யத்நவான் - முயன்றான்.

தத் ப்ரயுக்தா: ச - அவனால் அனுப்பப்பட்ட

வானரா: - வானர்கள்

மயாச - என்னாலேயே

நிறதா: - கொல்லப்பட்டார்கள்.

शक्या त्वेतया चेह ह्यया त्वामपि राघव ।

नोपसर्पस्यहं भीतो मये सर्वं हि विम्यति ॥

ஸங்க்யா த்வேதயா சேஹ த்ருஷ்ட்வா த்வாமபி ராகவ ।

நோபஸர்ப்பாமயஹம் பீதோ மயே ஸர்வே ஹி பிம்யதி ॥

ராகவ - ஸ்ரீராம!

பீத: - ஆபத்திலிருக்கும்

அஹம் - நான்

ஏதயா - இந்த

ஸங்க்யாது - ஆபத்தால்தான்

இஹ - இப்பொழுது

த்வாம் - தேவரீரை

த்ருஷ்ட்வா அபி - பார்த்தும்

உப ஸர்ப்பாமி ந - அணுகாதிருந்தேன்.

ஸர்வேச - எல்லோருமே

34

35

பயே - ஆபத்து காலத்தில்
பிப்பயதி ஹி - நடுக்கமுறுவார்கள்ன்றோ?

कयलं हि सहाया ये हनूमत्प्रसूयास्तिम् ।

அதோஃ ஹி சஹாயா யே ஹனுமத்ப்ரஸூயாஸ்திம் ॥

கேவலம் ஹி ஸஹாயா மே ஹனுமத்ப்ரமுகாஸ்த்விமே ।

அதோஃ ஹம் தாராயாமயத்ய ப்ராணான் க்ருசுரகதோஃபி ஸன் ॥

ஹநுமத் ப்ரமுகா - ஹனுமான் முதலிய

இமே - இவர்கள்

கேவலம் - மாத்திரம்

மே - எனக்கு

ஸஹாயா: து - உதவி செய்பவர்கள்.

அத: ஹி - இக்காரணத்தால்தான்

அத்ய - இப்பொழுது

அஹம் - நான்

க்ருசுர கத: - கஷ்டத்தை அடைந்தவனாக

ஸன் அபி - இருக்கையிலுங்கூட

ப்ராணான் - உயிரை

தாராயாமி - வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

एते हि कपयः सिन्धवा मो रक्षन्ति समन्ततः ।

சஹ கபயந்தி ஸந்தவ்யே நித்யம் திஷ்டந்தி ச ஸத்திதே ॥

ஏதே ஹி கபய: ஸந்தித்தா மாம் ரக்ஷந்தி ஸமந்தத: ॥

ஸஹ கசந்தி கந்தவ்யே நித்யம் திஷ்டந்தி ச ஸத்திதே ॥

ஏதே - இந்த

கபய: ஹி - வானரர்கள்தான்

ஸந்தித்தா: - மிக அன்புள்ளவர்களாய்

மாம் - என்னை

ஸமந்தத: - சுற்றியிருந்து

ரக்ஷந்தி - காத்து வருகின்றார்கள்.

கந்தவ்யே - செல்லுகையில்

ஸஹ - கூடவே

கசந்தி - வருகின்றார்கள்.

நித்யம் - எப்பொழுதும்

ஸத்திதே - இருக்கும்படித்தல்

திஷ்டந்தி - காத்து நிற்கின்றார்கள்.

संक्षेपस्त्वेव ते राम किमुक्त्वा विस्तरं हि ते ।

ச ச்ஞேஸ்த்வே தே ராம கிமுக்त्வா விஸ்தரம் ஹி தே ॥

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - எட்டாம் ஸர்க்கம்

ஸம்க்ஷேபஸ்த்வேஷ மே ராம கிமுக்த்வா விஸ்தரம் ஹி தே ।
ஸ மே ஜ்யேஷ்டோ ரிபுர் ப்ராதா வாலீ விஸ்ருதபௌருஷ: ॥

ராம - பூராம!

மே - என்னுடைய

ஏஷ: து - இதுதான்

ஸம்க்ஷேப: - விஷயங்களின் சாரசங்கிரகம்,

தே - தேவர்களுக்கு

விஸ்தரம் ஹி - விஸ்தாரமாய்

உக்த்வாகிம் - சொல்லுவானேன்?

ஸ: - அந்த

விஸ்ருத பௌருஷ: - புகழ்பெற்ற ஆற்றலுடைய

ஜ்யேஷ்ட: ப்ராதா - தமையனான

வாலீ - வாலி

மே - எனது

ரிபு: - சத்ரு.

तद्विनाशादि मे दुःखं प्रनुष्टं स्यादनन्तरम् ।

சுக்ஷ்மே ஜீவிதம் சைவ தத்விநாஸநிபந்தனம் ॥

தத்விநாஸநிபந்தனம் ஹி மே துக்கம் ப்ரநஷ்டம் ஸ்யாதநந்தரம் ।

ஸாகம் மே ஜீவிதம் சைவ தத்விநாஸநிபந்தனம் ॥

தத் - அவன்

விநாஸநிபந்தனம் - விநாஸத்தால்

மே - எனது

அநந்தகம் - அளவுகடந்த

துக்கம் - துக்கமானது

ப்ரநஷ்டம் ஸ்யாத - ஒழிந்ததாக ஆகும்.

மே - எனது

ஸாகம் - மனத்திருப்தி

தத்விநாஸ நிபந்தனம் - அவனது மரணத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறது.

ஜீவிதம் ச - உயிரும்

ஏவ - அப்படியே அவனது மரணத்தை

எதிர்பார்த்திருக்கிறது.

एष मे राम शोकान्तः शोकान्तं निवेदितः ।

து:க்ஷித: சுக்ஷிதோ வாபி சக்ஷ்யுநித்யம் ஸகா கதி: ॥

ஏஷ மே ராம ஸோகாந்த: ஸோகாந்தேந நிவேதித: ।

துக்கித: ஸாகிதோ வாயி ஸக்யுநித்யம் ஸகா கதி: ॥

ராம - பூராம!

ஏஷ: - இதுதான்

மே - எனது

பேராகாந்த:	- சோகத்தின் முடிவு.
பேராகார்தேந்	- சோகத்தால் துன்பப்பட்டுமென்னால்
நிவேதித:	- எல்லாம் சொல்லிவிடப்பட்டது.
ஸக்ய:	- ஓர் அன்பனுக்கு
துக்கித:	- துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனானாலுஞ்சரி
அதுக்கித: வா அபி	- துக்கமில்லாமலிருக்கின்றவனானாலுஞ்சரி
நித்யா	- எப்பொழுதும்
ஸகா	- தோழன்தான்
கதி:	- புருமிடம்.

धुर्वैतस्य वचो रामः सुधीरमिदमप्रवीत्

கினிமிதமயூஹீர் சூதிமிச்சமி தத்யத: ||

ஸ்ருத்தவைதத்ச வசோ ராம: ஸுக்ரீவ மிதமப்ரவீத் |
கிந்நிமித்த மயூத்வைரம் ஸ்ரோது மிச்சமி ததத்வத: ||

41

ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
ஏதத் வச:	- இந்தச் சொல்லுக்கு
ஸ்ருத்வா ச	- செவிசாற்றி
ஸுக்ரீவம்	- ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
இதம்	- பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	- மொழிந்தார்.
கிந்நிமித்தம்	- யாது காரணமாய்
வைரம்	- துவேஷமானது
அபூத்	- ஏற்பட்டது?
ததத்வத:	- உள்ளபடி.
ஸ்ரோதும்	- அறிந்துகொள்ள
இச்சாமி	- விரும்புகின்றேன்.

सुखं हि कारणं श्रुत्वा वैरस्य तव वानर ।

ஆனந்த்ய விதாச்யமி சந்தார்ய பலாபலம் ||

ஸுகம் ஹி காரணம் ஸ்ருத்வா வைரஸ்ய தவ வானர |
ஆநந்த்யம் விதாஸ்யாமி ஸம்ப்ரதார்ய பலாபலம் ||

42

வானர	- வானரரே
வைரஸ்ய	- துவேஷத்தினுடைய
காரணம்	- காரணத்தை
ஸ்ருத்வா	- அறிந்துகொண்டு
பலாபலம்	- செய்ய வேண்டியதையும் செய்யக் கூடாததையும்
ஸம்ப்ரதார்ய ஹி	- தீர்க்காலோசனை செய்துதான்
தவ	- உனக்கு
ஸுகம்	- ஹிதமாய்

ஆநந்தர்யம் - மேல் நடக்க வேண்டிய காரியத்தை
விதாஸ்யாமி - நிச்சயிக்கிறேன்.

बलवान् हि ममासर्षः श्रुत्वा त्वामवमानितम् ।

வர்தே ஹ்ருதயோக்மபி பாவூஷ்வ இவாம்ச: ||

பலவான் ஹி மமாமர்ஷ: ஸ்ருத்வா த்வாமவமானிதம் |
வர்ததே ஹ்ருதயோத்கம்பீ ப்ராவூருடவேக இவாம்பஸ: ||

43

த்வாம்	- உம்மை
அவமானிதம்	- அவமதிக்கப்பட்டவனாய்
ஸ்ருத்வா ஹி	- கேட்டு அதனால்
மம	- எனது
அமர்ஷ:	- சினமானது
பலவான்	- விசேஷமாய்
ஹ்ருதயோத்கம்பீ	- உள்ளத்தை நடுக்குமுறச் செய்கின்றதாய்
அம்பஸ:	- துலத்தினது
ப்ராவூருடவேக: இவ-	- மழைக்காலப் பிரவாஹம் போலவே
வர்ததே	- வளர்கின்றது.

कथं कथय विस्त्रब्धो यावदसोप्यते धनुः ।

சூயஸ ஹி மயா வானோ நிரஸ்தஸ்ய ரிபுஸ்தவ ||

ஹ்ருஷ்ட: கதய விஸ்த்ரப்தோ யாவதாரோப்யதே தநு: |
ஸ்ருஷ்டஸ்ச ஹி மயா பானோ நிரஸ்தஸ்ச ரிபுஸ்தவ ||

44

ஹ்ருஷ்ட:	- மனச்சந்துஷ்டி கொண்டவராய்
விஸ்த்ரப்த:	- எதையும் ஒளிக்காமல்
கதய	- சொல்லிவிடும்;
ஹி	- ஏனென்றால்
மயா	- என்னால்
யாவத்	- எப்பொழுது
தநு:	- வில்லு
ஆரோப்யதே	- நானேற்றப்படுகிறதோ,
பாண:	- பாணம்
ஸ்ருஷ்ட: ச	- பிரயோகிக்கப்படுகிறதோ, அப்பொழுதே,
தவ ரிபு:	- உனது சத்துரு
நிரஸ்த: ச	- மாண்டவனே.

एवमुक्त्वा सुग्रीवः काकुत्स्थेन महात्मना ।

ஏவமுக்ஞ ஸூகிரீவ: காகுத்ஸ்தேந மஹாத்மநா |

ஏவமுத்தஸ்து ஸுக்ரீவ: காகுத்ஸ்தேந மஹாத்மநா |
ப்ரஹ்ரஷ மதுலம் லேபே சதுர்பி: ஸஹவானரே: ||

45

மஹாத்மநா	-	மகாத்மாவான
காகுத்ஸ்தேந	-	ஸ்ரீராமரால்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	-	சொல்லியதற்கு செவிசாற்றிய
ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவன்,
சதுர்பி:	-	நான்கு
வானரை:	-	வானரர்களோடு
ஸஹ	-	கூட
அதுலம்	-	ஒப்புயர்வில்லாத
ப்ரஹர்ஷம்து	-	சந்தோஷத்தை
வேபே	-	அடைந்தான்.

ततः प्रहस्यदनः सुग्रीवो लक्ष्मणाग्रजे ।

वैरस्य कारणं तत्त्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥

தத: ப்ரஹ்ருஷ்டவதன: ஸுக்ரீவோ லக்ஷ்மணாக்ரஜே ।

வைரஸ்ய காரணம் தத்வமாக்யாதுமுபசக்ரமே ॥

48

தத:	-	அப்பொழுது
ஸுக்ரீவ:	-	சுக்ரீவன்
ப்ரஹ்ருஷ்டவதன:	-	சந்தோஷத்தால் மலர்ந்த முகமுடையவனாய்
வைரஸ்ய	-	துவேஷத்தினுடைய
காரணம்	-	காரணத்தை
தத்வம்	-	உள்ளபடி
லக்ஷ்மணாக்ரஜே	-	ஸ்ரீராமரின் முன்னிலையில்
ஆக்யாதும்	-	பின்வருமாறு சொல்ல
உபசக்ரமே	-	தொடங்கினான்.

இத்யங்கே ஸ்ரீமத் ராமாயண வால்மீகீய ஆதிசேஷ்யே
சுத்யமிஸ்தி ஸஹஸ்ரிகாபம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா கசன்டே
வாலிபத் ப்ரதிபத நாம அஷ்டம்: ஸங்க: ॥

நவம்: ஸர்க: - 9

ययतां राम ययुश्चमादितः प्रभृति त्वया ।

यथा वैरं समुद्भूतं यथा चाहं निराकृतः ॥

ஸ்ரூயதாம் ராம யத்வ்ருத்தம் ஆதித: ப்ரப்ருதி த்வயா ।

யதா வைரம் ஸமூத் பூதம் யதா சாஹம் நிராக்ருத: ॥

1

ராம	-	ஸ்ரீராம
ஆதித: ப்ரப்ருதி	-	ஆதிமுதல்
யத்வ்ருத்தம்	-	எது நடைபெற்றதோ அதுவும்
யதா	-	எவ்விதம்
வைரம்	-	துவேஷம்
ஸமூத் பூதம்	-	ஏற்பட்டதோ அதுவும்
அஹம்	-	நான்
யதா	-	எவ்விதமாய்
நிராக்ருத: ச	-	அவமானப்படுத்தப்பட்டேனோ அதுவும்,
த்வயா	-	தேவாரால்
ஸ்ரூயதாம்	-	கேட்கப்பட்டும்.

वाली नाम मम माता ज्येष्ठः शत्रुनिबूदनः ।

पितृबहुमतो नित्यं समापि च त्वया पुरा ॥

வாலீ நாம மம ப்ராதா ஜ்யேஷ்ட: ஸத்ருநிஷேதன:

பிதூப்ஹுமதோ நித்யம் மமபி ச ததா புரா ॥

2

ஸத்ரு நிஷுதன:	-	சத்துருசம்காரணாகிய
வாலீ நாம	-	வாலியென்பவன்
மம	-	எனது
ஜ்யேஷ்ட:	-	ஜ்யேஷ்ட
ப்ராதா	-	ப்ராதா
பித:	-	தந்தையினது
நித்யம்	-	எப்பொழுதும்
பஹுமத:	-	அன்பை பெற்றவன்.
புரா	-	இதற்குமுன்
மம ச அபி	-	என்னுடையவும்
ததா	-	அப்படியே அன்பை பெற்றவன்.

पितृपरतेऽस्माकं ज्येष्ठोऽयमिति मन्त्रिभिः ।

कपिनामीश्वरो राज्ये कृतः परमसंमतः ॥

பிதர்புராதேர்ஸமாகம் ஜ்யேஷ்டோயமிதி மந்த்ரிபி: ।

கபிநாமீஸ்வரோ ராஜ்யே க்ருத: பரம ஸம்மத: ॥

3

அஸ்மாகம்	- எங்களுடைய
பிதரி	- தந்தை
உபரதே	- இறந்த பிறகு,
மந்த்ரிபி:	- மந்திரிகளால்
அயம் ஜ்யேஷ்ட:	- இவன் மூத்தவன்
இதி	- எங்கிற காரணத்தால்
பரமஸம்மத:	- முற்றிலும் சம்மதிக்கப்பெற்று
கப்நாம்	- வானரர்களுடைய
ராஜ்யவே	- ராஜ்யத்தில்
ஈஸ்வர:	- மன்னனாக
ஸ்ருத:	- ஸ்தாபிக்கப்பட்டான்.

राज्यं प्रशासतस्तस्य पितृपितामहं महत् ।

अहं सर्वेषु कालेषु प्रणतः प्रेषवत् स्थितः ॥

ராஜ்யம் ப்ரஸாஸதஸ்தஸ்ய பித்ருபைதாமஹம் மஹத் ।

அஹம் ஸர்வேஷு காலேஷு ப்ரணத: ப்ரேஷ்வயத் ஸ்தித: ॥

மஹத்	- பெரிய
பித்ரு பைதாமஹம்	- பாட்டனார் தகப்பனார் வரிசையாய் கிடைத்த
ராஜ்யம்	- ராஜ்யத்தை
தஸ்ய	- அவன்
ப்ரஸாஸத:	- பரிபாலனம் பண்ணி வருகையில்
அஹம்	- நான்
ஸர்வேஷு	- எல்லா
காலேஷு	- சமயங்களிலும்
ப்ரணத:	- அடங்கி நடக்கின்றவனாய்
ப்ரேஷ்வயத்	- அடிமைப்போல்
ஸ்தித:	- இருந்தேன்.

मायावी नाम तेजस्वी पूर्वजो दुन्दुभे: सुतः ।

तेन तस्य महेश्वरं स्त्रीकृतं विभ्रुतं पुरा ॥

மாயாவீ நாம தேஜஸ்வீ பூர்வஜோ துந்துபே: ஸுத: ।

தேந தஸ்ய மஹத்வைவரம் ஸ்த்ரீக்ருதம் விஸ்ருதம் புரா ॥

தேஜஸ்வீ	- பராக்கிரமசாலியாகிய
மாயாவீ நாம	- மாயாவலி என்பவன்
துந்துபே:	- துந்துபியெனும் அசுரனுக்கு
பூர்வஜ:	- ஜ்யேஷ்ட
ஸுத:	- புதல்வன்;
புரா	- பூர்வத்தில்
ஸ்த்ரீக்ருதம்	- ஒரு பெண் விஷயமாய்

மஹத்	- பெரும்
வைரம்	- துவேஷம்
தேந	- அவனோடு
தஸ்ய	- அவனுக்கு என்று
விஸ்ருதம்	- பிரசித்தி.

स तु सुप्तजने रात्री किञ्चिद्वाद्धारमागतः ।

नर्दति स्म सुसंख्यो वालिनं चाह्वयद्रणे ॥

ஸது ஸுப்தஜனே ராத்ரேள கிஷ்கிந்தாத்வாரமாகத: ।

நர்ததி ஸம் ஸுஸம்ரப்தோ வாலினம் சாஹ்வயத்ரணே ॥

ஸ: து	- அவனும்
ஸுப்தஜனே	- ஜனங்கள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்
ராத்ரேள	- இரவில்
கிஷ்கிந்தாத்வாரம்	- கிஷ்கிந்தை கோட்டை வாயிலுக்கு
ஆகத:	- வந்தவனாய்
ஸுஸம்ரப்த:	- மிகக் கோபாவேசம் கொண்டவனாய்
நர்ததி ஸம்	- நர்ஜனை செய்தான்;
வாலினம் ச	- வாலியையும்
ரணே	- சண்டைக்கு
ஆஹ்வயத்	- அழைத்தான்.

प्रसुप्तस्तु मम भ्राता नर्दति मेरवस्वनम् ।

श्रुत्वा न ममूषे वाली निष्पात जवातदा ॥

ப்ரஸுப்தஸ்து மம ப்ராதா நர்திதம் பைரவஸ்வனம் ।

ஸ்ருத்வா ந மம்ருஷே வாலீ நிஷ்பபாத ஜவாத் ததா ॥

ப்ரஸுப்த:	- ந்ரஸுப் தூங்கிக்கொண்டிருந்த
மம	- எனது
ப்ராதா து	- தமையனும்
பைரவஸ்வனம்	- பயங்கரமான குரலுற்ற
நர்திதம்	- கர்ஜனையை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு
மம்ருஷே ந	- மன்னிக்கவில்லை;
ததா	- அப்பொழுதே
வாலீ	- வாலி
ஜவாத்	- வேகமாய்
நிஷ்பபாத	- வெளிப்புறப்பட்டான்.

स तु वै निःसृतः क्रोधात् हन्तुमसुरोत्तमम् ।

व्यायमाणस्ततः स्त्रीभिर्मया च प्रणतात्मना ॥

तं प्रविष्टं रिपुं दृष्ट्वा बिलं रोषवशं गतः ।

மாமுயாச தடா வாலி வசனம் க்ருபிதேந்த்ரிய: ॥

தம் ப்ரவிஷ்டம் ரிபும் த்ருஷ்ட்வா பிலம் ரோஷவஸம் கத: ॥
மாமுவாச ததா வாலி வசனம் க்ருபிதேந்த்ரிய: ॥

13

ததா - அப்பொழுது
வாலி - வாலி
தம் ரிபும் - அந்த சத்ருவை
பிலம் - குகைக்குள்
ப்ரவிஷ்டம் - புருந்தவனாய்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
க்ருபிதேந்த்ரிய: - இந்திரியங்கள் சிதற
ரோஷவஸம் கத: - கோபாவேசம் கொண்டவனாய்
மாம் - என்னைப் பார்த்து
வசனம் - பின்புறம் சொல்லை
உவாச - சொன்னான்.

इह त्वं तिष्ठ सुग्रीव बिलद्वारि समाहितः ।

யாவதந் ப்ரவியாஹ் நிஹிம் சஹசா ரிபுமீ ॥

இஹ த்வம் திஷ்ட ஸுக்ரீவ பிலத்வாரி ஸமாஹித: ॥
யாவதந் ப்ரவிஸ்யாஹம் திஹன்மி ஸஹஸா ரிபும் ॥

14

ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவ
அஹம் - நான்
அத்ய - இப்பொழுது
ப்ரவிஸ்ய - சென்று
ஸமரே - போரிஷ்
ரிபும் - சத்ருவை
திஹன்மி - கொல்லுகின்றேன்.
யாவத் அந்ர - இவ்விடம் திரும்பி வரும்வரை
இஹ - இவ்விடத்திலேயே
பிலத்வாரி - குகையின் வாயிலில்
ஸமாஹித: - வெகுஜாக்கிரதையாக
திஷ்ட - காத்திரு.

मया त्वेतद्वचः श्रुत्वा याचितः स परंतपः ।

காயயிதா து மா பக்யாப்ரவியேஷ விக் வவா ॥

மயா த்வேதத்வச: ஸ்ருத்வா யாசித: ஸ பரந்தப: ॥
ஸாபயித்வா ச மாம் பத்ப்யாம் ப்ரவிவேஸ பிலம் தத: ॥

15

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

3911

பரந்தப: - சத்துருக்களை ஒழிக்கும்
ஸ: - அவன்
மயா - என்னால்
து - இது விஷயத்தில்
யாசித: - வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டான்.
ஏதத் - இந்த
வச: - விண்ணப்பத்தை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
தத:து மாம் - அதனாலேயே என்னை
பத்ப்யாம் - அவன் கால்களின்மீது
ஸாபயித்வா - ஆணையிட்செய்து,
பிலம் - குகைக்குள்
ப்ரவிவேஸ - சென்றுவிட்டான்.

तस्य प्रविष्टस्य बिलं साग्रः संवत्सरो गतः ।

ஸிதஸ்ய ச மம த்வாரி ச காலோ வ்யத்யவர்தத ॥

தஸ்ய ப்ரவிஷ்டஸ்ய பிலம் ஸாக்ர: ஸம்வத்ஸரோ கத: ॥
ஸ்திதஸ்ய ச மம த்வாரி ஸ காலோ வ்யத்யவர்தத ॥

18

தஸ்ய - அவன்
பிலம் - குகைக்குள்
ப்ரவிஷ்டஸ்ய - இருக்கையில்
ஸாக்ர: - பூர்ணமாய்
ஸம்வத்ஸர: - ஒரு வருஷம்
கத: - சென்றது.
த்வாரி - வாயிலில்
ஸ்திதஸ்ய - காத்துக்கொண்டிருந்த
மம ச - எனக்கும்
ஸ: - அதே
கால: - காலம்
வ்யத்ய வர்தத - கடந்தது.

अहं तु नष्टं तं ज्ञात्वा स्नेहादागतसंभ्रमः ।

ஹத்ர ந ச பக்யாமி பாபாஸங்கி ச மே மன: ॥

அஹம் து நஷ்டம் தம் ஞாத்வா ஸ்நேஹாதாகத ஸம்ப்ரம: ॥
ப்ராதரம் த ச பஸ்யாமி பாபாஸங்கி ச மே மன: ॥

17

ப்ராதரம் து - அப்படியும் தமையனை
பஸ்யாமி ந - காணவில்லை.
ஹி - ஆகையால்
அஹம் தம் - நான் அவனை
நஷ்டம் - மாண்டுவிட்டவனாக

ஞாத்வா	- எண்ணிக்கொண்டு
ஸநேஹாத்	- அன்பால்
ஆகத ஸம்பரம்:	- மிகக் கவலை கொண்டேன்.
மே	- எனது
மன: ச	- மனமும்
பாபாஸங்கி	- ஆபத்தை நினைத்து துயரடைந்திருந்தது.

अथ दीर्घस्य कालस्य बिलतास्मादिनिःसृतम् ।

सफेनं रुधिरं रक्तमहं दृष्ट्वा सुदुःखितः ॥

அத தீர்கஸ்ய காலஸ்ய பிலாத்ஸமாதி நிநி:ஸ்ருதம் ।

ஸபேநம் ருதிரம் ரக்தமஹம் ட்ருஷ்ட்வா ஸதுக்ஷித: ॥

அத தீர்கஸ்ய காலஸ்ய- வெகுகாலத்திற்குப்பின்

தஸ்மாத் - அந்த

பிலாத் - குகையினின்று

ஸபேநம் - நுரையோடு கூடிய

ரக்தம் - சிவந்த

ருதிரம் - ரத்தத்தை

விநி: ஸ்ருதம் - வெளிக்கிளம்பியதாய்

அஹம் த்ருஷ்ட்வா - நான் பார்த்து

ஸதுக்ஷித: - மிகவும் துக்கமடைந்தேன்.

नर्दतामसुराणां च ध्वनिर्निःश्रोत्रमागतः ।

निरस्तस्य च संग्रामे शोशतो निःस्वनो गुरोः ॥

நர்ததாமஸுராணாம் ச த்வநிர்மே ஸ்ரோத்ரமாகத: ।

நிரஸ்தஸ்ய ச ஸங்க்ராமே க்ரோஸதோ நிஸ்ஸவநோ குரோ: ॥

நர்ததாம் - கர்த்தனை செய்த

அஸுராணாம் - அசுரர்களின்

த்வநி: - சத்தம்

மே ஸ்ரோத்ரம் - எனது காதுல்

ஆகத: - விழுந்தது;

ஸங்க்ராமே - போரால்

நிரஸ்தஸ்ய - தோல்வியற்று

க்ரோஸத: - கதறும்

குரோ: - தமையனது

நிஸ்ஸவந: ச - சத்தமும்

ச - அப்படியே என் காதுல் விழுந்தது.

अहं त्ववगतो बुद्ध्या चिह्नैस्तेष्वतरं हतम् ।

पिधाय च बिलह्वारं शिलया गिरिसाम्रया ॥

18

அஹம் த்வவகதோ புத்த்யா சிண்ஹஸ்தைர் ப்ராதரம் ஹதம் ।
பிதாய ச பிலத்வாரம் ஸிலயா கிரிமாத்ரயா ॥

20

शोकात्सद्योदकं कृत्वा किष्किन्धामागतः सखे ॥

ஸோகாத்தஸ்சோதகம் க்ருத்வா கிஷ்கிந்தா மாகத: ஸகே ।

ஸகே - அன்பரே

அஹம் தை: - நான் அந்த

சிண்ஹ: - அணுமானங்களால்

ப்ராதரம் - தமையனை

ஹதம் - கொல்லப்பட்டவனாக

புத்த்யா - ஆலோசித்து

அவகத: - நிச்சயித்து விட்டேன்;

து - அதனால்

ஸோகாந்த: - துக்காகிராந்தனாய்

கிரிமாத்ரயா - மலைக்குச்சுமானமான

ஸிலயா - ஒரு பாறையைக் கொண்டு

பிலத்வாரம் - குகையின் துவாரத்தை

பிதாய ச - மூடிவிட்டு

உதகம் ச - தர்ப்பணத்தையும்

க்ருத்வா - செய்துவிட்டு

கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு

ஆகத: - வந்துசேர்ந்தேன்.

गृह्माणस्य मे तत्त्वं यत्नतो मन्त्रिभिः श्रुतम् ।

सत्तोऽहं तैः समागम्य संमतेरभिषेचितः ॥

கூஹமானஸ்ய மே தத்த்வம் யத்நதோ மந்த்ரிபி: ஸ்ருதம் ।

ததோஹம் தை: ஸமாகம்ய ஸம்மதரபிஷேசித: ॥

21

ஸமாகம்ய - திரும்பிவந்த

மே - நான்

கூஹமானஸ்ய - எதையும் வெளியிடாது மறைத்து வைத்திருக்கையில்

மந்த்ரிபி: - மந்த்ரிகளால்

யத்நத: - விடாமுயற்சியால்

தத்த்வம் - விஷயம்

ஸ்ருதம் - அறிந்துகொள்ளப்பட்டது.

தத: - அதனால்

ஸம்மத: - தீர்க்காலோசனை செய்து தீர்மானத்திற்கு வந்த

தை: - அவர்களால்

அஹம் - நான்

அபிஷேசித: - முடிசூட்டி வைக்கப்பட்டேன்.

राज्यं प्रशासतस्तस्य न्यायतो मम राघव ।

आजगाम विपुं हत्वा दानवं स तु बानरः ॥

ராஜ்யம் ப்ரஸாஸதஸ்தஸ்ய ந்யாயதோ மம ராகவ ।

ஆஜுகாம ரிபும் ஹத்வா தானவம் ஸ து வானரஃ ॥

22

ராகவ	- ஸ்ரீராம!
தஸ்ய	- அந்த
மம	- நான்
ந்யாயத:	- நீதியாக
ராஜ்யம்	- ராஜ்யத்தை
ப்ரஸாஸத:	- ஆண்டுவருகையில்
ஸ:	- அந்த
வானர:	- வானரன்
ரிபும்	- சத்ருவாகிய
தானவம் து	- அகரணையே
ஹத்வா	- கொன்று விட்டு
ஆஜுகாம	- திரும்பி வந்தான்.

अभिविक्तं तु मां दृष्ट्वा बाली संरक्तलोचनः ।

मदीयान् मन्त्रिणो बद्ध्वा यरुषं वाक्यमब्रवीत् ॥

அபிவித்தம் து மாம் த்ருஷ்ட்வா வாலீ ஸம்ரக்த லோசனஃ ।

மதியான் மந்த்ரிணோ பந்த்வா பருஷம் வாக்யமப்ரவீத் ॥

23

வாலீ	- வாலி
து	- அப்பொழுது
மாம்	- என்னை
அபிவித்தம்	- அழிசூட்டப்பெற்றவனாக
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
ஸம்ரக்த லோசன:	- கண்ணி சிவந்தவனாகி
மதியான்	- எனது
மந்த்ரிண:	- மந்த்ரிமார்களை
பத்த்வா	- சிறையில் வைத்து
பருஷம்	- க்ரூரமான
வாக்யம்	- பேச்சை
அப்ரவீத்	- பேசினான்.

निग्रहे च समर्थस्य तं पापं प्रति राघव ।

नं प्राषते मे बुद्धिर्भ्रातृगौरव्यन्त्रिता ॥

நிக்ரஹே ச ஸமர்தஸ்ய தம் பாபம் ப்ரதி ராகவ ।

ந ப்ராவர்த்த மே புத்திர் ப்ராதூர் கௌரவயந்த்ரிதா ॥

24

ராகவ	- ஸ்ரீராம!
நிக்ரஹே ச	- அடக்கும் விஷயத்தில்
ஸமர்தஸ்ய	- வல்லமையுற்ற
மே	- எனது
தம்	- அந்த
பாபம் ப்ரதி	- பாபீலின் விஷயத்தில்
ப்ராதூ	- தமையனிடத்திலுள்ள
கௌரவயந்த்ரிதா	- கௌரவத்திற்குப்பட்டு
புத்தி:	- புத்தி
ந ப்ராவர்த்த	- நுணியவில்லை.

हत्वा शत्रुं स मे भ्राता प्रविशे श पुरं तदा ।

मानयस्ते महात्मानं यथावच्चाम्यवादयम् ॥

ஹத்வா ஸத்ரும் ஸ மே ப்ராதா ப்ரவிஸேஸ புரம் ததா ।

மானயஸ்தம் மஹாத்மாணம் யதாவச் சாப்யவாதயம் ॥

25

ஸத்ரும்	- சத்துருவை
ஹத்வா	- கொன்றுவிட்டு,
ஸ:	- அந்த
மே	- எனது
ப்ராதா	- தமையன்,
புரம்	- நகருக்குள்
ப்ரவிஸேஸ	- வந்து சேர்ந்தான்.
ததா ச	- தகஷணமே
மஹாத்மாணம்	- மகாததரியசாலியாகிய
தம்	- அவனை
மானயந்	- பெருமைப்படுத்தி
யதாவத்	- விதிமுறைப்படி
அப்யவாதயம்	- தாள்களில் விழுந்து சேவித்தேன்.

उक्तश्च नाशिषस्तेन संतुष्टेनान्तरात्मना ॥

உக்தாஸ்ச நாஸிஷஸ்தேந ஸந்துஷ்டேநாந்தராத்மாநா ॥

26

தேந	- அவனால்
ஸந்துஷ்டேந	- சந்தோஷமடைந்த
அந்தராத்மாநா	- உள்ளத்தோடு
ஆஸிஷ:	- ஆசீர்வாதங்கள்
உக்தா: ந ச	- கூறப்படவில்லை.

नत्वा पादावहं तस्य मुकुटेनास्पृशं प्रभो ।

अपि वाली मम क्रोधात्र प्रसादं चकार सः ॥

நத்வா பாதாவஹம் தஸ்ய முகுடேநாஸ்ப்ருஸம் ப்ரபோ ;

அபி வால் மம க்ரோதாந்ந ப்ரஸாதம் சகார ஸ: ||

27

ப்ரபோ	- பிரபுவே
அஹம்	- நான்,
தஸ்ய	- அவனுடைய
பாதௌ	- இருதாள்களிலும்
நத்வா	- பணிந்து,
முகுடேந	- கிரீடத்தால்
அஸ்ப்ருஸம்	- தொட்டேன்;
அபி	- அப்படியும்
ஸ: வால்	- அந்த வாலி
க்ரோதாத்	- சினத்தால்
மம ப்ரஸாதம்	- எனக்கு அருளை
சகாரந	- காட்டவில்லை.

இத்யாஸ்யே ஸ்ரீமத் ராமாயண வால்மீகிய ஆதிகாவ்யே
சுதாஸம்ஸுதி ஸஹஸ்ரிகாப்யம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தை காண்டே
வைராவ்ருத்ததாந்நம்ஸோ நாம தவம்: ஸ: ||

தஸம்: ஸர்க: - 10

ततः क्रीडसमाविष्टं संरब्धं तमुपागतम् ।

अहं प्रसादयामि भ्रातरं हितकाम्यया ॥

தத: க்ரோத ஸமாவிஷ்டம் ஸம்ரப்தம் தமுபாகதம் ।

அஹம் ப்ரஸாதயாஞ்சக்ரே ப்ராதரம் ஹிதகாம்யயா ॥

1

தத: - அப்பொழுது

உபாகதம் - திரும்பி வந்தவனும்

ஸம்ரப்தம் - மனம் கலங்கி

க்ரோத ஸமாவிஷ்டம் - கோபம் பூண்டவனுமான

தம் - அந்த

ப்ராதரம் - தமையனை

ப்ரிய காம்யயா - நன்மையைக்கோரி

அஹம் - நான்

ப்ரஸாதயாஞ்சக்ரே - பின்வருமாறு அருள்புரிய வேண்டினேன்.

दिष्ट्याऽसि कुशली प्राप्नोति ह्यस्व स्वया रिपुः ।

मनाथस्य हि मे नायस्त्वमेकोऽनाथनन्दनः ॥

திஷ்ட்யாஸி குஸலீ ப்ராப்தோ நிஹதஸ்வ்வயா ரிபு: ।

அநாதஸ்ய ஹி மே நாதஸ்த்வமேகோநாத நத்தன: ॥

2

த்வயா - தேவரீரால்

ரிபு: ச - சத்ருவும்

நிஹத: - கொல்லப்பட்டான்,

திஷ்ட்யா - நல்லவேளையாய்

குஸலீ - கேசுமமாய்

ப்ராப்த: அஸி - திரும்பி வந்துவிட்டீர்.

அநாத நத்தன: - அனாதரகுகரான

த்வம் ஏக: - நீர் ஒருவரே

அநாதஸ்ய - திக்கற்ற

மே ஹி - எனக்கும்

நாத: - நாதர்.

इदं बहुशलाकं ते पूर्णचन्द्रनिबोधितम् ।

उत्रं सवालव्यजनं प्रसीच्छस्व मयोद्यतम् ॥

இதம் பஹுஸலாகம் தே பூர்ணசந்த்ரமிவோதிதம் ।

சத்ரம் ஸவாலவ்யஜனம் ப்ரதீக்ஸவ மயோத்யதம் ॥

3

பஹுஸலாகம்	- பல சலாகைகளையுடையதும்
உதிதம்	- உதயமான
பூர்ண சந்த்ரம்	- பூர்ணசந்திரனை
இவ	- நிகர்த்ததும்
ஸவாலவ்யஜனம்	- வெண்சாமரையுடன் கூடினதுமான
இதம்	- இந்த
சத்ரம்	- குடையை
தே	- தேவரிருக்கு
மயா	- என்னால்
உதிதம்	- பிடிக்கப்பட்டதாய்
ப்ரதீச்சஸ்வ	- ஏற்றுக்கொள்ளும்.

आर्तं च विहाय स्थितः संवत्सरं नृप ।

छद्वाहं शोणितं द्वारि विहायैषि सप्रस्थितम् ॥

ஆர்தஸ்சாத பிலத்வாரி ஸ்தித: ஸம்வத்ஸரம் ந்ருப ।

த்ருஷ்ட்வாஹம் ஸோணிதம் த்வாரி பிலாச்சாபி ஸமுத்திதம் ॥

ந்ருப	- மன்னரே
ஸம்வத்ஸரம்	- ஒரு வருஷகாலம்
பிலத்வாரி ச	- பிலத்தின் வாயிலில்
ஸ்தித:	- காத்துக்கொண்டிருந்த
அஹம்	- நான்
பிலாத் ச	- பிலத்தினின்றே
த்வாரி	- வாயிலில்
ஸமுத்திதம்	- கிளம்பிவந்த
ஸோணிதம் அபி	- ரத்தத்தையும்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து
அத	- அதன்மேல்
ஆர்த:	- துக்கத்தேன்.

शोकसंरक्तनयनो मुयं कृपाकुलितेन्द्रियः ।

अपिवाय विलहारी विलम्बेण सचया ॥

ஸோகஸம்வித்நஹருதயோ ப்ருசம் வ்யாகுலிதேந்த்ரிய: ।

அபிதாய பிலத்வாரம் ஸைஸலருங்கேன தத் ததா ॥

तस्मादेवाद्वाक्यं किष्किन्वां प्राविशं पुनः ॥

தஸ்மாத் தேஸாதபாக்ரம்ய கிஷ்கிந்தாம் ப்ராவிஸம் புன: ॥

4

5

தத்	- ஆகையால்
ஸோக ஸம்ரக்த	- சோகத்தால் சிவந்த கண்ணற்றவனாய்,
நயன:	-
ப்ருசம்	- மிகவும்
வ்யாகுலிதேந்த்ரிய:	- இந்த்ரியங்கள் குழப்பமடைந்தவனாய்
ததா	- அப்படியே
பிலத்வாரம்	- குகையின் துவாரத்தை
ஸைஸ ஸ்ருங்கேன	- மலையின் கொடிமுடியால்
அபிதாய	- மூடிவிட்டு
தஸ்மாத்	- அந்த
தேஸாத்	- இடத்தினின்று
அபாக்ரம்ய	- புறப்பட்டு
கிஷ்கிந்தாம்	- கிஷ்கிந்தைக்கு
புன:	- மீளவும்
ப்ராவிஸம்	- வந்துசேர்ந்தேன்.

विषादाविह मां छद्वा पीरसंस्थितिरिव च ॥

अभिविन्ने न कश्चन तन्ने त्वं क्षुण्णहंसि ।

விஷாதாத்திஹ மாம் த்ருஷ்ட்வா பெளரை மந்த்ரிபிரேவ ச ।

அபிஷிக்தோ ந காமேந தன்மே த்வம் க்ஷந்தும்ஹஸி ॥

6

இஹ	- இவ்விடத்தில்
மாம் த்ருஷ்ட்வா	- என்னைப் பார்த்து,
ச	- அதன்மேல்
பெளரை:	- பட்டணத்து ஜனங்களாலும்
மந்த்ரிபி: ஏவ	- மந்த்ரிமர்களாலும்
விஷாதாத் து	- மனோரதம் கைகூடாது வேறு வழி காணாமையால்
அபிஷிக்த:	- நான் முடிசூட்டப் பெற்றேன்.
காமேந ந	- எனது வேண்டுகோளால் இல்லை.
தத்	- ஆனபடியால்
த்வம்	- தேவரீர்
மே	- என்னை
க்ஷந்தும் அஹஸி	- மன்னிக்க வேண்டும்.

त्वमेव राजा भानाहं सदा चाहं यथापुरम् ॥

राजभावनियोगोऽयं मया त्वद्विरहात् कृतः ।

தவமேவ ராஜா மாநாஹம்: ஸதா சாஹம் யதாபுரம் ।

ராஜபாவநியோ கோயம் மயா த்வத்விரஹாத் க்ருத: ॥

மாநாஹம்: - எல்லா பெருமைகளுக்குமுரிய

ராஜா த்வம் ஏவ - மன்னர் நீர்நான்.

அஹம் ச - நானோ

ஸதா - எப்பொழுதும்

யதாபுரம் - முன்போலவே இருக்கிறேன்.

அயம் - இந்த

ராஜபாவநியோக: - அரசனாயிருந்து அரசானவது

த்வத்விரஹாத் - தேவரீர் இல்லாமையால்

மயா - என்னால்

க்ருத: - ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

सामात्यपीरनगरं स्थितं निहतकण्टकम् ॥

न्यासभूतनिदं राज्यं तव निर्याताम्यहम् ।

ஸாமாத்யபௌநகரம் ஸ்திதம் நிறுவதகண்டகம் ।

ந்யாஸ பூதயிதம் ராஜ்யம் தவ நியாதயாம்யஹம் ॥

ஸாமாத்ய பௌநகரம் - மந்திரிமார்களும் ஜனங்களும் நகரங்களும்

ந்யாஸ பூதம் - நிறைந்ததும்

இதம் - பத்திரமாய் காப்பாற்றி திருப்பிக் கொடுக்க

ஸ்திதம் - வேண்டியதுமான

ந்யாஸ பூதம் - இந்த

ராஜ்யம் - சர்வதமான

நிறுவதகண்டகம் - ராஜ்யத்தை

தவ - இடைபூற்றதாய்

அஹம் - நான்

நியாதயாமி - திருப்பி சமர்ப்பித்து விடுகின்றேன்.

मा च रोषं वृथाः सीस्य मयि शत्रुनिर्हण ॥

மா ச ரோஷம் க்ருதா: ஸௌம்ய மயி சத்ருநிபஹ்ண ॥

சத்ருநிபஹ்ண - சத்ருக்களை நாசம்செய்ய வல்லவரே

ஸௌம்ய - அன்பார்ந்தவரே

மயி ச - அடியேனிடத்தில்

ரோஷம் - கோபம்

மா க்ருதா: - கொள்ள வேண்டாம்.

याचे त्वां शिरसा राजन् मया बद्धोऽयमअलिः ॥

யாசே த்வாம் ஸிரஸா ராஜன் மயா பத்தோயமஞ்ஜலி: ॥

7

8

9

10

ராஜன் - அரசே

த்வாம் - தேவரீரை

ஸிரஸா - முடியாழ்த்தி

யாசே - பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மயா - என்னால்

அஹம் - இதோ

அஞ்ஜலி: - அஞ்சலியானது

பத்த: - செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

बलादसि समागम्य मन्त्रिभिः पुरवासिभिः ।

राजभावे नियुक्तोऽहं शून्यदेशजिगीषया ॥

பலாதஸமி ஸமாகமய மந்த்ரிபி: புரவாஸிபி: ।

ராஜபாவே நியுக்தோஹம் ஸரண்யதேஸஜிகீஷயா ॥

ஸமாகமய - ஒன்றுகூடி

மந்த்ரிபி: - மந்திரிகளாலும்

புரவாஸிபி: - பட்டணத்து ஜனங்களாலும்

ஸரண்ய தேஸஜிகீஷயா - அரசனில்லாத தேசமாகிவிடும் என்ற எண்ணத்தால்

அஹம் - நான்

பலாத் - நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்பட்டு

ராஜபாவே - ராஜ அதிகாரத்தில்

நியுக்த: - நியமிக்கப்பட்டவனாக

அஸமி - இருக்கிறேன்.

सिन्धुमेवं ब्रुवाणं मां स तु निर्मत्स्यं वानरः ।

शिकृ त्वामिति च मामुक्त्वा बहु तदुवाच ह ॥

ஸநிக்ரத மேவம் ப்ருவாணம் மாம் ஸ து நிர்பர்த்த்ய வானர: ।

திக் த்வாமிதி ச மாமுக்த்வா பஹு தத்ததுவாச ஹ ॥

வானர: - வானரனான

ஸ:து - அவனோவென்றில்

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

ஸநிக்ரதம் ப்ருவாணம் - அன்பார்ந்து பேசிய

மாம் நிர்பர்த்த்ய - என்னை திட்டி,

மாம் - என்னைப் பார்த்து

த்வாம் - உன்னை

திக் - கண்ணெடுத்துப் பாரேன்

இதி - என்று

உக்த்வாச - சொல்லிவிட்டு,

பஹு து - பல

தத் தத் - வாய்விட்டுச் சொல்ல முடியாத வார்த்தைகளை

உவாச - பேசினான்.

11

12

प्रकृतीय समानीय मन्त्रिणाश्च समतान् ।
मामाह सुहृदा मध्ये वाक्य परमगहितम् ॥

ப்ரக்ருதீஸ ச ஸமானீய மந்த்ரிணஸ்சைவ ஸம்மதான் ।
மாமாஹ ஸுஹ்ருதாம் மத்யே வாச்யம் பரமகர்ஹிதம் ॥
ப்ரக்ருதீ: ச - பீரஜைகளையும்
ஸம்மதான் - ஸெபரியோர்களுகிய
மந்த்ரிண: ச ஏவ - மந்த்ரிமார்களையும்
ஸமானீய - வரவழைத்து,
ஸுஹ்ருதாம் - அன்பர்களின்
மத்யே - நடுவில்
மாம் - என்னைப்பற்றி
பரமகர்ஹிதம் - மிகவும் நிந்திதமான
வாச்யம் - சொல்லை
ஆஹ - பின்வருமாறு பேசினான்.

विदितं वो यथा रात्री मायावी स महासुरः ।

मां समाह्वयत क्रूरो युद्धकाक्षी सुदुर्मतिः ॥

விதிதம் வோ யதா ராத்ரேள மாயாவீ ஸ மஹாஸூர: ।
மாம் ஸமாஹ்வயத க்ரூரோ யுத்தகாக்ஷீ ஸுதுர்மதி: ॥
ஸ: - அந்த
மஹாஸூர: - மகா அகரணும்
க்ரூர: - கொடியவனுமான
மாயாவீ - மாயாவி என்பவன்
ஸுதுர்மதி: - மகா கெட்ட எண்ணங்கொண்டு
யுத்த காக்ஷி - போர் புரிய விரும்பி
ராத்ரேள மாம் - இரவில் என்னை
ஸமாஹ்வயத - அழைத்தான்
யதா - என்பது
உ: - உங்களுக்கு
விதிதம் - தெரிந்த விஷயம்.

तस्य तद्रजितं श्रुत्वा निःसृतोऽहं नृपालयात् ।

अनुयातस्य मां तूर्णमयं भ्राता सुदारुणः ॥

தஸ்ய தத் ரஜிதம் ஸ்ருத்வா நிஸ்ஸுருதோஹம் ந்ருபாலயாத் ।
அநுயாதஸ ச மாம் தூர்ணமயம் ப்ராதா ஸுதாருண: ॥

13

14

15

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - பத்தாம் ஸர்க்கம்

3923

அஹம் - நான்
தஸ்ய - அவனது
தத் பாஷிதம் - அச்சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
ந்ருபாலயாத் - அரண்மனையிலிருந்து
நிஸ்ஸுருத: - வெளிப்புறப்பட்டேன்.
அயம் - இந்த
ஸுதாருண: - மிகக்கொடியவனான
ப்ராதா ச - தம்பியும்
தூர்ணம் - உடனே
மாம் - என்னை
அநுயாத: - பின்பற்றி வந்தான்.

स तु ह्येव मां रात्री सहितीय महाबलः ।

माद्रव्यप्रयत्नस्तो वीक्ष्यावां समनुदतो ॥

ஸ து த்ருஷ்ட்வைவ மாம் ராத்ரேள ஸதவித்யம் மஹாபல: ।
ப்ராத்ரவத் பயஸந்த்ரஸ்தோ வீக்ஷ்யாவாம் ஸமநுத்ருதௌ ॥

16

மஹாபல: - மகாபலசாலியான
ஸ: ஏவ - அவனும்
ராத்ரேள - இரவில்
மாம் - என்னை
ஸதவித்யம் - துணையுடனிருக்கின்றவனாக
த்ருஷ்ட்வா - கவனித்து,
து - அதனால்
பயஸந்த்ரஸ்த: - பயத்தால் உள்ளம் நடுங்கியவனாய்
ப்ராத்ரவத் - விரைந்தோடினான்.
ஆவாம் - நாங்களிருவரும்
வீக்ஷய - கவனித்துக்கொண்டு
ஸமநுத்ருதௌ - கூடவே ஓடினோம்.

अनुदृतस्य वेगेन प्रविशेश महाबिलम् ॥

அநுத்ருதஸ வேகேந ப்ரவிவேஸ மஹாபிலம் ॥

17

வேகேந - வலுக்கொண்டு
அநுத்ருத: ச - இடைவிடாது துரத்தப்பட்ட அவன்
மஹாபிலம் - ஒரு பெரிய குகைக்குள்
ப்ரவிவேஸ - ஸுழைந்து விட்டான்.

तं प्रविष्टं विदित्या तु सुघोरं सुमहद्विलम् ।

अयमुक्तोऽथ मे भ्राता मया तु क्रूरदर्शनः ॥

தம் ப்ரவிஷ்டம் விதித்வா து ஸுகோரம் ஸுமஹத்தபிலம் ।

அயமுக்ஞோத மே ப்ராதா மயா து க்ஞரதர்ஸன: ॥

18

ஸுகோரம் - மிகப் பயங்கரமானதும்
ஸுமஹத் - மிகப் பெரியதுமான
பிலம் - குகைக்குள்
தம் - அவனை
ப்ரவிஷ்டம் - புகுந்துவிட்டவனாக
விதித்வா - அறிந்து
து - அச்சமயத்தில்
மே - எனது
க்ஞரதர்ஸன: - கொடிய எண்ணம் கொண்ட
ப்ராதா - தம்பியான
அயம் - இவன்
மயாது - என்னாலேயே
அத் - பின்வருமாறு
உக்த: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டான்.

अहत्वा नास्ति मे शक्तिः प्रतिगन्तुमिति पुरीम् ।

बिलद्वारि प्रतीक्षा त्वं यावदेनं निहन्त्याहम् ॥

அஹத்வா நாஸ்தி மே ஸக்தி: ப்ரதிகந்துமிதி: புரிம் ।
பிலத்வாரி ப்ரதீக்ஷ த்வம் யாவதேனம் நிஹன்மயஹம் ॥

19

அஹத்வா - இவனைக் கொல்வாது
இதி: - இவ்விடத்திலிருந்து
புரிம் - புட்டணத்திற்கு
ப்ரதிகந்தும் - திரும்பிச் செல்ல
மே - எனக்கு
ஸக்தி: - எண்ணம்
அஸ்தி ந - இல்லை.
அஹம் - நான்
ஏனம் - இவனை
நிஹன்மி - கொன்றுவிடுகிறேன்.
யாவத் - அதுவரை
பிலத்வாரி - பிலத்தூவாரத்தில்
ப்ரதீக்ஷ - எதிர்பார்த்து காத்திருக்கக் கடவாய்.

स्थितोऽयमिति मत्वा तु प्रविष्टोऽहं दुरासदम् ।

तं य मे मारयतस्तत्र गतः संवत्सरस्तदा ॥

ஸ்திதோஃயமிதி மத்வா து ப்ரவிஷ்டோஃஹம் துராஸதம் ।

தம் மே மார்க்கயஸ்தத்ர கத: ஸம்வத்ஸரஸ் ததா ॥

20

அஹம் - நான்,
அயம் - இவன்
ஸ்தித: இதி - காத்து நின்றுக் கொண்டிருக்கின்றான் என்று
மத்வாது - நம்பிக்கொண்டே
துராஸதம் - உட்புகுவதற்கு அரிதாயிருந்த அதில்
ப்ரவிஷ்ட: - பிர்வேசித்தேன்:
தத்ரததா - அங்கு அப்பொழுது
தம் - அவனை
மார்க்கயத: - தேடிக்கொண்டிருந்த
மே - எனக்கு
ஸம்வத்ஸர: - ஒரு வருஷம்
கத: - கழிந்துவிட்டது.

स तु दृष्टो मया शत्रुरनिर्वृदादस्यावहः ।

निहतस्य मया तत्र सोऽसुरो बभूविः सह ॥

ஸ து த்ருஷ்டோ மயா ஸத்ருரநிர்வேதாத் பயாவஹ: ।
நிஹதஸ்ஸ மயா தத்ர ஸோஸுரோ ப்ந்துபி: ஸஹ ॥

21

பயாவஹ: - பயங்கரமான
ஸத்ரு: ஸ: - சத்துருவான அவன்
மயாது - என்னாலேயே
அநிர்வேதாத் - எவ்வளவோ சிரமத்தினால்
த்ருஷ்ட: - கண்டுபிடிக்கப்பட்டான்.
தத்ர - அப்பொழுதே
ஸ: அஸுர: - அந்த அசுரன்
ப்ந்துபி: - பந்துவர்க்கங்களோடு
ஹ - கூடவே
மயாச - என்னாலேயே
நிஹத: - கொல்லப்பட்டான்.

सद्वैर च प्रवृत्तेन कथिरीवेण तद्विलम् ।

पूर्णमासीदुराकामं स्तनतस्तस्य भूतले ॥

தஸ்வையவ ச ப்ரவ்ருத்தேந குதிரௌகேண தத்பிலம் ।
பூர்ணமாஸீத் துராக்ராமம் ஸ்தநதஸ்தஸ்ய பூதலே ॥

22

பூதலே - தரையில்
தஸ்ய - அவன்
ஸ்தநத: - சாகுமுன் பெருமூச்சு விகையில்
தஸ்ய - அவனுக்கு
ப்ரவ்ருத்தேந - உண்டான
குதிரௌகேண ஏவ - ரத்தப் பிரவாஹத்தாலேயே

தத் - அந்த
பிலம் - குகை
துராக்ரமம் - கடக்க முடியாததாய்
பூர்ணம் ச - நிறைந்ததாக
ஆஸீர் - ஆயிற்று.

सूदयित्वा तु तं शत्रुं विह्वलं दुःखम् सुतम् ।

निष्कामநெவ பஸ்யாமி விலஸ்யாபிஹித் முகம் ॥

ஸூதயித்வா து தம் ஸத்ரும் விஹ்வலம் துந்நுபே: ஸுதம் ।
நிஷ்க்ராமந்நேவ பஸ்யாமி பிலஸ்யாபிஹிதம் முகம் ॥

து ந்நுபே - துந்நுபியின்
ஸுதம் - புதல்வனும்
பலினம் - பலசாலியும்
ஸத்ரும் - சத்ருருவுமான
தம் - அவனை
ஸூதயித்வா து - கொன்றுவிட்டு,
நிஷ்க்ராமந் - விவசியில்வரும் நான்
பிலஸ்ய - குகையினது
பிஹிதம் - மூடப்பட்டுவிட்ட
முகம் ஏவ - வாயிலையே
பஸ்யாமி ந - காணமுடியவில்லை.

विह्वलमानस्य तु मे सुमीवेति पुनः पुनः ।

யதா ப்ரதிவசோ நாஸ்தி ததோஹம் ப்ருஸதுக்கித: ॥

விஹ்வலமானஸ்ய து மே ஸுமீவேதி புன: புன: ।
யதா ப்ரதிவசோ நாஸ்தி ததோஹம் ப்ருஸதுக்கித: ॥

புன: புன: - பலமுறை
ஸுக்ரீவ இதி - ஸுக்ரீவ! என்று
விஹ்வலமானஸ்யது - கூவிய
மே - எனக்கு
ப்ரதி வச: - மாறுத்தரம் (பதில் வார்த்தை)
யத: - எங்கிருந்தும்
அஸ்தி ந - கிடைக்கவில்லை.
தத: அஹம் - அதனால் நான்
ப்ருஸதுக்கித: - மிகவும் துக்கமடைந்தேன்.

पादप्रहरित्वा मया बहुभिस्तद्विद्वितम् ।

ததோஹம் தேந நிஷ்க்ரம்ய பதா புரமுபாகத: ॥

பாத ப்ரஹாரைஸ்து மயா பஹுபி: தத் விதாரிதம் ।
ததோஹம் தேந நிஷ்க்ரம்ய பதா புரமுபாகத: ॥

23

24

25

ஸ: - அது
மயா - என்னால்
யத்நாத் - வெகுசிரமப்பட்டு
பஹுபி: - பல
பாத ப்ரஹாரை: து - காலுதைகளாலேயே
விதாரித: - பிளக்கப்பட்டது.
அஹம் - நான்
தேந - அவ்வழியாகவே
தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
நிஷ்க்ரம்ய - நிலைவந்து
புன: - மீளவும்
உபாகத: - இவ்விடம் வந்து சேர்ந்தேன்.

तत्रानेनासि संख्यो राज्यं प्रार्थयतात्मनः ।

சுமீயேந நூஸேந விஸ்மூத்ய ஹ்ருசீஹ்ம ॥

தத்ராநேநாஸமி ஸம்ருத்தோ ராஜ்யம் ப்ரார்த்தயாத்மன: ।
ஸுக்ரீவேண ந்ருபம்ஸேந விஸ்மூத்ய ப்ராத்ருஸௌஹ்ருதம் ॥

ப்ராத்ருஸௌஹ்ருதம்-சகோதர வாஞ்சையை

விஸ்மூத்ய - முற்றும் மறந்து
ஆத்மன: - தனக்கு
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
ப்ரார்த்தயதா - கோரின
ந்ருபம்ஸேந - கொடிய
அநேந ஸுக்ரீவேண - இந்த ஸுக்ரீவனால்
தத்ர - அங்கேயே
அஸ்மி - நான்
ஸம்ருத்த: - தகையப்பட்டேன்.

एवमुक्त्वा तु मां तत्र वसन्नेषीकेन वानरः ।

ததா நிர்வாஸ்யமாஸ வாலீ விகத ஸாத்வஸ: ॥

ஏவ முக்த்வா து மாம் தத்ர வஸ்த்ரேணைகேந வானர: ।

ததா நிர்வாஸ்யமாஸ வாலீ விகத ஸாத்வஸ: ॥

வானர: - வானரனான
வாலீ - வாலி
ததா - அப்பொழுது
தத்ர - அவ்விடத்தில்
மாம் - என்னைப் பார்த்து
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு

26

27

து ஏகேந - அதன்மேல் ஒரு
வஸ்த்ரேண - வஸ்திரத்துடன்
விசுத ஸாத்வஸ: - கலவரம் எள்ளளவும் இல்லாதவனாய்
நிர்வாஸயாமாஸ - ஒட்டிவிட்டான்.

तेनाहमपविद्धस्य हतदास्य राघव ।

तद्वयाच्च मही कृत्स्ना क्रान्तेय सवनार्णवा ॥

தேநாஹமபவித்தஸ்ச ஹருததாஸாஸ ராகவ ।

தத்பயாச்ச மஹி க்ருத்ஸநா க்ரந்தேயம் ஸவநார்க்ணவா ॥

ராகவ - ஸ்ரீராம!
அஹம் தேந - நான் அவனால்
அபவித்த: ச - கைவிடப்பட்டேன்,
ஹ்ருததார: ச - மனவியையும் பறிக்கப்பட்டேன்.
தத் பயாத் ச - அவனிடமுள்ள பயத்தாலேயே
ஸவநார்க்ணவா - காடுகளையும் சமுத்திரங்களையும் முன்னிட்ட
இயம் - இந்த
மஹி - பூமி
க்ருத்ஸநா - முழுமையும்
க்ரந்தா - என்னால் சுற்றித் திரியப்பட்டது.

28

ऋष्यमूक गिरिवरं भार्यहरणदुःखितः ।

प्रविष्टोऽस्मि दुर्घाघं वलिः कारणान्तरे ॥

ரிஸ்யமூகம் கிரிவரம் பார்யாஹரண துக்கித: ।

ப்ரவிஷ்டேஸ்மி துர்ஹாஷம் வாலின: காரணாந்தரே ॥

வாலின: - வாலிக்கு
காரணாந்தரே - ஒரு காரணத்தால்
துராதர்ஷம் - புகழுடியாத
கிரிவரம் - சிறந்த மலையான
ரிஸ்யமூகம் - ரிஸ்யமூகத்தில்
பார்யாஹரண துக்கித: - மனையானை பறிக்கொடுத்ததனால்
மனவேதனைப் படுகின்றவனாய்

29

प्रविष्टः - புகுந்து
அஸ்மி - இருந்து வருகிறேன்.

एतत्ते सर्वमाख्यातं वैशानुकथनं महत् ।

अनागसा मया प्राप्तं व्यसनं पश्य राघव ॥

ஏத்தே ஸர்வமாக்யாதம் வைசாநுகதனம் மஹத் ।

அநாகஸா மயா ப்ராப்தம் வ்யஸனம் பஸ்ய ராகவ ॥

30

தே - தேவாருக்கு
வைராநுகதனம் - துவேஷத்தைப் பற்றிய வரலாறான
ஏதத் - இது
ஸர்வம் - எல்லாமும்
மஹத் - விஸ்தாரமாய்
ஆக்யாதம் - சொல்லிவிடப்பட்டது.
ராகவ - ஸ்ரீராகவ!
அநாகஸா - நிரபராதியான
மயா ப்ராப்தம் - என்னால் அடையப்பட்ட
வ்யஸனம் - கஷ்டத்தை
பஸ்ய - தேவாரி பார்த்தருள் வேண்டும்.

वालिन्सु भयात्स्य सर्वलोकाम्यंकर ।

कर्तुमर्हसि मे वीर प्रसादं तस्य निग्रहात् ॥

வாலிநஸ்து பயாந்தஸ்ய ஸர்வலோகாயங்கர ।

கர்துமஹஸி மே வீர ப்ரஸாதம் தஸ்ய நிக்ரஹாத் ॥

ஸர்வ பூதபயாபஹ - எல்லா உலகங்களுக்கும் அபயமளிக்கவல்ல

31

வீர - வீரரே!
வாலிந: - வாலியினிடமிருந்து
பயாந்தஸ்ய - பயந்து நடுங்கிக்கிடக்கும்
மே தஸ்ய - எனக்கு அவனை
நிக்ரஹாத் - ஒழிப்பதாலேயே
ப்ரஸாதம் - அனுக்கிரகத்தை
கர்தும் - செய்ய
அர்ஹஸி - தேவாரி திருவுள்ளம் பற்ற வேண்டும்.

एयमुक्तसु तेजसवी धर्मज्ञो धर्मसहितम् ।

वचनं वक्तुमारेमे सुमिव प्रहसन्निव ॥

ஏவமுக்தஸ்து தேஜஸ்வீ தர்மஜ்ஞோ தர்மஸம்ஹிதம் ।

வசனம் வக்துமாரேபே ஸுக்ரீயம் ப்ரஹஸந்திவ ॥

32

ஏவம் - இங்ஙனம்
உக்த: - சொல்லப்பட்ட
தேஜஸ்வீ - தேஜஸ்வியும்
தர்மஜ்ஞ: - தர்மமறிந்தவருமான அவர்
ப்ரஹஸந்த் இவ - புன்னகைகொண்டே
தர்ம ஸம்ஹிதம் - தர்மத்தோடு ஏய்ந்த
வசனம் - பின்வரும் சொல்லை
ஸுக்ரீயம் து - ஸுக்ரீயனைப் பார்த்து
வக்தும் ஆரேபே - சொல்லுவற்றார்.

अमोघाः सूर्यसंकाशा ममैते निशिताः शराः ।

तस्मिन् बालिनि दुर्वृत्ते निपतिष्यन्ति वेगिताः ॥

அமோகா: ஸூர்யஸங்காஸா மமேதே நிபதிதா: ஸரா: |

தஸ்மின் வாலிநி துர்வ்ருத்தே நிபதிஷ்யந்தி வேகிதா: ||

மம - எனது 33

அமோகா: - வீண்போகாதவைகளும்

ஸூர்ய ஸங்காஸா: - சூர்யனை நிகர்த்தவைகளும்

நிபதிதா: - நன்றாக தீட்டப்பட்டவைகளுமான

ஏதே - இந்த

ஸரா: - பாணங்கள்

துர்வ்ருத்தே - துஷ்டநடத்தைபற்ற

தஸ்மின் - அந்த

வாலிநி - வாலியின்மேல்

வேகிதா: - உக்கிரம் கொண்டவைகளாய்

நிபதிஷ்யந்தி - பாயப்போகின்றன.

यावत् नाभिपश्यामि तव भार्यापहारिणम् ।

तावत् स जीवेत् पापात्मा बाली चारित्रदूषकः ॥

யாவத்தம் நாபிபர்யாமி தவ பார்யாபஹாரிணம் |

தாவத் ஸ ஜீவேத் பாபாத்மா வாலீ சாரித்ர தூஷக: ||

தவ - உமது 34

பார்யாப ஹாரிணம் - மனைவியை அபகரித்திருக்கும்

தம் - அவனை (நான்)

பர்யாமி ந - பாராதிருக்கின்றேனோ

யாவத் தாவத் ஹி - அதுவரையில்்தான்

பாபாத்மா - பாபியும்

சாரித்ர தூஷக: - குலப்பெருமையை கெடுத்தவனுமான

ஸ: - அந்த

வாலீ - வாலி

ஜீவேத் - உயிருடன் இருப்பான்.

आत्मानुमानात् पश्यामि मम त्वां शोकसागरे ।

त्वामहं तारयिष्यामि कामं प्राप्स्यसि पुच्छन्म् ॥

ஆத்மாநுமானாத் பர்யாமி மக்தம் த்வாம் ஸோகஸாகரே |

த்வாமஹம் தாரயிஷ்யாமி காமம் ப்ராப்ஸ்யஸி புஷ்கலம் ||

த்வம் - நீர் 35

ஸோக ஸாகரே - துயரக்கடலில்

மக்த: - மூழ்கிக்கிடக்கின்றீர் என்பதை

ஆத்மாநுமானாத் - எனக்கு நேர்ந்தது போலிருப்பதால்

பர்யாமி - நான் உள்ளபடி உணருகின்றேன்.

அஹம் - நான்

த்வாம் - உம்மை

தாரயிஷ்யாமி - கஷ்டத்திலிருந்து விடுவிக்கின்றேன்.

புஷ்கலம் - குறையற்ற

ஸுகம் - மனத்திருப்தியை

ப்ராப்ஸ்யஸி - அடைவீர்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राघवस्यात्मनो हितम् ।

सुग्रीवः परमप्रीतः सुमहदाक्यमब्रवीत् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா ராகவஸ்யாத்மனோ ஹிதம் |

ஸூக்ரீவ: பரமப்ரீத: ஸுமஹத்வாக்யமப்ரவீத் ||

ஸூக்ரீவ: - ஸூக்ரீவன் 36

தஸ்ய - அவரது

ஹர்ஷ பௌருஷ - உத்ஸாகத்தையும் ஆற்றலையும் நன்கு

வர்தனம் - விளங்கக் காட்டுகிற

தத்வசனம் - அம்மொழியை

ஸ்ருத்வா - கேட்டு

பரமப்ரீத: - அதிக சந்தோஷமடைந்தவனாகி

வாக்யம் - சொல்ல வேண்டிய பதிலை

ஸுமஹத் - விசேஷமாய்

அப்ரவீத் - தனக்குள்ளேயே சொல்லிக் கொண்டான்.

தித்யாஷ்டே பூதம் ராமபரணே வால்மீகீயே ஆதிசாவ்யே
சுதாவிம்ஸாநி ஸுஹஸிஸௌபம் ஸம்ஹிதயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ராஜ்ய நிர்வாஸ உததம் தம தஸஸ: ஸர்க: ||

ஏகாதசு: ஸர்க: - 11

रामस्य वचनं श्रुत्वा हर्षपीरुमवर्धनम् ।

सुग्रीवः पूजयाचके राघवं प्रशशंस च ॥

ராமஸ்ய வசனம் ஸ்ருத்வா ஹர்ஷ பௌருஷவர்த்தனம் ।

ஸுக்ரீவ: பூஜயாஞ்சக்ரே ராகவம் ப்ரஸஸம்ஸ ச ॥

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்,
 ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
 ஹர்ஷ பௌருஷ - உத்ஸாஹத்தையும் ஆற்றலையும் விளங்கக்
 வர்த்தனம் - காட்டுகின்ற
 வசனம் - சொல்லை
 ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
 ராகவம் - ஸ்ரீராமருக்கு
 பூஜயாஞ்சக்ரே - அபிபூணித்து சேவித்தார்;
 ப்ரஸஸம்ஸ ச - பின்வருமாறும் தெரியப்படுத்திக் கொண்டார்.

असंशयं प्रज्वलितैस्तीक्ष्णैर्मर्मातिगैः शरैः ।

त्वं दहे: कुपितो लोकान् युगान्त इव भास्करः ॥

அஸம்ஸயம் ப்ரஜ்வலிதைஸ் தீக்ஷணைர் மர்மாதிசை: ஸரை: ।

த்வம் தஹே: குபிதோ லோகான் யுகாந்த இவ பாஸ்கர: ॥

ப்ரஜ்வலிதை: - ஜ்வலிக்கின்றவைகளும்
 தீக்ஷணை: - கூர்மையுள்ளவைகளாய்
 மர்மாதிசை: - மர்மாதாளங்களில் புகவல்லவைகளுமான
 ஸரை: - பாணங்களால்
 யுகாந்தே - பிரளயகாலத்தில்
 குபித: - உக்கிரமுற்ற
 பாஸ்கர: - ஊழித்தீ
 லோகான் - உலகங்களை
 இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
 த்வம் - தேவரீர் ஒருவரே
 அஸம்ஸயம் - ஸம்சயமில்லாமல்
 தஹே: - எரித்து விடுவீர்.

बालिनः पीरुषं यतद्यच्च वीर्यं धृतिश्च या ।

तन्ममैकमनाः श्रुत्वा विधत्स्व यदनन्तरम् ॥

வாலின: பௌருஷம் யதத்த யச்ச வீர்யம் த்ருதிஸ்ச யா ।

தன்மமைகமநா: ஸ்ருத்வா விதத்ஸ்வ யதநந்தரம் ॥

வாலின: - வாலியினது
 பௌருஷம் - ஆற்றல்
 யத் - எதுவோ,

தத் - அதையும்
 வீர்யம் - பெருமை
 யத் - எதுவோ,
 தத் ச - அதையும்
 த்ருதி - மனத்துணிவு
 யா ச - எதுவோ அதையும்
 ஏகமநா: - சிரத்தையுடனிருப்பவராய் தேவரீர்
 ஸ்ருத்வா - செவியில்கொண்டு,
 யத் அநந்தரம் - இனிமேலாக வேண்டியதெதுவோ அதை
 மம் - எனக்கு
 விதத்ஸ்வ - செய்தருளும்.

समुद्रात् पश्चिमात् पूर्वं दक्षिणादपि चोत्तरम् ।

क्रामत्यनुदिते सूर्ये वाली व्यपगतक्लमः ॥

ஸமுத்ராத் பஸ்சிமாத் பூர்வம் தக்ஷிணாதபி சோத்தரம் ।

க்ராமத்யநுதிதே ஸூர்யே வாலி வ்யபகத க்லம: ॥

வாலி - வாலி
 ஸூர்யே - ஸூர்யபகவான்
 அநுதிதே - உதிக்காதிருக்கையில்
 பஸ்சிமாத் - மேற்கு
 ஸமுத்ராத் - சமுத்திரத்திலிருந்து
 பூர்வம் ச - கிழக்கு சமுத்திரத்திற்கும்
 தக்ஷிணாத் - தெற்கு சமுத்திரத்திலிருந்து
 உத்தரம் அபி - வடக்கு சமுத்திரத்திற்கும்
 வ்யபகத க்லம: - அனாயாசமாய்
 க்ராமதி - தாண்டிச் செல்வதுண்டு.

अग्रप्यारुह्य शैलानां शिखराणि महान्त्यपि ।

उर्व्वसुरिक्षिप्य तरसा प्रतिगृह्णाति वीर्यवान् ॥

அக்ரண்யாருஹ்ய ஸைலாநாம் ஸரிசுரணி மஹாந்த்யபி ।

உர்வ்ஸுரிக்ஷிப்ய தரஸா ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வீர்யவான் ॥

வீர்யவான் - வீர்யவானாகுமவன்
 ஸைலாநாம் - மலைகளின்
 அக்ரணி - உச்சிகளில்
 ஆருஹ்ய - ஏறி,
 தரஸா - செருக்கால்
 மஹாந்தி - பெரிய
 ஸரிசுரணி அபி - கொடுமுடிகளையும்
 ஊர்த்வம் - மேலே
 உதக்ஷிப்ய - பிடுங்கி எறிந்து,
 ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி - கையில் பிடிப்பதுண்டு.

बहवः सायवन्तश्च वनेषु विविधा द्रुमाः ।

வாலிநா தரஸா அநா பலம் ப்ரதயதாத்மன: ॥

பஹவ: ஸாரவந்தஸ்ச வனேஷு விவிதா த்ருமா: ।

வாலிநா தரஸா பந்நா பலம் ப்ரதயதாத்மன: ॥

ஆத்மன: - தனது
பலம் - பலத்தை
ப்ரதயதா - வெளிப்படுத்த எண்ணிய
வாலிநா - வாலியால்
வனேஷு - காடுகளில்
விவிதா: - பலவகை
ஸாரவந்த: - வைரமேறிய
பஹவ: - பல
த்ருமா: ச - மரங்களும்
தரஸா - பலச்செருக்கால்
பந்நா: - முறித்துத் தள்ளப்பட்டன.

महिषो दुन्दुभिर्नाम कैलासशिखरप्रभः ।

வலிஹிஷோ துந்துபிர் நாம கைலாஸ ஸிகரப்ரப: ।

மஹிஷோ துந்துபிர் நாம கைலாஸ ஸிகரப்ரப: ।

பலம் நாகஸஹஸ்ரஸய தாரயமாஸ விய்வான் ॥

விய்வான் - பராக்ரமசாலியான
துந்துபி: நாம - துந்துபியென பெயருள்ள ஓர் அசுரன்
கைலாஸ ஸிகரப்ரப:- கைலாச கொழுமுடிகளை நிகர்த்து
மஹிஷ: - எருமையுருக்கொண்டு
நாகஸஹஸ்ரஸய - ஆயிரம் யானையினது
பலம் - பலத்தை
தாரயமாஸ - வகித்திருந்தான்.

सवीर्यात्सकेन दृष्टात्मा वदनाच्च मोहितः ।

சவீரியாஸ்கேன துஷ்டாத்மா வதநாநாச மோஹித: ।

ஸ வீர்யோத்ஸேகேந துஷ்டாத்மா வரதநாநாச மோஹித: ।

ஐகாம ஸுமஹாகாய: ஸமுத்ரம் ஸரிதாம் பதிம் ॥

வீர்யோத்ஸேகேந - பலத்தின் செருக்கால் துஷ்டஸ்வபாவம்

துஷ்டாத்மா - உடையவனும்
வரதநாநா - வரம் பெற்றதால்
மோஹித: - தலைகொழுத்தவனும்
ஸுமஹாகாய: ச - பேருருவமுடையவனுமான
ஸ: - அவன்,
ஸரிதாம் - நதிகளுக்கு எல்லாம்
பதிம் - அரசனான

ஸமுத்ரம் - சமுத்திரத்திற்கு
ஐகாம - சென்றான்.

उर्मिमन्तमभिक्रय सागरं रत्नसंचयम् ।

மஹ் யுஷ் ப்ரயக்ஷேதி தமுவாச மஹர்யம் ॥

ஊர்மிமந்தமபிக்ரம்ய ஸாகரம் ரத்நஸஞ்சயம் ।

மஹ்யம் யுத்தம் ப்ரயச்சேதி தமுவாச மஹர்ணவம் ॥

ஊர்மிமந்தம் - அவைகள் செறிந்ததும்
ரத்நஸஞ்சயம் - ரத்னங்களால் நிறைந்ததும்
ஸாகரம் - ஸகரனது புதல்வர்களால் தோண்டப்பட்டதுமான
தம் - அந்த
மஹர்ணவம் - சமுத்திரத்தைப் பார்த்து
அபிக்ரம்ய - பொருட்படுத்தாது
மஹ்யம் - எனக்கு
யுத்தம் - போரை
ப்ரயச்ச - நீதரவேண்டும்
இதி உவாச - என்று, சொன்னான்.

ततः समुद्रो धर्मात्मा समुत्थाय महाबलः ।

அஹ்விஷ்வன் ராஜந்ஸுர காலபோததம் ॥

தத: ஸமுத்ரோ தர்மாத்மா ஸமுத்தாய மஹாபல: ।

அப்ரவீத் வசனம் ராஜன் அஸுரம் கால சோதிதம் ॥

ராஜன் - அரசே
தத: - அப்பொழுது
மஹாபல: - மகாசக்திவானும்
தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவுமான
ஸமுத்ரம் - சமுத்திரம்
ஸமுத்தாய - எழுந்திருந்து
கால சோதிதம் - எம்ன் பாசத்திற் சிக்கிக் கொண்டவனான
அஸுரம் - அசுரனைப் பார்த்து
வசனம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - பதிலாய் உரைத்தது.

समर्थी नास्मि ते दातुं युद्धं युद्धविशारद ।

ஸ்மர்தோ நாஸ்மி தே தததம் யுத்தம் யுத்த விஸாரத ।

ஸ்ருதயதாம் பிதாஸ்யமி யஸ்தே யுத்தம் ப்ரதாஸ்யதி ॥

யுத்த விஸாரத - போரில் வல்லாயி

தே - உனக்கு
யுத்தம் - போரை
தாதும் - அளிக்க

ஸமர்த:	- வல்லன்
அஸ்மி ந	- நான்லேன்.
ய:	- எவன்
தே	- உனக்கு
யுத்தம்	- போரை
ப்ரதாஸ்யதி	- அளிப்பானோ அவனை
து	- இப்பொழுதே
அபிதாஸ்யாமி	- நான் சொல்லுகிறேன்
ஸ்ருயதாம்	- உன்னால் கேழ்க்கப்பட்டும்.

शिराजो महारण्ये तपस्विशरणं परम् ।

शंकरश्चुरो नाम्ना हिमवानिति विभ्रुतः ॥

ஸைஸ் ராஜோ மஹாரண்யே தபஸ்விஸரணம் பரம் ।

ஸங்கர்ஸவஸாரோ நாமநா ஹிமவாதிதி விஸ்ருத: ॥

महप्रख्यपणोपेति बहुकन्दरनिर्दरः ।

स समर्थस्तय प्रीतिमतुलां कर्तुमाहवे ॥

மஹப்ரஸ்ரவணோபேதோ பஹுகந்தர நிர்தர: ।

ஸ சமர்த்தஸ்தவ ப்ரீதிமதுலாம் கர்துமாஹவே ॥

महप्रख्ये - மகாரண்யத்தில்

पणोपेति - பர்வதராஜனும

प्रम - பரம்

तपस्वि सरणम् - தபேதனர்களுக்கு இருப்பிடமானதும்

शंकरं सवसोरः - மகேச்வரனுக்கு மாமானாரானதும்

गुहप्रख्ये - குஹப்ரஸ்ரவணோ - குகைகளும் சுனைகளும் நிறைந்ததும்

-பேத:

पणोपेति - பல பள்ளத்தாக்குகளும் அருவிகளுமுள்ளதும்

नामना - பெயரால்

हिमवान् - ஹிமவான்

इति - என

विभ्रुतः - பிரஸித்தி பெற்றதுமான

सः - அது

अहमेव - போரில்

तव - உனக்கு

अहम् - உவமையற்ற

प्रति - மனத்திருப்தியை

कर्तुम् - கொடுக்க

ஸமர்த: - சாமர்த்தியமுள்ளது.

त भीत इति विज्ञाय समुद्रमसुरोत्तमः ।

हिमवन्मागच्छच्छापादिव च्युतः ॥

12

13

தம் பீத இதி விஞாய ஸமுத்ரமஸுரோத்தம: ।

ஹிமவத்வநமாகச்சத் ஸர்ச்சாபாதிவ ச்யுத: ॥

அசுரோத்தம: - அசுரோத்தமன்,

தம் - அந்த

ஸமுத்ரம் - சமுத்திரத்தை

பீத: - பயங்காளி

இதி - என்று

விஞாய - எண்ணிக்கொண்டு,

சாபாத் - வில்லினின்று

ச்யுத: - விடப்பட்ட

ஸர: - பாணம்

இவ - எப்படியோ அவ்வளவு வேகமாய்

ஹிமவத்வநம் - இமயமலைச்சாரனுக்கு

ஆகச்சத் - போய்ச்சேர்ந்தான்.

ततस्तस्य गिरिः श्वता गजेन्द्रविपुलाः शिलाः ।

यिक्षेप बहुधा भूमी दुन्दुभिर्विननाद च ॥

ததஸ்தஸ்ய கிரே: ஸ்வேதா கஜேந்த்ர விபுலா: ஸிலா: ॥

சிக்ஷேப பஹுதா பூமௌ துந்துபிர்விநநாத ச ॥

தத: - அவ்விடத்தில்

துந்துபி: - துந்துபி

தஸ்ய - அந்த

கிரே: - மலையினது

கஜேந்த்ர விபுலா: - பெரும் யானைகள் பருமனுள்ள

ஸ்வேதா: - வெளுத்த

ஸிலா: - கற்பாறைகளை

பூமௌ - தரையில்

பஹுதா - தாறுமாறாய்

சிக்ஷேப - பெயர்த்துத் தள்ளினான்

விநநாத ச - பேரொலியுஞ் செய்தான்.

ततः श्वताम्बुदाकारः सीम्यः प्रीतिकराकृतिः ।

हिमवानववीह्वयं स्व एव शिखरे स्थितः ॥

தத: ஸ்வேதாம்புதாக்கா: ஸௌம்ய: ப்ரீதிகராக்குதி: ।

ஹிமவாந்ஸ்ரவீத் வாஶ்யம் ஸ்வ ஏவ ஸிகரே ஸ்தித: ॥

தத: - அப்பொழுது

ஹிமவாந் - இமயமலை

ஸ்வேதாம்புதாக்கா: - வெண்மேகம் போன்ற உருக்கொண்டதாய்

ஸௌம்ய: - அழகியதாய்

ப்ரீதிகராக்குதி: - சந்தோஷத்தை விளைவிக்கும் மேளியுடன்

ஸ்வ ஸிகரே - தனது சிகரத்தில்

14

15

16

ஸ்தித: ஏவ - இருந்துகொண்டே
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொல்லிற்று.

क्लृप्तमर्हसि मां न त्वं दुन्दुभे धर्मवत्सल ।

रणकर्मस्वकुशलस्तपस्विशरणं चाहम् ॥

க்லேஷ்டுமாஹஸி மாம் ந த்வம் துந்துபே தர்மவத்ஸல !
ரணகர்மஸ்வகுஸல்ஸ்தபஸ்வி ஸரணம் ஹயஹம் ॥

தர்மவத்ஸல - தர்மநெறியில் தவறாத
துந்துபே - துந்துபியே!
அஹம் - நான்,
ரணகர்மஸு - போர்வியாபாரங்களில்
அகுஸல: - பரிசயமில்லாத
தபஸ்வி - தபஸ்வியாய்
ஸரண: - தஞ்சமடைந்தவனாகிறேன்.
ஹி - ஆனபடியால்
த்வம் - நீ
மாம் - என்னை
க்லேஷ்டும் - உபத்திரவிக்க
அர்ஹஸி ந - கூடாது.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा गिरिराजस्य धीमत: ।

उवाच दुन्दुभिर्याक्यं शेषात् संसृजलोचन: ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா கிரிராஜஸ்ய தீமத: ।
உவாச துந்துபிர்வாக்யம் ஸேஷாத் ஸம்சுஜத லோசன: ॥

துந்துபி: - துந்துபி
தீமத: - புத்தியிற் சிறந்த
தஸ்ய - அந்த
கிரிராஜஸ்ய - பர்வதராஜனது
தத்வசனம் ஸ்ருத்வா - அம்மொழியை கேட்டு
க்ரோதாத் - கோபத்தால்
ஸம்சுஜத லோசன: - சிவந்த கண்களுடையவனாகி
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னான்.

यदि युद्धेऽसमर्थस्त्वं मद्भयाद्वा निरुद्यम: ।

तमाचक्ष्व प्रदद्यान्मे योऽथ युद्धं युयुत्सव: ॥

யதி யுத்தே(அ)ஸமர்தஸ்த்வம் மத்பயாத்வா நிருத்யம: ।
தமாசக்ஷவ ப்ரதத்யான்மே யோ:த்ய யுத்தம் யுயுத்ஸத: ॥

த்வம் - நீ
யுத்தே - போரில்
மத்பயாத் - என்னிடத்தில் பயத்தால்

17

18

19

நிருத்யம: - முனையாதிருக்கின்றவனாக இருந்தாலுஞ்சரி,
அஸமர்த: யதி வா - பயிற்சி இல்லாதவனாக இருந்தாலுஞ்சரி,
யுயுத்ஸத: - போரை வேண்டும்
மே - எனக்கு
அத்ய - இப்பொழுது
ய: - எவன்
யுத்தம் ப்ரதத்யாத் - போரை கொடுப்பனோ
தம் - அவனை
ஆசக்ஷவ - இன்னானென்று சொல்லும்.

हिमवानवविद्धाक्यं श्रुत्वा वाक्यविशारद: ।

अनुक्तपूर्वं धर्मात्मा क्रोधात्तमसुरोत्तमम् ॥

ஹிமவானப்ரவீத் வாக்யம் ஸ்ருத்வா வாக்யவிஸாரத: ।
அநுக்த பூர்வம் தர்மாத்மா க்ரோதாத்மஸுரோத்தமம் ॥

வாக்ய விஸாரத: - பேசுவதில் சமர்த்தரும்
தர்மாத்மா - தர்மாத்மர்வுமான்
ஹிமவான் - இமவான்
க்ரோதாத்மம் - கோபத்துடனிருந்த
வாக்யம் - மேற்கண்ட சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு
அஸுரோத்தமம் - அஸுரோத்தமனை பார்த்து
அநுக்த பூர்வம் - இதுவரையில் ஒருவரும் சொல்லியிராதபடி
அப்ரவீத் - சொல்லிற்று.

बाली नाम महाप्राज्ञः शक्रयुधः प्रतापवान् ।

अध्यास्ते वानरः श्रीमान् किष्किणामनुलभाम् ॥

வாலீ நாம மஹாப்ராஜ: ஸக்ரயுத: ப்ரதபவான் ।
அத்யாஸ்தே வானர: ஸ்ரீமான் கிஷ்கிணாமநுலப்ரபாம் ॥

அதுலப்ரபாம் - ஒப்பற்ற அழகினைபுடைய
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தையில்
வாலீநாம் - வாலி என்ற
மஹாப்ராஜ: - மகா புத்திமானும்
ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமானும்
ப்ரதபவான் - பீரதபசாலியும்
ஸக்ரயுத: - இந்திரனது புதல்வனுமான
வானர: - ஒரு வானரன்
அத்யாஸ்தே - வசித்துக் கொண்டிருக்கின்றான்.

स समर्थो महाप्राज्ञस्तव युद्धविशारदः ।

इन्द्रयुद्धं बह्वारं समुच्चैरिव वासवः ॥

20

21

ஸ ஸமந்தோ மஹாப்ராஞ்ஜனவ யுத்தவிஸராத: ।

தவந்தவ யுத்தம் மஹத்தாகும் நமுசேரிய வஸவ: ॥

22

வாஸவ: - இந்திரன்
நமுசே: - நமுசியெனும் அஸுரனுக்கு
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
மஹாப்ராஞ்: - மகாபுத்திமானும்
யுத்த விஸராத: - யுத்தத்தில் நிபுணனுமான
ஸ: - அவன்
தவ - உனக்கு
மஹத் - மெச்சத்தக்க
தவந்தவ யுத்தம் - தவந்துவ யுத்தத்தை
தாகும் ஸமர்த: - புரிய ஏற்றவன்.

तं शीघ्रमभिगच्छ त्वं यदि युद्धमिच्छसि ।

स हि दुष्कर्णो नित्यं शूरः समरकर्मणि ॥

தம் ஸீக்ரமபிகச்ச த்வம் யதி யுத்தமிஹேச்சஸி ।

ஸ ஹி துந்தர்ஷணோ நித்யம் ஸரூர: ஸமரகர்மணி ॥

23

ஸ: ஹி - அவனோ
நித்யம் - எப்பொழுதும்
ஸமர கர்மணி - போர் செய்வதில்
துந்தர்ஷண: - வெல்வதற்கரியனான
ஸரூர: - சூரன்.
இஹ - இப்பொழுது
யுத்தம் - போரை
இச்சஸி யதி - வேண்டுகின்றாய் என்றால்
ஸீக்ரம் - உடனே
த்வம் - நீ
தம் - அவனிடம்
அபிகச்ச - போய்ச்சேர்.

श्रुत्वा हिमवतो वाक्यं क्रोधाविष्टः स दुन्धुभिः ।

जगाम तौ पूर्णं तस्य किञ्चिद्वा वारिणस्तदा ॥

ஸ்ருத்வா ஹிமவதோ வாக்யம் க்ரோதாவிஷ்ட: ஸ துந்துபி: ।

ஜகாம தாம் புரீம் தஸ்ய கிஷ்கிந்தாம் வாலிநஸ்ததா ॥

24

धारयन् माहिषं रुपं तीक्ष्णपुष्को भयावहः ।

प्रावृषीव महाभयस्तोयपूर्णं नभस्तले ॥

தாரயன் மாஹிஷம் ரூபம் தீக்ஷணஸ்ருங்கோ பயாவஹ: ।

ப்ராவ்ருஷீவ மஹாமேகஸ் தேயபூர்ணோ நபஸ்தலே ॥

25

ஸ: துந்துபி: - அந்த துந்துபி
மாஹிஷம் ரூபம் - எருமையினுருவத்தை
தாரயன் - எடுத்துக்கொண்டு
தீக்ஷண ஸ்ருங்க: - கூரிய கொம்புகளையுடையவனாய்
நபஸ்தலே - ஆகாயத்தில்
ப்ராவ்ருஷி - மழைக்காலத்தில்
தோயபூர்ண: - நிறண்ட
மஹாமேக: - பெரும் மேகம்
இவ - போன்றவனாய்
பயாவஹ: - யாவருக்கும் பயத்தை விளைவிக்கின்றவனாய்
ஹிமவத: - ஹிமவானது
வாக்யம் - சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு
க்ரோதா விஷ்ட: - கோபாவேசங்கொண்டவனாகி
ததா - அப்பொழுதே
தஸ்ய - அந்த
வாலின: - வாலியினது
தாம் - அந்த
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தா
புரீம் - நகருக்கு
ஜகாம - போய்ச்சேர்ந்தான்.

ततस्तद्वारमागम्य किञ्चिद्या महाबलः ।

ननर्द कम्पयन् भूमिं दुन्धुभिर्दुन्धुमिवथा ॥

ததஸ் தத் த்வாரமாகம்ய கிஷ்கிந்தாயா மஹாபல: ।

நநர்த கம்பயன் பூமிம் துந்துபி: துந்துபி: யதா ॥

26

समीपस्थान् दुमान् मयान् वसुधां दारयन् शूरः ।

विषाणोनीलिखन् दर्पितद्वारं क्षिरदो यथा ॥

ஸமீபஸ்தான் த்ருமான ப்ருஜுன் வஸுதாம் தாரயன் சூர: ।

விஷாணேநோல்விந் தர்பதத் த்வாரம் த்விரதோ யதா ॥

27

தத: - அப்பொழுது

மஹாபல: - மஹாபலசாலியான

துந்துபி: - துந்துபி

கிஷ்கிந்தாயா: - கிஷ்கிந்தையினுடைய

தத் - அந்த

த்வாரம் - வாலிலை

ஆகம்ய - அடைந்து,

பூமிம் - பூமியை

கம்பயன் - அதிரச் செய்துக்கொண்டு,

ஸம்பஸ்தான்	- பக்கத்திலிருந்த
த்ருமான்	- மரங்களை
பஞ்ஜன்	- முறித்துக்கொண்டு,
வஸுதாம்	- பூமியை
குரை:	- குளம்புகளால்
தாரயன்	- கிளைத்துக்கொண்டு
த்விரத:	- யானை
யதா	- போலவே
தர்பாத்	- செருக்கால்
தத்	- அந்த
த்வாரம்	- வாயிலை
விஷாணேந	- கொம்புகளால்
உல்லிகந்	- பிளந்துகொண்டு
துந்துபி:	- துந்துபி வாத்யம்
யதா	- போலவே
நநீர்த	- கர்ஜித்தான்.

अन्तःपुरगती वाली श्रुत्वा शब्दममर्षणः ।

निष्पात सह स्त्रीमिस्ताराभिरिव चन्द्रमा ॥

அந்த:புரகதோ வாலீ ஸ்ருத்வா ஸப்தமம்ர்ஷண: ।
நிஷ்பாத ஸஹ ஸ்த்ரீபிஸ்தாராபிரிவ சந்த்ரமா: ॥

அந்த:புரகத:	- அந்தப்புரத்திலிருந்த
வாலீ	- வாலி
ஸப்தம்	- சந்தத்தை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
அமர்ஷண:	- கடுஞ்சினங்கொண்டவனாகி
சந்த்ரமா:	- சந்திரன்
தாராபி:	- நகுகத்திரங்களோடு
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஸ்த்ரீபி:	- மனைவிமாள்களோடு
ஸஹ	- கூட
நிஷ்பாத	- வெளியில் வந்தான்.

मितं व्यक्तस्वरपदं तमुवाचार्थं दुन्नुभिम् ।

हरीणामीश्वरो वाली सर्वेषां वनचरिणाम् ॥

மிதம் வ்யக்தாஷ்வரபதம் தமுவாசாத் துந்துபிம் ।

ஹரிணாமீஸ்வரோ வாலீ ஸர்வேஷாம் வனசாரிணாம் ॥

ஹரிணாம்	- வானரர்களுக்கும்
வனசாரிணாம்	- வனத்தில் திரியும் மற்ற மிருகங்கள்
ஸர்வேஷாம்	- எல்லாவற்றிற்கும்

28

29

ஈஸ்வர: வாலீ	- மன்னனான வாலி
தம் அத	- அப்பொழுது அந்த
துந்துபிம்	- துந்துபியைப் பார்த்து
வ்யக்தாஷ்வரபதம்	- தெளிவான சொற்களடங்கிய சங்கதியை
மிதம்	- சுருக்கமாக
உவாச	- பின்வருமாறு சொன்னான்.

किमर्थं नगराखरमिदं शब्दया विनर्दसि ।

दुन्नुमे विदितो मेऽसि रस प्राणान् महाबल ॥

கிமர்தம் நகரத்வாரமிதம் ருத்த்வா விந்ந்தஸி ।
துந்துபே விதிதோ மேஸி ரசு ப்ரணான மஹாபல ॥

30

துந்துபே	- துந்துபி
இதம்	- இந்த
நகரத்வாரம்	- நகரவாயிலை
ருத்த்வா	- தகைத்து,
கிமர்தம்	- ஏன்
விந்ந்தஸி	- கர்ஜிக்கின்றனா?
மஹாபல	- மகாபலசாலியே
மே	- எனக்கு
விதித:	- தெரிந்தவனாகவே
அஸி	- இருக்கிறாய்.
ப்ரணான	- பிராணனை
ரசு	- காப்பாற்றிக்கொள்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा यानरन्ध्रस्य धीमतः ।

उवाच दुन्नुमिर्वाक्यं रोषात् संस्मरौचनः ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா வானரேந்த்ரஸ்ய தீமத: ।
உவாச துந்துபிர்வாக்யம் ரோஷாத் ஸம்ஸர்க்த லோசன: ॥

31

துந்துபி:	- துந்துபி
தீமத:	- புத்திமானான
தஸ்ய	- அந்த
வானரேந்த்ரஸ்ய	- வானர மன்னனுடைய
தத்	- அந்த
வசனம்	- சொல்லை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு
க்ரோதாத்	- கோபத்தால்
ஸம்ஸர்க்த லோசன:	- சிவந்த கண்களூற்றவனாகி
வாக்யம்	- பின்வரும் சொல்லை
உவாச	- சொன்னான்.

न त्वं स्त्रीसंनिधौ वीर वचनं वक्तुमर्हसि ।
मम युद्धं प्रयच्छाद्य ततो आस्यसि ते बलम् ॥

ந த்வம் ஸ்த்ரீ ஸந்நிதௌ வீர வசனம் வக்துமஹஸி ।
மம யுத்தம் ப்ரயச்சாத்ய ததோ ஞாஸ்யாமி தே பலம் ॥

வீர - குரனோ
த்வம் - நீ
ஸ்த்ரீ ஸந்நிதௌ - ஸ்த்ரீகளின் முன்னிலையில்
வசனம் - வீரவாதத்தை
வக்தும் - சொல்ல
அஹஸி ந - கூடாது.
மம - எனக்கு
யுத்தம் - சண்டையை
அத்ய - இப்பொழுதே
ப்ரயச்ச - கொடு.
தத: - அதன்மேல்
தே - உனது
பலம் - வீரத்தன்மையை
ஞாஸ்யாமி - நான் அறிவேன்.

अथवा धारयिष्यामि क्रोधमद्य निशामिमां ।

गृह्यतामुदयः स्वेरं कामभोगेषु वानर ॥

அதவா தாரயிஷ்யாமி க்ரோதமத்ய நிஸாமிமாந் ।
க்ருஹ்யதா முதய: ஸ்வைரம் காமபோகேஷு வானர ॥

அத்ய - இப்பொழுதே
அதவா - இது வேண்டாமென்றால்
இமாம் - இந்த
நிஸாம் - இரவில்
க்ரோதம் - கோபத்தை
தாரயிஷ்யாமி - அடக்கிக் கொள்கிறேன்.
வானர - குரங்கே
காம போகேஷு - காம போகங்களில்
ஸ்வைரம் - உனதிஷ்டப்படியே
உதய: - இரவு காரியமானது
க்ருஹ்யதாம் - நடத்தப்பட்டும்.

वीर्यतां सम्प्रदानम् च परिष्वज्य च वानरान् ।

सर्वशखामृगेन्द्रस्त्वं संसादय सुहृज्जनम् ॥

தீயதாம் ஸம்ப்ரதானம் ச பரிஷ்வஜ்ய ச வானரான் ।
ஸர்வ ஸாகாம்ருகேந்த்ரஸ்த்வம் ஸம்ஸாதய ஸுஹ்ருஜ்ஜநம் ॥

सुष्टौ कुरु किष्किन्धौ कुरूवात्मसमं पुरे ।

क्रिडस्व च सह स्त्रीभिरहं ते दर्पनाशनः ॥

ஸுதருஷ்டாம் குரு க்ஷிக்ந்தௌ க்ருஷ்வாத்மஸம் புரே ।
க்ரீஸ்வ ச ஸஹ ஸ்த்ரீபிரஹம் தே த்ரபநாஸன: ॥

த்வம் ச - நீயோ
ஸர்வ ஸாகா - எல்லா வானரர்களுக்கும் அரசன்.
ம்ருகேந்த்ர: -
அஹம் ச - நானோ
தே - உனது
தர்பநாஸன: - செருக்கை ஒழிக்க வந்தவன்.
ஸம்ப்ரதானம் - கொடுக்க வேண்டியது
தீயதாம் - கொடுத்துவிடப்பட்டும்.
ஸுஹ்ருஜ்ஜநம் - அன்பர்களாகிய
வானரான் - வானரர்களையெல்லாம்
பரிஷ்வஜ்ய - தழுவிக்கொடுத்து
ஸம்ஸாதய - விடைபெற்றுக்கொள்.
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தா நகரை
ஸுத்ருஷ்டாம் - உயிருடன் பார்க்கிறதென்பதை
குரு - செய்துவிடு.
புரே - நகரில்
ஆத்மஸம் - உனக்கு பதவியை
க்ருஷ்வ - நியமித்துவிடு.
ஸ்த்ரீபி: ஸஹ - மனைவிமார்களுோடு கூட
க்ரீடஸ்வ - கீரடித்துவிடு.

यो हि मत् प्रमत् वा सुप्त वा रहितं मृशम् ।

हन्यात् स भूषण लोके त्वदिधं मदमोहितम् ॥

யோ ஹி மத்தம் ப்ரமத்தம் வா ஸுப்தம் வா ரஹிதம் ப்ருஸம் ।
ஹந்யாத் ஸ ப்ருணஹா லோகே த்வத்விதம் மதமோஹிதம் ॥

லோகே - உலகில்
ய: - எவனொருவன்
மத்தம் வா - கள்ளுண்டவனையாவது
ப்ரமத்தம் - பழித்தியம் பிடித்தவனையாவது
ஸுப்தம் - தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றவனையாவது
ப்ருஸம் வ்யதிதம் - மிகவும் பயந்தோடுகின்றவனையாவது
த்வத்விதம் - உன்னைப்போன்ற
காமமோஹிதம் வா - காமத்தால் மெய்மறந்தவனையாவது
ஹந்யாத் - கொல்லுவானோ
ஸ: ஹி - அவன்தான்
ப்ருணஹா - கருவை சிதைத்தவனாவான்.

32

33

34

35

36

स प्रहस्याब्रवीन्मन्दं क्रोधात्तमसुरोत्तमम् ।

विस्ृज्य ताः स्त्रियः सर्वास्सारप्रमृत्तिकारस्तदा ॥

ஸ ப்ரஹஸ்யாப்ரவீந் மந்தம் க்ரோதாத் தமஸுரோத்தமம் ।

விஸ்ருஜ்ய தா: ஸ்த்ரிய: ஸர்வாஸ்தாராப்ரமூதிகாஸ்ததா ॥

37

ஸ: ததா - அவன் அப்பொழுது

ததார ப்ரப்ருதிகா: - தாரை முதலிய

ஸ்த்ரிய: - மனைவிமார்கள்

ஸர்வா: - எல்லோரையும் பார்த்து

மந்தம் ப்ரஹஸ்ய - புன்னகை செய்து,

தா: - அவர்களை

விஸ்ருஜ்ய - அனுப்பிவிட்டு

க்ரோதாத் - கோபத்துடன்

தம் அஸுரோத்தமம் - அந்த அஸுரோத்தமனைப் பார்த்து

அப்ரவீத் - பின்வருமாறு பேசினான்.

मत्तोऽयमिति मा संस्थाः यद्यभीतोऽसि संयुगे ।

मदोऽयं संप्रहरेऽस्मिन् वीरपाणं समर्थ्यताम् ॥

மத்தோயமிதி மா மம்ஸ்தா யத்யபீதோஸி ஸம்யுகே ।

மதோயம் ஸம்ப்ரஹரேஸமின் வீரபாணம் ஸமர்த்த்யதாம் ॥

38

அயம் - இந்த நான்

மத்த: - கள்ளுண்டவனாயிருக்கின்றேன்

இதி - என்று

மாம் மம்ஸ்தா: - நீ நினைக்காதே.

ஸம்யுகே - போரில்

அபீத: - பயப்படாதவனாக

அஸி யதி - நீ இருக்கும் பக்கத்தில்

அயம் - இந்த

மத: - அளவு கடந்த உத்தலாகமே

அஸமின் ஸம்ப்ரஹாரே - இந்த போரில்

வீரபாணம் - போருக்குமுன் வீரர்கள் குடிக்கும் வெறி

உண்டாக்கும் சாராயமாக

ஸமர்த்த்யதாம் - ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டும்.

तमेवमुक्त्वा संकुक्षो मालामुत्तिष्य काञ्चीम् ।

पित्रा दत्ता महेन्द्रेण युञ्ज्याय व्यतिष्ठत ॥

தமேவமுக்த்வா ஸம்க்ருத்தோ மாலா முத்திப்ய காஞ்சநீம் ।

பித்ரா தத்தாம் மதேஹந்த்ரேண யுத்தாய வ்யவதிஷ்டத ॥

39

தம் - அவனைப் பார்த்து

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,

பித்ரா - தந்தையாகிய

மதேஹந்த்ரேண - இந்திரனால்

தத்தாம் - கொடுக்கப்பட்ட

காஞ்சநீம் - காஞ்சன

மாலாம் - மாலையை

உத்திப்ய - அணிந்துகொண்டு

யுத்தாய - யுத்தத்திற்கு

ஸம்க்ருத்த: - மிகச் சினங்கொண்டவனாகி

வ்யவதிஷ்டத - ஆயத்தமாய் வந்து நின்றான்.

विषाणयोर्हीत्वा तं दुन्धुमि गिरिसनिमम् ।

अविध्यत तदा वाली विनदन् कपिकुञ्जरः ॥

விஷாணயோர் க்ருஹீத்வா தம் துந்துபிம் கிரிஸந்திபம் ।

அவித்யத ததா வாலீ விநதந் கபிகுஞ்ஜர: ॥

40

ததா - அச்சமயத்தில்

கபிகுஞ்ஜர: - வானரோத்தமனாகிய

வாலீ - வாலி

விநதந் - பெரும் கோஷமிட்டுக்கொண்டு

தம் - அந்த

கிரிஸந்திபம் - மலையை நிகர்த்த

துந்துபிம் - துந்துபியை

விஷாணயோ: - இரு கொம்புகளில்

ப்ருஹீத்வா - பற்றிஇழுத்து,

அவித்யத - தரையிலிறைந்தான்.

वाली व्यापातयांचक्रं ननदं च महास्वनम् ॥

वाल् वयपातयाचुस्करे ननदं च महोस्ववन्तम् ॥

41

வாலீ - வாலி

வ்யபாதயாஞ்சக்ரே - தரையில் வீழ்த்தினான்

மஹாஸ்வநம் - பெரும் குரலிட்டு

நநந்த ச - கர்ஜித்தான்.

तयोस्तु क्रोधसंरम्मात् परस्परजयविणोः ।

युद्धं समभवद्घोरं दुन्धुमेवानरस्य च ॥

தயோஸ்து க்ரோதஸம்ரம்பாத் பரஸ்பர ஜயவதினோ: ।

யுத்தம் ஸமபவத் கோரம் துந்துபேர் வரஹஸ்ய ச ॥

42

பரஸ்பரஜயைகழிணோ: - ஒருவரையொருவர் வெல்ல எண்ணம்
கொண்டவர்களான
தயோ: து - அவ்விருவர்களாகிய
துந்துபே: - துந்துபிக்கும்
வாநரஸ்ய ச - வானரனுக்கும்
க்ரோத ஸம்ரம்பாத் - கோபாவேசத்தால்
கோரம் - பெரும்
யுத்தம் - போர்
ஸம்பவத் - நடைபெற்றது.

अयुध्यत तदा वाली शक्रतुल्यपराक्रम: ।

मुष्टिमिर्जानुमिषैव खिलामि: पादपैस्तथा ॥

அயுத்யத ததா வாலீ ஸக்ரதுல்ய பராக்ரம: ।
முஷ்டிமிர்ஜானுமி: பிச்சைவ ஸலிஸ்பி: பாதபைஸ்ததா ॥

ஸக்ரதுல்ய பராக்ரம: - 'இந்திரனை நிகர்த்த பராக்கிரமசாலியாகிய
வாலீ - வாலி,
ததா - அப்பொழுது
முஷ்டிபி: ச - முஷ்டிகளாலும்
ஜாநுமி: ஏவ் - முழங்காக்களாலும்
ஸலிஸ்பி: - கற்களாலும்
பாதபை: ததா - மரங்களாலும்
அயுத்யத - போர் புரிந்தான்.

परस्परं घ्नतोस्त्र वानरासुरयोस्तदा ।

आसीद्विनोऽसुरो युद्धे शक्रसुन्यर्थत ॥

பரஸ்பரம் க்நதோஸ்தத்ர வானராஸுரயோஸ்ததா ।
ஆஸித் தீநோஸுரோ யுத்தே ஸக்ரஸுநிற் வ்யவர்த்தத ॥

யுத் தே - 'போரில்'
ததா - அப்பொழுது
தத்ர - அவ்விடத்தில்
பரஸ்பரம் - ஒருவரையொருவர்
க்நதோ: - அடித்துக்கொள்ளும்
வானராஸுரயோ: - வானரன், அசுரன், இவ்விருவர்களில்
அஸுர: - அசுரன்
தீந: - தொடித்தவனாக
ஆஸித் - ஆகிவிட்டான்;
ஸக்ரஸுநி: - இந்திரனுது புதல்வன் வாலி.
வ்யவர்த்தத - உதலாகமாயிருந்தான்.

व्यापारवीर्यैर्वैश्व पक्षिणं पराक्रमै: ।

वं तु ब्रुमिष्यस्मट्य वरण्यामस्यपातयत् ।

வ்யாபார வீர்ய தைர்யைஸ்ச பரிஷீணம் பராக்ரமை: ।
தம் து துந்துபிமுத்பாப்ய தரண்யாமப்பபாதயத் ॥ 45
வ்யாபார வீர்யதைர்யை: - முயற்சி, வலு, மனோவலிமை, இவைகளாலும்
பராக்ரமை: ச - மேல்விழுந்து தாக்கும் வகைகளாலும்
பரிஷீணம் - கைவிடப்பட்டவனான
தம் - அந்த
துந்துபிம் து - துந்துபியையும்
உத்பாப்ய - தூக்கி
தரண்யாம் - தரையில்
அப்பபாதயத் - அடித்தான்.

युद्धे प्राणहरे तस्मिन्निषिष्टो ब्रुवुमिस्तदा ।

ओत्राभ्यामथ स्वं तु तस्य सुखाय पात्यत: ॥

पपात च महाकाय: क्षिती पञ्चस्वमागत: ॥

யுத்தே ப்ராணஹரே தஸ்மின் நிஷிஷ்டோ ப்ரூவுமிஸ்ததா ।
ஸரோத்ராப்யாமத ர்த்தம் து தஸ்ய ஸுஸ்ராவ பாதயத: ॥
பபாத ச மஹாகய: க்ஷிதௌ பஞ்சத்வ மாகத: ॥ 46

ததா - அப்பொழுது
துந்துபி: - துந்துபி,
தஸ்மின் - அந்த
ப்ராணஹரே - உயிரை ஒழிக்கும்
யுத் தே - போரில்
நிஷ்பிஷ்ட: - பிசையப்பட்டான்.
பாதயத: - வீழ்த்தப்பட்ட
தஸ்ய - அவனுடைய
ஸரோத்ராப்யோ - ரத்தக்குழலுகளிலிருந்தும்
பஹுர்த்தம் து - ஏராளமான ரத்தம்
ஸுஸ்ராவ - பெருகி வழிந்தது.
மஹாகய: - பெருமூலுற்ற அவன்
பஞ்சத்வம் ஆகத: - மரணமடைந்தவனாய்
க்ஷிதௌ - பூமியில்
பபாதச - விழுந்து விட்டான்.

तस्मिन्पञ्चस्वमापणे वाली शिवेन चान्वित: ।

तत्कायं लोष्टवत्क्षेपुमारब्धो वीर्यवास्तदा ॥

தஸ்மின் பஞ்சத்வமபள்ளே வாலீ க்ரோதேன சான்வித: ।
தத்காயம் லோஷ்டவத் க்ஷேப்தம் ஆர்ப்தோ வீர்ய வாம்ஸ்ததா ॥ 47

ததா - அப்பொழுது
வீர்யவான் வாலீ - பலவானாகிய வாலி

தஸ்யமின் - அவன்
 பஞ்சத்வம் ஆபந்நே - மரணத்தை அடைந்தவனாவில்
 க்ரோதேன - சினத்தால்
 அன்வித: - பற்றப்பட்டவனாய்
 தத்காயம் - அவனது உடலை
 லோஷ்டவத் ச - சிறிய மண்கபடியைப்போல்
 சூடிப்தம் - வீசியெழிய
 ஆரப்த: - தீரமானித்தான்.

तं तोलयित्वा बाहुभ्यां गतसत्त्वमचेतनम् ।

चिक्षेप बलवान् वाली वेगेनैकेन योजनम् ॥

தம் தோலயித்வா பாஹுப்யாம் கதஸத்த்வமசேதனம் ।

சிஷேப பலவான் வாலீ வேகேனேகேந யோஜனம் ॥

வேகவான் வாலீ - பலசாலியாகிய வாலி,
 அசேதனம் - முடனும்
 கதஸத்த்வம் - மாண்டவனுமான
 தம் - அவனை
 பாஹுப்யாம் - இரு கரங்களாலும்
 தோலயித்வா - தூக்கி,
 ஏகேந வேகேந - ஒரு மூச்சில்
 யோஜனம் - ஒரு யோஜனை தூரத்தில் (எட்டு மைல்)
 சிஷேப - கடாசியெறிந்தான்.

तस्य वेगप्रविद्धस्य यस्मात् क्षतजबिन्दवः ।

प्रपेतुर्नास्तीक्षिप्ता मतस्त्रयाश्रयं प्रति ॥

தஸ்ய வேக ப்ரவித்தஸ்ய வக்த்ராத் ஷதஜ பிந்தவ: ।

ப்ரபேதுர் மாருதோத்ஷிப்தா மதங்கஸ்யாஸ்ரயம் ப்ரதி ॥

வேக ப்ரவித்தஸ்ய - வேகமாயெறியப்பட்ட
 தஸ்ய - அவனுடைய
 வக்த்ராத் - வாயினின்று
 ஷதஜ பிந்தவ: - ரத்தத்துளிகள்
 மாருதோத்ஷிப்தா: - காற்றினால் அடிக்கப்பட்டவைகளாய்
 மதங்கஸ்ய - மதங்க முனிவரது
 ஆஸ்ரமப் ப்ரதி - ஆஸ்ரமப் பிரதேசத்தில்
 ப்ரபேது: - நெறித்தன.

तान् हृष्ट्वा पतितास्तस्य मुनिः शोणितविषुषः ।

क्रुद्धस्तस्य मुहामागन्तिन्त्यामास को न्ययम् ॥

தான் த்ருஷ்ட்வா பதிதான் தஸ்ய முனி: ஸோணிதவிப்ருஷ: ।

க்ருத்தஸ்தஸ்ய மஹாபாகஸ்சிந்த்யாமாஸ கோ ந்யயம் ॥

தஸ்ய - அவன்
 ப்ரவித்தஸ்ய - வக்த்ராத் ஷதஜ பிந்தவ: ।
 ப்ரபேதுர் மாருதோத்ஷிப்தா - மதங்கஸ்யாஸ்ரயம் ப்ரதி ॥
 வேக ப்ரவித்தஸ்ய - வேகமாயெறியப்பட்ட
 தஸ்ய - அவனுடைய
 வக்த்ராத் - வாயினின்று
 ஷதஜ பிந்தவ: - ரத்தத்துளிகள்
 மாருதோத்ஷிப்தா: - காற்றினால் அடிக்கப்பட்டவைகளாய்
 மதங்கஸ்ய - மதங்க முனிவரது
 ஆஸ்ரமப் ப்ரதி - ஆஸ்ரமப் பிரதேசத்தில்
 ப்ரபேது: - நெறித்தன.

तान् हृष्ट्वा पतितास्तस्य मुनिः शोणितविषुषः ।

क्रुद्धस्तस्य मुहामागन्तिन्त्यामास को न्ययम् ॥

தான் த்ருஷ்ட்வா பதிதான் தஸ்ய முனி: ஸோணிதவிப்ருஷ: ।

க்ருத்தஸ்தஸ்ய மஹாபாகஸ்சிந்த்யாமாஸ கோ ந்யயம் ॥

48

தத்ர - அப்பொழுது
 மஹாபாகா: - மகா புண்யவானாகிய
 முனி: - முனிவர்,
 தத்ர - அவ்விடத்தில்
 பதிதான் - வந்து விழுந்த
 தான் - அந்த
 ஸோணித விப்ருஷ: - ரத்தத்திலிலைகளை
 த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
 க்ருத்த: - கோபங்கொண்டவராகி
 சிந்த்யாமாஸ - பின்வருமாறு தனக்குள்ளேயே சொல்லிக்
 கொண்டார்,
 அயம் - இவன்
 க:ந - யார் என்று.

येनाहं सहसा स्पृष्टः शोणितेन दुरात्मना ॥

कोऽयं दुरात्मा दुर्विद्वत्ततां च बालिशः ।

யேநாஹம் ஸஹஸா ஸ்ப்ருஷ்ட: ஸோணிதேந துராத்மநா ।

கோஃயம் துராத்மா துர்வத்திரக்ருதாத்மா ச பாலிஸ: ॥

ஸஹஸா - 'திடீரென
 அஹம் - நான்
 யேந - எந்த
 துராத்மநா - பாபியால்
 ஸோணிதேந - ரத்தத்தால்
 ஸ்ப்ருஷ்ட: ச - தீண்டப்பட்டேனோ இந்த
 துராத்மா - துஷ்டஸ்வபாவமுடையவனும்
 துர்வத்தி: - கிடீட எண்ணமுடையவனும்
 அக்ருதாத்மா ச - மனம் போனபடி நடக்கின்றவனும்
 பாலிஸ: - மூர்க்கனுமான
 அயம் - இவன்
 க: - யார்?

इत्युक्त्वाथ विनिष्कस्य ददर्श मुनिपुंगवः ॥

महिषं पर्वताकारं गतासु पतितं भुवि ।

இத்யுக்த்வாத் விநிஷ்க்ரமய ததர்ஸ முனிபுங்கவ: ।

மஹிஷம் பர்வதாஶரம் கதாஸும் பதிதம் புவி ॥

அத - அப்பொழுது
 முனிபுங்கவ: - முனிவர்
 இதி - மேற்கண்டவாறு
 உக்த்வா - தனக்குள்ளேயே சொல்லிக்கொண்டு

51

52

50

விதிவ்க்ரம்ய	- வெளிவந்து
பு வி	- தரையில்
கதாஸூம்	- உயிர் போய்
பதிதம்	- விழுந்து கிடக்கும்
பர்வதாகாரம்	- மலைபோலுருக்கொண்ட
மஹிஷம்	- எருமைபொன்றை
ததர்ஸ	- கண்டார்.

स तु विज्ञाय तपसा वानरेण कृतं हि तत् ॥

उत्ससर्ज तदा शार्पं क्षोभारं वासिनं मति ॥

ஸது விஞாய தபஸா வானரேண க்ருதம் ஹி தத் ।
உத்ஸஸர்ஜ ததாஸார்பம் க்ஷெப்தாரம் வாலிநம் ப்ரதி ॥

ஸ:	- அவர்
தபஸா	- தவமெமையால்
தத்	- அது
வானரேண ஹி	- வானரனாலேயே
க்ருதம் து	- செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்று
விஞாய	- அறிந்து,
ததா	- அப்பொழுதே
க்ஷெப்தாரம்	- எறிந்த
வாலினம் ப்ரதி	- வாலியை உத்தேசித்து
ஸார்பம்	- பின்புரும் சாபத்தை
உத்ஸஸர்ஜ	- இட்டார்.

इह तेनाप्रवेष्टव्यं प्रविष्टस्य वधो भवेत् ।

यनं मत्संशयं येन दूषितं रुचिरस्त्रवे ॥

சஹ்நா: பாதபாஷ்வே க்ஷிப்தேஹாஸூரீ தனு ॥

இஹ தேநாப்ரவேஷ்டவ்யம் ப்ரவிஷ்டஸ்ய வதோ பவேத் ।

வனம் மதஸம்ஸ்ரயம் யேந தூஷிதம் ருதிரஸ்ரவை: ॥

ஸம்பக்நா: பாதபாஸேமே க்ஷிப்தேஹாஸூரீம் தநும் ॥

யேந	- 'எவனால்
மதஸம்ஸ்ரயம்	- நான் வசிக்கும்
வனம்	- வனமானது
ருதிரஸ்ரவை:	- ரத்தப் பிரவாஹங்களால்
தூஷிதம்	- கெடுக்கப்பட்டதோ
ஆஸூரீம்	- ஆசுரனுடைய
தநும்	- உடலை
இஹ	- இவ்விடத்தில்
க்ஷிப்தாச	- எறிந்த எவனால்

53

இமே	- இந்த
பாதபா:	- விருகங்கள்
ஸம்பக்நா:	- முறிக்கப்பட்டனவோ
தேந	- அவனால்
இஹ	- இவ்விடம்
அப்ரவேஷ்டவ்யம்	- புத்தத்தகதன்று.
ப்ரவிஷ்டஸ்ய	- புகுந்தால் அவனுக்கு
வத:	- மரணம்
பவேத்	- உண்டாகக்கூடவது.

समन्ताद्योजनं पूर्णमाश्रमं मामकं यदि ।

आगमिष्यति दुर्बुद्धिर्यत् स न भविष्यति ॥

ஸமந்தாத் யோஜனம் பூர்ணமாஸ்ரமம் மாமகம் யதி ।

ஆகமிஷ்யதி துர்புத்திர் வ்யக்தம் ஸ ந பவிஷ்யதி ॥

மாமகம்	- 'எனது
ஆஸ்ரமம்	- ஆக்ரமத்தை
ஸமந்தாத்	- நன்றிபுறத்திலும்
பூர்ணம்	- பூர்ணமாய்
யோஜனம்	- எட்டுமைல் தூரம் வரையில்
துர்புத்தி:	- துஷ்டனாகிய
ஹ:	- அவன்
ஆக்ரமிஷ்யதி யதி	- நுகழுகின்றான் என்றால்
வ்யக்தம்	- நிச்சயமாய்
பவிஷ்யதி ந	- உயிரிழக்கக் கூடவன்.

ये वास्य सखिवाः केचित् संविता मामकवनम् ।

न च तैरिह वस्तव्यं श्रुत्वा यान्तु यथासुखम् ॥

யே வாஸ்ய ஸகிவாஸ்கேசித் ஸம்ஸ்ரிதா மாமகம் வனம் ।

ந ச தைரிஹ வஸ்தவ்யம் ஸ்ருத்வா யாந்து யதாஸுகம் ॥

மாமகம்	- எனது
வனம்	- வனத்தை
ஸம்ஸ்ரிதா:	- அடைந்தவர்களான
அஸ்ய	- இவனது
ஸகிவா:	- தோழர்கள்
யே கேசித்	- எவர்களோ
தை: ச	- அவர்களாலும்
இஹ	- இவ்விடத்தில்
வஸ்தவ்யம் ந	- வசிக்கப்படக் கூடாது;
ஸ்ருத்வா	- விஷயத்தை அறிந்துகொண்டு

55

54

56

யதாஸு'கம் - இஷ்டப்படி
யாந்து - வெளியில் போய் விடக் கடவார்கள்.

यदि तेऽपिह तिष्ठन्ति शपिष्ये तानपि धुवम् ।

यनेऽस्मिन्मामके नित्यं पुनरप्यपरिस्थिते ॥

पद्माङ्कुरविनाशाय फलमूलामवाय च ॥

யதி தேஃ பீஹ திஷ்டந்தி ஸபிஷ்யே தாநபி த்ருவம் ।
வனேஃ ஸமின் மாமகே த்யாதம் புத்ரவத்பரிஸ்திதே ॥

பத்ராம்குரவிநாஸாய பலமூலாமவாய ச ॥

நித்யம் - 'எப்பொழுது
புத்ரவத் - குழந்தையைப்போல்
பரிஸ்திதே - பரிபாலித்து வரப்பட்ட
மாமகே - எனது
இஸ்மின் - இந்த
வனே - வனத்திலு

பத்ராம்குர விநாஸாய - இலை, தளிர், இவைகளின் அழிவின் ஹேதுவாயும்
பலமூலாமவாய ச - பழங்கள், கிழங்குகள் இவைகளின் அழிவின்
ஹேதுவாயும்

தே அபி - அவர்கள் இன்னும்
இஹ - இவ்விடத்திலேயே
திஷ்டந்தி யதி - இருக்கின்றார்களென்றால்,
தாந் அபி - அவர்களையும்
த்ருவம் - நிச்சயமாய்
ஸபிஷ்யே - பின்வருமாறு சபித்து விடுவேன்.

दिवसश्चास्य मर्यादा यं द्रष्टुं शोऽस्मि वानरम् ।

बहुवर्षसहस्राणि स वै शीलो भविष्यति ॥

திவஸஸ்சாஸ்ய மர்யாதா யம் த்ரஷ்டு ஸ்மஸி வானரம் ।
பஹுவர்ஷஸஹஸ்ராணி ஸ வை ஸைஸலோ பவிஷ்யதி ॥

அத்ய - 'இப்பொழுது
மர்யாதா - நடைபெறும் நடவடிக்கை
திவஸ: ச - இன்று மட்டுந்தான்.
ஸ்வ: - நாளை
யம் - எந்த
வாநரம் - குரங்கை
த்ரஷ்டா அஸ்மி - நான் பார்க்கப்போ
ஸ: - அவன்
பஹுவர்ஷஸஹஸ்ராணி - அனேகாயிரம் வருஷம்
ஸஸல: வை - கல்மயமாக
பவிஷ்யதி - ஆகக்கடவன்!

57

58

ततस्ते वानराः श्रुत्वा गिरं पुनिसमीरितान् ।

निष्क्रमुर्नवातस्समान् छद्वा बालिरबन्धित् ॥

ததஸ்தே வானரா: ஸ்ருத்வா கிரம் முனிஸமீரிதாம் ।
நிஸ்க்ரமுர் வநாத் தஸ்மாத் தான் த்ருஷ்ட்வா வாலிரப்ரவீத் ॥

தத: - அப்பொழுது
தே - அந்த
வானரா: - வானர்கள்
முனிஸமீரிதாம் - முனிவரால் சொல்லப்பட்ட
கிரம் - சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
தஸ்மாத் - அந்த
வநாத் - வனத்திலிருந்து
நிஸ்க்ரமு: - வெளியில் போய்விட்டார்கள்,
வாலி: - வாலி
தான் - அவர்களை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு வினாவினான்.

किं भवन्तः समस्ताश्च मत्तद्वचनवासिनः ।

मत्समीपमनुप्राप्ता अपि स्वस्ति वनीकसाम् ॥

கிம் பவந்த: ஸமஸ்தாஸ்ச மத்நக வனவாஸின: ।

மத்ஸமீபமநுப்ராப்தா அபி ஸ்வஸ்தி வனௌகஸாம் ॥

மதங்க வனவாஸின: - 'மதங்க முனிவரது வனவாஸிகளான
பவந்த: - நீங்கள்
ஸமஸ்தா: ச - எல்லோருமே
மத்ஸமீபம் - என்னிடம்
கிம் - ஏன்
அநுப்ராப்தா: - வந்துவிட்டீர்கள்?
வனௌகஸாம் - வானர்களுக்கு
அபி ஸ்வஸ்தி - குறைவற்ற வாழ்வுதானே?'

ततस्ते कारणं सर्वं तदा शप्यं च बालिनः ।

शशंसुर्वाविराः सर्वे बालिने हेममालिने ॥

ததஸ்தே காரணம் ஸர்வம் ததா ஸாபம் ச வாலின: ।
ஸஸஸஸு: வானரா: ஸர்வே வாலிநே ஹேமமாலிநே ॥

தே - அந்த
வானரா: - வானர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்

59

60

61

ஹேமமாலிநே	- காஞ்சனமாலையையணிந்திருந்த
வாலிநே	- வாலிக்கு
வாலிந:	- வாலியைப் பற்றிய
ஸாபம் ச	- சாபத்தையும்
தத:	- அதன்மேல்
ததா	- அப்பொழுது
காரணம்	- நடந்த சமாசாரம்
ஸ்ரவம்	- எல்லாவற்றையும்
ஸ்பரம்ஸு:	- ஸ்பரிவித்தார்கள்.

एतच्छ्रुत्वा तदा वाली वचनं वानरैरितम् ।

तं महर्षि तमासाय याचते स्म कृताञ्जलिः ॥

ஏதத் ஸ்ருத்வா ததா வாலீ வசனம் வானரேரிதம் ।
தம் மஹர்ஷிம் தமாஸாத்ய யாசதே ஸம் க்ருதாஞ்ஜலி: ॥

ததா	- அப்பொழுது
வாலீ	- வாலி
வானரேரிதம்	- வானர்களால் சொல்லப்பட்ட
ஏதத்	- இந்த
வசனம்	- சொல்லை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
தம்	- அந்த
மஹர்ஷிம்	- முனிவர் பெருமானை
ஸமாஸாத்ய	- போய்க்கண்டு
க்ருதாஞ்ஜலி:	- க்ருதுவிழைந்தனாகி
யாசதே ஸம்	- பிரார்த்தித்து வேண்டிக்கொண்டான்.

महर्षिस्तमनाहत्य प्रविशेत् स्वस्थम् ॥

மஹர்ஷிஸ்தம்நாதக்த்ய ப்ரவிவேஸ ஸ்வஸ்தம்ஸம் ॥

மஹர்ஷி:	- முனிவர் பெருமான்
தம்	- அவனை
அநாதக்த்ய	- சிறிதும் கவனியாது
ஸ்வஸம்	- தனது
ஆஸ்ரமம்	- ஆசிரமத்திற்குள்
ப்ரவிவேஸ	- புகுந்து விட்டார்.

शापधारणभीतस्तु वाली विह्वलता गतः ॥

ஸாபதாரணபீதஸ்து வாலீ விஹ்வலதாம் கத: ॥

ஸாபதாரண பீத:	- சாபத்தால் விளையும் செய்கையில் அச்சமுற்றவனாகி
வாலீ து	- வாலியும்
விஹ்வலதாம் கத:	- துயரமுற்றான்.

ततः शापमयादीत ऋष्यमुक् महागिरिम् ।

प्रवेष्टुं नेच्छति हरिश्चन्द्र वापि नरेश्वर ॥

தத: ஸாபயாதீத ஈர்ஸ்யமுகம் மஹாகிரிம் ।
ப்ரவேஷ்டும் நேச்சதி ஹரி: த்ரஷ்டும் வாபி நரேஸ்வர ॥

நரேஸ்வர	- 'புகுவோத்தம்'
ஹரி:	- வானரன்
தத:	- அப்போதிலிருந்து
ஸாப பயாத	- சாபத்தால் விளையும் மாபத்தால்
பீத:	- பயமுற்றவனாகி
மஹாகிரிம்	- சிறந்த பர்வதமாகிய
ஈர்ஸ்யமுகம்	- ஈர்ஸ்யமுகத்தை
ப்ரவேஷ்டும்	- ப்ரவேசிக்கவோ
த்ரஷ்டும் அபி வா	- கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவுங் கூடவோ
இச்சதி ந	- நினைக்கிறானில்லை.

तस्यप्रवेश आत्वाहमिदं राम महावनम् ।

विचरामि सहामात्यो विषादेन विवर्जितः ॥

தஸ்யாப்ரவேஸம் ஞாத்வாஹமிதம் ராம மஹாவனம் ।

விசராமி ஸஹாமாத்யோ விஷாதேந விவர்ஜித: ॥

ராம அஹம்	- 'ஸ்ரீராம' நான்
மஹாவனம்	- மகாவனத்தை
தஸ்ய	- அவனுக்கு
அப்ரவேஸம்	- புகுமுடியாததாய்
ஞாத்வா	- தெரிந்துகொண்டு
ஸஹாமாத்ய:	- மந்திரிகளோடுகூட
விஷாதேந வாஜித:	- கவலையற்றவனாகவே
இதம் விசராமி	- இதில் வசித்து வருகிறேன்.

एषोऽस्थिनिचयस्तस्य दुःखमैः संप्रकाशते ।

वीर्योत्सेकाभिरस्तस्य गिरिक्षुतोपमो महान् ॥

ஏஷோ: ஸ்திநிசயஸ்தஸ்ய துந்துபே: ஸம்ப்ரகாஸதே ।

வீர்யோத்ஸேகாந்நிதிரஸ்தஸ்ய கிரிக்ஷுடோபமோ மஹான் ॥

வீர்யோத்ஸேகாத்	- 'வாலியின்' செருக்கால்
நிரஸ்தஸ்ய	- எறியப்பட்ட
தஸ்ய	- அந்த
துந்து பே:	- துந்துபியினது
அஸ்தி நிசய:	- தசையொழிந்த எலும்புக்கூடு
மஹான்	- மிகப்பெரியதாய்

கிரிகூடநிப: - மலையினது கொடுமுடியை நிகர்த்ததாய்
ஏஷ: - இதோ
ஸம்பர்காஸாதே - கண்ணப்படுகிறது.

इमे च विपुला: साला: सप्त शाखावलम्बिनः ।

यत्रैकं घटते वाली निष्प्रयितुमीजसा ॥

இமே ச விபுலா: ஸாலா: ஸப்த ஸாகாவலம்பின: ।
யத்ரைகம் கட்டே வாலீ நிஷ்ப்ரமிது மோஜஸா ॥

ஸப்த - ஏழு
ஸாலா: - ஆச்சாமரங்கள்
விபுலா: - பெரியவைகளாய்
ஸாகாவலம்பின: - கிளைகள் செறிந்தவைகளாய்
இமே ச - இதோ இருக்கின்றன;
வாலீ - வாலி,
யத்ர - இதில்
ஏகம் - ஒன்றை
ஒஜஸா - பலத்தால்
நிஷ்ப்ரமிதும் - ஒரு இலையேனும் இல்லாது செய்வதற்கு
கட்டே - சமர்த்தனாய் விளங்குகிறான்.

एतदस्यासन्नं वीर्यं मया राम प्रकीर्तितम् ॥

ஏதஸ்யாஸனம் வீர்யம் மயா ராம ப்ரகீர்திதம் ॥

ராம அஸ்ய - ஸ்ரீராம! இவனது
ஏதத் - இப்படிப்பட்ட
அஸமம் - ஒப்பற்றதாகிய
வீர்யம் - வீர்யமானது
மயா - என்னால்
ப்ரகீர்திதம் - சொல்லிவிடப்பட்டது.

कथं तं वालिनं हन्तुं समरे शक्यसे नृप ॥

கதம் தம் வாலினம் ஹந்தும் ஸமரே ஸக்ஷயஸே ந்ருப ॥

ந்ருப - மன்னரே
தம் - அப்படிப்பட்ட
வாலினம் - வாலியை
ஸமரே ஹந்தும் - போரில் கொல்ல
கதம் - எப்படி
ஸக்ஷயஸே - நீர் வல்லவராகுவீர்?
ததா துபாணி - சுமீர்வ் ப்ரகஸ்யஸிஸிஸிவீர் !

कस्मिन् कस्मिन् निवृते अद्या वालिनो वधम् ॥

68

69

70

ததா ப்ருவாணம் ஸுக்ரீவம் ப்ரஹஸன் லக்ஷ்மணோப் ப்ரவீத் ।
கஸ்யமின் கஸ்மணி நிர்வருத்தே ஸ்ரத்த்யா வாலினோ வதம் ॥

ததா - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணம் - பேசிய
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவரைப் பார்த்து
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ப்ரஹஸன் - பன்னகைகொண்டு
அப்ரவீத் - சொன்னார்.
கஸ்யமின் கஸ்மணி - எந்தக் காரியம்
நிர்வருத்தே - செய்து முடிக்கப்பட்டால்
வாலிந: - வாலியினது
வதம் - வதை விஷயத்தில்
ஸ்ரத்த்யா: - நீர் நம்பிக்கை கொள்வீர்?

तनुवाचाय सुमीवः सप्त सालानिमान् पुनः ।

एवमेकैकशो वाली विव्याधाय स चासक्तः ॥

தனுவாசாத ஸுக்ரீவ: ஸப்த ஸாலாநிமான் புந: ।
ஏவமேகைகஸோ வாலீ விவ்யாதாஸ சாஸக்த: ॥

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
தம் - அவரைப் பார்த்து
அத - பின்வருமாறு
உவாச - மொழிந்தான்.
புநா - முன்னொருகால்
இமான ஸப்த - இந்த ஏழு
ஸாலாந் ச - ஆச்சாமரங்களையும்
அத - எல்லாவற்றையும் சேர்த்தும்
ஏவம் - இப்படியே
ஏகைகஸ: - தனித்தனியாகவும்
அஸக்த: - பலமுறை
ஸ: வாலி - அந்த வாலி
விவ்யாத - துளைத்திருக்கிறான்.

यानो निर्वारयेद्यं वायनेकेन च कुम्भम् ।

வாலினி நிறத் மந்யே ஷ்டவா ரமஸ்ய விக்மம் ॥

ராமோ விதாரயேதேஷாம் பாணேநைகேத ச த்ருமம் ।
வாலினம் நிறதம் மந்யே த்ருஷ்ட்வா ராமஸ்ய விக்ரமம் ॥

हतस्य मखिस्यासिध्वा पादेनैकेन लक्ष्मण ।

उद्यम्याय प्रविषेच्चैतरसा दे धनुःशते ॥

ஹதஸ்ய மஹிஷ்யஸஸ்தி பாதேநைகேத லக்ஷ்மண: ।
உத்யம்யாத ப்ரஹிபேச்சேத் தரஸா த்வே தநு:ஸதே ॥

74

லக்ஷ்மண	- லக்ஷ்மணா]
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
ஏஷாம்	- இவைகளுக்குள்
த்ருமம்	- ஓர் மரத்தை
ஏகேந	- ஒரு
பாணேந	- பாணத்தால்
விதாரயேத் ச	- பிளக்கிறார் என்றாலும்
ஹதஸ்ய	- மாண்டுபோன
மஹிஷஸ்ய	- எருமையினது
அஸ்தி	- எலும்புக்கூட்டை
ஏகேந	- ஒரு
பாதேந	- காவால்
உத்யம்ய	- தூக்கி,
தரஸா	- வலுக்கொண்டு
த்வே தநு: ஸதே	- இருநாறு வில்லனவு
ப்ரகூபேத் ச அபி	- அதாவது 1200 அடி தூரம்
ராமஸ்ய	- எறிவார் ஆயினும்
விக்ரமம் த்ருஷ்ட்வா	- ஸ்ரீராமருடைய
வாலினம்	- பராக்ரமத்தை பிரத்தியக்ஷத்தில் கண்டுகொண்டு
நிஹதம்	- வாலினம்
மன்யே	- மாண்டவனாக
	- நான் நிச்சயம் கொள்வேன்.
एवमुक्त्वा तु सुग्रीवो रामं स्तान्तलीचनम् ।	
ध्यात्वा मुहूर्तं ककुत्स्थं पुनरेव वधोऽब्रवीत् ॥	
ஏவமுக்த்வா து ஸுக்ரீவோ ராமம் ரக்தாந்த லோசனம் ।	
த்யாத்த்வா முஹூர்தம் காகுத்தஸ்தம் புனரேவ வதோ: ப்ரவீத் ॥	75
சுக்ரீவ:	- சுக்ரீவன்
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	- சொல்லிவிட்டு
து	- இன்னும்
முஹூர்தம்	- முகூர்த்தகாலம்
த்யாத்த்வா	- தனக்குள்ளேயே ஆலோசனை செய்துவிட்டு
ரக்தாந்த லோசனம்	- சிவந்த கடைக்கண்களையுடையவரும்
காகுத்தஸ்தம்	- கருத்த வம்சத்தவருமான
ராமம் ஏவ	- ஸ்ரீராமரையே பார்த்து
புன:	- மீளவும்
வச:	- பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத்	- சொன்னான்.

सूक्ष्मा सुरधाती च प्रख्यातबलपीश्वरः ।

बलवान् वानरो वाली संयुगेष्वपराजितः ॥

ஸரீஸர்சா ஸரீரகாதீ ச ப்ரக்ஷாத பலபௌருஷ: ।

பலவான் வானரோ வாலீ ஸம்யுகேஷ்வபராஜித: ॥

76

வாநர:

- வானரனாகிய

வாலீ

- வாலி,

பலவான் ஸரீர: ச

- பலசாலி, குரன்.

அஸரீரகாதீ

- அசுரர்களையும் கொன்றவன்.

ப்ரக்ஷாத பலபௌருஷ:

- மகா பிரசித்திபெற்ற பலமும் ஆற்றலுமுற்றவன்,

ஸம்யுகேஷு

- போர்களில்

அபராஜித: ச

- தோல்வியடையாதவன்.

अयन्तं चास्य कर्माणि दुष्कराणि सुरेपि ।

यानि संचिन्त्य मीतोऽहमुद्यमकं समाश्रितः ॥

தஞ்ச்யந்தே சாஸ்ய கர்மாணி துஷ்கராணி ஸுரைபி ।

யானி ஸஞ்சிந்த்ய மீதோ: ஹம் ருஸ்யமுகம் ஸமாஸ்ரித: ॥

77

இவ்வுடைய

- செய்கைகள்

கர்மாணி

- தேவர்களாலும்கூட

ஸுரை: அபி

- செயற்கரியவைகளாக

துஷ்கராணி ச

- இருக்கின்றன.

தஞ்ச்யந்தே

- எவைகளோ அவைகளை

யாநி

- நான்

அஹம்

- நினைத்து

ஸஞ்சிந்த்ய

- பயமடைந்தவனாய்

பீத:

- ரிச்யமுகத்திற்கு

ருஸ்யமுகம்

- வந்துசேர்ந்து விட்டேன்.

ஸமாஸ்ரித:

तमजय्यमध्व्यं च वानरेन्द्रममर्षणम् ।

विचिन्त्यत्र सूक्ष्मि ऋष्यमुकमहं त्विमम् ॥

தமஜ்யய் மத்ருஷ்யம் ச வானரேந்த்ர மம்ஷணம் ।

விசிந்த்யத்ரு ஸுக்ஷ்மி ரிஸ்யமுகமஹம் த்விமம் ॥

78

அஹம்

- நான்

தம்

- அந்த

வானரேந்த்ரம்

- வானர மன்னனை

அத்ருஷ்யம்

- ஜயிக்க முடியாதவனெனவும்

அமர்ஷணம் ச

- தலைகொழுத்தவனெனவும்

அமர்ஷணம் ச

- மன்னிக்கும் குணமில்லாதவனெனவும்

விசிந்த்யந்த

- தீர்மானித்துக் கொண்டுதான்

இமம் - இந்த
 ரிப்யமூகம் - ரிச்யமூகத்தை
 நமுஞ்சாமி - விட்டகலாதிருக்கின்றேன்.

उद्दिनः शक्तिस्थापि विचरामि महावने ।

अनुसक्तैः सहमात्यैर्हनुमत्समुच्चरैः ॥

உத்விக்கை: சஹ்மதிப்சாபி விசராமி மஹாவனே ।

அநுரகத்தை: ஸஹாமாத்யைர் ஹநுமத்ப்ரமுகைர் வரை: ॥

மஹாவனே - இந்த பெரும் வனத்தில்

அநுரகத்தை: - அன்பார்ந்தவர்களுக்கும்

வரை: - சிறந்தவர்களுக்கும்

ஹநுமத்ப்ரமுகை: - ஹனுமான முதலிய

அமாத்யை: ஸஹ - மந்திரிமார்களைக் கூடவே

சஹ்மதி: - திகிலடைந்தவனாயும்

உத்விக்கை: அபி - மனம் நொந்தவனாயும்

விசராமி - நான் திரிந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

उपलब्धं च मे श्लाघ्यं सन्निभं मित्रवत्सल ।

त्वाभहं पुरुषव्याघ्र हिमवन्तमियाभितः ॥

உபலப்தம் ச மே ஸ்லாக்யம் ஸந்மித்ரம் மித்ரவத்ஸல ।

த்வாமஹம் புருஷவ்யாக்ர ஹிமவந்த மிவாஸரிதி: ॥

மித்ர வத்ஸல - நன்னபரிடம் அன்பு பாராட்டுபவரே

மே - எனக்கு

ஸ்லாக்யம் - கொண்டாடத்தக்க

ஸந்மித்ரம் ச - நல்ல சினேகிதரும்

உபலப்தம் - கிடைத்திருக்கிறார்.

புருஷவ்யாக்ர - புருஷோத்தமரே

அஹம் - நான்

ஹிமவந்தம் - ஹிமவானை

இவ - போன்ற

த்வாம் - தேவரீரே

ஆஸரிதி: - புகல்பைந்து விட்டேன்.

किं तु तस्य बलशोऽहं दुर्ध्वबलशालिनः ।

अप्रत्यक्षं तु मे शीघ्रं समरे तव राघव ॥

கிந்து தஸ்ய பலசோஹம் துர்ஹ்ரதூர் பலஸாலின: ।

அப்ரத்யக்ஷம் து மே ஸீயம் ஸமரே தவ ராகவ ॥

கிந்து அஹம் - ஆயினும் நான்

துர்ஹ்ரதூ: - கொடிய தமையனும்

79

80

81

பலஸாலின: - பலசாலியுமான
 தஸ்ய - அவனுடைய
 பலரு: - ஆற்றலில் பிரத்யக்ஷானுபவமுள்ளவன்.
 ராகவ! - ஸ்ரீராம!
 ஸமரே - போரில்
 தவ - தேவரீரது
 வீர்யம் து - வீரத்தன்மை
 மே - எனக்கு
 அப்ரத்யக்ஷம் - அனுபவமில்லாதது.

न खत्वहं त्वां तुल्ये नावमन्ये न भीषये ॥

कर्मिस्तस्य भीमस्तु कातर्यं जनितं मन ॥

ந கல்வஹம் த்வாம் துலயே நாவமன்யே ந பீஷயே ।

கர்மபிஸ்த தஸ்ய பீமைஸ்து காதர்யம் ஜனிடம் மன ॥

அஹம் - நான்

த்வாம் - தேவரீரே

துலயே ந - பரிசுதிக்கவில்லை,

அவமன்யே ந - அவமதிக்கவுமில்லை,

பீஷயே ந - பயமுறுத்தக்கருதவுமில்லை,

கலு - இப்படி திருவுள்ளத்தில் பற்ற பிராத்திக்கின்றேன்.

தஸ்ய - அவனது

பீமை: - பயங்கரமான

கர்மபி: து - செய்கைகளாலேயே

மம காதர்யம் - எனக்கு உடல் நடுக்கம்

ஜனிடம் - உண்டாகியிருக்கிறது.

कर्म राघव ते वाणी प्रमाणं धैर्यमाकृतिः ।

सूचयन्ति, परं तेजो भस्मच्छन्नमिवानलम् ॥

கர்மம் ராம பலத் வாணி ப்ரமானம் தைர்யமாக்ருதி: ।

ஸூசயந்தி பரம் தேஜோ பஸ்மச் சந்நமிவாநலம் ॥

ராம - ஸ்ரீராம!

காமம் - இது இப்படியிருக்க

பலத்வாணி - தேவரீருடைய வாக்கும்

ப்ரமானம் - எதற்கும் பயமின்மையும்

தைர்யம் - எதற்கும் சலியாத பொறுமையும்

ஆக்ருதி: - திருமேனியின் தோற்றமும்

பஸ்மச் சந்நம் - நிற்புத்த

அநலம் - அக்கிளியை

இவ - போலவே

82

83

பரம் - அமாணுஷ்யமான
தேஜ: - பராக்கிரமத்தை
ஸௌசயந்தி - வெள்ளெனத் துலக்குகின்றன.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सुमिवस्य महात्मनः ।

स्मितपूयंमथो रामः प्रयुवाद्य हरिं प्रभुः ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।

ஸ்மித பூர்வமதோ ராம: ப்ரத்யுவாச ஹரிம் ப்ரபு: ॥

ப்ரபு: - பிரபுவாகிய

ராம: - ஸ்ரீராமர்

மஹாத்மன: - மகாத்மாவாகிய

தஸ்ய - அந்த

ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவருடைய

தத்வசனம் ஸ்ருத்வா - அம்மொழியை கேட்டு

ஹரிம் - வானரனைப் பார்த்து

ஸ்மித பூர்வம் - புன்னகையுடன்

அதோ - பின்வருமாறு

ப்ரத்யுவாச: - பதிலுரைத்தார்.

यदि न प्रत्ययोऽस्मासु विहने तव वानर ।

प्रत्ययं समरे श्लाघ्यमहमुत्पादयामि ते ॥

யதி ந ப்ரத்யயோஸ்மாஸு விஹநே தவ வானர ।

ப்ரத்யயம் ஸமரே ஸ்லாக்ய மஹ முத்பாதயாமி தே ॥

வானர - வானரரே

ஸமரே - போரில்

விஹநே - பராக்கிரம விஷயத்தில்

அஸ்மாஸு - எங்களிடத்தில்

தவ - உமக்கு

ப்ரத்யய: - நம்பிக்கை

ந யதி - இல்லாதிருக்கிறபடியால்

அஹம் தே - நான் உமக்கு

ஸ்லாக்யம் - மெச்சத்தக்கதாகிய

ப்ரத்யயம் - நம்பிக்கையை

உத்பாதயாமி - இதோ விளைவிக்கிறேன்.

एवमुक्त्वा तु सुमिवं सान्त्वं लक्ष्मणपूर्वजः ।

राघवो दुःसुप्तः कार्यं पादोक्षितेन नीलयेन ॥

தொலிதவா ஸஹாதுகிஷிப டசாயிஜன் ॥

84

85

ஏவமுத்த்வாது ஸுக்ரீவம் ஸாந்த்வம் லக்ஷ்மணபூர்வஜ: ।
ராகவோ துந்துபே: காயம் பாதாங்குஷ்டேன தோலயன் ॥

புன: ஸ்லயா ராம சிஷேப தஸ்யேஜ்ஜனம் ॥

லக்ஷ்மண பூர்வஜ: - லக்ஷ்மணனுக்குத் தமையனாய்

ராகவ: - ரகுலத்தில் பிறந்த

ராம: - ஸ்ரீராமர்,

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

ஸாந்த்வம் - அன்பார்ந்த மொழியை

ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனுக்கு

உத்த்வா - சொல்லிவிட்டு

புன: - அதன்மேல்

துந்துபே: - துந்துபியினுடைய

காயம் - தசையில்லாத சரீரத்தை

பாதாங்குஷ்டேன - காற்பெருவிரலாலேயே

தோலயன் - தூக்கி

ஸ்லயாது - விளையாட்டாகவே

தஸ்யேஜ்ஜனம் - பத்து யோஜனை தூரம் (அதாவது 80 மைல்)

சிஷேப - எற்றிவிட்டார்.

असुरस्य तनुं युष्मन् पादाशुचैनं वीर्यवान् ।

विमं च्छ्वा सतः कार्यं सुमिवः पुनरवधीत् ॥

அஸுரஸ்ய தநும் ஸுஷ்மம் பாதாங்குஷ்டேன வீர்யவான் ।

விமப்தம் த்ருஷ்ட்வா தத: காயம் ஸுக்ரீவ: புனர்ப்ரவீத் ॥

வீர்யவான் - வீர்யவானாகிய

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவர்

தத: - அப்பொழுது

பாதாங்குஷ்டேன - கால் பெருவிரலால்

சுதிப்தம் - எறியப்பட்ட

காயம் - தசையில்லாத சரீரத்தை

த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,

புன: - இப்பவும்

அஸுரஸ்ய - அசுரனுடைய

தநும் - உடலை

ஸுஷ்மம் - உலர்ந்து சுருங்கிக் கிடப்பதைப் பற்றி

அப்ரவீத் - தனக்குள்ளேயே பேசிக் கொண்டார்.

लक्ष्मणस्याग्रतो रामं तपन्तमिव भास्वम् ।

हरीणामग्रतो वीरमिदं वचनमर्थवत् ॥

லக்ஷ்மணஸ்யாக்ரதோ ராமமீதம் வசனம்ப்ரவீத் ॥

86

87

88

லக்ஷ்மணஸ்ய	- லக்ஷ்மணருடைய
அக்ரத:	- முன்னிலையில்
ராமம்	- ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
இதம்	- பின்வரும்
வசனம்	- சொல்லை
அப்ரவித்	- மொழிந்தார்.
ஆரீ: சமா:ச: ச்ரத்ய: சிப்த: கய: புர: சக்வ: ।	

लघु संप्रति निर्मासस्तुनृत्य राघव ॥

ஆர்த்ர: ஸமாம்ஸ: ப்ரத்யக்ர: க்ஷிப்த: கய: புர: ஸகே ।	
லகு: ஸம்ப்ரதி நிர்மாம்ஸஸ்த்ருணதஸ்தராகவ ॥	
ஸகே	- நண்பரே
புரா	- முன்பு
க்ஷிப்த:	- எறியப்பட்ட
காய:	- உடல்
ப்ரத்யக்ர:	- வாடாததாய்
ஆர்த்ர:	- ரத்தப்பசையுள்ளதாய்
ஸமாம்ஸ:	- சதைப்பற்றுள்ளதாயிருந்தது.
ராகவ	- ஸ்ரீராம!
ஸம்ப்ரதி ச	- இப்பொழுதோ
நிர்மாம்ஸ:	- தசைகழிந்ததாய்
லகு:	- இலேசாய்
த்ருணபூத:	- புல்லைப் போலிருக்கிறது.

परिआन्तेन सतेन आत्रा मे वालिना तदा ।

क्षिप्तमेव प्रहर्षेण भवता रघुनन्दन ॥

नात्र शक्यं बलं ज्ञातुं तव वा तस्य बाधिकम् ॥

பரிஸ்ராந்தேந மத்தேந ப்ராத்ரா மே வாலிநா ததா ।

க்ஷிப்த மேவம் ப்ரஹ்ரஷேண பவதா ரகுநந்தன ॥

நாத்ர ஸக்யம் பலம் ஞாதும் தவ வா தஸ்ய வாதிகம் ॥

ததா	- அப்பொழுது
பரிஸ்ராந்தேந	- மிகக் களைத்திருந்தவனும்
மத்தேந	- கள்ளுண்டு மயக்கத்திலிருந்தவனும்
மே	- எனது
ப்ராத்ரா	- தமையனுமாகிய
வாலிநா	- வாலியால்
க்ஷிப்தம்	- எறியப்பட்ட இது.
ரகுநந்தன	- ஸ்ரீராம!
ப்ரஹ்ரஷேண	- உல்லாகத்துடனிருக்கின்ற
பவதா	- தேவாரால்

ஏவம்	- இப்படியெறியப்பட்டிருக்கிறது.
அத்ர	- இவ்விஷயத்தில்
அதிகம்	- அதிகமான
பலம்	- பலம்
தவ வா	- தேவாரிக்கா, அல்லது
தஸ்ய வா	- அவனுக்கா என்று
ஞாதும் ந ஸக்யம்	- அறிய முடியாது.

आर्य शुष्कमिति होतुं सुमहदाघवान्तरम् ।

स एव संशयस्तात तव तस्य च यदलं ॥

ஆர்த்ரம் ஸாஷ்கமதி ஹேதத் ஸுமஹதாஃகவாந்தரம் ।

ஸ ஏவ ஸம்ஸயஸ்தாத தவ தஸ்ய ச யத்ரலே ॥

ராகவ	- ஸ்ரீராம!
ஹத்	- இது
ஆர்த்ரம்	- ரத்தப்பசையுடனிருப்பதும்
ஸாஷ்கம்	- உவர்த்திருப்பதும்
இதி	- எவ்வித இரண்டிற்கும்
ஸுமஹத்	- பெரும்
அந்தரம்	- வித்யாசம்;
தத	- அப்பா!
யத் ஏவ	- இக்காரணத்தால்தான்
தவ	- தேவாரிடையவும்
தஸ்ய ச	- அவனுடையவும்
பலே	- ஆற்றல் விஷயத்தில்
ஸ: ஹி	- அதுவே, (மேற்கண்ட வித்யாசமே,)
ஸம்ஸய:	- ஐயமேறதுவாயிருக்கிறது.

सालमेकं तु निर्मिन्वा नवेद्यन्तिस्त्रावन् ॥

ஸால மேகம் து நிர்மிந்த்ய பவேத்யந்திர் பலாபலே ॥

ஏகம்	- ஒரு
ஸாலம் து	- ஆச்சாமரத்தை மட்டும்
நிர்மிந்த்யா:	- தேவாரித்ருளைக்க வேண்டும்.
பலாபலே	- இருவர்களில் யாருக்கு அதிக பலமென்றித விஷயத்தில்
வ்யக்தி:	- நிச்சய ஞானம்
பலேத்	- ஏற்படும்.

कृत्वेदं कार्यं सच्यं हस्तिहस्तमिवातम् ।

आकर्णपूर्णमायस्य विसृजस्व महाशरम् ॥

க்ருத்வேதம் கார்முகம் ஸஜ்யம் ஹஸ்தி ஹஸ்தயிவாததம் ।

ஆகர்ண பூர்ணமாயம்ய விஸ்க்ருஜஸ்வ மஹாஸரம் ॥

ஹஸ்தி ஹஸ்தம் இவ- யானைத்துதிகைகைபோல

ஆததம் - நீண்ட

இதம் - இந்த

கார்முகம் - வில்லை

ஆகர்ண பூர்ணம் - கர்ணபர்யந்தம்

ஆயம்ய - இழுத்து வளைத்து,

ஸஜ்யம் க்ருத்வா - நரணேற்றி,

மஹாஸரம் - பெரிய பாணத்தை

விஸ்க்ருஜஸ்வ - எய்ய திருவுளம் கொள்ளும்.

इमं हि सालं ग्रहितस्त्वया वरो न संशयोऽत्रास्ति विदारयिष्यति ।

अलं विमर्शेन मम प्रियं ध्रुवं कुण्डलं राजात्मजं शापितो मया ॥

இமம் ஹி ஸாலம் ப்ரஹிதஸ்த்வயா வரோ

ந ஸம்ஸயோ஽த்ராஸ்தி விதாரயிஷ்யதி ।

அலம் விமர்ஸேனே மம ப்ரியம் த்ருவம்

குருஷ்வ ராஜாத்மஜு ஸாபிதோ மயா ॥

த்வயா - தேவரீரால்

ப்ரஹித: - விடப்பட்ட

ஸர: - பாணமானது

இமம் - இந்த

ஸாலம் - ஆச்சாமரமொன்றை

விதாரயிஷ்யதி - துளைத்துவிடப்போகிறது.

அத்ர ஹி - அப்படியாகில்

ஸம்ஸய: - காரியசித்தி விளைவுமோ விளையாதோ

வெனும் சந்தேகம்

அஸ்தி ந - இல்லை.

விமர்ஸேனே அலம் - என் ஆராய்ச்சியை இத்துடன் நிறுத்திக்

கொள்கிறேன்.

ராஜாத்மஜு - சக்ரவர்த்தி திருக்குமர

மயா - என்னால்

ஸாபித: - கெஞ்சி பிரார்த்திக்கப்பட்ட தேவரீர்

மம - எனக்கு

ப்ரியம் - இஷ்டமான இதை

த்ருவம் - நிச்சயமாய்

குருஷ்வ - செய்தருள்வீராக.

यथा हि तेज:सु वर: सदा रविर्यथा हि शैलो हिमवान् महाद्रिषु ।

यथा चतुष्पात्सु च केसरी वरस्तथा नराणामसि विक्रमे वर: ॥

யதா ஹி தேஜ:ஸு வர: ஸதா ரவி:

யதா ஹி ஸைலோ ஹிமவான் மஹாத்ரிஷு:

யதா சதுஷ்பாத்ஸு ச கேஸரி வர:

ததா நராணாமஸி விக்ரமே வர: ॥

தேஜ: ஸு - ஒளியுள்ளவைகளில்

வர: - சிறந்தது

ரவி: - சூரியபகவான்

யதா ஹி - எப்படியோ அப்படியேயும்,

மஹாத்ரிஷு - மகா பர்வதங்களில்

ஹிமவான் ஸைல: - இமய மலை

யதா ஹி - எப்படியோ அப்படியேயும்,

சதுஷ்பாத்ஸு - மிருகங்களில்

வர: - சிறந்தது

கேஸரி - சிங்கம்

யதாததாச - எப்படியோ அப்படியேயும்,

ஸதா - எப்பொழுதும்

நராணாம் - மானிடர்களுக்குள்

விக்ரமே - பராக்கிரமத்தில்

வர: - சிறந்தவராக

அஸி - தேவரீர் விளங்குகிறீர்.

இத்யாஸ்டே ஸூத்ரம் ஸாமனே வாஸ்கீரீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஸதி ஸஹஸ்ரிக்ஷயம் ஸம்ஹிதாயாம் விஷ்கிந்தா காண்டே
வாஸிபலாவிஷ்க்ஷணம் நாம எகாதய: ஸர்க: ॥

த்வாதபு: ஸர்க: - 12

एतच्च वचनं श्रुत्वा सुग्रीवेण सुभाषितम् ।

प्रत्ययायै महातेजा रामो जगद्वा कर्मुक्म् ॥

ஏதச்ச வசனம் ஸ்ருத்வா ஸுக்ரீவேண ஸுபாஷிதம் ।

ப்ரத்யயார்த்தம் மஹாதேஜா ராமோ ஜகத்வா கர்முக்ம் ॥

மஹாதேஜா: - மகா தேஜோவானாகிய

ராம: - ஸ்ரீராமர்

ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவனால்

ஸுபாஷிதம் - இனிமையாய் சொல்லப்பட்ட

ஏதத் - இந்த

வசனம் - விண்ணப்பத்தை

ஸ்ருத்வா - ஏற்றுக்கொண்டு

ப்ரத்யயார்த்தம் ச - நம்பிக்கையுண்டுபண்ணுவதற்காகவே

கர்முக்ம் - வில்லை

ஜகத்வா - கையிப்பெடுத்துத்ார்.

स गृहीत्वा धनुर्धरं शरमेकं च मानदः ।

सालमुद्दिश्य विधेयं ज्यास्यनः पूरयन् दिशः ॥

ஸக்ருஹித்வா தநுர்கோரம் ஸரமேகம் ச மானத: ।

ஸாலமுத்திர்ய சிஷேப ஜ்யாஸ்வநத: பூரயந் திச: ॥

மானத: - யாவரிடமும் மரியாதையாய் நடக்கும்

ஸ: - அவர்

கோரம் - பயங்கரமான

தநு: - வில்லை

க்ருஹித்வா - எடுத்து,

ஜ்யாஸ்வநத: - நானொலியால்

திச: - திக்குகளை

பூரயந் - நிரப்பிக்கொண்டு

ஏகம் ஸரம் ச - ஒரு பாணத்தை

ஸாலம் - ஓர் ஆச்சாமரத்தை

உத்திர்ய - குறித்து,

சிஷேப - விடுத்துத்ார்.

स विमुष्टो बल्यता बाणः स्वर्णपरिष्कृतः ।

मित्रा सालान् विविशथं सप्तमूमि विवेश ह ॥

ஸ விஸ்ருஷ்டோ பலவதா பாண: ஸ்வர்ண பரிஷ்க்ருத: ।

பித்தவா ஸாலந் கிரிப்ரஸ்தம் ஸப்த பூமிம் விவேஸ ஹ ॥

1

2

3

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - பன்னிரெண்டாம் ஸர்க்கம்

3971

பலவதா -

விஸ்ருஷ்ட: - விடப்பட்ட

ஸ்வர்ண பரிஷ்க்ருத: - பொற்கட்டுக்களுள்ள

ஸ: - அந்த

பாண: - பாணமானது

ஸப்த - ஏழு

ஸாலந் - ஆச்சா மரங்களை

பித்தவா - பிளந்துகொண்டு

கிரிப்ரஸ்தே - மலைத்தாழ்வரையில்,

பூமிம் - பூமிக்குள்

விவேஸ - புருந்துவிட்டது.

ஹ - காண்

प्रविष्टस पुष्टौ न घरा भित्वा महाजवः ।

नियत्य च पुनस्पर्णं स्वर्णं पुनराविशत् ॥

ப்ரவிஷ்டஸ ச முஹூர்தேந தராம் பித்தவா மஹாஜவ: ।

நிஷ்பத்ய ச புணஸ்தூர்ணம் ஸ்வதூணீம் புனராவிஸத ॥

மஹாஜவ: - மகா வேகமுற்ற அது

ப்ரவிஷ்ட: து - புருந்து

முஹூர்தேந - ஒரு நொடிப்பொழுதில்

தராம் - பூமியை

பித்தவா - பிளந்துவிட்டு,

புன: - மீளவும்

தூர்ணம் ச - தக்கணமே

நிஷ்பத்ய - வெளிவந்து

புன: - முன்போலவே

ஸ்வ தூணீம் - தனது அம்புறாத்தூணியை

ஆவிஸத - வந்தடைந்து விட்டது.

तान् छद्या सप्त निमिग्नान् सालान् वानरपुंगवः ।

रामस्य शरवेगेन विस्मयं परमं गतः ॥

தான் த்ருஷ்ட்வா ஸப்த நிமிந்நான் ஸாலான் வானரபுங்கவ: ।

ராமஸ்ய ஸரவேகேந விஸ்மயம் பரமம் கத: ॥

வானரபுங்கவ: - வானரோத்தமன்

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய

ஸரவேகேந - பாண சக்தியால்

தான் - அந்த

ஸப்த - ஏழு

ஸாலான் - ஆச்சாமரங்களை

4

5

நிர்பிந்தான்	- பிளக்கப்பட்டவைகளாய்
தருஷ்ட்வா	- பார்க்கு
பரமம்	- பரம
விஸ்மயம்	- ஆச்சர்யத்தை
கத:	- பின்வருமாறு அடைந்தான்.

अहो हरनिपातेन रामस्याकिलकर्मणः ।

यदगोपायदो ह्येष मृशुपाशश्च गतः ॥

அஹோ ஸர நிபாதேன ராமஸ்யாகிலகர்மண: ।

யதகண்யா பதோ ஹ்யேஷ ந்ருத்யுபாஸாவஸம் கத: ॥

அக்லிஷ்ட கர்மண: - எதையும் அனாயாசமாய் செய்யவல்ல

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய

ஸர நிபாதேன - பாணத்தின் வீழ்ச்சியால்

ஏஷ: ஹி - இவனும் (வாலியும்)

அகண்யாபத: - பெருமபத்தையடைந்தவனாய்

ம்ருத்யுபாஸாவஸம் கத: - எமனது பாசத்தில் சிக்கிக் கொண்டவனாய்

ஆப்லிப்டான்

யத் அஹோ - என்பதுதான் என்ன ஆச்சர்யம்.

विस्मयन्ते च ते सर्वे हनुमःप्रह्वस्तास्तदा ।

सुग्रीवो राघवं भूयः प्रशंस्य कवाञ्छति: ॥

விஸ்மயந்தே ச தே சர்வே ஹநுமத் ப்ரமுகஸ்ததா ।

ஸுக்ரீவோ: ராகவம் பூய ப்ரஸஸம்ஸ க்ருதாஞ்ஜலி: ॥

ததா - அப்பொழுது

ஹநுமத் ப்ரமுகா: - ஹநுமாரை முன்னிட்ட

தே - அவர்கள்

ஸர்வே ச - எல்லோரும்

விஸ்மயந்தே - ஆச்சர்யமடைகின்றார்கள்;

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்

ராகவம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து

க்ருதாஞ்ஜலி: - அஞ்ஜலிஹஸ்தனாய்

பூய: - விசேஷமாய்

ப்ரஸஸம்ஸ - பின்வருமாறு புகழ்ந்து பேசினான்.

अथ मे सफलं जन्म अथ मे सफलं भ्रमः ।

अथ मे निहतः शत्रुः खराज्येऽवस्थितो सह्य ॥

அத்ய மே ஸபலம் ஜன்ம அத்ய மே ஸபலம் ஸ்ரம: ।

அத்ய மே நிஹத: ஸத்ரு: ஸ்வராஜ்யே அவஸத்தோ ஹ்யஹம் ॥

அத்ய	- இன்றுதான்
மே ஜன்ம	- எனது பிறவி
ஸபலம்	- பயனடைகிறது;
அத்ய	- இன்றுதான்
மே	- எனது
ஸ்ரம:	- துன்பம்
ஸபலம்	- தொலைந்ததாகிறது;
அத்ய	- இன்றே
மே	- எனது
ஸத்ரு:	- சத்ரு
நிஹத:	- ஒழிந்தவனாகிறான்.
அஹம் ஹி	- நானும்
ஸ்வராஜ்யே	- எனது ராஜ்யத்தில்
அவஸ்தித:	- நிலைக்கப் பெற்றேன்.

सन्नापि पुरान् सर्वस्वं बाणिः पुरस्वम् ।

समर्थः समरे हन्तुं किं पुनर्वालिं प्रभो ॥

ஸேந்த்ராநபி ஸுரான் ஸர்வான் த்வம் பாணை: புகுஷ்ஷப: ।

ஸமர்த: ஸமரே ஹந்தும் கிம் புனர்வாலினம் ப்ரபோ ॥

ப்ரபோ - ப்ரபுவே

புகுஷ்ஷப - புகுஷோத்தம

த்வம் - தேவரீ,

ஸமரே - போரில்

பாணை: - பாணங்களால்

ஸேந்த்ராந் - இந்திரனை உள்ளிட்ட

ஸுரான் - தேவர்கள்

ஸர்வான் அபி - எல்லோரையுமே

ஹந்தும் ஸமர்த: - அழிக்க வல்லீர்.

வாலினம் - வாலியைப் பற்றி

கிம் புன: - சொல்லவும் வேண்டுமோ

येन सप्त महासाला गिरिर्मुखं दारिताः ।

बाणिर्नैनं ककुत्स्थं स्थिता ते को रणाग्रतः ॥

யேன ஸப்த மஹாஸாலா கிரிர்மூலிஸ்ச தாரிதா: ।

பாணேநைகேந காகுத்ஸ்த ஸ்தாதா தே கோ ரணாக்ரத: ॥

காகுத்ஸ்த - ஸ்ரீராம

யேன - எந்த ஒருவனால்

ஏகேந - ஒரு

பாணேந - பாணத்தால்

ஸப்த	- ஏழு
மஹாலாலா:	- பெரும் ஆச்சாமரங்களும்
கிரி:	- மலையும்
பூமி: ச	- பூமியும்
தாரிதா:	- பிணக்கப்பட்டனவோ,
தே	- அந்த தேவரிருக்கு
ரணாக்ரத:	- போர்முனையில்
ஸ்தாதா	- நிற்க வல்லவன்
க:	- யார்?

अथ मे विगतः शोकः प्रीतिरथ पथा मम ।

सुहृदं त्वां समासाद्य महेन्द्रवर्णोपमम् ॥

அத்ய மே விகத:	பேசாக: பரிதிரத்ய பரா மம ।
ஸுஹ்ருதம் த்வாம் ஸமாஸாத்ய மஹேந்த்ரவருணோபமம்	11
மஹேந்த்ரவருணோபமம்-	இந்திரனையும் வருணனையும் நிகர்த்த
த்வாம்	- தேவாரை
ஸுஹ்ருதம்	- அன்பராக
ஸமாஸாத்ய	- பெற்று,
மே பேசாக:	- எனது சோகமானது
விகத:	- ஒழிந்தது;
மம	- எனக்கு
அத்ய	- இப்பொழுது
பரா	- சிறந்த
பரிதி:	- மனத்திருப்தி உண்டாகி விட்டது.

तमथैव प्रियाय मे वैरिणं भावुन्पिणम् ।

वालिनं जहि काकुत्स्थ मया कक्षोऽयमञ्जलिः ॥

தமத்யைவ பரியார்தம் மே வைரிணம் ப்ராத்தரு ருபிணம்	12
வாலினம் ஜஹி காகுத்ஸ்த மயா பத்தோ஽யமஞ்ஜலி:	
காகுத்ஸ்த	- ஸ்ரீராம!
மே	- எனக்கு
பரியார்தம்	- நன்மை செய்யக் கருதி
ப்ராத்தரு ருபிணம்	- தமையனாக உருக்கொண்ட
வைரிணம்	- சத்துருவாகிய
தம்	- அந்த
வாலினம்	- வாலியை
அத்ய ஏவ	- இன்றே
ஜஹி	- சம்ஹரித்தருள வேண்டும்;
மயா	- என்னால்

அயம்	- இதோ
அஞ்ஜலி:	- அஞ்சலி
பத்த:	- செய்யப்படுகிறது.

तत्तु रामः पश्चिज्य सुमीरं प्रियदर्शनम् ।

मधुनाथ महाप्रज्ञो लक्ष्मणानुमतं वयः ॥

तद्देवा रामः पक्षिवृक्ष्य लक्ष्मीवம் प्रियवत्तुலनम् ।

पश्यन्वासा महाप्राज्ञो लक्ष्मणस्तु मதம் वसः ॥

மஹாப்ராஞ்ஞ:	- மகா புத்திமானாகிய
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
பரிய தர்ஸனம்	- சந்தோஷமாய் வினங்கும்
ஸுக்ரீவம்	- கக்ரீவனை
பரிஷ்வஜ்ய	- ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு
லக்ஷ்மணாநு மதம்	- லக்ஷ்மணருக்கும் இஷ்டமாயிருக்கிற
வச:	- பின்வரும் சொல்லை
தத:	- அப்பொழுது
ப்ரத்யுவாச	- பதிலாயுரைத்தார்.

अस्माद्वर्चसं किञ्चिच्छिं शिरं गच्छ त्वमग्रतः ।

गत्वा चाक्ष्य सुमीरं वालिनं भावुन्पिणम् ॥

அஸ்மாத்த் கச்சேம கிஷ்கிந்தாம் கஷிப்ரம் கச்ச த்வமக்ரத:

14

கத்தவா ச	- கக்ரீவ!
ஸுக்ரீவ	- கிஷ்கிந்தாம்
கிஷ்கிந்தாம்	- கிஷ்கிந்தைக்கு
அஸ்மாத்த்	- இவ்விடத்திலிருந்து
கச்சாம	- நாம் போவோம்.
த்வம்	- நீ
அக்ரத:	- முதலில்
கஷிப்ரம் கச்ச	- வேகமாய் செல்
கத்தவா ச	- சென்ற பின்னர்,
ப்ராத்தரு கத்தினம்	- தமையனை உறவு மாத்திரமுடைய
வாலினம்	- வாலியை
ஆஷ்வய	- பாருக்கைழ.

सर्वे ते त्वरितं गत्वा किञ्चिच्छिं वालिनः प्रीम् ।

वृक्षीरात्मानमावृत्य व्यतिष्ठन् गहनं वने ॥

ஸர்வே தே த்வரிதம் கத்தவா கிஷ்கிந்தாம் வாலின: ப்ரீம் ।

15

வருணைஹ்மதமானாவருத்ய வ்யதிஷ்டன் கறணே வனே ॥

தே	- அவர்கள்
ஸர்வே	- எல்லோரும்
த்வரிதம்	- வேகமாய்
வாலின:	- வாலினது
புரீம்	- நகராகிய
கிஷ்கிந்தாம்	- கிஷ்கிந்தைக்கு
கத்வா	- சென்று
கஹனே வனே	- அடர்ந்த காட்டில்
வ்ருகைக்:	- மரங்களால்
ஆத்மானம்	- தன்னை
ஆவ்ருத்ய	- மறைத்துக்கொண்டு,
வ்யதிஷ்டன்	- நின்றனர்.

சுமீவோ வ்யநதத் கோரம் வாலினோ ஹவானகாரணாத் ।
காடம் பரிஹிதோ வேகந் நாதைப் பிந்தந் நிவாம்பரம் ॥

ஸுக்ரீவ:	- சுக்ரீவன்,
வாலிந:	- வாலியை
ஹ்வானகாரணாத்	- போருக்கழைக்கும் உத்தேசத்தால்
காடம்	- இறுக
பரிஹித:	- ஆடையைகட்டிக் கொண்டவனாகி
வேகாத்	- ஒலியின் வேகத்தால்
நாதை:	- காண்கைகளால்
அம்பரம்	- ஆகாசத்தை
பிந்தந் இவ	- பிளக்கிறவன் போலாகி,
கோரம்	- பயங்கரமாய்
வ்யநதத்	- கர்ஜித்தான்.

சு த்யா நினத் ஶாது: சூஷி வாலி சஹஸ: ।
நிஷ்பாத் சூசர்ஷி ஶாஸ்கிரேஸ்ததாதிவ ॥

தம் ஸ்ருத்வா நிநதம் ப்ராது:	- க்ருத்தோ வால் மஹாபல: ।
நிஷ்பாத் ஸுஸம்ரப்தோ பாஸகரோஸ்ததாதிவ ॥	
மஹாபல:	- மகாபலசாலியாகிய
வால்	- வால்,
ப்ராது:	- தம்பியினது
தம் நிநதம்	- அந்த கர்ஜனையை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
க்ருத்த:	- சினங்கொண்டு

16

17

ஸுஸம்ரப்த:	- மிகப் பரப்புற்றவனாகி
பாஸ்கர:	- சூரியகவான்
அஸ்த தடாத்	- அஸ்தகிரியிலிருந்து
இவ	- வந்தாலெவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
நிஷ்பாத்	- வெளியில் வந்தான்.

ततः सुसुलं युद्धं वारिसुमीवयोरमुत् ।

गगने ग्रहयोर्ध्वं वृषाणां कयोरिव ॥

தத: ஸுதுமுலம் யுத்தம் வாலிஸுக்ரீவயோரமுத் ।

ககனே க்ரஹயோ: கோரம் புதாங்கரகயோரீவ ॥

ககனே	- ஆகாசத்தில்
க்ரஹயோ:	- இரு கிரகங்களாகிய
புதாங்கரகயோ:	- புதன், அங்காரகன், இவ்விருவர்களுக்கும்
இவ	- என்றால் எப்படியோ அப்படியே
கோரம்	- பயங்கரமானது
ஸுதுமுலம்	- மிகக் குழப்பமானதுமான
யுத்தம்	- போர்
தத:	- அப்பொழுது
வாலி ஸுக்ரீவயோ:	- வாலி, சுக்ரீவன், இவ்விருவர்களுக்கும்
அபூத்	- உண்டாயிற்று.

तल्लक्षणिकल्पेन वक्ष्यकल्पेन मुनिभि: ।

जघत्तुः समरेऽन्योन्यं भ्रातरी क्रोधमुचिती ॥

தலைமுறுதி கல்பைஸ்ஸ வஜ்ர கல்பைஸ்ஸ முஷ்டியி: ।	
ஜக்தது: ஸமரே(அ)ந்யோன்யம் ப்ராதரேன க்ரோத முச்சிதென ॥	
க்ரோத முச்சிதென	- கோபாவேசத்திலிருந்த
ப்ராதரேன	- பிரதாக்களாகிய அவ்விருவரும்
ஸமரே	- போரில்
அந்யோன்யம்	- ஒருவரையொருவர்
அமுதி கல்பை:	- இடியை நிகர்த்த
தலை: ச	- உள்ளங்கைகளாலும்
வஜ்ர கல்பை:	- வஜ்ராயுதங்களை நிகர்த்த
முஷ்டியி: ச	- முஷ்டிகளாலும்
ஜக்தது:	- இடித்துக் கொண்டார்கள்.

18

19

ததோ தநுஷி ஸந்தாய ஸாயகம் வஜ்ர ஸந்திபம் ।
வாலி ஸுக்ரீவயோ: ப்ராத்ரோ: ந வ்யக்தமுபதார யத் ॥

20

தத:	- அப்பொழுது
வஜ்ர ஸந்த்ரிபம்	- வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த
ஸாயகம்	- பாணத்தை
தநுஷி	- வில்லில்
ஸந்தாய	- தொடுத்து,
ப்ராத்ரோ:	- சகோதரர்களாகிய
வாலி ஸுக்ரீவயோ:	- வாலி சுக்ரீவர்கள் இருவருக்கும்
வ்யக்தம்	- இவன் இன்னானெனும் பாருபாடை
உபதாரயத் ந	- கண்டுக்கொள்ள முடியாமலிருந்தார்.

ततो रामो धनुष्याणिस्तायुमी समुदीक्ष्य तु ।

अन्योन्यसंक्षी वीरायुमी देवाविवायिनी ॥

ததோ ராமோ தநுஷ்பாணில் தாவுபெள ஸமுதைக்ஷத ।
அன்யோன்ய ஸத்ருஸௌ வீராயுமீ தேவாவிவாய்விநௌ ॥

21

தத:	- அப்பொழுது
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
தநுஷ்பாணி:	- தநுஷ்பாணியாய்
தௌ	- அந்த
வீரௌ	- வீரர்களாகிய
உபௌ	- இருவர்களையும்
உபௌ	- இரண்டு
அஸ்மிநௌ	- அச்வினி
தேவௌ	- தேவர்களை
இவ	- போலவே

அன்யோன்ய ஸத்ருஸௌ-ஒருவனைப்போலவே இன்னொருவனும்

ஸமுதைக்ஷத - பார்த்தார்.

यन्नावगच्छत् सुग्रीवं वालिनं वापि राघवः ।

ततो न कृतवान् बुद्धिं भोक्वुमन्तकरं शरम् ॥

யந்நாவகச்சத் ஸுக்ரீவம் வாலிநம் வாபி ராஹவ: ।

ததோ ந க்ருதவான் புத்திம் மோக்தும் அந்தகரம் ஸரம் ॥

22

ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்,
ஸுக்ரீவம்	- ஸுக்ரீவனையாவது
வாலிநம் வாபி	- வாலியையாவது
அவகச்சத் ந	- எவனின்னானென்று தெரிந்துகொள்ளவில்லை.
யத்	- ஆனதால்
தத:	- அப்பொழுது
அந்தகரம்	- கொல்லுந்தன்மைமையுடைய

ஸரம்	- பாணத்தை
மோக்தும்	- பிரயோகிக்க
புத்திம் ந க்ருதவான்	- துணியவில்லை.

एतस्मिन्नन्तरे भानः सुग्रीवस्तेन वालिना ।

अपश्यन् राघवं नायसृष्यमुक्त्वं प्रदुष्ये ॥

ஏதஸ்மின்நந்தரே பண்: ஸுக்ரீவஸ்தேந வாலிநா ।

அபஸ்யந் ராகவம் நரதம் நிஸ்யமுகம் ப்ரதுத்ருவே ॥

23

ஏதஸ்மின் அந்தரே	- இச்சமயத்தில்
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்,
தேந	- அந்த
வாலிநா	- வாலியால்
பண்:	- புடைக்கப்பட்டவனாய்
நாதம்	- ரக்ஷகராகிய
ராகவம்	- ஸ்ரீராமரை
அபஸ்யந்	- காணாதவனாய்
நிஸ்யமுகம்	- நிச்யமுக பர்வத்தை நோக்கி
ப்ரதுத்ருவே	- விரைந்தோடினான்.

क्रान्ति रश्मिरसिन्धुः प्रहारेर्जर्जरीकृतः ।

वालिनामिदुतः क्षेपात् प्रविशेऽ महावनम् ॥

க்லாந்தோ ருதிரஸிந்துங்க: ப்ரஹாரைர் ஜர்ஜரீக்ருத: ।

வாலிநாதிதூத: க்ஷேபாத் ப்ரவிஸேஸ மஹாவனம் ॥

24

க்லாந்த:	- சோர்ந்தவனாய்,
ருதிர ஸிந்தாங்க:	- ரத்தத்தால் நனைந்த சரீரமுடையவனாய்,
ப்ரஹாரை:	- அடிகளால்
ஜர்ஜரீக்ருத:	- கால்ப்படுத்தப்பட்டவனாய்,
க்ரோதாத்	- கோபாவேசத்தால்
வாலிநா	- வாலியால்
அபித்ருத:	- பின் பற்றி துரத்தியடிக்கப்பட்ட ஸுக்ரீவன்
மஹத்வனம்	- மகாவனத்துள், (மதங்கரது வனத்தினுள்)
ப்ரவிஸேஸ	- புகுந்துவிட்டான்.

तं प्रविष्टं वनं दृष्ट्वा वक्त्रे शपमयादितः ।

युक्तो ह्यसि त्वमित्युक्त्वा सनिवृत्तो महाबलः ॥

தம் ப்ரவிஷ்டம் வனம் த்ருஷ்ட்வா வாலீ ஸரப்பயயாதித: ।

முக்தோ ஹ்யஸி த்வமீத்யுக்த்வா ஸந்த்ரிஸ்துத்தோ மஹாபல: ॥

25

தத:	- அவ்விடத்தில்
மஹாபல:	- மகாபலசாலியான

வாலீ	- வாலி,
தம்	- அவனை
வனம் ஏவ	- வனத்தினுள்
ப்ரவிஷ்டம்	- புருந்துவிட்டவனாக
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
ஸாபபயாத்	- சாபத்திற்கஞ்சி
த்வம்	- நீ
முத்த: ஹி	- உயிருடன் விடப்பட்டவனாகவே
அஸி	- இருக்கின்றனை
இதி	- என்று
உக்த்வா	- சொல்லிவிட்டு,
ஸந்திவ்ருத்த:	- திரும்பிப் போய்விட்டான்.

राघवोऽपि सह भ्रात्रा सह चैव हनुमता ।

तदेव वनमागच्छत् सुग्रीवो यत्र वानरः ॥

ராகவேஹி ஸஹ ப்ராத்ரா ஸஹ சைவ ஹநுமதா :

ததேவ வனமாகச்சத் ஸாக்ரீவோ யத்ர வானர: ॥

ராகவ: அபி	- ஸ்ரீராமரும்,
ப்ராத்ரா	- தம்பியோடு
ஸஹ ச	- கூடவும்
ஹநுமதா	- ஹனுமாரோடு
ஸஹ ஏவ	- கூடவும்
வானர:	- வானரனான
ஸாக்ரீவ:	- ஸாக்ரீவன்
யத்ர	- எங்கிருந்தாரோ
தத்	- அந்த
வனம்	- வனத்திற்கே
ஆகச்சத்	- திரும்பி வந்தார்.

तं समीक्ष्यागतं रामं सुग्रीवः सहस्रक्षमापम् ।

हीमान् दीनमुवाचेदं वसुधावलोक्यन् ॥

தம் ஸமீக்ஷ்யாகதம் ராமம் ஸாக்ரீவ: ஸஹ லக்ஷ்மணம் ।

ஹீமான தீன முவாசேதம் வஸுதாமவலோகயன் ॥

ஸாக்ரீவ:	- சக்ரீவன்,
ஸஹ லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரோடுகூட
ஆகதம்	- திரும்பிவந்த
தம்	- அந்த
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
ஸமீக்ஷய	- பார்த்து,

26

27

ஹீமான	- வெட்டி
வஸுதாம்	- தரையை
அவலோகயன்	- பார்த்துக்கொண்டு
இதம்	- பின்வருமாறு
தீனம்	- பரிதாபமாய்
உவாச	- பேசினான்.

आह्वयस्वेति मामुक्त्वा दर्शयित्वा च विक्रमम् ।

वेदिना घातयित्वा च किमिदानीं त्वया कृतम् ॥

ஆஹ்வயஸ்வேதி மாமுக்த்வா தர்ஸயித்வா ச விக்ரமம் ।

வைரிணா காதயித்வா ச கிமிதானீம் த்வயா க்ருதம் ॥

விக்ரமம்	- ப்ராக்ரிகரத்தை
தர்ஸயித்வா ச	- வெளிப்படையாய் காட்டிவிட்டும்,
மாம்	- என்னை
ஆஹ்வயஸ்வ	- போருக்கழை
இதி	- என்று
உக்த்வா	- ஆக்குாபித்துவிட்டும்,
வைரிணா	- சத்ருவால்
காதயித்வா ச	- அடியுண்ணப் பண்ணிவிட்டும்
இதானீம்	- இப்பொழுது
த்வயா	- தேவரீரால்
க்ருதம் கிம்	- செய்யப்பட்டது ஏனோ?

तामैव वेलो वक्तव्यं त्वया राघव तत्त्वतः ।

वालिनं न निहन्मीति ततो नृहमितो वजे ॥

தாமேவ வேலாம் வக்தவ்யம் த்வயா ராகவ தத்த்வத: ।

வாலினம் ந நிஹன்மீதி ததோ நாஹமிதோ வ்ரஜே ॥

ராகவ	- ஸ்ரீராம!
தாம்	- அந்த
வேலாம் ஏவ	- சமயத்திலேயே
தம்	- அந்த
வாலினம்	- வாலியை
ஹன்மி ந	- நாள் கொல்ல மாட்டேன்
இதி	- என்று
தத்த்வத:	- உள்ளபடி
த்வயா வக்தவ்யம்	- நீர் சொல்லியிருக்க வேண்டியது;
தத்:	- அப்பொழுது
இத:	- இங்கிருந்த
அஹம்	- நான்
ந வ்ரஜே	- போயிருக்க மாட்டேன்.

28

29

तस्य वैव बुवाणस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ।

करुणं दीनया वाचा राघवः पुनरब्रवीत् ॥

தஸ்ய சைவம் ப்ருவாணஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।

கருணம் தீனயா வாசா ராகவ: புனரப்ரவீத் ॥

தஸ்ய - அந்த
மஹாத்மன: - மகாத்மாவாகிய
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவன்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணஸ்ய ச - மொழிகையில்
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
தீனயா - பரிதாபம்
வாசா - சொற்கொண்டு
கருணம் - இரக்கத்துடன்
புன: - மீளவும்
அப்ரவீத் - பின்புமொறு பதிலுரைத்தார்.

सुग्रीव श्रूयतां तात किंचिद्व्ययमस्ति नमः ।

कारणं येन बाणोऽयं न मया स विनिमित्तः ॥

ஸுக்ரீவ ஸ்ருயதாம் தாத க்ரோஸ்யம் வ்யயநீயதாம் ।

காரணம் யேன பாணோ'யம் ந மயா ஸ வினிமித்த: ॥

தாத - அப்பா
ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவ
க்ரோத: ச - கோபமானது
வ்யயநீயதாம் - விடப்பட்டதும்.
ஸ: - அந்த
அயம் - இந்த
பாண: - பாணமானது
மயா - என்னால்
யேன - எக்காரணத்தால்
விஸர்ஜித: ந - போடப்பட்ட விஷயமே, அந்த
காரணம் - காரணமானது
ஸ்ருயதாம் - செவிகொடுத்து கேட்கப்பட்டதும்.

अलंकारेण वेषेण प्रमाणिनं गतेन च ।

त्वं च सुग्रीव वाली च सहस्री स्थः परस्परम् ॥

அலங்காரேண வேஷேண ப்ரமாளேண கதேத ச ।

த்வம் ச ஸுக்ரீவ வாலீ ச ஸத்ருஸேன க்ருத: பரஸ்பரம் ॥

30

31

32

ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவ
த்வம் ச வாலீ ச - நீயும் வாலியும்
அலங்காரேண - அலங்காரத்தாலும்
வேஷேண - உடையாலும்
ப்ரமாளேண - உருவத்தாலும்
கதேத ச - நடையாலும்
பரஸ்பரம் - ஒருவரையொருவர்
ஸத்ருஸேன - ஒத்திருக்கின்றவர்களாக
க்ருத: - இருக்கின்றார்கள்.

स्वरेण वयंसा धिय प्रथितेन च यानर ।

विनिमित्तं च बाणस्य व्यति यं नोपलक्ष्ये ॥

ஸ்வரேண வய்ஸா டிய ப்ரதேதேன ச யானர ।

வினிமேண ச லாக்ஷ்யம் ச வ்யத்திம் வாம் தோபலக்ஷ்யே ॥

யானர ஸ்வரேண - யானரே குரவாலும்
வாசலா ஏவ - காந்தியாலும்
ப்ரேகபிதேத ச - தேற்றத்தாலும்
விக்ரமேண ச - பராக்ரமத்தாலும்
வாக்ஸை: ச - சொற்களாலும்
வாம் - உங்களுடையவர்களுள்
வ்யத்திம் ச - ஒரு பேதத்தையும்
ந உபலக்ஷ்யே - நான் காணவில்லை.

गतीऽहं स्वसाध्यान्मोहितो यानरोत्तम ॥

तद्देहि धूमं रूपलात्तंरूपं यादं मोहयित्वा वातरோत्तम ॥

ததேஹம் ரூபலாத்த்ரூப்யாத் மோஹிதோ வாநரோத்தம ॥
வாநரோத்தம - வானரோத்தமரே
அஹம் - நான்
தத: - அப்பொழுது
ரூபலாத்த்ரூப்யாத் - உருவ ஒத்துமையால்
மோஹித: - என்ன செய்வதெனத் தோன்றாதிருந்தேன்.

नोत्सुजानि महावेगं वारं वारुनिबर्हणम् ।

जीवितान्तकं घोरं साध्यायु विशङ्कितः ॥

मूलघातो न नै स्याद्धि द्वयोरपि कृतो मया ॥

தோத்ஸுஜானி மஹாவேகம் வாரம் வாரகுபிபர்ஹணம் ।

ஜீவிதாந்தகம் கோரம் ஸாத்த்ரூப்யாத் து விஸங்கித: ॥

மூலகாதோ ந நென ஸ்யாத்தி த்வயோரபி க்ருதோ மயா ॥

நென - நம்
த்வயோ: அபி - இருவர்களில்

35

மயா	- என்னால்
மூலகாத:	- டேவரின் அழிவு
க்ருத:	- விளைந்ததாய்
ந ஸ்யாத்	- ஆக்கூடாது
ஹி	- என்ஹி காரணத்தால்
ஸாத்ருஸ்யாத்	- ஒத்திருந்தமையால்
விஸங்கித:து	- உண்மையறியாதிருந்த நான்
கேராரம்	- பயங்கரமானதும்
மஹாவேகம்	- மகாசக்தியுடையதும்
ஸாத்ருநிபர்ஹணம்	- சத்ருக்களுக்கு சத்ருவாய்
ஜீவிதாந்த காரம்	- உயிரை ஒழிக்க வல்லதுமான
ஸரம்	- பாணத்தை
உத்ஸ்ருஜாமி ந	- விடாதிருந்தேன்.

त्वयि विरे विप्रे हि अज्ञानाद्वाध्वान्मया ।
मृत्वं च मम बाल्यं च ख्यापितस्याहृकचिर ॥

த்வயி வீரே விபந்நேஹி அஞ்ஞாலவாகவாண்மயா ।
மௌட்யம் ச மம பால்யம் ச க்யாபிதம் ஸ்யாத்கபீஸ்வர ॥

36

வீரே த்வயி	- வீரராகிய நீர்
மயா	- என்னால்
அஞ்ஞாத்	- ஆராயாது
லாகவாத்	- அவசரத்தால்
விபந்நே ஹி	- ஆபத்தையடைந்தீர் என்றால்
கபீஸ்வர	- வானர மன்னர்
மம	- எனது
மௌட்யம்	- அசட்டுத்தனம்
க்யாபிதம்	- பிரசித்தி பெற்றதாய்
ஸ்யாத் ச	- விளங்குமே.
பால்யம்	- சிறுபிள்ளைத்தனம்
ச	- அப்படியே பிரசித்தி பெற்று விளங்குமே.

दत्ताभयवधो नाम पातकं महदुच्यते ॥

தத்தாபயவதோ நாம பாதகம் மஹதுச்யதே ॥

37

தத்தாபய வத: நாம - அபயம் பெற்றவனைக் கொல்லுதல் என்பதோ
மஹத் பாதகம் - மகாபாதகமென
உச்யதே - சாஸ்திரங்களால் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

अहं च लक्ष्मणस्यैव सीता च वरवर्णिनी ।

त्वयिना वयं सर्वं वनेऽस्मिन्वाणं भवान् ॥

அஹம் ச லக்ஷ்மணஸ்சைவ வீரோ ச வரவரணிணி ।

த்வத்தீநா வயம் ஸர்வே வனே(அ)ஸ்யின் ஸரணம் பவான் ॥

38

அஹம் ச	- நானும் ச
லக்ஷ்மண: ச ஏவ	- லக்ஷ்மணனும்
வரவரணிணி	- பெண்நாயகமான
வீரோ ச	- வீரதையும்
வயம்	- இந்த நாங்கள்
ஸர்வே	- எல்லோரும்
த்வத்தீநா:	- உம் பொறுப்புள்ளோர்கள்.
அஸ்யின்	- இந்த
வனே	- காட்டில்
பவான்	- நீர்
ஸரணம்	- துணையாளர்.

वसमायुष्यस्य भूयस्त्वं मा वहा! वदुर्महसि ।

एतन्मृद्वै सुमीष पश्य वाकिन्माह्वे ॥

निरस्तमिषुणीकेन वेष्टमानं महितले ॥

தஸ்மாத் யுத்யஸ்வ பூயஸ்த்வம் மா ஸங்கீம் கந்துமர்ஹஸி ।

ஏதன் முஹூர்தே ஸங்கீவ பஸ்ய வாலின மாஹவே ॥

நிரஸ்தமிஷுணைகேந வேஷ்டமானம் மஹிதலே ॥

39

தஸ்மாத்	- ஆகையால்;
த்வம்	- நீர்
பூய:	- மறுபடி.
யுத்யஸ்வ	- யுத்தம் செய்யும்;
ஸங்கீம் கந்தும்	- சந்தேகம் கொள்ள
மா அர்ஹஸி	- வேண்டாம்.
ஸங்கீவ	- கசர்வு
ஏதன் முஹூர்தே	- இக்கணமே
ஆஹவே	- போரில்
வாலினம்	- வாலியை
ஏகேந இஷுணா	- ஒரு பாணத்தால்
நிரஸ்தம்	- எய்யப்பட்ட
மஹிதலே	- பூமியில்
வேஷ்டமானம்	- துடித்துக் கொண்டிருக்கின்றவனாய்
பஸ்ய	- பார்ப்பீர்.

अभिज्ञानं कुरुष्व त्वमात्मनो वानरेक्षर ।

येन त्वमभिज्ञानीयो बन्धुबन्धुपागतम् ॥

அபிஞானம் கருஷ்வ த்வமாத்மநோ வானரேக்தம் ।

யேந த்வா மபிஜ்ஞானியாம் த்வந்த்வயுத்த முபாகதம் ॥

40

வானரோத்தம	- வானரோத்தமனே!
தவந்த்வ யுத்தம்	- தவந்த்வ யுத்தத்தை
உபாகதம்	- அடைந்த
த்வாம்	- உம்மை
யேந	- எதினால்
அபிஜாநீயாம்	- நான் கண்டுகொள்வேனோ அந்த
அபிஞானம்	- அடையாளத்தை
த்வம் ஆத்மந:	- நீர் உமக்கு
குருஷ்வ	- செய்துகொள்ளும்.

गजपुष्पीमिमां कुलमुत्पाट्य शुभलक्षणाम् ।

कुुरु लक्ष्मण कण्ठेऽस्य सुश्रीवस्य महात्मनः ॥

கஜபுஷ்பீமிமாம் புல்லாழுத்பாட்ய ருபலக்ஷணாம் ।

குரு லக்ஷ்மண கண்டே (அ)ஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ॥

லக்ஷ்மண	- லக்ஷ்மணர்!
ரூபலக்ஷணாம்	- நல்ல அழகுவாய்ந்து
புல்லாம்	- புத்திருக்கும்
இமாம்	- இந்த
கஜபுஷ்பீம்	- கஜபுஷ்பி என்ற கொடியை
உத்பாட்ய	- பிடுங்கி,
அஸ்ய	- இந்த
மஹாத்மன:	- மஹாத்மாவாகிய
ஸுக்ரீவஸ்ய	- சுக்ரீவருடைய
கண்டே	- கழுத்தில்
குரு	- போடு.

ततो गिरितटे जातामुत्पाट्य कुसुमाकुलम् ।

लक्ष्मणो गजपुष्पीं तो तस्य कण्ठे न्यसर्जयत् ॥

ததோ கிரிதடே ஜாதாமுத்பாட்ய குஸுமாகுலாம் ।

லக்ஷ்மணோ கஜபுஷ்பீம் தாம் தஸ்ய கண்டே ந்யஸர்ஜயத் ॥

தத:	- அப்பொழுது
லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்
கிரிதடே	- மலைப்பிரதேசத்தில்
ஜாதாம்	- முளைத்திருந்ததும்
குஸுமாகுலாம்	- புஷ்பங்கள் செறிந்திருந்ததுமான
தாம்	- அந்த
கஜபுஷ்பீம்	- கஜபுஷ்பியெனும் கொடியை
உத்பாட்ய	- பிடுங்கி,
தஸ்ய	- அவனது

41

42.

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - பன்னிரெண்டாம் ஸர்க்கம்

3987

கண்டே	- கழுத்தில்
ந்யஸர்ஜயத்	- போட்டார்.

स तया युयुमे श्रीमौल्यतया कण्ठस्तथा ।

ஸ தயா ருரூபே ஸ்ரீமான லதயா கண்டஸத்தயா ॥

43

ஸ்ரீமான்	- ஸ்ரீமானான
ஸ:	- அவர்
கண்ட ஸத்தயா	- கழுத்தில் போடப்பட்ட
தயா	- அந்த
லதயா	- கொடியால்
ரூரூபே	- நன்கு விளங்கினார்.

मालयेव बलाकानां ससन्ध्य इव तीयदः ॥

विद्याजमानो ययुषा रामवाक्यसमाहितः ।

जगाम सह रामेण किष्किन्धां वालिपालिताम् ॥

மாலையேவ பலாகாநாம் ஸஸந்த்ய இவ தோயத:॥

விப்ராஜமானோ வயுஷா ராமவாக்யஸமாஹித: ॥

ஜகாம ஸஹ ராமேண கிஷ்கிந்தாம் வாலிபாலிதாம் ॥

44

பலாகாநாம்	- கொக்குகளின்
மாலயா இவ	- வரிசையாலேயே
ஸஸந்த்ய:	- சந்தியாகாலத்தோடு கூடிய
தோயத: இவ	- மேகம்போலவே
வயுஷா	- அழகால்
விப்ராஜமான:	- விளங்கிக்கொண்டு
ராம வாக்ய ஸமாஹித:	- ஸ்ரீராமரது சொல்லால் தேற்றப்பெற்றவனாகி
ராமேண ஸஹ	- ஸ்ரீராமரோடு கூட
வாலிபாலிதாம்	- வாலியினால் பரிபாலிக்கப்பட்ட
கிஷ்கிந்தாம்	- கிஷ்கிந்தைக்கு
ஜகாம	- புறப்பட்டான்.

இத்யங்கே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகிய ஆதிகாப்யே
தூர்வீம்ஸந்ரதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்வர்திதயாம் கிஷ்கிந்த காண்டே
ஸுக்ரீவ ப்ரத்யய தணம் தாம் த்வாநஸ: ஸர்க: ॥

தரயோதஸ: ஸங்க: - 13

ऋष्यமுகாத் ச ஧்மாஸா கிஷ்கிந்தாம் லக்ஷ்மணாக்ரஜ: ।

जगाम सहस्रग्रीवो बालिविक्रमपालितान् ॥

ரிஸ்யமுகாத் ஸ தர்மாத்தமா கிஷ்கிந்தாம் லக்ஷ்மணாக்ரஜ: ।

ज्जगाम सहस्रग्रीवो बालिविक्रम पालितान् ॥

समुद्यम्य महच्चापं रामः कश्चनभूषितम् ।

इरासादित्यसंकाशान् गृहीत्वा रणसाधकान् ॥

ஸமுத்யம்ய மஹச்சாபம் ராம: காஞ்சனபூஷிதம் ।

பராம்பஸாதித்ய ஸங்கஸாரண க்ருஹிதவா ரணஸாதகான் ॥

ஸ: - அந்த
தர்மாத்தமா - தர்மாத்தமாவும்
லக்ஷ்மணாக்ரஜ: - லக்ஷ்மணரின் தமையனுமான
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
காஞ்சனபூஷிதம் - பொன்புனைந்த
மஹத் - மகத்தான
சாபம் - சாபத்தை
ஸமுத்யம்ய - நானேற்றிக்கொண்டு
ஸுதித்ய ஸங்கஸாரண - சூரியனை நிகர்த்தவைகளும்
ரண ஸாதகான் ச - போரில் நினைத்தவைகளை அளிக்க
வல்லவைகளான

பரான் - பாணங்களையும
க்ருஹிதவா - எடுத்துக்கொண்டு
வாலிவிக்ரம பாலிதாம் - வாலியின் பராக்ரமத்தால் பரிபாலிக்கப்

பட்டதுமான
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு
ரிஸ்யமுகாத் - ரிஸ்யமுகத்தினின்றும்
ஸஹஸ்க்ரீவ: - சுக்ரீவனுடன்
ஜகாம - நடந்தார்.

अग्रतस्तु ययौ तस्य राघवस्य महात्मनः ।

सुग्रीवः सहतग्रीवो लक्ष्मणश्च महाबलः ॥

அக்ரதஸ்து யயௌ தஸ்ய ராகவஸ்ய மஹாத்மண: ।

ஸுக்ரீவ: ஸம்ஹதக்ரீவோ லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாபல: ॥

தஸ்ய - அந்த
மஹாத்மண: - மகாத்மாவான
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு

அக்ரத: - முன்னே
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
ஸம்ஹதக்ரீவ: - கழுத்தை அசையாது வைத்துக்கொண்டு,
யயௌ - சென்றான்.
மஹாபல: - மகாபலசாலியான
லக்ஷ்மண: து - லக்ஷ்மணரும்
ச - அப்படியே முன்சென்றார்.

पृष्ठतो हनुमान् वीरो नलो नीलश्च वानरः ।

तारक्ष्य महातेजा हरियूथपयूथपः ॥

ப்ருஷ்டதோ ஹனுமான் வீரோ நலோ நீலஸ்ச வானர: ।

தாரஸ்சைவ மஹாதேஜா ஹரியூதபயூதப: ॥

வீர: - வீரரான
ஹனுமாத் - ஹனுமாரும்,
நன: - நனளும்,
நீல: - நீலனென்ற
வானர: ச - வானரனும்
மஹாதேஜா: - மகாபலசாலியும்,
ஹரியூதபயூதப: - சேனைத் தலைவர்களுக்குத் தலைவனுமான
தார: ச - தாரனும்
ப்ருஷ்டத: ஏவ - பின்முற்றிச் சென்றார்கள்.

ते वीक्षमाणा वृक्षैश्च पुष्पमारावलम्बिनः ।

प्रसन्नाम्बुवहाक्ष्य सरितः सागरसमाः ॥

தே விஷ்மாணா வ்ருக்ஷம்ப்ஸ புஷ்பபாராவலம்பின: ।

ப்ரஸந்தாம்புவஹாஸ்சைவ ஸரித: ஸாகரங்கமா: ॥

कन्दराणि च शैलैश्च निर्दराणि गुहास्तथा ।

शिखराणि च मुख्यानि दरीश्च प्रियदर्शनाः ॥

கந்தராணி ச ஸைலம்ப்ஸ நிர்தராணி சூஹாஸ்ததா ।

ஸிகராணி ச முக்யாநி தரீஸ்ச ப்ரியதர்ஸநா: ॥

वेद्यविमलस्तोयः पयैशशोककुटमलैः ।

शोभितान् सजलान् मार्गं तदक्षं बलोक्यन् ॥

வேய்விமலஸ்தோய: பையேசஸ்சாகோஸ குட்மலை: ।

ஸோபிதான் ஸஜலான் மார்கே தடாகம்ப்ஸ வ்யலோகயன் ॥

कारणैः सारसैर्स्यन्दुलैर्जलकुवकुटैः ।

चक्रवाकैस्तथा चान्यैः शङ्खैः प्रतिनिदितान् ॥

கரணன்டை: ஸாரஸஸ் ஹம்ஸஸஸ் வஞ்ஜுணஸ் ஜலகுக்குடை: |
சக்ரவாகைஸ்ததா சான்யை: ஸகுணைப்ரதிநாதிதான் ||

8

தே: அவர்கள்
பூக்ப-பாராவலம்பின: பூக்களின் சுமையால் வளைந்த
வஞ்சுகான் ச: மரங்களையும்
ப்ரஸந்தநம்பு வஹா: தெளிந்த நீரோட்டமுள்ளவைகளும்
ஸாகரங்கமா: ச: சமுத்திரத்தை நோக்கி ஓடுகின்றவைகளுமான்
ஸரித: ஏவ: நதிகளையும்
கந்தராணி ச: பள்ளத்தாக்குகளையும்
ஸைலான் ச: மலைகளையும்
நிர்தராணி ச: மலையருவிகளையும்
குஹா: ததா: குகைகளையும்
முக்கயாதி: சிறந்த
ஸிகரானி ச: சிகரங்களையும்
ப்ரிய தர்ஸநா: அழகிய
தூர்: ச: மலைகளின் பிளப்புக்களையும்
வைரூர்ய விமலை: வைரூர்யம்போல் தெளிவாயிருக்கின்ற
தோயை: ஜலங்களாலும்
பத்மை: தாமரைகளாலும்
அஸோக குட்மலை: அசோகத்தின் மலர்ந்துகொண்டிருந்த
மொட்டுக்களாலும்

ஸோபிதான்: அழகுபாய்ந்து விளங்கும்
ஸஜலான்: நீர்நிறைந்து விளங்குகின்றவைகளும்
காரன்டை: நீர் காக்கைகளாலும்
ஸாரஸை: அன்றில்களாலும்
ஹம்ஸை: அன்னங்களாலும்
வஞ்ஜுணை: வஞ்சுங்களாலும்
ஜலகுக்குடை: நீர்க்கோழிகளாலும்
சக்ரவாகை: ததா: சக்ரவாகங்களாலும்
அந்யை: ச: இன்னும் பல
ஸாகுணை: ச: பசுள்களாலும்
ப்ரதிநாதிதான்: ஒலிக்கப்பட்டவைகளுமான
தடாகான் ச: தடாகங்களையும்
ச மார்கே: வழியில்
விசுமாணா: நற்புறமும் கண்டவர்களாய்
வ்யலோகயன்: கவனித்தார்கள்

शुश्रूषा बहुराहारान्मृगयोतांश्च निर्भयान् |

चरतः सर्वतोऽपश्यन् स्थलीषु हरिणान् स्थितान् ||

மருதுஸஷ்பாங்குராஹாரான் ம்ருகபோதான்ஸ்ச நிர்ஃபயான் |
சரத: ஸர்வதோஃ பர்யயன் ஸ்தலீஷு ஹரிணான் ஸ்திதான் ||

9

நிர்ஃபயான்: நிர்ஃபயமாய்
ம்ருது ஸஷ்பாங்குரா: மெல்லிய இளம் புற்களின் நுனிகளை
ஹாரான்: மேய்கின்றவைகளான
ம்ருகபோதான்: மான்குட்டிகளையும்
ஸ்தலீஷு: பல இடங்களில்
ஸ்திதான்: நின்றுகொண்டும்
ஸர்க்ம: எங்கும்
சரத: ச: திரிந்துகொண்டும் இருக்கிற
ஹரிணான்: மான்களையும்
அப்ர்யயன்: பார்த்தார்கள்.

तटाकविरिणश्चापि युक्त्वदन्तविभूषितान् |

घोरान्कवरान् वन्यान् क्षिरदान् कूलघातिनः ||

தடாகவலரிணஸ்சாபி ஸுக்லதந்த விபூஷிதான் |
கோரானேகரான் வன்யாத் த்விரதான் கூலகாதின: ||

10

मतान् गिरितटोत्कृष्टाञ्जमानिव पयितान् |

वारणान् वारिष्यन्त्यान् महीरेणुसमुक्षितान् ||

மத்தான் கிரிதடோத்க்ருஷ்டான் ஜங்கமான் இவ பர்வதான் |
வாரணான் வாரிஷ்பர்யயான் மஹீ ரேணு ஸமுக்ஷிதான் ||

11

वने वनचराक्षान्यान् खेचराक्ष विहंगमान् |

पश्यन्तस्त्वरिता जम्बुः सुग्रीववशवर्तिनः ||

வனே வநசரான் சான்யான் கேசரான் ச விந்ரங்கமான் |
பர்யந்தஸ்த்வரிதா ஜம்பு: ஸுகீர்வ வஸுவர்தின: ||

12

ஸுக்ரீவ வஸ வர்தின: சுக்ரீவன் கூடச் சென்ற அவர்களும்
தடாக வலரிண: தடாகங்களைக் கலக்குகிறவைகளும்
ஸுக்லதந்த விபூஷிதான்: வெளிரிய தந்தங்களால் அழகுற்று

விளங்குகிறவைகளும்
கோராந்: பயங்கரமானவைகளும்
ஏகசரான்: தனித்தனியே திரிகின்றவைகளும்
கூலகாதின: கரைகளை நாசம் செய்கின்றவைகளும்
மத்தான்: மதம் கொண்டவைகளும்

கிரிதடோத்க்ருஷ்டான்: மலையடிவாரங்களில் உராய்கின்றவைகளும்
ஜங்கமான்: நடந்துகொண்டிருக்கும்
பர்வதான்: இவ: மலைகளைப் போன்றவைகளும்
வாரித் ப்ரக்யான்: மேகங்களை நிகர்த்தவைகளும்
மஹீரேணு ஸமுக்ஷிதான்: பூமியின் புழுதியால் படிப்பெற்றவைகளும்
வன்யாத்: காட்டிலுள்ளவைகளும்
த்விரதான் அபி: இரு தந்தமுள்ளவைகளுமான்

வாரணாஸ்ச - யானைகளையும்
வனே அன்யாஸ்ச - காட்டில் மற்றுமுள்ள
வநசராஸ்ச - காட்டு மிருகங்களையும்
கேசராஸ்ச - ஆகாயத்தில் பறந்து திரியும்
விஹங்கமாஸ்ச - பறவைகளையும்
பர்யந்த: - பார்த்துக்கொண்டே
த்வரிதா: - வேகமாகவே
ஜக்மு: - நடந்து சென்றார்கள்.

तेषां तु गच्छतां तत्र त्वरितं रघुनन्दनः ।

दुष्पण्डं वनं दृष्ट्वा रामः सुप्रियमब्रवीत् ॥

தேஷாம் து கச்சதாம் தத்ர த்வரிதம் ரகுநந்தன: ।
தருமஷண்டம் வனம் தருஷ்ட்வா ராம: ஸுக்ரீவமப்ரவீத் ॥

தத: - அப்பொழுது
தேஷாம் - அவர்கள்
த்வரிதம் - வேகமாய்
கச்சதாம் து - போய்க்கொண்டிருக்கையில்
ரகுநந்தன: - ரகுலதிலகரான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
தருமஷண்டம் - மரங்களடர்ந்த
வனம் - காடொன்றை
தருஷ்ட்வா - கண்டு,
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு வினாவினார்.

एष मेघ इवाकाशे वृक्षपण्डः प्रकाशते ।

मेघसञ्जातविपुलः पर्यन्तकदलीवृतः ॥

ஏஷ மேக இவாகாஸே வ்ருக்ஷஷண்ட: ப்ரகாஸதே ।

மேகஸங்காதவிபுல: பர்யந்த கதலீவ்ருத:॥

ஏஷ: - இந்த
வ்ருக்ஷஷண்ட: - மரச்குழல்
மேக ஸங்காத விபுல: - மேகக்கூட்டங்களைப் போல் விசாலமாய்
பர்யந்த கதலீவ்ருத: - நூற்புறமும் வாழைகளால் குழப்பட்டதாய்,
ஆகாஸே - ஆகாசத்தில்
மேக: இவ - மேகம்போல்
ப்ரகாஸதே - விளங்குகிறது. //

किमेतज्जातुमिच्छामि सखे कौतूहलं महत् ।

कौतूहलापनयनं कर्तुमिच्छाम्यहं स्वया ॥

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - பதிஸூன்றாம் ஸர்க்கம்

கிமேதஜ் ஜாதாமிச்சாமி ஸகே கௌதஹஹலம் மஹத் ।

கௌதஹலாபநயனம் கர்து மிச்சம்யஹம் த்வயா ॥

ஸகே - அன்பரே
ஏதத் கிம் - இது என்ன? என்று
ஜாதாம் - அறிந்துகொள்ள
இச்சாமி - வேண்டுகிறேன்.
கௌதா ஹலம் - விஷயம் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டுமெனும் ஆசை
மஹத் - அதிகம்.
த்வயா - உம்மால்
அஹம் - நான்
கௌதாப ஹல - ஆசை நிறைவேறுதலைச் செய்துகொள்ள
அபநயனம் கர்தும் - விரும்புகிறேன்.
இச்சாமி

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राघवस्य महान्नः ।

गच्छन्वाघवसिद्धय सुप्रियतन्महन्नम् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா ராகவஸ்ய மஹாத்மன: ।

கச்சந்நேவாசசசேஷ(அ)த ஸுக்ரீவஸ்தன் மஹத்வனம் ॥

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்,
தஸ்ய - அந்த
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
தத் வசனம் - அம்மொழியை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
தத் - அந்த
மஹத்வனம் - மகாவனத்தைப் பற்றி
கச்சந் ஏவ - நடந்துகொண்டே
அத - பின்வருமாறு
ஆசசசேஷ - விளங்க விளம்பினான்.

एतद्वाघव विस्तीर्णमाश्रमं अमनाशनम् ।

उद्यानवनसंयमं स्वादुमूलफलौदकम् ॥

ஏதத் ராகவ விஸ்தீர்ணமாஸ்ரமம் ஸ்ரமநாஸனம்

உத்யாநவந ஸம்பந்தம் ஸ்வாதா மூலபலோதகம் ॥

ராகவ - ஸ்ரீராம
ஏதத் - இந்த
ஆஸ்ரமம் - ஆஸ்ரமமானது
விஸ்தீர்ணம் - விசாலமானது.
ஸ்ரமநாஸனம் - சிரமத்தைப் போக்கவல்லது.
உத்யாநவந ஸம்பந்தம் - உத்யியான வனங்கள் நிறைந்துள்ளது
ஸ்வாதா மூலபலோதகம் - நுகிரகரமான கிழங்குகளையும், கனிகளையும்
தீர்த்தங்களையுமுடையது.

अत्र सप्तजना नाम मुनयः संशितव्रताः ।

सप्तवासस्रधः शीर्षा नियतं जलशायिनः ॥

அத்ர ஸப்தஜநா நாம முனய: ஸம்ஸித வ்ரதா: ।
ஸப்தைவாஸநத: ஸர்ஷா நிபதம் ஜலஸாயின: ॥

அத்ர - இவ்விடத்தில்
ஸப்தஜநா: நாம - ஸப்தஜனங்கள் என்று
ஸப்த - ஏழு
முனய: - முனிவர்கள்,
அத: ஸர்ஷா: - தலைகீழாய் இருந்துகொண்டு,
ஜலஸாயின: ஏவ - ஜலத்திலேயே வசித்துக்கொண்டு,
ஸம்ஸித வ்ரதா: - கடும் தவம் புரிபவர்களாய்,
நியதா: - நிதேந்திரியர்களாய்,
ஆஸந் - இருந்தார்கள்.

सप्तरात्रकृताहारा ययुना यनवासिनः ।

दिवं वर्षशतैर्यताः सप्तभिः सकलैश्चराः ॥

ஸப்தராத்ர க்ருதாஹாரா யாயுநா யனவாஸின: ।
திவம் வர்ஷஸதையதா: ஸப்தபி: ஸகலேயசரா: ॥

வனவாஸின: - வனவாசிகளாகிய இவர்கள்,
யாயுநா - யாயுனைக்கொண்டே
ஸப்த ராத்ர - ஏழு நாளைக்கொருதரம்
க்ருதாஹாரா: - உணவு கொண்டவர்களாய்
ஸப்தபி: வர்ஷஸதை: - ஏழுநூறு வர்ஷத்திற்கப்பலம்
ஸகலேயசரா: - ஸரங்களையே
திவம் - ஸவர்க்கத்திற்கு
யாதா: - சென்றார்கள்.

तेषामेवंप्रभावेण दुष्प्राकारसंयुतम् ।

आश्रमं सुदुर्घर्षमपि सेन्द्रैः सुसुचुरैः ॥

தேஷா மேவம்ப்ரபாவேண த்ரும ப்ராகார ஸம்வ்ருதம் ।

ஆஸ்ரமம் ஸுதுர்ஹாஸ்யமபி ஸேந்த்ரை: ஸுஸூசுரை: ॥

ஏவம் ப்ரபாவாணாம் - இப்படிப்பட்ட மகிமைகொண்ட
தேஷாம் ஆஸ்ரமம் - அவர்களின் ஆஸ்ரமம்
த்ரும ப்ராகார - விருகங்களான மதில்களால்
ஸம்வ்ருதம் - சூழப்பட்டது.
ஸேந்த்ரை: - இந்திரனுள்ளிட்ட
ஸுஸூசுரை: அபி - தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் கூட
ஸுதுராதர்ஷம் - பிரவேசிக்க முடியாது.

18

19

20

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - பதிமூன்றாம் ஸர்க்கம்

3995

पक्षिणो वर्जयन्त्येतथान्ये वनचारिणः ।

विशन्ति मोहाद्यप्यत्र निर्वन्ते न ते पुनः ॥

பக்ஷிணோ வர்ஜயந்த்யேதத் ததான்யே வநசாரிண: ।
விஸந்தி மோஹாத்யே(அ)ப்யத்ர நிவர்த்ததே ந தே புன: ॥

பக்ஷிண: - பறவைகளும்,
ததா - அப்படியே
அந்யே - இதர
வநசாரிண: - காட்டுமிருகங்களும்
ஏதத் - இதை
வர்ஜயந்தி - விட்டு ஒடிப்போய்விடுகின்றன.
தத்ர - இதில்
மோஹாத் - விஷயம் தெரியாமையால்
யே - எவைகள்
விஸந்தி - புகுகின்றனவோ,
தே - அவைகள்
புன: - மீண்டும்
நிவர்த்ததே ந - உயிருடன் வருவதில்லை.

विभूषणरवाक्षत्र श्रूयन्ते सकलाक्षराः ।

सूर्यगीतरचनार्क्षत्र गन्धो दिव्यश्च राघव ॥

விபூஷண ரவாஸ்சாத்ர ஸ்ரூயந்தே ஸகலாக்ஷரா: ।

தூர்யகீதஸ்வநாஸ்சாத்ர கந்தோ திவ்யஸ்ச ராகவ ॥

தத்ர - இவ்விடத்தில்
விபூஷணரவா: - ஆபரணங்களின் சப்தங்களும்,
ஸகலாக்ஷரா: - இனிய சொற்களோடு
தூர்யகீத ஸ்வநா: - தூரிய வாத்தியம், பாடல்கள் இவைகளின்
தொனியும்

ஸ்ரூயந்தே - கேட்கப்படுகின்றன.
ராகவ - பூரீராம!
அத்ர - இவ்விடத்தில்
திவ்ய: - திவ்யமான
கந்த: - பரிமளமும்
ச - அப்படியே வீசுகின்றது.

त्रैतामन्योऽपि दीप्यन्ते घृषो ह्येव प्रदश्यते ।

वेष्टयन्निव वृक्षान्न कपोताङ्गारुणो घनः ॥

த்ரேதாந்த்யோஃ பி திப்யந்தே தூமோ ஹ்யேஷ் ப்ரத்ருஸ்யதே ।

வேஷ்டயந்திவ வ்ருக்ஷாக்ரண கபோதாங்காருணோ கந: ॥

த்ரேதாந்த்ய: அபி - திரேதாக்களிலும்
திப்யந்தே - எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன.
ஹி - ஆகையால்தான்

21

22

23

அத்ர - இவ்விடத்தில்
 தூம: - புகையானது
 வருஷாக்ரான் - மரங்களின் நுனிகளை
 கபோதாங்காரண: - மாடப்புராவின் அங்கத்தினது சிவப்பு நிறமுற்ற
 கந: - மேகம்
 இவ - போலவே
 வேஷ்டயந் - சுற்றிக்கொண்டு
 ப்ரகாஸதே - காணப்படுகிறது.

एते वृक्षाः प्रकाशन्ते धूमसंसप्तमस्तकाः ।

मेघजालप्रतिच्छन्ना वेदुर्गिरस्यो यथा ॥

ஏதே வருஷா: ப்ரகாஸந்தே தூம ஸம்ஸக்த மஸ்தகா: ।

மேகஜால ப்ரதிச்சந்தா வைடுர்ய கிரயோ யதா ॥

ஏதே - இந்த
 வருஷா: - மரங்கள்
 தூம ஸம்ஸக்த - புகையால் பற்றப்பட்ட நுனிகளை
 மஸ்தகா: - உடையவைகளாய்,
 மேக ஜால ப்ரதிச்சந்தா: - மேகக் கூட்டங்களால் மறைக்கப்பட்டவைகளாய்
 வைடுர்ய கிரய: - வைடுர்ய மலைகள்
 யதா - போலவே
 ப்ரகாஸந்தே - விளங்குகின்றன.

कुरु प्रणामं धर्मात्सस्तान् समुद्दिश्य राघव ।

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा प्रयतः संयताञ्जलिः ॥

ஒரு ப்ரணாமம் தர்மாத்மன் தான் ஸமுத்திய்ய ராகவ ।

லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா ப்ரயத: ஸம்யதாஞ்ஜலி: ॥

தர்மாத்மன் - தர்மாத்மாவே!
 ராகவ - ஸ்ரீராம
 ப்ராத்ரா - தம்பியான
 லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரோடு
 ஸஹ - கூட
 தான் - அவர்களை
 ஸமுத்திய்ய - உத்தேசித்து
 ப்ரயத: - பக்தியோடு ஒருபட்ட மனமுடையவராய்
 ஸம்யதாஞ்ஜலி: - அஞ்சலிஹஸ்தராகி
 ப்ரணாமம் - நமஸ்காரத்தை
 குரு - செய்யும்.

प्रणमन्ति हि ये तेषां मुनीनां भावितात्मनाम् ।

न तेषामयम् किञ्चित्करिरे राम विद्यते ॥

கிஞ்சித்தா காண்டம் - பதிமுன்றாம் ஸர்க்கம்

ப்ரணமந்தி ஹி யே தேஷாம் முனிநாம் பாவிதாத்மநாம் ।
 ந தேஷா மஸுபம் கிஞ்சித் ஸாரே ஸம் வித்யதே ॥

ராம - ஸ்ரீராம!
 தேஷாம் - அந்த
 பாவிதாத்மநாம் - ஆத்மஞானிகளாகிய
 முனிநாம் - முனிவர்களை
 யே - எவர்கள்,
 ப்ரணமந்தி ஹி - பணிகின்றார்களோ
 தேஷாம் - அவர்களுக்கு
 ஸாரே - உடலில்
 கிஞ்சித் அஸுபம் - எவ்வித நோயும்
 ந வித்யதே - உண்டாவிறதில்லை.

ततो रामः सह भ्रात्रा लक्ष्मणेन कृताञ्जलिः ।

समुद्दिश्य महात्मानस्तानुनीनभ्यवादयत् ॥

ததோ ஸம்: ஸஹ ப்ராத்ரா லக்ஷ்மணேன க்ருதாஞ்ஜலி: ।
 ஸமுத்திய்ய மஹாத்மானஸ் தாந்ருஷீ நய்வாதயத் ॥

தத்: - அப்பொழுது
 ராம: - ஸ்ரீராமர்,
 ப்ராத்ரா - தம்பியாகிய
 லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரோடு
 ஸஹ - கூட
 க்ருதாஞ்ஜலி: - அஞ்சலிஹஸ்தராகி
 தந் - அந்த
 மஹாத்மான: - மகாத்மாக்களை
 ஸமுத்திய்ய - உத்தேசித்து,
 அபய்வாதயத் - அபய்வாதித்து சேவித்தார்.

अनिवाद्य तु धर्मात्मा रामो भ्राता च लक्ष्मणः ।

सुग्रीवो वानराद्यैव जम्बुः सहस्रमानसाः ॥

அபிவாத்ய து தர்மாத்மா ராமோ ப்ராதா ச லக்ஷ்மண: ।

ஸுக்ரீவோ வானராஸ்சவை ஜம்பு: ஸம்ஹ்ருஷ்டமானஸா: ॥

அபிவாத்ய ச - அபிபணித்து சேவித்தபின்
 தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவாகிய
 ராம: - ஸ்ரீராமரும்
 ப்ராதா - தம்பியாகிய
 லக்ஷ்மண: ச - லக்ஷ்மணரும்
 ஸுக்ரீவ: ச - சுக்ரீவனும்
 வானரா: ஏவ - வானரர்களும்
 ஸம்ஹ்ருஷ்டமானஸா: - உவகைபூத்த உள்ளத்தினராய்
 ஜம்பு: - வழிநடந்தார்கள்.

ते गत्वा दूरमध्वानं तस्मात् सप्तजनाश्रमात् ।

दध्युस्तां दुराधर्षां किष्किन्धां बालिपालिताम् ॥

தே கத்வா தூரமத்வானம் தஸ்மாத் ஸப்தஜநஸம்ரமாத் ।

தத்ருஸாஸ்தாம் தூராதர்ஷாம் கிஷ்கிந்தாம் வாலிபாலிதாம் ॥

தே - அவர்கள்
தஸ்மாத் - அந்த
ஸப்தஜநஸம்ரமாத் - சப்தஜனமெனும் ஆசிரமத்திலிருந்து
தூரம் - வெகுதூரம்
அத்வானம் கத்வா - வழி நடந்து
வாலிபாலிதாம் - வாலியால் பாலிக்கப்பட்ட
தூராதர்ஷாம் - பிறரால் புகழுடியாத
தாம் - அந்த
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தையை
தத்ருஸா - கண்முன் கண்டார்கள்.

ततस्तु रामानुजसमनसः प्रगृह्य शस्त्राण्युदितार्कतेजसः ।

पुरीं सुरेशात्मजविर्यपालितां वधाय शत्रोः पुनरागताः सह ॥

ததஸ்து ராமானுஜ ராமவானரா:

ப்ரக்ருஹ்ய ஸஸ்த்ராண்யுதிதார்க தேஜஸ:

புரீம் ஸுரேஸாத்மஜவீர்ய பாலிதாம்

வதாய ஸத்ரோ: புனராகதா: ஸஹ ॥

தத: - அனந்தரம்
ராமானுஜ ராம - லக்ஷ்மணரும் ஸ்ரீராமரும் வானரர்களும்
வானரா: து -
உதிதார்க தேஜஸ: - சத்ருவை மன்னியாத மிகுந்த கோபம்
பொங்கியவர்களாய்
ஸத்ரோ: - சத்ருவினது
வதாய - வதத்தின்பொருட்டு
ஸஸ்த்ராணி - ஆயுதங்களை
ப்ரக்ருஹ்ய - கையிலேந்திக்கொண்டு,
ஸுரேஸாத்மஜ - இந்நிகுமாரனது வீர்யத்தால் பரிபாலிக்கப்பட்ட
வீர்யபாலிதாம் -
புரீம் - நகருக்கு
ஸஹ - ஸகலவந்திலே
புன: - திருமபி.
ஆகதா: - வந்து சேர்ந்தார்கள்.

இத்யங்கே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதர்ஸிமபதி ஸஹஸ்ரிஸாயம் ஸம்ஹிதஸ்யம் கிஷ்கிந்தா கானடே
ஸப்தஜநஸம் ப்ரணாமோ நம த்ரபேதஸ: ஸக: ॥

சதுர்தஸ: ஸர்க: - 14

सर्वे वै त्वरितं गत्वा किष्किन्धां बालिनः पुरीं ।

वृक्षरात्मजमावृत्य व्यतिष्ठन् गहने वने ॥

ஸர்வே தே த்வரிதம் கத்வா கிஷ்கிந்தாம் வாலின: புரீம் ।

வ்ருகைஷ் வ்ருக்மானுமாவ்ருத்ய வ்யதிஷ்டன் கஹனே வனே ॥

தே - அவர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
வாலின: புரீம் - வாலியினது நகராகிய
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தையை
த்வரிதம் - வேகமாய்
கத்வா - அடைந்தது,
கஹனே வனே - அடர்ந்த காட்டில்
வ்ருகைஷ: ஆத்மானம் - மரங்களால் தங்களை
ஆவ்ருத்ய - மறைத்துக்கொண்டு,
வ்யதிஷ்டன் - கரத்துள்ளறார்கள்.

विस्तार्य सर्वतो दृष्टिं कानने काननप्रियः ।

सुम्रीवो विपुलश्रीवः क्रोधमाहारयदभुक्षाम् ॥

விஸ்தார்ய ஸர்வதோ த்ருஷ்டிம் கானனே கானனப்ரிய: ।

ஸுக்ரீவோ விபுலக்ரீவ: க்ரோத மாஹரயத் ப்ருஸாம் ॥

விபுலக்ரீவ: - நீண்ட கழுத்துடைய
கானனப்ரிய: - வானரனாகிய
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்,
கானனே ஸர்வத: - காட்டில் நூற்புறமும்
த்ருஷ்டிம் விஸார்ய - சுற்றிப்பார்த்து,
ப்ருஸம் - அளவுகடந்த
க்ரோதம் - கோபத்தை
ஆஹரயத் - அடைந்தான்.

ततः स निनदं घोरं कृत्या युद्धाय चाह्वयत् ।

परिवारः परिवृतो नादिभन्दिनिवाञ्छरम् ॥

தத: ஸ நிநதம் கோரம் க்ருத்வா யுத்தாய சாஹ்வயத் ।

பரிவாரை: பரிவ்ருதோ நாணை: பிந்தன்னிவாஞ்சரம் ॥

गर्जनिव महासिधो वायुवेगपूरःसरः ॥

கர்ஜநிவ மஹாமேகோ வாயுவேகபுர: ஸர: ॥

பரிவாரை: - பரிவாரங்களால்

பரிவ்ருத: - குழப்பப்பட்ட

ஸ:	- அவன்,
நாதை:	- கர்ஜனைகளால்
அம்பரம்	- ஆகாயத்தை
பித்தன் இவ	- பிளப்பவன் போலாகி
வாயுவேகபுர: ஸர:	- வாயுவேகத்தால் தகையப்பட்டு
கர்ஜந்	- இடிக்கும்.
மஹாமேக:	- மகாமேகம்
இவ	- போலாகி
கோரம்	- பயங்கரமான
நிந்தம்	- கர்ஜனையை
தத:	- அப்பொழுது
க்ருத்வாச	- செய்துகொண்டே
யுத்தாய	- போருக்கு
ஆஹவயத்	- அறைகவினான்.

अथ बालार्कसदृशो यत्तसिंहातिस्तदा ।

छद्वा रामं क्रियादक्षं सुमिवो वाक्यमश्विवत् ॥

அத பாலார்க ஸத்ருஸோ த்ருப்த ஸிம்ஹகதிஸ் ததா ।
த்ருஷ்ட்வா ராமம் க்ரியாதக்ஷம் ஸுக்ரீவோ வாக்க்யமஸ்ரவீத் ॥

ததா	- அப்பொழுது
பாலார்க ஸத்ருஸ:	- இளங்கதிரவனையொத்தவனும்
த்ருப்த ஸிம்ஹகதி:	- கொழுத்த சிங்க நடையுடையவனுமான
ஸுக்ரீவ:	- சக்ரீவன்,
க்ரீவாதக்ஷம்	- காரியங்களை வாக்களித்தபடி முடிக்கும்
ராமம் த்ருஷ்ட்வா	- ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து,
வாக்க்யம்	- ஒரு சொல்லை
அத	- இங்ஙனம்
அப்ரவீத்	- நிகழ்த்தினான்.

हरिवागुरया व्याप्ता तत्तकाश्चनतोरणाम् ।

प्राप्ता स्म ध्वजयन्त्रादयो किष्किंधी वलिनः पुरीम् ॥

ஹரிவாகுரயா வ்யாப்தாம் தப்த காஞ்சன தோரணாம் ।

ப்ராப்தா ஸ்த த்வஜ யந்த்ராப்தாம் கிஷ்கிந்தாம் வாலின: புரீம் ॥

ஹரி வாகுரயா	- வர்ணர்காவலர்களால்
வ்யாப்தாம்	- நிறைந்துள்ளதும்,
தப்த காஞ்சன	- நல்லப்பொன்னாவான தோரணங்களை
தோரணாம்	- உடையதும்,
த்வஜ யந்த்ராப்தாம்	- கொடிகளையும் யந்திரங்களையுமுடையதும்,
வாலின: புரீம்	- வாலியின் நகருமான

கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு
ப்ராப்தா: ஸம் - வந்து சேர்ந்தோம்.

प्रतिज्ञा या त्वया वीर कृता वालिवधे पुरा ।

सफलं तो कुरु क्षिप्रं लतां कल इवागतः ॥

ப்ரதிஞா யா த்வயா வீர க்ருதா வாலிவதே புரா ।

ஸபலாம் தாம் க்ருக்ஷிப்ரம் லதாம் கால இவாகத: ॥

வீர	- வீரரே
புரா	- முன்னமேயே
வாலிவதே	- வாலி வதை விஷயத்தில்
த்வயா	- தேவாரால்
ப்ரதிஞா	- வாக்குத்தம்
யா	- எதுவோ அது
க்ருதா	- அருளி விடப்பட்டது.
கால:	- ஏற்றகாலம்
ஆகத:	- வந்துவிட்டது.
லதாம்	- உதவியைக்கோரும் மெலிந்த ஸ்த்ரீயை
இவ	- போலிருக்கிற
தாம்	- அதை
ஸபலாம்	- காரியசித்தி பெற்றதாய்
க்ஷிப்ரம்	- இப்பவே
க்ரு	- செய்தருளும்.

एवमुक्तस्तु धर्मात्मा सुमिवेण स राघवः ।

तमथोवाच सुमिव वचनं वात्ससदनः ॥

எவமுத்தஸ்து தம்மாத்தமா ஸுக்ரீவேண ஸ ராகவ: ।

தமதோவாச ஸுக்ரீவம் வசனம் ஸத்ருஸூதன: ॥

ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
ஸுக்ரீவேண	- சக்ரீவனால்
உத்த:	- வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டவரும்
தம்மாத்தமா	- தருமாத்தமாவும்
ஸத்ருஸூதன: து	- சத்ருசம்ஹாரகருமான
ஸ:	- அந்த
ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்
தம்	- அந்த
ஸுக்ரீவம்	- சக்ரீவனைப் பார்த்து
அத	- பின்வருமாறு
வசனம் உவாச	- திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

कृताभिज्ञानचिह्नस्त्वमनया गजसाक्षया ।

लक्ष्मणेन समुत्पाद्य यथा कण्ठे कृता तव ॥

க்ருதாபிக்ஞாநசின்ஹஸ்த்வமநயா கஜஸாஹ்வயா ।

லக்ஷ்மணேன ஸமுத்பாட்ய யைஷா கண்டே க்ருதாதவ ॥

லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணனால்

யா - எது

ஸமுத்பாட்ய - பிடுங்கி,

தவ - உமது

கண்டே - கழுத்தில்

க்ருதா - போடப்பட்டிருக்கிறதோ

ஏஷா - அது,

அநயா - இந்த

கஜஸாஹ்வயா - கஜபூஷ்பியெனும் கொடியால்

தவம் - நீர்

க்ருதாபிக்ஞாநசின்ஹ - அடையாள சின்னத்துடன் இருக்கின்றீர்.

शोभसे ह्यधिकं वीर लतया कण्ठसप्तया ।

विपरीत इवाकाशे सूर्यो नक्षत्रमालया ॥

போபலே ஹயதிகம் வீர லதயா கண்டஸக்தயா ।

விபரீத இவாகாஸே ஸூரியோ நக்ஷத்ரமாலயா ॥

வீர - குரரே

கண்டஸக்தயா - கழுத்திலணிந்திருக்கும்

லதயா - கொடியால்

ஆகாஸே - ஆகாசத்தில்

விபரீத: ஸூர்ய: - சந்திரன்

நக்ஷத்ர மாலயா - நக்ஷத்திர வரிசைகளால்

இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமையும்

அதிகம் ஹி - அதிகமாகவும்

போபலே - விளங்குகின்றீர்.

अथ वालिसमुत्थं ते भयं वैरं च वानर ।

एकेनाहं प्रमोक्ष्यामि बाणमोक्षेण संयुगे ॥

அத்ய வாலிஸமுத்தம் தே பயம் வைரம் ச வானர ।

ஏகேநாஹம் ப்ரமோக்ஷ்யாமி பாணமோக்ஷேண ஸம்யுகே ॥

வானர - வானரரே

அத்ய - இப்பொழுது

ஸம்யுகே - போரில்

அஹம் - நான்,

9

10

11

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - பதிநான்காம் ஸர்க்கம்

4003

ஏகேந - ஒரு

பாணமோக்ஷேண - பாண வீழ்ச்சியால்

வாலிஸமுத்தம் - வாலியினிடமிருந்து உண்டாயிருக்கும்

தே பயம் - உமது பயத்தையும்

வைரம் ச - துவேஷத்தையும்,

ப்ரமோக்ஷ்யாமி - குறவைத்துவிடப் போகிறேன்.

मम दराय सुग्रीव वैरिणं भवुरुपिणम् ।

अथ वाली विनिहतो वनपांसुषु वेष्टते ॥

மம தர்ஸய ஸுக்ரீவ வைரிணம் ப்ராத்ரு ரூபிணம் ।

அத்ய வாலீ விநிஹதோ வனபாம்ஸுஷு வேஷ்டதே ॥

ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவரே

ப்ராத்ரு ரூபிணம் - அண்ணளவென உறவு மாத்ரம் கொண்டிருக்கும்

வைரிணம் - வைரியாகும்வனை

மம தர்ஸய - எனக்குக் காட்டுவீராக.

யாவத் - அந்த நிமிஷத்திலேயே

வளே - காட்டில்

வாலீ - வாலி

விநிஹத: - அடிக்கப்பட்டு

பாம்ஸுஷு - தறைப்புமுதியில்

வேஷ்டதே - இதோ புரளுவான்.

यदि दृष्टपथं प्राप्तो जीवन् स विनिवर्तते ।

ततो दोषेण ना गच्छेत् सद्यो गृह्य मां भवान् ॥

யதி த்ருஷ்டபதம் ப்ராப்தோ ஜீவன் ஸ விநிவர்ததே ।

ததோ தோஷேண மா கச்சேத் ஸத்யோ கர்ஹேச் ச மாம் பவான் ॥

த்ருஷ்ட: பதம் - கண்புலனாகுதலை

ப்ராப்த: - அடைந்தவனாக

ஸ: ஹி - அவன்

ஜுவன் - உயிருடன்

விநிவர்ததே யதி - திரும்பிப் போய்விடுகின்றான் என்றால்

தத: - அதனால்

ஸத்ய: - உடனே

பவான் - நீர்

மாம - என்னை

கர்ஹேத் - நிந்தியும்;

தோஷேண ச - என்னிடமிருக்கும் தோஷத்தால்

மா ஆகச்சேத் - அணுக வேண்டாம்.

12

13

प्रत्यक्षं सप्त ते साला मया बाणेन दारिताः ।

वेनायेहि बलेनाथ वालिन निहत मया ॥

ப்ரத்யக்ஷம் ஸப்த தே ஸாலா மயா பாணேன தாரிதா: ।

தேநாவேஹி பலேநாத்ய வாலினம் நிஹதம் மயா ॥

14

தே ஸப்த - அந்த ஏழு
ஸாலா: - ஆச்சாமரங்கள்
மயா - என்னால்
பாணேன - ஒரு பாணத்தால்
ப்ரத்யக்ஷம் - உமது முன்னிலையிலேயே
தாரிதா: - பிளக்கப்பட்டன
அத்ய - இப்பொழுது
தேந - அந்த
பலேந - சக்தியாலே
மயா வாலினம் - என்னால் வாலியை
நிஹதம் - கொல்லப்பட்டவனாக
அவேஹி - எண்ணும்.

अनृतं नोत्तम्य मे वीर कृच्छेऽपि निहता ।

धर्मलोभपरीतेन न च यक्ष्ये कथंचन ॥

அந்ருதம் நோத்தம்யம் மே வீர க்ருச்சே(அ)பி நிஹதா: ।

தர்ம லோபாரீதேந ந ச யக்ஷ்யே கதஞ்சன ॥

15

தர்மலோப பாரீதேந - தர்மத்தில் ஆஸக்தியை சர்வமுமாய்க் கொண்ட
மே - என்னால்
மஹதி - பெரும்
க்ருச்சே - கஷ்டதசையில்
நிஷ்டதா - இருப்பவனாகியும்
அந்ருதம் - பொய்
ந உக்த பூர்வம் - இதற்குமுன் எப்பவும் சொல்லப்படவில்லை
கதஞ்சன ச - இனிமேலும் எப்பொழுதும்
வக்ஷ்யேந - சொல்லமாட்டேன்.

सफलं च करिष्यामि प्रतिज्ञां जहि संघम् ।

प्रसृतं कलमं क्षेत्रे वर्षणोय शतक्रतुः ॥

ஸபலாம் ச கரிஷ்யாமி ப்ரதிஞாம் ஜஹி ஸம்ப்ரமம் ।

ப்ரஸூதம் கலமம் சேஷத்ரே வர்ஷேணோவ ஸதக்ரதூ: ॥

16

சேஷத்ரே ப்ரஸூதம் - நிலத்தில் முனைத்த
கலமம் - சென்னெற்பயிரை
ஸதக்ரதூ: வர்ஷேண - இந்திரன் மழையால்

இவ - கதிர்பெறச் செய்கிறது எப்படியோ அப்படியே
ப்ரதிஞாம் - எனது பிரதிஜ்ஞையை.
ஸபலாம் ச - பூர்த்தியடைந்ததாக
கரிஷ்யாமி - நான் செய்தே திருவேன்.
ஸம்ப்ரமம் - மன ஏக்கத்தை
ஜஹி - ஜயியும்.

तदाह्वाननिमित्तं त्व वालिनो हेममालिनः ।

सुग्रीव कुत त शब्द निष्पतेद्येन वानरः ॥

ததாஹ்வான நிமித்தம் த்வம் வாலினோ ஹேமமாலின: ।

ஸுக்ரீவ குரு தம் ஸப்தம் நிஷ்பதேத் யேந வானரா: ॥

17

ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவரே
தத் - ஆகையால்
த்வம் - நீர்
ஹேமமாலின: - பொன்மாலை குடிய
வாலிந: - வாலியை
ஆஹ்வான நிமித்தம் - அறைகூவுதலின் காரணமாய்
யேந - எதைச் செய்தால்
வானரா: - வானரன் (வாலி)
நிஷ்பதேத் - வெளிக்கிளம்புவானோ
தம் - அப்படிப்பட்டதாகிய
ஸப்தம் - கர்ஜனையை
குரு - நீ போடு.

जितकाशी बल्ललापी त्वया बाधवितः पुरा ।

निष्पतित्यत्यसङ्गेन वाली स प्रियसंयुगः ॥

ஜிதகாஸீ பலல்லாகீ த்வயா சாத்ஸித: புரா: ।

நிஷ்பதில்த்யத்யஸங்கேந வாலீ ஸ ப்ரியஸம்யுக: ॥

18

ஜிதகாஸீ - ஜயசிலேனைத் தலைகொழுத்து
பலல்லாகீ - பலத்தைக் கொண்டாடுபவனும்
ப்ரியஸம்யுக: - பேரரசைபுடையவனும்
புரா - இதற்குமுன்
த்வயா - உம்மால்
அத்ஸித: ச - அடக்க முடியாதிருந்தவனுமான
ஸ: - அந்த
வாலீ - வாலி,
அஸங்கேந - உடனே
நிஷ்பதில்த்யதி - வெளிப்பட்டு வருவான்.

विपुला वर्षणं सुरा सर्वयन्ति न संयुगे ।

आनन्तस्तु स्वकं वीर्यं स्त्रीसमक्षं विशेषतः ॥

சிபுலா வர்ஷணம் ஸுரா மர்வயந்தி ந ஸம்யுகே ।

ஜானந்தஸ்து ஸ்வகம் வீர்யம் ஸ்த்ரீஸமக்ஷம் விஸேஷதஃ ॥

ஸம்யுகே

- போரில்

ஸ்வகம்

- தனது

வீர்யம்

- பராக்கிரமத்தை

ஜானந்தஃ

- அறிந்த

ஸுராஃ ச

- சூரர்களோவென்றால்

சிபுலாம்

- சத்துருக்களுடைய

தர்ஷணம்

- திரஸ்காரத்தை

விஸேஷதஃ

- அதையும் இன்னும் விசேஷமாகப்

ஸ்த்ரீஸமக்ஷம்

- பெண்கள் முன்னிலையில்

மர்ஷயந்தி ந

- பொறுக்க மாட்டார்கள்.

स तु रामवचः श्रुत्वा सुग्रीवो हैमपिङ्गलः ।

नन्दं कुर्यादेन विनिर्भिन्दन्निवाचनम् ॥

ஸது ராமவசஃ ஸ்ருத்வா ஸுக்ரீவோ நேமயிங்கனஃ ।

நந்தம் க்ரூர நாதேந விநிர்பிந்தன்னிவாம்பரம் ॥

ஸஃ நேமயிங்கனஃ

- அந்தப் பொன்றிறமுள்ள

ஸுக்ரீவஃ

- சுக்ரீவன்,

ராமவசஃ

- ஸ்ரீராமருடைய திருவாக்கை

ஸ்ருத்வாது

- கேட்ட பின்னர்,

அம்பரம்

- ஆகாசத்தை

விநிர்பிந்தன் இவ

- பிளக்கின்றவன் போலாகி,

க்ரூர நாதேந

- பெருங்குரவிட்டு

நந்தஃ

- கர்ஜித்தான்.

तस्य शब्देन विरस्ता गावो यान्ति हतप्रभाः ।

राजदोषपरामृष्टाः कुलसिन्धु इवाकुलाः ॥

தஸ்ய ஸப்தேந வித்ரஸ்தா காவோ யாந்தி ஹதப்ரபாஃ ।

ராஜதோஷபராம்ருஷ்டாஃ குலஸிந்திய இவாகுலாஃ ॥

தஸ்ய

- அவனது

ஸப்தேந

- கர்ஜனையால்

காவஃ

- நிலவுலகெல்லாம்

ராஜதோஷ பராம்ருஷ்டாஃ-ராஜதோஷத்தால் அல்லற்பட்டு

ஆகுலாஃ

- தவிக்கும்

குலஸிந்தியஃ இவ

- குலமாதரர்களேபோல

வித்ரஸ்தாஃ

- உள்ளம் நடுங்கியவைகளாய்

19

20

21

ஹதப்ரபாஃ

- ஒளிகுன்றியவைகளாய்

யாந்தி

- ஆயின.

प्रवन्ति च मृगाः शीघ्रं मना इव रणे ह्याः ।

पतन्ति च खगा वृषी क्षीणपुण्या इव ग्रहाः ॥

த்ரவந்தி ச ம்ருகாஃ ஸர்க்கம் பகந்தா இவ ரணோ ஹயாஃ ॥

பதந்தி ச ககா பூமெள க்ஷீணபுண்யா இவ க்ரஹாஃ ॥

ம்ருகாஃ ச

- மிருகங்களும்

ரணோ பகந்தாஃ

- போரில் அடியுண்ட

ஹயாஃ இவ

- குதிரைகள் போலவே

ஸர்க்கம்

- விரைவில்

த்ரவந்தி

- ஓடத்தலைப்பட்டன.

ககாஃ ச

- பறவைகளும்

க்ஷீணபுண்யாஃ

- புண்ணியம் குறைந்த

க்ரஹாஃ இவ

- கிரஹங்கள் போலவே

பூமெள

- தரைவில்

பதந்தி

- விழுகின்றன.

ततः स जीमूतमानप्रणादो नादं विबुधैस्सरया प्रसीतः ।

ध्यायाम्यः धीर्यविबुद्धतेजाः सरिस्वतिर्वांसिलवन्धलोमिः ॥

ததஃ ஸ ஜீமுத கணப்ரணாதோ

நாதம் விழுஞ்சத் தவரயா ப்ரதீதஃ ।

ஸுரீயாத்மஜுஃ ஸௌர்ய விவ்ருத்த தேஜாஃ

ஸரிதபதிர்வாநிலசஞ்சலோம்மிஃ ॥

ததஃ

- அப்பொழுது

ஸுரீயாத்மஜுஃ

- சூரியனின் புதல்வனாகிய

ஸஃ

- அவன்

ஜீமுதகண ப்ரணாதஃ-

- மேககணங்கள் போல் கர்ஜிக்கின்றவனாய்

தவரயா

- வேகமாய்

நாதம்

- சத்தத்தை

விழுஞ்சன்

- இட்டுக்கொண்டு

அநிலசஞ்சலோம்மிஃ

- காற்றினால் அசைவண்டு சலிக்கும்

ஸரித்தபதிவாஃ

- சமுத்திரம் போலவே

ஸௌர்ய விவ்ருத்த-

- மனவலிமையால் மலிந்த ஆற்றல்

தேஜாஃ

- உடையவனாகி

ப்ரதீதஃ

- அதிக உத்ஸாகம் கொண்டு விளங்கினான்.

23.

திப்பாய்வு: ஸ்ரீமத் ராமாயண வால்மீகிய ஆதித்யாய
சுஜயிம்மாநி ஸத்யஸிங்கபாய் ஸம்ஸ்கிருதபாய் கிஷ்கிந்தா வாலமீ-
காய்மீய மீஜ்ஜனம் நம சஜீதபாய் ஸர்கஃ ॥

பஞ்சதஸு: ஸர்க: - 15

अथ तस्य निनादं तं सुश्रीवस्य महात्मनः ।

शुश्रावान्तःपुरगतो वाली भ्रातुरमर्षणः ॥

அது தஸ்ய நிநாதம் தம் ஸுகீவஸ்ய மஹாத்மன: ।

ஸுஸ்ராவாந்த:புரகதே வாலீ ப்ராதுமர்ஷண: ॥

அது - அப்பொழுது

அந்த:புரகத: - அந்தப்புரத்திலிருந்து

வாலீ - வாலி,

தஸ்ய ப்ராது: - அந்த தம்பியும்

மஹாத்மன: - மகாத்மாவும்

ஸுகீவஸ்ய - சுகீவனுடைய

தம் - தம்

நிநாதம் - பெரும்பேரடிக்கை

அமர்ஷண: - ஸகிக்க முடியாதவனாகி

ஸுஸ்ராவ - கேட்டான்.

श्रुत्वा तु तस्य निनादं सर्वमूलाकम्पनम् ।

मदधिकपदे नष्टः क्रोधोऽपतितो महान् ॥

ஸ்ருத்வா து தஸ்ய நிநாதம் ஸர்வமூலத்ப்ரகம்பணம் ।

மதஸ்கேபதே நஷ்ட: க்ரோதஸ்சாபதிதோ மஹான் ॥

தஸ்ய - அவனுது

ஸர்வமூலத ப்ரகம்பணம் - எல்லாப் பிராணிகளையும் நடுக்கமுறச் செய்யும்

நிநாதம் - கோஷத்தை

ஸ்ருத்வாது - கேட்டதுமே,

ஏகபதே - ஏககாலத்தில்

மத: ச - குடிமயக்கமும்

நஷ்ட: - ஒழிந்தது.

மஹான் - பெரும்.

க்ரோத: ச - கோபமும்

ஆபதித: - விளைந்தது.

स तु शीघ्रपरीताज्ञो वाली संख्यातपन्नमः ।

उपसक्त इवादित्यः सद्यो निष्कमता गतः ॥

ஸது ரோஷபரிதாங்கோ வாலீ ஸந்தயாதப ப்ரப: ।

உபசக்தஇவாதிதய: ஸத்யோ நிஷ்ப்ரபதாம் கத: ॥

ஸதய: - உடனே

ஸ: - அந்த

விஷ்விந்தா காண்டம் - பதினாற்தாம் ஸர்க்கம்

4009

வாலீது - வாலியும்,

ரோஷ பரிதாங்க: - கோபத்தால் பற்றப்பட்ட மனமுடையவனாவ

ஸந்தயாதப ப்ரப: - மனவு வெயில் ஒளியுடையவனாவ

உபசக்த: - கிழறணம் பிடித்த

ஆதிதய: - சூரியபுகவான்

இவ - போலவே

நிஷ்ப்ரபதாம் கத: - ஒளிசூன்றியிருந்தான்.

वाली दंष्ट्रकशालस्तु कंधाक्षितानिलीघनः ।

भ्रातृत्पतितपयामः समुणाल इव हृदः ॥

வாலீ தம்ஷ்ட்ரா கராலஸ்து க்ரோதாத் தீப்தாக்திலோசந: ।

பாதுயுத்தித பத்மாப: ஸம்ருணால இவ ஹரத: ॥

தம்ஷ்ட்ரா கரால: - கோரைறகளால் பயங்கரமாய்த் தோன்றும்

வாலீ - வாலி

க்ரோதாத் - கோபாவேசத்தால்

தீப்தாக்தி ஸந்திப: து - கொழுந்து விட்டெரியும் அக்கிலி போன்றவனாகி

உத்தித பத்மாப: - பிடுங்கி எறியப்பட்ட தாமரைகளையுடைய

தோற்றமுள்ளதும்

ஸம்ருணால: - கொடிக்குடனிருக்கிறதுமான

ஹரத: இவ - தாமரை ஒடைபோல்

பாதி - காணப்பட்டான்.

शब्द दुर्मर्षणं श्रुत्वा निष्पपातं ततो हरिः ।

वेगेन घरण्यासीदस्त्रयस्त्रिय मेदिनीम् ॥

ஸப்தம் துர்மர்ஷணம் ஸ்ருத்வா நிஷ்பபாத் ததோ ஹரி: ।

வேகேந ஏணந்யாஸைஸ தாஸ்யுந்நிவ மேதிநீம் ॥

தத: - அப்பொழுது

ஹரி: - வானரன், (வாலி)

துர்மர்ஷணம் - பொறுக்க முடியாத

ஸப்தம் - சத்தத்தை

ஸ்ருத்வா - கேட்டு,

மேதிநீம் - பூமியை

ஏணந்யாஸைஸ - காலடிவைப்புகளால்

தாஸ்யுந்நிவ - பிளக்கின்றவன் போலாகி

வேகேந - விரைந்து

நிஷ்பபாத் - வெளிப்புறப்பட்டான்.

तं तु तारा परिवर्ज्य स्नेहाद्विशितसिद्धा ।

उवाच त्रस्तसंश्रान्ता हितोदकमिदं वचः ॥

தம் து தாரா பரிஷ்வஜ்ய ஸ்நேஹாத் தர்பரித ஸௌஹருதா ।
 உவாச த்ரஸ்த ஸம்பராந்தா ஹிதேதாத்ரகமிதம் வச: ॥ 6
 த்ரஸ்த ஸம்பராந்தா - பயந்து உள்ளம் கலங்கிய
 தாரா - தாரை
 ஸ்நேஹாத் - அன்பினால்
 தர்பரித ஸௌஹருதா - பத்தியை வெளியிட்டுக் காட்டுகின்றவளாகி
 ஹிதேதாத்ரகம் - நன்மையை பயக்கத்தக்க
 இதம் - பின்பவரும்
 வச: - சொல்லை
 தம் - அவனை
 பரிஷ்வஜ்ய து - கட்டியணைத்துக்கொண்டே
 உவாச - சொன்னான்.

साधु क्रोधमिव वीर सदीवेगमिवागतम् ।

शयनादुत्थितः काल्य त्यज सुखमिव सजम् ॥

ஸாது க்ரோத மிமம் வீர நதீவேகமிவாகதம் ।
 ஸயநாதுத்தித: கால்யம் த்யஜ புக்தாமிவ ஸ்ரஜம் ॥ 7

வீர - நாதர்
 நதீவேகம் - ஆற்றுப்பெருக்கை
 இவ - போலவே
 ஆகதம் - பொங்கியெழுந்த
 இமம் - இந்த
 க்ரோதம் - கோபத்தை
 கால்யம் - அதிகாலையில்
 ஸயநாத் - படுக்கையிலிருந்து
 உத்தித - எழுந்த ஒருவன்
 புக்தாம் - இரவிலிருந்து
 ஸ்ரஜம் - பூமாலையை
 இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
 த்யஜ - நீக்கிவிடும்;
 ஸாது - நலம் பெறுவீர்.

काश्यमेतेन सख्यमामं करिष्यसि च वानर ।

वीर ते शत्रुबाहुल्यं फल्युता वा न विद्यते ॥

கால்ய மேதேந ஸங்க்ராமம் கரிஷ்யஸி ச வானர ।
 வீர தே ஸத்ருபாஹுல்யம் பல்சுதா வா ந வித்யதே ॥ 8
 வானர - வானரரே
 ஏதேந - இவனோடு
 கால்யம் - நாளளக்காலை

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - பதினென்தாம் ஸர்க்கம்

ஸங்க்ராமம் கரிஷ்யஸி - போரைப் புரிவீர்.
 ச - அதனால்
 வீர - நாதர்
 ஸத்ருபாஹுல்யம் - சத்ருவுக்கு அதிகப் பெருமையோ
 தே பல்சுதா வா - தேவாருக்கு சிறுமையோ
 வித்யதே ந - உண்டாகாது.

सहसा तव निष्कामो मम तावन्न रोचते ।

श्रूयतां चाभिधास्यामि यन्निमित्तं निवार्यसे ॥

ஸஹஸா தவ நிஷ்க்ராமோ மம தாவந் ரோசதே ।
 ஸ்ரூயதாம் சாபிதாஸ்யாமி யந்நிமித்தம் நிவார்யஸே ॥ 9

தவ - தேவாரீரது
 ஸஹஸா - அவசரப்பட்டு
 நிஷ்க்ராம: - வெளிக்கெகையானது
 மம தாவந் - எனக்கோ
 ரோசதேந - பிடிக்கவில்லை.
 யந்நிமித்தம் - என்ன காரணமாய்
 நிவார்யஸே - தேவாரீர் தடுக்கப்படுகின்றீர் என்பதை
 அபிதாஸ்யாமி - இதோ விளக்க விளம்புகிறேன்;
 ஸ்ரூயதாம் ச. - செவிகொடுக்கப்பட்டும்.

पूर्वापयितः क्रोधात् स त्वामाह्वयते युधि ।

निष्यत्य च निरस्तस्ते हन्यमानो दिशो यतः ॥

பூர்வமாபதித: க்ரோதாத் ஸ த்வாமாஹ்வயதே யுதி ।
 நிஷ்யத்ய ச நிரஸ்தஸ்தே ஹன்யமானோ திசோ யத: ॥ 10

பூர்வம் ஆபதித: - இதற்கு முந்திவந்து
 யுதி - போரில்
 தே - தேவாரீரால்
 ஹன்யமாந: - புடைக்கப்பட்டு
 நிரஸ்த: - தொல்வியடைந்தவனாய்
 திச: - திக்குகளை நோக்கி
 கத: - ஒடிப்போய்விட்ட
 ஸ: ச - அவனே
 நிஷ்பத்ய - திரும்பிவந்து
 த்வாம் - தேவாரை
 க்ரோதாத் - கோபத்துடன்
 ஆஹ்வயதே - போருக்கைழக்கின்றான்.

त्वया तस्य निरस्तस्य पीडितस्य विवक्षितः ।

इदित्य पुनराह्वानं शक्रं जनयतीव मे ॥

தவயா தஸ்ய திரஸ்தஸ்ய பீடிதஸ்ய விபேஷத: ।
இறைவது புநராஹ்வானம் ஸங்கம ஜனயதீவ மே ॥

தவயா - தேவாரால்
விபேஷத: - விசேஷமாய்
பீடிதஸ்ய - ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு
திரஸ்தஸ்ய - தோல்வியடைந்தவனுக்கு
இஹ ஏத்ய - இங்கு வந்து
புந: தஸ்ய - மீளவும் அவனது
ஆஹ்வானம் - போருக்கழைத்தலானது
மே - எனக்கு
இவ - இப்படிப்பட்டதென சொல்ல முடியாத
ஸங்கமம் - மனக்குழப்பத்தை
ஜனயதி - உண்டுபண்ணுகிறது.

दर्पश्च व्यवसायश्च यादृशस्तस्य नर्दतः ।

निनादस्य च संरम्भो नैतदल्पं हि कारणम् ॥

தர்பஸ்ச வ்யவஸாயஸ்ச யாத்ருஸஸ்தஸ்ய நர்தத: ।
நிநாதஸ்ய ச ஸம்ரம்போ நைததல்பம் ஹி காரணம் ॥
நர்தத: - பெரும் கூச்சலிடும்
தஸ்ய - அவனது
யாத்ருஸ: தர்ப: - இப்படிப்பட்ட அவமரியாதையான நடத்தை
அல்பம் ந - அசட்டை செய்யத் தக்கதன்று.
வ்யவஸாய: ச - புத்த விவரமுறையில் செய்யும் கபடோபாயமும்
நிநாதஸ்ய - பேரிர்ச்சலின்
ஸம்ரம்ப: ச - முழுக்கமும்
ஏதத் - இந்த
காரணம் ச - செய்கையும் அப்படியே அசட்டை
செய்யத்தக்கதன்று.
ஹி - இது தின்னம்.

नासहायमहं मन्ये सुग्रीवं तमिहागतम् ।

अवष्टब्धसहायश्च यमाश्रित्यैव गर्जति ॥

நாஸஹாயமஹம் மன்யே ஸுக்ரீவம் தமிஹாகதம் ।
அவஷ்டப்தஸஹாயஸ்ச யமாஸ்ரித்யைஷு கர்ஜதி ॥

இஹ - இப்பொழுது
ஆகதம் - இங்கு வந்துசேர்ந்திருக்கும்
தம் ஸுக்ரீவம் - இந்தக் கரீவனை
அஸஹாயம் - துணையாளனுடனில்லாதவனாக
அஹம் - நான்

11

12

13

மன்பே ந - எண்ணவில்லை.
ஏஷ: - இவன்
யம் - எவனோ ஒருவனை
ஆஸ்ரித்ய - தஞ்சமாயடைந்து
அவஷ்டப்த ஸஹாய: ச - துணையாளனால் கைகொடுத்து காக்கப்
பட்டவனாகவே
கர்ஜதி - பெரும் கூச்சலிடுகின்றான்.

प्रकृत्या निपुणश्च बुद्धिर्माश्रित्य वानरः ।

अपरीक्षितवीर्यं सुग्रीवः सह नैष्यति ॥

ப்ரக்ருத்யா நிபுணஸ்சைவ புத்திமம்ஸ்சைவ வானர: ।
அபரீக்ஷிதவீர்யேண ஸுக்ரீவ: ஸஹ நைஷ்யதி ॥
ப்ரக்ருத்யா - இயற்கையாகவே
புத்திமான் ச - புத்திமானும்
நிபுண: ஏவ - சாமர்த்தியசாலியும்
வானர: ச - வானரனுமான
ஸுக்ரீவ: - க்ரீவன்
அபரீக்ஷித வீர்யேண - வன்மைபரீக்ஷித்தறியப்படாத ஒருவனோடு
ஸஹ ஏவ - கூடவோவென்றால்
ஏஷ்யதி ந - வரமாட்டான்.

पूर्वमेव मया वीर श्रुतं कथयतो वचः ।

अज्ञदस्य कुमारस्य वदयामि एवा हि वं वचः ॥

பூர்வமேவ மயா வீர ஸ்ருதம் கதயதோ வச: ।
அங்கதஸ்ய குமாரஸ்ய வதயாமி த்வா ஹிதம் வச: ॥
வீர - நாதா
பூர்வம் ஏவ - இதற்கு முந்தியே
கதயத: - பல விஷயங்களை பேசிக்கொண்டிருந்த
குமாரஸ்ய - குமாரனான
அங்கதஸ்ய - அங்கதனது
வச: - சொல் ஒன்று
மயா - என்னால்
ஸ்ருதம் - கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.
ஹிதம் - நன்மையை விளைவிக்கும்
வச: - சொல்லாகிய இதை
த்வா - தேவரீருக்கு
வதயாமி - சொல்லுகிறேன்.

अज्ञदस्तु कुमारोऽयं वनान्तमुपनिर्गतः ।

प्रवृत्तिस्तेन कथिता चारिष्यतेनिवेदिता ॥

அங்கதஸ்து குமாரோயம் வநாந்தமுபநிர்கத: ।
ப்ரவ்ருத்திஸ்தேந கதிதா சாரை ராப்தைர் நிவேதிதா ॥

16

अयोध्याधिपते: पुत्री सूर्यी समरदुर्जयी ।

इक्ष्वाकूणां कुले जाती प्रथिता रामलक्ष्मणी ॥

அயோத்யாதிபதே: புத்ரேள ஸூரேள ஸமரதுர்ஜயேள ।

இக்ஷ்வாகுணாம் குலே ஜாதேள ப்ரதிதேள ராமலக்ஷ்மணேள ॥

सुग्रीवप्रियकामार्थं प्राप्ती तत्र दुरासदी ॥

ஸுக்ரீவ ப்ரியகாமார்தம் ப்ராப்தேள தத்ர துராஸதேள ॥

17

अयम् कुमारा:

अङ्कतः वनान्तम् - अङ्कतः काट्यद्वयम्

உபநிர்கத: - உபோரிருந்தான்;

अयोध्याधिपते: - अयोध्याधिनिमन्नीनः

புத்ரேள - புதல்வர்களும்

ஸூரேள - சூரர்களும்

ஸமரதுர்ஜயேள - போரில் வெல்லுதற்கரியவர்களும்

இக்ஷ்வாகுணாம் - இக்ஷ்வாகுக்களுடைய

குலே - குலத்தில்

ஜாதேள - பிறந்தவர்களும்

து ராம லக்ஷ்மணேள - ஒப்புயர்வில்லாதவர்களும்

ப்ரமலக்ஷ்மணேள - ப்ரமால் லக்ஷ்மணர் என

ப்ரதிதேள - ப்ரசித்திபெற்றவருமான இருவர்கள்

ஸுக்ரீவ ப்ரிய - சுக்ரீவருக்கு ஹிதத்தை செய்யவேண்டி

காமார்தம்

தத்ர - அவ்விடத்தில்

ப்ராப்தேள - வந்திருக்கின்றார்கள் என்று

ஆப்தை: - நண்பர்களான

சாரை: - ஒற்றர்களால்

கதிதா - தெரிவிக்கப்பட்ட

தர்வ்ருத்தி: - தற்காலச் செய்தியானது

தேநது - இவனாலேயே

நிவேதிதா - எனக்கு சொல்லப்பட்டது.

तव धातुहि विख्यातः ।

रामः परबलामर्दी युगान्ताग्निरिवोत्थितः ॥

தவ ப்ராதூர்ஹி விக்க்யாத: ஸஹரயோ ரணகர்கர: ।

ராம: பரபலாமர்தீ யுகாந்தாக்நிரிவோத்தித: ॥

தவ - தேவாரது

ப்ராதூ: - தம்பீயினது

18

ஸஹரய: ஹி

விக்க்யாத: - துணையானோ

ராம: - திரிகோகப்பிரசித்திப்பெற்ற

ரணகர்கர: - ப்ரிராமர்;

பரபலாமர்தீ - போரில் பராக்கிரமத்தின் எல்லை

யுகாந்தாக்நி: இவ - கண்டறியப்பட முடியாதவர்;

உத்தித: - சத்துருவினாற்றலை அடியோடழிப்பவர்;

- ஊழித்த போலவே

- உத்பவித்தவர்.

निवासवृक्षः साधुनामापन्नानां परा गतिः ।

आर्तानां संश्रयश्च यशसश्चिकमाजनम् ॥

நிவாஸவ்ருக்ஷ: ஸாதுநாமாபந்நாநாம் பரா கதி: ।

ஆர்தநாநாம் ஸம்ஸ்ரயஸ்சைவ யஸஸ்சைக பாஜனம் ॥

ஸாதாநாம் - புண்யாத்மாக்களுக்கு

நிவாஸ வ்ருக்ஷ: - காத்தருளும் கற்பகம்;

ஆபந்நாநாம் - இடறுற்றவர்களுக்கு

பரா - எதிலும் மேம்பட்ட

கதி: ச - புகலிடம்;

ஆர்தநாநாம் - திக்கற்றவர்களுக்கு

ஸம்ஸ்ரய: ஏவ - ரக்ஷகர்;

யஸஸ: ச - புகழுக்கு

ஏக பாஜனம் - உரிய பாத்நிரம்.

ज्ञानविज्ञानसंपन्नो निदेशो निरतः पितुः ।

घातुनामिव शैलान्द्रो गुणानामाकरो महान् ॥

ஞான விஞான ஸம்பந்நோ நிதேஸோ நிரத: பிது: ।

தாதுநாமிவ ஸைலேந்த்ரோ குணாநாமாகரோ மஹானம் ॥

ஞானவிஞான ஸம்பந்ந: - பரமாத்ம் ஞானத்திலும் மற்றுமுள்ள

அறிவிலும் நிபுணர்;

தந்தையினது

பிது: - ஆக்கினையில்

நிர்தேஸோ - அசஞ்சல பத்தியுடையவர்;

நிரத: - தாதுக்களுக்கு

தாதுநாநாம் - ஹிமவான்

ஸைலேந்த்ர: - எப்படியோ அப்படியே

இவ - நிருக்கல்யாண குணங்களின்

மஹான் - சர்வோத்திருஷ்டமான

ஆகர: - சுரங்கம்.

19

20

तत् क्षमो न विरोधस्ते सह तेन महामना ।

दुर्जयेनाप्रमेयेण रामेण राणकर्मसु ॥

தத் க்ஷமோ ந விரோதஸ்தே ஸஹ தேந மஹாத்மநா ।

துர்ஜயேநாப்ரமேயேண ராமேண ரணகர்மஸு ॥

21

தத் - ஆகையால்
ரண கர்மஸு - போர்த்தொழில்களில்
அப்ரமேயேண - அறிவிற் கெட்டாதவரும்
துர்ஜயேந - எப்படிப்பட்டவனாலும் வெவ்வு முடியாதவரும்
மஹாத்மநா - மகாத்மாவுமான
தேந - அந்த
ராமேண ஸஹ - பூராமரோடு கூட
தே - தேவரிருக்கு
விரோத: - விரோதமென்பது
க்ஷம்ம் ந - க்ஷத்தமன்று.

शूर वक्ष्यामि ते किञ्चिन् चेष्टान्यासुयितुम् ।

शूयतां क्रियतां चैव तव वक्ष्यामि यद्धितम् ॥

ஸ்ரூர வக்ஷ்யாமி தே கிஞ்சின்ன சேச்சாம்யப்பயஸுமிதும் ।

ஸ்ரூயதாம் க்ரியதாம் சைவ தவ வக்ஷ்யாமி யத்திதம் ॥

22

ஸ்ரூர - சூரரே
தே கிஞ்சித் - தேவரிருக்கு ஒன்றை
வக்ஷ்யாமி - உரைக்கப் போகிறேன்
அப்பயஸுமிதும் ச - சினமட்டுவதற்கோ
இச்சாமி ந - நான் துணிவுறேன்.
தவ - தேவரிருக்கு
யத் - யாதொன்று
ஹிதம் ச ஏவ - நியாயமானதோ அதையே
வக்ஷ்யாமி - சொல்லுகிறேன்.
ஸ்ரூயதாம் - செவிகொடுத்து கேட்கப்படட்டும்.
க்ரியதாம் - நிறுவுப்படி முடிக்கப்படட்டும்.

यीवराज्येन सुग्रीवं तूर्णं साध्वमिवेचय ।

विद्रहं वा कथा वीर भ्रात्रा राजःकथितसा ॥

யௌவராஜ்யேந ஸுக்ரீவம் தூர்ணம் ஸாத்வபிஷேசய ।

விஹ்ரம் மா க்ருதா வீர ப்ராத்ரா ராஜன் பலியஸா ॥

23

வீர - நாதர்
பலியஸா - தக்க துணையைப் பெற்றுவிட்ட
ப்ராத்ரா - தம்பியோடு

விஹ்ரம் - போர்
மாக்ருதா: - புரியாதீர்.
ராஜன் - அரசே
ஸுக்ரீவம் து - சுக்ரீவரையே
தூர்ணம் - இக்கணமே
ஸாத் - மனமுவந்து
யௌவராஜ்யே - இளவரசில்
அபிஷேசய - முடி சூட்டிவையும்.

अहं हि ते क्षमं मन्ये तेन रामेण सीहृदम् ।

सुग्रीवेण च संप्रति वैरमुत्सृज्य दूरतः ॥

அஹம் ஹி தே க்ஷம்ம் மன்யே தேந ராமேண ஸௌஹ்ருதம் ।

ஸுக்ரீவேண ச ஸம்ப்ரதிம் வைரமுதஸ்ஸ்ருஜ்ய தூரத: ॥

24

அஹம் ஹி - அடியாளோ,
தேந ராமேண - அந்த பூராமருடன்
ஸௌஹ்ருதம் - நட்பு பெற்றிருத்தலை
தே - தேவரிருக்கு
க்ஷம்ம் - ஏற்றதென
மன்யே - எண்ணுகிறேன்.
வைரம் - துவேஷத்தை
தூரத: - உள்ளத்திலில்லாதபடி.
உதஸ்ஸ்ருஜ்ய - விட்டொழித்து
ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவரோடு
ஸம்ப்ரதிம் - அன்பார்ந்த வாத்தலம்யமாமிருத்தலையும்
ச - தேவரிருக்கு ஏற்றதென எண்ணுகிறேன்.

लालनीयो हि ते साता यवीयानेव वानरः ।

तत्र वा सनिहस्यो वा सर्वथा बन्धुरेव ते ॥

லாலநீயோஹி தே ப்ராதா யவீயானேஷ வானர: ।

தத்ர வா ஸந்த்நிஹஸ்தோ வா ஸர்வதா பந்துரேவ தே ॥

25

ஏஷ: வானர: - இந்த வானரர்
தே - தேவரிருக்கு
தம்பி - தம்பி.
யவீயாந் ப்ராதா - ஆனதால்
ஹி - கூடி குலாவப்பட்ட வேண்டியவர்.
லாலநீய: - தூரத்திலிருந்தாலும்
தத்ர ஸந்த் வா - பக்கவிலிருந்தாலும் அவர்
இஹஸ்த: வா - எப்படியும்
ஸர்வதா - தேவரிருக்கு
தே - கூடப் பிறந்தவரே.
பந்து: ஏவ -

न हि तेन समं बन्धुं भुवि पश्यामि कंचन ।

दानमानादिसत्कारिः कुरुष्व प्रत्यनन्तरम् ॥

ந ஹி தேந ஸமம் பந்தும் புவி பஸ்யாமி கஞ்சன ।

தானமானாதி ஸத்காரை: குருஷ்வ ப்ரத்யநந்தரம் ॥

ஹி - ஆனபடியால்

புவி - இவ்வுலகில்

தேந் ஸமம் - அவரோடு சமமான

பந்தும் - பந்துவாகிற

கஞ்சன - வேறொருவனை

பஸ்யாமி ந - நான் அறிந்திலேன்.

தானமானாதி ஸத்காரை: - ரக்ஷித்தல், கௌரவித்தல் முதலிய அனுசரணைகளால்

ப்ரத்யநந்தரம் - ஸ்வாதினத்திலிருப்பவராக

குருஷ்வ - செய்துகொள்ளும்.

वैरमेतत् समुत्सृज्य तव पाशैः स तिर्यक्तः ।

सुग्रीवो विपुलग्रीवस्तव बन्धुः सदा मतः ॥

வைர மேதத் ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய தவ பாஸ்யே ஸ திஷ்டது ॥

ஸுக்ரீவே விபுலக்ரீவஸ்தவ பந்து: ஸதா மத: ॥

ஸ - அவர்

ஏதத் - இந்த

வைரம் - துவேஷத்தை

ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய - விட்டொழித்து

தவ - தேவாரது

பாஸ்யே - பக்கலில்

திஷ்டது - இருக்கட்டும்.

விபுலக்ரீவ: - நீள்கழுத்தை யுடைய

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவர்

ஸதா - எக்காலத்திலும்

தவ - தேவாருக்கு

பந்து: - உற்றதுணைவரென

மத: - என்னால் நினைக்கப்பட்டவர்.

भ्रातुः सौहृदमालम्ब्य नान्या गतिरिहासि तै ॥

ப்ராது: ஸௌஹ்ருதமாலம்ப்ய நான்யா கதிரிஹாஸ்தி தே ॥

ப்ராது: - தம்பியினிடம்

ஸௌஹ்ருதம் - நட்பை

ஆலம்பய - மேற்கொள்ளும்;

இஹ - இப்பொழுது

26

27

28

தே அந்யா - தேவாருக்கு வேறு

கதி: அஸ்தி ந - கதி இல்லை.

यदि ते मयि कार्यं यदि चादेषि नां हिताम् ।

याच्यमानः प्रयत्नेन साधु वाक्यं कुरुष्व मे ॥

யதி தே மத்ப்ரியம் கார்யம் யதி சாஷ்வதி மாம் ஹிதாம் ।

யாச்யமான: ப்ரயத்னேன ஸாது வாக்யம் குருஷ்வ மே ॥

தே - தேவாருக்கு

மத்ப்ரியம் - எனக்கிடம்மாளுது

கார்யம் - செய்யத்தக்கது

யதி - என்றாலும்

மாம் - அடியாளான

ஹிதாம் ச - நலங்கூறுபவளாகவும்

அவைஷி - அறிந்திருக்கின்றீர்

யதி - என்றாலும்

யாச்யமான: - பிரார்த்திக்கப்படும் தேவாரீர்

மே - அடியாளது

வாக்யம் - விண்ணப்பத்தை

ப்ரயத்னேன - பெரிய மனது செய்து

குருஷ்வ - ஏற்றருளும்.

ஸாது - நலம் காண்பீர்.

प्रसीद पय्यं शृणु जल्पितं हि मे न रोषमेवानुविधातुमर्हसि ।

प्रसीद पय्यं शृणु जल्पितं हि मे न रोषमेवानुविधातुमर्हसि ॥

ப்ரஸீத பய்யம் ஸ்ருணு ஜல்பிதம் ஹி மே ந ரோஷ மோவாநுவிதாது மர்ஹஸி ।

ந ரோஷ மோவாநுவிதாது மர்ஹஸி ।

श्रीमो वृद्धिं தே கோஸலராஜ ஸாநுநா

ந விக்ரஹ: ஸக்ரஸமான தேஜஸா ॥

ப்ரஸீத - திருவுளமுடந்தருளும்.

மே பத்யம் - எனது ஹிதமான

ஜல்பிதம் - மொழியை

ஸ்ருணு - கேளும்.

ரோஷம் - கோபத்தை

அநு விகாதும் ஏவ - விடாது பற்றிய வண்ணமேயிருக்க

அர்ஹஸி ந - கூடாது.

ஹி - ஏனினில்

ஸக்ரஸமான தேஜஸா - இந்திரனை நிகர்த்த ஆற்றலுடைய

தே - தேவாருக்கு

கோஸலராஜ ஸாநுநா - கோசலக்கோமான்கோமகனோடு

29

30

விக்ரஹ: - போர்
கூழம்: ந - யுக்தமன்று;
ஹி - இது நினைனம்.
तदा हि तारा हितमेव वाक्यं तं बालिनं पथ्यमिदं बभावे ।

न सोचते तद्वचनं हि तस्य कलामिपन्नस्य विनाशकाले ॥

ததா ஹி தாரா ஹிதமேவ வாக்யம்
தம் வாலினம் பத்யமிதம் பபாஷே ।

ந ரோசதே தத்வசனம் ஹி தஸ்ய
காலாபிபந்நஸ்ய விநாஸகாலே ॥

ததா - அப்பொழுது
தாரா ஹி - தாரையோ
தம் வாலினம் - அந்த வாலிக்கு
இதம் - மேற்கண்ட
ஹிதம் - நியாயமாயிருக்கிறது
பத்யம் ஏவ - கேட்கமகரமாயிருக்கின்றதுமான
வாக்யம் - சொல்லை
பபாஷே - சொன்னான்.
விநாஸகாலே - அழிவுகாலத்தில்
காலாபிபந்நஸ்ய - காலன் கையகப்பட்ட
தஸ்ய ஹி - அவனுக்கோவென்றால்
தத்வசனம் - அச்சொல்
ந ரோசதே - மனதிற்புகவில்லை.

நித்யபாஷே மூலம் தாராயண வால்மீகியே ஆதித்யவய
ஸ்தர்வியம்ஸி ஸுமந்தஸிவாயம் ஸம்ஹிதாயாம் விஷ்விந்தா கஸ்யுதே
தாராஹிதோக்தி தம் பத்ரஸை: ஸங்க: ॥

31

ஷோடப: ஸர்க: - 18

तामेव बुवतीं तारां ताराधिपनिमाननाम् ।
वाली निर्भर्त्स्यामास वचनं चेदमब्रवीत् ॥

தாமேவம் ப்ருவதீம் தாராம் தாராதிபநிமானனாம் ।
வாலீ நிர்ஹ்ர்த்யாமாஸ வசனம் சேதம்ப்ரவீத் ॥

வாலீ - வாலி
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவதீம் - பேசிக்கொண்டிருக்கும்
தாராதிப நிபாணம் - சந்திரனைப் போன்ற முகமுடைய
தாராம் - தாரையை
நிர்ஹ்ர்த்யாமாஸ - அட்டடினான்.
தாம் - அவனைப் பார்த்து
இதம் வசனம் ச - பின்வரும் சொல்லையும்
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

गर्जतोऽस्य ससरम्मं भ्रातुः शत्रोर्विशेषतः ।

मर्षयिष्याम्यहं केन कारणेन यरानने ॥

கர்ஜதேஃஸ்ய ஸஸம்ரம்பம் ப்ராத: ஸத்ரோர்விபேஷத: ।
மர்ஷயிஷ்யாம்யஹம் கேந காரணனே வரானனே ॥

வரானனே - ஆரணங்கே
ப்ராத: - தம்பியும்
கர்ஜத: - உறுமி கர்ஜிக்கின்றவனும்
விபேஷத: - அதிலும்
ஸத்ரோ: - சத்துருவுமான
அஸ்ய - இவனுடைய
ஸுஸம்ரம்பம் - ஆரவாரத்தை
அஹம் கேந - நான் எந்த
காரணனே - காரணத்தைக்கொண்டு
மர்ஷயிஷ்யாமி - சகிப்பேன்?

अर्षयितानां वृणाणां सप्तरेण्यनिर्विनाम् ।

मर्षणामर्षणं भीरु मरणादतिरिष्यते ॥

அர்ஷயிதானாம் வ்ரணாணாம் ஸமேரேண்யநிர்விநாம்:
மர்ஷணாமர்ஷணம் பீரூ மரணாதிரிஷ்யதே ॥

பீரூ - பயந்தவனே
ஸமேரேண - போரில்
அநிவர்திநாம் - பிறமுதுகிட்டோபாது
அதர்ஷிதானாம் - தோல்வியடைபவர்த்
ஸரணாணாம் - சூரர்களுக்கு
தர்ஷணாமர்ஷணம் - அவமானத்தை சகித்தலென்பது

1

2

3

மரணாத் - மரணத்தைக் காட்டிலும்
அதிரிச்யதே - அதிக கஷ்டமானது.
சோது ந ச சமயோ஽ஃ யுகஸம்சய சயுகே ।

சுயிவஸ்ய ச சரம் ஈனசுயஸ்ய ருஜத: ॥
ஸோடும் ந ச ஸமந்தோஹம் யுத்தகாமஸ்ய ஸம்புகே ।
ஸுகீவஸ்ய ச ஸம்ரம்பம் ஹநகீவஸ்ய கர்ஜத: ॥
யுத்த காமஸ்ய - போரைக்கோரி
கர்ஜத: - கர்ஜிக்கும்
ஹநகீவஸ்ய - கோணக்கழுத்தனாகிய
ஸுகீவஸ்ய - க்கீவனுடைய
ஸம்ரம்பம் ச - ஆர்ப்பரித்தலை
ஸம்புகே ஸோடும் - போரில் பொறுக்க
அஹம் ச - நான் மட்டும்
ஸமந்த: ந - உடன்பட்டவனாகேன்.

न च कार्यं विषादस्ते राघवं प्रति मत्सुते ।

धर्मस्य कृतस्य कथं पापं करिष्यति ॥
ந ச கார்யோ விஷாதஸ்தே ராகவம் ப்ரதி மத்ஸுதே ।
தர்மஸ்ய ச க்ருதஸ்ய ச கதம் பாபம் கரிஷ்யதி ॥

மத்ஸுதே - என் விஷயத்தில்
ராகவம் ப்ரதி - ராகவரை நினைத்து
தே - உனக்கு
விஷாத: ச - கவலை என்பதே
கார்ய: ந - கொள்ளத்தக்கதன்று.
தர்மஸ்ய: ச - தர்மங்களை உள்ளபடியறிந்தவரும்
க்ருதஸ்ய: ச - சதா தர்மானுஷ்டான்முடையவருமான அவர்
பாபம் - தகாத காரியத்தை
கதம் கரிஷ்யதி - எங்ஙனம் புரிவார்?

निर्वत्सव सह स्त्रीभिः कथं भूयोऽनुगच्छसि ।

சோகத் தரித் தாரே நயி ன்ரி: கதா த்வயா ॥
நிவர்தஸவ ஸஹ ஸ்த்ரீபி: கதம் பூயோநுக்ஞ்சஸி ।
ஸௌஹ்ருதம் தர்ஸரிதம் தாரே மயி பக்தி: க்ருதா த்வயா ॥
தாரே - தாரே
பூய: கதம் - இன்னும் ஏன்
அநுகஞ்சஸி - பின்பற்றி வருகின்றனா?
ஸௌஹ்ருதம் - அன்பு
தர்ஸரிதம் - விளங்கக்காட்டி விடப்பட்டது.
த்வயா - உன்னால்
மயி - என்மதித்திலுள்ள
பக்தி: - பக்தியும்

विष्कृतिता कान्तामः पतिनामसौक्यम्

க்ருதா: - வெளிவிடப்பட்டது.
ஸ்த்ரீபி: - மற்று மனைவியர்களுோடு
ஸஹ - கூட
நிவர்தஸவ - திரும்பி போய்விடு.
ஸ்திரியஸ்யஹ் ர்தா சுயிவ் ஜஹி சங்மந் ।

दर्पस्य विन्ध्यानि न च प्राप्तिर्विषयते ॥
ப்ரத்யோதஸ்யாம்யஹம் கதவா ஸுகீவம் ஜஹி ஸம்ப்ரமம் ।
தர்பமஸ்ய விநேஷ்யாமி ந ச ப்ராணா விபோக்ஷயதே ॥

அஹம் - நான்
கதவா - சென்று
ஸுகீவம் - க்கீவனை
ப்ரத்யோதஸ்யாமி - எதிர்த்து போர்புரியப் போகிறேன்.
அஸ்ய - இவனது
தர்பம் ச - செருக்கை மாத்திரம்
விநேஷ்யாமி - ஒழிக்கப் போகிறேன்.
ஸம்ப்ரமம் - மனச்சஞ்சலத்தை
ஜஹி - விட்டுவிடு;
ப்ராணை: ச - அவன் உயிர் மாய்க்கப்படப் போவதில்லை.
விமோக்ஷயதே ந

अहं प्राप्तिरित्यतस्यास्य करिष्यामि यथेष्टितम् ।

ஹிஸ்திஹரேஷ பிசித: ப்ரத்யாஸ்யதி ॥
அஹம் ஹ்யாஜிஸ்திதஸ்யாஸ்ய கரிஷ்யாமி யதேப்ஸிதம் ।
வ்ருகைக் முஷ்டிப்ரஹ்மாரை: ச பிடித: ப்ரத்யாஸ்யதி ॥

அஹம் - நான்
ஆஜிஸ்திதஸ்ய - போரில் எதிர்த்து நிற்கும்
அஸ்ய - இவனுக்கு
யதேப்ஸிதம் ஹி - எவ்வளவு அவச்யமோ அவ்வளவு மட்டுந்தான்
அஹம் - நான்
கரிஷ்யாமி - பிரதிசெய்யப் போகிறேன்.
வ்ருகைக் - மரங்களாலும்
முஷ்டிப்ரஹ்மாரை: ச - முஷ்டிகளின் அடிகளாலும்
பிடித: - புடைக்கப்பட்டவனாய்
ப்ரத்யாஸ்யதி - அவன் திரும்பிப் போய்விடுவான்.

न मे गवितायस्स सहिष्यति दुरात्मवान् ।

கூத் தாரே சஹயஸ்ய சோகத் தரித் நயி ॥
ந மே கவிதமாயஸ்தம் ஸஹிஷ்யதி துராத்மவான் ।
க்ருதம் தாரே ஸஹ்ராயத்வம் ஸௌஹ்ருதம் தர்ஸரிதம் மயி ॥
துராத்மவான் - துஷ்டாத்மாவான் அவன்
கவிதம் - அவனது கொழுப்பால் விளைந்த
மே - எனது

ஆயஸ்தம்	- உபத்திரவத்தை
ஸைவிய்யந	- பொறுக்க முடியாது.
தாரே	- தாரே
ஸஹாயத்வம்	- உன்னால் செய்யக்கூடிய உதவி
க்ருதம்	- செய்யப்பட்டது.
மயி	- என்னிடத்திலுள்ள
ஸௌஹருதம்	- அன்பானது
தர்ஸிதம்	- வெளிக்காட்டப்பட்டது.

यापितासि मम प्राणीनिवत्सव जनेन स ।

अहं जित्वा निवर्तिष्ये तमहं धातरं यणे ॥

ஸாபிதாஸி மம ப்ரானைஸி நிவர்தஸ்வ ஜனேன ச ।
அஹம் ஜித்வா நிவர்திஷ்யே தமஹம் ப்ராதரம் ரணே ॥

மம	- எனது
ப்ரானை:	- பிரான்னமீதும்
ஜயேன ச	- வெற்றியினமீதும்
ஸாபிதா	- ஆணையிடப்பட்டவளாய்
அஸி	- ஆகிராய்.
அஹம்	- நான்
ரணே	- போரில்
தம் ப்ராதரம்	- அந்த தம்பியை
ஜித்வா	- ஜயித்துவிட்டு,
அஹம்	- நான்
நிவர்திஷ்யே	- திரும்புவேன்.
நிவர்தஸ்வ	- திரும்பிப்போ.

तं तु तारा परिष्वज्य वालिनं प्रियवादिनी ।

घकार रुदती मन्दं दक्षिणं सां प्रदक्षिणम् ॥

தம் து தாரா பரிஷ்வஜ்ய வாலினம் ப்ரியவா தினீ ।

சகர ருததீ மந்தம் தக்ஷிணா ஸா ப்ரதக்ஷிணம் ॥

தக்ஷிணா	- சாமர்த்தியசாலியும்
ப்ரியவாதினீ	- சதா உள்ளம் குளிரும்படி பேசுபவளுமான
ஸாதாரா	- அந்தந்தாரை
து	- இவ்விஷயத்தில்
மந்தம்	- சொல்லியதை ஏற்றுக்கொள்ளாதிருந்த
தம்	- அந்த
வாலினம்	- வரலியை
பரிஷ்வஜ்ய	- தழுவி,
ருததீ	- அழுதுகொண்டே
ப்ரதக்ஷிணம்	- பிரதக்ஷிணம்
சகார	- செய்தான்.

10

ततः स्वस्त्ययनं कृत्वा मन्त्रयिषिजयैषिणी ।

अन्तःपुरं सह स्त्रीभिः प्रविष्टा शोकमोहिता ॥

தத: ஸ்வஸ்த்யயனம் க்ருத்வா மந்த்ரயித் விஜயையிணி ।

அந்த:புரம் ஸஹ ஸ்த்ரீபி: ப்ரவிஷ்டா ஸோகமோஹிதா ॥

தத:	- அப்பொழுது
ஸோகமோஹிதா	- சோகத்தால் மெய்மறந்துவிட்ட அவள்
விஜயையிணி	- இவளுக்கு வெற்றியை பிரார்த்திக்கின்றவளாகி
மந்த்ரயித்	- சாஸ்திரோக்தமாய்
ஸ்வஸ்த்யயனம்	- தெய்வப் பிரார்த்தனையை
க்ருத்வா	- செய்துவிட்டு
ஸ்த்ரீபி: ஸஹ	- மற்று மனைவியார்களோடு கூட
அந்த:புரம்	- அந்தப்புரத்திற்கு
ப்ரவிஷ்டா	- போய் சேர்ந்தனள்.

प्रविष्टायां तु तारायां सह स्त्रीभिः स्वमालयम् ।

नगरात्रियं कूडो महासर्प इव घसन् ॥

பரஷ்டடாயாம து தாராயாம ஸஹ ஸ்தார்ப: ஸவமாலயம் ।

நகராந்நிர்யயெள க்ருத்தோ மஹாஸர்ப இவ ஸ்வஸன் ॥

தாராயாம்	- தாரை
ஸ்த்ரீபி:	- மற்று மனைவியார்களோடு
ஹ	- கூட
ஸ்வம்	- தனது
ஆலயம்	- அரண்மனைக்கு
ப்ரவிஷ்டாயாம து	- சென்றபின்னர்
மஹாஸர்ப:	- மகாசர்பம்
இவ	- போல்
ஸ்வஸன்	- பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு
க்ருத்த:	- சிற்றங்கொண்ட அவன்
நகராத:	- நகரத்திலிருந்து
நிர்யயெள	- வெளிப்புறப்பட்டான்.

स निष्यस्य महावेगो वाली परमरोषणः ।

सर्वतस्कारयन् दृष्टिं शत्रुदर्शनकादृशया ॥

ஸ நிஸ்வஸ்ய மஹாவேக: வாலீ ப்ரமரோஷண: ।

ஸர்வதஸ்காரயன் த்ருஷ்ட்யம் ஸத்ருதர்ஸன காங்க்ஷயா ॥

स ददर्श ततः श्रीमान् सुग्रीवं हेमपिञ्जलम् ।

सुसंयितमवष्टब्धं दीप्यमानमिवानलम् ॥

ஸ ததர்ஸ தத: ஸ்ரீமான் ஸுக்ரீவம் ஹேமபிங்கலம் ।

ஸுஸம்யீத மவஷ்ட்ப்தம் தீப்யமான நிவாநலம் ॥

15

ஸ:	- அந்த
ஸ்ரீமான் வாலீ	- ஸ்ரீமானவ வாலீ
பரம ரோஷண:	- மகா கோபங்கொண்டவனாய்.
ஸத்ருதர்ஸன	- சத்ருவைக் கண்டுவிட வேண்டுமெனும்
காங்க்ஷயா	- அவாவால்
மஹாவேக:	- மிக வேகங்கொண்டவனாகி
நிஸ்ரவஸ்ய	- பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே
ஸர்வத:	- நற்புறமும்
த்ருஷ்டிம் சரயன்	- சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டு
ஹேமபிங்களம்	- பொன்னிறமுடையவனும்
ஸுஸம்வீதம்	- நல்ல ஆடையாபரணங்களையணிந்தவனும்
திப்யமாநம்	- கொழுந்துவிட்டெரியும்
அநலம்	- அக்னியை
இவ	- நிகர்த்தவனாய்
அவஷ்டப்தம்	- எதிர்த்து நிற்கும்
ஸுகீர்வம்	- சுகீர்வனை
ஸ:	- அவன்
தத:	- அப்பொழுது
ததர்ஸ	- கண்முன் கண்டான்.

स तं ष्ट्वा महावीर्यं सुग्रीवं पर्यवस्थितम् ।

गाढं पस्विद्ये यासौ बाली परमरोषणः ॥

ஸ தம் த்ருஷ்ட்வா மஹாவீர்யம் ஸுகீர்வம் பர்யவஸ்திதம் ।

காடம் ப்ரதிதே வாலோ வாலீ பரமரோஷண: ॥

18

மஹாவீர்ய:	- மகா வீர்யவானான
ஸ: வாலீ	- அந்த வாலீ
தம் ஸுகீர்வம்	- அந்த ஸுகீர்வனை
பர்ய வஸ்திதம்	- போருக்குத் தயாராய் நிற்பவனாய்
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
பரம ரோஷண:	- மிக சினங்கொண்டவனாகி
வாலு:	- ஆடையை
காடம்	- இறுக்கி
ப்ரதிதே	- பட்டிக்கொண்டான்.

स बाली गाढसंवीतो मुष्टिपुष्टय्य वीर्यवान् ।

सुग्रीवमेवाभिमुखो ययौ योद्धुं कृतक्षणः ॥

ஸ வாலீ காடஸம்வீதோ முஷ்டி முத்யய வீர்யவான் ।

ஸுகீர்வ மேவாபிமுகோ யயௌ யோத்தும் க்ருதக்ஷண: ॥

17

காடஸம்வீத:	- ஆடையை இறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டிருந்த
ஸ:	- அந்த
வீர்யவான்	- வீர்யவானான
வாலீ	- வாலீ
ஸுகீர்வம் ஏவ	- ஸுகீர்வனையே
அபிமுக:	- எதிரில் பார்த்து
க்ருதக்ஷண:	- ஏற்ற சமயமென்றெண்ணி
முஷ்டியை	- முஷ்டியை
உத்யம்ய	- உயரத் தூக்கிக்கொண்டு
யோத்தும்	- அமராட்
யயௌ	- ஆறம்பித்தான்.

स्त्रिष्टुप्तिं समुद्यम्य संरक्षतरमागतः ।

सुग्रीयोऽपि तमुद्दिश्य बालिनं हेममालिनम् ॥

ஸ்ரீஷ்டமுஷ்டியம் ஸமுத்யமய ஸம்ரப்த தரமாகத: ।

ஸுகீர்வோபி தமுத்திர்ய வாலினம் ஹேம மாலினம் ॥

18

ஸுகீர்வ: அபி	- சுகீர்வனும்
ஹேம மாலினம்	- பொன்மானலையையணிந்திருந்த
வாலினம்	- வாலியை
ஸமுத்திர்ய	- நினைத்து,
ஸ்ரீஷ்டமுஷ்டியம்	- இறுக்கிய முஷ்டியை
ஸமுத்யம்ய	- உயரத் தூக்கிக்கொண்டு
ஸம்ரப்த தரம்	- இன்னுமதிக கோபாவேசத்தை
ஆகத:	- ஆடைத்தான்.

तं बाली क्रोधताम्राक्षः सुग्रीवं रणपरिहृतम् ।

आपतन्तं महावेगमिदं वचनमब्रवीत् ॥

தம் வாலீ க்ரோததாம்ராக்ஷ: ஸுகீர்வம் ரணபன்ஸிதம் ।

ஆபத்தம் மஹாவேகமிதம் வசனம்ப்ரவீத் ॥

19

வாலீ	- வாலீ
ரண பன்ஸிதம்	- போர் வீரனும்
மஹாவேகம்	- மகாவேகமாய்
ஆபத்தம்	- எதிர்த்து வருகின்றவனுமான
தம்	- அந்த
ஸுகீர்வம்	- ஸுகீர்வனைப் பார்த்து
க்ரோததாம்ராக்ஷ:	- கோபத்தால் சிவந்த கண்களுற்றவனாகி
இதம்	- பின்வரும்
வசனம்	- சொல்வை
அப்ரவீத்	- மொழிந்தான்.

एष मुष्टिमया बद्धो गाढः संनिहिताङ्गुलिः ।

मया वेगविभूक्तस्ते प्राणानादाय यास्यति ॥

ஏஷ முஷ்டிமயா பத்தோ காட: ஸம்நிஹிதாங்குளி: ।

மயா வேகவிமுக்தஸ்தே ப்ராணாநாதாய யாஸ்யதி ॥

மயா என்னால்

ஸம்நிஹிதாங்குளி: - விரல்களை நெருக்கி

முஷ்டி: - முஷ்டியானது

காட: - கெட்டியாய்

ஏஷ: - இதோ

பத்த: - பிடித்துவிடப்பட்டது.

மயா - என்னால்

வேக விமுக்த: - ஆத்திரத்துடன் பிரயோகிக்கப்பட்ட இது

தே ப்ராணாந் - உனது உயிரை

ஆதாய - பறித்துக்கொண்டு

யாஸ்யதி - போகப்போகிறது.

एवमुक्तस्तु सुग्रीवः क्रुद्धो वालिनमब्रवीत् ।

वयस्य बाहुरमाणां मुखि: पशु मुखनि ॥

ஏவமுத்தஸ்து ஸுக்ரீவ: க்ருத்தோ வாலினமப்ரவீத் ।

தலைவ ச ஹரன் ப்ராணாந முஷ்டி: பதது முந்தனி ॥

ஏவம் - இவ்வாறு

உத்த: - சொல்லப்பட்ட

ஸுக்ரீவ: து - ஸுக்ரீவனும்

க்ருத்த: - சினங்கொண்டவனாகி

வாலினம் - வாலியைப் பார்த்து,

முஷ்டி: ஏவ - இந்த என் முட்டியும்

தவ - உனது

முந்தனி - தலையில்

ப்ராணாந் - உயிரை

ஆஹர்ச - ஒழிக்கின்றதாகவே

பதது - விழுக்கடவது, என்று

அப்ரவீத் - சொன்னான்.

ताडितस्तेन संक्रुद्धस्तमभिक्रम्य वेगितः ।

अभयच्छोणितोद्गारी सोत्पीड इव पर्वतः ॥

தாடிதஸ்தேந ஸங்க்ருத்தஸ்தமபிக்ரம்ய வேகித: ।

அபயச் சோணிதோத்தகாரீ ஸோத்தீட இவ பர்வத: ॥

சுமீரேண து நி:சங் சாலமுத்யாத்ய தைஞ்சா ।

गात्रेणबिहती वाली वज्रेणैव महानिहिः ॥

20

21

22

கிங்கிந்தா காண்டம் - பதினாறாம் ஸர்க்கம்

4029

ஸுக்ரீவேண து நிஸ்ஸங்கம் ஸாலமுத்பாடிய தேஜஸா: ।

காத்ரேஷ்வபிஹதோ வாலீ வஜ்ரேணேவ மஹாகிரி: ॥

வாலீ - வாலி

தேந - அந்த

ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவனால்

தேஜஸா - வஜ்ரவால்

ஸாலம் - ஆச்சாமரமொன்றை

நிஸ்ஸங்கம் - வேரோடு

உத்பாடிய - பிடுங்கி,

ஸமபிக்ரம்ய - கிட்டி

அபிஹத: - தகையப்பட்டவனாய்

காத்ரேஷு - அவயவங்களில்,

மஹாகிரி: - ஒரு பெருமலையானது

வஜ்ரேண - வஜ்ராயுத்தால்

இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

தாடித: - அடிக்கப்பட்டவனாய்,

து - அதனால்

ஸோத்பீட: - அருவிகளோடு கூடிய

பர்வத: இவ - பர்வதம் போலவே

ஸங்க்ருத்த: - சினங்கொண்டு

வேகித: - பரபரப்புற்றவனாய்

சோணிதோத்தகாரீ - ரத்தத்தைக் கக்குபவனாக

அபவத் - ஆயினன்.

स तु वाली प्रचलितः सालताडनविह्वलः ।

शुभारतमाक्रान्तो नीसार्य इव सागरे ॥

ஸது வாலீ ப்ரசலித: ஸாலதாடந விஹ்வல: ।

சூரு பர ஸமாக்ராந்தோ நௌ: ஸாந்தேவ ஸாகரோ

ஸ: வாலீது - அந்த வாலியும்

ஸஸாதாடந விஹ்வல: - ஆச்சாமரத்தால் அடியுண்டதால் மனம்

கலங்கியவனாகி,

ஸாகரோ - சமுத்திரத்தில்

சூருபர ஸமாக்ராந்த: - அதிக பாரத்தால் தத்தளிக்கின்ற

நௌஸார்த: - பெருங்கப்பல்

இவ - போலவே

ப்ரசலித: - தத்தளித்தான்.

तौ भीमबलविक्रान्तौ सुपर्णानिलवेगितौ ।

प्रवृद्धौ घोरवपुषी चन्द्रसूर्याविवाबरै ॥

23

24

தெள பீமபலவிக்ரந்தெள ஸுபர்ணாநிலவேகிதெள ।
ப்ரவ்ருத்தெள கோவபுஷெள சந்த்ரஸுலிங்யாவிலாம்பரே ॥ 25

परस्परमभिप्रेक्ष्य छिद्धान्वेषणतत्परी ॥

பரஸ்பரமபித்ரத்தெள சித்ரான்வேஷண தத்பரெள ॥ 26

பீம பல விக்ரந்தெள- பயங்கரமான ஆற்றலும் ஆண்மையும்
படைக்கப் பெற்றவர்களும்

அமித்ரத்தெள - சத்ரு சம்ஹரர்களும்
அம்பரே - ஆகாசத்தில்
சந்த்ர ஸுலிங்யள - சந்திரன் சூரியன்
இவ - போன்றவர்களுமான
தெள - அவ்விருவர்களும்
பரஸ்பரம் - ஒருவரையொருவர்
சித்ரான் வேஷண - தக்கசமயத்தை யிதர்பார்ப்பதில் ஊக்கம்
தத்பரெள - உடையவர்களாய்
ஸுபர்ண அதில - கருடனையும் வாயுவையும் நிகர்த்த
வேகிதெள - வேகமுடையவர்களாய்
கோர வபுஷெள - பயங்கரத் தோற்றத்தோடு
ப்ரவ்ருத்தெள - மோதினர்.

ततोऽवर्धत वाली तु बलवीर्यसन्वितः ॥

ததோவர் தத வாலீ து பலவீர்ய ஸமந்வித: ॥ 27

தத: வாலீ து - அதன்மேல் வாலியோ
பலவீர்ய ஸமந்வித: - ஆற்றலுடனும் ஆண்மையுடனும் கூடியவனாய்
அவர்த்த - உத்தலாஹம் கொண்டு விளங்கினான்.

सूर्यपुत्रो महावीर्यः सुग्रीवः परिहीयत ॥

ஸூரியபுத்ரோ மஹாவீர்ய: ஸூக்ரீவ: பரிஹீயதே ॥ 28

மஹாவீர்ய: - மிகக் ஆண்மையுற்றவனும்
ஸூரிய புத்ர: - சூரியனது புதல்வனுமாகிய
ஸூக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
பரிஹீயத - சிறிது களைப்புற்றான்.

वालिना मन्दपस्सु सुग्रीवो मन्दयिष्मः ।

வாலினா மந்தபஸ்து ஸூக்ரீவோ மந்தயிஷ்ம: ॥

வாலிநா பக்தநத்பஸ்து ஸூக்ரீவோ மந்தயிஷ்ம: ॥

வாலிநம் ப்ரதி ஸாமக்ஷோ தஸ்யாமாஸ ஸாகவம் ॥ 29

வாலிநா - வாலியால்
பக்தநதர்ப: - கர்வம் குலைந்து

மந்தவிக்ரம: - பலங்குறைந்தவனான
ஸூக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
ஸாமக்ஷ: து - ஆவேசங்கொண்டவனாகி
வாலிநம் ப்ரதி - வாலியினிடம்
ஸாகவம் - வன்மையின் வனத்தை
தஸ்யாமாஸ - காட்டுவித்தான்.

वृक्षः सशाखः सशिखैर्वक्षोतिनिमिर्नखः ।

வ்ருக்ஷ: சசாக: சசிசுக்ஷை: வக்ஷ: புன: ॥

வ்ருக்ஷ: ஸஸாகை: ஸஸிகை: வக்ஷ: கோடி திபைந்ரகை: ॥

முஷ்டிபிர்ஜாநுபி: பத்ரி: பாஹுபிஸ புன: புன: ॥

तयोर्युद्धममूढघोरं वृत्रवासवयोरिव ॥

தயோர்யுத்தமமூத் கோரம் வ்ருத்ரவாஸவயோரீவ ॥ 30

வ்ருத்ர வாஸவயோரீவ-விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும்

எங்ஙனமோ அங்ஙனமே

தயோ: - அவ்விருவர்களுக்கும்

ஸஸாகை: - கிளைகளோடும்

ஸஸிகை: - நுனிகளோடும் கூடிய

வ்ருக்ஷ: - மரங்களாலும்

வக்ஷ: கோடி திபை: - வத்ராயுத்ததின் முனைகளை நிகர்த்த

நகை: - நகங்களாலும்

முஷ்டிபி: - முஷ்டிகளாலும்

ஜாநுபி: - முழங்கால்களாலும்

பத்ரி: - கரங்களாலும்

பாஹுபி: - கைகளாலும்

யுத்தம் - பேராணது

கோரம் - பயங்கரமாய்

புன: புன: - மாறி மாறி

அபூத் - நிகழ்ந்தது.

ती शोणितानि युध्यता वानरी वनचारिणी ।

மேயாவ வ வனாஸிதாத்தெள யுத்தேதாம் வானரெள வனசாரினெள ॥

தெள ஸோணிதாத்தெள யுத்தேதாம் வானரெள வனசாரினெள ॥

மேகாவீவ மஹாஸபதைஸ்தஜ்யாநெள பரஸ்பரம் ॥ 31

வனசாரினெள - வனத்தில் சஞ்சரிக்கும்

வானரெள - வானரர்களாகிய

தெள - அவ்விருவர்களும்

ஸோணிதாத்தெள - குருதி தோய்ந்தவர்களாய்

மேகவ்	- இரு மேகங்கள்
இவ	- போலவே
மஹாஸப்தை:	- பேரொலிகளால்
பரஸ்பரம்	- ஒருவரை ஒருவர்
தர்ஜயானௌ	- பயமுறுத்திக்கொண்டு
யுத்யேதாம்	- போர் புரிந்தார்கள்.

ஹியமானமயாபயஸ்யத் சுகிரீவ வானரேஷம் ।

ப்ரேக்மானி ஷிஷீவ ராபவ் ச முஹூஃ ॥

ஹியமானமதபாய்யத் ஸுக்ரீவம் வானரேஸுவரம் ।
ப்ரேக்மானாணம் திஸஸ்சைவ ராகவம் ச முஹூர்முஹூ: ॥

ஸ:	- அந்த
ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்,
வானரேஸுவரம்	- வானர மன்னனான
ஸுக்ரீவம்	- ஸுக்ரீவனை
ஹியமானம்	- களைத்து
திஸ: ச	- எல்லா திக்குகளிலும்
முஹூ: முஹூ:	- அடிக்கடி
வீக்ஷமானம் ஏவ	- பார்க்கிறவனாகவும்
அத	- அப்பொழுது
அபஸ்யத்	- கவனித்தார்.

தतो रामो महात्मा आतं एवा हरीश्वरम् ।

शरं च विक्षते वीरो बालिनो वधकारणात् ॥

ததோ ராமோ மஹாதேஹோ ஆர்தம் த்ருஷ்ட்வா ஹரீஸுவரம் ।

ஸரம் ச விக்ஷதே வீரோ வாலிதோ வதகாரணாத் ॥

மஹாதேஹ:	- அமானுஷ்யமான ஆற்றலுடையவரும்
வீர: சராம:	- வீரருமான ஸ்ரீராமர்,
ஹரீஸுவரம்	- வானர மன்னனை (சுக்ரீவனை)
ஆர்தம்	- சங்கடத்திலிருப்பவனாய்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்க்கு,
தத:	- அதன்மேல்
வாலிந:	- வாலியினது
வதகாரணாத்	- வதையை உத்தேசித்து
ஸரம்	- பாணத்தில்
வீக்ஷதே	- கண்ணாக்கினார்.

ततो धनुर्वि संधाय शरमाशोविषीयम् ।

पूरयामास तच्चापं कालचक्रमिवान्तकः ॥

32

33

ததோ தறுஷி ஸந்தாய ஸரமாஸரிவிஷோபமம் ।
பூரயாமாஸ தச்சபம் காலசக்ரமிவாந்தக: ॥

தத:	- அதன்மேல்
ஆஸரிவிஷோபமம்	- சுப்பத்தை நிகர்த்த
ஸரம்	- பாணத்தை
தறுஷி	- வில்லில்
ஸந்தாய	- பூட்டி
தச்சபம்	- அந்த வில்லை
அந்தக:	- எமன்
காலசக்ரம்	- எமதண்டத்தை
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
பூரயாமாஸ	- சித்தமாக்கிக் கொண்டார்.

तस्य ज्यातलघोषेण त्रस्ताः पत्रयैश्चराः ।

प्रदुषुवुर्ग्रासिव युगान्त इव मोहिताः ॥

தஸ்ய ஜ்யாதலகோஷேண த்ரஸ்தா: பத்ரயேஸ்வரா: ।
ப்ரதுஷ்டுவர் ம்ருகாஸ்சைவ யுகாந்த இவ மோஹிதா: ॥

தஸ்ய	- அவரது
ஜ்யாதல கோஷேண	- தாணின்டங்கார ஒசையால்.
யுகாந்தே	- பிரளயகாலத்தில்
இவ	- போலவே
பத்ரரதேஸ்வரா: ச	- பெரும் புறவைகளும்,
ம்ருகா: ஏவ	- விலங்குகளும்
த்ரஸ்தா:	- திடுமூற்று
மோஹிதா:	- மதிசுலங்கி
ப்ரதுஷ்டுவ:	- நரநபுறமும் ஒடத் தலைப்பட்டன.

मुकुसु वज्रनिर्घोषः प्रदीप्ताशिसंनिभः ।

राघवेण महाबाणो बालिवक्त्रसि पातितः ॥

முக்குஸு வஜ்ரநிர்கோஷ: ப்ரதீப்தாஸநி ஸந்திப: ।

ராகவேண மஹாபாணோ வாலிவக்ஷஸி பாதித: ॥

வஜ்ரநிர்கோஷ:	- வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்து ஒலிக்கிறதும்,
ப்ரதீப்தாஸநி ஸந்திப:	- ஜ்வலிக்கும் மின்னலை நிகர்த்ததும்,
ராகவேண	- ஸ்ரீராமால்
முத்த: து	- விடப்பட்டதுமான
மஹாபாண:	- மஹாபாணமானது
வாலிவக்ஷஸி	- வாலியின் மார்பில்
பாதித:	- பாய்க்கப்பட்டு விளங்கிற்று.

34

35

36

ततस्तेन महातेजा वीर्योत्सिक्तः कपीश्वरः ।

वैरोनाभिहतो वाली निपपात महितलं ॥

ததஸ்தேந மஹதேஜா வீர்யோத்ஸிக்த: கபீஸ்வர: ।

வேகோநாபிஹதோ வாலி நிபபாத மஹிதலே ॥

தத: - அப்பொழுது
மஹாதேஜா: - பெரும் ஆற்றலுடையவனும்
வீர்யோத்ஸிக்த: - கொழுப்புதலைக்கேறியவனும்
கபீஸ்வர: - கபி மன்னனுமான
வாலி - வாலி
தேந - அதனால்
வேகேந - உக்கிரமாய்
அபிஹத: - அடியுண்டவனாய்
மஹிதலே - பூமியில்
நிபபாத - சாய்ந்துவிட்டான்.

इन्द्राय इवीद्धूतः पीर्णमायां महितलं ।

आश्रयुक्समये मासि गतश्रीको विवेतनः ॥

இந்தரத்தவனு இவோத்தூத: பெள்ளுணமாய்மாம் மஹிதலே ।

ஆஸ்ரவயுக்ஸமயே மாஸி கதஸ்ரீகோ விசேதன: ॥

ஆஸ்ரவயுக்ஸமயே - ஐப்பசி மாதம் (கௌட தேசத்தில்) உத்ஸவம்

மாஸி - மாஸத்தில்
பெள்ளுணமாய்மாம் - பெள்ளுணி தினத்தில்
மஹிதலே - பூமியில்
உத்தூத: - இறக்கப்பட்ட
இந்தர் த்வஜ: - இந்திரபீக்பத்தை வரையப்பட்ட கொடி.
இவ - போலவே
விசேதன: - அறிவிழந்து
கதஸ்ரீக: - ஒளிருன்றியவனானான்.

नरोत्तमः कालयुगान्तकोपमं शरोत्तमं क्षयनक्यमूषितम् ।

ससजं दीप्तं तममित्रमदनं सधूममनि मुखतो यथा हरः ॥

நோத்தம: கால யுகாந்த கோபமம்

ஸரோத்தமம் காஞ்சன ரூப்ய பூஷிதம் ।

ஸஸஜ தீப்தம் தமமித்ர மந்தனம்

ஸதூமமக்திம் முகதோ யதா ஹர: ॥

நரோத்தம: - புருஷோத்தமரான ஸ்ரீராமர்

கால யுகாந்த கோபமம் - பிரளயகாலத்து எமனை நிகர்த்ததாய்

37

காஞ்சன ரூப்ய பூஷிதம் - பொன்னாலும் வெள்ளியாலும்
அலங்கரிக்கப்பட்டதும்

அமித்ர மந்தனம் - சத்துருக்களை அழிப்பதும்
தீப்தம் - ஒளியுற்று விளங்குகிறதுமான
தம் - அந்த
ஸரோத்தமம் - ஸரோத்தமத்தை (சிறந்த பாணத்தை)
ஹர: - சிவபெருமான்.
ஸதூமம் - புகையோடுகடிய
அக்னிம் - ஊழித்தீயை
முகத: - வாயிலிருந்து
யதா - கக்குவது எவ்வாறோ அவ்வாறே
ஸஸஜ - அப்பொழுது விடுத்தார்.

अथोदितः शोणिततोयविवधेः सुप्रसिताशोक इवानिलोदितः ।

विवेतनी वासवसुसुराहवे विक्षिप्तिस्त्वय्यवद्विंशतिं गतः ॥

அதோஷித: ஸோணித தோயவிஸ்ரவைய: ॥

ஸுபுஷ்பிதாஸோக இவாநிலோத்தத: ॥

விசேதனோ வாஸவஸுசுரஹவே

விப்ரம்ஸிதேந்தரத்தவனு வத் கூழித் கத: ॥

வாலவஸுசுர: - இந்திரனது புதல்வன் வாலி

ஆஹவே - பேரூரில்

ஸோணித தோய - ரத்தநீர்பெருக்குகளால்

விஸ்ரவைய: -

உக்ஷித: - நனைக்கப்பட்டவனாய்

விசேதந: - பிறஞ்ஞையற்றவனாய்

அநிவோத்தத: - காற்றால் அடிபாறி வீழ்த்தப்பட்ட

ஸுபுஷ்பிதாஸோக: - நிறையப்பூத்த அசோகமரம்

இவ - போலவும்

விப்ரம் ஸிதேந்தர் - இறக்கப்பட்ட இந்திரதவஜம் போலவும்

த்வஜவத்

கூழித் - பூமியில்

அத - அப்பொழுது

கத: - விழுந்தான்.

40

திப்பய்க்கே முக்த ஸாவஸோ வஸவிகீப ஆதிவஸ்ய
சுத்யகீபஸ்தி ஸதஸ்கீபஸம் ஸம்ஹிதஸம் கிஷ்கிந்தா கண்ணம்
வாலிஸம்ஹாரோ நாம கோபம: ஸர்க: ॥

39

ஸப்ததபு: ஸர்க: - 17

ततः शरेणामिहतो रामेण रणकर्कशः ।

पपात सहसा वाली निवृत्त इव पादपः ॥

தத: ஸரேணாமிஹதோ ராமேண ரணகர்க்ஷ: ।

பபாத ஸஹஸா வாலி நிவ்ருத்த இவ பாதப: ॥

ரணகர்க்ஷ: - போரில் தீரணும்

ராமேண - ஸ்ரீராமரால்

ஸரேண - ஒரு பாணத்தால்

ஸஹஸா - வலுவாய்

அபிஹத: - அடியுண்டவனுமான

வாலி - வாலி

நிவ்ருத்த - வேரறுக்கப்பட்ட

பாதப: இவ - மரம்போலவே

தத: - அப்பொழுது

பாத - சாய்ந்து கிடந்தான்.

स भूमी व्यस्तसर्वाङ्गस्तप्तकाञ्चनमूषणः ।

अपतद्देवराजस्य मुक्तश्चिरिव ध्वजः ॥

ஸ பூமௌ ந்யஸ்தஸர்வாங்கஸ தப்த காஞ்சன பூஷண: ।

அபதத் தேவராஜஸ்ய முக்தஸர்மிரீவ த்வஜ: ॥

தப்த காஞ்சன பூஷண: - நல்ல பொன்னாபரணங்களுையனியப்

பெற்றிருந்த

ஸ: - அவன்

ந்யஸ்த ஸர்வாங்க: - சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சகல அவயவங்களை

உடையவனாய்

பூமௌ - பூமியில்

முக்த ஸர்மி: - கயறுகள் அவிழ்க்கப்பெற்ற

தேவராஜஸ்ய - இந்திரனுது

த்வஜ: இவ - துவஜம்போலவே

அபதத் - விழுந்துகிடந்தான்.

वस्मिन्निपतिते भूमी हृद्यंघ्राणां गणेश्वरे ।

नष्टचन्द्रमिव व्योम न व्यराजत भूतलम् ॥

தஸ்மின் நிபதிதே பூமௌ ஹர்ப்ருக்ஷாணாம் கணேஸ்வரே ।

நஷ்ட சந்தரமீவ வ்யோம ந வ்யராஜத பூதலம் ॥

ஹர்ப்ருக்ஷாணாம் - குரங்குகளுடையவும் கரடிகளுடையவும்

கணேஸ்வரே - கணங்களுக்கு மன்னனான

1

2

3

விஷ்ணுதா காண்டம் - பதினேழாம் ஸர்க்கம்

தஸ்மின் - அவன்

பூமௌ - பூமியில்

நிபதிதே - விழுந்ததும்

நஷ்ட சந்தரம் - சந்திரனில்லா

வ்யோம இவ - வானம் போலவே

பூதலம் - அவனுது ராஜ்யம்

வ்யராஜத ந - பொலிவிழந்தது.

भूमी निपतितस्यापि तस्य देहं महात्मनः ।

न श्रीर्जाति न प्राणा न तेजो न परात्मनः ॥

பூமௌ நிபதிதஸ்யாபி தஸ்ய தேஹம் மஹாத்மன: ।

ந ஸ்ரீ ஜஹதி ந ப்ராணா ந தேஜோ ந பராத்ம: ॥

பூமௌ - பூமியில்

நிபதிதஸ்ய அபி - நிபதிதப்பட்ட போதிலும்

தஸ்ய மஹாத்மன: - அந்த மகாத்மாவின்னுது

தேஹம் - உடலை விட்டு

ஸ்ரீ: - உடலின் மேனியும்

ந ஜஹதி - மாறவில்லை.

ப்ராணா: - உயிரும்

ந - போகவில்லை.

தேஜ: - உடலின் ஒளியும்

ந - குன்றவில்லை

ப்ராத்ம: - மனோதையுமும்

ந - மழுங்கவில்லை.

शक्रता वरा माला कञ्चनी वज्रमुषिता ।

दधार हरिमुख्यस्य प्राणस्तेजः श्रियं च सा ॥

ஸக்ரதத்தா வரா மாலா காஞ்சனி வஜ்ரமூஷிதா ।

ததா ஹரிமுக்யஸ்ய ப்ராணான் தேஜ: ஸ்ரியம் ச ஸா ॥

ஹரிராஜஸ்ய - வானர மன்னனுடைய

காஞ்சனி - பொன்மயமானதும்

வஜ்ரமூஷிதா - வைரங்களிழைக்கப்பெற்றதும்

ஸக்ரதத்தா - இந்திரனாலளிக்கப்பட்டதுமான

ஸா - அந்த

வரா மாலா - உத்தமமான மாலை

ப்ராணான் - உயிரையும்

தேஜ: - உடலினொளியையும்

ஸ்ரியம் ச - உடலின் மேனியையும்

ததா - நிலைத்திருக்கச் செய்தது.

4

5

स तया मालया वीरो हैमया हरियूथपः ।

सन्ध्यानुगतपर्यन्तः पयोधर इयामवत् ॥

ஸ தயா மாலயா வீரோ ஹைமயா ஹரிபூதப: ।

ஸந்த்யாநுகதபர்யந்த: பயோதர இயாமவத் ॥

ஹரிபூதப:

வீர: ஸ:

தயா

ஹைமயா மாலயா

ஸந்த்யாநுகத பர்யந்த:

பயோதர: இவ

அபவத்

தோன்றினான்.

तस्य माला च देह्य मर्धायी च यः शरः ।

त्रिधैव रघिता लक्ष्मीः पतितस्यापि शोभते ॥

தஸ்ய மாலா ச தேஹய: ச மர்மகாதீ ச ய: ஸர: ।

த்ரிதேவ ரசிதா லக்ஷ்மி: பதிதஸ்யாபி ஸோபதே ॥

பதிதஸ்ய

தஸ்ய லக்ஷ்மி:

மாலா ச தேஹ: ச

மர்மகாதீ

ஸர:

ய: ச

அபி

த்ரிதா ரசிதா இவ

ஸோபதே

तदस्त्रं तस्य वीरस्य स्वर्णार्णभावयन्म् ।

रामबाणासनोत्थितमावहत परमा गतिम् ॥

ததஸ்த்ரம் தஸ்ய வீரஸ்ய ஸ்வர்க மார்க ப்ரபாவனம் ।

ராமபாணாஸநோத்தி ப்ரதமாவஹத் பரமம் கதிம் ॥

ராமபாணா ஸநோத் -

ராமருடைய விவ்வினின்று விடப்பட்டதும்

கதிப்தம்

ஸ்வர்க மார்க

ப்ரபாவனம்

தத் அஸ்த்ரம்

வீரஸ்ய

தஸ்ய

பரமம் கதிம்

அவஹத்

ஸ்வர்க்கமாகிற எவ்வையை அடைய

அதிபிரயோஜனமாகிற

அந்த பாணமானது

வீரனான

அவனுக்கு

நந்தியை

உண்டாக்கிற்று.

6

7

8

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - பதினேழாம் ஸர்க்கம்

4039

त तया पतितं संख्ये गतात्रिंशन्निवानलम् ।

தம் ததா பதிதம் ஸங்க்யே கதா:சிஷ்ய மிவானலம் ॥

ययातिमिव पुण्यान्ते देवलोकान् परिच्युतम् ।

आदित्यमिव कालेन युगान्ते भुवि पातितम् ॥

யயாதிமிவ புண்யாந்தே தேவலோகாந் பரிச்யுதம் ।

ஆதித்யமிவ காலேந யுகாந்தே புவி பாதிதம் ॥

महेन्द्रमिव दुर्धर्ष महेन्द्रमिव दुःसहम् ।

महेन्द्रपुत्रं पतितं वालिनं हेममालिनम् ॥

மஹேந்த்ரமிவ துர்தர்ஷம் மஹேந்த்ரமிவ துஸ்ஸஹம் ।

மஹேந்த்ர புத்ரம் பதிதம் வாலினம் ஹேமமாலினம் ॥

सिंहोरस्कं महाबाहु वीरस्य हरिलोचनम् ।

लक्ष्मणावुचो रामो ददर्श शतैतेनम् ॥

ஸிஹோரஸ்கம் மஹாபாஹும் தீப்தாஸ்யம் ஹரிஸோசனம் ।

லக்ஷ்மணாநுசரோ ராமோ ததர்ஸாகதசேனம் ॥

ததா ராம: - அப்பொழுது ஸ்ரீராமர்

லக்ஷ்மணாநுசர: - லக்ஷ்மணர் பின்பற்றிவர

கதா:சிஷ்யம் - துவாலையில்லாத

அனலம் இவ - அக்விஸைப் போலிருக்கிறவனும்,

புண்யாந்தே - புண்யத்தின் முடிவில்

தேவ லோகாந் - தேவலோகத்திலிருந்து

பரிச்யுதம் - விழுந்த

யயாதிம இவ - யயாதிசைப் போலிருக்கிறவனும்,

யுகாந்தே - பிரளய காலத்தில்

காலேந - சிவபெருமானால்

புவி பாதிதம் - பூமியில் தள்ளப்பட்ட

ஆதித்யம் - சூரியபகவானை

இவ - போலிருக்கிறவனும்,

மஹேந்த்ரம் இவ - இந்திரனைப்போல

துர்தர்ஷம் - செருக்குற்றவனும்,

மஹேந்த்ரம் - இந்திரனை

இவ - போலவே

துஸ்ஸஹம் - அணுக முடியாதவனும்,

ஸிங்கத்தையொத்த மார்புடையவனும்,

மஹாபாஹும் - நீண்ட கைகளையுடையவனும்,

தீப்தாஸ்யம் - தீவலிக்கும் முகமுடையவனும்,

9

10

11

12

ஹரிலோசனம்	- கபிலநிற் கண்களையுடையவனும்,
புதிதம்	- அதர்மத்தால் கேடடைந்தவனும்,
ஸங்க்யே	- போரில்
கதசேதனம்	- பிரக்ஞையிழந்து
புதிதம்	- பூமியில் விழுந்து கிடக்கிறவனுமான
தம்	- அந்த
ஹேமமாலினம்	- பொன்மாலையையணிந்த
மஹேந்த்ர புத்ரம்	- இந்நிரனுது புதல்வனான
வாலினம்	- வாலியை
ததர்ஸ	- பார்த்தார்.

बहुमान्य च तं वीरं वीक्षमाणं शनैरिव ।

उपयातो महावीर्यो आतरी रामलक्ष्मणौ ॥

பஹுமான்ய ச தம் வீரம் வீக்ஷமானம் ஸனேரீவ ॥	13
உபயாதௌ மஹாவீர்யௌ ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥	
மஹாவீர்யௌ	- மகாவீரர்களும்
ப்ராதரௌ	- ஸஹோதரர்களான
ராமலக்ஷ்மணௌ	- பூர்வமாகும் லக்ஷ்மணரும்,
வீரம்	- குரனும்
ஸனே: இவ	- முடியாததைத்தனக்கு விளங்கக்காட்டிக்கொண்டே
லக்ஷ்மாணம் ச	- பார்ப்பவனுமான
தம் பஹுமான்ய	- அவனை, கௌரவித்து
உபயாதௌ	- அணுகினார்கள்.

स भूमावपतेजोऽसुमिहतो नष्टचेतनः ॥

ஸ பூமாவல்பதேஜோ அஸுமிஹதோ நஷ்ட சேதன: ॥	14
ஸ:	- அவன்
நஷ்ட சேதன:	- பிரஜ்ஞையில்லாதவனாய்
அல்பதேஜோ அஸு:	- குன்றிய ஒளியும் உயிருமுடையவனாய்
பூமௌ நிஹத:	- தரையில் விழ்த்தப்பட்டுக் கிடந்தான்.

अर्थसंहिता वाचा गर्वितं रणगर्वितः ।

तं हृष्टा राघवं वाली लक्ष्मणं च महाबलम् ॥

அர்த்த ஸம்ஹிதயா வாசா கர்விதம் ரண கர்வித: ।
தம் த்ருஷ்ட்வா ராகவம் வாலீ லக்ஷ்மணம் ச மஹாபலம் ॥

अवदीत् प्रथितं वाक्यं पर्य्य धर्मसंहितम् ॥

அப்ரவீத் ப்ரஸ்ரிதம் வாக்க்யம் பருஷம் தம்ஸம்ஹிதம் ॥ 15

ரணகர்வித:	- போர்ச்செருக்குற்ற
வாலீ	- வாலி
அர்த ஸம்ஹிதயா	- நற்பயனையளிக்கவல்ல
வாசா	- சொற்கொண்டு
கர்விதம்	- அஹங்காரத்தை நன்கு விளங்கக் காட்டுகின்றதும்
பருஷம்	- நிந்திதமாயிருக்கிறது
தர்மஸம்ஹிதம்	- தர்மநெறிகொண்டதும்
ப்ரஸ்ரிதம்	- வினயத்துடன் வெளிவருகிறதுமான
வாக்க்யம்	- பின்வரும் சொல்லை
தம்	- அந்த
ராகவம்	- ராகவரையும்
மஹாபலம்	- மகாபலவானான
லக்ஷ்மணம் ச	- லக்ஷ்மணரையும்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து
அப்ரவீத்	- மொழிந்தான்.

परस्परुखदधे कृत्वा को नु प्रापस्त्वया गुणः ।

यदहं युवसंख्यः शरेणोरसि साक्षितः ॥

பரஸ்ப்ரமுகவதம் க்ருத்வா கோ நு ப்ராப்தஸ்த்வயா குண: ।	16
யதஹம் யுத்த ஸம்ரப்த: ஸரேணோரஸி தாஹத: ॥	
யுத்த ஸம்ரப்த:	- யுத்தகாரியத்தில் ஈடுபட்டிருந்த
அஹம்	- நான்,
ஸரேண	- ஒரு பாணத்தால்
உரஸி	- மார்பில்
தாஹத:	- அடிக்கப்பட்டேன்.
யத்	- என்கிறபடியால்,
பராஸ்ப்ரமுக வதம்	- எதிர்த்து போர்ப்புரிய வராதிருந்த ஒருவனைக்
க்ருத்வா	- செய்துவிட்டு,
த்வயா	- உம்மால்
ப்ராப்த:	- அடையப்பட்ட
குண: க: நு	- பயன் என்னவோ?

त्वं नराधिपते: पुत्र: प्रथित: प्रियदर्शनः ।

कुलीनः सखसंपन्नस्तेजस्वी चरितव्रतः ॥

த்வம் நராதிபதே: புத்ர: ப்ரதித: ப்ரியதர்ஸன: ।	17
குலீன: ஸத்தவ ஸம்பந்நஸ் தேஜஸ்வீ சரிதவ்ரத: ॥	
நீரோ,	- நீரோ,
நராதிபதே:	- ஒரு சகர்வர்த்தியின்
புத்ர:	- புதல்வர்;

ப்ரியதர்ஸன: - நல்லநோக்குடையவர்;
 குலின: - மேற்குலத்திலுதித்தவர்;
 ஸத்வ ஸம்பந்ந: - பிறவி உத்தம குணங்களுற்றவர்;
 தேஜஸ்வீ - தேஜோவான்;
 சரிதவ்ரத: - தர்மமானுஷ்டானமுடையவர்;
 ப்ரதித: - பிரசித்திபெற்றவர்.

रामः करुणदेवी च प्रजानां च हितं रतः ।

சாமுக்ஷி மஹேஸ்வர: சமயஜி உதயத: ॥

ராம: கருணவேதீ ச ப்ரஜாநாம் ச ஹிதே ரத: ।
 ஸாநுக்ரோஸோ மஹோதஸாஹ: ஸமயஞோ த்ருடவ்ரத: ॥

इति ते सर्वभूतानि कथयन्ति यशो भुवि ॥

இதி தே ஸர்வபூதாநி கதயந்தி யஸோ புவி ॥ 18

ராம: - லோகாபிராமர்;
 கருணவேதீ - தண்ணீரின் பெருமையை விளக்கக்கூடிய;
 ஸாநுக்ரோஸ: - கருணை புரிபவர்;
 ப்ரஜாநாம் - பிரஜைகளுடைய;
 ஹிதே ச - நன்மை ஒன்றிலேயே;
 ரத: - ஈடுபட்டவர்;
 மஹோதஸாஹ: - அமானுஷ்ய ஆற்றலுடையவர்;
 ஸமயஞ: - லோகதர்ம விதிகளை நன்றி அறிந்தவர்;
 த்ருடவ்ரத: - தர்மவிதிகளை வழுவாது நிகழ்த்துகின்றவர்;
 புவி - உலகில்;
 ஸர்வ பூதாநி - ஜனங்களெல்லோரும்;
 தே யஸ: - உமது புகழை;
 இதி ச - மேற்கண்டவண்ணம்;
 கதயந்தி - பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

दमः शमः क्षमा धर्मा धृतिः सत्यं पराक्रमः ।

பாதிவானா ஸுபா ராஜந் டக்ஷாயணகாரிபு ॥

தம: ஸம: க்ஷமா தர்மோ த்ருதி: ஸத்யம் பராக்ரம: ।
 பாந்திவாநாம் குணா ராஜந் தண்டஸ்சாப்யபகாரிஷு ॥ 19

ராஜன் - அரசர்;
 தம: - பாபத்தொழில்களுக்கு மனம் செலுத்தாமை,
 ஸம: - ஐந்தேந்திரியத்தன்மை,
 க்ஷமா - கொடுமை,
 தர்ம: - தர்மானுஷ்டானம்,
 த்ருதி: - ஆண்மை,

ஸத்யம் - ஸத்தியம்,
 பராக்ரம: - ஆற்றல்,
 அபகாரிஷு அபி - அபகாரஞ்செய்தவரிடத்தில் மாத்மிரம்
 தண்ட: ச - தண்டனை விதித்தல், ஆகிய இவைகள்
 பார்திவாநாம் - அரசர்குரிய
 குணா: - குணங்கள்.
 तान् गुणान् संख्यायामस्य चाभिजनं तव ।

தான் குணான் ஸம்ப்ரதாயாஹமக்ஸ்யம் சாபிஜனம் தவ ।

தான் குணான் ஸம்ப்ரதாயாஹமக்ஸ்யம் சாபிஜனம் தவ ।
 தாநா ப்ரதிஷித்தோபி ஸுக்ரவேண ஸமாகத: ॥ 20

தாரயா - தாரையால்
 ப்ரதிஷித்த: ஸன் - தடை செய்யப்பட்ட
 அஹம் - நான்
 தவ - உனது
 அக்ஸ்யம் - சர்வோத்திருஷ்டமான
 அபிஜனம் - நற்குலப் பிறவியையும்
 தான் - அந்த
 குணான் ச - நிருக்கல்யாண குணங்களையும்
 ஸம்ப்ரதாய - நம்பி,
 ஸுக்ரவேண - க்ரீர்வனோடு
 ஸமாகத: - அமராத வந்தேன்.

न सामन्येन संख्यं प्रमत्तं योदधुमर्हति ।

இதி நே சுவிக்ஸ்யபநா ஷப்யாஷநி தவ ॥

ந மான்யேந ஸம்ரப்தம் ப்ரமத்தம் யோத்தும்ஹதி ।

இதி மே புத்தி ருத்பந்தா பபூவாத்ஸநே தவ ॥ 21

தவ - உம்மை
 அதர்ஸநே - கண்டிராதபோது
 அவ்யேந - வேறொருவனோடு
 ஸம்ரப்தம் - சிவ்ஸ்கொண்டவனாய்
 ப்ரமத்தம் - உம்மைக் கவனியாநிருந்த
 மனம் - என்னை
 யோத்தும் அஹதி ந - எதிர்க்க ராமர் உடன்படார்
 இதி - என்று
 உத்பந்தா - தீர்க்காலோசனையின் மேல் விளைந்ததான
 மே புத்தி: - எனது நிச்சயம்
 பபூவ - இருந்தது.

न त्वा विनिहतात्मानं धर्मध्वजमधार्मिकम् ।

जाने पापसमाचारं क्षुणः कूपनिवावृतम् ॥

ந த்வாம் விநிஹதாத்மானம் தர்மதவஜமதர்மிகம் ।

ஜானே பாபஸமாசாரம் த்ருணை: கூபநிவாவ்ருதம் ॥

த்வாம்

- உம்மை

விநிஹதாத்மானம் - ஆத்மாவையழித்துக் கொண்டவராகவும்

தர்மதவஜம் - தர்மத்தை கொடியநாட்டிய

ததர்மிகம் - அதர்மிஷ்டனாகவும்

பாப ஸமாசாரம் - பாபத்தொழிலையே செய்கிறவனாகவும்

த்ருணை: - புற்களால்

ஆவ்ருதம்

- மூடப்பட்ட

கூபம்

- கிணறை

இவ

- போன்றவரென்றும்

நஜானே

- இதுவரையில் பிரத்தியக்ஷானுபவம்

இல்லாதவனாக நானிருக்கிறேன்.

22

सतां वेधधरं पापं प्रच्छन्नमिव पावकम् ।

नाहं त्वामभिजानामि धर्मच्छायाभिसंवृतम् ॥

ஸதாம் வேஷதரம் பாபம் ப்ரச்சன்னமிவ பாவகம் ।

நாஹம் த்வாம் அபிஜானாமி தர்மச்சத்மாஸிஸம்வ்ருதம் ॥

த்வாம்

- உம்மை

ஸதாம்

- நல்லோர்களுடைய

வேஷதரம்

- வேளிவேடம் பூண்ட

பாபம்

- பாபியாகவும்

ப்ரச்சன்னம்

- வெண்ணீர் பூத்த

பாவகம் இவ

- அக்னியைப்போலவெ

தர்மச்சத்மாபி

- தர்மத்தைப் போர்த்த வஞ்சகனாகவும்

ஸம்வ்ருதம்

- நான்

அஹம்

- இதுவரையில் பிரத்தியக்ஷானுபவம்

இல்லாதவனாகயிருக்கிறேன்.

23

विषये वा पुरे वा ते यदा नापकरोम्यहम् ।

न च त्वामभजाने च कस्मात्तव ह्यस्मिन्निवसम् ॥

விஷயே வா புரே வா தே யதா நாபகரோம்யஹம் ।

ந ச த்வாமவஜானே ச கஸ்மாத்த்வம் ஹம்ஸ்யஸிஸ்பிஷம் ॥

फलमूलानि नित्यं वानरं वनगोचरम् ।

मानिहाप्रतियुध्यन्तमन्येन च समागतम् ॥

24

சிஷ்விந்தா காண்டம் - புதினோதம் ஸர்க்கம்

பல ஸுலாஸனம் நித்யம் வானாம் வநகோசரம் ।

மாமிறாப்ரதியுத்த மன்யேத ச ஸமாகதம் ॥

25

தே விஷயே வா

- உமதுநாட்டிலோ,

புரே வா

- நகரிலோ,

அஹம்

- நான்

அபகரோமிந

- அபகாரஞ்செய்திலேன்;

த்வாம் ச

- உம்மையும்

அவஜானே ந ச

- அவமரியாதை பண்ணவும்ல்லை;

யதா

- இப்படியிருக்கையில்

கஸ்மாத்

- யாது காரணம் பற்றி

த்வம்

- நீர்

நித்யம்

- எப்பொழுதும்

வநகோசரம்

- வனத்தில் திரிந்துகொண்டு

பலஸுலாஸனம்

- கனிகளையும் கிழங்குகளையும் உணவாய்க்

கொண்ட

வானாம்

- வானனும்,

அன்யேந ச

- வேறொருவனோடேயே

ஸமாகதம்

- போர்புரிந்து கொண்டிருந்தவனும்

அப்ரதியுத்தம்

- உம்மைச் சேண்டாதவனும்

அகிஸ்பிஷம்

- ஒரு பாவத்தைபுறியாதவனுமான

மாம்

- என்னை

இஹ

- இப்பொழுது

ஹம்ஸி

- வதைக்கிறீர்.

कः क्षत्रियकुलं जातः श्रुतवाग्दृश्यायः ।

धर्मलिङ्गप्रतिच्छन्नः क्रूरं कर्म समाचरेत् ॥

க: க்ஷத்ரியகுலே ஜாத: ஸ்ருதவாந் நஷ்டஸம்ஸய: ।

தர்மலிங்கப்ரதிச்சன்ன: க்ரூரம் கர்ம ஸமாசரேத் ॥

26

க்ஷத்ரியகுலே

- க்ஷத்திரியகுலத்தில்

ஜாத:

- பிறந்தவனும்

நஷ்டஸம்ஸய:

- கசடற

ஸ்ருதவாந்

- கற்றறிந்தவனுமான

க:

- எவன்

தர்ம லிங்கப்ரதிச்சன்ன: - தர்மஸூர்த்தியென வெளிவேடம் தரித்தவனாய்

க்ரூரம் கர்ம

- கொடிய செயலை

ஸமாசரேத்

- செய்யத் தலைப்படுவான்?

राम राजकुलं जातो धर्मवानिति विश्रुतः ।

अमर्षो भव्यरूपेण किमर्थं परिधावसि ॥

ராம ராஜகுலே ஜாதோ தர்மவாநிதி விஸ்ருத: ।
அபவ்யோ பவ்யகுபேண கிமர்தம் பரிதாவஸி ॥

27

ராம - ராம!
ராஜகுலே - ராஜகுலத்தில்
ஜாத: - பிறந்தவரென்றும்
தர்மவாந் இதி - தர்மவாஸென்றும்
விஸ்ருத: - பெயர்கொண்டு விளங்குகிறீர்.
அபவ்ய: - தீதொழிவற்றவனாய்
பவ்யகுபேண - நல்லவன்போல்
கிமர்தம் - ஏன்
பரிதாவஸி - நீதிநிகன்றீர்?

सान दानं क्षमा धर्मः सत्यं धृतिपरान्धि ।

பாதிவானா முனா ராஜந்ஷக்ஷாப்யவகாரிபு ॥

ஸாம் தானம் ஷக்மா தர்ம: ஸத்யம் த்ருதி பராக்ரமென ।
பாநிதிவானாம் குணா ராஜன் தண்டபரஸாய்பகாரிஷு ॥

28

ராஜன் - அரசர்
ஸாம் - ஸாமம், (1)
தானம் - தானம், (2)
க்ஷமா - க்ஷமம், (3)
தர்ம: - தர்மரானுஷ்டானம்,
ஸத்யம் - சத்தியம்,
த்ருதி பராக்ரமென - ஆண்மை, ஆற்றல்,
அபகாரிஷு அபி - அபகாரம் செய்தவரிடத்தில் மாத்நிரம்
தண்ட: ச - தண்டனை விதித்தல், ஆகிய இவைகள்
பாநிதிவானாம் - அரசர்க்குரிய
குணா: - குணங்கள்.

1. ஸாம், தானம், பேதம், தண்டம் என்ற நான்கு உபாயங்களில் முதல் உபாயம்மீய
ஸாமம், அதாவது சமந்தானம் செய்துகொண்டுவிடல்.
2. மேற்கண்ட உபாயங்களில் இரண்டாவது உபாயமாகிய தானமென்பது அதாவது கஞ்சம்
கொடுத்து சிறகுவை வசமாகிக்கி கொடுக்கும்.
3. நம்மாவது குன்றும்மலையென வந்தையனுபவித்துப் பொறுத்திருத்தல்.

वयं वनचरा राम मुगा मूलफलशानाः ॥

வயம் வனசரா ராம ம்ருகா மூல்பலாஸநா: ॥

29

ராம - ராம!
மூல்பலாஸநா: - கிழக்குகளையும் கனிகளையும் உணவாக்கிக்
கொண்ட
வயம் - நாங்களை,
வனசரா: - காட்டில் சஞ்சரிக்கும்
ம்ருகா: - மிருகங்கள்.

एषा प्रकृतिरस्माकं पुनस्त्वं नरेक्षरः ॥

ஏஷா ப்ரக்ருதிரஸ்மாகம் புனஸ்த்வம் நரேக்ஷர: ॥

30

நரேக்ஷர - அரசர்
ஏஷா - இது
அஸ்மாகம் - எங்களது
ப்ருக்ருதி: - இயற்கை,
த்வம் - நீரை
புனஸ: - மன்னன்.

भूमिर्हिरण्यं स्यात् व विग्रहे करणानि च ।

புமிர்ஹிரண்யம் ச ஸ்யத் விஶ்ரேஹே காரணானி ச ।

தந்ர கஸ்தே வனேஸோபோ மதியேஷா பலேஷுவா ॥

31

புமி: - மண்ணும்
ஹிரண்யம் - பொன்னும்
ஸ்யம் ச - வெள்ளியும்
விக்ரஹே - கலக விஷயத்தில்,
காரணானி ச - ஏதுக்களாகின்றன.
தந்ர - இவைகளில் தரணாகட்டும் அல்லது
மதியேஷா - எனது
பலேஷுவா - விவஹாரங்களில் தரணாகட்டும்
தே - உமக்கு
வனே லாப: க: - காட்டில் ஆவதென்ன?

नयख विनयखीनी निप्रहानुप्रहावपि ।

ராயவூதிரசகிணா ந மூபா: காயமூதய: ॥

நயஸக் விநயஸகிணே திக்ரஹாநுக்ரஹாவபி ।
ராஜவூதிரி ஸஸகிணா ந ந்ருபா: காம வ்ருத்தய: ॥

32

நய: ச - அநநெறி வழுவா ராஜத்திறமும்
விநய: ச - தனித்து போகத்தலும்
உபேள - ஆகிய இரண்டும்
நிக்ரஹநுக்ரஹவ் - சிசுநித்தல், அணுக்கிரகித்தல், இரண்டும்
அபி - இவைவாயும் சேர்ந்த
ராஜவ்ருத்தி: - அரசநெறிவாணது
அஸஸகிணா - விபரிதமாய் பிரயோகிக்கத்தக்கதன்று;
ந்ருபா: - மன்னர்கள்
காம வ்ருத்தய: - மனம் போனபடியெல்லாம் எதையும்செய்து
முடிக்கின்றவர்களாக
ந - இருத்தலாகாது.

त्वं तु कामप्रधानस्य कोपनखानवस्थितः ।

राजदूतस्य संकीर्णः क्षासदनपरायणः ॥

தவம் து காமப்ரதாநஸ்ச கோபநஸ்சாநவஸ்தித: ।

ராஜதூதருத்தைஸ் ச ஸங்கீர்ண: பரராஸந பராயண: ॥

தவம் து

காமப்ரதாந: ச

- நீரோ,

- மனத்தில் தோன்றியதையே சர்வமுமாய்க்

- கொண்டவராயிருக்கின்றீர்,

- கோபத்திற்குட்பட்டவராயிருக்கின்றீர்.

கோபந: ச

ராஜ வ்ருத்தை:

- அரசு நெற்களிலோ

ஸங்கீர்ண:

- அகத்தராய்

அநவஸ்தித:

- தம்மப்பற்றற்றிருக்கின்றீர்.

பரராஸந பராயண:

- பாணமெய்வதையே எதற்கும் சிறந்த

- வாழியாய்க் கொண்டவராயிருக்கின்றீர்.

न तेऽस्त्यपचितिर्धर्मं नायं बुद्धिरवस्थिता ॥

इन्द्रियैः कामवृत्तः सन् कृष्यसे मनुजेश्वर ।

ந தே(அ)ஸ்த்யபசிதிர் தர்மே நாய் தே புத்திரவஸ்திதா ।

இந்த்ரியை: காமவ்ருத்த: ஸந் க்ருஷ்யஸே மநுஜேஸ்வர ॥

மநுஜேஸ்வர

- மனவா

தர்மே

- தர்மத்தில்

தே

- உமக்கு

அபசிதி:

- சலியாது களெரவித்தலென்பது

அஸ்திந

- இல்லை.

அந்தே

- ஒரு காலத்தில்

புத்தி:

- புத்தியானது

ந அவஸ்திதா

- நிலைபெற்றதாக இல்லை.

காம வ்ருத்த: ஸந்

- மனம் போகிறபடி எதையும்

- செய்கின்றவனாயிருந்து கொண்டு

இந்த்ரியை:

- ஐம்புலன்களால்

க்ருஷ்யஸே

- அலைக்கப்படுகிறீர்.

इत्था बाणेन काकुत्स्थ मासिहानपराधिनम् ।

किं वक्ष्यसि सता मय्ये कर्म कृत्वा सुदुष्करम् ॥

ஹத்வா பாணேன காகுத்ஸ்த மாசிஹாநபராதினம் ।

கிம் வக்ஷ்யஸி ஸதாம் மத்யே க்ருத்வா கர்ம ஸுதுஷ்கரம் ॥

காகுத்ஸ்த

- ராம!

இஹ

- இப்பொழுது

அநபராதினம்

- குற்றம் செய்யாத

மாம்

- என்னை

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - பதினேழாம் ஸர்க்கம்

பாணேன

- பாணத்தால்

ஹத்வா

- அடித்துத் தள்ளிவிட்டு

ஸுதுஷ்கரம்

- எப்படிப் பார்த்தாலும் அடாத

கர்ம

- காரியத்தை

க்ருத்வா

- செய்துவிட்டு,

ஸதாம்

- புண்யாந்மாக்களுக்கு

மத்யே

- நிபாயமென்கிற விஷயத்தில்

கிம் வக்ஷ்யஸி

- யாது சொல்வீர்?

राजस बलस्य गोघ्नशिरः प्राणिवधे रतः ।

नास्तिकः परिवेता च सर्वे निरयगामिनः ॥

ராஜஹா ப்ரஹ்மஹா கோக்நஸ்சோ: ப்ராணிவதே ரத: ।

நஸ்திக: பரிவேத்தா: ச ஸர்வே நிரயகாமின: ॥

ராஜஹா

- அரசனைக் கொன்றவனும்,

ப்ரஹ்மஹா

- அந்தனைனைக் கொன்றவனும்,

கோக்ந:

- கோவதை செய்தவனும்,

சோ:

- பிறர் பொருளை அபஹரித்தவனும்,

ப்ராணிவதே

- பிராணிகளின் ஹிம்ஸையில்

ரத:

- அருபைப்படாதவனும்,

நாஸ்திக:

- தெய்வமொன்றை ஒப்புக்கொள்ளாதவனும்,

பரிவேத்தா

- தமையன் கலியாணமாகாநிருக்க கலியாணம்

- செய்துகொண்டு விட்ட தம்பியுமாகிய

ஸர்வே

- இவர்களைல்லோரும்

நிரயகாமின:

- நரகத்திற்குப் போய்ச் சேருகிறவர்கள்.

सूचकश्च कदर्यश्च मित्रघ्नो गुरुत्पणः ।

लोकं पापात्मनामेते गच्छन्त्यत्र न संशयः ॥

ஸூசகஸ்ச கதர்யஸ்ச மித்ரக்நோ குருதல்பக: ।

லோகம் பாபாத்மநாமேதே கச்சந்த்யத்ர ந ஸம்ஸய: ॥

ஸூசக: ச

- ஒருவருக்கு மட்டும் தெரிந்திருக்கிற ரகசியங்களை

- எல்லோருமறியப் பகிர்க்கப்படுத்துபவனும்,

கதர்ய: ச

- பேராசைபுற்றவனும்,

மித்ரக்ந:

- நம்பினைவைனைக் காட்டிக் கொடுக்கின்றவனும்,

குருதல்பக:

- குருபத்தினி கற்பமித்தவனும்,

ஏகே

- ஆகிய இவர்கள்

பாபிதம்நாம்

- பாபிகளுக்குரிய

லோகம்

- லோகத்தை

கச்சந்தி

- அடைகின்றார்கள்;

அத்ர

- இதில்

ஸம்ஸய: ந

- ஐயமில்லை.

अधायं चर्म मे सखी रोमाप्यस्थि च वर्जितम् ।

अभक्ष्याणि च मांसानि त्वद्विधैर्धर्मचारिभिः ॥

அதார்பம் சரம் மே ஸத்யீ ரோமணயஸ்தி ச வர்ஜிதம் ।

அபக்ஷ்யாணி ச மாம்ஸாநி த்வத்விதத தர்மசாரிபி: ॥

த்வத்விதத:

- உம்போன்ற

தர்மசாரிபி:

- தர்மமானுஷ்டானமுடைய

ஸத்யீ:

- புண்யநீர்மாக்கலால்

மே

- எனது

சரம்

- தேவ

அதார்பம்

- அணியத்தகாதது;

ரோமாணி

- ரோமங்களும்

அஸ்தி ச

- எலும்பும்

வர்ஜிதம்

- நீக்கத்தக்கது;

மாம்ஸாநி ச

- மாம்ஸங்களும்

அபக்ஷ்யாணி

- புசிக்கத்தக்கதன்று.

पञ्च पञ्चनखा भव्या बभूवन्तेण राघव ।

शल्पकः शविघो गोघा शशः कूर्मः पञ्चनः ॥

பஞ்ச பஞ்சநகா பஷ்யா ப்ரஹ்மஷுத்ரேண ராகவ ।

ஸல்பக: ஸவாஸ்தோ கோதா ஸஸ: கூர்மஸ்ச பஞ்சம: ॥

ராகவ

- ராம!

ப்ரஹ்மஷுத்ரேண

- அந்தணராலும் சுத்தநிரியராலும்

பஞ்ச

- ஐந்து

பஞ்சநகா:

- ஐந்து நகமுள்ள ஐந்துக்கள்

பக்ஷ்யா:

- புசிக்கத்தக்கவைகள்.

ஸல்பக:

- முள்ளம்பன்றி,

ஸ்வாஸ்தோ

- பன்றி,

கோதா

- உரும்பு,

ஸஸ:

- முயல்,

பஞ்சம:

- ஐந்தாவதாகிற

கூர்ம: ச

- ஆமைமயமாகிற இவைகளே.

चर्म चास्थि च मे राज्ञः स्मृशन्ति मनीषिणः ।

अभक्ष्याणि च मांसानि सोऽहं पञ्चनखो हतः ॥

சரம் சாஸ்தி ச மே ராஜன் ந ஸ்ப்ருஸந்தி மநீஷிண: ।

அபக்ஷ்யாணி ச மாம்ஸாநி ஸோஹம் பஞ்சநகோ ஹத: ॥

ராஜன்

- அரசர்

மே

- எனது

38

39

40

விஷ்விந்தா காண்டம் - பதினேழாம் ஸர்க்கம்

4051

சரம் ச

- தேவையும்

அஸ்தி ச

- எலும்பையும்

மநீஷிண:

- மெரியோர்கள்

ஸ்ப்ருஸந்தி ந

- தொடமாட்டார்கள்.

மாம்ஸாநி ச

- மாம்சங்களும்

அபக்ஷ்யாணி

- புசிக்கத் தகாதவைகள்,

பஞ்சநக:

- ஐந்து நகமுள்ள

ஸ: அஹம்

- அந்த நான்

ஹத:

- புடைத்து வீழ்த்தப்பட்டேன்.

तारया वाक्यमुक्तीऽहं सत्यं सर्वज्ञा हितम् ।

तदतिशय्य मोहेन कालस्य वशमागतः ॥

தாரயா வாக்ய முக்தோஹம் ஸத்யம் ஸர்வஞயா ஹிதம் ।

தததிசய்ய மோஹேன காலஸ்ய வஸமாகத: ॥

ஸர்வக்ஞா

- விஷயங்களின் ரூபங்களையறிந்த

தாரயா

- தாரையால்

ஹிதம்

- ஹிதமாயிருக்கிறது

ஸத்யம்

- சத்தியமுமான

வாக்யம்

- சொல்லை

உக்த: அஹம்

- சொல்லப்பட்ட நான்,

தத்

- அதை

மோஹேன

- அசுட்டுத்தனத்தால்

அதிசய்ய

- உல்லங்கனம் செய்து,

காலஸ்யவஸம்

- எமனது ஆளுகைக்கு

ஆகத:

- அடிமையானேன்.

त्यया नाथेन ककुत्स्थ न सनाथा वसुधरा ।

प्रमदा शीलसंपन्ना धूर्तन पतिना यथा ॥

தவயா நாதேந காகுத்ஸ்த ந ஸநாதா வஸுந்தரா ।

ப்ரமதா ஸீலஸம்பந்நா தாதேந பதிநா யதா ॥

ஸீல ஸம்பந்நா

- நல்லொழுக்கமுடைய

ப்ரமதா

- ஒரு பெண்

தாதேந

- வஞ்சகனான

பதிநா

- பதியால்

யதா

- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,

காகுத்ஸ்த

- ராம!

வஸுந்தரா

- நிலமகள்

நாதேந

- நாதனாகிய

தவயா

- உம்மால்

41

42

ஸநாதா - அவளுக்கேற்ற நாதனுடையவளாக
ந - இவ்வை.

शायो वैकुण्ठिकः सुखो मध्यस्थितमानसः ।

कथं दशस्येन त्वं जातः पापो महात्मना ॥

ஸடோ நைக்குதிக: சுஷுத்ரோ மித்யா ப்ரஸாரிதமானஸ: ।

கதம் தஸரதேந த்வம் ஜாத: பாபோ மஹாத்மநா ॥

ஸட: ।

நைக்குதிக:

சுஷுத்ர:

மித்யாப்ரஸாரிதமானஸ:- பொய்வேடந்தரித்த நன்னடத்தைபுள்ள

பாப: த்வம்

மஹாத்மநா

தஸரதேந

கதம்

ஜாத:

छिन्नचारित्रकक्षयेण सता धर्मातिवर्तिना ॥

त्यक्ष्यमाश्नुषोनाहं निहतो रामहस्तिना ॥

சின்ன சாரித்ர கக்ஷயேண ஸதாம் தர்மாதிவர்தினா ।

த்யக்ஷதர்மாங்குஸேநாஹம் நிஹதோ ராமஹஸ்தினா ॥

சின்ன சாரித்ர

கக்ஷயேண

த்யக்ஷ தர்மாங்குஸேந - தர்மமாகிற அங்குசத்திற்கடங்காததும்,

ஸதாம்

தர்மநிவர்தினா

ராமஹஸ்தினா

அஹம்

நிஹத:

அறுக்கப்பட்ட நன்னடத்தையாகிற
கச்சையுடையதும்,
தர்மநிவர்தினா - என்னோர்களின்
தர்மநியையீறி கண்டபடி திரியும்
ராமனெனும் யானையால்
நான்
அடித்துத் தள்ளப்பட்டேன்.

अशुभं चाप्युक्तं च सतां चैव विगर्हितम् ।

वक्ष्यसे चेष्टां कृत्वा सन्निः सह समागतः ॥

அஸுபம் சாப்யுக்தம் ச ஸதாம் சைவ விகர்ஹிதம் ।

வக்ஷ்யஸே சேத்ருசம் க்ருத்வா ஸந்நி: ஸஹ ஸமாகத: ॥

அஸுபம் ச

அயுக்தம் ச

ஸதாம்

விகர்ஹிதம் ஏவ

இழிவாயிருக்கிறதை

43

44

45

க்ருத்வா ச

ஸந்நி: ஸஹ

ஸமாகத: ச

சத்ருசம்

அபி வக்ஷ்யஸே

செய்துவிட்டு,
நல்லவர்களோடு கூட
ஸதஸிவிரூக்கும் நீர்
இப்படியெல்லாம்
பகிரங்கமாய் ஒப்புக் கொள்வீரா?

उदासीनेषु योऽस्मासु विक्रमस्ते प्रकाशितः ॥

अपकारिषु ते राम नैव पर्यामि विक्रमम् ।

உதாஸிநேஷு யோஸ்ஸமாஸு விக்ரமஸ்தே ப்ரகாஸரித: ।

அபகாரிஷு தே ராமன தவ பர்யாமி விக்ரமம் ॥

ராம!

உதாஸிநேஷு

அஸ்மாஸு

ஏத

அயம்

விக்ரம:

ப்ரகாஸரித:

தே

விக்ரமம்

அபகாரிஷு

ந பர்யாமி ஏவ

உன்னா காரியங்களில் தலையிடாத
எங்களிடத்தில்
எந்த
இந்த
பராக்கிரமமானது
காட்டப்பட்டதோ அந்த
உனது
பராக்கிரமத்தை
அபகாரம் செய்தவர்களிடத்தில்
நான் காணவில்லையே.

व्यमानस्तु युयुथा मया यदि नृपात्मज ।

अथ विषस्वत देवं पर्यस्वत् निहतो मया ॥

த்ருஸ்யமானஸ்து யுத்யேதா மயா யதி ந்ருபாத்மஜ ।

அத்ய வைவஸ்வதம் தேவம் பர்யஸேஸ்த்வம் நிஹதோ மயா ॥

ந்ருபாத்மஜ

மயா

த்ருஸ்யமான: து

யுத்யேதா: யதி

அத்ய

த்வம்

மயா

நிஹத:

வைவஸ்வதம் தேவம்: யமதேவனை

பர்யே:

நேரில் கண்டிருப்பீர்.

स्वयाहस्येन तु ऋणे निहतोऽहं दुरासदः ।

प्रसुप्तः पन्नगेनेव नरः पानवशो गतः ॥

46

47

தவயாத்ருஸ்யேந து ரணே நிஹதோஹம் துராஸத: ।

ப்ரஸுப்த: பன்னகேநேவ ந: பாணவஸம் கத: ॥

48

ரணே	- போரில்
துராஸத:	- வெல்ல முடியாதவனான
அஹம்	- நான்,
அத்ருஸ்யேந து	- மறைந்திருந்தே
தவயா	- உம்மால்,
பாணவஸம் கத:	- குடித்து மயங்கி
ப்ரஸுப்த:	- தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்
ந:	- ஒரு மனிதன்
பன்னகேந	- ஒரு சர்ப்பத்தினால்
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
நிஹத:	- கொல்லப்பட்டேன்.

சுமீவபிரியகாமென யதூதேஸ்மி ஹதஸ்தவயா ।

சாமேவ யதி பூர்வ் த்வமேததர்ஸமசோதய: ॥

ஸுக்ரீவ பரியகாமேன யத்க்ருதேஸ்மி ஹதஸ்தவயா ।

மாமேவ யதி பூர்வம் த்வமேததர்ஸமசோதய: ॥

49

மேயிலிமஹமேகாஹா த்வான்விஸ்யாம்யஸ்சயம் ॥

மைதிலிமஹமேகாஹா த்வா நயிஷ்யாம் ஸம்ஸயம் ।

யத்க்ருதே - எதை உத்தேசித்து

ஸுக்ரீவ பரியகாமேன - சுக்ரீவனுக்கு நன்மை செய்ய எண்ணிய

தவயா

- உம்மால்

ஹத: அஸ்மி

- நான் கொல்லப்பட்டேனோ,

ஏததர்ஸம்

- இக்காரியத்தில்

மாம் ஏவ

- என்னையே

பூர்வம்

- முன்னமேயே

தவம்

- நீர்

அப்சோதய: யதி

- நியமித்திருப்பீராகில்

மைதிலிம்

- ஜானகியை

அஹம்

- நான்

ஏகான்ஹாது

- ஒரு தினத்திலேயே

ஆநயிஷ்யாமி

- கொண்டு வருவேன்,

அஸம்ஸயம்

- இதற்கையமில்லை.

ராக்ஸீ வ துராஸான் தவ மாயிபஹரிணம் ।

மீயாயா து வசுமீவ வசுதா சீமகே தவ ॥

ராக்ஸம் ச துராத்தமனாம் தவ பார்யப ஹாரிணம் ।

க்ரீவாயாம் து தஸக்ரீவம் பந்தத்வா ஸம்ப்ரததே தவ ॥

50

தவ

- உமது

பார்யப ஹாரிணம்

- மனையாட்டியை அபஹரித்த

துராத்தமனாம்

- கெட்ட எண்ணமுடைய

ராக்ஸம்

- அரக்கனான

தஸக்ரீவம் ச

- ராவணனையும்

க்ரீவாயாம்

- கழுத்தில்

பந்தத்வா

- சுருக்கிட்டு,

தவது

- உம்மிடமே

ஸம்ப்ரததே

- கொண்டு வந்து சேர்த்திருப்பேன்.

न्यस्तां सागरतोये वा पाताले वापि मैथिलीम् ।

आनयेयं तयादेशाच्छेवतामश्वत्थीमिव ॥

ந்யஸ்தாம் ஸாகரதோயே வா பாதாளே வாபி மைதிலிம் ।

ஆனயேயம் தவாதேஸாத் சுவேதாமஸ்வதிரிமீவ ॥

51

மைதிலிம்

- ஜானகியை

ஸாகரதோயே வா

- சமுத்திர ஜலத்திலோ,

பாதாளே வா அபி

- பாதாளத்திலோ,

ந்யஸ்தாம்

- வைக்கப்பட்டவளாயிருந்தாலும்,

தவ

- உமது

ஆதேஸாத்

- ஆக்கினையைக் கொண்டு

சுவேதாம்

- வெள்ளை

அஸ்வதரீம்

- குதிரையை

இவ

- எவ்வண்ணமோ அவ்வாறே*

ஆனயேயம்

- கொண்டு வருவேன்.

*அதாவது, அகரர்களைய மதுகைடர்களால் வெள்ளைக் குதிரை ரூபமாகி திருடிப் போகப்பட்டதை, கிஷ்ணுபரவான் ஹங்க்ரீவ உருவங்கொண்டு மீட்டிவந்தது என்பதேமோ அவ்விதமே.

युक्तं यत् प्राप्नुयाद्राज्यं सुग्रीवः स्वर्गते मयि ।

अयुक्तं यदधर्मेण त्वयाहं निहतो रणे ॥

யுத்தம் யத் ப்ராப்நுயாத் ராஜ்யம் ஸுக்ரீவ: ஸ்வர்கதே மயி ।

அயுத்தம் யததர்மணே தவயாஹம் திறதோ ரணே ॥

52

மயி

- நான்

ஸ்வர்கதே

- ஸ்வர்க்கம் புகுந்தபின்

ஸுக்ரீவ:

- ஸுக்ரீவன்

ராஜ்யம்

- ராஜ்யத்தை

ப்ராப்நுயாத்

- அடைவான்

யத்

- என்ஹிஅது

யுத்தம்

- தியாயம்,

ரணே

- போரில்

தவயா

- உம்மால்

அதர்மேன	- தர்மத்திற்கு மாறாய்
அஹம்	- நான்
நிலமத:	- கொல்லப்பட்டேன்
யத்	- என்ற இது
அபுத்தம்	- அநியாயம்.

காமவீவியோ லோக: காலேன வியியுஜ்யதே ||

சம் சேனவதா ப்ராத்முதர் சபு சிவ்யதாம் ||

காமமேவம்விதே லோக: காலேந விநியுஜ்யதே ||
காமம் சேத்பவதா ப்ராத்முததாம் ஸாது சிந்த்யதாம் ||

காமம்	- போனது போகட்டும்,
ஏவம்விதே	- ஒப்படித்தான்
லோக:	- உலகு
காலேந	- விதியால்
விநியுஜ்யதே	- நடத்தப்படுகிறது.
பவதா	- உம்மால்
ப்ராத்மம்	- செய்ப்பட்டது
சுமம் சேத்	- நியாயமாயிருக்கிறதென்றால்,
ஸாது	- ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதாகிய
உத்தரம்	- பதில்
சிந்த்யதாம்	- ஆலோசிக்கப்பட்டும்.

इत्येवमुक्त्वा परिशुष्वक्वः सरामिघाताद्व्यथितो महात्मा ।

समीक्ष्य रामं रविसनिकारां तूष्णीं बभूवामरराजसुनुः ||

இத்யேவ முத்தவா பரிஸாஷ்கவத்தர:

ஸராபிகாதாத் வ்யதிதோ மஹாத்மா ।

ஸமீக்ஷ்ய ராமம் ரவி ஸந்திகாஸம்

தூஷ்ணீம் பபூவாமரராஜஸுநு: ||

அமர ராஜஸுநு:	- தேவேந்திரனது புத்தவனும்,
மஹாத்மா	- மகாதைரியசாலியும்,
ஸராபிகாதாத்	- பாணத்தாலடிபுண்டதால்
வ்யதித:	- மிகவாதைப்படுகின்றவனும்,
பரிஸாஷ்க வத்தர:	- வாயுலர்ந்தவனுமான அவன்
இதி ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
ரவி ஸந்திகாஸம்	- சூரிய பகவானை நிகர்த்த
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
ஸமீக்ஷ்ய	- பார்த்து,
உத்தவா	- சொல்லிவிட்டு,
தூஷ்ணீம் பபூவ	- மௌனமாயிருந்தான்.

நித்யாந்தே ஸ்ரீமத் ராமாயண வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதர்மியம்ஸி ஸுதர்மியஸாம் ஸம்ஸித்யஸாம் விஷ்வித்தா காண்டே
ராமாதிகேடோ நாம் ஸந்தபு: ஸங்க: ||

அஷ்டாதபு: ஸர்க: - 18

इत्युक्तः प्रथितं वाक्यं धर्मार्थसहितं हितम् ।

परुषं वालिना रामो निहतेन विवेतसा ||

இத்யுக்த: ப்ரஸ்ரிதம் வாக்க்யம் தர்மார்த ஸஹிதம் ஹிதம் ।

பருஷம் வாலிநா ராமோ நிஹதேந விசேதஸா ||

விசேதஸா	- மெய்மறந்து
நிஹதேந	- அடித்துத் தள்ளப்பட்ட
வாலிநா	- வாலியால்
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
தர்மார்த ஸஹிதம்	- தர்மத்திற்கு இயைந்ததும்,
ஹிதம்	- நியாயமாயிருக்கிறதும்,
ப்ரஸ்ரிதம்	- வணக்கத்தோடு வெளிவந்ததும்,
பருஷம்	- நிஷ்டுரமாயிருக்கிறதுமான
வாக்க்யம்	- சொல்லை
இதி	- மேற்கண்டவாறு
உத்த:	- சொல்லப்பட்டார்.

तं निष्प्रममिवादित्यं मुक्तोयमिवाम्बुदम् ।

उक्तवाक्यं हरिशिखमुपशान्तमिवानलम् ||

தம் நிஷ்ப்ரமமிவாதித்யம் முக்த தோய மிவாம்புதம் ।

உக்தவாக்க்யம் ஹரி ஸ்ரேஷ்ட முபசாந்த மிவானலம் ||

धर्मार्थगुणसंपन्नं हरीशरमनुत्तमम् ।

अधिष्ठितस्तदा रामः पद्मादालिनामबवीत् ||

தர்மார்த குணஸம்பந்தம் ஹரிஸ்வரமநுத்தமம் ।

அதிஷ்டிதஸ்ததா ராம: பஸ்ஸாத் வாலினம்பரீவித் ||

ததா - அப்பொழுது

அதிஷ்டித: - நிந்தித்துப் பேசப்பட்ட

ராம:, - ஸ்ரீராமர்,

நிஷ்ப்ரபம் - ஒளிமிழந்த

ஆதித்யம் - சூரியனை

இவ - போலிருக்கிறவனும்,

முத்த தோயம் - நீரைப்பொழிந்த

அம்புதம் - மேகத்தை

இவ - போலிருக்கிறவனும்,

ஹரிஸ்ரேஷ்டம்	- வானோத்தமனும்,
உபஸ்ரந்தம்	- அவிந்த
அநலம்	- அக்னியை
இவ	- போலிருக்கிறவனும்
ஹரிஸ்வரம்	- வானர மன்னனும்
உக்தவாக்யம்	- நிஷ்ருச் சொல்லைச் சொல்லியவனுமான
தம்	- அந்த
வாலினம்	- வாலியைப் பார்த்து
பஸ்சாத்	- அதன்மேல்
அநுத்தமம்	- சிறந்ததும்
தர்மார்த்த குணஸம்பந்தம் - தர்மார்த்த குணங்களுடன் கூடியதாயும்	
அப்ரவித்	- பின்பவருமாறு சொன்னார்.

धर्मस्य च कामं च समयं चापि लौकिकम् ।

अविज्ञाय कथं बाल्यान्सामिहाद्य विगर्हसे ॥

தர்மமந்தம் ச காமம் ச ஸமயம் சாபி லௌகிகம் ।

அவிஞாய கதம் பால்யாத் மாமிஹாத்ய விஹ்ரஸே ॥

தர்மம் ச	- தர்மத்தையும்,
காமம்	- அதனால் விரும்பப்படுகிறதான்
அர்தம் ச	- புருஷார்த்தத்தையும்,
லௌகிகம்	- உலக
ஸமயம் அபி	- கோட்பாடையும்,
பால்யாத்	- பரிபூண ஞானமின்மையால்
அவிஞாய ச	- உள்ளபடியறிவாது.
அத்ய	- இப்பொழுது
இஹ மாம்	- இது விஷயத்தில் என்னை
கதம்	- ஏன்
விஹ்ரஸே	- குற்றங்களுகின்றனவை?

अपृष्ट्वा बुद्धिसंपन्नान् वृद्धानाचार्यसंमतान् ।

सौम्य बानरचापययात्किं मां वक्तुमिहैच्छसि ॥

அப்ருஷ்ட்வா புத்திஸம்பந்தநாந் வருத்தநாசார்யஸம்மதான் ।

ஸௌமய வானரசாபல்யாத் கிம் மாம் வக்துமிஹேச்சஸி ॥

ஸௌமய	- அப்பா
புத்தி ஸம்பந்தநாந்	- நுட்பங்களையறிந்தவர்களும்,
ஆசார்ய ஸம்மதான்	- ஆசார்யர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களுமான
வ்ருத்தநாந்	- பெரியோர்களை

அப்ருஷ்ட்வா	- கேட்டறிவாது.
வானரசாபல்யாத்	- குரங்கின் குறுகுறுத்தன்மையால்
மாம்	- என்னை
இஹ	- இவ்விஷயத்தில்
கிம் வக்தும்	- ஏன் துவக்க
இச்சஸி	- துணிந்தனை?

इक्ष्वाकूणामिदं भूमिः सशैलवनकानना ।

मृगपक्षिमनुष्याणां निग्रहप्रमहादपि ॥

இஷ்வாகூணாமியம் பூமி: ஸைரலவனகாநநா ।

ம்ருக பக்ஷிமநுஷ்யாணாம் நிஃரஹ ப்ரஹ்மாவபி ॥

ஸைரல வனகாநநா -	மலைகளும், வனங்களும், உபவனங்களும்
	- அடங்கிய

இயம்	- இந்த
பூமி:	- உலகம்
ம்ருக பக்ஷி	- மிருகங்கள், பக்ஷிகள், மானிடர், இவர்களுக்கு
மநுஷ்யாணாம்	

நிஃரஹாது க்ரேஹேஷ் - சிஃகித்தல், ரக்ஷித்தல் என்கிற காரியங்களில்
இஷ்வாகூணாம் அபி - இஷ்வாகு மன்னர்களுக்கே உரிமை.

तां पालयति धर्मात्मा भरतः सत्यवानुजुः ।

धर्मकामार्थतत्त्वज्ञो निग्रहानुग्रहे रतः ॥

தாம் பாலயதி தர்மாத்மா பரத: ஸத்யவாந்ருஜு: ।

தர்மகாமார்த தத்வஞோ நிஃரஹாநுஹே ரத: ॥

தர்மாத்மா	- தர்மாத்மாவும்
ஸத்யவாக்	- சத்தியசந்தனும்
ருஜு:	- நேர்வழி ஒழுக்குறவனும்
தர்ம காமார்த	- தர்மத்தால் கோரப்படுகிறது புருஷார்த்தம்
தத்வஞ:	- தானென்ற நுட்பத்தை உள்ளபடி அறிந்தவனும்
நிஃரஹாநுஃரஹே	- சிஃகிப்பதிலும் ரக்ஷிப்பதிலும்
ரத:	- ஜாக்கிரதையுடனிருப்பவனுமான
பரத:	- பரதன்
தாம்	- அதை
பாலயதி	- பரிபாலித்து வருகிறான்.

नयश्च विनयक्षोभी यस्मिन् सत्यं च सुस्थितम् ।

विक्रमश्च यथाष्टः स राजा देशकालवित् ॥

நயஸ் ச வினயஸ்சோபெள யஸ்மின் ஸத்யம் ச ஸுஸ்திதம் ।

விக்ரமஸ்ச யதாத்ருஷ்ட: ஸ ராஜா தேஸகாலவித் ॥

யஸ்மின் - எவனொருவனிடத்தில்
ஸத்யம் - சத்தியம்
ஸுஸ்திதம் - குடிக்கொண்டிருக்கிறதோ,
நய: - ராஜநீதியும்
வினய: ச - பெரியோர்களிடத்தில் பக்தியும்,
உபெள ச - ஆகிய இவ்விரண்டும் அப்படியே குடி
கொண்டிருக்கின்றனவோ,
யதாத்ருஷ்ட: - சாஸ்திரங்களில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட
விக்ரம: - ஆற்றல்
ச - அப்படியே குடிக்கொண்டிருக்கிறதோ,
தேஸகாலவித் - தர்ம நூல்களையும், ஏற்ற காலங்களையும்
நன்கு அறிந்த
ஸ: ச - அவன்தான்
ராஜா - சக்கிரவர்த்தியாயிருக்கிறான்.

तस्य धर्मकृतादेशा वयमन्ये च पार्थिव: ।

घरामो वसुधा कृत्स्ना धर्मसंतानमिच्छव: ॥

தஸ்ய தர்மக்ருதாதேஸா வயமன்யே ச பார்திவா: ।

சராமோ வஸுதாம் க்ருத்ஸ்தாம் தர்மஸந்தானமிச்சவ: ॥

தர்ம க்ருதாதேஸா: - தர்மத்தைப் பயனாகக் கொண்ட கடமைகளையுடைய

வயம் - நாங்கள்,
அன்யே - இதர
பார்திவா: ச - மன்னர்களும்,
தர்ம ஸந்தானம் - தர்மம் நமுவாதிருத்தலை
இச்சவ: - கோருகிறவர்களாம்
தஸ்ய - அவனது
வஸுதாம் - பூமி
க்ருத்ஸ்தாம் - எங்கும்
சராம: - சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

तस्मिन्पृतिशार्दूल भरते धर्मयत्सले ।

पालयत्यखिला भूमि कथरेद्धर्मनिग्रहम् ॥

தஸ்மின் ந்ருபதிஸார்தூலே பரதே தர்மவத்ஸலே ।

பாலயத்யகிலாம் பூமிம் கஸ்சரேத் தர்ம நிக்ரஹம் ॥

8

10

தஸ்மின் - அந்த
ந்ருபதிஸார்தூலே - ராஜோத்தமனும்,
தர்மவத்ஸலே - தர்மத்தில் அசஞ்சலப் பற்றுடையவனுமான்
பரதே - பரதன்
அகிலாம் - எல்லா
பூமிம் - பூமியையும்
பாலயதி - பாதுகாத்து வருகையில்
க: - எவன்
தர்ம நிக்ரஹம் - தர்மத்திற்குக் குறைவை
சரேத் - செய்வான்?

ते वय धर्मविष्टं स्वधर्म परमे स्थिता: ।

मरताञ्च पुरस्कृत्य निगृह्णीमो यथाविधि ॥

தே வயம் தர்மவிப்ரஹ்டம் ஸ்வதர்மே பரமே ஸ்திதா: ।

பரதாஞ்சம் புரஸ்க்ருத்ய நிக்ருஹணமோ யதாவிதி ॥

தே - அந்த
வயம் - நாங்கள்
பரமே - சிறந்த
ஸ்வதர்மே - எங்கள் தர்மத்தில்
ஸ்திதா: - சலியாப் பற்றுடையவர்களாம்
பரதாஞ்சம் - பரதனுடைய அங்கீகரித்தலை
புரஸ்க்ருத்ய - நினைத்தே,
யதாவிதிப் படி - தர்மவிதிப்படி
தர்மவிப்ரஹ்டம் - அறநெறி தவறிச்வனை
நிக்ருஹணீம் - சிசுபித்து வருகின்றோம்.

त्वं तु संक्षिप्तधर्मा च कर्मणा च विगृहितः ।

कामतन्त्रप्रधानश्च न स्थितो राजवत्सर्पिनि ॥

த்வம் து ஸங்க்ஷிப்ததர்மா ச கர்மணா ச விக்ரஹித: ।

காமதந்த்ர ப்ரதாஸஸ்ச த ஸ்திதோ ராஜவர்த்தமி ॥

த்வம் து - நீயோ
ஸங்க்ஷிப்த தர்மா ச - அறங்குன்றியவன்,
கர்மணாவிக்ரஹித: ச - இம்தொழிலற்றவன்,
காமதந்த்ர ப்ரதாஸ: ச - காமவெறியில் முழுவிட்டவன்
ராஜவர்த்தமி - ராஜநெறியில்
நஸ்தித: - பற்றற்றவன்.

येष्टो आवा पिता बापि यस्य विद्यां प्रयच्छति ।

नयस्ते पितरो श्रेया धर्मे पथि हि वसिष्ठ:॥

11

12

ஜ்யேஷ்டோ ப்ராதா பிதா வாயி யஸ்ச வித்யாம் ப்ரயச்சதி ।

த்யயஸ்தே பிதரோ ஞேயா தம்மே பதி ஹி வந்திந: ॥

13

தர்மமே பதி	- தர்ம வழியில்
வந்திந:	- ஒழுக்குகிற ஒருவனுக்கு
ஜ்யேஷ்ட: ப்ராதா	- தமையனும்,
பிதா வா அபி	- தந்தையும்,
ய:	- எவனொருவன்
வித்யாம்	- வித்தையை
ப்ரயச்சதி ச	- புகட்டுகிறனோ அவனுமாகிய
தேத்ய: ஹி	- அந்த மூவர்களும்
பிதர:	- பிதாக்களாக
ஞேயா:	- பாவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

ययीयात् सोदरः पुत्रः शिष्यश्चापि गुणान्वितः ।

पुत्रवत्ते श्रयश्चिन्त्या धर्मश्चेदत्र कारणम् ॥

யவியாந் ஸோதர: புத்ர: சிஷ்யஸ்சாபி குணான்வத: ॥

புத்ரவத் தே த்ரயஸ்சிந்த்யா தர்மஸ்சேதத்ர காரணம் ॥

14

யவியாந் ஸோதர:	- தம்பியும்
புத்ர:	- புதல்வனும்
குணான் வித:	- நற்குணமமைந்த
சிஷ்ய: அபி	- சிஷ்யனுமாகிய
தேத்ய: ச	- அந்த மூவர்களும்
புத்ரவத்	- புத்திரனாக
சிந்த்யா:	- பாவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.
அத்ர தர்ம: சேத்	- இதற்குத்ரம்மே
காரணம்.	- பிரமாணம்.

यस्यः परमदुर्लभः सतां धर्मः प्रवक्ष्यम ।

हृदिस्यः सर्वभूतानामात्मा वेद शुभाशुभम् ॥

ஸர்ட்டும: பரமதுர்லேய: ஸதாம் தர்ம: ப்லவங்கம ।

ஹ்ருதிஸ்த: ஸர்வபூதநாமாத்மா வேத ஸாபஸாபம் ॥

15

ப்லவங்கம	- வானர!
ஸதாம்	- புண்ணாத்தமாக்களுடைய
ஸர்ட்டும:	- நுட்பமாயுள்ள
தர்ம:	- தர்மமானது
பரம துர்லேய:	- பிறரால் கஷ்டப்பட்பட்டும் அறியமுடியாதது;
ஸர்வ பூதநாம	- ஸர்வபிராணிகளின்
ஹ்ருதிஸ்த:	- உள்ளத்திலுள்ளதை உள்ளபடியறியும்
ஆத்மா	- பரமாத்மா

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - பதினெட்டாம் ஸர்க்கம்

4063

ஸாபாஸாபம் - நன்மையையும் தீமையையும்
வேத: - அறிவார்.

अपलक्षणी: साधं वानरिभृतात्मभिः ।

जात्यस्य इव जात्यन्विर्मन्यन् द्रव्यस्य नु किम् ॥

சபலஸ்சபலை: ஸார்த்தம் வானரை ரக்ருதாத்மபி: ।

ஜாத்யந்த இவ ஜாத்யந்தைர் மந்த்ரயன் த்ரஷ்யஸே நு கிம் ॥

16

ஜாத்யந்தை:	- பிறவி மூடர்களோடு
ஜாத்யந்த:	- பிறவி மூடனொருவன்
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
சபல:	- சபலசித்தனானநீ
சபலை:	- சபல சித்தர்களும்
அக்ருதாத்மபி:	- சினைக் பெற்றாதவைகளுமான
வானரை: ஸார்த்தம்	- வானரர்களோடு கூட
மந்த்ரயன்	- ஆலோசனை செய்து
கிம் நு	- எதைத்தான்
த்ரக்ஷ்யஸே	- அறிந்துகொள்ளப் போகின்றனை?

अहं तु व्यक्तामस्य वचनस्य ब्रवीमि ते ।

न हि मां केवलं रोषात् विगर्हितुमर्हसि ॥

அஹம் து வ்யக்தாமஸ்ய வசனஸ்ய ப்ரவீமி தே ।

ந ஹி மாம் கேவலம் ரோஷாத்வம் விகர்ஹிதுமர்ஹஸி ॥

17

அஹம் து	- நானே
அஸ்ய வசனஸ்ய	- இந்த சொல்லினது
வ்யக்ததாம்	- உண்மையை
தே	- உனக்கு
ப்ரவீமி	- சொல்லுகிறேன்.
மாம் ஹி	- என்னையோவெனில்
கேவலம் ரோஷாத்	- முற்றிலும் கோபத்தால்
த்வம்	- நீ
விகர்ஹிதும்	- குற்றங்கூற
அர்ஹஸி ந	- கூடாது.

तदेतत् कारणं पश्य यदर्थं त्वं मया हतः ।

आनुवर्त्तसे भाव्यायां त्यक्त्वा धर्मं सनातनम् ॥

ததேதத் காரணம் பஸ்ய யதர்த்தம் த்வம் மயா ஹத: ।

ப்ராதுவர்த்தஸே பார்யாயாம் த்யக்த்வா தர்மம் ஸநாதனம் ॥

18

த்வம்	- நீ
மயா	- என்னால்

யதார்த்தம்	- எது காரணமாய்
ஹத:	- கொல்லப்பட்டாயோ
தத் ஏதத்	- அதாகிற இதை
காரணம்	- காரணமாய்
பரஸ்ய	- அறிந்துகொள்;
ஸநாதனம் தர்மம்	- புராதனமான தர்மத்தை
த்யக்த்வா	- விட்டுவிட்டு,
ப்ராது:	- தம்பியினது
பார்யாயாம்	- மனைவியிடத்தில்
வர்தஸே	- குலாவுகின்றனை.

अस्य त्वं धरमाणस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ।

रुमाया वर्तसे कामात् सुग्रीवाय पापकर्मकृत् ॥

அஸ்ய த்வம் தரமாணஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।
ருமாயாம் வர்தஸே காமாத் ஸ்ருஷாயாம் பாபகர்மக்ருத் ॥

த்வம்	- நீ
தரமாணஸ்ய	- உயிருடனிருக்கும்
மஹாத்மன:	- மஹாத்மாவான
அஸ்ய	- இந்த
ஸுக்ரீவஸ்ய	- ஸுக்ரீவனுக்கு
பாப கர்மக்ருத்	- தீங்கை விளைவிப்பவனாய்
காமாத்	- காமத்திற்காப்பட்டு
ஸ்ருஷாயாம்	- மருமகளாகிய
ருமாயாம்	- ருமையினிடத்தில்
வர்தஸே	- குலாவுகின்றனை.

तद्व्यतीतस्य ते धर्मात् कामवृत्तस्य वानर ।

भ्रातृमार्गवर्षास्मिन् दण्डोऽयं प्रतिपादितः ॥

தத்வ்யதீதஸ்ய தே தர்மாத் காமவ்ருத்தஸ்ய வானர ।	
ப்ராத்ரு பார்யாவமர்ஸேஸ்ஸமின் தண்டோ஽யம் ப்ரதிபாதித: ॥	20
வானர	- வானர
அஸ்மின்	- இந்த
ப்ராத்ரு பார்யாவமர்ஸே-தம்பியின் மனைவியை கற்பழித்தல்	
காம வ்ருத்தஸ்ய	- காமவேட்கையுற்று
தர்மாத்	- தர்மத்தினின்றும்
வ்யதீதஸ்ய	- விவகிவிட்ட
தத் தே	- அந்த உணக்கு
அயம் தண்ட:	- இந்தத் தண்டனை
ப்ரதி பாதித:	- அளிக்கப்பட்டது.

न हि धर्मविरुद्धस्य लोकवृत्तादप्ययुषः ।

दण्डादन्यत्र पदयामि निग्रहं हस्ययुष ॥

ந ஹி தர்மவிருத்தஸ்ய லோகவ்ருத்தாதபேயுஷ:	
தண்டாதன்யத்ர பர்ஸ்யாமி நிஈஹம் ஹரியூதப ॥	21
ஹரியூதப	- வானர மன்னர்
தர்ம விருத்தஸ்ய	- தர்மத்திற்கு விரோதமாய்
லோக வ்ருத்தாத்	- உலக தர்ம அனுஷ்டானத்திலிருந்து
அபேயுஷ:	- மீறி நடக்கிறவனுக்கு
தண்டாத் ஹி	- சரீர தண்டனையைக் காட்டிலும்
அன்யத்ர	- வேறு
நிக்ரஹம்	- தண்டனையை
ந பர்ஸ்யாமி	- நான் அறியவில்லை.

न च ते मर्षये पापं क्षत्रियोऽहं कुलोद्वेगः ॥

ந ஹி தே மர்ஷயே பாபம் ஷத்ரியோஹம் குலோத்வபவ: ॥

குலோத்வபவ:	- நற்குலத்தில் பிறந்த
ஷத்ரிய:	- ஷத்திரியனான
அஹம் ச	- நான் மட்டும்
தே	- உனது
பாபம்	- பாபச் செய்கையை
மர்ஷயே ந	- ஒருகாலும் மன்னியேன்.

औरसीं भगिनीं वापि मायां वायुजस्य यः ।

प्रचरेत नरः कामात्तस्य दण्डो वधः स्मृतः ॥

ஔரஸீம் பகிநீம் வாபி பர்யாம் வாப்யநுஜஸ்ய ய: ।	
ப்ரசுதே நர: காமாத் தஸ்ய தண்டோ வத: ஸ்மருத: ॥	23
ய: நர:	- எந்த மானிடன்
ஔரஸீம் வா	- புதல்வியைத் தானாகட்டும்,
பகிநீம் அபி	- சகோதரியைத் தானாகட்டும்,
அநுஜஸ்ய	- உடன்பிறந்தவனது
பர்யாம் ச	- மனைவியைத் தானாகட்டும்,
காமாத்	- காமவெறிகொண்டு
ப்ரசுதே	- கற்பழிக்கின்றானோ
தஸ்ய	- அவனுக்கு
வத: அபி	- வதைதான்
தண்ட:	- தண்டனையாய்
ஸ்மருத:	- விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

भरतस्तु महीपालो वयं चादेशवर्तिनः ।

त्वं तु धर्मादतिक्रान्तः कथं शक्यमुपेक्षितुम् ॥

பரதஸ்து மஹிபாலோ வயம் சாதேஸவர்தின: ।
த்வம் து தர்மாததிக்ராத: கதம் ஸக்யமுபேக்ஷிதம் ॥

பரத: து - பரதன்தான்
மஹிபால: - சக்ரவர்த்தி;
வயம் - நாம்ங்கள்
ஆதேஸ வர்தின: - தருமநெறி தவறாதவர்கள்;
த்வம் ச - நீயோ,
தர்மாத் - தருமத்தினின்று
அதிக்ராத: - மீறி நடந்தவன்;
கதம் து - எப்படித்தான்
உபேக்ஷிதம் - விட்டுவிட
ஸக்யம்? - அடுக்கும்?

गुरुर्मव्यतिक्रान्तं प्राज्ञो धर्मेण पालयन् ।

भरतः कामवृत्तानी निग्रहे पर्यवस्थितः ॥

குருர் தர்மவ்யதிக்ராதம் ப்ராஜ்னோ தர்மேண பாலயன் ।
பரத: காமவ்ருத்தநாம் நிக்ரஹே பர்யவஸ்தித: ॥

காமவ்ருத்தநாம் - மனம்போனபடியெல்லாம் நடப்பவர்களது
தர்ம வ்யதி க்ராதம் - நெறி தவறி நடத்தலை
தர்மேண - நெறி தவறாது
பாலயன் - நடைபெறுமாறு காத்துவரும்
ப்ராஜ: - அறிவாளியும்
குரு: - சக்கரவர்த்தியுமான
பரத: - பரதன்
நிக்ரஹே - சிக்ஷிப்பதில்
பர்யவஸ்தித: - நிலைபெற்றிருக்கின்றான்.

ययं तु भरतादेशं विधिं कृत्वा हरीश्वर ।

त्वक्षिधानं भिन्नमर्यादात्रियन्तु पर्यवस्थिताः ॥

வயம் து பரதாதேஸம் விதிம் க்ருத்வா ஹரிஸ்வர ।
த்வத்விக்ஷதான் பின்னமர்யாதாந்நியந்நம் பர்யவஸ்திதா: ॥

ஹரிஸ்வர - வானர மன்னர்
வயம் து - நாம்களோவென்றால்
பரதாதேஸம் - பரதனுடைய மேற்கோளை
விதிம் - கடமைமாக
க்ருத்வா - கொண்டு,

24

25

26

த்வத்விக்ஷதான் - உன்போன்ற
பின்னமர்யாதாந் - வரம்பு மீறியவர்களை
நிஹந்தம் - சிக்ஷிக்க
பர்யவஸ்திதா: - கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

सुग्रीवेण च मे सख्यं लक्ष्मणेन यथा तथा ।

दारराज्यनिमित्तं च निःश्रेयसकरः स मे ॥

ஸுக்ரீவேண ச மே ஸக்யம் லக்ஷ்மணேண யதா ததா ।

தாரராஜ்யநிமித்தம் ச திஸ்ரேய ஸகர: ஸ மே ॥

லக்ஷ்மணேண - லக்ஷ்மணனோடு
யதாததா - எப்படியோ அப்படி
ஸுக்ரீவேண - சக்ரீவனோடு
மே - எனக்கு ஏற்பட்ட
ஸக்யம் - நடப்பு
தாரராஜ்ய நிமித்தம் ச - மனைவிக்காகவும் ராஜ்யத்திற்காகவும்தான்;
ஸ: ச - அவன்தான்
மே - எனக்கு
தி: ஸ்ரேயஸகர: - நலம் புரிபவன்.

प्रतिज्ञा च मया दत्ता तदा वानरसंसिन्धी ।

प्रतिज्ञाय कथं शक्या मक्षिधेनानवेक्षितुम् ॥

ப்ரதிஞா ச மயா தத்தா ததா வானரஸந்திநேன ।
ப்ரதிஞாய கதம் ஸக்யா மக்ஷிதேநாநவேக்ஷிதம் ॥

ததா - அப்பொழுது
வானர ஸந்திநேன - வானர்கள் முன்னிலையில்
மயா - என்னால்
ப்ரதிஞாச - பிரதிஞையும்தான்
தத்தா - அளிக்கப்பட்டது.
மத்விதேந - என்போன்றவனால்
ப்ரதிஞா - பிரதிஞையானது
அநவேக்ஷிதம் - புறக்கணிக்க
கதம் ச - எப்படித்தான்,
ஸக்யா - முடியும்?

तदेभिः कारणीः सर्वमहन्निधर्मसंहितैः ।

यासनं तव यद्युक्तं तद्भवाननुमन्यताम् ॥

ததேபி: காரணை: ஸர்வைர் மஹத்பிர் தாம்ஸம்ஹிதை: ।
ஸாஸனம் தவ யத்யுத்தம் தத் பவாநநுமன்யதாம் ॥

தத் - ஆகையால்
தர்ம ஸம்ஹிதை: - தர்மசாஸ்திரங்களையனுசரித்து

27

28

29

மஹத்தபி:	- சிறந்திருக்கும்
ஏபி: காரணை:	- இந்தக் காரணங்கள்
ஸர்வவ:	- எல்லாவற்றாலும்
தவ	- உன்னை
ஸாஸனம்	- தண்டிப்பது
யத்	- எதுவோ அது
யுக்தம்	- முறையே;
தத்	- ஆகையால்
பவாந்	- நீயும்
அநுமன்யதாம்	- முறையென ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியதே.

सर्वथा धर्म इत्येव द्रष्टव्यस्तव निग्रहः ॥

ஸர்வதா தர்ம இத்யேவ த்ரஷ்டவ்யஸ்தவ நிக்ரஹ: ॥	30
தவ	- உன்னை
நிக்ரஹ:	- சிகழ்த்தது
ஸர்வதா	- எவ்வகையாலும்
தர்ம:	- தருமம்
இதி ஏவ	- என்றே
த்ரஷ்டவ்ய:	- உணர்தல் வேண்டும்.

यथस्वस्यापि कर्तव्यं धर्ममेवानुपपद्यतः ।

यथैव स्वस्यापि तत्कार्यं धर्ममेवानुपपद्यतः ॥

வயஸ்யஸ்யாபி கர்தவ்யம் தர்மமேவாநுபப்யத: ॥	31
ஸக்யம் த்வயாபி தத் கார்யம் தர்மமேவாநுபப்யதா ॥	
தர்மம் ஏவ	- தருமமொன்றையே
அநுபப்யத:	- கடைப்பிடித்தொழுதும்
வயஸ்யஸ்ய	- நண்பனுக்கு
கர்தவ்யம்	- செய்யப்பட வேண்டிய
தத் கார்யம் அபி	- அக்காரியமும்
த்வயா	- உன்னால்
தர்மம் ஏவ	- தருமத்தையே
அநுபப்யதா	- கடைப்பிடித்தவனாக
அபி	- இருப்பின்
ஸக்யம்	- ஒத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியதே.

भूयते मनुना गीतो शोकौ चारिवत्सली ।

गृहीतो धर्मश्रुत्यैस्त्वत्तया चरितं हरे ॥

ஸ்ரூயதே மநுநா கீதௌ ஸ்லோகௌ சாரித்ர வத்ஸலௌ ।
க்ருஹீதௌ தர்மசுரஸலஸ் தத்ததா சரிதம் ஹரே ॥

ஹரே	- வானரனே
சாரித்ர வத்ஸலௌ	- நல்லொழுக்கத்தை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிற
ஸ்லோகௌ	- பின்வரும் இரண்டு சுலோகங்கள்
தர்மசுரஸல:	- தர்மசாஸ்திரங்களில் நிபுணர்களால்
க்ருஹீதௌ	- மதிக்கப்பட்டவைகளாய்
மநுநா	- மனுவினால்
கீதௌ	- திருவாய் மலர்ந்தருளப் பட்டிருக்கிறதென்று
ஸ்ரூயதே	- வழங்கிவருகிறது;
தத்ததா	- அதிலிருக்கிறபடியே
சரிதம்	- என்னாலனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

राजभिर्भूतदण्डास्तु कृत्वा पापानि मानवाः ।

निर्मलाः स्वर्गमायान्ति सन्तः सुखितो यथा ॥

ராஜபிர் த்ருத தண்டாஸ்து க்ருத்வா பாபாநி மானவா: ॥	33
நிர்மலா: ஸ்வர்கமாயாந்தி ஸந்த: ஸுக்ருதிநோ யதா ॥	
மானவா:	- மானிடர்கள்
பாபாநி	- குற்றங்களை
க்ருத்வா	- செய்துவிட்டு,
ராஜபி:	- ராஜாக்களால்
த்ருத தண்டா: து	- தண்டனையை அனுபவித்தவர்களாய் அதனால்
நிர்மலா:	- பாபம் நீங்கியவர்களாய்
ஸுக்ருதிந:	- புண்ணியம் புரிந்த
ஸந்த: யதா	- ஸித்திக்ரஃ போலவே
ஸ்வர்கம்	- ஸ்வர்கத்தை
ஆயாந்தி	- அடைகின்றார்கள்.

शासनाद्वा विमोक्षद्वा स्तेनः स्तेयादिमुच्यते ।

राजा स्वशासनं पापस्य तदवाप्नोति किल्बिषम् ॥

ராஜநாத்வா விமோக்ஷாத்வா ஸ்தேந: ஸ்தேயாத் விமுச்யதே ॥	34
ராஜா த்வஸாஸந் பாபஸ்ய ததவாப்தோதி கில்பிஷம் ॥	
ஸ்தேந:	- திருடன்
ஸ்தேயாத்	- திருட்டுக் குற்றத்திலிருந்து
ராஜநாத் வா	- தண்டனையை அடைவதாலோ,
விமோகக்ஷாத் வா	- மன்னிப்பையடைவதாலோ,
விமுச்யதே	- விடுபடுகின்றான்.
பாபஸ்ய அஸாஸந்	- பாபியை தண்டியாத
ராஜாது	- அரசனோ
தத் கில்பிஷம்	- அந்தக் குற்றத்தால் விளையும் பாபத்தை
அவாப்தோதி	- அடைகிறான்.

आर्येण मम माध्यात्रा व्यसनं घोरमीक्षितम् ।

अमणेन कृते पापे यथा पापं त्वया कृतम् ॥

ஆர்யேண மம மாந்தாத்ரா வ்யஸனம் கோரமீக்ஷிதம் ।
அமணேந க்ருதே பாபே யதா பாபம் த்வயா க்ருதம் ॥

த்வயா - உன்னால்
பாபம் - பாபமானது
யதா - செய்யப்பட்டதுபோலவே
ஸ்ரமேண - ஓர்சன்னியாசியால்
பாபே - பாபம்
க்ருதே - செய்யப்பட்டபொழுது
மம ஆர்யேண - எனது முன்னோரான
மாந்தாத்ரா - மாந்தாதா என்பவரால்
ஈபஸிதம் - தர்மத்திற்கொவ்விய
கோரம் வ்யஸனம் - சரீரதண்டனையானது
க்ருதம் - விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

अन्येऽपि कृतं पापं प्रतीवसुधाधिपः ।

प्रायश्चितं च कुर्वन्ति तेन तच्छान्त्यते राजः ॥

அன்யையபி க்ருதம் பாபம் ப்ரமத்தைர் வஸுதாதிபை : ।

ப்ராயஸ்சித்தம் ச குர்வந்தி தேந தச்சாம்யதே ரஜு : ॥

ப்ரமத்தை - செருக்குற்ற
அன்யை - சில
வஸுதாதிபை : அபி - மன்னர்களாலும்
பாபம் - அபாதகாரியம்
க்ருதே - செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
ப்ராயஸ்சித்தம் ச - அதற்கேற்ற பரிஹாரம் அல்லது கைமாற்றை
குர்வந்தி - மற்றவர் செய்கின்றார்கள்.
தேந - அதனால்
தத் ரஜு - அந்த பாபம்
சாம்யதே - நிவர்த்தியடைகிறது.

तदलं परितोषेन धर्मतः परिकल्पितः ।

वधो वानरशार्दूल न वयं स्ववशे स्थिताः ॥

ததலம் பரிதாபேந தர்மத : பரிகல்பித : ।

வதோ வானரஸாதுல ந வயம் ஸ்வவஸோ ஸ்திதா : ॥

வாநர ஸார்தூல - வானர மன்னர
தத் - ஆகையால்
பரிதாபேந அலம் - பரிதாபப்பட்டதுபோதும்.

35

36

37

வத : - வதையானது
தர்மத : - தர்மானுசாரமாகத்தான்
பரிகல்பித : - செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
வயம் - நாம்கள்
ஸ்வவஸோ - மனம்போனபடியெல்லாம் செய்வதில்
ஸ்திதா : ந - ஈடுபட்டவர்களல்லோம்.

सृणु चायपरं भूयः कारणी हरिपुत्रव ।

यच्छ्रुत्वा हेतुमदीर न मनु्य कर्तुमर्हसि ॥

ஸ்ரணு சாயபரம் பூய : காரணம் ஹரிபுங்கவ ।

யத் ஸ்ருத்வா ஹேதுமதீர ந மன்யும் கர்துமர்ஹஸி ॥

ஹரிபுங்கவ - வானரோத்தம
பூய : - இன்னும்
அப்ரம் ச - மற்றொரு
காரணம் அபி - காரணத்தையும்
ஸ்ரணு - சொல்லுமெனக்குச் செவிகொடுத்துக் கேள்.
வீர - ரு
ஹேதுமத் - ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிற
தத் ஸ்ருத்வா - அதை கேட்டு
மன்யும் கர்தும் - கோரிக்க
ந அர்ஹஸி - ஏற்றவனாகாய்.

38

न मे तत्र मनस्तापो न मनु्यह्रियुष्य ।

वायुराग्निश्च पाक्षी कूटस्थ विविधैर्नराः ॥

ந ம தத்ர மனஸ்தாபோ ந மன்யுர் ஹரியூதப : ॥

வாசுராபிஸ்ச பாக்ஸிஸ்ச கூடஸ்ச விவிதந்ர : ॥

ப்ரதிச்சந்நா ஸ்யாஸ்த ஸூரண்தி சுபஹ் மூகான் ।

ப்ரதிஸ்தான வா விந்ரஸ்தான் விந்ரஸ்தாபி நிஸ்தான ॥

ப்ரதிச்சந்நாஸ்ச த்ருஸ்யாஸ்ச க்ருணஹந்தி ஸுபஹுதின் ம்ருகான் ।

ப்ராக்ஸிஸ்ச வா விந்ரஸ்தான் விஸ்பாஸ்தாம்ஸ்சாபி நிஷ்டதான் ॥

ப்ரமதானப்ரமதான வா நரா மாஸாஸ்திநோ ப்ரூகான் ।

விஷ்யந்தி விஸுக்ஷாபி ந ச டோஷந்ர விஷ்யதே ॥

ப்ரமத்தாநப்ரமத்தான் வா நரா மாஸஸாந்திநோ ப்ருகாம் ।

வித்யந்தி விஸுகாஸ்சாபி ந ச தோஷோத்ர வித்யதே ॥

39

40

41

யாந்தி ஈஜூஷ்யஸ்ஸாதர ம்ருகயாம் தம் கோவிதா: |
தஸ்மாத் த்வம் நிஹதோ யுத்தே மயா பாணேந வானர ||
अयुष्यन् प्रतियुष्यन् वा यस्माच्छायां गौ ह्यसि ||

அயுத்யன் ப்ரதியுத்யன் வா யஸ்மாத் ஸாகாம்ருகோ ஹ்யஸி || 42
ஹரியூதப - வானரமன்னா!
ராஜூஷ்ய - ராஜூஷிகளாகிய
நரா: - மானிடர்களுந்
தர்ம கோவிதா: - தர்மம் நன்குணர்ந்த
நரா: ச - மானிடர்களும்
ப்ருசுரம் - மிக
மாம்ஸாந்திந: - மாம்ஸ வெறுகொண்டு
விமுகான் - பிரதிசுலமாயிருக்கின்ற
ஸுபஹுன் - பல
ம்ருகான் ச - துஷ்டமிருகங்களையே
வாக்ரூபி: ச - தோண்டு பள்ளங்களாலும்
பாஸப: ச - வலைகளாலும்
விவிதை: - பலவகை
கூடை: ச - யந்திரங்களாலும்
த்ருஸ்யா: - சுட்புலனாயிருக்கின்றவர்களாகவோ
ப்ரதிச்சந்தா: ச - மறைந்திருக்கின்றவர்களாகவோ
வித்ரஸ்தான் - பயந்து
ப்ரதாவிதான் ச - ஒடுகின்றவையளாயிருப்பினும்
விஸ்ரப்தான் - தைரியங்கொண்டு
நிஷ்டிதான் அபி வா - நின்றனாகொண்டிருப்பினும்
ப்ரமத்தாந் ச - வெளிகொண்டிருப்பினும்
அப்ரமத்தான் சவா - அடங்கிக்கிடப்பினும்
ம்ருகயாம் யாந்தி - வேட்டையாடுகின்றார்கள்,
க்ருண்ஹந்தி - பிடிக்கின்றார்கள்,
வித்யந்தி - வெட்டித்தள்ளுகின்றார்கள்.
வானர - வானர
த்வம் ஹி - நீயோ
யுத்தே - போரில்
ப்ரதியுத்யன் - எதிர்த்துநின்ற போர்புரிபவனாயிருந்தாலும் சரி
அயுத்யன் வா - எதிர்க்காதவனாயிருந்தாலும் சரி
ஸாகாம்ருக: - துஷ்டமிருகங்களின் வகுப்பிலொருவனாய்
அஸி - இருக்கின்றனை.
யஸ்மாத் தஸ்மாத் - ஆனதுபற்றி
மயா - என்னால்
பாணேந - ஒரு கணையால்

நிஹத: - அடிக்கப்பட்டனை.
அத்ர தோஷ: ச - இவ்விஷயத்தில் தோஷமென்பதே
ந வித்யதே - இல்லை.
தத்ரமே - இதில் எனக்கு
மனஸ்தாப: ந - மனஸ்தாபமுமில்லை.
மன்ய: ந - அந்பந்தனமுமில்லை.
दुर्लभस्य च धर्मस्य जीवितस्य शुभस्य च |

राजानो वानरश्च प्रदातारो न संशय: ||

தூர்லபஸ்ய ச தர்மஸ்ய ஜீவிதஸ்ய ஸுபஸ்ய ச |
ராஜானோ வானர ஸ்ரேஷ்ட ப்ரதாதாரோ ந ஸம்ஸய: || 43
வானர ஸ்ரேஷ்ட - வானரோத்தம!
ராஜாந: - மன்னர்கள்
தூர்லபஸ்ய - சில நன்றாகிய
தர்மஸ்ய ச - தர்மத்தையும்
ஸுபஸ்ய - தீங்கற்ற
ஜீவிதஸ்ய ச - வாழ்வையும்தான்
ப்ரதாதார: - அளிப்பவர்கள்.
ந ஸம்ஸய: - இதற்கையமில்லை.

तात्र हिंस्यान् चाक्षोश्राधिपेभ्यो वदेत् |

देवा मनुष्यरूपेण चरन्त्येते महीतले ||

தான் நஹிம்ஸ்யான் ந ஶக்ரோஸேத் ந ஶாஷிபேந்த்ரபரியம் வதேத் |
தேவா மனுஷ்யரூபேண சரந்த்யேதே மஹிதலே || 44
ஏதே தேவா: ச - இவர்கள்தான் (இந்த ராஜாக்கள்தான்)
மனுஷ்ய ரூபேண - மானிட உருவங்கொண்டு
மஹிதலே - பூமியில்
சரந்தி - ஆளுகின்றார்கள்.
தான் - அவர்களை
ஹிம்ஸ்யாத் ந - உபத்ரவிக்கக் கூடாது;
ஆக்ரோஸேத் ந - வைபக்கடாது;
ஆஷிபேத் ந - அலக்ஷியம் செய்யக் கூடாது;
அப்ரியம் - கோபம் வரும்படியான சொல்லை
வதேத் ந - சொல்லக்கூடாது.

त्वं तु धर्मविज्ञाय केवलं रोषमास्थित: *

प्रदूषयसि मां धर्मं पितृपितामहं स्थितम् ||

த்வம் து தாம்மவிஞ்ஞாய கேவலம் ரோஷமாஸ்தித: |
ப்ரதூஷயஸி மாம் தர்மே பித்ரு பைதாமஹே ஸ்திதம் || 45

தவம் து	- நீயோ
தர்மம்	- தர்மத்தை
அவிஞாய	- உள்ளபடியறியாது
கேவலம்	- முற்றிலும்
ரோஷம் ஆஸ்தித:	- கோபத்திற்காடப்பட்டவனாகி
பித்ரு பைதாமஜே	- முன்னோர்களானுஷ்டித்துவந்த
தர்மே	- தர்மத்தில்
ஸ்திதம்	- பற்றுடைய
மாம்	- என்னை
ப்ரதாஷயஸி	- தூஷிக்கின்றான்.

एवमुक्त्वा रामेण वाली प्रव्यथितो भृशम् ।

न दोषं राघवे दध्यौ धर्मोऽधियतनिष्ठयः ॥

ஏவமுக்தஸ்து ராமேண வாலீ ப்ரவ்யததிதோ ப்ருஸம் ।

ந தோஷம் ராகவே தத்யென தர்மோ திகதநிஸ்சய: ॥

प्रत्युवाच ततो रामं प्रातिर्वानरेश्वरः ॥

ப்ரத்யுவாச ததோ ராமம் ப்ராஞ்ஜலிர் வாநரேஸ்வர: ॥

46.

ராமேண	- ஸ்ரீராமரால்
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உத்த: து	- சொல்லப்பட்டதற்கு செவிசாற்றிய
வாலீ	- வாலியும்
ப்ருஸம்	- மிகவும்
ப்ரவ்யதித:	- பச்சாத்தாபப்படுபவனாகி
தர்மே	- தர்மமின்னதென்பதில்
அதிகதநிஸ்சய:	- ஸ்ரீராமரால் கொள்ளையை அறிந்து கொண்டவனாகி
ராகவே	- ஸ்ரீராகவரிடத்தில்
தோஷம்	- தோஷத்தை
தத்யென ந	- நினைக்காதொழிந்தான்.
தத:	- அதன்மேல்
வாநரேஸ்வர:	- வானர மன்னன்
ராமம்	- ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ப்ராஞ்ஜலி:	- அஞ்சலிஹஸ்தனாய்
ப்ரத்யுவாச	- பின்புருமாறு பதிலுரைத்தான்.

यश्वमास्थ नरथेष्ट तदेवं नात्र संशयः ।

प्रतिवसत् प्रकष्टे हि नायकधस्तु शक्युयात् ।

யத் தவமாதத் நரஸ்ரேஷ்ட ததேவம் நாத்ர ஸம்ஸய: ।

ப்ரதிவஸ்தம் ப்ரக்ருஷ்டே ஹி நாப்ரக்ருஷ்டஸ்து ஸக்ருயாத் ॥

47

நரஸ்ரேஷ்ட	- ப்ருஷோத்தம!
தவம்	- தேவரீர்
யத்	- எதை
ஆத்த	- சொல்லியிருளிரோ
தத்	- அது
ஏவம்	- சொல்லியபடிதான்.
அத்ர	- இவ்விஷயத்தில்
ஸம்ஸய: ந	- ஐயமில்லை.
ப்ரக்ருஷ்டே	- சான்றோனிடத்தில்
இப்ரக்ருஷ்ட: து	- இழிந்தோன்
ப்ரதிவஸ்தம் ஹி	- மீறிப்பேகவதற்கே
ஸக்ருயாத்	- தகாது.

तदयुक्तं मया पूर्वं प्रमादादुक्तमप्रियम् ।

तत्रापि खलु मे दोषं कर्तुं नाहं सि राघव ॥

ததயுக்தம் மயா பூர்வம் ப்ரமாதாதுக்தமப்ரியம் ।

தத்ராபி கலு மே தோஷம் கர்தும் நாஹஸி ராகவ ॥

48

ராகவ	- ஸ்ரீராம!
பூர்வம்	- இதற்குமுன்
மயா	- என்னால்
ப்ரமாதாத்	- அறிவினமையால்
தத் அப்ரியம்	- அந்த நிஷ்டுரர் சொல்
அயுக்தம்	- அயுக்தமாய்
உக்தம்	- சொல்லிவிடப்பட்டது.
தத்ராபி	- அப்படியிருப்பினும்
மே	- என்னுடைய
தோஷம்	- அபசாரத்தை
கர்தும்	- உள்ளத்தில் பற்ற
அஹஸி ந	- திருவுளம் பற்றவாகாது என
கலு	- நான் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

त्वं हि दृष्टार्थतत्त्वज्ञः प्रजानां च हिते रतः ।

कार्यकारणसिद्धौ ते प्रसन्ना बुद्धिरव्यया ।

தவம் ஹி த்ருஷ்டார்த தத்வக்ஞ: ப்ரஜாநாம் ச ஹிதே ரத: ।

கார்ய காரண ஸித்தென தே ப்ரஸந்நா பூத்திரவ்யயா ॥

49

தவம் ஹி	- தேவரீரோ,
த்ருஷ்டார்த தத்வக்ஞ:	- சாஸ்திர நுட்பங்களையுள்ளபடியறிந்தவர்,
ப்ரஜாநாம்	- ஜனங்களுக்கு
ஹிதே ச	- நன்மை செய்வதிலேயே
ரத:	- ஊக்கமுடையவர்.

காங்ய காரண விர்த்தென-செய்கை, அதன் ஹேது, இவை இரண்டையும்

நிஷ்கர்ஷிப்பதிவ்
தே. - தேவாரூடைய
புத்தி: - அறிவு
ப்ரஸந்நா - கல்மஷமற்றது,
அவ்யயா - குறையற்றது.

मामय्यगतधर्माणि व्यतिक्रान्तपुरस्कृतम् ।

धर्मसंहितया वाचा धर्मज्ञ परिपालय ॥

மாம்பயகத தர்மாணம் வ்யதிக்ரந்த புரஸ்க்ருதம் ।

தர்மஸம்ஹிதயா வாசா தர்மஞ பரிபாலய ॥

தர்மஞ - அறநெறியுணர்ந்தாய்!
அகத தர்மாணம் - தர்மத்தையறியாதவனும்
வ்யதி க்ரந்த - மரியாதையைக் கடந்தவனுமான
புரஸ்க்ருதம்
மாம் அபி - என்னையும்
தர்மஸம்ஹிதயா - தர்மத்திற்கொத்ததாகிய
வாசா - சொற்கொண்டு
பரிபாலய - காத்தருளும்.

वाप्यसंरुद्धकण्ठस्तु वाली सार्वस्वरं शनैः ।

उवाच रामं संश्रिय पञ्चलम् इव द्विपः ॥

பாஷ்பஸம்ருத்த கண்டஸ்து வாலீ ஸார்தஸர்வரம் ஸானை: ।

உவாச ராமம் ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய பங்கலக்ஷ இவ த்விப: ॥

வாலி - வாலி
பாஷ்ப ஸம்ருத்த - கண்ணிரால் தொண்டையடைத்தவனாய்
கண்ட: -
பங்கலக்ஷ: - சேறில் சிக்கிக்கொண்ட
த்விப: - யானை
இவ - போலவே
ஸார்தஸர்வரம் - தீனஸ்வரத்தில்
ராமம் ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய - பூராமரைப் பார்த்து
து - இன்னுமிப்படியும்
ஸானை: - மெள்ள
உவாச - விண்ணப்பம் செய்து கொண்டான்.

न त्वात्मानमहं शोये न तारां न च बाधवान् ।

यथा पुत्रं गुणश्रेष्ठमङ्गदं कनकाङ्गदम् ॥

ந த்வாத்மாநமஹம் ஸோசே ந தாராம் ந ச பாந்தவான் ।

யதா புத்ரம் குணஸ்ரேஷ்ட மங்கதம் கனகாங்கதம் ॥

50

கனகாங்கதம் - பொன்சேதோள்வளைகளையணிந்த
குணஸ்ரேஷ்டம் - உத்தம குணங்களமையப்பெற்ற
புத்ரம் அங்கதம் - புதல்வனான அங்கதன் விஷயத்தில்
அஹம் - நான்
யதா - எவ்வளவு கவலைப்படுகிறேனோ அவ்வளவு
ஆத்மான்மது - என்னைப் பற்றியும்
ந ஸோசே - கவலைப்படவில்லை.
தாராம் - தாரையைப்பற்றியும்
ந - கவலைப்படவில்லை.
பாந்தவான் ச - மறந் பந்துக்களைப் பற்றியும்
ந - கவலைப்படவில்லை.

स ममादर्शनादीनी बात्यात् प्रभृति लालितः ।

तटाक इव पीताम्बुरूपशोषं गमिष्यति ॥

ஸ மமாதர்ஸநாத தீநோ பால்யாத் ப்ரப்ருதி லாலித: ।

தடாக இவ பீதாம்பு ருபஸோஷம் கமிஷ்யதி ॥

ல: - அவன்
பால்யாத் ப்ரப்ருதி - குழந்தைப்பருவம் முதல்
லாலித: - செல்வமாய் வளர்க்கப்பட்டவன்;
மம - என்னை
அதர்ஸநாத - காணாமையால்
பீதாம்பு: - வரண்ட
தடாக: இவ - குளம்போலவே
இந: - ஏங்கியவனாய்
உபஸோஷம் - இளைத்து
கமிஷ்யதி - போவான்.

बाल्यशुश्रूषादिभ्य एकपुत्रस्य मे प्रियः ।

सारथी राम भवता क्षणीयौ महाबलः ॥

பாலர்ஸக்ருத புத்திஸ ஏகபுத்ரஸ்ச மே ப்ரிய: ।

தாரேயோ ராம பவதா ரக்ஷணயோ மஹாபல: ॥

ராம - பூராம!
பாவன்: - பாவன்,
அக்ருத புத்தி: ச - நல்வறிவு இனியும் கிடைக்கப்பெறாதவன்,
மே - எனக்கு
ப்ரிய: - மனங்கோணாது நடப்பவன்,
மஹாபல: - மகாபலவான்,
ஏகபுத்ர: - ஒரேகுமாரன்,
தாரய: - தாரையின் மகன்.
பவதா - தேவாரால்,
ரக்ஷணீய: ச - அவன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவன்.

53

54

52

சுபிரிவே சாஹுதே சேவ விதத்வ மதிமுதமாம் ।

त्वं हि शास्ता च गोप्ता च कार्याकार्यविधौ स्थितः ॥

ஸுக்ரீவே சாங்கதே சைவ விதத்ஸ்வ மதிமுத்தமாம் ।

த்வம் ஹி ஸாஸ்தா ச கோப்தா ச கார்யாகார்யவிதௌ ஸ்தித: ॥

ஸுக்ரீவே ச

- சுக்ரீவனிடத்திலும்

அங்கதே ச

- அங்கதனிடத்திலும்

உத்தமாம் மதம் ஏவ சிறந்த அன்பையே

விதத்ஸ்வ

- வகிப்போக

த்வம் ஹி

- தேவரீர் ஒருவர்தான்

கார்யா-கார்ய விதௌ-கார்யாகார்யங்களை பகுத்தறிவதில்

ஸ்தித:

- நிபுணராய்

ஸாஸ்தா ச

- லோகபிதாவாகிய

கோப்தா ச

- ரக்ஷர்.

या ते नरपते वृत्तिर्नरते लक्ष्मणे च या ।

सुप्रिவே चाहूदे राजस्ता त्वमाधुमुहसि ॥

யா தே நரபதே வ்ருத்திர் பரதே லக்ஷ்மணே ச யா ।

ஸுக்ரீவே சாங்கதே ராஜன் தாம் த்வமாதாது மற்றஸி ॥

நரபதே

- மானிடரகுகரான

ராஜன்

- சக்கிரவர்த்தியே

தே

- தேவரீருக்கு

பரதே

- பரதனிடத்தில்

யா

- எப்படிப்பட்ட

வ்ருத்தி:

- வாத்ஸல்யமோ

லக்ஷ்மணே

- லக்ஷ்மணனிடத்தில்

யா ச

- எந்த வாத்ஸல்யமோ

தாம் ச

- அதையே

ஸுக்ரீவே

- சுக்ரீவன் விஷயத்திலும்

அங்கதே

- அங்கதன் விஷயத்திலும்

த்வம்

- தேவரீர்

ஆதாதும்

- வைக்க

அருஹஸி

- அருள் புரியவேண்டும்.

मद्योक्तदोषां तां यथा तारां तपस्यिनीम् ।

सुप्रिबो नावमन्येत तथावस्थानुमहसि ॥

மத்தோஷக்ருததோஷாம் தாம் யதா தாராம் தபஸ்விநீம் ।

ஸுக்ரீவோ நாவமன்யேத ததாவஸ்தாது மற்றஸி ॥

55

56

57

மத்தோஷக்ருத தோஷாம்-என்குற்றத்தில் விளைந்த ஆபத்திற்கு பாத்திரமான

தாம்

- அந்த

தபஸ்விநீம்

- புண்ணியவதியான

தாராம்

- தாகரையை

ஸுக்ரீவ:

- சுக்ரீவன்

அவமன்யேத ந

- அவமதிக்கலாகாது.

யதாதா

- இவ்வண்ணம்

அவஸ்தாதும்

- நடைபெறுமாறு

அர்ஹஸி

- தேவரீர் அருள்புரிய வேண்டும்.

त्वया ह्यनुगृहीतेन राज्यं शक्यमुपासितुम् ।

त्वद्वसो वर्तमानेन तव चित्तानुवर्तिना ॥

த்வயா ஹ்யநுக்ருஹிதேந ராஜ்யம் ஸக்ய முபாஸிதும் ।

த்வத்வஸோ வர்தமானேன தவ சித்தாநுவர்திநா ॥

शक्यं दिवं यजयितुं वसुधां चापि शासितुम् ॥

ஸக்யம் திவம் சாஜ்யமீதும் வஸுதாம் சாபி ஸாஸிதும் ॥

த்வயா

- தேவரீரால்

அநுக்ருஹிதே ந

- அனுக்கிரகம் பெற்றவனும்

த்வத்வஸோ

- தேவரீரது அதீனத்தில்

வர்தமானேன

- இருப்பவனும்

தவ

- தேவரீரது

சித்தாநு வர்திநா ஹி

- திருவுளம் கொண்டது நடப்பவனுமான

ஒருவனால்தான்

ராஜ்யம்

- தன் ராஜ்யத்தை

உபாஸிதும்

- ஆள

ஸக்யம்

- முடியும்;

அபி ச

- இதுமட்டுமல்ல இன்னும்

வஸுதாம் ச

- நிலவுலகு எல்லாவற்றையும்

ஸாஸிதும்

- ஆளவும்

திவம்

- விண்ணுலகை

ஆர்ஜயிதும்

- சம்பாதிக்கவும்

ஸக்யம்

- முடியும்.

त्वोऽहं वधमाकाङ्क्षन् वार्यामाणोऽपि तारया ।

सुप्रिबेण सह भ्रात्रा हन्त्युद्धुमागतः ॥

த்வத்தோஹம் வதமாகாங்க்ஷன் வார்யமாணோ஽பி தாரயா ।

ஸுக்ரீவேண ஸஹ ப்ராத்ரா த்வந்த்வயுத்தமுபாகத: ॥

த்வத்த:

- தேவரீர் கையால்

வதம்

- மரணத்தை

58

59

ஆகாங்குஷ் - கோரிய
அஹம் - நான்
தாரயா - தாரையால்
வார்யமாண: அபி - தடுக்கப்பட்டவனாயிருந்தும்
ப்ராத்ரா - தம்பியான
ஸுக்ரீவேண ஸஹ - சுக்ரீவனுடன்கூட
த்வந்த்வ யுத்தம் - த்வந்தயுத்தத்தை
உபாகத: - புரிந்தேன்.

इत्युक्त्वा संतो राम विरराम हरीश्वर: ॥

இதுயுத்தவா ஸம்ந்தோ ராமம் விரராம ஹரீஸ்வர: ॥

ஹரீஸ்வர: - வானர மன்னன்
ராமம் - பூரீராமரைப் பார்த்து
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு
ஸம்ந்த: - வாய்விட்டுப் பேச முடியாதவனாய்
விரராம - மென்னமாயினன்.

स तमाश्वस्यद्वामी वालिनं व्यतर्दशनम् ।

சாமஸ்ப்னயா வாசா ஧்மதத்யாயுத்யா ॥

ஸ தமாஸ்வாஸயத் ராமோ வாலினம் வ்யக்த தர்ஸணம் ।

ஸாமஸம்பந்யா வாசா தர்மதத்வார்த யுத்தயா ॥

ஸ: - அந்த
ராம: - பூரீராமர்,
வ்யக்த தர்ஸணம் - நல்லறிவுபெற்ற
தம் வாலினம் - அந்த வாலியை,
ஸாம ஸம்பந்யா - மனச்சிந்திக்கு ஏற்றதாயிருக்கிறதும்
தர்மதத்வார்த யுத்தயா - தர்மாளாரமாகிய பயனை நன்றி விளங்கக்

காட்டுகிறதுமான
வாசா - சொற்கொண்டு
ஆஸ்வாஸயத் - பின்பவருமாறு தேற்றினார்.

न संतापस्त्वया कार्य एतदर्थं पुनश्च ॥

ந ஸந்தாபஸ்த்வயா கார்ய ஏததர்த்தம் பஸ்வங்கம் ॥

பஸ்வங்கம் - வானரே
ஏததர்த்தம் - இவ்விஷயத்தில்
த்வயா - உன்னால்
ஸந்தாப: - மனக்குறை
ந கார்ய: - கொள்ளத்தக்கதன்று.

60

61

62

न वयं भवता चित्त्या नाप्यात्मा हरिसत्तम ।

वयं भवतिशेषेण धर्मतः कृत्स्निस्त्रया: ॥

ந வயம் பவதா சிந்த்யா நாப்யாத்மா ஹரிஸத்தம ।

வயம் பவத்விஸேஷேண தர்மத: க்ருதநிஸ்சயா: ॥

ஹரிஸத்தம் - வானரோத்தம |
பவதா - உன்னால்
வயம் - நாம்கள்
சிந்த்யா: ந - தவறு செய்துவிட்டவர்களென நினைத்தல் கூடாது,
ஆத்மாந - நீயும் அவ்விதம்
அபி - நினைக்கவேண்டியதில்லை.
பவத் விஸேஷேண - உன்னன்க்காட்டிலும்
வயம் - நாம்கள்
தர்மத: - தர்மாளுசாரமாகவே
க்ருத நிஸ்சயா: - எதிலும் துணிபவர்கள்.

दण्डे यः पातयेदृष्टं दण्डो यः पापि दण्डते ॥

கார்யகாரணசிஹ்யாயுஸி தி னாயசீதத: ।

தண்ட்யே ய: பாதயேத் தண்டம் தண்ட்யோ யஸ்சாபி தண்ட்யதே ।

கார்ய காரண ஸித்தார்தாவடுபள தெள நாவளர்தத: ॥

ய: - எவனொருவன்
தண்ட்யே - தண்டிக்கப்பட வேண்டியவன் விஷயத்தில்
தண்டம் - தண்டனையை
பாத்யேத் - விதிக்கின்றானோ,
ய: - எவனொருவன்
தண்ட்ய: - குற்றவாளியாய்
தண்ட்யதே ச - தண்டிக்கப்படுகிறானோ,
தெள - அந்த
கார்ய காரண - ஒரு காரியத்தால் விளைந்த காரியத்தை
ஸித்தார்ததெள - செய்துமுடித்தால் ஏற்படும் பயன்களைப்பெற்ற
உடுபள அபி - இருவர்களும்
அவளர்தத: ந - குறை நீங்கினவர்களாகிறார்கள்.

यत्कृत्वा नृपस्योपादत्तमाक्षिपत्कश्यपः ।

யத: ச்யா ப்ருதி ஧்மயா ஧்மீத்யேந வர்மநா ।

தத்பவான் தண்டஸம்யோகாதஸமாத் விசதகல்மல: ।

கத: ஸ்வாம் ப்ருதநிம் தர்மயாம் தர்மத்க்ருஷ்டேந வர்த்மநா ॥

பவான் - நீ
அஸ்மாத் - இந்த
தர்ம த்ருஷ்டேந - தர்மசாஸ்திரங்களில் கண்ட

63

64

65

வர்த்தநா - அனுஷ்டானங்களைப்போத்தே
தண்டஸம்யோகாத் - தண்டனையடைந்தமையால்
விகத கல்மஷ: - பாபமொழிந்தவனாயினை.
தத் - ஆனபடியால்
தர்ம்யாம் - நியாயப்படி அடைய வேண்டியதான
ஸ்வாம் - உனது
ப்ரக்ருதிம் - நல்வறிவை
கத: - பெற்றனை.

त्यज शोकं च मोहं च मयि च हृदयं स्थितम् ।

त्वया विधानं हर्षय्य न शक्यमतिवर्तिषुम् ॥

த்யஜ ஸோகம் ச மோஹம் ச பயம் ச ஹ்ருதயே ஸ்திதம் ।

த்வயா விதாநம் ஹர்யக்ய ந ஸக்யமதிவர்த்திஷும ।

ஹர்யக்ர்ய - வானரோத்தம!
ஸோகம் ச - மன வேதனையையும்
மோஹம் ச - அஞ்ஞானத்தையும்
ஹ்ருதயே - ஹ்ருதயத்தில்
ஸ்திதம் - இருக்கும்
பயம் ச - சஞ்சலத்தையும்
த்யஜ - விட்டுவிடு;
விதாநம் - விதியால் வருவதை
அதிவர்த்திஷும் - விலக்க
த்வயா ந ஸக்யம் - உன்னால் முடியாது.

यथा त्वय्यज्ञतो नित्यं वर्तते वानरेश्वर ।

तथा वर्तते सुमिमे मयि चापि न संशयः ॥

யதா த்வய்யங்கதோ நித்யம் வந்தேதே வானரேஸ்வர ॥

ததா வந்தேதே ஸுக்ரவே மயி சாபி ந ஸம்ஸய: ॥

வானரேஸ்வர - வானரோத்தம!
அங்கத: - அங்கதன்
த்வமி - உன்னிடத்தில்
யதா வர்த்தே - எப்படி இருந்து வருகிறாணோ,
ததா - அவ்வண்ணமே
ஸுக்ரவே ச - சுக்ரவனிடத்திலும்
மயி அபி - என்னிடத்திலும்
நித்யம் - எப்பவும்
வர்த்தே - இருந்து வருவான்.
ந ஸம்ஸய: - இதில் உனக்கு ஐயம் வேண்டாம்.

स तस्य वाक्यं मधुरं महात्मनः समाहितं धर्मपथानुवर्तिनः ।

निशम्य रामस्य रणवर्मिनी वचः सुयुक्तं निजपाद वानरः ॥

66

ஸ தஸ்ய வாக்யம் மதுரம் மஹாத்மன:

ஸமாஹிதம் தர்மபதாநுவர்த்தின: ।

நிஸம்ய ராமஸ்ய ரணாவமர்த்திநோ

வச: ஸயுக்தம் நிஜபாத வானர: ॥

வானர: - வானரனான
ஸ: - அவன்
மஹாத்மன: - மகாத்மாவும்
தர்மபதாநுவர்த்தின: - தர்மமார்க்கத்தையே எப்பவும் பற்றி நடப்பவரும்,
ரணாவமர்த்திந: - போரிடச்சத்துருக்களைபொடியாக்குகிறவருமான
தஸ்ய - அந்த
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
மதுரம் - இனி
வாக்யம் நிஸம்ய - சொல்லைக் கேட்டு
ஸயுக்தம் - மிகவும் சமயத்திற்கேற்றதாகிய
வச: - பின்வரும் சொல்லை
ஸமாஹிதம் - பக்தியுடன்
நிஜபாத - சுறினான்.

शराभितप्तेन विचेतसा मया प्रदूषितस्त्वं यदजानता प्रभो ।

इदं महेन्द्रोपम भीमविक्कम प्रसादितस्त्वं क्षम मे नरेश्वर ॥

ஸராபிதத்தேந விசேதஸா மயா

ப்ரதுஷிதஸ்த்வம் யதஜ்ஞானதா ப்ரபோ ।

இதம் மஹேந்த்ரோபம பீமவிக்கம

ப்ரஸாதிதஸ்த்வம் க்ஷம மே நரேஸ்வர ॥

மஹேந்த்ரோபம - இந்நிறனுக்குச் சமமான மகத்தான
பீமவிக்கம - பரக்கிரமமுடைய
நரேஸ்வர - சக்கிரவர்த்தியாரே
ஸராபிதத்தேந - பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டு
விசேதஸா - புத்தி மயங்கிய
அஜ்ஞானதா - அவிலேகியான
மயா - என்னால்
த்வம் - தேவரீர்
ப்ரதுஷித: - இகழ்ந்து பேசப்பட்டார்.
ப்ரபோ - யாவருக்கும் நாதரே
இதம் - இப்பொழுது
த்வம் - தேவரீர்
ப்ரஸாதித: - அனுக்கஹிக்கப் பிரார்த்திக்கப்பட்டவராகிறீர்.
மே - அடியேனை
க்ஷம - மன்னித்தருள வேண்டும்.

69

நித்யமர்த்தே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுயம்யிஸ்தி ஸமஸ்கிதஸம் ஸம்ஹிதஸம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
வால்மீகஸம்ஸ்த்தம் நாம அஷ்டாதயா: ஸர்க: ॥

ஏகோந் விம்ஸ: ஸங்க: - 19

स वानरमहाराजः शयानः शरविशतः ।
प्रत्युत्तो हेतुमद्वाक्येनोत्तरं प्रत्यपद्यत ॥

ஸ வானரமஹாராஜ: ஸயான: ஸர்விசுத: ।

ப்ரத்யுக்தோ ஹேதுமத்வாக்யையர் நோத்தரம் ப்ரத்யபத்யத ॥

ஸ்ரவிசுத: - பாணம் தைத்து
ஸயான: - படுத்துக்கிடக்கும்
வானரமஹாராஜ: - வானர மகாராஜனான
ஸ: - அவன்,

ஹேதுமத் வாக்யை: - சரியான காரணங்களுடனிருக்கும் சொற்களால்
ப்ரத்யுக்த: - பதில் சொல்லப்பட்டவனாய்
உத்தரம் - பதில் சொல்லை
ந ப்ரத்யபத்யத - சொல்லவில்லை.

अवमभिः परिभिन्नाः पादपराहतो भृशम् ।

रामाणेन च क्लान्तो जीवितान्ते मुनोह सः ॥

அஸ்மபி: பரிபின்னாங்க: பாதபரஹதோ ப்ருஸம் ।

ராமபாணேன ச க்லாந்தோ ஜீவிதாந்தே முமோஹ ஸ: ॥

ஸ: - அவன்,
ப்ருஸம் - மிகவும்
அஸ்மபி: - கற்களால்
ப்ரபி பின்னாங்க: - முறிபட்ட அங்கங்களையுடையவனாயும்,
பாதபை: - விருக்டங்களால்
ஆஹத: - அடிக்கப்பட்டவனாயும்,
ராமபாணேன - புரிமரது பாணத்தால்
க்லாந்த: ச - துளைக்கப்பட்டவனாயும்,
ஜீவிதாந்தே - உயிர்போகும் சமயத்தில்
முமோஹ - மூர்க்கையடைந்தான்.

तं भार्या बाणमोक्षणं रामदत्तेन संयुगे ।

हत् पुंवशार्दूलं तारा शुश्राव वालिनम् ॥

தம் பார்யா பாண மோக்ஷேன ராமதத்தேந ஸம்யுகே ।

ஹதம் ப்லவகஸாந்தூலம் தாரா ஸுஸ்ராவ வாலினம் ॥

பார்யா - தர்மபத்தினியான
தாரா - தாரை

திஷ்விந்தா காண்டம் - பத்தொன்பதாம் ஸர்க்கம்

ப்லவக ஸாந்தூலம் - வானரோத்தமனான
தம் - அந்த
வாலினம் - வாலியை
ஸம்யுகே - போரில்
ராம தத்தேந - புரிமரதால் அளிக்கப்பட்ட
பாண மோக்ஷேன - பாண வீழ்ச்சியால்
ஹதம் - மாண்டுவிட்டவனாக
ஸுஸ்ராவ - அறிந்தான்.

सा सपुत्रप्रियं श्रुत्वा वधं भर्तुः सुदारुणम् ।

निष्पपातं शृणुं त्रस्ता विविधादिरिगह्वरात् ॥

ஸா ஸபுத்ராபிரியம் ஸ்ருத்வா வதம் ப்ரது: ஸுதாருணம் ।

நிஷ்பபாத ப்ருஸம் த்ரஸ்தா விவிதாத் கிரிகஹ்வராத் ॥

ஸா - அவன்,
ஸுதாருணம் - மிக பயங்கரமாயிருக்கிறதும்
அப்ரியம் - அசஹயமாயிருக்கிறதுமான
ப்ரது: - கணவனது
வதம் - வதையை
ஸ்ருத்வா - அறிந்து,
ப்ருஸம் - மிகவும்
த்ரஸ்தா - நடுக்கமுற்றவனாய்
ஸபுத்ரா - புதல்வனோடுகூட
விவிதாத் - விவிதமென்ற
கிரிகஹ்வராத் - மலைக்குகையினின்ற
நிஷ்பபாத - வெளிப்பட்டான்.

ये त्वङ्गदपरीवारा वानरा भीमविक्रमाः ।

ते सकर्मुकमालोक्य सानं त्रस्ताः प्रदुह्युः ॥

யே த்வங்கத பரீவாரா வானரா பீமவிக்ரமா: ।

தே ஸகர்முகமாலோக்ய ஸாமம் த்ரஸ்தா: ப்ரதுத்ருவ: ॥

பீமவிக்ரமா: - மகா பராக்கிரமசாலிகளான
அங்கத பரீவாரா: - அங்கதனைப் பின்பற்றிவந்த
வானரா: - வானர்கள்
யே - எவர்களோ,
தேது - அவர்களும்
ஸகர்முகம் - கோதண்டபாணியாயிருக்கும்

ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
ஆலோக்ய	- பாந்து,
த்ரஸ்தா:	- பயந்து
ப்ரதுத்ருவு:	- ஒடினார்கள்.

सा ददर्श सतस्त्रस्तान्दरीनापत्तो भृशम् ।

यूयादिव परिभ्रष्टान् मृगान्निहतयूथपात् ॥

ஸா ததர்ஸ ததஸ்த்ரஸ்தான் ஹரிநாபததோ ப்ருஸம் ।

யூதாதிவ பரிப்ரஷ்டான் ம்ருகாந்நிஹத யூதபாத் ॥

தத:	- அப்பொழுது
ஸா	- அவள் (தாரை)
யூதாத்	- கூட்டத்திலிருந்து
நிஹத யூதபாத்	- தலைமானைப் பறிகொடுத்து
பரிப்ரஷ்டான்	- எல்லா பக்கங்களிலும் வெருண்டோடும்
ம்ருகாந் இவ	- மான்களைப்போல்
ஹரிந்	- வானரர்களை
ப்ருஸம்	- மிகவும்
த்ரஸ்தான்	- நடுங்கி
ஆபதத:	- துள்ளிபாய்ந்தோடுகின்றவர்களாய்
ததர்ஸ:	- கவனித்தான்.

तानुवाच समासाद्य दुःखितान् दुःखिता सती ।

रामवित्रासितान् सर्वानुबद्धानिवेषुभिः ॥

தானுவாச ஸமாஸாத்ய துக்கிதான் துக்கிதா ஸதீ ।
ராமவித்ராஸிதான் ஸர்வாந்நு யத்தாநிவேஷுபி: ॥

துக்கிதா	- மனம் நொந்துகிடந்த
ஸதீ	- பதிலிருதையான அவள்
ராம வித்ராஸிதான்	- ராமரிடத்தில் பயந்தோடுகின்றவர்களும்
இஷுபி:	- பாணங்களால்
அநு பத்தாந்	- தாக்கப்பட்டவர்களை
இவ	- போலவே
துக்கிதான்	- உள்ளங்கலங்கியவருமான
தாந்	- அவர்கள்
ஸர்வாந்	- எல்லோரையும்
ஸமாஸாத்ய	- கிட்டி,
உவாச	- பின்வருமாறு பேசினான்.

6

7

वानरा राजसिंहस्य यस्य यूयं पुरःसराः ।

तं विहाय सुसन्नस्ताः कस्माद्द्रव्यं दुर्गताः ॥

வானரா ராஜஸிம்ஹஸ்ய யஸ்ய யூயம் புர: ஸரா: ।
தம் விஹாய ஸுஸன்னஸ்தா: கஸ்மாத் த்ரவத துர்கதா: ॥

राज्यहेतोः स चेन्मृता भ्रात्रा रीद्रेण पातितः ।

रामेण प्रहिते रीद्रेर्गर्गिर्दूस्पातिभिः ॥

ராஜ்யஹேதோ: ஸ சேத்ப்ரதா ப்ராத்ரா ரௌத்ரேண பாதித: ।
ராமேண ப்ரஹிதை ரௌத்ரேர் மார்க்கணைர் தூரபாதிபி: ॥

வானரா:	- வானரர்களே
ப்ராதா	- தமையனான
ஸ:	- அவர்,
ரௌத்ரேண	- கொடிய
ப்ராத்ரா	- தம்பியால்
ராஜ்யஹேதோ:	- ராஜ்யத்தின் நிமித்தம்
ராமேண	- ஸ்ரீராமரைக்கொண்டு
ப்ரஹிதை:	- போடப்பட்ட
தூரபாதிபி:	- தூரத்திலிருந்து பாயவல்ல
ரௌத்ரை:	- ஆபத்தை விளைவிக்கும்
மார்க்கணை:	- பாணங்களால்
பாதித:	- விழுத்தித்தள்ளப்பட்டிருக்கின்றார் என்றிருக்கையில்
யஸ்ய	- எந்த
ராஜஸிம்ஹஸ்ய	- ராஜோத்தமருக்கு
புர: ஸரா:	- அடியும்களான
யூயம்	- நீங்கள்
தம்	- அவரை
விஹாய	- விட்டுவிட்டு,
துர்கதா:	- மிகத்துயருற்று
ஸுஸன்னஸ்தா:	- மிகவும் நடுங்கி
கஸ்மாத் த்ரவத	- ஏன் ஒடுகின்றீர்கள்?

कपिपत्न्या वचः श्रुत्वा कपयः कामरूपिणः ।

प्राप्तकालमविक्षिप्तमृचुर्वचनमङ्गनाम् ॥

கபிபத்ந்யா வச: ஸ்ருத்வா கபய: காம ரூபிண: ।

ப்ரப்தகாலமவிக்ஷிப்தமூசுர் வசனமங்கநாம் ॥

காமரூபிண:	- நினைத்த உருவமெடுக்கவல்ல
கபய:	- வானரர்கள்
கபிபத்ந்யா:	- வானர பத்னியினது

8

9

10

வச:	- சொல்லை
ய்ருத்வா	- கேட்டு,
அங்கநாம்	- தையலாளைப்பார்த்து
அவிக்கிஷ்டம்	- சந்தேகத்திற்கிடமில்லாததான
வசனம்	- சொல்லை
ப்ராப்த காலம்	- சமயத்திற்கேற்றபடி.
ஊக:	- பின்வருமாறு மொழிந்தார்கள்.

जीवपुत्रे निवर्तस्व पुत्रं रक्षस्व चाञ्चदम् ।

अन्तर्को रामरूपेण हत्वा नयति वालिनम् ॥

ஜீவபுத்ரே நிவர்தஸ்வ புத்ரம் ரக்ஷஸ்வ சாங்கதம் ।

அந்தகோ ராமரூபேண ஹத்வா நயதி வாலினம் ॥

ஜீவபுத்ரே	- குழந்தையை உடையவனே
நிவர்தஸ்வ	- திரும்பிவிடுவீராக.
புத்ரம் ச	- ஏக புத்திரனான
அங்கதம்	- அங்கதனை
ரக்ஷஸ்வ	- காப்பாற்றும்.
அந்தக:	- எமன்
ராமரூபேண	- ராமனென உருவெடுத்துவந்து
வாலினம்	- வாலியை
ஹத்வா	- கொன்று,
நயதி	- கொண்டுபோகிறான்.

श्वितान् वृक्षान् समाविध्य विपुलाश्च शिलास्तथा ।

वाली यजसमैर्बाणै रामेण विनिपातितः ॥

ஷிப்தான் வ்ருக்ஷான் ஸமாவித்ய விபுலாஸ்ச ஸிலாஸ்ததா ।

வாலீ யஜஸமைர் பாணை ராமேண விநிபாதித: ॥

க்ஷிப்தான்	- எறிந்த
வ்ருக்ஷான் ச	- விரகக்ஷங்களையும்,
விபுலா:	- பெரிய
ஸிலா: ததா	- பாறைகளையும்,
வஜ்ரஸமை:	- வஜ்ராயுதத்திற்கொப்பான
பாணை:	- பாணங்களால்
ஸமாவித்ய	- பொடியாக்கி
ராமேண	- ராமனால்
வாலீ	- வாலி
விநிபாதித:	- வீழ்த்தப்பட்டார்.

अभिद्वुतमिदं सर्वं विद्वतं प्रसृतं बलम् ।

अस्मिन् पुवगशार्द्धे हतौ यक्षसम्मग्नौ ॥

அபித்ருதமிதம் ஸர்வம் வித்ருதம் ப்ரஸ்ருதம் பலம் ।

அஸ்மின் ப்லவக ஸார்த்ரலே ஹதே ஸக்ரஸம்ப்ரபே ॥

அஸ்மின்	- இந்த
ஸக்ரஸம்ப்ரபே	- இத்திரனை நிகர்த்த ஒளிகொண்ட
ப்லவக ஸார்த்ரலே	- வானரோத்தமன்
ஹதே	- கொல்லப்பட்டு கிடக்கையில்
இந்த:	- இந்த:
பலம்	- சைவம்
ஸர்வம்	- எல்லாபும்
வித்ருதம்	- மனக்கவவரமடைந்ததாய்
ப்ரஸ்ருதம்	- எங்கும் சிதறியதாய்
அபித்ருதம்	- விரைந்து கலைந்தோடிவிட்டது.

रक्ष्यतां नगरद्वारमङ्गदशभिर्विच्यताम् ।

पदस्थं वालिनः पुत्रं भजिष्यन्ति पुत्रगमाः ॥

ரக்ஷயதாம் நகரத்வார மங்கதஸ்சாபிஷிச்யதாம் ।

பதஸ்தம் வாலின: புத்ரம் பஜிஷ்யந்தி ப்லவங்கமா: ॥

நகரத்வாரம்	- நகரத்தின் கோட்டை வாயிலானது
ரக்ஷயதாம்	- காவல்செய்து வைக்கப்பட்டும்.
அங்கத: ச	- அங்கதனும்
அபிஷிச்யதாம்	- மருடாபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டும்.
ப்லவங்கமா:	- வானர்கள்
வாலின:	- வாலியினது
புத்ரம்	- புதல்வனை
பதஸ்தம்	- அவனது பதவியையடைந்தவனாய்
பஜிஷ்யந்தி	- பத்தியுடன் சேவிப்பார்கள்.

अथवारचितं स्थानमिह तं खचिरानने ।

आविशन्ति हि वृक्षाणि श्विमपैर वानराः ॥

அதவாரசிதம் ஸ்தானமிஹ தே ருசிராநதே ।

ஆவிஸந்தி ஹி வ்ருக்ஷாணி ஷிப்ரமத்தையவ வானரா: ॥

ருசிராநதே	- அழகிய முகமுடையாய்
அதவா	- மேற் சொல்லியபடி செய்யாவிடில்
அத்ய ஏவ	- இப்பொழுதே
க்ஷிப்ரம்	- விரைவிலேயே
வானரா:	- வானர்கள்
துர்காணி	- துர்கங்களில்
ஆவிஸந்தி	- புகுந்து கொள்வார்கள்.

ஹி	- ஆனபடியால்
தே	- தேவர்க்கு
இஹ	- இப்பொழுது
ஸ்தாநம்	- இருக்கும்டமானது
அருசிதம்	- ஏற்றதன்று.

अभायश्च समायश्च सन्त्यत्र वनचारिणः ।

छुष्येभ्यो विप्रयुक्तेभ्यस्तेभ्यो नस्तुलं मयम् ॥

அபாயஸ்ச ஸபாயஸ்ச ஸந்த்யத்ர வநசாரிண: ।

ஹிப்தேப்யோ விப்ரயுக்தேப்ய: ஸ்தேப்யோ நஸ்துமலம் பயம் ॥

அத்ர	- இவ்விடத்தில்
வநசாரிண:	- வானரர்கள்
அபாய்யா: ச	- பத்னியில்லாதவர்களாகவும்
ஸபாய்யா: ச	- பத்னியுள்ளவர்களாகவும்
ஸந்தி	- இருக்கின்றார்கள்.
ந:	- நமக்கு
துமலம் பயம்	- மிக ஆபத்து
ஹிப்தேப்ய:	- பேராசையற்ற
விப்ரயுக்தேப்ய:	- மனைவியில்லாது தனித்திருக்கின்ற
தேப்ய:	- அவர்களிடமிருந்துதான்.

अत्यान्तरगतानी तु श्रुत्या वचनमङ्गना ।

आत्मनः प्रीतिर्य सा बभाषे चारुहासिनी ॥

அல்பாந்தரகதாநாம் து ஸ்ருத்வா வசனமங்கநா ।

ஆத்மன: ப்ரதிரூபம் ஸா பபாஷே சாருஹாஸினி ॥

ஸா	- அந்த
அங்கநா	- தையலர்ள்,
து	- இவ்விஷயத்தில்
அல்பாந்தர கதாநாம்	- துச்சமான அபிப்பிராயமுடைய அவர்களின்
வசனம் ஸ்ருத்வா	- சொல்வை கேட்டு,
சாருஹாஸினி	- புன்சிரிப்புற்றவளாய்
ஆத்மன:	- தனது
ப்ரதிரூபம்	- பெருமைக்கு ஏற்றவாறு
பபாஷே	- பின்வருமாறு பேசினான்.

पुत्रेण सम किं कार्यं किं राज्यं किमात्मना ।

कपिसिंहं महामागे तस्मिन् भर्तारि नश्यति ॥

புத்ரேண மம கிம் கார்யம் கிம் ராஜ்யேந கிமாத்தமா ।

கபிஸிம்ஹே மஹாபாகே தஸ்பின் பர்தரி நஸ்யதி ॥

18

18

மஹாபாகே	- மகா பாக்யம் பொருந்திய
கபிஸிம்ஹே	- வானரோத்தமரான்
தஸ்பின்	- அந்த
பர்தரி	- கணவர்
நஸ்யதி	- சாகையில்
மம	- எனக்கு
புத்ரேண	- புதல்வனால்
கிம் கார்யம்	- ஆவதென்ன?
ராஜ்யேந	- ராஜ்யத்தால்
கிம்	- ஆவதென்ன?
ஆத்மநா	- உயிருடனிருக்கும் என்னால்
கிம்	- ஆவதென்ன?

पादमूलं गमिष्यामि तस्यैवाहं महात्मनः ।

योऽसी रामप्रयुक्तेन शरणे विनिपातितः ॥

பாதமூலம் கமிஷ்யாமி தஸ்யைவாஹம் மஹாத்மன: ।

யோஸீஸௌ ராமப்ரயுக்தேந ஸரேண விநிபாதித: ॥

ய:	- எந்த
அஸௌ	- இவர்
ராமப்ரயுக்தேந	- ராமரால் விடப்பட்ட
ஸரேண	- பாணத்தால்
விநிபாதித:	- விழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றாரோ
மஹாத்மன:	- மகாத்மாவான்
தஸ்ய	- அவரது
பாதமூலம்	- திருவடிகைய
அஹம் ஏவ	- நானும் ஏவ
கமிஷ்யாமி	- அடையப் போகிறேன்.

एवमुक्त्वा प्रदुद्राव रुदन्ती शोककशिता ।

शिरसोऽस्य बाहुभ्यां दुःखेन समभिघ्नती ॥

ஏவமுக்த்வா ப்ரதுத்ராவ ருதந்தி ஸோககர்ஸிதா ।

ஸிரஸ் சோஸ்ச பாஹுப்யாம் துக்கேந ஸமபிக்ந்தி ॥

ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	- சொல்லிவிட்டு,
ஸோககர்ஸிதா	- சோகத்தால் முற்றிலும் உள்ளம் கலங்கியவளாய்
துக்கேந	- துயரத்தால்
பாஹுப்யாம்	- இரு கரங்களாலும்
ஸிர: ச	- தலையிலும்
உர: ச	- மார்பிலும்

19

20

ஸமபிக்ந்தி - அறைந்துகொண்டு
 ருதந்தி - அழுதுகொண்டே
 ப்ரதுத்ராவ - விரைந்து சென்றாள்.

आवजन्ती ददर्शाय पतिं निपतितं युधि ।

हन्तारं दानवेन्द्राणां समरेष्यनिवर्तिनाम् ॥

ஆவ்ஜந்தி ததர்ஸாத பதிம் நிபதிதம் புவி ।

ஹந்தாரம் தானவேந்த்ராணாம் ஸமரேஷ்யநிவர்திநாம் ॥

21

क्षिप्तारं पर्वतेन्द्राणां वज्राणामिव वासवम् ।

महाबलसमाविष्टं महाभेबीचनिःस्वनम् ॥

கேஷ்ப்தாரம் பர்வதேந்த்ராணாம் வஜ்ராணாமிவ வாஸவம் ।

மஹாபல ஸமாவிஷ்டம் மஹாமேகௌகநி: ஸ்வனம் ॥

22

शक्रवृत्त्यपराक्रान्तं वृष्टवैवोपरतं धनम् ।

नर्दन्तं नर्दता भीमं शूरं शूरेण पातितम् ॥

சக்ரவ்ருத்த்யபராக்ரான்தம் வ்ருஷ்டவேவோபரதம் கனம் ।

நர்தந்தம் நர்ததாம் பீமம் ஸூரம் ஸூரேண பாதிதம் ॥

23

शार्दूलानामिषस्यार्थं यूगराजं यथा हतम् ॥

शार्दूलैरेनாभिषस्यार्थே यूगராஜம் யதா ஹதம் ॥

24

अर्थितं सर्वलोकस्य सपताकं सवेदिकम् ।

नागहंतोः सुपर्णनं वैद्यमुन्मथितं यथा ॥

அர்சிதம் ஸர்வலோகஸ்ய ஸபதாகம் ஸவேதிகம் ।

நாகஹேதோ: ஸுபர்ணேண சைத்யமுன்மதிதம் யதா ॥

25

अथ - अपूर्वायुधं

ஆவ்ஜந்தி - எல்லையை கிட்டுகின்ற அவள்

ஸமரேஷ - போர்களில்

அறிவர்திநாம் - புறங்காட்டாத

தானவேந்த்ராணாம் - அசுரத்தலைவர்களை

ஹந்தாரம் - கொன்றவனும்,

வஜ்ராணாம் - வஜ்ராயுதங்களை

வாஸவம் இவ - இந்திரன் எறிவது போலவே

பர்வதேந்த்ராணாம் - பெரும் மலைகளை

கேஷ்ப்தாரம் - எறிந்தவனும்,

மஹாபல ஸமாவிஷ்டம் - மகத்தான ஆற்றல் நிறைந்தவனும்,

மஹாமேகௌக - பெரும் மேகக்கூட்டங்களின் ஒலியுற்றவனும்

நிஸ்ஸ்வனம்

ஸக்ரதுய்ய பராக்ரான்தம் - இந்திரனை நிகர்த்த பராக்ரமசாலியும்,

நர்தந்தம் - கர்ஜிப்பவர்களில்

பீமம் - பயங்கரமாய்

நர்ததாம் - கர்ஜிப்பவனும்

ஸூரம் - குரனுமான

பதிம் - கணவனை

புவி - தரைவில்

நிபதிதம் - விழ்ந்து

வ்ருஷ்ட்வா - மழைபொழிந்து

உபரதம் - ஓய்ந்த

கனம் - மேகம்

இவ - போலிருப்பவனாகவும்,

ஆம்விஷஸ்யார்தே - மாமிசத்தின்பொருட்டு

ஸ்ார்த்லேந - புலியால்

ஹதம் - கொல்லப்பட்ட

ம்ருகராஜம் - தலைமையான மான்

யதா - போலிருப்பவனாகவும்,

நாகஹேதோ: - ஒரு பாம்பின் காரணமாய்

ஸுபர்ணேண - கருடபகவானால்

உன்மதிதம் - சிதைத்துத் தள்ளப்பட்ட

ஸர்வ லோகஸ்ய - எல்லா ஜனங்களின்

அர்சிதம் - பூஜைக்குரியதும்

ஸபதாகம் - கொடிய்களோடு கூடியதும்

ஸவேதிகம் - திண்ணைகளோடு கூடியதுமான

சைத்யம் - கோயிலை

யதா - போலிருப்பவனாகவும்,

ஸூரேண - குரனால்

பாதிதம் - விழ்த்தித் தள்ளப்பட்டு கிடக்கின்றவனாய்

ததர்ஸ - பார்த்தாள்.

अवश्यं च तिष्ठन्तं ददर्श धनुरजितम् ।

रामं रामानुजं चैव भर्तृधनुरुजितम् ॥

அவஷ்யம் ச திஷ்டந்தம் ததர்ஸ தநுரஜிதம் ।

ராமம் ராமானுஜம் சைவ ப்ர்தஸ்சைவானுஜம் ஸுபம் ॥

26

ஸுபம் - நல்லாளாகுமவன்

தநு: - வில்லை

ஊர்ஜிதம் - உறுதியாய்

அவஷ்டப்ப - பிடித்துக்கொண்டு

திஷ்டந்தம் - நின்றுகொண்டிருக்கும்

ராமம் ச	- ஸ்ரீராமரையும்
ராமாநுஜம் ச ஏவ	- லக்ஷ்மணரையும்
பர்து:	- கணவரது
அநுஜம் ச ஏவ	- தம்பியையும்
சூதர்பர	- பார்த்தான்.

தானீத்ய சமாஸாஹ் பதாரி நிஹத் ரண ||

சமீப்ய வ்யதா பூமி சங்காந் நிர்ப்பாத ஹ ||

தாந்திய ஸமாஸாத்ய பந்தாரம் நிறுதம் ரணே ||
ஸமீப்ய வ்யதா பூமெள ஸம்பந்தா நிபபாத ஹ ||

தாந்	- அவர்களை
அந்திய	- கட்டத்துசென்று
ரணே	- போரில்
நிறுதம்	- கொல்லப்பட்டு கிடக்கும்
பந்தாரம்	- கணவனை
ஸமாஸாத்ய	- கிட்டி.
ஸமீக்ய	- பார்த்து,
வ்யதா	- மனம் நொந்து
ஸம்பந்தா	- மெய்ப்பதறி
பூமெள	- தரையில்
நிபபாத ஹ	- விழுந்தான்.

27

சுப்யேவ புநஸ்த்யாய அர்யபுத்ரேதி சோததி ||

ஸ்ரோத சா பதி ட்யவா சந்தித் மூத்யுதாமபி ||

ஸுபத்வேவ புனருத்தாய ஆர்யபுத்ரேதி ஸோசதி ||
ருரோத ஸா பதிம் த்ருஷ்ட்வா ஸந்திதம் ம்ருத்யுதாமபி ||

ஸா	- அவள்,
ஸுபத்வேவ	- மூர்ச்சித்துகிடந்து
புன: ஏவ	- மீளவும்
உத்தாய	- எழுந்து
பதிம்	- கணவனை
ம்ருத்யுதாமபி:	- யம்பாசங்களால்
ஸந்திதம்	- கட்டுண்டிருக்கின்றவனாய்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
ஸோசதி	- துயருற்று
ஆர்ய புத்ர	- நாதா
இதி ஹி	- என்று சொல்லிக்கொண்டே
ருரோத	- கதறினான்.

28

தாமவேஷ்ய து சுக்ரீவ: க்ரோஸந்தீம் குரூமிவ ||

விஷாதமகமத் கஷ்டம் த்ருஷ்ட்வா சாங்கத மாகதம் ||

தாமவேஷ்ய து ஸுக்ரீவ: க்ரோஸந்தீம் குரூமிவ ||
விஷாதமகமத் கஷ்டம் த்ருஷ்ட்வா சாங்கத மாகதம் ||

29

ஸுக்ரீவ: து	- ஸுக்ரீவனும்
தாம்	- அவளை
குரூம்	- அன்றில் பறவையை
இவ	- போலவே
க்ரோஸந்தீம்	- கத்துகிறவனாய்
அவேக்ஷய	- பார்த்து,
ஆகதம்	- அவிடம் வந்த
அங்கதம் ச	- அங்கதனையும்
கஷ்டம்	- ஏங்கி புலம்பிக்கொண்டிருப்பவனாய்
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
விஷாதம்	- பெரும் துன்பத்தை
அகமத்	- அடைந்தான்.

இத்யாசங்கே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீய ஆதிகாப்பிய
ரதர்ஸிம்ஸுதி ஸுஹஸ்சிக்ஷயம் ஸம்ஹிதாயம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
நாராயணம் நாம ஏனோதயிம்ஸ: ஸர்க: ||

रामघापविसृष्टेन शरेणान्तकरेण तम् ।

एव विनिहतं भूमी तारा ताराधिपान्ना ॥

ராம சாப விஸ்ருஷ்டேந ஸரேணாந்தகரேண தம் ।

தருஷ்ட்வா விநிஹதம் பூமின தாரா தாராதிபானா ॥

தாராதிபானா - சந்திரனைப் போன்ற முகத்தைபுடைய

தாரா - தாரை

ராம சாப விஸ்ருஷ்டேந - ராமனது வில்லினின்றி விடப்பட்ட

அந்தகரேண - மரணத்தை விளைவிக்கும்

ஸரேண - பாணத்தால்

தம் - அவனை

பூமின - தரைமீல்

விநிஹதம் - அடித்துத் தள்ளிவிடப்பட்டவனாக

தருஷ்ட்வா - கண்டாள்.

वानरेन्द्र महेंद्रांशं वोकसेतत्तमानसा ।

तारा तरुनिवोन्मूलं पर्यदेययदासुरा ॥

வானரேந்த்ரம் மஹேந்த்ரபாஸம் ஸோகஸந்தத்தமானஸா ।

தாரா தருமிவோன்மூலம் பர்யதேயயதாசுரா ॥

தாரா - தாரை

ஆதாரா - மிகவும் மனம் தொந்தவளாய்

மஹேந்த்ரபாஸம் - இந்திரனை நிகர்த்தவனும்

உன்மூலம் - வேருடன் பெயர்த்து விழ்த்தப்பட்ட

தரும் - விருகத்தை

இவ - போல் கிடக்கும்

வானரேந்த்ரம் - வானர மன்னனைப் பார்த்து

ஸோகஸந்தத்தம் - சோகத்தால் கொதிக்கும் மனமுடையவளாய்

மானஸா

பர்யதேயயத் - பின்கண்டபடி புலம்பினாள்.

सा समासाद्य भर्तारं पर्यध्वजतं भामिनी ।

इषुणाभिहतं एव वाचिनं कुशरोपमम् ॥

ஸா ஸமாஸாத்ய பர்தாரம் பர்யஷ்வஜத பாமினி ।

இஷுணாபிஹதம் தருஷ்ட்வா வாலினம் குஞ்ரோபமம் ॥

ஸா - அந்த

பாமிநி - கட்டழி

குஞ்ரோபமம் - யானையை நிகர்த்தவனும்

பர்தாரம் - கணவனுமான

வாலினம் - வாலின

இஷுணா -

அடியுண்டு கிடப்பவனாக

தருஷ்ட்வா - கண்டு

ஸமாஸாத்ய - அணுகி

பர்யஷ்வஜத - கட்டி அணைத்துக் கொண்டாள்.

रणे दारुण विह्वल प्रवीर पुवतां वर ।

किं दीनमपुरोभागामय एवं नाभिमापसे ॥

ரணே தாருண விஹ்வல ப்ரவீர பூவதாம் வர ।

கிம் தீநாமபுரோபாகாமய த்வம் நாபிபாஷஸே ॥

ரணே - பேரமீல்

தாருண விஹ்வல - பயங்கரமான பராக்ரமசாலியே

ப்ரவீர - மகாகுரரே

பூவதாம் வர - வானரோத்தமரே

அபுரோபாகாம் - எப்பொழுதும் மனங்கோணாது நடந்து வந்தவனும்

தீநாம் (மாம்) - வெகு பரிதாபநிலையிலிருப்பவளுமான

என்னைப் பார்த்து

அத்ய - இப்பொழுது

த்வம் - நீர்

கிம் - ஏன்

அபிபாஷஸே ந - பேசாதிருக்கிறீர்?

उत्तिष्ठ हरिशादूल भजस्य शयनोत्तमम् ।

नैर्विधाः शेरते हि भूमी नृपतिसत्तमाः ॥

உத்திஷ்ட ஹரிஸாதுல் பஜஸ்ய ஸயனோத்தமம் ।

நைவம்விதா: ஸேரதே ஹி பூமின ந்ரூபதி ஸத்தமா: ॥

ஹரிஸாதுல் - வானரோத்தமரே

உத்திஷ்ட - எழுந்திரும்.

ஸயனோத்தமம் - சிறந்த படுக்கைக்கு

பஜஸ்ய - போய்சேரும்.

ஏவம் விதா: - இப்படிப்பட்ட

ந்ரூபதி ஸத்தமா: - ராஜோத்தமர்கள்

பூமின - தரைமீல்

பேரதே ந ஹி - படுக்கமாட்டார்களே.

अतीय खलु ते कान्ता वसुधा वसुधाधिप ।

गतासुरपि या गात्रेना विहाय निवसेसि ॥

அதீய கலு தே காந்தா வஸுதா வஸுதாதிப ।

கதாஸுரபி யாம் காத்ரை மாம் விஹாய நிஷேவஸே ॥

மாம் விஹாய - என்னை விட்டு

கதாஸு: அபி - உயிர்துறந்தும்

காத்ரை:	- அவயவங்களால்
யாம்:	- எவ்வளவு
நிஷேவலே	- தழுவிக்கொண்டிருக்கிறீரோ அந்த
வஸுதாதிப	- பூபதியே
வஸுதா	- பூமிதேவி
தே	- உமக்கு
அதிவ	- மிகவும்
காந்தாக்ஷ	- பிரியமானவளா என்ன?

व्यक्तमन्या त्वया वीर धर्मतः संभवति ।

किञ्चिन्नेव पुरी रम्या स्वर्गमार्गे विनिर्मिता ॥

வ்யக்தமன்யா த்வயா வீர தர்மத: ஸம்பவர்திதா ।
கிஷ்கிந்தேவ புரீ ரம்யா ஸ்வர்கமர்கே விநிர்மிதா ॥

7

வீர	- நாதா
த்வயா	- உம்மால்
விநிர்மிதா	- நிர்மிக்கப்பட்ட
ரம்யா	- அழகான
கிஷ்கிந்தா	- கிஷ்கிந்தாநகர்
இவ	- போலவே
அன்யா	- மற்றொரு
புரீ	- நகரமானது
ஸ்வர்க மர்கே	- ஸ்வர்க்கத்தில்
தர்மத:	- தர்மவிதிப்படி
ஸம்பவர்திதா	- தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
வ்யக்தம்	- இது நிண்ணம்.

यान्यस्माभिस्तव्या सार्धं वनेषु मधुगन्धिषु ।

विहृतानि त्वया काले तेषामुपरमः कृतः ॥

யான்யஸ்மாபிஸ்த்வயா ஸார்தம் வனேஷு மதுகந்திஷு ।

விஹ்ருதாநி த்வயா காலே தேஷாமுபரம: க்ருத: ॥

8

மதுகந்திஷு	- மதுமணங்கமழும்
வனேஷு	- வனங்களில்
த்வயா	- உம்மால்
அஸ்மாபி: ஸார்தம்	- எங்கனோடுகூட
விஹ்ருதாநி	- கீர்டைகள்
யானி	- எவைகளோ
தேஷாம்	- அவைகளுக்கு
த்வயா	- உம்மால்
காலே	- இப்பொழுது
உபரம:	- ஓய்வு
க்ருத:	- செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

निरानन्दा निराशाहं निमग्ना शोकसागरे ।

त्वयि पथत्वमापन्ने महायुध्ययूथये ॥

நிரானந்தா நிராஸாஹம் நிமக்நா ஸோகஸாகரே ।

த்வயி பஞ்சத்வ மாபந்நே மஹாயுதப யூதயே ॥

9

மஹாயுதப யூதயே	- பெரும் சணியத்தலைவர்களுக்குத் தலைவரான
த்வயி	- நீர்
பஞ்சத்வம் ஆபந்நே	- மாண்டுக்கிடக்கையில்
அஹம்	- நான்
நிரநந்தா	- உதஸாஹமொழிந்து
நிராஸா	- விருப்பங்களை வெறுத்தவளாய்
ஸோகஸாகரே	- துயர்கடலில்
நிமக்நா	- ஆழ்ந்துவிட்டேன்.

हृदयं सुस्थिरं ममं ऋषा विनिहतं पतिम् ।

यत्र शोकानिस्तप्तं स्पृष्टस्तथा सहस्रधा ॥

ஹ்ருதயம் ஸுஸ்திரம் மஹம் த்ருஷ்ட்வா விநிஹதம் பதிம் ।

யந்ர ஸோகாபிஸந்தப்தம் ஸ்புட்தேத்ய ஸஹஸ்ரதா ॥

10

மஹம்	- எனது
ஹ்ருதயம்	- இதயம்
ஸுஸ்திரம்	- வெருகடினமானது.
யத்	- ஏனெனில்
பதிம்	- கனவரை
விநிஹதம்	- கொல்லப்பட்டவராக
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டும்
ஸோகாபி ஸந்தப்தம்	- சோகத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டும்
அத் ய	- இன்னும்
ஸஹஸ்ரதா	- ஆயிரம் துண்டுகளாக
ஸ்புட்தே ந	- வெடிக்கவில்லை.

सुग्रीवस्य त्वया मार्या कृता ऋषा विवासिताः ।

यत्तस्य त्वया व्युष्टिः प्राणैर्यं पुत्रावापि ॥

ஸுகீர்வஸ்ய த்வயா மர்யா ஹ்ருதா ஸ ச விவாஸித: ।

யத்தத் தஸ்ய த்வயா வ்யுஷ்டி: ப்ராப்தேயம் ப்லவகாதிப ॥

11

ப்லவகாதிப	- வானர மன்னர்
த்வயா	- உம்மால்
ஸுகீர்வஸ்ய பார்யா	- சுகீர்வரது மனைவி
ஹ்ருதா	- அபகரிக்கப்பட்டாள்.
ஸ: ச	- அவரும்
விவாஸித:	- நாட்டை விட்டு கடத்தப்பட்டார்.
யத்தத்	- என்ற காரணத்தால்

தல்ய-	- அதனது
வ்யஷ்டி:	- பயனாக
இயம்	- இது
தவ்யா	- உம்மால்
ப்ராப்தா	- அடையப்பட்டது.

निःशयसपरा मोक्षस्य चाहं विगृहिता ।

यथाश्रवं हितं वाक्यं वानरेन्द्र हितेयिणी ॥

நி:ஸ்ரேயஸபரா மோஹாத் தவ்யா சாஹம் விக்ரஹிதா ।
யையஷ்டப்ரவம் ஹிதம் வாக்க்யம் வானரேந்த்ர ஹிதைவினீ ॥

12

வானரேந்த்ர	- வானரோத்தம!
நி: ஸ்ரேயஸபரா	- பக்தியில் ஈடுபட்டு
ஹிதைவினீ ச	- நன்மையைக் கோருகிறவள்
யா	- எவளோ
ஏஷா	- இந்த
அஹம்	- நான்
ஹிதம்	- நன்மை பயக்கும்
வாக்க்யம்	- சொல்லை
அப்ரவம்	- சொன்னேன்;
தவ்யா	- உம்மால்
மோஹாத்	- மதிமயக்கத்தால்
விக்ரஹிதா	- நிரஸ்கரிக்கப்பட்டேன்.

रूपयिवनयतानां दक्षिणानां च मानद ।

नूनमप्सरसामायां वितानि प्रमथिष्यसि ॥

ரூபயெளவன த்ருப்தாநாம் தகஷிணாநாம் ச மானத ।

நூநமப்ஸரஸாமாய சித்தாநி ப்ரமதிஷ்யஸி ॥

13

மானத	- யாவரிடமும் மரியாதையுடன் விளங்கும்
ஆரிய	- உத்தமரே
ரூபயெளவன	- எழில், இளமை இவைகளால்
த்ருப்தாநாம்	- செருக்குற்றவர்களும்
தகஷிணாநாம் ச	- கண்களைக் தவருபவருமான
அப்ஸரஸாம்	- அப்ஸரஸ்த்ரீகளுடைய
சித்தாநி	- மனங்களை
ப்ரமதிஷ்யஸி	- கொள்ளை கொள்ளப் போகிறீர்.
நூநம்	- நூது தின்னம்.

कारो निःशयो नूनं जीवितान्तकरस्तव ।

बलायानवपञ्चोऽसि सुशिवस्यावशौ यश्न ॥

காலோ நிஸ்ஸம்ஸயோ நூநம் ஜீவிதாந்தகரஸ்தவ ।

பலாத் யோவபந்தேந்ஸி ஸுகீவஸ்யாவஸோ வஸம் ॥

14

தவ	- உமக்கு
நூநம்	- இப்பொழுது
ஜீவிதாந்தகர:	- உயிருக்கு முடிவை விளைவிக்கிறதான
கால:	- காலமிது.
நிஸ்ஸம்ஸய:	- இதற்கையமின்று.
அவ்ஸ:	- எவர்கையிலுமகப்படாத நீர்
யேத	- அதனால்
பலாத்	- பிடிவாதமாய்
ஸுகீவஸ்ய	- சுக்ரீவனது
வஸம்	- கையில்
அவபந்த: அஸி	- சிக்கிக்கொண்டீர்.

वधव्यं शोकसंतापं कृपणं कृपणां सती ।

अदुःखोपचिता पूर्वं वर्तयिष्याम्यनयवन् ॥

வைதவ்யம் ஸோகஸந்தாபம் க்ருபணம் க்ருபணா ஸதீ ।

அதுக்ஷோபசிதா பூர்வம் வாதயிஷ்யாம்யநாதவத் ॥

16

பூர்வம்	- இதற்குமுன்
அதுக்ஷோபசிதா	- கஷ்டமென்பதே கண்டிராதவளும்
க்ருபணா	- இன்னது செய்கிறதென்று தெரியாது தபிக்கும்
ஸதீ	- பதிவிரதையான நான்
அநாதவத்	- ரக்ஷகரில்லாமையையும்,
வைதவ்யம்	- கைம்மையையும்,
ஸோகஸந்தாபம்	- ஸோகத்தால் கஷ்டப்படுவதையும்,
க்ருபணம்	- தாழ்மையும்
வாதயிஷ்யாமி	- அனுபவிக்கப் போகிறேன்.

रालितश्चाङ्गदो वीरः सुकुमारः सुखोचितः ।

वत्स्यते कामवस्थो मे पितृव्यं क्रोधमूर्छिते ॥

லலிதஸ்சாங்கதோ வீர: ஸுகுமார: ஸுகோசித: ।

வத்ஸ்யதே காமவஸ்தாம் மெ பித்ருவ்யே க்ரோதமூர்ச்சிதே ॥

17

மே	- எனது
வீர:	- புதல்வனும்,
ஸாலித:	- லாலனை செய்யப்பட்டவனும்,
ஸுகுமார:	- கஷ்டத்தை கண்டிராதவனும்,
ஸுகோசித: ச	- செல்வத்திலே வளர்ந்தவனுமான
அங்கத:	- அங்கதன்
க்ரோதமூர்ச்சிதே	- கோபத்தால் மெய்மறந்திருக்கும்
பித்ருவ்யே	- சிறப்பபவிடத்தில்
காத்	- எந்த
அவஸ்தாம்	- கஷ்டத்தை
வத்ஸ்யதே	- அனுபவிக்கப் போகிறானோ?

कुसुव पितरं पुत्रं सुदृष्टं धर्मवत्सलम् ।

தூல்ம வர்ஷன் வத்ச தவ தஸ்ய மவிஷ்யதி ||
குருஷ்வ பித்ரம் புத்ர ஸுத்ருஷ்டம் தர்மவத்ஸலம் ।
தூல்மம் தர்ஸணம் வத்ஸ தவ தஸ்ய பவிஷ்யதி ||

18

புத்ர - புதல்வ! அங்கத!
தர்மவத்ஸலம் - தர்மத்திலன்புள்ள
பித்ரம் - தந்தையை
ஸுத்ருஷ்டம் - கடைசியாய் தரிசிக்கப்பட்டவராக
குருஷ்வ - செய்வாய்.
வத்ஸ - குழந்தாய்!
தவ - உனக்கு
தஸ்ய - அவரது
தர்ஸணம் - தரிசனம்
தூர்ஸபம் - எப்பொழுதும் கிடைக்காதாய்
பவிஷ்யதி - ஆகப்போகிறது.

समाश्रयस्य पुत्रं त्वं संदेशं संदिशस्य च ।

மூர்ஷி சேன் சமாசரய ப்ரவாஸ ப்ரஸிதோ ஹஸி ||
ஸமாஸ்வாஸய புத்ரம் த்வம் ஸந்தேஸம் ஸந்திஸஸ்வ ச ।
ஸூர்த்தி சைநம் ஸமாக்கரய ப்ரவாஸம் ப்ரஸ்திதோ ஹஸஸி ||

19

த்வம் ச - நீரோ!
ப்ரவாஸம் - வேறுகவசத்திற்கு
ப்ரஸ்தித: - புறப்பட்டுவிட்டவராக
அஸி - இருக்கின்றீர்.
ஹி - ஆனபடியால்
ஏதம் புத்ரம் - இந்த புதல்வனை
ஸூர்த்தி - உச்சி
ஸமாக்கரய - முகர்ந்து
ஸமாஸ்வாஸய - தேற்றறவு செய்யும்;
ஸந்தேஸம் ச - சொல்ல வேண்டிய செய்தியையும்
ஸந்திஸஸ்வ - சொல்லியருளும்.

समेण हि महत् कर्म कृतं त्यागमिनिजता ।

அநூபய் ச ரத தஸ்ய சூரிவஸ்ய ப்ரதிஅவ ||

ராமேண ஹி மஹத் கர்ம க்ருதம் த்வாமபிநிஜதா ।
ஆம்ருண்யம் ச கதம் தஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய ப்ரதிஸரவே ||

20

த்வாம் - உம்மை
அபிநிஜதா - கொன்ற
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
மஹத் ஹி - எப்பொழுதும் புகழைத் தருகிறதாகிய
கர்ம - செயல்

க்ருதம் - செய்து முடிக்கப்பட்டது.
தஸ்ய - அந்த
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவருக்கு
ப்ரதிஸரவே - பிரதிக்கரை செய்த விஷயத்தில்
ஆம்ருண்யம் ச - செய்யவேண்டிய கடமையின் முடிவும்
கதம் - பெறப்பட்டது.

सकामो भव सुग्रीव रमां त्वं प्रतिपत्स्यसे ।

சுஷ்வ ராஜ்யமனுஷிம்: ஷஸ்தோ ஹாந ரிபுஸ்தவ ||

ஸகாமோ பவ ஸுக்ரீவ ருமாம் த்வம் ப்ரதிபத்ஸ்யஸே ।
புங்ஷ்வ ராஜ்யமநுத்திந: ஸஸ்தோ ப்ராதா ரிபுஸ்தவ ||

21

ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவரே!
தவ - உமது
ப்ராதா - தமயனான
ரிபு: - சத்துரு
ஸஸ்த: - கொல்லப்பட்டார்.
த்வம் - நீர்
அநுத்விந: - மனக்குறை ஒழிந்தவராய்
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
புங்ஷ்வ - அனுபவியும்.
ருமாம் - ருமையை
ப்ரதிபத்ஸ்யஸே - அடையப் போகிறீர்.
ஸகாம: - மனோரதங்களெல்லாம் கைகூடப் பெற்றவராக
பவ - ஆகுவிர்.

किं मानेवं विलपतीं प्रेष्या त्वं नामिभाषसे ।

இமா: பஸ்ய வரா வ்ஹிமார்யஸ்தே வானர்ஷர ||

கிம் மானேவம் விலபதீம் ப்ரேம்ணா த்வம் நாமிபாஷஸே ।

இமா: பஸ்ய வரா பஹ்வீர் பார்யாஸ்தே வானரேஸ்வர ||

22

வானரேஸ்வர - வானரமன்னர்! வாலி!
ஏவம் - இப்படியாய்
ப்ரேம்ணா - அன்புடன்
விலபதீம் - கதறி அழுதும்
மாம் - என்னைப் பார்த்து
த்வம் கிம் - நீர் ஏன்
அமிபாஷஸே ந - மறுமொழி கூறாதிருக்கின்றீர்?
தே - உமது
இமா: - இதோ வந்திருக்கும்
வரா: - சிறந்த
பஹ்வீ: பார்யா: - பலமனைவிமார்களையும்
பஸ்ய - பாரும்.

तस्या विलपितं श्रुत्वा धानर्यः सर्वतश्च ताः ।

परिवृष्टाङ्गदं दीनं दुःखाताः परिवृक्तुः ॥

தஸ்யா விலபிதம் ஸ்ருத்வா வானர்ய: ஸர்வதஸ்ச தா: ।

பரிக்குறையாங்கதம் தீனம் துக்கார்தா: பரிசுக்ருஸு: ॥

23

ஸர்வதா: - சுற்றிலுமிருந்த
தா: - அந்த
வானர்ய: ச - வானரஸ்தீர்களும்
தஸ்யா: - அவளது
விலபிதம் - புலம்பலை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு
தீனம் - பரிதாப நிலையிலிருக்கும்
அங்கதம் - அங்கதனை
பரிக்குறைய - அணைத்துக்கொண்டு,
துக்கார்தா: - துக்கம் மேலிட்டவர்களால்
பரிசுக்ருஸு: - புலம்பி கதறினார்கள்.

किमङ्गदं साङ्गदवीरबाहो विहाय यास्यद्य विप्रवासम् ।

न युक्तमेवं गुणसंनिभं विहाय पुत्रं प्रियपुत्र गन्तुम् ॥

கிமங்கதம் ஸாங்கத வீரபாஹோ

விஹாய யாஸ்யதய சிர ப்ரவாஸம் ।

ந யுக்தமேவம் குணஸந்நிக்குஷ்டம்

விஹாய புத்ரம் ப்ரியபுத்ர கந்தம் ॥

24

ஸாங்கத வீரபாஹோ-

தோள்வளைகளையும் வீரத்தன்மையும்

படைக்கப்பெற்ற கைகளுடையவரே!

அத்ய - இப்பொழுது
அங்கதம் - அங்கதனை
விஹாய - விட்டு,
கிம் - ஏன்
சிரப்ரவாஸம் - நெடும்பிரயாணத்திற்கு
யாஸி - போகின்றீர்?
ப்ரிய புத்ர - மனங்கோணாது நடக்கும் புதல்வனை பெற்றவரே!
ஏவம் - இப்படியாய்
குண ஸந்நிக்குஷ்டம் - உத்தம குணங்களமையப்பெற்ற
புத்ரம் - புதல்வனை
விஹாய - விட்டு,
கந்தம் - போக
ந யுக்தம் - தகாது.

किमपि ते प्रियचारुवे च मया कृतं नय धुतेन वा ते ।

सदाङ्गदा मां च विहाय वीर यत्प्राप्तिवो दीर्घमित्रः प्रवासम् ॥

கிம்ப்ரியம் தே ப்ரிய சாருவேஷ

மயா க்ருதம் நாத ஸுதேந வா தே ।

ஸஹாங்கதாம் மாம்ஸவிஹாய வீர

யத் ப்ரஸ்திதோ தீர்க்மித: ப்ரவாஸம் ॥

25

यद्यपि कश्चिदसंप्रदायं कृतं मया स्यात्तव दीर्घबाहो ।

क्षमस्व ते तद्विरिञ्चनाय व्रजामि सूनां तव वीर पादौ ॥

யத்யப்ரியம் கிஞ்சித ஸம்ப்ரதாய

க்ருதம் மயா ஸ்யாத் தவ தீர்க்பாஹோ ।

க்ஷமஸ்வ மே தத் ஹரிவம்ஸநாத

வ்ரஜாமி ஸுந்த்நா தவ வீர பாதௌ ॥

26

तथा तु तारा कस्य रन्न्ती भर्तुः समीपे सह वानरीभिः ।

व्यवस्यत प्रायमुपोपवृत्तुमनिन्द्यवर्णां भुवि यत्र वाली ॥

ததா து தாரா கருணம் ருதந்தீ

பர்து: ஸமீபே ஸஹ வானரீபி: ।

வ்யவஸ்யத ப்ராய முபோபவேஷ்டு-

மநிந்த்ய வர்ணா புவி யத்ர வாலீ ॥

27

தாராது

- தாரையோவெனில்

வானரீபி: -

- வானரஸ்தீர்களோடு

ஸஹ

- கூட

பர்து: -

- கணவரது

ஸமீபே

- பக்கலில்

கருணம்

- பரிதாபமாய்

ததா

- பின்வருமாறு சொல்லி

ருதந்தீ

- அழுதுகொண்டே

ப்ரிய சாருவேஷ

- 'கண்ணக்கவரும் அழகுமாய்ந்த திருமேனியரே

வீர

- குரரே

ஸ:

- அந்த நீர்

இத:

- இவ்விடத்திலிருந்து

தீர்கம்

- நீண்ட

ப்ரவாஸம்

- பிரயாணத்திற்கு

ஸஹாங்கதாம்

- அங்கதனுடனிருக்கும்

மாம்

- என்னை

விஹாய

- விட்டு,

ப்ரஸ்தித:	- புறப்பட்டுவிட்டீர்;
யத்	- என்கிறபடியால்
தே	- உமக்கு
அப்ரியம்	- இஷ்டமில்லாத செய்கை
மயா	- என்னால்
க்ருதம்	- செய்யப்பட்டது
கிம்	- என்ன?
தே	- உமது
ஸுதேந வா	- புதல்வனால்தான் செய்யப்பட்டது என்ன?
ஹரிவம்ஸநாத	- வானரசுல மன்னர்
தீர்க்பாஹோ	- நெடுந்தோளாய்!
வீர	- நாதர்
தவ	- உமக்கு
அப்ரியம்	- இஷ்டமில்லாதது
கிருசித் யதி	- ஏதேனுமொன்று
மயா	- என்னால்
அஸம்ப்ரதார்ய.	- ஆலோசனையின்றி,
க்ருதம்	- செய்யப்பட்டதாக
ஸ்யாத்	- இருப்பின்
தத்	- அதை
மே	- எனக்காக
க்ஷம்ஸ்வ	- மன்னிந்தருளும்;
தவ	- உமது
பாதௌ	- திருவடிகளில்
மூர்த்தி வ்ரஜ்ஜாமி	- முடிதாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.
வாலி	- வாலி
யத்ர	- எந்த இடத்தில் கிடந்தானோ
புவி	- அந்த இடத்தில்
ப்ராயம் உபவேஷ்டும்	- பட்டினிகிடந்து உயிர்துறக்க
அநிந்த்ய வர்ணா	- குறையற்ற யசஸ் உடையவளாய்
வ்யவஸ்யத	- நிச்சயித்தான்.

இத்யாங்கே பூர்த்தி ராமயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுஜயிம்ஸதி ஸுஹஸிஸபம் ஸம்மந்தித்யாயம் கிருதிதத் கஸண்டே
தாராலிஸபே நாம் விம்ஸ: ஸர்க: ||

ஏக விம்ஸ: ஸர்க: - 21

ततो निपतिता तारा च्युता तारामिवाम्बरात् ।

तारानाश्रयायामास हनुमान हसियुथप: ॥

ததோ திபதிதாம் தாராம் ச்யுதாம் தாராமிவாம்பராத் ।

ஸான ஸாஸ்வாஸயாமாஸ ஹனுமான் ஹரியூதப: ||

ஹரியூதப:	- வானரசேனைத் தலைவரான
ஹனுமான்	- ஹனுமார்
அம்பராத்	- ஆகாயத்தினின்றும்
ச்யுதாம்	- புண்யத்தின் முடிவில் பூமியில் விழுந்த
தாராம் ஏவ	- நகூத்திரத்தை போலவே
தத:	- அப்பொழுது
நிபதிதாம்	- தரையில் படுத்துக்கிடக்கும்
தாராம்	- தரையைப் பார்த்து
ஸான:	- நாஸூக்காய்
ஆஸ்வாஸயாமாஸ	- பின்வருமாறு தேற்றவுபடுத்தினார்.

गुणदोषकृत् जन्तुः स्वकर्म्मणहेतुकम् ।

अव्यग्रस्तदवाप्नोति सर्वं प्रेत्य शुभाशम् ॥

குணதோஷ க்ருதம் ஜந்து: ஸ்வகர்ம் பல ஹேதுகம் ।

அவ்யக்ரஸ்ததவாப்நோதி ஸர்வம் ப்ரேத்ய ஸுபாஸம் ||

ஜந்து:	- ஒரு மானிடன் (பிறவி)
குணதோஷ க்ருதம்	- தர்மம் அதர்மம் இரண்டில் ஏற்பட்டதும்
ஸ்வகர்ம் பலஹேதுகம்	- தனது கர்மங்களின் பலன்களுக்கு சாதனமாய் இருக்கிறதுமான

தத்	- அந்த
ஸர்வம்	- எல்லாவற்றையும்
அவ்யக்ர:	- பிறர் கர்மங்களால் பற்றப்படாதவனாய்
ப்ரேத்ய	- மாண்டும்,
ஸுபாஸம்	- நன்மையையும் நிறையையும்
அவாப்நோதி	- அடைகிறான்.

शोच्या शोचसि कं शोच्यं दीनं दीनानुकम्पसे ।

कस्य को वा नु शोच्योऽस्ति देहोऽस्मिन्बुद्धदोषमे ॥

ஸோச்யா ஸோசஸி கம் ஸோச்யம்தீனம் தீநாநுகம்பஸே ।

கஸ்ய கோ வாநு ஸோசயோஸ்ஸதிதேஹேஸ்மின் புத்ததோபமே ||

பேராச்யா	- பரிதாபமான நிலையில் இருக்கும் நீர்,
பேராசலி	- பிறரைப் பற்றி பரிதாபிக்கின்றீர்.
தீநா	- திக்கற்றவராகிய நீர்,
தினம்	- கஷ்டதசையில் இருப்பவனும்.
பேராச்யம்	- விபசனப்பட வேண்டியவனுமான
கம்	- எவனைப் பற்றி
அறுகம்பலே	- பரிதாபிக்கின்றீர்?
புத் புதோபமே	- நீர்க்குமிழிகளை நிகர்த்த
அஸ்மின்	- இந்த
தேஹே	- உடல் விஷயத்தில்
கஸ்ய	- யாருக்கு
க:ச	- யார்தான்
அறுபேராச்ய:	- துக்கப்படு வேண்டியவனாக
அஸ்தி	- இருக்கிறான்.

अङ्गदस्तु कुमारोऽयं द्रष्टव्यो जीवपुत्रया ।

आयत्यां च विधेयानि समर्थनस्य चिन्तय ॥

அங்கதஸ்து குமாரோ஽யம் த்ரஷ்டவ்யோ ஜீவபுத்ரயா ।

ஆயத்யாம் ச விதேயாநி ஸமர்தானஸ்ய சிந்தய ॥

ஜீவபுத்ரயா - உயிரோடிருக்கும் ஒரு புதல்வனுக்கு

தாயாகிய உம்மால்

அயம் - இந்த

குமார: - புதல்வனான

அங்கத: - அங்கதன்

த்ரஷ்டவ்ய: - பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவன்;

அஸ்ய - இவனுக்கு

ஆயத்யாம் - இனிமேல்

ஸமர்தானி: - நன்மை விளைவிக்கின்றவைகளாய்

விதேயாநி து - செய்ய வேண்டியவைகளைப் பற்றி மட்டும்

சிந்தய - நீர் சிந்தியும்.

जानास्यनियतामेवं भूतानामागतिं गतिम् ।

तस्माच्छुभं हि कर्तव्यं पण्डितेनैहलीकिकम् ॥

ஜாநாஸ்ய நியதாமேவம் பூதாநா மாகதிம் கதிம் ।

தஸ்மாத் ஸூபம் ஹி கர்தவ்யம் பண்டிதேநை ஹ லௌகிகம் ॥

பூதாநாம் - உயிர்களின்

ஆகதிம் - பிறப்பையும்

கதிம் - இறப்பையும்

ஏவம் - இப்படித்தான்

அநியதாம்	- நிலையில்லாததென
ஜாநாஸி	- நீரும் அறிகிறீர்;
தஸ்மாத் ஹி	- ஆன்படியால்தான்
பண்டிதேந	- கற்றறிந்த ஒருவனால்
ஏஹ லௌகிகம்	- இவ்வுலகில் செய்ய வேண்டியதாயுள்ள
ஸூபம்	- நற்செயல்
கர்தவ்யம்	- புரியத்தக்கது.

यस्मिन् हरिसहस्राणि प्रयुतायुर्द्वानि च ।

वर्तयन्ति कृताशानि सोऽयं दिष्टान्तमाणतः ॥

யஸ்யின் ஹரி ஸஹஸ்ராணி ப்ரயுதாயுர்புதாநி ச ।

வர்தயந்தி க்ருதாம்ஸாநி ஸோ஽யம் திஷ்டாந்தமாகத: ॥

எவரோருவரிடத்தில்

ஹரி ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரக்கணக்கான வானரர்களும்

ச - இன்னும்

ஸுதானி - நூற்றுக்கணக்காகவும்

நியுதானி - கோடிக்கணக்காகவும்

க்ருதாம்ஸாநி - அவரவர்களுக்குரியவைகளைப் பெற்றவர்களாய்

வர்தயந்தி - அன்புப்பிழைத்து வருகின்றார்களோ

ஸ: அயம் - அந்த இவர்

திஷ்டாந்தம் - காலகதியை

ஆகத: - அடைந்துவிட்டார்.

யதய் ந்யாயஃசுமர்த: - சாமதானஸமாபர: ।

गतो धर्मजितो भूमि-नेन शोचिषुमर्हसि ॥

யதயம் ந்யாயத்ருஷ்டாந்த: ஸாமதானஸகூமாபர: ।

கதோ தர்மஜிதாம் பூமிம் நைநம் பேராசிதும்ஹஸி ॥

அயம் - இவர்

ந்யாய த்ருஷ்டாந்த: - அறநூலின் நுட்பங்களை நன்கறிந்தவர்.

ஸாமதான ஸகூமாபர: - இன்சொற் சொல்லல், கொடை, பொறுமை

இவைகளில் பற்றுடையவர்.

தர்மஜிதாம் - தர்மத்தாக்களுடைய

பூமிம் - உலகை

கத: - அடைந்திருக்கிறார்;

யத் - என்கிறபடியால்

ஏநம் - இவரைப் பற்றி

பேராசிதும் - நீர்துயருற

அர்ஹஸிந

- கூடாது.

सर्वे हि हरिशार्दूलः पुत्रधाय तवाङ्गदः ।

हृद्यैवपित्राय च रवस्सनाथमनिन्दिते ॥

ஸர்வே ஹரி ஹரி ஸார்தூலா: புத்ரஸ்சாயம் தவாங்கத: ।

ஹர்யநுக்ஷபதி ராஜ்யம் ச த்வத்ஸநாதமநிந்திதே ॥

அநிந்திதே - குற்றமற்றவனே!

ஹர்யநுக்ஷபதிராஜ்யம் - வானரர்களுக்கும் கரடிகளுக்கும் கணவருக்கும்

உரியதான இந்த ராஜ்யமானது.

த்வத்ஸநாதம் - உம்மை நாதனாய் உடையதாகிறது.

தவ - உமது

புத்ர: - புதல்வனான

அயம் - இந்த

அங்கத: - அங்கதன்

ச - அப்படியே உம்மை நாதனாய் உடையவனாகிறான்.

ஹரிஸார்தூலா: - வானரோத்தமர்கள்

ஸர்வே ஹரி - எல்லோருமே

ச - அப்படியே உம்மை நாதனாயுடையவர்கள்

ஆகிறார்கள்.

ताविभी शोकसंतप्ता शनः प्रेरय मामिनि ।

त्वया परिगृहीतोऽयमङ्गदः शास्त्व मेदिनीम् ॥

தாவிமௌ ஸோகஸந்தப்தௌ ஸனை: ப்ரேரய பாமினி ।

த்வயா பரிக்ருஹிதோ஽யமங்கத: ஸாஸ்து மேதிநீம் ॥

பாமினி - நல்லாயி!

தௌ - அந்த

இமௌ - இந்த

ஸோக ஸந்தப்தௌ - மனக்கிலேசம், காயக்கிலேசம் ஆகிய இரண்டையும்

ஸனை: - நிராகவே

ப்ரேரய - விட்டொழியும்;

அயம் - இந்த

அங்கத: - அங்கதன்

த்வயா - உம்மால்

பரிக்ருஹித: - ஆதரிக்கப்பட்டவனாய்

மேதிநீம் - ராஜ்யத்தை

ஸாஸ்து - அரசாளட்டும்.

संततिष्ठ यथा दृष्टा कृत्यं यच्चपि सांप्रतम् ।

राजस्तत् क्रियतां तावदेव कालस्य निश्चयः ॥

ஸந்ததிஸ்ச யதா த்ருஷ்டா க்ருத்யம் யச்சபி ஸாம்ப்ரதம் ।

ராஜஸ்தத் க்ரியதாஸ்தாவதேஷ காலஸ்ய நிஸ்சய: ॥

விஷ்விந்தா காண்டம் - இருபத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

4111

ஸந்ததி: - சந்ததி

யதா த்ருஷ்டா - எதற்காகவென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ,

க்ருத்யம் - இச்சயம்

ஸாம்ப்ரதம் - ஆகவேண்டியதாய்ருக்கிறது

யச்ச - எதுவோ,

தத் ஸர்வம் அபி - அந்த எல்லாமும்

ராக்ரு: - மன்னருக்கு

க்ரியதாம் - செய்யப்பட்டும்;

ஏஷ: - இதுதான்

காலஸ்ய - இக்காலத்திற்குரிய

நிஸ்சய: - கவனிக்க வேண்டிய விஷயம்.

संस्कार्यो हरिराजस्य अङ्गदशानिविच्यताम् ।

सिंहासनगतं पुत्रं पश्यन्ती शान्तिमेवसि ॥

ஸம்ஸ்கார்யோ ஹரிராஜஸ்ச அங்கதஸ்சாபிவிச்யதாம் ।

ஸிம்ஹாஸநகதம் புத்ரம் பஸ்யந்தீ ஸாந்தி மேஷ்யஸி ॥

ஹரிராஜ: ச - வானர மன்னரும்

ஸம்ஸ்கார்ய: - உத்தரக்கிரியை செய்யப்பட வேண்டியவர்.

அங்கத: ச - அங்கதனும்

அபிவிச்யதாம் - அபிஷேகஞ் செய்விக்கப்பட்டும்;

புத்ரம் - புதல்வனை

ஸிம்ஹாஸநகதம் - சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்றவனாய்

பஸ்யந்தீ - பார்க்கும் நீர்

ஸாந்திம் - நிம்மதியை

ஏஷ்யஸி - பெறுவீர்.

सा तस्य वचनं श्रुत्वा भर्तृव्यसनपीडिता ।

अब्रवीदुत्तरं तारा हनुमन्तमवस्थितम् ॥

ஸாதஸ்ய வசனம் ஸ்ருத்வா பர்த்ருவ்யஸந பீடிதா ।

அப்ரவீத் உத்தரம் தாரா ஹநுமந்த மவஸ்திதம் ॥

பர்த்ரு வ்யஸந பீடிதா-கணவனது மரணத்தால் துன்புற்றிருந்த

ஸாதாரா - அந்த தாரை,

தஸ்ய - அவரது

வசனம் - சொல்லை

ஸ்ருத்வா - கேட்டு,

அவஸ்திதம் - பக்கலில் நின்ற

ஹநுமாரைப் பார்த்து

உத்தரம் - பின்வரும் சொல்லை

அப்ரவீத் - மொழிந்தான்.

अक्षयप्रतिरूपाणि पुत्राणामेकतः शतम् ।

हतस्यायस्य वीरस्य गात्रसंस्पर्शेण वरम् ॥

அங்கத ப்ரதி ரூபாணாம் புத்ராணாமேகத: ஶதம் ।
ஹதஸ்யாயஸ்ய வீரஸ்ய காத்ர ஸம்ஸ்ப்ரேஷணம் வரம் ॥

13

அங்கத ப்ரதிரூபாணாம் - அங்கதனுக்கு நிகரான
புத்ராணாம் - புதல்வர்களின்

ஸதம் - நூறும்
ஏகத: - ஒருபுறமிருக்கட்டும்;

ஹதஸ்ய - இறந்த
அஸ்ய - இந்த

ப்ரவீரஸ்ய - உத்தம கணவருடைய
காத்ர ஸம்ஸ்ப்ரேஷணம் - உடலைப் பற்றியிருத்தல்

வரம் - எதற்கும் மேம்பட்டது.

न चाहं हरिराज्यस्य प्रवास्यक्षयस्य वा ।

पितृव्यस्तस्य सुखीयः सर्वकार्येष्वनन्तरः ॥

ந ஶாஹம் ஹரிராஜ்யஸ்ய ப்ரபவாம்யங்கதஸ்ய வா ।
பித்ருவ்யஸ்தஸ்ய ஸுகீரவ: ஸர்வகார்யேஷ்வநந்தர: ॥

14

ஹரிராஜ்யஸ்ய - வானர மன்னனுக்குத் தானாகட்டும்,
(வாலிக்குத் தானாகட்டும்)

அங்கதஸ்ய வா - அங்கதனுக்குத் தானாகட்டும்

அஹம் ப்ரபவாமி ந - நான் என்னிடமாய் ஒன்றைச் செய்யெனச்
சொல்லேன்

தஸ்ய - அவனது

பித்ருவ்ய: - சித்தப்பனான

ஸுகீரவ: ச - சுகீர்வர்தான்

ஸர்வ கார்யேஷ்வ - எல்லாக் காரியங்களிலும்

அநந்தர: - வாரிஸ்தார்.

न होषा बुद्धिरास्थेया हनुमन्नक्षदं प्रति ।

पिता हि बन्धुः पुत्रस्य न माता हरिस्तन ॥

ந ஹயேஷா புத்திராஸ்தேயா ஹநுமந்நங்கதம் ப்ரதி ।
பிதா ஹி பந்து: புத்ரஸ்ய ந மாதா ஹரிஸததம் ॥

15

ஹரிஸததம் - வானரோத்தம!

ஹநுமந் - அனுமன்!

அங்கதம் ப்ரதி - அங்கதனைப் பற்றி

ஏஷா - இந்த

புத்தி: - ஆலோசனையானது

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

4113

ஆஸ்தேயா ந - என்னாவந் கிரகிக்கத்தக்கதன்று;

ஹி - ஏனென்றால்

புத்ரஸ்ய - ஒரு புதல்வனுக்கு

பிதா ஹி - பிதா ஒருவர்தான்

பந்து: - சதாகூட இருந்து ஆதரிக்க வேண்டியவர்

மாதா - தாய்

ச - அப்படியில்லை.

न हि मम हरिराजसंश्रयात् क्षमतरमस्ति परत्र चेह वा ।

अभिमुखहतवीरसेवितं शयनमिदं मम सेवितुं क्षमम् ॥

ந ஹி மம ஹரிராஜ ஸம்ஸ்ரயாத் க்ஷமதரமஸ்தி பரத்ர சேஹ வா ।
அபிமுகஹதவீர ஸேவிதம் ஶயநமிதம் மம ஸேவிதும் க்ஷமம் ॥

16

மம - எனக்கு

இஹ ச - இவ்வுலகில் தானாகட்டும்

பரத்ர ச - மற்றோர் உலகில் தானாகட்டும்

ஹரிராஜ ஸம்ஸ்ரயாத் - ஹரிமன்னரை ஆச்ரயித்திருப்பதைவிட

க்ஷமதரம் ஹி - க்ஷமதரமொன்றுண்டென்பதே

அஸ்தி ந - இல்லை.

அபிமுகஹதவீர - இதோ மாண்டு கிடக்கும் வீரரால் அடையப்

ஸேவிதம் - பட்டதானிடம்

இதம் ஶயநம் - இந்த படுக்கை

மம - எனக்கும்

ஸேவிதம் - படுக்க

க்ஷமம் - ஏற்றது.

இதன்மேல் ப்ரம்ம ஶமாமனோ வால்மீகியே ஆதித்யாவத்யே
சுதாயிம்ஸதி ஶாஹஸ்கிஷயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஹநுமநஸ்வாஸதம் நம: ஏகமஸி: ஸர்க: ॥

वीक्षमाणस्तु भन्दासु: सर्वतो भन्दमुच्छ्वसन् ।

आदावेव तु सुग्रीवं ददशानुजमप्रत: ॥

வீக்ஷமாணஸ்து மந்தாஸு: ஸர்வதோ மந்த முச்ச்வஸன் !

ஆதாவேவ து ஸுக்ரீவம் ததர்ஸ அநுஜமக்ரத: ॥

மந்தாஸு: - குற்றயிராக் கிடக்கின்றவனும்

ஸர்வத: - நான்கு பக்கங்களிலும்

வீக்ஷமாண: து - பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றவனும்,

மந்தம் - முடியாது சிரமப்பட்டு

உச்ச்வஸன் து - மூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனுமான அவன்

அநுஜம் - தம்பியான

ஸுக்ரீவம் ஏவ - சுக்ரீவனையே

ஆதௌ அக்ரத: ததர்ஸ - முதன் முதலில் கண்விழித்துப் பார்த்தான்.

तं प्राप्तविजयं वाली सुग्रीवं डुवनेषम् ।

आभाष्य व्यख्या वाचा सस्नेहमिदमब्रवीत् ॥

தம் ப்ராப்தவிஜயம் வாலீ ஸுக்ரீவம் ப்லவகேஸ்வரம் ।

ஆபாஷ்ய வ்யக்தயா வாசா ஸஸ்நேஹ மிதமப்ரவீத் ॥

வாலீ - வாலி

ப்ராப்த விஜயம் - ஜயம் பெற்றவனும்

ப்லவகேஸ்வரம் - வானர மன்னனுமான

தம் - அந்த

ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து

ஆபாஷ்ய - பெயர்சொல்லி அழைத்து

வ்யக்தயா - சந்தேகத்திற்கு இடமாகாத

வாசா - சொற்கொண்டு

ஸஸ்நேஹம் - அன்புடன் கூடிய

இதம் - பின்வரும் சொல்லை

அப்ரவீத் - சொன்னான்.

सुग्रीव दोषेण न मां गनुमर्हसि किंत्वात् ।

कृष्यमाणं भविष्येण बुद्धिर्भोहेन मां वलात् ॥

ஸுக்ரீவ தோஷேண ந மாம் கந்தமாஹ்ஸி கில்பிஷாத் ।

க்ருஷ்யமாணம் பவிஷ்யேண புத்தி மோஹேண மாம் பலாத் ॥

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ!

பலாத் - செருக்கினால்

பவிஷ்யேண - வந்தேற்கும்

புத்தி மோஹேண - மதியயக்கத்தினால்

க்ருஷ்யமாணம் - இழுக்கப்பட்ட

மாம் - என்னை

கில்பிஷாத் - குற்றத்தினின்று

கந்தும் - விட்டுப்போக

அஹ்ஸி - நீ அனுமதிக்க வேண்டும்.

மாம் - என்னை

தோஷேண - குறையோடு

॥ - நீ செல்லவிடக்கூடாது.

युगपदिदं ताव न मन्ये सुखमावयो: ।

सीहदं चाव्युक्तं हि तदिदं तात अन्यथा ॥

யுக்பத்விஸிதம் தாத ந மன்யே ஸுகமாவயோ: ।

ஸௌஹார்தம் ப்ராத்ருபுத்தம் ஹி ததிதம் தாத அன்யதா ॥

தாத - அப்பா

ஆவயோ: - நம்மிருவர்களுக்கும்

யுகபத் - ஏககாலத்தில்

ப்ராத்ருபுத்தம் - ப்ராதாக்களுக்கிருக்கவேண்டிய

ஸௌஹார்தம் - வாத்ஸல்யமாகிற

ஸுகம் - இன்பத்தை

விஸிதம் - தெய்வத்தால் விதிக்கப்பட்டதாய்

ந மன்யே - இல்லையென நினைக்கிறேன்.

தாத - அப்பா

தத் ஹி - அப்படியிருப்பதால்தான்

இதம் - இது

அன்யதா ந - மாறவில்லை.

प्रतिपद्य त्वमद्य राज्यमेषां वनीकसाम् ।

मामायद्यैव गच्छन्तं विद्धि वैवस्वतक्षयम् ॥

ப்ரதிபத்ய த்வமத்யைவ ராஜ்யமேஷாம் வனௌகஸாம் ।

மாமப்யத்யைவ கச்சந்தம் வித்தி வைவஸ்வதக்ஷயம் ॥

மாம் - என்னை

அத்ய ஏவ - இப்பொழுதே

வைவதஸ்வதக்ஷயம் - யமபுரிக்கு

கச்சந்தம் - கோய்க்கொண்டிருக்கிறவனாக

வித்தி - அறிவாய்.

அத்ய ஏவ - இப்பொழுதே

த்வம் அபி - நீயே

ஏஷாம் - இந்த
வனௌகலாம் - வர்ணர்களுடைய
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
ப்ரதிபத்ய - ஏற்றுக்கொள்.

जीवितं च हि राज्यं च श्रियं च विपुलमिदम् ।

प्रजहाम्येष वै तूष्णीं महद्वागहितं यशः ॥

ஜீவிதம் ச ஹி ராஜ்யம் ச ஸ்ரியம் ச விபுலாமிதம் ।
ப்ரஜஹாம்யேஷவையே தூர்ணம் மஹச்சாகர்ஹிதம் யஸஃ ॥

ஜீவிதம் ச - உயிரையும்
ராஜ்யம் ச - அரசையும்
இமாம் - இந்த
விபுலாம் - அளவுகடந்த
ஸ்ரியம் ச - சம்பத்தையும்
அகர்ஹிதம் - மாசற்ற
மஹத் - மகத்தான
யஸஃ ச - புகழையும்
தூர்ணம் ஹி - இதோ
ஏஷஃ வை - இந்த நான்
ப்ரஜஹாமி - துறக்கின்றேன்.

अस्यां त्वहमवस्थायाम् वीर वक्ष्यामि यदहं ।

यद्यप्यसुकरं राजन् कर्तुमेव तदहंसि ॥

அஸ்யாம் த்வஹமவஸ்தாயாம் வீர வக்ஷ்யாமி யத்வசஃ ।
யத்யப்யஸுகரம் ராஜன் கர்துமேவ ததர்ஹஸி ॥

ராஜன் - அரசே!
வீர - சூரனே!
அஸ்யாம் - இந்த
அவஸ்தாயாம் - தசையில்
யத் - எந்த
வசஃ - சொல்லை
அஹம் - நான்
வக்ஷ்யாமி து - சொல்வேனோ
அஸுகரம் - செய்தற்கரியதாய்
அபி யதி - இருப்பினும்
தத் கர்தும் ஏவ - அதைச்செய்யவே
அஹஸி - உடன்படவேண்டும்.

सुखाहं सुखसंदृष्टं बालमेनमबालिशाम् ।

बाष्पपूर्णमुखं पश्य भूमी पतितमङ्गदम् ॥

ஸுகார்ஹம் ஸுகஸம்வ்ருத்தம் பாலமேனமபாலிசாம் ।

பாஷ்ப பூர்ண முகம் பஸ்ய பூமௌ பதிதமங்கதம் ॥

பாஷ்ப பூர்ண முகம் - கண்ணீர் நிறைந்த முகமுடையவனாம்.

பூமௌ - தரையில்

பதிதம் - விழுந்து கிடக்கிறவனும்

ஸுகார்ஹம் - சுங்கங்களுக்குரியவனும்

ஸுக ஸம்வ்ருத்தம் - செல்வத்திலே வளர்ந்தவனும்

பாலம் - சிறுபையனும்

அபர்விசாம் - கருத்தாயிருப்பவனுமான

ஏனம் - இந்த

அங்கதம் - அங்கத்தை

பஸ்ய - பார்.

मम प्राणः प्रियतरं पुत्रं पुत्रमिवीरसम् ।

मया हीनमहीनार्थं सर्वतः परियालय ॥

மம ப்ராணைஃ ப்ரியதரம் புத்ரம் புத்ரமிவௌஸம் ।

மயா ஹீநமஹீநார்த்தம் ஸர்வதஃ பரிபாலய ॥

மம - எனது
ப்ராணைஃ - உயிரினும்
ப்ரியதரம் - இனியனும்
என்னைப் பிரிந்தவனுமான
புத்ரம் - புதல்வனை
ஒளஸம் - உன் வயிற்றில் பிறந்த
புத்ரம் இவ - குழந்தைகளைப்போலவே
அஹீநார்த்தம் - ஒரு குறையும் இல்லாதபடி
ஸர்வதஃ - எல்லாவிதத்திலும்
பரிபாலய - காப்பாற்று.

त्वमेवास्य हि दाता च परिव्राता च सर्वतः ।

भयेष्वभयदक्षिव यथाहं पुत्रगोचर ॥

த்வமேவாஸ்ய ஹி தாதா ச பரித்ராதா ச ஸர்வதஃ ।

பயேஷ்வபயதக்ஷிவ யதாஹம் ப்லவகேஸ்வர ॥

ப்லவகேஸ்வரஃ - வானர மன்னர்!

அஹம் யதா - நான் எப்படியோ அப்படியே

த்வம் ஏவ - நீதான்

அஸ்ய - இவனுக்கு

தாதா ச - எதையும்ளிப்பவன்.

ஸர்வதஃ ச - எக்காலத்திலும்

பரித்ராதா ஏவ - காப்பாற்றுவான்.

பயேஷு - ஆபத்துக்களில்
அபயத: ச - அபயம் அளிப்பவன்.
ஹி - இது நிண்ணம்.

एष तारात्मजः श्रीमांस्त्वया तुल्यपराक्रमः ।

रक्षसां तु वधे तेषामग्रतस्ते भविष्यति ॥

ஏஷ தாராத்மஜ: ஸ்ரீமான் த்வயா துல்யபராக்ரம்: ।
ரக்ஷஸாம் து வதே தேஷாமக்ரதஸ்தே பவிஷ்யதி ॥

தாராத்மஜ: - தாரையின் புதல்வனான
ஏஷ: - இவன்
ஸ்ரீமான் - பிரசித்தி பெற்றவன்.
த்வயா - உனக்கு
துல்யபராக்ரம்: - சமமான பராக்கிரமமுடையவன்.
தேஷாம் - அந்த
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களை
வதே து - வதைக்கும் விஷயத்திலோ
தே - உனக்கு
அக்ரத: - முன்னே
பவிஷ்யதி - இருப்பான்.

अनुत्पाणि कर्माणि विष्मय बलवान् रणे ।

करिष्यत्येष तारेयस्तरस्वी तस्मोऽङ्गदः ॥

அநுருபாணி கர்மாணி விக்ரம்ய பலவான் ரணே
கரிஷ்யத்யேஷ தாரேயஸ் தரஸ்வீ தருணோ: ங்கத: ॥

தாரேய: - தாரையின் புதல்வனும்
தருண: - யௌவனதைசையிலிருப்பவனும்
தரஸ்வீ - அதி ஆண்மையுடையவனும்
பலவான் - ஆற்றலுடையவனான
ஏஷ: - இந்த
அங்கத: - அங்கதன்
ரணே - போரில்
விக்ரம்ய - மேல்விழுந்து
அநுருபாணி - அவருக்கே ஏற்றதான
கர்மாணி - தொழில்களை
கரிஷ்யதி - புரிவான்.

सुषेणदुहिता चैयमर्थसुखमविनिश्रये ।

औत्पातिके च विविधे सर्वतः परिनिश्रिता ॥

ஸுஷேணதுஹிதா சேயமர்த ஸுகிஷ்மவிநிர்ஸச்யே ।
ஒளத்பாதிகே ச விவிதே ஸர்வத: பரிநிஷ்டிதா ॥

11

12

13

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்தி இரண்டாம் ஸர்க்கம்

4119

ஸுஷேண துஹிதா - ஸுஷேணனின் பெண்ணான
இயம் ச - இவளும்
விவிதே - பலவகை
ஒளத்பாதிகே - இக்கட்டாகிற
அரித ஸர்க்கம் - காரியங்களின் நுட்பங்களை ஆராய்ந்து
விநிர்ஸச்யே - அறிவதிலும்
ஸர்வத: ச - எல்லாப் பிரகாரத்திலும்
பரிநிஷ்டிதா - வல்வவன்.

यदेशा साध्विति ह्यात् कार्यं तन्मुक्तसंशयम् ।

न हि तारामतं किञ्चिदन्यथा परिवर्तते ॥

யதேஷா ஸாத்விதி ப்ருயாத் கார்யம் தன்முத்தஸம்ஸயம் ।

ந ஹி தாராமதம் கிஞ்சிதன்யதா பரிவர்ததே ॥

யந்த - எந்த
கார்யம் - காரியத்தை
ஏஷா - இவள்
ஸாது இதி - செய்வலாம் என
ப்ருயாத் தத் - சொல்லுகிறானோ அது
முத்த ஸம்ஸயம் - ஆபத்தில்லாதது;
தாராமதம் ஹி - தாரை அனுமதிபெற்றதென்றால்
அன்யதா - வேறாய்
கிஞ்சித் - என்னளவும்
ந பரிவர்ததே - நடைபெறாது.

राघवस्य च ते कार्यं कर्तव्यमविशङ्कया ।

स्यादधर्मा हकरणे त्वां च हिंसाविमानितः ॥

ராகவஸ்ய சதே கார்யம் கர்தவ்யமவிஸங்கயா ।

ஸ்யாததர்மோ ஹயகரணே த்வாம் ச ஹிம்ஸயாத் விமானித: ॥

ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
கார்யம் - காரியம்
அவிஸங்கயா - மனவுறுதிகொண்டு
தே - உன்னால்
கர்தவ்யம் - செய்யத்தக்கது;
அகரேண ஹி - செய்யவில்லை என்கிற விஷயத்திலோர்
அதர்ம: - பர்ப்பம்
ஸ்யாத் - விளையும்;
விமானித: ச - பக்திமையில் குறைவு கொண்டவராக அவர் ஆயின்
த்வாம் ச - உன்னையும்
ஹிம்ஸயாத் - தண்டிப்பார்.

14

15

इमां च मालामाद्यत्स्व दिव्यां सुग्रीव कश्चनीम् ।

उदारा श्रीः स्थिता ह्यस्यां स्रजज्ज्ञान्मुते नयि ॥

இமாம் ச மாலா மாததஸ்வ திவ்யாம் ஸுக்ரீவ காஞ்சநீம் ।

உதாரா ஸ்ரீ: ஸ்திதா ஹ்யஸ்யாம் ஸம்ப்ரஜ்ஞானமுதே நயி ॥ 16

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ
காஞ்சநீம் - பொன்மயமானதும்
திவ்யாம் ச - தெய்வத்தன்மை படைக்கப்பெற்றதுமான
இமாம் - இந்த
மாலாம் - மாலையை
ஆததஸ்வ - எடுத்துத் தரித்துக்கொள்.
அஸ்யாம் - இதில்
ஸ்திதா - இருக்கும்
உதாரா - தண்ணியுடைய
ஸ்ரீ: ஹி - லக்ஷ்மியோ
நயி ம்ருதே - நான் இதந்தால்
ஸம்ப்ரஜ்ஞானாத் - போய்விடுவான்.

इत्येवमुक्तः सुग्रीवो वारिणा चातुसीहदात् ।

हयं त्यक्त्वा पुनर्दीनो ग्रहप्रस्त इवोत्सृजत् ॥

இத்யேவமுத்த: ஸுக்ரீவோ வாலிநா ப்ராத்ருஸௌஹ்ருதாத் ।

ஹயக்ம் த்யக்த்வா புனர்தீநோ க்ரஹக்ரஸ்த இவோத்ஸுராத் ॥ 17

வாலிநா - வாலியால்
ப்ராத்ருஸௌஹ்ருதாத் - பிரதாவின்னிடத்திலிருக்கும் வாத்தல்வயத்தால்
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உத்த: - சொல்லப்பட்டதற்கு
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ஹயக்ம் - தான் ஜயமடைந்தேன் என்பதால் விளைந்த
ஆடம்ப்ரத்தை
த்யக்த்வா - விட்டு,
புன: - முன்னிலுமதிகமாய்
க்ரஹக்ரஸ்த: - ராகுவினால் பிடிபட்ட
உத்ராட் இவ - சந்திரன்போல
தீந: - வருந்தினான்.

तदालिवधनाच्छान्तः कुर्वन् युक्तमतिक्रितः ।

जग्राह सोऽभ्यनुज्ञातो मालां तां चैव कश्चनीम् ॥

ததவாலிவசநாத் ஸாந்த: குர்வந் யுக்தம் அதந்த்ரித: ।

ஜக்ராஹ ஸோப்யநுஞாதோ மாலாம் தாம் சைவ காஞ்சநீம் ॥ 18

தத் - அச்சமயத்தில்
ஸ: - அவன்
வாலி வசநாத் ஏவ - வாலியின் சொல்லிலிருந்தே
ஸாந்த: - முன் வைரமொழிந்த
அதந்த்ரித: - ஜாக்ரதையுடையவனாய்
அப்யநுஞாத: - சொல்லியபடி நடக்கிறேன் என்று ஏற்றுக்கொண்டு
யுக்தம் - சமயத்திற்கேற்றதை
குர்வந் - செய்கிறவனாய்
தாம் - அந்த
காஞ்சநீம் மாலாம் ச - பொன்மாலையையும்
ஜக்ராஹ - ஸ்வீகரித்தான்.

तां मालां कश्चनीं दत्वा वारी छट्वात्मजं स्थितम् ।

संसिद्धः प्रेत्यभावाय स्नेहादसदमग्रीत् ॥

தாம் மாலாம் காஞ்சநீம் தத்வா வாலீ த்ருஷ்ட்வா ஆத்மஜம் ஸ்திதம் ।

ஸம்ஸித்த: ப்ரேத்ய பாவாய ஸ்நேஹா தங்கதம்பரவீத் ॥ 19

வாலீ - வாலி,
தாம் - அந்த
காஞ்சநீம் - பொன்
மாலாம் - மாலையை
தத்வா - கொடுத்துவிட்டு,
ப்ரேத்ய பாவாய - உயிரைவிட்டு
ஸம்ஸித்த: - ஆயத்தமாகி
ஸ்நேஹாத் - வாத்தல்வயத்தால்
ஸ்திதம் - பக்கலில் இருக்கின்ற
ஆத்மஜம் - புதல்வனாகிய
அங்கதம் - அங்கதனை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு சொன்னான்.

देशकाली भजस्वाद्य क्षममाणः प्रियाप्रिये ।

सुखदुःखसहः काले सुग्रीववशयो भव ॥

தேஸகாலினௌ பஜஸ்வாத்ய க்ஷமமாண: ப்ரியா ப்ரியே ।

ஸுகதுக்கஸஹ: காலே ஸுக்ரீவவஸகோ பவ ॥ 20

அத்ய - இப்பொழுது
தேஸகாலினௌ - இடம், காலம் இரண்டையும்
பஜஸ்வ - நன்ரு அறிந்துகொள்.
ப்ரியம், அப்யிரியம் - இவ்விரண்டையும்
க்ஷமமாண: - பொருட்படுத்தாதவனாய்

காவே - அத்து விளையும் காலத்தில்
 ஸுகதுக்க ஸஹ: - சுகந்தையும், துக்கந்தையும் சமமென
 எண்ணியவனாய்
 ஸுகீர்வ வஸக: - ஸுகீர்வன் மனங்கோணாது நடக்கிறவனாய்
 பவ - இருந்துவா.

यथा हि त्वं महाबाहो लालितः सततं मया ।

न तथा वर्तमानं त्वीं सुग्रीवो बहु ह्यस्यते ॥

யதா ஹி த்வம் மஹாபாஹோ லாலித: ஸததம் மயா ।

ந ததா வர்தமானம் த்வாம் ஸுகீர்வோ பஹுமன்யதே ॥

மஹாபாஹோ - மகாபாருவே!
 த்வம் ஹி மயா - நியோ என்னால்
 ஸததம் - எப்பொழுதும்
 யதா லாலித: - எதுவும் செய்யாது இடங்கொடுத்து எப்படி
 சிராட்டப்பட்டாயோ

ததா - அவ்வண்ணமே
 வர்தமானம் - இருக்கும்
 த்வாம் - உன்னை
 ஸுகீர்வ: - சுகீர்வன்
 பஹுமன்யதே ந - சிராட்டமாட்டான்.

मास्यामित्रेर्गतं गच्छेन्मां शत्रुभिरिन्दम ।

भर्तुरर्थपरो दान्तः सुग्रीववशायो भय ॥

மாஸ்யாமித்ரேர்கதம் கச்சேமா ஸத்ருபிரிந்தம் ।

பர்துரந்தரோ தான்த: ஸுகீர்வஸரகோ பவ ॥

அரிந்தம் - சத்ருஸம்ஹாரக! 22
 அஸ்ய - இவனது
 ஸத்ருபி: - சத்ருருக்களோடு
 மா கச்சே: - சோராதே.
 அமித்ரே: - சத்ருருக்களோடு
 கதம் - சேர்ந்திருக்கும் ஒருவனையும்
 மா - அணுகாதே.
 பர்து: - எதுமானனது
 அந்தபர: - நன்மையில் ஆஸக்தியுடையவனாயும்,
 தான்த: - எதையும் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறவனாயும்,
 ஸுகீர்வ வஸக: - சுகீர்வனது மனங்கோணாது நடக்கிறவனாயும்
 பவ - இரு.

न चातिप्रणयः कार्यः कर्तव्योऽप्रणयश्च ते ।

उभयं हि महान् दोषस्तस्मादन्तरात्मनः ॥

ந சாதிப்ரணய: கார்ய: கர்தவ்யோ: ப்ரணயஸ்ச தே: ।
 உபயம் ஹி மஹான் தோஷ: ஸ்தஸ்யமாதந்தரத்ருக்கபவ ॥ 23

தே - உன்னால்
 அதி ப்ரணய: - அளவுக்கு மிஞ்சின நட்பும்
 நகார்ய: - செய்யத்தக்கதன்று.
 அப்ரணய: ச - பற்றின்மையும்
 நகர்தவ்ய: - அப்படியே செய்யத் தக்கதன்று.
 உபயம் ஹி - இரண்டும்
 மஹான் - பெரும்
 தோஷ: ஹி - குற்றமே:
 தஸ்யமாத் - ஆகையால்
 அந்தரத்ருக் - நடுத்தரமாய் ஒருகுபவனாக
 பவ - இரு.

व्युक्त्वाथ विवृताक्षः शरसंपीडितो भूषान् ।

विवृतैर्दशानिर्भीमैर्भूवीकान्तजीवितः ॥

இத்யுக்த்வா அத விவ்ருத்தாக்ஷ: ஸரஸம்பீடிதோ ப்ருஸாம் ।

விவ்ருதைர் தஸநைர் பீமைர் பபூவோத்த்ராந்த ஜீவித: ॥ 24

அத - அப்பொழுது
 இதி - மேற்கண்டவாறு
 உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
 ப்ருஸாம் - அஸஹயமாய்
 ஸரஸம்பீடித: - பாணத்தினால் மிக்க பாதைப்படுகின்றவனாய்
 பீமை: - பயங்கரமாய்
 விவ்ருதை: - திறந்தவண்ணமே இருக்கும்,
 தஸநை: - பற்களோடு
 விவ்ருத்தாக்ஷ: - நிலைகுத்திய கண்களோடு கூடியவனாய்
 உக்த்ராந்த ஜீவித: - உயிர்போனவனாக
 பபூவ - ஆயினன்.

सतो विद्युक्षुस्तत्र वानरा हरियूषयाः ।

परिदेवयमानास्ते सर्वे पुत्रगपुत्रगयाः ॥

ததோ விக்ருஸஸ்த்ர வானரா ஹரியூதபா: ।

பரிதேவயமானாஸ்தே ஸர்வே ப்லவகபுங்கவா: ॥ 25

தத: - அப்பொழுது
 தே - அந்த
 ஹரியூதபா: - வானரத் தலைவர்களும்
 ப்லவக புங்கவா: - வானரோத்தமர்களுமான
 வானரா: - வானரிகள்

ஸர்வே	- எல்லாருமும்
தந்ர	- இவ்விடத்தில்
பரிதேவயமாநா:	- பின்வருமாறு புலம்புகிறவர்களாய்
விசக்ருஸா:	- கதறினார்கள்.

किञ्चिन्वा ह्य शून्यं स्वर्गते वानराधिपे ।

उद्यानि च शून्यानि पर्वताः काननानि च ॥

கிஷ்கிந்தா ஹ்யத்ய சூநியேயம் ஸ்வர்கதே வானராதிபே :

உத்யாநாதி ச சூனியானி பர்வதா: காநநாதி ச ॥

வாநநாதிபே	- வாநர மன்னன்
ஸ்வர்கதே	- ஸ்வர்கத்தை அடைந்ததில்
அத்ய	- இப்பொழுது
இயம்	- இந்த
கிஷ்கிந்தா ஹி	- கிஷ்கிந்தையே
சூனியா	- பாழாகியிரு;
பர்வதா:	- பர்வதங்களும்
காநநாதி ச	- காடுகளும்
உத்யாநாதி ச	- உத்யான வனங்களும்
சூனியானி	- பாழாயின.

हते पुयगशार्दले निष्पमा वानराः कृताः ॥

ஹதே ப்லவகஸார்தூலே நிஷ்ப்ரபா வானரா: க்ருதா: ॥

ப்லவக ஸார்தூலே - வானரகிரேஷ்டன் ।

ஹதே - மாண்டவனவில

வானரா: - வானரங்கள்

நிஷ்ப்ரபா: க்ருதா: - செயலற்றவர்களாய் விட்டார்கள்.

यस्य वेगेन महता काननानि वनानि च ।

पुष्पिघणानुबध्यन्ते करिष्यति तदद्य कः ॥

யஸ்யவேகேந மஹதா காநநாதி வநாதி ச ।

புஷ்பௌகேணாநுபத்யந்தே கரிஷ்யதி ததத்ய க: ॥

யஸ்ய	- எவனது
மஹதா	- மகத்தான
வேகேந	- உத்ஸாஹத்தால்
வநாதி	- காடுகளும்
காநநாதி ச	- சோலைகளும்
புஷ்பௌகேண	- புஷ்பங்களின் அதிசயத்தால்
அநுபத்யந்தே	- விளங்கச் செய்யப்பட்டனவோ
தத்	- அதை

அத்ய	- இப்பொழுது
க:	- எவன்
கரிஷ்யதி	- செய்யப் போகிறான்?

येन दत्तं नह्युद्धं गन्धर्वस्य महात्मनः ।

गोलभस्य महाबाहोर्दश वर्षाणि पञ्च च ॥

யேந தத்தம் நஹ்யுத்தம் கந்தர்வஸ்ய மஹாத்மன: ।

கோலபஸ்ய மஹா பாஹோர் தஸ வர்ஷாணி பஞ்ச ச ॥

யேந	- எந்த அவனால்
தஸ பஞ்ச ச	- பதினைந்து
வர்ஷாணி	- ஆண்டுகள்
மஹாத்மன:	- மகாத்மாவும்
மஹாபாஹோ:	- மகாபாகுவமான
கோலபஸ்ய	- கோலபனென்ற
கந்தர்வஸ்ய	- கந்தர்வனுக்கு
மஹத்	- பெரும்
யுத்தம்	- போர்
தத்தம்	- அளிக்கப்பட்டது.

नैव रात्रौ न दिवसे तप्युद्धपुपवाभ्यति ।

ततस्तु बोडशे वर्षे गोलभो विनिपातितः ॥

நைவ ராத்ரௌ ந திவஸே தத்யுத்த முபஸம்யதி ।

ததஸ்து ஷோடஸே வர்ஷே கோலபோ விநிபாதித: ॥

தத் யுத்தம்	- அந்த போர்
திவஸே	- பகலிலும்
உபஸம்யதிந	- நடைபெறாதில்லை.
ராத்ரௌ ஏவ	- இரவிலும்கூட
ந	- நடைபெறாதில்லை.
தத்:	- அதன்மேல்
ஷோடஸே	- பதினாறாவது
வர்ஷேது	- வருஷத்தில்தான்
கோலப:	- கோலபன்
விநிபாதித:	- கொல்லப்பட்டான்.

तं हत्वा दुर्विनीतं तु वाली द्यूकसालवान् ।

सर्वाभयकरोऽस्माकं कथमेव निपातितः ॥

தம் ஹத்வா தூர்விநீதம் து வாலீ தம்ஷ்ட்யூகஸாலவான் ॥

ஸர்வாபயகரோ ஸ்மாகம் கதமேஷ நிபாதிதா

தம்ஷ்ட்ராகராலவான்- கொடிய கோரைப் பற்களையுடையவனும்
 தூர்வீர்தம் - துஷ்டனுமான
 தம் - அவனை
 ஹத்வாது - கொன்றுவிட்டு,
 அஸமாகம் - நமக்கு
 ஸர்வாபயகர: - எல்லாவிதத்திலும்பயமளித்தவனான
 ஏஷ: - இந்த
 வால் - வாலி
 கதம் - எவ்விதமாய்த்தான்
 நிபாதித: - கொல்லப்பட்டான்?

हते तु वीरे पुवणाधिपे तदा पुवङ्गभास्तर न शर्म लेमिरे ।

வனேசர: சிஹ்யுதே மஹானே யதா ஹி காஹோ நிறுதே கவாம் பதேன ॥

ஹதே து வீரே ப்லவகாதிபே ததா

ப்லவங்கமாஸ்ததா ந ஸர்ம லேபிரே ।

வநேசர: ஸம்ஹயுதே மஹாவனே

யதா ஹி காஹோ நிறுதே கவாம் பதேன ॥

32

ததா - அப்பொழுது
 தத்ர - அவ்விடத்தில்
 வீரே - வீரனான
 ப்லவகாதிபே - வானர மன்னன்
 ஹதேது - மண்டதும்,
 மஹாவனே - பெருங்காணகத்தில்
 ஸம்ஹயுதே - சிங்கத்தோடு எதிர்த்த
 கவாம் பதேன - ஒரு காளை
 நிறுதே ஹி - மாண்டவளவில்
 காவ: - பசுக்கள்
 யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
 வநேசர: - வனத்தில் திரிபவர்களாகிய
 ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்
 ஸர்ம - மனச்சாந்தியை
 லேபிரே ந - அடையவில்லை.

ततस्तु तारा व्यसनार्णवाद्युता मृतस्य मर्तुर्वदनं समान्विता ।

जगाम मूर्ति परिसस्य वालिनं महाद्वंसं छिन्ननिवाशिता लता ॥

ததஸ்து தாரா வ்யஸநர்ணவாதுதா

மருதஸ்ய பர்துர்வதனம் ஸமாஸ்ரிதா ।

ஜகாம பூமிம் பரிரப்ய வாலினம்

மஹாத்ருமம் சின்ன மிவாஸ்ரிதா லதா ॥

33

தத: - அப்பொழுது
 தாராது - தாஸ்யோவெனில்
 ம்ருதஸ்ய - இறந்த
 பர்து: - கணவனது
 வதனம் - முகத்தை
 ஸமாஸ்ரிதா - பார்க்குக்கொண்டு
 வ்யஸநர்ணவாப்ஸுதா- சோகலாகரத்தில் முழுநியவளாகி
 சின்னம் - வெட்டிவிழ்த்தப்பட்ட
 மஹாத்ருமம் - ஒரு பெரும் விருகத்தை
 ஆஸ்ரிதா - பற்றிக்கப் பட்டிருக்கும்
 லதா - கொடி
 இவ - போலவே
 வாலினம் - வாலியை
 பரிரப்ய - அணைத்துக்கொண்டு
 பூமிம் - தரையில்
 ஜகாம - விழுந்து விட்டாள்.

தத்யஸ்தே பூமித்ர ஸமாஸ்ரிண வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
 சதுர்விம்ஸதி ஸஹஸ்ரிசபபாம் ஸம்ஹிதபாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
 வால்யபுரஸஸனம் நம த்வாலிம்பா: ஸர்க: ॥

தரயோவிம்ஸு: ஸாக்: - 23

ततः समुपजिघन्ती कपिराजस्य तन्मुखम् ।
पति लोकश्रुता तारा मृतं वचनमब्रवीत् ॥
தத: ஸமுபஜிக்ரந்தீ கபிராஜஸ்ய தன்முகம் ।
பதிம் லோகஸ்ருதா தாரா மருதம் வசனம்ப்ரவீத் ॥
தத: - அப்பொழுது
தாரா - தாரை
கபிராஜஸ்ய - வானரவேந்தனது
அந்த - அந்த
முகம் - முகத்தை
ஸமுபஜிக்ரந்தீ - முத்தமிட்டு
லோகாத் - உலகத்திலிருந்து
ச்யுதம் - நழுவி
ம்ருதம் - இறந்த
பதிம் - கணவரைப் பார்த்து
வசனம் - பின்வருஞ் சொல்லை
அப்ரவீத் - மொழிந்தான்.

शेषे त्वं विषमे दुःखमनुक्त्वा यचनं मम ।
उपलोपविते वीर सुदुःखे वसुधातले ॥
ஸேஷே த்வம் விஷமே துக்கமநுக்த்வா வசனம் மம ।
உபலோபசிடே வீர ஸுதுக்கே வஸுதாதலே ॥
வீர - நாதா
த்வம் - நீர்
மம - எனது
வசனம் - விண்ணப்பத்தை
அநுக்த்வா - உல்லங்கனஞ் செய்து,
விஷமே - மேடுபள்ளமானதும்
உபலோபசிடே - கற்கள் நிறைந்துள்ளதும
ஸுதுக்கே - கடினமாபுள்ளதுமான
வஸுதாதலே - தரையில்
துக்கம் - கஷ்டமாய்
ஸேஷே - படுத்துக்கிடக்கின்றீர்.

मत्तः प्रियतरा नूनं वानरेन्द्र नहि तव ।

शेषे हि तां परिष्वस्य मां च न प्रतिभाषसे ॥

மத்த: ப்ரியதரா நூநம் வானரேந்த்ர மஹீ தவ ।
ஸேஷே ஹி தாம் பரிஷ்வஸ்ய மாம் ச ந ப்ரதிபாஷஸே ॥

வாநரேந்த்ர - வானரோத்தம!
தவ - உமக்கு
மத்த: - என்னைப் பார்க்கிறது
மஹீ - நிலமகள்
ப்ரியதரா - அதிக அன்பினள்
நூநம் - போலும்.
ஹி - ஏனெனில்
தாம் - அதை
பரிஷ்வஸ்ய - தழுவிக்கொண்டு
ஸேஷே - படுத்துக்கிடக்கிறீர்;
மாம் - என்னைப் பார்த்து
ப்ரதிபாஷஸே ச ந - பேசாமலிருக்கிறீர்.

सुग्रीवस्य वशं प्राप्तो विधिवेय भवत्वहो ।

सुग्रीव एव विमान्तो वीर साहसिकप्रिय ॥

ஸுக்ரீவஸ்ய வஸம் ப்ராப்தோ விதிரேஷ பவத்யஹோ ।

ஸுக்ரீவ ஏவ விக்ராத்நோ வீர ஸாஹஸிகப்ரிய ॥

ஸாஹஸிக - எதற்குஞ் சலியாத

வீர - போர்வீரனாகிய

ப்ரிய - நாதா

ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனது

வஸம் ப்ராப்த: - கைபிற் அகப்பட்டுக் கொண்டீர்.

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவனும்

விக்ராத்ந: - வீரனாகிவிட்டான்

அஹோ - என்ன ஆச்சரியம்

விதி: - விதியானது

ஏஷ: - இப்படியாய்

பவதி - இருக்கிறது.

ऋषवानरमुख्यास्त्वा बलिनः पर्युपासते ॥

ரிஷ்வானர முக்யாஸ்த்வாம் பலிந: பர்யுபாஸதே ॥

பலிந: - பலசாலிகளாகிய

ரிஷ்வானர முக்யா: - கரடிகள், வானரர்கள், இவர்களின் உத்தமர்கள்

த்வாம் - உம்ளம்

பர்யுபாஸதே - காத்து நிற்கிறார்கள்.

एषां विलपितं कुक्षमङ्गदस्य च शोचतः ।

मम चेमां गिरं श्रुत्वा किं त्वं न प्रतिबुध्यसे ॥

ஏஷாம் விலபிதம் க்ருக்ஷமங்கதஸ்ய ச ஸோசத: ।

மம சேமாம் கிரம் ஸ்ருத்வா கிம் த்வம் ந ப்ரதிபுத்யஸே ॥

ஏஷாம்	- இவர்களுடைய
க்ருச்ரம்	- பரிதாபமான
விலபிதம்	- அழுகையையும்
ஸோசுத:	- துக்கப்படும்
அங்கதஸ்ய ச	- அங்கதனுடையவும்
மம ச	- என்னுடையவும்
இமாம்	- இந்த
கிரம்	- சொல்லையும்
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
த்வம் கிம்	- நீர் ஏன்
ந ப்ரதி புத்யஸே	- விழித்துக் கொள்ளாதிருக்கிறீர்?

इदं तदीरशयनं यत्र शेषे हतो युधि ।

शान्तिता निहता यत्र त्वयैव रिपवः पुरा ॥

இதம் தத்வீரஸயனம் யத்ர ஸேஷே ஹதோ யுதி ।

ஸாந்திதா நிஹதா யத்ர த்வையேவ ரிபவ: புரா ॥

யத்ர	- எவ்விடத்தில்
யு தி	- போரில்
ஹத:	- மாண்டவராய்
ஸேஷே	- படுத்துக்கிடக்கின்றோ
புரா	- இதற்குமுன்
த்வயா ஏவ	- உம்மாலேயே
நிஹதா:	- கொல்லப்பட்ட
ரிபவ:	- சத்துருக்கள்
யத்ர	- எதில்
ஸாயிதா:	- படுக்க வைக்கப்பட்டார்களோ
தத்	- அந்த
வீரஸயனம்	- வீரர்களுக்கேற்பட்ட படுக்கைதான்
இதம்	- இது.

विशुद्धसत्यामिजन प्रिययुद्ध मम प्रिय ।

मामनाया विहायैको गतस्त्वमसि मानद ॥

விசுத்த ஸத்வாபிஜன ப்ரியயுத்த மம ப்ரிய ।

மாமநாதாம் விஹாயைகாம் கதஸத்வமஸி மாநத ॥

விசுத்த ஸத்வாபிஜன-குறையற்ற ஆற்றலுடைய நற்குலத்தில்

ப்ரியயுத்த	- போர் மோகமுற்றவரே
மம	- எனது
மாநத	- மானத்தைக் காத்தருளிய
ப்ரிய	- மணாளர்
மாம்	- என்னை

7

8

ஏகாம்	- தனியாய்
அநாதாம்	- கைம்பெண்ணாய்
விஹாய	- விட்டு,
த்வம்	- நீர்
கத: அஸி	- போய்விட்டோ

युराय न प्रदातव्या कन्या खलु विपक्षिता ।

युरमाया हतो पश्य सद्यो मां विधवा कृताम् ॥

ஸுரைய ந ப்ரதாதவ்யா கன்யா கலு விபக்ஷிதா ।

ஸுரீமாய்யாம் ஹதாம் பர்ஸ்ய ஸத்யோ மாம் விதவாம் க்ருதாம் ॥

விபக்ஷிதா	- ஒரு புத்திமானால்
கன்யா	- ஒரு கன்னிகை
ஸுரைய	- குரலுக்கு
ப்ரதாதவ்யா ந	- விவாகஞ் செய்து கொடுக்கப்பட்டக்கூடாதென
கலு	- நான் நினைக்கிறேன்;
ஸத்ய:	- இப்பொழுது
ஸுரீமாய்யாம்	- வீரனது மனைவியான
மாம்	- என்னை
விதவாம்	- கைம்பெண்ணாக
க்ருதாம்	- செய்யப்பட்டு
ஹதாம்	- கேடடைந்தவளாக
பர்ஸ்ய	- பார்.

अवमन्त्र मे मानो मना मे शास्ती गतिः ।

अगाधे च निमन्त्रास्मि विपुले शोकस्तरारे ॥

அவபக்நஸ்ச மே மாநோ பக்நா மே ஸாஸ்வதீ கதி: ।

அகாதே ச நிமக்நாஸ்யி விபுலே ஸோகஸாகரே ॥

மே	- எனது
மான:	- மானம்
அவ பக்ந:	- குலைந்தது;
மே	- எனது
ஸாஸ்வதி	- வெகுநாளாய் அனுபவித்த
கதி: ச	- சிறும்
பக்நா	- சிதைந்தது.
விபுலே	- பெரியதும்
அகாதே ச	- ஆழமுமான
ஸோகஸாகரே	- சோகக்கடலில்
நிமக்நா அஸ்யி	- ஆழ்ந்துவிட்டேன்.

अस्मसास्मयं नूनमिदं मे हृदयं छद्म ।

भर्तारं निहतं छद्वा यन्नाय शतधा गतम् ॥

10

அப்யம் ஸாரமயம் நூநமிதம் மே ஹ்ருதயம் த்ருடம் ||
பந்தாரம் நிறைதம் த்ருஷ்ட்வா யந்தத்ய ஸாததா கதம் ||

11

பந்தாரம் - கணவனை
நிறைதம் - கொல்லப்பட்டவனாக
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்தும்
அத்ய - இப்பவும்
யத் - எது
ஸாததா - நூறு துண்டுகளாய்
கதம் ந - பிளவாதிருக்கிறதோ, அந்த
மே - எனது
இதம் ஹ்ருதயம் - இந்த இதயம்
அப்யம் ஸாரமயம் - கற்களின் வலுகொண்டு
த்ருடம் - உறுதியானது
நூநம் - இது தின்னம்.

सुखं हि भर्ता च प्रकृत्या मम च प्रियः ।

आहूये च पराकान्तः शूरः पञ्चत्वमागतः ॥

ஸுஹ்ருச்சைவ ஹி பந்தா ச ப்ரக்ருத்யா மம ச ப்ரிய: ||
ஆஹுவே ச பராக்காந்த: ஸூர: பஞ்சவத்வமாகத: ||

12

மம - எனக்கு
ப்ரக்ருத்யா - உள்ளன்போடு
ப்ரிய: ச - காதல் வைக்கப்பட்டவரும்
ஸுஹ்ருத் ச - ஹிதமே செய்பவரும்
ஆஹுவே - போரில்
பராக்காந்த: ச - மகாபராக்கிரமசாலியும்
ஸூர: ச - குரகுமன
பந்தா ஏவ - கணவரே

पञ्चत्वम् आकतः शूरः पञ्चत्वमागतः ।

पतिहिना तु या नारी कामं भवतु पुत्रिणी ।

धनधान्यैः सुपूर्णापि विधवेत्युच्यते जनैः ॥

பதிஹிநா து யா நாரீ காமம் பவது புத்ரிணீ ||
தந தாந்யை: ஸுபூர்ணாபி விதவேத்யுச்சதே ஜனை: ||

13

யா - எந்த
நாரீ - ஒரு பெண்
பதிஹிநாது - கணவனையிழந்தவளாகின்றாள் என்றால் அவள்
புத்ரிணீ பவது - புத்திரப்பேறுடையவளாக இருக்கட்டும்;
தந தாந்யை: - தனதான்யங்களால்
ஸுபூர்ணா அபி - மிகச் செல்வமுடையவளாக இருக்கட்டும்;
காமம் - எதிருந்தாலென்ன?
ஜனை: - ஜனங்களால்

விதவா - கைம்பெண்
இதி - என்றே
உச்சதே - அவள் கூறப்படுவாள்.

स्वगात्रप्रभवे वीर शेषे रुचिरमण्डले ।

कुमिरागपरिस्तोमे त्वमात्मशयने यथा ॥

ஸ்வகாத்ர ப்ரபவே வீர ஸேஷே ருத்ரி மண்டலே ||
க்ருமி ராக பரிஸ்தோமே த்வமாத்ம ஸயநே யதா ||

14

வீர - நாதர்
த்வம் - தீர்
க்ருமிராக பரிஸ்தோமே - செம்பாக்குப்போன்ற சிவந்தவிரிப்புக்களையுடைய
ஸயநே - படுக்கையில்
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஸ்வகாத்ர ப்ரபவே - உமது உடலிலிருந்து பெருகும்
ருத்ரி மண்டலே - ரத்தவெள்ளத்தில்
ஸேஷே ஏவ - படுத்துக் கிடக்கின்றீரே!

रेणुवापितसंवीत गात्रं तय समन्ततः ।

परिच्छु न शक्नोमि भुजाभ्यां पुनर्गर्भम् ॥

ரேணுஸோணித ஸம்வீதம் காத்ரம் தவ ஸமந்தத: ||
பரிப்ஷும் ந ஸக்நோமி புஜாப்யாம் ப்லவகாஷ்ப ||

15

ப்லவகாஷ்ப - வானரோத்தம!
தவ - உமது
காத்ரம் - உடலை
ஸமந்தத: - முற்றிலும்
ரேணு ஸோணித - புழுதியாலும் ரத்தத்தாலும்
ஸம்வீதம் - பற்றப்பட்டிருப்பதாய்
புஜாப்யாம் - எனது இரு கரங்களால்
பரிப்ஷும் - அணைத்துக் கட்டிக்கொள்ள
ந ஸக்நோமி - நான் முடியாதிருக்கிறேன்.

कृतकृत्योऽद्य सुग्रीवो वैरःस्मिन्नतिदारुणी ।

यस्य रामविमुक्तं हृत्तमेकैषुणा भयम् ॥

க்ருதக்ருத்யோத்ய ஸுக்ரீவோ வைரே ஸ்மின் அதிதாருணே ||
யஸ்ய ராமவிமுக்தேதே ஹ்ருதமேகேஷுணா பயம் ||

16

அஸ்மின் - இந்த
அதிதாருணே - மிக்கொடிய
வைரே - ஒருவருக்கொருவர் பிரிதி செய்ய வேண்டும்
என்கிற விஷயத்தில்
யஸ்ய - எவனுக்கு
ராம விமுக்தேதே - ஸ்ரீராமரால் போடப்பட்ட

ஏகேஷாணா	- ஒரு பாணத்தால்
பயம்	- மனக்குறை
ஹ்ருதம்	- தீர்க்கப்பட்டதோ,
ஸுக்ரீவ:	- அந்த ஸுக்ரீவர்
அத்ய	- இப்பொழுது
க்ருதக்ருத்ய:	- எண்ணமெல்லாம் கைகூடினவரானார்.

शरेण हृदि लघ्नेन गात्रसंस्पर्शने तव ।

वायामि त्वा निरीक्षन्ती त्वयि पञ्चत्वमागते ॥

ஸரேண ஹ்ருதி லக்னேந காத்ரஸம்ஸ்பர்ஸனே தவ ।

வாயாமி த்வாம் நிர்ரிஷந்தீ த்வயி பஞ்சத்வமாகதே ॥

த்வயி	- நீர்
பஞ்சத்வம் ஆகதே	- மாண்டுகிடக்கையிலும்
தவ	- உம்மை
காத்ர ஸம்ஸ்பர்ஸனே	- உடனோடு கட்டியணைத்துக்கொள்ளும்

ஹ்ருதி	- மார்பில்
லக்னேந	- அழுந்தியிருக்கின்ற
ஸரேண	- பாணத்தால்
த்வாம்	- உம்மை
நிர்ரிஷந்தீ	- பார்த்துக்கொண்டே
வாயாமி	- தயங்கி நிற்கின்றேன்.

उद्वहं शरं नीलस्तस्य गात्रगतं तदा ।

गिरिगङ्गासंस्तीन दीप्तमाक्षीविषं यथा ॥

உத்பஹ் ஸரம் நீலஸ்தஸ்ய காத்ரகதம் ததா ।

கிரிகஞ்ஜவர ஸம்ஸீநம் தீப்தமாஸீவிஷம் யதா ॥

ததா	- அப்பொழுது
நீல:	- நீலன் என்னும் வானரன்
தஸ்ய	- அவனது
காத்ரகதம்	- உடலில் பாய்ந்திருக்கும்
தீப்தம்	- தேஜோமயமாய் விளங்குவதுமான
ஸரம்	- பாணத்தை
கிரிகஞ்ஜவர ஸம்ஸீநம்	- மலைக்குகையில் மறைந்துகிடந்த
ஆஸீவிஷம்	- சர்ப்பத்தை
யதா	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
உத்பபர்ஹ	- வெளிப்படுத்தினான்.

तस्य निष्कृषमाणस्य बाणस्य च वभी घृतिः ।

अस्तमस्तकसंरुद्धी रश्मिदिनकरादिव ॥

தஸ்ய நிஷ்க்ருஷ்யமாணஸ்ய பாணஸ்ய ச பபௌ த்யதி: ।

அஸ்தமஸ்தக ஸம்ருத்தோ ரஸமிந்நிருகராதிவ ॥

17

18

19

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

4135

தஸ்ய	- அந்த
நிஷ்க்ருஷ்யமாணஸ்ய	- பிடுங்கிப் போடப்படுகின்ற
பாணஸ்ய	- பாணத்தினது
த்யதி:	- ஒளியானது
நிருகராத்	- சூரியனிடத்திலிருந்து
அஸ்தமஸ்தக ஸம்ருத்த:	- அஸ்தன கிரியில் விபாப்தமாகிய
ரஸ்மி:	- கிரணம்
இவச	- போலவே
பபௌ	- விளங்கிறது.

पेतुः क्षतजघारास्तु व्रणम्यस्तस्य सर्वशः ।

ताघोरिकसंप्लुता घारा इव धराधरात् ॥

பேது: க்ஷதஜதாராஸ்து வ்ரணேப்யஸ்தஸ்ய ஸர்வஸ: ।

தாஹ கைரிக ஸம்ப்ருக்தா தாரா இவ தாராதராத் ॥

தஸ்ய	- அவனது
ஸர்வஸ:	- எல்லா
வ்ரணேப்ய:	- புண்களினின்றும்
க்ஷதஜதாரா:	- ரத்ததாரைகள்
தாராதராத்	- மலையிலிருந்து
தாம்ர கைரிக	- செந்தாது கலந்த
ஸம்ப்ருக்தா:	- நீர்த்தாரைகள்
தாரா:	- போலவே
இவ	- அப்பொழுது
தது	- பெருகின.

अवकीर्णं विमार्जन्ती अतारं रणरेणुना ।

असीनयनजिः शूरं सिधेधास्त्रसमाहतम् ॥

அவகீர்ணம் விமார்ஜந்தீ பர்தாரம் ரணரேணுநா ।

அஸ்ரைஜ் நயநஜை: ஸூரம் ஸிஷேசாஸ்த்ரஸமாஹதம் ॥

ரணரேணுநா	- போர்க்களத்துப் புழுதியால்
அவகீர்ணம்	- பற்றப்பட்டிருந்தவனும்
அஸ்த்ர ஸமாஹதம்	- அஸ்திரத்தால் கொலையுண்ட
ஸூரம்	- சூரனுமான
பர்தாரம்	- கணவனை
விமார்ஜந்தீ	- துடைத்துக்கொண்டு
நயநஜை:	- கண்களிலிருந்து வரும்
அஸ்ரை:	- கண்ணிரால்
ஸிஷேச	- நனைத்தான்.

रुधिराक्षितसर्वाङ्गं ष्ट्वा विनिहतं पतिम् ।

उवाच तारा पिङ्गाक्षं पुत्रमङ्गदमङ्गना ॥

20

21

ருதிரோஷிதஸ்ரீவாங்கம் த்ருஷ்ட்வா விநிறுதம் பதிம் ।

உவாச தாரா பிங்காக்ஷம் புத்ரமங்கதம்வகநா ॥

அங்கநா

தாரா - தாரை,

பதிம் - கணவனை

ருதிரோஷிதஸ்ரீவாங்கம் - அங்கமெல்லாம் ரத்தம் தோய்ந்து

விநிறுதம் - மாண்டவராக

த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,

பிங்காக்ஷம் - சிவந்த கண்களையுடைய

புத்ரம் - புதல்வனான

அங்கதம் - அங்கத்தைப் பார்த்து

உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

अवस्थां पश्चिमां पश्य पितुः पुत्र सुदारुणाम् ।

संस्रसक्तस्य वैरस्य गतोऽन्तः पापकर्मणा ॥

அவஸ்தாம் பஸ்மிமாம் பஸ்ய பிது: புத்ர ஸுதாருணாம் ।

ஸம்ஸ்ரஸக்தஸ்ய வைரஸ்ய கதோந்த: பாபகர்மணா ॥

புத்ர - குழந்தாய்!

பிது: - தந்தையினது

ஸுதாருணம் - மிக்க அஸஹயமாமிருக்கின்ற

பஸ்மிமாம் - மரண

அவஸ்தாம் - அவஸ்தையை

பஸ்ய - பார்;

பாபகர்மணா - பாபச்செயலால்

ஸம்ஸ்ரஸக்தஸ்ய - அடையப்பட்ட

வைரஸ்ய - பகையினது

அந்த: - பயன்

கத: - அடையப்பட்டுவிட்டது.

बालसूर्योज्ज्वलतनुं प्रयान्तं यमसादनम् ।

अभिवादय राजानं पितरं पुत्र मानदम् ॥

பாலஸூரியோஜ்ஜ்வலதநம் ப்ரயாந்தம் யமஸாதனம் ।

அபிவாதய ராஜாநம் பிதரம் புத்ர மாநதம் ॥

புத்ர - குழந்தாய்!

பாலஸூரியோஜ் - பாலசூரியனது ஒளியுள்ள உடலுடையவரும்

ஜ்வலதநம்

மாநதம் - பெருமையாய் வளர்ந்து வந்த

ராஜாநம் - மன்னரும்

யமஸாதனம் - யமலோகத்திற்கு

ப்ரயாந்தம் - போய்க்கொண்டிருக்கிறவருமான

பிதரம் - தந்தையை

அபிவாதய - பணிவாயாக.

22

23

24

एवमुक्तः समुत्थाय जग्राह चरणी पितुः ।

भुजाभ्यां पीनवृक्षाम्यामृदोऽहमिति ब्रुवन् ॥

எவமுக்த: ஸமுத்தாய ஜக்ராஹ சரணௌ பிது: ।

புஜாப்யாம் பீந வ்ருத்தாப்யாமங்கதோஹமிதி ப்ருவன் ॥

ஏவம் - இங்ஙனம்

உக்த: - நியமனம் பெற்ற அவன்

ஸமுத்தாய - எழுந்து,

அஹம் - அடியேன்

அங்கத: - அங்கதன்

இதி - என்று

ப்ருவன் - சொல்லிக்கொண்டு

பீந வ்ருத்தாப்யாம் - பருத்துருண்ட

புஜாப்யாம் - இரு கரங்களாலும்

பிது: - தந்தையினது

சரணௌ - இரு பாதங்களையும்

ஜக்ராஹ - கட்டிக்கொண்டான்.

अभिवादयमानं त्वामङ्गदं त्वं यथा पुरा ।

दीर्घार्धुर्भव पुत्रेति किमर्थं नाभिभाषसे ॥

அபிவாதயமானம் த்வாமங்கதம் த்வம் யதா புரா ।

தீர்காபுரவ புத்ரேதி கிமர்தம் நாபிபாஷஸே ॥

தீவாம் - தேவாரை

அபிவாதயமானம் - வணங்குகின்ற

அங்கதம் - அங்கதனை

த்வம் - தேவரீர்

யதா புரா - முன்போல்வே

புத்ர - குழந்தாய்!

தீர்காபு: - பல்லாண்டு

பவ இதி - வாழ்வாயாக என்று

கிமர்தம் - ஏன்

அபிபாஷஸே ந - சொல்லாதிருக்கிறீர்?

अहं पुत्रसहाया त्वामुपासे गतचेतनम् ।

सिंहं निहतं सद्यो गीः सवत्सेव गोवृषम् ॥

அஹம் புத்ரஸஹாயா த்வாமுபாஸே கதசேதநம் ।

ஸிம்ஹேன நிறுதம் ஸத்யோ கௌ: ஸவத்ஸேவ கோவ்ருஷம் ॥

ஸிம்ஹேன - ஒரு சிங்கத்தால்

ஸத்ய: - திடீரென்று

நிறுதம் - கொல்லப்பட்ட

கோவ்ருஷம் - எருதை

கௌ: - பசு

25

26

27

ஸ வத்ஸா	- கன்றுடனேயே
இவ	- எப்படியோ அப்படியே,
அஹம்	- நான்
புத்ர ஸஹாயா	- புத்திரனையும் பக்கவில் வைத்துக்கொண்டு
கத்சேதநம்	- உயிர்துறந்த
த்வாம்	- தேவாரைப் பார்த்து
உபாஸே	- தபிக்கின்றேன்.

इष्ट्वा संग्रामयज्ञेन रामप्रहरणाम्भसि ।

अस्मिन्नवसृष्टे स्नातः कथं पत्न्या सया विना ॥

இஷ்ட்வா ஸங்க்ராம யஜ்ஞே ராமப்ரஹரணாம்பஸி ।

அஸ்மின்நவஸ்ருதே ஸ்நாத: கதம் பத்ந்யா மயா விநா ॥

ஸங்க்ராம யஜ்ஞே - புத்தமாகிய யாகத்தைச் செய்துமுடித்து

இஷ்ட்வா	- தர்மபத்னியான
பத்ந்யா	- என்னை விட்டு
மயா விநா	- இந்த
அஸ்மின்	- ராமபாணமாகிற புண்ய தீர்த்தத்தில்
ராம பாண மஹாம்பஸி	- யாக முடிவில்
அவப்ருதே	- எப்படி
கதம்	- ஸ்நானம் செய்தீர்.
ஸநாத:	- ஸ்நானம் செய்தீர்.

या दत्ता देवराजेन तव सुष्टेन संयुगे ।

शातकुसमयीं मालां तां ते पश्यामि नेह किम् ॥

யா தத்தா தேவராஜேன தவ துஷ்டேந ஸம்யுகே ।

ஸாத கும்பமயீம் மாலாம் தாம் தே பஸ்யாமி நேஹ கிம் ॥

ஸம்யுகே	- போரில்
துஷ்டேந	- உன்னமுடிந்த
தேவராஜேன	- இந்திரனால்
தவ	- தேவாரைக்கு
யா	- எது
தத்தா	- அளிக்கப்பட்டதோ
தாம்	- அந்த
தே	- உமது
ஸாத கும்பமயீம்	- காஞ்சன
மாலாம்	- மாலையை
இஹ	- இப்பொழுது
கிம்	- ஏனோ
ந பஸ்யாமி	- நான் காணப்பெறாதிருக்கின்றேன்?

राजश्रीर्न जहाति त्वां रातासुमपि मानद ।

सूर्यस्यावर्तमानस्य शीलराजसिव प्रभा ॥

ராஜஸ்ரீ: ந ஜஹாதி த்வாம் கதாஸுமபி மானத ॥

ஸூரியஸ்யாவர்தமானஸ்ய ஸைலராஜஸிவ ப்ரபா ॥

மானத	- பெருமைபிறி சிறந்தாய்!
ஆவர்த மானஸ்ய	- அஸ்தமயமாகும்
ஸூரிய பகவானது	- சூரிய பகவானது
ப்ரபா	- ஒளி
ஸைலராஜம்	- மேரு பர்வதத்தை
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
கதாஸும் அபி	- இறந்துபோயிருக்கும்
த்வாம்	- தேவாரை
ராஜஸ்ரீ: ॥	- ராஜலக்ஷ்மி
ஸைலாதி ॥	- விட்டகலவில்லை.

न मे वचः पयसिदं त्वया कृतं न चास्मि शत्रुं विनिवारणे तव ।

हता सुग्रासि हतेन संयुगे सह त्वया श्रीविजहाति मामिह ॥

ந மே வச: பத்யமிதம் த்வயா க்ருதம்

ந சாஸமி ஸக்தா ஸ்ரிவிஜாநே தவ ।

ஹதா ஸுபுக்ராஸமி ஹதேந ஸம்யுகே

ஸஹ த்வயா ॥ ஸ்ரீவிஜஹாதி மாமிஹ ॥

மே	- அடியேனது
பத்யம்	- நன்மைபயக்கும்
இதம்	- இந்த
வச:	- விண்ணப்பமானது
த்வயா	- தேவாரால்
ந க்ருதம்	- ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.
தவ	- தேவாரை
ஸ்ரீவிஜாநே	- நிரப்பந்திக்கும் விஷயத்தில்
அஸ்மி ச	- நானோ
ஸக்தாந	- உரிமையில்லாதவன்.
ஸபுத்ரா	- புதல்வனோடுகூட
அஸ்மி	- நான்
ஹதா	- ஜீவப்பிரேதமாகியனேன்.
இஹ	- இப்பொழுது
ஸம்யுகே	- போரில்
ஹதேந	- இறந்த
த்வயா ஸஹ	- தேவாரோடு
ஸ்ரீ:	- லக்ஷ்மி
எம்:	- என்னை
விஜஹாதி	- விட்டு நீங்கிவிட்டான்.

தித்யாபேதே ஸ்ரீதம் ராமபணே வால்ஸீயே ஆஸீவயே
சூர்யஸிவஸ்தி ஸைலராஜஸம் ஸம்யுகத்யாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
அங்கதாபி வாதம் நாம் த்ரபோயிஸ: ஸர்க: ॥

சதுர்விம்ஸ: ஸர்க: - 24

तां स्वश्रुवेगेन दुरासदेन त्वभिप्लुतां शोकमहर्णविन ।
पश्यस्तदा वात्यमुजस्तस्वी शत्रुवधेनाप्रतिमेन तेषे ॥

தாம் த்வஸ்ருவேகேந துராஸதேந
த்வபிப்லுதாம் ஸோக மஹார்ணவேந ।

பஸ்யஸ்ததா வால்யநுஜஸ்தஸ்வீ
ப்ராதுர் வதேநபரதிமேந தேபே ॥

தரஸ்வீ - தைரியசாலியான
வால்யநுஜ: - வாலியின் தம்பி கக்ரீவன்
ப்ராது: - தமயனது
அப்ரதிமேந - அற்புதமான
வதேந - வதையரல்
அஸ்ரு வேகேந ச - கண்ணீர் பிரவாஹத்தால்
துராஸதேந நு - கரைகாண முடியாத
ஸோக மஹார்ணவேந - சோகமாகிற பெருங்கடலினால்
அபிப்லுதாம் - மெய்மறந்து கிடந்த
தாம் - அவளை
ததா - அப்பொழுது
பஸ்யன் - பார்த்து
தேபே - மிக மனம்நொந்தான்.

सं बाष्पपूर्णं मुखेन वीक्ष्य क्षीणं निर्विण्णमना मनस्वी ।
जगाम रामस्य शनैः समीपं भ्रूत्यर्धतः संपरिदूयमानः ॥

ஸ பாஷ்பபூர்ணேன முகேந வீக்ஷ்ய
க்ஷணேன நிர்விண்ணமநா மநஸ்வீ ।

ஜகாம ராமஸ்ய ஸநை: ஸமீபம்
ப்ருத்யைர் வ்ருத: ஸம்பரிதூயமான: ॥

மநஸ்வீ - நன் மனத்தினனான
ஸ: - அவன்,
பாஷ்ப பூர்ணேன - கண்ணீர் நிறைந்த
முகேந - முகத்தோடு
வீக்ஷ்ய - அவளைக் கண்ணுற்று
ஸம்பரிதூயமான: - அளவுகடந்த துயரத்திலும் மூழ்கியவனாகி
க்ஷணேன - ஒரு நொடிப்பொழுதில்
நிர்விண்ணமநா: - உலக வாழ்வில் சலிப்புற்றவனாகி

ப்ருத்யை: - பரிவாரங்களோடு
வ்ருத: - சூழப்பெற்றவனாய்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
ஸமீபம் - ஸன்னிதிக்கு
ஸநை: - மெள்ள
ஜகாம - போய்ச் சேர்ந்தான்.

स तं समासाद्य गृहीतघापमुदात्तमाशीविश्वतुल्यबाणम् ।
यशस्विनं लक्षणलक्षितान्मनस्यस्थितं राघवमित्युवाच ॥

ஸ தம் ஸமாஸாத்ய க்ருஹித சாப-
முதாத்த மாஸீவிஷுதல்ய பாணம் ।

யஸஸ்வினம் லக்ஷண லக்ஷிதாங்க-
மவஸ்திதம் ராகவமீத்யுவாச ॥

ஸ: - அவன்,
க்ருஹித சாபம் - கொதண்டபாணியும்
ஆஸீவிஷுதல்ய பாணம் - சப்பங்களை நிகர்த்த பாணங்களையுடையவரும்
உதாத்தம் - உத்தமரும்
யஸஸ்வினம் - மகா புகழ்பெற்றவரும்
லக்ஷண லக்ஷிதாங்கம் - அபூர்வமாய் அவருக்கே உரிய மனமுடையவரும்
அவஸ்திதம் - எதற்கும் சலியாதவருமான
தம் - அந்த
ராகவம் - ஸ்ரீராமரை
ஸமாஸாத்ய - கிட்டி
இதி - பின்வருமாறு
உவாச - விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டான்.

यथाप्रतिज्ञातमिदं नरेन्द्र कृतं त्वया यष्टफलं च कर्म ।
ममाद्य भोगेषु नरेन्द्रपुत्र मनो निवृत्तं सह जीवितेन ॥

யதா ப்ரதிக்ஞாதமிதம் நரேந்த்ர
க்ருதம் த்வயா த்ருஷ்டபலம் ச கர்ம ।
மமாத்ய போஷேஷு நரேந்த்ரபுத்ர
மதோ நிவ்ருத்தம் ஸஹ ஜீவிதேந ॥

நரேந்த்ர புத்ர - கோமானின் கோமகனான
நரேந்த்ர - புருஷோத்தம!
இதம் - இந்த
கர்ம ச - காரியமும்
யதா ப்ரதிக்ஞாதம் - வாக்களிக்கப்பட்டபடியே

த்குட்ப ப லம்	- பயனுற்றதாய்
த்வயா	- தேவிரால்
க்ருதம்	- செய்து முடிக்கப்பட்டது.
அத்ய	- இப்பொழுது
மம	- அடியேனது
மந:	- மனம்
போகேஷு	- உலக சுகங்களிலிருந்து
ஜீவிதேந ஸஹ	- உயிரோடு கூடவே
நிவ்ருத்தம்	- நிரும்பிவிட்டது.

अस्यां महिष्यां तु भृशं रुदत्यां पुरे च विवशति दुःखतते ।
 हतोऽग्रजे संशयितेऽङ्गदे च न राम राज्यं रमते मनो मे ॥ 6

அஸ்யாம் மஹிஷ்யாம் து ப்ருஸம் ருத்யாம்
 புரே ச விக்ரோஸதி துக்கதப்தே ।
 ஹதேக்ரஜே ஸம்ஸயிதேங்கதே ச
 ந ராம ராஜ்யே ரமதே மநோ மே ॥

ராம	- பூரராம!
அக்ரஜே	- தமயன்
ஹிதே	- மான்டபின்னர்
அஸ்யாம்	- இந்த
மஹிஷ்யாம்	- பட்டமகிஷி
ப்ருஸம்	- அஸஹ்யமாய்
ருத்யாம் து	- அழவும்,
புரே	- ஊர்ஜனம்
துக்கதப்தே	- துக்கத்திற்காட்பட்டு
ஸம்ஸயிதே	- கதறவும்,
அங்கதே	- அங்கதன்
விக்ரோஸதி ச	- குறைபடவும்,
மே	- எனது
மந:	- மனம்
ராஜ்யே	- அரசாளுகையில்
ரமதேந	- பற்றற்றதாகிறது.

शोषादमर्षादतिविप्रधर्षाद्भावुर्वधो मेऽनुमतः पुरस्तात् ।
 हते त्विदानीं हरियूष्मत्पेऽस्मिन् सुतीरमिष्वாகुत्तुमार तस्ये ॥

க்ரோதாதாமர்ஷாததி விப்ரதர்ஷாத்
 ப்ராதுர்வதோ மேநுமத: புரஸ்தாத் ।
 ஹதே த்விதாநம் ஹரியூதபேஸ்மின்
 ஸுதீவர மிஷ்வாகு குமார தப்யே ॥

இஷ்வாகு குமார	- இஷ்வாகுப்பிள்ளாய்!
புரஸ்தாத்	- இதற்கு முன்
ப்ராது:	- தமயனது
வத:	- வதையானது
க்ரோதாத்	- கோபத்தாலும்
அமர்ஷாத்	- முரட்டுத்தனத்தாலும்
அதி விப்ரதர்ஷாத்	- அஸஹ்யமான தெளர்ஜனத்தினாலும்
மே	- எனது
அநுமத:	- சம்மதி பெற்றதாயிருந்தது.
அஸ்மின்	- இந்த
ஹரியூதபே	- வானர மன்னன்
ஹதே	- மான்டுகிடக்கையில்
இதாநம் து	- இப்போவாவெனில்
ஸுதீவரம்	- மிகவும்
தப்யே	- பச்சாத்தாபப்படுகின்றேன்.

शेषोऽद्य मन्ये मम शत्रुमुख्ये तस्मिन्निवासिष्वधुस्यमुके ।
 यथा तथा वर्तयतः स्वयूष्या नेमं निहृत्य त्रिदिवस्य तामः ॥

ஸ்ரோயோத்ய மன்யே மம் ஸைலமுக்க்யே
 தஸ்யின் நிவாஸ: சிரம் ரிஸ்யமுகே ।
 யதா ததா வர்தயத: ஸ்வ வ்ருத்த்யா
 நேமம் நிஹத்ய த்ரிதிவஸ்ய லாப: ॥

அத்ய	- இப்பொழுது
சிரம்	- எந்தாளும்
ஸ்வ வ்ருத்த்யா	- தன் உழைப்பினாலேயே
வர்தயத:	- காலங்கழிக்கும்
மம	- எனக்கு
தஸ்யின்	- அந்த
ஸைலமுக்க்யே	- பர்வதோத்தமமான
ரிஸ்யமுகே	- ரிச்யமுகத்தில்
நிவாஸ:	- வாலமானது
ஸ்ரோய:	- எதிலும் மேம்பட்டதாய்
மன்யே	- நான் எண்ணுகிறேன்.
இமம்	- இவரை
நிஹத்ய	- கொன்று

யதாததா	- அக்காரணத்தால்
நரிதிவாஸ்ய	- தேவலோகத்தை
லாப:	- அடைதலும்
ந	- வேண்டாம்.

न त्वं जिघांसि चरेति यन्मायं महत्या मतिमानुवाच ।
तस्यैव तद्रूपं वचोऽनुसमिदं पुनः कर्म च मेऽनुसमम् ॥

நத்வாம் ஜிகாஸமி சரேதி யன்மா-
மயம் மஹாத்மா மதிமானுவாச ।

தஸ்யைவ தத்ராம வசேனோ ரூப-
மிதம் புன: கர்ம ச மே:அநுசமம் ॥

மஹாத்மா	- மகாத்மாவும்
மதிமாந்	- புத்திமானுமாகிய
அயம்	- இவரீ
மாம்	- என்னைப் பார்த்து
த்வாம்	- உன்னை
ஜிகாஸமி ந	- கொலைபுரிய மனமில்லை
சர	- எங்கேயாவது திரிந்து கொண்டிரு
இதி	- என்று
உவாச	- சொன்னார்;
ராம	- பூரீராம்!
யத்	- எந்த
தத்	- அந்த
வச:	- சொல்
தஸ்ய	- இவருடைய
அநுரூபம் ஏவ	- கல்யாண குணங்களுக்கே ஏற்றது.
இதம்	- இந்த
கர்ம ச	- காரியமும்
மே	- என்னுடைய
புன: அநுரூபம்	- அதற்கு மாறான தீய குணங்களுக்கே ஏற்றது.

आता कथं नाम महागुणस्य आतुर्वचं राघव रोचयेत् ।

राजस्य दुःखस्य च वीर सारं न चिन्तयन् कामपुरस्कृतः सन् ॥

ப்ராதா கதம் நாம் மஹாகுணஸய
ப்ராதூர்வதம் ராகவ ரோசேயத ।

ராஜ்யஸ்ய துக்கஸ்ய ச வீர ஸாரம்
ந சிந்தயன் காம் புரஸ்க்ருத: ஸன் ॥

வீர	- வீரரே
ராகவ	- பூரீராம்!

8

ராஜ்யஸ்ய	- ராஜ்யத்தினுடையவும்
துக்கஸ்ய ச	- மன வேதனையுடையவும்
ஸாரம்	- தாரதம்மியத்தை
ந சிந்தயன்	- ஆலோசியாதவனாய்
காம் புரஸ்க்ருத: ஸன்-	- பேராசைக்கு ஈடுபட்டவனாயிருந்து கொண்டு
ப்ராதா	- உடன்பிறந்தவனாயிருக்குமொருவன்
மஹாகுணஸ்ய	- மகா குணவானாகிய
ப்ராதூ:	- தமயனது
வதம்	- வதையை
கதம் நாம்	- எப்படித்தான்
ரோசேயத	- விரும்பலாம்?

वधो हि मे मतो नासीत् स्वमाह्वयाव्यतिष्ठमात् ।

ममासीद्विद्धिदीरास्त्यात् प्राणहारी व्यतिक्रमः ॥

வதோ ஹி மே மதோ நாஸீத்ஸ்வமாஹாதம்யா வ்யதிக்ரமாத் ।

மமாஸீத் புத்திதௌராதம்யாத் ப்ராணஹாரீ வ்யதிக்ரம: ॥

ஸ்வ மாஹாதம்யா - பிறவிக்குணமாகிய பெருந்தன்மையை
வ்யதிக்ரமாத் ஹி - மீறிய நடவாமையால்தான்

மே	- எனது
வத:	- வதையானது
மத:	- அவனால் சம்மதிக்கப்பட்டதாக
அஸீத் ந	- இல்லை.
மம்	- எனது
புத்தி தெளராதம்யாத்-புத்தியின்	- இழிக்கையினாலேயே
ப்ராணஹாரீ	- ப்ராணையே ஒழிக்கும்
வ்யதிக்ரம:	- பெரும் பாயம்
அஸீத்	- விளைந்தது.

ह्यनशाखावभन्तोऽहं मुहूर्तं परिनिश्चयन् ।

सात्त्वयित्वा त्वनेनोत्तो न पुनः कर्तुमर्हसि ॥

த்க்ரம் ஸாகாவபக்தோஹம் முஹூர்தம் பரிநிஷ்டநன் ।

ஸாந்த்வயித்வா த்வநேநோக்தோ ந புன: கர்துமர்ஹஸி ॥

த்க்ரம் ஸாகாவபக்த:- மரக்கிளைகளால் அடியுண்டு
முஹூர்தம் - ஒரு நொடிப்பொழுது

பரிநிஷ்டநன்	- அலறித் தத்தளிக்கின்ற
அஹம்	- நான்
அநேந	- இவரால்
ஸாந்த்வயித்வா	- தேற்றரவு செய்யப்பட்டு
புன:	- இனிமேல்

11

9

கூதம் - 'நீ இப்படிச்செய்ய
அர்ஹஸி ந - கூடாது' என்று
து உக்த: - மட்டும் புத்திமதி கூறப்பட்டேன்.

भातृत्वमार्यभावश्च धर्मक्षणेन रक्षितः ॥

ப்ராத்ருத்வ மார்யபாவஸ்ச தர்மஸ்சநேத ரக்ஷித: ॥
அநேந - இவரால்
தர்ம: - தர்மம்
ரக்ஷித: - அழியாது பாதுகாக்கப்பட்டது.
ஆர்யபாவ: - பெரிய தகைமை
ச - அப்படியே பாதுகாக்கப்பட்டது.
ப்ராத்ருத்வம் - சகோதர வாஞ்சை
ச - அப்படியே பாதுகாக்கப்பட்டது.

मया क्रियञ्च कामश्च कपित्वं च प्रदर्शितम् ॥

மயா க்ரோதஸ்ச காமஸ்ச கபித்வம் ச ப்ரதர்ஸிதம் ॥
மயா ச - என்னாலோ
கபித்வம் - குரங்கு புத்தியும்
க்ரோத: ச - கோபமும்
ப்ரதர்ஸிதம் - காட்டிவிடப்பட்டது.
காம: - தனக்குத் தோன்றிய செய்கை
ச - அப்படியே காட்டி விடப்பட்டது.

अचिन्नीयं परिवर्जनीयमनीप्सनीयं खनवेक्षणीयम् ।

பாஸோஃசி பாப்யானமிம் நரேந்ர ஹத்வாஷ்டரவதாத் த்வாஷ்டரவதாத் த்வாஷ்டரவதாத் த்வாஷ்டரவதாத் ॥

அசிந்தநீயம் பரிவர்ஜநீய-

மநிப்ஸநீயம் ஸ்வநவேக்ஷணீயம் ।

ப்ரப்தோஸ்யமி பாப்மானிமம் நரேந்ர

ப்ராத்ருத்வாத் த்வாஷ்டரவதாத் த்வாஷ்டரவதாத் த்வாஷ்டரவதாத் ॥

நரேந்ர - புருஷோத்தம!
இந்த்ர: - இந்திரன்
த்வாஷ்டர வதாத் - த்வஷ்டாவின் புத்திரனாகிய விருத்தாகரனை
கொன்றதால்

இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ப்ராத்ரு: வதாத் - தமயனைக் கொன்றதால்.
அசிந்தநீயம் - அளவிட முடியாததும்
பரிவர்ஜநீயம் - தூர விலக்க வேண்டியதும்
அநிப்ஸநீயம் - மனதினால் நினைக்கக் கூடாததும்
ஸ்வநவேக்ஷணீயம் - கண்ணாலும் பார்க்கவொண்ணாததுமான

இமம் - இந்த
பாப்மானம் - கொடிய பாபத்தை
ப்ரப்த: அஸ்யமி - நான் அடைந்து விட்டேன்.

पाप्मानमिन्द्रस्य मही जलं च वृक्षाश्च कामं जगृहः स्त्रियश्च ।

கீ' நாம பாப்யானமிம் ஷமேத் ஶாஶ்யமஸ்ய ப்ரதிபுமிஷ்ணு ॥

பாப்மான மித்ரஸ்ய மஹி ஜலம் ச
வ்ருக்ஷாஸ்ச காமம் ஜக்ருஹ: ஸத்ரியஸ்ச ।

கோ நாம பாப்மானிமம் ஷமேத

ஸாகாமருகஸ்ய ப்ரதிபத்துமிச்சன் ॥

இந்த்ரஸ்ய - இந்திரனது
பாப்மானம் - பாபத்தை
மஹி - பூமியும்
ஜலம் - நதிகளின் முதல் பிரவாகமும்
ஸத்ரிய: ச - பெண்களும்
ஜக்ருஹ: - வாங்கிக் கொண்டார்கள்.
வ்ருக்ஷா: ச - மரங்களும்
சகாமம் - அப்படியே வாங்கிக் கொண்டன எனவும்
சொல்வதுண்டு.

ஸாகாமருகஸ்ய ஏவ - குரங்காகிய எனது

இமம் பாப்மானம் - இந்த கொடும் பாபத்தை

ப்ரதி பத்தும் - பற்ற

இச்சன் - இணங்கி

க: நாம - எவன்தான்

க்ஷமேத - ஏற்றுக்கொள்வான்.

नाहीमि संमानमिं प्रजानां न यीवराज्यं कुत एय राज्यम् ।

அஹ்மியுக் குலநாஸ்யுக்மேவ்விதீ ராஜவ கம் வ்யா ॥

நாஹ்மமி ஸம்மானிமம் ப்ரஜாநாம்

ந யெளவராஜ்யம் குத ஏவ ராஜ்யம் ।

அதர்மயுக்தம் குலநாஸ்யுக்த-

மேவம்விதம் ராகவ கம் க்ருத்வா ॥

ராகவ - ஸ்ரீராம!
ஏவம் விதம் - இப்படிப்பட்டதான
அதர்ம யுக்தம் - தர்மமல்லாததும்
குலநாஸ்யுக்தம் - குலநாசத்தை விளைவித்ததுமான
கம் - தீத்தொழிலை
க்ருத்வா - செய்துவிட்டு,
ப்ரஜாநாம் - பிரஜைகளுடைய

இமம்	- இந்த
ஸம்மானம்	- நல்ல அபிப்பிராயத்திற்கு
அர்ஹாமி ந	- நான் அர்ஹன் அல்லேன்.
யௌவராஜ்யம்	- இளவரசு பதவிக்கும்
ந	- அர்ஹன் அல்லேன்.
ராஜ்யம்	- ராஜ்ய பதவிக்கும்
குத: ஏவ	- எங்ஙனம் அர்ஹன் ஆவேன்.

पापस्य कर्तास्मि विगर्हितस्य शुद्धस्य लोकापकृतस्य चैव ।
शोकं महान् मामभिवर्तितस्य वृक्षेऽथा निम्नमिवाम्बुवैः ॥

பாபஸ்ய கர்தாஸ்மி விகர்ஹிதஸ்ய
சுஷுத்ரஸ்ய லோகாபக்ருதஸ்ய சைவ ।

பேரகோ மஹான் மாமபிவர்திதேயம்

வ்ருஷ்டே யதா நிம்நமிவாம்புவேக: ॥

விகர்ஹிதஸ்ய	- நிந்திக்கப்படுவதும்
சுஷுத்ரஸ்ய ச	- இழிவானதும்
லோகாபக்ருதஸ்ய ஏவ	- உலகிற்கே தீங்காகிறதுமான
பாபஸ்ய	- பாபத்தை
கர்தா அஸ்மி	- நான் செய்தவனாகிறேன்.
அயம்	- இந்த
மஹான்	- அளவுக்கு மிஞ்சின
பேராக:	- துக்கமானது
வ்ருஷ்டே:	- மழையின்
அம்புவேக:	- வெள்ளமானது
நிம்நம்	- எள்ளத்தாக்கில்
யதா	- எவ்வண்ணமோ
இவ	- அவ்வண்ணமே
மாம்	- என்னிடம்
அபிவர்ததே	- நிலைத்திருக்கிறது.

सौदर्यघातापरयात्रायाः संतापस्तोषिशिरोविषाणः ।

एनोमयो मामभिहन्ति हन्तो हन्तो नदीकूलनिव प्रवृद्धः ॥

ஸோத்ரய காதா பரகாதரவால்:

ஸந்தாபஹஸ்தாஸி ஸிரோவிஷாண:

ஏநோமயோ மாமபிஹந்தி ஹஸ்தீ

தருப்தோ நதீ லலிவ ப்ரவ்ருத்த: ॥

ஸோத்ரய காதா	- தமயன் கொலை என்னும்
பரகாதவால்:	- பின்புறத்தையும் வாலையுமுடையதும்
ஸந்தாப ஹஸ்தாஸி	- பரிதாபமென்னும் துதிக்கையையும்

17

ஸிரோவிஷாண:	- கண்களையும் தலையையும் தந்தங்களையும் உடையதும்
த்ருப்த:	- செருக்குற்றதும்
ப்ரவ்ருத்த:	- மிகப் பெரியதும்
ஏநோமய:	- பாபமே உருவெடுத்து வந்ததுமான
ஹஸ்தீ	- யானையானது
நதீக்லம்	- ஒரு நதி கரையை
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
மாம்	- என்னை
அபிஹந்தி	- இடைவிடாது தாக்குகிறது.

अहो बतेदं नृपराविषहं निवर्तते मे हृदि साधु वृत्तम् ।

विवर्णमनी परितप्यमानं किं यथा राघव जातस्त्वम् ॥

அம்ஹோ பதேதம் ந்ருபரா விஷஹ்யம்

நிவர்ததே மே ஹ்ருதி ஸாத்வ்ருத்தம் ।

விவர்ணமாக்நௌ பரிதப்பமானம்

கிட்டம் யதா ராகவ ஜாதருபம் ॥

ந்ருபர	- புருஷோத்தம!
ராகவ	- பூரீராம!
பத	- என்ன ஆச்சரியம்!
இதம்	- இந்த
அம்ஹோ	- பாபத்தை
அவிஷஹ்யம்	- பொறுக்க முடியாது
மே ஹ்ருதி	- எனது மனதில்
ஸாத் வ்ருத்தம்	- தர்ம சிந்தனையானது
அக்நௌ	- நெருப்பில்
பரிதப்பமானம்	- நன்கு காய்ச்சப்படுகிற
ஜாதருபம்	- தங்கமானது
விவர்ணம்	- பிரயோஜனமற்ற
கிட்டம்	- மானச
யதா	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
நிவர்ததே	- வெறுக்கிறது.

महाबलानां हरिष्यपानामिदं कुरं राघव मन्त्रिमितम् ।

अस्याङ्गदस्यापि च शोकापादर्थस्थितप्राणमितीव मन्ये ॥

மஹாபலாநாம் ஹரியூதபாநா-

மிதம் குலம் ராகவ மன்நிமித்தம் ।

அஸ்யாங்கதஸ்யாபி ச ஸோகதாபாத்

அர்தஸ்தித ப்ராணமிதீவ மன்யே ॥

19

18

20

ராகவ	- ஸ்ரீராம!
மஹாபலநாம்	- அதிபலவாங்களாகிய
ஹரியூதபாநாம் ச	- வானரோத்தமர்களுடையவும்
அஸ்ய	- இந்த
அங்கதஸ்ய அபி	- அங்கதனுடையவும்
அதிவ	- மிக்க
சோகதாபாத்	- சோகத்தின் கடுமையால்
இதம்	- இந்த
குலம்	- ஜனசமூகம்
மன்நிமித்தம்	- என் காரணமாய்
அர்தஸ்தித ப்ராணம்	- குற்றயிறுற்றதாக
மன்யே	- நான் நினைக்கிறேன்.

सुतः सुलभ्यः सुजनः सुवयः कुतः सुपुत्रः सद्योऽङ्गदेन ।

न चापि विद्येत स वीर देशो यस्मिन् सवेत् सोदरसन्निवः ॥

ஸுத: ஸுலப்ய: ஸுஜன: ஸுவய: ஸுபுத்ர: சத்யோ: ஸுந்நேன ।

குத: ஸுபுத்ர: ஸத்ருஸோங்கதேந ।

ந சாபி வித்யேத ஸ வீர தேஸோ

யஸமின் பவேத் ஸோதரஸந்நிகர்ஷ: ॥

அங்கதேந	- அங்கதனுக்கு
ஸத்ருஸ:	- சமானமான
ஸுபுத்ர:	- நற்குணங்களமையப் பெற்ற புத்ரனும்
ஸுலப்ய:	- புணயத்தின் பயனாய் அடையத்தக்கவனும்,
ஸுஜன:	- ஸௌஜன்யமுள்ளவனும்,
ஸுவய:	- எப்பொழுதும் மனம் கோணாதபடி

ஸுத	- ஒரு புதல்வன்
குத:	- வேறெங்குண்டு?
வீரோ	- வீரரோ
ஸோதர ஸந்நிகர்ஷ:	- சகோதரனை நேரில் காணலென்பது
யஸமின்	- எந்த இடத்தில்
பவேத்	- உண்டாகுமோ
ஸ:	- அந்த
தேஸ:	- இடமென்பதே
ந வித்யேத ச	- இல்லையே!

यद्यस्मै वीरवराय जीवेज्जीवेव्य माता परिपालनार्थम् ।

विना तु पुत्रं परित्यापदीनां तारा न जीवेदिति निश्चितं मे ॥

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

4151

யத்யங்கதோ வீரவராய ஜிவேத்
ஜிவேச்ச மாதா பரிபாலநார்த்தம் ।

விநா து புத்ரம் பரிதாபதீநா

தாரா ந ஜிவேதிதி நிஸ்சிதம் மே ॥

22

வீரவராஹ	- உத்தம வீரர்களால் கொண்டாடப்பட்டவரோ
அங்கத:	- அங்கதன்
ஜிவேத் யதி	- பிழைத்திருக்கின்றான் என்றால்
மாதா ச	- தாயும், (தாரையும்)
பரிபாலநார்த்தம்	- செல்வமாய் வளர்ப்பதற்காக
ஜிவேத்	- உயிருடனிருப்பான்,
தாரா	- தாரை
புத்ரம் விநாது	- புதல்வனை விட்டுப் பிரிந்தாளென்றால்
பரிதாபதீநா	- சோகத்தால் நொந்தவளாகி
ஜிவேத் ந	- உயிருடன் இருக்க மாட்டான்
இதி	- என்பது
மே	- எனக்கு
நிஸ்சிதம்	- உள்ளபடி தெரிந்த விஷயம்.

सोऽहं श्रेयस्यतिदीप्तमग्निं शत्रा च पुत्रेण च सख्यमिच्छन् ।

इमे विवेच्यन्ति हस्त्रिवीराः सीतां निदेशे परि वर्तमानाः ॥

ஸோஹம் ப்ரவேஷ்யாயம்யதி தீப்தமக்நிம்

ப்ராத்ரா ச புத்ரேண ச ஸக்யமிச்சன் ।

இமே விசேஷ்யந்தி ஹரிப்ரவீர:

ஸீதாம் நிதேஸோ பரிவர்த்தமாதா: ॥

23

ப்ராத்ரா ச	- தமயனாலும்
புத்ரேண ச	- புதல்வனாலும், (அங்கதனாலும்)
ஸக்யம்	- நல்ல அபிப்பிராயத்தை
இச்சன்	- கோருகிற
ஸ:	- அந்த
அஹம்	- நான்
அதிதிப்தம்	- கொழுந்துவிட்டொரியும்
அக்நிம்	- தீயில்
ப்ரவேஷ்யாயமி	- விழுந்துவிடப் போகிறேன்.
இமே	- இந்த
ஹரிப்ரவீர:	- வானரோத்தமர்கள்
நிதேஸோ	- எனது வார்த்தையில்
பரிவர்த்தமாதா:	- பக்தியுடனிருக்கின்றவர்களாய்
ஸீதாம்	- ஸீதாதேவியை
விசேஷ்யந்தி	- தேடுவார்கள்.

कृत्स्नं वु ते सेत्यति कार्यमेतन्मयप्रतीते मनुजैःपुत्र ।

कुलस्य हन्तारमजीवनाहि रामानुजानीहि कृतागसं माम् ॥

க்ருத்ஸநம் து தே ஸேத்ஸயதி கார்யமேதன்

மய்யப்ரதிதே மநுஜேந்த்ரபுத்ர !

குலஸ்ய ஹந்தாரமஜீவநாஹம்

ராமாநுஜாந்ஹி க்ருதகஸம் மாம் ॥

மநுஜேந்த்ர புத்ர - சக்ரிரவர்த்தியின் திருக்குமார!

மயி - அடியேன்

அப்ரதிதே - மாண்டபின்னும்

தே - தேவாரது

கார்யம் - கார்யமாகிற

ஏதத் - இது

து - அது காரணமாய்

க்ருத்ஸநம் - குறையின்றி

ஸேத்ஸயதி - முடிவுபெறும்.

ராம - ஸ்ரீராம!

குலஸ்ய - குலத்தை

ஹந்தாரம் - நாசம் செய்தவனும்

அஜீவநாஹம் - உயிர் வைத்திருக்க அநர்ஹனும்

க்ருதகஸம் - கொடும் பாயியுமான

மாம் - அடியேனுக்கு

அநுஜாந்ஹி - விடைதந்தருள வேண்டும்.

इत्येवमांतस्य रघुवीरः श्रुत्वा वचो वात्यनुजस्य तस्य ।

संजातवाक्यः परवीरहन्ता रामो मुहूर्तं विमना बभूव ॥

இத்தேயவமார் தஸ்ய ரகுப்ரவீர:

ஸ்ருத்வா வசோ வால்யநுஜஸ்ய தஸ்ய ।

ஸஞ்ஜாதபாஷ்ப: பரவீரஹந்தா

ராமோ முஹூர்தம் விமநா பபூவ ॥

பரவீரஹந்தா - சத்துரு குரங்களைக் கொல்லும்

ரகுப்ரவீரா: - ரகுசுலதிலகரான

ராம: இதி ஏவம் - ஸ்ரீராமர் மேற்கண்டவாறு

ஆந்தஸ்ய - ஆன்புறம்

வால்யநுஜஸ்ய - வாலியின் தம்பியினது

வச: - சொல்லை

ஸ்ருத்வா - கேட்டு

ஸஞ்ஜாத பாஷ்ப: - கண்களில் நீர் ததும்ப

முஹூர்தம் - சற்றுநேரம்

விமநா: - சிந்தையுற்றவராய்

பபூவ - ஆயினர்.

24.

25.

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்திநான்காம் ஸர்க்கம்

4153

तस्मिन् क्षणोऽभीक्ष्णमवेक्ष्यमाणः क्षितिस्त्रिमावान् भुवनस्य गोप्ता ।

रामो रुदन्ती व्यसने निमग्ना समुत्सुकः सोऽथ ददर्श ताराम् ॥

தஸ்மின் கஷ்ணே பீக்ஷணமவேக்ஷயமாண:

ஷ்ஷித்ரிமாவான் புவனஸ்ய கோப்தா ।

ராமோ ருதந்தீம் வ்யஸனே நிமக்நாம்

ஸமுத்ஸுக: ஸோத ததர்ஸ தாராம் ॥

26.

கஷித்சுமாவான் - பூமியை நிகர்த்த பொறுமையுடையவராய்

புவனஸ்ய - உலகிற்கே

கோப்தா - ரகுகரான

ஸ: - அந்த

ராம: - ஸ்ரீராமர்

தஸ்மின் - அந்த

க்ஷணே - சமயத்தில்

அபீக்ஷணம் - மிகவும்

அவேக்ஷயமாண: - வேண்டப்பட்டவராய்

வ்யஸனே - துக்கத்தில்

நிமக்நாம் - மூழ்கி

ருதந்தீம் - அழுதுகொண்டிருக்கும்

தாராம் - தாரையை

அத - இப்பொழுது

ஸமுத்ஸுக: - தானும் மிகத்துயருற்றவராய்

ததர்ஸ - பார்த்தார்.

तां चारुनेत्रां कपिसिंहनाथी पति समालिख्य तदा शयानाम् ।

उत्थापयामासुरदीनसत्त्वा मन्त्रिप्रधाना: कपिवरपत्नीम् ॥

தாம் சாருநேத்ராம் கபிலிம்ஹநாதாம்

பதிம் ஸமாஸ்லிஷ்ய ததா ஸயாநாம் ।

உத்தபயாமாஸுரதீந ஸத்வாம்

மந்த்ரி ப்ரதாநா: கபிவீரபத்நீம் ॥

மந்த்ரி ப்ரதாநா: - பிரதான மந்த்ரிகள்

சாரு நேத்ராம் - அழகிய கண்களையுடையவளும்

அதீந ஸத்வாம் - மகத்தான ஞானியும்

கபிராஜ பத்நீம் - வர்ண ரமன்னனுக்கு மனைவியாய்

கபிலிம்ஹநாதாம் - வானரோத்தமர்களுக்கரசியுமாய்

ததா - அப்பொழுது

பதிம் ஸமாஸ்லிஷ்ய - கணவனை கட்டிக்கொண்டு,

ஸயாநாம் - படுத்திருக்கிற

தாம் - அவளை

உத்தபயாமாஸு: - எழுப்பினார்கள்.

27.

सा विस्फुरन्ती परिस्मयमाणा भर्तुः सकाशादपनीयमाना ।
ददर्श रामं शरचापपाणिं स्वतेजसा सूर्यमिव ज्वलन्तम् ॥

ஸா விஸ்புரந்தீ பரிஸ்யமாணா

பர்து: ஸகாஸாதபநீயமாநா;

ததர்ஸ ராமம் ஸரசாப பாணீம்

ஸ்வதேஜஸா ஸூரியமिव ஜ்வலந்தம் ॥

28

ஸா விஸ்புரந்தீ - அவுள் உடல் நடுங்க
பரிஸ்யமாணா - தோழிமார்களால் அணைத்துக் கட்டிக்
கொள்ளப்பட்டு
பர்து: - நாயகனது
ஸகாஸாத் - அருகாமையிலிருந்து
அபநீயமாநா - அழைத்து வரப்பட்டவளாய்
ஸரசாப பாணீம் - பாணத்தையும் வில்லையும் கையில் ஏந்தி
ஸ்வ தேஜஸா - தனது ஒளியால்
ஸூரியம் - சூரிய பகவானை
இவ - நிகர்த்த
ஜ்வலந்தம் - தேஜோமயமாய் விளங்கும்
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ததர்ஸ - பார்த்தான்.

सुसंवृतं पार्थिवलक्षणींश्च तं चारुन्नेत्रं मृगशाबनेत्रा ।

अष्टपूर्वं पुरुषप्रधानमयं स काकुत्स्थ इति प्रजज्ञे ॥

ஸுஸம்வ்ருதம் பார்திவலக்ஷணீஸ்ச

தம் சாகுநேத்ரம் ம்ருகஸாபநேத்ரா ।

அத்ருஷ்டபூர்வம் புருஷப்ரதாநம்

அயம் ஸ காகுத்ஸ்த இதி ப்ரஜ்ஞே ॥

29

ம்ருகஸாபநேத்ரா - மான்குட்டியின் கண்கள் போன்ற கண்களை
உடைய அவுள்
பார்திவலக்ஷணை: - ராஜலக்ஷணைகளால்
ஸுஸம்வ்ருதம் - நிறையப் பெற்றவரும்
சாகுநேத்ரம்ச - அழகிய கண்களை உடையவரும்
அத்ருஷ்ட பூர்வம் - இதுவரையில் பார்த்திராத
புருஷப்ரதாநம் - புருஷோத்தமரான
தம் - அவரைப் பார்த்து
அயம் - 'இவர்தான்
ஸ: - அந்த
காகுத்ஸ்த: இதி - 'ஸ்ரீராமர்' என்று
ப்ரஜ்ஞே - மனத்தினுள் எண்ணினான்.

तस्येन्द्रकल्पस्य दुरासदस्य महानुभावस्य समीपमार्या ।

आर्तातिवृण्य्यसनाभिपन्ना जगाम तारा परिविद्वलन्ती ॥

தஸ்யேந்द्रகல்பஸ்ய துராஸதஸ்ய

மஹானுபாவஸ்ய ஸமீபமர்யா ।

ஆர்தாதிதூர்ணம் வ்யஸநாபிபந்நா

ஜகாம தாரா பரிவிஹ்வலந்தீ ॥

30

வ்யஸநாபி பந்நா - சோகத்தால் தவிப்புண்டு
பரிவிஹ்வலந்தீ - முற்றிலும் மெய்மறந்து
ஆர்தா - துன்பமும்
ஆர்யா - உத்தமியான
தாரா - தாரை
இந்த்ர கல்பஸ்ய - இந்திரனை நிகர்த்தவரும்
துராஸதஸ்ய - அடாஸதந்கரியவரும்
மஹானுபாவஸ்ய - மகானுபாவருமாகிய
தஸ்ய - அவரது
ஸமீபம் - சந்நிதிக்கு
அதிதூர்ணம் - அதிவேகமாய்
ஜகாம - நடந்தான்.

सा तं समासाद्य विशुद्धसत्त्वा शोकेन संघान्तशरीरमावा ।

मनस्विनी वाक्यमुवाच तारा रामं रणोत्कर्षणलब्धलक्षम् ॥

ஸா தம் ஸமாஸாத்ய விஸுத்த சத்த்வா

ஸோகேந ஸம்ப்ராந்த ஸரீர பாவா

மனஸ்விநீ வாச்ய முவாச தாரா

ராமம் ரணோத்கர்ஷண லப்தலக்ஷயம் ॥

31

ஸோகேந - சோகத்தால்
ஸம்ப்ராந்த ஸரீரபாவா - தடுமாற்றமடைந்த தேகபலமுடையவளும்
மனஸ்விநீ - அதி விவேகியுமான
ஸாதாரா - அந்த தாரை
விஸுத்தா சத்த்வா - தருமநெறிவழுவாது செலுத்தும் ஆற்றலுடையவரும்
ரணோத்கர்ஷண - போரில் குறி தப்பாது பாணம் பிடியோகிப்பவரென
லப்தலக்ஷயம் - பிரஸீதிதி பெற்றவருமான
தம் - அந்த
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ஸமாஸாத்ய - அணுகி,
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னான்.

त्वमप्रमेयश्च दुरासदश्च जितेन्द्रियश्चोत्तमधार्मिकश्च ।

अक्षय्यकीर्तिश्च विवक्षणश्च सितिक्षमावाणः क्षतजोपमाक्षः ॥

த்வமப்ரமேயஸ்ச துராஸதஸ்ச

ஜிதேந்த்ரியஸ்ச சோத்தம தாஹ்மிகஸ்ச ।

அக்ஷய்ய கீர்திஸ்ச விசக்ஷணஸ்ச

சுகிதிஷுமாவான் க்ஷதஜோபமாக்ஷ: ॥

32

த்வம் ச

- தேவாரிரோ

அப்ரமேய: ச

- இத்தன்மையரென்று யாவராலும் அறிய முடியாதவர்.

துராஸத: ச

- அடைவதற்கரியவர்.

ஜிதேந்த்ரிய: ச

- ஐம்புலன்களையும் அடக்கியவர்.

உத்தம தாஹ்மிக:

- சர்வோத்திறுஷ்டமான தருமனுஷ்டானம் உடையவர்.

அக்ஷய்ய கீர்தி: ச

- இவ்வளவு தானென்று சொல்லமுடியாத கீர்த்தி படைக்கப் பெற்றவர்.

விசக்ஷண:

- ஸர்வ ஞானி.

சுகிதிஷுமாவான்

- பூமிபோன்ற பொறுமையுள்ளவர்.

க்ஷதஜோபமாக்ஷ:

- ரத்தம்போல் சிவந்த கண்களையுடையவர்.

त्वमात्तबाणासनबाणपाणिर्हाबलः संहननोपपन्नः ।

मनुष्यदेहायुदय विहाय दिव्येन देहायुदयेन युक्तः ॥

த்வமாத் த பாணாஸந பாணபாணிர்

மஹாபல்: ஸம்ஹநநோபந்ந: ।

மநுஷ்யதேஹாப்யுதயம் விஹாயு

திவ்யேந தேஹாப்யுதயேந யுத்த: ॥

33

த்வம்

- தேவாரிர்

ஆத்த பாணாஸந

- எப்பொழுதும் தயாராயிருக்கும் வில்லையும்

பாண பாணி:

- கையையும் கையில் பிடித்தவர்,

மஹாபல்:

- மகா ஆற்றலுடையவர்.

ஸம்ஹநநோபந்ந:

- அழகிய திருமேனியர்;

மநுஷ்யதேஹாப்யுதயம்

- மநுஷ்யதேகத்திற்குரிய ஸ்வபாவத்தை

விஹாய

- விட்டு,

திவ்யேந

- அமானுஷ்யமான

தேஹாப்யுதயேந

- தேக செளந்தர்யத்தால்

யுத்த:

- விளங்குகின்றார்.

येनैवबाणेन हतः प्रियो मे तेनैव मां त्वं जहि सायकेन ।

हता यमिष्यामि सप्तीपमस्य न मामृते राम रमेत वाली ॥

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

येणैव पाणेनैव हतः प्रियो मे तेनैव मां त्वं जहि सायकेन ।

ஹதா கமிஷ்யாமி ஸாயகேந ।

ந மாம்ருதே ராம ரமேத வாலீ ॥

34

ராம

- ஸ்ரீராம!

வாலீ

- வாலி

மாம்ருதே

- என்னையின்றி

ரமேத

- களிப்புறார்.

மே

- எனது

ப்ரிய:

- கணவர்

யேந

- எந்தவொரு

பாணேன

- பாணத்தால்

ஹத:

- கொல்லப்பட்டாரோ

தேந ஏவ

- அதே

ஸாயகேந ஏவ

- பாணத்தாலேயே

மாம்

- என்னையும்

த்வம்

- தேவாரிர்

ஜஹி

- கொன்றருளும்;

ஹதா

- கொல்லப்பட்ட நான்

அஸ்ய

- இவரது

ஸம்பம்

- சன்னிதானத்தை

கமிஷ்யாமி

- அடைவேன்.

स्वर्गेऽपि पयामलपत्रनेत्रः समेत्य स्प्रेक्ष्य च मामपश्यन् ।

न होय उच्चावचताम्रवृद्धा विचित्रवेषाप्सरसोऽमजित्यत् ॥

ஸ்வர்கேபி பதமாலபத்ர நேத்ர:

ஸமேத்ய ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ச மமபர்யன் ।

ந ஹமேஷ உச்சாவசதாம்ருடப

விசித்ரவேஷுப்ஸரஸேந பஜிஷ்யத் ॥

35

பத்மாமல பத்ர நேத்ர:- நிர்மலமாகிய செந்தாமரைக் கண்ணரான

ஏஷ:

- இவர்

ஸ்வர்கே ச

- ஸ்வர்கத்திலும்

ஸமேத்ய

- கற்றித்திரிந்து,

ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய

- பார்த்து,

மாம்

- என்னை

அபர்யன் அபி

- காணப்பெறாதவராயிருப்பினும்

உச்சாவசதாம்ரு டப:- அதிகமாயும் குறைவாயும் சிவந்த கேசங்கள்

உடையவர்களும்

விசித்ரவேஷா

- பலவகை ஆடையாபரணங்கலையணிந்த

அப்ஸரஸு: ஹி தேவ ரம்பையர்களுக்கும் கூட
அபஜிஷ்யத் ந - கண்ணெடுத்துப் பாராச்.

स्वर्गेऽपि शोकं च विवर्णतां च मया विना प्राप्स्यति वीर बाली ।

रम्ये नगैश्च तदायकाश्च विदेहकन्यारहितौ यथा त्वम् ॥

ஸ்வர்கேட்டி ரோகம் ச விவர்ணதாம் ச
மயா விநா ப்ராபஸ்யதி வீர வாலீ

ரமயே நகேத்ரஸ்ய தடாவகாஸோ
விதேஹகன்யாஹிதோ யதா த்வம் ॥

36

வீர - வீரரோ
த்வம் - தேவரீர்
நகேத்ரஸ்ய - பர்வதோத்தமத்தினது
ரமயே - அழகிய
தடாவகாஸோ - தாழ்வரையில்
விதேஹ கன்யா - ஜனகின் திருமகளை விட்டுப் பிரிந்தவராய்
ரஹிதா: -
யதா - எப்படியோ அப்படியே
வாலீ - வாலி
ஸ்வர்கே அபி - ஸ்வர்க்கத்திலும்
மயா விநா - என்னைப் பிரிந்து
ரோகம் ச - சோகத்தையும்
விவர்ணதாம் ச - ஒளிகுன்றியிருத்தலையும்
ப்ராபஸ்யதி - அடைவர்.

त्वं वेत्थ यावद्वनितविहीनः प्राप्नोति दुःखं पुरुषः कुमारः ।

तत्त्वं प्रजानाहि मां न बाली दुःखं ममादर्शनं भजेत् ॥

த்வம் வேத்த யாவத்வநிதாவிறீன:
ப்ராபநோதி துக்கம் புருஷ: குமார:

தத் த்வம் ப்ரஜாநஹி மாம் ந வாலீ
துக்கம் மமாதர்ஸநஜம் பஜேது ॥

37

குமார: - ராஜாக்களின் புதல்வனான
புருஷ: - ஒரு மானிடன்
வநிதா விஹீன: - அன்பார்ந்ததாய்ந்தினியை விட்டுப் பிரிந்தவனாய்
யாவத் - எப்படியுப்பட்டதாகிய
துக்கம் - மனவேதனையை
ப்ராபநோதி - அனுபவிக்கின்றான் என்பதை
த்வம் - தேவரீர்
வேத்த - உள்ளபடி அறிகின்றீர்
தத்த்வம் - விஷயத்தை

ப்ரஜாநத் - நன்கு அறிந்திருக்கும் தேவரீர்
மாம் - என்னை
ஜஹி - கொன்றருளும்.
வாலீ - வாலி
மம அதர்ஸநஜம் - என்னைக் காணாததால் உண்டாகும்
துக்கம் - மனவேதனையை
பஜேது ந - அனுபவியாதிருக்கட்டும்.

यच्चापि मन्यते भवान् महात्मा स्त्रीघातदोषो न भवेत् मह्यम् ।

आत्मेयमस्येति च मां जहि त्वं न स्त्रीघः स्यान्मपुत्रेन्द्रपुत्र ॥

शास्त्रयोगाद्विधाच्च वेदादात्मा ह्यन्यः पुरुषस्य दाराः ॥

யச்சாபி மன்யேத பவான் மஹாத்மா
ஸ்த்ரீகாத தோஷோ ந பவேத்த மஹ்யம் ।

ஆத்மேயமஸ்யேதி ச மாம் ஜஹி த்வம்
ந ஸ்த்ரீஹ: ஸ்யான்மபுஜேத்ர புத்ர ॥

ஸாஸ்த்ர ப்ரயோகாத்விவிதாச் ச வேதாத்

ஆத்மா ஹ்யநஸ்ய: புருஷஸ்ய தரா: ॥

38

மஹாத்மா - மகாத்மாவான
பவான் - தேவரீர்
யத் - எதைப்பற்றி
மன்யேத - மனதில் தயங்குவீரோ அந்த
ஸ்த்ரீகாத தோஷ: - ஸ்திரீயைக் கொன்றதால் விளையும் பாபம்
மஹ்யம் - என் விஷயத்தில்
பவேத் ந - ஏற்பட மாட்டாது.
மபுஜேத்ர புத்ர - சக்கிரவர்த்தியின் திருக்குமார
த்வம் - தேவரீர்,
இயம் - இவன்
அஸ்ய ஆத்மா - இவனது ஆத்மா
இதி ச - என்கிறபடியால்
மாம் ஜஹி - என்னை கொன்றருளும்.
அபி ச - அப்படியிருப்பதால்
ஸ்த்ரீஹத்தி என்பது - ஸ்திரீஹத்தி என்பது
ந ஸ்யாதகரது. - உண்டாகாது.
ஸாஸ்த்ர ப்ரயோகாத் - சாஸ்திரங்களில் கூறியிருப்பவைகளைக் கொண்டும்
விவிதாத் - பல
வேதாத் து - வேதவாக்யங்களைக் கொண்டும்
தாரா: - தர்மபத்னி
புருஷஸ்ய - கணவனது
ஆத்மா - ஆத்மாவென்றும்

அநன்ய: - வேரில்லையென்றும்
ஹி - பிரஸித்தம்.
தாஸநாந் ஹி தானமன்யத்

தார ப்ரதாநாந் ஹி தானமன்யத்
ப்ரத்ருஸ்யதே ஞானவதாம் ஹி லோகே ||

39

லோகே - உலகில்
ஞானவதாம் - ஞானவான்களுக்கு
தார ப்ரதாநாத் - தர்மபத்னியைப்பதியிடம் சேர்த்துவைப்பதைவிட
அன்யத் - வேறு
தானம் ஹி - சிறந்த தர்மமென்பது
ந - இல்லை என்று
ப்ரத்ருஸ்யதே ஹி - பிரஸித்தமாய் அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

त्वं चापि मां तस्य मम प्रियस्य प्रदास्यसे धर्मवक्ष्य वीर ।

அனேன தானேன ந லப்ச்யஸே த்வம் த்வம்

த்வம் சாபி மாம் தஸ்ய மம ப்ரியஸ்ய
ப்ரதாஸ்யஸே தர்மமவேஷ்ய வீர ।

அனேன தானேன ந லப்ச்யஸே த்வம்
அதர்மயோகம் மம வீர காதாத் ||

40

வீர - வீரரே!
த்வம் - தேவரீர்
மம - எனது
தஸ்ய - அந்த
ப்ரியஸ்ய ச - நாயகனுக்கே
மாம் - என்னை,
தர்ம - தர்மத்தை
அவேஷ்ய - பெருமைப்படுத்தியே,
ப்ரதாஸ்யஸே - கொடுத்துவிடுவீராக.
த்வம் - தேவரீர்
மம - எனது
வீர காதாத் - நாயகரைக் கொன்றதால்
அனேன - இந்த
தானேன அபி - தர்மமொன்றால்தான்
அதர்ம யோகம் - பாப சம்பந்தத்தை
லப்ச்யஸே ந - அடையாதிருப்பீர்.

आर्तामनाथामपनीयमानानेवविधामहंसि मां निहन्तुम् ।

அஹ் ஹி மாதக்ஷவிலாசமாமிநா பூவக்ஷமானாபூஷணே ஷீமதா ||

விநா வராஹ்மஹேமமாலினா சிரந் ந ஷஷ்யமி நரேந்ர ஜிவிதும் ||

ஆர்த்தமநாதாமபநீயமானா
மேவம்விதஃஸர்ஹஸி மாம் நிறுந்தும் ।
அஹம் ஹி மாதக்ஷவிலாஸ காமிநா
பல்வங்கமாநாம்ருஷபேண தீமதா ||
விநா வராஹோத்தமஹேமமாலினா
சிரம் ந ஸக்ஷ்யாமி நரேந்த்ர ஜீவிதும் ||

41

ஏவம் விதாம் - இப்படியாய்
அநாதாம் - நாயகனைமிழந்து
அபநீயமானாம் - பிரிக்கப்பட்டு
ஆர்த்தாம் - துன்புறும்
மாம் - என்னை
நிறுந்தும் - கொல்ல
அர்ஹஸி - திருஷ்டம் பற்றும்.
நரேந்த்ர - புருஷோத்தமர்!
மாதக்ஷ விலாஸ - யானைபோல் உல்லாச நடைபுடையவரும்,
காமிநா - வானரர்களுக்கு
பல்வங்கமாநாம் - மன்னரும்,
ருஷபேண - பேரறிவினரும்,
தீமதா - வராஹோத்தம
ஹேமமாலினா - விலைமதிக்க முடியாத சிறந்த பொன்மாலை
விநா - அணிந்தவருமான அவரிடமிருந்து
அஹம் ஹி - பிரிந்து
நான் மட்டும் - நான் மட்டும்
சிரம் - வெகுகாலம்
ஜீவிதும் - உயிருடன் இருக்க
ஸக்ஷ்யாமி ந - மாட்டேன்.

इत्येवमुक्तस्तु विमुग्धात्मा तारा समाश्रयस्य हितं वमाषे ||

இத்யேவமுக்தஸ்து விபூர்மஹாத்மா
தாராம் ஸமாஸ்வாஸ்ய ஹிதம் பபாஷே ||

42

இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்டதற்கு திருச்செவிகாற்றிய
மஹாத்மா - மகாத்மாவாகிய
விபு: - லோகநாதராகுமவர்,
தாராம் - தாரையை
ஸமாஸ்வாஸ்ய - தேற்றறவுசெய்து
து - அப்பொழுது
ஹிதம் - விரிதம்
பபாஷே - பின்வருமாறு திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

मा वीरभार्यै विमतिं कुरुष्व लोको हि सर्वो विहितो विधात्रा ।

तं चैव सर्वं सुखदुःखयोगं लोकोऽविवेकितेन कृत्वा विधात्रा ॥

மா வீரபார்யே விமதிம் கருஷ்ய
லோகோ ஹி ஸர்வோ விவிதேதா விதாத்ரா ।

தம் சைவ ஸர்வம் ஸுகதுக்கயோகம்
லோகோஸ் ப்ரவித் தேந க்ருதம் விதாத்ரா ॥

43

வீரபார்யே - வீரபத்னி!
விமதிம் - அசட்டெண்ணத்திற்கு
கருஷ்யமா - இடங்கொடாதே.
விதாத்ரா ஹி - பிரம்மா ஒருவராலேயே
லோகம் ஸர்வம் - உலகு எல்லாமும்
விவிதஃ - நடடைபெறுகிறது;
ஸுகதுக்கயோகம் - சுதூக்கமென்கிற அனுபவமாகிற
தம் - அது
ஸர்வம் ச - எல்லாவற்றையும்
தேந - அந்த
விதாத்ரா ஏவ - பிரம்மதேவனாலேயே
க்ருதம் - விளைவிக்கப்பட்டதாய்
லோகஃ - வேதம்
அப்ரவித் - கூறியிருக்கிறது.

अथो हि लोका विहितं विधानं नातिक्रमन्ते यशसा हि तस्य ।

प्रोविं परां प्राप्स्यसि तां तथैव पुनस्तु ते प्राप्स्यसि यौशराज्यम् ॥

தாயா விதாந் விஹிதம் ததையந்
நாதிக்ரமந்தே வஸகா ஹி தஸ்ய ।

ப்ரீதிம் பராம் ப்ரபாஸ்யஸி தாம் ததைய
புத்ரஸ்து தே ப்ரபாஸ்யதி யௌஸராஜ்யம் ॥

தாத்ரா விதாநம் விஹிதம் ததைய ந ஸுரபத்த்யஃ பரிதேவயந்தி ॥

44

தரயஃ - மூன்று
லோகாஃ ஹி - உலகத்தவர்களும்
தஸ்ய - அவரது (பிரம்ம தேவரது)
வஸகாஃ ஹி - ஆணைக்கிணங்கி நடக்கின்றவர்களாகவே
விவிதம் - விவிதம்
விதாநம் - விதியை
அதிக்ரமந்தே ந - மீறி நடக்கின்றார்களில்லை.
தே - உனது
புத்ரஃ - புதல்வன்

யௌஸராஜ்யம் - யுவராஜ பதவியை
து - இப்பொழுது
ப்ரபாஸ்யதி - அடைவான்.
ததா ஏவ - அவ்வாறானதும்
தாம் - அந்த
பராம் ப்ரீதிம் - பரம் மனச்சந்துஷ்டியை
ப்ரபாஸ்யஸி - நியடைவாய்
ததா ஏவ - அப்படியேதான்
தாத்ரா - பிரம்மதேவரால்
விவிதம் - விதிக்கப்பட்ட
விதாநம் - நியமனம்.
ஸுரபத்த்யஃ - வீரர்களின் மனைவி.
பரிதேவயந்தி ந - மனக்கலக்கமுறார்கள்.

आशासिता तेन तु राघवेण प्रभावयुक्तेन परतपेन ॥

सा वीरपत्नी ध्वनता मुखेन सुवैश्रव्या विरराम तारा ॥

ஆஸ்வாஸிதா தேந து ராகவேண ப்ரபாவயுக்தேந பரந்தபேந ॥

ஸா வீரபத்தீ த்வநதா முகேந ஸுவேஷ ரூபா விரராம தாரா ॥

45

பரந்தபேந - சத்துருக்களைத் தவிக்க அடிப்படையும்
ப்ரபாவ யுக்தேந து - அமானுஷ்ய சக்தி படைக்கப் பெற்றவருமான
தேந - அந்த
ராகவேண - ஸ்ரீராமரால்
ஆஸ்வாஸிதா - தேற்றவுபடுத்தப்பட்டவளும்
வீரபத்தீ - வீரபத்னியும்,
ஸுவேஷ ரூபா - நன்கு அழகுற்ற உருவமுடையவளுமான
ஸாதாரா - அந்ததாரை
த்வநதா - தற்கால மனோபாவத்தை நன்கு விளங்கக்
காட்டுகின்ற
முகேந - முகத்தோடு
விரராம - மௌனமாயிருந்து விட்டான்.

இத்யாஸ்யே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சுதர்மியோதி ஸஹஸ்ரிகாண்டம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸாக்ஷி தாஸஸாலஸநம் தாம் சூதர்மியஸஃ ஸஃ ॥

பஞ்ச விம்ஸ: ஸாக: - 25

सुग्रीवं धैव तारां च साज्जन्दां सहलक्ष्मणः ।

समानशोकः काकुत्स्थः सान्त्वयन्निदमब्रवीत् ॥

ஸுக்ரீவம் ஧ைவ தாராம் ச ஸாங்கதாம் ஸஹலக்ஷ்மண: ।

ஸமானஸோக: காகுத்ஸ்த: ஸாந்த்வயந்திதமப்ரவீத் ॥

ஸஹ லக்ஷ்மண:

- லக்ஷ்மணனுடனிருந்த

ஸமானஸோக:

- கூட இருந்தவர்களின் துக்கத்தால் தான் துன்பமும்

காகுத்ஸ்த:

- பூரீராமர்

தாராம் ச

- தாரையை

ஸாங்கதாம்

- அங்கதனோடும்

ஸுக்ரீவம் ச

- சக்ரீவனையும் பார்த்து

ஸாந்த்வயத் ஏவ

- நேற்றவு செய்துகொண்டே

இதம்

- பின்வருமாறு

அப்ரவீத்

- திருவாய் மலர்ந்தருவினார்.

न शोकपरितापेन श्रेयसा युज्यते मृतः ।

यदत्रानन्तरं कार्यं तत्समाधातुमर्ह्य ॥

ந ஸோகபரிதாபேந ஸ்ரேயஸா யுஜ்யதே ம்ருத: ।

யதத்ராநந்தரம் கார்யம் தத்ஸமாஹதாமர்ஹத ॥

ம்ருத:

- இறந்து போனவன்

ஸோக பரிதாபேந

- சோகத்தால் பரிதாபிப்பதால்

ஸ்ரேயஸா

- நன்மையால்

யுஜ்யதே ந

- பற்றப்படுகிறானில்லை.

அத்ர

- இவ்விஷயத்தில்

அநந்தரம்

- உடனே ஆகவேண்டியதாயிருக்கிற

கார்யம்

- காரியம்

யத்

- எதுவோ

தத்

- அதை

ஸமாஹதாம்

- அனுஷ்டிக்க

அர்ஹத

- கடவீர்.

लोकवृत्तमनुष्ठेयं कृतं वो श्रेयसुपाप्तम् ।

न कालान्तरं किञ्चित् कर्म श्रेयसुपासितम् ॥

லோக வ்ருத்த மநுஷ்டேயம் க்ருதம் வோ பாஷ்பமோஷ்ணம் ।

ந காலாநுத்தரம் கிஞ்சித் கர்ம ஸங்க்ய முபாஸிதம் ॥

வ:

- உங்களுது

பாஷ்பமோஷ்ணம் - கண்ணீர் பெருக்குகிறதாகிறது

விஷ்கிந்தா'காண்டம் - இருபத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

4165

லோக வ்ருத்தம்

- லோகசம்பிரதாயமாய்

அநுஷ்டேயம்

- அநுஷ்டிக்கப்பட வேண்டியது

க்ருதம்

- இதோடு போதும்.

காலாத் உத்தரம்

- விதிக்கு மீறி

கிஞ்சித்

- ஒரு

கர்ம

- காரியம்

உபாஸிதம்

- செய்ய

ந ஸங்க்யம்

- முடியாது.

नियतिः कारणं लोके नियतिः कर्मसाधनम् ।

नियतिः सर्वभूतानां नियोगविविह कारणम् ॥

நியதி: காரணம் லோகே நியதி: கர்மஸாதனம் ।

நியதி: ஸர்வபூதாநாம் நியோகேவ்விஹ காரணம் ॥

லோகே

- உலகில்

நியதி:

- விதிதான்

காரணம்

- எதற்கும் முதற்காரணம்;

நியதி:

- விதிதான்

கர்மஸாதனம்

- ஏக்காரியத்திலும் பிரத்தியக்ஷத்தில் காணப்படுகிறது;

இஹ

- இவ்வுலகில்

நியதி:

- விதிதான்

ஸர்வ பூதாநாம்

- எல்லாப் பிராணிகளுடைய

நியோகேஷு

- காரியங்களில்

காரணம்

- கூடவே இருந்து நடத்துகிறதாகிறது.

न कर्ता कस्यचित् कश्चिन्नियोगे चापि नैश्वरः ।

स्वभावे वर्तते लोकस्तस्य कालः परायणम् ॥

ந கர்தா கஸ்யசித் கஸ்சிந் நியோகேசாபி நேஸ்வர: ।

ஸ்வபாவே வர்ததே லோகஸ்தஸ்ய கால: பராயணம் ॥

கஸ்யசித்

- எதொன்றிற்கும்

கஸ்சித்

- எவ்வொருவனும்

கர்தாந

- நடத்துபவனாக ஆகான்.

நியோகே ச அபி

- ஆக்ஞாபிக்கும் விஷயத்திலும்

ஈஸ்வர: ந

- உரிமையுடையவனாகான்.

லோக:

- உலகு

ஸ்வபாவே

- விதிப்பயனில்

வர்ததே

- நடந்துவருகிறது.

தஸ்ய பராயணம்

- அதை விளைவிப்பது

கால:

- விதிதான்.

न कालः कालमत्येति न कालः परिहीयते ।

स्वभावः च समासाद्य न कश्चिदतिवर्तते ॥

ந கால: காலமத்யேதி ந கால: பரிஹீயதே ।
ஸ்வபாவம் ச ஸமாஸாத்ய ந கர்ஸித்திவாதே ॥

6

கால: - விதி
காலம் - அதன் பயனை
அத்யேதி ந - கடக்கமாட்டாது,
கால: - விதி
பரிஹீயதே ந - கூடவோ குறையவோ ஏற்படாது,
ஹி - என்கிறபடியால்
ஸ்வபாவம் - விதிப்பயனை
ஸமாஸாத்ய - அடைந்து
கர்ஸித் - எவ்வொருவனும்
அதிவர்த்தே ந - அனுபவிப்பாதிருக்க முடியாது.

ந காலஸ்யாஸ்தி வ்யுத்ய் ந ஹுந் பராஃம: ।

ந மித்ராதிஸம்பந்த: காரணம் நாத்தமநோ வஸ: ॥

7

ந காலஸ்யாஸ்தி பந்துத்வம் ந ஹேதுந் ந பராஃம: ।
ந மித்ராதிஸம்பந்த: காரணம் நாத்தமநோ வஸ: ॥
காலஸ்ய - விதிக்கு
பந்துத்வம் - பசுபாதம் என்பது
அஸ்தி ந - இல்லை,
ஹேது - தனக்கு ஆகவேண்டியதென்பது
ந - இல்லை,
பராஃம: - பிரபத்தமென்பது
ந - இல்லை,
மித்ராதிஸம்பந்த: - வேண்டியவன் ஞாதி என்கிற உறவு
॥ - இல்லை
காரணம் - மூலகாரணமதுவே
ஆத்மந: - ஒருவனுக்கு
வஸ: ந - அடங்கி இஷ்டப்படி நடக்கிறது அன்று.

கி் து காலபரிணாமோ த்ரஷ்டவ்ய: ஸாது பஸ்யதா ।

தர்மஸாஸ்யதஸ்ச காமஸ்ச காலகாமஸமாஹிதா: ॥

8

கிம் து - ஆயினும்
ஸாது பஸ்யதா - எதையும் நன்கு ஆராய்ச்சி செய்கிற ஒருவனால்
கால பரிணாம: - விதியால் அப்போதைக்கப்போது சம்பவிக்கிறது
த்ரஷ்டவ்ய: - எசனிக்கையுடன் கவனிக்கப்பட வேண்டியது.
தர்ம: - அறமும்,

கிஷ்விந்தா காண்டம் - இருபத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்.

4167

அர்த: ச - பொருளும்,
காம: ச - இன்பமும்,
காலகாமஸமாஹித: - விதியின் பயன்களாய் கைகூடுகின்றன.
இத: சர்வ் ப்ரகீர்தி வாலி ரத: ப்ராத: க்ரியாபலம் ।

தானமானாய்ச்யோயி: பவித்ர பூவக்சர: ॥

இத: ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் வாலி கத: ப்ராப்த: க்ரியாபலம் ।
தானமானாத் ஸம்யோகை: பவித்ரம் ப்லவகேஸ்வர: ॥

9

ப்லவகேஸ்வர: - வானர மன்னனான
வாலி இத: - வாலி இங்கிருந்து
கத: - சென்றவனாய்
தானமானாத் ஸம்யோகை: - தானங்கள், அனுக்கிரஹங்கள், இவைகளின்
சம்பந்தங்களால்

பவித்ரம் - புன்யமானதும்
ஸ்வாம் - தனது
ப்ரக்ருதிம் - பிறவி காரணமுமான
க்ரியாபலம் - வினைகளின் பயனை
ப்ராப்த: - அடைந்துவிட்டான்.

स्वधर्मस्य च संयोगाच्चितस्तेन महात्मना ।

स्वर्गः परिगृहीतश्च प्राणानपरिस्सता ॥

ஸ்வதர்மஸ்ய ச ஸம்யோகாஜ்ஜிதஸ்தேந மஹாத்மநா ।
ஸ்வர்க: பரிக்ருஹிதஸ்ச ப்ராணாநபரிஸ்சிதா ॥

10

ப்ராணாந - உயிரையும்
அபரிஸ்சிதா - திருணமாய் நினைத்த
மஹாத்மநா - மகாத்மாவான
தேந - அவனால்
ஸ்வதர்மஸ்ய - தனது தர்மத்தினது
ஸம்யோகாத் ச - சம்பந்தத்தாலேயே
ஸ்வர்க: - ஸ்வர்கமானது
ஜித: - வெல்லப்பட்டு
பரிக்ருஹித: - ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

एषा वै नियतिः श्रेष्ठा या गतो हरियूथपः ।

तदलं परितापेन प्राप्तकालमुपास्यताम् ॥

ஏஷா வை நியதி: ஸ்ரேஷ்டா யாம் கதோ ஹரியூதப: ।

ததலம் பரிதாபேந ப்ராப்தகாலமுபாஸ்யதாம் ॥

11

ஹரியூதப: - வானரோத்தமன்
யாம், - எதொன்றை

கத:	- அடைந்துவிட்டானோ
ஏஷா	- இந்த
நியதி: வை	- விதிப்பயன்தான்
ஸ்ரேஷ்டா	- எதற்கும் மேன்மையானது.
தத்	- ஆனபடியால்
பரிதாபேந அலம்	- பரிதாபப்பட்டுத் து போதும்.
ப்ராப்த காலம்	- இக்காலத்திற்கேற்ற காரியம்
உபாய்யதாம்	- அனுஷ்டிக்கப்படும்.

वचनान्ते तु रामस्य लक्ष्मणः परवीरहा ।

अवदत् प्रभित् वाक्यं सुग्रीवं गतचेतसम् ॥

வசநாந்தே து ராமஸ்ய லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ।
அவதத் ப்ரஸ்ரிதம் வாக்யம் ஸுக்ரீவம் கதசேதஸம் ॥

ராமஸ்ய	- முராமருடைய
வசநாந்தே து	- சொல்லின் முடிவில்
பரவீரஹா	- விஷ்ணுபகவானின் மற்றொரு அம்சமான
லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்,
கத சேதஸம்	- பிரக்ஞை தப்பிக்கிடந்த
ஸுக்ரீவம்	- ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
ப்ரஸ்ரிதம்	- இனிய
வாக்யம்	- பின்வரும் சொல்லை
அவதத்	- மொழிந்தார்.

कुरु त्वमस्य सुग्रीव प्रेतकायमनन्तरम् ॥

குரு த்வமஸ்ய ஸுக்ரீவ ப்ரேதகாய் மநந்தரம் ॥

ஸுக்ரீவ	- ஸுக்ரீவரே
த்வம்	- நீர்
அஸ்ய	- இவருக்கு
அநந்தரம்	- இனி ஆகவேண்டிய
ப்ரேத காயம்	- உத்தரக்கிரியையை
குரு	- விதியும்.

ताराङ्गदाम्यां सहितो वालिनो दहनं प्रति ।

समाश्रयय काष्ठानि शुष्काणि च बहूनि च ॥

चन्दनादीनि दिव्यानि वालिसंस्कारकारणात् ॥

தாராங்கதாப்யாம் ஸஹிதோ வாலினோ தஹனம் ப்ரதி ।

ஸமாஸ்யாய காஷ்டாநி ஸுஷ்காணி ச பஹுநிதி ச ॥

சந்தநாதீநி திவ்யாநி வாலிஸம்ஸ்கார காரணாத் ॥

விஷ்நிந்தா காண்டம் - இருபத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

4169

வாலிந:	- வாலியினது
தஹனம் ப்ரதி	- தகன விஷயத்தில்
தாராங்கதாப்யாம்	- தாரையுடனும் அங்கதனுடனும்
ஸஹித:	- கலந்து பேசியவராய்
வாலி ஸம்ஸ்கார	- வாலியின் உத்திரக்கிரியைக்காக
காரணாத்	
ஸுஷ்காணி	- உலர்ந்த
திவ்யாநி ச	- சிறந்த
சந்தநாதீநி	- சந்தனம் முதலிய
பஹுநிதி ச	- பல
காஷ்டாநி	- கட்டைகளுக்கு
ஸமாஸ்யாய	- ஆக்ஞாபியும்.

समाश्रयय चैनं त्वमङ्गदं दीनचेतसम् ।

मा भूवाङ्गिषुक्षिप्स्यं त्यदधीनमिदं पुरम् ॥

ஸமாஸ்யாயஸ்ய சைநம் த்வமங்கதம் தீன சேதஸம் ।
மா பூப்பாலிஸபுத்திஸ்த்வம் த்வததீனமீதம் புரம் ॥

த்வம்	- நீர்
தீன சேதஸம்	- மனம் நொந்து தபித்துக்கொண்டிருக்கும்
ஏநம் அங்கதம் ச	- இந்த அங்கதனையும்
ஸமாஸ்யாய	- தேற்றவுபடுத்தும்.
த்வம்	- நீர்
பாலிஸபுத்தி:	- கோழைத்தனமுடையவராய்
மாபூ:	- இராஜேயும்.
இதம்	- இந்த
புரம்	- நகர்
த்வததீனம்	- உமது அதீனத்திலிருக்கிறது.

अङ्गदस्त्वनयन्मात्यं वस्त्राणि विविधानि च ।

घृतं तैलमथो गन्धान् यच्चार्थ समनन्तरम् ॥

அங்கதஸ் த்வாத்யேன்மால்யம் வஸ்த்ராணி விவிதாநி ச ।

க்ருதம் தைலமதோ கந்தான் யச்சாத்ர ஸமநந்தரம் ॥

அங்கத: து	- அங்கதனும்
அத்ர	- இப்பொழுது
மால்யம்	- புஷ்பத்தையும்
விவிதாநி	- பலவகை
வஸ்த்ராணி ச	- வஸ்திரங்களையும்
க்ருதம்	- நெய்யையும்
தைலம்	- எண்ணெயையும்,

12

15

13

16

14.

அதோ	- அவ்விதமே
கந்தான்	- வாசனைத் திரவ்லியங்களையும்
ஸமந்தந்தரம்	- இனி வேண்டியதாயுள்ள
யத் ச	- எதுவோ அது எல்லாவற்றையும்
ஆநயேத்	- கொண்டு வரட்டும்.

त्वं तार शिविकां शीघ्रमादायागच्छ संभ्रमात् ।

त्वा गुणवती युक्ता ह्यस्मिन् காலே विशेषत: ॥

த்வம் தார ஸிபிகாம் ஸீக்ரமாதாயாகச் ச ஸம்ப்ரமாத் ।

த்வரா குணவதீ யுக்தா ஹ்யஸ்மின் காலே விஸேஷத்: ॥

தார - தாரணே

த்வம் - நீ

ஸீக்ரம் - சீக்கிரமே

ஸிபிகாம் - சிபிகை ஒன்றை

ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு

ஸம்ப்ரமாத் - காலதாமதமின்றி

ஆகச்ச - திரும்பி வந்துசேர்.

ஹி - ஏனெனில்

அஸ்மின் - இந்த

காலே - பிரஸக்தியில்

த்வரா - விரைதல்

விஸேஷத்: - முக்கியமாய்

குணவதீ - நன்மை பயக்குகிறதாய்

யுக்தா - ஏற்பட்டிருக்கிறது.

सज्जीभवन्तु पुत्राः शिविकावहनीचिताः ।

समर्था बलिन्क्षीव निर्हरिष्यन्ति धालिन्म् ॥

ஸஜ்ஜிபவந்து ப்லவகா: ஸிபிகாவஹநோசிதா: ।

ஸமர்தா பலிந்ஸ்சைவ நிர்ஹரிஷ்யந்தி வாலினம் ॥

ஸமர்தா: ச - சாமர்த்தியசாலிகளும்

பலிந: ச - பலிஷ்டர்களும்

ஸிபிகாவஹநோசிதா: - பல்லக்குத்துக்குவதில் அனுபவமுள்ளவர்களுமான

ப்லவகா: - வானரர்கள்

வாலினம் - வாலியை

நிர்ஹரிஷ்யந்தி - எடுத்துச் செல்லுவார்கள்;

ஸஜ்ஜிபவந்து - சித்தமாயிருக்கட்டும்.

एवमुक्त्वा तु सुश्रीव सुमित्रानन्दवर्धनः ।

तस्थी भ्रातृसमीपस्थो लक्ष्मणः परवीरहा ॥

அவமுக்த்வா து சுசுரீவ் சுமித்ரானந்தவர்தன்: ।

தஸ்தீ ப்ராத்ரஸமீபஸ்தோ லக்ஷ்மண: பரவீரஹ ॥

17

ஏவமுக்த்வா து ஸுக்ரீவம் ஸுமித்ராந்தவர்தன: ।

தஸ்தௌ ப்ராத்ரஸமீபஸ்தோ லக்ஷ்மண: பரவீரஹ ॥

ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து

து - இவ்விஷயத்தில்

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு

ஸுமித்ரா நந்தவர்தன: - சுமித்ராதேவியின் ஆனந்தத்தைப் பெருக்குகிறவரும்

பரவீரஹ - மற்றொரு விஷ்ணு அம்சமுமான

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்

ப்ராத்ரஸமீபஸ்த: - ப்ரதாவினுடைய பக்கலில் போய்

தஸ்தௌ - நின்றுவிட்டார்.

लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा तारः संश्रान्तमानसः ।

प्रविवेश गुह्यं शीघ्रं शिविकासक्तमानसः ॥

லக்ஷ்மணஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா தார: ஸம்ப்ரான்தமானஸ: ।

ப்ரவிஸேஸ குஹ்யம் ஸீக்ரம் ஸிபிகாஸக்தமானஸஸ: ॥

தார: - தாரன்

லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணரது

வச: - நியமனத்தை

ஸ்ருத்வா - சிரமேற்கொண்டு,

ஸிபிகாகத மானஸ: - சிபிகையொன்றையே நினைப்பில் கொண்டவனாய்

ப்ரபரப்பற்றவனாய்

ஸீக்ரம் - உடனேயே

குஹ்யம் - குகைக்குள்

ப்ரவிஸேஸ - போய்ச் சேர்ந்தான்.

आदाय शिविकां तारः स तु पर्यापतत् पुनः ॥

ஆதாய ஸிபிகாம் தார: ஸ து பர்யாபதத் புன: ॥

வானரேஹமானா தா ஸுசுரீவநந்தவர்தனோசிதை: ।

திவ்யாயம் பத்ராஸந யுதாம் ஸிபிகாம் ஸ்யந்தநோபமாம் ॥

पक्षिकर्मभिराचित्रां द्रुमकर्मविभूषिताम् ।

आस्थिनां चित्रपत्नीभिः सुनिविष्टां समन्ततः ॥

பக்ஷிகர்மபிராசித்ராம் த்ருமகர்ம விபூஷிதாம் ।

ஆஸ்திதாம் சித்ரபத்திபி: ஸுநிவிஷ்டாம் ஸமந்தத: ॥

विमानमिव सिद्धानां जालवासायनावृतम् ।

सुनियुतां विशालां च सुकृतां विशकर्षणा ॥

விமானமிவ சித்தானா ஜாலவாசாயனாவ்ரதம் ।

சுநியுதாம் விஷாலா ச சுகுதாம் விஷகர்ஷணா ॥

19

20

21

22

23

18

விமானமிவ ஸித்தநாம் ஜாலவாதாயநாவ்ருதாம் ।
ஸுநியுத்தாம் விஸாலாம் ச ஸுஞ்ருதாம் விஸ்வகர்மணா ॥

24

दारुपयत्कोपेतां चारुकर्म्मपरिष्कृतम् ।
वराभरणहारैश्च चित्रमाल्योपशोभिताम् ॥

தாருபர்வதகோபேதாம் சாரு கர்மபரிஷ்ருதாம் ।
வராபரண ஹாரைஸ்ச சித்ரமாலயோபஸோபிதாம் ॥

25

गुहागहनसंछन्ना पद्ममालाभिरैव च ॥
पुष्पीः समविष्टन्ना पद्ममालाभिरैव च ॥

குறாகஹன ஸஞ்சந்தாம் ரத்தசந்தந லூஷிதாம் ।
புஷ்பௌகை: ஸமபிச்சந்தாம் பத்மமாலாபிரேவ ச ॥

तरुणादित्यवर्णाभिर्भाजमानाभिरावृतम् ॥

தருணாதித்ய வர்ணாபிர் ப்ராஜுமாநாபிராவ்ருதாம் ॥

26

ஸ: தார: - அந்தத்தாரன்
உத்வஹ நோசிதை: - தூக்குவதில் அனுபவமுள்ள
ஸாலிரை: - குரர்களான
வாநரை: - வானர்களால்
உஹ்யமாநாம் - வகிக்கப்படுகிறது,
திவ்யாம் - அழகானதும்,
பத்ராஸநயுதாம் - சிங்காசனத்தோடு கூடிய
ஸரிபிகாம் - உயர்ந்த ஆஸனத்தையுடையதும்,
ஸ்யந்தநோபமாம் - ரதத்தைப் போலிருக்கிறது,
பகஷிகர்ம்பி: - பகஷிப்பிரதிமைகளால்
ஆசித்ராம் - அழகுற்று வரையப்பெற்றதும்,
த்ரும கர்ம்பி: - விருக்ஷப் பிரதிமைகளால்
ஆவ்ருதாம் - வரையப்பெற்றதும்,
சித்ர பத்தீபி: - சித்திர வரிசைகளால்
ஆஸ்திதாம் - நிறைந்துள்ளதும்,
ஸமந்தத: ஸாநிவிஷ்டாம் - நார்ப்றமும் உல்லாசமாய்த் தங்குமிடங்களை
உடையதும்,

ஸித்தநாம் - ஸித்தர்களுடைய
விமாநாம் - விமானத்தை
இவ - போலிருக்கிறது,
ஜால வாதாயநா - சல்லடைக்கண்களுற்ற சாளரங்களையுடையதும்,
வ்ருதாம்
விஸ்வகர்மணா - விசுவகர்மாவினால்
விஸாலாம் ச - விசாலமாயும்
ஸுநியுத்தாம் - உறுதியாயும்

ஸுஞ்ருதாம் ச - அழகாய் நிருமிக்கப்பட்டதும்,
தாரு பர்வத கோபேதாம் - மரங்களில் வரையப்பட்ட பர்வதங்களை
உடையதும்,

சாரு கர்ம பரிஷ்ருதாம் - மெருகுவேலைகளால் அழகாய்ச் செய்யப்பட்டதும்
வராபரணஹாரை: ச - சிறந்த ஆபரணங்களாலும், மாலைகளாலும்,
சித்ரமாலயோப - அழகிய புஷ்பங்களால் அழகுற்று
ஸோபிதாம் - விளங்குகிறது,
குஹா கஹன - குகைகளும், வனங்களும் வரையப்
ஸஞ்சந்தாம் - பெற்றதும்,
ரத்த சந்தந லூஷிதாம் - செஞ்சந்தன்தால் பூசப்பெற்று விளங்குகிறது,
புஷ்பௌகை: - புஷ்பக்குவியல்களால்
ஸமபிச்சந்தாம் - துவப்பெற்றிருக்கிறது,
தருணாதித்ய - இளஞ்சூரியனது ஒளிகொண்டு
வர்ணாபி: ச

ப்ராஜுமாநாபி: ஏவ - விளங்குகின்ற
பத்மமாலாபி: - தாமரை மாலைகளால்
ஆவ்ருதாம் - விளங்குகிறதுமான
தாம் - அந்த
ஸரிபிகாம் - பல்லக்கை
ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,
புன: து - மீளவும்
ப்ராய்பாதத் - வந்துசேர்ந்தான்.

ईक्षीं शिविकां ह्यवा रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ।

क्षिप्रं विनीयतां वारी मेतकायं विधियन्म ॥

ஈத்ருஸீம் ஸரிபிகாம் த்ருஷ்ட்வா ராமோ லக்ஷ்மணம்ப்ரவீத் ।
க்ஷிப்ரம் விநீயதாம் வாலிப் ப்ரேதகார்யம் விநீயதாம் ॥

27

ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ஈத்ருஸீம் - இப்படிப்பட்ட
ஸரிபிகாம் - பல்லக்கை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை நோக்கி
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு ஆக்ருபித்தருளினார்.
வாலி - வாலி
க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரமே
விநீயதாம் - கொண்டுபோகப்பட்டும்;
ப்ரேதகார்யம் - ப்ரேதகார்யமானது
விநீயதாம் - செய்யப்பட்டும்.

ततो वालिनमुद्यम्य सुग्रीवः शिविकां तदा ।

आसीपयत विक्रोशचक्रेन सहैव तु ॥

ததோ வாலின முத்யம்ய ஸுக்ரீவ: ஸிபிகாம் ததா |

ஆரோபயத விக்ரோபரந்தங்கதேந ஸனஹவ து ||

ததா - அப்பொழுது

ஸுக்ரீவ: து - சுக்ரீவனே

அங்கதேந ஸ்ஹ ஏவ - அங்கதனோடு கூடவே

வாலினம் - வாலியை

விக்ரோபந் - கதறிக்கொண்டே

தத: உத்யம்ய - அவ்விடத்திலிருந்து தூக்கி,

ஸிபிகாம் - பல்லக்கில்

ஆரோபயத - வைத்தார்.

आरोप्य शिविक्ं चैव बालिनं गतजीवितम् |

अलंकारेण विविधमात्यैर्यस्य भूषितम् ||

ஆரோப்ய ஸிபிகாம் சைவ வாலினம் கதஜீவிதம் |

அலங்காரஸ்ச விவிதௌ மால்யையஸ்த்ரைஸ்ச பூஷிதம் ||

आज्ञापयत्तदा राजा सुग्रीवः पुनरेषः |

औध्वदैहिकमार्यस्य क्रियतामनुसृतः ||

ஆஞாபயத் ததா ராஜா ஸுக்ரீவ: ப்லவகேஸ்வர: |

ஒளாத்வ தைஹிகமார்யஸ்ய க்ரியதா மநுரூபத: ||

ப்லவகேஸ்வர: - வானரோத்தமனும்

ராஜா - மன்னனுமான்

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்கிரீவன்,

கதஜீவிதம் - இறந்துபோன

வாலினம் - வாலியை

விவித: - பலவகை

அலங்கார: ச - அலங்காரங்களிலும்

மால்யை: ச - மாலைகளாலும்

வஸ்த்ரை: ச - வஸ்திரங்களாலும்

பூஷிதம் - அலங்கரிக்கப்பட்டவனாம்

ஸிபிகாம் - சிலிகையில்

ஆரோப்ய - வைத்துவிட்டு,

ததா ஏவ - உடனேயே

ஆஞாபயத் - பின்வருமாறு ஆக்ஞாபித்தான்.

தமயனாருக்கு - தமயனாருக்கு

அநுரூபத: - ஏற்றபடியே

ஒளாத்வ தைஹிகம் - உத்தரக்கிரியை

க்ரியதாம் - செய்யப்பட்டும்.

विश्राणयन्तो रत्नानि विविधानि बहुन्यपि |

अग्रतः पुवगा यान्नु शिविका समनन्तरम् ||

28

29

30

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

4175

விஸ்ரணயந்தோ ரத்நாநி விவிதாநி பஹுன்யபி |

அக்ரத: ப்லவகா யாந்து ஸிபிகா ஸமநந்தரம் ||

31

ப்லவகா - வானரர்கள்

பஹுன்ய - பல

விவிதாநி - நானாவகை

ரத்நாநி அபி - ரத்னங்களையும்

விஸ்ரணயந்த: - இறைத்துக்கொண்டு

ஸிபிகா ஸமநந்தரம் - சிலிகைக்குப் பக்கவிலேயே

அக்ரத: - முன்பு

யாந்து - செல்லட்டும்.

राज्ञामुद्विशेषा हि द्यन्ते भुवि यादृशाः |

तादृशं बालिनः क्षिप्रं प्राकुर्वन्भीष्मदैहिकम् ||

ராக்ஸாம் ருத்திவிஸேஷா ஹி த்ருஸ்யந்தே புவி யாத்ருஸா: |

தாத்ருஸம் வாலின: க்ஷிப்ரம் ப்ராகுர்வன் ஒளாத்வதைஹிகம் ||

புவி

ராக்ஸாம் - உலகில்

யாத்ருஸா: - எப்படிப்பட்டதான்

ருத்தி விஸேஷா: - செல்வத்தாலுண்டாகிய கௌரவங்கள்

த்ருஸ்யந்தே ஹி - காணப்படுகின்றனவோ

தாத்ருஸம் - அவைகளுக்கிடான்

ஒளாத்வதைஹிகம் - உத்தரக்கிரியையை

வாலின: - வாலிக்கு

க்ஷிப்ரம் - விரைவில்

ப்ராகுர்வன் - செய்தார்கள்.

अञ्जदं परिगृह्याशु तारप्रभृतयस्तदा |

क्रोशन्तः प्रययुः सर्वे वानरा हतबाणवाः ||

அங்கதம் பரிக்குஹ்யாஸா தாராப்ரப்ருதயஸ்ததா |

க்ரோஸந்த: ப்ரயயு: ஸர்வே வானரா ஹதபாந்தவா: ||

33

ததா

ஹத பாந்தவா: - ஆப்தபந்துவையிழந்த

தாராப்ரப்ருதய: - தாரன் முதலிய

வானரகள் - வானரர்கள்

ஸர்வே - எல்லோரும்

அங்கதம் - அங்கதனை

பரிக்குஹ்ய - சூழ்ந்துகொண்டு,

ஆஸா - விரைவில்

க்ரோஸந்த: - கதறிக்கொண்டே,

ப்ரயயு: - புறப்பட்டார்கள்.

ततः प्रणिहिताः सर्वा यानर्योऽस्य वशानुगाः ।

बुक्रुश्वीरवीरेति भूयः क्रोशन्ति ताः स्त्रियः ॥

தத: ப்ரணிஹிதா: ஸர்வா வானர்யோஸ்ய வஸாநுகா: ।

சக்ருஸா வீர வீரேதி பூய: க்ரோஸந்தி தா: ஸ்த்ரிய: ॥

தத: - அப்பொழுது
அஸ்ய - இவனுடைய
வஸாநுகா: - அதிணத்திலிருந்த
ஸ்த்ரிய: - மனைவிமார்கள்
ஸர்வா: - எல்லோரும்
வீர - வீர
வீர - வீர
இதி - என்று கூவிக்கொண்டே
சக்ருஸா: - அழுதார்கள்.
தா: - அந்த
வானர்ய: - வானரஸ்திரிகள்
ப்ரணிஹிதா: - அவனையே நினைக்கின்றவர்களாய்
பூய: - பலவாறு
க்ரோஸந்தி - கதறினார்கள்.

ताराप्रभृतयः सर्वा यानर्यो हतयूयपाः ।

अनुजमुहिं सतरि क्रोशन्त्यः कण्ठास्वनाः ॥

தராப்ரப்ருதய: ஸர்வா வானர்யோ ஹதயூதபா: ।

அநுஜக்முஹி பந்தாரம் க்ரோஸந்தய: கருணஸ்வநா: ॥

ஹதயூதபா: - நாயகனைப் பறிகொடுத்த
தராப்ரப்ருதய: - தாரைமுதலிய
வாநர்ய: - வானரஸ்திரிகள்
ஸர்வா: - எல்லோரும்
கருணஸ்வநா: - பரிதாபமாய்க் குரவிட்டு
க்ரோஸந்தய: - கதறிக்கொண்டு
பந்தாரம் - கணவனை
அநுஜக்மு: ஹி - தொடர்ந்தே சென்றார்கள்.

तासि रुदितशब्देन वानरीणां वनान्तरे ।

वनानि गिरयः सर्वे विक्रोशन्तीय सर्वतः ॥

தாஸாம் ருதிதஸப்தேன வானர்ணாம் வநாந்தரே ।

வநாநி கிரய: ஸர்வே விக்ரோஸந்திவ ஸர்வத: ॥

ஸர்வத: - எல்லாப்புறங்களிலும்
வநாநி - காடுகள்

34

35

36

கிரய: - மலைகள்
ஸர்வே - எல்லாமும்
வநாந்தரே - வனத்தினிடையில்
தாஸாம் - அந்த
வானர்ணாம் - வானரஸ்திரிகளுடைய
ருதித ஸப்தேன - அழுவுதாலுண்டான சப்தத்தால்
விக்ரோஸந்தி - எதிரொலியால் அழுவின்றன
இவ - போலிருந்தன.

पुलिने गिरिन्धास्तु विविक्तं जलसंवृतं ।

चितां चक्रुः सुबह्वो वानरा वनचारिणः ॥

புலிநே கிரிநத்யாஸ்து விவிக்தே ஜலஸம்வ்ருதே ।

சிதாம் சக்ரு: ஸுபஹ்வோ வானரா: வனசாரிண: ॥

வனசாரிண: - வனவாசிகளான
வானரா: - வானரர்கள்
ஸுபஹவ: து - பலரும்
கிரிநத்யா: - மனலயருவியினது
ஜலஸம்வ்ருதே - ஜலத்தால் சூழப்பட்ட
விவிக்தே - பரிசுத்தமான
புலிநே - மணல் திட்டில்
சிதாம் - சிதையை
சக்ரு: - அடுக்கினார்கள்.

अवरोप्य ततः स्कन्धाचिचिकां वहनोचिताः ।

तस्थुरेकान्तमाश्रित्य सर्वे शोकसमन्विताः ॥

அவரோப்ய தத: ஸ்கந்தாத் ஸரிபிகாம் வஹநோசிதா: ।

தஸ்துரேகாந்த மாஸ்ரித்ய ஸர்வே ஸோகஸம்ந்விதா: ॥

வஹநோசிதா: - தூக்கிவந்தவர்கள்
ஸரிபிகாம் - பல்லக்கை
ஸ்கந்தாத் - தோளினின்று
தத: - அவ்விடத்தில்
அவரோப்ய - இறக்கி வைத்துவிட்டு,
ஏகாந்தம் - ஏகாந்தமான ஓரிடத்திற்கு
ஆஸ்ரித்ய - சென்று,
ஸர்வே - எல்லோரும்
ஸோகஸம்ந்விதா: - சோகத்தால் தபிக்கின்றவர்களாய்
தஸ்து: - நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

ततस्तारा पतिं ह्यवा शिबिकातलशायिणम् ।

आरोप्याङ्गं शिरस्तस्य विलाप सुदुःखिता ॥

37

38

ததஸ்தாரா பதிம் த்ருஷ்ட்வா ஸிபிகாதலஸாமினம் ।

ஆரோப்யாங்கே ஸிரஸ்தஸ்ய விலலபா ஸுதுக்கிதா ॥

39

தத: - அப்பொழுது
தாரா - தாரை
ஸிபிகா தலஸாமினம் - சிவிகையின்மீது படுத்துக்கிடக்கும்
பதிம் - நாயகனை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
தஸ்ய - அவனது
ஸிர: - சிரசை
அங்கே - தன் மடிமீது
ஆரோப்ய - தூக்கிவைத்துக்கொண்டு,
ஸுதுக்கிதா - துக்கம் மேலிட்டவளாய்
விலலாப - பின்புருமாறு புலம்பிக் கதறினாள்.

हा यानरमहाराज हा नाथ मय वत्सल ।

ह महां महाबल हा मम प्रिय पश्य माम् ॥

ஹா யானரமஹாராஜ ஹா நாத மம வத்ஸல ।

ஹா மஹார்ஹ மஹாபாஹோ ஹா மம ப்ரிய பஸ்ய மாம் ॥

ஹா யானர மஹாராஜ - ஓ யானரர் கோமகனே!

ஹா நாத - ஓ நாயகனே!

ஹா மஹார்ஹ - மகா பூஜ்யரே!

மஹாபாஹோ - மகா ஆற்றலுடையவரே!

ஹா மம ப்ரிய - ஓ என் காதலரே!

மம் - என்மீது

வத்ஸல - அன்பார்ந்தவரே!

மாம் - என்னை

பஸ்ய - கண்விழித்துப் பாருமே!

जन न पश्यसीम त्वं कस्माच्छोकमिपिपिडितम् ॥

ஜனம் ந பஸ்யஸீமம் த்வம் கஸ்தமாச்சோகாபிபீடிதம் ॥

தவம் - தேவரீர்

இமம் - இந்த

ஸோகாபிபீடிதம் - சோகத்தால் மிக வருந்தும்

ஜனம் - ஜனத்தை

கஸ்தமா - ஏன்

பஸ்யஸீ ந - கண்ணெடுத்துப் பாராதிருக்கின்றீர்?

प्रहृष्टमिव ते वक्त्रं गतासौख्यं मानद ।

அஸ்தர்க்ஸமவர்ட் வ லக்ஷயதே ஜீவதோ யதா ॥

41

கிஷ்கிந்தா காணம் - இருபத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

4179

ப்ரஹ்ருஷ்டமிவ தே வக்த்ரம் கதாலோரபி மாநத ।

அஸ்தர்க்ஸமவர்ட் ச லக்ஷயதே ஜீவதோ யதா ॥

42

மாநத - யாவரிடமும் மரியாதையாய் நடப்புவரே!

தே - தேவரீர்

கதாலோ: அபி - இறந்துபோயிருப்பினும்

வக்த்ரம் - முகமானது

அஸ்தர்க்ஸமவர்ட் ச - அஸ்தமய சூரியபகவானுனை நிகர்த்த

ஜீவத: - காந்தியுடையதாய்

யதா - உயிருடனிருக்கின்றவனது

ப்ரஹ்ருஷ்டம் இவ - போன்றதாய்

லக்ஷயதே - களையுடனிருக்கிறதாகவே

விக்கியதே - காணப்படுகிறது.

एष त्वी रामरूपेण कालः कर्षति वानर ।

येन स्म विधवाः सर्वाः कृता एकेषुणा रणे ॥

ஏஷ த்வாம் ராமரூபேண கால: கர்ஷதி வானர ।

யேன ஸ்ம விதவா: ஸர்வா: க்ருதா ஏகேஷுணா ரணே ॥

43

வானர - வானரரே

யேன - எவரால்

ரணே - போரில்

ஏகேஷுணா - ஒரு பாணத்தால்

ஸர்வா: - எல்லோரும்

விதவா: - விதவைகளாக

க்ருதா: ஸ்ம - ஆக்கப்பட்டார்களோ அந்த

ஏஷ: - இந்த

கால: - எமனே

ராமரூபேண - ராமனின் உருவங்கொண்டு

த்வாம் - தேவரீரை

கர்ஷதி - அடைந்திருக்கிறார்.

इमास्तास्तव राजेन्द्र वानर्यो बह्विः सदा ।

பாடேவிக்ஷமத்வானமாஸ்தா: கி ந பூஷ்யஸே ॥

இமாஸ்தாஸ்தவ ராஜேந்த்ர வானர்யோ வல்லபா: ஸதா ।

பாணைவிக்குஷ்ட மதவாநமகதா: கிம் ந புத்யஸே ॥

44

ராஜேந்த்ர - ராஜேந்த்ரமரே

ஸதா - எப்பொழுதும்

தவ - தேவரீரது

வல்லபா: - அன்புபெற்ற

தா: - அந்த

இமா: வானர்ய: - இந்த வானர ஸ்திரீகள்

விக்குஷ்டம் - ந்ண்ட

அத்வாநம்	- தூரம்
பாதை:	- கால்நடையாய்
ஆகதா:	- வந்திருக்கின்றார்கள்;
கிம்	- ஏன்
புத்யஸேந	- கவனியாதிருக்கின்றீர்?

तवेष्टा ननु नामैता भार्याश्च निभाननाः ॥

தவேஷ்டா நநு நாமைதா பார்யாஸ்சந்த்ரிபாநநா: ॥

சந்த்ர நிபாநநா:	- சந்திரனை நிகர்த்த முகங்களைபுடைய
ஏதா:	- இந்த
பார்யா:	- பனைவிமரர்கள்
தவ	- தேவரீரது
இஷ்டா:	- மனங்கோணாது நடக்கின்றவர்கள்
நநு நாம	- இல்லையா என்ன?

इदानीं नेष्टये कस्मात्सुग्रीवं उग्रमेघरम् ।

ஏதே ஹி ஸகிவா ராஜஸ்தாஸ்யுதயஸ்தவ ॥

இதாநம் நேஷ்டேஸே கஸ்மாத் ஸுக்ரீவம் பலவகேஸ்வரம் ;

ஏதே ஹி ஸகிவா ராஜன் தாரப்ரப்ருதயஸ்தவ ॥

पुरवासी जनस्थाय परिवार्यासत्तैः न च ।

புரவாஸி ஜனஸ்தாயம் பரிவார்ய ஆஸ்தேநக ॥

புரவாஸி ஜனஸ்தாயம் பரிவார்ய ஆஸ்தேநக ॥

விஸர்ஜயிதாந் பூவகாந் யதேசித மரித்தம் ॥

ततः क्रीडामहे सर्वा वनेषु मदनोक्कटाः ॥

தத: க்ரீடாமஹே ஸர்வா வனேஷு மதநோக்கடா: ॥

பலவகேஸ்வரம்	- வானர மன்னரான
ஸுக்ரீவம்	- சுக்ரீவரை
இதாநம்	- இப்பொழுது
கஸ்மாத்	- ஏனோ
ஈக்ஷஸேந	- கண்ணெடுத்துப் பாராதிருக்கின்றீர்?
ராஜன்	- அரசே!
தவ	- தேவரீரது
தாரப்ரப்ருதய:	- தாரன் முதலிய
ஏதே	- இந்த
ஸகிவா: ஹி	- மந்திரிமார்களுள்
புரவாஸி	- புரவாஸிகளாகிய
அயம் ஜன: ச	- இந்த ஜனசமூகமும்
பரிவார்ய	- சூழ்ந்துகொண்டு,
ஆஸதே	- காத்து நிற்கின்றனர்.

45

46

47

அநக	- புண்யாந்மாவே!
அரிந்தம்	- சத்ருஸம்ஹாரகரே!
ஏதாந்	- இந்த
பாலவகாத்	- பாணரர்களை
யதோசிதம்	- முறைப்படி
விஸர்ஜய	- விடைகொடுத்தனுப்பிவிடும்;
வனேஷு	- வனங்களில்
மதநோக்கடா:	- அன்பால் பெருமை பெற்று விளங்கிய
ஸர்வா:	- நாங்களுள்ளோரும்
தத:	- இவ்விடத்திலேயே
க்ரீடாமஹே	- இன்பமாய்க் காலங்கழித்து விடுகிறோம்.

एवं विलपती तारा पतिशोकपरिप्लुताम् ।

उत्थापयन्ति स्म तदा वानयः शोककथिताः ॥

ஏவம் விலபதீம் தாராம் பதி ஸோக பரிப்லுதாம் ।

உத்தபயந்தி ஸம் ததா வானய: ஸோககர்ஸிதா: ॥

ஸோககர்ஸிதா: - சோகத்தால் வாழ்க்கிடந்த

வானய: - வானரஸ்திரிகள்

ததா - அப்பொழுது

பதிஸோக பரிப்லுதாம் - கணவனை நினைத்து சோகித்து மெய்மறந்து

ஏவம் - மேற்கண்டவண்ணம்

வில்பதீம் - புலம்பிக்கதறும்

தாராம் - தாரையை

உத்தபயந்தி ஸம் - தேற்றரவு படுத்தினார்கள்.

சுமீரேண தத: சாஃமய: பிதர: சந் ॥

விராமாஸ்யமாஸ ஷோகேநாபிஹேந்திர: ॥

ஸுக்ரீவேண தத: ஸாந்தமங்கத: பிதரம் ருதன் ।

சுதா மாஸ்யமாஸ ஸோகேநாபிஹேந்திர: ॥

தத: - அதன்மேல்

அங்கத: - அங்கதன்

ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவனோடு

ஸாந்தம் - கூடவே

ஸோகேந் - சோகத்தால்

அபிஹேந்திர: - இந்திரியங்கள் சிதற

ருதன் - அழுதுகொண்டு

பிதரம் - தந்தையை

சுதாம் - சிதையின்பீது

ஆஸ்யமாஸ - கிடத்தினான்.

ततोऽपि विधिवद्वा सोऽपसव्यं चकार ह ।

பிதர: दीर्घमध्वान् प्रस्थितं व्याकुलेन्द्रियः ॥

48

49

ததோக்த்திம் விதிவத் தத்வா ஸோபஸ்ஸவ்யம் சகாரஹம் ।
 பிதரம் தீக்மதவாணம் ப்ரஸ்திதம் வ்யாகுலேந்த்ரிய: ॥
 வ்யாகுலேந்த்ரிய: - இந்நிர்ரியங்கள் கலங்கிக் கிடந்த
 ஸ: - அவன்
 தீர்கம் அத்வாணம் - நெடுவழி
 ப்ரஸ்திதம் - செல்லும்
 பிதரம் - தந்தைக்கு
 விதிவத் - விதிப்படி
 அக்நிம் - நெருப்பை
 தத்வா - போட்டுவிட்டு,
 தத: - அதன்மேல்
 அபஸவ்யம் - அப்ரதபிணம்
 சகாரஹ - செய்தான்.

संस्कृत्य वालिनं ते तु विधिपूर्वकं पुष्कलाः ॥

आजमुत्तमं कर्तुं नदीं चीतजनां विनाम् ॥
 ஸம்ஸ்க்ருத்ய வாலிநம் தேது விதிபூர்வம் ப்ரஸவக்ம: ।
 அஜமூத்ரதகம் கர்தும் நதிம் ஸீதஜலாம் ஸிவாம் ॥
 தே ப்ரஸவக்ம: - அந்த வானரர்கள்
 விதிபூர்வம் - விதிப்படி
 வாலிநம் - வாலிநம்
 ஸம்ஸ்க்ருத்ய - தக்கபடி மரியாதை செய்துவிட்டு,
 ஸாபாம் - அழகியதும்
 ஸீதஜலாம்து - குளிர்ந்த ஜலமுடையதுமான
 நதிம் - ஒரு நதிக்கு
 உதகம் கர்தும் - ஸ்நானம் செய்ய
 ஆஜக்மு: - போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

ततस्तं सहितास्तत्र ह्यङ्गदं स्थाप्य चाग्रतः ।

सुग्रीवतारासहिताः सिधिवर्गालिने जलम् ॥

ததஸ்தே ஸஹிதாஸ்தத்ர ஹ்யங்கதம் ஸ்தாப்ய சாக்ரத: ।
 ஸுக்ரீவ தாராஸஹிதா: ஸிஷிகர் வாலிநே ஜலம் ॥
 தத்ர - அவ்விடத்தில்
 ஸுக்ரீவ தாராஸஹிதா: - ஸுக்ரீவன், தாரை இவர்களோடிருந்த
 தே - அவர்கள்
 ஸஹிதா: - ஒன்றுகூடி
 தத: - அப்பொழுது
 அங்கதம் ச - அங்கதனை
 அக்ரத: ஸ்தாப்யஹி - முன்னிட்டுக்கொண்டு
 வாலிநே - வாலிக்கு
 ஜலம் - ஸ்நானம்
 ஸிஷிக: - செய்தார்கள்.

50

51

52

सुग्रीवोव दीनेन दीनो भूत्वा महाबलः ।

समानशोकः काकुत्स्थः प्रेतकायान्यकारयत् ॥

ஸுக்ரீவேணைவ தீநேந தீநோ பூத்வா மஹபல: ॥
 ஸமானஸோக: காகுத்ஸ்த: ப்ரேதகார்யான்யகரயத் ॥
 மஹாபல: - மகாசக்திவானான்
 காகுத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமர்
 ஸமானஸோக: - அவர்கள் சோகத்தால் துன்புற்று
 தீந: - மனம் நொந்தவராய்
 பூத்வா - ஆகி,
 தீநேந - துக்கப்படுகின்ற
 ஸுக்ரீவேண ஏவ - கக்ரீவனைக்கொண்டே
 ப்ரேதகார்யாணி - உத்திரக்கிரியைகளை
 அகரயத் - செய்வித்தார்.

53

ततस्तु तं वालिनमप्यीक्षं प्रकाशमिवाकुर्वेणुणा हतम् ।

प्रदीप्य दीप्तानिसमीजसं तदा सलक्षणं सप्रपूषिवान् हरिः ॥

ததஸ்து தம் வாலின மக்யபௌருஷம்
 ப்ரகஸமிக்ஷ்வாகு வரேஷுணா ஹதம் ।

ப்ரதீப்ய தீப்தாநிஸமெஜஸம் ததா
 ஸலக்ஷமணம் ராம முபேயிவான் ஹரி: ॥

54

ததா - அப்பொழுது
 ஹரி: - வானரன் (ஸுக்ரீவன்)
 அக்ர்ய பௌருஷம் - சிறந்த பராக்ரமமுடையவனும்
 ப்ரகஸம் - மகா பிரஸித்தி பெற்றவனும்,
 இக்ஷ்வாகு வரேஷுணா - இக்ஷ்வாகு குலதலைகரின் பாணத்தால்
 ஹதம் - கொலைபுண்டவனுமான்
 தம் - அந்த
 வாலினம் - வாலியை
 ப்ரதீப்ய - தகனஞ்செய்துவிட்டு
 தத: - அதன்மேல்
 ஸலக்ஷமணம் - லக்ஷமணருடன் இருந்தவரும்
 தீப்தாக்நி ஸமெஜ - கொழுந்து விட்டெரியும் அக்கினியை
 ஜஸம் து - நிகர்த்த ஒளியுடையவருமான
 ராமம் - ஸ்ரீராமரை
 உபேயிவான் - அடைந்தான்.

திப்பள்ளி முற்றம் ராமபெண வால்மீகிய ஆதிசங்கேய
 சதுர்வியாதி ஸஹஸ்ரிகமயம் ஸம்ஹிதமயம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
 வாலிஸம்ஸாரோ தம பஞ்சமியம்: ஸர்க: ॥

ஷ்டவிற்பு: ஸர்க: - 26

ततः शोकमिसंतप्तं सुग्रीवं क्षिप्रवाससम् ।

साखाभूगमहामात्राः परिवर्त्योपतस्थिरः ॥

தத: ஸோகாபிஸந்தப்தம் ஸுக்ரீவம் க்விந்தவாஸஸம் ।

ஸாகாமத்ருக மஹாமாத்ரா: பரிவார்யோபதஸ்திரே ॥

ப்ராகாமத்ருக மஹாமாத்ரா: வானரோத்தம் மந்திரிமார்க்கள்

தத: - அப்பொழுது

ஸோகாபிஸந்தப்தம் - சொகத்தால் பரிதிபதித்துக்கொண்டு

க்விந்த வாஸஸம் - ஈர ஆடையோடிருந்த

ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை

பரிவார்ய - சுற்றிச் சூழ்ந்து,

உபதஸ்திரே - நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

अभिगम्य महाबाहुं राममक्षिप्रकारिणम् ।

स्थिताः प्राञ्जल्यः सर्वे पितामहमिवर्ष्यः ॥

அபிகம்ய மஹாபாஹும் ராமமக்ஷிஷ்டகாரிணம் ।

ஸ்திதா: ப்ராஞ்ஜலய: ஸர்வே பிதாமஹமிவர்ஷ்ய: ॥

ஸர்வே - எல்லோரும்

மஹாபாஹும் - மகாபாகுவும்

அக்ஷிஷ்டகாரிணம் - அனாயாசமாய் எதையும் செய்து முடிக்கிறவருமான

ராமம் - ஸ்ரீராமரை

அபிகம்ய - கிட்டி,

ப்ராஞ்ஜலய: - அஞ்சலிஹஸ்தர்களாகி

ரிஷ்ய: - ரிஷிகள்

பிதாமஹம் - பிரம்மதேவரிடம்

இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

ஸ்திதா: - காத்து நின்றார்கள்.

ततः काश्चनशीलाभस्तस्याकीर्तिमाननः ।

अबवीत् प्राञ्जलिवर्ष्यं ह्युमान् भास्वतात्मजः ॥

தத: காஞ்சநஸோலாபஸ்தருணார்க் நிபாநந: ।

அபவீத் ப்ராஞ்ஜலிர்வர்க்யம் ஹனுமான் மாருதாத்மஜ: ॥

தத: - அச்சமயத்தில்

காஞ்சநஸோலாப: - பொன்மலை போன்றவரும்

தருணார்க் நிபாநந: - இளஞாயிறு போன்ற முகமுடையவரும்

மாருதாத்மஜ: - வாயுருமாருமாகிய

ஹனுமான் - ஹனுமான்

விஷ்விந்தா காண்டம் - இருபத்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

ப்ராஞ்ஜலி: - கையைக் குவித்துக்கொண்டு

வர்க்யம் - பின்வரும் விண்ணப்பத்தை

அப்ரவீத் - செய்தருளினார்.

भवत्सादात् सुग्रीवः पितृपीतामहं सहत् ।

वानराणां सुदुष्कापं प्राप्तो राज्यमिवं प्रभो ॥

பவத்ப்ரஸாதாத் ஸுக்ரீவ: பித்ருபைதாமஹம் மஹத் ।

வானராணாம் ஸுதுஷ்காப்ரபாம் ப்ரப்தோ ராஜ்யமிதம் ப்ரபோ ॥

ப்ரபோ - பிரபுவே

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்

பவத் ப்ரஸாதாத் - தேவரீரது அனுக்கிரகத்தால்

பித்ருபைதாமஹம் - தலைமுறையாய் வந்ததும்

ஸுதுஷ்காப்ரபாம் - பெறுவதற்கரியதுமான

வானராணாம் - வானரர்களுடைய

இதம் - இந்த

மஹத் ராஜ்யம் - பெரிய ராஜ்யத்தை

ப்ரபாத: - அடைந்தார்.

भवता समनुज्ञातः प्रविश्य नगरं युष्मत् ।

संविधायति कार्याणि सर्वाणि समुद्रानः ॥

பவதா ஸமநுஞாத: ப்ரவிஸ்ய நகரம் ஸுபம் ।

ஸம்விதாஸ்யதி கார்யாணி ஸர்வாணி ஸஸுஹ்ருத்தஜன: ॥

பவதா - தேவரீரால்

ஸமநுஞாத: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவராய்

ஸஸுஹ்ருத்தஜன: - அன்பர்களோடு கூடினவராய்

ஸுபம் - சிறந்த

நகரம் - நகரில்

ப்ரவிஸ்ய - புழுந்து,

ஸர்வாணி - எல்லா

கார்யாணி - காரியங்களையும்

ஸம்விதாஸ்யதி - விதிக்கட்டும்.

स्नातोऽयं विविधैर्गन्धीरीषधैश्च यथाविधि ।

अर्घयिष्यति रत्नैश्च मात्यैश्च त्वां विशेषतः ॥

ஸநாதோ:யம் விவிதைர்கந்தை ரௌஷதஸ்ச யதாவிதி ।

அர்சயிஷ்யதி ரத்னஸ்ச மாஸ்யஸ்ச த்வாம் விசேஷத: ॥

அயம் - இவர்

யதாவிதி ச - முறைப்படியே

விவிதை: - பலவகை

கந்தை:	- பரிமள
ஒளவுதை:	- அபிஷேகத் திருவியங்கனாலு
ஸ்நாத:	- பட்டாபிஷேகம் பெற்றவராய்
த்வாம்:	- தேவாரை
விசேஷதை:	- விசேஷமாய்
ரத்னை:	- ரத்னங்களாலும்
மாலைய:	- கீராமலைகளாலும்
அர்சயிஷ்யதி:	- பெருமைப்படுத்துவார்.

इमां गिरिगुहां रम्यामभिगन्तुमितिः ।

कुरुष्व स्यामिसंबन्धं यानरान् संप्रहर्षयन् ॥

இமாம் கிரிகுஹாம் ரம்யாமபிகந்துமிதோஃஹஸி !
கருஷ்வ ஸ்வாமி ஸம்பந்தம் வநரான் ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் ॥

இத:	- இவ்விடத்திலிருந்து
இமாம் ரம்யாம்	- இந்த அழகிய
கிரிகுஹாம்	- மலைக்குகைக்குள்
அபிகந்தும்	- எழுந்தருள்
அர்ஹஸி	- தேவாரி திருவுளம் கொள்ள வேண்டும்;
வாநரான்	- வானரர்களை
ஸம்ப்ரஹர்ஷயன்	- மகிழ்விப்பவராய்
ஸ்வாமி ஸம்பந்தம்	- மன்னனுடன் விளங்குவதை
கருஷ்வ	- மன்தருளும்

एवमुक्त्वा हनुमता राघवः परवीरहा ।

प्रत्युवाच हनुमन्तं बुद्धिमान् वाक्यकोविदः ॥

ஏவமுக்தோ ஹனுமதா ராகவ: பரவீரஹா ।
ப்ரத்யுவாச ஹனுமந்தம் புத்திமான் வாக்கோவித: ॥

ஹனுமதா:	- ஹனுமாரால்
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உக்த:	- விண்ணப்பஞ் செய்யப்பட்டவரும்
வாக்ய கோவித:	- சொல்லின்றுட்பங்களான அறிவதில் நிபுணரும்
புத்திமான்	- புத்திமானும்
பரவீரஹா:	- விஷ்ணு அவதாரமுமான
ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்
ஹனுமந்தம்	- ஹனுமாரைப் பார்த்து
ப்ரத்யுவாச	- பின்வருமாறு திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

अतुर्दश समाः सौम्य ग्रामं वा यदि वा पुरम् ।

न प्रवेक्ष्यामि हनुमन् पिबुर्निर्दशपालकः ॥

7

சதுர்தஸ ஸமா: ஸௌம்ய க்ராமம் வா யதி வா புரம் ।
ந ப்ரவேஷ்யாமி ஹனுமன் பிதுந்நிர்தேஸபாலக: ॥

9

ஹனுமன்	- ஹனுமானே
ஸௌம்ய	- புன்யாத்மாபே
பிது:	- தந்தையினது
நிர்தேஸபாலக:	- ஆஜ்ஞைப்படி நடக்கின்றவனாகிய நான்
க்ராமம்	- ஒரு கிராமத்தினுள்ளோ,
யதிவா	- அல்லது
புரம்	- நகரத்தினுள்ளோ
சதுர்தஸ	- பதினான்கு
ஸமா:	- வருஷங்கள்
ப்ரவேஷ்யாமி ந	- புகுமாட்டேன்.

सुसमूहां गुहां रम्या सुमीयो यानरघ्नः ।

प्रविष्टो विविचक्षीरः क्षिप्रं राघवं निविच्यताम् ॥

ஸுஸம்ருத்தாம் குஹாம் ரம்யாம் ஸுக்ரீவோ வாநரர்ஷப: ।
ப்ரவிஷ்டோ விதிவத் வீர: க்ஷிப்ரம் ராஜ்யேஃ பிவிச்யதாம் ॥

10

வாநரர்ஷப:	- வானரோத்தமனும்
வீர:	- குரனுமான
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்
ரம்யாம்	- அழகானதும்
ஸுஸம்ருத்தாம்	- அதிகச் செல்வம் நிறைந்ததுமான
குஹாம்	- குகைக்கு
ப்ரவிஷ்ட:	- சென்றவனாய்
விதிவத்	- முறைப்படி.
க்ஷிப்ரம்	- கிரைவில்
ராஜ்யே	- ராஜ்யத்தில்
அபிஷேச்யதாம்	- அபிஷேகஞ் செய்விக்கப்பட்டும்.

एवमुक्त्वा हनुमन्तं रामः सुदीप्तमबधित् ।

वृत्तानि वृत्तसंपन्नमुदारबलविक्रमम् ॥

ஏவமுக்த்வா ஹனுமந்தம் ராம: ஸுக்ரீவமபரீஹித் ।
வ்ருத்தனோ வ்ருத்தஸம்பந்தமுதாரபலவிக்ரமம் ॥

11

வ்ருத்தஞ்:	- உலக ஸம்பிரதாயங்களை நன்கு அறிந்தவரான
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
ஹனுமந்தம்	- ஹனுமானைப் பார்த்து
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
அகந்த்வா	- அருளிச் செய்துவிட்டு,
வ்ருத்த ஸம்பந்தம்	- நல்லொழுக்கமுள்ளவனும்

- உதார பல விக்ரமம்- மகத்தான ஆற்றலையும் ஆண்மையையும்
உடையவனுமான
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
அப்ரவீத - பின்வருமாறு ஆஜ்ஞாபித்தருளினார்.
ஐமமய்யஐத விர யிவராயே஽நிவேசய ।
ज्येष्ठस्य स सुतो ज्येष्ठः सद्यो विक्रमेण ते ॥
இமமயங்கதம் வீர யௌவராஜ்யே஽பிஷேசய ।
ஜ்யேஷ்டஸ்ய ஸ ஸுதோ ஜ்யேஷ்ட: ஸத்ருஸோ விக்ரமேண ச ॥ 12
अङ्गोऽयमदीनात्मा यीवराज्यस्य भाजनम् ॥
அங்கதோயமதீநாத்மா யௌவராஜ்யஸ்ய பாஜனம் ॥ 13
வீர - வீரனே!
இமம் - இந்த
யௌவராஜ்யஸ்ய - இளவரசனாயிருப்பதற்கு
பாஜனம் - ஏற்ற பாத்திரமாகிய
அங்கதம் - அங்கதனை
யௌவராஜ்யே - இளவரசராக
அபிஷேசய - முடிசூட்டியவையும்;
ஸ: - அந்த
அயம் - இந்த
அங்கத: - அங்கதன்
அதீநாத்மா - எதற்கும் சலியாத
ஜ்யேஷ்ட: - உத்தமன்;
ஜ்யேஷ்டஸ்ய - மூத்தவருடைய
ஸுத: - புதல்வன்;
விக்ரமேண ச - பராக்கிரமத்தாலோ
ஸத்ருஸ: அபி - அவருக்கு ஒப்பானவன்.
पूर्वाऽयं वार्षिको मासः श्रावणः सलिलागमः ।
பூர்வோயம் வார்ஷிகோ மாஸ: ஸ்ராவண: ஸலிலாகம: ।
பரவ்ருத்தா: ஸௌமய சத்வாரோ மாஸா வார்ஷிக ஸம்ஜ்ஞகா: ॥ 14
ஸௌமய - புண்யாத்மாவே!
வார்ஷிக ஸம்ஜ்ஞகா: - வார்ஷிகங்களென்று சொல்லப்பட்ட
சத்வார: - நான்கு
மாஸா: - மாதங்களும்
ப்ரவ்ருத்தா: - நடைபெறுகின்றன;
ஸலிலாகம: - நீரைப்பொழியும்
அயம் - இந்த
ஸ்ராவண: - ஆடிமாதம்

- பூர்வ: - முதலாவது
வார்ஷிக: - வார்ஷிக
மாஸ: - மாதம்.
नायुद्योगसमयः प्रविश त्वं पुनं शुभम् ।
அஸிந் வத்யாம்யஹ் சமீய பவத் சஹஸ்யம: ॥
நாயுத்யோகஸமய: ப்ரவிஸு த்வம் புந் ஸுபாம் ।
அஸ்யின் வத்ஸ்யம்யதும் ஸௌமய பர்வதே ஸஹஸ்யம்மண: ॥ 15
அயம் - இது
உத்யோக ஸமய: ந - காரியத்திற்கேற்ற காலம் அன்று
த்வம் - நீ
ஸ்ரூபாம் புந் - அழகிய நகருக்கு
ப்ரவிஸு - போய்ச்சேர்.
ஸௌமய - அன்பர்
அஹம் - நான்
ஸஹஸ்யம்மண: - ஸஹம்மணனோடு கூட
அஸ்யின் - இந்த
பர்வதே - பர்வத்தில்
வத்ஸ்யாமி - காலங்கழிக்கிறேன்.
इयं गिरिगुहा रम्या विशाला युक्तमात्रा ।
இயம் கிரிகுஹா ரம்யா விஸாலா யுக்தமாத்ரா ।
ப்ரபூதஸலிலா ஸௌமய ப்ரபூத கமலோத்பலா ॥ 16
ஸௌமய - அன்பர்
இயம் - இந்த
கிரிகுஹா - மலையின் ஏகாந்தஸ்தலமோ
ரம்யா - மனோகரமாயிருக்கிறது,
விஸாலா - விசாலமாயிருக்கிறது,
யுக்தமாத்ரா - சுகமான காற்றுடையதாயிருக்கிறது,
ப்ரபூதஸலிலா - வேண்டிய ஜல செளகரியமிருக்கிறது,
ப்ரபூத கமலோத்பலா - தாமரைகளும் ஆம்பல்களும் ஏராளமாய்
இருக்கின்றன.
कार्तिके समुप्राप्ते त्वं श्रावणवधे यत ।
ஈவ ந: சமய: சமீய ப்ரவிஸ த்வ் ஸ்வமாலயம் ॥
கார்த்திகே ஸம்நுப்ராப்தே த்வம் ஸாவணவதே யத ।
ஏஷ ந: ஸமய: ஸௌமய ப்ரவிஸு த்வம் ஸ்வமாலயம் ॥ 17
ஸௌமய - அன்பர்
த்வம் - நீ
ராவண வதே - ராவணனுடைய வதை விஷயத்தில்,

காத்திகே	- காத்திமாஸம்
ஸமநுப்ரப்தே	- ஆரம்பித்ததும்
யத	- முயற்சி செய்வாயாக.
ஏஷு:	- இதுதான்
ந:	- நம்
ஸமய:	- ஒப்பந்தம்.
த்வம்	- நீ
ஸ்வம் ஆலயம்	- உனதரண்மனைக்கு
ப்ரவிஸு	- போய்ச்சேர்.

अभिषिञ्चस्व राज्ये च सुहृदः सप्रहस्य ॥

அபிஷிஞ்சஸ்வ ராஜ்யே ச ஸுஹ்ருத: ஸம்ப்ரஹர்ஷய ॥

ராஜ்யே	- ராஜ்யத்தில்
அபிஷிஞ்சஸ்வ	- திருமுடி சூட்டிக்கொள்;
ஸுஹ்ருத: ச	- அன்பர்களையும்
ஸம்ப்ரஹர்ஷய	- உள்ளங்குளிரச்செய்.

इति रामायणमुज्ञातः सुग्रीवो वानराधिपः ।

பிவிஷ புரி ரமயா கிஷிகிந்தாம் வாலிபாலிதாம் ॥

இதி	- மேற்கண்டவாறு
ராமாயணநூத:	- ஸுக்ரீவோ வாநராதிப: ॥
வாநராதிப:	- வாநரமன்னனுமான
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்,
வாலிபாலிதாம்	- வாலியினால் பரிபாலிக்கப்பட்டிருந்த
ரமயாம்	- அழகிய
கிஷிகிந்தாம் புரீம்	- கிஷிகிந்தா நகருக்கு
ப்ரவிஸேஸு	- போய்ச்சேர்ந்தான்.

त वानरसहस्राणि प्रविष्ट वानरेश्वरम् ।

அநிவாஹ ப்ரவிஷ்டானி சர்வத: ஸய்வாஸ்ய ॥

தம் வானர ஸஹஸ்ராணி ப்ரவிஷ்டம் வானரேஸ்வரம் ॥

அபிவாத்ய ப்ரவிஷ்டாதி	- ஸர்வத: பர்யவாஸ்யன் ॥
ப்ரவிஷ்டாதி	- கூடவந்த
வானர ஸஹஸ்ராணி	- பல வானரர்கள்
ப்ரவிஷ்டம்	- வந்துசேர்ந்த
வானரேஸ்வரம்	- வானர மன்னனான்
தம்	- அவனை
அபிவாத்ய	- வணங்கி,
ஸர்வத:	- நார்புறமும்
பர்யவாஸ்யன்	- சூழ்ந்து நின்றார்கள்.

18

19

20

ततः प्रकृतयः सर्वा एव हरीणेश्वरम् ।

புநய சூர்ய பரிதா வசூயாய சமாஹிதா: ॥

தத: ப்ரக்ருதய: ஸர்வா த்ருஷ்ட்வா ஹரிகணேஸ்வரம் ॥
ப்ரணம்ய ஸுர்த்நா பதிதா வஸுதாயாம் ஸமாஹிதா: ॥

21

தத:	- அப்பொழுது
ப்ரக்ருதய:	- பிரஜைகள்
ஸர்வா:	- எல்லோரும்
ஹரிகணேஸ்வரம்	- வானரகண மன்னனை
த்ருஷ்ட்வா	- பார்க்கு
ஸமாஹிதா:	- பத்திமைகொண்டு
ஸுர்த்நா ப்ரணம்ய	- தலைவணங்கி,
வஸுதாயாம்	- பூமியில்
பதிதா:	- விழுந்து சேவித்தார்கள்.

सुग्रीवः प्रकृतिः सर्वा संभाष्योत्थाप्य विर्यवान् ।

சுக்ரீவ: ப்ரகூதி: சர்வா சம்பாஸ்யோத்யாய விர்யவான் ॥

ஆதூர்ஸ்த:புர சீமய ப்ரவிஷ: மஹாந: ॥
ஸுக்ரீவ: ப்ரக்ருதீ: ஸர்வா: ஸம்பாஷ்யோத்தாப்ய விர்யவான் ॥

22

விர்யவான்	- விர்யவானும்
மஹாபல:	- மகா ஆற்றலுடையவனுமான
ஸுக்ரீவ:	- சுக்ரீவன்
ப்ரக்ருதீ:	- பிரஜைகள்
ஸர்வா:	- எல்லோரையும்
உத்தாப்ய	- எழுந்திருக்கச்செய்து,
ஸம்பாஷ்ய	- முகமன் கூறி,
ப்ரதூது:	- தமையனது
ஸௌம்யம்	- மனோகரமாயிருக்கிற
அந்த:புரம்	- அந்தப்புரத்திற்கு
ப்ரவிஸேஸு	- போனான்.

प्रविश्य त्वभिनिष्कान्तं सुग्रीवं वानरर्षभम् ।

அநிஷ்ய த்வபிநிஷ்காந்தம் சுக்ரீவம் வானரர்ஷபம் ॥

ப்ரவிஸ்ய த்வபிநிஷ்க்ரந்தம் ஸுக்ரீவம் வானரர்ஷபம் ॥
அப்யவிஞ்சந்த ஸுஹ்ருத: ஸஹஸ்ராஷுமிவாமர: ॥

23

அமர:	- தேவர்கள்
ஸஹஸ்ராஷுமி	- இத்திரினை
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஸுஹ்ருத:	- நண்பர்கள்
ப்ரவிஸ்ய	- புருந்து,
து	- உடனே

அபிரிஷ்க்ராந்தம் - வந்துசேர்ந்த
வாநரர்ஷபம் - வானரோத்தமனான
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனை
அப்யஷிஞ்சந்த - பட்டாபிஷேகஞ் செய்து வைத்தார்கள்.

तस्य पाण्डरमाजुष्ठश्च हेमपरिष्कृतम् ।

शुक्लं च बालव्यजने हेमदण्डे यशस्करे ॥

தல்ய பாண்டரமாலுறும்புச் சதாம் ஹேமபரிஷ்க்ருதம் ।
ஸுக்லே ச வாலவ்யஜ்னே ஹேமதண்டே யஸஸ்கரே ॥

தல்ய - அவருக்கு
ஹேம பரிஷ்க்ருதம் - பொன் கைப்பிடிப்புடைய
பாண்டுரம் சதாம் - வெண் குடையையும்
ஸுக்லே - வெண்
வாலவ்யஜ்னே ச - சாமரங்களையும்
யஸஸ்கரே - அழுவிய
ஹேம தண்டே - பொன் தடிகளையும்
ஆஜுஹரு: - கொண்டு வந்தார்கள்.

तथा सर्वाणि रत्नानि सर्व्वीजीषधानि च ।

सखीराणां च वृक्षाणां प्ररोहान् कुसुमानि च ॥

ததா ஸர்வாணி ரத்தநாதி ஸர்வபீஜெளஷ்தாதி ச ।
ஸக்ஷீராணாம் ச வ்ருக்ஷாணாம் ப்ரரோஹான் குஸுமாநி ச ॥

शुक्लानि चैव वखाणि श्वेतं चैवासुलेपनम् ।

सुगन्धिनि च मात्स्यानि स्थलजान्यसुजानि च ॥

ஸுக்லாநி சைவ வஸ்த்ராணி ஸ்வேதம் சைவாநுலேபனம் ।
ஸுகந்தீநி ச மால்யாநி ஸ்தலஜ்யான்யம்புஜாநி ச ॥

चन्दनानि च दिव्यानि गन्धाश्च विविधान् ॥

अक्षतं जातरूपं च प्रियं मुमुक्षुसिपिषी ॥

சந்தநாதி ச திவ்யானி கந்தாம்ஸ்ச விவிதான் புஹுடன் ।
அக்ஷதம் ஜாதரூபம் ச ப்ரியங்குமது ஸப்பிஷீ ॥

दधि चर्म च वैयाघ्रं वराही चायुपानहौ ॥

ததி சர்ம ச வையாக்ரம் வாராஹீ சாப்யுபாநஹௌ ॥

समालम्भनमादाय रोचनां समनःशिलां ॥

आजमुस्तत्र मुदिता वराः कन्यास्तु षोडश ॥

ஸமாலம்பந மாதாய ரோசநாம் ஸமந:ஸிலாம் ।

ஆஜம்முஸ்தத்ர முதிதா வரா: கன்யாஸ்து ஷோடஸம் ॥

28

ஷோடஸ - பதினாறு
வரா: - சிறந்த
கன்யா: - கன்னிகைகள்
தத்ர - அப்பொழுது
முதிதா: - உள்ளம் பூரித்தவர்களாம்
ததா ச - ஆளுக்கொன்றாய்
ஸர்வாணி - எல்லா
ரத்தநாதி - ரதனங்களையும்,
ஸர்வபீஜெளஷ்தாதி ச - பலவித தன்யங்களையும், மூலிகைகளின்
ரஸங்களையும்,
ஸக்ஷீராணாம் - பாலுள்ள
வ்ருக்ஷாணாம் - மரங்களுடைய
ப்ரரோஹான் ச - தளிர்களையும்,
குஸுமாநி ச - புஷ்பங்களையும்,
ஸுக்லாநி - வெண்
வஸ்த்ராணி ச ஏவ - ஆடைகளையும்,
ஸ்வேதம் - வெண்
அநுலேபனம் ச ஏவ - பூச்சையும்,
ஸுகந்தீநி - மணங்கமழும்
மால்யாநி ச - மாலைகளையும்,
ஸ்தலஜானி - ரோஜாப்புஷ்பங்களையும்,
அம்புஜாநி ச - திவ்விய
திவ்யானி - சந்தனங்களையும்,
சந்தநாதி ச - பல
பஹுடன் - நானாவித
விவிதான் - வாசனைத் திரவியங்களையும்,
சுந்தரூபம் ச - மஞ்சளும் குங்குமமுமடபட்ட
அக்ஷதம் ச - அக்ஷதையையும்,
ப்ரியங்குமது ஸர்வபீஜெளஷ்தாதி ச - தேனையும், நெய்யையும்,
ததி - தயிரையும்,
வையாக்ரம் சர்ம ச - புலித்தோலையும்,
வாராஹி - பன்றித்தோலில் செய்த
உபாநஹௌ அபி ச - இரு பாதரகைகளையும்,
ஸமாலம்பநம் - சமாலம்பனமெனும் ஓர்வகை மெய்பூச்சையும்,
ஸமந: ஸிலாம் - மனோசிலையுடன் கூடிய
ரோசநாம் - ரோசனையையும்,
ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,
ஆஜக்மு: - வந்துசேர்ந்தார்கள்.

ततस्तं वानरश्रेष्ठं यथाकालं यथाविधि ।

रत्नैर्वस्त्रैश्च भक्ष्यैश्च तोषयित्वा द्विजवर्गान् ॥

ததஸ்தே வாநரஸ்ரேஷ்டம் யதாகாலம் யதாவிதி ।
ரதணாவஸ்தஸ்யஸ்ச பக்ஷையஸ்ச தோஷயித்வா த்விஜ்ஜ்ஞபுண் ॥ 29

ततः कुशपरिस्तीर्णं समिद्धं जातवेदसम् ।

मन्त्रपूतेन हविषा हुत्वा मन्त्रविदो जनाः ॥

தத: குசபரிஸ்தீர்ணம் சமித்தம் ஜாதவேதஸம் ।

மந்த்ர பூதேந ஹவிஷா ஹுத்வா மந்த்ரவிதோ ஜநா: ॥ 30

ततो हेमप्रतिष्ठाने वरास्तरणसंवृते ॥

प्रासादशिखरे रम्ये चित्रमात्योपशोभिते ॥

ததோ ஹைம ப்ரதிஷ்டானே வராஸ்தரணஸம்வ்ருதே ।

ப்ராஸாத ஸிகரே ரம்யே சித்ரமால்யோபஸோபிதே ॥ 31

प्राङ्मुखं विविधैर्मन्त्रैः स्थापयित्वा वरासने ।

नदीनदभ्यः संहृत्य तीर्थभ्यश्च समन्ततः ॥

ப்ராங்முகம் விவிதம்ந்த்ரைய: ஸ்தாபயித்வா வராஸனே ।

நதீநதேப்ய: ஸம்ஹ்ருத்ய தீர்தேப்யஸ்ச ஸமந்தத: ॥ 32

आहृत्य च समुद्रभ्यः सर्वभ्यो वानरर्षभाः ।

अपः कनककुम्भेषु निधाय विमलाः शुभाः ॥

ஆஹ்ருத்ய ச ஸமுத்ரேப்ய: ஸர்வேப்யோ வானரர்ஷபா: ।

அப: கனககும்பேஷு நிதாய விமலா: ஸுபா: ॥ 33

शुभैर्वृषभभृङ्गैश्च कलशैश्चापि काश्यपेः ।

शास्त्रछटेन विधिना महर्षिर्विहितेन च ॥

ஸுபைர்வ்ருஷ்ப ஸ்ருங்கைஸ்ச கலசைஸ்சாபி காஞ்சணை: ।

ஸாஸ்த்ர த்ருஷ்டேந விதிநா மஹர்ஷிவிஹிதேந ச ॥ 34

गजौ गवाक्षौ गवयः शरभौ गन्धमादनः ।

मैन्दश्च द्विविदक्षय हनुमाआम्बवानलः ॥

கஜோ கவாஷோ கவய: ஸரபோ கந்தமாதன: ।

மெந்தஸ்ச த்விவிதக்ஷய ஹனுமாஞ்ஜாம்பவானந: ॥ 35

अभ्यषिञ्चन्त सुग्रीवं प्रसन्नेन सुगन्धिना ।

संलिलेन सहस्राक्षं वसवो वासवं यथा ॥

அப்யஷிஞ்சந்த ஸுக்ரீவம் ப்ரஸந்நேந ஸுகந்திநா ।

ஸலிலேந ஸஹஸ்ராக்ஷம் வஸவோ வாஸவம் யதா ॥ 36

தத: - அப்பொழுது

தே: - அவர்கள்

யதாகாலம் - உசிதகாலத்தில்

யதாவிதி - விதிமுறைப்படி

ரதணை:	- ரதனங்களாலும்,
வஸ்தரை: ச	- வஸ்திரங்களாலும்,
பக்ஷயை: ச	- பக்ஷயங்களாலும்,
த்விஜர்ஷபான்	- பிராமணோத்தமர்களை
தோஷயித்வா	- திருப்தி பண்ணிவிட்டு,
தத:	- அதன்மேல்
மந்த்ரவித:	- வைதிக
ஜநா:	- பிரஜைகள்
குசபரிஸ்தீர்ணம்	- தர்ப்பனங்கள் பரப்பப்பெற்றதும்
ஸமித்தம்	- ஜவலிக்கும்
ஜாதவேதஸம்	- அக்னியில்
மந்த்ரபூதேந	- மந்திரங்கள் ஜபிக்கப்பெற்ற
ஹவிஷா	- ஹவிரீனால்
ஹுத்வா	- ஹோமம் செய்துவிட்டு,
தத:	- அதன்பின்னர்
ஹைம ப்ரதிஷ்டானே	- பொன்னாசனத்தை உடையதும்,
வராஸ்தரணஸம்வ்ருதே	- சிறந்த விரிப்பு பரப்பப்பெற்றதும்,
ப்ராஸாத ஸிகரே	- கோயிலைநிகர்த்த கோபுரமுடையதும்,
ரம்யே	- அழகாகிருக்கிறதும்,
சித்ரமால்யோப	- பலவித மாலைகளால் அழகுபாய்ந்த
ஸோபிதே	- விளங்குகிறதுமான
வராஸனே	- சிறந்த சிங்காதனத்தின் மீது
வானரஸ்ரேஷ்டம்	- வானரோத்தமனான
ஸுக்ரீவன	- ஸுக்ரீவனை
விவித:	- பலவகை
மந்த்ர:	- ஜபங்களை ஜபித்து
ப்ராங்முகம்	- கிழக்குமுகமாய்
ஸ்தாபயித்வா	- வீற்றிருக்கச்செய்து
கஜ:	- கஜன்,
கவாக்ஷ:	- கவாக்ஷன்,
கவய:	- கவயன்,
ஸரப:	- சரபன்,
கந்தமாதன:	- கந்தமாதனன்,
மைந்த: ச	- மைந்தன்,
த்விவித:	- த்விவிதன்,
ஹனுமான்	- ஹனுமான்,
ஜாம்பவான்	- ஜாம்பவான்,
நன: ச	- நனன், ஆகிய இந்த
வானரர்ஷபா:	- வானரோத்தமர்கள்
ஸமந்தத:	- எங்குமிருந்து
தீர்தேப்ய:	- புண்ணகேத்திரங்களாகிய

நதீநதேப்ய: ச	- கிழக்குநோக்கி ஓடும் நதிகளிலிருந்தும்
ஸர்வேப்ய:	- எல்லா
ஸமுத்ரேப்ய: ச	- சமுத்திரங்களிலிருந்தும்
லிமலா:	- சுத்தமான
ஸுபா:	- புண்ப
அப:	- தீர்த்தங்களை
கனக கும்பேஷு	- பொற்குடங்களில்
ஸம்ஹருத்ய	- எடுத்து
ஆஹ்ருத்ய	- கொண்டு வந்து
நிதாய	- வைத்து
காஞ்சனை:	- பொன்
கலஸை: ச அபி	- கலசங்களாலும்
ஸுபை:	- புண்ப
வ்ருஷப ஸ்ருங்கை: ச மாட்டுக் கொம்புகளாலும் (அதாவது இவைகளில் அந்த தீர்த்தங்களை நிரப்பி)	
ஸாஸ்த்ர த்ருஷ்டேந-	- சாஸ்திரங்களில் கண்ட
விதிநா	- விதிப்பிரகாரமும்
மஹர்ஷி விஹிதேந ச-	- வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட விதிப்பிரகாரமும்
ப்ரஸந்தேந	- மந்திரமோதிப் புனிதமாக்கப்பட்ட
ஸுகந்திநா	- நறுமணங்கமழும்
ஸலிலேந	- தீர்த்ததால்
வஸவ:	- வசுக்கள்
ஸஹஸ்ராசுக்ம்	- ஆயிரம் கண்ணனான
வாஸவம்	- தேவேந்திரனை
யதா	- எவ்வாறோ அவ்வாறே
அப்யஷிஞ்சந்த	- அபிஷேகம் செய்தார்கள்.
அபிஷித் து சூரிவ சர்வ வானஸ்யவா: ।	
மயுகுஸுமஹாத்மானி க்ஷாஸ்த்ர சஹஸா: ॥	
அபிஷித்தே து ஸுக்ரீவே ஸர்வே வாத்ரபங்கவா: ।	
ப்ரகருஸுர மஹாத்மானே ஹருஷ்டாஸ்த்ர ஸஹஸ்ஸர: ॥	
ஸுக்ரீவே	- சுக்ரீவன்
அபிஷித்தே து	- அபிஷேகம் பெற்றவுடன்
தத்ர	- அவ்விடத்தில்
மஹாத்மாந:	- மகாத்மாக்களான
ஸஹஸ்ஸர:	- அநேகாயிரம்
வாத்ரபங்கவா:	- வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே	- எல்லோரும்
ஹ்ருஷ்டா:	- மகிழ்ச்சியுற்றவர்களாய்
ப்ரகருஸுர:	- ஆரவாரித்தார்கள்.

रामस्य तु वचः कुर्वन् सुग्रीवो हरिपुंगवः ।
अङ्गदं संपरिष्यज्य यीवराज्येऽस्यैषेचयत् ॥

ராமஸ்ய து வச: குர்வன் ஸுக்ரீவோ ஹரிபுங்கவ: ।
அங்கதம் ஸம்பரிஷ்யஜ்ய யௌவராஜ்யேயே ப்யஷேசயத் ॥

ஹரிபுங்கவ:	- வானரோத்தமனான
ஸுக்ரீவ:	- சுக்ரீவன்
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
வச: து	- ஆக்கினையையே
குர்வன்	- சிரமேற்கொண்டு
அங்கதம்	- அங்கத்தை
ஸம்பரிஷ்யஜ்ய	- கட்டித்தழுவி
யௌவராஜ்யே	- யுவராஜாவாய்
அப்யஷேசயத்	- முடிசூட்டினான்.

अङ्गदे वाभिषिक्ते तु सानुकोशाः प्रयक्ष्मः ।

சாஸ்த்ர சாபிஷித் து சானுகோசா: ப்ரயக்ஷம: ॥

அங்கதே சாபிஷித்தே து ஸாநுக்ரோஸா: ப்லவங்கமா: ।
ஸாநு ஸாந்த்விதி ஸுக்ரீவம் மஹாத்மானோ ப்யபூஜயன் ॥

அங்கதே	- அங்கதன்
அபிஷித்தே து	- யுவராஜாவாய் பட்டாபிஷேகம் பெற்றதும்
ஸாநுக்ரோஸா:	- அவனிடம் வாத்ஸல்யமுடைய
மஹாத்மாந:	- மகாத்மாக்களாகிய
ப்லவங்கமா:	- வானர்கள்
ஸுக்ரீவம்	- சுக்ரீவனைப் பார்த்து
ஸாநு	- 'நன்று
ஸாநு	- 'நன்று'
இதி ச	- என்று சொல்லிக்கொண்டே
அப்யபூஜயன்	- புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள்.

रामं चैव महात्मानं लक्ष्मणं च पुनः पुनः ।

ராமம் சைவ மஹாத்மானம் லக்ஷ்மணம் ச புன: புன: ।

ராமம் சைவ மஹாத்மானம் லக்ஷ்மணம் ச புன: புன: ।
ப்ரீதாஸ்ச துஷ்டேவ: ஸாவே தாத்ருஸே தத்ர வர்திதி ॥

தத்ர	- அவ்விடத்தில்
தாத்ருஸே	- அப்படி
வர்திதி	- நடக்கும் விஷயத்தில்
மஹாத்மானம்	- மகாத்மாவாகிய
ராமம் ச ஏவ	- ஸ்ரீராமரையும்
லக்ஷ்மணம் ச	- லக்ஷ்மணரையும்
ஸாவே ச	- எல்லோரும்

ப்ரீதா: - உள்ளம் பூரித்தவர்களாய்
புன: புன: - இன்னுமதிகமாய்
துஷ்டுவு: - புகழ்ந்தார்கள்.

ஹஸ்யுஜனாகிரிபா பதாஹஸ்யஜனாமிதா ।

ஹஸ்வ நகரி ரம்யா கிஷ்கிந்தா கிரிகஹவரே ॥

ஹருஷ்ட புஷ்ட ஐநாக்கீர்ணா பதாகாத்வஜு சோபிதா ॥

பபூவ நகரீ ரம்யா கிஷ்கிந்தா கிரிகஹவரே ॥

கிரிகஹவரே - மலைக்குகையிலிருந்து

ரம்யா - அழகிய

கிஷ்கிந்தா நகரீ - கிஷ்கிந்தாநகர்

ஹருஷ்ட புஷ்ட - களித்து குறையற்ற வாழ்வுற்ற ஜனங்கள்

ஐநாக்கீர்ணா - நிறைந்ததாயும்

பதாகாத்வஜு சோபிதா - கொடிமரங்கள், கொடிகள் இவைகளால்

அழகுற்றதாயும்

பபூவ - விளங்கிற்று.

निवेश समय तदा महात्मने महाभिवेकं कपिवाहिनीपतिः ।

रमां च मायां प्रतिलम्ब्य वीर्यवानवाप राज्यं त्रिदशाधिपो यथा ॥

நிவேத்ய ராமாய ததா மஹாத்மனே

மஹாபிஷேகம் கபிவாஹிநீபதி: ।

ருமாம் ச பார்யாம் ப்ரதிஸ்ய விர்யவான்

அவாப ராஜ்யம் த்ரிதஸாதிபோ யதா ॥

விர்யவான் - விரியசாலியான அவன்

கபிவாஹிநீபதி: பதி: - வானர சைன்யங்களுக்கு மன்னனாக

ததா - அப்பொழுது

மஹாபிஷேகம் - மகாபிஷேகத்தை

மஹாத்மனே - மகாத்மாவான

ராமாய - ஸ்ரீராமருக்கு

நிவேத்ய - தெரியப்படுத்திவிட்டு,

த்ரிதஸாதிப: - த்ரிதிரன்

யதா - போலவே

பார்யாம் - தர்மபுத்தியான

ருமாம் - ருமையை

ப்ரதிஸ்ய - அடைந்து,

ராஜ்யம் ச - ராஜ்யத்தையும்

அவாப - அடைந்தான்.

தித்யாஷ்டே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வாஸ்கீரீயே ஆதிமஹேயே
சுத்யம்ஸுதி ஸுத்யம்ஸிகபாயம் ஸந்த்யுதித்யாயம் கிஷ்கிந்தா கணம்
ஸாக்கீரீயாஷ்டே நாம ஷுட்கீரீயா: ஸங்க: ॥

ஸப்த விம்ஸா: ஸங்க: - 27

अभिविक्तं तु सुग्रीवे प्रविष्टे वानरे गुहम् ।

आजगाम सह भ्रात्रा रामः प्रवर्णं गिरिम् ॥

அபிவிக்க்தே து ஸுக்ரீவே ப்ரவிஷ்டே வானரே குஹம் ।

ஆஜகாம ஸஹ ப்ராத்ரா ராம: ப்ரவ்ரணம் கிரிம் ॥

வாடூல்மூகசங்குத் சிஹிம்ஸதீவீதம் ॥

நானாபூஸலதாயூத் வதுபாடபஸங்குலம் ॥

ஸாந்தூலம்ருகஸங்குஷ்டம் ஸிம்ஹைர் பீம தரைர் வ்ருதம் ।

நாநா குலம் லதாகூடம் பஹுபாதபஸங்குலம் ॥

ந்ரஸவானரகுபுஷ்டம்ஜரிஷி நிவேதனம் ॥

மேகராஸிநிபி சீல நிய்ய சூயிஜலாஸ்யம் ॥

ருஷவாநர கோபுச்சைர் மாஜ்ஜாஸரஸ்ச நிஷேவிதம் ।

மேகராஸிநிபம் ஸைஸம் நித்யம் ஸாசிஜலாஸ்யம் ॥

வாநரே - வானரனான

ஸுக்ரீவே - சுக்ரீவன்

அபிஷேகம் - பெற்று

குஹம் - குகைக்குள்

ப்ரவிஷ்டேது - போய்ச்சேர்ந்த பின்னர்

ராம: - ஸ்ரீராமர்,

ப்ராத்ரா - தம்பியோடு

ஸஹ - கூடவே

ஸாந்தூலம்ருக - புலிகளாலும் மான்களாலும் சப்திக்கப்

பெற்றதும்,

பீம தரை: - மிகவும் பயங்கரமான

ஸிம்ஹை: - சிங்கங்களால்

வ்ருதம் - நிறையப்பெற்றதும்,

நாநா குலம் லதாகூடம் - பலவகைப் புதர்களாலும், செடிகளாலும்,

கொடிகளாலும் மூடப்பட்டதும்,

பஹுபாதப ஸங்குலம் - பல விருகங்களடர்ந்ததும்,

ருக்ஷ வாநர கோபுச்சை: - கருடன், வானரங்கள், கோபுச்சைகள் இவைகளாலும்,

மாஜ்ஜாரை: ச - பூனைகளாலும்

நிஷேவிதம் - வசிக்கப்பெற்றதும்,

மேகராஸிநிபம் - மேகராஸியை நிகர்த்ததும்,

நித்யம் - எக்காலத்திலும்

ஸாசிஜலாஸ்யம் - பரிசுத்தமான நீருறுகளுள்ளதுமான

ப்ரஸ்ரவணம் கிரிம் - பிர்ஸ்ரவணகிரி என்ற
ஸைலம் - மலைக்கு
ஆஜகாம - சென்றார்.

तस्य शैलस्य शिखरे महतीमायतां गुहाम् ।

प्रत्यगृणत वासार्थ रामः सीमित्रिणा सह ॥

தஸ்ய ஸைலஸ்ய ஸிகரே மஹதீமாயதாம் குஹாம் ।
ப்ரத்யக்ருஹ்ணத வாஸார்தம் ராம: ஸௌமித்ரிணாஸஹ ॥

ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸௌமித்ரிணா - லக்ஷ்மணரோடு
ஸஹ - கூட
வாஸார்தம் - வஸிப்பதற்கு
தஸ்ய - அந்த
ஸைலஸ்ய - மலையினது
ஸிகரே - உச்சியில்
ஆயதாம் - விசாலமானது
மஹதீம் - பெரியதுமான
குஹாம் - குகையொன்றை
ப்ரத்யக்ருஹ்ணத - கண்டுக்கொண்டார்.

वृत्वा च समयं सीम्यः सुग्रीवेण सहानघः ।

कालयुक्तं मह्वाक्यमुवाच रघुनन्दनः ॥

க்ருத்வா ச ஸமயம் ஸௌம்ய: ஸுக்ரீவேண ஸஹானக: ।
காலயுக்தம் மஹத்வாக்ய முவாச ரகுநந்தன: ॥

विनीतं धातरं धाता लक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनम् ॥

விநீதம் ப்ராதரம் ப்ராதா லக்ஷ்மணம் லக்ஷ்மிவர்தனம் ॥

ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவனோடு
ஸஹ - கூட
ஸமயம் - ஒரு ஒப்பந்தத்தை
க்ருத்வாச - ஏற்படுத்திக்கொண்டு,
அநக: - புன்யாத்மாவும்
ஸௌம்ய: - சாந்தமூர்த்தியும்,
ப்ராதா - தமையனுமான
ரகுநந்தன: - ஸ்ரீராமர்,
விநீதம் - சொற்படி நடக்கிறவரும்,
லக்ஷ்மிவர்தனம் - நற்பெயரை வளர்க்கிறவரும்,
ப்ராதரம் - தம்பியுமான
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து

4

5

காலயுக்தம் - சமயத்திற்கேற்றதும்
மஹத் - சிறந்ததுமாகிய
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னார்.

इयं गिरिगुहा रम्या विशाला युक्तमाकृता ।

अस्यां वसाव सीमित्रं वर्षरात्रमरिन्दम् ॥

இயம் கிரிகுஹா ரம்யா விஸாலா யுக்தமாருதா ।
அஸ்யாம் வஸாவ ஸௌமித்ரே வர்ஷராத்ரமரிந்தம் ॥

இயம் - இந்த
கிரிகுஹா - மலைக்குகையானது
ரம்யா - அழகாயிருக்கிறது,
விஸாலா - பெரியதாயும்,
யுக்தமாருதா - காற்றோட்டமுற்றதாயுமிருக்கிறது.
அரிந்தம் - எதிலும் ஜயசாலியான
ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணர்
அஸ்யாம் - இதில்
வர்ஷராத்ரம் - மழைக்காலத்தை
வஸாவ - கழிப்போம்.

गिरिशुक्लमिदं रम्यमुन्नतं पार्थिवात्मज ।

शैताभिः कृष्णताम्रभिः शिलाभिरुपशोभितम् ॥

கிரிஸ்ருக்மிதம் ரம்ய முந்நதம் பார்திவாத்மஜ் ।
ஸ்வேதாभि: க்ருஷ்ணதாம்ராபி: ஸிலாபிருபஸோபிதம் ॥

नानाधातुसमाकीर्णं दरीनिर्झरशोभितम् ।

विविधवृक्षमण्डिष चारु चित्रलतावृतम् ॥

நாநா தாது ஸமாகீர்ணம் தரீநிர்ஜர ஸோபிதம் ।
விவிதௌர் வ்ருக்ஷஷண்டைஸ்ச சாரு சித்ரலதாவ்ருதம் ॥

नानाविहगसंचुष्टं मयूरवनादितम् ।

मालसीकुन्दगुल्मिष सिन्दुवारकुण्टकः ॥

நாநாவிஹக ஸங்குஷ்டம் மயூர்வநாதிதம் ।
மாலதீ குந்தகுல்மைஸ்ச ஸிந்து வார குரண்டகை: ॥

कदंबार्जुनसर्पिंश्च पुष्पितैरुपशोभितम् ॥

கதம்பார்ஜுன ஸர்ணைஸ்ச புஷ்பிதௌ ருப ஸோபிதம் ॥

பார்திவாத்மஜ - ராஜகுமாரர்
இதம் - இந்த

6

7

8

9

10

கிரிஸ்ருங்கம்	- மலைக்கொடுமுடி.
ரம்பம்	- அழகாயிருக்கிறது.
உந்தம்	- உயரமாயிருக்கிறது.
ஸ்வேதாபி:	- வெளுத்த
க்ருஷ்ணதாமராபி:	- கறுத்துச்சிவந்த
ஸிலாபி:	- கற்களால்
உபஸோபிதம்	- அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறது.
நாநா தாது ஸமாகீர்ணம்	- பலவகை தாதுக்களால் நிறைந்திருக்கிறது.
தரீ நிர்ஜூர ஸோபிதம்	- குகைகளாலும், அருவிகளாலும் அழகு வாய்ந்து விளங்குகிறது.
விவிதை:	- பலவகை
வ்ருக்ஷக்ஷண்டை:	- மரச்சோலைகளாலும்
சாரு	- அழகாய்
சித்ரலதா வ்ருதம்	- பலவகைக் கொடிகளால் நிறத்ததாயிருக்கிறது.
நாநா விஹக	- பலவகைப் பறவைகளால் சப்திக்கப் பெற்றது.
ஸங்குஷ்டம்	- மயில்களின் ஒலிகளால் ஒலிக்கப் பெற்றதும்.
மயூரவநாதிதம்	- மாலநீ குந்தகுல்மை:
மாலநீ குந்தகுல்மை:	- மாலநீ, குருத்தமிவைகளின் புதல்களாலும்
ஷிந்து வார	- வெண்ணொச்சி, குரிஞ்சி, இவைகளாலும்
குரண்டகை:	- பூத்த
புஷ்பிகை:	- கதம்பார்த்துணலார்த்தை:
கதம்பார்த்துணலார்த்தை:	- கட்டம்பு, மருது ஆக்சா மரங்களாலும்,
உபஸோபிதம்	- அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறது.
इयं च नलिनी रम्या फुल्लपङ्कजमण्डिता ।	
नातिदूरं गुहाया नी भविष्यति नृपास्य ॥	
இயம் ச நளினீ ரம்யா புல்லபங்கஜமண்டிதா ।	
நாதிதூரே குஹாயா நௌ பவிஷ்யதி ந்ருபாத்மஜ ॥	11
ந்ருபாத்மஜ	- ராஜகுமார
இயம்	- இந்த
புல்லபங்கஜ	- மலர்ந்த தாமரைப் புஷ்பங்கள் நிறைந்து
மண்டிதா	
ரம்யா	- அழகுவாய்ந்த
நளினீ	- தாமரை ஒடை
நௌ	- நமது
குஹாயா:	- குகைக்கு
நாதிதூரே ச	- சமீபத்திலேயே
பவிஷ்யதி	- இருக்கிறது.

प्रापुदस्त्रावणे देवे गुहा सायु भविष्यति ।

पञ्चद्विवीक्षता सीम्य निवातेय भविष्यति ॥

ப்ராபுதக்ப்ரவணே தேஸே குஹா ஸாது பவிஷ்யதி ।
பஸ்ஸாஸைவோந்ததா ஸௌம்ய நிவாதேயம் பவிஷ்யதி ॥

12

ஸௌம்ய	- அப்பா
குஹா	- குகை
ப்ராகுதக் ப்ரவணே	- வடகிழக்குதாழ்வரையான
தேஸே	- பிரதேசத்தில்
ஸாது	- மிக இனிதாய்
பவிஷ்யதி	- இருக்கிறது.
இயம்	- இந்த
புஸ்ஸாத் இவ	- மேற்கிலோ
உந்ததா	- உயர்ந்ததாய்
நிவாதா ச	- காற்றிறக்கண்சலாயும்
பவிஷ்யதி	- இருக்கிறது.

गुहायि च सीमित्रे शिला समतला युगा ।

पञ्चणा विवायता च मित्राञ्जनचयोपमा ॥

குஹாத்வாரே ச ஸௌமித்ரே ஸிலா ஸமதலா ஸாபமா ।
ஸ்ஸஞ்ஞா சைவாயதா சைவ பிந்தாஞ்ஞாஸ்யோபமா ॥

13

ஸௌமித்ரே	- லக்ஷ்மணர்
குஹாத்வாரே	- குகையின் முன்பாகத்தில்
ஸிலா ச	- பாறையும்
ஸமதலா ச	- சமமான தலமுடையதாயும்,
ஸாபா ஏவ	- அழகாயும்,
ஸ்ஸஞ்ஞா ச	- வழவழப்பாயும்,
ஆயதா ஏவ	- விசாலமரையும்,
பிந்தாஞ்ஞாஸ்யோபமா	- தனித்துக்கிடக்கும் அஞ்ஞமலைக்கு நிகராயிருக்கிறது.

गिरिवृक्षमिदं तात पश्य क्षीतरतः युगम् ।

मित्राञ्जनचयाकारमन्मीथरनिबोध्यितम् ॥

கிரிஸ்ருங்கமிதம் தாத பஸ்ய க்ஷேத்தரத: ஸாபம் ।
பிந்தாஞ்ஞாஸ்யாகாரமம்போதரமிவோத்திதம் ॥

14

दक्षिणस्यामिप दिशि स्थितं शैतमिदाम्बरम् ।
कलासविस्तरप्रख्यं नानाघातुविभूषितम् ॥

பேராபிதா - அழகாய்
பாதி - விளங்குகிறது.
शतशः पक्षिसङ्घेन तानानादेविनादिता ।
अन्योन्यमतिरन्ध्रं यन्वाकिलकृता ॥

ஸதஸ: பக்ஷி ஸங்கைஸ்ச நநாநாநாதைவிநாதிதா ।
அன்யோன்யம் திரக்ஷைஸ்ச சக்ரவாகைரஸங்க்ருதா ॥
நாநா நாதை: - பலவகை ஒலிகளைச் செய்யும்
பக்ஷி ஸங்கை: ச - பக்ஷிக்கூட்டங்களால்
ஸதஸ: - நூற்றுக்கணக்காக
விநாதிதா - ஒலிபெற்று விளங்கிற்று;
ஏகைகம் - ஒன்றோடொன்று
அநுரக்தை: - அன்புள்ள
சக்ரவாகை: ச - சக்கரவாகங்களாலும்
அஸங்க்ருதா - அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறது.

पुलिनैरतिरन्ध्रं हंससारससंविताः ।

महसन्तीय भात्येषा नारी सर्वविभूषिता ॥

புலிநைநரதி ஸம்யைஸ்ச ஹம்ஸ ஸாரஸஸேவிதை: ।
ப்ரஹஸந்தீவ பாத்யேஷா நாரீ ஸர்வவிபூஷிதா ॥
ஹம்ஸ ஸாரஸ - ஹம்ஸங்கள், ஸாரஸங்கள் இவைகளால்
ஸேவிதை: - தங்கப்பெற்று
அதிரம்யை: ச - மிக்க அழகிய
புலிநை: - மணந்திட்டுக்களால்
நாநா ரத்ன விபூஷிதா - பலவகையாபரணங்களணிந்த
ப்ரஹஸந்தீ - புன்னகையுற்ற ஒரு பெண்
இவ - போல
ஏஷா - இது (நதி)
பாதி - விளங்குகிறது.

कचचिशीलोत्पलैश्छना भाति रत्नोत्पलैः कचिवत् ।

कचचिदामाति शुक्लं दिव्यं कुमुदकुम्भलैः ॥

க்வசிண் நீலோத் பஸஸ்சந்ந பாதி ரக்தோத் பஸஸ: க்வசித் ।
க்வசிதாபாதி ஸங்கைஸ்ச திவ்யை: குமுதகுட்டமலை: ॥
க்வசித் - சிலவிடங்களில்
நீலோத் பஸஸ்சந்நா - கருநெய்தல்களால் வியாப்தமாயிருக்கிறது,
க்வசித் - சிலவிடங்களில்
ரக்தோத் பஸஸ: - செங்கழுநீர் புஷ்பங்களால்
பாதி - அழகுற்று விளங்குகிறது.

20

21

22

विष्कृतिता कान्ठम् - இருபத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

4207

க்வசித் - சிலவிடங்களில்
ஸங்கை: - வெண்மையான
திவ்யை: - அழகிய
குமுதகுட்டமலை: ச - ஆம்பல் மொட்டுக்களாலும்
ஆபாதி - விளங்குகிறது.

पारिप्लवसतैर्जुष्टा बहिष्पक्षिषानादिता ।

रमणीया नदी सीम्य मुनिसङ्घनिषेविता ॥

பாரி ப்லவ ஸதைர்ஜுஷ்டா பஹிஷ்ண க்ரௌஞ்சநாதிதா ।
ரமணியா நதீ ஸௌம்ய முனிஸங்கை நிஷேவிதா ॥
ஸௌம்ய - அப்பா
நதீ - நதியானது
பாரி ப்லவ ஸதை: - பல நீர்ப்பறவைகளால்
ஜுஷ்டா - விளங்குகிறது
பஹிஷ்ண க்ரௌஞ்ச - மயில்களாலும் அன்றில்களாலும் ஒலிக்கப்
நாதிதா - பெற்றதும்
முனிஸங்கை: - முனிகணங்களால் வசிக்கப்பெற்றதுமாய்
ரமணியா - வெகுரமணியமாயிருக்கிறது.

23

पश्य चन्दनवृक्षाणां पङ्क्तिः सुरचिता इव ।

कुसुमानां च दृश्यन्ते मनसोविदिताः समम् ॥

பஸ்ய சந்தநவ்ருக்ஷாணாம் பங்க்தி: ஸுரசிதா இவ ।
குகுபாநாம் ச த்ருஸ்யந்தே மனஸேவோதிதா: ஸமம் ॥
சந்தந வ்ருக்ஷாணாம் - சந்தன மரங்களுடைய
பங்க்தி: - வரிசைகளை
ஸுரசிதா: இவ - அழகாய் வைக்கப்பட்டவை போலிருப்பதை
ப்ஸ்ய - பார்க்க
குகுபாநாம் ச - மருதமரங்களின் வரிசையும்
மனஸா - மனத்திலே நினைக்க
ஸமம் - ஏககாலத்தில்
உதிதா: இவ - தோன்றியவைகள் போலவே
த்ருஸ்யந்தே - காணப்படுகின்றன.
அஹி சுரமணியோடய் தேவ: யதுநிபுடன் ।

24

इह रस्याव सीमित्रे साध्वत्र निवसावह ॥

அஹோ ஸுரமணியோர்யம் தேஸ: ஸத்குநிஷேதந ।
இஹ ஸம்யாவ ஸௌமத்ரே ஸாத்வத்ர நிவஸாவஹை ॥
ஸத்கு நிஷேதந - சத்குக்களின் கொட்டமடக்கும்
அஹோ ஸௌமத்ரே - ஒலக்கமணம்

25

அயம்	- இந்த
தேஸ:	- இடமானது
ஸுரமணீய:	- மிக அழகாயிருக்கிறது
இஹ	- இவ்விடத்தில்
ரம்ஸ்யாவ	- சந்தோஷமுறுவோம்;
அத்ர	- இவ்விடத்தில்
ஸாது	- சுகமாய்
திவஸாவஹை	- வஸிப்போம்.

इतश्चातिदूरे सा किञ्चिन्वा चित्रकानना ।

सुग्रीवस्य पुरी स्या भविष्यति नृपात्मजं ॥

இதற்ச நூதிதுரே ஸா கிஷ்கிந்தா சித்ரகானனா ।

ஸுக்ரீவஸ்ய புரீ ரம்யா பவிஷ்யதி ந்ருபாத்மஜ ॥

ந்ருபாத்மஜ	- ராஜகுமாரி
ஸுக்ரீவஸ்ய	- ஸுக்ரீவஸது
புரீ	- நகரும்
ரம்யா	- அழகானதும்
சித்ரகானனா ச	- பல காடுகளடர்ந்ததுமான
ஸா	- அந்த
கிஷ்கிந்தா	- கிஷ்கிந்தை
இத:	- இங்கிருந்து
நூதிதுரே	- சமீபத்திலேயே
பவிஷ்யதி	- இருக்கிறது.

गीतवादित्रनिर्घोषः श्रूयते जयतां वर ।

नर्दतां यानराणां च मृदङ्गादम्बरैः सह ॥

கீதவாதித்ர நிர்கோஷ: ஸ்ரூயதே ஜயதாம் வர ।

ந்ர்ததாம் யாநராணாம் ச ம்ருதங்காடம்பர: ஸஹ ॥

ஜயதாம் வர - ஜயசாலிகளில் உத்தம!

ந்ர்ததாம் - கர்ஜனை செய்கின்ற

யாநராணாம் - வானரர்களுடைய

ம்ருதங்காடம்பர: - மிருதங்கத்தின் ஒசைகளோடு கூடவே

ஸஹ

கீத வாதித்ர நிர்கோஷ: - பாட்டும் வாத்தங்களின் ஒலியும்

ஸ்ரூயதே - கேட்கப்படுகிறது.

लक्ष्मा भार्या कपिवरः प्राप्य राज्यं सुहृद्वृतः ।

ध्रुवं नन्दति सुग्रीवः संप्राप्य नहतीं श्रियम् ॥

லக்ஷ்மா பார்யாம் கபிவர: ப்ராப்ய ராஜ்யம் ஸுஹ்ருத்வ்ருத: ।

த்ருவம் நந்ததி ஸுக்ரீவ: ஸம்ப்ராப்ய மஹதீம் ஸ்ரீயம் ॥

கபிவர:	- வானரச்ரேஷ்டனான
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்
ராஜ்யம்	- ராஜ்யத்தை
ப்ராப்ய	- அடைந்து,
ஸுஹ்ருத்வ்ருத:	- நண்பர்களால் சூழப்பட்டவனாகி
மஹதீம்	- பெரும்
ஸ்ரீயம்	- செல்வத்தை
ஸம்ப்ராப்ய	- அடைந்ததும்,
பார்யாம்	- மனைவியை
ஸப்த்வா	- அடைந்து,
நந்ததி	- சந்தோஷமாயிருக்கின்றான் -
த்ருவம்	- இது திண்ணம்.

इत्युक्त्वा न्ययस्तत्र राघवः सहलक्ष्मणः ।

बहुभयदरीकुले तस्मिन् प्रसवणी गिरौ ॥

இத்யுக்த்வா ந்யவஸத்தத்ர ராகவ: ஸஹலக்ஷ்மண: ।

பஹுத்ருஸ்ய தரீகுலஜே தஸ்மின் ப்ரஸ்ரவணே கிரௌ ॥

ஸஹ லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணருடனிருந்த

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்

இதி - மேற்கண்டவாறு

தத்ர - அப்பொழுது

உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,

பஹுத்ருஸ்ய - அழகிய குகைகளையும் புதர்களையுமுடையதான

தரீ குலஜே - அந்த

தஸ்மின் - ப்ரஸ்ரவணே கிரௌ - மலையில்

ந்யவஸத் - வசித்து வந்தார்,

सुसुखोऽपि बहुभ्ये तस्मिन् हि धरणीधरे ।

यसतस्तस्य रामस्य रतिरल्पापि नाभवत् ॥

ஸுஸுகே(அ)பி பஹுத்ரஸ்ய தஸ்மின் ஹி தரணீதரே ।

வஸதஸ்தஸ்ய ராமஸ்ய ரதிரல்பாபி நாபவத் ॥

हता हि भार्या स्मरतः प्राणस्योऽपि गरीयसीम् ॥

ஹ்ருதாம் ஹி பார்யாம் ஸ்மரத: ப்ராணேப்யோ:பி கரீயஸீம் ॥

ப்ராணேப்ய: அபி - உயிரினும்

கரீயஸீம் - இனிவயனும்

ஹ்ருதாம் - காணாமற்போயிருக்கின்றவளுமான

பார்யாம் - மனைவியை

ஸ்மரத: ஹி	- இடைவிடாது நினைத்துக்கொண்டே.
பஹுத்ரவ்யே	- எல்லா பதார்த்தங்களையுடையதும்
ஸுஸுக்ஷ்ம அபி	- மிகமனோகரமாயிருக்கின்றதுமான
தஸ்மின்	- அந்த
தரணீரே	- பர்வதத்தில்
வஸத:	- வசித்துக்கொண்டிருக்கும்
தஸ்ய	- அந்த
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருக்கு
ரதி:	- மனச்சாந்தி
அல்பா அபி	- கொஞ்சமேனும்
அபவத் ந	- ஏற்படவில்லை.

उदयाम्युदितं दृष्ट्वा शशाङ्कं च विशेषतः ।

आविवेश न तं निद्रा निशासु शयनं गतम् ॥

உதயாப்யுதிதம் த்ருஷ்ட்வா ஸஸாங்கம் ச விசேஷத: ।

ஆவிவேச ந தம் நித்ரா நிஸாஸு ஸயனம் கதம் ॥

31

நிஸாஸு	- இரவுகளில்
ஸயனம் கதம்	- படுத்துக்கிடந்த
தம்	- அவருக்கு
உதயாப்யுதிதம்	- உதயகிரியில் உதித்த
ஸஸாங்கம்	- சந்திரனை
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து
விசேஷத: ச	- முக்கியமாய் அதனாலும்
நித்ரா	- நித்திரை
ஆவிவேச ந	- வரவில்லை.

तत्समुत्थेन शौकेन बाष्पोपहतचेतसम् ॥

तं शौचमानं काकुत्स्थं नित्यं शौकपरायणम् ॥

தத்ஸமுத்தேந ஸோகேந பாஷ்போபஹத சேதஸம் ।

தம் ஸோசமானம் காசுத்தஸ்தம் நித்யம் ஸோகபராயணம் ॥

तुल्ययुक्तं கோऽप्रवीत् प्रराधा लक्ष्मणोऽनुनयन् वचः ॥

துல்யயுக் கோஃப்ரவீத் ப்ராதா லக்ஷ்மணோ஽நுநயன் வச: ॥

32

நித்யம்	- இடைவிடாது
ஸோகபராயணம்	- சோகத்திலாழ்ந்து
தத்ஸமுத்தேந	- அதனால் விளைந்த
ஸோகேந	- கஷ்டத்தால்
பாஷ்போபஹத சேதஸம்	- கண்ணிர் பெருக்கால் அறிவிழந்து
ஸோசமானம்	- பரிதபிக்கும்

தம்	- அந்த
காசுத்தஸ்தம்	- ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
துல்ய துக்க:	- ஒத்ததுன்பத்தையுடைய
ப்ராதா	- தம்பியான
லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்
அநுநயன்	- தேற்றவுபடுத்துகின்றவராய்
வச:	- பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத்	- சொன்னார்.

अलं वीर व्यथा गत्वा न त्वं शोचितुमर्हसि ॥

அலம் வீர வ்யதாம் கத்வா ந த்வம் ஸோசிதும்ஹஸி ॥

33

வீர	- குரூரே
வ்யதாம்	- மனக்கலவரத்தை
கத்வா	- அடைந்தது
அலம்	- போதுமே.
த்வம்	- தேவரீர்
ஸோசிதும்	- துயரப்பட
அஹஸி ந	- கூடாது.

शौचतो व्यवसीदन्ति सर्वायां विहितं हि ते ॥

ஸோசதோ வ்யவஸீதந்தி ஸர்வாந்தா விஹிதம் ஹி தே ॥

34

ஸோசத:	- மனத்தளர்ச்சி கொண்டவனுக்கு
ஸர்வாந்தா:	- எல்லாக் காரியங்களும்
வ்யவஸீதந்தி	- நாசமடைகின்றன;
தே	- தேவரீரது
விஹிதம் ஹி	- உபதேசமே இது.

भवान् क्रियापरो लोकं भवान् देवपरायणः ।

ஆஸ்திகி ஷம்ஸிலக்ஷ வ்யசாயி ச ராஹவ ॥

பவான் க்ரியபரோ லோகே பவான் டைவ பராயண: ।

ஆஸ்திகோ தர்மஸீலஸ்ச வ்யவஸாயீ ச ராகவ ॥

35

ராகவ	- ஸ்ரீராம
லோகே	- உலகில்
பவான்	- தேவரீரொருவரே
க்ரியபர:	- ஊழ்வினைக்கஞ்சாதவர்,
பவான்	- தேவரீரொருவரே
டைவ பராயண:	- தெய்வமாய்க் கொண்டாடப்படுபவர்,
ஆஸ்திக:	- பெரியோர் அனுஷ்டானங்களில் நம்பிக்கை உள்ளவர்,

தர்மசீல: - தர்மானுஷ்டானமுடையவர்,
வ்யவஸாயீ ச - உலகநன்மைக்குழைப்பவர்.

न ह्यव्यवसितः शत्रु राक्षस त विशेषतः ।

समर्थस्त्वं रणे हन्तु विकर्षिष्यकारिणम् ॥

ந ஹ்யவ்யவஸித: ஸத்ரும் ராக்ஷஸம் தம் விசேஷத: |
ஸமர்த்தஸ்த்வம் ரணே ஹந்தும் விக்ரஸமாந்தீம்ஹ காரிணம் ॥

விக்கிரமை: - பராக்ரிரமங்களால்
ஜிம்ஹகாரிணம் - வழிதப்பி நடக்கும்
தம் - அந்த
ஸத்ரும் - சத்ருவாகிய
ராக்ஷஸம் - அரக்கனை
ரணே - போரில்
ஹந்தும் - கொல்ல
விசேஷத: - முக்கியமாய்
த்வம் - தேவரீர் ஒருவரே
ஸமர்த்த: - சமர்த்தர்;
ஹி - ஆனபடியால்
அவ்யவஸித: - தீர்மானத்தை மீறி நடக்கிறவராக
ந - வேண்டாம்.

समुन्मूल्य शोकं त्वं व्यवसायं स्थिरं कुरु ।

ततः सपरिवारं तं निर्मूलं कुरु राक्षसम् ॥

ஸமுன்மூலய ஸோகம் த்வம் வ்யவஸாயம் ஸ்திரம் குரு |

தத: ஸபரிவாரம் தம் நிர்மூலம் குரு ராக்ஷஸம் ॥

த்வம் - தேவரீர்
ஸோகம் - சோகத்தை
ஸமுன்மூலய - விட்டொழியுங்கள்,
வ்யவ ஸாயம் - முயற்சியை
ஸ்திரம் - உறுதியாய்
குரு - கைப்பற்றுங்கள்.
தத: - அதனால்
தம் - அந்த
ராக்ஷஸம் - அரக்கனை
ஸபரிவாரம் - பரிவாரங்களோடு கூடவே
நிர்மூலம் - நிர்மூலமாக
குரு - செய்யுங்கள்.

यदिदीमपि काकुत्स्थ ससागरधनायकाम् ।

परिवर्तयितुं शक्तः किं पुनः रावणं रणे ॥

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

4213

ப்ருதிவிமபி காகுத்ஸ்த ஸஸாகரவநாசலாம் |

பரிவர்த்தியும் ஸக்த: கிம் புன: ராவணம் ரணே ॥

காகுத்ஸ்த:

ஸ்ரீராம (தேவரீர்)

ஸ ஸாகர வநாசலாம் - சமுத்திரங்களையும் வனங்களையும்

மலைகளையுமுள்ளிட்ட

ப்ருதிவிம் அபி

- உலகையும்கூட

பரிவர்த்தியும்

- அழிக்கவும் ஆக்கவும்

ஸக்த:

- சக்தர்;

ரணே

- போரில்

ராவணம்

- ராவணனை

கிம் புன:

- என்றால் எம்மாத்திரம்?

शरत्कालं प्रतीक्षस्व प्रावृत्कालोऽयमागतः ।

ततः सराष्ट्रं सगणं रावणं त्वं यधिष्यसि ॥

ஸரத் காலம் ப்ரதீக்ஷஸ்வ ப்ராவ்ருட்காலோ஽யமாகத: |

தத: ஸராஷ்ட்ரம் ஸகணம் ராவணம் த்வம் யதிஷ்யஸி ॥

அயம்

- இந்த

ப்ராவ்ருட்கால:

- மழைக்காலம்

ஆகத:

- ஆரம்பித்துவிட்டது.

ஸரத்த்காலம்

- சரத்த்காலத்தை

ப்ரதீக்ஷஸ்வ

- எதிர்பார்த்திருங்கள்

தத:

- அப்பொழுது

த்வம்

- தேவரீர்

ராவணம்

- ராவணனை

ஸராஷ்ட்ரம்

- நாட்டு ஜனங்களோடும்

ஸகணம்

- இனத்தாரோடும்

யதிஷ்யஸி

- கொல்வீர்.

अहं तु खलु ते वीर्यं प्रसुप्तं प्रतिबोधये ।

दीपैराहुतिभिः काले भस्मच्छन्नमिवानलम् ॥

அஹம் து கலு தே வீர்யம் ப்ரஸுப்தம் ப்ரதிபோதயே |

தீப்தைராஹுதிபி: காலே பஸம்ச் சந்நிவானலம் ॥

பஸ்மச்சந்நம்

- நீறுபூத்த

அனலம்

- அக்னியை

காலே

- வேண்டிய காலத்தில்

திப்தை:

- பரிசுத்தமான

ஆஹுதிபி:

- ஆஹுதிகளால்

இவ

- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,

தே

- தேவரீருக்கு

38

36

39

37

40

ப்ரஸுப்தம்	- வெளிக்காட்டாது அடக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கும்
வீர்யம்	- வீர்யத்தை
அஹம்	- நான்
ப்ரதிபோதயே	- நினைப்பூட்டுகின்றேன்
கஷது	- இல்லையா என்ன?

लक्ष्मणस्य तु तद्वाक्यं प्रतिपूज्य हितं युग्मम् ।

राघवः सुहृदं सिन्धुमिदं वचनमब्रवीत् ॥

லக்ஷ்மணஸ்ய து தத்வாக்யம் ப்ரதிபூஜ்ய ஹிதம் ஸுபம் ।

ராகவ: ஸுஹ்ருதம் ஸ்நித்தயிதம் வசநம்ப்ரவீத் ॥

ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்	41
லக்ஷ்மணஸ்ய	- லக்ஷ்மணருடைய	
ஸுபம்	- நல்லதாயிருக்கிறது	
ஹிதம்	- ஹிதமாயிருக்கிறதுமான்	
தத்	- அந்த	
வாக்யம்	- சொல்லை	
ப்ரதிபூஜ்ய	- கௌரவித்து,	
ஸுஹ்ருதம்	- விச்வாசத்தை நன்கு விளங்கக்காட்டுகிறது	
ஸ்நித்தம் து	- மதுரமாயிருக்கின்ற	
இதம்	- பின்வரும்	
வசநம்	- பதிலை	
அப்ரவீத்	- சொன்னார்.	

वाच्यं यदनुरक्तेन सिन्धेन च हितेन च ।

सत्यविक्रमयुक्तेन तदुक्तं लक्ष्मण त्वया ॥

வாச்யம் யதநுரக்தேந ஸ்நித்தேந ச ஹிதேந ச ।

ஸத்ய விக்ரமயுக்தேந ததுக்தம் லக்ஷ்மண த்வயா ॥

லக்ஷ்மண	- லக்ஷ்மணர்	42
அநுரக்தேந	- மகத்தான பக்தியுடையவனும்,	
ஸ்நித்தேந ச	- அன்புடையவனும்,	
ஹிதேந ச	- ஹிதத்தையே செய்பவனும்,	
ஸத்ய விக்ரம யுக்தேந	- வீர்போகாத பராக்கிரமம் படைக்கப்	

த்வயா	- உன்னால்
யத் வாச்யம்	- எது சொல்லத்தக்கதோ
தத்	- அதுவே
உக்தம்	- சொல்லப்பட்டது.

एष शोकः परित्यक्तः सर्वकार्यावसादकः ।

विक्रमेष्वप्रतिहतं तेजः प्रोत्साहयाम्यहम् ॥

ஏஷ் ஸோக: பரித்யக்த: ஸர்வகாரியாவஸாதக: ।
விக்ரமேஷ்வப்ரதிஹதம் தேஜ: ப்ரோத்ஸாஹயாம்யஹம் ॥ 43

ஸர்வ காரியாவ ஸாதக: - சர்வகாரியங்களுக்கும் கேடுவிளைவிக்கின்ற

ஏஷ: ஸோக:	- இந்த சோகமானது
பரித்யக்த:	- முற்றிலும் ஒழித்து விடப்பட்டது:
அஹம்	- நான்
விக்ரமேஷ்	- பராக்கிரமங்களில்
அப்ரதிஹதம்	- இடையூறுறாத
தேஜ:	- ஊக்கத்தை
ப்ரோத்ஸாஹயாமி	- மேற்கொள்ளுகிறேன்.

शरत्कालं प्रतीक्षिष्य स्थितोऽस्मि वचने त्वम् ।

सुग्रीवस्य नदीनां च प्रसादमनुपालयन् ॥

ஸரத்காலம் ப்ரதீக்ஷிஷ்யே ஸ்திதோஸ்மி வசனே தவ ।

ஸுக்ரீவஸ்ய நதீநாம் ச ப்ரஸாதமநு பாலயன் ॥ 44

தவ	- உனது
வசனே	- சொல்லில்
ஸ்தித: அஸ்மி	- நிலைத்திருக்கின்றேன்;
ஸுக்ரீவஸ்ய	- ஸுக்ரீவனுடையவும்,
நதீநாம் ச	- நதிகளுடையவும்
ப்ரஸாதம்	- உதவியை
அநுபாலயன்	- எதிர்பார்த்து
ஸரத்காலம்	- சரத்தகாலத்தை
ப்ரதீக்ஷிஷ்யே	- எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

उपकारेण वीरस्तु प्रतिकारेण युज्यते ।

अकृतज्ञोऽप्रतिकृतो हन्ति सत्त्वयती मनः ॥

உபகாரேண வீரஸ்து ப்ரதிகாரேண யுஜ்யதே ।

அக்ருதஞோஃ ப்ரதி க்ருதோ ஹந்தி ஸத்த்வயதாம் மன: ॥ 45

வீர: து	- தர்மவீரன் என்றால்
உபகாரேண	- ஓர் உபகாரம் பெற்றதற்கு மாறாய்
ப்ரதிகாரேண	- கைம்மாறால்
யுஜ்யதே	- பக்தி பாராட்டுகின்றான்.
அக்ருதஞ:	- நன்றி மறந்தவனாய்
அப்ரதி க்ருத:	- ப்ரதிசெய்யத் தவறின ஒருவன்
ஸத்த்வ வதாம்	- சான்றோர்களுடைய
மன:	- மனதை
ஹந்தி	- புண்படுத்துகின்றான்.

அथேவமுக: ப்ரபிதாய லக்ஷண: க்ருதாஜலிஸ்ததபிபூஜ் ஸாஸிதம் !

உவாச சம் சுவமிராமதர்ஷன் ப்ரதர்ஷயந் தர்ஷனமாत्मன: ஸம் ||

அதைவ முக்த: ப்ரணினிதாய லக்ஷணை: க்ருதாஜ்ஜலிஸ்தத ப்ரதி பூஜ்ய பாலிதம் !

உவாச ராமம் ஸ்வபிராமதர்ஸணம் ப்ரதர்ஸயன் தர்ஸநமாत्मன: ஸம்பம் ||

46

லக்ஷணை: - லக்ஷணைர்
அத - இப்பொழுது
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லியதற்குச் செவிசாற்றியவராய்
பாலிதம் - சொல்லை
ப்ரணினிதாய - தீர்க்காலோசனை செய்து,
தத் - அதை
ப்ரதி பூஜ்ய - மனத்தினுள் கொண்டாடி,
ஸ்வபிராம தர்ஸணம் - மிக அழகிய அபிப்பிராயத்தையுடைய
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ஆத்மன: - தனது
ஸம்பம் - புண்யமான
தர்ஸணம் - நோக்கை
ப்ரதர்ஸயன் - வெளியிடக் காட்டிக்கொண்டு
உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

यथोक्तमेतत्तव सर्वमीप्सितं नरेन्द्र कर्ता न विराद्वशीरध: ।

शरत्प्रतीक्ष: क्षमतामिह भवाञ्जलप्रपातं रिपुनिग्रहे धृत: ॥

யதோக்த மேத்தவ ஸர்வமீப்ஸிதம்
நரேந்த்ர கர்தா ந சிராத்ஹர்ஷவர: !

ஸாத்ப்ரதிக்ஷ: க்ஷமதாயமிதம் பவாஜ்ஜல
ப்ரபாதம் ரிபுநிக்ரஹே த்ருத: ||

47

நரேந்த்ர - புருஷோத்தம!
ஹர்ஷவர: - வானர மன்னன்
ந சிராத் - சிக்கிரத்திலேயே
தவ - தேவரீரது
ஈப்ஸிதம் - மனோபிஷ்டத்தை
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
யதோக்தம் - வாக்களித்தவண்ணமே
ஏதத் - இதை
கர்தா - செய்துமுடித்தவனாவான்.

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்தி ஐழாம் ஸர்க்கம்

4217

பவான் - தேவரீர்
ரிபு நிக்ரஹே - சக்ருவை ஒழிப்பதில்
த்ருத: - உறுதிக்கொண்டவராய்
ஸாத் ப்ரதிக்ஷ: - சரக்காலத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றவராய்
இமம் - இந்த
ஜல ப்ரபாதம் - மழைக்காலத்தை
க்ஷமதாம் - பொறுத்தருள வேண்டும்.

नियम्य कोपं प्रतिपाल्यतां शरत् क्षमस्व मासक्षत्रयो मया सह ।

वसायल्लोऽस्मिन् मृगशजसंविते संवय्यश्वाशुवधे समुद्यमम् ॥

நியமய கோபம் ப்ரதிபால்யதாம் ஸாத்
க்ஷமஸ்வ மாஸாந் சதுரோ மயா ஸஹ !

வஸாசலேஸ்மின் ம்ருகராஜ ஸேவிதே
ஸம்வர்தயன் ஸாத்ருவதே ஸமுத்யமம் ||

48

கோபம் - மனக்கொதிப்பை
நியமய - ஒதுக்கி,
க்ஷமஸ்வ - பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்.
ஸாத் - சரக்காலமானது
ப்ரதிபால்யதாம் - எதிர்பார்க்கப்படட்டும்.
ம்ருகராஜ ஸேவிதே - சிங்கங்கள்வசிக்கப்பெற்ற
அஸ்மின் - இந்த
அசுலே - பர்வதத்தில்
ஸாத்ருவதே - சக்ருவின் வதையில்
ஸமுத்யத: - அதிக நோக்கமுடையவராய்
ஸம்வர்தயன் - முற்றிலும் தீர்மானிக்கொண்டு
மயா ஸஹ - எனனோடுகூட
சதுர: - நான்கு
மாஸாந் - மாதங்கள்
வஸ - பொறுத்திருங்கள்.

தீத்யாஸ்கே ப்ரீமத் ராமாபனே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுத்யம்ஸதி ஸுத்யம்ஸதே ஸம்வர்தயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
மால்யவந்திவாலே தாம் ஸப்தயம்ஸ: ஸர்க: ||

அஷ்டா விம்ஸ: ஸர்க: - 28

स तथा वालिनं हत्वा सुग्रीवमभिषिच्य च ।

वसन् सत्यवतः पुष्टे रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥

ஸ ததா வாலினம் ஹதவா ஸுகீர்வமபிஷ்சய ச ।

வஸண் மால்யவத: ப்ருஷ்டே ராமோ லக்ஷ்மணமப்ரவீத் ॥

வாலினம் ஹத்வா - வாலியைக் கொன்று,

ததா - அப்படியே

ஸுகீர்வம் - ஸுகீர்வனுக்கு

அபிஷிசய ச - பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தும்,

மால்யவத: - மால்யவானினும் பெயருடைய

ப்ருஷ்டே - ப்ரஸ்ரவண மலையினது

வஸண் - வசித்துக் கொண்டிருக்கும்

ஸ: - அந்த

ராம: - ஸ்ரீராமர்

லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து

அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

अयं स कालः संप्राप्तः समयोऽद्य जलानमः ।

संपश्य त्वं नमो मेघैः संवृतं गिरिसन्निभैः ॥

அயம் ஸ கால: ஸம்ப்ராப்த: ஸமயோத்ய ஜலாகம: ।

ஸம்பர்ஸ்ய த்வம் நபோ மேகை: ஸம்வ்ருதம் கிரிஸந்திபை: ॥

ஜலாகம: ஸமய: - வருஷ ருதுவாகிய

ஸ: - அந்த

அயம் - இந்த

கால: - காலமானது

அத்ய - இப்பொழுது

ஸம்ப்ராப்த: - வந்துவிட்டது.

நப: - ஆகாயம்

கிரிஸந்திபை: - மலைகளையொத்த

மேகை: - மேகங்களால்

ஸம்வ்ருதம் - மூடப்பட்டிருப்பதை

ந்வம் - நீ

ஸம்பர்ஸ்ய - பார்.

नवमासधृतं गर्भं भास्करस्य गभस्तिभिः ।

पीत्वा रसं समुद्राणां द्यौः प्रसूते रसायनम् ॥

1

2

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

நவமாஸ த்ருதம் கர்பம் பாஸ்கரஸ்ய கபஸ்திபி: ।

பீத்வா ரஸம் ஸமுத்ராணாம் த்யௌ: ப்ரஸூதே ரஸாயனம் ॥

த்யௌ: - ஆகாசமானது

பாஸ்கரஸ்ய - ஸூரியகவானது

கபஸ்திபி: - கிரணங்களால்

ஸமுத்ராணாம் - சுமுத்திரங்களுடைய

ரஸம் - ஜல ஆவியை

பீத்வா - குடித்து

நவமாஸத்ருதம் - ஒன்பது மாதம் சுமந்த

கர்பம் - கருவாகுற

ரஸாயனம் - ஜலத்தை

ப்ரஸூதே - பொழிகிறது.

शक्यमम्बरमारुह्य मेघसंपानपङ्क्तिभिः ।

कुटजार्जुनमालाभिरलंकृतं दिवाकरम् ॥

ஸக்ய மம்பரமாருஹ்ய மேகஸோபாந பங்க்த்திபி: ।

குட்ஜார்ஜுந மாலாபிரலங்க்ர்தம் திவாகரம் ॥

மேகஸோபாந - மேகங்களாகுற படிக்கட்டுகளின்

பங்க்த்திபி: - வரிசைகளால்

குட்ஜார்ஜுந மாலாபி: - வெட்டபாலை, மருது இவைகளின்

மலர்களைக்கொண்டு

அம்பரம் - ஆகாசத்திற்கே

ஆருஹ்ய - ஒருவன் ஏறி

திவாகரம் - சூரியனை

அலங்கர்தும் - நேரில் பூஜிக்க

ஸக்யம் - சாத்யம் போலிருக்கிறது.

सन्ध्यारागोत्थितस्ताम्ररन्तेष्वधिकपाण्डरैः ।

स्निग्धरश्मपटच्छेदैर्बद्धव्रणमिवाम्बरम् ॥

ஸந்த்யா ராகோத்திதைஸ் தாமரைந்நேஷ்வதிக பாண்டரை: ।

ஸ்நித்தைர்ப்ரபட்ச சேதைர்பத்தவ்ரணமிவாம்பரம் ॥

அம்பரம் - ஆகாசமானது

ஸந்த்யா ராகோத்திதை: - ஸந்த்யாகாலத்துலுண்டாகும்

தாம்ரை: - சிவப்பு வர்ணங்களால்

அந்நேஷு - ஓரங்களில்

அதிக பாண்டரை: - அதிக வெண்மை வர்ணங்களால்

ஸ்தித்தை: - மழமழப்பான்

அப்ரபட்ச சேதை: - முகில்களாகுற கிழிந்த துணிகளால்

பத்தவ்ரணம் - கட்டப்பட்ட புண்ணையுடையது

இவ - போலிருக்கிறது.

3

4

5

5

मन्दमारुतनिश्वासं सन्ध्याचन्दनरञ्जितम् ।

आपापञ्जलदं भाति कामातुरमिवाम्बरम् ॥

மந்தமாருத நிஸ்வாஸம் ஸந்த்யாசந்தன ரஞ்ஜிதம் ।

ஆபாண்டஜலதம் பாதி காமாதூர மிவாம்பரம் ॥

அம்பரம்

ஆகாசமானது

மந்த மாருத மந்தமாருதமாகிய ச்வாசத்தையுடையதும்,

நிஸ்வாஸம்

ஸந்த்யா சந்தன

ஸந்தியாகாலமாகிய சந்தனத்தால்

ரஞ்ஜிதம்

பூசப்பட்டதும்,

ஆபாண்டஜலதம்

வெளுத்த மேகத்தையுடையதாயும்

காமாதூரம்

சிற்றின்ப நோயுற்றவன்

இவ

போல

பாதி

காணப்படுகிறது.

एषा घर्मपरिक्षिप्ता नववारिपरिरिच्यता ।

सीतेव शोकसंतप्ता सही बाष्पं विमुञ्चति ॥

ஏஷா காம் பரிக்ஷிஷ்டா நவவாரி பரிப்லுதா ।

ஸீதேவ ஸோக ஸந்தப்தா மஹீ பாஷ்பம் விமுஞ்சதி ॥

ஏஷா

இந்த

மஹீ

பூமியானது

காம் பரிக்ஷிஷ்டா

வெப்பத்தால் வாடியதாய்

நவ வாரி பரிப்லுதா

புதுஜலத்தால் நனைத்ததாய்

ஸோக ஸந்தப்தா

சோகத்தால் பரிதபிக்கும்

ஸீதா

ஸீதை

இவ

போலவே

பாஷ்பம்

கண்ணீரை

விமுஞ்சதி

பெருக்குகிறது.

मेघादरविनिर्मुक्ताः कक्षारसुखशीतलाः ।

शक्वमञ्जलिभिः पातुं याताः केतकिराग्निनः ॥

மேகோதரவிநிர்முத்தா: கக்ஷராஸுக ஸீதலா: ।

ஸக்ஷமஞ்ஜலிபி: பாதும் யாதா: கேதகிகந்தின: ॥

வாதா:

நால்புறமிருந்து வரும் காற்றுகள்

மேகோதர விநிர்முத்தா:

மேகத்தினின்றி வெளிப்பட்டவைகளாய்

கக்ஷார ஸுகஸீதலா:

புஷ்பங்குநீர் புஷ்பங்களை நிகர்த்து

மனோக்ஞமான குளிமையையுடையவைகளாய்

கேதகி கந்தின:

தாழைமணம் வஹிக்கின்றவைகளாய்

அஞ்ஜலிபி:

கைகளிலேந்தி

பாதம்.

குடிக்க

ஸக்ஷம்

ஏற்றதாயிருக்கின்றன.

एष पुष्पाञ्जनः शीलः केतकेरधिवासितः ।

सुग्रीव इव शान्तादिर्धाराभिरभिषिच्यते ॥

ஏஷ புல்லாஞ்ஜன: ஸேல: கேதகைரதி வாஸித: ।

ஸுகீர்வ இவ ஸாந்தாதிர்தாராபிரிஷிச்யதே ॥

புல்லாஞ்ஜன:

மலர்ந்த மருது மலர்களையுடையதும்

கேதகை:

தாழைகளால்

அதி வாஸித:

மிக வாசனையுற்று விளங்குகிறதுமாகிய

ஏஷ: ஸேல:

இந்த மலை

ஸாந்தாரி:

சத்துருவை ஒழித்த

ஸுகீர்வ:

ஸுகீர்வன்

இவ

போல்

தாராபி:

நீர்த்தாரைகளால்

அபிஷேச்யதே

செய்யப்படுகின்றது.

मेघकृष्णाजिनधरा धारायज्ञोपवीतिनः ।

सास्त्रापूरितगुहाः प्राचीता इव पर्वताः ॥

மேக க்ருஷ்ணாஜினதரா தாராயஞோபவீதின: ।

மாருதா பூரித குஹா: ப்ரா தீதா இவ பர்வதா: ॥

மாவதா:

மலைகள்

மேக க்ருஷ்ணா

மேகமாகிய கரிய மான்டோல்களை

ஜினதரா:

உடையவைகளாய்

மாருதாயஞோப வீதின:

மழைத்தாரைகளாகிற உபவீதங்களை

பூண்டவைகளாய்,

மாருதா பூரித குஹா:

காற்று நிரம்பிய குகைகளையுடையவைகளாய்

ப்ராந்தா:

வேதவித்துக்களான பிரமாணர்கள்

இவ

போலிருக்கின்றன.

कशाभिरिव हेमिभिर्विद्युन्निर्धाराभिताडितम् ।

अन्तःस्तनितनिर्घोषं सवेदनमिवाम्बरम् ॥

கசாபிரிவ ஹேமியிர் வித்யுத் பிரி தாடிதம் ।

அந்த: ஸ்தனித நிர்கோஷம் ஸவேதநமிவாம்பரம் ॥

அம்பரம்

ஆகாசமானது

ஹேமியி:

பொன்கட்டுகளுற்ற

தயாபி: இவ

சுவக்குள் போலிருக்கின்ற

வித்யுத் பி:

மின்னல்களால்

தாடிதம் இவ

அடிக்கப்பட்டது போன்றதாய்

அந்த:

உள்ளே

ஸவேதநம்

வேதனையோடு கூட இருப்பது

இவ - போஷ்றதாம்.
ஸ்தனித நிர்கோஷம் - மேகமுழக்கத்துடன் கூடியதாயிருக்கிறது.

नीलमेघाश्रिता विद्युत् सूर्यस्य प्रतिभाति मे ।

सूर्यस्य रावणस्याङ्गं वेदेहीव तपस्विनी ॥

நீலமேகா ஸ்ரிதா வித்யுத் ஸ்புரந்த் ப்ரதி பாதி மே ।

ஸ்புரந்த் ராவணஸ்யாங்கே வைதேஹீவ தபஸ்விநி ॥

நீலமேகாஸ்ரிதா - நீலமேகத்தினிடையில் இருக்கிறது

ஸ்புரந்த் - துடித்துக் கொண்டிருக்கிறதுமாகிய

ஸ்தனித - மின்னல்

ராவணஸ்ய அங்கே - ராவணனது மடியில்

ஸ்புரந்த் - துடித்துக்கொண்டிருக்கும்

தபஸ்விநி - பதிவிறுதையாகிய

வைதேஹி இவ - ஜானகிபோல

மே - எனக்கு

ப்ரதிபாதி - தோற்றுகின்றது.

इमास्ता मन्थवतां हिता प्रतिहता दिशः ।

अनुलिप्ता इव घर्नेनष्टग्रहनिशाकराः ॥

இமாஸ்தா மன்மதவதாம் ஹிதா: ப்ரதிஹதா திஸ: ।

அநுலிப்தா இவ கணைநட்டக்ரஹநிஸாகர: ॥

நஷ்டக்ரஹ நிஸாகரா: - கிரகங்களும் சந்திரனும் கட்புலனாகது

கணை: - மேகங்களால்

அநுலிப்தா: - மறைக்கப்பட்டவைகளாய்

இவ - முற்றிலும்

ப்ரதிஹதா: - இருளடர்ந்த

திஸ: - அந்த

இமா: - இந்த

திஸ: - பிரதேசங்கள்

மன்மதவதாம் - காமமுற்றவர்களுக்கு

ஹிதா: - சுகமானவைகள்.

वचचिदायामिसंख्यानं वर्षामसमुत्सुकान् ॥

कुञ्जान् पश्य सीमित्रे पुष्टितान् विविसानुषु ॥

க்வசித் பாஷ்பாபி ஸம்ருத்தான் வர்ஷாகம ஸமுத்ஸுகான் ।

குட்ஜான் பஸ்ய ஸௌமித்ரே புஷ்பிதான் கிரிஸாநுஷு ॥

மம ஸோகாபிபூதஸ்ய காமஸந்திபநாத் ஸ்திதான் ॥

மம ஸோகாபிபூதஸ்ய காமஸந்திபநாத் ஸ்திதான் ॥

ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணா

கிரிஸாநுஷு - மலைத்தாழ்வரைகளில்

12

13

14

க்வசித் - சிலவிடங்களில்

வர்ஷாகம ஸமுத் - மழைக்கால வருகையினால் செழிப்புற்று

ஸுகான்

பாஷ்பாபி ஸம்ருத்தான் - நீர்த்திவலைகளை சொட்டிக்கொண்டு

புஷ்பிதான் - நன்கு புஷ்பித்து

ஸோகாபிபூதஸ்ய - சோகத்தால் வருந்தும்

மம - எனக்கு

காம ஸந்திபநாத் - மனோரத்ததை நினைப்பூட்டிக்கொண்டு

ஸ்திதான் - இருக்கின்ற

குட்ஜான் - வெட்பாலைகளை

பாஸ்ய - பார்.

रजः प्रशान्तं सहिभोऽथ वायुनिवाद्योषसराः प्रशान्ताः ।

स्थिता हि यात्रा वसुधाधिपानां प्रवासिनो यान्ति नराः स्वदेशान् ॥

ரஜ: ப்ரஸாந்தம் ஸஹி மோத்ய வாயு: -

நிதாகதோஷ ப்ரஸரா: ப்ரஸாந்தா: ।

ஸ்திதா ஹி யாத்ரா வஸுதாதிபாநாம்

ப்ரவாஸிநோ யாந்தி நரா: ஸ்வதேஸான் ॥

ரஜ: - புதுளி

ப்ரஸாந்தம் - அடங்கிவிட்டது.

அத்ய - இப்பொழுது

வாயு: - காற்று

ஸஹிம: - குளிர்ந்திருக்கிறது.

நிதாக் தோஷ ப்ரஸரா: - வேன்காலத்திய அசௌகரியசமூகங்கள்

ப்ரஸாந்தா: - ஒழிந்துவிட்டன.

வஸுதாதிபாநாம் - மன்னர்களுடைய

யாத்ரா - படையெடுத்துச் செல்லுதல்

ஸ்திதா ஹி - நின்றுவிட்டது.

ப்ரவாஸிந: - தேசாந்திரம் போயிருந்த

நரா: - மனிதர்கள்

ஸ்வதேஸான் - தங்கள் தேசங்களுக்கு

யாந்தி - செல்லுகின்றார்கள்.

संस्थिता मानसवासलुब्धाः शिवाचिताः संप्रति चक्रवाकाः ।

अश्विषादण्डकविश्वेतु यानानि मांषु न संपतन्ति ॥

ஸம்ப்ரஸ்திதா மானஸவாஸலுப்தா:

ப்ரியாள்விதா: ஸம்ப்ரதி சக்ரவாகா: ।

அப்ஷிஷ்வைவர்க்கோதக விஷ்வதேஷ

யாத்நி மாஸ்கோ ந ஸம்பதந்தி ॥

15

16

மாணவாஸலுப்தா: - மாணவாஸலில் காலம் கழிக்கவெண்ணிய
சக்ரவாகா: - சக்ரவாகங்கள்
ப்ரியான்விதா: - பேடைகளோடு கூட்டவே
ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது
ஸம்ப்ரஸ்திதா: - புறப்பட்டுவிட்டன.
அபீக்ஷணவரீஷோதக - ஓயாது பெய்த மழையால் உளையுண்ட
விஷுதேஷு - வழிகளில்
மாரீகேஷு - வண்டிகள்
யாநாதி - செல்லவில்லை.
நஸம்பதந்தி -

क्वचित् प्रकाशं क्वचिदप्रकाशं नमः प्रकीर्णसुखं विमिति ।

क्वचित् क्वचित् पर्वतसंनिधौ स्मि यथा शान्तमहोर्णवस्य ॥

க்வசித் ப்ரகாஸம் க்வசித் ப்ரகாஸம்

நய: ப்ரகீர்ணாம் புதரம் விபதி ।

க்வசித் க்வசித் பர்வத ஸந் நிருத்தம்

ரூபம் யதா ஸாந்த மஹார்ணவஸ்ய ॥

நய: - ஆகாசமானது
ப்ரகீர்ணாம் புதரம் - சிறுண்ட மேகங்களையுடையதாய்
க்வசித் - சிலவிடங்களில்
ப்ரகாஸம் - பிரகாசமாகவும்,
க்வசித் - சிலவிடங்களில்
அப்ரகாஸம் - அப்ரகாசமாகவும்,
க்வசித் க்வசித் - அங்கங்கே சில இடங்களில்
பர்வத ஸந் நிருத்தம் - மலைகளால் மறைக்கப்பட்டதாய்
ஸாந்த மஹார்ணவஸ்ய - அலை ஒய்ந்த சமுத்திரத்தின்
ரூபம் யதா - ரூபத்தை போன்றதாய்
விபதி - விளங்குகிறது.

व्यामिश्रितं सर्जनकदम्बपुष्पैर्नदं जलं पर्वतधनुतामसम् ।

मयूरकैकामिरनुप्रयातं शिलापगा: शिघ्रतरं वहन्ति ॥

வ்யாமிஸ்ரிதம் ஸர்ஜகதம்ப புஷ்பை:

நவம் ஜலம் பர்வத தாது தாம்ரம் ।

மயூரகேகாபிராநுப்ரயாதம் ஸைலாபகா:

ஸீக்ரதரம் வஹந்தி ॥

ஸைலாபகா: - மலையருவிகள்
ஸர்ஜ கதம்ப புஷ்பை: - ஆச்சா, புஷ்பங்களால்
வ்யாமிஸ்ரிதம் - துவப்பெற்றதும்,
பர்வத தாது தாம்ரம் - மலைதாதுக்களால் சிவந்திருக்கிறதுதும்,

17

மயூரகேகாபி: - மயில்களின் கேகா என்கிற சுப்தங்களோடு
அநுப்ரயாதம் - ஒத்த சப்தத்துடன் கூடியதுமான,
நவம் - புதிய
ஜலம் - ஜலத்தை
ஸீக்ரதரம் - அதிவேகமாக
வஹந்தி - புரண்டோடச் செய்கின்றன.

रसाकुलं षट्पदसंनिकाशं प्रमुच्यते जम्बुफलं प्रकामम् ॥

ரஸாகுலம் ஷட்பதஸந்திகாஸம்

ப்ரபுஜ்யதே ஜம்புபலம் ப்ரகாமம் ॥

ஷட்பத ஸந்திகாஸம் - வண்டு போன்றதும்,

ரஸாகுலம் - மதுரமானதுமான

ஜம்புபலம் - நாவற்பழம்

ப்ரகாமம் - வேண்டியவரையில்

ப்ரபுஜ்யதே - திங்கப்படுகிறது.

अनैकवर्णं पवनावधूतं भूमि पतयाम्यफलं विपक्वम् ॥

அநேகவர்ணம் பவநாவதூதம்

பூமெள பதயாம்பலம் விபக்வம் ॥

அநேகவர்ணம் - பல நிறமுடைய

ஆம்ரபலம் - மாம்பழம்

விபக்வம் - அளிந்து

பவநாவதூதம் - காரநிலாலடிக்கப்பட்டு

பூமெள - தரைவில்

பததி - விழுகிறது.

विद्युत्पताका: सबलकमला: शैलैःश्रकूटकुतिसंनिकाश: ।

गर्जन्ति मेघा: समुदीर्णनादा मता गजन्दा इव संयुगस्था: ॥

வித்யுத் பதாका: ஸபலாகமலா:

ஸைலேந்த்ர கூடா க்ருதி ஸந்திகாஸா:

கர்ஜந்தி மேகா: ஸமுதீர்ண நாடா

மத்தா கஜேந்த்ரா இவ ஸம்யுகஸ்தா: ॥

*ஸைலேந்த்ர கூடா - மலையினது சிகரத்தின் வடிவை நிகர்த்த

க்ருதி ஸந்திகாஸா:

மேகா: -

வித்யுத் பதாका: - மின்னல்களாகிற கொடிகளையுடையவைகளாய்

ஸபலாக மாலா: - கொக்குகளின் வரிசைகளோடு கூடினவைகளாய்

ஸம்யுகஸ்தா: - போர்க்களத்தில் நிற்கின்ற

மத்தா: - கொழுத்த

19

20

21

18

கஜேந்த்ரா: - யானைச் சிரேஷ்டங்கள்
இவ: - போலவே
ஸமுதீர்ண நாதா: - உரத்த சத்தத்துடன் ஒலிக்கின்றவைகளாய்
கர்ஜந்தி - முழங்குகின்றன.

वर्षादकाप्यायितशङ्खलानि प्रवृत्तनृतोत्सवहर्णिपानि ।

வனாநி நிர்வூதலாஹகாநி ப்ரயாபராஹோஷதிகம் விபாந்தி ॥

வர்டோதகாப்யாயித ஸாந்வலாநி
ப்ரவ்ருத்தந்ருத்தோதஸவ ப்ரஹிணாணி ।

வநாநி நிர்வருஷ்டவலாஹகாநி - 22
பர்யா பராண்ஹேஷ்டவதிகம் விபாந்தி ॥

வநாநி - வனங்கள்
வர்டோதகாப்யாயித - மழை ஜலங்களால் செழித்த பற்களை
ஸாந்வலாநி - உடையவைகளாய்,
ப்ரவ்ருத்தந்ருத்தோதஸவ - களித்தாடும் மயில்களையுடையவைகளாய்,
பர்ஹிணாணி -
நிர்வருஷ்டவலாஹகாநி - பொழியும் மேகங்களையுடையனவாய்
அப்ராண்ஹேஷ்ட - மாலைக்காலங்களில்
அதிகம் - மிகவும்
விபாந்தி - விளங்குகின்றன,
பர்யா - பார்.

समुद्रहन्तः सलिलातिमारं बलाकिनी वारिधरा नदन्तः ।

மஹ்து ஸுத்ரஸு மஹிதராணி விசுமய விசுமய புந: ப்ரயாந்தி ॥

ஸமுத்வஹந்த: ஸலிலாதிபாரம் பலாகிநோ

வாரிதரா நந்த: ।
மஹ்தஸு ஸ்ருங்கேஷு - மஹிதராணாம்
விஸ்ரம்ய விஸ்ரம்ய புன: ப்ரயாந்தி ॥ 23

பலாகிந: - கொக்குகளுடைய
வாரிதரா: - மேகங்கள்
ஸலிலாநி பாரம் - அதிக பாரமான ஜலத்தை
ஸமுத்வஹந்த: - சுமந்துகொண்டு
மஹிதராணாம் - பர்வதங்களுடைய
மஹ்தஸு - உயர்ந்த
ஸ்ருங்கேஷு - கொழுமுடிகளில்
விஸ்ரம்ய விஸ்ரம்ய - தங்கித் தங்கி இளப்பாரி
புன: -
நந்த: - கர்ஜித்துக்கொண்டு
ப்ரயாந்தி - செல்லுகின்றன.

मेघानिकामा पयिस्पतन्ती संमोदिता आति बलाकपङ्क्तिः ।

யாதாவூதா வர்பிண்டரீகி லக்ஷே மாலா சயிதாமக்ஷய ॥

மேகாபிகாமா பரிஸம்பதந்தீ

ஸம்மோதிதா பாதி பலாகபங்க்தி: ।

வாதாவூதா வர்பெண்டரீகி

ஸம்பேவ மாலா ரதிதாம்பரஸ்ய ॥ 24

பலாக பங்க்தி: - கொக்குகளின் வரிசையானது
மேகாபிகாமா - மேகத்தில் காநல்கொண்டு
ஸம்மோதிதா - களிப்புற்று
பரிஸம்பதந்தீ - பரிஸம் பறக்கின்றவைகளாய்
அம்பரஸ்ய - ஆகாசத்தில்
ரதிதா - கட்டப்பட்டு
வாதாவூதா - காற்றுவசைப்புண்டு
ஸம்பா - தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்
வர்பெண்டரீகி - சிறந்ததாமரை
மாலா இவ - மாலையோல்
பாதி - விளங்குகிறது.

बालेन्द्रगोपान्तरचित्रितेन विभाति भूमिर्नवशङ्खलेन ।

யானாநுபூதென சுகக்ஷபென நாரிவ லாக்ஷிதகக்ஷலென ॥

பாலேந்த்ர கோபாந்தர சித்ரிதேந

விபாதி பூமிந்வ ஸாந்வலேந ।

காத்ராநுவ்ருத்தேந ஸாகப்ரபேண
நாரிலாலாக்ஷிதகம்பலேன ॥ 25

பூமி: - பூமியானது
பாலேந்த்ர கோபாந் - சிறியதம்பலப்பூச்சிகளால் இடையினிடையே
தரசித்ரிதேந - அழகாரிசுக்கப் பெற்றதான
நவ ஸாந்வலேந - புதிய புற்றரையால்,
நாரி - ஒரு பெண்
காத்ராநுவ்ருத்தேந - உடம்பில் போர்த்தப்பட்ட
ஸாகப்ரபேண - பச்சைக்கிளி வர்ணமுற்ற
லாக்ஷிதகம்பலேன - தம்பலப்பூச்சிகளையே வரையப்பெற்ற
சால்வையால்

இவ - எவ்வாறோ அவ்வாறே
விபாதி - விளங்குகிறது.

निद्रा शनैः केशवमभ्युपेति वृत्तं नदी सागरमभ्युपेति ॥

நித்ரா ஸனை: கேசவமப்யுபதி
த்ருதம் நதீ ஸாகரமப்யுபதி ॥ 26

நித்ரா	- நித்திரை
ஸனை	- மென்மெள்ள
கேசவம்	- மூலகாவின்னுவை
அப்யுபைதி	- அடைகிறது.
நதீ	- நதியானது
ஸாகரம்	- சமுத்திரத்தை
தீருதம்	- விரைவாக
அப்யுபைதி	- அடைகிறது.

ஹ்யா பலாகா கனமஸ்யுபைதி கான்தா சகாமா ப்ரியமஸ்யுபைதி ||

ஹ்ருஷ்டா பலாகா கனமப்யுபைதி
காந்தா ஸகாமா ப்ரியமப்யுபைதி ||

பலாகா	- கொக்கு
ஹ்ருஷ்டா	- களிப்புற்று
கனம்	- ஆகாசத்தை
அப்யுபைதி	- அடைகிறது.
காந்தா	- பெண்
ஸகாமா	- காதலுற்று
ப்ரியம்	- கணவனை
அப்யுபைதி	- அடைகிறான்.

ஜாதா வனாந்தா: சிஷிசம்நூதா ஜாதா: கதவா: சகதவா: ||

ஜாதா வநாந்தா: சரிசிலம்பர்ந்தூதா
ஜாதா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா:	- வனப்பிரதேசங்கள்
சரிசிலம்பர்ந்தூதா:	- மயில்கள் ஆடப்பெற்றவையாய்
ஜாதா:	- ஆயின.
கதம்பா:	- கடம்பு விரகங்கள்
ஸகதம்பஸாகா:	- புஷ்பங்களோடுகூடியகிளைகளையுடையவைகளாய்
ஜாதா:	- ஆயின.

ஜாதா வுபா சிபு சமானகாமா ஜாதா மஹி சஸ்யவாமிசாமா ||

ஜாதா வ்ருஷா கோஷா ஸமானகாமா
ஜாதா மஹி ஸஸ்யவநாபிராமா ||

வ்ருஷா:	- எருதுகள்
கோஷா	- பகக்கவிடத்தில்
ஸமானகாமா:	- ஏற்ற காதல்கொண்டவைகளாய்
ஜாதா:	- ஆயின.
மஹி	- பூமியானது

27

28

29

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

4229

ஸஸ்யவநாபிராமா - பயிரினாலும் ஜலத்தினாலும் மிக அழகு
வாய்ந்து விளங்குகிறதாய்
ஜாதா - ஆயிற்று.

வஹ்நி வஹ்நி நதநி வஹ்நி வ்யாநி ந்யுநி சமாநி ||

நயோ கநா மததஜா வநாந்தா:

வஹ்நி வர்ஷந்தி நதந்தி பாந்தி
த்யாயந்தி ந்ருத்யந்தி ஸமாஸ்வஸந்தி |

நத்யோ கநா மததஜா வநாந்தா:

ப்ரியா விஹ்நா: சிஷி: ப்லவங்கா: ||

30

நத்ய:	- நதிகள்
வஹ்நி	- பிரவாகமெடுத்தோடுகின்றன.
கநா:	- மேகங்கள்
வர்ஷந்தி	- மழைபொழிகின்றன.
மததஜா:	- மதயானைகள்
நதந்தி	- பிளிறுகின்றன.
வநாந்தா:	- வனப்பிரதேசங்கள்
பாந்தி	- அழகுற்று விளங்குகின்றன.
ப்ரியா விஹ்நா:	- காதலியை விட்டுப் பிரிந்தவர்கள்
த்யாயந்தி	- நினைத்துத் தவிக்கின்றனர்.
சிஷி:	- மயில்கள்
ந்ருத்யந்தி	- ஆடுகின்றன
ப்லவங்கா:	- குரங்குகள்
ஸமாஸ்வஸந்தி	- இளைப்பாறுகின்றன.

வஹ்நி: கதவஸ்யவநாபிராமா ஹ்யா வநிஷ்ரேபு |

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

வநாந்தா: கதம்பா: ஸகதம்பஸாகா: ||

31

ஸார்த்தம் - கூடவே
ஸமதா: - மதத்துடன்
நதந்தி - பிளிறுகின்றன.

धारानिपातरमिहन्त्यमाना: - कदम्बशाखासु विलम्बमाना: ।

धारानिजितं पुष्परसावगाढं शनैर्मदं षट्पहरणास्त्यजन्ति ॥

தாராநிபாதரபிஹன்யமானா: கதம்பஸாகாஸு
விலம்பமானா: ।

ஷணாரஜிதம் புஷ்பரஸாவகாடம்
ஸணாரமதம் ஷட்சரணாஸ்த்யஜந்தி ॥

ஷட்சரணா: - வண்டுகள்
தாரா நிபாதை: - பொழியும் மழைத்தாரைகளால்
அபிஹன்ய மானா: - அடியுண்டவைகளால்
கதம்பஸாகாஸு - கதம்பக்கிளைகளில்
விலம்பமானா - தொங்கிக்கொண்டு
புஷ்ப ரஸாவகாடம் - புஷ்பரஸத்தில் மூழ்கி
ஷணாரஜிதம் - சாவகாசமாய்
மதம் - மதத்தை
ஸணை: - மெள்ள
த்யஜந்தி - ஒழிக்கின்றன.

अनार्यपुण्यं करसंनिकशिः फलैः सुपयस्वरसैः समृद्धैः ।

जम्बुद्वीपाणां प्रविशन्ति शाल्या निरीयमाना इव षट्पदीयैः ॥

அங்காரஞர்ணோத் கர ஸந்திகாஸை:

பலை: ஸுப்யாப்தரஸை: ஸம்ருத்தை: ।

ஜம்பூத்ருமானாம் ப்ரவிபரந்தி ஸரகா
நிலியமானா இவ ஷட்சபதௌகை: ॥

ஜம்பூத்ருமானாம் - நாவல்மரங்களின்
ஸாகா: - கிளைகள்
அங்கார ஞர்ணோத் - கரியப்பட்டவை போன்ற
கர ஸந்திகாஸை: - ரஸம் ததும்பிய
ஸம்ருத்தை: - ஏராளமான
பலை: - பழங்களால்
ஷட்சபதௌகை: - வண்டுகளால்
நிலியமானா: - மொய்க்கப்படுகின்றவைகள்
இவ - போலவே
ப்ரவிபாந்தி - விளங்குகின்றன.

32

33

सटित्पताकामिरलंकृतानामुदीर्णगम्भीरमहारवाणाम् ।

विशान्ति स्त्राणि यलाहकानां रणोद्यतानामिव वारणानाम् ॥

தடித்தபதாகாபிரலங்க்ருதாநா

முதீர்ண கம்பீர மஹாரவாணாம் ।

விபாந்தி ரூபாணி வலாஹகானாம்

ரணோத்யதாநாபிவ வாரணாநாம் ॥

34

தடித்தபதாகாபி: - மின்னும் கொடிகளால்
அலங்க்ருதாநாம் - அலங்கரிக்கப்பட்டு
உதீர்ண கம்பீர - மேலிடும் கம்பீரமான பெரிய
மஹாரவாணாம் - கர்ஜனைகளையுடைய
வலாஹகானாம் - மேகங்களுடைய
ரூபாணி - ரூபங்கள்
ரணோத்யதாநாம் - போருக்குக் கிளம்பிய
வாரணாநாம் - யானைகளுடைய
இவ - ரூபங்கள் போலவே
விபாந்தி - விளங்குகின்றன.

माणानुगः शैलवनानुसारी संस्थितो मेघरदं निशम्य ।

युद्धाभिक्रमः प्रतिनाशशङ्की सतो गजेन्द्रः प्रतिसंनिवृत्तः ॥

மார்காநாக: ஸைலவநாநுஸாரீ

ஸம்ப்ரஸ்திதோ மேகரவம் நிஸம்ய ।

யுத்தாபிகாம: ப்ரதிநாசஸங்கீ

மத்தோ கஜேந்த்ர: ப்ரதி ஸந்திவ்ருத்த: ॥

35

ஸைலவநாநுஸாரீ - மலைகளிலும் காடுகளிலும் திரியும்
மத்த: - கொழுத்த
கஜேந்த்ர: - யானையரசு
மேகரவம் - மேகத்தின் முழுக்கத்தை
நிஸம்ய - கெட்டு,
ப்ரதிநாசஸங்கீ - சத்ரு யானையென்றெண்ணி
யுத்தாபி காம: - போரிலாசையுற்று
ப்ரதி ஸந்திவ்ருத்த: - திரும்பி
மார்காநாக: - (அதே சப்தம் கிளம்பிய) வழியைப் பின்பற்றி
ஸம்ப்ரஸ்தித: - சென்றது.

क्वचित् प्रगीता इव षट्पदीयैः क्वचित् प्रभृता इव नीलकण्ठैः ।

क्वचित् प्रमता इव वारणेन्द्रविभान्त्यनेकश्रयिणो वनान्ताः ॥

கவசித் ப்ரதேதா இவ ஷட்பதௌகை:

கவசித் ப்ரந்ருத்தா இவ நீலகண்டை: ।

கவசித் ப்ரமத்தா இவ வாரணேந்தரை

விபரந்தயதே கஸ்யாரயினோ வநாந்தா: ॥

38

வநாந்தா: - வனப்பிரதேசங்கள்

ஷட்பதௌகை: - வண்டுக்கூட்டங்களினால்

கவசித் - சிலவிடங்களில்

ப்ரதேதா: இவ - பாடுகின்றனபோலவும்,

நீலகண்டை: - மயில்களினால்

கவசித் - சிலவிடங்களில்

ப்ரந்ருத்தா: இவ - ஆடுகின்றனபோலவும்,

வாரணேந்தரை: - யானையரசுகளால்

கவசித் - சிலவிடங்களில்

ப்ரமத்தா: இவ - மதங்கொண்டனபோலவும்,

அநேகாஸ்ரயின: - அநேக தன்மையுடையவனாய்

விபாந்தி - விளங்குகின்றன.

कदम्बसर्जार्जुनकन्दलाद्या यनान्तभूमिर्नववारिपूणा ।

मयूरमत्तापिकृत पंरुतथा

रापान् प्रुमिप्रतिमा विपति ॥

37

கதம்பஸர்ஜார்ஜுன கந்தலாடியா

வநாந்த பூமிர் நவவாரி பூர்ணா ।

மயூரமத்தாபிகுத ப்ரந்ருத்தை

ராபாந் பூமிப்ரதிமா விபதி ॥

வநாந்த பூமி: - வனப்பிரதேசமொன்று,

கதம்பஸர்ஜார்ஜுன - கடம்பு, ஆச்சா, மருது, கந்தளம் முதலிய

கந்தலாடியா - மலர்களிலிருந்து

நவ வாரி பூர்ணா - புது நீர் நிறைந்து

மயூர மத்தாபிகுத - மயில்களின் உதலாஹ் பாடல் ஆடல்களால்

ப்ரந்ருத்தை: - ஆபாந் பூமி ப்ரதிமா - பாணபூமியை நிகர்த்ததாய்

விபாதி - தோன்றுகிறது.

मुक्तसकाशं सलिलं पतद्वै सुनिर्मलं पप्रुष्टेय तनम् ।

हृषा विवर्णच्छदना विहङ्गाः सुरैरुन्नतं रुषिताः पिबन्ति ॥

முத்தாஸகாஸம் ஸலிலம் பதத்வை

ஸுநிர்மலம் பத்ரபுடேஷு லக்ஷம் ।

ஹ்ருஷ்டா விவர்ணச்சதநா விஹங்கா:

ஸுரேந்த்ர தத்தம் த்ருஷ்டிதா: பிபந்தி ॥

38

விஷ்டிதா காண்டம் - இருபத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

4233

விவர்ணச்சதநா:

விஹங்கா:

த்ருஷ்டிதா:

முத்தா ஸகாஸம்

பத்ரபுடேஷு

ஸுரேந்த்ர தத்தம்

பதத்வை

லக்ஷம்

ஸுநிர்மலம்

ஹ்ருஷ்டா:

பிபந்தி

பலவர்ணங்களுற்ற இருகளுையுடைய

பறவைகள்

விடாய்கொண்டவைகளாய்,

முத்துக்கள் போன்றதாய்

இலைத்தலங்களில்

இந்திரனானிக்கப்பட்டு

பதத்தை

விழுந்து

தங்கிய

மிக பரிசுத்தமான

ஜலத்தை

களிப்புற்று

பானம் செய்கின்றன.

பலவங்க மோதிரித கண்டதாலம் ।

ஆவிஷ்க்ருதம் மேக ம்ருதங்க நாதைர்

வநேஷு ஸங்கீதமீவ ப்ரவ்ருத்தம் ॥

வனேஷு - காடுகளில்

ஷட்பாத தந்தீர் - வண்டுகளாகிற வீணைகளின் இசைய

மதுராபிதாநம், - தொனியுற்றதும்,

பலவங்க மோதிரித - குரங்குகளால் செய்யப்பட்ட வாய்த்

கண்டதாலம் - தாளத்தைபுடையதும்,

மேகம்்ருதங்க நாதை: - மேகமாகிற மத்தள ஒசைகளால்

ஆவிஷ்க்ருதம் - விளங்குகிறதுமான

ஸங்கீதம் - பாட்டுக்கச்சேரி

ப்ரவ்ருத்தம் இவ - தொடங்கியது போலிருக்கின்றது.

कवचित् प्रनृतेः क्वचिदुन्नदप्रैः क्वचिच्च वृक्षानिषण्णकरीः ।

व्यालस्वर्गमरणीम्यूरैर्नृषु संगीतमिव प्रवृत्तम् ॥

கவசித் ப்ர ந்ருத்தை: கவசிதுநந்தப்பி:

கவசிச்ச விருஷாக்கர் நிஷ்ணண்காயை: ।

வ்யாலஸ்ப பர்ஹா பரணணர் மயூரேர்

வனேஷு ஸங்கீதமீவ ப்ரவ்ருத்தம் ॥

வனேஷு - வனங்களில்

கவசித் - சிலவிடங்களில்

ப்ரந்ருத்தை: - ஆடுகின்றவைகளும்

கவசித் - சிலவிடங்களில்

உந்தத்தபி: - கூவுகின்றவைகளும்

39

40

க்வசித் - சிலவிடங்களில்
 விருகடாக்கர் - விருகடங்களின் நுளிகளிலுட்கார்ந்து
 நிஷண்னகாயை: ச - கேட்கின்றவைகளுமான
 வ்யாலம்ப பர்ஹா - தொங்குகிற தோகையாகிற ஆபரணங்களைப்
 பரணை: பூண்ட
 மயூரை: - மயில்களால்
 ஸங்கீதம் - நாட்டியக்கச்சேரி
 ப்ரவ்ருத்தம் இவ - ஆரம்பிக்கப்பட்டது போலிருக்கிறது.

स्वर्धनानां पुत्राः प्रवृद्धा विहाय निद्रां चिरसिन्धुम् ।

अनेकस्याकृतित्वर्णनादा नवायुधाराभिहता नदन्ति ॥

ஸ்வநநாநாநாம் பல்வகை: ப்ரபுத்தா
 விஹாய நித்ராம் சிரஸம்நிருத்தாம் ।

அனேக ரூபாக்குதிவர்ணநாதா
 நவாம் புதாரா பிஹதா நநந்தி ॥

பல்வகை: - தவளைகள்
 சிர ஸம்நிருத்தாம் - வெகுகாலம் தடையப்பட்டிருந்ததான
 நித்ராம் - நித்திரையை
 விஹாய - விட்டு,
 கநாநாம் - மேகங்களின்
 ஸ்வநை: - முழக்கங்களால்
 ப்ரபுத்தா: - விரித்துக்கொண்டவைகளாய்
 நவாம் புதாரா பிஹதா: - புதிய ஜலத்தால் உத்ஸாஹம் கொண்டவைகளாய்
 அனேக ரூபாக்குதி - பலவகை உருவங்களையும் தோற்றங்களையும்
 வர்ணநாதா: - ஒலிகளையுமுடையவைகளாய்
 நநந்தி - சப்திக்கின்றன.

नद्यः समुद्राहितचक्रवाकास्तटानि शीर्णान्यपवाहयित्वा ।

धृता नवप्रभृतपूर्वभोगा द्रुतं स्वमत्तरमुपोषयन्ति ॥

நத்யஸ் ஸமுத்வாஹித சக்ரவாகாஸ்த
 தடாநி ஸீர்ணான்யபவாஹ யித்வா ।
 த்ருப்தா நவ ப்ரா ப்ருத பூர்ணபோகா
 த்ருதம் ஸ்வபாதார முபோபயாந்தி ॥

நத்ய: - நதிகள்
 ஸமுத்வாஹித - மேலே நீந்திவரும் சக்கிரவாகங்களை
 சக்ரவாகா: - உடையனவாய்
 த்ருப்தா: - பெருக்கெடுத்து
 ப்ரபீர்ணானி தடாநி - அழிந்த கரைகளை
 அபவாஹயித்வா - உடைத்துத் தள்ளி,

41

42

நவ ப்ராப்ருத - புதிதாய்தானாக விழுந்து நிறைந்த வஸ்துகளை
 பூர்ணபோகா: - உணவாகவுடையவைகளாய்
 ஸ்வ பாதாரம் - தனது நாயகனை நோக்கி
 த்ருதம் - வேகமாக
 உபோபயாந்தி - செல்லுகின்றன.

नीलु नीलाः प्रविभान्ति सत्ता मेघे मेघा नववारिण्याः ।

दवानिदधु दवानिदधाः शैलु शैला इव बद्धमूलाः ॥

நீலேஷா நீலா: ப்ரவிபாந்தி ஸத்தா
 மேகேஷா மேகா நவவாரிபூர்ணா: ।

தவாக்நி தத்தேஷா தவாக்நி தத்தா:
 ஸைலேஷா ஸைலா இவ பத்தமூலா: ॥

நீலா: - நீல
 நவவாரி பூர்ணா: - அப்பொழுது நீருண்ட
 மேகா: - மேகங்கள்
 நீலேஷா மேகேஷா - நீல மேகங்களில்
 ஸத்தா: - சேர்ந்தவைகளாய்
 பத்தமூலா: - வேர்தாக்கப்பட்டு
 தவாக்நி தத்தா: - காட்டக்னியினால் தகிக்கப்பட்ட
 ஸைலா: - மலைகள்
 தவாக்நி தத்தேஷா - காட்டுத்தீயினால் தகிக்கப்பட்ட
 ஸைலேஷா - மலைகளில்
 இவ - சேர்ந்தாவெவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
 ப்ரவிபாந்தி - விளங்குகின்றன.

प्रहृष्टसनादिबहिर्णानि सशङ्कगोपाकुलशङ्कानि ।

चरन्ति नीपार्जुनवासितानि गजाः सुरस्याणि वनान्तराणि ॥

ப்ரஹ்ருஷ்ட ஸந்தாதிதப்ரஹ்ணானி
 ஸசக்ர கோபாகுல ஸாத்த்வலாநி ।

சாந்தி நீபார்ஜுனயாஸிதாநி
 கஜா: ஸாரம்யாணி வனாந்தரானி ॥

கஜா: - யானைகள்
 ப்ரஹ்ருஷ்ட ஸந்தாதித - களிப்புற்று மயில்கள் கூவப்பெற்றதும்,
 ப்ரஹ்ணானி
 ஸ சக்ர கோபாகுல - தம்பலப்பூச்சிகளால் நிறைந்த புற்றறை
 (புத்தரை)
 ஸாத்த்வலாநி - புற்றதும்,
 நீபார்ஜுன வான்ஸிதாநி - உய்ப்பு, மருது, இவைகளின்மனம் கமழ்கின்றதுமன
 ஸாரம்யாணி - மிக்க அழகுற்ற

43

44

வனாத்நராணி - வனப்பிரதேசங்களில்
சரந்தி - திரிகின்றன.

नयबुधाराहतकेसराणि क्षुतं परित्यज्य सरोरुहाणि ।

कदम्बपुष्पाणि सकेसराणि वनानि हृष्टा भ्रमराः पतन्ति ॥

நவாம்புதாராஹத கேஸராணி
தூதும் பரித்யஜ்ய ஸரோருஹாணி ।

கதம்ப புஷ்பாணி ஸகேஸராணி
வநாநி ஹருஷ்டா ப்ரமரா: பதந்தி ॥

ப்ரமரா: - வண்டுகள்
நவாம்புதாராஹத - புதிய மழைத்தாரைகளால் மடங்கிய
கேஸராணி - தாதுக்களையுடைய
ஸரோருஹாணி - தாமரை புஷ்பங்களை
தூதும் - வேகமாய்
பரித்யஜ்ய - விட்டுவிட்டு,
ஸகேஸராணி - தாதுக்களையுடைய
நவாநி - புதிய
கதம்ப புஷ்பாணி - கடம்பமலர்களில்
ஹருஷ்டா: - களிப்புற்றவைகளாய்
பதந்தி - விழுகின்றன.

भता गजेन्द्रा मुदिता गवेन्द्रा वनेषु विश्रान्तरा मृगेन्द्राः ।

रम्या नगेन्द्रा निभृता नरेन्द्राः प्रक्षिप्तिता वारिधरेः सुरेन्द्राः ॥

மத்தா கஜேந்த்ரா முதிதா கவேந்த்ரா
வனேஷு விஸ்ராந்ததரா ம்ருகேந்த்ரா: ।

ரம்யா நகேந்த்ரா நிருப்தா நரேந்த்ரா:
ப்ரக்ஷிப்தோ வாரிதரை: ஸுரேந்த்ரா: ॥

கஜேந்த்ரா: - யானையரசுகள்
மத்தா: - மதங்கொண்டிருக்கின்றன;
கவேந்த்ரா: - எழுதுகள்
முதிதா: - களிப்புற்றிருக்கின்றன;
ம்ருகேந்த்ரா: - சிங்கங்கள்
வனேஷு - காடுகளில்
விஸ்ராந்ததரா: - மிகவும் ஓடுங்கிக் கிடக்கின்றன;
நகேந்த்ரா: - மலையரசுகள்
ரம்யா: - அழகாய் விளங்குகின்றன;
நரேந்த்ரா: - மன்னர்கள்
நிப்ருதா: - அரண்மனையிலேயே இருக்கின்றார்கள்;
ஸுரேந்த்ரா: - தேவேந்திரன்

45

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

4237

வாரிதரை: - மேகங்களோடு
ப்ரக்ரீடித: - பொழுதுபோக்குகின்றான்.

मेघाः समुद्भूतसमुद्रनादा महाजलीध्वग्नावलम्बाः ।

नदीस्तपकानि सरांसि वापीर्महीं च कृत्स्नामपवाहयन्ति ॥

மேகா: ஸமுத்தூத ஸமுத்ரநாதா
மஹாஜலேளகை: ககநாவலம்பா: ।

நதீஸ்தடா கநா ஸராம்ஸி வாபீ:
மஹீம் சக்ருத்ஸநாமபவாஹயந்தி ॥

மேகா: - மேகங்கள்
ககநாவலம்பா: - ஆகாயத்திலிருக்கின்றவைகளாய்
ஸமுத்தூத ஸமுத்ரநாதா: - கெர்தனக்கும் சமுத்திர முழக்கமுடையவைகளாய்
மஹாஜலேளகை: - மிக ஜலப்பிரவாஹங்களால்
நதீ: - நதிகளையும்,
தடாகாநி - சிறு குட்டைகளையும்,
ஸராம்ஸி - ஒடைகளையும்,
வாபீ: - நடைக்கிணறுகளையும்,
மஹீம் - பூமி யையும்
க்ருத்ஸநாம ச - எங்கும்
அபிதபர்யந்தி - பெருகச் செய்கின்றன.

47

वर्षधेया विपुलाः पतन्ति प्रवन्ति वाताः समुदीर्णघोषाः ॥

வாஷ்ப்ரவேகா விபுலா: பதந்தி
ப்ரவாந்தி வாதா: ஸமுதீர்ண கோஷா: ॥

விபுலா: - ஏராளமான
வர்ஷ ப்ரவேகா: - வெள்ளங்கள்
பதந்தி - ஓடுகின்றன;
வாதா: - நாற்புறமிருந்து வரும் காற்றுகள்
ஸமுதீர்ண கோஷா: - அதிக சப்தம் கொண்டு
ப்ரவாந்தி - வீசுகின்றன.

48

प्रलक्ष्णाः प्रवहन्ति शीघ्रं नद्यो जलैर्विप्रसन्नार्वाः ॥

ப்ரநஷ்ட ஸலா: ப்ரவஹந்தி ஸீக்ரம்
நத்யோ ஜலஸ்விப்ரதி பந்நமர்கா: ॥

நத்ய: - நதிகள்
ஜலை: - பிரவாஹங்களால்
ப்ரநஷ்ட ஸலா: - கரைகளையுடத்து
சுறுப்ரதி பந்நமர்கா: - குறுக்கே செல்லுகின்றவைகளாய்
ஸீக்ரம் - விரைவாய்
ப்ரவஹந்தி - பெருக்கெடுத்தோடுகின்றன.

49

नरैर्नरेन्द्रा इव पर्वतेन्द्राः सुरेन्द्रदत्तैः पवनोपनीतैः ।

घनाभ्युत्सृगैर्भविष्यमाना रुद्रं श्रियं स्वामिव दर्शयन्ति ॥

நரைநரேந்த்ரா இவ பர்வதேந்த்ரா:

ஸுரேந்த்ரா தத்தை: பவநோபநீதை: ।

கநாம்புகும்பைபரபிஷ்ய மாநா

ரூபம் ஸ்ரியம் ஸ்வாமிவ தர்ஸயந்தி ॥

நரேந்த்ரா:

நரை:

இவ

பர்வதேந்த்ரா:

ஸுரேந்த்ரா தத்தை:

பவநோபநீதை:

கநாம்பு ரூபம்:

அபிஷ்ய மாநா:

ஸ்வாம்

ஸ்ரியம் ரூபம்

தர்ஸயந்தி

இவ

தர்ஸயந்தி

இவ

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

தர்ஸயந்தி

50

घनोपगूढं गगनं सतारं न आसकरो दर्शनमस्युपैति ।

नवैर्जलीधैरणी विवृता तमोविलिप्ता न दिशः प्रकाशः ॥

கநோபகூடம் ககனம் ஸதாரம்

ந பாஸ்கரோ தர்ஸநமப்யுபைதி ।

நனவா ஜலௌகைத்ரணீ விதருப்தா

தமோவிலிப்தா ந திஸ: ப்ரகாஸா: ॥

ஸதாரம்

ககனம்

கநோப கூடம்

பாஸ்கர:

தர்ஸநம் அப்யுபைதி

தரணீ

நனவ:

ஜலௌகை:

விதருப்தா

திஸ:

தமோவிலிப்தா:

ப்ரகாஸா: ந

மஹாநி கூடானி

மஹிதாரணா

மஹிதாரணா

மஹிதாரணா

மஹிதாரணா

மஹிதாரணா

மஹிதாரணா

51

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

4239

மஹாநதி கூடாநி மஹிதாரணாம்

தாராபி தெனதான்யதிகம் விபாந்தி ।

மஹாப்ரமணைவிபுலை: ப்ரபாதை:

முத்தாகலாபைரிவ லம்பமாதை: ॥

மஹிதாரணாம்

மஹாநதி கூடாநி

தாராபி தெனதானி

லம்பமாதை:

விபுலை:

முத்தாகலாபை:

இவ

மஹாப்ரமணை:

ப்ரபாதை:

அகிகம்

விபாந்தி

மலைகளின்

பெரிய சிகரங்கள்

மலைத்தாரைகளால் நன்கு கமூபப்பட்டவைகளாய்

பெரிய

முத்துமலைகளால்

எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

அளவுகடந்து வெள்ளம் பெருகி ஓடும்

மலையருவிகளால்

மிகவும்

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

52

शैलीपलमसखलमानवेगाः शैलीतमानां विपुलाः प्रपाताः ।

गुहासु संनादितबहिणासु हारा विशीर्यन्त इवामिमान्ति ॥

ஸைலோபல ப்ரஸ்கல மானவேகா:

ஸைலோத்தமானாம் விபுலா: ப்ரபாதா: ।

குஹாஸு ஸந்தாதித ப்ரஹிணாஸு

ஹாரா விசீர்யந்த இவாமி பாந்தி ॥

ஸைலோத்தமானாம் - சிறந்த மலைகளின்

விபுலா: - பெரும்

ப்ரபாதா: - அருவிகள்

ஸைலோபல ப்ரஸ்கல-சிறு பாறைகளை உருட்டித்தள்ளும் வேகம்

மானவேகா: உடையவைகளாய்

ஸந்தாதித ப்ரஹிணாஸு-மயில்களாலொலிக்கப்பெற்ற

குஹாஸு- குகைகளில்

விசீர்யந்த: - அறுந்துபோன

ஹாரா: இவ - ஹாரங்கள் போல

அபி பாந்தி - விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

விளங்குகின்றன.

53

शीघ्रप्रवेगा विपुलाः प्रपाता निर्वितसृक्षपतला निरीणाम् ।

मुक्तकलाप्रतिमाः पतन्ती महागुहोत्सृक्षपतलीर्यन्ते ॥

ஸ்ரீக்ர ப்ரவேகா விபுலா: ப்ரபாதா

நிர்விதௌ ஸ்ருங்கோபதலா: கிரீணாம் ।

முத்தாகலாப ப்ரதிமா: பதந்தே

மஹாகுஹோத் ஸங்கதலா: த்ரியந்தே ॥

54

விபுலா: - பெரும்
 ப்ரபாதா: - அருவிகள்
 ஸ்கீர் ப்ரவேகா: - வேகவெள்ளமுடையவைகளாய்
 கிரீணாம் - மலைகளுடைய
 தீர்தௌத ஸ்ருங்கோபதலா: - கொடுமுடிப் பிரதேசங்களைக் கழுவி
 முக்தாகலாப ப்ரதிமா: - முத்துஹாரங்களை நிகர்த்தவைகளாய்
 பதந்த: - ஒடுகின்றவைகளாய்
 மஹாகுஹோத் - பெரும் குகைகளினுட்பிரதேசங்களால்
 ஸங்கதலை: - வகிக்கப்படுகின்றன.
 த்ரியந்தே - வகிக்கப்படுகின்றன.

सुप्रतामदविच्छिन्नाः स्वर्गस्त्रीहारमीतिहा: ।

पतन्तीयाकुला दिक्षु त्रयधाराः समन्ततः ॥

ஸுப்ரதாமத் விச்சிந்தா: ஸ்வர்கஸ்த்ரீ ஹார மௌக்தி கா: ।

பதந்த்யாகுலா திஷு த்ரேயதாரா: ஸமந்தத: ॥ 55

ஸுப்ரதாமத் விச்சிந்தா: - முரட்டுத்தனமாய் (பல அப்ஸர ஸ்திரீகள்
 கூடிய) விளைபாட்டில் அறுந்து விழுந்த

ஸுப்ரதாமத் விச்சிந்தா: - முரட்டுத்தனமாய் (பல அப்ஸர ஸ்திரீகளின் ஹாரங்களின் முத்துக்கள்

மௌக்திகா: - அப்ஸர ஸ்திரீகளின் ஹாரங்களின் முத்துக்கள்

மௌக்திகா: - அப்ஸர ஸ்திரீகளின் ஹாரங்களின் முத்துக்கள்

இவ - போலவே

தோயதாரா: - மழைத்துளிகள்

திஷு - திக்குகளில்

ஸமந்தத: - எங்கும்

ஆகுலா: - சிதறியவைகளாய்

பதந்தி - விழுக்கின்றன.

निलीयमानेविहगैर्निमीलन्निश्च पञ्चजैः ।

विकसन्त्या च मालत्या गतोऽस्तं ज्ञायते रविः ॥

நிலியமானேவிஹகைர் நிமீலத்பிஞ்ச பங்கஜை: ।

விகஸந்த்யா ச மாலத்யா கதோர் ஸ்தம் ஞாயதே ரவி: ॥ 56

நிலியமானை: - கட்டுகளில் பதுங்கும்

விஹகை: - பறவைகளாலும்,

நிமீலத்பி: - குவிக்கின்ற

பங்கஜை: ச - தாமரை மலர்களாலும்,

விகஸந்த்யா - மலரும்

மாலத்யா ச - முல்லை மலர்க்கொடியாலும்

ரவி: - சூரியன்

அஸ்தம் கத: - அஸ்தமயமானவனாக

ஞாயதே - அறியப்படுகிறான்.

यूता यात्रा नरेन्द्राणां सेना प्रतिनिवर्तते ।

वैराणि चैव मार्गश्च सलिलेन समीकृताः ॥

வ்ருத்தா யாத்ரா நரேந்த்ராணாம் ஸேநா ப்ரதிநிவர்த்ததே ।

வைராணி சைவ மார்காஸ்ச ஸலிலேந ஸமீக்ருதா: ॥ 57

நரேந்த்ராணாம் - மன்னர்களுடைய

யாத்ரா - வெளியில் சஞ்சரித்தவென்பது

வ்ருத்தா - ஒழிந்திருக்கிறது;

ஸேநா - சேனை

ப்ரதி நிவர்த்ததே - நகருக்குத் திரும்பி வந்துவிட்டது;

வைராணி ச ஏவ - சண்டைச் சச்சரவுகளும்

மார்கா: ச - போகும் வழிகளும்

ஸலிலேந - ஜலத்தால்

ஸமீக்ருதா: - வெளித்தெரியாது மூடிக்கிடக்கின்றன.

मासि श्रोत्रपदे नख माखणानां विवक्षताम् ।

अयमध्यायसमयः सामगानामुपस्थितः ॥

மாஸி ஸ்ரோஷ்டபதே ப்ரம்ஹ ப்ரம்ஹணாநாம் விவக்ஷதாம் ।

அயமத்யாய ஸமய: ஸாமகாநா முபஸ்தித: ॥ 58

ப்ரம்ஹ - வேதத்தை

விவக்ஷதாம் - ஓத விரும்பிய

ஸாமகாநாம் - ஸாமக

ப்ரம்ஹணாநாம் - ப்ரம்ஹணர்களுக்கு

ப்ரோஷ்டபதே - புரட்டாசி

மாஸி - மாஸத்தில்

அயம் - இந்த

அத்யாய ஸமய: - வேதாத்யாயனம் செய்யும் காலம்

உபஸ்தித: - வந்துவிட்டது.

निवृत्तकर्मायतनो नूनं सञ्चितसञ्चयः ।

आषाढीमन्थुपगतो भरतः कोसलाधिपः ॥

நிவ்ருத்தகர்மாயதநோ நூநம் ஸஞ்சித ஸஞ்சய: ।

ஆஷாட மந்நுபகதோ பரத: கோஸலாதிப: ॥ 59

கோஸலாதிப: - கோசலாதிபனான

பரத: - பரதன்

நிவ்ருத்த கர்மாயதந: - வெளிவேலைகளை முடித்து

அரண்மனைமீலேயிருப்பவனாய்

நூநம் - இவ்விஷயப் பொருளை சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு

ஆஷாட - ஆடி மாதத்தியப் பெள்ளணமீ விருத்ததை

அப்யுபகத: - தொடங்கியிருப்பான்.

नूनमापूर्यमाणायः सरय्या वर्धते रयः ।

मां समीक्ष्य समायान्तमयोध्याया इव स्वनः ॥

நூநமாபூர்ய மாணாயா: ஸரய்வா வர்த்தே ரய: ॥

மாம் ஸமீக்ஷ்ய ஸமா யாந்த மயோத்யாயா இவ ஸ்வன: ॥

மாம் - என்னை
ஸமாயாந்தம் - திரும்பி வருகிறவனாக,
ஸமீக்ஷ்ய - கண்டு,
அயோத்யாயா: - அயோத்தியின்
ஸ்வன: - ஒலி
இவ - எப்படியிருக்குமோ அப்படியே,
நூநம் - இப்பொழுது
ஆபூர்ய மாணாயா: - நீர் நிறைந்தோடும்
ஸரய்வா: - சரயூ நதியினது
ரய: - பிரவாகுறம்
வர்த்தே - விருத்தியடைகிறது.

80

इमाः स्फीतगुणा वर्षाः सुग्रीवः सुखमश्नुते ।

विजितारिः सदासख राज्ये महति च स्थितः ॥

இமா: ஸ்பீதகுணா வர்ஷா: ஸுக்ரீவ: ஸுகமஸ்நுதே ।

விஜிதாரி: ஸதாஸக்ஷ ராஜ்யே மஹதி ச ஸ்தித: ॥

இமா: - இந்த
வர்ஷா: - மழை பொழியும் மாதங்கள்
ஸ்பீதகுணா: - அவைகளுக்கேற்ற குணங்களுடன் விளங்குகின்றன;
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
விஜிதாரி: - சத்துருவை ஒழித்தவனாய்,
ஸதார: ச - மனைவியுடன்கூட இருக்கின்றவனாய்,
மஹதி - பெரும்
ராஜ்யே - ராஜ்யத்தில்
ஸ்தித: ச - நிலைபெற்றவனாய்,
ஸுகம் - சுகத்தை
அஸ்நுதே - அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றான்.

61

अहं तु हतदारुण राज्योच्च महत्स्युतः ।

नदीकूलमिव क्षिप्तमवसीदामि लक्ष्मण ॥

அஹம் து ஹ்ருததாரஸ்ச ராஜ்யாஸ்ச மஹதஸ்ச்யுத: ।

நதிகூலமिव க்ஷிப்தமவஸீதாமி லக்ஷ்மண ॥

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா
அஹம் து - நானோவெனில்

62

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - இருபத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

4243

ஹ்ருததார: ச - மனைவி இருடப்பட்டவனாய்
மஹத: - பெரிய
ராஜ்யாத் - ராஜ்யத்தினின்றும்
க்ஷய: ச - வெளிப்பட்டவனாய்
க்லின்னம் - நனைந்த
நதிகூலம் - ஆற்றங்கரையை
இவ - போலவே
அவஸீதாமி - தேய்வுறுகின்றேன்.

शोकश्च मम विस्तीर्णो वर्षाश्च भृशदुर्गमाः ।

रावणश्च महाअस्त्रपरं प्रतिमाति नै ॥

ஸோகஸ்ச மம விஸ்தீர்ணோ வர்ஷாஸ்ச ப்ருஸதுர்க்மா: ।

ராவணஸ்ச மஹாஸ் ஸத்ருராஜம் ப்ரதிபாதி மே ॥

மம் - எனது
ஸோக: ச - சோகமோ
விஸ்தீர்ண: ச - அளவுக்குமிஞ்சியிருக்கிறது;
மார்கா: ச - உபாயங்களோ
ப்ருஸதுர்க்மா: - மிகவும் கிட்டற்கரியனவாயிருக்கின்றன;
மஹான் - பெரும்
ஸத்ரு: - சத்துருவான்
ராவண: ச - ராவணனும்
அபார: - வெல்ல முடியாதவனென
மே - எனக்கு
ப்ரதி பாதி - தொன்றுகிறது.

63

अयात्रां वैव हृद्वेना मागंश्च भृशदुर्गमान् ।

प्रणते वैव सुग्रीवे न मया किञ्चिदिरितम् ॥

அயாத்ராம் வைவ த்ருஷ்ட்வேமாம் மார்காம்ஸ்ச ப்ருஸதுர்க்மான் ।

ப்ரணதே வைவ ஸுக்ரீவே ந மயா கிஞ்சி திரிதம் ॥

இராமம் - இந்த
அயாத்ராம் ச - யாத்திரைக்கு ஏளாத தன்மையையும்
மார்காம் ச - போகும் வழிகளை
ப்ருஸதுர்க்மான் - மிகவும் செல்லமுடியாதிருத்தலையும்
த்ருஷ்ட்வா ஏவ - நினைத்தே,
ப்ரணதே - சாமர்த்தியசாலியாகிய
ஸுக்ரீவே - சுக்ரீவனிடத்தில்
மயா - என்னால்
கிஞ்சித் ஏவ - ஏதொன்றுமே
ஸரிதம் ந ச - சொல்லப்படவில்லை.

64

अपि चातिपरिक्लिष्टं विरादरिः समागतम् ।

आत्मकार्यगरीयस्त्वाद्यवस्तु नैच्छामि वानरम् ॥

அபி சாதி பரிக்லிஷ்டம் சிராஹாரை: ஸமா஘தம் ।

ஆத்மகார்ய கரீயஸ்த்வாத்வக்தம் நேச்சாமி வானரம் ॥

அதி பரிக்லிஷ்டம் - மிகத்துன்பமடைந்தவனும் ॥

சிராத் - வெகுகாலம் கழித்து

தாரை: - தர்மபத்னியோடு

ஸமா஘தம் ச - சேர்ந்திருக்கின்றவனுமான

வானரம் - வானரனுக்கு

ஆத்ம கார்ய - எனது காரியத்தின் மகத்துவத்தாலும்

கரீயஸ்த்வாத் அபி

வக்தும் - ஆஜ்ஞாபிக்க

இச்சாமி ந - நான் இஷ்டப்படாதிருக்கின்றேன்.

अयमेव हि विरम्य ज्ञात्वा कालमुपागतम् ।

उपकारं च सुग्रीवो वेत्स्यते नात्र संशयः ॥

அயமேவ ஹி விரம்ய ஞாத்வா காலமுபாகதம் ।

உபகாரம் ச ஸுக்ரீவோ வேத்ஸ்யதே நாத்ர ஸம்ஸய: ॥

அயம் - இந்த

ஸுக்ரீவ: ஹி - ஸுக்ரீவனும்

விரம்ய - இளைப்பாறிவிட்டு,

காலம் ச - ஏற்றகாலம்

உபாகதம் - வந்துவிட்டதாய்

ஞாத்வா - அறிந்துகொண்டு

உபகாரம் - வேண்டிய முயற்சியை

வேத்ஸ்யதே - கவனிப்பான்;

அத்ர - இதில்

ஸம்ஸய: ஏவ ந - ஐயமேயில்லை.

तस्मात् कालप्रतीक्षोऽहं स्थितोऽस्मि युगलक्षण ॥

தஸ்மாத் கால ப்ரதீக்ஷோஹம் ஸ்திதோஸ்மி யுஃபலக்ஷண ॥ 67

யுஃபலக்ஷண - நல்ல பிறவிக்குணங்களையப் பெற்றவனே

தஸ்மாத் அஹம் - ஆனபடியால் நான்,

கால ப்ரதீக்ஷ: - ஏற்ற காலத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டு

ஸ்தித: அஸ்மி - இருக்கிறேன்.

இத்யுபதேய புத்தி ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதர்ஸிம்ஸதே ஸுதர்ஸிம்ஸயம் ஸம்ஹிதாயாம் விஷ்வித்தா கண்ணடே
ப்ரஸங்குடு துத்தும்பணம் தம் அஷ்டாடயிம்ஸ: ஸங்க: ॥

समीक्ष्य विमलं व्योम गतविद्युदलाहकम् ।

सारसारवसंधुष्टं रम्यज्योत्स्नानुलेपनम् ॥

ஸமீக்ஷ்ய விமலய வ்யோமய கதவித்யுதலாவஹகம் ।

ஸாரஸாரவஸந்த்ஷ்டம் ரம்யஜ்யோத்ஸநாநுலேபணம் ॥ 1

समृद्धार्थं च सुग्रीवं मन्दधर्मार्थसंग्रहम् ।

अत्यर्थमसतां मार्गमेकान्तगतमानसम् ॥

ஸம்ருத்தார்தம் ச ஸுக்ரீவம் மந்ததர்மார்தஸங்க்ரஹம் ।

அத்யார்தமஸதாம் மார்கமேகாந்த கதமானஸம் ॥ 2

निवृत्तकार्यं सिद्धार्थं प्रमदाभिरतं सदा ।

प्राप्तवृत्तमभिप्रेतान् सर्वानपि मनोरथान् ॥

நிவ்ருத்தகார்யம் ஸித்தார்தம் ப்ரமதாபிரதம் ஸதா ।

ப்ராப்தவ்ருத்தமபிப்ரேதான் ஸர்வாநபி மநோரதான் ॥ 3

स्वां च पत्नीमभिप्रेतां तारां चापि समीक्षिताम् ।

विहरन्तमहीरात्रं कृतार्थं विगतज्वरम् ॥

ஸ்வாம் ச பத்நிமபிப்ரேதாம் தாராம் சாபி ஸமீக்ஷிதாம் ।

விஹரந்தமஹோராத்ரம் க்ருதார்தம் விகதஜ்வரம் ॥ 4

क्रीडन्तमिव देवैर्न नन्दनेऽप्यसौ गणैः ।

मन्त्रिषु व्यस्तकार्ये च मित्राणामनवेषकम् ॥

க்ரீடந்தமிவ தேவேந்த்ரம் நந்தனே(அ)ப்ஸரஸாம் கணை: ।

மந்த்ரிகா ந்யஸ்த கார்யம் ச மித்ரணாமனவேஷகம் ॥ 5

उत्सन्नराज्यसंदेशं कामवृत्तमवस्थितम् ।

निक्षितार्थोऽर्थतत्त्वज्ञः कालधर्मविशेषवित् ॥

உத்ஸந்நராஜ்ய ஸந்தேஸம் காமவ்ருத்தமவஸ்திதம் ।

நிஸ்திதார்தோர்த தத்த்வஞ: கால தர்ம விஸேஷவித் ॥ 6

प्रसाद्य वाक्यमिधुरैर्हनुमन्निर्मनोरमैः ।

वाक्यविहाक्यतत्त्वज्ञं हरीशं मास्तात्मजः ॥

ப்ரஸாத்ய வாக்க்யம் மதுரை: ஹேதுமத்பிர் மநோரமை: ।

வாக்யவித்வாக்ய தத்த்வஞ: ஹரீஸம் மாஸ்தாத்மஜ: ॥ 7

हितं तथ्यं च पथ्यं च सामघर्माभ्यन्तीतिम् ।

प्रणयप्रीतिसंयुक्तं विश्वासकृतनिश्चयम् ॥

ஹிதம் தத்யம் ச பத்யம் ச ஸாமதர்மாந்த நிதிமத் ।
ப்ரணய ப்ரீதி ஸம்யுக்தம் விஸ்வாஸக்ருத நிர்ஸயம் ॥

हृदि-वसुधा-गम्य हनुमान्वाक्यमविवीत् ॥

ஹமீஸ்வரமுபாகமய ஹநுமான் வாக்க்யமப்ரவீத் ॥

8

நிர்ஸிதார்த: - ஆதவேண்டிய காரியத்தில் சலியாப் பற்றுபவரும்,
அர்த்த தத்தவரு: - காரியங்களின் நுட்பங்களை நன்கு அறிந்தவரும்,
காலதர்ம விசேஷவித-
அததற்கேற்ற காலம், அததனால் விளைபும்

வாக்க்யவித - தர்மம், இவைகளை உள்ளபடி அறிந்தவரும்,
மாருதாத்மஜ: - எடுத்துரைப்பதில் வல்லவரும்,
ஹநுமான் - வாயுருமாருமான
வியோம - ஆகாசத்தை
விமலம் - நிர்மலமாயிருப்பதாகவும்,
கதவித்யுத்வலாஹகம் - மின்னலும் மேகங்களும் இல்லாததாயும்,
ஸாரஸரவ ஸங்குஷ்டம் - பசுக்களின் ஆரவார ஒலியால் நிரம்பப் பெற்றதாயும்,
ரம்ய ஜ்யோதஸ்நாநு - அழகிய நிலாவாகிய பூச்சையுடையதாயும்,
லேபனம்

ஹரீஸ்ரம் - வானரோத்தமனும்,
ஹரீஸ்வரம் - வானர மன்னனுமாகிய
வாக்க்ய தத்தவரும் - பேச்சின் நுட்பமறிந்த
ஸுஃகீர்வம் - சுகீர்வனை
ஸம்ருத்தார்தம் - காரியம் கைகூடப்பெற்று
மந்த தர்மார்த - தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் பாதுகாக்க
ஸங்க்ரஹம் ச - மிகவும்
அத்யர்தம் - மிகவும்
அஸதாம் - கெட்டவர்களுடைய
மரீகம் - அனுஷ்டாந்தையுடையவனாகவும்,
ஏகாந்த கதமானஸம் - ஏகாந்தமாயிருப்பதில் மனத்தை முற்றிலும்
செலுத்தியவனாகவும்,

நிவ்ருத்த கார்யம் - உத்தேசித்த காரியம் கைகூடப்பெற்று
வித்தார்தம் - பயனைப் பெற்றவனாய்
ஸதா - எக்காலத்திலும்
ப்ரமதாபிரதம் - ஸ்திரீகளோடு காலம் கழிப்பவனாயும்,
அபிப்ரேதான் - சர்வமுமாய் மனதில் கொண்டிருந்த
மநோரதங்கள் - மனோரதங்கள்
ஸர்வார் ஏவ - எல்லாவற்றையும்,
அபிப்ரேதாம் - அன்புள்ள

ஸ்வாம் - தனது
பத்ரம் ச - மனைவியையும்
ஸம்ப்ரீதாம் - விரும்பிய
தாராம் அபிச - தாரையையும்
ப்ராப்தவந்தம் - அடைந்தவனாய்
க்ருதார்தம் - காரியம் கைகூடப்பெற்றவனாய்
விகத ஜ்வரம் - மனக்கவலைகளொழிந்தவனாய்
அஹோராத்ரம் - அல்லும் பகலும்
விஹரந்தம் - சிற்றின்பத்தில் காலம் கழிப்பவனாகவும்,
நந்தனே - நந்தவனத்தில்
அப்ஸரஸாம் - அப்ஸரஸ்திரீகளுடைய
கணை: - கணங்களோடு
க்ரீடந்தம் - பொழுதுபோக்கும்
தேவேஸ்ரம் - இந்திரனை
இவ - போல
மந்திரிஷு - மந்திரிகளிடத்தில்
ந்யந்த கார்யம் ச - ராஜகாரியத்தை ஒப்புவித்துவிட்டவனாகவும்,
மந்த்ரிணாம் - உதவிவந்தனை
அனவேக்ஷகம் - மறந்துவிட்டவனாகவும்,
உத்ஸந்த ராஜ்ய - ராஜ்ய வியாபாரங்களை ஒழித்தவனாய்
ஸந்தேயம் - காமவ்ருத்தம்
காம வ்ருத்தம் - காமத்திலேபட்டவனாய்
அவஸ்திதம் - இருப்பவனாகவும்
ஸமிக்ய - பார்த்து,
உபகமய - கிட்டி,
ஹேதுமதி: - சரியான காரணங்களையுடைய
மதுரை: - இனிய
மநோமை: - நல்ல
வாக்யை: - வார்த்தைகளால்
ப்ரஸாத்ய - உள்ளம் குளிர்ச்செய்து,
ஹிதம் ச - நல்ல பயனை அளிக்குத்தக்கதும்
தத்யம் - உண்மையையும்
பத்யம் - கேட்குமத்திற்கு அவசியமாயிருக்கிறது
ஸாம தர்மார்த நிதிமத் - மனம்கோணாதிருத்தல், தர்மம், பிரயோஜனம்,
நியாயம், இவைகளோடு கூடினதும்
ப்ரணய ப்ரீதி ஸம்யுக்தம் - அன்புபத்திமை இவைகளோடு கூடினதும்
விஸ்வாஸ க்ருத - ராஜபத்தியில் ஈடுபட்ட தீர்மானத்தை நன்கு,
நிர்ஸயம் ச - விளங்கக் காட்டுகிறதமாகிய
வாக்க்யம் - விவரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

राज्यं प्राप्तं यशश्च कौली श्रीमिव धिता ।
मित्राणां संग्रहः शेवस्तं भवान् कर्तुमर्हति ॥

ராஜ்யம் ப்ராப்தம் யஸஸ்சைவ கௌலீ ஸ்ரீமிவ் ஧ிதா ।
மித்ராணாம் ஸங்க்ரஹ: ஸேவஸ்தம் பவான் கர்துமர்ஹதி ॥

ராஜ்யம் - ராஜ்யமானது
ப்ராப்தம் - அடையப்பட்டது.
யஸ: ச - புஷ்பம்
ஏவ - அப்படியே அடையப்பட்டது,
கௌலீ - தலைமுறையாய் வந்த
ஸ்ரீ: - ராஜவக்ஷமியானது
அபிவ்ர்திதா - ஒங்கி வளர்கிறது,
மித்ராணாம் - பேருதவி புரிந்தவர்களுக்கு
ஸங்க்ரஹ: - பிழிசெய்தல்
ஸேவஸ்த: - எஞ்சி நிற்கின்றது.
பவான் - தேவரீர்
தம் - அதை
கர்தும் அர்ஹதி - செய்யவேண்டும்.

यो हि मित्रेषु कालज्ञः सततं साधु वर्तते ।
तस्य राज्यं च कीर्तिश्च प्रतापश्चाभिवर्धते ॥

யோ ஹி மித்ரேஷு காலஞ்: ஸததம் ஸாது வர்ததே ।
தஸ்ய ராஜ்யம் ச கீர்திஸ்ச ப்ரதாபஸ்சாபிவர்ததே ॥

ய: ஹி - எவனொருவன்
காலஞ்: - எதையும் சரியான காலத்தில் செய்ய
மித்ரேஷு - வேண்டுமென்பதை யறிந்தவனாய்
ஸாது - பேருதவி புரிந்தவர்கள் விஷயத்தில்
ஸததம் - நீதி முறைப்படி
வர்ததே - எக்காலத்திலும்
தஸ்ய - நடக்கின்றானோ,
ராஜ்யம் - அவனுக்கு
அபிவ்ர்ததே - ராஜ்யமர்னது
கீர்தி: - பெருகுகிறது;
ச - கீர்த்தியும்
ப்ரதாப: ச - அப்படியே
ச - செல்வாக்கும்
ச - அப்படியே பெருகுகிறது.

यस्य कोशश्च दण्डश्च मित्राभ्यान्ना च भूमिप ।
समवेतानि सर्वाणि स राज्यं महदश्नुते ॥

யிஷ்கிந்தச காண்டம் - இருபத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

यस्य कोशस्य च तद्वत्स्य मित्त्राण्यथा च भूमिप ।
समवेतानि सार्वभौमि स राज्ञ्यम् महदश्नुते ॥

பூமிப - மன்னர்
யஸ்ய - எவனொருவனுக்கு
கோஸ: - கருஜ்ஜமமும்
தண்ட: - சைனியமும்
மித்ராணி - அன்பர்களும்
ஆத்மாச - எல்லாக் காரியத்தையும் ஆராய்ச்சி செய்தலும்
ஸர்வாணி ச - ஆகிய இவையெல்லாமும்
ஸமவேதாநி - அகலாது கூடியிருக்கின்றனவோ
ஸ: ச - அவன்தான்
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
மஹத் - நீடுழிகாலம்
அஸ்நுதே - அனுபவிக்கிறான்.

तद्वद्वान् वृत्तसंपन्नः स्थितः पथि निरत्यये ।

मित्रार्थमभिनीतायै यथावत् कर्तुमर्हति ॥

தத்பவான் வ்ருத்தஸம்பன்ன: ஸ்தித: பதி நிரத்யயே ।
மித்ரார்தம்பி நீதார்தம் யதாவத் கர்துமர்ஹதி ॥

தத் - ஆதலால்
வ்ருத்த ஸம்பன்ன: - நேருண்ம் பூண்டு
நிரத்யயே - தொஷ்ரஹிதமான
பதி - அனுஷ்டானத்தில்
ஸ்தித: - பற்றுடையவரான
பவான் - தேவரீர்
மித்ரார்தம் - உதவிபுரிந்தவனுக்காக
அபிநீதார்தம் - தர்மப்படி செய்யவேண்டிய காரியத்தை
யதாவத் - சொன்னபடி
கர்தும் - செய்துமுடிக்க
அர்ஹதி - வேண்டும்.

सत्यज्य सर्वकर्माणि मित्रार्थं योऽनुवर्तिते ।

संभ्रामाद्विदुतोत्साहः सोऽनर्थनाराकश्यते ॥

ஸத்யஜ்ய ஸர்வகர்மாணி மித்ரார்தே யோ அநுவர்ததே ।
ஸம்ப்ரமாத்ஹி க்ருதோத்ஸாஹ: ஸோந்ர்தே நாவ்ருத்யதே ॥

ய: - எவனொருவன்
ஸர்வ கர்மாணி - தனது மறற்க் காரியங்களெல்லாவற்றையும்
ஸத்யஜ்ய - கவனியாது விட்டுவிட்டு,
மித்ரார்தே - உதவிபுரிந்தவன் காரியத்தில்

லம்பரமாத்	-	கௌரவத்தால்
க்ருதோத்தரஹ:	-	ஊக்கமுடையவனாய்
அறுவர்த்தே	-	ஈடுபட்டிருக்கின்றானோ
ஸ: ஹி	-	அவஸ்தான்
அநந்த:	-	நிங்குகளால்
அவருத்தபதே ந	-	தாக்கப்பட்டிருக்கின்றான்.

यस्य कालव्यतीतिषु मित्रकार्येषु वर्तते ।

स कृत्वा महतोऽप्यर्थान् मित्रार्थेन युज्यते ॥

யஸ்ய காலவ்யதிதேஷு	மித்ரகார்யேஷு	வந்தே ।
ஸ க்ருத்வா	மஹதோஃ பரிமார்த்தே	ந யுஜ்யதே ॥
ய :	-	எவனொருவன்
காலவ்யதிதேஷு	-	ஏற்காலம் கடந்ததாகிய
மித்ர கார்யேஷு	-	மித்திரனுடைய காரியங்களில்
வந்தே	-	பிரவிருத்திக்கின்றானோ
ஸ :	-	அவன்
மஹத :	-	பெரிய காரியங்களை
க்ருத்வா அபி து	-	செய்தாலும்
மித்ராந்தே ந யுஜ்யதே ந	-	மித்திரனுக்கு செய்யவேண்டிய
	-	செய்தவனாகான்.

यदिदं वीर कार्यं नो मित्रकार्यमस्ति ॥

क्रियतां राघवस्यैतदेवेष्टाः परिमार्गणम् ॥

யதிதம் வீர கார்யம் நேச மித்ரகார்யமரிந்தம் ।	
க்ரியதாம் ராகவஸ்யை ததவைதேஹயா: பரிமார்கணம் ॥	15
அரிந்தம்	- சத்துருசம்ஹாரக!
வீர:	- குரனோ!
வைதேஹயா:	- தோதேவியாருடைய
பரிமார்கணம்	- இருக்குமிடத்தைத் தேடுதலானது
ஏதத்	- இப்பொழுதே
க்ரியதாம்	- செய்யப்பட்டும்.
யத் இதம்	- இந்த இதுதான்
ராகவஸ்ய	- புரோமருக்கு
மித்ரகார்யம்	- உதவிபுரிந்தவருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையாக
ந:	- நம்மால்
கார்யம்	- செய்யத்தக்கது.

तदिदं वीर कार्यं ते कालावीचमस्ति ॥

ததீதம் வீர கார்யம் தே காலாதிதமரிந்தம் ॥	16
அரிந்தம்	- சத்துருசம்ஹாரக!
வீர	- குரனோ.
தே	- உனது
கார்யம்	- காரியமாகிறது
தத்	- அந்த
இதம்	- இது
காலாதிதம்	- சரியான காலத்தைக் கடந்ததாக ஆகிறது.

न च कालमतीतं ते निवेदयति कालवित् ।

त्वरमाणाऽपि सन् प्राज्ञस्तव राजन् वशानुगः ॥

ந ச காலமதிதம் தே நிவேதயத் காலவீத் ।	
த்வரமாளோஹீ பி ஸன் ப்ராஜஸ்தவ ராஜன் வசானுக: ॥	17
ராஜன்	- அரனோ
காலவீத்	- எதெதை எந்தெந்த வேளையில் செய்ய வேண்டுமென்பதை அறிந்தவரும்
ப்ராஜ:	- சர்வஜ்ஞருமான அவர்
த்வரமாண:	- ஆகவேண்டிய காரியத்தில் அவசரப்படுகின்றவராய்
அபிஸன்	- இருக்கையிலுங்கூட
தவ	- உமது
வசானுக:	- மனம்கோணாது நடப்பவராய்
தே	- உமக்கு
காலம்	- செய்யதற்குரிய காலம்
அதிதம் ச	- கடந்து விட்டதையும் கூட
நிவேதயதி ந	- அறிவியதிருக்கிறார்.

कुलस्य हेतुः स्वीतस्य दीर्घबन्धुस्य राघवः ।

अप्रमेयप्रमाद्यश्च स्वयं चाप्रतिमो गुणः ॥

குலஸ்ய ஹேது: ஸ்பீதஸ்ய தீர்க்பந்துஸ்ச ராகவ: ।

அப்ரமேய ப்ரபாலஸ்ச ஸ்வயம் சாப்ரதிமோ குணை: ॥

ராகவ:	-	புரோமர்
ஸ்பீதஸ்ய	-	செழுமைபுற்று விளங்கும்
குலஸ்ய	-	ராஜ்யத்திற்கு
ஹேது:	-	காரணமாயுள்ளவர்;
தீர்க் பந்து: ச	-	நீடுமிகாலம் செய்த நன்றி மறவாதவர்;
அப்ரமேய ப்ரபால:	-	அளவிடப்படாத மஹிமையுடையவர்;
ஸ்வயம்	-	தனக்கே உரியதான
குணை:	-	திருக்கல்யாண குணங்களால்
அப்ரதிம: ச	-	ஒப்பற்றவர்.

तस्य त्वं कुरु व कार्यं पूर्वं तेन कृतं तव ।

हरीश्वर हरिश्रेष्ठानाज्ञापयितुमर्हसि ॥

தஸ்ய த்வம் குரு வை கார்யம் பூர்வம் தேந க்ருதம் தவ ।

ஹரிஸ்வர ஹரிஸ்ரேஷ்டாநாஜ்நாயிதும்ஹஸி ॥

ஹரிஸ்வர - வானரமன்னா

ஹரிஸ்ரேஷ்டாந் - வானரோத்தமர்களை

ஆக்ஞாபயிதம் - ஆஜ்ஞாபிக்க

அர்ஹஸி - வேண்டும்.

தேந - அவரால்

தவ - உமக்கு

பூர்வம் - ஏற்கனவே

க்ருதம் - ஆகவேண்டிய காரியம் செய்து முடிக்கப்பட்டது;

த்வம் வை - நீரும்

தஸ்ய - அவருக்கு

கார்யம் - செய்யவேண்டிய காரியத்தை

குரு - செய்யும்.

न हि तावन्नवेत् कालो व्यतीतश्चोदनाद्यैः ।

चोदितस्य हि कार्यस्य भवेत् कालव्यतिक्रमः ॥

ந ஹி தாவத் பவேத்காலோ வ்யதீதஸ்சோதநாத்ருதே ।

சோதிதஸ்ய ஹி கார்யஸ்ய பவேத காலவ்யதிக்ரம: ॥

சோதநாத்ருதே - ஆக்கினையின்றி

தாவத் ஹி - இப்பொழுதே என்றால்

காலம் - செய்தற்குரிய காலம்

வ்யதீத: - கடந்துபோனதாக

பவேத் ந - ஏற்படாது;

கார்யஸ்ய - காரியம்

சோதிதஸ்ய ஹி - நினைப்பூட்டப்பட்டதாக ஆகில்

காலவ்யதிக்ரம: - செய்தற்குரிய காலம் தப்பினதாக

பவேத் - ஏற்படும்.

अकुरुपि कार्यस्य भवान् कर्ता हरीश्वर ।

किं पुनः प्रतिक्रियस्ते राज्ञेन च यत्नेन च ॥

அகர்துரபி கார்யஸ்ய பவான் கர்தா ஹரிஸ்வர ।

கிம் புன: ப்ரதிக்ரதுஸ்தே ராஜ்யேன ச தனேன ச ॥

ஹரிஸ்வர - வானரமன்னா

பவான் - நீர்

கார்யஸ்ய ச - ஏதொரு உதவியையும்

19

20

21

अकुरु अपि

कर्ता - புரியாதவனுக்கும் கூட

दे - உதவி புரிபிறவர்;

राज्येन - உமக்கு

तन्नेन स - ராஜ்யத்தோடும்

प्रतिक्रिय - செல்வத்தோடும்

किम् पुनः - உதவிபுரிந்த அவருக்கு

किम् पुनः - ஏனோ இப்படியிருக்கிறீர்?

शक्तिमानपि यिक्तान्तो वानरस्यगणेश्वर ।

कुरु दाशरथिः श्रीतिमाज्ञाय किं न सज्जसे ॥

சக்திமானபி யிக்தான்தோ வானரர்க்குணைஸ்வர ।

கர்தும் தாஸரதே: ப்ரீதிமாஜ்நாயம் கிம் ந ஸஜ்ஜஸே ॥

வானரர்க்குணைஸ்வர- வானரக் கரடி கணங்களுக்கு மன்னா

விக்ரந்த: - ஆற்றலுடையவரும்,

சக்திமானப் அபி - ஆண்மையுடையவருமான நீர்

தாஸரதே: - பூராமருடைய

ப்ரீதிம் - மனோபீஷ்டத்தை

கர்தும் - செய்துமுடிக்க

ஆஞ்ஞாயம் - ஆஜ்ஞையிடுவதில்

கிம் - ஏன்

ந ஸஜ்ஜஸே - முயலாநிருக்கின்றீர்?

कामं खलु शरः शक्तः सुरासुरमहोरगान् ।

वशे दाशरथिः कुरु त्वयतिज्ञां तु काङ्क्षते ॥

காமம் கலு ஸரை: சக்த: ஸுராஸுர மஹோரகான் ।

வசே தாஸரதி: கர்தும் த்வத் ப்ரதிஞாயம் து காங்க்ஷதே ॥

தாஸரதி: - பூராமர்

ஸுராஸுர மஹோரகான்- தேவர்கள், அசுரர்கள், மகோரகர்களாகிய

எல்லோரையும்

ஸரை: - பாணங்களால்

வசே கர்தும் - அநீனமாக்கிக்கொள்ள

சக்த: - வல்லவர்.

காமம் கலு - இப்படியிருக்கையிலும் கூட

து - இவ்விஷயத்தில்

த்வத் ப்ரதிஞாயம் - உமது வாக்கத்தத்தை

காங்க்ஷதே - எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார்.

प्राणस्यागविशङ्केन कृतं तेन तय प्रियम् ।

तस्य भार्गव वेदेही पृथिव्यामपि चान्वरे ॥

ப்ராணத்யாகா விஸங்கேந க்ருதம் தேந தவ ப்ரியம் ।
தஸ்ய மாக்ஸம் வைதேஹிம் ப்ருதிவ்யாமபி சாம்பரே ॥

24

ப்ராணத்யாகா - உயிரைவிடத்துணிந்த
விஸங்கேந - அவரால்
தேந - உமக்கு
தவ - உதவி
ப்ரியம் - புரியப்பட்டது.
க்ருதம் - அவருக்கு
தஸ்ய - ஸீதாதேவியை
வைதேஹிம் - உலகிலும்
ப்ருதிவ்யாம் ச - ஆகாயத்திலும்
அம்பரே அபி - மாக்ஸம்
மாக்ஸம் - தேடிக்காணக்கடவோம்.

न देवा न च गन्धर्वा नायुषा न मरुद्गणाः ।

न च यक्षा भयं तस्य कुर्युः किमुत राक्षसाः ॥

ந தேவா ந ச கந்தர்வா ந அஸுரா ந மருத்கணா: ।

ந ச யக்ஷா பயம் தஸ்ய குர்யு: கிமுத ராக்ஷஸா: ॥

25

அஸுரா: - அசுரர்களும்
ஸ மருத்கணா: - மருத்கணங்களுள்ளிட்ட
தேவ தானவ கந்தர்வா: - தேவர்கள், தானவர்கள், கந்தர்வர்களும்,
யக்ஷா: ச - யக்ஷர்களும்,
தஸ்ய - அவருக்கு
பயம் - ஆபத்தை
குர்யு: ந - விளைவிக்க முடியாது;
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
கிமுத - என்ன செய்ய முடியும்?

तदेवं शक्तियुक्तस्य पूर्वं प्रियवृत्तस्तव ।

रामस्याहंसि पित्रैश्च कर्तुं सर्वान्नाम प्रियम् ॥

தேவம் ஸக்தியுத்தஸ்ய பூர்வம் ப்ரியக்ருதஸ்தவ ।

ராமஸ்யாஹ்ஸி பிங்கேஸு கர்தும் ஸர்வாத்மநா ப்ரியம் ॥

26

பிங்கேஸு - வானம் மன்னா;
ஏவம் - இத்தகைய
ஸக்தி யுத்தஸ்ய - சக்தி படைக்கப் பெற்றவரும்
தவ - உமக்கு
பூர்வம் - ஏற்கனவே
ப்ரியக்ருத: - உதவிசெய்து முடித்தவருமான
ராமஸ்ய - பூரீராமருக்கு

கிங்கிந்தா கண்ணம் - இருபத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

4255

ஸர்வாத்மநா - எவ்வகையிலும்
தத் - அந்த
ப்ரியம் - கைம்மாற
கர்தும் - செய்ய
அர்ஹஸி - வேண்டும்.

नाधस्तादवनी नायु गतिर्नापरि धाम्ने ।

कस्यचित् सज्जतेऽस्माकं कपीश्वर तवाज्ञया ॥

நாஸ்தாதவனொ நாப்ஸு கதிர்நோபரி சாம்பரே ।
கஸ்யசித் ஸஜ்ஜதே(அ)ஸமாகம் கபீஸ்வர தவாஜ்ஞயா ॥

27

கபீஸ்வர - வானம் மன்னா;
தவ - உமது
ஆஜ்ஞயா - நியமத்தைக்கொண்டு,
அஸ்மாகம் - எங்களுக்குள்
கஸ்யசித் - எவனுக்கும்
கதி: - போக்கானது
அதஸ்தாத் - பாதாளத்திலும்
அவனொ ச - பூமியிலும்
ஸஜ்ஜதே ந - தடைபடுகிறதில்லை;
அப்ஸு - நீரிலும்
ந - தடைபடுகிறதில்லை;
உபரி - உயர
அம்பரே - ஆகாயத்திலும்
ந - தடைபடுகிறதில்லை.

तदाज्ञाय कः किं ते वृत्ते कुत्र व्यवस्यतु ।

हस्यो ह्यप्रध्वंयस्ते सन्ति कोदयग्रतोऽनघाः ॥

ததாஜ்நாய க: கிம் தேக்ருதே குத்ர வ்யவஸ்யது ।
ஹரயோ ஹயப்ரத்ருஷ்யாஸ்தே ஸந்தி கோட்யக்ரதோ அநகா: ॥

28

தே - உமக்கு
அநகா: - தோஷரஹிதர்களும்
அப்ரத்ருஷ்யா: - பிறரால் வெல்ல முடியாதவர்களுமான
ஹரய: - வானர்கள்
கோட்யக்ரத: ஹி - கோடிக்கணக்காகவே
ஸந்தி - இருக்கின்றார்கள்.
தேக்ருதே - உமக்காக
க: - யார்
கிம் - எதை
குத்ர - எங்கு

வ்யவஸ்யது - ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்?
தத் - அதை
ஆரூபய - கட்டளையிட்டருளும்.

तस्य तद्धचनं श्रुत्वा काले साधु निवेदितम् ।

सुग्रीवः सत्त्वसंपन्नश्चकार मतिमुत्तमाम् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா காலே ஸாது நிவேதितம் ।
ஸுகீவ: ஸத்த்வஸம்பந்த ஸகார மதிமுத்தமாம் ॥

ஸுகீவ: - ஸுகீவன்
தஸ்ய - அவரது
காலே - ஏற்றகாலத்தில்
ஸாது - ஏற்றபடி
நிவேதितம் - அறிவிக்கப்பட்ட
தத்வசனம் - அம்மொழியை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
ஸத்த்வ ஸம்பந்த: - நல்ல அறிவுடன் கூடியவனாகி
உத்தமாம் - சிறந்த
மதிம் - ஆலோசனையை
சகார - செய்தான்.

स संदिदेशामितं नीलं नित्यकृतोद्यमम् ।

दिक्षु सर्वांस्तु सर्वेषां सैन्यानामुपसंग्रहे ॥

ஸ ஸந்திதேஸாமி மதம் நீலம் நித்யக்ருதோத்யமம் ।
திஷு ஸர்வாஸு ஸர்வேஷாம் சைன்யநாமுபஸங்க்ரஹே ॥

ஸ: - அவன்
ஸர்வாஸு - எல்லா
திஷு - திக்குகளிலும்
ஸர்வேஷாம் - எல்லா
சைன்யநாம் - சேனைகளையும்
உபஸங்க்ரஹே - ஒட்டத்தில் சேர்க்கும் விஷயத்தில்
நித்யக்ருதோத்யமம் - ஒப்பொழுதும் எதிலும் விடா முறையி

உடையவனும்,
அபிமத்தம் - நன்கு மதிக்கப்பட்டவனுமான
நீலம் - நீலவெண்பவனை
ஸந்திதேஸ - பின்வருமாறு கட்டளையிட்டான்.

यथा सेना समग्रा मे युध्वापालस्य सर्वशः ।

समागच्छन्त्यसङ्गेन सेनापराणि तथा कुरु ॥

யதா ஸேநா ஸமக்ரா மே யுத பாலாஸ்ச ஸர்வஸ: ।
ஸமா கச்சந்த்ய ஸங்கேந ஸேநாக்ராணி ததா கரு ॥

29

31

மே - எனது
ஸேநா - சேனை
ஸமக்ரா - எல்லாமும்
யுத பாலா: - சேனைத் தலைவர்களை ஆஜ்ஞாபிக்கும்
ஸேநாக்ராணி ச - சேனைகளை நடத்தும் தலைவர்களும்
ஸர்வஸ: - முற்றும்
அஸங்கேந - தடையின்றி
யதா - எப்படிச் செய்தால்
ஸமா கச்சந்தி - வந்து சேர்வார்களோ
ததா - அப்படியே
கரு - செய்.

ये त्वन्तपालाः पुत्राः शीघ्रा व्यवसायिनः ।

समानयन्तु ते सैन्यं त्वरिताः शासनान्म् ॥

யே த்வந்த பாலா: ப்ரவகா: ஸர்க்ரகா வ்யவஸாயின: ।
ஸமானயந்து தே ஸைன்யம் த்வரிதா: ஸாஸநாந் மம் ॥

மம் - எனது
ஸாஸநாத் - ஆக்கினையைக்கொண்டு
அந்த பாலா: - ராஜ்ய எல்லைகளைக் காக்குகிறவர்களும்
வ்யவஸாயின: - தைரியமுள்ளவர்களும்
ஸர்க்ரகா: - வேகம் செல்ல வல்லவர்களுமான
ப்ரவகா: - வானரர்கள்
யேது - எவர்களோ
தே - அவர்கள்
த்வரிதா: - காலதாமதம் செய்யாதவர்களாய்
ஸைன்யம் - சேனையை
ஸமானயந்து - அழைத்துக்கொண்டு வரட்டும்.

स्वयं चानन्तरं सैन्यं भवानेवावुपश्यतु ॥

ஸ்வயம் சானந்தரம் ஸைன்யம் பவானேவாநு பர்ஸ்யது ॥

அநந்தரம் - அதற்கப்பால்
ஸைன்யம் - சைன்யத்தை
ஸ்வயம் ச - வேறுத்திரவு எதிரிலாமே
பவாந், ஏவ - நீயே
அநுபர்ஸ்யது - கவனிப்பாயாக.

त्रिष्वस्रात्रादृष्टं यः प्राप्नुयान्नह वानरः ।

तस्य प्राणान्तिके दण्डो नात्र कार्यं विचारणा ॥

த்ரிபஸ்ராத்தாடூஸ்தம் ய: ப்ராப்நுயாந்நேஹ வானர: ।
தஸ்ய ப்ராணாந்திகோ தண்டோ நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥

32

33

34

வானர:	- வானரனே
இஹ	- இங்கு
ய:	- எவனொருவன்
தீரிபஞ்சராத்	- பதினைந்து இரவு கழிந்து
ஊர்த்வம்	- மறுதினத்திற்குள்
நப்ராப்நுயாத்	- வந்து சேராதிருக்கின்றானோ
தல்ய	- அவனுக்கு
ப்ராணாந்திக:	- கொலை
தண்ட:	- தண்டனை.
அத்ர	- இவ்விஷயத்தில்
விசாரணா	- முன்பின் யோசித்தல்
நகார்யா	- செய்யத்தக்கதன்று.

हरिश्च वृक्षानुपयातु साक्षो भवान् समाश्रमयितुं निश्चितम् ।
इति व्यवस्था हरिपुंगवस्यो विधाय वेश्म प्रविशेत् वीरवान् ॥

ஹரிம்ஸ்ச வ்ருத்தாநுபயாது ஸாங்கதோ
பவான் மமாஸ்ரமதிக்ருத்ய நிர்ஸிதாம் ।

இதி வ்யவஸ்தாம் ஹரி புங்கவேஸ்வரோ
விதாய வேஸ்ம் ப்ரவிவேஸ விய்வான் ॥

பவான்	- நீர்
ஸாங்கத:	- அங்கதனோடு கூடவே
மம	- எனது
நிர்ஸிதாம்	- முடிவான
ஆஸ்ரம்	- ஆக்கினையை
அதிக்ருத்ய	- அதிகாரமாகக்கொண்டு,
வ்ருத்தாந்	- பெரியோர்களாகிய
வாஸர்ஸ்ச	- வானரர்களையும்
உபயாது	- திட்டம் செய்வீராக.
விய்வான்	- விய்வானான
ஹரி புங்கவேஸ்வர:	- வானரோத்தம மன்னனாகுமவன் -
இதி	- மேற்கண்டபடி.
வ்யவஸ்தாம்	- ஏற்பாட்டை
விதாய	- செய்துமுடித்து,
வேஸ்ம்	- அரண்மனைக்குள்
ப்ரவிவேஸ	- போய்ச் சேர்ந்தான்.

இத்யாந்ஸே ப்ரீதம் ஈமபணே வால்ஸ்கிபே ஆதிமக்யே
சுத்யஸிஸ்தி ஸத்யஸிஸ்திஸம் ஸம்ஹிதாயம் கிஷ்கிந்த கான்கே
ஹ்ருத்ப்ரதிபதனம் தம ஏகோத்தரிம்ஸ: ஸங்க: ॥

35

தரிம்ஸ: ஸங்க: - 30

गुहां प्रविष्टे सुग्रीवे विमुक्तं गगने घनैः ।

वर्षाश्रीविहो रामः कामशोकामिषीकितः ॥

குஹாம் ப்ரவிஷ்டே ஸுக்ரீவே விமுக்தே ககனே கநை: ।

வர்ஷாத்திரோஷிதோ ராம: காமஸோகாமிபிகித: ॥

पाण्डरं गगनं घट्वा विमलं चन्द्रमण्डलम् ।

शारदीं रजनीं चैव घट्वा ज्योत्स्नानुलेंपनाम् ॥

பாண்டரம் ககனம் த்ருஷ்ட்வா விமலம் சந்த்ர மண்டலம் ।

ஸாரதீம் ரஜநீம் சைவ த்ருஷ்ட்வா ஜ்யோத்ஸ்நானுலேபநாம் ॥

कामवृत्तं च सुग्रीवं नष्टं च जनकालजाम् ।

बुद्ध्या कालमतीतं च मुनीह परमावुरः ॥

காமவ்ருத்தம் ச ஸுக்ரீவம் நஷ்டாம் ச ஜனகாத்மஜாம் ।

புத்த்வா காலமதீதம் ச முமோஹ பரமாவூர: ॥

வர்ஷராத்ரோஷித: - வர்ஷாகாலத்தைக் கழித்துவிட்டு

காமஸோகாமி பிகித: - அன்பினத்சயத்தால் தபித்துக் கொண்டிருந்த

ராம:

ஸ்ுக்ரீவ

குஹாம்

ப்ரவிஷ்டே

ககனே

கநை: விமுக்தே

ககனம்

பாண்டரம்

சந்த்ர மண்டலம்

விமலம்

த்ருஷ்ட்வா ச

ஸாரதீம்

ரஜநீம்

ஜ்யோத்ஸ்நானுலேபநாம்

த்ருஷ்ட்வா ஏவ

ஸுக்ரீவம்

காமவ்ருத்தம் ச

ஜனகாத்மஜாம்

நஷ்டாம் ச

காலம்

ஸ்ரீராமர்,

சுக்ரீவன்

குகையில்

இருக்கையில்,

ஆகாம

மேகங்களில்லாதிருக்கையில்,

ஆகாயத்தை

பெண்மையாயிரிப்பதாகவும்,

சந்திரமண்டலத்தை

நிரமலமாயிரிப்பதாகவும்,

கவனித்தும்,

சரத்தர்வத்திய

இரவை

நிலவுபரந்து விளங்குவதாயும்

கவனித்தும்,

சுக்ரீவனை

காமத்தில் முற்றிலும் மூழ்கிக்கிடப்பவனாகவும்,

ஜானகியை

கவரப்பட்டிருப்பவளாகவும்,

வாக்களிக்கப்பட்டகாலம்

1

2

3

அதீதம் ச - கடந்துவிட்டதையும்
புத்தவா - நினைத்து.
பரமாதூர - முன்னினுமதிசுமாய் மனவேதனைப்படுகின்றவராகி
முமோஹ - இன்னது செய்கிறதென்று தெரியாத
திகைத்து நின்றார்.

स तु संज्ञासुपागम्य युहतांतिमान् पुनः ।

मनःस्थामपि वैदेहीं चिन्तयामास राघवः ॥

ஸது ஸம்ஜ்ஞா முபாகம்ய முஹதீர்தான் மதிமான் புன: ।

மன: ஸ்தாமபி வைதேஹீம் சிந்தயாமாஸ ராகவ: ॥

மதிமான் - பேரறிவுற்ற
ஸ: - அந்த
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
முஹதீர்தாத்து - ஒரு முகூர்த்த காலத்திலேயே
புன: - மீளவும்
ஸம்ஜ்ஞாம் - ஸ்வபாவமாயுள்ள அறிவை
உபாகம்ய - பெற்று,
மனஸ்தாம் - மனத்தினுள்ளேயே ஆவாஹனம் செய்து
கொண்டிருந்த

வைதேஹீம் அபி - வைதேஹியாரைப் பற்றி மட்டும்
சிந்தயா மாஸ - என்ன ஆயிற்றோ என்று கவலையுற்றார்.

आसीनः पर्वतस्याग्रे हेमधात्रुविभूषिते ।

शारदी गगनं दृष्ट्वा जगाम मनसा प्रियाम् ॥

ஆஸீந: பர்வதஸ்யாக்ரே ஹேமதாது விபூஷிதே ।
ஸாரதம் ககனம் த்ருஷ்ட்வா ஜகாம மனஸா ப்ரியாம் ॥

பர்வதஸ்ய - மலையினது
ஹேம தாது விபூஷிதே - பெற்றாதுக்களால் அழகுபாய்ந்து விளங்கிய
அக்ரே - உச்சியில்
ஆஸீந: - உட்கார்ந்திருக்குமவர்
ஸாரதம் - சரத்காலத்திய
ககனம் - ஆகாசத்தை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ப்ரியாம் - மனைவியை
மனஸா ஜகாம - நினைத்தார்.

इष्ट्या च विमलं व्योम गतवियुद्धलोकम् ।

सारसारावस्युष्टं विलोपात्त्या निरा ॥

த்ருஷ்ட்வா ச விமலம் வ்யோம கதவித்யுத்தபலாஹகம் ।

ஸாரஸாராவ ஸங்குஷ்டம் விலலாபாந்தயா கிரா ॥

4

ஸ: - அவர்
வ்யோம் - ஆகாசத்தை
விமலம் - நிர்மலமாயிருப்பதாகவும்
கதவித்யுத்த பலாஹகம் - மின்னல்களும் மேகங்களும் இல்லாதிருப்பதாகவும்
ஸாரஸாராவ ஸங்குஷ்டம் - பறவைகளின் ஒலிகளால் ஒலிக்கப் பெற்றதாகவும்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ஆந்தயா - மனவேதனையை நன்கு விளங்கக்காட்டுகிற
கிரா - சொல்கொண்டு
விலலாப - பின்வருமாறு புலம்பினார்.

सारसारावसनादेः सारसारावनादिनी ।

यः समेत बाला साध मे समेत कथम् ॥

ஸாரஸாராவஸநாதே: ஸாரஸாராவநாதிநீ ।

யா ஆஸ்ரமே ரமதே பாலா ஸாஅத்ய மே ரமதே கதம் ॥

யா - எவன்
ஸாரஸாராவ நாதிநீ - சாரசப் பறவையின் குரலுடையவளாய்
ஆஸ்ரமே - ஆசிரமத்தில்
ஸாரஸாராவ ஸநாதே: - சாரசப் பறவைகளின் ஆரவார ஒலிகளால்
ரமதே - இதுவரை சந்தோஷமாய் காலம் கழித்து வந்தாளோ
ஸா - அந்த
மே - எனது
பாலா - இழுக்கற்ற மனைவி
அத்ய - இப்பொழுது
கதம் - எப்படி
ரமதே - காலம் கழிக்கிறாளோ?

पुष्पितासनां दृष्ट्वा कथनानिव निर्मलान् ।

कथं सा समेत बाला पश्यन्ती मामपश्यती ॥

புஷ்பிதாஸநாந் த்ருஷ்ட்வா காஞ்சநாநிவ நிர்மலான் ।

கதம் ஸா ரமதே பாலா பஸ்யந்தீ மாமபஸ்யதீ ॥

பாலா - இழுக்கற்ற ஒழுக்கமுடைய
ஸா - அவள்
பீஸ்யந்தீ - நாம்புறமும் பார்த்து
மாம் - என்னை
அபஸ்யதீ - காணாதவளாய்
நிர்மலான் - நிர்மலமான
காஞ்சநாந் இவ - பொன்போன்று
புஷ்பிதாந் - புஷ்பித்திருக்கின்ற
ஆஸநாந் - வேங்கை மரங்களை

6

8

தருஷ்ட்வா - பார்த்து,
கதம் ச - எப்படித்தான்
ரமதே - மனச்சாந்தியடைவன்?

या पुरा कलहंसानां स्वरेण कलभासिणी ।

बुध्यते चारुसर्वाक्षी साधं मे बुध्यते कथम् ॥

யா புரா கலஹம்ஸநாம் ஸ்வரேண கலபாஸிணி ।

புத்யதே சாருஸர்வாங்கீ ஸாஅத்ய மே புத்யதே கதம் ॥

யா - எவள்
புரா - இதற்குமுன்
கலஹம்ஸநாம் - இனிய குரலுடைய ஹம்ஸங்களின்
ஸ்வரேண - ஒலியால்
புத்யதே - துயிலுணர்வளோ,
ஸா - அந்த
மே - எனது
கலபாஸிணி - இனிய குரலுடைய
சாரு ஸர்வாங்கீ - சர்வாங்க கந்தரி
அத்ய - இப்பொழுது
கதம் - எப்படி
புத்யதே - துயிலுணர்வான்?

निःस्वनं चक्रवाक्याणां निशम्य सहचारिणाम् ।

पुण्डरीकविशालाक्षी कथमेवा भविष्यति ॥

நிஸ்ஸ்வனம் சக்ரவாகாணாம் நிஸம்ய ஸஹசாரிணாம் ।

புண்டரீக விசாலாக்ஷீ கதமேவா பவிஷ்யதி ॥

ஸஹசாரிணாம் - இணைபிரியாது சஞ்சரிக்கின்ற
சக்ரவாகாணாம் - சக்ரவாகங்களுடைய
நிஸ்ஸ்வனம் - ஒலியை
நிஸம்ய - கேட்டு,
புண்டரீக விசாலாக்ஷீ - வெண்ணாமரைத்தடக்கண்ணாளாகிய
ஏக்ஷா - இவள்
கதம் - எவ்வாறு
பவிஷ்யதி - உயிர் வாழ்வான்?

सरसि सरितो वापीः कननानि वनानि च ।

तां विना मृगशाबाक्षीं चरन्नाद्य सुखं लभे ॥

ஸரம்ஸி ஸரிதோ வாயீ: கநநாநி வநாநி ச ।

தாம் விநா ம்ருக ஸாபாக்ஷீம் சநந்தாத்ய ஸுகம் லபே ॥

9

10

11

ஸ்ராம்ஸி - குளங்களிலும்,
ஸரித: - நதிகளிலும்,
வாயீ: - நடைவாய்களிலும்,
காநநாநி - சோலைகளிலும்,
வநாநி ச - வனங்களிலும்,
தாம் - அந்த
ம்ருக ஸாபாக்ஷீம் - இளைமாவ்விழியாளை
விநா - விட்டுப் பிரிந்து தனியே
அத்ய - இப்பொழுது
சந் - திரிவின்ற நான்
ஸுகம் - நிம்மதியை
ந லபே - அடையாதிருக்கின்றேன்.

अपि तां मद्भियोगाच्च सौकुमार्याच्च भासिनीम् ।

नदरं पीडयेत् कामः शरद्वयुगनिरन्तरः ॥

அபி தாம் மத்வியோகாச்ச ஸௌகுமார்யாச்ச பாமிநீம் ।

நதரம் பீடயேத் காம: ஸரத்ருண நிரந்தர: ॥

ஸரத்ருண நிரந்தர: - சரத்காலத்திய குணங்களால் கூடவே
இருக்கின்றதாகிய

காம: - சம்போகத்தில் (ராவணனுடைய) ஆசை
தாம் - அந்த
பாமிநீம் - கட்டழகியை
மத்வியோகாத் ச - என்னை விட்டுப் பிரிந்திருப்பதாலும்,
ஸௌகுமார்யாத் ச - பேரெழிலாலும் -
தாரம் - முற்றிலும்
ந பீடயேத் அபி - கெடுத்துவிடாமல் இருக்கவேண்டுமே.

एवमादि नरश्रेष्ठो विललाप नृपात्मजः ।

विहङ्ग इव सारङ्गः सलिलं त्रिदशेश्वरात् ॥

ஏவமாதி நரஸ்ரேஷ்டோ விலலாப ந்ருபாத்மஜ: ।

விஹங்க இவ ஸாரங்க: ஸலிலம் த்ரிதஸேஸ்வராத் ॥

ந்ருபாத்மஜ: - சக்கரவர்த்தி மகனும
நரஸ்ரேஷ்ட: - புருஷோத்தமருமான அவர்
ஏவமாதி - இப்படியெல்லாம்
த்ரிதஸேஸ்வராத் - தேவேந்திரனிடத்தினின்று
ஸலிலம் - மழைக்காக
ஸாரங்க: - சாதகப்பற்றவை
இவ - போல
விலலாப - கதறினார்.

12

13

तद्वक्ष्ये रम्येषु फलास्त्री गिरिसानुषु ।

ददर्श पयुषावृतो लक्ष्मीवील्लक्षणोऽग्रजम् ॥

தத: ஸஞ்ஞரூப ரமயேஷு பலாந்தீ கிரிஸானு ஷு ।

ததர்ஸ பர்யுபா வ்ருத்தோ லக்ஷ்மீவான் லக்ஷ்மணோக்ரஜம் ॥

14
ரமயேஷு - அழகான
கிரிஸானுஷு - மலைத்தாழ்வுரைகளில்
பலாந்தீ - பழங்களை வேண்டி
சஞ்ஞரூப - திரிந்து,
தத: - அப்பொழுது
பர்யுபா வ்ருத்த: - திரும்பி வந்துசேர்ந்த
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
லக்ஷ்மணாக்ரஜம் - லக்ஷ்மணரின் தமையனாரை (ஸ்ரீராமரை)
ததர்ஸ - கண்டு காத்து நின்றார்.

तं विन्त्वा दुःसह्या परीतं विसंज्ञकं विजने मनस्वी ।

भ्रातृविधादात् परितापदीनः समीक्ष्य सीमित्रिख्याय रामम् ॥

தம் சிந்தயா துஸ்ஸஹயா பரீதம் விஸம்ஞமேகம் விஜ்ணே மனஸ்வீ ।

ப்ராதூர்விஷா தாத் பரிதாபதீன: ஸமீக்ஷ்ய ஸௌமித்ரிஞுவாச ராமம் ॥

15
மனஸ்வீ - மகாப் பிராஜ்ஞராவ
ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணர்
துஸ்ஸஹயா - பொறுத்தற்கரிய
சிந்தயா - மனக்கவலையில்
பரீதம் - நொந்து
விஸம்ஞம் - களைபாரி
விஜ்ணே - ஒருவருமில்லாத இடத்தில்
ஏகம் - தனியாயிருந்த
தம் - அந்த
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ஸமீக்ஷ்ய - பார்த்து
ப்ராதூ: - தமையனது
விஷாதாத் - துயரத்தினால்
பரிதாபதீன: - பரிதாபித்து துயரப்படுகின்றவராகி
உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

किमर्थ कामस्य वशंगतेन किमात्मवीर्य्यपरामवेन ।

अयं सदा संहियते समाधि: किमत्र योगेन निवर्तते न ॥

கிமர்ய காமஸ்ய வஸம் கதேந

கிமாதம் பெளருஷ்ய பராபவேன ।

அயம் ஸதா ஸம்ஹரியதே ஸமாதி:

கிமத்ர யோகேன நிவர்த்ததே ந ॥

16
ஆர்ய - அண்ணா
காமஸ்ய - மனோரத்திற்கு
வஸம் கதேந - ஈடுபட்டுக்கிடப்பதால்
கிம் - ஆவதென்ன?
ஆத்ம் பெளருஷ்ய - உமது ஆண்மையை ஒழித்துவிடுவதால்
பராபவேன
கிம் - ஆவதென்ன?
அயம் - இந்த
ஸமாதி: - நிம்மதியானது
ஸதா - அடிக்கடி
ஸம்ஹரியதே - உம்மால் குலைக்கப்படுகிறதே!
அத்ர - இப்பொழுது
நிவர்த்ததேந - தாறுமாறாய்த்திரும்பிய
யோகேன - நினைவால்
கிம் - ஆவதென்ன?

क्रियामियोग मनसः प्रसादं समधियोगानुगतं च कालम् ।

सहायसामर्थ्यमदीनसत्त्वं स्वकर्महेतुं च कुर्यात् हेतुम् ॥ १

க்ரியாபி யோகம் மனஸ: ப்ரஸாதம்

ஸமாதியோகாநுகதம் ச காலம் ।

ஸஹாயஸாமர் த்யமதீனஸத்த்வ

ஸ்வ கர்ம் ஹேதும் ச ஞ்ஞஷ்வ ஹேதும் ॥

17
அதீனஸத்த்வ - எதற்கும் சலியா ஆண்மையுடையவரே!
க்ரியாபி யோகம் - நிம்மற்கொண்ட காரியத்தில் விடாமுயற்சியையும்
மனஸ: ப்ரஸாதம் - மனத்தைச் சிதறவிடாதிருக்குதலையும்
ஸமாதி யோகாநுகதம் - பூர்வசங்கேதத்தின் பயனாய் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட
காலம் ச - காலத்தையும்
ஸஹாய ஸாமர்த்யம் - அன்பர்களின் சாமர்த்தியத்தையும்
ஸ்வ கர்ம் ஹேதும் - உமது காரியத்தின் பிரயோஜனத்தையும்
ஹேதும் ச - அதற்கேற்ற வழியையும்
ஞ்ஞஷ்வ - மனத்தில் கொள்ளும்.

न जानकी मानववंशनाथ त्वया सनाथा सुलभा परेण ।

न चाम्निवूडा ज्वलितामुपेत्य न दह्यते वीर वराहं कश्चित् ॥

ந ஜானகீ மாணவ வம்ஸநாத

தவயா ஸநாதா ஸுலபா பரேண ।

ந சாந்திகுடாம் ஜுவலிதா முபேத்ய

ந ததம்யதே வீர வராரஹ கஸ்சித் ॥

18

மாணவ வம்ஸநாத - மனுசுலத் தலைவ!
வீர வராரஹ - உத்தம வீரர்களால் கொண்டாடப்படுபவரே!
தவயா - உம்மையா
ஸநாதா - நயகராக உடைய
ஜானகீ - ஜானகிதேவியார்
பரேண - அருவொருவனால்
ஸுலபா ந - அணுக முடியாதவன்;
கஸ்சித் - ஒருவன்
ஜுவலிதாம் - கொழுந்துவிட்டுடெரியும்
அக்நி குடாம் ச - அக்னியைவாலையையும்
உபேத்ய - உபேதி,
ந ததம்யதே ந - பொசுக்கப்பட்டாமவிரான்.

स लक्ष्मिर्लक्ष्मणप्रपृष्ट्य स्वभावं शक्यदुवाच रामः ।

हितं च पथ्यं च नयप्रसक्तं ससाम धर्मावसमाहितं च ॥

ஸ லக்ஷ்மிவாந் லக்ஷ்மண மப்ரத்ருஷ்யம்

ஸ்வபாவஜம் வாக்யமுவாச ராம: ।

ஹிதம் ச பத்யம் ச நயப்ரஸக்தம்

ஸஸாம தர்மார்த ஸமாஹிதம் ச ॥

19

லக்ஷ்மிவாந் - பாக்யசாலியான
ஸ: - அந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரத்ருஷ்யம் - அறுபதிலுக்கிடம் கொடாததும்
ஸ்வபாவஜம் - பிறவிக்குணத்தால் விளைந்ததும்
ஹிதம் ச - சமயத்திற்கேற்றதும்
பத்யம் ச - நன்மை பயக்கத்தக்கதும்
நயப்ரஸக்தம் - கல்யாண குணங்களுக்கேற்றதாயிருக்கிறதும்
ஸஸாம - தன்னைளியை விளங்கக் காட்டுகிறதும்
தர்மார்த ஸமாஹிதம் - தர்மத்தினால் விளையும் பயனை நன்கு
விளங்கக் காட்டுகிறதுமான
வாக்யம் - பின்வரும் மொழியை
உவாச - மொழிந்தார்.

निःसंख्यं कार्यमवेक्षितव्यं क्रियाविशेषो धनुर्वितत्स्यः ।

न तु प्रवृत्तस्य दुरासदस्य कुमार कार्यस्य फलं न चिन्त्यम् ॥

விஷ்விதா காணடம் - முப்பதாம் ஸர்க்கம்

4267

நிஸ்ஸம்ஸயம் கார்யமவேக்ஷிதவ்யம்

க்ரியாவிஸேஷோ ஹ்யநு வர்த்திதவ்ய: ।

நது ப்ரவ்ருத்தஸ்ய துராஸதஸ்ய குமார

கார்யஸ்ய பலம் ந சிந்த்யம் ॥

20

குமார - குழந்தாய்!
கார்யம் - ஒரு காரியமானது
நிஸ்ஸம்ஸயம் - கலவரமின்றி
அவேக்ஷிதவ்யம் - கவனிக்கத்தக்கது,
க்ரியா விஸேஷ: - அந்தக் காரியத்தின் தொடர்பானது
அநுவர்த்திதவ்ய: ஹி - விடாது முயற்சிக்கப்பட வேண்டியதே,
ப்ரவ்ருத்தஸ்ய - மேற்கொண்ட
துராஸதஸ்ய - கஷ்டமான
கார்யஸ்ய - காரியத்தினது
பலம் - பயன்
நது - ஒருபொழுதும்
சிந்த்யம் - நினைக்கத்தக்கதன்று.

अथ पद्मपलाशाक्षीं मैथिलीमनुचिन्तयन् ।

उवाच लक्ष्मणं रामो मुखेन परिबुध्यता ॥

அத பதம் பலாஸாஷ்மீ மைதிலிமநு சிந்தயன் ।

உவாச லக்ஷ்மணம் ராமோ முகேன பரிஸூஷ்யதா ॥

21

ராம: - ஸ்ரீராமர்
பதம் பலாஸாஷ்மீ - தாமரையிதழ் போன்ற கண்களையுடைய
மைதிலிம் - ஜானகிதேவியாரைப் பற்றி
அநுசிந்தயன் - கவலைப்படுகின்றவராய்
பரிஸூஷ்யதா - வாக்யம்
முகேன - முகத்தோடு
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அத - பின்வருமாறு
உவாச - மொழிந்தார்.

तपयित्वा सहस्रस्यः सलिलेन वसुधराम् ।

निर्वर्तयित्वा सस्यानि कृतकर्मा व्यवस्थितः ॥

தப்பயித்வா ஸஹஸ்ராஸ்ய: ஸலிலேந வஸுந்ந்தராம் ।

நிர்வர்தயித்வா ஸஸ்யாநி க்ருதகர்மா வ்யவஸ்திதி: ॥

22

ஸஹஸ்ராசு: - ஆயிரக்கண்ணன்
வஸுந்ந்தராம் - பூமியை
ஸலிலேந - மழையினால்
தப்பயித்வா - குளிரச்செய்து,

ஸஸ்யாநி - பயிர்களை
நிர்வர்த்தயித்வா - வளர்ச்செய்து,
க்ருத கர்மா - தனது தொழிலைச் செய்து முடித்தவனாய்
வ்யவஸ்தித: - ஆயினன்.

स्निग्धगम्भीरनिर्घोषाः शैलश्रुमपुरोगमाः ।

विशृज्य सलिलं मेघाः प्रसिन्ता नृपालज ॥

ஸ்நிக்த கம்பீர நிர்கோஷா: ஸஸலத்ரும புரோகமா: ।

விஸ்ருஜ்ய ஸலிலம் மேகா: பரிஸ்ராந்தா ந்ருபாத்மஜ ॥ 23

ந்ருபாத்மஜ - ராஜகுமரர்

மேகா: - மேகங்கள்

ஸ்நிக்த கம்பீர - ஒளிகொண்டு கம்பீரமாய் ஒலிக்கின்றனவாய்

நிர்கோஷா:

ஸஸலத்ரும புரோகமா:- மலைகளின்மீதும் விருகங்களின் மீதும்

உயர சஞ்சரிக்கின்றவைகளாய்

ஸலிலம் - நீரை

விஸ்ருஜ்ய - பொழித்துவிட்டு,

பரிஸ்ராந்தா: - இளைப்பாறுகின்றன.

नीलोत्पलदलश्यामाः श्यामीकृत्वा दिशो दश ।

विमदा इव सातक्का शान्तवेगाः पयोधराः ॥

நீலோத்பல தளர்யமா: ஸ்யாமி க்ருத்வா திஸோ தஸ ।

விமதா இவ மாதங்கா: ஸாந்தவேகா: பயோதரா: ॥ 24

பயோதரா: - மேகங்கள்

நீலோத்பலதளர்யமா: - கருநெய்தல் இதழ்கள்போலக் கறுத்தவைகளாய்

தஸ - பத்து

திஸா: - திக்குகளையும்

ஸ்யாமி க்ருத்வா - கறுக்கச்செய்து,

விமதா: - மதமொழிந்த

மாதங்கா: இவ - யானைகள் போலவே

ஸாந்த வேகா: - ஆற்றலடங்கிக்கிடக்கின்றன.

जलगर्भाः महावेगाः कुड्याजुनगन्धिः ।

वस्त्रिवा विरताः सीम्प वृष्टिवाताः समुद्यताः ॥

ஜலகர்பா மஹாவேகா: குடஜார்ஜுன கந்தின: ।

சரித்வா விரதா: ஸௌம்ய வருஷ்டிவாதா: ஸமுத்தயதா: ॥ 25

ஸௌம்ய - அப்பர்

ஸமுத்தயதா: - முன்கிளம்பிய

வ்ருஷ்டிவாதா: - மழைக்காற்றங்கள்

ஜலகர்பா: - நீர்த்துளிகளைக் கமந்தவைகளாய்
மஹாவேகா: - மகாவேகத்தையுடையவைகளாய்
குடஜார்ஜுன கந்தின: - மலை மல்லிகை, மருது, இவைகளின்
வாசனைகளையுடையவைகளாய்

சரித்வா - வீசிவிட்டு

விரதா: - ஓய்ந்தன.

घनानी वारणानी च मयूराणी च लक्ष्मण ।

नादः प्रखवणानी च प्रशान्तः सहस्रानघ ॥

கநநாநம் வாரணாநாம் ச மயூராணாம் ச லக்ஷ்மண ।

நாத: ப்ரஸ்ரவணாநாம் ச ப்ரஸாந்த: ஸஹஸா அனக ॥ 26

அநக - தொழுவறமித!

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணர்

கநாநாம் - மேகங்களுடையவும்,

வாரணாநாம் ச - யானைகளுடையவும்,

மயூராணாம் ச - மயில்களுடையவும்,

ப்ரஸ்ரவணாநாம் ச - மலையருவிகளுடையவும்

நாத: - ஒலியானது

ஸஹஸா - ஏககாலத்தில்

ப்ரஸாந்த: - ஓய்ந்தது.

अभिवृष्टा महामेघनिर्मलास्त्रिप्रसाननवः ।

अनुलिप्ता इवामान्ति गिरयश्चन्द्ररश्मिभिः ॥

அபிவ்ருஷ்டா மஹா மேகை: நிர்மலாஸ்சத்ரஸா நவ: ।

அநுலிப்தா இவா பான்தி கிரயஸ்ச் சந்த்ர ஸம்மிபி: ॥ 27

சத்ர ஸாநவ: - அழகிய தாழ்வரைகளையுடைய

கிரய: - பர்வதங்கள்

மஹாமேகை: - பெரும் மேகங்களால்

அபிவ்ருஷ்டா: - கழுவப்பட்டவைகளாய்

நிர்மலா: - அழுக்கொழிந்தவைகளாய்

சந்த்ரஸம்மிபி: - சந்திரகிரணங்களால், (நிலாவினால்)

அநுலிப்தா: இவ - பூசப்பட்டவை போன்றனவாய்

ஆபாந்தி - விளங்குகின்றன.

दृश्यन्ति वरचक्षः पुलिनानि चनैः चनैः ।

नवसङ्गमसमीडा अघनानीव योपितः ॥

தர்ஸயந்தி வரந்நதய: புலிநாநி ஸனை: ஸனை: ।

நவ ஸங்கம ஸவீடா ஜகனானிவ யோபித: ॥ 28

சுரந்நத்ய:	- சுரக்காலத்து நதிகள்
நவ் ஸங்கம ஸவர்டா:	- ஒருவனைக்கண்டு வெட்கமடைந்த;
யோஷித:	- சிறு பெண் குழந்தைகள்
ஜகனாணி	- பின் தட்டுக்களை
இவ	- எப்படி காண்பித்துக்கொண்டு ஒருமோ அப்படியே
ஸரண: ஸரண:	- இங்குமங்கும்
புலிநாதி	- மணல் தட்டுகளை
தர்ஸயந்தி	- காட்டுகின்றன.

शर्यासु सप्तच्छदपादपानां प्रभासु तारार्कनिशाकराणाम् ।

लीलासु चैवोत्तमवारणानां श्रियं विभज्याद्यं शरत् प्रवृत्ता ॥

ஸாகாஸு ஸப்தச்சத்ர பாதபாநாம்

ப்ரபாஸு தாரார்க நிஸா கராணாம் ।

லீலாஸு சைவோத்தம வாரணாநாம்

ஸரியம் விபஜ்யாத்ய ஸரத் ப்ரவ்ருத்தா ॥

29

ஸரத்	- சுரக்காலமானது
ஸப்தச்சத்ர பாதபாநாம்	- ஏழிலைப் பாலைவிருக்கங்களுடைய
ஸாகாஸு	- கிளைகளிலும்
தாரார்கநிஸாகராணாம்	- நகரத்திரங்கள், சூரியன், சந்திரன் இவைகளுடைய
ப்ரபாஸு ச	- ஒளிகளிலும்
உத்தம வாரணாநாம்	- சிறந்த யானைகளுடைய
லீலாஸு ஏவ	- லீலைகளிலும்
ஸரியம்	- திருவை
அத்ய	- இப்பொழுது
விபஜ்ய	- தோற்றுவித்துக்கொண்டு,
ப்ரவ்ருத்தா	- தொடங்கிவிட்டது.

संप्रत्यनेकाश्रयचित्तशोभा लक्ष्मीः शरत्कालगुणोपनीता ।

सूर्याग्रहस्तप्रतिबोधितेषु पद्माकरष्वभ्यधिकं विभाति ॥ ३०

ஸம்ப்ரத்யனேகா ஸ்ரய சித்த ஸோபா

லக்ஷ்மீ: ஸரத் காலகுணோபநீதா ।

ஸூரியாக்ரஹஸ்த ப்ரதி யோதி தேஷு

பத்மாகரேஷுவப்யதிகம் விபாதி ॥

30

ஸரத்காலகுணோப	- சுரக்கால குணங்களாலேற்பட்ட
நீதா	
அனேகாஸ்ரய சித்த	- அனேக இடங்களையடைந்து பலவித
ஸோபா	- எழிலுற்ற
லக்ஷ்மீ:	- திரு
ஸூரியாக்ரஹஸ்த	- சூரியப்பகவானது முதற் கிரணங்களால்

ப்ரதி யோதி தேஷு மலர்ந்த

பத்மாகரேஷு தாமரை ஒடைகளில்

ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது

அப்யதிகம் - மிகவும் அதிகமாக

விபாதி - பிரகாசிக்கிறது.

सप्तच्छदानां कुसुनोपगन्धी वद्पादद्वन्द्वसुग्रीयमानः ।

सत्तद्विपानां पवनोऽनुसारी दर्पं वनेष्वभ्यधिकं करोति ॥

ஸப்தச்சத்ரநாம் குஸுமோபகந்தீ

ஷட்பாதப்ருந்தை ஸுக்ரியமான: ।

மத்தத்விபாநாம் பவநோபு ஸாரீ

தர்பம் வனேஷு வ்யய திகம் கரோதி ॥

31

ஸப்தச்சத்ரநாம் - ஏழிலைப் பாலை விருக்கங்களுடைய

குஸுமோபகந்தீ - மலர்மணம் கழங்கின்றதும்

ஷட் பாத ப்ருந்தை: - வண்டுகளின் லுக்ஷட்டங்களால்

அநுக்ரியமான: - ஒத்துப்பாடப்பெற்றதும்

அநுஸாரீ - மேல்மேல் வீகம்

பவந: - காற்றானது

வனேஷு - காடுகளில்

மத்தத் விபாநாம் - மத்யானைகளுடைய

தர்பம் - கொழுப்பை

அப்யதிகம் - அதிகமாக

கரோதி - செய்கிறது.

अस्यातिशयविशालपङ्क्तिः सरःश्रियः पद्मरजोवर्णिनः ।

मदानदीनां पुलिनोपपत्तिः क्षीयन्ति ईसाः सह चक्रवाकिः ॥

அப்யாகதைஸ்ராகு விஸாலபங்கை:

ஸமர்ப்ரியை: பத்மரஜோவர்கீணை: ।

மஹாநதீநாம் புலினோபபாதை:

க்ஷீடந்தி ஹம்ஸா: ஸஹ சக்ர வாகை: ॥

32

ஹம்ஸா: - ஹம்ஸங்கள்

அப்யாகதை: - திரும்பி வந்தவைகளும்

சாகு விஸாலபங்கை: - அழகிய விசாலமான சிறகுகளையுடையனவும்

ஸமர்ப்ரியை: - நீரில் ஆசைபுள்ளவைகளும்

பத்மரஜோவர்கீணை: - தாமரை மலர்தாது படியப்பெற்றனவும்

மஹாநதீநாம் - பெரும் நதிகளுடைய

புலினோபபாதை: - மணல் திட்டுகளுக்கு வந்து சேர்ந்தனவமான

சக்ரவாகை: ஸஹ - சக்ரவாகப் பகடிகளோடுகூட

க்ஷீடந்தி - விளையாடுகின்றன.

मदप्रगल्भेष्वपि वारणेषु गवां समूहेषु च दक्षिणेषु ।
प्रसन्नतोयासु च निम्नगासु विभावितु लक्ष्मीबहुधा विभक्ता ॥

மதப்ரகல்பேஷ்வாபி வாரணேஷு
கவாம் ஸமூஹேஷு ச த்நிபிதேஷு ।

ப்ரஸந்த தோயாஸு ச நிம்நகாஸு
விபாதி லக்ஷ்மீ பஹுதா விபக்தா ॥

லக்ஷ்மீ - திரு
மதப்ரகல்பேஷு - மதத்தால் செருக்குற்ற
வாரணேஷு அபி - யானைகள் இடத்திலும்
த்நிபிதேஷு - கொழுத்த
கவாம் ஸமூஹேஷு - ச - எருது மந்தைகள் இடத்திலும்
ப்ரஸந்த தோயாஸு - தெளிந்த நீரையுடைய
நிம்நகாஸு ச - மலையருவிகளிலும்
பஹுதா - பலவாறாய்
விபக்தா - தோற்றுவித்துக்கொண்டு
விபாதி - விளங்குகிறது.

33

नमः सनीश्यामुघरेविमुक्तं विमुक्तवर्हामरणा वनेषु ।

प्रियास्वसक्ता विनिवृत्तशोभा गंतोत्सवा ध्यानपरा मयूराः ॥

நப: ஸமீக்ஷ்யாம்புதரைர் விழுத்தம்
விழுத்த ப்ரஹா பரணா வனேஷு ।

ப்ரியாஸ்வஸக்தா விநிவ்ருத்த ஸோபா
கதோத்ஸவா த்யானபரா மயூரா: ॥

34

வனேஷு - காடுகளில்
மயூரா: - மயில்கள்
நப: - ஆகாசத்தை
அம்புதரை: விழுத்தம் - மேகங்களில்லாததாய்
ஸமீக்ஷ்ய - பார்க்குது,
விழுத்த ப்ரஹாபரணா: - தோகைகளாகிய ஆபரணங்களை விரிக்காதவைகளாய்
ப்ரியாஸு - பேடுகளிடம்
அஸக்தா: - உத்ஸாஹமில்லாதவைகளாய்
விநிவ்ருத்த ஸோபா: - அழகு குன்றியவைகளாய்
கதோத்ஸவா: - உத்ஸாஹம் ஒழிந்தவைகளாய்
த்யானபரா: - கவலைகொண்டிருக்கின்றன.

मनीश्वरन्ध्रैः प्रियैरनल्पैः पुष्पातिभारयनताप्रशाखैः ।

सुवर्णगीरेर्नयनाभिरामिच्छद्योतितानीव वनान्तराणि ॥

மநோரஞ்சந்தை: ப்ரியகைரநல்பை:

புஷ்பாதி பாராவநதாக்கர ஸாகை: ।

ஸுவர்ண கௌராரந்யநாபிராம

ருத்யோதி தாந்வ வநாந்தராணி ॥

35

வநாந்தராணி - வனப்பிரதேசங்கள்
மநோரஞ்சந்தை: - நறுமணம் வீசுகின்றவைகளும்,
புஷ்பாதி பாராவந - புஷ்ப பாரத்தால் வளைந்த நுனிக்கிளைகளின்
தாக்கர ஸாகை: - உடையனவும்,
ஸுவர்ண கௌரை: - தங்கம்போல் மஞ்சள் நிறமுடையனவும்,
ந்யநாபிராமை: - கண்ணிற்கினியவையுமான்
அநல்பை: - அனேக
ப்ரியகை: - வேங்கை மரங்களால்
உத்யோதி தாதி இவ - ஒளியுற்றன போலும்.

प्रियान्वितानां नलिनीप्रियाणां वने रतानां कुसुमीवृतानाम् ।

मदोल्लस्यतां मदलालसानां गजोत्तमानां गतयोऽद्य मन्द्याः ॥

ப்ரியான் விதாநாம் நளிநீ ப்ரியாணாம்

வனே ரதாநாம் குஸுமோத் ததாநாம் ।

மதோத்ஸகதாநாம் மதலாலஸாநாம்

கஜோத்தமாநாம் கதயோ அத்ய மந்தா: ॥

36

ப்ரியான் விதாநாம் - பெண் யானைகளோடிருக்கின்றவைகளும்,
நளிநீ ப்ரியாணாம் - தாமரையோடைகளில் ஆசையுள்ளவைகளும்,
குஸுமோத் ததாநாம் - மலர்களால் செறுக்குற்றவைகளும்,
மதோத் கதாநாம் - மதம் மிகுந்து
மதலாலஸாநாம் - மதத்தால் செருக்குற்று
வனே ரதாநாம் - காட்டில் திரியும்
கஜோத்தமாநாம் - கஜுகிரேஷ்டங்கள்
கதய: - செய்கைகள்
அத்ய - இப்பொழுது
மந்தா: - கொடியவைகளாய் இருக்கின்றன.

अयं नमः शस्त्रविधोतवर्णं कुशप्रवाहाणि नदीजलानि ।

कल्हारशीताः पवनाः प्रवन्ति तमोविपुलस्य दिशः प्रकाशाः ॥

ய்யப்ரம் நப: ஸஸ்த்ர விதேதத வர்ணம்

க்ருபர ப்ரவாஹாணி நதீஜலாநி ।

கற்றலாஸுதீத: பவனா: ப்ரவந்தி

தமோ விழுத்தாஸ்ச திஸ: ப்ரகா ஸா: ॥

37

நப: - ஆகாயம்

ய்யப்ரம் - மேகங்களில்லாததாய்

ஸஸ்த்ர விதௌத - திட்டப்பெற்ற கத்தியின் ஒளியுடையதாய்
 வர்ணம் - இருக்கிறது;
 நதீஜலாநி - ஆறுகளின் ஜலங்கள்
 க்ருப ப்ரவாஹாணி - குறைந்த பிரவாகமுடையவைகளாய்
 - இருக்கின்றன;
 பவணா - கற்றுங்கள்
 கஹ்லாஸபீதா - செங்கழுநீர் புஷ்பங்களின் குவிர்ச்சி
 உடையவைகளாய்

ப்ரவாந்தி - வீசுகின்றன;
 திஸ: ச - திக்குக்களெல்லாமும்
 தமோ விமுத்தா - இருள் நீங்கிவைகளாய்
 ப்ரகாஸா - விளங்குகின்றன.

ययतिपकामणनष्टयः भूमिबिरोदावितसान्दरेण: ।

अन्योन्यवैरात्रिषा युतानामुपगच्छालोऽय नराधिपानाम् ॥

ஸஸ்யாதபக்ராமண நஷ்டப்பங்கா
 பூமிஸ்சிரோத் தாடித ஸாந்த்ர ரேணு: ।
 அன்யோன்ய வைராதிரூஷா ஸமா யுதாநா
 முத்யோககாலோத்ய நராதிபாநாம் ॥

38

பூமி: - பூமியானது
 ஸஸ்யாதபக்ராமண - சூரியனுடைய வெயிலின் வீழ்ச்சியால்
 நஷ்டப்பங்கா - சூறு உலர்ந்ததாய்
 சிரோத் தாடிதஸாந்த்ர - தூளிகளைக் கட்டி கட்டியாய் முன்போல
 ரேணு: - நேற்றுவிக்கிறது
 அன்யோன்ய வை - ஒருவரோடொருவர் வைரப் பொறாமை
 ராதிருஷா யுதாநாம் - கொண்ட
 நராதிபாநாம் - மன்னர்களுக்கு
 அத்ய - இப்பொழுது
 உத்யோக கால: - போருக்கேற்ற காலம்.

शरदयुगाप्यायितस्सशोभा: प्रहृषिता: पांसुसमुत्थिताः ॥

मदीकृष्टा: संप्रति युष्मद्वृथा वा गवां मध्यगता नदन्ति ॥

ஸரத் குணாப் யாபித ரூப சோபா:
 ப்ரஹர்ஷிதா: பாம்ஸுஸமூஷிதாங்கா: ।

மதோத்கடா: ஸம்பர்தி யுத்தஜுப்தா
 வ்ருஷா கவாம் மத்யகதா நதந்தி ॥

39

ஸம்பர்தி - இப்பொழுது
 வ்ருஷா: - எருதுகள்

ஸரத் குணாப் யாபித - சரத்கால குணங்களால் அதிகரித்த உடலுழகு

ரூப சோபா: - உடையனெவ்வகளாய்
 ப்ரஹர்ஷிதா: - மிக உதல்லாஹம் கொண்டவைகளாய்,
 பாம்ஸு ஸமூஷிதாங்கா: - உடலில் புழுதி படிந்தவைகளாய்,
 மதோத்கடா: - மதம்மிகுந்து
 யுத்தஜுப்தா: - சண்டையில் ஆசை கொண்டவைகளாய்
 கவாம் மத்யகதா: - பசுக்களின் மத்தியிலிருக்கின்றனவாய்
 நதந்தி - எக்காளம் இடுகின்றன.

समन्मयं विषयतानुरागाः कुलान्विता मन्दगतिं करिष्यः ।

मदान्वितं संप्रियायं यान्तं वनेषु भवति मनुष्यान्ति ॥ ४० ॥

ஸமன்மதம் தீவ்ரகதாநுராகா:
 குலான்விதா மந்தகதிம் கரிண்ய: ।

மதந்விதம் ஸம்பரிவாய் யாந்தம்

வனேஷு பந்தாரஹுப் ப்ரயாந்தி ॥

40

குலான்விதா: - சிறந்த குலத்தில் பிறந்த
 கரிண்ய: - பெண் யானைகள்
 தீவ்ர கதாநுராகா: - மிக அன்புகொண்டவைகளாய்
 வனேஷு - காடுகளில்
 ஸமன்மதம் - காதலோடு கூடியதும்
 மந்தகதிம் - உல்லாச நடையுடையதும்
 மதாந்விதம் - மதாந்பிடித்து
 யாந்தம் - சென்றுகொண்டிருக்கும்
 பந்தாரம் - கணவன் (ஆண் யானையை)
 ஸம் பரிவாய் - சூழ்ந்துகொண்டு,
 அநுப்ரயாந்தி - பின்பற்றிச் செல்கின்றன.

त्यक्त्वा यस्यान्तविमुषणानि बर्हिणि तीरोपगता नदीनाम् ।

निर्गन्त्यमाना इव सारसीव: प्रयान्ति दीना विमदा मयूराः ॥

த்யக்த்வா வராண்யாதம் விழுஷ்ணாநி

ப்ரஹாணி தீரோபகதா நதீநாம் ।

நிர்பந்தஸ்யமாநா இவ ஸாரஸௌகை:

ப்ரயாந்தி தீநா விமதா மயூரா: ॥

41

மயூரா: - மயில்கள்
 ஸார ஸௌகை: - சாரக்கூட்டங்களால்
 நிர்பந்தஸ்யமாநா: - பயமுறுத்திவெருடப்பட்டவைகள்
 இவ - போன்றவைகளாய்
 நதீநாம் - நதிகளுடைய
 தீரோபகதா: - கரைகளையடைந்தவைகளாய்

விமதா:	- உதலாஹம் குன்றி
நீநா:	- ஏக்கம் பிடித்து
ஆத்ம விபூஷணாநி	- தங்களுக்கு ஆபரணமாய் விளங்குகின்ற
வராணி	- சிறந்த
பர்ஹாணி	- தோகைகளை
த்யக்த்வா	- பொருட்படுத்தாது
ப்ரயாந்தி	- போகின்றன.

विनास्य कार्ष्णवचनवाकान् महारविर्निकटा गजैः ।
सरःसु बद्धासु जयशेषेषु विक्षोभ्य विक्षोभ्य जलं पिबन्ति ॥

வித்ராஸ்ய காரணடவ சக்ரவாகாந்	மஹாரவைப் பின்னகடா கஜேந்த்ரா:	
ஸர: ஸு பத்தாம் புஜ பூஷணேஷு	விசேஷாப்ய விசேஷாப்ய ஜலம் பிபந்தி	42
பின்னகடா:	- மதம் ஏறிய	
கஜேந்த்ரா:	- யானையரசுள்	
மஹாரவை:	- பிளறுகளால்	
காரண்டவ சக்ரவாகாந்-நீர்க்காக்கைகளையும் சக்ரவாகங்களையும்		
வித்ராஸ்ய	- அஞ்சச் செய்து,	
பத்தாம் புஜ பூஷணேஷு-மலர்ந்த தாமரைப் புஷ்பங்களால் அமுக		
	வாய்ந்து விளங்குகின்ற	
ஸர:ஸு	- தடாகங்களில்	
ஜலம்	- ஜலத்தை	
விசேஷாப்ய விசேஷாப்ய- கலக்கிக் கலக்கி,		
பிபந்தி	- குடிக்கின்றன.	

व्यपेतपङ्क्तसु सुवालुकासु प्रसन्नतोयासु सगोकुलासु ।
ससारसारवविनादितासु नवीषु कृष्टा निपतन्ति हंसाः ॥

வ்யபேத பங்காஸு ஸ்வாலுக்ஸு	ப்ரஸந்நதோயாஸு ஸகோகுலாஸு ।	
ஸஸரஸாராவவிநாதிதாஸு		
நதீஷு ஹருஷ்டா நிபதந்தி ஹம்ஸா:		43
ஹம்ஸா:	- ஹம்ஸங்கள்	
வ்யபேத பங்காஸு	- சேறு நீங்கினவும்,	
ஸ்வாலு காஸு	- மணல் குன்றுகளையுடையவும்,	
ப்ரஸந்நதோயாஸு	- தெளிந்த நீரையுடையனவும்,	
ஸகோ குலாஸு	- பசுமந்தைகளையுடையனவும்,	

ராவ விநாதிதாஸு	- ஒலிகளால் பிரதித்வனி ஒலிக்கப் பெற்றவைகளுமான
நதீஷு	- நதிகளில்
ஹருஷ்டா:	- களிப்புற்றவைகளாய்
ஸ ஸாரஸா:	- சாரசப் பசுபிகளோடு கூட்டுவ
நிபதந்தி	- மூழ்கின்றன.

नदीवनप्रसवणोदकानामिष्वृक्षानिलबहिर्णानाम् ।
प्लवङ्गमानां च गतोस्त्वानीं द्रुतं रवाः सप्रति सप्रनद्यः ॥

நதீவநப்ரஸ்ரவணோதகாநா	மதி ப்ரவ்ருத்தாநில பர்ஹிணானாம் ।	
ப்லவங்கமானாம் ச கதோத்ஸவானாம்		
த்ருதம் ரவா:	ஸம்ப்ரதி ஸம்ப்ரதஷ்டா:	44
நதீகன ப்ரஸ்ர	- நதிகளுடையவும், மேகங்களுடையவும்,	
வணோத காநாம்	- மலையருவி ஜலங்களுடையவும்,	
அதி ப்ரவ்ருத்தாநில-	புயல் காற்றினுடையவும், மயில்களுடையவும்,	
பர்ஹிணானாம்		
கதோத்ஸவானாம்	- உதலாஹம் குன்றிய	
ப்லவங்க மானாம் ச-	- தவளைகளுடையவும்.	
ரவா:	- ஒலிகள்	
ஸம்ப்ரதி	- இப்பொழுது	
த்ருதம்	- ஏக்காலத்தில்	
ஸம்ப்ரதஷ்டா:	- ஓய்ந்தன.	

अनेकवर्णाः सुविनष्टकाया नवीदितैस्सुधरेषु नद्यः ।
सुधादिता घोरविषा विलम्बसिरोविता विप्रसरन्ति सर्पाः ॥

அனேகவர்ணா: ஸுவிநஷ்டகாயா	நவோதி தேஷ்வம்பு தஜேஷு நஷ்டா: ।	
சுதாதாதிதா கோரவிஷா பிலேம்பயஸு		
சிரோஷிதா விப்ரஸரந்தி ஸர்பா:		45
கோரவிஷா:	- கொடிய விஷமுள்ள	
அனேக வர்ணா:	- அனேக ஜாதி	
ஸர்பா:	- பாம்புகள்	
அம்புதஜேஷு	- மேகங்கள்	
நவோதிதேஷு	- கிளம்பியிருக்கையில்	
நஷ்டா:	- மறைந்து கிடந்தவைகளாய்	
சிரோஷிதா:	- வெகுநேரம் ஓரிடத்தில் தங்கி	
சுதாதாதிதா:	- பசி மேலிட்டு	

ஸுவிநஷ்டகாயா: - உடல் மெலிந்து
பிசேபய: - புற்றுகளினின்று
விப்ரஸரந்தி - வெளிவந்து உலாவுகின்றன.

अथ चरन्तं करस्पहर्षन्मीलिततारका ।

अहो रागवती सन्ध्या जहाति स्वयम्भ्वम् ॥

சஞ்சந்த்ர கரஸ்ப்ரஹர்ஷோன் மீலித தாரகா ।

அஹோ ராகவதி ஸந்த்யா ஜஹாதி ஸ்வயம்ப்ரம் ॥ 46

சஞ்சந்த்ர கர - உதிக்கும் சந்திரனது கிரணங்களின் ஸ்பர்சத்தால்

ஸ்ப்ரஹர்ஷோன் - உண்டான களிப்பால் நிர்மலமாகிய

மீலித தாரகா - நகுத்திரங்களையுடையதாய்

ராகவதி - மிகவும் சிவந்த

ஸந்த்யா - சந்தியாகாலமானது

ஸ்வயம் - தானே

அம்பரம் - ஆகாசத்தை

ஜஹாதி - விடுகிறது.

அஹோ - என்ன அழகு!

रात्रिः शशाङ्गदितसौम्यवक्त्रा तारागणोन्मीलितचारुनेत्रा ।

ज्योत्स्नांशुकप्रावरणा विभाति नारीव शुक्लशुकसंतृताक्षी ॥

ராத்திரி: ஸரஙங்கோதித ஸௌம்யவக்த்ரா

தாராகணோன் மீலித சாருநேத்ரா ।

ஜ்யோத் ஸந்தாம் ஸூக ப்ராவரணா

விபாதி நாரீவ ஸூக்லாம் ஸூக ஸம்வ்ருதாங்கீ ॥ 47

ராத்திரி - இரவு

ஸரஙங்கோதித - உதித்த சந்திரனாகிய அழகிய முகத்தை

ஸௌம்ய வக்த்ரா - உடையதாய்

தாராகணோன்மீலித - நகுத்திர கணங்களாகி நிர்மலமான

சாரு நேத்ரா - அழகிய கண்களை உடையதாய்

ஜ்யோத்ஸந்தாம் - நிலாவாகி ஆடையையே போர்த்தியதாய்

ஸூக ப்ராவரணா - வெள்ளையாடையுடுத்திய மேனியை

ஸம்வ்ருதாங்கீ - உடைய

நாரீ இவ - ஒரு பெண்போல

விபாதி - விளங்குகின்றது.

विषवधशालिप्रसवनि युक्त्वा प्रह्विता सारसचारुपङ्क्तिः ।

नभः समक्षमति शीघ्रवेगा वातावधूता प्रथितेव माला ॥

விபக்வஸாலிப்ரஸவாநி புக்த்வா

ப்ரஹர்ஷிதா ஸாரஸசாருபங்க்தி: ।

நப: ஸமாக்ராமதி ஸர்க்ரவேகா

வாதாவதூதா க்ரதிதேவ மாலா ॥ 48

ஸாரஸ சாருபங்க்தி: - அழகிய சாரஸப் பறவைகளின் கூட்டங்களின்

வரிசை

விபக்வஸாலி - முற்றின சென்னெற் கதிர்களை

ப்ரஸவாநி

புக்த்வா - உண்டு,

ப்ரஹர்ஷிதா - மகிழ்ச்சியுடையதாய்

ஸர்க்ரவேகா - வேகமாய் செல்லுகின்றதாய்

வாதாவதூதா - காற்றினால் அலைப்புண்ட

க்ரதிதா - தொடுக்கப்பட்ட

மாலா இவ - மாலையென

நப: - ஆகாசத்தில்

ஸமாக்ராமதி - செல்கின்றது.

सुप्तैकहंसं कुसुमरूपेत महादस्य सलिलं विभाति ।

घनैर्विमुक्तं निशि पूर्णचन्द्रं तारागणकीर्णनिवात्तरिक्षम् ॥

ஸுப்தைகஹம்ஸம் குஸுமைருபேதம்

மஹாஹ்ரதஸ்தம் ஸலிலம் விபாதி ।

கணை: விமுத்தம் நிஸி பூர்ணசந்த்ரம்

தாராகணா கீர்ணைவாந்நிரிக்ஷம் ॥ 49

மஹாஹ்ரதஸ்தம் - பெரும் மடுவில் இருக்கும்

ஸலிலம் - ஜலமானது

குஸுமை: - புஷ்பங்களால்

உபேதம் - நிறையப்பெற்றதாய்

ஸுப்தைக ஹம்ஸம் - தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு ஹம்ஸத்தை

உடையதாய்.

இவ - இருந்தாலெவ்வாறோ அவ்வாறே,

கணை: விமுத்தம் - மேகங்கள் நீங்கிய

அந்நிரிக்ஷம் - ஆகாமானது

நிஸி - இரவில்

தாராகணாகீர்ணம் - நகுத்திரகணங்களால் நிறைந்ததாய்

பூர்ணசந்த்ரம் - முழுமதியையுடையதாய்

விபாதி - விளங்குகிறது.

प्रकीर्णैसाकुलमेखलानां प्रमुक्ष्यचौत्पलमालिनीनाम् ।

वायुतमानामधिकार्य लक्ष्मीर्वराङ्गनानामिव भूषितानाम् ॥

ப்ரகீர்ணஹம்ஸாகுலமேகலானாம்

ப்ரபுத்த பத்மோத்தபலமாலி நீநாம் ।

வாப்யுத்தமானா மதிகாத்ய லக்ஷ்மீ

வராகநாநாமிவ பூஷிதநாம் ॥

அத்ய இப்பொழுது
ப்ரகீர்ண ஹம்ஸாகுல - சிதிரிய ஹம்ஸங்களை மேகலைகளாக
மேகலானாம் - அணியப் பெற்றவைகளும்,
ப்ரபுத்த பத்மோத் - மலர்ந்த தாமரை, நெய்தல் இவைகளை
பலமாலி நீநாம் - மலைகளாகவுடையவைகளுமான
வாப்யுத்தமானாம் - சிறந்த வாபிகளுடைய
அதிகா - அதிகமான
லக்ஷ்மீ - அழகு
பூஷிதநாம் - அலங்கரிக்கப்பட்ட
வராகநாநாம் - ஆரணங்குகளுடையது
இவ - போலிருந்தது.

वैष्णव्यजिततृयमिश्रः प्रत्युक्कालानिलसंप्रवृद्धः ।

संमूर्छिता गङ्गारोवृषाणामन्योऽन्यमापूरयतीव शब्दः ॥

வேணுஸ்வன வ்யஞ்ஜித தூர்ய மிஸ்ர:

ப்ரத்யூஷ்காலாநில ஸம்பர்வருத்த: ।

ஸம் மூர்ச்சிதோ கஹ்வர கோவ்ருஷாணா

மன்யோன்யமாபூரயதீவ ஸப்த: ॥

கஹ்வர கோவ்ருஷாணாம் - கர்கரமெனும் வாத்யங்களுடையவும்,
ஸப்த: - பசுக்களுடையவும், காளைகளுடையவும்,

வேணு ஸ்வன - தூர்யவாத்யமாகத் தோற்றுவிக்கும்
வ்யஞ்ஜிததூர்யமிஸ்ர: - புல்லரங்குழல் ஒலியோடு கூடியதாய்

ப்ரத்யூஷ்காலாநில - அதிகாலையின் காற்றால் அதிகரித்ததாய்

ஸம்பர் வருத்த:

ஸம் மூர்ச்சித: - எங்கும் பரவியதாய்

அன்யோன்யம் - ஒன்றையொன்று

ஆபூரயதி - விருத்திபண்ணுவது

இவ - போலிருந்தது.

नवैर्दीनां कुसुमप्रभासिर्षाश्रुदमानिर्दृष्टुमारुवेन ।

चैतामलश्रीमपटप्रकाशैः कूलानि काशिरुपशोभितानि ॥

தவைர் நதிநாம் குஸும்ப்ரபாஸைர்

வ்யாதூய மாணைர் ம்ருது மாருதேந ।

தௌதாமல செஷ்ளம் பட ப்ரகாசை:

கூலாநி காஸைருப ஸோபிதாநி ॥

50

51

52

நதிநாம் - நதிகளின்

கூலாநி - கரைகள்

நவை: - புதிய

குஸும்ப்ரபாஸை: - புஷ்பங்களால் ஒளி மிகுந்தவைகளும்

ம்ருது மாருதேந: - இளங்காற்றினால்

வ்யாதூய மாணை: - அவைப்புண்ட

தௌதாமல செஷ்ளம் - வெண்தந்த சுத்தமான வெண்பட்டாடைகளைப்

பட ப்ரகாசை: - போலிருக்கிறவைகளுமான

காஸை: - நான்களால்

உபஸோபிதாநி - அழகுவாய்ந்து விளங்குகின்றன.

वन्प्रचण्डा मधुपानशीष्ठाः श्रियाचिताः षट्वरणाः ऋष्टाः ।

वनेषु मताः पवनायुवां कुर्वन्ति पदासनरूपगिराः ॥

வனப்ரசண்டா மதுபான் ஸெளண்டா:

பரியான்விதா: ஷட்ரணை: ப்ரஹ்ருஷ்டா: ।

வனேஷு மத்தா: பவநாயுயாத்ராம்

கூர்வந்தி பத்மாஸுந ரேணுகௌரா: ॥

வனேஷு - காடுகளில்

ஷட்ரணை: - ஆண் வண்டுகள்

வனப்ரசண்டா: - வனத்தில் ஸ்வேச்சையாய் திரிபவைகளாய்

மதுபான் ஸெளண்டா: - மதுபானத்தால் மெய்மற்றதும்

ப்ரஹ்ருஷ்டா: - களித்து

மத்தா: - கொழுத்தவைகளாய்

பத்மாஸுந ரேணு - ஆலனமாகிய தாமரைகளின் தாதுவில்

கௌரா: - பெண் வண்டுகளோடுகூட

பரியான்விதா: - பவநா யாத்ராம் - காற்றை பின்தொடர்ந்து

கூர்வந்தி - செல்கின்றன.

जलं प्रसादं कुमुदं प्रहासं क्रीडस्वनः शालिवनं विपक्वम् ।

मृदुलं वायुविमलस्य चन्द्रः शंसन्ति षड्व्यपनीतकालम् ॥

ஜலம் ப்ரஸந்தம் குமுதம் ப்ரஹாஸம்

க்ரௌஞ்சஸ்வன: ஸாலிவன் விபக்வம் ।

ம்ருதுஸ்ச வாயுர்விமலஸ்ச சந்த்ர:

ஸம்ஸந்திவர்ஷவ்யயனிகாலம் ॥

ப்ரஸந்தம் ஜலம் - தெளிந்த நீரும்,

ப்ரஹாஸம் - மலர்ந்த

குமுதம் - ஆய்மலும்,

க்ரௌஞ்சஸ்வன: - க்ரௌஞ்சப்பக்கியின் ஒலியும்

விபக்வம் - முற்றிவிளைந்த

54

புறாவிலவம் - சென்றெல் பயிறும்,
 ம்ருது - மிருதுவான
 வாயு: ச - காற்றும்,
 விமல: - களங்கமற்ற
 சந்திர: ச - சந்திரனும்
 வர்ஷவ்யபவீத காலம் - மழை ஓய்ந்த காலத்தை
 ஸம்ஸந்தி - குசிப்பிக்கின்றன.

சீனோபசந்தரிதமேயலானா நதிவயூந் தயோதய மந்தா: ।

காந்திபுமுகாலசகாமினிநா ப்ரமாதகாலேஷிவ காமிநீநாம் ॥

மீநோப ஸந்தர்ஸித மேகலாநாம்

நதிவதூநாம் கதயோத்ய மந்தா: ।

காந்தோப புக்தாலஸ காமிநீநாம்

ப்ரபாத காலேஷி விவ காமிநீநாம் ॥

55

அத்ய - இப்பொழுது
 மீநோப ஸந்தர்ஸித - மீன்களாகிற மேகலைகளை அணிந்தவைகளான
 மேகலாநாம்
 நதிவதூநாம் - பெண்கள் போன்ற நதிகளுடைய
 கதய: - பிரவாஹங்கள்
 காந்தோப புக்தாலஸ - கணவர்களால் அடையப்பட்டதால்
 காமிநீநாம் - சோர்வடைந்த ஸ்திரீகளின்
 ப்ரபாத காலேஷ - விடியற்காலங்களில்
 இவ - நடைகள் போலவே
 மந்தா: - மந்தமாயிருக்கின்றன.

சகலவாகானி சசிவலானி காசிசூகூலேரிய சயுவானி ।

சபந்லேயானி சசிவலானி வயுமுகானிவ நதிமுகானி ॥

ஸ சக்ரவாகாநி ஸைஸாவலாநி காலையாஸகலேரிவ ஸம்வ்ருதாநி ।

ஸபத்ரலேகாநி ஸரோசநாநி வதூமுகாநிவ நதிமுகாநி ॥

56

ஸ சக்ரவாகாநி - சக்ரவாகங்கள் தங்கப் பெற்றவைகளும்,
 ஸைஸாவலாநி - பாசி படர்ந்திருக்கிறவைகளும்
 தூக்லை: - வெண்பட்டுக்களால்
 இவ - போலிருக்கின்ற
 காலைய: - நாணல்களால்
 ஸம்வ்ருதாநி - சூழப்பட்டவைகளும்
 நதிமுகாநி - நதிமுகங்கள்
 ஸரோசநாநி - கோரோசனைத் திலகங்களுடையவைகளும்
 ஸபத்ரலேகாநி - பச்சை சூத்திரப்பட்டவைகளும்
 வதூமுகாநி - ஸ்திரீ முகங்கள்
 இவ - போலவே இருக்கின்றன.

புருஷாஸாசனவித்ரிஸு ப்ரஹ்மபாபாநிவிக்ரிஸு ।

புருஷாஸாபிதயதவ்யுதக: ப்ரவ்யவாரோதய வநஸு காம: ॥

ப்ரபுல்ல பாணாஸந சித்திதேஷு

ப்ரஹ்மருஷ்ட ஷ்ட பாத நிக்ஷிதேஷு ।

க்ருஹீத சாபோத்யத சண்ட தண்ட

ப்ரசண்ட சாரோத்ய வளேஷு காம: ॥

57

ப்ரபுல்ல பாணாஸந - மலர்ந்த குருஞ்சி, வேங்கை இவைகளால்

சித்திதேஷு - அழகுற்று விளங்குகின்றவைகளும்

ப்ரஹ்மருஷ்ட ஷ்டபாத - களிப்புற்றவண்டுகளின் ரீங்காரங்களை

நிக்ஷிதேஷு - உடையவைகளுமான

வளேஷு - வளங்களில்

அத்ய - இப்பொழுது

காம: - மன்மதன்

க்ருஹீத சாபோத்யத - கையில் தரித்த வில்லை உயர எடுத்து

சண்ட தண்ட: - கொடிய தண்டனை விதிக்கின்றவனாய்

ப்ரசண்டசார: - வலுக்கொண்டு திரிகின்றான்.

ஸுக் சுவ்யஸ பரிதாபித்ய நதிஸ்தபகானி ச புரீத்ய ।

நிஷ்நஸ்யா வஸுதாம் வஸுதாம் ச க்ருத்வா

த்யக்த்வா நபஸ் தோய தரா: ப்ரநஷ்டா: ॥

58

லோகம் ஸுவ்ருஷ்ட்யா பரிதோஷமித்வா

நதிஸ்தபகாநி ச பூமிதிவா ।

நிஷ்நஸ்யாம் வஸுதாம் வஸுதாம் ச க்ருத்வா

த்யக்த்வா நபஸ் தோய தரா: ப்ரநஷ்டா: ॥

தோய தரா: - மேகங்கள்

லோகம் - உலகத்தை

ஸுவ்ருஷ்ட்யா - நல்ல மழையால்

பரிதோஷமித்வா - மகிழ்வித்துவிட்டு,

நதி: - நதிகளையும்

தடாகாநி ச - தடாகங்களையும்

பூமிதிவா - நீரால் நிரப்பிவிட்டு,

வஸுதாம் ச - பூமியையும்

நிஷ்நஸ்யாம் - விளைந்த பயிருடையதாய்

க்ருத்வா - செய்துவிட்டு,

நப: - ஆகாசத்தை

த்யக்த்வா - விட்டு,

ப்ரநஷ்டா: - ஒழிந்தன.

ப்ரஸந்ஸலிந: சாம்ய குரீசிமிவிநாதிதா: ।

சக்ரவாகாநி வியாநி சலிலாசாயா: ॥

ப்ரஸுநநஸலிலா: ஸௌம்ய குரூபிர்விநாதிதா: ।

சக்ரவாக கணா கீர்ணா விபாநதி ஸலிலா ஸயா: ॥

59

ஸௌம்ய - அப்பா

ஸலிலா ஸயா: - நீர்நிலைகள்

ப்ரஸுநந ஸலிலா: - தெளிந்த நீரையுடையவையாய்

குரூபி: - அன்றில்களால்

விநாதிதா: - சப்திக்கப்பெற்றனவாய்

சக்ரவாக கணாகீர்ணா: - சக்ரவாகக் கூட்டங்களால் நிறையப் பெற்றனவாய்

விபாநதி - விளங்குகின்றன.

अन्योन्यं बद्धविराणां जिगीषुणां नृपात्मज ।

उद्योगसमयः सीम्य पार्थिवानामुपस्थितः ॥

அன்யோன்யம் பத்த்வைராணாம் ஜிஜீஷுணாம் ந்ருபாத்மஜ ।

உத்யோகஸமய: ஸௌம்ய பார்திவநாமுபஸ்தித: ॥

60

ஸௌம்ய - அப்பா

ந்ருபாத்மஜ - ராஜகுமார

அன்யோன்யம் பத்த - ஒருவரோடொருவர் வைரம் கொண்டு

வைராணாம்

ஜிஜீஷுணாம் - வெல்ல விரும்பிய

பார்திவநாம் - மன்னர்களுடைய

உத்யோக ஸமய: - போருக்கேற்ற காலம்

உபஸ்தித: - வந்துவிட்டது.

इयं सा प्रथमा यात्रा पार्थिवानां नृपात्मज ।

न च पश्यामि सुग्रीवमुद्योगं वा तथाविधम् ॥

இயம் ஸா ப்ரதமா யாத்ரா பார்திவனாம் ந்ருபாத்மஜ ।

ந ச பஸ்யாமி ஸுகீர்வமுத்யோகம் வா ததாவிதம் ॥

61

ந்ருபாத்மஜ - ராஜகுமார

பார்திவனாம் - மன்னர்களுடைய

ஸா - அந்த

யாத்ரா - படையெடுத்து செல்லுதலானது

இயம் - இப்பொழுதே

ப்ரதமா - ஆரம்பித்துவிட்டது.

ஸுகீர்வம் ச - சுகீர்வனையாவது

ததாவிதம் - அப்படிப்பட்டதான

உத்யோகம் வா - முயற்சியையாவது

பஸ்யாமி ந - நான் காணப்பெறாதவனாக இருக்கின்றேன்.

असनाः सप्तपर्णस्य कविद्वाराश्च पुष्यिताः ।

असन्तः बभ्रुजिवश्च द्यमाश्च गिरिसागुप्त ॥

அஸநா: ஸப்த பர்ணாஸ்ச கோவிதாராஸ்ச புஷ்பிதா: ।

த்ருஸ்யந்தே பந்து ஜிவாஸ்ச ஸ்யமாஸ்ச கிரிஸாநுத: ॥

62

கிரி ஸாநுத: -

அஸநா: - மலையடிவாரங்களில்

ஸப்த பர்ணா: ச - வேங்கை மரங்களும்,

கோவிதாரா: ச - ஏறிலைப் பாவைகளும்,

பந்து ஜிவா: ச - கரிங்காலிகளும்,

ஸ்யமா: ச - பந்துஜீவ மரங்களும்,

புஷ்பிதா: - குாமல் கொடிகளும்,

த்ருஸ்யந்தே - நன்கு பூத்து

- காணப்படுகின்றன.

इंससारसचक्राणि कुन्देश समन्ततः ।

पुलिनान्यवकीर्णानि नदीनां पश्य लक्ष्मण ॥

ஹம்ஸ ஸாரஸசக்ராஹவை: குரரைஸ்ச ஸமந்தத: ।

புளிநான்யவ கீர்ணாநி நதீநாம் பஸ்ய லக்ஷ்மண ॥

63

லக்ஷ்மண -

ஹம்ஸ ஸாரஸ - ஹம்ஸம், ஸாரஸம், சக்ரவாகம் என்கிற

சக்ராஹவை: - பசுடிகளாலும்,

குரரை: ச - அன்றில்களாலும்

ஸமந்தத: - எங்கு பார்த்தாலும்

அவ கீர்ணாநி - நிறைந்து விளங்குகின்ற

நதீநாம் - நதிகளுடைய

புளிநாநி - மணல்க்குன்றுகளை

பஸ்ய - பார்க்க

चत्वारो वायिका मासा गता वर्षशतोपमाः ।

मम शोकानिमृतस्य सीम्य सीतामपश्यतः ॥

சத்வாரோ வாயிகா மாஸா கதா வர்ஷஸதோ பமா: ।

மம ஸோகாபிமூதஸ்ய ஸௌம்ய ஸீதாமபஸ்யத: ॥

64

ஸௌம்ய - அப்பா

ஸீதாம் - ஸீதையை

அபஸ்யத: - காணாது

ஸோகாபிமூதஸ்ய - சோகத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும்

மம - எனக்கு

சத்வார: - நான்கு

வார்ப்பிகா: - மழைக்காலத்திய

மாலா: - மாதங்களும்
வர்ஷ ஸுதோபமா: - நூறு வருஷங்கள்போல
கதா: - கழிந்தன.

चक्रवाकीय भर्तारं पृथ्वीऽसुगता वनम् ।

विषमं दण्डकारण्यमुद्यानमिव चाक्ष्णा ॥

சக்ரவாகீவ பர்தாரம் ப்ருஷ்டதோநுகதா வனம் ।

விஷமம் தண்டகாரண்ய முத்யாநமிவ சாங்கநா ॥

அங்கதா - எழின்மங்கையாகும் அவள்

சக்ரவாகீ - சக்கவாகப்பேடு

பர்தாரம் - சேவலை

இவ - எவ்வாறோ அவ்வாறே

விஷமம் - கொடிய

தண்டகாரண்யம் - தண்டகாரண்யம் எனும்

வனம் - வனத்திற்கு

உத்யாநம் - பூஞ்சோலைக்கு

இவ ச - எங்ஙனமோ அங்ஙனமே

ப்ருஷ்டத: - பின்பற்றி

அநுகதா - தொடர்ந்து வந்தாள்.

प्रियाविहीने दुःखात् हृतराज्ये विवासिते ।

कृपां न कुरुते राजा सुग्रीवो मयि लक्ष्मण ॥

பரியர் வஹ்னே துக்ககாராதே ஹருத ராஜ்யே வ்னவாஸிதே ।

க்ருபாம் ந கருதே ராஜா ஸுக்ரீவோ மயி லக்ஷ்மண ॥

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா

பரியா விஹ்னே - மனைவியை விட்டுப்பிரிந்து

துக்கார்தே - துயரப்பட்டிருக்க கொண்டிருப்பவனும்,

ஹருத ராஜ்யே - ராஜ்யத்தை இழந்து

விவாஸிதே - காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டவனுமான

மயி - என் விஷயத்தில்,

ஸுக்ரீவ: ராஜா - ஸுக்ரீவ மன்னன்

க்ருபாம் - கிருபையை

நகருதே - செய்யாதிருக்கிறான்.

अनाथो हृतराज्योऽयं रावणेन च धर्षितः ।

दीनो दूरयुहः कामी मां चैव हरणं गतः ॥

அநாதோ ஹருத ராஜ்யோ஽யம் ராவணேன ச தர்ஷித: ।

தீனோ தூரக்ருஹ: காமீ மாம் சைவ ஸரணம் கத: ॥

65

66

67

इत्यैतैः कंरुणैः सीम्य सुग्रीवस्य दुरात्मनः ।

अहं वानरराजस्य परिभूतः परंतप ॥

இத்யேதை: காரணை: ஸீமய்ஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய துராத்மன: ।

அஹம் வானர ராஜஸ்ய பரிபூத: பரந்தப ॥

பரந்தப - சத்ருக்களைத் தவிக்கச் செய்பவனே

அபளம்ய - அப்பா

அயம் அஹம் - இந்த நான்

அநாத: - அனாதனாகவும்

ஹ்ருத ராஜ்ய: - ராஜ்யத்தைப் பறிகொடுத்தவனாகவும்

ராவணேன - ராவணனால்

தர்ஷித: ச - வஞ்சிக்கப்பட்டவனாகவும்

தீந: - கய்யாலாகாதவனாகவும்

தூரக்ருஹ: - தூரதேசத்தவனாகவும்

காமீ - காமவிகாரமுடையவனாகவும்

மாம் ச - தன்னையே

ஸரணம் கத: ஏவ - சரணமாய் அடைந்துவிட்டவனாகவும்

இதி ஏதை: - இவைகளாகிற இந்த

காரணை: - எண்ணங்களால்

துராத்மன: - கெட்ட: நோக்குடைய

வானர ராஜஸ்ய - வானர மன்னனான

ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனது

பரிபூத: - அபுமதிப்பிற்குப் பாத்திரமாயிருக்கிறேன்.

स कालं परिसंख्याय सीतायाः परिमर्णो ।

कृतार्थः समयं कृत्वा दुर्मतिर्नवबुध्यते ॥

ஸ காலம் பரி ஸங்க்யாய ஸீதாயா: பரிமார்கணே ।

க்ருதார்த: ஸமயம் க்ருதவா துர்மதிர் நாவபுத்யதே ॥

ஸ: - அவன்

ஸீதாயா: - ஸீதையை

பரிமார்கணே - தேடும் விஷயத்தில்

ஸமயம் க்ருதவா - உறுதி கூறிவிட்டு,

காலம் - ஏற்றகாலத்தை

பரி ஸங்க்யாய - தீர்மானித்துவிட்டு,

க்ருதார்த: - தனது மனோரதங்கள் கைவரப்பெற்றவனாய்

துர்மதி: - தீய எண்ணமுடையவனாய்

அவபுத்யதே ந - கவனியாதிருக்கின்றான்.

68

69

ஸ கிஷ்கிந்தாம் ப்ரவிஸ்ய த்வம் ப்ரஹ்மி வாணர புங்கவம் ।

மூர்கம் க்ராம்யஸு கே ஸக்தம் ஸுகீர்வம் வசநாந்மம ॥

த்வம் ச - நீயே

கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு

ப்ரவிஸ்ய - சென்று,

க்ராம்யஸு கே - அல்ப சகத்தில்

ஸக்தம் - மூழ்கிக்கிடக்கும்

மூர்கம் - அசாகிய

வாணர புங்கவம் - வாணரத்தலைவனான

ஸுகீர்வம் - ஸுகீர்வனிடம்

மம வசநாத் - நான் சொன்னதாகப் பின்வருமாறு

ப்ரஹ்மி - சொல்லுவாயாக.

अथिनामुपपन्नानां पूर्वं चाप्युपकारिणाम् ।

आशां संश्रुत्य यो हन्ति स लोकं पुरुषाधमः ॥

அதிநாமுப பந்நாநாம் பூர்வம் சாப்புபுகாரிணாம் ।

ஆஸாம் ஸம்ஸ்ருத்ய யோ ஹந்தி ஸ லோகே புருஷாதம: ॥

ய: - எவனொருவன்

பூர்வம் - முதலில்

உபுகாரிணம் - உபகாரம் செய்தவர்களுள்

அதிநாம் அபி - கைம்மாற வேண்டுகின்றவர்களுமான

உப பந்நாநாம் - உரியவர்களுக்கு

ஆஸாம் - மனோரதத்தை

ஸம்ஸ்ருத்ய - வாக்களித்துவிட்டு

ஹந்தி - செய்யாதொழிகின்றானோ

ஸ: ச - அவன் தான்

லோகே - உலகின்

புருஷாதம: - மானிடப்பதர்.

शुभं वा यदि वा पापं यो हि वाक्यमुदीरितम् ।

सत्येन परिगृह्णाति स वीरः पुण्योत्तमः ॥

ஸுபம் வா யதி வா பாபம் யோ ஹி வாக்க்யமுதீரितம் ।

ஸத்யேந பரிக்குஹ்ணாதி ஸ வீர: புருஷோத்தம: ॥

ய: - எந்த

வீர: - தர்மவீரன்

உதீரितம் - வாக்களிக்கப்பட்ட

வாக்க்யம் - சொல்லை

ஸுபம் வா - சுலபமாயிருந்தாலும் சரி,

பாபம் யதி வா - கஷ்டமாயிருந்தாலும் சரி

70

71

72

ஸத்யேந - சொன்னபடியே

பரிக்குஹ்ணாதி - செய்து முடிக்கின்றானோ

ஸ: ஹி - அவன் தான்

புருஷோத்தம: - புருஷோத்தமன்.

कृतार्था ह्यकृतार्थानां मित्राणां न भवन्ति ये ।

तान् मृतानपि ह्यवादाः कृतघ्नान्प्रयुञ्जते ॥

க்ருதார்தா ஹ்யக்ருதார்தானம் மித்ராணாம் ந பவந்தி யே ।

தான் ம்ருதாநபி க்ரவ்யாதா: க்ருதக்நாந்நேபபுஞ்ஜதே ॥

யே - எவர்கள்

அக்ருதார்தானம் - செய்யவேண்டிய காரியங்களை செய்து

முடிக்கப்பெறாதவர்களான

மித்ராணாம் - உதவிபுரிந்தவர்களுக்கு

க்ருதார்தா: - கைமாறு செய்தவர்களாய்

பவந்தி ந - ஆகின்றார் இல்லையோ

தான் - அந்த

க்ருதக்நாந் - க்ருத நன்றி மறந்தவர்களை

ம்ருதாந் அபி - பிணமாய்ப் போனவர்களாயினும்

க்ரவ்யாதா: ஹி - மாம்சத்தை புஜிக்கும் நாய்நரிகள் கூட

உபபுஞ்ஜதே ந - திண்டமாட்டாது.

नूनं काचनपुष्टस्य विकृष्टस्य मया रणे ।

द्रुमिच्छति चापस्य रूपं विद्युदगोपमम् ॥

நூநம் காஞ்சந ப்ருஷ்டஸ்ய விக்ருஷ்டஸ்ய மயா ரணே ।

த்ரஷ்டு மிச்சதி சாபஸ்ய ரூபம் வித்யுத்ருணோ பமம் ॥

ரணே - போரில்

மயா - என்னால்

விக்ருஷ்டஸ்ய - வளைக்கப்பட்ட

காஞ்சந ப்ருஷ்டஸ்ய - பொன் பிடியுள்ள

சாபஸ்ய - வில்வினது

வித்யுத்ருணோபமம் - மின்னல் கணங்களுக்கொப்பான

ரூபம் - ரூபத்தை

த்ரஷ்டும் - நெரிக் கண்டுகொள்ள

இச்சதி நூநம் - அவன் விரும்புகிறான் போலும்.

घोरं ज्यातलनिर्घोषं क्रुद्धस्य मम संयुगे ।

निर्घोषमिव वज्रस्य पुनः संशोतुमिच्छति ॥

கோரம் ஜ்யாதல நிர் கோஷம் க்ருத்தஸ்ய மம ஸம்யுகே ।

நிர்கோஷமிவ வஜ்ராஸ்ய புன: ஸம்ஸ்ரோது மிச்சதி ॥

73

74

75

ஸம்யுகே	- போரில்
க்ருத்தஸ்ய	- சினங்கொண்ட
மம	- எனது
கோரம்	- அசஹயமான தீங்கை விளைவிக்க வல்லதும்,
வஜ்ரஸ்ய	- வஜ்ராயுதத்தினுடைய
நிர்கோஷம்	- முழக்கத்தை
இவ	- நிகர்த்ததுமான
ஜயாதவ நிர்கோஷம்	- நாணின் ஓசையை
ஸம்ஸ்ரோதும்	- கேட்க
இச்சிது புன:	- விரும்புகின்றான் போலும்.

காமமேவகதேப்யஸ்ய பரிஞாதே பராக்ரமே ।

त्वत्सहायस्य मे वीर न विना स्यान्प्राप्त्यम् ॥

காம மேவம் கதேப்யஸ்ய பரிஞாதே பராக்ரமே ।
த்வத்ஸஹாயஸ்ய மே வீர ந விநா ஸ்யாத் ந்ருபாத்மஜ ॥

76

வீர	- குரனே
ந்ருபாத்மஜ	- ராஜகுமார
த்வத்ஸஹாயஸ்ய	- உன்னைத்துணையாகக் கொண்ட
மே	- எனக்கு
ஏவம் கதே	- இப்படிப்பட்டதாய்
பரிஞாதே	- யாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதான
பராக்ரமே	- பராக்கிரம விஷயத்தில்
அஸ்ய	- இவனுக்கு
சிந்தா அபி	- கவலையென்பதே
காமம் ஸ்யாத் ந	- என்னளவும் உண்டாகவில்லை.

यदर्थमयमारम्भः कृतः परपुरंजय ।

समयं नाभियानाति कृतार्थः पुष्यधरः ॥

யத்ர்த்தமயமாரம்ப: க்ருத: பரபுரஞ்ஜய ।

ஸமயம் நாபிஜாநாதி க்ருதாத: ப்ல்லகேஸ்வர: ॥

77

பரபுரஞ்ஜய	- எப்பவும் எதிலும் ஜயசாலியே!
யதர்த்தம்	- எது காரணமாய்
அயம்	- இந்த
ஆரம்ப:	- (வாலி) வதையானது
க்ருத:	- செய்யப்பட்டதோ, அந்த
ஸமயம்	- அவளது பிரதிக்கூலையை
ப்ல்லகேஸ்வர:	- வானர மன்னன்
க்ருதார்த:	- தன்காரியம் கைகூடப் பெற்றவனாய்
அபிஜாநாதி ந	- மறந்துவிட்டான்.

वर्षाः समयकालं तु प्रतिज्ञाय हरीश्वरः ।

व्यतीताश्चतुरो मासान् विहरन्नावृण्यते ॥

வர்ஷா: ஸமயகாலம் து ப்ரதிஞாய ஹரீஸ்வர: ।

வ்யதீதாந் சதுரோ மாஸான் விஹரந்நாவ்ருந்யதே ॥

78

து	- இவ்விஷயத்தில்
வர்ஷா: ஸமயகாலம்	- மழைக்காலம் கழிந்து அடுத்த காலத்தை
ப்ரதிஞாய	- பிரதிக்கூல செய்துவிட்டு,
ஹரீஸ்வர:	- வானர மன்னன்
விஹரன்	- சிற்றின்பத்தில் பொழுதுபோக்கிக்கொண்டு
சதுர:	- நான்கு
மாஸான்	- மாதங்களும்
வ்யதீதான்	- கழிந்துவிட்டதை
அவபுந்யதே ந	- நினையாநிருக்கின்றான்.

सामात्यपरिवत् क्रीडन् पानमेवोपसेवते ।

शोकदीनेषु नास्मासु सुग्रीवः कुर्वते दयाम् ॥

ஸாமாத்யபரிஷத் க்ரீடன் பானமேவோபஸேவதே ।

ஸோக தீநேஷு நாஸ்மாஸு ஸுக்ரீவ: குருதே தயாம் ॥

79

ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்
ஸாமாத்யபரிஷத்	- அரண்மனையிலுள்ள பரிஜனங்களோடு
கூடினவனாய்	-
க்ரீடன்	- சிற்றின்பத்தில் காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டு
பானம் ஏவ	- குடிப்பதிலேயே
உபஸேவதே	- மூழ்கிக்கிடக்கிறான்.
ஸோக தீநேஷு	- சோகத்தால் தபிக்கும்
அஸ்மாஸு	- நம் விஷயத்தில்
தயாம்	- கிருபையை
குருதே ந	- செய்யாநிருக்கின்றான்.

उच्यतां गच्छ सुग्रीवस्त्वया वत्स महाबल ।

मम रोषस्य यद्दूषं ब्रूयादैनमिदं वचः ॥

உச்யதாம் கச்ச ஸுக்ரீவஸ்த்வயா வத்ஸ மஹாபல ।

மம ரோஷஸ்ய யத்ரூபம் ப்ரூயாஸ்சைநமிதம் வச: ॥

80

மஹாபல	- மகாசக்திவானாகிய
வத்ஸ	- குழந்தாய்!
கச்ச	- நீயே போய்வா.
த்வயா	- உன்னால்

ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்
மம	- எனது
ரோஷஸ்ய	- கோபத்தினது
ருபம்	- ஸ்வரூபம்
யத்	- எதுவோ அது
உச்யதாம்	- சொல்லப்பட்டும்.
ஏதம்	- இவனிடம்
இதம்	- பின்வரும்
ஸச: ச	- சொல்லைபயும்
ப்ருயா:	- நீ சொல்வாயாக.

न च संकुचितः पन्था येन वाली हतो गतः ।

समये तिष्ठ सुग्रीव मा वालिपथमन्वगाः ॥

ந ச ஸங்குசித: பந்தா யேந வாலீ ஹதோ கத: ।
ஸமயே திஷ்ட ஸுக்ரீவ மா வாலிபதமன்வகா: ॥

ஸுக்ரீவ	- ஸுக்ரீவ
யேந	- எந்த வழியாய்
வாலீ	- வாலி
கத:	- கொல்லப்பட்டு
ஹத:	- சென்றானோ, அந்த
பந்தா: ச	- வழி இன்னும்
ஸங்குசித: ந	- அடைப்பட்டுப் போகவில்லை.
ஸமயே	- சொன்னபடி நடப்பதில்
திஷ்ட	- நிலையாய் நில்.
வாலிபதம்	- வாலியின் வழியை
அன்வகா: - மா	- நீ பின்பற்றாதே.

एक एव रणे वाली शरेण निहतो मया ।

त्वां तु सत्यादतिक्रान्तं वधिष्यामि सबान्धवम् ॥

ஏக ஏவ ரணே வாலீ ஸரேண நிறதே: மயா ।
த்வாம் து ஸத்யாததி க்ராத்நம் வதிஷ்யாமி ஸபாந்தவம் ॥

மயா	- என்னால்
ரணே	- போரில்
ஸரணே	- ஒரு பாணத்தால்
வாலீ	- வாலி
ஏக: ஏவ	- ஒருவன் மட்டுமே
நிறத:	- கொல்லப்பட்டான்.
ஸத்யாத்	- சொன்ன சொல்லிலிருந்து
அதி க்ராத்நம்	- தடுமாறிய

81

தீவாம் து - உன்னையே யென்றால்
ஸ பாந்தவம் - சுற்றத்தாரோடு சேர்த்தே
வதிஷ்யாமி - கொல்லப் போகிறேன்.
तदेवं विहितं कार्यं यक्षितं पुरुषध्वम् ।

तत्तद्वृहि नश्येष्ट स्वर कालव्यतिक्रमः ॥

ததேவம் விஹிதே கார்யே யத்நிதம் புருஷ்ஷப் ।

தத்தத் ப்ருஹி நஸ்யேஷ்ட த்வர காலவ்யதிக்க்ரம: ॥

நரஸ்ரேஷ்ட	- மானிடர்களில் எனக்கு மிகவும் அருமையான
புருஷ்ஷப்	- புருஷோத்தம!
தத்	- ஆகையால்
ஏவம்	- இப்படியாய்
கார்யே விஹிதே	- காரியம் இருக்கையில்
ஹிதம்	- நன்மை செய்தவனுக்கு ஏற்ற உபகாரம்
யத்	- எதுவோ,
தத் தத்	- அதையெல்லாம்
ப்ருஹி	- நேரில் தெரிவி.
கால வ்யதிக்க்ரம:	- காலம் ஏற்கனவே வீணில் கழிந்துவிட்டது.
த்வர	- அவசரப்படு.

कुसुम सत्यं मयि वानरेश्वर प्रत्युतं धर्ममवेक्ष्य आश्रयतम् ।

मा वालिनं प्रेत्य गतो यमस्य त्वमद्य पश्येममं चोदितैः शरैः ॥

குருஷ்வ ஸத்யம் மயி வானேஸர்வர
ப்ரதிஸ்ருதம் தர்மமவேக்ஷ்ய ஸாஸ்வதம் ।

மா வாலினம் ப்ரேத்ய கதோ யமக்ஷயம்
த்வமத்ய பஸ்யோ மம சோதிதை: ஸரை: ॥

வானேஸர்வர	- வானர மன்னர்
மயி	- என் விஷயத்தில்
ப்ரதிஸ்ருதம்	- வாக்களித்ததை
ஸாஸ்வதம்	- எதையும் அளிக்கவல்லதாகிய
தர்மம்	- தர்மமொன்றையே
அவேக்ஷ்ய	- ஸர்வமுமாய்க்கொண்டு,
ஸத்யம்	- பிரயோஜனம் பெற்றதாய்
குருஷ்வ	- செய்வாயாக.
அத்ய	- இப்பொழுது
த்வம்	- நீயும்
மம	- எனது
சோதிதை:	- ஆக்ஞையைக் கொண்டு வெளிவரும்
ஸரை:	- பாணங்களால்

84

ப்ரேத்ய	- மாண்டு,
யமசுப்யம்	- யமலோகத்தை
கத:	- அடைந்து
வாலினம்	- வாலியை நேரில்
மா பஸ்யே:	- தரிசிக்க வேண்டாம்.

स पूर्वजं तीव्रविद्वक्षोपं लालप्यमानं प्रसमीक्ष्य दीनम् ।

चकार तीव्रां मतिमुग्रतेजा हरीश्वरे मानववैश्वर्धनं ॥

ஸ பூர்வஜம் தீவ்ர விவ்ருத்தகோபம்
லாலப்யமானம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய தீனம் ।

சகார தீவ்ராம் மதிமுக்ஷாதேஜா

ஹரீஸர்வரே மானவ வம்ஸ வந்தன: ॥

85

மானவ வம்ஸ வந்தன:	- மனுவம்சத்தைப் பெருமைப்படுத்துகின்றவரும்
உக்ர தேஜா:	- மகாகோபிஷ்டருமான
ஸ:	- அவர்,
பூர்வஜம்	- தமயனாரை
தீவ்ர விவ்ருத்த கோபம்-அளவுகடந்த கோபத்திலிருப்பவராவும்,	
தீனம்	- உள்ளமுருகி
லாலப்யமானம்	- புலம்பிக் கொண்டிருக்கிறவராகவும்
ப்ரஸமீக்ஷ்ய	- நன்கு கவனித்து,
ஹரீஸர்வரே	- வானர மன்னன் விஷயத்தில்
தீவ்ராம்	- மிகக் கொடுமையான
மதிம்	- தீர்மானத்தை
சகார	- கொண்டுவிட்டார்.

திருவாய்மொழி மூன்றாம் பாடலில் பிடியை வலியுறுத்தி ஸ்ரீராமர் மானவ வம்ஸ வந்தன: கிஷ்கிந்தா காண்ட - ப்ரதிபதம் எனும் தலைப்பை: ஸங்க: ॥

स कामिनं दीनमदीनसत्त्वं शोकमिषन्नं समुदीर्णकोपम् ।

नरेन्द्रसुनुर्नरदेवपुत्रं रामानुजः पूर्वजमित्युवाच ॥ १

ஸ கமினம் தீனமதீனஸத்வம் ஸோகாபிபந்நம்

ஸமுதீர்ண கோபம் ।

நரேந்த்ர ஸுநுந்ரதேவ புத்ரம் ராமாநுஜ:

பூர்வஜ மித்யுவாச ॥

1

நரேந்த்ரஸுநு:	- ராஜகுமாரரும்
ராமாநுஜ:	- ஸ்ரீராமர் தம்பியுமான
ஸ:	- அவர்,
கமினம்	- மனைவியிடம் அதிக வாத்யமுடையவரும்
ஸோகாபிபந்நம்	- சோகத்தில் மூழ்கி
தீனம்	- மனம் நொந்து
அதின ஸத்வம்	- அப்பவும் மனச் சோர்வடையாது
ஸமுதீர்ண கோபம்	- கோபமதிகரித்தவரும்
நரதேவ புத்ரம்	- சக்கரவர்த்தியின் புதல்வருமான
பூர்வஜம்	- தமயனாரைப் பார்த்து
இதி	- பின்வருமாறு
உவாச	- சொன்னார்.

न वानरः स्थास्यति सायुधैर् न संस्यते कर्मफलानुबन्धनम् ।

न भोक्ष्यते वानरराज्यलक्ष्मीं तथा हि नाभिहमन्तेऽस्य बुद्धिः ॥

ந வானர: ஸ்தாஸ்யதி ஸாயுத்யைருத்தே

ந மம்ஸ்யதே கர்மபலாநுபந்த்னம் ।

ந போக்ஷ்யதே வானர ராஜ்ய லக்ஷம்

ததா ஹி நாபிக்ரமதேர் ஸ்ய புத்தி: ॥

2

வானர:	- வானரன்
ஸாயு வ்ருத்தே	- நல்லோர்களொழுகும் வழியில்
ஸ்தாஸ்யதி ந	- நிலைநிறிக் மாட்டான்.
கர்மபலாநு பந்த்னம்:	- எக்காரியத்தினால் தற்கால பயன் கிடைத்திருக்கிறது என்ற உணர்வுகளை
மம்ஸ்யதே ந	- அவன் அறியான்.
வானர ராஜ்ய லக்ஷம்	- வானர ராஜ்ய லக்ஷமியை
போக்ஷ்யதே ந	- அவன் அனுபவிக்கப் போகிறதில்லை.
ததா ஹி	- அப்படியிருப்பதால்தான்
அஸ்ய	- இவனது

புத்தி: - புத்தி
அபிக்ரமதே ந - நல்வழியில் செல்லாதிருக்கின்றது.

मरिष्याद्भ्यस्तु सक्तस्य प्रसादापि कारुष्यैः ।
हृदोऽयं परयतु वीर वालिनं न राज्यमेवं विगुणस्य देव्य ॥

மரிஷ்யாத்ஹ்யஸ்து சக்தஸ்ய ப்ரஸாதாபிகாருஷ்யை: ।
ஹ்ரதோ:அயம் பரயது வீர வாலினம் ந ராஜ்ய மேவம் விகுணஸ்ய தேயம் ॥

வீர - சூரரே
ஏவம் - இப்படிப்பட்ட
விசுணஸ்ய - துற்புத்தியுடையவனுக்கு
ராஜ்யம் - ராஜ்யமானது
ந தேயம் - கொடுக்கத்தக்கதன்று;
மரிஷ்யாத் - புத்திக்குறைவால்
க்ராம்ய ஸ-கேஷு - கீற்றின்பங்களில்
ஸக்த: - மூழ்கிக் கிடக்கிறவனாய்
தவ - தேவரீரது
ப்ரஸாத ப்ரதி - அனுக்கிரகத்திற்குப் ப்ரதி உபகாரம் செய்யாத
காரபுத்தி: - எண்ணமுடையவனான அவன்
ஹத: - கொல்லப்பட்டவனாய்
அக்ரஜம் - தமயனான
வாலினம் - வாலியை
பஸ்யது - நேரில் சென்று காண்டும்.

न धारये कोपमुदीर्णवेगं निहन्मि सुप्रियमसत्यमथ ।
हस्त्रिवीर: सह वालिपुत्रो नरेन्द्रपुत्र्या विचयं करोतु ॥

ந தாரயே கோபமுதீர்ணவேகம்
நிஹன்மி ஸுக்ரீவமஸத்யமத்ய ।
ஹரிப்ரவீர: ஸஹ வாலிபுத்ரோ
நரேந்த்ரபுத்ர்யா விசயம் கரோது ॥

உதீர்ண வேகம் - அதி உக்ரமாய் ஏற்பட்டுள்ள
கோபம் - கோபத்தை
தாரயே ந - நான் அடக்க முடியாதிருக்கிறேன்.
அத்ய - இப்பொழுதே
அஸத்யம் - சொன்னசொல் தவறிய
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
நிஹன்மி - கொல்லுகின்றேன்.
வாலி புத்ர: - வாலியின் புதல்வன்

ஹரிப்ரவீர: - வானரோத்தமர்களோடு
ஸஹ - கூட
நரேந்த்ர புத்ர்யா: - ராஜகுமாரியினது
விசயம் - தேடுதலை
கரோது - செய்யுட்டும்.

तमात्तवाणासनमुत्पतन्तं निवेदितार्थं रणचण्डकोपम् ।
उवाच रामः परवीरहन्ता स्वदेवितं साधुन्यं च वाक्यम् ॥

தமாத் தவாணாஸனமுத்பதந்தம் நிவேதிதார்தம் ரண சண்ட கோபம் ।
உவாச ராம: பரவீரஹந்தா

ஸ்வவேசவிதம் ஸாநுந்யம் ச வாக்யம் ॥
பரவீரஹந்தா - சத்துரு வீரர்களை வேரறுக்கும்
ராம: - ஸ்ரீராமர்
நிவேதிதார்தம் - தனது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டவரும்
ரண சண்ட கோபம் - போரில் ஆவேசம் கொண்டு கோபமுற்றவரும்
ஆத்த பாணா ஸநம் - வில்லை தயாராய் எடுத்துக்கொண்டு
உத்பதந்தம் - கிளம்பிய
தம் - அவரைப் பார்த்து
ஸ்வவேசவிதம் - தீர்க்காலோசனையின் பயனாயிருக்கிறது
ஸாநுந்யம் ச - நல்லொழுக்கத்தை உபதேசிக்கிறதுமாகிய
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னார்.

न हि वै त्वहिंशो लोके पापमेवं समाचरेत् ।
कोपमार्येण यो हन्ति स वीरः पुरुषोत्तमः ॥

ந ஹி வை த்வஹிதோ லோகே பாபமேவம் ஸமாசரேத் ।
கோபமார்யேண யோ ஹந்தி ஸ வீர: புருஷோத்தம: ॥

லோகே - உலகில்
தவத்வித: - உன்னைப் போன்ற ஒருவன்
ஏவம் - இப்படிப்பட்டதாகிய
பாபம் - அடாத செயலை
ஸமாசரேத் ந - தீர்மானிக்க மாட்டான்.
எவனொருவன் - பெருந்தன்மையால்
ஆர்யேண - தீய எண்ணத்தை
பாபம் - கைவிடுகின்றானோ
ஹந்தி வை - அவன்தான்
ஸ: ஹி - தர்மவீரன்;
வீர: - புருஷோத்தமன்.

नदमद्य त्वया ग्राह्यं साधुवृत्तेन लक्ष्मण ।

तां प्रीतिमनुवंतस्य पूर्ववत् च संगतम् ॥

நேதமத்ய த்வயா க்ராஹ்யம் ஸாதுவ்ருத்தேந லக்ஷ்மண ।

தாம் ப்ரீதிமநுவந்தஸ்ய பூர்வ வ்ருத்தம் ச ஸங்கதம் ॥

लक्ष्मण - लक्ष्मणम्

ஸாது வ்ருத்தேந - நல்லொழுக்கமுடைய

த்வயா - உன்னால்

அத்ய - இப்பொழுது

இதம் - இது

நக்ராஹ்யம் - கொள்ளத்தக்கதன்று.

பூர்வ வ்ருத்தம் - முன்னடந்த

ஸங்கதம் ச - கூட்டுறவையும்

தாம் - அந்த

ப்ரீதம் - அவனிடத்திலுள்ள அன்பையும்

அநுவர்தஸ்ய - பெருமைப்படுத்து.

सामोपहितया वाचा रक्षाणि परिवर्जयन् ।

यत्कुम्भहंसि सुग्रीव व्यतीतं कालपर्यये ॥

ஸாமோபஹிதயா வாசா ரக்ஷாணி பரிவர்ஜயன் ।

வக்தும்ஹ்ஸி ஸுக்ரீவம் வ்யதீதம் காலபர்யயே ॥

காலம் கடந்துவிட்ட விஷயத்தில்

வ்யதீதம் - கவனியாதிருக்கின்ற

ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனிடம்

குஷ்மாணி - முன்கை புண்படுத்தும் சொற்களை

பரிவர்ஜயன் - முற்றிலும் விட்டொழித்து

ஸாமோபஹிதயா - சாந்தகுணத்தால் வெளிவரும்

வாசா - சொற்கொண்டு

வக்தும் அர்ஹஸி - நீ சம்பாஷிக்க வேண்டும்.

सोऽग्रजेनानुशिष्यायौ यथावत् पुरुषधर्मः ।

प्रविवेश पुरीं वीरो लक्ष्मणः परवीरह ।

ஸோ஽க்ரஜேநாநு ஸிஷ்யோர்தோ யதாவத் புருஷர்ஷப: ।

ப்ரவிவேஸ பூரீம் வீரோ லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ॥

பரவீரஹா - சக்கு வீரர்களையொழிப்பவரும்,

வீர: - சூரரும்

புருஷர்ஷப: - புருஷோத்தமருமான

ஸ: - அந்த

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்

7

8

9

यथावत् - सावत्थिमुपगृह्य

அக்ரஜேந - தமயனாரால்

அநு ஸிஷ்யோர்த: - ஸுட்பங்களை உபதேசிக்கப்பெற்றவராய்

பூரீம் - நகருக்கு

ப்ரவிவேஸ - சென்றார்.

ततः शुभमतिः प्राज्ञो भ्रातुः प्रियहिते रतः ।

लक्ष्मणः प्रतिसरन्वो जगाम भवनं कपेः ॥

தத: ஸுபமதி: ப்ராஜ்னோ ப்ராது: ப்ரியஹிதே ரத: ।

லக்ஷ்மண: ப்ரதி ஸம்ரப்தோ ஜகாம பவணம் கபே: ॥

ஸுபமதி: - நற்புத்தியுடையவரும்

ப்ராஞ: - பிராக்குருமான

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்

தத: - அப்போதும்

ஸம்ரப்த: - கோபாவேசத்திலிருக்கின்றவராய்

ப்ராது: - தமயனது

ப்ரியஹிதே - மனம்கோணாது நடக்கும் விஷயத்தில்

ரத: - ஆஸக்தியுடையவராய்

கபே: - வானரத்தினது

பவணம் ப்ரதி - மாளிகையை நோக்கி

ஜகாம - சென்றார்.

शक्रबाणासनप्रस्थं धनुः कालान्तकोपममः ।

प्रगृह्य गिरिशृङ्गामं मन्दरः सागुमानिव ॥

ஸக்ர பாணாஸநப்ரஸ்தம் ஧நு: காலாந்தகோபமம: ।

ப்ரக்ருஹ்ய கிரிஸ்ருங்காமம் மந்தர: ஸாநுமானிவ ॥

यथोक्तकारी यच्चनमुत्तरं चैव सोत्तरम् ।

बृहस्पतिसमो ब्रुव्या मत्वा रामाजुजस्तदा ॥

யதோக்தகாரீ வசனமுத்தரம் சைவ ஸோத்தரம் ।

ப்ருஹஸ்பதிஸமோ ப்ருத்யா மத்வா ராமாநுஜஸ்ததா ॥

காமஷிபசமுத்யைந ஶ்ரூ: கோபாநிநா யுத: ।

ப்ரமண ஶ்வாமித: ப்ரயயி லக்ஷ்மணஸ்ததா ॥

காம க்ரோத ஸமுத்தேந ப்ராது: கோபாக்நிநா வ்ருத: ।

ப்ரபஞ்ஜன இவாப்ரீத: ப்ரயயெள லக்ஷ்மணஸ்ததா ॥

ததா - அப்பொழுது

ராமாநுஜ: - ப்ரோமரீன்தம்பியும்,

ப்ருஹஸ்பதி ஸம: - ப்ருகஸ்பதியை நிகர்த்தவரும்

10

11

12

13

மந்தர:	- மந்தர
ஸாநுமாந்	- மலை
இவ	- போன்றவருமான
லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்
ப்ரதூ:	- தமயனாரது
காமக்ரோத ஸமுத்தேந-	- அன்பினதிகையத்தாலும், கோபத்தாலும் வெளிவந்த
கோபாக்நிநா	- கோபத்தியால்
வ்ருத:	- பற்றப்பட்டு
அப்ரீத:	- உதன்பாஹம் ஒழிந்தவராய்
ஸக்ர பாணாஸந ப்ரக்யம்-	- இந்நிரனது வில்லை நிகர்த்ததும்
கிரிஸ்ருங்காபம்	- மலைக்கொடுமுடியை நிகர்த்ததுமான
தநு:	- வில்லை
காலாந்த கோபம:	- காமன்போன்றவராய்
ப்ரக்ருஹய	- கையிலெடுத்துக்கொண்டு
போத்தரம் ச	- விசேஷமான பிரயோஜனத்தோடு கூடியதும்
உத்தரம் ஏவ்	- சர்வோத்தகிருஷ்டருமான
வசனம்	- (ஸ்ரீராமரது) நிபமனத்தை
புத்த்யா	- நுண்ணறிவால்
மத்வா	- நினைத்த
த்தா	- அப்படியே
யதோக்தகாரி	- சொல்லப்பட்ட வண்ணமே செய்கிறவராய்
ப்ரபஞ்ஞன:	- காறல்
இவ	- போலவே
ப்ரயயெள	- நடந்தார்.

सालतालाशकणाश्च तरसा पातयन् बहून् ।

पर्यस्यन् गिरिकूटानि दृमानन्याश्च, वेगितः ॥

ஸால் தாலர்ப் பவக்ரணாம் ப்ரச தரஸா பாதயன் பஹுனீன் ।

பர்யஸ்யன் கிரிகூடாநி த்ருமானன்யாம் ப்ரசவேகித: ॥

शिलाश्च शकलीकुर्वन् पञ्चो गज इवाशुयः ।

दूरमेकपदं त्यक्त्वा ययौ कार्यवशादद्भुतम् ॥

ஸிலாஸ்ச ஸகலீகுவன் பத்ப்யாம் கஜ இவாஸு: ।

தூரமேகபதம் த்யக்த்வாய யெள கார்யவஸாதத்ததம் ॥

பஹுனீன் - காரியத்தின் பெருமையால்

பஹுனீன் - அனேக

ஸால தாலாஸ்வ - ஆச்சா, பனை, அச்வகர்ணம் இவைகளையும்

கர்ணான்ச

அன்யான் - இன்னும் இதர

14

15

த்ருமான் ச	- மரங்களையும்
தரஸா	- வேகமாய்
பாதயன்	- பேர்த்துக்கொண்டும்
கிரிகூடாநி	- மலைச்சிகரங்களை
வேகித:	- வேகமாய்
பர்யஸ்யன்	- சுற்றிக்கொண்டும்
ஏகபதம்	- ஒவ்வொரு அடியையும்
தூரம் த்யக்த்வா	- எட்டி, எட்டி வைத்துக்கொண்டு,
ஆஸு:	- வேகமாய் நடக்கின்றவராய்
கஜ: இவ்	- யானைபோல்
பத்ப்யாம்	- இருகால்களாலும்
ஸிலா:	- சிறு கற்களை
ஸகலீகுவன் ச	- உருட்டித் தள்ளிக்கொண்டே
த்ததம்	- வேகமாய்
யயெள	- நடந்தார்.

तामपश्यद्वलाकिणीं हरिराजमहापुत्रीम् ।

दुर्गामिद्वாகुशादूलः किञ्चिन्वा गिरिसकटे ॥

தாமபஸ்யத் பலாகீர்ணாம் ஹரிராஜ மஹாபுரீம் ।

தூர்காமிஷ்வாகு ஸாந்தூல: கிஷ்கிந்தாம் கிரிஸங்கடே ॥

இஷ்வாகு ஸாந்தூல: - இஷ்வாகு வம்சத்திலகராகுமவர்

வானர மன்னனது ராஜதானியும்

பலாகீர்ணாம் - சைனியங்களால் நிறைந்துள்ளது

கிரி ஸங்கடே - இரு மலைகளினிடக்கில்

தூர்காம் - புருத்தற்கரியதாயிருக்கிறதமான

தாம் - அந்த

கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைய

அபஸ்யத் - பார்த்தார்.

रोवात् प्रसूरामाणोः सुग्रीवं प्रति लक्ष्मणः ।

ददशं वानरान् भीमान् किञ्चिद्या बहिष्चरान् ॥

ரோஷாத் ப்ரஸ் புரமானோஷ்ட: ஸுக்ரீவம் ப்ரதி லக்ஷ்மண: ।

ததஸ வானரான் பீமான் கிஷ்கிந்தையா பஹிஸ்சரான் ॥

கிஷ்கிந்தாயா: - கிஷ்கிந்தையானது

பஹிஸ்சரான் - வெளியில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற

பீமான் - கொடிய

வானரான் - வானரர்களை

ததஸ - கண்டார்.

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்

16

17

ஸுக்ரீவம் ப்ரதி - ஸுக்ரீவனை நினைத்து
ரோஷாத் - சினத்தால்
ப்ரஸ் புரமாளோஷ்ட:- உதடு துடித்தார்.

तं दृष्ट्वा वानराः सर्वे लक्ष्मणं पुष्पधम् ।

சிண்பூசாபி ஶதஷ: ப்ருஷ்டிஷ் சஸிசுஹந் ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா வானரா: ஸர்வே லக்ஷ்மணம் புருஷர்ஷபம் :
ஸைஸஸ்ருங்காணி ஸதஸ: ப்ரவ்ருத்தம்ஸ்ச மஹிருஹான் ॥

जगुः कुञ्जस्थया वानराः पर्यतान्तरे ॥

ஜக்ருஹ: குஞ்ஜ ப்ரக்ஸா வநரா: பர்வதாந்தரே ॥

பர்வதாந்தரே - பர்வதத்தினிடுக்கிலிருந்த

குஞ்ஜ ப்ரக்ஸா: - யானைகளை நிகரித்த

வானரா: - வானரர்களும்

வாநரா: - மாற்றுமுள்ள வானரர்கள்

ஸர்வே - எல்லோரும்

புருஷர்ஷபம் - புருஷோத்தமரான

தம் லக்ஷ்மணம் - அந்த லக்ஷ்மணரை

த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,

ஸைஸ ஸ்ருங்காணி - மலைச்சிகரங்களையும்

ப்ரவ்ருத்தான் - மிகப்பெரிய

மஹிருஹான் ச - விருக்ஷங்களையும்

ஸதஸ: - நூற்றுக்கணக்காக

ஜக்ருஹ: - எடுத்துக் கொண்டனர்.

तान् गृक्षितहरणान् हरीन् दृष्ट्वा तु लक्ष्मणः ॥

தான் க்ருஹித் ப்ரஹரணான் ஹரீன் த்ருஷ்ட்வா து லக்ஷ்மண: ॥

பழவ த்வி குணம் க்ருத்தோ பஹ்விந்தன இவாநல: ॥

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்

து - அப்பொழுது

தான் ஹரீன் - அந்த வானரர்களை

க்ருஹித் ப்ரஹரணான் - அடிப்பதற்கேற்ற கருவிகளைக் கையில்

கொண்டிருக்கின்றவர்களாக

த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,

பஹ்விந்தன: - அதிகமாய் விறகூட்டப்பட்ட

அநல: இவ - தீயென

த்வி குணம் - இருமடங்கு

க்ருத்த: - சினங்கொண்டவராக

பபூவ - ஆனார்.

18

तं ते भयपरीताङ्गः क्रुद्धं दृष्ट्वा पुर्वगमाः ।

காலமூல்யுயாந்தாங் ஶதஸி விபூதா ஶச: ॥

தம் தே பயபரிதாங்கா: க்ருத்தம் த்ருஷ்ட்வா ப்லவங்கமா: ॥

காலம்ருத்ய யுகாந்தபம் ஸதஸோ வித்ருதா திஸ: ॥

தே ப்லவங்கமா: - அந்த வானரர்கள்

தம் - அவரை

காலம்ருத்ய - யுகாந்தகாலத்திய யமனை நிகர்த்து

யுகாந்தபம்

க்ருத்தம் - சினங்கொண்டிருப்பவராய்

த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,

பயபரிதாங்கா: - உள்ளம் நடுங்கியவர்களாய்

திஸ: - எல்லா நிக்ருகளிலும்

ஸதஸ: - நூற்றுக்கணக்காக

வித்ருதா: - ஒடிப்போய்விட்டார்கள்.

ततः सुग्रीवमवनं प्रविश्य हरिपुंगवाः ।

கிஷ்மாசுமனன் சிவ லக்ஷ்மணஸ்ய ஸ்வேதயந் ॥

தத: ஸுக்ரீவ பவனம் ப்ரவிஸ்ய ஹரிபுங்கவா: ॥

க்ரோதமாகமனம் சைவ லக்ஷ்மணஸ்ய ந்யவேதயன் ॥

தத: - அப்பொழுது

ஹரிபுங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்

ஸுக்ரீவ பவனம் - ஸுக்ரீவனது மாளிகைக்கு

ப்ரவிஸ்ய - சென்று

லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருடைய

ஆகமனம் ச - வரவையும்

க்ரோதம் ஏவ - கோபத்தையும்

ந்யவேதயன் - தெரிவித்தார்கள்.

तारया सहितः कामी सतः कपिवृषो रहः ।

ந தாரயா ஸஹித: காமீ ஸத்த: கபிவ்ருஷோ ரஹ: ॥

தாரயா ஸஹித: காமீ ஸத்த: கபிவ்ருஷோ ரஹ: ॥

ந தேஷாம் கபிவிராணாம் ஸுஸ்ராவ வசனம் ததா ॥

ததா - அப்பொழுது

காமீ - பெண்பித்தளாய்

தாரயா - தாரையோடு

ஸஹித: - கூடி

ரஹ: - ஏகாந்தத்தில்

ஸத்த: - மூழ்கிக்கிடந்த

20

21

22

கபிவ்ருஷ: - வானரோத்தமன்
தேஷாம் - அந்த
கபிவிராணாம் - வானர வீரர்களின்
வசனம் - சொல்லை
ஸுஸ்ராவ ந - காதில் போட்டுக் கொள்ளவில்லை.

ततः सचिवसदिष्टा हस्यो सोमहर्षणाः ।

गिरिकुञ्जरमेघाभा नगन्याः निर्ययुस्तदा ॥

தத: ஸசிவஸந்திஷ்டா ஹரயோ ரோமஹர்ஷணா: ।

கிரி குஞ்ஜரமேகாபா நகந்யா நிர்யயுஸ்ததா ॥

ததா - அப்பொழுது
கிரிகுஞ்ஜர மேகாபா: - மலைகளையும், யானைகளையும்,
மேகங்களையும் நிகர்த்து

ரோமஹர்ஷணா: - பயங்கரமாயிருக்கின்ற
ஹரய: - வானரர்கள்
ஸசிவ ஸந்திஷ்டா: - மந்திரிகளது ஆக்கை பெற்றவர்களாய்
தத: - அந்த
நகந்யா: - பட்டணத்திலிருந்து
நிர்யயு: - வெளிப்புறப்பட்டார்கள்.

नखदंष्ट्रायुधा घोराः सर्वे विकृतदर्शनाः ।

सर्वे शार्दूलदर्पाश्च सर्वे च विकृताननाः ॥

நகதம்ஷ்ட்ராயுதா கோரா: ஸர்வே விக்ருத தர்ஸநா: ।

ஸர்வே ஸார்துல தர்பாஸ்ச ஸர்வே ச விக்ருதாநநா: ॥

ஸர்வே - எல்லோரும்
வீரா: - குரர்கள்;
நகதம்ஷ்ட்ராயுதா: - நகங்களையும் பற்களையும் ஆயுதமாகவுடையவர்கள்
விக்ருத தர்ஸநா: - பயங்கரமான தோற்றமுடையவர்கள்;
ஸர்வே ச - எல்லோருமே
ஸார்துல தர்பா: - புலிகளின் வலிமையுடையவர்கள்;
ஸர்வே ச - எல்லோருமே
விக்ருதாநநா: - கோரமான முகங்களுடையவர்கள்.

दशाननबलाः केचित् केचिदशुणितराः ।

केचिन्नागसहस्रस्य बभूवुस्तुत्यविक्रमाः ॥

தச நாகபலா: கேசித் கேசித் தஸருணோத்தரா: ।

கேசிந்நாகஸஹஸ்ரஸ்ய பபூவுஸ்துஸ்ய விக்ரமா: ॥

கேசித் - சிலர்

தசநாகபலா: - பத்து யானை பலமுடையவர்களாயும்,

23

24

25

கேசித் - சிலர்
தஸருணோத்தரா: - அதற்குப் பத்துமடங்கு மேலானவர்களாயும்,
கேசித் - சிலர்
நாக ஸஹஸ்ரஸ்ய - ஆயிரம் யானைகளை
துஸ்ய விக்ரமா: - நிகர்த்த பராக்கிரமமுடையவர்களாயும்
பபூவு: - இருந்தனர்.

सन्ति चौघबलाः केचिकेचिदशुबलोत्तराः ।

अप्रमेयबलाः केचित्त्रासन्हविषुक्काः ॥

ஸந்தி செளகபலா: கேசித் கேசித் வாயு ப்லோத்தரா: ।

அப்ரமேய பலா: கேசித் தத்ரா ஸன்ஹரி புங்கவா: ॥

கேசித் - சிலர்
சௌகபலா: ச - பலர்களின் பலமுடையவர்களாயும்,
கேசித் - சிலர்
வாயுப்லோத்தரா: - வாயுவின் வேகத்திற்கு மேற்பட்டவர்களாயும்,
ஸந்தி - இருக்கின்றார்கள்.
தத்ரா - அவ்விடத்தில்
கேசித் - சில
ஹரிபுங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்
அப்ரமேயபலா: - அளவிடமுடியாத பலமுடையவர்களாய்
ஆஸன் - இருந்தார்கள்.

26

प्रतिपूर्णमिवाकाशं संछन्मिव तन्मयम् ।

तेन वानरसैन्येन सुग्रीवस्य महारमनः ॥

ப்ரதி பூர்ணமிவாகாஸம் ஸம்சன்னமிவ தத்வனம் ।

தேன வானர ஸையேன ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ॥

மஹாத்மவான -
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனது
தேந - அந்த
வானர சையேன - வானர் சையத்தால்
தத் - அந்த
வனம் - வனம்
இவ - எல்லாருமே
ஸம்சன்னம் - முற்றிலும் மறைக்கப்பட்டதாகவும்
ஆகாஸம் இவ - இடைவெளியெல்லாருமே
ப்ரதிபூர்ணம் - நிறைந்ததுமாயிருந்தது.

27

नचो द्वााराणि सर्वाणि अग्नौ राजशसनात् ।

पयधायनं दुर्धर्षो नक्षत्राणीव चन्द्रमाः ॥

ததோ த்வாராணி ஸர்வாணி அங்கதோ ரஜஸாஸநாத் ।
பாய்தாவத தூர்த்ரோ நக்ஷத்ராணிவ சந்த்ரமா: ॥

தத: - அப்பொழுது
தூர்த்ரோ: - வெல்லுவதற்கரியவனான
அங்கத: - அங்கதன்
ராஜஸாஸநாத் - மன்னனது நியமத்தைக்கொண்டு
த்வாராணி - வாயில்கள்
ஸர்வாணி - எல்லாவற்றிலும்
சந்த்ரமா: - சந்திரன்
நக்ஷத்ராணி இவ - நக்ஷத்ரங்களில் எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
பாய்தாவத - நுழைந்து திரிந்து வந்தான்.

कृत्स्ना हि कायिभिर्याता दुषस्तिर्हवतः ।

अपश्यन्मम: कुक्ष: किञ्चिन्तां तुरासदाम् ॥

க்ருத்ஸ்தாம் ஹி கபிர்வ்யாப்தாம் த்ருமஹஸ்தைர் மஹாபலை: ।
அபஸ்யஸ்ஸக்ஷமண: க்ருத்: கிஷ்கிந்தாம் தாம் துராஸதாம் ॥

க்ருத்: - சினங்கொண்டிருந்த
லக்ஷமண: - லக்ஷமணர்
தாம் துராஸதாம் - அந்த கிட்டுதற்கரிய
கிஷ்கிந்தாம், - கிஷ்கிந்தையை
த்ரும ஹஸ்தை: - கையில் விருக்ஷங்களைநீய்ந்திய
மஹாபலை: - மகாபலிஷ்டர்களான
கபிர்: - வானரர்களால்
க்ருத்ஸ்தாம் ஹி - எங்கும்
வ்யாப்தாம் - நிறைந்திருப்பதாக
அபஸ்யத் - பார்த்தார்

ततस्ते हस्यः सर्वे प्राकारपरिधान्तरात् ॥

निकम्बोदप्रसवस्तु सधुराविक्लवायुषा: ॥

ததஸ்தேஹய: ஸர்வே ப்ராகார பரிகாந்த்ராத் ।
நிஷ்க்ரம் யோதக்ர ஸத்த்வாஸ்து தஸ்துராவிஷ்க்ருதாயுதா ॥

தே - அந்த
உதத்ர ஸத்த்வா: - மிகுந்த ஆற்றலுடைய
ஹய: - வானரர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
தத: - அப்பொழுது
ப்ராகார பரிகாந்த்ராத் - மதில் அகழ் முதலிய பிரதேசத்தினின்றும்
நிஷ்க்ரம்ய - வெளிவந்து
ஆவிஷ்க்ருதா யுதா: - ஆயுதங்களை கையிலேந்தியவண்ணமே
தஸ்து: - நின்றார்கள்.

28

29

30

सुग्रीवस्य प्रमादं च पूर्वजघातमात्मवान् ।

बुद्ध्या कोपवशं वीरः पुनरेव जगाम सः ॥

ஸுக்ரீவஸ்ய ப்ரமாதம் ச பூர்வஜம் சாந்த மாத்மவான் ।
புத்த்வா கோபவஸம் வீர: புநரேவ ஜகாம ஸ: ॥
அத்மவான் - முன் ஜாக்கிரதையையுடைய
வீர: - வீரராகும்
ஸ: - அவர்
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனது
ப்ரமாதம் ச - குற்றத்தையும்,
ஆர்தம் - வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்
பூர்வஜம் ச - தமயனாரையும்,
புத்த்வா - சிந்தித்து,
புந: ஏவ - முன்னிலுமதிகமாய்
கோபவஸம் - சினம்
ஜகாம - கொண்டார்.

स दीर्घायामहोच्छ्वासः कोपसंस्कलोचनः ।

भभूव नरशार्दूलः सधूम इव पावकः ॥

ஸ தீர்கோஷ்ண மஹோச்வாஸ: கோபஸம்ரக்தலோசன: ।
பபூவ நரஸார்தூல: ஸதூம இவ பாவக: ॥

நரஸார்தூல: - புருஷோத்தமரான
ஸ: - அவர்
தீர்கோஷ்ண - அதி உஷ்ணமாய் பெருமூச்சு
மஹோச்வாஸ: - விட்டுக்கொண்டு
கோபஸம்ரக்த - கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து,
லோசன: -
ஸதூம: - புகையுடன் கூடிய
பாவக: இவ - நெருப்புபோல்
பபூவ - இருந்தார்.

बाणशल्यसुरजिह्वः सायकासनभोगवान् ।

स्वतेजोविषसङ्घातः पन्थास्य इव पन्नगः ॥

பாணஸல்யஸ் புரஜ்ஜிஹ்வ: ஸாயகாஸநபோகவான் ।
ஸ்வதேஜோ விஷ ஸங்காத: பந்ஸாஸ்ய இவ பன்னக: ॥
பாண ஸல்யஸ் - பாண நுனிகளாகிற துடிக்கும் நாக்கை
புரஜ்ஜிஹ்வ: - உடையதும்
ஸாயகாஸந - வில்லாகிற படத்தையுடையதும்,
போகவான்

31

32

33

ஸ்வதேஜோ - தனது தேஜஸ்ஸாகிற விஷப்பெருக்கை
விஷஸங்காத: - உடையதுமான
பஞ்சாஸ்ய: பன்னக: - ஐந்து தலை நாகம்
இவ - போல் விளங்கினார்.

त दीप्तमिव कालानि नागैर्नमिव कोपितम् ।

समासाद्याद्दस्रासाक्षिषादमगमदभूशम् ॥

தம் தீப்தமிவ காலாந்நிம் நாகேந்நமிவ கோபிதம் ।
ஸமாஸாத் யாங்கதஸ்த்ரஸாத் விஷாதமகமத் ப்ருஸம் ॥

அங்கத: - அங்கதன்
காலாந்நிம் இவ - பிரளயாக்க்னியைப்போல
தீப்தம் - ஜ்வலித்துக் கொண்டிருந்தவரும்
நாகேந்ந்ரம் - சர்ப்பராஜனை
இவ - போலவே
கோபிதம் - கோபம் கொண்டிருப்பவருமான
தம் - அவரை
ஸமாஸாத்ய - அணுகி,
த்ராஸாத் - பயத்தால்
ப்ருஸம் விஷாதம் - மிக மனக்கவலையை
அகமத் - அடைந்தான்.

सोऽङ्गद रोषताम्रशः संदिदेश महायशः ।

सुप्रियः कथ्यतां वत्स ममागमनमित्युत ॥

ஸோ஽ங்கதம் ரோஷதாம்ராக்ஷ: ஸந்திதேஸ மஹாயஸா: ।

ஸுக்ரீவ: கத்யதாம் வத்ஸ மமாகமன மித்யுத ॥

மஹாயஸா: - பெரும் புகழ் படைத்தவரும்
ரோஷதாம்ராக்ஷ: - கோபத்தால் சிவந்த கண்களையுடையவருமான
ஸ: - அவர்
அங்கதம் - அங்கதனை பார்த்து
ஸந்தி தேஸ - பின்வருமாறு கட்டளையிட்டார்.
வத்ஸ - குழந்தாய்!
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
மம - எனது
அகமனம், - வரவு
இதி உத - பின்கண்டவாறு
கத்யதாம் - தெரிவிக்கப்பட்டும்.

एष रामानुजः प्राप्तस्त्वत्सकाशमिन्दमः ।

भानुर्वसनसंतप्तो ह्यारि तिष्ठति लक्ष्मणः ॥

34

35

ஏஷ ராமாநுஜ: ப்ராப்தஸ த்வத்ஸகாஸ மரிந்தம: ।
ப்ராநுர்வ்யஸந ஸந்தப்தோ த்வாரி திஷ்டதி லக்ஷ்மண: ॥

ஏஷ: - இந்
ராமாநுஜ: - ராமரிந்தம்பியும்
அரிந்தம: - சத்ருசம்ஹாரகரும்
ப்ராநு: வ்யஸந - தமயனது (துன்பத்தால்)
ஸந்தப்த: - துன்பம் கொண்டிருக்கிறவருமான
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
த்வத் ஸகாஸம் - உம்மிடத்திற்கு
ப்ராப்த: - வந்தவராய்
த்வாரி - வாசலில்
திஷ்டதி - காத்து நின்று கொண்டிருக்கின்றார்.

तस्य वाक्ये यदि रुचिः क्रियतां साधु वानर ।

इत्युक्त्वा शीघ्रमागच्छ वत्स वाक्यमिदं मम ॥

தஸ்ய வாக்யே யதி ருசி: க்ரியதாம் ஸாநு வானர ।

இத்யுக்த்வா ஸீக்ரமாகக்ஷ வத்ஸ வாக்யமிதம் மம ॥

வானர: - வானரரே
தஸ்ய - அவருடைய
வாக்யே - சொல்லில்
ருசி: - ஊக்கம்
யதி - உண்டெனில்
ஸாநு - நல்லபடி
க்ரியதாம் - செயல்பட்டும்.
வத்ஸ - குழந்தாய்!
மம வாக்யம் - எனது சொல்லாகிய
இதம் - இதை
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
ஸீக்ரம் - விரைவில்
ஆகக்ஷ - திரும்பிவா.

लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा शोकाविष्टोऽङ्गदोऽब्रवीत् ।

पितुः समीपमागम्य सीमितिस्यमागतः ॥

லக்ஷ்மணஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ஸோகாவிஷ்டோ஽ங்கதோ஽ப்ரவீத் ॥

பிது: ஸமீபமாகம்ய ஸௌமிதிந்ரீயமாகத: ॥

அங்கத: - அங்கதன்
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருடைய
வச: - வார்த்தையை

37

38

ஸ்ருத்தவா	- கேட்டு
ஸோகாவிஷ்ட:	- சோகாக்கிராந்தனாய்
பிது:	- சிற்றப்பனது
ஸம்பம்	- அருகாமையில்
ஆகம்ய	- சென்று
ஸௌமித்திரி:	- லக்ஷ்மணர்
அயம்	- இதோ
ஆகத:	- வந்திருக்கிறார்கள்
அப்ரவீத்	- சொன்னான்.

अथाङ्गदस्तस्य वचो निशम्य सन्धान्तभावः परिदीनवक्त्रः ।

निपत्य तूष्णीं नृपतेस्तरस्यै ततः कुमारशरणीं वन्दे ॥

அதாங்கதஸ் தஸ்ய வசோ நிஸம்ய

ஸம்ப்ராந்தபாவ: பரிதீன வக்தர்: ।

நிபத்ய தூர்ணம் ந்ருபதேஸ்தரஸ்வீ

தத: குமாரஸ சரணௌ வவந்தே ॥

39

அத:	- அதன்மேல்
தரஸ்வீ	- கைர்யசாலியும்
குமார:	- இளவரகமாகிய
அங்கத:	- அங்கதன்
தஸ்ய	- அவருடைய
வச:	- சொல்வை
நிஸம்ய	- மனதிலுள் ஆராய்ச்சி செய்து அறிந்து,
தத:	- அதனால்
ஸம்ப்ராந்த பாவ:	- உள்ளம் சிதறியவனாய்
பரிதீன வக்தர்:	- முகம் லாடியவனாய்
ந்ருபதே:	- மன்னனுடைய
சரணௌ	- பாதங்களில்
தூர்ணம்	- விரைந்து
நிபத்ய	- விழுந்து
வவந்தே	- சேவித்தான்.

संगृह्य पादौ पितुरग्रचतेजा जग्राह मातुः पुनरेव पादौ ।

पादौ रुमायाश्च निपीडयित्वा निवेदयामास ततस्तमर्थम् ॥

ஸங்க்ருஹ்ய பாதௌ பிதூர்ஹ தேஜா

ஜக்ராஹ மாது: புனரேவ பாதௌ ।

பாதௌ ருமாயாஸ்ச நிபீடயித்வா

நிவேதயாமாஸ ததஸ்தமர்த்தம் ॥

40

அக்ரய தேஜா:	- சிறந்த தேஜஸ்ஸுடையவனான அவன்
பிது:	- சிற்றப்பனது
பாதௌ	- பாதங்களில்
ஸங்க்ருஹ்ய	- சேவித்துவிட்டு,
புன: ஏவ	- அதன்மேல்
மாது:	- தாயினது
பாதௌ	- பாதங்களை
ஜக்ராஹ	- சேவித்தான்.
ருமாயா:	- ருமையினது
பாதௌ ச	- பாதங்களையும்
நிபீடயித்வா	- சேவித்துவிட்டு,
தத:	- அதன்மேல்
தம்	- அந்த
அர்த்தம்	- செய்தியை
நிவேதயாமாஸ	- தெரிவித்தான்.

स निद्रालान्सिंवीतो वानरो न विबुद्धवान् ।

बभूव मदमत्तस्य मदनेन च मोहितः ॥

ஸ நித்ராக்லானி ஸம்வீதோ வானரோ ந விபுத்தவான் ।

பபூவ மதமத்தஸ்ச மதனௌ ச மோஹித: ॥

41

நித்ராக்லானி	- தூக்கமும் சோம்பலும் மேலிட்டவனாய்
ஸம்வீத:	- குடிவெறி கொண்டவனாய்
மத மத்த: ச	- காமவேட்கையால்
மதனௌ	- மெய்மறந்து கிடந்தவனுமான்
மோஹித: ச ,	- அந்த
ஸ:	- வானரன்
வாநர:	- வானரன்
ந விபுத்தவான்	- கண் விழிக்காமல்
பபூவ	- இருந்துவிட்டான்.

ततः किलकिंवा चक्रुर्लक्ष्मणं प्रेक्ष्य वानराः ।

प्रसादयन्तस्तं क्रुद्धं भयमोहितचेतसः ॥

தத: கிலகிலாம் சக்ருர்லக்ஷ்மணம் ப்ரேக்ஷ்ய வானரா: ।

ப்ரஸாத யந்தஸ்தம் க்ருத்தம் பயமோஹித சேதஸ: ॥

42

வானரா:	- வானரர்கள்
தம்	- அந்த
க்ருத்தம்	- சினங்கொண்டிருந்த
லக்ஷ்மணம்:	- லக்ஷ்மணரை
ப்ரேக்ஷ்ய	- பார்த்து,

தத: - அதனாலு
பயமோஹித சேதஸ: - பயத்தால் சிதறுண்ட மனமுடையவர்களாய்
ப்ரஸாதயந்த: - சாந்தப்படுத்துகின்றவர்களாய்
கிலகிலாம் - கிலகிலாசபத்ததை
சக்ரு: - செய்தார்கள்.

ते महाघनिमं घृत्वा वंशाशिनिसमस्वनम् ।

सिंहनादं समं चतुर्लक्षणस्य समीपतः ॥

தே மஹௌகதிபம் த்ருஷ்ட்வா வஜ்ராஸுதி ஸமஸ்வனம் ;

ஸிம்ஹநாதம் ஸமம் சக்ருர் லக்ஷ்மணஸ்ய ஸமீபத: ॥

தே - அவர்கள்
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருடைய
ஸமீபத: - சமீபத்தில்
த்ருஷ்ட்வா - சுற்றிப்பார்த்து,
மஹௌக் நிபம் - பெரும் வெள்ளத்தை நிகர்த்ததும்,
வஜ்ராஸுதி ஸமஸ்வனம் - வஜ்ராயுத்திற்கும், இடிக்கும் சமானமான
ஒலியையுடைய

ஸிம்ஹநாதம் - சிம்மநாதத்தை

ஸமம் - ஏக்காலத்தில்

சக்ரு: - செய்தார்கள்.

तेन शब्देन महता प्रत्यबुध्यत वानरः ।

मदबिल्लताप्राप्तो व्याकुलस्त्रविभूषणः ॥

தேந ஸப்தேந மஹதா ப்ரத்ய புத்யத வானர: ;

மத விஹ்வலதாம்ராஹோ வ்யாகுலஸ்த்ரக் விபூஷண: ॥

வானர: - வானரன் (ஸு+க்ரீவன்)

மத விஹ்வல - கள்ளுண்டு மயங்கி கண்கள்

தாம்ராஹ: - சிவந்திருந்தவனாய்

வ்யாகுல ஸ்ரக் - மாலைகளும், ஆபரணங்களும் தாறுமாறாய்

விபூஷண: - கிடக்கப்பெற்றவனாய்

தேந - அந்த

மஹதா - பெரும்

ஸப்த தேந - சத்தத்தால்

ப்ரத்ய புத்யத - விழித்துக் கொண்டான்.

अथाश्ववचः श्रुत्वा तैर्य च समागती ।

मन्त्रिणी वानरेन्द्रस्य समतोदारदशिनी ॥

அதாங்கதவச: ஸ்ருத்வா தேநைவ ச ஸமாக்கதௌ ।

மந்த்ரினௌ வானரேந்த்ரஸ்ய ஸமம்தோ தாததஸிநௌ ॥

43

44

45

அத - அப்பொழுது
வானரேந்த்ரஸ்ய - வானர் மன்னனுக்கு
ஸம்மதௌ - இஷ்டமானவர்களும்
தாரதர்ஸிநௌ ச - ராணிகளைத் தரிசிக்க உரிமையுடையவர்களுமான
மந்த்ரினௌ - இரு மந்த்ரிகள்
அங்கத வச: - அங்கதனுடைய சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு
தேந ஏவ - அவனோடு யே
ஸமாக்கதௌ - இரும்பி உள்ளே சென்றார்கள்.

पुष्पक्षिव प्रभावश मन्त्रिणावर्धधर्मयोः ।

वस्तुसुच्चावचं प्राप्तं लक्ष्मणं तौ शशंसतुः ॥

ப்லக்ஷஸ்ருச்சவ ப்ரபாவஸ்ச மந்த்ரிணா வர்த தர்மயோ: ।

வஸ்து முச்சாவசம் ப்ராப்தம் லக்ஷ்மணம் தெள ஸஸம்ஸது: ॥

மந்த்ரினௌ - அந்த
ப்லக்ஷ: ச - மந்த்ரிகளாகிய
ப்ரபாவ: ச ஏவ - ப்ரபாஸென்பவனும்
அர்த தர்மயோ: - பிரபாஸென்பவனும்
உச்சாவசம் - அர்த்தம், தர்மம் இவ்விரண்டினுடைய
வக்தரம் - ஏதோ சிவவற்றை
லக்ஷ்மணம் - சொல்ல
ப்ராப்தம் - லக்ஷ்மணரை
ஸஸம்ஸது: - வந்திருக்கிறவராக
தெரிவித்தார்கள்.

प्रसादयित्वा सुग्रीवं वचनैः सामनिश्चितैः ।

आसीनं सर्वपासिनी यथा शक्तं सरस्वतिम् ॥

ப்ரஸாதயித்வா ஸுக்ரீவம் வசனை: ஸாமநிஸ்சிதை: ।

ஆஸிநம் ப்ரஃபாஸிநௌ யதா ஸக்ரம் மருத்பதிம் ॥

ஆஸிநம் - வீற்றிருக்கும்
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
ஸாமநிஸ்சிதை: - நன்மையை பிரயோஜனமாய் உடைய
வசனை: - வார்த்தைகளால்
ப்ரஸாதயித்வா - உள்ளம் குளிரச் செய்துவிட்டு,
மருத்பதிம் - தேவ மன்னனான
ஸக்ரம் - இந்திரனிடத்தில்
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
அவ்விருவர்களும் சமயம் எதிர்பார்த்துக்
காத்திருந்தனர்.

46

47

सुग्रीवश्चिवाः सर्वे मन्त्रार्थे समुपाविशन् ।

विनतश्च सुषेणश्च नीलोऽथ नल एव च ॥

ஸுக்ரீவ ஸசிவா: ஸர்வே மந்த்ரார்த்தே ஸமுபாவிஸன் ।

வினதஸ்ச ஸுஷேணஸ்ச நீலோத நல ஏவ ச ॥

விந்த: ச - வினதனென்றவனும்
ஸுஷேண: ச - ஸுஷேணனென்றவனும்
நீல: ச - நீலனென்பவனும்
நல: ச - நன்ன் என்பவனும்
அத் - அப்படியே மற்றபடி.
ஸுக்ரீவஸசிவா: - ஸுக்ரீவனின் மந்திரிகள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
மந்த்ரார்த்தே - ஆலோசனைக்காக
ஸமுபாவிஸன் - வந்து கூடினார்கள்.

48

अज्ञो वासिष्ठश्च इनुमाक्षिष मुदिमान् ।

एते सर्वे महारमानः सुग्रीवं वानरोचमाः ॥

அங்கதோ வாலிஸுநுஸ்ச ஹநுமான்ஸ் வசை புத்திமான் .

ஏதே ஸர்வே மஹாத்மான: ஸுக்ரீவம் வானரோத்தமா: ॥

49

प्रनादयित्वा राजानं वचनैः सामनिधितैः ।

उवाच इनुमान् वीरो यथा शक्रं हृदस्यसिः ॥

ப்ராஸாத யித்வா ராஜானம் வசனை: ஸாமநிஸ்சிதை: ।

உவாச ஹநுமான் வீரோ யதா ஸக்ரம் ப்ரஹஸ்பதி: ॥

50

ஏந்த - இந்த
மஹாத்மான: - மஹாத்மாக்களும்
வானரோத்தமா: - வானரோத்தமர்களுமான்
ஸர்வே ச - எல்லோரும்
வாலிஸுநு: - வாலியின் புதல்வனான்
அங்கத: ச - அங்கதனும்
புத்திமான் ஏவ - பேரறிவினராகிய
ஹநுமான் ஏவ - ஹநுமாரும்
ஸுக்ரீவம் ராஜானம் - ஸுக்ரீவமன்னரை
ஸாம நிஸ்சிதை: - நன்மையைப் பிரியோஜனமாகவுடைய
வசனை: - வார்த்தைகளால்
ப்ரஸாதயித்வா - உள்ளம் குளிரச் செய்துவிட்டு,
வீர: - தர்மவீரரான்
ஹநுமான் - ஹநுமார்
ப்ரஹஸ்பதி: - ப்ரஹஸ்பதி

ஸக்ரம் -

- இந்நிரனிடம்

யதா -

- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

உவாச -

- பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

सत्यसन्धी महाभागी भ्रातरी रामलक्ष्मणी ।

वयस्यभावं संप्राप्ती राज्याहं राज्यदायिनी ॥

ஸத்யஸந்தேள மஹாபாக்கள ப்ராதரேள ராம லக்ஷ்மணேள ।

வயஸ்யபாவம் ஸம்ப்ராப்தேள ராஜ்யார்தேள ராஜ்ய தாயிநேள ॥

51

ப்ராதரேள -

- சகோதரர்களாகிய

ராம லக்ஷ்மணேள

- ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்

ஸத்ய ஸந்தேள

- ஸத்யஸந்தர்கள்,

மஹாபாக்கள

- மஹாபுண்யாத்மாக்கள்,

வயஸ்ய பாவம்

- நம்முடன் கூட்டுறவாயிருத்தலை

ஸம்ப்ராப்தேள

- அடைந்தவர்கள்,

ராஜ்யார்தேள

- ராஜ்யத்திற்குரியவர்கள்,

ராஜ்ய தாயிநேள

- ராஜ்யத்தை அளித்தவர்கள்,

तयोरेकी धनुष्याणिद्विरि तिष्ठति लक्ष्मणः ।

यस्य भीताः प्रवेपन्तो नादान् मुचन्ति वानराः ॥

தயோரேகோ தநுஷ்பாணித்வாரி திஷ்டதி லக்ஷ்மண: ।

யஸ்ய பீதா: ப்ரவேபந்தோ நாதான்முஞ்சந்தி வானரா: ॥

52

தயோ: -

- அவ்விருவர்களில்

ஏக: -

- ஒருவரும்,

யஸ்ய -

- எவருக்கு

பீதா: -

- பயந்து

ப்ரவேபந்த:

- நடுங்கி

வானரா:

- வானர்கள்

நாதான்

- கோஷங்களை

முஞ்சந்தி

- முடுகின்றார்களே,

லக்ஷ்மண:

- அந்த லக்ஷ்மணர்

த்வாரி

- வாசலில்

தநுஷ்பாணி:

- வில்லும் கையுமாய்

திஷ்டதி

- இருக்கிறார்.

स एव राघवमृता लक्ष्मणी वाक्यसारथिः ।

वयवसायस्यः प्रायस्तस्य रामस्य शासनात् ॥

ஸ ஏஷ ராகவப்ரதா லக்ஷ்மணோ வாக்ய ஸாரதி: ।

வயவஸாயஸத: ப்ராப்தஸ்த தஸ்ய ராமஸ்ய ஸாஸநாத் ॥

53

ஸ:	- அந்த
ராகவப்ரதா	- ராமரது தம்பியான
லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்
தஸ்ய	- அந்த
ராமஸ்ய	- பூராமருடைய
ஸாஸநாத்	- ஆக்கினையைக் கொண்டு
வாக்ய ஸாரதி:	- அவருடைய ஆக்கினையாகிய
	- தேர்ப்பாகனைக் கொண்டும்
வ்யவஸாயா ரத:	- உபாயமாகிற ரதத்தைக் கொண்டும்
ஏஷ:	- இதோ
ப்ராப்த:	- வந்திருக்கிறார்.

अयं च दयितो राजस्तारायास्तनयोऽङ्गदः ।

लक्ष्मणेन सकाशे ते प्रेषितस्त्वरयानघ ॥

அயம் ச தமிதோ ராஜஸ்தாராயாஸ்தனயோ: ங்கத: ।

லக்ஷ்மணேன சகாஸம் தே ப்ரேஸிதஸ்த்வரயானக ॥

அனக	- கவலையற்றிருக்கும்
ராஜன்	- அரசர்
லக்ஷ்மணேந	- லக்ஷ்மணரால்
தே	- தேவாரூடைய
ஸகாஸம்	- ஸந்திதிக்கு
தயித:	- மனங்கொணாது நடக்கின்றவனும
தாராயா:	- தாரையின்
தநய: ச	- புதல்வனுமாகிய
அயம்	- இந்த
அங்கத:	- அங்கதன்
த்வரயா	- அவஸரமாய்
ப்ரேஸித:	- துது கொண்டுவிடுக்கப்பட்டான்.

सौडयं रोषपरीताक्षो द्वारि तिष्ठति वीर्यवान् ।

वानरान् वानरपते चक्षुषा निर्दहन्निव ॥

ஸோ: டயம் ரோஷபரீதாஷோ த்வாரி திஷ்டதி வீர்யவான் ।

வாநரான் வாநரபதே சக்ஷுஷா நிர்தஹந்திவ ॥

வாநரபதே	- வானர மன்னர்
ஸ:	- அந்த
வீர்யவான்	- பார்க்கிறவராலியான
அயம்	- இவர்
ரோஷபரீதாஷ:	- கோபத்தால் கலங்கிய கண்களையுடையவராய்
வாநரான்	- வானரர்களை
சக்ஷுஷா	- கண்ணால்

54

55

நிர்தஹத்	- எரித்துவிடுபவர்
இவ	- போலவே
த்வாரி	- வசலில்
திஷ்டதி	- காத்து நிற்கின்றார்.

तस्य मुखा मणय त्व सपुत्रः सह बन्धुभिः ।

गच्छ शीघ्र महाराज रोषो ह्यस्य निवर्तताम् ॥

தஸ்ய மூர்த்தஜ ப்ரணம்ய த்வம் ஸ புத்ர: ஸஹபந்தயி: ।

குருசர்கம் மஹாராஜ ரோஷோ ஹ்யஸ்ய நிவர்த்தயதாம் ॥

த்வம்	- தேவரீர்
ஸ புத்ர:	- புதல்வனோடு கூடவும்
ஸஹ பந்தய:	- பந்துக்களோடு கூடவும்
தஸ்ய	- அவருக்கு
மூர்த்தஜ	- முடிதாழ்த்தி
ப்ரணாமம்	- நமஸ்கரித்தலை
ஸர்கம்	- விரைவில்
குரு	- செய்யும்.
மஹாராஜ	- மஹாராஜரே
அஸ்ய	- இவரது
ரோஷ: ஹி	- கோபமும்
உபசாரம்யதாம்	- ஆற்றப்பட்டும்.

यदाह रामो धर्मात्मा तत्तुल्य समाहितः ।

राजसिंह स्वसमये भव सत्यप्रतिश्रवाः ॥

யதாஹ ராமோ தர்மாத்மா தத்ருஷ்வ ஸமாஹித: ।

ராஜன் திஷ்ட ஸவஸமயே பவ ஸத்யப்ரதிஸ்ரவா: ॥

ராஜன்	- அரசர்
தர்மாத்மா	- தர்மாத்மாவான
ராம:	- பூராமர்
யத்	- எதொன்றை
ஆஹ	- ஆக்ஞாபித்தருளினாரோ
கத்	- அதை
ஸமாஹித:	- விடாமுயற்சியுடையவராகி
குருஷ்வ	- செய்து முடியும்.
ஸவஸமயே	- உமது பிரதிக்கூஸையில்
திஷ்ட	- நிலைத்திருக்கும்.
ஸத்யப்ரதிஸ்ரவா:	- சொன்ன சொல்லை வாக்களித்த வண்ணமே
பவ	- செய்து முடித்தவராக
	- ஆகுவிர்.

திருயார்க்கே சூழத் தாமயனே வால்மீகிய ஆதிசங்கயே
சூர்யமிஸ்ரதி ஸஹஸ்சிகபம் ஸந்தரிதபம் விஷ்ணு காமம்
லக்ஷ்மண க்ரோதே நாம ஏதநிஸ்ர: ஸர்க: ॥

56

57

த்வாந்ரிம்ஸு: ஸர்க: - 32

अङ्गदस्य वचः श्रुत्वा सुग्रीवः सविद्वैः सह ।

लक्ष्मणं कुपितं श्रुत्वा सुमौचासनमात्मवान् ॥

அங்கதஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ஸுக்ரீவ: ஸசுவை: ஸஹ ।

லக்ஷ்மணம் குபிதம் ஸ்ருத்வா முமோசா ஸநமாத்மவான் ॥

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்

ஸசுவை: - மந்திரிகளோடு

ஸஹ - கூட,

லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை

குபிதம் - கோபத்துடனிருப்பவராக

ஸ்ருத்வா - அறிந்துகொண்டு,

அங்கதஸ்ய - அங்கதனது

வச: - வேண்டுகோளை

ஸ்ருத்வா - பெருமைப்படுத்தி,

ஆத்மவான் - தன்னறிவு அடைந்தவனாகி

ஆஸநம் - ஆஸனத்தை

முமோச - விட்டெழுந்தான்.

स च तानश्वीढाक्षयं निमित्त्य गुरुलाघवम् ।

मन्त्रज्ञान् मन्त्रकुलो मन्त्रेषु परिनिष्ठितान् ॥

ஸ ச தான் ப்ரவீத்வாக்யம் நிஸ்ஸித்ய குருலாகவம் ।

மந்த்ரஞான் மந்த்ர குஸலோ மந்த்ரேஷு பரி நிஷ்டிதான் ॥

மந்த்ர குஸல: - ராஜகாரியங்களில் நிபுணனான

ஸ: - அவன்

குருலாகவம் - தற்காலம் சம்பவித்திருக்கின்றதின் நன்மை

நிஸ்ஸித்ய - தீமைகளைப்பற்றி

மந்த்ரேஷு - தீர்க்காலோசனை செய்து,

பரிநிஷ்டிதான் - ராஜகாரியங்களில்

நிபுணர்களும்

மந்த்ரஞான்ச - ராஜதர்மங்களையறிந்தவர்களுமான

தான் - அவர்களைப் பார்த்து

வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை

அப்ரவீத் - மொழிந்தான்.

न मे दुर्व्याहृतं किञ्चिन्नापि मे दुरसुखितम् ।

लक्ष्मणो राघवस्यैता क्लृप्तः किमिति चिन्तये ॥

விஷ்விந்தா காண்டம் - முப்பத்தி இரண்டாம் ஸர்க்கம்

ந மே துவ்யாஹ்ருதம் கிஞ்சிந்நாபி மே துரஸுகிதம் ।

லக்ஷ்மணோ ராகவப்ரதா க்ருத்த: கிமிதி சிந்தயே ॥

மே - என்னால்

கிஞ்சித் - ஒன்றும்

துவ்யாஹ்ருதம் ந - குறைபடச் சொல்லப்படவில்லை.

மே - என்னால்

துரஸுகிதம் - பிழைபுற நடக்கப்பட்டவும்

ந - இல்லை.

ராகவப்ரதா - ஸ்ரீராமரின்தம்பியான

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்

கிமோ - ஏனோ

க்ருத்த: - வெகுளியுற்றார்

இதி - என்று

சிந்தயே - கவலைகொள்கிறேன்.

असुखमिदमिति नित्यमन्तरदक्षिभिः ।

यम दोषानसंभूताऽप्यवितो राघवानुजः ॥

அஸுக்தம் நித்ய மிதரை நித்ய மந்தர தர்ஸிபி: ।

மம தோஷாந ஸம்பூதாநு ஸ்ராவிதோ ராகவாநுஜ: ॥

ராகவாநுஜ: - லக்ஷ்மணர்

நித்யம் - ஸதா

அந்தர தர்ஸிபி: - தீங்கு செய்யத்தருணம் பார்த்துக் கொண்டு

இருக்கின்றவர்களும

மம - எனக்கு

அஸுக்தம் நித்ய: - தீங்கே நினைக்கும்

அமிதரை: - சத்துருக்களால்

மம - என்னிடத்தில்

அஸம்பூதான் - இல்லாத

தோஷாந் - குற்றங்களை

ஸ்ராவித: - சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

अत्र तावद्यथाबुद्धिं सर्वरेव यथाविधि ।

भावस्य निश्चयस्तावद्विज्ञेयो निपुणं शनः ॥

அத்ர தாவத்யதா புத்தி ஸர்வை ரேவ யதாவிதி ।

பாவஸ்ய நிஸ்ஸயஸ்தாவத் விஞ்ஞேயோ நிபுணம் ஸந: ॥

இத்ர - இவ்விஷயத்தில்

தாவத் - முதலில்

பாவஸ்ய - மனோபாவத்தின்

நிஸ்ஸய: - நுட்பம்

ஸர்வை: ஏவ	- உங்கள் எல்லோராரும்
யதா புத்தி	- அவரவர்கள் புத்திக்கு ஏற்றவாறும்
யதா விதி	- தர்ம விதிகளுக்கு குற்றமில்லாதவாறும்
தாவத்	- உள்படியே
ஸநை:	- கலவரமின்றி
நிபுணம்	- அவர் மனம் கோணாதவாறு
விக்ஞைய:	- அறிபுத்தகத்து.

न खल्वस्ति सम त्रासो लक्ष्मणापि राघवात् ।

मित्रं त्वस्थानकुपितं जनयत्येव संभ्रमम् ॥

ந கல்வஸ்தி மம த்ராஸோ லக்ஷ்மணாந் நாமி ராகவாத் ।

மித்ரம் த்வஸ்தாநகுபிதம் ஜனயத்யேவ ஸம்ப்ரமம் ॥

மம	- எனக்கு
லக்ஷ்மணாத்	- லக்ஷ்மணரிடத்திலிருந்து
த்ராஸ: கலு	- பயம் என்பதே
ந அஸ்தி	- இல்லை.
நாகவாத் அபி	- ராகவா் இடத்தில் நின்றும்
ந	- இல்லை.
மித்ரம்	- நண்பர்
அஸ்தாந குபிதம்	- கரணமின்றி கோபம் கொண்டிருக்கின்றார்
து ஏவ	- என்பதுதான்
ஸம்ப்ரமம்	- மனக்குழப்பத்தை
ஜனயதி	- உண்டுபண்ணுகிறது.

सर्वथा सुकरं मित्रं दुष्करं परिपालनम् ।

अनित्यत्वात् चितानां प्रीतिरल्पेऽपि मिद्यते ॥

ஸர்வதா ஸுகரம் மித்ரம் துஷ்கரம் பரிபாலனம் ।
அநித்யத்வாத்து சித்தாநாம் ப்ரீதிரல்பே: பித்யதே ॥

மித்ரம்	- நட்பானது
ஸர்வதா	- எவ்வகையிலும்
ஸுகரம்	- எளிதில் அடையக்கூடியது.
பரிபாலனம் ஹி	- அதை அறாது ரக்ஷித்தலோ
துஷ்கரம்	- கஷ்டம்.
சித்தாநாம்	- மனங்களுடைய
அநித்யத்வாத்	- ஸ்திரமின்மையால்.
அல்பே அபி	- அற்பவிஷயத்திலும்
ப்ரீதி:	- நட்பானது
பித்யதே	- குலைகிறது.

6

अतो निमित्तं त्रस्तोऽहं राणेन वु महात्मना ।

यन्मयोपकृतं शक्यं प्रतिशु न तन्मया ॥

அதோநிமித்தம் த்ராஸ்தோஹம் ராமேண து மஹாத்மநா ।

யந் மமோ பக்ருதம் ஸக்யம் ப்ரதிக்ரதம் ந தன்மயா ॥

அஹம்	- நான்
அதோநிமித்தம் து	- ஆகையால்தான்
த்ரஸ்த:	- அஞ்சுகின்றேன்.
மஹாத்மநா	- மகாத்மாவான
ராமேண	- ஸ்ரீராமரால்
மம	- எனக்கு
யத்	- எந்த
உபக்ருதம்	- உதவி செய்யப்பட்டதோ
தத்	- அதற்கேற்றபடியான
ப்ரதிக்ரதம்	- கைமாறு செய்ய
மயா	- என்னால்
ஸக்யம் ந	- முடியாது.

सुमित्रेणैवमुक्तस्तु हनुमान्हरिपुङ्गवः ।

उवाच स्येन तर्केण मध्ये वानरमन्त्रिणम् ॥

ஸுக்ரீவே னைவ முக்தஸ்து ஹநுமான் ஹரிபுங்கவ: ।

உவாச ஸ்வேந தர்கேண மத்யே வானரமந்த்ரிணாம் ॥

ஸுக்ரீவேண	- ஸுக்ரீவனால்
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உக்த: து	- சொல்லியதற்குச் செவிசாற்றிய
ஹரிபுங்கவ:	- வானரோத்தமரான
ஹனுமான்	- ஹனுமான்
வானரமந்த்ரிணாம்	- வானரமந்த்ரிகளுடைய
மத்யே	- நடுவில்
ஸ்வேந	- தனது
தர்கேண	- ஆலோசனையில்
உவாச:	- பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

सर्वथा नैतदाक्षर्यं यस्त्वं हरिणेश्वर ।

न विस्मरसि सुसिन्धुमुपकारकृतं शुभम् ॥

ஸர்வதா நைததாஸர்யம் யஸ்த்வம் ஹரிகணேஸ்வர ।

ந விஸ்மரஸி ஸுஸிந்திக்குமுகாரக்ருதம் ஸுபம் ॥

ஸுஸிந்தித் தம்	- தக்க சமயத்தில் பேருதவிசெய்த ஆபத் சினேகிதரும்
----------------	---

8

9

7

10

ஸூபம்	- ஸுசீலருமாகிய
உபகாரக்ருதம்	- பேருதவி செய்த அவரை
ய:	- யாதொரு
த்வம்	- நீர்
விஷ்மரஸி ந	- மறக்கவில்லை.
ஏதத்	- இது
ஹரிகணேஸ்வர	- வானரகணமன்னர்
ஸர்வதா	- எல்லாவற்றாலும்
ஆஸ்ரீயம் ந	- ஆச்சரியப்பட்டதக்கதன்று.

राघवेण तु शरेण भयमुत्सृज्य दूरतः ।

त्वयियार्थं हतो वाली शक्रतुल्यपराक्रमः ॥

ராகவேண து குரேண பயமுத் ஸ்ருஜ்ய தூரத:	11
த்வத் ப்ரியார்தம் ஹதோ வாலீ ஸக்ரதுல்ய பராக்ரம்: ॥	
த்வத் ப்ரியார்தம் து	- உமக்கு நன்மை செய்வதற்காகத்தான்
ஸக்ரதுல்ய பராக்ரம்:-	- இத்திரணை நிகர்த்த பராக்ரமம் படைக்கப் பெற்ற
வாலீ	- வாலி
ஸூரேண	- குரரான
ராகவேண	- ராகவரால்
பயம்	- பயத்தை
தூரத:	- அறவே
உத்ஸ்ருஜ்ய	- விட்டொழித்து
ஹத:	- கொல்லப்பட்டான்.

सर्वथा प्रणयात् क्रुद्धो राघवो नात्र संशयः ।

भूततरं संप्रहितवीर्यस्य लक्ष्मिवर्धनम् ॥

ஸர்வதா ப்ரணயாத் க்ருத்தோ ராகவோ நாத்ர ஸம்ஸய: ।	12
ப்ராத்ரம் ஸம்ப்ரஹிதவான் லக்ஷ்மணம் லக்ஷ்மிவர்தனம் ॥	
லக்ஷ்மி வர்தனம்	- திரேயஸ்ஸை வளரச் செய்கின்ற
ப்ராத்ரம்	- தம்பியான
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரை
ஸம்ப்ரஹிதவான்	- அனுப்பிய
ராகவ:	- பூராமர்
ப்ரணயாத் ஸர்வதா	- சினேகபாவத்தால்தான்
க்ருத்த:	- சினங்கொண்டிருக்கிறார்,
அத்ர	- இதில்
ஸம்ஸய: ந	- ஐயமில்லை.

त्वं प्रमत्तो न जानीषि कालं कालविदो वर ।

पुल्लसप्तच्छदस्यामा प्रवृत्ता तु शरच्छिवा ॥

த்வம் ப்ரமத்தோ ந ஜானீஷே காலம் காலவிதம் வர ।	13
புல்ல ஸப்தச்சத ஸ்யமா ப்ரவ்ருத்தா து ஸர்ச்சிவா ॥	
காலவிதம்வர	- காலம் தெரிந்தவர்களிலுத்தம்!
த்வம்	- தேவரீர்
ப்ரமத்த:	- அஜாக்ரதையாயிருந்தவராய்
காலம்	- இது இன்னகாலம் என்பதை
ஜானீஷே ந	- அறியாதிருக்கின்றீர்.
புல்ல ஸப்தச்சத	- பூத்த ஏழிலைப்பாலைகளால் கறுத்தும்
ஸ்யமா	-

சிவா	- மனோக்கியமானதுமான
ஸரத்	- சரக்காலமானது
ப்ரவ்ருத்தா து	- இப்பொழுது நடைபெறுகிறது.

निर्मलमहनक्षत्रा द्यौः प्रणष्ट्यलाहका ।

प्रसन्नाश्च दिशः सर्वाः सरितश्च सरांसि च ॥

நிர்மலக்ரஹநக்ஷத்ரா த்யெள: ப்ரநஷ்ட லாஹகா ।	14
ப்ரஸந்நாஸ்ச திஸ: ஸர்வா: ஸரிதஸ்ச ஸராம்ஸி ச ॥	
த்யெள:	- ஆகாசமானது
ப்ரநஷ்ட லாஹகா	- மேகங்களின்றி
நிர்மலக்ரஹ நக்ஷத்ரா:	- நிர்மலமான கிரஹங்களும் நக்ஷத்திரங்களும்
	- உடையதாயிருக்கிறது!
திஸ:	- திக்குகள்
ஸர்வா: ச	- எல்லாமும்
ஸரித: ச	- நதிகளும்
ப்ரஸந்நா:	- தெளிவாயிருக்கின்றன.
ஸராம்ஸி	- ஸராய்கைகளும்
ச	- அப்படியே தெளிவாயிருக்கின்றன.

प्राप्तमुद्योगकालं तु नावेधि हर्षिपुंगव ।

त्वं प्रमत्त इति व्यक्तं लक्ष्मणोऽयमिहागतः ॥

ப்ராப்தமுத்யோக காலம் து நாவேஷி ஹரிபுங்கவ ।	15
த்வம் ப்ரமத்த இதி வ்யக்தம் லக்ஷ்மணோயமிஹாகத: ॥	
ஹரிபுங்கவ	- வானரோத்தம!
ப்ரமத்த:	- ஜாக்ரதைக்குறைவாயிருக்கும்
த்வம்	- தேவரீர்
து	- இப்பொழுது
உத்யோக காலம்	- முயற்சிக்கேற்ற காலம்
ப்ராப்தம்	- கடந்து கொண்டிருப்பதை
அவைஷி ந	- அறியாதிருக்கின்றீர்.
இதி வ்யக்தம்	- இக்காரணத்தால்தான்

அயம். இந்த
லக்ஷ்மணன். லக்ஷ்மணர்
இஹ. இங்கு
ஆகத: வந்திருக்கிறார்.

आर्त्तस्य हृतदारस्य परम् पर्याप्तरात् ।

यघनं सर्वणीयं ते राघवस्य महात्मनः ॥

ஆதஸ்ய ஹ்ருத தாரஸ்ய பருஷாந்தராத் ।

வசனம் மர்ஷணீயம் தே ராகவஸ்ய மஹாத்மன: ॥

ஹ்ருத தாரஸ்ய - மனைவி திருடப்பட்டது

ஆர்தஸ்ய - மனம் நொந்துகிடக்கும்

மஹாத்மன: - மஹாத்மாவான

ராகவஸ்ய - பூராமமுடைய

பருஷாந்தராத் - செய்திகொண்டுவந்திருக்கும் பிரதிநிதியிடமிருந்து

பருஷம் வசனம் - நிஷ்ரேச் சொல்

தே மர்ஷணீயம் - உம்மால் பொறுத்துக் கொள்ளத்தக்கது.

कृतापराधस्य हि ते नान्यत् पश्याम्यहं क्षमम् ।

अन्तरेणाञ्जलिं बद्ध्वा लक्ष्मणस्य प्रसादनात् ॥

க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நான்யத் பஸ்யாம்யஹம் ஷக்மம் ।

அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பத்த்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத் ॥

க்ருதாபராதஸ்ய - அபராதப்பட்ட

தே ஹி - உமக்கோ

அஞ்ஜலிம் பத்த்வா - லக்ஷ்மணபி,

லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணரை

ப்ரஸாதநாத் அந்தரேண - அருள்புரியச் செய்வதைவிட

அன்யத் - வேறு ஒன்றை

க்ஷமம் - நன்ம பயக்கக் கூடியதாய்

அஹம் - நான்

பஸ்யாமி ந - நினைக்கிறேன்.

नियुक्तेभिर्निर्वाच्यो ह्यवस्य पार्थिवो हितम् ।

अत एव भयं त्यक्त्वा ब्रवीम्यवधृतं वचः ॥

நியுக்தைப் மந்த்ரி பிரிவரஸ்போ ஹயவஸ்யம் பார்திவோ ஹிதம் ।

அத ஏவ பயம் த்யக்த்வா ப்ரவீம்யவத்ருதம் வச: ॥

நற்புத்தி புகல ஏற்படுத்தப்பட்ட

மந்த்ரிபி: - மந்த்ரிகளால்

பார்திவ: - ஒரு மன்னன்

ஹிதம் - நன்மை பயக்கத்தக்கதை

அவஸ்யம் ஹி - அவச்யமாய்

16

17

18

वाच्यः சொல்லப்பட்டதக்கவன்.

अतः ஏவ - இக்காரணத்தால்தான்

पथम् பயத்தை

த்யக்த்வா - விட்டுவிட்டு,

अवதृष्टம் வச: - முடிவாகிற சொல்லை

प्रवीमि சொல்லுகிறேன்.

अभिदुक्छः समर्थो हि घापमुद्यम्य राघवः ।

सदेवायुंरगन्धर्व यशो स्थापयितुं जगत् ॥

அபிக்குத்த: ஸமர்தோ ஹி சாபமுத்யமய ராகவ: ।

ஸ தேவா ஸுர கந்தர்வம் வஸோ ஸ்தாபயிதும் ஜகத் ॥

ராகவ: - பூரராகவர்

அபிக்குத்த: ஹி - நினம்கொண்டவராகில்

சாபம் - வில்லை

உத்யமய - கைக்கொண்டு,

ஸ தேவரஸுர - தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள்

கந்தர்வம் - உள்ளிட்ட

ஜகத் - உலகை

வஸோ - தன் வசத்தில்

ஸ்தாபயிதும் - நிலைநிறுத்த

ஸமர்த: - வல்லவர்.

न स क्षमः कोपयितुं यः प्रसाद्यः पुनर्मेव ।

पूर्वोपकारं स्मरता कृतज्ञेन विशेषतः ॥

ந ஸ ஷக்ம: கோபயிதும் ய: ப்ரஸாத்ய புனர்பவேத் ।

பூர்வோபகாரம் ஸ்மரதா க்ருதஜ்ஞேந விசேஷத: ॥

ப்ரஸாத்ய: - அடிபணிந்து அருள்புரியச் செய்யப்பட

வேண்டியவரான

ய: - எவர்

புன: பவேத் - மறவிடுவரோ

ஸ: - அவர்,

பூர்வோபகாரம் - முன்செய்த உதவியை

ஸ்மர்தா - மறவாது

விசேஷத: - முக்கியமாய்

க்ருதஜ்ஞேந - கிருதக்ஞரான உம்மால்

கோபயிதும் - கோபம்கொள்ளும்படி செய்ய

க்ஷம: ந - ஏற்றவரன்று.

तस्य मूर्त्ता प्रणम्य त्वं सपुत्रः ससुहृज्जनः ।

राज्ञस्तिष्ठ स्वसमये मृतुर्भार्यिव तदशो ॥

தஸ்ய மூர்தா ப்ரணம்ய த்வ் சபுத்ர: சஸுஹ்ருஜ்ஜன: ।

ராஜ்ஸ்திஸ்த ச்வசமயே ம்ருத்பாரியிவ ததஸோ ॥

19

20

தஸ்ய ஸூர்தநா ப்ரணமய த்வம் ஸபுத்ர: ஸஸு-ஹ்ருஜ்ஜுன: ।

ராஜன் திஷ்ட ஸ்வஸமேயே பர்துர்பாயேவ தத்வஸே ॥

21

ராஜன்	- அரஜே
த்வம்	- நீர்
ஸபுத்ர:	- புதவ்வனோடும்
ஸஸு-ஹ்ருஜ்ஜுன:	- மித்திரர்களோடும்
தஸ்ய	- அவருக்கு
ஸூர்தநா	- முடிதாழ்த்தி
ப்ரணமய	- நமஸ்கரித்து
ஸ்வ ஸமேயே	- உமது பிரதிக்கினையிலும்
பர்து:	- கணவனுக்கு
பார்பயா	- மனைவி
இவ	- போலவே
தத்வஸே	- அவரது ஆளுகையிலும்
திஷ்ட	- நிலைத்துநில்கும்.

न रामसानुजशासनं त्वया कथितं युक्तं मनसायपहितुम् ।

मनो हि ते जास्यति शत्रुषु बलं साराधवस्यास्य सुरेन्द्रवर्चसः ॥

நராம ராமாநுஜ ஸாஸநம் த்வயா

கபீந்தர யுக்தம் மனஸாப்யபோஹிதம் ।

மனோ ஹி தே ஜாஸ்யதி மாநுஷம் பலம்

ஸராகவஸ்ய யாஸ்ய ஸு-ரேந்த்ரவாஸஸ: ॥

22

கபீந்த்ர	- வானரமன்னர்
த்வயா	- உம்மால்
ராம ராமாநுஜ ஸாஸநம்	- ராமகவுமணர்களுடைய ஆக்கினையை
மனஸா அபி	- மனத்தாலாயினும்
அபோஹிதம்	- புறக்கணிக்க
யுக்தம் ந	- தக்கதன்று.
ஸு-ரேந்த்ர வர்சஸ:	- இந்திரனை நிகர்த்த ஒளிபெற்றவரும்
ஸராகவஸ்ய	- கவுமணருடன் இருக்கின்றவருமான
அஸ்ய	- இவரது
மாநுஷம்	- அன்பினித்யத்தாலேற்பட்ட
பலம்	- சக்தியை
தே	- உமது
மந: ஹி	- மனமே
ஞாஸ்யதி	- அறிபுகும்.

தித்யாய்ஜே ப்ரமத் ராமாயணே வஸஸ்யேயே ஆதிஸ்யேயே
சுஜயிம்ஸுதி ஹஸுஸிஸாயம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா கால்டே
ஹனுமத்தந்தே நாம த்வஸ்திம்ஸ: ஸங்க: ॥

த்யஸ்திம்ஸ: ஸர்க: 33

अथ प्रतिसमादिष्टो लक्ष्मणः परवीरहा ।

प्रविवेश गुहां रम्यां किष्किन्धां रामशासनात् ॥

1

அத ப்ரதிஸமாதிஷ்டோ	- லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ।
ப்ரவிலேஸ குஹாம்	- ரமயாம் கிஷ்கிந்தாம் ராமஸாஸநாத் ॥
பரவீரஹா	- சத்ருவீரர்களை ஒழிக்கவல்ல
லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்
ராமஸாஸநாத்	- ராமரது ஆக்கினையாயிருந்தமையால்
அத	- அப்பொழுது
ப்ரதி ஸமாதிஷ்ட:	- உள்ளே அழைக்கப்பட்டவராய்
ஸு-பாம்	- அழகுறவாய்ந்ததும்
கோராம்	- பயங்கரமானதுமான
கிஷ்கிந்தாம்	- கிஷ்கிந்தைக்குள்
ப்ரவிலேஸ	- பிரவிலேஸார்.

छारस्था हरयस्तत्र महाकाया महाबलाः ।

बभूवुर्लक्ष्मणं च्छया सर्वे प्राञ्जलयः स्थिताः ॥

2

த்வாரஸ்தா ஹரயஸ்தத்ர	- மஹா கர்யா மஹாபலா: ।
பபூவுர் லக்ஷ்மணம் த்ருஷ்ட்வா	- ஸர்வே ப்ராஞ்ஜலய: ஸ்திதா: ॥
அதர்	- தர்
மஹாகாயா:	- பேருடலுற்றவர்களும்
மஹாபலா:	- மகா பலிஷ்டர்களும்
த்வாரஸ்தா:	- வாயில் காப்போர்களுமான
ஹரய:	- வானரர்கள்
ஸர்வே	- எல்லோரும்
லக்ஷ்மணம் த்ருஷ்ட்வா	- லக்ஷ்மணரை பார்த்து
ப்ராஞ்ஜலய:	- கைகூப்பிக்கொண்டு
ஸ்திதா: பபூவ:	- நின்றார்கள்.

निःश्वसन्तु तु ते च्छया युद्धं दशशयात्मजम् ।

बभूवुर्हरयस्त्रस्ता न चैनं पर्यवारयन् ॥

3

நி:ஸ்வஸந்தம் து தெ த்ருஷ்ட்வா	- க்ருத்தம் தஸரதாத்மஜம் ।
பபூவுர் ஹரயஸ்த்ரஸ்தா	- ந சைநம் பர்யவாரயன் ॥
ஹரய:	- வானரர்கள்
தஸரதாத்மஜம்	- தசரதபுத்த்வராகிய
தம்	- அவரை

நி:ஸ்வஸந்தம் - பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு
 க்ருத்தம் - கோபத்திலிருப்பவராய்
 த்ருஷ்டவாது - பார்த்து
 த்ரஸ்தா: - அச்சமுற்றவர்களாக
 பபூவு: - ஆயினர்.
 ஏதம் - இவரை
 பர்யவாரயன்நச - அனுதவே இல்லை.

स तौ रत्नमयीं श्रीमान् दिव्यां पुषितकननम् ।

रम्यां रत्नसमाकीर्णां ददर्श महतीं गुहाम् ॥

ஸதாம் ரத்னமயீம் பூர்ணம் திவ்யாம் புஷ்பிதகாநநாம் ।

ரம்யாம் ரத்னஸமாக்கீர்ணாம் ததர்ஸ மஹதீம் குஹாம் ॥

हयंप्रासादसंवाधां नानापण्योपशोभिताम् ।

सर्वकालफलैर्वृक्षैः पुषितैरुपशोभिताम् ॥

ஹர்மய ப்ராலாத ஸம்பாதாம் நானாபண்யோப ஸோபிதாம் ।

ஸர்வ காலபலாஸ் வ்ருக்ஷை: புஷ்பிதௌரூபோபிதாம் ॥

देयगन्धर्वपुत्रैश्च यानरैः कामरूपिभिः ।

दिव्यमात्यैश्चरधरैः शोभितां प्रियदर्शिनः ॥

தேவகந்தர்வ புத்ரைஸ்ச வானரை: காமரூபிபி: ।

திவ்யமாந்யாம் பரதரை: ஸோபிதாம் பரியதர்ஸனரை: ॥

चन्दनारुपयानां गन्धैः सुरभिगन्धिनाम् ।

नैरेयाणां मधूनां च संशोदितमहापथाम् ॥

சந்தநாகரு பத்மாநாம் கந்தை: ஸுரபிகந்திநாம் ।

மைரேயாணாம் மதூநாம் ச ஸம்ஸேதிமஹபதாம் ॥

विन्ध्यमेरुगिरिप्रस्थैः प्रासादैर्नैकभूमिभिः ॥

விந்த்ய மேரு கிரி ப்ரக்ஸ்தை: ப்ராலாதை ர்ணைக பூமிபி: ।

प्रीमान् - பூர்மான்

ஸ: - அவர்

தாம் - அந்த

மஹதீம் - பெருகிய

ரம்யாம் - அழகிய

குஹாம் - குஹையை

ரத்ன மயீம் - ரத்னமயமானதாயும்,

திவ்யாம் - அமானுஷ்யமாயிருக்கிறதாயும்

புஷ்பித காநநாம் - புஷ்பித பூங்காவனங்களுற்றதாயும்

ரத்ன ஸமாக்கீர்ணாம் - அருமைபுரவலத்துக்களால் நிறைந்திருப்பதாயும்,
 ஹர்மய ப்ராலாத - அரண்மனைக்குச் சமாவமான மாளிகைகளாலும்,
 ஸம்பாதாம் - அரண்மனைகளாலும் நிறைந்துள்ளதாயும்,
 நானாபண்யோப - பலவகைக் கடைகளால் அழகுவாய்ந்து
 ஸோபிதாம் - விளங்குகிறதாயும்,
 ஸர்வகாம பலை: - விரும்பிய எல்லாப் பழங்களையும்
 தரவல்லவைகளான

புஷ்பிதை: - நன்குபூத்த

வ்ருக்ஷை: - மரங்களால்

உபசோபிதாம் - அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறதாயும்,

தேவ கந்தர்வ புத்ரை: - தேவர்கள், கந்தர்வர்கள் இவர்களின் புதல்வர்களும்

காமரூபிபி: - நிகளைத் உருவமெடுக்க வல்லவர்களும்,

திவ்ய மால்யாம் - திவ்யமான மாலைகளையும் ஆடைகளையும்

பரதரை: - அணிந்தவர்களும்,

ப்ரியதர்ஸனரை: - பார்த்ததற்க்குமிகு தோற்றமுடையவர்களுமான

வானரை: - வானரர்களால்

ஸோபிதாம் - அழகுற்று விளங்குகிறதாயும்,

சந்தநாகரு பத்மாநாம் - சந்தனம், அகில, தாமரை, இவைகளுடையவும்,

மைரேயாணாம் - மைரேயமெனும் கள்ளுகளுடையவும்,

மதூநாம் - தேன்களுடையவும்

ஸுரபி கந்திநாம் - நன்மனம் கமழ்கின்றவைகளுடையவும்

கந்தை: - வாலனைகளாலும்

விந்த்ய மேரு கிரி - விந்தியமலை, மேருமலை இவைகளை

ப்ரக்ஸ்தை: - நிகரித்த

நைகபூமிபி: - பல உப்பரிகைகளையுடைய

ப்ராலாதை: - பெரிய மாளிகைகளாலும்

ஸம்மோதித மஹாபதாம் - கனிப்புற்று விளங்குகின்ற ராஜாவிதிகளை

உடையதுமாய்

ததர்ஸ - கவனித்தார்.

ददर्श गिरिनद्यश्च विमलास्त्र राघवः ॥

ததர்ஸ கிரிநத்யஸ்ச விமலாஸ்த ததர் ராகவ: ॥

ராகவ: - லக்ஷ்மணர்

ததர்: - அவ்விடத்தில்

கிரிநத்ய: - மலையறுவிகளையும்

விமலா: - தெளிந்திருக்கின்றவைகளாய்

ததர்ஸ - பார்த்தார்.

अङ्गदस्य गृहं रम्यं मेन्दस्य त्रिविदस्य च ।

गवयस्य गवाक्षस्य गजस्य शरमस्य च ॥

அங்கதஸ்ய க்ருஹம் ரம்யம் மைந்தஸ்ய த்வீவிதஸ்ய ச ।
 கவயஸ்ய கவாஷஸ்ய கஜஸ்ய ஸரபஸ்ய ச ॥
 விஸுஸ்மாலேஃ சபாநே: சுயக்ஷிய ஹ்ருமத: ।
 வீரவாஹோ: சுவாஹே நலஸ்ய ச மஹாந: ॥
 வித்யுன்மாஸேஸ்ச ஸம்பாதே: ஸுசிர்யாக்ஷஸ்ய ஹநுரமத: ।
 வீரபாஹோ: ஸுபாஹேஸ்ச நளஸ்ய ச மஹாத்மன: ॥
 குமுதஸ்ய சுபேணஸ்ய தாரகாந்யதஸ்தா ।
 ததவிகத்ரஸ்ய நீலஸ்ய ஸுபாடல ஸுநேத்ரயோ: ॥
 எதேஷா கபிமுக்ஷ்யாநா ராஜமாநீ மஹாநாநம் ।
 ஏதேஷா கபி முக்ஷ்யாநா ராஜமாநீ மஹாத்மநாம் ।
 ததாஸ க்ருஹ முக்ஷ்யானி மஹாஸாரானி லக்ஷமண: ॥
 பாண்டராஷ்ரபக்ஷாநி திவ்யமாத்யயுதானி ச ।
 ப்ரமூததநாந்யானி ஸ்திரீர்தன: ஸோபிதாநி ச ॥
 லக்ஷமண: - லக்ஷமணர்
 ராஜமாநீ - ராஜவீதியில்
 அங்கதஸ்ய - அங்கதனுடைய
 ரம்யம் - அழகிய
 க்ருஹம் - மாளிகையையும்
 ஏதேஷாம் - இந்த
 மஹாத்மநாம் - மஹாத்மர்களான
 கபிமுக்ஷ்யாநாம் - வாஸுதேவர்களான
 மைந்தஸ்ய - மைந்தனுடையவும்,
 த்வீவிதஸ்ய ச - த்வீவிதனுடையவும்,
 கவயஸ்ய - கவயனுடையவும்,
 கவாஷஸ்ய - கஜனுடையவும்,
 கஜஸ்ய - கவாஷனுடையவும்,
 ஸரபஸ்ய ச - ஸரபனுடையவும்,
 வித்யுன்மாஸே: ச - வித்யுன்மாலினினுடையவும்,
 ஸம்பாதே: - ஸம்பாதினனுடையவும்,
 ஸுசிர்யாக்ஷஸ்ய - சூர்யாக்ஷனுடையவும்,

9

10

11

12

13

ஹநுரமத: - ஹனுமாருடையவும்,
 வீரபாஹோ: - வீரபாகுவினுடையவும்,
 ஸுபாஹோ: ச - சுபாகுவினுடையவும்,
 மஹாத்மன: - மகாத்மாவான்
 நளஸ்ய ச - நளனுடையவும்,
 குமுதஸ்ய - குமுதனுடையவும்,
 ஸுஷேணஸ்ய - ஸுஷேணனுடையவும்,
 தாரகாந்யதா: ததா - தாரன், ஜாம்பவான் இவர்களுடையவும்,
 ததவிகத்ரஸ்ய - ததிவகத்ரனுடையவும்,
 நீலஸ்ய - நீலனுடையவும்
 ஸுபாடல ஸுநேத்ரயோ: - சுபாடலனுடையவும் சுநேத்ரனுடையவும்,
 மஹாஸாரானி: - உறுதியாய் கட்டப்பட்டவைகளும்,
 பாண்டராப்ரபக்ஷாநி - வெண்மேகங்கள் போல் விளங்குகின்றவைகளும்,
 திவ்ய மாத்ய யுதாநி - திவ்ய புஷ்பங்களால் நிறைந்துள்ளவைகளும்,
 ப்ரபூத தநாந்யானி - தனங்களாலும் தானங்களாலும் மிகுந்தவைகளும்,
 ஸ்திரீர்தன: - உயர்ந்த நங்கைகளால்
 ஸோபிதாநி ச - அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறவைகளுமான
 க்ருஹ முக்ஷ்யானி - மாடமாளிகைகளை
 ததாஸ - கண்டார்.
 பாண்டரேண து ஸாலேந பரிஷிப்தம் துராஸதம் ।
 வானரேந்த்ர க்ருஹம் ரம்யம் மஹேந்த்ர ஸதநோபமம் ॥
 சூக்ஷ்: ப்ராஸாதசிவர: கலாஸசிவரோபம: ।
 சர்வகாலபலவீர: பூஷிதரூபஸோபிதம் ॥
 ஸாக்கை: ப்ராஸாத ஸிகரை: கைலாஸ ஸிகரோபம: ।
 ஸர்வகாலபலவர் வ்ருகை: பூஷிதரூபஸோபிதம் ॥
 மஹேந்த்ர: ச்ரீமந்நீலஜிமூதசநிம: ।
 திவ்யபூஷகலேஷ: சிதரூபையேமநோரம: ॥
 மஹேந்த்ராதத: பூமதபிர் நீல ஜீமூத ஸநிதிய: ।
 திவ்ய பூஷ பலவர் வ்ருகை: ஸ்ரீதேவையர் மநோரம: ॥
 ஹரி: ச்ரீமதாந் வ்ருகை: ச்ரீதேவையர் மநோரம: ॥
 திவ்யமாத்யயுதாநி சூக்ஷ்: ததகாஷ்ணதாரணம் ॥
 ஹரி: ஸம்பங்குதவரம் பலி: ஸஸ்த்ரபாணிபி: ।
 திவ்யமாத்யயுதாநி வ்ருதம் ஸுபாஸம் ததகாஷ்ணதாரணம் ॥

14

15

16

17

सुग्रीवस्य गृहं रस्य श्रविश महाबलः ।

अवार्यमाणः सीमित्रिर्नहासमिव आस्करः ॥

ஸுக்ரீவஸ்ய க்ருஹம் ரம்யம் ப்ரவிவேஸ மஹாபல: ।

அவார்யமாண: ஸௌமித்ரிர் மஹாப்ரமீவ பாஸ்கர: ॥

18

மஹாபல: - மகாபலவானான
ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணர்
பாண்டுரேண - வெள்ளிய
ஸஸுவேந - மலையால்
துரஸ்தம் - உட்புக முடியாததாய்
பரிசுதிப்தம் - குழப்பப்பட்டதும்
மஹேந்த்ர ஸதநோபமம் - இத்திரணது மாளிகை போன்றதாய்
ரம்யம் - அழகுற்று
வாநரேந்த்ர க்ருஹம் - வானர மன்னான வாலியின்
வாஸஸ்தலமாயிருந்ததும்

கைலாஸ ஸிகரோபமை: - கைலாஸ சிகரங்களை நிகர்த்த
ஸாக்கலை: - வெள்ளிய
ப்ராஸாத ஸிகரை: - உயர்ந்த சிகரங்களாலும்
ஸர்வ காம பலை: - மனும்பிய சகல பழங்களையும் தரவல்ல
புஷ்பிகை: - நன்குபூத்த
வ்ருகை: - மரங்களாலும்
மஹேந்த்ர தத்தை: - இத்திரணக் கொடுக்கப்பட்ட
ஸ்ரீமதி: - இனியவைகளும்
நீல ஜீமூத ஸந்நிபை: - நீலமேகங்களுக்கொப்பானவைகளும்
திவ்ய புஷ்ப பலை: - திவ்யமான புஷ்பங்களையும் பழங்களையும்
தரவல்லவைகளும்

ஸதீக்ஸாயை: - குளிர்ந்த நிறிலுள்ளவைகளாய்
மநோரணம்: - மனதை கொள்ளை கொள்ளுகின்றவைகளுமான
வ்ருகை: - மரங்களாலும்
உபஸோபிதம் - அழகுபெற்று விளங்குகிறதும்,
ஸஸ்த்ரபாணிபி: - ஆயுதங்களைக் கையிலேந்திய
பலிபி: - பலவான்களான
ஹரிபி: - வானரர்களால்
ஸம்வ்ருதத்வாரம் - காவல் காக்கப்பட்ட வாயிலையுடையதும்
திவ்ய மால்யா வ்ருதம் - திவ்யமாலைகள் புனையப்பெற்றதும்
ஸாப்ரம் - பிரகாசமாய்
தப்த காஞ்சன - நல்ல பொன் தோரணங்களை
தோரணம் து - உடையதுமான
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவனது

ரம்யம் - அழகிய
க்ருஹம் - மாளிகைக்குள்
பாஸ்கர: - ஸுரீயன்
மஹாப்ரம் - பெரும் மேகத்திற்குள்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
தவாரியமான: - தடையின்றி
ப்ரவிவேஸ - புகுந்தார்.

स सप्त कष्या धर्मात्मा नानाजनसमाकुलाः ।

श्रविश्य सुमहवयुतं सदशान्तपुरं महत् ॥

ஸ ஸப்த கஷ்யா தர்மாத்மா நானாஜனஸமா குலா: ।

ப்ரவிஸ்ய ஸுமஹத் குப்தம் சதஸாந்த: புரம் மஹத் ॥

19

हिराजितपर्यङ्कैर्बहुभिर्धरासनिः ।

महास्त्ररणापेतैस्तत्र त्रीपशोमितम् ॥

ஹிராஜிதபர்யங்கைர் பஹுபீர்ச வராஸனൈ: ।

மஹாஸ்த்ரரணோ பீததைஸ்தத் தத்ரோப ஸோபிதம் ॥

20

தர்மாத்மா ஸ: - தர்மாத்மாவான அவர்
நாநாஜன ஸமாகுலா: - பல ஜனங்கள் நிறைந்துள்ள
ஸப்த - ஏழு
கஷ்யர: - கட்டுகளை
ப்ரவிஸ்ய - தாண்டி,
ஸுமஹத் குப்த - மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் காவல் காக்கப்பட்டதும்
ஹிராஜிதபர்யங்கை: - பெர்னன்னாலும் வெள்ளியினாலும்
செய்யப்பட்ட கட்டிடங்களாலும்

தத்ரதத்ர - அங்கு அங்கு
மஹாஹாஸ்த்ரரணோ - மிக விலையுயர்ந்த விரிப்புக்களேடு கூடிய
பேதை -
பஹுபி: - பல
வராஸனை: ச - சிறந்த ஆசனங்களாலும்
உபஸோபிதம் - அழகுபெற்று விளங்குகிறதுமான
மஹத் - பெரிய
அந்த:புரம் - அந்தப்புரத்தை
ததர்ஸ - கண்டார்.

श्रविशश्रेय सततं शुश्राव मधुरस्वरम् ।

तन्नीगीतसमाकीर्णं समगीतपदाक्षरम् ॥

ப்ரவிஸந்த்ரேவ ஸததம் ஸுஸ்ராவ மதுரஸ்வரம் ।

தந்த்ரே ஸமாகீர்ணம் ஸமகீத பதாக்ஷரம் ॥

21

ஸு: - அவர்
ப்ரவிலிந்த ஏவ - நுழைந்துகொண்ட
ஸமகீத பதாஶ்ரம் - ஒத்ததாளத்தையும், பத்தத்தையும்,
அஶ்ரத்தையுமுடையதும்
தந்த்ரீகீத ஸமாஶீர்ணம் - விண்ணபாடல் இவைகளோடு நிறைந்து
ததம் - பவியதுமான
மதுரஸ்வனம் - இனிய நாதத்தை
ஸ்ரஸ்ராவ - செவிக்கொண்டார்.

वक्षिष्य विविधाकारा स्वर्यायनगर्विताः ।

स्त्रियः सुग्रीवमवने ददर्श स महाबलः ॥

பஹ்வீஸ்ச விவிதாக்காரா ரூபயௌவன கர்விதா: ।

ஸ்த்ரிய: ஸுக்ரீவ பவனே ததர்ஸ ஸ மஹாபல: ॥

மஹாபல: - மஹா பவலானான
ஸ: - அவர்
ஸுக்ரீவ பவனே - ஸுக்ரீவனது மாளிகையில்
விவிதா காரா: - பல மேனியர்களும்
ரூப யௌவன - செளந்தர்யத்தாலும் யௌவனத்தாலும்
கர்விதா: - செருக்குற்ற
பஹ்வீ: - பல
ஸ்த்ரிய: ச - ஸ்த்ரீகளையும்
ததர்ஸ - பார்த்தார்.

इद्वामिजनसंपन्नशिखित्रमात्यकृतसजः ।

कृत्मात्यकृतव्याघ्रा भूषणोत्तमभूषिताः ॥

தருஷ்ட்வா அபி ஜனஸம்பந்நாஸ் சித்ர மால்யக்ருதஸ்ரஜ: ।

பல மால்யக்ருதவ்யக்ரா பூஷணோத்தம பூஷிதா: ॥

नावृत्ताद्यापि च व्याघ्रानुदात्तपरिच्छदान् ।

सुग्रीवानुचराद्यापि लक्षयामास लक्ष्मणः ॥

நாத்ருப்தாந்நாபி ச வ்யக்ரான் நானுதாத் பரிச்சதான் ।

ஸுக்ரீவாநு சராம் ஸ்சாபி லக்ஷயாமாஸ லக்ஷ்மண: ॥

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
அபிஜன ஸம்பந்நா: - உயர்ந்த ஜாதியில் பிறந்தவர்களும்,
சித்ர மால்யக்ருதஸ்ரஜ: - அழகிய புஷ்பங்களால் தொடுக்கப்பட்ட
மாலைகளை அணிந்தவர்களும்,

பலமால்யக்ருதவ்யக்ரா: - பழங்களுக்காகவும், மாலைகளுக்காகவும்
முயற்சியுடையவர்களும்,

22

23

24

पुष्पेणोत्तम பூஷிதா: - சிறந்த ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்

பெற்றவர்களுமான அவர்களே.

தருஷ்ட்வா - பார்த்துவிட்டு,

ஸுக்ரீவாநு சராம் ச - ஸுக்ரீவனது அடிமைகளையும்

அத்ருப்தாந் அபி - மனக்குறையுள்ளவர்களாக

லக்ஷயாமாஸ ந - காணவில்லை.

அவ்யக்ரான் ச - முயற்சியில்லாதவர்களாயும்

ந - காணவில்லை.

அநுதாத் பரிச்சதான் - நல்ல ஆடையாபரணங்களில்லாதவர்களாயும்

அபி ந - காணவில்லை.

कूजितं नृपुराणां च काञ्चीनां निन्दं तथा ।

स निश्म्य ततः श्रीमान् सौमित्रिलिजितोऽभवत् ॥

கூஜிதம் நூபுராணம் ச காஞ்சீநாம் நிநதம் ததா ।

ஸ நிஸ்மய தத: ஸ்ரீமான் ஸௌமித்ரிர்லிஜிதோ஽பவத் ॥

ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமானான

ஸ: - அந்த

ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணர்

நூபுராணம் - சிலம்புகளின்

கூஜிதம் ச - ஒசையையும்

காஞ்சீநாம் - ஒட்டியாணங்களின்

நிஸ்வனம் ததா - ஒசையையும்

நிஸ்மய - கேட்டு,

தத: - அதனால்

லஜ்ஜித: - வெட்கமடைந்தவராக

அபவத் - ஆனார்.

रोषवेगप्रकुपितः श्रुत्वा चाभरणस्वनम् ।

चकर ज्यास्वनं वीरो दिशः शब्देन पूरयन् ॥

ரோஷ வேக ப்ரகுபித: ஸ்ருத்வா சாபரணஸ்வனம் ।

சகர ஜ்யாஸ்வனம் வீரோ திஸ: ஸப்தேந பூரயன் ॥

வீர: - குரரான அவர்

சாபரணஸ்வனம் - ஆபரண ஒசையை

ஸ்ருத்வா - கேட்டு,

ரோஷ வேக ப்ரகுபித: - கோபத்தின் கடுமையை முன்னிலும்

அதிகமடைந்தவராக

ஸப்தேந - ஒலியால்

திஸ: - எல்லா திக்குகளிலும்

பூரயன் ச - கேட்கச் செய்துகொண்டு

25

26

सुग्रीवस्य गृहं रम्यं प्रविशेत् महाबलः ।

अदर्यमाणः सौमित्रिर्महाभिव भास्करः ॥

ஸுக்ரீவஸ்ய க்ருஹம் ரம்யம் ப்ரவிவேஸ மஹாபல: ।

அடர்யமாண: ஸௌமித்ரிர் மஹாப்ரமிவ பாஸ்கர: ॥

18

மஹாபல: - மகாபலவானான

ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணர்

பாண்டுரேண - வெள்ளிய

ஸௌலேந - மலையால்

துராஸதம் - உட்புக முடியாததாய்

பரிசுபிதம் - குழப்பப்பட்டதும்

மஹேந்த்ர ஸதநோபமம் - இத்திரனது மானிகை போன்றதாய்

ரம்யம் - அழகுற்று

வாநரேந்த்ர க்ருஹம் - வானர மன்னனான வாலியின்

வாஸஸ்தலமாயிருந்ததும்

கைலாஸ ஸிகரோபமம் - கைலாஸ சிகரங்களை நிகர்த்த

ஸுக்லை: - வெள்ளிய

ப்ராலாத ஸிகரை: - உயர்ந்த சிகரங்களாலும்

ஸர்வ காம பலை: - விரும்பிய சகல பழங்களையும் தரவல்ல

புஷ்பிதை: - நன்குபூத்த

வ்ருகைக்: - மரங்களாலும்

மஹேந்த்ர தத்தை: - இத்திரனாஸ் கொடுக்கப்பட்ட

ஸ்ரீமத்: - இளியவைகளும்

நீல ஜீமூத ஸந்நிபை: - நீலமேகங்களுக்கொப்பானவைகளும்

திவ்ய புஷ்ப பலை: - திவ்யமான புஷ்பங்களையும் பழங்களையும்

தரவல்லவைகளும்

ஸீதச்சாயை: - ருளிந்த நீழலுள்ளவைகளாய்

மநோரமை: - மனதை கொள்ளை கொள்ளுகின்றவைகளுமன

வ்ருகைக்: - மரங்களாலும்

உபஸோபிதம் - அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறதும்,

ஸஸ்த்ரபாணிபி: - ஆயுதங்களைக் கையிலேந்திய

பலிபி: - பலவான்களான

ஹரிபி: - வானரர்களால்

ஸம்வ்ருதத்வாரம் - காவல் காக்கப்பட்ட வாயிலையுடையதும்

திவ்ய மால்ய வ்ருதம் - திவ்யமாலைகள் புனையப்பெற்றதும்

ஸுப்ரம் - பிரகாசமாய்

தப்த காஞ்சன - நல்ல பொன் தோரணங்களை

தோரணம் து - உடையதுமான

ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவனது

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - முப்பத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

ரம்யம் - அழகிய

க்ருஹம் - மானிகைக்குள்

பாஸ்கர: - ஸூர்யன்

மஹாப்ரம் - பெரும் மேகத்திற்குள்

இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

அவார்யமான: - தடையின்றி

ப்ரவிவேஸ - புகுந்தார்.

स सप्त कथा धर्मात्मा नानाजनसमाकुलाः ।

प्रविश्य सुमहदगुप्तं ददशान्तःपुरं महत् ॥

ஸ ஸப்த கஷ்யா தர்மாத்மா நாநாஜனஸமா குலா: ।

ப்ரவிஸ்ய ஸுமஹத் குப்தம் ததாஸாந்த: புரம் மஹத் ॥

19

हैमराजतपयैर्हृदि वरासिः ।

महार्हास्तरणोपेतैस्त्र तत्रोपशोभितम् ॥

ஹைமராஜதப்யைர்கைர் பஹுபிஸ்ச வராஸனை: ।

மஹார்ஹாஸ்தரணோ பேதைஸ்தத்ர தத்ரோப ஸோபிதம் ॥

20

தர்மாத்மா ஸ: - தர்மாத்மாவான அவர்

நாநாஜன ஸமாகுலா: - பல ஜனங்கள் நிறைந்துள்ள

ஸப்த - ஏழு

கஷ்யா: - கட்டுகளை

ப்ரவிஸ்ய - தாண்டி

ஸுமஹத் குப்த - மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் காவல் காக்கப்பட்டதும்

ஹைமராஜத ப்யைர்கை: - பொன்னினாலும் வெள்ளினினாலும்

செய்யப்பட்ட கட்டில்களாலும்

தத்ர தத்ர - அங்கு அங்கு

மஹார்ஹாஸ்தரணோ - மிக விலையுயர்ந்த விரிப்புக்களோடு கூடிய

பேதை: -

பஹுபி: - பல

வராஸனை: ச - நிறந்த ஆசனங்களாலும்

உபஸோபிதம் - அழகுபெற்று விளங்குகிறதுமான

மஹத் - பெரிய

அந்த: புரம் - அந்தப்புரத்தை

ததர்ஸ - கண்டார்.

प्रविश्यैव सप्तं श्रुत्वा गपुस्वरम् ।

तन्निमित्तसंकीर्णं समीपतद्वारम् ॥

ப்ரவிஸந்த்ரேவ ஸததம் ஸுஸ்வரவ மதுரஸ்வரம் ।

தந்தர் கீத ஸமகீர்ணம் ஸமகீத பதாசுஷரம் ॥

21

ஜ்யாஸ்வலம் - நனோகையை
சகார - செய்தார்.

चारित्र्य महाबाहुपकुशः स लक्ष्मणः ।

तस्यावेकान्तमाश्रित्य समीपसम्प्लितः ॥

சாரித்ரேண மஹாபாஹுபக்ருஷ்ட: ஸ் லக்ஷ்மண: ।

தஸ்தா வேகாந்த மஸரித்ய ராம கோபஸம்ப்லித: ॥

ராம கோபு ஸ்மல்வித: - ஸ்ரீராமது கோபத்தையே மனத்தி் கொண்டிருந்த

மஹாபாஹு: - மகப்பாருவாகிய

ஸ: - அந்த

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்

சாரித்ரேண - அங்கு நடக்கும் நடவடிக்கையால்

அபக்ருஷ்ட: - அருவருப்பற்றவராகி

ஏகாந்தம் - ஒருவருமில்லாத ஒரிடத்தை

ஆஸரித்ய - அடைந்து

தஸ்தௌ - காத்து நின்றார்.

तेन चापस्वनेनाय सुग्रीवः सुवगाधियः ।

विज्ञायाममन् व्रतः संघचारं व्रशस्तान् ॥

தேந சாப்ஸ்வனேநாத ஸுக்ரீவ: ப்லவகாதிப: ।

விஞாயாகமனம் த்ரஸ்த: ஸஞ்சால் வராஸந்தா ॥

ப்லவகாதிப: - வானர மன்னனால்

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்

தேந - அந்த

சாப்ஸ்வனேநாத - வில்லின் கொஷத்தால்

ஆகமனம் - அவர் வந்திருப்பதை

விஞாய - அறிந்து

த்ரஸ்த: - நடுங்கி

அத - உடன்

வராஸநாத் - சிறந்த ஆசனத்திலின்று

ஸஞ்சரால் - எழுந்தான்.

अङ्गदेन यथा महं पुरस्तात् प्रतिवेदितम् ।

सुव्यक्तैष संप्राप्तः सीमित्रिर्मातृवत्सलः ॥

அங்கதேந யதா மஹ்யம் புரஸ் தாத் ப்ரதிவேதிதம் ।

ஸுவ்யக்தமேஷ ஸம்ப்ராப்த: ஸௌமித்ரி: ப்ராத்ருவத்ஸஸ: ॥

புரஸ்தாத் - முன்னே

அங்கதேந - அங்கதனால்

மஹ்யம் - எனக்கு

27

28

29

ப்ரதிவேதிதம் யதா - தெரிவிக்கப்பட்ட வண்ணமே

ஏஷ: - இதோ

ஸம்ப்ராப்த: - வந்திருக்கின்றவர்

ப்ராத்ரு வத்ஸஸ: - ப்ராத்ருவத்ஸஸவரான

ஸௌமித்ரி: ஸுவ்யக்தம் - லக்ஷ்மணே.

अङ्गदेन समाख्यातं ज्ञास्येन च वानरः ।

सुबुधे लक्ष्मणं प्राप्तिं मुखं वास्यं व्यख्ययत् ॥

அங்கதேந ஸமாக்யாதம் ஜ்யாஸ்வநேந ச வானர: ।

புபுதே லக்ஷ்மணம் ப்ராப்தம் முகம் சாஸ்ய வ்யஸுஷ்யத ॥

அங்கதேந - அங்கதனால்

ஸமாக்யாத: - முன்னமேயே அறிக்கை செய்யப்பட்ட

வானர: - வானரன்

ஜ்யாஸ்வநேந ச - நானோசையினாலும்

லக்ஷ்மணரை - லக்ஷ்மணரை

ப்ராப்தம் - வந்துசேர்ந்துவிட்டவரால்

புபுதே - அறிந்தான்.

ச - அதனால்

அஸ்ய - இவனது

முகம் - முகம்

வ்யஸுஷ்யத - வாய்முற்றது.

ततस्तारा हरिश्च: सुग्रीवः प्रियदर्शनाम् ।

उवाच हितमव्यग्रस्त्राससंभ्रान्तमानसः ॥

ததஸ்தாராம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட: ஸுக்ரீவ: ப்ரியதர்ஸநாம் ।

உவாச ஹிதமவ்யக்ர ஸ்த்ராஸ ஸம்ப்ராந்தமானஸ: ॥

ஹரிஸ்ரேஷ்ட: - வானரோத்தமனான

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்

த்ராஸ ஸம்ப்ராந்த - பயத்தால் குழம்பிய மனமுடையவனாய்

மானஸ: -

தத: - அப்பவும்

அவ்யக்ர: - சமயத்திற்கேற்றபடி ஜாக்கிரதையுடையவனாகி

ப்ரியதர்ஸநாம் - அழகிய

தாராம் - தாரையைப் பார்த்து

ஹிதம் - சமயத்திற்கேற்றவாறு

உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

किं नु तत् कारणं सुखं प्रकृत्या मुमुक्षुमानसः ।

सरोष इव संप्राप्तो येनायं राघवानुजः ॥

கி நு த் காரணம் சுஹ் ப்ரகृत்யா முமுக்ஷுமானஸ: ।

சரோஷ இவ சம்ப்ராப்தோ யேநாய் ரா஘வானுஜ: ॥

31

கிம்நு தத் காரணம் ஸுப்ரு ப்ரக்ருத்யா ம்ருதுமானஸ: ।

ஸுப்ரு - சுந்தரி
ப்ரக்ருத்யா - ஸ்வபாவத்தில்
ம்ருதுமானஸ: - இளகிய மனத்தையுடையவரான
அயம் - இந்த
ராகவாநுஜ: - லக்ஷ்மணர்
ஸுரோஷ: இவ - கோபத்துடன் கூடியவராகவே
ஸம்ப்ராப்த: யேந - வந்திருக்கின்றபடியால்
தத் காரணம் - அதன் காரணம்
கிம்நு - என்ன?

कि पश्यसि कुमारस्य रोषस्थानमनिन्दिते ।

न खल्वकारणे कोपमाहरेन्नरसत्तम: ॥

கிம் பஸ்யஸி குமாரஸ்ய ரோஷஸ்தான மநிந்திதே ।

ந ஸ்வகாரணே கோபமாஹரேந்நரஸத்தம: ॥

நரஸத்தம: - அந்த புருஷோத்தமர்
அகாரணே - காரணமில்லாமல்
கோபம் ஆஹாரேந் - கோபம்கொள்ள மாட்டார்.
கஷ - ஆனபடியால்
அநிந்திதே - குற்றமற்றவனே!
குமாரஸ்ய - சக்கரவர்த்தி மகனுக்கு
ரோஷஸ்தானம் - கோபமேற்பட்டதற்குக் காரணத்தை
கிம் பஸ்யஸி - என்னவென நினைக்கின்றாய்?

यदस्य कृतमस्माभिर्बुध्यसे किञ्चिदप्रियम् ।

तद्बुद्ध्या संप्रधायानु शिप्रमर्हसि भाषितुम् ॥

யதஸ்ய க்ருதமஸ்மாபிர் பூத்யஸே கிஞ்சித் ப்ரியம் ।

தத் புத்த்யா ஸம்ப்ரதாயாஸா சுபிப்ரமர்ஹஸி பாஷிதம் ॥

அஸ்மாபி - நம்மால்
அஸ்ய - இவருக்கு
அப்ரியம் - இஷ்டமில்லாத
கிஞ்சித் - ஏதேனுமொன்றை
க்ருதம் - செய்யப்பட்டதாய்
புத்த்யஸே - ஊகிக்கின்றாய்;
யத் - என்றால்
தத் - அதை
ஆஸா - காலதாமதமின்றி
புத்த்யா - நுண்ணறிவைக்கொண்டு

32

33

34

ஸம்ப்ரதாய - ஆராய்ந்தறிந்து,
சுபிப்ரம் - சித்திம்,
பாஷிதம் அர்ஹஸி - எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

अथवा स्वयमेवेन ब्रह्ममर्हसि भाषिनि ।

वचनः सान्त्वयितुं प्रसादयितुमर्हसि ॥

அதவா ஸ்வயமேவைநம் த்ரஹ்ஷ்டுமர்ஹஸி பாமினி ।

வசனை: ஸாந்த்வ யுக்தைஸ்ச ப்ரஸாதயிது மர்ஹஸி॥

பாமினி - கட்டழகியே!
அதவா - அல்லது
ஸ்வயம் ஏவ - நீயே
ஏநம் - இவரை
த்ரஹ்ஷ்டு - நேரில் போய்ப் பார்க்க
அர்ஹஸி - வேண்டும்.
ஸாந்த்வ யுக்தை: - கோபநாநித்யை வினைவிக்கத்தக்க
வசனை: ச - வார்த்தைகளாலேயே
ப்ரஸாதயிதம் - அருள்புரிய செய்ய
அர்ஹஸி - கடவாய்.

त्वदर्शनविशुद्धात्मा न स कोपं करिष्यति ।

न हि स्त्रीषु महात्मानः स्वविकृयन्ति दास्यम् ॥

தவத்தர்ஸன விஸுத்தாதமா ந ஸ கோபம் கரிஷ்யதி ।

ந ஹி ஸ்த்ரிஷு மஹாத்மான: க்வகித்ருர்வந்தி தாருணம் ॥

ஸ: - அவர்
தவத்தர்ஸன - உன்னைப் பார்த்து சாந்த மனத்தினராகி
விஸுத்தாதமா - கிரஹ்
கோபம் - சினத்தை
கரிஷ்யதி ந - கொள்ளார்.
ஹி - ஏனெனில்
மஹாத்மான: - சான்றோர்கள்
ஸ்த்ரிஷு - ஸ்த்ரிகள் விஷயத்தில்
க்வகித் - ஒருபொழுதும்
தாருணம் - மனம் நோகும்வண்ணம்
குர்வந்தி ந - நடவார்கள்.

त्यया सान्त्वरूपकान्तं प्रसन्नोन्मिद्यमानसम् ।

ततः कमलपत्राक्षं द्रव्याम्यहमस्मिन्दमम् ॥

தவயா ஸாந்த்வை ருபக்ராந்தம் ப்ரஸந்நேந்த்ரிய மாணஸம் ।

தத: கமலபத்ராஷம் த்ரஷ்யமம்யஹமரிந்தமம் ॥

35

36

37

கமலப் பத்ராக்ஷம்	- தாமரைக் கண்ணனும
அரிந்தமம்	- சத்துருக்களை ஒழிப்பவருமாகிய அவரை
தவயா	- உன்னால்
ஸாந்த்வை:	- நல்ல வார்த்தைகளால்
உபக்ரந்தம்	- கோபாலேசமொழிந்தவராய்
ப்ரஸந்நேந்த்ரிய	- இந்நிதியங்களும மனமும் தெளிந்தவராய்
மானஸம்	
தத:	- ஆனபின்னர்
அஹம்	- நான்
த்ரக்ஷயாமி	- பார்க்கின்றேன்.

सा प्रखलन्ती मदविह्वलसी प्रलम्बकाक्षीपुण्ड्रमसूत्रा ।

सलक्षणा लक्ष्मणसन्निधानं जगाम तारा नमिताक्षययि: ॥

ஸா ப்ரக்ஷலந்தீ மதவிஹ்வலஸீ

ப்ரலம்பகாக்ஷீகுண ஹேம ஸந்திரா !

ஸலக்ஷணா லக்ஷ்மண ஸந்திதானம்

ஜகாம தாரா நமிதாங்கயஷ்டி: ॥

ஸாதாரா	- அந்ததாரை,
ப்ரஸ்கலந்தீ	- தள்ளாடி நடக்கின்றவளாய்
மதவிஹ்வலாக்ஷீ	- குடிமயக்கத்தால் சொருகும் கண்களுற்றவளாய்,
ப்ரலம்ப காக்ஷீகுண	- நழுவிக்கிடந்த பொன் ஓட்டயானமும்,
ஹேம ஸந்திரா	- பொன்ஞாணும் உடையவளாய்,
நமிதாங்கயஷ்டி:	- குனிந்து வணங்கிய மேனியளாய்
ஸலக்ஷணா	- தான் செய்யவேண்டிய கடமைக்கு அதிகாரம் பெற்றவளாய்

लक्ष्मणसन्निधानम् लक्ष्मणगुणैः सन्निधानात्प्रसन्नो

जगाम तारा, - போய்ச் சேர்ந்தாள்.

स तां समीक्ष्य हरीशर्पणं तस्यावुदासीनतया महात्मा ।

अवाक्ष्योऽभून्मनुजैः पुत्रः स्त्रीसंनिधौ दिनिवृत्तकोपः ॥

ஸ தாம் ஸமீக்ஷயைவ ஹரீஸ பத்நீம்

தஸ்தாவதாஸீந்தயா மஹாத்மா !

அவாங்முக்ஷே பூன் மநுஜேந்த்ர புத்ர:

ஸ்த்ரீஸந்நிகர்ஷாத் விநிவ்ருத்த கோப: ॥

மஹாத்மா	- மகாத்மாவும்
மநுஜேந்த்ர புத்ர:	- சக்கரவர்த்தியின் புத்திரருமான
ஸ:	- அவர்
ஹரீஸ பத்நீம்	- வானர மன்னனின் மனைவியாகிய
தாம்	- அவளை

38

39

ஸமீக்ஷய	- பார்க்து,
உதாஸீந்தயா ஏவ	- விருப்பம் வெறுப்புமில்லாத உதாஸீன குணத்தாலேயே
தஸ்தௌ	- பேசாதிருந்தார்.
ஸ்த்ரீ ஸந்நிகர்ஷாத்	- ஸ்த்ரீயின் சாமீப்யத்தால்
அவாங்முக்:	- தலைகுனிந்து
விநிவ்ருத்த கோப:	- கோப மொழிந்தவராய்
அபூத்	- ஆனார்.

सा पानयोगादिनिवृत्तलज्जा दृष्टिप्रसादाच्च नरेन्द्रसूतोः ।

उशच तारा प्रणयप्रगल्भं वाक्यं महार्थं परिसान्त्वयपूर्वम् ॥

ஸா பாநயோகாத் விநிவ்ருத்த லஜ்ஜா

த்ருஷ்டி ப்ரஸாதாச்ச ந்ரேந்த்ரஸுநோ: ।

உவாச தாரா ப்ரணய ப்ரகல்பம்

வாக்யம் மஹாத்ம் பரிஸாந்த்வயூர்வம் ॥

ஸா	- அந்த
தாரா	- தாரை
ந்ரேந்த்ர ஸுநோ:	- சக்கரவர்த்தியின் மகனாரின்
த்ருஷ்டி ப்ரஸாதாத்	- தெளிவான பார்வையாலும்
பாநயோகாத்	- ஆதரவு கிடைத்துவிட்டமையாலும்
விநி வ்ருத்த லஜ்ஜா	- நாணம் துறந்த
ப்ரணய ப்ரகல்பம்	- வேண்டு கோளுக்கு மனம் துணிந்ததை நன்கு விளக்கக் காட்டுகிறது,
மஹாத்ம்	- சிறந்த பயனையளிக்கவல்லதுமான
பரிஸாந்த்வ பூர்வம்	- முற்றிலும் உள்ளம் குளிரச் செய்வதை உத்தேசமாய் உடைய
வாக்யம்	- ஒரு சொல்லை
உவாச	- பின்வருமாறு மொழிந்தாள்.

किं कोपमूलं मनुजैः पुत्रं कस्ते न सतिष्ठति वाङ्निदेशे ।

कः शुच्यं वनमापतन्तं दयानिमासीदति निर्विशङ्कः ॥

கிம் கோபமூலம் மநுஜேந்த்ர புத்ர

கஸ்தே ந ஸந்நிஷ்டி வாங்நிதே ஸே ।

க: ஸாங்கவ்ருக்ஷம் வனமாபதந்தம்

தவாக்நிமாஸீததி நிர்விஸங்க: ॥

மநுஜேந்த்ர புத்ர	- சக்கரவர்த்தியின் திருமகனாரே
கோப மூலம்	- கோபத்திற்குக் காரணம்
கிம்	- யாது?
தே	- தேவாரது

40

41

வாங்நிதேயே	- திருவாக்கினாக்கினையில்
க:	- எவன்
ஸந்திஷ்டதி ந	- நிற்காதிருக்கின்றான்?
ஸூஷ்க வருஷம்	- உலர்ந்த மரங்களையுடைய
வனம்	- காட்டை
ஆபதந்தம்	- பற்றியிருக்கும்
தவாக்நிம்	- காட்டுத்தியை (அதற்கு சமாளமான தேவாரை)
க:	- எவன்
நிர்விஸங்க:	- மனக்கவற்சியின்றி
ஆஸீததி	- ஊடுவான்

स तस्या वधनं कृत्वा सायन्पूर्वमाश्रितः ।

भूयः प्रणयच्छाथं लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् ॥

ஸ தஸ்யா வசனம் ஸ்ருத்வா ஸாந்த்வ பூர்வமவசங்கித: ।

பூய: ப்ரணயத்ருஷ்டார்தம் லக்ஷ்மணோ வாக்க்யம்ப்ரவீத் ॥

ஸ: லக்ஷ்மண:	- அந்த லக்ஷ்மணர்	42
தஸ்யா:	- அவளுடைய	
ஸாந்த்வ பூர்வம்	- மனதை ரஞ்சிப்பிக்கிறதை முன்னிட்டதான	
வசனம்	- சொல்லை	
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு	
அசங்கித:	- மனம் சிதறாதவராய்	
பூய:	- அதற்கு பதிலாய்	
ப்ரணயத்ருஷ்டார்தம்	- மரியாதையை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிற பொருளோடு கூடிய	
வாக்யம்	- சொல்லை	
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு மொழிந்தார்.	

किमयं कामवृत्तस्ते लुप्तधर्मायसंग्रहः ।

भर्ता भर्तृहिते युक्ते न चैनमवबुध्यसे ॥

கிமயம் காமவ்ருத்தஸ்தே லுப்த தர்மார்த ஸங்க்ரஹ: ।

பர்தா பர்த்ரு ஹிதே யுக்தே ந சைநமவபுத்யஸே ॥

பர்த்ரு ஹிதே	- கணவனுக்கு நன்மை செய்வதில்	43
யுக்தே	- ஆஸக்தியுடையவனே	
தே	- உனது	
பர்தா	- கணவனான	
அயம்	- இவன்	
காமவ்ருத்த:	- காமத்தில் ஓபட்டவனாய்	
லுப்த தர்மார்த	- தர்மம், அர்த்தம், முயற்சி எல்லாவற்றையும்	
ஸங்க்ரஹ:	- முற்றிலும் மறந்திருக்கின்றான்.	

ஏநம்	- இவனை
கிம் ச	- ஏனோ
அவபுத்யஸே ச	- உள்ளபடி அறியாதிருக்கின்றனனை?

न चिन्तयति राज्यस्थो नास्माच्छोकपरायणान् ।

सामात्यपरिवृत्तारे पानमेवोपसयते ॥

ந சிந்தயதி ராஜ்யஸ்த: நாஸ்மாஞ்ஞோக பராயணான் ।

ஸாமாத்யயரிஷ்த்தாரே பானமேவோபஸேவதே ॥

தாரே	- தாரே	44
ராஜ்யஸ்த:	- ராஜ்யத்தை அடைந்த அவன்	
போக பராயணான்	- போகத்தினால் அவதியுற்ற	
அஸ்மான ஹி	- எங்கனையும்	
சிந்தயதி ந	- நினைவாதிருக்கின்றான்.	
ஸாமாத்ய பரிஷத்	- பரிவரவர்க்கங்களுக்கூட	
பானம் ஏவ	- குடிப்பதையே	
உபஸேவதே	- ஸர்வமுமாய்க் கொண்டிருக்கின்றான்.	

स मासिस्तुरः कृत्वा प्रमाणं पुनश्चरः ।

अतीतास्तान् सदव्यग्रो विहरामबुध्यते ॥

ஸ மாஸிஸ்துர: க்ருத்வா ப்ரமாணம் பல்வகேஸ்வர: ।

வ்யதீதான் தான் மதவ்யக்ரோ விஹரன் நாவபுத்யதே ॥

பல்வகேஸ்வர:	- வானர மன்னனான	45
ஸ:	- அவன்	
சதுர:	- நான்கு	
மாஸாந்	- மாதங்களை	
ப்ரமாணம்	- எல்லையாக	
க்ருத்வா	- ஏற்பாடு செய்துகொண்டு,	
மதவ்யக்ர:	- குடிவெறிகொண்டவனாய்	
விஹரன்	- சிற்றின்பத்தில் காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டு	
தான்	- அவைகளை	
வ்யதீதான்	- கடந்துவிட்டதாய்	
ந அவபுத்யதே	- அறியாதிருக்கின்றான்.	

न हि धर्मायसिद्धयर्थं पानमेव प्रशस्यते ।

पानादर्थस्य धर्मस्य कामस्य परिहीयते ॥

நஹி தர்மார்த ஸித்தயர்தம் பானமேவம் ப்ரஸஸ்யதே ।

பானாதர்தஸ்ச தர்மஸ்ச காமஸ்ச பரிஹ்யதே ॥

ஏவம்	- இப்படி	46
பானம்	- கள்ளுண்டல்	

தர்மார்த ஸித்த்யர்தம் - தர்மத்தினால் விளையும் புருஷார்த்தங்களை
அளிக்கவல்ல ஏற்ற கருவியாக
ப்ரஸஸ்யதே நஹி - எங்கும் சொல்லப்படவில்லையே.
பாநாத் - கள்ளைக் குடிப்பதால்
அர்த: - பொருள்
பரிஹீயதே - அழிந்துவிடுகிறது.
தர்ம: ச - தர்மமும் அப்படியே அழிந்துவிடுகின்றது.
காம: ச - புருஷார்த்தங்களில் மூன்றாவதாகிய இன்பமும்
ச - அப்படியே அழிந்துவிடுகின்றது.

धर्मलोपो महास्तावत् कृते ह्यप्रतिकुर्वतः ।

अर्थलोपश्च मित्रस्य नाशे गुणवतो महान् ॥

தர்ம லோபோ மஹான் தாவத் க்ருதே ஹ்யப்ரதிசுர்வத: ।
அர்த லோபாஸ மித்ரஸ்ய நாஸே குணவதோ மஹான் ॥

க்ருதே - உதவிபெற்ற விஷயத்தில்
அப்ரதிசுர்வத: - கைம்மாறு செய்யாத ஒருவனுக்கு
தாவத் ஹி - அக்காரணத்தாலேயே
மஹான் - மஹத்தான்
தர்ம லோப: - தர்மத்திற்கு அழிவு ஏற்படும்.
குணவத: - சிறந்த
மித்ரஸ்ய - அன்பனுடைய
நாஸே - அழிவில்
மஹான் - பெரும்
அர்த லோப: ச - பொருளினழிவும் ஏற்படுமே.

मित्रं ह्यर्थगुणशेषं सत्यधर्मपरायणम् ।

तद्वयं तु परित्यक्तं न तु धर्मं स्वस्थितम् ॥

மித்ரம் ஹயர்த குண ஸ்ரேஷ்டம் ஸத்ய தர்ம பராயணம் ।

தத் த்வயம் து பரித்யக்தம் ந து தர்மே ஸ்வஸ்திதம் ॥

தர்மே - தர்மத்தில்
து - இவன்மட்டால்
வ்யவஸ்திதம் ந - பற்றென்பதில்லை.
அர்தகுண ஸ்ரேஷ்டம் - மித்திரனுக்குச் செய்யவேண்டிய உதவியை
செய்யும் குணத்தால் மேன்மையுற்றவனும்
ஸத்ய தர்ம பராயணம் ஹி - சொன்ன சொல் தவறாததாகிய தர்மம்
ஒன்றில் அசஞ்சல பக்தியுடையவனும்தான்,
மித்ரம் து - மித்திரன்.
தத் த்வயம் - அவ்விரண்டும்
பரித்யக்தம் - ஒழிந்துவிட்டது.

47

48

तदेव प्रस्तुते कार्ये कार्यमस्माभिस्तत्रम् ।

यत् कार्यं कार्यतत्त्वज्ञे तदुदाहृतमहसि ॥

ததேவம் ப்ரஸ்துதே கார்யே கார்யமஸ்மாபிருத்தரம் ।

யத்கார்யம் கார்யதத்வஞே ததுதாஹர்து மர்ஹஸி ॥

கார்ய தத்வக்ஞே - கார்யங்களின் உண்மையை உள்ளபடி

அறிந்த மாதே!
தத் - ஆகையால்
ஏவம் - இப்படியாய்
கார்யம் - கார்யம்
ப்ரஸ்துதே - நடைபெற்றிருக்கையில்
அஸ்மாபி: - எங்களால்
உத்தரம் - இதற்குமேல்
கார்யம் - செய்யவேண்டிய
கார்யம் - கார்யம்
யத் தத் - எதுவோ அதை

உதா ஹர்தும் அர்ஹஸி-நீயே சொல்லக் கடவாய்.

सा तस्य धर्मायसमाधियुक्तं निश्चायं वाक्यं मधुसस्वाम्यम् ।

तारा गतार्थं मनुजेन्द्रकार्यं विश्वासयुक्तं तमुवाच भूयः ॥

ஸா தஸ்ய தர்மார்த ஸமாதி யுக்தம்

நிசாயம் வாக்க்யம் மதுசஸ்வபாவம் ।

தாரா கதார்தே மநுஜேந்த்ரகார்யே

விஸ்வாஸயுக்தம் தமுவாச பூய: ॥

ஸாதாரா - அந்த தாரை

தஸ்ய - அவரது

தர்மார்த ஸமாதி யுக்தம் - தர்மம், அர்த்தம், ஸமாதானம் செய்யும் கடமை

இவைகளை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிறதும,

யாவருக்கும் மனம் கோணாது நடக்கும்

ஸ்வபாவத்தை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிறதுமான்

வாக்க்யம் - சொல்லை

நிசாயம் - கேட்டு,

விஸ்வாஸ யுக்தம் - கார்யத்தைக் கொண்டுமேனும் பிக்கையுடன்வந்திருக்கும்

தம் - அவரைப் பார்த்து

கதார்தே - தாறுமாறாயிருக்கின்ற

மநுஜேந்த்ர கார்யே - புருஷோத்தமருடைய கார்யத்தில்

பூய: - அதற்கு பதிலாய்

உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

49

50

न कोपकालः क्षितिपालपुरं न चातिक्रोपः स्वजने विधेयः ।

त्वदर्थकामस्य ज्ञेयस्य तस्य प्रमादमर्थसि वीर सोढुम् ॥

ந கோபகால: க்ஷிதிபாலபுத்ர ந சாதிகோப: ஸ்வஜனேவிதேய: |
த்வதர்த்தகாமஸ்ய ஜ்ஞேயஸ்ய தஸ்ய ப்ரமாத மப்யர்ஹஸி வீர ஸோடும் ॥

க்ஷிதிபாலபுத்ர - கோமாவின் கோமகனே!
கோபகால: - கோபத்திற்கேற்ற காலம்

ந - அன்று
ஸ்வஜனே - தன் இனத்தினிடத்தில்
அதிக கோபமானது

விதேய: ந - கொள்ளத்தக்கன்று.
வீர - வீர

த்வதர்த்த காமஸ்ய அபி - உமது காரியத்தில் கவலையுடவிருக்கும்
தஸ்ய - அந்த

ஜ்ஞேயஸ்ய - தாஸருடைய
புரமாதம் - குற்றத்தை

ஸோடும் அர்ஹஸி - தேவரீர் பொறுத்தருள வேண்டும்.
கோப கர்ய நாம குணகூல: குமார் குயர்வகூலசத்வ: ।

कस्वविधः कोपवशं हि यच्छेत् सखायच्छ्वस्तपसः प्रसूतिः ॥

கோபம் கதம் நாம குண ப்ரக்ருஷ்ட: - குமார் குர்யாதபக்ருஷ்ட ஸத்தவே ।

कलुप्तवत्तविधः कोपवशम् वृत्ति कश्चेत्
ஸத்தவாவருத்தஸ்தபஸ: ப்ரஸூதி: ॥

குமார் - ராஜகுமார்!
குண ப்ரக்ருஷ்ட: - உத்தம குணங்களால் நிறைந்த ஒருவன்

அபக்ருஷ்ட ஸத்தவே - தாழ்ந்த குணமுள்ளவன் விஷயத்தில்
கோபம் - கோபத்தை

கதம் நாம - எப்படித்தான்
குர்யாத் - பாராட்டுவான்?

ஸத்தவாவருத்த: - நற்குணங்கள் பொருந்தி
தபஸ: - பொறுமைக்கு

ப்ரஸூதி: - பிறப்பிடமாகிய
த்வத்தவித: - உம்போன்ற

க: வ்ரு - எவன்தான்
கோபவஸம் கச்சேத் - கோபத்திற்காட்டுவான்?

जानामि रोषं हरिवीरव्योजानामि कार्यस्य च कलसङ्गम् ।

जानामि कार्यं त्वयि यत्कृतं नस्तच्छापि जानामि यदत्र कार्यम् ॥

ஜானாமி ரோஷ் ஹரிவீரவ்யோஜானாமி கர்யஸ்ய ச கலசங்கம் ।
ஜானாமி கர்யம் த்வயி யத்ருதம் நஸ்தக்ஷாபி ஜானாமி யத்ர கர்யம் ॥

கிங்கிந்த காண்டம் - முப்பத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

ஜாநாமி ரோஷம் ஹரிவீரந்தோர்

ஜாநாமி கர்யஸ்ய ச காலஸங்கம் ।

ஜாநாமி கர்யம் த்வயி யத்ருதம் நஸ்த

தச்சாபி ஜாநாமி யத்ர கர்யம் ॥

ஹரிவீரந்தோ: - வாஹர வீரனை கைகொடுத்துக்காத்தவருடைய

கோபம் - கோபத்தை

ஜாநாமி - நான் அறிவேன்.

கர்யஸ்ய - கர்யத்தினுடைய

காலஸங்கம் ச - சொன்னகாலம் தடைபட்டிருப்பதையும்

ஜாநாமி - நான் அறிவேன்.

த்வயி - உங்களிடத்தில்

ந: - எங்களுக்கு

யத் - யாதொரு

கர்யம் ச - ஆகவேண்டிய காரியம்

தத் அபி - செய்து முடிக்கப்பட்டதோ அதை

ஜாநாமி - நான் அறிவேன்.

அத்ர - இவ்விஷயத்தில்

யத் - யாதொன்று

கர்யம் ச - செய்யவேண்டுமோ

தத் அபி - அதையும்

ஜாநாமி - நான் அறிவேன்.

तच्छापि जानामि यथाविषयं बलं नश्येत् शरीरजस्य ।

जानामि यस्मिन् जनेऽवबद्धं कामेन सुग्रीवमसक्तमद्य ॥

தச்சாபி ஜாநாமி யதாவிஷயம்

பலம் நச்யேத் ஸரீரஜஸ்ய ।

ஜாநாமி யஸ்யம்ஸ்ச ஜனேவ பத்தம்

காமேன ஸுகரீவமஸக்த மத்யம் ॥

நாஸ்ரேஷ்ட - புருஷோத்தமரோ

ஸரீரஜஸ்ய - காமனுடைய

பலம் - வலுவானது

யதா - எவ்வாறு

அவிஷயம் ச - அடக்க முடியாதது என்ற

தத் அபி - அதையும்

ஜாநாமி - நான் அறிவேன்.

ஸுகரீவம் - ஸுகரீவரை

யஸ்யம் - எந்த

ஜனே - மனிதரிடத்தில்

அவ பத்தம் - கட்டுண்டு

அத்ய - இப்பொழுது

காமேன - காமத்தால்
அலக்தம் ச - முற்றிலும் மறந்து கிடப்பவராகவும்
ஜாநாமி - நான் அறிவேன்.

न कामतन्त्रे तव बुद्धिरस्ति त्वं वै यथा मन्युवशं प्रपन्नः ।

न देशकाली हि न चायं धर्मावेष्यते कामरतिमनुष्यः ॥

ந காமதந்த்ரே தவ புத்திரஸ்தி
தவம் வை யதா மன்புவஸம் ப்ரபன்ன: ॥

ந தேஸகாலெள ஹி ந சாத் தம்மா
வபேஷ்யதே காமரதிமனுஷ்ய: ॥

55

தவ - தேவாருக்கு
காமதந்த்ரே - காமத்தால் ஏற்படும் இன்பத்தில்
புத்தி: - அனுபவம்
அஸ்தி ந - இல்லை.
யதா வை - அக்காரணத்தால்தான்
தவம் - தேவரீர்
மன்புவஸம் ப்ரபன்ன: - கோபாவேசம் கொண்டவர்.
காமரதி: - காமத்தில் பற்றுடைய
மனுஷ்ய: - மானிடன்
தேஸகாலெள - கோட்பாடு, காலம் இவ்விரண்டையும்
அபேக்ஷிதே ஹி ந - நினைக்கவே மாட்டான்.
அரித தர்மெள ச - பொருள், தர்மம் ஆகிய இவ்விரண்டையும்
ந - அப்படியே நினைக்கவே மாட்டான்.

तं कामवृत्तं मम संनिवृत्तं कामामियोगाच्च निवृत्तलज्जम् ।

क्षमस्व तावत् परवीरहन्तस्त्वदुक्षात्परं वानरवंशनाथम् ॥

தம் காமவ்ருத்தம் மம ஸந்நிக்குஷ்டம்
காமாபி யோகாச்ச நிவ்ருத்தலஜ்ஜம் ॥

ஷமஸ்வ தாவத் பரவீர ஹந்தஸ
தவத் ப்ராதரம் வானரவம்ஸநாதம் ॥

56

பரவீரஹந்த: - சத்ரு வீரர்களை வேரோடொழிப்பவரே
வானர வம்ஸநாதம் - வானர குலத்திற்குத் தலைவரும்
தவத் ப்ராதரம் - தங்களுோடு கூட்டுறவு செய்துகொண்ட
ஆப்த சினேகிதரும்
மம - எனது
ஸந்நிக்குஷ்டம் - பக்கவிலிருந்துகொண்டு
காமாபி யோகாத் - காமவெறியால்
விமுக்த ஸஜ்ஜம் - வெட்கத்தைத் துறந்து
தாவத் - முற்றிலும்
காமவ்ருத்தம் ச - காமத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும்

தம் - அவரை
ஷமஸ்வ - மன்னித்தருள்வீராக.
सहस्यो धर्मतपोऽनिकमाः क्षमाशुभमाः प्रतिबुद्धमोक्षः ।

अयं प्रकृत्या चपलः क्षिप्तुं कथं न संजयेत सुखेन राज्ञा ॥

மஹர்ஷயோ தர்மதபோ: பிகாமா:

காமாநுசாமா: ப்ரதி பத்த மோஹா: ॥

அயம் ப்ரக்ருத்யா சபல: கபிஸ்து

கதம் ந ஸஜ்ஜேத ஸுகேஷா ராஜா ॥

57

தர்மதபோ: பிகாமா: - தர்மத்திலும், தவத்திலும் ஈடுபட்ட
மஹர்ஷய: து - மஹர்ஷிகளும் கூட
காமாநுசாமா: - காமலின்பத்தைக் கோரியவர்களாய்
ப்ரதிபத்த மோஹா: - அசட்டுத்தனத்தில் மூழ்கியிருக்கின்றார்கள்.
ப்ரக்ருத்யா - ப்ரவீரவியே
சபல: - சஞ்சலரும்
கபி: - வானரரும்
ராஜா - மன்னருமான
அயம் - இவர்
ஸுகேஷா - சிறிநின்பங்களில்
கதம் - என்னமாய்
ஸஜ்ஜேத - மூழ்காமலிருப்பார்?

इत्येवमुक्त्वा वधनं महर्षि सा वानरी लक्ष्मणप्रियम् ।

पुनः सखेलं मदविश्रलं च मरुहितं वक्ष्यसिदं वमाष ॥

இத்யேவ முக்தவா வசனம் மஹார்தம்

ஸா வானரீ லக்ஷ்மணம்ப்ரேம்யம் ॥

புன: ஸுகேலம் மதவிஸ்ரலம் ச

பர்துர்ஹிதம் வாக்யபிதம் பபாஷே ॥

58

ஸா - அந்த
வானரீ - வானரனின் மனைவி
அப்ரேம்யம் - எண்ணுதற்கரிய
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
மஹார்தம் - அற்புதப் பொருள்பொறித்த
வசனம் - வசனம்
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு
புன: - மீளவும்
மதவிஸ்ரலம் - அஹம்பாவம் தலைக்கேறிவிட்டதை
விளங்கக் காட்டுகிறது
ஸுகேலம் - விசுவாசம் பிறக்கும்படியாயிருக்கிறது

பந்து: - கணவனுக்கு
 ஹிதம்: - நன்மை பயக்கத்தக்கதுமாகிய
 இதம் வாக்யம் - மின்வரும் மொழியை
 பபாஷே - மொழிந்தான்.

उद्योगस्तु विराजतः सुधीवेण नरोत्तम ।

कामस्यापि विधेयेन त्वार्थप्रतिसाधनं ॥

உத்யோகஸ்து சிராகுப்த: ஸுகீவேண நரோத்தம ।

காமஸ்யாபி விதேயேன த்வார்தப்ரதிஸாதனே ॥

நரோத்தம - புருஷோத்தமம்
 அர்தப்ரதிஸாதனே - கார்யத்தை முடிக்கும் விஷயத்திவ்
 தவ - தேவரீரால்
 காமஸ்ய - மனோபிஷ்டத்திற்கு
 விதேயேன அபி - ஈடுபட்டே நடக்கின்றவரான
 ஸுகீவேண - ஸுகீவரால்
 உத்யோக: து - ஆகவேண்டிய கார்யமும்
 சிராகுப்த: - முன்னமேயே ஆக்கைஞ செய்யப்பட்டது.

आगता हि महावीर्या हरयः कामरूपिणः ।

कोटीशतसहस्राणि नानानगनिवासिनः ॥

ஆகதா ஹி மஹாவீர்யா ஹரய: காமரூபின: ।

கோடசுபதஸஹஸ்ராணி நாநாநகநிவாஸிந: ॥

நாநாநக நிவாஸிந: - பல மலைகளில் வசிக்கின்றவர்களும்
 மஹாவீர்ய: - மகா பலசாலிகளும்
 காமரூபின: - நினைத்த உருவமெடுக்க வல்லவர்களுமான
 ஹரய: - வானரர்கள்
 கோடசுபதஸஹஸ்ராணிஹி - கோடிக்கணக்காகவும் நூற்றுக்கணக்காகவும்
 ஆகத: - வந்திருக்கின்றார்கள்.

तदाद्य महाबाहो चारित्रं रक्षितं त्वया ।

अच्छं मित्रमावेन सतां दारावलीकनम् ॥

ததாகச்ச மஹாபாஹோ சாரித்ரம் ரக்ஷிதம் த்வயா ।

அச்சலம் மித்ரபாவேன ஸதாம் தாராவ லோகணம் ॥

மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே!
 த்வயா - தேவரீரால்
 சாரித்ரம் - நல்லொழுக்கமானது
 ரக்ஷிதம் - அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.
 ஸதாம் - புண்பாத்தமாகக் குக்கு

59

60

61

கிஷ்கிந்தா கானம் - முப்பத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

4351

மித்ரபாவேன - கிணேகிதத் தன்மையால்
 தாராவ லோகணம் - பிறர் மனைவியரைப் பார்த்தல்
 அச்சலம் - குறுமுகாது;
 தத் - ஆகையால்
 ஆகச்ச - உள்ளே வாரும்.

तारया चाभ्यनुज्ञातस्त्वरया ज्ञापि चोदितः ।

प्रविवेश महाबाहुरभ्यन्तर्मुखरिन्दम् ॥

தாரயா சாப்யநுஜாதஸ்த்வரயா ஜாபி சோதித: ।

ப்ரவிவேஸ மஹாபாஹுரப்யந்தர் முரிந்தம் ॥

மஹாபாஹு: - மகாபாகுவும்
 அரிந்தம் - ஜிதேந்திரியருமான அவர்
 தாரயா - தாரையால்
 அப்யநு ஜாத: - அழைக்கப்பட்டவராயும்
 த்வரயா அபி - கார்புத்தின் அவசரத்தால்
 சோதித: - தூண்டப்பட்டவராயும்
 அப்யந்தரம் - மாளிகைக்குள்
 ப்ரவிவேஸ - ப்ரவேசித்தார்.

ततः सुधीवमासीनं कश्चन परमासने ।

महार्हास्तरणोपेते ददर्शादित्यसंनिभम् ॥

தத: ஸுகீவமாஸிநம் காஞ்சனே பரமாஸனே ।

மஹார்ஹாஸ் தரணோ பேதே ததார்ஸாதித்ய ஸந்திபம் ॥

दिव्याभरणचित्राङ्गं दिव्यरूपं यशस्विनम् ।

दिव्यामाल्याम्बरधरं महोन्नविं दुर्जयम् ॥

திவ்யாபரண சித்ராங்கம் திவ்யரூபம் யஸஸ்வினம் ।

திவ்யமால்யாம்பர தரம் மஹேந்த்ரமிவ துர்ஜயம் ॥

दिव्याभरणात्म्याभिः प्रदत्तानिः समावृतम् ।

संरब्धतरस्ताक्षो बभूवान्तकसंनिभः ॥

திவ்யா பரண மால்யாபி: ப்ரததாபி: ஸமாஹ்ருதம் ।

ஸம்ரப்ததரஸ்தாக்ஷோ பபூவாந்தக ஸந்திப: ॥

தத: - அவ்விடத்தில்
 மஹேந்த்ரம் இவ - இத்திரணைப்போல்
 துர்ஜயம் - வெல்லுதற்கரிய
 யஸஸ்வினம் - புகழ்படைத்த
 ஸுகீவம் - ஸுகீவனை
 மஹார்ஹாஸ் - விளையுயர்ந்த விரிப்புகள் விரிக்கப்பெற்ற
 தரணோ பேதே

62

63

64

65

காஞ்சென	பொன்
பரமாயஸே	சிறந்த ஆசனத்தில்
ஆலீநம்	வீற்றிருக்கின்றவனாகவும்
திவ்யபரண	அழகிய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
சித்ராங்கம்	அங்கங்களையுடையவனாகவும்
ஆதித்ய ஸந்திபம்	சூரியனை நிகர்த்து
திவ்ய ரூபம்	ஒளிகொண்டு விளங்குகிறவனாகவும்
திவ்ய மால்யாம்	திவ்யமான மாலைகளையும் ஆடைகளையும்
பரதரம்	அணிந்தவனாகவும்
திவ்யாப்ரண மால்யாபி	அழகிய ஆபரணங்களையும் மாலைகளையும் பூண்ட
ப்ரமதூபி	ஸ்திரீகளால்
ஸம்வ்ருதம்	குழப்பப்பட்டவனாகவும்
ததர்ஸ	பார்த்தார்.
அந்தக் ஸந்திப:	எமனை நிகர்த்து
ஸம்ரபீத தர ரக்தாஷு:	முன்னிலைமதிகமாய் கோபங்கொண்டு
	சிவந்த கண்களுற்றவராய்
பபூவ	ஆனார்.

ॐ तु वीरः परिरम्य गाढं यशसनस्थो वरहेमवर्णः ।

ददशं सीमित्रिमदीनस्तवं विशालनेत्रः सुविशालनेत्रम् ॥

ருமாம் து வீர: பரிரமய காடம்

வராஸநஸ்தோ வரஹேமவர்ண:

ததஸ் ஸௌமித்ரி மதீன ஸத்வம்

விஸால நேத்ர: ஸ-விஸால நேத்ரம்

வரஹேம வர்ண: நல்வதங்க நிறமுடையவனும்

விஸால நேத்ர: அகன்ற கண்களையுடையவனுமான

வீர: சூரனான அவன்

ருமாம்

காடம்

பாரிரமய

வராஸநஸ்த: து சிறந்த ஆசனத்தில் இருக்கின்றவனாகவே

ஸ-விஸால நேத்ரம் அழகிய அகன்ற கண்களுற்றவரும்

அதீன ஸத்வம் சலிபாதினமைபுற்றவருமான

ஸௌமித்ரிம் லக்ஷ்மணரை

ததர்ஸ பார்த்தான்.

இதன்போலே ப்ரமத பரமாயஸே வால்மீகியே ஆதித்யவே
ததஸ்ஸந்தி ஸந்திபமாய் ஸம்வ்ருதமாய் கிஷ்கிந்த: ॥ ॥
ததஸ்ஸந்தம் வஸனம் தம த்ரஸஸ்திரிம்ஸ: ஸக: ॥

68

சதுஸ்திரிம்ஸ: ஸர்க: - 34

तमप्रतिहतं क्रुद्धं प्रविष्टं पुरुषर्षभम् ।

सुग्रीवो लक्ष्मणो हृद्वा बभूव व्यथितेन्द्रियः ॥

தமப்ரதிஹதம் க்ருத்தம் ப்ரவிஷ்டம் புருஷர்ஷபம் ।

ஸுகரீவோ லக்ஷ்மணம் த்ருஷ்ட்வா பபூவ வ்யதிதேந்த்ரிய: ॥ 1

ஸுகரீவ:

அப்ரதிஹதம் - ஒருவராலும் தடுக்கப்படாதவராய்

க்ருத்தம் - சினங்கொண்டவராய்

ப்ரவிஷ்டம் - உள்ளே வந்துசேர்ந்த

புருஷர்ஷபம் - புருஷோத்தமரான

தம் - அந்த

லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை

த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து;

வ்யதிதேந்த்ரிய: - ஐம்புலன்களும் கலங்கினவனாக

பபூவ - ஆனான்.

क्रुद्धं निःश्वसमानं तं प्रदीप्तमिव तेजसा ।

आतुर्यसनसंतप्तं हृद्वा दशरथात्मजम् ॥

க்ருத்தம் நிஸ்வஸ மானம் தம் ப்ரதீப்தமிவ தேஜஸா ।

ப்ராதூர்வயஸன ஸந்தப்தம் த்ருஷ்ட்வா தஸரதாத்மஜம் ॥ 2

उत्प्रात हरिश्रेष्ठो हिवा सीवर्णमासनम् ।

महान् महेंद्रस्य यथा स्वलंकृत इव ध्वजः॥

உத்பபாத ஹரிஸ்ரேஷ்டோ ஹித்வா ஸௌவர்ணமாஸனம் ।

மஹனமஹேந்த்ரஸ்ய யதா ஸ்வலங்க்ருத இவத்வஜ: ॥ 3

ஹரிஸ்ரேஷ்ட: - வானரோத்தமன் (ஸுகரீவன்)

தேஜஸா - தேககாந்தியால்

ப்ரதீப்தம் இவ - ஐவலித்துக் கொண்டிருக்கிறவரும்

ப்ராதூ: - தமையனது

வ்யஸன ஸந்தப்தம் - மனவேதனையால்தபித்துக்கொண்டிருக்கின்றவரும்

க்ருத்தம் - சினங்கொண்டு

நிஸ்வஸ மானம் - பெருமூச்செறிந்து கொண்டிருக்கிறவருமான

தஸரதாத்மஜம் - தசரதரின் திருக்குமாரரான

தம் - அவரை

த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து;

ஸௌவர்ணம் ஆஸனம் - பொன் ஆஸனத்தை

ஹித்வா - விட்டு,

மஹேந்த்ரஸ்ய	- இத்திரனுடைய
ஸ்வலங்கிருத:	- அலங்கரிக்கப்பட்ட
மஹான்	- மஹத்தான
த்வஜ:	- த்வஜம்
யதா	- எவ்வண்ணமோ
இவ	- அவ்வண்ணமே
உதப்பாத	- எழுந்து நின்றான்.

उत्पतन्तमनुत्पेयु रमाप्रभुतः स्त्रियः ।

सुग्रीव गगने पूर्ण चन्द्र तारागणा इव ॥

உத்பதந்த மநுரத்பேது ருமா ப்ரப்ருதய: ஸ்த்ரிய: ।
ஸுக்ரீவம் ககணே பூர்ணம் சந்த்ரம் தாராகணா இவ ॥

ருமா ப்ரப்ருதய:	- ருமை முதலிய
ஸ்த்ரிய:	- மனைவிமார்கள்
உத்பதந்தம்	- எழுந்திருந்து நிற்கும்
ஸுக்ரீவம்	- ஸுக்ரீவனை,
ககணே	- ஆகாசத்தில்
பூர்ணம் சந்த்ரம்	- பூர்ணசந்திரனை
தாராகணா:	- நக்சத்திரகணங்கள்
இவ	- போலவே
அநுத்பேது:	- குழந்து நின்றார்கள்.

सत्तनयनः श्रीमान् मदलील कृताञ्जलिः ।

बभूवामस्थितस्तत्र कल्पयुको महानिव ॥

ஸம் ரக்த நயன: ஸ்ரீமான் மதலோல க்ருதாஞ்ஜலி: ।
பபுவாமஸ்தி தஸ்த்ர கல்பயுகுக்ஷோ மஹானிவ ॥

ஸ்ரீமான்	- ஸ்ரீமானும்
மதலோல:	- குடியினால் உடல் தடுமாற
ஸம்ரக்த நயன:	- மிகச் சிவந்த கண்களுடையவனாய்
க்ருதாஞ்ஜலி:	- கைகூப்பிக்கொண்டு
மஹாந்	- பெரிய
கல்பயுகுக்ஷ: இவ	- கல்பகவிருஷும்போல்
தத்ர	- அப்பொழுது
அவஸ்தித: பபுவ	- காத்துக்கொண்டு நின்றான்.

स्माद्वितीय सुग्रीव नारीमध्यगत स्थितम् ।

अबविलुम्पणः कुक्षः सतार शशिन यथा ॥

ருமாத்விதீயம் ஸுக்ரீவம் நாரீமத்யகதம் ஸ்திதம் ।

அப்ரவீல்லக்ஷமண: க்ருதத: ஸதாரம் ஸஸிநம் யதா ॥

4

5

6

க்ருத்த:	- சினங்கொண்டிருந்த
லக்ஷமண:	- லக்ஷமணர்
ஸதாரம்	- நக்சத்திரங்களுடிகூடிய
ஸஸிநம்	- சந்திரனை
யதா	- போலவே
நாரீமத்யகதம்	- ஸ்த்ரீகளினிடையிலிருந்துகொண்டு
ருமாத்விதீயம்	- ருமையை பக்கலிலிருக்கப் பெற்றவனாய்.
ஸ்திதம்	- இருந்த
ஸுக்ரீவம்	- ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

सत्त्वाभिजनसपन्नः सानुकोशो जितेन्द्रियः ।

कृतज्ञः सत्यवादी च राजा लोके महीयते ॥

ஸத்வாபிஜன ஸம்பநந: ஸானுக்ரோஸோ ஜிதேந்த்ரிய: ।

க்ருதக்ஞ: ஸத்யவாதீ ச ராஜா லோகே மஹீயதே ॥

ஸத்வாபிஜன ஸம்பநந:	- நற்குணமும், நற்குலமும் பொருந்தியவனும்
ஸானுக்ரோஸ:	- அருளுடையவனும்
ஜிதேந்த்ரிய:	- புலன்களை வென்றவனும்
க்ருதக்ஞ:	- செய்நன்றி உள்ளவனும்
ஸத்யவாதீ ச	- உள்ளத்திலுள்ளதையே சொல்லுகிறவனுமான்
ராஜா	- மன்னன்
லோகே	- உலகில்
மஹீயதே	- கொண்டாடப்படுகிறான்.

यस्तु राजा स्थितो धर्म मित्राणामुपकारिणम् ।

मिथ्या प्रतिज्ञां कृत्वा को वृशंसतरस्ततः ॥

யஸ்து ராஜா ஸ்திதோ தர்ம மித்ராணாமுபகாரிணாம் ।

மித்யா ப்ரதிஞாம் க்ருதே கோ ந்ருஸம்ஸதஸ்தத: ॥

ய:	- எந்த
ராஜா	- ஓர் அரசன்
அதர்மே	- அதர்மத்தில்
ஸ்தித:	- துணிந்து
உபகாரிணம்	- பேருதவி புரிந்த
மித்ராணாம்	- மித்திரர்களுக்கு
ப்ரதிஞாம்	- அளித்த வாக்கை
மித்யா	- பொய்யாக
க்ருதே	- செய்கிறானோ
தத:	- அவனைக் காட்டிலும்
ந்ருஸம்ஸதர:	- அதிகக் கொடியன்
க:து	- யாவனுள்ள?

8

शतमश्वानूते हस्ति सहस्रं तु शवानूते ।

आत्मानं स्वजनं हस्तिं पुखः पुखायूते ॥

ஸதமஸ்வாந்ருதே ஹந்தி ஸஹஸ்ரம் ச கவாந்ருதே ।
ஆத்மானம் ஸ்வஜனம் ஹந்தி புருஷ: புருஷாந்ருதே ॥

புருஷ: - ஒரு மனிதன்
அஸ்வாந்ருதே - ஒரு குதிரைக்காகப் பெயர் சொல்லில்
ஸதம் - நூறு விஷயங்களை
ஹந்தி - கெடுத்துக் கொள்ளுகிறான்.
கவாந்ருதே - ஒரு பசுவிற்காகப் பெயர் சொல்லில்
ஸஹஸ்ரம் - ஆயிரம் விஷயங்களை
- அப்படியே கெடுத்துக் கொள்ளுகிறான்.
புருஷாந்ருதே - ஒரு மனிதனுக்காகப் பெயர் சொல்லில்
ஆத்மானம் - தன்னையும்
ஸ்வஜனம் - தனது இனவர்க்கத்தையும்
ஹந்தி - கெடுத்துவிடுகிறான்.

पूर्व कृतार्थो मित्राणां न तत् प्रतिकरोति यः ।

कृतघ्नः सर्वभूतानां स घयः पुत्रगणश्च ॥

பூர்வம் க்ருதார்தோ மித்ராணாம் ந தத் ப்ரதிகரோதி ய: ।

க்ருதக்ந: ஸர்வபூதாநாம் ஸ வத்ய: ப்லவகேஸ்வர ॥

ப்லவகேஸ்வர - வானர மன்னர்
ய: - எவனொருவன்
பூர்வம் - முதலில்
க்ருதார்த: - கார்யத்தை முடித்துக் கொண்டவனாய்
க்ருதக்ந: - செய்நன்றி கொன்றவனாய்
மித்ராணாம் - உதவிசெய்த மித்திரர்களுக்கு
தத் ப்ரதிகரோதி ந - அதற்கேற்ற கைமறா செய்யாதிருக்கின்றானோ,
ஸ: - அவன்
ஸர்வபூதாநாம் - சகல உயிருக்கும்
வத்ய: - கொல்லத்தக்கவன்.

गीतोऽयं ब्रह्मणा श्लोकः सर्वलोकनमस्कृतः ।

एषुवा कृतघ्नं कुर्वेन तं निबोध पुत्रगण ॥

கீதோ஽யம் ப்ரஹ்மணா ஸ்லோக: ஸர்வலோகநமஸ்க்ருத: ।

த்ருஷ்ட்வா க்ருதக்நம் க்ருதேந தம் நிபோத ப்லவங்கம் ॥

ப்லவங்கம் - வானரனே
க்ருதக்நம் - செய்நன்றி கொன்ற ஒருவனை
த்ருஷ்ட்வா - உத்தேசித்து,

9

10

11

விஷ்விந்தா காண்டம் - முப்பத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

4357

க்ருத்தேந - சினங்கொண்ட
ப்ரஹ்மணா - ப்ரம்மத்தேவனால்
அயம் - இருதப் பின்வரும்
ஸர்வலோகநமஸ்க்ருத: - எவ்வாறானவர்களாலும் ஆதரிக்கப்பட்ட
ஸ்லோக: - சுலோகமானது
கீத: - பாடப்பட்டது.
தம் - அதை
நிபோத - சொல்லுகிறேன் கேள்.

ब्रह्मणं च सुपात्रं च गोघ्नं भग्नवत् तथा ।

निष्कृतिर्विहिता सग्निः कृतघ्नं नास्ति निष्कृतिः ॥

ப்ரஹ்மக்நே ச ஸுபாட்ரே பக்நவ்ரதே ததா ।

நிஷ்க்ருதிர்விஹிதா ஸத்ரி: க்ருதக்நே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி: ॥

ஸத்ரி: - பெரியோர்களால்
ப்ரஹ்மக்நே ச - ப்ரஹ்மணைக் கொன்றவன் விஷயத்திலும்
ஸுபாட்ரே ச - கள்ளுண்டவன் விஷயத்திலும்,
சோட்ரே - திருடன் விஷயத்திலும்,
பக்நவ்ரதே - விரும்பத் தவறினவன் விஷயத்திலும்
நிஷ்க்ருதி: - ப்ரையச்சித்தம்
விஹிதா - விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
க்ருதக்நே - செய்நன்றி கொன்றவன் விஷயத்தில்
நிஷ்க்ருதி: ததா - ப்ரையச்சித்தம் என்பதே
அஸ்திந - கிடையாது.

अनायस्य कृतघ्नस्य मिथ्यावादी च वानर ।

पूर्व कृतार्थो रामस्य न तत् प्रतिकरोषि यत् ॥

அநாயஸ்த்வம் க்ருதக்நஸ்ச மித்யாவாதீ ச வானர ।

பூர்வம் க்ருதார்தோ ராமஸ்ய ந தத் ப்ரதி கரோஷி யத் ॥

வானர - வானரனே
த்வம் பூர்வம் - நீ, முதலில்
மித்யாவாதீ ச - பொய் சொல்லியே
க்ருதார்த: - கார்யத்தை முடித்துக் கொண்டவனாய்
க்ருதக்ந: - செய்நன்றி கொன்றவனாய்
ராமஸ்ய ச - ப்ரஹ்மருக்கே
தத் ப்ரதிகரோஷிந - அதற்கு வேண்டிய கைமறா செய்யாதிருக்கின்றனை.
யத் - ஆனபடியால்
அநார்ய: - மரியாதைக்குரியவனல்லன்.

ननु नाम कृतार्थेन त्वया रामस्य वानर ।

सीतायां मार्गणे यत्नः कर्तव्यः कुमनिष्कृता ॥

13

ந்ரு நாம க்ருதார்தேன த்வயா ராமஸ்ய வானர ।
ஸீதாயா மாங்கணே யத்த: கர்த்வய: க்ருதமிச்சதா ॥

14

வானர - வானரனே
க்ருதம் - பேருதவியை
இச்சதா - பிரார்த்தித்து
க்ருதார்தேன - வேண்டிய காரியம் கைகூடப் பெற்றவனான
த்வயா - உன்னால்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
ஸீதாயா: - ஸீதாதேவியை
மாங்கணே - தேடும் விஷயத்தில்
யத்த: - முயற்சியானது
ந கர்த்வய: ந்ரு நாம - செய்யப்படவில்லையே!

स त्वं ग्राम्येषु भोगेषु सत्तरे मिथ्याप्रतिश्रवः ।

न त्वां रामो विजानीते सर्वं मय्युकराविणम् ॥

ஸ த்வம் க்ராமயேஷு போகேஷு மித்தோ மித்யா ப்ரதிஸ்ரவ: ।

ந த்வாம் ராமோ விஜாந்தே ஸர்பம் மண்டுகராவிணம் ॥

15

ஸ: த்வம் - அந்த நீ
க்ராமயேஷு போகேஷு - சிற்றின்பங்களில்
ஸக்த: - மூழ்கிக் கிடக்கின்றவனாய்
மித்யா ப்ரதிஸ்ரவ: - பொய் பிரதிக்கை செய்கின்றவனாயினை
ராம: - ஸ்ரீராமர்
த்வாம் - உன்னை
மண்டுகராவிணம் - தவளைக்குரலுடைய
ஸர்பம் - சர்ப்பமாக
விஜாந்தே ந - கண்டு கொள்ளாதிருக்கின்றார்.

महाभागेन रामेण पापः कर्णवेदिना ।

हरीणां प्रापितो राज्यं त्वं दुरात्मा महात्मना ॥

மஹாபாகேந ராமேண பாப: கர்ணவேதிநா ।

ஹரீணாம் ப்ராபிதோ ராஜ்யம் த்வம் துராத்மா மஹாத்மநா ॥

16

துராத்மா - துஷ்டசிந்தையுள்ள
பாப: - பாபியாகிய
த்வம் - நீ
கர்ணவேதிநா - தன்னை அறிந்த
மஹாபாகேந - புண்யாத்மாவாகிய
மஹாத்மநா - நல்ல எண்ணங்கொண்ட
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஹரீணாம் - வானரர்களுடைய

விஷயிந்தா காண்டம் - மூப்பத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

4359

ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
ப்ராபித: - அடைவிக்கப்பெற்றாய்.

कृतं चेन्नाभिजानीषे रामस्याङ्कितकर्मणः ।

सद्यस्त्वं निशितर्षाणिहंतो द्रव्यसि वालिन्म् ॥

க்ருதம் சேந்நாபிஜாநீஷே ராமஸ்யாங்கிஷ்ட கர்மண: ।

ஸத்யஸ்த்வம் நிஸிதைர் பாணைஹம்தோ த்ரவ்யஸி வாலினம் ॥

17

த்வம் - நீ
க்ருதம் - அடைந்த பேருதவியை
அபிஜாநீஷே ந - நினைக்கவில்லை;
சேத் - என்றால்
அக்லிஷ்ட கர்மண: - எதையும் பிரயாசையின்றி முடிக்கவல்ல
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
நிஸிதை: பாணை: - கூரிய பாணங்களால்
ஸத்ய: - இப்பொழுதே
ஹத: - கொல்லப்பட்டவனாய்
வாலினம் - வாலியை
த்ரவ்யஸி - நேரில் காண்பாய்.

न च संकुचितः पन्था येन वाली हतो गतः ।

समये तिस्रं सुग्रीव मा वालिपथमन्वयाः ॥

ந ச ஸங்குசித: பந்தா யேன வாலிஹதோ கத: ।

ஸமயே திஷ்ட ஸுக்ரீவ மா வாலிபதமந்வகா: ॥

18

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ
யேன - எந்த வழியாய்
வாலீ - வாலி
ஹத: - கொல்லப்பட்ட
கத: - சென்றானோ,
பந்தா: - அந்த வழி
ச - இன்னும்
ஸங்குசித: ந - அடைப்பட்டும் போகவில்லை.
ஸமயே - சொன்னபடி நடப்பதில்
திஷ்ட - நிலையாய் நில்.
வாலிபதம் - வாலியின் வழியை
மா அந்வகா: - நீ பின்பற்றாதே.

न नूनमिवाकुवरस्य कार्ष्णक्युताखारान् पश्यसि वजसनिभान् ।

ततः सुखं नाम निवेवसे सुखी न रामकयं मनसायवेवसे ॥

ந நூ ந மிஷ்வாகு வரஸ்ய கார்டுக

ச்யுதாஞ் ஸரான் பஸ்யஸி வஜ்ர ஸந்திபான் ।

தத: ஸுகம் நாம நிஷேவஸே ஸுகீ

ந ராமகார்யம் மனஸாப்யவேஷஸே ॥

19

இஷ்வாகு வரஸ்ய - இஷ்வாகு வம்சத்தின் உத்தமருடைய
கார்முகாத் - கோதண்டத்தினின்று
ச்யுதான் - வெளிவரும்
ஸரான் - பாணங்களை
வஜ்ர ஸந்திபான் - வஜ்ராயுத்திற்கு நிகர்த்தவைகளாய்
பஸ்யஸி ந - நீஅறியாதிருக்கின்றனை.
நூநம் - இது நிண்ணம்.
தத: நாம - ஆகையால்தான்
ஸுகீ - மனக்கவலையில்லாதவனாய்
ஸுகம் - சிற்றின்பத்தில்
நிஷேவஸே - மூழ்கிக்கிடக்கின்றனை.
ராமகார்யம் - புத்திரமரது கார்யத்தை
மனஸா அபி - மனதாலும்
அவேஷஸே ந - கருதாதிருக்கின்றனை.

இத்யாஷ்டே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வாஸந்தியே ஆதிகாவ்யே
சத்யம்ஸுதி ஸஹஸ்கிகாபுரம் ஸம்ஹிதாபாய் மிஷ்விதா கணன்டே
ஸுகீவஸ்துதாம் நாம் சதஸ்த்திரிம்ஸ: ஸர்க: ॥

பஞ்சத்திரிம்ஸ: ஸர்க: - 35

तथा बुवाण सीमिति प्रदीप्तमिव तेजसा ।

अश्वविलक्षणं तारा ताराधिपनिमानना ॥

ததா ப்ருவாணம் ஸௌமித்திரம் ப்ரதீப்தமிவ தேஜஸா ।

அப்ரவில்லக்ஷமணம் தாரா தாராதிபநிபாநநா ॥

1

தாராதிப நிபாநநா - சந்திரன் போன்ற முகமுடைய
தாரா - தாரை
தேஜஸா - சினத்தால்
ப்ரதீப்தம் இவ - கொளுத்தி விட்டெடுகிறவர்போல்
ததா - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணம் - பேசுகிற
ஸௌமித்திரம் - சுமித்திரதேவியின் புதல்வனான
லக்ஷமணம் - லக்ஷமணரை பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

नैव लक्ष्मण वक्रव्यो नायं पश्यमर्हति ।

हरीणामीश्वरः शीतुं तव वक्त्राद्विशेषतः ॥

நைவம் லக்ஷமண வக்தவ்யோ நாயம் பருஷமர்ஹதி ।

ஹரிணா மிஸ்வர: ஸ்ரோதும் தவ வக்த்ராத்விஸேஷத: ॥

2

லக்ஷமண - லக்ஷமணரே!
ஹரிணாம் - வானரர்களுடைய
சுஸ்வர: - மன்னனான
அயம் - இவர்
ஏவம் - இப்படி
வக்தவ்ய: ந - பேசப்படத்தகாதவர்.
விஸேஷத: - எப்படியும்
தவ - தேவரீரது
வக்த்ராத் - வாலினின்று
பருஷம் - கொடிய சொல்லை
ஸ்ரோதும் - கேட்க
அர்ஹதி ந - அருகனாகார்.

निवाकृष्टः सुमीषो न शठो नापि दारुणः ।

निवाकृतकयो वीर न जिह्वं हरीश्वरः ॥

நைவா க்ருதகு: ஸுகீவோ ந ஸடோ நாபி தாருண: ।

நைவா ந்ருத கதோ வீர ந ஜிம்ஹஸ்ச ஹரிஸ்வர: ॥

3

வீர - சூரரே!
ஹரிஸ்வர: - சுபிமன்னான
ஸுகீவ: - ஸுகீவர்

அக்ருதஃ	- செய்நன்றி மறந்தவர் என்பது
ந ஏவ	- இல்லவே இல்லை.
ஸட:	- வஞ்சகனும்
ந	- அல்லர்.
தாருண: அபி	- கொடியவனும்
ந	- அல்லர்.
அந்ருத கத: ஏவ	- பொய் பேசுகிறவனும்
ந	- அல்லர்.
ஜிம்ஹ: ச	- தர்மநெறி வழுவி நடக்கிறவனும்
ந	- இல்லை.

उपकारं कृतं वीरो नाप्यय विस्मृतः कपिः ।

रामेण वीर सुग्रीवो यदन्यदुत्तरं रणे ॥

உபகாரம் க்ருதம் வீரோ நராயணம் விஸ்மருத: கபி: ।
ராமேண வீர ஸுக்ரீவோ யதன்யைய துஷ்கரம் ரணே ॥

வீர:	- சூரரே!
வீர:	- வீரமுள்ள
கபி:	- வானரரான்
அயம் ஸுக்ரீவ:	- இந்த ஸுக்ரீவர்
ராமேண	- ஸ்ரீராமரால்
ரணே	- போரில்
அன்யை: அபி	- மறந்தவர்களாலும்
துஷ்கரம்	- செய்ய முடியாததாகிய
உபகாரம்	- உபகாரம்
க்ருதம்	- செய்யப்பட்டது
யத்	- எதுவோ அதை
விஸ்மருத: ந	- மறந்துவிட்டவரல்லர்.

रामप्रसादात् कीर्तिं च कपिराज्यं च शङ्कतम् ।

प्राप्तवानिह सुग्रीवो रम्भां सा च परन्तप ॥

ராம ப்ரஸாதாத் கீர்திம் ச கபிராஜ்யம் ச ஸாஸ்வதம் ।	- சத்துருக்களைக் கதற அடிப்பவரே
ப்ரப்தவாநிஹ ஸுக்ரீவோ ருமாம் மாம் ச பரந்தப ।	- ஸ்ரீராமரது அனுக்கிரகத்தால்
பரந்தப	- ஸுக்ரீவர்
ராம ப்ரஸாதாத்	- கீர்த்தியையும்
ஸுக்ரீவ:	- சாகவதமான
கீர்திம் ச	- வானர ராஜ்யத்தைபும்
ஸாஸ்வதம்	- ருமையைபும்
கபிராஜ்யம்	- என்னையும்
ருமாம் ச	- இப்பொழுது
மாம் ச	- அடைந்தார்.
இஹ	
ப்ரப்தவாந்	

4

5

सुदुःखं शयितः पूर्वं प्राप्येदं सुखमृतमम् ।

प्राप्तकालं न जानीते विश्वामित्रो यथा मुनिः ॥

ஸுதுக்ஷம்ஸயித: ஸ்ரீவம் ப்ரப்யேதம் ஸுகமுத்தமம் ।

ப்ரப்த காலம் ந ஜாநீதே விஸ்வாமித்ரோ யதா முனி: ॥

ஸ்ரீவம்	- முன்னே
ஸுதுக்ஷஸயித:	- மிகவும் துக்கத்தில் மூழ்கிக்கிடந்த இவர்
இதம்	- இந்த
உத்தமம் ஸுகம்	- பெரும் பாக்கியத்தை
ப்ரப்ய	- அடைந்து,
விஸ்வாமித்ர:	- விஸ்வாமித்திர
முனி:	- முனிவர்
யதா	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ப்ரப்த காலம்	- எதெதை எப்பொழுது செய்யவேண்டும்
	- என்கிற காலத்தை
ஜாநீதே ந	- அறியாதிருக்கிறார்.

युतायां किल संसक्तो दश वर्षाणि लक्ष्मण ।

अहोऽमन्यत घर्षात्सा विश्वामित्रो महासुनिः ॥

க்ருதாச்யாம் கில ஸம்ஸக்தோ தஸ வர்ஷாணி லக்ஷ்மண ।

அஹோ! மன்யத தர்மாத்மா விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுனி: ॥

அஹோ! மன்யத	- லக்ஷ்மணரே
யுதாயாம் கில	- முனிவர்பெருமானும்
ஸம்ஸக்த:	- தர்மாத்மாவுமான
தஸ வர்ஷாணி	- விஸ்வாமித்திரே
சன்ஸக்த:	- கிருதாசியெனும் அப்ஸரஸ்தீரீனிடத்தில்
தஸ வர்ஷாணி	- மோகங்கொண்டு
அஹ!	- பத்து வர்ஷங்களான
அமன்யத	- ஒரு தினமாக
	- என்னினார்.

स हि प्राप्तं न जानीते कालं कालविदा वरः ।

विश्वामित्रो महातेजः किं पुनर्यः पूयजनः ॥

ஸ ஹி ப்ரப்தம் ந ஜாநீதே காலம் காலவிதாம் வர: ।

விஸ்வாமித்ரோ மஹாதேஜா: கிம் புனரய: ப்ருதக்ஜன: ॥

காலவிதாம் வர:	- பரமாத்மாவை உள்ளபடி அறிந்தவருள்
	- உத்தமரும்
மஹாதேஜா:	- அளவுகடந்த ஆண்மை படைக்கப் பெற்றவரும்
ய:	- எவரோ,
ஸ:	- அந்த
விஸ்வாமித்ர:	- விஸ்வாமித்திரரே

6

7

8

ப்ராப்தம்	- எதெதை எப்பொழுது செய்வேண்டியதாகிய
காலம்	- சரியான காலத்தை
ஜாந்தேந	- அறியவில்லை.
ப்ருதக்ஜ்ஞன:	- பாமரஜ்ஞனம்
கிம் புன:	- எங்ஙனமறிய முடியும்?

देहधर्मं गतस्यास्य परिश्रान्तस्य लक्ष्मण ।

अवितृप्तस्य कामेषु कामं क्षन्तुमिहाहंसि ॥

தேஹதர்மம் கதஸ்யாஸ்ய பரிஸ்ராந்தஸ்ய லக்ஷ்மண ।

அவித்ருப்தஸ்ய காமேஷு காமம் க்ஷந்துமிறாஹஸி ॥

லக்ஷ்மணா	- லக்ஷ்மணா
தேஹ தர்மம்	- ஆகாரம் நித்திரையாகிய உடலியற்கையை
கதஸ்ய	- விசேஷமாய் கொண்டாடுகிறவனாய்
காமேஷு	- சிற்றின்பங்களில்
பரிஸ்ராந்தஸ்ய	- முழுது
அவித்ருப்தஸ்ய	- தெவிட்டல் அடையாத
அஸ்ய	- இவருடைய
காமம்	- மோகத்தை
இஹ	- இப்பொழுது
க்ஷந்தும் அஹஸி	- க்ஷமித்தருள்வீராக்க.

न च रोषवशां तात गन्तुमर्हसि लक्ष्मण ।

निधयार्थमविज्ञाय सहसा प्राकृतो यथा ॥

ந ச ரோஷவசம் தாத க்ஷந்தும்ஹஸி லக்ஷ்மண ।

நிஸ்யார்த்தமவிஞாய ஸஹஸா ப்ராக்ருதோ யதா ॥

தாத	- மகா பூத்யராகிய
லக்ஷ்மண	- லக்ஷ்மணா
ப்ராக்ருத:	- ஒரு பாமர மனிதன்
யதா	- போல
நிஸ்யார்த்தம்	- ஆகவேண்டிய காரியத்தின் முடிவை
அவிஞாய	- கவனியாது,
ஸஹஸா ச	- முன்பின் ஆலோசியாமலும்
ரோஷவசம் க்ஷந்தம்	- கோபத்திற்கு வசப்பட்டவனாய் ஆவதற்கு
அஹஸிந	- தேவரீர் இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

सत्त्वयुक्तं हि पुरुषस्त्वदिष्टाः पुरुषस्य ।

अविमृश्य न रोषस्य सहसा यान्ति वश्यताम् ॥

ஸத்த்வயுக்தா ஹி புருஷஸ்த்வத்தவிதா: புருஷர்ஷப ।

அவிமருஸ்ய ந ரோஷஸ்ய ஸஹஸா யாந்தி வஸ்யதாம் ॥

புருஷர்ஷப:	- புருஷோத்தம!
த்வித்விதா:	- தேவரீர் போன்ற

9

10

11

ஸத்த்வ யுக்தர்:	- நற்குணங்களையப்பெற்ற
புருஷா:	- புருஷர்கள்
அவிமருஸ்ய	- விசாரித்தறியாது,
ஸஹஸா	- ஆலோசிக்காமல் அவசரமாய்
ரோஷஸ்ய	- சினத்திற்கு
வஸ்யதாம்	- ஈடுபட்டு கிடத்தலை
யாந்தி ந ஹி	- அடைய மாட்டார்கள்ஹேரோ.

प्रसादये त्वा धर्मज्ञ सुधीर्यं समाहिता ॥

ப்ரஸாதயே த்வாம் தர்மஞ ஸுக்ரீவார்தே ஸமாஹிதா ॥

தர்மஞ	- தர்மநிந்தவரே
ஸுக்ரீவார்தே	- ஸுக்ரீவர் விஷயத்தில்
ஸமாஹிதா	- பக்திகொண்ட நான்
த்வாம்	- தேவரீரை
ப்ரஸாதயே	- அருள்புரிய பிரார்த்திக்கின்றேன்.

महान् रोषसमुत्पन्नः संरम्भस्यज्यतामयम् ॥

மஹாந் ரோஷஸமுத்பந்ந: ஸம்ரம்பஸ்த்யஜ்யதாமயம் ॥

அயம்	- இந்த
மஹந்	- அளவுகடந்த
ரோஷஸமுத்பந்ந:	- சினத்தால் விளைந்த
ஸம்ரம்ப:	- துடிப்பு
த்யஜ்யதாம்	- விடப்பட்டும்.

कसौ भी कपिराज्यं च घनघान्यवसूनि च ।

சாஸியார்ய் சுசிரவஸ்யஜேவிதி மதிம்ன ॥

ருமாம் மாம் கபிராஜ்யம் ச தனதாஸ்ய வஸூநி ச ।

ஈமப்ரியார்தம் ஸுக்ரீவஸ்த்யஜேதிதி மதிர்மம் ॥

ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவர்
ராமப்ரியார்தம்	- ராமருடைய மனங்கோணாது நடப்பதற்காக
தனதாஸ்ய வஸூநி ச	- தனங்களையும், தாஸ்யங்களையும்,
	- செல்வங்களையும்
கபிராஜ்யம்	- வானர ராஜ்யத்தையும்
மாம்	- என்னையும்
ருமாம் ச	- ருமையையும்,
த்யஜேத்	- துறந்துவிடுவார்;
இதி	- என்பது
மம்	- எனக்கு
மதி:	- தெரிந்த விஷயம்.

समान्यति सुधीवः सीतया सह राघवम् ।

சாஸாஹிமீவ ரோஹித்யா நிஹ்வா ராஹ் ரஹி ॥

12

13

14

ஸமாநேஷ்யதி ஸுக்ரீவ: ஸத்யா ஸஹ ராகவம் ।
ஸஸாங்கமிவ ரோஹிண்யா திஹத்வா ராவணம் ரணே ॥

15

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்
ரணே - போரில்
ராவணம் - ராவண்ணன்
திஹத்வா - கொன்று
ரோஹிண்யா - ரோகிணியுடன்
ஸஸாங்கம் - சந்திரனை
இவ - போல
ஸத்யா ஸஹ - சைத்யோடுகட்
ராகவம் - ப்ரிராமரை
ஸமாநேஷ்யதி - சேர்த்துவைப்பார்.

शतकोटिसहस्राणि लक्ष्यां किल त्ससाम् ।

अयुतानि च वदन्तिशतसहस्राणि शतानि च ॥

ஸதகோடி ஸஹஸ்ராணி லக்ஷாயாம் கில ரக்ஷஸாம் ।
அயுதாநி ச வட் திரிம்ஸத் ஸஹஸ்ராணி ஸதாநி ச ॥

16

லக்ஷாயாம் - இலங்கையில்
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களின்
ஸதகோடி ஸஹஸ்ராணி - கோடி நூறாயிரவரும்
ஷட் திரிம்ஸத் - முப்பத்தியாறு
அயுதாநி ச - பதினாயிரவரும்
ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரக்கணக்காகவும்
ஸதாநி ச - நூற்றுக்கணக்காகவும்
கில - இருக்கிறார்களெனக் கேள்வி.

अहत्वा तीक्ष्णं दुर्धर्मानं राक्षसान् कामरूपिणः ।

न शक्यो रावणो हन्तुं येन सा शक्तिर्युता ॥

அஹத்வா தாம்ப்ச தூர்தர்ஷான் ராக்ஷஸான் காம ரூபிண: ।
ந ஸக்யோ ராவணோ ஹந்தும் யேன ஸா மைதிஸ்த்ருதா ॥

17

தூர்தர்ஷான் - வெல்லுதற்கரியவரும்
காமரூபிண: - வேண்டிய உருவமெடுக்க வல்லவருமான
தான் - அந்த
ராக்ஷஸான் ச - அரக்கர்களெல்லோரையும்
அஹத்வா - கொல்லாமல்,
ஸா - அந்த
மைதிஸ்த்ருதா - ஜானகிதேவியார்
யேன - எவனால்
ஹ்ருதா - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டானோ,
ராவண: - அந்த ராவணன்
ஹந்தும் - கொல்லப்பட்ட
ஸக்ய: ந - முடியாதவன்.

तै न शक्यो रणे हन्तुमसहायेन लक्ष्मण ।

रावणः क्रूरकर्मा च सुग्रीवेण विशेवतः ॥

தே ந ஸக்யா ரணே ஹந்தும்ஸஹாயேன லக்ஷ்மண: ।
ராவண: க்ரூரகர்மா ச ஸுக்ரீவேண விசேவத: ॥

18

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணர்
ரணே - போரில்
அஸஹாயேன - உதவிபெறாத
ஸுக்ரீவேண ச - ஸுக்ரீவரொருவரால் மட்டும்
தே - அவர்களும்,
விசேவத: - முக்கியமாய்
க்ரூரகர்மா - கொடிய செயலுற்ற
ராவண: ச - ராவணனும்
ஹந்தும் - கொல்லப்பட்ட
ஸக்யா ந - முடியாதவர்கள்.

एवमाख्यातवान् वाकी स ह्यभिज्ञो हृषीकेशः ।

आयमस्तु न मे व्यक्तः अवतत्समादृश्विम्यहम् ॥

ஏவமாக்யாதவான் வாகி ஸ ஹ்யபிஞ்ஞோ ஹ்ரிஸ்வர: ।
ஆகமஸ்து ந மெ வ்யக்த: ஸர்வாத் தஸ்மாத் ப்ரவீம்யஹம் ॥

19

வாவி - வாலி
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ஆக்யாதவான் - சொல்லியிருக்கிறார்,
ஹ்ரிஸ்வர: - வானர மன்னனான
ஸ: ஹி - அவரோ
அபிஞ: - இவ்விஷயங்களைப்பெல்லாம் நன்கறிந்தவர்.
மெ - எனக்கு
வ்யக்த: - தெரிந்ததாகிய
ஆகம் - விஷயம்
ந - இல்லை.
தஸ்மாத் - அவரிடமிருந்து
ஸர்வாத் - தேனவியாலேயே
அஹம் - நான்
ப்ரவீமி - இப்பொழுது சொல்லுகிறேன்.

त्यसहायिनिमित्तं वै विषिता हविष्यवाः ।

आनेतुं वानरान् युद्धे सुबहून् हविष्यवान् ॥

த்வத்ஸஹாய நிமித்தம் வை ப்ரேஷிதா ஹ்ரிபுக்ஷவா: ।
ஆநேதும் வானரான் யுத்தே ஸபஹூன் ஹ்ரிபூதபான் ॥

20

யுத் தே - போரில்
த்வத் ஸஹாய - உமக்கு உதவி செய்வதற்காகவே
நிமித்தம் வை

ஸுபஹுதன்	- அனேக
வாநரன்	- வானரர்களையும்
ஹரிபூதபான்	- வான சேனாபதிகளையும்
ஆநேதம்	- அஸ்மத்துவர
ஹரிபூதகவா:	- வானரோத்தமர்கள்
ப்ரேஷிதா:	- அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

தாங் ப்ரதீக்ஷமாஸ்ய விநாந்நு சுமஹலாந !

राघवस्यार्थसिद्धयर्थं न निर्याति ह्रीश्वरः ॥

தாம்ஸ் ப்ரதீக்ஷமாஸ்யம் விக்கிரந்தான் ஸுமஹாபலான் !
ராகவஸ்யார்தஸித்தயர்த்தம் ந நிர்யாதி ஹரிஸ்வர: ॥

ராகவஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
அந்த் லித்தயர்த்தம்	- காய்சித்திக்காக
விக்கிரந்தான்	- விக்ரமசாலிகளும்
ஸுமஹாபலான்	- மிக பலசாலிகளுமான
தான்ச	- அவர்களையே
ப்ரதீக்ஷமாண:	- எதிர்பார்ப்பவராய்
அயம்	- இந்த
ஹரிஸ்வர:	- வானரமன்னர்
நிர்யாதி ந	- வெளிக்கிளம்பாதிருக்கின்றார்.

कृतात्र संस्था सीमित्रे सुमीवेण यथा पुरा ।

अद्य तेषानरैः सर्वरागन्तव्यं महाबलैः ॥

க்ருதாத்ர ஸம்ஸ்தா ஸௌமித்ரே ஸுக்ரீவேண யதாபுரா ।
அத்ய தைர்வாநரை: ஸர்வராகந்தவ்யம் மஹாபலை: ॥

ஸௌமித்ரே	- லக்ஷ்மணரீ
ஸுக்ரீவேண	- ஸுக்ரீவரால்
புரா	- முன்னமேயே
அத்ர	- இவ்விஷயத்தில்
க்ருதா	- செய்யப்பட்ட
ஸம்ஸ்தா யதா	- உத்தரவுப்படி
மஹாபலை:	- மகா பவிஷ்டர்களான
தை: வாநரை:	- அந்த வானரர்கள்
ஸர்வை:	- எல்லோராலும்
அத்ய	- இப்பொழுது
ஆகந்தவ்யம்	- வந்தடையப்பட்ட வேண்டும்.

अथकोटिसहस्राणि गोलाङ्गुलशतानि च ।

अथ त्वामुपयास्यन्ति जहि कोपमरिन्दम ॥

21

22

ருஷ்கோடி ஸஹஸ்ராணி கோலாங்குல ஸதாதிச ।
அத்ய த்வாமுபயாஸ்யந்தி ஜஹி கோபமரிந்தம் ॥

23

கோடியோநே காஸ்து காருத்ஸ்த கபீநாம் தீப்ததேஜஸாம் ॥

அரிந்தம்	- சக்ருஸம்ஹாரகரண
காருத்ஸ்த	- கைம்மணர்
ருஷ்கோடி ஸஹஸ்ராணி	- ஆயிரங்கோடி கரடிகளும்
கோலாங்குலஸதாதி	- நூற்றுக்கணக்கான முசுக்களும்
தீப்த தேஜஸாம்	- மிக்க பலமுள்ள
கபீநாம்	- வானரர்களின்
அநேக	- அனேக
கோப்ய: ச	- கோபுகளும்
அத்ய துவாம்	- இப்பொழுதே உம்மை
உபயாஸ்யந்தி	- வந்தடைவார்கள்.
கோபம்	- சினத்தை
ஜஹி	- தவிர்ப்பாயாக.

तव हि मुखमिदं निरीक्ष्य कोपात् वतजनिमे नयने निरीक्षमाणः ।

हरिवरवनिता न यान्ति शान्तिं प्रथममयस्य हि शक्तिः सः सर्वाः ॥

தவ ஹி முகமிதம் நிரீக்ஷ்ய கோபாத்

ஹைஹிபே நயனே நிரீக்ஷமாணா: ।

ஹரிவரவநிதா ந யாந்தி ஸாந்திம்

ப்ரதம பயஸ்ய ஹி ஸங்கிதா: ஸம் ஸர்வா: ॥

24

தவ	- தேவரீரது
இதம்	- இந்த
முகம் நிரீக்ஷ்ய	- முகத்தைப் பார்த்து,
கோபாத்	- கோபத்தால்
நயனே	- கண்களிரண்டையும்
ஹைஹிபே	- ரத்தத்தை போலிருக்கின்றவைகளாய்
நிரீக்ஷமாணா:	- கவனிக்கும்
ஹரிவரவநிதா:	- வானர உத்தமஸ்தீர்கள்
ஸர்வா: ஹி	- எல்லோருமே
ஸங்கிதா ஸம்	- உள்ளம் கலங்கியவர்களாய்
ப்ரதம பயஸ்ய	- முதலில் கொண்ட பயத்திற்கு
ஸாந்திம்	- தணிவை
யாந்தி ந ஹி	- அடையாமலேயிருக்கிறார்கள்.

நித்யங்கே பூமித் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாண்டே
ஷ்ரீராமாயணே ஸம்ஹிதாயாம் விட்கிந்தா காண்டே
தாந ஸம்ஸ்தாயம் நம பஞ்சத்திம்ஸ: ஸங்க: ॥

ஷுட்தரிம்ஸ: ஸர்க: - 36

इत्युक्तस्तस्या वाक्यं प्रसिद्धिर्धर्मसहितम् ।

मृदुस्वभावः सीमित्रिः प्रतिजग्राह वदन् ॥

இத்யுக்த தஸ்தாரயா வாக்க்யம் ப்ரஸ்ரிதம் தர்மஸம்ஹிதம் ।

ம்ருதுஸ்வ பாவ: ஸௌமித்ரி: ப்ரதி ஜக்ராஹ தத்வச: ॥

தாரயா

- தாரையால்

தர்மஸம்ஹிதம்

- தர்மத்திற்கு ஒத்திருக்கிறதும்

ப்ரஸ்ரிதம்

- வணக்கத்துடன் இருக்கிறதுமான

வாக்க்யம்

- சொல்லை

இதி

- மேற்கண்டவாறு

உக்த:

- சொல்லப்பட்டதற்கு செவிசாற்றியவரும்

ம்ருதுஸ்வ பாவ:

- தண்ணளியே பிறவி குணமாயுடையவருமான

ஸௌமித்ரி:

- லக்ஷுமணர்

தத் வச:

- அச்சொல்லை

ப்ரதி ஜக்ராஹ

- அங்கீகரித்தார்.

तस्मिन् प्रतिगृहीते तु वाक्ये हरिगणेश्वरः ।

लक्षणात् सुमहत्वात् वसन् किम्विवात्यजत् ॥

தஸ்மின் ப்ரதிக்ருஹிதே து வாக்க்யே ஹரி கணேஸ்வர: ।

லக்ஷணாத் ஸுமஹத் த்ரஸம் வஸந்தம் க்வின்னமிவாத்யஜத் ॥

தஸ்மின்

- அந்த

வாக்க்யே

- சொல்

ப்ரதிக்ருஹிதே து

- அங்கீகரிக்கப்பட்டவும்

ஹரி கணேஸ்வர:

- ஹரிகணமன்னனான அவன்

லக்ஷுமணாத்

- லக்ஷுமணரித்தினின்று

ஸுமஹத்

- அளவுகடந்த

த்ரஸம்

- மனக்கலவரத்தை,

க்வின்னம்

- ஈரமாயுள்ள

வஸந்தம்

- வஸ்திரத்தை

இவ

- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

அத்யஜத்

- நீக்கிவிட்டான்.

ततः कण्ठगतं मातृ चित्रं बहुश्रुणु महत् ।

विच्छेद विमदक्षासीत् सुग्रीवो वानरेश्वरः ॥

தத: கண்டகதம் மால்யம் சித்ரம் பஹுசுணம் மஹத் ।

சிச்சேத விமதஸ்சாஸீத் ஸுக்ரீவோ வானரேஸ்வர: ॥

1

2

3

தத:

- அப்பொழுது

வானரேஸ்வர:

- வானர மன்னனான

ஸுக்ரீவ:

- ஸுக்ரீவன்

கண்டகதம்

- கழுத்திலணிந்திருந்ததும்

மஹத்

- மிக

சித்ரம்

- அழகுவாய்ந்ததும்

பஹுசுணம்

- பலவிதமாய் காமவேட்கையை மிகுவிக்கும்

மால்யம்

- மாலையை

சிச்சேத

- கழற்றிவிட்டான்.

ச

- உடனே

விமத:

- மயக்கத்தெளிந்தவனாய்

ஆஸீத்

- ஆனான்.

स लक्ष्मणं भीमबलं सर्वानरसप्ततमः ।

अबवीत् प्रसिद्धि वाक्यं सुग्रीवः संप्रह्वयन् ॥

ஸ லக்ஷ்மணம் பீமபலம் ஸர்வ வானர ஸத்தம்: ।

அப்ரவீத் ப்ரஸ்ரிதம் வாக்க்யம் ஸுக்ரீவ: ஸம்ப்ரஹர்ஷ்யன் ॥

ஸர்வ வானர ஸத்தம்:- எல்லா வானரர்களிலுத்தமனான

ஸ:

- அந்த

ஸுக்ரீவ:

- ஸுக்ரீவன்

பீமபலம்

- பீமபலமான ஆற்றலுடைய

லக்ஷ்மணம்

- லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து

ஸம்ப்ரஹர்ஷ்யன்

- உள்ளம் குளிர்ச் செய்கின்றவனாய்

ப்ரஸ்ரிதம்

- வணக்கத்துடன் கூடிய

வாக்க்யம்

- சொல்லை

அப்ரவீத்

- பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

प्रणय शीघ्र कीर्तिश्च कपिराज्यं च शश्वतम् ।

रामप्रसादात् सीमित्रे पुनः श्रावयति मया ॥

ப்ரநஷ்டா பூர்ஸ்ச கீர்திஸ்ச கபிராஜ்யம் ச ஸாஸ்வதம் ।

ராம ப்ரஸாதாத் ஸௌமித்ரே புன: ப்ராப்தமிதம் மயா ॥

ஸௌமித்ரே

- லக்ஷுமணர்

ப்ரநஷ்டா

- கை நழுவி

பூர்: ச

- ராஜ்யலக்ஷ்மியும்,

கீர்தி: ச

- கீர்த்தியும்

கபிராஜ்யம்

- வானர ராஜ்யம்

ஸாஸ்வதம்

- முழுவதும்,

இதம் ச

- ஆகிய இது எல்லாமும்

புன:

- மறுபடியும்

மயா

- என்னால்

4

5

ராம ப்ரஸாதாத் - ஸ்ரீராமரது பிரஸாதத்தால்
ப்ராப்தம் - அடையப்பட்டது.

க: सकृत्स्य देवस्य खयातस्य स्वेन कर्मणा ।
तादृशं विक्रमं वीर प्रतिकर्तुमस्मिन् ॥

க: ஸக்ருத்ஸ்ய தேவஸ்ய க்யாதஸ்ய ஸ்வேன கர்மணா ।
தாத்ருஸம் விக்ரமம் வீர ப்ரதிகர்துமரிந்தம் ॥

அரிந்தம் - சக்ருசம்ஹாரகர்ரண
வீர - குரரே
ஸ்வேன - தனது
கர்மணா - தொழிலால்
க்யாதஸ்ய - புகழ் படைத்த
தஸ்ய - அந்த
தேவஸ்ய - தேவருக்கு
தாத்ருஸம் - அவர் செய்யத்தக்கேற்றதான
விக்ரமம் - பராக்கிரமத்தை
ப்ரதிகர்தும் - கைமாறாய் செய்ய
க: - எவன்
ஸக்த: - வல்லவன்?

सीता प्राप्स्यति धर्मात्मा वधिष्यति च रावणम् ।

सहायमात्रेण मया राघवः स्वेन तेजसा ॥

ஸீதாம் ப்ராப்ச்யதி தர்மாத்மா வதிஷ்யதி ச ராவணம் ।
ஸஹாய மாத்ரேண மயா ராகவ: ஸ்வேந தேஜஸா ॥

தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவான
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
ஸ்வேந - தனது
தேஜஸா - பராக்கிரமத்தாலேயும்
ஸஹாய மாத்ரேண - அற்ப பிரஜையுனமாகிய துணையாகிய
மயா - என்னோடும்
ராவணம் - ராவணனை
வதிஷ்யதி - கொல்லப்போகிறார்.
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியையும்
ப்ராப்ச்யதி - அடையப் போகிறார்.

सहायकृत्यं किं तस्य येन सप्त महाद्रुमः ।

शैलश्च वसुधा चैव बाणेनैकेन दारिताः ॥

ஸஹாயக்ருத்யம் கிம் தஸ்ய யேந ஸப்த மஹாத்ரும: ।
ஸைஸல்ர்ச வஸுதா சைவ பாணேநைதேந தாரிதா: ॥

விஷ்விந்தா காண்டம் - முப்பத்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

யேந - எவரொருவரால்
ஏகேந - ஒரு
பாணேந - பாணத்தால்
ஸப்த - ஏழு
மஹாத்ரும: - பெரும் மரங்களும்
ஸைஸ: - பர்வதமும்
வஸுதா - ஏவ - பூமியும்
தாரிதா: - பிளக்கப்பட்டனவோ,
தஸ்ய - அவருக்கு
ஸஹாய க்ருத்யம் - துணையாய் வந்த ஒருவனாலாகவேண்டிய காரியம்
கிம் - என்ன?

धनुर्विस्फारयाणस्य यस्य द्वाभ्येन लघुमण ।

सशिला कम्पिता धूमिः सहायसस्य किं नु वै ॥

தநுர்விஸ்பாரயாணஸ்ய யஸ்ய ஸப்தேந லக்ஷமண ।
ஸ ஸைஸா கம்பிதா பூமி: ஸஹாயஸ்தஸ்ய கிம் நுவை ॥

லக்ஷமண - லக்ஷமணரே
தநு: - தநுசை
விஸ்பாரயாணஸ்ய - நானேற்றுநிற
யஸ்ய - எவருடைய
ஸப்தேந - சப்தத்தால்
ஸ ஸைஸா - பர்வதங்களுள்ளிட்ட
பூமி: - பூமி
கம்பிதா - குலங்குகிறதோ,
தஸ்ய - அவருக்கு
ஸஹாய: - துணைவர்களால்
கிம் நுவை - ஆவதென்ன?

अनुयात्रा नरेन्द्रस्य करिष्येऽहं नररथम् ।

यद्यतो रावणं हन्तुं वैरिणं सपुत्रःसरम् ॥

அநுயாத்ராம் நரேந்த்ரஸ்ய கரிஷ்யேஹம் நரர்ஷப ।
கச்சதோ ராவணம் ஹந்தும் வைரிணம் ஸபு: ஸரம் ॥

நரர்ஷப - புருஷோத்தமர்
வைரிணம் - வைரியாகிய
ராவணம் - ராவணனை
ஸபு: ஸரம் - பரிவாரங்களுள்பட
ஹந்தும் - கொல்வதற்கு
கச்சத: - எழுந்தருளிச் செல்லும்
நரேந்த்ரஸ்ய - புருஷோத்தமரை

அஹம் - நான்
அநுயாத்ராம் கரிஷ்யே - பின்தொடர்ந்து செல்வேன்.

यदि किञ्चित्कान्तं विश्वासात्प्रणयेन वा ।

श्रेयस्य श्रुमित्यर्थं मे न कश्चिन्नापराध्यति ॥

யதி கிஞ்சிததிக்ரந்தம் விஸ்வாஸாத் ப்ரணயேன வா ।
ப்ரேஷ்யஸ்ய ஷ்ருமிதவ்யம் மே ந கஸ்சின் நாபராத்யதி ॥

11

ப்ரேஷ்யஸ்ய - தாசனான
மே - என்னுடைய
விஸ்வாஸாத் - கோபங்கொள்ளாரனும் நம்பிக்கையாலும்
ப்ரணயேன - அன்யோன்ய சினேகபாவத்தாலும்
கிஞ்சித் - ஏதனுமொரு சிறு
அதிக்ரந்தம் - ஆணை மீறிய செய்கை
யதி வா - உண்டெனில் அது
ஷ்ருமிதவ்யம் - மன்னிக்கத்தக்கது.
கஸ்சித் - ஒருவன்
ந் அபராத்யதி - சிறுபிழையும் புரியாமலிரான்.

इति तस्य बुवाणस्य सुमिवस्य सहात्मनः ।

अमवल्लसमणः प्रीतः प्रेम्णा चैनमुवाच ह ॥

இதி தஸ்ய ப்ருவாணஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।
அபவல்லசக்மண: ப்ரீத: ப்ரேம்ணா சைநமுவாச ஹ ॥

12

தஸ்ய - அந்த
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவன்
இதி - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணஸ்ய - சொன்னபொழுது
லசக்மண: - லக்ஷணர்
ப்ரீத: - மனச்சந்துஷ்டி கொண்டவராக
அபவத் - ஆனார்;
ஹ - காண்!
ப்ரேம்ணா ச - பிரியத்தோடேயே
ஏவம் - பின்வருமாறு
உவாச - பதிலுரைத்தார்.

सर्वथा हि मम धाता सनाथो यानरेचर ।

त्वया नाथेन सुमीव प्रसितेन विज्ञेयतः ॥

ஸர்வதா ஹி மம ப்ராதா ஸநாதோ வானரேஸ்ரவர ।
த்வயா நாதேந ஸுக்ரீவ ப்ரஸ்ரீதேந விபேஷத: ॥

13

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - முப்பத்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

4375

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ!
வானரேஸ்ரவர - வானரமன்னர்
மம - எனது
ப்ராதா - தமயனார்,
நாதேந - துணைவரும்,
விபேஷத: - விசேஷமாய்,
ப்ரஸ்ரீதேந - அடங்கி நடக்கிறவருமான
த்வயா - உம்மால்
ஸர்வதா - எல்லாவிதத்திலும்
ஸநாத: ஹி - வேண்டிய துணையுற்றவரே.
यस्ते प्रभावः सुमीव यच्च ते शीचमार्जवम् ।

अहस्त्वं कपिराज्यस्य श्रियं भोक्त्वमुत्तमाम् ॥

யஸ்தே ப்ரபாவ: ஸுக்ரீவ யச்ச தே ஸௌசமார்ஜவம் ।
அஹஸ்த்வம் கபிராஜ்யஸ்ய ஸ்ரீயம் போக்துமறுத்தமாம் ॥

14

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ!
தே - உனக்கு
ய: - எப்படிப்பட்டதான
ப்ரபாவ: - ஆற்றலுள்ளதோ,
தே - உனக்கு
யத: - எப்படிப்பட்டதான
பௌசம் - பெயர்ன்மையும்,
ஆர்ஜவம் ச - பணிவும் உள்ளதோ,
த்வம் - அந்த நீ
கபிராஜ்யஸ்ய - வானர ராஜ்யத்தினுடைய
அறுத்தமாம் - சிறந்த
ஸ்ரீயம் - நிருவை
போக்தும் அஹ: - அடையத்தக்கவனே.

सहायेन च सुमीव त्वया रामः प्रतापवान् ।

यद्यिष्यति रणे शत्रून्चिरात्रात्र संशयः ॥

ஸஹாயேன ச ஸுக்ரீவ த்வயா ராம: ப்ரதாபவான் ।
யத்யிஷ்யதி ரணே ஸத்ருன் அசிராந்தாத்ர ஸம்ஸய: ॥

15

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ!
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸஹாயேன - துணையாகிற
த்வயா ச - உன்னாலேயே
ப்ரதாபவான் - மேன்மைபெற்று விளங்குகின்றார்.
ஸத்ருன் - சத்ருக்களை
அசிராத் - சீக்கிரமே
ரணே - போரில்

வதிய்யதி - அழிப்பார்.
அந்ர - இதில்
ஸம்ஸய: ந - ஐயமில்லை.
தர்மஸ்ய கृतஸ்ய சப்யாஸ்வநிவர்தின: ।

उपपन्नं च युक्तं च सुखीय तव भावितम् ॥
தர்மஞ்ஞஸ்ய க்ருதஞ்ஞஸ்ய ஸங்க்ராமேஷ்வநிவர்தின: ।
உபபன்னம் ச யுக்தம் ச ஸுகீவ தவ பாவிதம் ॥
ஸுகீவ - ஸுகீவ!
தர்மஞ்ஞஸ்ய - தர்மமறிந்தவரும்
க்ருதஞ்ஞஸ்ய - செய்ந்நி அறிந்தவரும்
ஸங்க்ராமேஷு - போர்களில்
அநிவர்தின: - மகா தைரியசாலியுமான
தவ பாவிதம் - உன் சொல்
யுக்தம் ச - சரியாகிருக்கிறது.
உபபன்னம் ச - உமக்கேற்றதாயுமிருக்கிறது.

दोषज्ञः सति सामर्थ्यं कोऽन्यो भावितुमर्हति ।

वर्जयित्वा मम ज्येष्ठं त्वो च वानरसप्तम् ॥
ஓதாஷ்டு: ஸது ஸாமர்த்யம் ஓகாஸ்ய பாஷ்டுமர்ஹதி ।
வர்ஜயித்வா மம ஜ்யேஷ்டம் த்வாம் ச வானரஸததம் ॥
வானரஸததம் - வானரோத்தம!
மம - எனது
ஜ்யேஷ்டம் - தமையனாரையும்
த்வாம் ச - உன்னையும்
வர்ஜயித்வா - தவிர்த்து,
அன்ய: - வேறு
க: - எந்த ஒரு
ஓதாஷ்டு: - அறிவுடையவன்
ஸாமர்த்யே ஸதி - ஆற்றலிருக்கையில்
பாவிதம் - அழகாய் பேச
அர்ஹதி - முடியும்?

सह्यासि रामस्य विक्रमेण बलेन च ।

सहायो देवतेर्देवस्यैव हरिपुंगव ॥

ஸத்யுஸாஸானி ராமஸ்ய விக்ரமேண பலேன ச ।
ஸஹாயோ தைவதைர் ததஸ்சிராய ஹரிபுங்கவ ॥
ஹரிபுங்கவ - வானரோத்தம!
தைவதை: - தேவதைகளால்
சிராய - வெருகாலத்திற்கு முந்தி
ஸஹாய: - துணையாக-
தத்த: - அளிக்கப்பட்டந்

16

17

18

ராமஸ்ய: - ஸ்ரீராமருக்கே
விக்ரமேண - ஆன்மையாலும்
பலேன ச - ஆற்றலாலும்
ஸத்ருஸ: - ஒப்பானவராக
அஸி - இருக்கின்றீர்.

किं तु शीघ्रमिती वीर निष्क्रम्य त्वं मया सह ।

सान्त्वयस्य वयस्य त्वं भार्याहणाकथितम् ॥

கிம் து ஸீக்ரமிதோ வீர நிஷ்க்ரமத்வம் மயா ஸஹ ।
ஸாந்த்வயஸ்வ வயஸ்யம் த்வம் பர்யாஹரணகர்பரிதம் ॥

வீர - வீர
கிம் து - போனது போகட்டும் இனியாவது
த்வம் - நீ
மயா ஸஹ - என்னோடு கூடவே
இத: - இவ்விடத்தினின்றும்
ஸீக்ரம் - இப்பவே
நிஷ்க்ரம - புறப்படு.
த்வம் - நீ
பர்யா ஹரண - மனைவியை திருட்டுக் கொடுத்து மனம்
கர்பரிதம் - நொந்து கிடக்கும்
ஸ்வ வயஸ்யம் - உனது தோழரை
ஸாந்த்வய - தேற்றுவதல் செய்.

यच्च शोकाभिभूतस्य सुत्या रामस्य भावितम् ।

मया त्वं परुषाण्युक्तसत्तच्च त्वं हानुमहंसि ॥

யச்ச ஸோகாபிபூதஸ்ய ஸ்ருத்வா ராமஸ்ய பாவிதம் ।
மயா த்வம் பருஷாண யுக்தஸ்தச்ச த்வம் ஹநுமர்ஹஸி ॥
ஸோகாபி பூதஸ்ய - சோகத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
பாவிதம் - பாவிதம்
ஸ்ருத்வா - நினைத்து,
மயா - என்னால்
த்வம் - நீ
பருஷாணி - கடுஞ்சொற்கள்
உக்த: - சொல்லப்பட்டீர்,
யத்ச - எதுவோ
தத்ச - அது எல்லாவற்றையும்
க்ஷந்தும் - மன்னிக்க
அர்ஹஸி - வேண்டும்.

19

20

திட்டயந்தே ஸ்ரீமத ராமாயண வால்மீகிய ஆதிசாயே
ஸத்யஸிம்ஸதி ஸஹஸ்சிராயம் ஸம்ஹிதஸம் விஷ்கிந்தா காண்டே
ஸுகீவ ஸங்க்ராமேஷு தவ ஸுபத்திம்ஸ: ஸுக: ॥

एवमुक्तस्य सुग्रीवो लक्ष्मणेन महात्मना ।

हनुमन्तं स्थितं पार्श्वे सचिवं त्विदमब्रवीत् ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸுக்ரீவோ லக்ஷ்மணேன மஹாத்மநா ।

ஹனுமந்தம் ஸ்திதம் பார்ஸுவே ஸசிவம் த்விதமப்ரவீத் ॥

மஹாத்மநா

- மகாத்மாவாஸ

லக்ஷ்மணேன

- லக்ஷ்மணரால்

ஏவம்

- மேற்கண்டவாறு

உக்த:

- சொல்லப்பட்டதற்கு செவிசாற்றிய

ஸுக்ரீவ:

- ஸுக்ரீவன்

பார்ஸுவே

- பக்கவில்

ஸ்திதம்

- நின்றுகொண்டிருந்த

ஸசிவம்

- மந்திரியான

ஹனுமந்தம்

- ஹனுமாரைப் பார்த்து

து

- உடனே

து

- இவ்விஷயத்தில்

இதம்

- பின்வருமாறு

அப்ரவீத்

- ஆக்ஞாபித்தான்.

महेन्द्रहिमवदिन्ध्यकैलासशिखरेषु च ।

मन्दरे पाण्डुशिखरे पञ्चवितेषु ये स्थिताः ॥

மஹேந்த்ரஹிமவத் திந்த்ய கைலாஸ ஸிகரேஷு ।

மந்தரே பாண்டு ஸிகரே பஞ்சவைஸலேஷு யே ஸ்திதா:

तरुणादित्यवर्णेषु आजमानेषु सर्वतः ।

पर्वतेषु सम्राज्ये पञ्चमायां तु ये विविधे ॥

தருணாதித்யவர்க்கணேஷு ப்ராஜமானேஷு ஸர்வத: ।

பர்வதேஷு ஸமுத்ராந்தே பஞ்சிமாயாம் து யே திஸி ॥

आदित्यमवने चैव गिरी सन्धात्रसहिमे ।

पणतालवनं शीमं संहिता हरिपुङ्गवाः ॥

ஆதித்யமவனே சைவ கிரேள ஸந்த்யாப்ரஸுந்திப: ।

பத்மாஸலவனம் ஸீமம்: ஸம்ஸரிதா ஹரிபுங்கவா: ॥

अजनायुदसङ्काशाः कुञ्जरप्रतिभोजसः ।

अजने पर्वते चैव ये वसन्ति पुञ्जमाः ॥

அஜனாயுதசங்காஸா: குஜரப்ரதிமோஜஸ: ।

அஜனே பர்வதே சைவ யே வஸந்தி புங்கமா: ॥

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - முப்பத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

4379

அஞ்ஜநாம்புதஸங்காஸா: குஞ்ஜரப்ரதிமேஜஸ: ।

அஞ்ஜனே பர்வதே சைவ யே வஸந்தி ப்லவங்கமா: ॥

मनःशिलागुहावासा वानराः कनकप्रभाः ।

मेरुपाश्वर्ग्याश्च ये पुष्पगिरिसंहिताः ॥

மன:ஸைரல குஹாவாஸா வானரா: கனகப்ரபா: ।

மேருபாஸ்வர்க்கா ஸ்சைவ யே தூம்ரகிரிஸம்ஸரிதா: ॥

तरुणादित्यवर्णस्य पर्वते च महारणे ।

विपन्तो मधु मेरेयं शीमवेगाः पुञ्जमाः ॥

தருணாதித்யவர்க்கணாஸ்ச பர்வதே யே மஹாருணே ।

பிபந்தே மது மைரேயம்: ஸீமவேகா: ப்லவங்கமா: ॥

वनेषु च सम्येषु सगन्धिषु महामु च ।

तापसानां च रम्येषु वनान्तेषु समन्ततः ॥

வனேஷு ச ஸூர்மயேஷு ஸாகந்திஷு மஹத்ஸு ச ।

தாபஸாநாம் ச ரம்யேஷு வநாந்தேஷு ஸமந்தத: ॥

तास्तान् समानय शिप्रं पृथिव्यां सर्ववानरान् ।

सामदानादिभिः कपिराजं श्रेष्ठं वानरान् ॥

தாம்ஸ்தான் ஸமநாய சக்ரிபரம் ப்ருதிவ்யாம் ஸர்வவநாரான் ।

ஸாமதானாதிபி: கல்பைராஜம்: ப்ரேஷ்ய வானரான் ॥

வானரான் - வானரர்களை

ஆரம் - விரைவில்

ப்ரேஷ்ய - அனுப்பும்,

யே - எவர்கள்

மஹேந்த்ர ஹிமவத் - மஹேந்தரம், ஹிமயம், விந்தியம், கைலாஸ

விந்த்ய கைலாஸ - சிகரங்ககளிலும்,

ஸிகரேஷு - ச

மந்தரே - மந்தரமலைவிலும்

பாண்டு ஸிகரே - பாண்டுமலைசிகரத்திலும்,

பஞ்சவைஸலேஷு - பஞ்சமலைகளிலும்

யே - எந்த

ஹரிபுங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்

பஸ்சிமாயாம் - மேற்கு

திஸி - திக்கு

ஸமுத்ராந்தே - சமுத்திரக்கரையில்

தருணாதித்யவர்க்கணேஷு - பாலகூரிய நிறங்கொண்டு

ஸர்வத:	- எங்கும்
ப்ராஜமானேஷு	- பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்
பர்வதேஷு	- மலைகளிலும்
ஸந்த்யா ப்ரஸந்திபே	- அந்திவானத்தை நிகர்த்த
ஆதித்ய பவனே	- சூரியனது மானிகையாகிய
கிரௌச	- மலையிலும்
ஸ்திதா: ஏவ	- இருக்கிறார்களோ
பீமம்	- மிகப் பெரிய
பத்மாசல வனம்	- பத்மதாலவனத்தில்
ஸம்ஸரிதா	- வசிக்கின்றார்களோ,
யே	- எந்த
அஞ்ஜநாம்புத	- மையையும் மேகத்தையும் நிகர்த்தவர்களும்
ஸங்காஸா:	
குஞ்ஜரப்ரதிமௌஜஸ:	- யானையை நிகர்த்த வலிவுடையவர்களுமான
பலவங்கமா:	- வானரர்கள்
அஞ்ஜனே	- அஞ்சன
பர்வதே	- பர்வதத்தில்
வஸந்தி ஏவ	- வசிக்கின்றார்களோ,
மனஸிலா குஹாவாஸா:	- மனோசிலைகுகைகளுக்குள் வசிக்கின்றவர்களும்
கனகப்ரபா:	- பொன்னிறமுடையவர்களும்,
மேரு பார்ஸ்வ கதா:	- மேருப் பிரதேசத்திலிருப்பவர்களும்,
தூம்ர கிரி ஸம்ஸரிதா:	- ச-தூம்ரகிரியில் வசிக்கின்றவர்களுமான
வான்ரா:	- வானரர்கள்
தருணாதித்ய வர்ணா:	- ச-பாலசூரிய வர்ணமுடையவர்களும்,
மஹாருணே	- மகாருண
பர்வதேச	- பர்வதத்திலும்
ஸுர்மயேஷு	- அழகிய
ஸு-கந்திஷு	- நறுமணங்கமழும்
மஹத்ஸு	- பெரும்
வனேஷு ச	- வனங்களிலும்
ஸமந்தத:	- எங்கும்
தாபஸாநாம்	- தபஸ்விகளுடைய
ரமயேஷு	- அழகிய
வநாதேஷு ச	- வனங்களிலும்
பீமவேகா:	- பரக்கிரமசாலிகளாய்
மது	- தேனையும்
மைரேயம்	- மைரேயமெனும் கள்ளையும்
பிபந்த:	- குடித்துக்கொண்டிருக்கும்

பலவங்கமா:	- வானரர்கள்
யே ஏவ	- எவர்களோ அவர்களையும்
ப்ருதிவ்யாம்	- உலகில்
தான்தான்	- அங்கங்கிருக்கும்
ஸர்வவாநரான்ச	- வானரர் எல்லோரையும்
ஸாமதாநாதிபி:	- நல்லவார்த்தை கொடுத்தல் முதலிய
கல்பை:	- உபாயங்களால்
கபிப்ரம்	- விரைவில்
ஸமாநய	- வரவழை.

शिविताः प्रथमं ये च मया दूता महाजवाः ।

त्वरणाय तु भूयस्वं हरीन् संश्रियापरान् ॥

ப்ரேஷிதா: ப்ரதமம் யே ச மயா தூதா மஹாஜவா: ।
த்வரணார்தம் து பூயஸ்த்வம் ஹரின் ஸப்ரேஷ்யாபரான் ॥

ப்ரதமம்	- முந்தியே
மயா	- என்னால்
ப்ரேஷிதா:	- அனுப்பப்பட்ட
தூதா:	- தூதர்கள்
யே ச	- எவர்களோ அவர்கள்
மஹாஜவா:	- மிக வேகசாலிகள்,
து	- இருந்தாலும்
த்வம்	- நீ
பூய:	- மறுபடியும்
த்வரணார்தம்	- விரைந்துவரச் செய்யும்பொருட்டு
அபரான்	- இதர
ஹரின்	- வானரர்களை
ஸம்ப்ரேஷ்ய	- அனுப்பும்.

ये प्रसन्नाः कामेव दीर्घसूत्राश्च यानराः ।

महानयस्य तान् सर्वश्रीषीः तु मम शासनात् ॥

யே ப்ரஸக்தாஸ்ச காமேஷு தீர்கஸுத்ரஸ்ச வானரா: ।
இஹநயஸ்ய தான் ஸர்வாண் ஸர்கீரம் து மம ஸாஸநாத் ॥

யே	- எந்த
வானரா:	- வானரர்கள்
காமேஷு	- சிற்றின்பங்களில்
ப்ரஸக்தா: ச	- முழுசியவர்களாய்
தீர்க ஸுத்ரா: ச	- எதையும் நாளளக்கென தவணை வைக்கின்றார்களோ,

தான்	- அவர்கள்
ஸர்வான் து	- எல்லோரையும்
ஸர்க்ரம்	- இப்பொழுதே
மம	- எனது
ஸாஸநாத்	- ஆக்கைஞ்கொண்டு
இஹ	- இவ்விடத்திற்கு
ஆநயஸ்வ	- அழைத்துவரும்.

अहोभिर्दशभिर्हि नागच्छन्ति ममाज्ञया ।

हन्तव्यास्ते दुरात्मानो राजशासनदूषकाः ॥

அஹோபிர்தஸபிர்யே ஹி நாகச்சந்தி மமாஞாயா ।
ஹந்தவ்யாஸ்தே துராத்மானோ ராஜஸாஸந தூஷகா: ॥

12

மம	- எனது
ஆஞயா	- ஆக்கைப்படி
தஸபி:	- பூமி
அஹோபி:	- தினங்களில்
யே	- எவர்கள்
ஆகச்சந்தி ந ஹி	- வந்துசேராதிருக்கின்றார்களோ
ராஜ ஸாஸந தூஷகா:	- ராஜ ஆக்கைஞ்கையமீறிய
தே துராத்தமாந:	- அந்த துஷ்டர்கள்
ஹந்தவ்யா:	- கொல்லப்பட வேண்டியவர்கள்.

शतान्यथ सहस्राणां कोट्यथ मम शासनात् ।

प्रयान्तु कपिसिंहानि दिशो मम मते स्थिताः ॥

ஸதாண்யத ஸஹஸ்ராணாம் கோட்யஸ்ச மம ஸாஸநாத் ।
ப்ரயாந்து கபிஸிம்ஹாநாம் திரோ: மம மதே ஸ்திதா: ॥

13

மம	- எனது
மதே ஸ்திதா:	- ஆக்கைஞ்கைய அனுஸரிக்கின்ற
கபிஸிம்ஹாநாம்	- வானபிராத்தமர்களுடைய
ஸஹஸ்ராணாம் ஸதாஸி:	- லக்ஷங்களும்
கோட்ய: ச	- கோடிக்கும்
அந	- இப்பொழுதே
மம	- எனது
ஸாஸநாத்	- ஆக்கைஞ்கைக்கொண்டு
திஸ:	- எல்லா திக்குகளுக்கும்
ப்ரயாந்து	- புறப்பட்டுப் போகட்டும்.

मेघपर्वतसंकाशाश्छादयन्त इवांबरम् ।

घोरल्लाः कपिश्रेष्ठा यान्तु मच्छासनादितः ॥

மேகபர்வத ஸங்கஸா ஸ்சாதயந்த இவாம்பரம் ।

கோரூபா: கபிஸ்ரேஷ்டா யாந்து மச்சாஸ நாதித: ॥

14

கோரூபா:	- பயங்கரமான உருக்கொண்டவர்களும்
மேக பர்வத ஸங்கஸா:	- மேகத்தையும் பர்வதத்தையும் நிகர்த்தவர்களுமான
கபிஸ்ரேஷ்டா:	- வானபிராத்தமர்கள்
அம்பரம் இவ	- ஆகாசத்தையே
ஸ்சாதயந்த:	- மறைப்பவர்களாய்
மச்சாஸநாத்	- எனது ஆக்கைஞ்கைக்கொண்டு
இத:	- இங்கிருந்து
யாந்து	- புறப்பட்டு செல்லட்டும்.

ते यतिज्ञा गतिं गत्वा पृथिव्यां सर्ववानराः ।

आनयन्तु हरीन् सर्वास्त्वरिताः शासनान्मम ॥

தே கதிஞா கதிம் கத்வா ப்ருதிவ்யாம் ஸர்வவானரா: ।

ஆநயந்து ஹரின் ஸர்வான் தவரிதா: ஸாஸநாந்மம ॥

15

ப்ருதிவ்யாம்	- பூமியில்
கதிஞா:	- இருப்பிடங்களையறிந்த
தே	- அந்த
ஸர்வ வானரா:	- வானரர்கள் எல்லோரும்
தவரிதா:	- காலதாமதம் செய்யாதவர்களாய்
கதிம்	- இருக்குமிடத்திற்கு
கத்வா	- சென்று,
ஹரின்	- வானரர்கள்
ஸர்வான்	- எல்லோரையும்.
மம	- எனது
ஸாஸநாத்	- ஆக்கைஞ்கைக்கொண்டு
ஆநயந்து	- அழைத்துவரட்டும்.

तस्य वानरराजस्य श्रुत्वा वायुसुतो वचः ।

दिक्षु सर्वस्य विक्षान्तान् प्रेषयामास वानरान् ॥

தஸ்ய வானரா ராஜஸ்ய ஸ்ருத்வா வாயுஸுதோ வச: ।

திஷு ஸர்வாஸு விக்ஷாந்தான் ப்ரேஷயாமாஸ வானரான் ॥

16

வாயுஸுத:	- வாயுவின் புதல்வர்
தஸ்ய	- அந்த
வானர ராஜஸ்ய	- வானர மன்னனது
வச:	- ஆக்கைஞ்கைய
ஸ்ருத்வா	- சிரமேற்கொண்டு,
விக்ஷாந்தான்	- பராக்ரமசாலிகளான
வானரான்	- வானரர்களை

ஸர்வாஸு - எல்லா
திகு - திக்குகளுக்கும்
ப்ரேஷ்யாமாஸ - அனுப்பினார்.

ते पदं विष्णुविकान्तं पतत्रिज्योतिरध्वगाः ।

प्रयाताः प्रहिता राज्ञा हरयस्तत्क्षणेन वै ॥

தே பதம் விஷ்ணுவிக்கிரந்தம் பதத்ரிஜ்யோதி ரத்வகா: ।

ப்ரயாதா: ப்ரஹிதா ராஜா ஹரயஸ்தத்தக்ஷணேன வை ॥

தே - அந்த
ஹரய: - வானரர்கள்
பதத்ரிஜ்யோதி ரத்வகா: - பக்கிகள், நகரங்கள் இருக்கும் மார்க்கத்தை
அடைந்தவர்களாய்

விஷ்ணு விக்ரந்தம் பதம் - ஆகாசமார்க்கமாய்
ராஜா - ராஜாவால்
தத்தக்ஷணேன வை - அப்பொழுதே
ப்ரஹிதா: - அனுப்பப்பட்டவர்களாய்
ப்ரயாதா: - சென்றார்கள்.

ते समुद्रेषु गिरिषु वनेषु च सरसु च ।

वानरा वानरान् सर्वान् रामहेतोर्घोदयन् ॥

தே ஸமுத்ரேஷு கிரிஷு வனேஷு ச ஸர: ஸு ச ।

வானரா வானரான் ஸர்வான் ராம ஹேதோ ரசோதயன் ॥

தே - அந்த
வானரா: - வானரர்கள்
ஸமுத்ரேஷு - சமுத்திரங்களிலும்
கிரிஷு - பர்வதங்களிலும்
வனேஷு ச - வனங்களிலும்
ஸர: ஸு ச - பொய்கைகளிலும்
வானரான் - வானரர்கள்
ஸர்வான் - எல்லோரையும்
ராம ஹேதோ: - ஸ்ரீராம கைங்கரியத்திற்காக
அசோதயன் - ஏவினார்கள்.

मृत्युकालोपमस्याज्ञा कपिराजस्य वानराः ।

सुग्रीवस्याययुः श्रुत्वा सुग्रीवमयदंशिनः ॥

மருத்யுகாலோபமஸ்யாஜ்ஞாம் கபிராஜஸ்ய வானரா: ।

ஸுக்ரீவஸ்யாயயு: ஸ்ருத்வா ஸுக்ரீவ பயதஸ்பரின: ॥

வானரா: - வானரர்கள்
மருத்யுகாலோபமஸ்ய - சாகவ விளைவிக்கும் பயமனை நிகர்த்தவரும்

17

18

19

கபிராஜஸ்ய - வானர மன்னருமான
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனுடைய
ஆக்ஞாம் - ஆக்ஞையை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு
ஸுக்ரீவ பயதஸ்பரின: - ஸுக்ரீவனிடமிருந்து ஆபத்தை நினைத்தவர்களாய்
ஆயயு: - பிரயாணமானார்கள்.

ततस्तऽअनसंकाशा गिरैस्तस्मान्महाराजाः ।

तिर: कोट्यः प्रवृण्वन्ति नित्यं राघवः ॥

ததஸ்தே ஸ்ரஜ்ஜனஸங்காஸா கிரேஸ்தஸ்மானமஹாஜாவா: ।

திர: கோட்ய: ப்ரவஹ்கரநாம் நிந்யயுந்யத்ர ராகவ: ॥

தத: - அப்பொழுது
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
எங்கிருந்தாரோ அவ்விடத்திற்கு
தஸ்மாந் - அந்த
கிரே: - அஞ்சனமலையிலிருந்து
ப்ரவஹ்கரநாம் - வானரர்களுடைய
தே அஞ்ஜன ஸங்காஸா: - அந்த அஞ்சன மலையை நிகர்த்தவர்களும்
மஹாஜாவா: - மகா வேகமுடையவர்களுமான
திர: - மூன்று
கோட்ய: - கோடிகள்
நிந்யயு: - பிரயாணமானார்கள்.

असं गच्छति यत्रार्कस्तस्मिन् गिरिवरे स्थिताः ।

तत्तहममहामासस्तस्मात् कोट्यो दश च्युताः ॥

அஸ்தம் கச்சதி யத்ரார்கஸ் தஸ்யித் கிரிவரே ஸ்திதா: ।

தத்தஹேம மஹாபாஸஸ் தஸ்மாந் கோட்யோ தஸ ச்யுதா: ॥

அர்க: - சூரியபகவான்
எங்கு - எங்கு
அஸ்தம் - அஸ்தமனத்தை
கச்சதி - அடைகிறானோ
தஸ்மின் - அந்த
கிரிவரே - கிரிவரேஷ்டத்தில்
ஸ்திதா: - இருந்தவர்கள்

தத்தஹேம மஹாபாஸ: - உருக்கின பொன்போன்ற சிறந்த ஒளி
கொண்டவர்கள்

தஸ்மாந் - அதிலிருந்து
தஸ - பத்து
கோட்ய: - கோடிகள்
ச்யுதா: - பிரயாணமானார்கள்.

20

21

கௌசாசிஹ்ரேய்யா சிங்கேசரவ்வசாம் ।

ततः कौटिसहखाणि वानराणामुपागमन् ॥

கைலாஸ ஸிகரேய்யம் ச ஸிம்ஹகேஸரவாச்சலாம் ।

தத: கோடிஸஹஸ்ராணி வானராணாம் முபாகமன் ॥ 22

ஸிம்ஹகேஸரவாச்சலாம் - சிம்மத்தின் பிடரிமயிர்போன்ற ஒளியுடைய

வானராணாம் - வானரர்களில்

கோடிஸஹஸ்ராணி ச - ஆயிரம் கோடிகளும்,

கைலாஸ ஸிகரேய்ய: - கைலாஸ சிகரங்களில் நின்று

தத: - அப்பொழுது

உபாகமன் - வந்துசேர்ந்தார்கள்.

फलमूलैर्न जीवन्तो हिमयन्तमुपाश्रिताः ।

तेषां कौटिसहखाणां सहस्रं समयतंत ॥

பல ஸுலேன ஜீவந்தோ ஹிமவந்த முபாஸ்ரிதா: ।

தேஷாம் கோடி ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ரம் ஸமவர்த்த ॥ 23

ஹிமவந்தம் - இமயமலையில்

உபாஸ்ரிதா: - வசித்தவர்கள்

பலஸுலேன - கனிமீழங்குகளைக்கொண்டு

ஜீவந்த: - ஜீவிப்பவர்கள்.

தேஷாம் - அவர்களில்

கோடிஸஹஸ்ராணாம் - பத்து லக்ஷம் கோடிகள்

ஸஹஸ்ரம்

ஸமவர்த்த - புறப்பட்டார்கள்.

अङ्गरकसमानानां भीमानां भीमकर्षणाम् ।

विन्ध्याङ्गानरकोटीनां सहस्राण्यर्षणं द्रुतम् ॥

அங்கரகஸமாநாநாம் பீமாநாம் பீமகர்ஷணாம் ।

விந்த்யாநகோட்டிநாம் ஸஹஸ்ராணய்யபந் த்ருதம் ॥ 24

அங்காரகஸமாநாநாம் - கரியை நிகர்த்த

பீமாநாம் - பயங்கரத் தோற்றமுடையவர்களும்

பீமகர்ஷணாம் - பீமச்செயலையுடையவர்களுமான

வானர கோட்டாம் - வானரக்கோடிகளில்

ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரங்கள்

த்ருதம் - விரைவில்

விந்த்யாத் - விந்திய மலையிலிருந்து

அபதந் - வெளிக்கிளம்பினார்கள்.

शीरोववेलानिलयास्तमालवनवासिनः ।

नारिकेलशान्धिव तेषां संख्या न विद्यते ॥

சிஷிவிந்தா காண்டம் - முப்பத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

4387

க்ரோத வேலாநிலயாஸ் தாமல வந வானின: ।

நாரீகேலாஸநஸர்கைவ தேஷாம் ஸங்க்யா ந வித்யதே ॥ 25

க்ரோத வேலாநிலயா: ச-பாந்கடலின் கரையில் வசிப்பவர்களும்,

தாமல வந வானிந: ஏவ-தாமல வனத்தில் வசிப்பவர்களும்,

நாரீகேலாஸநா: - தேங்காயை உணவாகக் கொண்டவர்கள்;

தேஷாம் - அவர்களுடைய

ஸங்க்யா - தொகை

வித்யதே ந - எண்ணி முடியாது.

वनेभ्यो गङ्गरेभ्यश्च सरिजश्च महाजवाः ।

अगच्छानसरी सेना पिबन्तीव दिवाकरम् ॥

வனேப்யோ கஹ்வேரேய்யம் ச ஸரித்யம் ச மஹாஜவா: ।

அகச்சந்தாநாரீஸேநா பிபந்தீவ திவாகரம் ॥ 26

வனேப்ய: - வனங்களிலிருந்தும்

கஹ்வேரேய்ய: ச - குகைகளிலிருந்தும்

ஸரித்யம்: ச - ஆறுகளிலிருந்தும்

மஹாஜவா: - அநிவேகமுடையவர்கள் வந்தார்கள்.

வாநாரீஸேநா - வானரசையமுானது

திவாகரம் - சூரியபகவானை

பிபந்தி - உண்ணப்போகிறது

இவ - போலவே

அகச்சத் - புறப்பட்டது.

ये तु त्वरयितुं याता वानराः सर्ववानरान् ।

ते वीरा हिमवच्छले दध्युस्त महाद्रुम् ॥

யே துவரயிதும் யாதா வானரா: ஸர்வவாநரான் ।

தே வீரா ஹிமவச்சலே தத்ருஸுஸ்தம் மஹாத்ருமம் ॥ 27

யே - எந்த

வாநரா: - வானரர்கள்

ஸர்வ வானரான் - எல்லா வானரர்களையும்

தவரயிதும் - விரைந்து புறப்படச் செய்ய

யாதாது - சென்றிருந்தார்களோ

தே - அந்த

வீரா: - வீரர்கள்

தம் - அந்த

மஹாத்ருமம் - பெருமரங்களடர்ந்த

ஹிமவச்சலம் - இமயமலையை

தத்ருஸு: - கண்டார்கள்.

तस्मिन् गिरिवरे रम्ये यज्ञो माहेक्षरः पुरा ।

सर्वदेवमनस्तोषो बभौ दिव्यो मनोहरः ॥

தஸ்மின் கிரிவரே ரம்யே யஜ்ஞோ மாஹேக்ஸர்: புரா ।
ஸர்வ தேவமனஸ் தோஷோ பபௌ திவ்யோ மநோஹர: ॥

தஸ்மின் - அந்த
ரம்யே - அழகிய
கிரிவரே - பர்வத சிரேஷ்டத்தில்
புரா - முன்னொருக்கால்
ஸர்வ தேவமனஸ் தோஷ: - எல்லா தேவதைகளின் உள்ளங்களையும்
கனிப்புறப் செய்கிறதும்

மநோஹர: - எல்லாருடைய மனங்களையும் கவருகிறதும்,
திவ்ய: - அமானுஷ்யமானதுமான
மாஹேக்ஸர்: - மாகேச்வரமென்படும்
யஜ்ஞ: - யாகமானது
பபௌ - நடந்தது.

अनन्यन्वजातानि मूलानि च फलानि च ।

अमृतांस्वादकल्पानि दध्युस्तत्र वानराः ॥

அன்னநிஷ்யந்த ஜாதாநி மூலாநி ச பலாநி ச ।
அமருதாஸ்வாதகல்பாநி தத்யுஸ்தத் தத்ர வானரா: ॥

தத்ர - அவ்விடத்தில்
வானரா: - வானர்கள்
அன்ன நிஷ்யந்த - சிதறின அன்னங்களிலிருந்து உண்டான
ஜாதாநி - கிழங்குகளையும்
மூலாநி ச - பழங்களையும்
பலாநி ச - அமருதாஸ்வாத - அமிர்தம் போன்ற ருசியுள்ளவைகளாய்
கல்பாநி - கண்டார்கள்.
தத்யுஸ்த: -

तदन्नसंभवं दिव्यं फलं मूलं मनोहरम् ।

यः कश्चित् सकृदस्नाति सासं भवति तपितः ॥

ததந்த ஸம்பவம் திவ்யம் பலம் மூலம் மநோஹரம் ।

ய: கஸ்சித் ஸக்ருதஸ்நாநி மாஸம் பவதி தாபித: ॥

ய: கஸ்சித் - எவனேனுமொருவன்
ஸக்ருத் - ஒருமுறை
ததந்த ஸம்பவம் - அந்த அன்னத்திலிருந்து உண்டானதும்
திவ்யம் - அமானுஷ்யமானதும்

28

29

30

மநோஹரம் - மனதைக் கவர்கிறதமான
பலம் - பழத்தையும்
மூலம் - கிழங்கையும்
அஸ்நாதி - புசிக்கின்றானோ அவன்
மாஸம் - ஒருமாதம் வரைக்கும்
தாபித: - பசிதாகமில்லாதவனாய்
பவதி - ஆகிறான்.

तानि मूलानि दिव्यानि फलानि च फलानि: ।

आनयानि च दिव्यानि जगुर्हरियूषया: ॥

நாநி மூலாநி திவ்யாநி பலாநி ச பலாஸநா: ।

ஒளஷதாநி ச திவ்யாநி ஜக்ருஹூர்ஹரிபூதபா: ॥

பலாஸநா: - பழங்களை உணவாய் உடையவர்களான
ஹரிபூதபா: - வானர சேனைத்தலைவர்கள்
தாநி - அந்த
திவ்யாநி - அமானுஷ்யமான
மூலாநி - கிழங்குகளையும்,
பலாநி ச - பழங்களையும்
திவ்யாநி - அமானுஷ்யமான
ஒளஷதாநி ச - ஒஷதிகளையும்
ஜக்ருஹூ: - பறித்துக் கொண்டார்கள்.

31

तस्माच्च यज्ञायतनात् पुष्पाणि सुरभीणि च ।

आनिश्रुयानरा गत्वा सुग्रीवप्रियकारणात् ॥

தஸ்மாச்ச யஜ்நாயதநாத் புஷ்பாணி ஸுரபீணி ச ।

ஆநிந்ரயூர்வாநரா கத்வா ஸுக்ரீவப்ரியகாரணாத் ॥

வாநரா: - வானர்கள்
கத்வா - சென்று,
தஸ்மாத் - அந்த
யஜ்நாயதநாத் ச - யாகசாலையிலிருந்தே
ஸுரபீணி - நல்ல வாசனையுள்ள
புஷ்பாணி ச - பூக்களையும்
ஸுக்ரீவப்ரியகாரணாத் - ஸுக்ரீவனைப் பரிதி செய்யும்பொருட்டு
ஆநிந்யு: - எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

32

ते तु सर्वे हरिवराः पूयिष्या सर्ववानरान् ।

संघोदयित्वा त्वरिता यूयानां जम्बुव्रतः ॥

தேது ஸர்வே ஹரிவரா: ப்ருதிவ்யமா: ஸர்வவநரான் ।

ஸஞ்சோதயித்வா த்வரிதா யூதாநாம் ஜக்முரத்: ॥

33

தே - அந்த
ஹரிவரா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வேது - எல்லோருமே
ப்ருதிவ்யாம் - உலகில்
ஸர்வ வாத்ராண் - வானர்கள் எல்லோரையும்
ஸஞ்சோதயித்வா - ஆக்ஞாபித்தவிட்டு,
த்வரிதா: - விரைவாகச் செல்லுகின்றவர்களாய்
பூதநாமம் - சைன்யங்களுக்கு
அக்ரத: ஜக்மு: - முந்தியே வந்தார்கள்.

ते तु तेन मुहूर्तेन यथा: शीघ्रगामिन: ।

किष्किं च त्वरया प्राप्ता: सुमीयो यत्र वानर: ॥

தே து தேந முஹூர்தேந பூதபா: ஸீக்ர காமின: ।

கிஷ்கிந்தாம் த்வரயா ப்ராப்தா: ஸுக்ரீவோ யத்ரவானர: ॥

34

தே - அந்த
ஸீக்ர காமின: - சீக்கிரமே ப்றக்கவல்ல
பூதபா: - வானரத்தலைவர்கள்
த்வரயாது - அவசரமாகவே
தேந முஹூர்தேந - அதே முகூர்த்தத்தில்
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தையில்
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவ
வானர: - வானரன்
யத்ர - எங்கிருந்தானோ அங்கு
ப்ராப்தா: - வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ते गृहीत्वैषधी: सर्वा: फलं मूलं च वानरा: ।

तं प्रतिग्राहयामासुर्वधनं श्वेदमसुवनम् ॥

தே க்ருஹீத் வெளஷதீ: ஸர்வா: ஃலம் மூலம் ச வானரா: ।

தம் ப்ரதி க்ரஹயாமா ஸுர்வதனம் ஸ்வேதமஸுவநம் ॥

35

தேவானரா: - அந்த வானர்கள்
ஒஷதீ: - ஒஷதிகள்
ஸர்வா: - எல்லாவற்றையும்
பலம் - பழத்தையும்
மூலம் ச - கிழங்கையும்
க்ருஹீத்வா - கொண்டுவந்து,
தம் - அவனை
ப்ரதி க்ரஹயாமாஸு: - எடுத்துக்கொள்ள வேண்டினார்கள்;
இதம் - இந்த
வசனம் ச - வார்த்தையையும்
அப்ருவன் - சொன்னார்கள்.

सर्वे परिगता: शिला: समुद्राश्च वनानि च ।

पृथिव्यां वानरा: सर्वे शासनादुपयान्ति ते ॥

ஸர்வே பரிகதா: ஸைலா: ஸமுத்ராஸ்ச வநாநி ச ।

ப்ருதிவ்யாம் வானரா: ஸர்வே ஸாஸநாதூபயாந்தி தே ॥

36

ஸைலா: - மலைகளும்
ஸமுத்ரா: - சமுத்திரங்களும்
ஸர்வே ச - எல்லாருமே
பரிகதா: - எங்களால் தேடப்பட்டன.
வநாநி ச - வனங்களும் அப்படியே தேடப்பட்டன.
ப்ருதிவ்யாம் - உலகிலுள்ள
வாத்ரா: - வானர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
தே - தேவரீரது
ஸாஸநாத் - கட்டளையின்படி
உபயாந்தி - வந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள்.

एवै श्रुत्वा ततो ह्य: सुमीव: पुवगाधिप: ।

प्रतिग्राह तत् मीतस्तेषां सर्वमुपायनम् ॥

ஏவம் ஸ்ருத்வா ததோ ஹ்ருஷ்ட: ஸுக்ரீவ: ப்லவகாதிப: ।

ப்ரதிஜக்ராஹ தத் ப்ரீதஸ் தேஷம் ஸர்வமுபாயனம் ॥

37

ப்லவகாதிப: - வானமுன்னனான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ஏவம் ஸ்ருத்வா - ஏவம் ஸ்ருத்வாவு சொல்லியதை கேட்டு,
தத: - அதனால்
ஹ்ருஷ்ட: - உள்ளம் பூரித்தவனாகி,
தத் ப்ரீத: - அவர்களிடத்தில் சந்தோஷமுள்ளவனாய்
தேஷாம் - அவர்களுடைய
உபாயனம் - காணிக்கை
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ப்ரதி ஜக்ராஹ - ஏற்றுக்கொண்டான்.

இத்யாஸ்யே ஸ்ருத்வ ராமாயணே வால்கீரியே ஆதிசால்யே
சுஜயிம்ப்ரதி ஸ்ரஹஸிகையாம் ஸம்ஹிதையாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸுரீஸேநாஸனே நயதம் நம ஸப்ததீபியா: ஸங்க: ॥

அஷ்டத்ரீம்ஸு: ஸங்க: - 38

प्रतिश्रुत्वा च तत् सर्वमुपायनमुपाहितम् ।

वानराण् सान्त्वयित्वा च सर्वानेव व्यसर्जयत् ॥

ப்ரதிக்ருஹ்ய ச தத் ஸர்வ முபாயன முபாஹ்ருதம் ।
வானரான் ஸாந்த்வயித்வா ச ஸர்கீர்வனே வ்யஸர்ஜயத் ॥

உபாஹ்ருதம் - கொண்டு வரப்பட்ட
உபாயனம் - காணிக்கையான
தத் ஸர்வம் ச - அது எல்லாவற்றையும்
ப்ரதிக்ருஹ்ய - வாங்கிக்கொண்டு,
வானரான் - வானரர்கள்
ஸர்வான் ஏவ - எல்லோரையும்
ஸாந்த்வ யித்வா ச - புகழ்ந்து கொண்டாடிவிட்டு,
வ்யஸர்ஜயத் - விடைகொடுத்தனுப்பினான்.

विसर्जयित्वा स हरीश्र्वरस्तान् कृतकर्मणः ।

मेने कृतार्थमात्मानं राघवं च महाबलम् ॥

விஸர்ஜயித்வா ஸ ஹர்ஷ்வரஸ்தான் தான் க்ருதகர்மண: ।
மேனே க்ருதார்த மாத்மானம் ராகவம் ச மஹாபலம் ॥

ஸ: - அவன்
க்ருத கர்மண: - இட்ட வேலையைச் செய்து முடித்த
தான் - அந்த
ஸ்திரான் - குரர்களான
ஹர்ஷ - வானரர்களை
விஸர்ஜயித்வா - விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு,
ஆத்மான்மம் - தன்னை
க்ருதார்தம் - காரியம் கைகூடப் பெற்றவனாகவும்
மஹாபலம் - மகாபலிஷ்டராகிய
ராகவம் ச - ஸ்ரீராமரை அப்படியே காரியம் கைகூடப்
பெற்றவராகவும்
மேனே - எண்ணினான்.

स लक्ष्मणो भीमबलं सर्वानरसत्तमम् ।

अब्रवीत् प्रभितं वाक्यं सुग्रीवं सप्रहर्षयन् ॥

ஸ லக்ஷ்மணோ பீமபலம் ஸர்வ வானரஸத்தமம் ।
அப்ரவீத் ப்ரஸ்ரிதம் வாக்க்யம் ஸுக்ரீவம் ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் ॥

किष्किन्ध्याया विनिष्क्राम यदि ते सीम्य रोचते ॥

கிஷ்கிந்த்யாயா விநிஷ்க்ராம யதி தே ஸௌம்ய ரோசதே ॥

ஸ: - அந்த
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
பீமபலம் - மகாபலசாலியும்
ஸர்வ வானர ஸத்தமம் - எல்லா வானரர்களில் உத்தமருமான
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் - உத்ஸாகப் படுகின்றவராய்
ப்ரஸ்ரிதம் - நல்ல ஒழுக்கத்தை விளங்கக் காட்டுகிற
வாக்க்யம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.
ஸௌம்ய - சாந்தசீலரே!
தே ரோசதே யத் - தேவக்குப் பிரியமாகில்
கிஷ்கிந்தாயா: - கிஷ்கிந்தையிலிருந்து
விநிஷ்க்ராம - புறப்படுங்கள்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा लक्ष्मणस्य सुभाषितम् ।

सुग्रीवः परमप्रीतो वाक्यमेतदुवाच ह ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ஸுபாஷிதம் ।
ஸுக்ரீவ: பரமப்ரீதோ வாக்க்யமேத துவாச ஹா ॥

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
தஸ்ய - அந்த
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருடைய
ஸுபாஷிதம் - அழகாய்ச் சொல்லப்பட்ட
தத்வசனம் - அம்மொழியை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
பரமப்ரீத: - மிகச்சந்தோஷமடைந்தவனாகி
ஏதத் - இனி வரப்போகிற
வாக்க்யம் - சொல்லை
உவாச ஹ - சொன்னார்.

एवं भवतु यद्यश्व: स्थेयं त्वच्छासने मया ॥

ஏவம் பவது கச்சாவ: ஸ்தேயம் த்வச்சாஸனே மயா ॥

ஏவம் பவது - அப்படியே ஆகட்டும்
கச்சாவ: - நாய்ருவரும் போவோம்;
மயா - என்னால்
த்வச்சாஸனே - உம்தாக்கினையில்
ஸ்தேயம். - இருக்க வேண்டியது.

तमेवमुक्त्वा सुग्रीवो लक्ष्मणं शुभलक्षणम् ।

विसर्जयामास तदा तारामन्यश्च योषितः ॥

தமேவமுக்த்வா ஸுக்ரீவோ லக்ஷ்மணம் ஸுபலக்ஷணம் ।

விஸ்ரஜயாமாஸு ததா தாராமன்யபாஸு யோஷித: ॥

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்,
ஸுபலக்ஷணம் - உத்தம லக்ஷணங்களமையப்பெற்ற
தம் - அந்த
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
ததா - அப்பொழுது
தாராம் - தாரையையும்
அன்யா: - மற்றுமுள்ள
யோஷித: ச - மனைவிமார்களையும்
விஸர்ஜயாமாஸு - விடைகொடுத்தனுப்பினான்.

एतेत्युच्चैरिवरान् सुग्रीवः समुदाहृत ।

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा हरयः शीघ्रमाययुः ॥

ஏதேத்யுச்சைர் ஹரிவரான் ஸுக்ரீவ: ஸமுதாஹரத் ।

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா ஹரய: ஸீக்ரமாயயு: ॥

बद्धाअलिपुटा: सर्वे ये स्युः स्त्रीदर्शनक्षमा: ॥

பத்தாஞ்ஜலிபுடா: ஸர்வே யே ஸ்யு: ஸ்த்ரீதர்ஸநக்ஷமா: ॥

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ஹரிவரான் - வானரோத்தமர்கள்
உச்சை: - உரத்த குரலில்
ஏத - இங்கு வாருங்கள்
இதி - என்று
ஸமுதாஹரத் - ஆக்ஞாபித்தான்
ஹரய: - வானரர்கள்
தஸ்ய - அவனது
தத் வசனம் - அந்த ஆக்ஞையை
ஸ்ருத்வா - சிரமேற்கொண்டு,
ஸீக்ரம் - உடனே
ஆயயு: - வந்துகூடினார்கள்.
ஸ்த்ரீதர்ஸநக்ஷமா: - ஸ்த்ரீகளைக் காக்க நியமிக்கப்பட்டவர்கள்
யே - எவர்களோ அவர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
பத்தாஞ்ஜலிபுடா: - கைகூப்பிக்கொண்டு
ஸ்யு: - இருந்தார்கள்.

तानुवाच ततः प्राप्तान् राजार्कसङ्घप्रमः ।

उपस्थापयत क्षिप्रं शिविकी मम वानराः ॥

தாநுவாச தத: ப்ராப்தான் ஶாஜார்க் ஸத்ருஸப்ரப: ।

உபஸ்தாபயத க்ஷிப்ரம் ஸரீபிகாம் மம வானரா: ॥

அர்க் ஸத்ருஸ ப்ரப: - குரியன் போன்ற ஒளியுடைய
ராஜா - மன்னன் (ஸுக்ரீவன்)
ப்ராப்தான் - அங்கிருந்த
தாத் - அவர்களைப் பார்த்து
தத: - அப்பொழுது
உவாச - பின்வருமாறு ஆக்ஞாபித்தான்.
வானரா: - வானரர்களே
மம ஸரீபிகாம் - எனது பல்லக்கை
க்ஷிப்ரம் - கீகிரம்
உபஸ்தாபயத - கொண்டு வாருங்கள்.

श्रुत्वा तु वचनं तस्य हरयः शीघ्रचिक्षमाः ।

समुपस्थापयामासुः शिविकीं प्रियदर्शनाम् ॥

ஸ்ருத்வா து வசனம் தஸ்ய ஹரய: ஸீக்ரவிக்ரமா: ।

ஸமுபஸ்தாபயாமாஸு: ஸரீபிகாம் ப்ரியதர்ஸநாம் ॥

ஹரய: - வானரர்கள்
தஸ்ய - அவனது
வசனம் - ஆக்ஞையை
ஸ்ருத்வா து - கேட்டதுமே,
ஸீக்ர விக்ரமா: - வேகமாகச் சென்று
ப்ரிய தர்ஸநாம் - கண்ணைக் காணத்தக்க அழகான
ஸரீபிகாம் - பல்லக்கை
ஸமுபஸ்தாப யாமாஸு: - கொண்டு வந்து நிறுத்தினார்கள்.

तामुपस्थापितां चट्वा शिविकीं वानराधिपः ।

लक्ष्मणारुहतां शीघ्रमिति सीमित्रिमब्वीत् ॥

தாமுபஸ்தாபிதம் த்ருஷ்ட்வா ஸரீபிகாம் வானராதிப: ।
லக்ஷ்மணா ருஹயதாம் ஸீக்ரமிதி ஸௌமித்ரிமப்ரவீத் ॥

வானராதிப: - வானரமன்னன்
தாம் ஸரீபிகாம் - அந்த சிலிகையை
உபஸ்தாபிதம் - வந்துசேர்ந்துவிட்டதாக
த்ருஷ்ட்வா - கவனித்து,
ஸௌமித்ரிம் - லக்ஷ்மணரிடம்
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணரே
ஸீக்ரம் - காலதாமதமின்றி
ஆருஹயதாம் - ஏறிக்கொள்ளப்பட்டும்
இதி - என்று
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

इत्युक्त्वा काशं यानं सुग्रीवः सूर्यसंनिभम् ।

बृहन्निर्हसिभिर्युक्तामाप्सरोहं सलक्ष्मणः ॥

இத்யுக்த்வா காஞ்சனம் யானம் ஸுக்ரீவ: ஸுரீயஸந்நிபம் ।

ப்ருஹத்பிர் ஹரி பிர் யுக்தாமாருரோஹ ஸலக்ஷ்மண: ॥

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
ஸுரீய ஸந்நிபம் - சூரியனைப் போன்றதும்
காஞ்சனம் - பொன்னாலானதும்
ப்ருஹத்பி: - ஆற்றலுடைய
ஹரிபி: - வானரர்களால்
யுக்தம் - வகிக்கப்பெற்றதுமான
யானம் - சிலிகையில்
ஸ லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணரோடுகூட
ஆருரோஹ - ஏறினான்.

पाण्डुरेणातपत्रेण धियमाणेन मूर्धनि ॥

बुद्धेयं बालव्यजनिर्धूममानैः समन्ततः ॥

பாண்டரேணா தபத்ரேண த்ரியமாணேன மூர்த்நி ।

ஸுக்லைஸ்ச வாலவ்யஜ்ஞனை: சூர்யமாணை: ஸமந்தத: ॥

शङ्खशेरीनिनादेष हरिभिश्चाभिनन्दितः ।

निर्ययी प्राप्य सुग्रीवो राज्यधियमनुत्तमम् ॥

ஸங்க்பேரிநாதைஸ்ச ஹரிபிஸ்சாபி நந்தித: ।

நிர்யயௌ ப்ராப்ய ஸுக்ரீவோ ராஜ்யஸரீயமநுத்தமம் ॥

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
அநுத்தமம் - மிகச்சிறந்த
ராஜ்ய ஸரீயம் - ராஜ்யலக்ஷ்மியை
ப்ராப்ய - அடைந்து,
மூர்த்நி - தலைக்குமேல்
த்ரியமாணேன - பிடிக்கப்பட்ட
பாண்டுரேண ஆதப - வெண்கொற்ற குடையாலும்
த்ரேண

ஸமந்தத: - நூற்றழறும்

தூர்யமாணை: - வீசப்பட்ட

ஸுக்லை: வால - வெண்சாமரங்களாலும்

வ்யஜ்ஞனை: ச

ஸங்க பேரி நிநாதை: ச-சங்கம், பேரி இவைகளின் கோஷங்களாலும்

11

12

13

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - மும்பத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

4397

ஹரிபி:

அபி நந்தித: ச

நிர்யயௌ

வானரர்களால்

தூதிக்கப்பட்டவனாயும்

புறப்பட்டான்.

स वानरशतेस्तीक्ष्णबहुभिः शस्त्रपाणिभिः ।

परिकीर्णो ययौ तत्र यत्र रामो व्यवस्थितः ॥

ஸ வானர ஸதௌஸ் தீக்ஷ்ணாப்ஹுபி: ஸஸ்த்ரபாணிபி: ।

பரிகீர்ணோ யயௌ தத்ர யத்ர ராமோ வ்யவஸ்தித: ॥

ஸ:

தீக்ஷ்ணை:

ஸஸ்த்ர பாணிபி:

பஹுபி:

வானர ஸதை:

பரிகீர்ண:

ராம:

யத்ர

வ்யவஸ்தித:

தத்ர

யயௌ

அவன்

கறுகறுப்புள்ள

ஆயுதபாணிகளான

பல

நூற்றுக்கணக்கான வானரர்களாலும்

சூழப்பெற்றவனாய்

ஸ்ரீராமர்

எவ்விடத்தில்

எழுந்தருளியிருக்கின்றாரோ

அவ்விடத்திற்கு

வந்துசேர்ந்தான்.

स त देशमनुप्राप्य श्वेत् रामनिषेवितम् ।

अवातरन्महातेजाः शिबिकायाः सलक्ष्मणः ॥

ஸ தம் தேஸமநுப்ராப்ய ஸ்வேஷ்டம் ராமநிஷேவிதம் ।

அவாதரன் மஹாதேஜா: ஸ்ரிகிகாயா: ஸலக்ஷ்மண: ॥

மஹாதேஜா:

ஸ:

ராமநிஷேவிதம்

ஸ்வேஷ்டம்

தம்

தேஸம்

அநுப்ராப்ய

ஸ்ரிகிகாயா:

ஸலக்ஷ்மண:

அவாதரத்

அவன்

ஸ்ரீராமர் வசிக்கும்

சிறந்ததாகிய

அந்த

பிரதேசத்தை

அடைந்து,

சிலிகையிலிருந்து

லக்ஷ்மணரோடுகூட

இறங்கினான்.

आसाद्य च ततो रामं कृताञ्जलिपूर्वोऽभवत् ।

कृताञ्जलि स्थिते तस्मिन् वानराश्चामवस्थता ॥

ஆஸாத்ய ச ததோ ராமம் க்ருதாஞ்ஜலி புடோபவத் ।

க்ருதாஞ்ஜலௌ ஸ்திதே தஸ்யின்வானராஸாபவன் ஸ்ததா ॥

14

15

16

தத:	- அவ்விடத்திலிருந்து
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
ஆஸாத்ய	- அணுகி,
க்ருதாஞ்ஞலி புட:	- கைகூப்பியவனாக
அபவத்	- இருந்தான்.
தஸ்மின்	- அவன்
க்ருதாஞ்ஞலி	- கைகூப்பிக்கொண்டு
ஸ்திதே	- காத்துநிற்கையில்
வானரரா: ச	- வானரர்களும்
ததா	- அப்படியே கைகூப்பியவண்ணமே
அபவன்	- இருந்தார்கள்.

तटाकमिव तदृष्ट्वा रामः कुम्भलपङ्कजम् ।

वानराणां महत् सैन्यं सुग्रीवे प्रीतिमानभूत् ॥

தடாகமிவ தத்தருஷ்ட்வா ராம: குட்மலபங்கஜம் ।

வானராணாம் மஹதஸையம் ஸுக்ரீவே ப்ரீதிமானபூத் ॥

ராம:	- ஸ்ரீராமர்
வானராணாம்	- வானரர்களுடைய
குட்மல பங்கஜம்	- மலராத தாமரை புஷ்பங்கள் நிறைந்த
தடாகம்	- தடாகத்தை
இவ	- போலிருக்கிற
தத்	- அந்த
மஹத் ஸையம்	- பெரும் சேனையை
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
ஸுக்ரீவே	- ஸுக்ரீவனிடத்தில்
ப்ரீதிமான்	- திருவுள்ளமுடந்தவராக
அபூத்	- ஆனார்.

पादयोः पतितं मूर्च्छां तमुत्थाप्य हरीश्वरम् ।

प्रेम्णा च बहुमानाच्च राघवः परिवस्वजे ॥

பாதயோ: பதிதம் மூர்த்நா தமுத்தாப்ய ஹரீஸ்வரம் ।

ப்ரேம்ணா ச பஹுமானாச் ச ராகவ: பரிஷ்ஸ்வஜே ॥

மூர்த்நா	- முடிதாழ்த்தி
பாதயோ:	- இரு திருவடிகளில்
பதிதம்	- விழுந்து சேவித்த
தம்	- அந்த
ஹரீஸ்வரம்	- வானர மன்னனை
ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்
உத்தாப்ய	- எழுந்திருக்கச் செய்து,

18

ப்ரேம்ணா ச	- வாத்ஸல்யத்தாலும்
பஹுமானாச் ச	- கௌரவத்தாலும்
பரிஷ்ஸ்வஜே	- இறுகத் தழுவிக்கொண்டார்.

परिष्वज्य च घर्मात्मा निषीदेति ततोऽबिवीत् ।

तं निषण्णं ततो दृष्ट्वा खितौ रामोऽबिवीद्वचः ॥

பரிஷ்வஜ்ய ச தர்மாத்மா நிஷீதேதி ததோ: ப்ரவீத் ।

தம் நிஷண்ணம் ததோ த்ருஷ்ட்வா ஷிதௌ ராமோ: ப்ரவீத் வச: ॥

தர்மாத்மா	- தர்மாத்மாவான
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
பரிஷ்வஜ்ய ச	- ஆலிங்கனம் செய்துவிட்டு,
தத:	- அப்பொழுது
நிஷீத்	- உட்காரு
இதி	- என்று
அப்ரவீத்	- ஆக்ஷாபித்தார்;
தத:	- அப்பொழுது
க்ஷிதௌ	- தரையில்
தம்	- அவனை
நிஷண்ணம்	- உட்கார்ந்திருக்கிறவனாக
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
வச:	- பின்வரும் திருவாக்கை
அப்ரவீத்	- திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

धर्ममर्थं च कामं च काले यस्तु निषेदते ।

विभज्य सततं वीर स राजा हरिसत्तम ॥

தர்மமர்த்தம் ச காமம் ச காலே யஸ்து நிஷேததே ।

விபஜ்ய ஸததம் வீர ஸ ராஜா ஹரிஸத்தம ॥

வீர	- வீர
ஹரிஸத்தம	- வானரோத்தம!
ய:	- எவ்வொருவன்
தர்மம்	- தர்மத்தையும்.
அர்த்தம் ச	- அர்த்தத்தையும்,
காமம் ச	- காமத்தையும்,
ஸததம்	- எக்காலத்திலும்,
விபஜ்ய	- பாடுபாடு செய்து,
காலே	- அதற்கு விதிக்கப்பட்ட காலத்தில்
நிஷேவதே	- ஆசிரயிக்கிறானோ
ஸ: து	- அவன்தான்
ராஜா	- அரசனாவான்.

20

हिवा चर्म तथास्य च कामं यस्तु निषेधे ।

स बुधायै यथा सुप्तः पतितः प्रतिबुध्यते ॥

ஹித்வா தர்மம் ததார்த்தம் ச காமம் யஸ்து நிஷேவதே ।

ஸவ்ருக்ஷாக்ரே யதா ஸுப்த: பதித: ப்ரதிபுத்யதே ॥

ய: - எவ்னொருவன்
தர்மம் - தர்மத்தையும்
ததா - அவ்வண்ணமே
அர்த்தம் ச - அர்த்தத்தையும்
ஹித்வா - துறந்துவிட்டு
காமம் து - காமத்தில் மட்டும்
நிஷேவதே - மூழ்கிக்கிடக்கிறானோ
ஸ: - அவன்
வ்ருக்ஷாக்ரே - மரமுனியில்
ஸுப்த: - படுத்துறங்கி
பதித: - கீழே விழுந்தவன்
யதா - எப்படியோ அப்படியே
ப்ரதிபுத்யதே - விழிப்புடைகிறான்.

अमित्राणां वधे युक्तो मित्राणां संग्रहे रतः ।

त्रिवर्गफलभोक्ता तु राजा धर्मेण युज्यते ॥

அமித்ராணாம் வதே யுக்தோ மித்ராணாம் ஸங்க்ரஹே ரத: ।

த்ரிவர்க பல போக்தா து ராஜா தர்மேண யுஜ்யதே ॥

அமித்ராணாம் - சத்துருக்களின்
வதே - வகையில்
யுக்த: - பற்றுள்ளவனும்
மித்ராணாம் - நண்பர்களை
ஸங்க்ரஹே - நழுவுவிடாது வைத்துக்கொள்வதில்
ரத: - ஊக்கமுடையவனும்;
த்ரிவர்க பலபோக்தா து - தருமம், அர்த்தம், காமம் என்ற மூன்று

புருஷார்த்தங்களின் பயனை உள்ளபடி
அறிந்து காப்பாற்றுகிறவனுமான

ராஜா - மன்னன்
தர்மேண - தர்மத்தால்
யுஜ்யதே - விளங்குகிறான்.

उद्योगसमयस्त्वेव प्राप्तः शत्रुनिर्घर्ण ।

सचिन्त्यतां हि पित्रे हारिभिः सह मन्त्रिभिः ॥

21

22

உத்யோக ஸமயஸ்த வேஷ: ப்ராப்த: ஸத்ருநிபாஹண ।
ஸஞ்சிந்த்யதாம் ஹி பிங்க்ஷே ஹரிபி: ஸஹமந்த்ரிபி: ॥

ஸத்ரு நிபாஹண - பகைவரையழிக்கவல்ல
பிங்க்ஷே - வாணரமன்னர்
உத்யோக ஸமய: - முயற்சி செய்தற்கேற்ற காலம்
ஏஷ: - இதோ
ப்ராப்த: - வந்துவிட்டது
ஹரிபி: - ஆனபடியால்
மந்த்ரிபி: ஸஹ - வானர
து - மந்திரிமரர்களோடுகூட
ஸஞ்சிந்த்யதாம் - இப்பொழுது
- ஆலோசனை செய்யப்பட்டதும்.

एयमुक्तस्तु सुग्रीवो रामं वधनमब्रवीत् ॥

ஏவமுக்தஸ்து: ஸுக்ரீவோ ராமம் வதனமப்ரவீத் ॥
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்டதற்கு செவிசாற்றிய
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
து - இப்பொழுது
வசனம் - ஒரு சொல்லை
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

प्रनष्ट शीघ्र कीर्तिश्च कपिराज्यं च शायतम् ।

त्वत्प्रसादान्महाबाहो पुनः प्राप्तमिदं मया ॥

ப்ரநஷ்டா ஸ்ரீஸ்ச கீர்திஸ்ச கபிராஜ்யம் ச ஸாயஸ்வதம் ।

த்வத் ப்ரஸாதான் மஹாபாஹோ புன: ப்ராப்தமிதம் மயா ॥

तव देव प्रसादाच्च आतुष्य जयतां वर ॥

தவ தேவ ப்ரஸாதாச்ச ப்ராதுஸ்ச ஜயதாம் வர ॥

மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே!
ஜயதாம் வர - வெற்றி பெற்றவர்களில் உத்தமரே!
தேவ - ஆண்டவரே
த்வத் ப்ரஸாதாத் ச - தேவரூடைய அனுக்கிரஹத்தாலும்
தவ - தேவாரது
ப்ராது: - தம்பியினது
ப்ரஸாதாத் ச - அனுக்கிரகத்தாலுமே
ப்ரநஷ்டா - இழந்துபோன
ஸ்ரீ: ச - ராஜ்யவலக்கிடையும்

24

25

கீர்தி: ச - புகழும்
 கபிராஜ்யம் - வானராஜ்யம்
 ஸாஸ்வதம் - முழுமையும்
 இதம் ச - இதெல்லாமும்
 மயா - என்னால்
 புன: - மறுபடி
 ப்ராப்தம் - அடையப்பட்டது.

कृतं न प्रतिदुष्यति: पुराणां स दूषक: ॥

க்ருதம் ந ப்ரதிதுர்யாத்ய: புருஷாணாம் ஸ தூஷக: ॥

ய: - எவனொருவன்
 க்ருதம் - செய்நன்றிக்கு
 ப்ரதிதுர்யாத் ந - ஏற்ற கைமாறு செய்யாதிருக்கின்றானோ
 ஸ: - அவன்
 புருஷாணாம் - மானிடர்களுக்குள்
 தூஷக: - கடைபட்டவன்.

एते वानरमुख्याश्च शतश: शत्रुसूदन ।

प्राप्तास्त्रादाय बलिनः पृथिव्यां सर्ववानरान् ॥

ஏதே வானர முக்யாஸ்ச ஸதஸ: ஸத்ருஸூதன !
 ப்ராப்தாஸ்சாதாய பலின: ப்ருதிவ்யாம் ஸர்வ வானரான் ॥
 ஸத்ருஸூதன - சத்ருஸம்ஹாரக!
 ப்ருதிவ்யாம் - உலகில்
 பலின: - பலிஷ்டர்களான
 ஸர்வ வானரான் ச - வானர்கள் எல்லோரையும்
 ஆதாய - அழைத்துக்கொண்டு,
 ஏதே - இந்த
 வானர முக்யா: - வானரோத்தமர்கள்
 ஸதஸ: ச - நூற்றுக்கணக்காக
 ப்ராப்தா: - வந்துசேர்ந்திருக்கின்றார்கள்.

अथाश्च वानराः शूरा गोलान्दुलाश्च राघव ।
 कान्ताखवनदुर्गानामभिज्ञा घोरदर्शनाः ॥

ரிஷாஸ்ச வானரா: ஸூரா கோலாண்டூலாஸ்ச ராகவ !
 காந்தாரவந்தூர்காணாமபிஞ்ஜ கோரதர்ஸநா: ॥
 ராகவ - ஸூராம்
 ரிஷா: ச - கரடிகளும் -
 ஸூரிரா: - சூரர்களான
 வானரா: - வானரர்களும்

28

27

28

கோலாங்கலா: ச - முக்களும்
 கோர தர்ஸநா: - பயங்கரத் தோற்றமுடையவர்களாய்
 காந்தாரவந்தூர்காணாம் - பள்ளத்தாக்குகளையும், வனங்களையும்,
 மலைகளையும்
 நன்கறிந்தவர்கள்.

अपिब्रा: -
 देवगन्धर्वपुत्राश्च वानराः कामरूपिणः ।
 स्वे स्वे परिवृताः सैन्यवर्तन्ते पथि राघव ॥

தேவகந்தர்வ புத்ராஸ்ச வானரா: காமரூபின: !
 ஸ்வை: ஸ்வை: பரிவ்ருதா: ஸைந்யைர்வர்தந்தே பதி ராகவ ॥
 ராகவ - ஸூராம்
 காமரூபின: - நினைத்த ரூபமெடுக்கவல்லவர்களும்
 தேவ கந்தர்வ புத்ரா: ச - தேவர்களுடையவும், கந்தர்வர்களுடையவும்
 புதல்வர்களுமான

வானரா: - வானர்கள்
 ஸ்வை: ஸ்வை: - தங்கள் தங்கள்
 ஸைந்யை: - சேனைகளால்
 பரிவ்ருதா: - சூழப்பட்டவர்களாய்
 பதி - வழியில்
 வர்தந்தே - வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

वतिः शतसहस्रश्च कोटिभिश्च पूवश्रमाः ।

अयुर्विधावृता वीराः शत्रुमिश्र पुरतप ॥

ஸதை: ஸதஸஹஸ்ஸைஸ்ச கோடிபிஸ்ச ப்ல்வங்கமா: !
 அயுதைஸ்சாவ்ருதா வீரா: ஸங்குபிஸ்ச பரந்தப: ॥

अर्बुदेरर्बुदशतेर्मध्यस्थान्तिश्च वानराः ।

समुद्रश्च परार्धश्च हरयो हरियूथपाः ॥

அர்புதைர்புத ஸதைய: மத்தையஸ்சாந்தைஸ்ச வானரா: !
 ஸமுதஸைஸ்ச பராதைஸ்ச ஹரயோஹரியூதபா: ॥

आगमिष्यन्ति ते राजान् महेश्वरसमविक्रमाः ।

मेरुमन्दरसंकाशा विन्ध्यमेरुकृतालयाः ॥

ஆகமிஷ்யந்தி தே ராஜன் மஹேஸ்வர ஸமவிக்ரமா: !

மேருமந்தரஸங்காஸா விந்த்யமேருக்கூதாலயா: ॥
 பரந்தப - சத்ருக்களைத் தடுக்கச்செய்யும்
 ராஜன் - அரசர்

மஹேஸ்வர ஸமவிக்ரமா: - இந்திரனை நிகர்த்த ஆற்றலுடையவர்களும்,
 மேரு மந்தர ஸங்காஸா: - மேரு மலையையும், மந்தர மலையையும்
 நிகர்த்தவர்களும்,

31

32

விந்த்யமேருக்ருதாலயா:- விந்திய மலையையும், மேரு மலையையும்
 வாகுசல்தலமாய்க் கொண்டவர்களும்
 ஹரிபூதபா: - வானர சேனைகளின் தலைவர்களான
 வீரா: - சூரர்களான
 தே பல்வங்கமா: - அந்த பறக்கவல்ல
 வானரா: - வானர்கள்
 ஸதை: - நூற்றுக்கணக்காகவும்
 அபுதை: ச - பதினாயிரக்கணக்காகவும்,
 ஸதைஹஸ்யரை: ச - லக்ஷக்கணக்காகவும்,
 கோடிபி: ச - கோடிக்கணக்காகவும்
 ஸங்குபி: ச - லக்ஷம் கோடிக்கணக்காகவும்,
 அர்புதை: - பத்து கோடிக்கணக்காகவும்,
 மத்யை: ச - நூறு கோடிக்கணக்காகவும்
 அந்தை: ச - ஆயிரம் கோடிக்கணக்காகவும்
 ஸமுத்தரை: ச - இருபதினாயிரம் கோடிக்கணக்காகவும்
 பரார்தை: ச - நூறுலக்ஷம் கோடிக்கணக்காகவும்
 அர்புத ஸதை: ச - பலபத்து கோடிக்கணக்காகவும்
 ஹரிபி: - வானர்களால்
 ஆவ்ருதா: - சூழப்பட்டவர்களாய்
 ஆகமிஷ்யந்தி - வந்துசேரப் போகிறார்கள்.

ते त्वामभिगमिष्यन्ति राक्षसं ये सबाण्यवम् ।

निहत्य रावणं संख्ये ह्यनयिष्यन्ति गीथिलीम् ॥

தே த்வாமபி கமிஷ்யந்தி ராக்ஷஸம் யே ஸபாந்தவம் ।

நிஹத்ய ராவணம் ஸங்க்யே ஹ்யநயிஷ்யந்தி மைதிலிம் ॥

த்வாம் - தேவாரை
 யே - எவர்கள்
 அபி கமிஷ்யந்தி - வந்தடையப் போகின்றார்களோ
 தே - அவர்கள்
 ஸங்க்யே - போரில்
 ராக்ஷஸம் - அரக்கனான
 ராவணம் - ராவணனை
 ஸ பாந்தவம் - பந்துக்கள்ஸகிதம்
 நிஹத்ய - கொன்று,
 மைதிலிம் - மைதிலியாரை
 ஆநயிஷ்யந்தி - அழைத்துவரப் போகிறார்கள்;
 ஹி - இது நிச்சயம்.

33

ततस्तमुद्योगमवेक्ष्य बुद्धिमान् हस्त्रिवीरस्य निदेशवतिनः ।

बभूव हर्षादुद्युधाधिपान्जः प्रबुद्धनीलौत्पलुन्यदर्शनः ॥

ததஸ் தமுத்யோகமவேக்ஷ்ய பூத்திமான

ஹரிப்ரவீரஸ்ய நிதேஸ வர்தின: ।

பபூவ ஹர்ஷாத் வஸுதாதி பாத்த்மஜ:

ப்ரபூத்த நீலோத் பலதுல்யதர்ஸந: ॥

புத்திமான் - பேரறிவுற்றவரும்
 வஸுதாதிபாத்த்மஜ: - சக்ரவர்த்தியின் திருக்குமாரருமான அவர்,
 நிதேஸ வர்தின: - சொன்னபடி செய்துமுடிக்கும்
 ஹரிப்ரவீரஸ்ய - வானரோத்தமருடைய
 தம் - அந்த
 உத்யோகம் - ஏற்பாட்டை
 தத: - அப்பொழுது
 அவேக்ஷ்ய - திருவுள்ளத்தில் பற்றி
 ஹர்ஷாத் - மனச்சந்துஷ்டியால்
 ப்ரபூத்த நீலோத்பல- அலர்ந்த நீலோத்பலங்களை நிகர்த்த
 துல்ய தர்ஸன: - திருக்கண்களையுடையவராய்
 பபூவ - விளங்கினார்.

34

தித்யஸ்சே த்ருமத் ராமாயணே வால்மீகிய ஆதிகாஸ்யே
 சதுஸ்ஸிம்ஸதி ஸாஹஸ்ரிகாயம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
 ராமஸஸி ஆகமதம் தாம் அஷ்டத்ரிம்ஸ: ஸர்க: ௪

ஏகோந்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க: - 39

इति बुवाणं सुग्रीवं रामो धर्मभृता वरः ।

बाहुभ्यां संपरिष्वज्य प्रत्युवाच कृताञ्जलिम् ॥

இதி ப்ருவாணம் ஸுக்ரீவம் ராமோ தர்மப்ருதாம் வர: ।

பாஹுப்யாம் ஸம்பரிஷ்வஜ்ய ப்ரத்யுவாச க்ருதாஞ்ஜலிம் ॥

தர்மப்ருதாம் - தர்மவாஸ்களுக்குள்

வர: - உத்தமரான

ராம: - ஸ்ரீராமர்

இதி - மேற்கண்டவாறு

க்ருதாஞ்ஜலிம் - கைகடப்பிக்கொண்டு

ப்ருவாணம் - மொழிகின்ற

ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை

பாஹுப்யாம் - இருகரங்களாலும்

ஸம்பரிஷ்வஜ்ய - கட்டித் தழுவி,

ப்ரத்யுவாச - அவனுக்குப் பின்வருமாறு பதிலுரைத்தார்.

यदिन्द्रो वर्षते वर्षं न तच्चित्रं भवेद्भुवि ।

आदित्यो वा सहस्रांशुः कुर्यादितिमिरं नमः ॥

யதிந்த்ரோ வர்ஷதே வர்ஷம் ந தச்சித்ரம் பவேத் புவி ।

ஆதித்யோ வா ஸஹஸ்ராம்ஸா: குர்யாத்விதீமிரம் நம: ॥

இந்த்ர: - இந்திரன்

புவி - பூமியில்

வர்ஷம் - மழையை

வர்ஷதே - பொழிகின்றான்;

ஸஹஸ்ராம்ஸா: - ஆவிரம் கிரணனாகிய

ஆதித்ய: - சூரியபகவான்

நம: - ஆகாசத்தை

விதிமிரம் - இருளற்றதாக

குர்யாத் - செய்கிறான்.

யத் - இந்த

தத்வா - எதுவும்

சித்ரம் பவேத் ச - புதிதாய் வியக்கத்தக்கதன்று.

चन्द्रमा रश्मिभिः कुर्यात् पृथिवीं सौम्य निर्मलाम् ।

त्वद्विधो वापि मित्राणां प्रतिव्यात् परतप ॥

சந்த்ரமா ரஸமிபி: குர்யாத் ப்ருதிவீம் ஸௌம்ய நிர்மலாம் ।

தவத்விதோ வாபி மித்ராணாம் ப்ரீதிம் குர்யாத் ப்ரந்தப ॥

சித்ரசித்ர க்ஷம் - முப்பத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

ஸௌம்ய - நன்பர்

சந்த்ரமா: - சந்திரன்

ரஸமிபி: - கிரணங்களால்

ப்ருதிவீம் - உலகை

நிர்மலாம் - பிரகாசிக்கிறதாய்

குர்யாத் - செய்கிறான்.

ப்ரந்தப - சத்துருக்களைத் தடுக்கச் செய்கிறவனே!

அபி வா - இப்படித்தான்

தவித்வத: - உள்பொன்றவன்

மித்ராணாம் - மித்திரர்களுக்கு

ப்ரீதிம் - இஷ்டமானதை

குர்யாத் - செய்வார்.

एवं त्वयि न तच्चित्रं भवेद्यत् सौम्य शौननम् ।

जानाम्यहं त्वीं सुग्रीवं सततं प्रियवादिनम् ॥

ஏவம் த்வயி ந தச்சித்ரம் பவேத்யத் ஸௌம்ய ஸோனனம் ।

ஜானாம்யஹம் த்வாம் ஸுக்ரீவ ஸததம் ப்ரியவாதினம் ॥

ஸௌம்ய - நற்ருணமுடையவனே!

யத் - எந்த

ஏதத் ஸோனனம் - இந்த நற்செயல்

த்வயி - உன்னிடத்தில்

பவேத் - விளைந்திருக்கிறது, என்ற

தத் - இது

நசித்ரம் - வியக்கத்தக்கதன்று.

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ!

த்வாம் - உன்னை

அஹம் - நான்

ஸததம் - எக்காலத்திலும்

ப்ரியவாதினம் - ஹிதத்தையே சொல்பவனாக

ஜானாமி - நன்கறிவேன்.

त्वत्सनायः सखे सख्ये जेतासि सकलानरीन् ।

त्वमेव मे सुहृन्मित्रं साहाय्यं कर्तुमर्हसि ॥

தவத்ஸநாத: ஸகே ஸங்க்யே ஜேதாஸமி ஸகலாநரீன் ।

தவமேவ மே ஸுஹ்ருன்மித்ரம் ஸாஹாய்யம் கர்துமர்ஹஸி ॥

ஸகே - அப்பா!

ஸங்க்யே - போரில்

தவத்ஸநாத: - உன்னைத் துணையாகக் கொண்ட நான்

ஸகலான் - எப்படிப்பட்ட

அரிசு	- சத்ருக்களையும்
ஜேதாஸ்யமி	- தோற்கடிப்பேன்.
தவம் ஏவ	- நீதான்
மே	- எனக்கு
ஸஹ்ருத்	- ஆபத்திலுதவும்
மித்ரம்	- மித்திரன்;
ஸாஹாய்யம்	- வேண்டிய உதவியை
கர்தும் அர்ஹஸி	- செய்யவேண்டும்.

जहारात्मविनाशाय वैदेहीं राजसाधमः ।

वधयित्वा तु पीलोमीमनुहादो यथा शचीम् ॥

ஜஹாராதம் விநாஸாய வைதேஹீம் ராஜசாஸதம் :	1
வஞ்ச யித்வா து பெளலோமீமனுஹாதோ யதா ஸசீம் ॥	
அனுஹ்ராதஃ	- அனுஹ்ராதனென்ற அகரன்
பௌலோமீம்	- புலோமனின் புதல்வியான
ஸசீம்	- இந்திராணியை
வஞ்சயித்வா	- வஞ்சித்து, திருடிச்சென்றது
யதா து	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ராஜசுலாதம் :	- ராஜசுலப் பத்தரான அவன்
ஆத்ம விநாஸாய	- தனது அழிவுக்காகவே
வைதேஹீம்	- ஜானகியை
ஜஹார	- திருடியிருக்கிறான்.

अग्निरासं बधिस्यामि रावणं निशितैः शूरैः ।

पीलोम्याः पितरं रसं शतक्रुशिवारिह ॥

அகிராதம் வதிக்யாமி ராவணம் நிஸிதைஃ ஸரையஃ ।
பௌலோம்யாஃ பிதரம் த்ருப்தம் சாத்ருதுரிவாரிஹா ॥

தம் ராவணம்	- அந்த ராவணனை
அகிராதம்	- சீக்கிரமே
நிஸிதைஃ ஸரையஃ	- கூரிய பாணங்களால்
அரிஹா	- சத்ருஸம்ஹாரகனான
ஸாத்ருது :	- இந்திரன்
பௌலோம்யாஃ	- இந்திராணியினது
த்ருப்தம்	- கர்வம்கொண்ட
பிதரம்	- தந்தையை
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
வதிக்யாமி	- வதம் செய்யப் போகிறேன்.

एतस्मिन्नन्तरं वैव रजः समनिर्वृतम् ।

उष्णा तीव्रां सहस्रांशोश्छदयद्गन् प्रभाम् ॥

சுதஸ்யின்னந்தரே சைவ ரஜஃ ஸமபிவர்த்த :	
உஷ்ணாம் தீவ்ராம் ஸஹஸ்ராம்ஸோஸ்சதயத் ககணே ப்ரபாம் ॥	8
ஏதஸ்யின் அந்தரே	- இதே சமயத்தில்
ரஜஃ	- புதரளி
ககணே	- ஆகாயத்தில்
ஸஹஸ்ராம்ஸோ :	- சூரிய பகவானது
உஷ்ணாம் ச	- உஷ்ணமானதும்
தீவ்ராம் ஏவ	- கடுமையானதுமான
ப்ரபாம்	- ஒளியை
சாதயத்	- மறைத்துக்கொண்டு
ஸமபிவர்த்த	- நிறைந்து கிடந்தது.

दिशः पर्यकुलाश्वान् रजसा तेन मूर्छिताः ।

सयाल च मही सर्वा सशिवनकानना ॥

திஸ் : பர்யாகுலாஸ் சாஸத் ரஜஸா தேந மூர்ச்சிதாஃ ।

சசால ஹி மஹி ஸர்வா ஸஸைலவனகானனா ॥

தேந	- அந்த
ரஜஸா	- தூளியால்
திஸ் : ச	- திக்குகளெல்லாம்
பர்யாகுலா :	- எங்கும் நிறைந்தவைகளாய்
மூர்ச்சிதா :	- மூடுண்டவைகளாய்
ஆஸந்	- ஆயின.
ஸஸைல வனகானனா	- மலைகளையும், வனங்களையும், சோலைகளையுமுள்ளிட்ட

மஹி	- பூமி
ஸர்வா ச	- எல்லாமும்
சசால	- நடுங்கிற்று.

ततो नगेन्द्रसंकाशीस्तीक्ष्णदंष्ट्रैर्हृत्वाकैः ।

कृत्स्ना संछादिता भूमिरसंख्यैः पूवङ्गमैः ॥

ததோ நகேந்த்ர ஸங்காஸஸ்தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ரை மஹாபலைஃ ।
க்ருத்ஸநா ஸஞ்சாதிதா பூமிரஸங்க்யேயைஃ பலவங்கமை ॥

பூமி :	- பூமி
க்ருத்ஸநா	- எல்லாமும்
தத :	- அப்பொழுது
நகேந்த்ர ஸங்காஸஸ :	- இமயமலையை திகர்த்தவர்களும்,
தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ரை :	- கூரிய பற்களையுடையவர்களும்,
மஹாபலை :	- மகா பலவாண்களுமான
அஸங்க்யேயை :	- கணக்கற்ற

பலவங்கமை: - வானரர்களால்
ஸஞ்சாதிதா - நிறைத்தாலிற்று.

निमेषान्तरमात्रेण तत्सर्वैरियुषै: ।

கோடிவந்தவருடைய சூட்சும காலகூறுகள்: ॥

நிமேஷாந்தர மாத்ரேண ததஸ்தை ஹரியூதயை: ॥
கோடியாத வருதைஸஸவ ப்ரச்சன்னா காமரூபிபி: ॥ 11

நிமேஷாந்தர - ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளேயே
மாத்ரேண ஏவ - காமரூபிபி: - நனைத்த ரூபமெடுக்கவல்ல
கோடி ஸத வருதை: - பல கோடிகளால் சூழப்பட்டவர்களான
ஏத: - அந்த
ஹரியூதயை: - வானர சேனைத் தலைவர்களால்
தத: - அப்பொழுது
ப்ரச்சன்னா ச - பூமி மூடிக்கிடந்தது.

नादैयैः पार्वतीयैः सामुद्रैः महाबलिः ।

ஹரிமீயை, பார்வதியை, சாமுத்திரை, மஹாபலி: ॥

நாதேயை: பார்வதே யைஸ்ச ஸாமுத்திரைஸ்ச மஹாபலை: ॥
ஹரியிர்மேக நிர் ஹராதை ரத்யைஸ்ச வனவாலிபி: ॥ 12

तरुणादित्यवर्षाश्च शशिगिरिश्च वानरः ।

தருணாதியவர்பாஷ் சசிசிரிசு வானர: ॥

தருணாதித்ய வர்ணைஸ்ச ஸசி கௌளேஸ்ச வானரை: ॥
பத்ம கேஸரவர்களைஸ்ச ஸ்வேதத் மேரு தூதலயை: ॥ 13

कोटीसहस्रैश्चभिः शीनान् परिवृतसदा ।

கோடிசஹசிரைசுபி: சீனான் பரிவ்ருதஸ்ததா: ॥

கோடி ஸஹஸ்ரையுத்தஸி: பூமான் பரிவ்ருதஸ்ததா: ॥
வீர: ஸதவலிர்நம வானர: ரத்ய த்ருஸ்யத ॥ 14

பூமான் - பூமாலும்
வீர: - வீரனுமான்
ஸதவலி: - சதவலி
நாம - என்ற
வானர: - வானரன்
ததா - அப்பொழுது
நாதேயை: - நதிகளில் வசிப்பவர்களும்,
பர்வதேயை: ச - பர்வதங்களில் வசிப்பவர்களும்,
ஸாமுத்திரை: ச - சமுத்திரங்களில் வசிப்பவர்களும்,

வனவாலிபி: - வனங்களில் வசிப்பவர்களும்,
மேருக்ருதாலயை: - மேருமலையை இருப்பிடமாய்க்
கொண்டவர்களான

ஹரிபி: ச - வானரர்களாலும்
அந்யை: - மற்றுமுள்ள
மஹாபலை: - மகா பலவான்களும்
மேக நிர்ஹராதை: - மேகம்போல் காச்சிக்கின்றவர்களும்
தருணாதித்ய வர்களை: ச - இளஞ்சூரியனுது நிறமுடையவர்களும்
ஸசி கௌரை: ச - சந்திரனை நிகர்த்து பொன்னிறமானவர்களும்,
பத்ம கேஸர வர்களை: ச - தாமரைக் குஞ்சத்தை நிகர்த்தவர்களும்,
ஸ்வேதை: - உடையவர்களும்,
ஸ்வேதை: - வெண்ணிறமுடையவர்களான
தஸி: கோடி ஸஹஸ்ரை: - பத்தாயிரங் கோடிக்கணக்கான
வானரை: - வானரர்களால்
பரிவ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
ப்ரத்ய த்ருஸ்யத - வந்து தோன்றினான்.

ततः कश्चनशैलामस्ताराया वीर्यवान् पिता ।

அனேகேதஸாஹசிரை: கோடிபி: ப்ரத்யத்ருஸ்யத ॥

தத: காஞ்சன ஸைலாபஸ் தாஸாய வீர்யவான் பிதா: ॥
அனேகேதஸ ஸாஹஸ்ரை: கோடிபி: ப்ரத்யத்ருஸ்யத ॥ 15

காஞ்சன ஸைலாப: - பொன்மலையை நிகர்த்தவனும்
வீர்யவான் - வீர்யவானுமான்

தாராயா: - தாரையின்
பிதா - தந்தை
தஸ ஸாஹஸ்ரை: - பத்தாயிரக்கணக்காகவும்
கோடிபி: - கோடிக்கணக்காகவும்
அனேகை: - பலரோடு
தத: - அப்பொழுது
ப்ரத்ய த்ருஸ்யத - வந்து தோன்றினான்.

तथापरेण कोटीनां सहस्रेण समन्वितः ।

ததாபரேண கோடீனாம் சஹஸ்ரேண ஸமன்வித: ॥

பிதா ருமாய: ஸம்ப்ராப்த: ஸுக்ரீவஸ்வஸுரோ விபி: ॥
விபி: - மகா சாமர்த்தியசாலியும்
ஸுக்ரீவ ஸ்வஸுர: - ஸுக்ரீவன் மாமனாருமான
ருமாயா: - ருமையின்
பிதா - தந்தை

ததா - அப்படியே
அபரேண - இதர
கோடனாம் - கோடிகளின்
ஸஹஸ்ரேண - ஆயிரத்தால்
ஸமன்வித: - குழப்பப்பட்டவனாய்
ஸம்ப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தான்.

पञ्चकेसरसंकाशस्त्वर्णाकनिभाननः ।

बुद्धिमान् वानरश्रेष्ठः सर्ववानरसत्तमः ॥

பத்ம கேஸர ஸங்காஸஸ்தருணாங்க நிபாநந: ।
புத்திமான் வானர ஸ்ரேஷ்ட: ஸர்வ வானரஸத்தம: ॥

अनीकैर्हसाहस्यैर्वानराणां समन्वितः ।

पिता हनुमतः श्रीमान् केसरी प्रत्यक्ष्यत ॥

அனீகைர் பஹு ஸாஹஸ்ரையர் வானராணாம் ஸமன்வித: ।

பிதா ஹநுமத: ஸ்ரீமான் கேஸரீ ப்ரத்யக்ஸ்யத ॥

பத்ம கேஸர - தாமரைக் குஞ்சத்தை நிகர்த்தவனும்,

ஸங்காஸ:

தருணாங்க நிபாநந: - இளஞ்சூரியனை நிகர்த்த முகமுடையவனும்,

புத்திமான் - புத்திமானும்,

ஸர்வ வானர ஸத்தம: - வானரர்கள் எல்லோரிலும் உத்தமனும்,

வானர ஸ்ரேஷ்ட: - வானரர்களுக்குத் தலைவனும்,

ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமானும்,

ஹநுமத: - ஹனுமாரின்

பிதா: - தந்தையுமான

கேஸரீ - கேஸரி என்ற வானரன்

வானராணாம் - வானரர்களின்

பஹு ஸாஹஸ்ரைய: - பல ஆயிரக்கணக்கான

அனீகை: - சேனைகளோடு

ஸமன்வித: - கூடியவனாய்

ப்ரத்யக்ஸ்யத - வந்து தோன்றினான்.

गोलाकुलमहासाजो गवाक्षो भीमविह्वलः ।

वृत्तः कोटिसहस्रेण वानराणामध्ययत ॥

கோலாங்குல மஹாராஜோ கவாக்ஷோ பீமவிஹ்வல: ।

வ்ருத: கோடி ஸஹஸ்ரேண வானராணாமத்ருப்யத ॥

பீமவிஹ்வல: - அஞ்சத்தக் வலிவுடையவனும்

கோலாங்குல மஹாராஜ: - முக்களுக்கு மகாராஜனுமான

கவாக்ஷ: - கவாக்ஷன்

19

வானராணாம் - வானரர்களின்
கோடி ஸஹஸ்ரேண - ஆயிரம் கோடிகளால்
வ்ருத: - குழப்பப்பட்டவனாய்
அத்ருப்யத - தோன்றினான்.

अज्ञाणां भीमवेगानां धूमः शत्रुनिर्घणः ।

वृत्तः कोटिसहस्रम्यां दाम्यां समन्वितत ॥

ருக்காணாம் பீமவேகாநாம் தூம்: ஸத்ருநிபர்ஹண: ।

வ்ருத: கோடி ஸஹஸ்ராய்யாம் த்வாப்யாம் ஸமபிவர்த்த ॥

ஸத்ரு நிபர்ஹண: - சத்ருஸம்ஹாரகனைய

தூம்: - தூமரன்

பீமவேகாநாம் - அஞ்சத்தக்க சக்திகொண்ட

ருக்காணாம் - குரடிகளினுடைய

த்வாப்யாம் - இரண்டு

கோடி ஸஹஸ்ராய்யாம் - ஆயிரங்கோடிகளால்

வ்ருத: - குழப்பப்பட்டவனாய்

ஸமபிவர்த்த - வந்துசேர்ந்தான்.

महाचलनिर्घोरः पनसो नाम युधपः ।

आजगाम महावीर्यस्तिष्ठति: कोटिनिर्वृतः ॥

மஹாசலநிபைர் கோரை: பனஸோ நாம யூதப: ।

ஆஜகாம மஹாவீர்யஸ்திஸ்துதி: கோடிநிர்வ்ருதி: ॥

மஹாவீர்ய: - மகாவீர்யவானான

பனஸ: - பனஸன்

என்ற

யூதப: - சேனைத்தலைவன்

மஹாசல நிபை: - பெரும் மலைகளை ஒத்த

கோரை: - பயங்கரமான

திஸ்துதி: - மூன்று

கோடிபி: - கோடிகளால்

வ்ருத: - குழப்பப்பட்டவனாய்

ஆஜகாம - வந்துசேர்ந்தான்.

नीलाञ्जनायुधपाकरो नीलो नामाथ युधपः ।

अध्ययत महाकायः कोटिनिर्दशनिर्वृतः ॥

நீலாஞ்ஜநாயுதபாகரோ நீலோ நாமாத யூதப: ।

அத்ருப்யத மஹாகாய: கோடிநிர் தஸ்பிர்வ்ருத: ॥

நீலாஞ்ஜநயாகார: - கருத்த அஞ்சன மலையை நிகர்த்த

மஹாகாய: - பெரும் உடலையுடையவனும்,

21

22

பூதப:	- சேனைத்தலைவனுமான
நீல: நாம	- நீலனென்பவன்
தஸபி:	- பத்து
கோடிபி:	- கோடிகளால்
வ்ருத:	- சூழப்பட்டவனாய்
அத	- அப்பொழுது
அத்ருப்யத	- வந்துசேர்ந்தான்.

ततः काश्यपिशाभो गवयो नाम युथपः ।

आजगाम महावीर्यः कीटिभिः फणिवृत्तः ॥

தத்: காஞ்சநஸைலாபோ கவயோ நாம யூதப: ।

ஆஜகாம மஹாவீர்ய: கோடிபி: பஞ்சபி:வ்ருத: ॥

தத்:	- பிறகு
காஞ்சந ஸைலாப:	- பொன்மாலையை நிகரித்தவனும்,
மஹாவீர்ய:	- மகா வீரயவானும்,
பூதப:	- சேனைத்தலைவனுமான
கவய: நாம	- கவயன் என்பவன்
பஞ்சபி:	- ஐந்து
கோடிபி:	- கோடிகளால்
வ்ருத:	- சூழப்பட்டவனாய்
ஆஜகாம	- வந்துசேர்ந்தான்.

दरीमुख्य बलवान् युथोऽभ्याययी तदा ।

बुधः कीटिसहस्रेण सुग्रीवं समुपस्थितः ॥

தரிமுகஸ பலவான் யூதபோ:ப்யாயயேன ததா ।

வ்ருத: கோடி ஸஹஸ்ரேண ஸுக்ரீவம் ஸமுபஸ்தித: ॥

பலவான்	- பலவானும்
பூதப:	- சேனைத்தலைவனுமான
தரிமுக:	- தரிமுகனென்ற வானரன்
கோடி ஸஹஸ்ரேண	- ஆயிரம் கோடியால்
வ்ருத: ச	- சூழப்பட்டவனாகவே
ததா	- அப்பொழுது
அப்யாயயெள	- வந்துசேர்ந்தான்.
ஸுக்ரீவம்	- ஸுக்ரீவனை
ஸமுபஸ்தித:	- அணுகி நின்றான்.

गिन्द्य द्विविधोभावविपुत्री महाबली ।

कीटिकीटिसहस्रेण वानराणामधुर्यत्सम् ॥

23

24

கிஷ்கிந்தா கான்டம் - முப்பத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

4415

மைந்தஸ்ச த்விவிதஸ் சேபாவஸ்விபுத்ரௌ மஹாபலௌ ।

கோடி கோடி ஸஹஸ்ரேண வானரணாமத்ருப்யதாம் ॥

மஹாபலௌ	- மகா பலவான்களும்
அஸ்வி புத்ரௌ	- அக்வினி தேவதைகளின் புதல்வர்களுமான
மைந்த: ச	- மைந்தனென்பவனும்
த்விவித: ச	- திவிதனென்பவனுமான
உபௌ	- இருவர்களும்
வானரணாம்	- வானரர்களின்
கோடி கோடி ஸஹஸ்ரேண	- பலலாயிரம் கோடியோடு
அத்ருப்யதாம்	- தோன்றினார்கள்,

गजश्च बलवान् वीरः कीटिमिसिसुभिवृत्तः ।

आजगाम महातेजाः सुग्रीवस्य समीपतः ॥

ஜஸ்ச பலவான்வீர: கோடிபிஸ்திஸ்ருபி:வ்ருத: ।

ஆஜகாம மஹாதேஜா: ஸுக்ரீவஸ்ய ஸமீபத: ॥

மஹாதேஜா:	- மகாபராக்கிரமசாலியும்,
பலவான்	- பலவானும்,
வீர:	- வீரனுமான
கஜ: ச	- கஜனென்பவனும்,
திஸ்ருபி: கோடிபி:	- மூன்று கோடிகளால்
வ்ருத:	- சூழப்பட்டவனாய்
ஸுக்ரீவஸ்ய	- ஸுக்ரீவனது
ஸமீபத:	- சன்னிதிக்கு
ஆஜகாம	- வந்துசேர்ந்தான்.

अक्षराजो महातेजा जाम्बवानाम नामतः ।

कीटिभिर्दशभिः प्रातः सुग्रीवस्य वशे स्थितः ॥

ருக்ஷராஜோ மஹாதேஜா ஜாம்பவான்நாம நாமத: ।

கோடிபி: தஸபி: ப்ராப்த: ஸுக்ரீவஸ்ய வஸே ஸ்தித: ॥

மஹாதேஜா:	- மகத்தான ஆற்றலுடையவரும்
ருக்ஷராஜ:	- கரடி மன்னரும்
ஸுக்ரீவஸ்ய	- ஸுக்ரீவனது
வஸே	- ஆளுகையில்
ஸ்தித:	- இருந்தவரும்
பெயரால்	- பெயரால்
ஜாம்பவான்	- ஜாம்பவானென்று
நாம	- பெயர்பெற்ற அவர்
தஸபி:	- பத்து
கோடிபி:	- கோடிகளோடு
ப்ராப்த:	- வந்துசேர்ந்தார்.

26

27

रुमणवानाम विकान्तो वानरो वानरेष्टम् ।

आययी बलवांस्तूर्ण कोटिशतसमावृतः ॥

ருமணவான் நாம விக்ராதோ வாரோ வானரேஸ்வரம் ।

ஆயயென பலவான் தூர்ணம் கோடபரதஸமாவ்ருத: ॥

விக்ராத: - பராக்கிரமசாலியும்

பலவான் - பலவானுமான

ருமணவான் - ருமணவான்

நாம - என்ற

வாரோ - வானரன்

கோடபரத ஸமாவ்ருத: - நூறுகோடியால் சூழப்பட்டவனாய்

வானரேஸ்வரம் - வானரமன்னனை

தூர்ணம் - விரைவில்

ஆயயென - வந்து அடைந்தான்.

ततः कोटिसहस्राणां सहस्रेण शतेन च ।

पुंस्तोऽनुगतः प्राप्तो हरिभिर्गन्धमादनः ॥

தத: கோடிஸஹஸ்ரானாம் ஸஹஸ்ரேண ஸதேந ச ।

புருஷ்டோநுகத: ப்ராப்தோ ஹரிபிக்ந்தமாதன: ॥

கந்தமாதன: - கந்தமாதனன் என்பவன்

கோடி ஸஹஸ்ரானாம் - ஆயிரங் கோடிகளின்

ஹரிபி: - வானரர்களால்

ஸதேந - நூற்றுக்கணக்காகவும்

ஸஹஸ்ரேண ச - ஆயிரக்கணக்காகவும்

புருஷ்ட: - பக்கவில்

அநுகத: - பின்தொடர்ந்து வரப்பட்டவனாய்

தத: - அப்பொழுது

ப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தான்.

ततः पञ्चसहस्रेण वृतः वाक्कुशतेन च ।

युवराजोऽङ्गदः प्राप्तः पितृपुत्र्यपरकम् ॥

தத: பத்மஸஹஸ்ரேண வ்ருத: ஸங்குஸதேந ச ।

யுவராஜோஹ்ங்கத: ப்ராப்த: பித்ருபுத்ரஸ்யபராக்ரம: ॥

பித்ருபுத்ரஸ்ய பராக்ரம: - தந்தையை நிகர்ந்த பராக்கிரமசாலியும்,

யுவராஜ: - இளவரகமான

அங்கத: - அங்கதன்

ஸங்குஸதேந - நூறுலக்ஷம் கோடியாலும்

பத்ம ஸஹஸ்ரேண ச - நூறுகோடி கோடியாலும்

வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்

தத: - அப்பொழுது

ப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தான்.

28

29

30

ततस्तांशुतिस्तारो हरिर्गन्धमादकः ।

पञ्चभिर्हरिकोटिभिर्दूरतः प्रत्यक्ष्यत ॥

ததஸ்தாஸ்துதிஸ்தாரோ ஹரிர்஑்மபராக்ரம: ।

பஞ்சபிர்ஹரி கோடபிர்தூரத: ப்ரத்யக்ருஸ்யத ॥

தராத்தயுதி: - நக்ஷத்திரம் போன்ற ஒளிகொண்டவனும்

பீமபராக்ரம: - அஞ்சத்தக்க பராக்கிரமத்தையுடையவனுமான

தார: - தாரனென்ற

ஹரி: - வானரன்

பஞ்சபி: - ஐந்து

ஹரிகோடபி: - வானர கோடிகளோடு

தூரத: - வெகுதூரத்திலிருந்து

தத: - அப்பொழுது

ப்ரத்யக்ருஸ்யத - வந்து தோன்றினான்.

इन्द्रजानुः कपिवीरि यूयपः प्रत्यक्ष्यत ।

एकादशानां कोटीनामीश्वरस्तैश्च संयुतः ॥

இந்த்ராஜானு: கபிர்வீரோ யூதப: ப்ரத்யக்ருஸ்யத ।

ஏகாடஸானாம் கோட நாமஸ்வரஸ்தை ஸ்சஸம்வ்ருத: ॥

விர: - வீரனும்

யூதப: - சேனைத்தலைவனும்

ஏகாடஸானாம் - பதினொன்று

கோடநாம் - கோடிகளின்

ஸஸ்வர: - அதிபனுமான

இந்த்ராஜானு: - இந்திரஜானு என்ற

கபி: - வானரன்

தை: - அவர்களால்

ஸமாவ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்

ப்ரத்யக்ருஸ்யத - வந்து தோன்றினான்.

ततो रम्भस्त्यनुप्राप्तस्तस्यादित्यसंनिभः ।

अयुतेनावृतश्चैव सहस्रेण शतेन च ॥

ததோ ரம்பஸ்த்வநு ப்ராப்தஸ்த தருணாதித்ய ஸந்நிப: ।

அயுதேநாவ்ருதஸ்சைவ ஸஹஸ்ரேண ஸதேந ச ॥

தருணாதித்ய ஸந்நிப: - இளம் சூரியனை நிகர்ந்தவனான

ரம்ப: - ரம்பனென்பவன்

ஸதேந ச - நூற்றுக்கணக்காகவும்

ஸஹஸ்ரேண ச - ஸுஹஸ்ரேண

அயுதேந ஏவ - பதினாயிரக்கணக்காகவும்

ஆவ்ருத: து - சூழப்பட்டவனாகவே

தத: - அப்பொழுது

அநுப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தான்.

31

32

33

ततो यूथपतिर्वीरो दुमुखो नाम वानरः ।

प्रत्यक्ष्यत कोटिम्या दाम्या परिवृतो बली ॥

ததோ பூதபதிர்வீரோ துர்முகோ நாம வானர: ।
ப்ரத்ய த்ருப்யத கோடிப்பயாம் பரிவ்ருதோ பலீ ॥

தத: - அதற்குப்பின்
பலீ - பலசாலியும்
வீர: - குரலும்
பூதபதி: - சேனைத்தலைவனுமான
துர்முக: நாம - துர்முகன் என்ற
வானர: - வானரன்
த்வாப்யாம் - இரண்டு
கோடிப்பயாம் - கோடிகளால்
பரிவ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
ப்ரத்ய த்ருப்யத - வந்துசேர்ந்தான்.

केलासशिखराकारियानरेर्भीमविक्रमः ।

युत: कोटिसहस्रेण हनुमान् प्रत्यक्ष्यत ॥

கைலாஸ ஸிகரா காரைர்வானரைர் பீம விக்ரமை: ।
வ்ருத: கோடிஸஹஸ்ரேண ஹனுமான் ப்ரத்யத்ருப்யத ॥

ஹனுமான் - ஹனுமார்
கைலாஸ ஸிகரா காரை: - கைலாஸ மலையை நிகர்த்த உருக்கொண்டர்களும்
பீம விக்ரமை: - அஞ்சத்தக்க பராக்கிரமசாலிகளுமான
வானரை: - வானரர்களால்
கோடி ஸஹஸ்ரேண - ஆயிரம் கோடிகணக்காக
வ்ருத: - சூழப்பட்டராய்
ப்ரத்யத்ருப்யத - காணப்பட்டார்.

नलक्ष्यापि महावीर्य: सम्भ्रुतो दुमवासिनि: ।

कोटीशतेन सम्प्राप्त: सहस्रेण शतेन च ॥

நளக்ஷாபி மஹாவீர்ய: ஸம்வ்ருதோ த்ருமவாஸிநி: ।
கோடிஸதேன ஸம்ப்ராப்த: ஸஹஸ்ரேண ஸதேந ச ॥

மஹாவீர்ய: - மகா வீர்யவானான்
நளன் - நளன்
கோடிஸதேன ச - நூறுகோடிக்கணக்காகவும்
ஸஹஸ்ரேண அபி - ஆயிரக்கணக்காகவும்,
ஸதேந ச - நூற்றுக்கணக்காகவும்
த்ரும வானிபி: - மரங்களில் வசிப்பவர்களால்
ஸம்வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
ஸம்ப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தான்.

34

35

36

சிவசிந்தா காண்டம் - முப்பத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

4419

ततो दधिमुखः श्रीमान् कोटिर्विशिष्टः ।

संप्राप्तोऽमितस्तस्य सुधीवस्य महात्मनः ॥

ததோ ததிமுக: ஸ்ரீமான் கோடி பிர்விஸ்த: ।
ஸம்ப்ராப்தோபி மதஸ்தஸ்ய ஸக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ॥

ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமானும்,
தஸ்ய - அந்த
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான்
ஸக்ரீவஸ்ய - ஸக்ரீவருக்கு
அபிமத: - இஷ்டப்பட்டவனுமரன்
ததிமுக: - ததிமுகனென்பவன்
தஸபி: கோடிபி: - பத்துகோடிகளால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
தத: - அப்பொழுது
ஸம்ப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தான்.

शरभः कुमुदो वह्निर्वानरो रह एव च ।

एते चान्ये च बहवो वानराः कामरूपिणः ॥

ஸரப: குமுதோ வஹ்நிர் வானரோ ரஹ்ந ஏவ ச ।
ஏதே சான்யே ச பஹுவோ வானரா: காமரூபின: ॥

ஆவூத்ய பூயிவீ சர்வ பர்வதாஷ் வநானி ச ।

यूथपाः समनुप्राप्तास्तेषां संख्या न विद्यते ॥

ஆவ்ருத்ய ப்ருதிவீம் ஸ்வபாம் பர்வதாம்ஸ்ச வனாநி ச ।
பூதபா: ஸமநுப்ராப்தாஸ தேஷாம் ஸங்க்யா ந வித்யதே ॥

आगताश्च विविधाश्च पृथिव्यां सर्ववानराः ॥

ஆகதாஸ்ச விபிஷ்டாஸ்ச ப்ருதிவ்யாம் ஸர்வவானரா: ॥

ஸ்ரப: - ஸரபன்
குமுத: - குமுதன்
வஹ்நி: ச - வந்தி
ரஹ்ந: வானர: ஏவ - ரம்மினென்ற வானரன் ஆகிய
ஏதே ச - இவர்களும்,
ப்ருதிவ்யாம் - பூமியில்
காமரூபின: - தினைத்த ரூபமெடுக்கவல்ல
விபிஷ்டா: - பெரிதோர்களான
பஹவ: - பல
வானரா: ச - வானரர்களும்
அஸ்யே - மற்றுமுள்ள சாதாரண
ஸர்வ வானரா: ச - வானரர்கள் எல்லோரும்
ஸமநுப்ராப்த: - கூடவே வந்த
பூதபா: ச - சேனைத்தலைவர்களும்

37

38

39

ப்ருதிவீம் - உலகை
 ஸர்வாம் - எங்கும்
 பர்வதாள் ச - பர்வதங்களையும்
 வனாதி ச - வனங்களையும்
 ஆவ்ருத்ய - மறைத்துக்கொண்டு,
 ஆகதா: - வந்து சேர்ந்தார்கள்.
 தேஷாம் - அவர்களுடைய
 ஸங்க்யா - துளை
 த வித்யதே - எண்ண முடியாது.

அபுவந்த: புவந்தश्च गर्जन्तश्च पुनश्चा: ।

अभ्यवर्तन्त सुमीव सूर्यमग्नगणा इव ॥

ஆப்லவந்த: ப்லவந்தம் ச கர்ஜந்தம் ச ப்லவங்கம: ।

அப்யவாந்தந்த ஸுமீவம் ஸூரியம்பக்ஷணா இவ ॥

ப்லவங்கம: - வானரர்கள்
 ஆப்லவந்த: - குதித்துக்கொண்டும்
 ப்லவந்த: ச - கூத்தாடிக்கொண்டும்
 கர்ஜந்த: ச - கர்ஜித்துக்கொண்டும்
 ஸூரியம் - சூரியபகவானை
 அப்ரக்ஷண: - மேகக்கூட்டங்கள்
 இவ - பேசுவே
 ஸுமீவம் - ஸுமீவனை,
 அப்யவாந்தந்த - குழந்து கொண்டனர்.

कुर्याण बहु शब्दाश्च प्रष्टुं बलवानिह ।

सिरोभिर्धानरेन्द्राय सुमीवाय न्यवेदयन् ॥

சூர்வானா பஹுஸப்தம் ப்ரஹ்ருஷ்டா பலஸாலின: ।

ஸிரோபி: வானரேந்த்ராய ஸுமீவாய ந்யவேதயன் ॥

பலஸாலின: - பலசாலிகளான அவர்கள்
 ப்ரஹ்ருஷ்டா: - சந்தோஷமுடையவர்களாய்
 பஹுஸப்தான் - பலவித சப்தங்களை
 சூர்வானா: ச - பேசுகின்றவர்களாய்
 வானரேந்த்ராய - வானர மன்னனான
 ஸுமீவாய - ஸுமீவனுக்கு

ஸிரோபி: ந்யவேதயன் - தலைவனாகி நின்றார்கள்.

अपरे वानरश्रेष्ठाः संगम्य च यथोचितम् ।

सुमीरेण समागम्य स्थिताः प्राञ्जल्यस्तदा ॥

அப்ரே வானரஸுரேஷ்டா: ஸம்கம்ய ச யதோசிதம் ।

ஸுமீரேண ஸமாகம்ய ஸ்திதா: ப்ராஞ்ஜலயஸ்ததா ॥

ததா - அப்பொழுது
 அப்ரே - மற்றுமுள்ள

40

41

42

வானரஸுரேஷ்டா: - வானரோத்தமர்கள்
 ஸுமீரேண - ஸுமீரவரை
 ஸமாகம்ய - அடைந்து,
 யதோசிதம் - விதிப்படி,
 ஸம்கம்ய ச - மரியாதைசெய்து,
 ப்ராஞ்ஜலய: - அஞ்சலிவஸ்தர்களாய்
 ஸ்திதா: - காத்து நின்றார்கள்.

सुमीवस्त्विति रामे सविरसाम् वानरसाम् ।

निवेदयित्वा धर्मज्ञः स्थितः प्राञ्जलिरबबिव् ॥

ஸுமீவஸ்த்வரீதோ ராமே ஸர்வாம் ஸ்தான் வானரஸாமம் ॥

நிவேதயித்வா தர்மஞ: ஸ்தித: ப்ராஞ்ஜலிரபவீத் ॥

தர்மஞ: - தர்மக்குணான
 ஸுமீரவ: - ஸுமீரவன்
 த்வரீத: - காலதாமதம் செய்யாதவனாய்
 ப்ராஞ்ஜலி: - கைகூப்பி
 ஸ்தித: - நின்றிருக்கொண்டு
 ராமே - பூரிராமரிடத்தில்
 நிவேதயித்வா - தெரிவித்துவிட்டு,
 தான் - அந்த
 வானரஸாமம் - வானரோத்தமர்கள்
 ஸர்வாம் - எல்லோரையும் பார்த்து
 அப்ரவீத் - பின்வருமாறு அக்ஞாபித்தான்.

यथासुखं पर्वतनिर्झरेषु वनेषु सर्वेषु च वानरेन्द्राः ।

निवेशयित्वा विविधलानि बलं बलज्ञः प्रतिपुष्पिणी ॥

யதாஸுகம் பர்வதநிர்ஜரேஷு வனேஷு ஸர்வேஷு ச வானரேந்த்ரா: ।

நிவேசயித்வா விவிதபலாநி பலம் பலஞ: ப்ரதி பத்தபிஷ்டே ॥

வானரேந்த்ரா: - வானரோத்தமர்களே
 பர்வத நிர்ஜரேஷு - மலையருவிகளிலும்
 ஸர்வேஷு ச - எல்லா
 வனேஷு - காடுகளிலும்
 யதாஸுகம் - செளகரியப்படி,
 பலாநி - சைன்யங்களை
 நிவேசயித்வா - சைன்யருக்கச் செய்துவிட்டு,
 பலஞ: - தனது சைன்யத்தையறிந்தவன்
 பலம் - தனது சைன்யத்தை
 விதிவத் - முறைப்படி
 ப்ரதிபத்தம் இஷ்டே - பாதுகாக்க வேண்டும்.

நித்யஸந்தே த்ருத் ஸபலமே வஸ்யமீயே ஆதிசய்யே
 ஸுதம்ஸந்தி ஸுதம்ஸந்தி ஸுதம்ஸந்தி ஸுதம்ஸந்தி
 மோதிலமோதில தம் மோதிலமோதில: ஸங்க: ॥

43

44

சத்வாரிம்ஸ: ஸாக: - 40

अथ राजा समुद्धार्यः सुग्रीवः प्लवगाधिपः ।

उवाच नरशार्दूल राम परबलानन्दम् ॥

அத ராஜா ஸம்ருத்தார்த: ஸுக்ரீவ: பல்வகாதிப: ।

உவாச நரஸார்தூலம் ராமம் பரபலாந்தனம் ॥

அத அப்பொழுது

ஸம்ருத்தார்த: - எண்ணம் முற்றப்பெற்றவனும்,

பல்வகேஸ்வர: - வானரர்களுக்கு ஈசனுமான

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவ

ராஜா - மன்னன்

பரபலாந்தனம் - சத்ருசைவத்தை அழிக்கும்

நரஸார்தூலம் - புருஷோத்தமரான

ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் புரிந்து

உவாச - மொழிந்தான்.

आगता विनिविद्यथ बलिनः कमरूपिणः ।

वानरा वारणेन्द्रामा ये मद्विषयवासिनः ॥

ஆகதா: விநிவிஷ்டாஸ்ச பலின: காமரூபின: ।

வானரா வாரணேந்த்ராமா யே மத்விஷயவாஸிந: ॥

யே - எவர்கள்

மத்விஷய வாஸிந: - எனது தேசத்தில் வசிக்கின்றவர்களும்,

வாரணேந்த்ராமா: - வானையரககளை நிகர்த்தவர்களும்,

பலின: - பலசாலிகளும்,

காமரூபின: - நினைத்த ரூபமெடுக்கவல்லவர்களுமான

வானரர்: - வானரர்களோ அவர்கள்

ஆகதா: - வந்துவிட்டார்கள்.

விநிவிஷ்டா: ச - வசதியாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

त इमे बहुविक्रान्तेर्हरिभिर्ममविक्रमेः ।

आगता वानरा घोरा दैत्यदानवसन्निभाः ॥

த இமே பஹு-விக்ராத்ரை ஹரிபி: பீமவிக்ரமை: ।

ஆகதா வானரா கோரா தைத்ய தானவஸந்திபா: ॥

தே - அந்த

இமே - இந்த.

கோரா: - அஞ்சத்தக்க

தைத்ய தானவ ஸந்திபா: - தைத்யதானவர்களை நிகர்த்த

வானரா: - வானரர்கள்

விஷ்வித்தா காலம் - நார்பதம் ஸாகம்

4423

பஹு-விக்ராத்ரை: - அளவுகடந்த ஆற்றலுடையவர்களும்

பீம விக்ரமை: - அளவில்லாத ஆண்மையுடையவர்களுமான

ஹரிபி: - வானரர்களோடு

ஆகதா: - வந்திருக்கிறார்கள்.

ख्यातकर्मापदानाश्च बलवन्तो जितकुमाः ।

पराक्रमेण विख्याता व्यवसायेषु चोत्तमाः ॥

க்யாத கர்மாபதாநாஸ்ச பலவந்தோ ஜிதக்லமா: ।

பராக்ரமேஷு விச்யாதா வ்யவஸாயேஷு சோத்தமா: ॥

க்யாத கர்மா - நற்றொழிலும் தல்லொழுக்கமும் உடையவர்கள்,

பதாநா: ச -

பலவந்த: - வலியுள்ளவர்கள்,

ஜிதக்லமா: - இளைப்பில்லாதவர்கள்,

பராக்ரமேஷு - சத்துருக்களைத் தாக்கும் விஷயங்களில்

விச்யாதா: - பிரசித்தி பெற்றவர்கள்,

வ்யவஸாயேஷு - சமயத்திற்கு வேண்டிய உபாயங்களில்

உத்தமா: ச - தேர்ந்தவர்கள்.

पुष्टिव्यञ्ज्यरा राम नानानृगनियसिनः ।

कोट्योघसङ्गमे प्राप्ता वानरास्तव किंकराः ॥

புருதிவ்யம்புசரா ராம நநாநகதிவாஸின: ।

கோட்யோகாஸ்ச இமே பராப்தா வானராஸ்தவ கிங்கரா: ॥

புருதிவ்யம்பு: சரா: - பூமியிலும் ஜலத்திலும் வசிப்பவர்கள்,

நாநாநக திவாஸின: - பல மலைகளிலும் வசிக்கின்றவர்கள்,

கோட்யோகா: - எத்தனையோ கோடிக்கணக்காக

பராப்தா: - வந்திருக்கின்றார்கள்.

ராம - ஸ்ரீராம!

இமே - இந்த

வானரர்கள் எல்லோருமே

தவ - தேவரீரது

கிங்கரா: - ஏவலாளர்கள்.

निदेशयतिनः सर्वे सर्वे गुणहिते रताः ।

अभिधेयमनुष्ठानं तव शस्यन्त्यसिन्दम ॥

நிதேசவர்தின: ஸர்வே ஸர்வே குருஹிதே ரதா: ।

அபிப்தேத மனுஷ்டானம் தவ ஸச்யந்த்யரிந்தமா

அரிந்தம - சத்ருசம்ஹாரகரே

ஸர்வே - எல்லோரும்

நிதேசவர்தின: - ஆக்கைப்படி நடப்பவர்கள்,

ஸர்வே	- எல்லோரும்
குருவிறிதே	- எஜமானனுக்கு நன்மை செய்வதில்
நதா:	- ஊக்கமுடையவர்கள்;
தவ:	- தேவரீரது
அபிப்ரேதம்	- திருவுளத்திலுள்ளதை
அநுவட்டாதும்	- செய்துமுடிக்க
ஸக்ஷயந்தி	- ஏற்றவர்களாவார்கள்.

यन्मन्यसे नरव्याघ प्राप्तकालं तदुच्यताम् ।

त्वत्सैन्यं त्यक्ष्यो युक्तामाज्ञापयितुमर्हसि ॥

யன்மனஸே நரவ்யாக்ர ப்ராப்தகாலம் ததுச்சயதாம் ।

த்வத்ஸைன்யம் த்வத்வஸே யுக்தமாஜ்நாபயிதுமர்ஹஸி ॥

நரவ்யாக்ர	- புருஷோத்தம!
யத்	- எதை
ப்ராப்தகாலம்	- ஏற்ற காலமாக
மன்யஸே	- திருவுளத்தில் கொண்டிருக்கிறோ,
தத்	- அது
உச்சயதாம்	- அருளிச் செய்யப்பட்டும்.
த்வத்வஸே	- தேவரீரது ஆக்கனையில்
யுக்தம்	- இருக்கும்
த்வத்ஸைன்யம்	- தேவரீரது சைன்யத்தை
ஆஜ்நாபயிதும்	- கட்டளைமிட
அர்ஹஸி	- திருவுள்ளம் கொள்ள வேண்டும்.

कामेषामिदं कार्यं विदितं वीर तत्त्वतः ।

तथापि तु यथ्यातत्वमाज्ञापयितुमर्हसि ॥

காம மேஷாமிதம் கார்யம் விதிதயீ வீரதத்த்வத: ।

ததாஅபி து யதாதத்த்வமாஜ்நாபயிது மர்ஹஸி ॥

வீர	- குரோ
இதம் கார்யம்	- இந்தக் காரியமானது
தத்த்வத:	- உள்ளபடி
ஏஷாம்	- இவர்களுக்கு
விதிதம் து	- தெரிந்த விஷயமே.
ததா அபி	- அப்படியிருந்தாலும்
யதா தத்த்வம்	- நடக்க வேண்டியபடி
காமம்	- திருவுள்ளத்தில் எப்படியிருக்கிறதோ அப்படியே
ஆஜ்நாபயிதும்	- ஆக்ஜாபிக்க
அர்ஹஸி	- வேண்டுகிறேன்.

7

8

इति बुवाणं सुग्रीवं रामो दशस्थात्मजः ।

बाहुभ्यां सपरिव्वज्य इदं वचनमब्रवीत् ॥

இதி ப்ருவாணம் ஸுக்ரீவம் ராமோ தஸாதாத்மஜ: ।

பாஹுப்யாம் ஸம்பரிஷ்வஜ்ய இதம் வசனமப்ரவீத் ॥

தஸாதாத்மஜ: - தசதரின் புதல்வரான

ராம:	- ஸ்ரீராம்
இதி	- மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணம்	- பேசுகிற
ஸுக்ரீவம்	- ஸுக்ரீவனை
பாஹுப்யாம்	- இருகரங்களாலும்
ஸம்பரிஷ்வஜ்ய	- கட்டித் தழுவி,
இதம்	- இனி வருகிற
வசனம்	- சொல்லை
அப்ரவீத்	- சொன்னார்.

ज्ञायतां सम वेदेही यदि जीवति वा न वा ।

स च देशी महाराज्ञ यस्मिन् वसति रावणः ॥

ஜ்நாயதாம் மம வைதேஹீ யதி ஜீவதி வா ந வா ।

ஸ ச தேஸோ மஹாராஜ யஸ்மின் வஸதி ராவண: ॥

தெஸ்ஸம்ய	- நன்பா
மஹாராஜ	- பேரறிவாளர்
வைதேஹீம்	- ஜானகி
ஜீவதி யதி வா	- உயிரோடிருக்கிறாள்
ந வா	- இல்லையா என்பதும்
யஸ்மின்	- எவ்விடத்தில்
ராவண:	- ராவணன்
வஸதி	- வசிக்கிறானோ
ஸ: தேஸ: ச	- அந்த தேசமும்
ஞாயதாம்	- அறியப்பட்டும்.

अधिगम्य तु वैदेहीं निलयं रावणस्य च ।

प्राप्तकालं विधास्यामि तस्मिन् काले सह त्वया ॥

அதிகமய து வைதேஹீம் நிலயம் ராவணஸ்ய ச ।

ப்ராப்தகாலம் விதாஸ்யாமி தஸ்மின்காலே ஸஹ த்வயா ॥

ராவணஸ்ய	- ராவணனது
நிலயம் து	- இருப்பிடத்தையும்
வைதேஹீம் து	- வைதேஹியைப் பற்றியும்
அதிகமய	- அறிந்தபின்,

9

10

11

தல்மின் - அந்த
காலே - சமயத்தில்
ப்ராப்த காலம் - காலத்திற்கேற்றதை
த்வயா - உன்னோடு
ஸஹ - கூட
விதாஸ்யாமி - ஆலோசனை செய்கிறேன்.

नाहमस्मिन् प्रभुः कार्यं वानरेश न लक्ष्मणः ।

त्वमस्य हेतुः कार्यस्य प्रमुख प्लवगेश्वर ॥

நாஹமஸ்மின்ப்ரபு: கார்யே வானரேஸ ந லக்ஷ்மண: ।
த்வமஸ்ய ஹேது: கார்யஸ்ய ப்ரமுக்ஸ ப்லவகேஸ்வர ॥

வாநரேஸ - வானர மன்னர்
அஸ்மின் - இந்த
கார்யே - காரியத்தில்
ப்ரபு: - ஆக்ஞாபிக்கும் உரிமைபுற்றவன்
அஹம் - நானும்
ந - இல்லை,
லக்ஷ்மண: ந ச - லக்ஷ்மணனும் இல்லை.
ப்லவகேஸ்வர - வானர மன்னர்
கார்யஸ்ய - காரியத்தை
ப்ரபு: - ஆக்ஞாபிக்குமதிசாரமுடைய
ஹேது: - கருவி
த்வம் ஏவ - நீரே.

त्वमेवाज्ञापय विभो मम कार्यविनिश्चयम् ।

त्वं हि जानासि यत्कार्यं मम वीर न संशयः ॥

த்வமேவாஞாய விபோ மம கார்யவிநிச்ஸயம் ।

த்வம் ஹி ஜானாஸி யத்கார்யம் மம வீர ந ஸம்ஸய: ॥

விபோ - மன்னர்
மம - எனது
கார்ய விநிச்ஸயம் - காரியத்தில் செய்ய வேண்டியதை
த்வம் ஏவ - நீரே
ஆஞாய - கடட்டளையிடும்.
வீர - குரனே!
மம - எனக்கு
யத் கார்யம் - ஆகவேண்டிய காரியம் எதுவோ அந்த
ஜானாஸி - நன்றாய் அறிவீர்
ஸம்ஸய: ந - இதில் சந்தேகமில்லை.

12

13

सुखद्वितीयो विकान्तः प्राज्ञः कालविशेषवित् ।

मवानस्मखिते युक्तः सुवृत्तायार्थवित्तमः ॥

ஸஹ்ருத் த்விதீயோ விக்ராத: ப்ராஞ: காலவிஸேஷவித் ।

மவாநஸம்ஹிதே யுக்த: ஸுக்ருதார்தோர்தித் வித்தம்: ॥

பவான் - நீ
ஸஹ்ருத் த்விதீய: - சினேகிதர்களைக் கைவிடாதுணைவன்;
விக்ராத: - ஆண்மைபுள்ளவன்;
ப்ராஞ: - எல்லாமறிந்தவன்;
காலவிஸேஷவித் - காலத்திற்கேற்றவைகளை அறிந்தவன்;
எஸம்ஹிதே - எனக்கு நன்மை செய்வதில்
யுக்த: - ஆஸத்தியுடையவன்;
ஸுக்ருதாத: - நன்கு ஆராய்ந்து காரியங்களை செய்கிறவன்;
அர்த் வித்தம்: - காரியங்களின் நுட்பங்களை அறிந்தவர்களில்
சிறந்தவன்.

एवमुक्तस्तु सुग्रीवो विनतं नाम युष्मन् ॥

अब्रवीद्भानसांनिध्ये लक्ष्मणस्य च धीमतः ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸுக்ரீவோ விநதம் நாம யுக்மந் ।

அப்ரவீத் ராம ஸாந்நித்யே லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீமத: ॥

शैलाम् मेघनिर्घोषमूर्जितं प्लवगेश्वरः ॥

ஸைலாபம் மேகநிர்கோஷ மூர்ஜிதம் ப்லவகேஸ்வர: ॥

ஏவம் - இவ்வாறு
உக்த: - ஆக்ஞைபெற்ற
ப்லவகேஸ்வர: - வானர மன்னரான
ஸுக்ரீவ: து - ஸுக்ரீவன்
ராம ஸாந்நித்யே - ப்ரராமருடையவும்
தீமத: - புத்திமானான
லக்ஷ்மணஸ்ய ச - லக்ஷ்மணருடையவும் முன்னிலையில்,
ஸைலாபம் - மலை போன்றவனும்,
மேகநிர்கோஷம் - மேகம்போல் கர்ஜிக்கின்றவனும்,
மூர்ஜிதம் - அதிக ஆற்றலுடையவனும்,
பூதபம் - சேனைத் தலைவனுமான
விநதம் நாம - வினதனென்பவனைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு ஆக்ஞாபித்தான்.

सोमसूर्यात्मजः साधं वानरवानरोत्तमः ।

देशकालनययुक्तः कार्याकार्यविनिश्चये ॥

15

ஸோம ஸூர்யாத்மஜை: ஸார்தம் வானரார்வாரோத்தம |
தேபரகால நயார்புத்த: கார்பா கார்ய விதிஸ்சயே ||

16

वृत: शतसहस्रेण वानराणां तरस्विनाम् |

अधिगच्छ दिशं पूर्वां सशैलवनकाननाम् ||

வருத: ஸதஸஹஸ்ரேண வானரானாம் தரஸ்விநாம் |

அதிகச்ச திஸம் பூர்வாம் ஸஸைலவனகாநநாம் ||

17

வானரோத்தம - வானரோத்தம |
ஸோம ஸூர்யாத்மஜை: - சந்திரன் சூரியன் இவர்களின் புதல்வர்களான
வானரை: - வானரர்களோடு

ஸார்தம் - கூட
தரஸ்விநாம் - பலசாலிகளான
வானரர்களின் - வானரர்களின்
ஸத ஸஹஸ்ரேண - நூறு ஆயிரத்தால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாயும்
கார்பா கார்ய - செய்யத்தகுந்தது, செய்யத்தகாதது,
விதிஸ்சயே - இவைகளை ஆராய்ந்தறிவதில்
தேபர கால நயை: - தேசம், காலம், உபாயம் இவைகளோடு
யுத்த: - கூடியிருப்பவனாகவும்
ஸஸைல வனகாநநாம் - மலை, காடு, சோலைகள், இவைகளோடுகூடிய
பூர்வாம் திஸம் - கிழக்கு திக்குக்கு
அதிகச்ச - அளம்பிச் செல்.

तत्र सीतां च वेदेहीं निलयं रावणस्य च |

सार्धं गिरिवृक्षेषु वनेषु च नदीषु च ||

தத்ர ஸீதாம் ச வைதேஹிம் நிலயம் ராவணஸ்ய ச |

மார்த்தவம் கிரிஸ்ருந்கேஷு வணேஷு ச நதீஷு ச ||

18

नदीं मागौरथीं रम्यां याह्वनं च महागिरिम् ||

நதீம் பாஹீரதீம் ரம்யாம் யாமுநம் ச மஹாகிரிம் ||

19

सरस्वतीं च सिन्धुं च शोणं मणिनिभोदकम् |

महीं कालमहीं चैव शैलकाननशोभिताम् ||

ஸரஸ்வதீம் ச சிந்தும் ச ஸோணம் மணிநிபோதகம் |

மஹீம் காலமஹீம் சைவ ஸைலகாநந ஸோபிதாம் ||

20

ब्रह्ममालान्विदेहक्ष मातवान् काशिकोसलान् |

सागंधक्ष महारामान् पुण्ड्रान् वज्रस्थीव च ||

ப்ரஹ்ம மாலாந்விதேஹாம்ஸ ச மாலவான் காஸிகோஸலான். |

மாகதாம்ஸ ச மஹாக்ராமான் புண்ட்ரான் வங்கான் ததைவ ச ||

पतनं कोशकाराणां भूमि च रज्जताकराम् ||

பத்தனம் கோசகாராணாம் பூமிம் ச ரஜ்தாகராம் ||

21

தத்ர - அங்கு
கிரி துர்கேஷு - மலைகளிலும், குகைகளிலும்
வணேஷு ச - வனங்களிலும்,
நதீஷு ச - நதிகளிலும்,
ரம்யாம் - அழகிய
பாஹீரதீம் - பாஹீரதி
நதீம் - நதியிலும்
யாமுநம் - யாமுனமென்ற
மஹாகிரிம் - மகா பர்வத்திலும்
ஸரஸ்வதீம் ச - ஸரஸ்வதி நதியிலும்,
சிந்தும் ச - சிந்து நதியிலும்
மணிநிபோதகம் - மாணிக்கத்தை நிகர்த்த ஜலத்தையுடைய
ஸோணம் - சோணாந்தியிலும்
ஸைலகாநந - மலைகளாலும் வனங்களாலும் அழகு
ஸோபிதாம் - வாழ்ந்து விளங்கும்
மஹீம் ச - மகி என்னும் நாட்டிலும்
காலமஹீம் ஏவ - காலமகி என்னும் நாட்டிலும்
ப்ரஹ்ம மாலாந் - பிரம்மமர்ஷமென்னும் தேசங்களிலும்
விதேஹான் ச - விதேக தேசங்களிலும்
மாலவ தேசங்களிலும் - மாலவ தேசங்களிலும்
காஸிகோஸலான் - காசி, கோஸல தேசங்களிலும்
மாகதான் ச - மகத நாடுகளிலும்
புண்ட்ரான் ச - புண்ட்ர நாடுகளிலும்
வங்கான் ஏவ - வங்க நாடுகளிலும்
கோசகாராணாம் - கோசகாரர்கள் என்னும் ராஜாக்களுடைய
பத்தனம் - பட்டணத்திலும்
ரஜ்தாகராம் - ரஜ்தாகரமென்னும்
பூமிம் ச - பிரதேசத்திலும்
ததா - அவ்வண்ணமே
மஹாக்ராமான் - பெரும் கிராமங்களிலும்/
வைதேஹீம் - விதேக மன்னரின் புதல்வியான
ஸீதாம் ச - ஸீதாதேவியையும்
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
நிலயம் ச - இருப்பிடத்தையும்
மார்த்தவம் - தேடுங்கள்.

सर्वमेतद्विद्येतव्यं मार्गयन्निस्ततस्ततः ।

रामस्य दयितां भार्यां सीतां दशस्यसुषुप्तम् ॥

ஸர்வமேதத் விசேதவ்யம் மாரகயத்ஸிஸ் ததஸ்தத: ॥
ராமஸ்ய தயிதாம் பார்யாம் சீதாம் தஸரதஸ்யஸுஷுப்தம் ॥

தஸரதஸ்யஸுஷுப்தம் - தசரதரின் மருமகளும்,
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
தயிதாம் - அன்பிற்குப் பாத்ரிரமான
பார்யாம் - மனைவியுமான
சீதாம் - ஸீதாதேவியை
ததஸ்தத: - அங்கங்கு
மருகயத்ஸி: - தேடுகின்ற உங்களால்
ஏதத் ஸர்வம் - இதெல்லாமும்
விசேதவ்யம் - தேடத்தக்கது.

समुद्रमवगाढांश्च पर्वतान् पतनानि च ।

मन्दरस्य च ये कोटि संश्रिता: कैचिदायताम् ॥

ஸமுத்ரமவகடாம்ஸ்ச பர்வதான் பத்தநாதி ச ॥
மந்தரஸ்ய ச யே கோடம் ஸம்ஸரிதா: கேசிதாயதாம் ॥

कर्णप्रावरणाक्षिव तथा चात्योष्ठकर्णका: ॥

घोरा लोहमुखान्छिव ज्वनाद्वैकपादका: ॥

கர்ணப்ராவரணாஸ்சைவ ததா சாத்யோஷ்ட கர்ணகா: ॥
கோரா லோஹ முகாஸ்சைவ ஜ்வநாஸ்சைக பாதகா: ॥

अक्षया बहुवन्तश्च पुरुषा: पुंसादका: ।

किराता: कर्णचूडाश्च हेमाङ्गा: श्रियदर्शना: ॥

அக்ஷயா பலவந்தஸ்ச புருஷா: புருஷாதகா: ॥
கிரதா கர்ண சூடாஸ்ச ஹேமாங்கா: பரியதாஸநா: ॥

आमनीनाशानास्तत्र किराता दीपवासिन: ।

अन्तर्जलचरा घोरा नरव्याघ्रा इति श्रुता: ॥

ஆமநீநாஸநாஸ் தத்ர கிரதா த்விப வாஸின: ॥
அந்தர்ஜல சரா கோரா நரவ்யாக்ரா இதி ஸ்ருதா: ॥

एतेषामालया: सर्वे विचेया: काननीकस: ॥

ஏதேஷாம்அலயா: ஸர்வே விசேயா: கானனௌகஸ: ॥

ஸமுத்ரம் - ஸமுத்திரத்தையும்
அவகடான் - மறைந்த இடங்களையும்

22

23

24

25

26

பர்வதான் - பர்வதங்களையும்
பத்தநாதி ச - பட்டணங்களையும்
மந்தரஸ்ய - மந்தரமலையினது
ஆயதம் ச - பெருத்த
யே கேசித் - கொடுமுடியையும்
ஸம்ஸரிதா: - ஏதோசிலர்
கர்ணப்ராவரணா: ச - அடைந்திருக்கின்றார்கள்.
ஒஷ்டகர்ணகா: ச - கர்ணப்ராவரணர்கள் என்பவர்களும்
கோரா லோஹ முகா: ச - ஒஷ்டகர்ணகர்கள் என்பவர்களும்
ஜவநா: ச - கோரலோகமுகரென்பவர்களும்
ஏக பாதகா: ச - ஜவனர்கள் என்பவர்களும்
அக்ஷயா: ஏவ - ஏகபாதர்கள் என்பவர்களும்
பலவந்த: - அக்ஷயரென்பவர்களும்
புருஷாதகா: - பலசாலிகளான
புருஷா: ச - புருஷாதகர்கள் என்னும்
கிரதா: ஏவ - மானிடர்களும்
கர்ணசூடா: ச - கிரதா என்பவர்களும்
பரியதாஸநா: - கர்ணசூடர்கள் என்பவர்களும்
ஹேமாங்கா: - அமுகிய தோற்றமுடைய
தத்ர - ஹேமாங்கர்கள் என்பவர்களும்
த்விப வாஸின: - அங்கே
ஆமநீநாஸநா: - த்விபங்களில் வசிக்கும்
கிரதா: தத்ர - பச்சை மீன்களைத் தின்னும்
நரவ்யாக்ரா: - கிரதா என்பவர்களும்
இதி - நரவியாக்ரிகள்
ஸ்ருதா: - என்று
கோரா: - அழைக்கப்படும்
அந்தர்ஜலசரா: அபி - பயங்கரமான
கானனௌகஸ: - ஜலத்தினுள் வசிப்பவர்களுமான இவர்கள்
ஏதேஷாம் - வனவாஸிகள்.
ஆலயா: - இவர்களுடைய
ஸர்வே - இருப்பிடங்கள்
விசேயா: - எல்லாமும்
தேடத்தக்கவைகள்.

गिरिभिर्द्यै च गम्यन्ते एवमेव एवमेव च ।

एतन्वन्तं यवक्षीपं सप्तस्यस्योपशोभितम् ॥

கிரியியே ச கம்யந்தே பல்வனேன பல்வனேன ச ॥

ஏதந்வந்தம் யவக்ஷீபம் ஸப்தச்யஸ்யோப ஸோபிதம் ॥

27

सुवर्णलम्पकं चैव सुवर्णाकरमण्डितम् ।

यवधीपमतिक्रम्य शिशिरो नाम पर्वतः ॥

ஸுவர்ண ரூப்யகம் சைவ ஸுவர்ணாகர மண்டிதம் ।

யவதீபம் மதிக்கரம்ய ஸிஸிரோ நாம பர்வத: ॥

दिवं स्पृशति मृक्षेण देवदानवसेवितः ।

एतेषां गिरिदुर्गेषु प्रभूतेषु वनेषु च ॥

திவம் ஸ்ப்ருஸதி ம்ருங்கேண தேவ தானவ ஸேவித: ।

ஏதேஷாம் கிரிதுர்கேஷு ப்ரபூதேஷு வனேஷு ச ॥

मार्गध्वं सहिताः सर्वे रामपत्नीं यशस्विनीम् ॥

மார்கதவம் ஸஹிதா: ஸர்வே ராம பத்நீம் யஸஸ்விநீம் ॥

யவதீபம் - யவதீபத்தை

அதிக்ரம்ய - தாண்டி,

ஸிஸிரோ நாம - சிசிரமென்ற

பர்வத: - ஒரு மலையானது

தேவ தானவ ஸேவித: - தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் வசிக்கப்பெற்றது.

திவம் - ஆகாயத்தை

ஸ்ருங்கேண - கொடுமுடியால்

ஸ்ப்ருஸதி - தொடுகிறது.

யே - எவையுள்

பல்வேன - பறந்தோ

பல்வனேன ச - பாய்ந்தோ

கிரிபி: ச - மலைகளில் தங்கியோ

கம்யந்தே - அடையப்படுகின்றனவோ,

ஏதேஷாம் - இவைகளுடைய

கிரிதுர்கேஷு - மலைவாசிகங்களில்

ப்ரபூதேஷு - பல

வனேஷு ச - வனங்களிலும்

ஸர்வே ஸஹிதா: - நீங்கெனெல்லோருமாய்ச் சேர்ந்து

யஸஸ்விநீம் - புகழ்படைத்த

ராமபத்நீம் - ஸ்ரீராமரது பத்தினியை

மார்கதவம் - தேடுங்கள்;

ஸபத ராஜ்யோப - ஏழு ராஜ்யங்களோடு அழகுறவாய்ந்து

யோபிதம் - விளங்குகிறது.

ரத்னவந்தம் - ரத்னங்களால் நிறைந்ததுமான

யவதீபம் - யவதீபத்திலும்

ஸுவர்ணாகரமண்டிதம் - தங்கக் கரங்குகள் நிறைந்த

ஸுவர்ண ரூப்யகம் ஏவ - ஸுவர்ண ரூப்யகமெனும் தீவிபத்திலும்,

ச - அப்படியே தேடுங்கள்.

ततो रत्नजलं शीणमगाधं शीघ्रमाहिनम् ।

गत्या पारं समुद्रस्य सिद्धचारणसेवितम् ॥

ததோ ரத்னஜலம் ஸோணமாகாதம் ஸீக்ர காஹினம் ।

கத்வா பாரம் ஸமுத்ரஸ்ய ஸித்தசாரண ஸேவிதம் ॥

तस्य तीर्थेषु सन्धिषु विवित्रेषु वनेषु च ।

रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥

தஸ்ய தீர்தேஷு ரம்யேஷு விசித்ரேஷு வனேஷு ச ।

ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கிதவ்யஸ ததஸ் தத: ॥

ஸித்தசாரண ஸேவிதம் - சித்தர்களும் சாரணர்களும் வசிக்கும்

ஸமுத்ரஸ்ய - சமுத்திரத்திலுடைய

பாரம் - அக்கரையையும்

தத: - அவ்விடத்தில்

ஆகாதம் - மிக அழமானது

ஸீக்ர காமினம் - பிரவாகம் எடுத்து ஓடுகிறதுமான

ரத்னஜலம் - சிவந்த ஜலமுடைய

ஸோணம் - சோண நதத்தை

கத்வா - அடைந்து,

தஸ்ய ரம்யேஷு - அதன் அழகிய

தீர்தேஷு - தீர்த்த கட்டடங்களிலும்

விசித்ரேஷு - விசித்திரமான

வனேஷு ச - வனங்களிலும்

ததஸ் தத: - எல்லாவிடங்களிலும்

வைதேஹ்யா ஸஹ - ஸீதாதேவியோடு கூட

ராவண: - ராவணன்

மார்கிதவ்ய: - தேடப்பட வேண்டியவன்.

पर्वतप्रमवा नद्यः सुरस्या बहुनिष्कुटाः ।

मार्गितव्या दरीमन्तः पर्वताश्च वनानि च ॥

பர்வத ப்ரபவா நத்ய: ஸுரம்யா பஹுநிஷ்குடா: ।

மார்கிதவ்யா தரிமந்த: பர்வதாஸ்ச வநாநி ச ॥

பர்வத ப்ரபவா - பர்வதங்களிலிருந்து தோன்றிய

நத்ய: - நதிகளும்

ஸுரம்யா: - மிக அழகிய

பஹுநிஷ்குடா: - பல உத்யான வனங்களும்

தரிமந்த: - குகைகளார்ந்த

பர்வதா: ச	- மலைகளும்
மார்கிதவ்யா:	- தேடப்பட வேண்டியவைகள்;
வ்நாநி	- காடுகளும்.
ச	- அப்படியே தேடப்பட வேண்டியவைகள்.

ततः समुद्रदीपं सुभीमान् द्रष्टुमर्ह्यम् ।

उन्मिन्त महारिश्ं शिशन्तमनिलोऽहम् ॥

தத: ஸமுத்ர தீவீபாம்ஸச ஸுபீமாந் த்ரஷ்டுமர்ஹதம் ।
ஊர்மிந்தம் மஹாரிஸந்தரம் க்ரோஸந்த மநிலேந்தததம் ॥

தத:	- அதன்மேல்
அநிலோத்ததம்	- காரறினால் மோதுண்டு
க்ரோஸந்தம்	- முழங்கும்
ஊர்மிந்தம்	- அலைகளோடு கூடிய
ஸமுத்ரம்	- சமுத்திரத்தையும்
ஸுபீமாந்	- மிக அபாயகரமான
ஸமுத்ர தீவீபான் ச	- சமுத்திரத்தின் தீவுகளையும்
த்ரஷ்டும் அர்ஹத	- பார்க்கக் கடவீர்கள்.

तत्रासुरा महाकायाश्छायां गृह्णन्ति नित्यशः ।

ब्रह्मणा समनुज्ञाता दीर्घकालं बुभुक्षिताः ॥

தத்ராஸுரா மஹாகாயாஸ சாயாம் க்ருண்ஹந்தி நித்யஸ: ।
ப்ரம்ஹணா ஸமநுஜ்ஞாதா தீர்க்காலம் புபுக்ஷிதா: ॥

தத்ர	- அவ்விடத்தில்
மஹாகாயா:	- பெருவுடலையுடைய
அஸுரா:	- அசுரர்கள்
தீர்க் காலம்	- நெடுங்காலம்
புபுக்ஷிதா:	- பசிக்கொண்டவர்களாய்
ப்ரம்ஹணா	- பிரம்மதேவரால்
ஸமநுஜ்ஞாதா:	- அனுக்கிரகிக்கப் பெற்றவர்களாய்
நித்யஸ:	- எப்பொழுதும்
சாயாம்	- நிழலை
க்ருண்ஹந்தி	- பற்றியிழுக்கிறார்கள்.

तं कालमेघप्रतिमं महोरगनिषेदितम् ।

अभिराम्य महानादं तीर्थेनैव महोदधिम् ॥

தம் காலமேக ப்ரதிமம் மஹோரக நிஷேதீதம் ।
அபிகம்ய மஹநாதம் தீர்தேநைவ மஹோததிம் ॥

ततो रजजलं भीमं लोहितं नाम सागरम् ।

गता द्रक्ष्यथ तां घेव बृहतीं कूटशाल्मलीम् ॥

ததோ ரஜ்ஜலம் பீமம் லோஹிதம் நாம ஸாகரம் ।
கதா த்ரக்ஷ்யத தாம் பார்ப்பீர்கள்.

34

35

36

ததோ ரக்ஷஸம் பீமம் லோஹிதம் நாம ஸாகரம் । கதா த்ரக்ஷ்யத தாம் சைவ ப்ருஹதம் கூட ஸால்மலீ ॥	37
காலமேக ப்ரதிமம் - காளமேகம் போன்றதும்	
மஹோரக நிஷேதீதம் - பெரும் பாம்புகளால் வசிக்கப்பட்டதும்,	
மஹநாதம் - பேரொலியுடையதுமான	
தம் - அந்த	
மஹோததிம் - சமுத்திரத்தை	
அபிகம்ய - அடைந்து	
தத: - அதிலிருந்து	
ரக்ஷஸம் - சிவந்த நிரையுடையதும்	
பீமம் - அபாயகரமானதுமான	
லோஹிதம் நாம - லோகிதமென்ற	
ஸாகரம் - சமுத்திரத்தை	
தீர்தேந் ஏவ - ஏற்ற உபாயத்துடனேயே	
கதா: - தாண்டிச் சென்று	
தாம் - அந்த	
ப்ருஹதீம் - பெரிய	
கூட ஸால்மலீ ஏவ ச - பிரதானமான இலவ மரத்தையும்	
த்ரக்ஷ்யத - பார்க்குங்கள்.	

गृहं च वैनतेयस्य नानारत्नोपशोभितम् ।

तत्र कैलाससंकाशं विहितं विश्वकर्माणा ॥

க்ருஹம் ச வைனதேயஸ்ய நானாரத்னோபஸோபிதம் ।
தத்ர கைலாஸ ஸங்காஸம் விஹிதம் விஸ்வகர்மாணா ॥

தத்ர ச	- அங்கேயே
கைலாஸ ஸங்காஸம் -	கைலாஸ பர்வதத்தை நிகர்த்ததும்
நாநாரத்ன உபஸோபிதம் -	நானாவித ரத்னங்களாலுழகு வாய்ந்து
	விளங்குகிறதுமான
வைனதேயஸ்ய	- கருடபகவானது
க்ருஹம்	- மாளிகையானது
விஸ்வகர்மாணா	- விசுவகர்மாவினால்
விஹிதம்	- நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கிறது

तत्र शैलनिभा भीमा मन्दहा नाम राक्षसाः ।

शैलपुङ्खे लम्बन्ते नानारत्ना भावावहाः ॥

தத்ர ஸைலநிபா பீமா மந்தேஹா நாம ராக்ஷஸா: ।
ஸைலஸ்ருங்கேஷு லம்பந்தே நானாரூபா பயாவஹா: ॥

தத்ர	- அங்கே
ஸைலநிபா:	- மலை போன்றவர்களும்

39

பீமா: - கொடியவர்களுமான்
 மந்தேஹா: நாம - மந்தேகர்கள் என்ற
 ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
 நானாநுபா: - பல உருவங்களுற்று
 பயாவஹா: - அச்சத்தை விளைவிக்கின்றவர்களாய்
 ஸைல ஸ்ருங்கேஷு - மலைச்சிகரங்களில்
 லம்பந்தே - தொங்குகின்றார்கள்.

ते पतन्ति जले नित्यं सूर्यस्योदयनं प्रति ।

निहता ब्रह्मतेजोभिरहन्त्यहनि राक्षसाः ॥

தே பதந்தி ஜலே நித்யம் ஸூர்யஸ்யோ தயனம் ப்ரதி ।

நிஹதா ப்ரஹ்மதேஜோபிரஹந்தயஹநி ராக்ஷஸா: ॥

अभितप्ताश्च सूर्येण लम्बन्ते स्म पुनः पुनः ॥

அபிதப்தாஸ்ச ஸூர்யேண லம்பந்தே ஸ்ம புன: புன: ॥

தே - அந்த
 ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
 ஸூர்யஸ்ய - சூர்யபகவானது
 உதயனம் ப்ரதி - உதயத்தின் ஹேதுவாய்.
 அஹநி அஹநி - பிரதிநினமும்
 ப்ரஹ்ம தேஜோபி: - காயத்ரீ பிரபவங்களால்
 நிஹதா: - துர்த்தப்பட்டவர்களாயும்
 ஸூர்யபகவானாலே - சூர்யபகவானாலே
 அபிதப்தா: ச - தகிக்கப்பட்டவர்களாயும்
 நித்யம் - பிரதிநினமும்
 ஜலே - ஜலத்தில்
 பதந்தி - விழுகின்றார்கள்;
 புன: புன: - பெயர்த்தும் பெயர்த்தும்
 லம்பந்தே ஸ்ம - தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ततः पाण्डुरमेघाभि क्षीरोदं नाम सागरम् ।

गता द्रक्ष्यथ दुर्धर्षा मुक्ताहारमिवोमिभिः ॥

தத: பாண்டரமேகாபம் ஷ்ரோதம் நாம ஸாகரம் ।
 கதா த்ரக்ஷ்யத துர்தர்ஷா முக்தா ஹார மிவ ஊர்மிபி: ॥
 துர்தர்ஷா: - எதற்கும் சலியாதவர்களே!
 தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
 கதா: - சென்றவர்களாய்
 ஊர்மிபி: - அலைகளால்
 முக்தாஹாரம் - முத்துமாலையை

42

இவ - போலிருக்கிறதும்,
 பாண்டரமேகாபம் - வெள்ளிமேகம் போன்றதுமான
 ஷ்ரோதம் நாம - ஷ்ரோதமென்ற
 ஸாகரம் - கடலை
 த்ரக்ஷ்யத - காண்பீர்கள்.

तस्य मध्ये महाश्चैत ऋषो नाम पर्वतः ।

दिव्यगन्धिः कुसुमिति राजतेश्च नगर्वृतः ॥

தஸ்ய மத்யே மஹான் ஸ்வேத ரிஷோ நாம பர்வத: ।

திவ்ய கந்தை: குஸுமிதை ராஜதேஸ்ச நகரக்வ்ருத: ॥

தஸ்ய மத்யே - அதன் மத்தியிலே
 திவ்ய கந்தை: - திவ்ய வாசனையுள்ள
 குஸுமிதை: - புஷ்பங்களையுடையதும்
 ராஜதே: ச - வெள்ளியுமான
 நகை: - மரங்களால்
 வ்ருத: - வுழப்பெற்றதும்
 மஹான் - பெரிய
 ஸ்வேத: - வெள்ளிய
 ரிஷப: நாம - விருஷபமென்ற
 பர்வத: - பர்வதமிருக்கிறது.

सख्य राजतैः पद्मिज्वलितैर्हंसैःसरैः ।

नाम्ना सुदर्शनं नाम राजहंसैः समकुलम् ॥

ஸாக்ஸ ராஜதை: பத்மஜ்வலிதர் ஹேம கேஸரை: ।

நாமநா ஸுதர்ஸனம் நாம ராஜஹம்ஸை: ஸமாசுலம் ॥

த்வலிதை: - த்வலிக்கின்ற
 ஹேம கேஸரை: - பொன் கிஞ்சல்கங்களையுடையதும்
 ராஜதை: - வெள்ளி
 பத்மை: - தாமரைகளாலும்
 ராஜ ஹம்ஸை: - அரசவன்னங்களாலும்
 ஸமாகுலம் - நிறைந்துள்ளது
 நாமநா - பெயரால்
 ஸுதர்ஸனம் நாம - சுதர்ஸனமெனப் பெயர் பெற்றதுமான
 ஸர: - ஒரு பொய்கை
 ச - அப்படியே இருக்கிறது.

विबुधाश्चरणा यक्षाः किन्नराः साम्सरोगणाः ।

हृष्टाः समभिगच्छन्ति नलिनीं तां रिरंसवः ॥

விபுதாஸ்சாரணா யக்ஷா: கின்னரா: ஸாப்ஸரோகணா: ।

ஹ்ருஷ்டா: ஸமபிக்ச்சந்தி நலிநீம் தாம் ரிரம்ஸவ: ॥

45

விபுதா:	தேவர்களும்
சாரணா:	- சாரணர்களும்
யக்ஷா:	- யக்ஷர்களும்
கின்னரா:	- கின்னரர்களும்
அப்ஸரோகணா: ச	- அப்ஸரகணங்களும்
ஹிருஷ்ட:	- சந்திரோஷடைந்தவர்களாய்
நிரம்ஸவ:	- உல்லாசமாய்க்காலம் கழிக்க எண்ணம் கொண்டவர்களாய்

தாம் நளிநீம் - அந்த ஓடைக்கு
ஸமபி கச்சந்தி - வருகின்றார்கள்.
கிரோத சமதிகமயாநி த்ரயத வானரா: ।

जलोद सागरस्यैव सर्वभूतमयावहम् ॥

கடிகோதம் ஸமதிகமய கதா த்ரயத வானரா: ।
ஜலோதம் ஸாகர ஸ்ரேஷ்டம் ஸர்வபூதமயாவஹம் ॥
வானரா: - வானரர்களே
கடிகோதம் - வானரதமென்றும் சமுத்திரத்தை
ஸமதிகமய - கடந்து
கதா: - அப்பால் சென்றவர்களாய்
ஸர்வ பூத மயாவஹம் - உயிர்க்கூட்டங்களெல்லாவற்றையும்
அஞ்சச்செய்யும்
ஸாகர ஸ்ரேஷ்டம் - சமுத்திரங்களில் சிறந்ததாகிற
ஜலோதம் - ஜலோதமென்பதை
த்ரயத - காண்பீர்கள்.

तत्र तत् कोपजं तेजः कृतं ह्यमुखं महत् ।

अस्याहस्तन्महादेवगोदनं सचराचरम् ॥

தத் தத் கோபஜம் தேஜ: க்ருதம் ஹயமுகம் மஹத் ।

அஸ்யாஹஸ்தன் மஹாவேக மோதனம் ஸசராசரம் ॥

தத் - அவ்விடத்தில்
தத் - அந்தப் பிரசித்தமான
கோபஜம் - கோபத்தால் விளைந்ததும்
அத்பூதம் - ஆச்சரியகரமானதும்
மஹத் - உக்கிரமானதும்
ஹயமுகம் - குதிரை முகத்துடனிருக்கிறதும்
தேஜ: - வடவாக்கி
க்ருதம் - வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
அஸ்ய - இதற்கு
மஹாவேகம் - மகாவேகத்துடன் வரும்

48

47

ஸசராசரம் - சாசரமுள்ளிட்ட அனைத்தும்
ஓதனம் - உணவாகிறது.

तत्र विकीशता नदी भूतानां सागरीकसाम् ।

भूयते च समर्थानां ध्रुवा तद्वामுயம் ॥

தத்ர விக்ரோஸ்தாம் நதீதா பூதநாம் ஸாகரோகஸாம் ।

ஸ்ருயதே ச ஸமர்தநாம் த்ருஷ்ட்வா தத்படபா முகம் ॥

தத்ர - அவ்விடத்தில்
தத் - அந்த
படபாமுகம் - வடவாமுகாக்கியை
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
ஸமர்தநாம் - வலுக்கொண்டவகளும்
விக்ரோஸ்தாம் - அலறுபவையும்
ஸலிலோகஸாம் - ஜலத்தில் வசிக்கிறவைகளுமான
பூதநாம் - பிராணிகளுடைய
தாத: ச - சப்தமும்
ஸ்ருயதே - கேட்கப்படுகிறது.

जलदस्योत्तरे तीरे योजनानि त्रयोदश ।

वातरूपधिलो नाम महान्कनकपर्वतः ॥

ஜலதஸ்யோத்தரே தீரே யோஜநாநி த்ரயோதஸ: ।
வாதரூபதிலோ நாம் மஹான் கனகபர்வத: ॥
ஜலதஸ்ய - ஜலதமெனும் சமுத்திரத்திற்கு
உத்தரே தீரே - வடகரையில்
த்ரயோதஸ: யோஜநாநி - பதிமூன்று யோஜனை தூரத்தில்
மஹான் - பெரிய
ஜாதரூபதில: நாம் - ஜாதரூபதிலமென்ற
கனக பர்வத: - பொன்மலையிருக்கிறது.

तत्र चन्द्रप्रतीकाशं पन्नगं धरणीधरम् ।

पद्मपत्रविशालाक्षं ततो द्रव्यथ वानराः ॥

தத்ர சந்த்ர ப்ரதீகஸம் பன்னகம் தரணிதரம் ।

பத்மபத்ரவிஸாலாக்ஷம் ததோ த்ரய்யத வானரா: ॥

आसीनं पर्वतस्याग्रे सर्वभूतनमस्कृतम् ।

सहस्रशिरसं देवमनन्तं नीलवाससम् ॥

ஆஸீநம் பர்வதஸ்யாக்ரே ஸர்வ பூத நமஸ்க்ருதம் ।

ஸஹஸ்ரஸிரஸம் தேவமநந்தம் நீலவாஸஸம் ॥

வானரா: - வானரர்கள்
தத்ர - அங்கே

48

49

50

51

பர்வதஸ்ய	- மலையினது
அக்ரே	- உச்சியில்
ஆஸீநம்	- எழுந்தருளியிருக்கிறவரும்,
சந்திரப்ரதிகாஸம்	- சந்திரன்போன்ற பிரகாசமுடையவரும்,
தரணிதரம்	- உலகைத் தாங்குகிறவரும்,
பத்ம பத்ர விஸாலாக்ஷம்	- தாமரையிதழ் போன்ற அகன்ற கண்களை உடையவரும்,
ஸர்வ தேவ நமஸ்க்ருதம்	- தேவர்கள் எல்லோராலும் வணங்கப்படுகிறவரும்
ஸஹஸ்ர ஸிரஸம்	- ஆயிரம் தலைகளையுடையவரும்,
நீலவாஸஸம்	- நீல ஆடை தரித்தவருமான
அநந்தம்	- அனந்தனென்ற
பன்னகம் தேவம்	- பன்னகக் கடவுளை
தத:	- அப்பொழுது
தீரக்ஷத	- காண்பீர்கள்.

त्रिषिराः काश्चनः केतुस्तालस्तस्य महात्मनः ।

स्थापितः पर्वतस्याग्रे विराजति सर्वेदिकः ॥

த்ரிஸிரா: காஞ்சன: கேதுஸ்தாலஸ்தஸ்ய மஹாத்மன: ।

ஸ்தாபித: பர்வதஸ்யாக்ரே விராஜதி ஸவேதிக: ॥

பர்வதஸ்ய	- மலையின்
அக்ரே	- உச்சியில்
த்ரிஸிரா:	- மூன்று தலைகளையுடையதும்
காஞ்சன:	- பொன்னாலானதும்
ஸவேதிக:	- வேதியுடனிருக்கிறதுமான
தால:	- ஒரு பன்னமரம்
ஸ்தாபித:	- ஸ்தாபிக்கப்பட்டு
மஹாத்மன:	- மகந்தமாயான
தஸ்ய	- அவருக்கு
கேது:	- கொடியாக
விராஜதி	- விளங்குகிறது.

पूर्वस्यां दिशि निर्माणं कृतं तत् त्रिदशेश्वरैः ॥

பூர்வஸ்யாம் திஸி நிர்மாணம் க்ருதம் தத் த்ரிதஸேஸ்வரை: ॥

தத்	- அது
த்ரிதஸேஸ்வரை:	- த்ரிதேவாத்தமர்களால்
பூர்வஸ்யாம்	- கிழக்கு
திஸி	- திசையில்
நிர்மாணம்	- எல்லையாக
க்ருதம்	- செய்யப்பட்டது.

ततः परं, हेमनयः श्रीमानुदयपर्वतः ।

तस्य केटिर्दिवं स्पृष्ट्वा शतयोजनमायता ॥

தத: பரம் ஹேமமய: ஸ்ரீமானுதய பர்வத: ।

தஸ்ய கேடீர் திவம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸதயோஜன மாயதா ॥

जातस्पर्शमयी दिव्या विराजति सर्वेदिका ।

सालस्तालस्तमालीख कर्णिकरिख पुष्पिते: ॥

ஜாதஸ்பர்ஸமயீ திவ்யா விராஜதி ஸவேதிகா ।

ஸாலஸ்தாலஸ்தமாலீக்ஷ கர்ணிகாரிசு புஷ்பிதை: ॥

जातस्पर्शमयीदिव्यः शोभते सूर्यसंनिभिः ॥

ஜாதஸ்பர்ஸமயீதிவ்யை: ஸோஸதே ஸூர்யஸந்நிபை: ॥

தத: பரம்	- அதற்கப்பால்
ஹேம மய:	- பொன்மயமாகிய
ஸ்ரீமாந்	- அழகிய
உதய பர்வத:	- உதயபர்வதமிருக்கிறது.
தஸ்ய	- அதன்
ஸ வேதிகா	- வேதியுடனிருக்கும்
கோடி:	- கொடுமுடியானது
திவம்	- ஆகாசத்தை
ஸ்ப்ருஷ்ட்வா	- அணுவிக்கொண்டு,
திவ்யா	- அமுதம்தாய்
ஜாதஸ்பர்ஸமயீ	- பொன்மயமாய்
ஸத யோஜனம்	- நூறுயோசனை
ஆயதா	- விஸ்தாரமுள்ளதாய்
விராஜதி	- விளங்குகிறது.
ஸூர்ய ஸந்நிபை:	- சூரியனை நிகர்த்தவைகளும்
திவ்யை:	- அமானுஷ்யமானவைகளும்
ஜாதஸ்பர்ஸமயை:	- பொன்மயமானவைகளும்
புஷ்பிதை:	- நன்கு பூத்தவைகளுமான
ஸாலை:	- ஆச்சாமரங்களாலும்
தமலை:	- பன்னமரங்களாலும்
கர்ணிகாரை:	- பச்சிலை மரங்களாலும்
	- கொன்றை மரங்களாலும்
ஸோபதே	- விளங்குகிறது.

तत्र योजनविस्तारमुद्भूतं दशयोजनम् ।

सूर्यं सीमनसं नाम जातस्पर्शमयं ध्रुवम् ॥

ததர யோஜனவிஸ்தார முச்சரிதம் தஸ்யோஜனம் ।
ஸ்ருங்கம் ஸௌமனஸம் நாம ஜாத ரூபமயம் த்ருவம் ॥

57

ததர - அவிவிடத்தில்
யோஜன விஸ்தாரம் - ஒரு யோஜனை அகலமுள்ளது
தஸ்யோஜனம் - நூறுயோஜனை
உச்சரிதம் - உபரமுள்ளது
த்ருவம் - சாசுவதமானதம்
ஜாதரூப மயம் - பொன்மயமானதுமான
ஸௌமனஸம் நாம - ஸௌமனஸமென்ற
ஸ்ருங்கம் - கொடுமுடியிருக்கிறது.

तत्र पूर्व पदं कृत्वा पुरा विष्णुस्त्रिविक्रमः ।

द्वितीयं शिखरं मेरोधकार पुष्पोत्तमः ॥

ததர பூர்வம் பதம் க்ருத்வா புரா விஷ்ணு: த்ரிவிக்ரமே ।
த்விதியம் ஸிகரே மேரோஸ்ககர புருஷோத்தம: ॥

58

புரா - முற்காலத்தில்
புருஷோத்தம: - புருஷோத்தமரான
விஷ்ணு: - விஷ்ணுபகவான்
த்ரிவிக்ரமே - திருவிக்கிரம அவதாரத்தில்
ததர - அதில்
பூர்வம் - முதல்
பதம் - அடியை
க்ருத்வா - வைத்து
த்விதியம் - இரண்டாவதை
மேரோ: - மேருவினது
ஸிகரே - சிகரத்தில்
சகார - வைத்தார்.

उत्तरेण परिक्रम्य जम्बूद्वीपं दिवाकरः ।

इहो भवति भूयिष्ठं शिखरं तन्महोच्चयम् ॥

உத்தரேண பரிக்ரமய ஜம்பூத்வீபம் திவாகர: ।
த்ருஸ்யோ பவதி பூமிஷ்டம் ஸிகரம் தன்மஹோச்ச்ரயம் ॥

59

திவாகர: - சூரியபகவான்
ஜம்பூத்வீபம் - ஜம்பூத்வீப
உத்தரேண - வடபுறமாக
பரிக்ரமய - சுற்றி
தத் - அந்த
மஹோச்ச்ரயம் - மிக உயர்ந்த
ஸிகரம் - சிகரத்தைபடுத்து

பூமிஷ்டம் - நன்கு
த்ருஸ்ய: - காணப்படுகிறவராய்
பவதி - ஆகிறார்.

तत्र वेखानसा नाम वालखिल्या महर्षयः ।

प्रकाशमाना द्ययन्त सूर्यवर्षास्तपस्विनः ॥

ததர வைகாநஸா நாம வாலகில்யா மஹர்ஷய: ।
ப்ரகாஸமானா த்ருஸ்யந்தே ஸூர்யவர்ணாஸ்ததபஸ்வின: ॥

60

ததர - அவிவிடத்தில்
வைகாநஸா: நாம - வைகாநஸர் என்று பெயருடையவர்களும்
வாலகில்யா: - வாலகில்யர்க்கென்றபெயருடையவர்களுமான
மஹர்ஷய: - மகரிஷிகள்
தபஸ்வின: - தபோதனர்களாய்
ஸூர்யவர்ணா: - சூரியனது ஒளி கொண்டவர்களாய்
ப்ரகாஸமானா: - தேஜோமயமாய் விளங்குகின்றவர்களாய்
த்ருஸ்யந்தே - காணப்படுகின்றார்கள்.

अयं सुदर्शनो द्वीपः पुरो यस्य प्रकाशते ।

यस्मिन्स्तेजस्य चक्षुष्य सर्वप्राणभूतामपि ॥

அயம் ஸுதர்ஸநோ த்வீப: புரோ யஸ்ய ப்ரகாஸதே ।
யஸ்மின் தேஜஸ்ச சக்ஷஸ்ச ஸர்வப்ராண ப்ருதாமபி ॥

61

ஸர்வப்ராண - எல்லா உயிர்களுக்கும்
ப்ருதாம் அபி - எதில்
யஸ்மின் - வெளிச்சமும்
தேஜ: ச - பரிக்கும் சக்தியும் உண்டாகிறதோ
சக்ஷ: ச - எந்த அதற்கு
யஸ்ய - முன்னிலையில்
புர: - சுதர்ஸநம்
ஸுதர்ஸந: - சுதர்ஸனென்ற
அயம் - இந்த
த்வீப: - தீவு
ப்ரகாஸதே - விளங்குகிறது.

यौलस्य तस्य शुक्लं कन्दरेषु वनेषु च ।

रावणः सह वेदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥

தஸ்ய ஸௌலஸ்ய ஸ்ருங்கேஷு கந்தரேஷு வனேஷு ச ।
ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கிதவ்யஸ்ததஸ்தத: ॥

62

தஸ்ய - அந்த
ஸௌலஸ்ய - மலைவீனது

குஞ்ஜேஷு	- புதர்களிலும்
கந்தரேஷு	- குகைகளிலும்
வனேஷு ச	- காடுகளிலும்
ததஸ்தத:	- எல்லாவிடங்களிலும்
ராவண:	- ராவணன்
வைதேஹ்யா	- ஸீதாதேவியோடு
ஸஹ	- கூட
மார்கிதவ்ய:	- தேடத்தக்கவன்.

कश्चनस्य च शीलस्य सूर्यस्य च महात्मनः ।

आविष्टा तेजसा सन्ध्या पूर्वा रक्ता प्रकाशते ॥

காஞ்சனஸ்ய ச சைலஸ்ய ஸரீர்யஸ்ய ச மஹாத்மன: ।

ஆவிஷ்டா தேஜஸா ஸந்த்யா பூர்வா ரக்தா ப்ரகாஸாதே ॥

பூர்வா	- காவை
ஸந்த்யா	- சந்தியாகாலமானது
காஞ்சனஸ்ய	- பெரன்
சைலஸ்ய ச	- மலையினுடையவும்
மஹாத்மன:	- மகாத்மாவான
ஸரீர்யஸ்ய ச	- சூரியபகவானுடையவும்
தேஜஸா	- தேஜஸினால்
ஆவிஷ்டா	- ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதாய்
ரக்தா	- செந்நிறமுடையதாக
ப்ரகாஸாதே	- விளங்குகிறது.

पूर्वमेतत् कृतं द्वारं पृथिव्या भुवनस्य च ।

सूर्यस्योदयनं चैव पूर्वा क्षीया दिग्व्यते ॥

பூர்வமேதத் க்ருதம் த்வாரம் ப்ருதீவ்யா புவனஸ்ய ச ।
ஸரீர்யஸ்யோதயனம் சைவ பூர்வா ஹ்யேஷா திக் உச்யதே ॥

பூர்வம்	- பூர்வத்தில்
ஏதத்	- இது
ப்ருதீவ்யா:	- பூமிக்கும்
புவனஸ்ய ச	- விண்ணுவகிற்கும்
த்வாரம்	- வாலிலாக
க்ருதம்	- சிருஷ்டிக்கப்பட்டது.
ஸரீர்யஸ்ய ஏவ	- சூரியபகவானுக்கும்
உதயனம்	- உதிக்குமிடமாக
ச	- அப்படியே ஏற்படுத்தப்பட்டது.
ஹி	- ஆகையால்
ஏஷா.	- இது

63

64

பூர்வா	- பூர்வ
திக்	- திக்கு என்று
உச்யதே	- சொல்லப்படுகிறது.

तस्य शीलस्य पृथ्वि निर्गुरु गुहासु च ।

रावणः सह वैदेह्या मागितव्यस्ततस्ततः ॥

தஸ்ய சைலஸ்ய ப்ருஷ்டேஷா நிர்ஜரேஷா குஹாஸு ச ।

ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கிதவ்யஸ ததஸ்தத:॥

தஸ்ய	- அந்த
சைலஸ்ய	- மலையினது
ப்ருஷ்டேஷா	- அடிவாரங்களிலும்
நிர்ஜரேஷா	- அருவிகளிலும்
குஹாஸு ச	- குகைகளிலும்
ததஸ்தத:	- எல்லாவிடங்களிலும்
ராவண:	- ராவணன்
வைதேஹ்யா	- ஸீதாதேவியோடு
ஸஹ	- கூட
மார்கிதவ்ய:	- தேடத்தக்கவன்.

ततः परमगम्या स्याद्विपूर्वा त्रिदशावृता ।

रहिता चन्द्रसूर्याभ्यामभ्यस्या तिनिरावृता ॥

தத: பரமகம்யா ஸ்யாத் திக் பூர்வா த்ரிதஸாவ்ருதா ।

ரஹிதா சந்த்ர ஸரீர்யாப்யாம் த்ரூர்யா திமிராவ்ருதா ॥

தத: பரம்	- அதற்குமேல்
பூர்வா திக்	- கிழக்குத்திசை
ஆகம்ய	- செல்ல முடியாததாக
ஸ்யாத்	- இருக்கிறது.
த்ரிதஸாவ்ருதா	- தேவர்களால் வசிக்கப்பெற்றது;
அத்ரூர்யா	- மானிடர்களுக்கு கட்புலனாகாதது;
சந்த்ர ஸரீர்யாப்யாம்:	- சந்திரசூரியர்களால்
ரஹிதா	- அணுகப்படாதது;
திமிராவ்ருதா	- இருளடர்ந்தது

शिल्पु तेषु सर्वेषु कन्दरुषु वनेषु च ।

ये च नोन मया देशा विधेया तेषु जानकी ॥

சைலேஷா தேஷா ஸர்வேஷா கந்தரேஷா வனேஷா ச ।

யே ச நோக்தா மயா தேஸா விசேயா தேஷா ஜானகீ ॥

தேஷா	- அந்த
சைலேஷா	- மலைகளிலும்

65

66

67

கந்தரேஷு	- குகைகளிலும்
வனேஷு ச	- வனங்களிலும்
மயா	- என்னால்
நோக்தா	- குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படாத
தேயா:	- பிரதேசங்கள்
யே	- எவைகளோ
தேஷு	- அந்த
ஸர்வேஷு ச	- எல்லாவிடங்களிலும்.
ஜானகி	- ஜானகிதேவியார்
விசேயா	- தேடிப்பட வேண்டியவன்.

एतावधानरेः शक्यं गन्तुं वानरपुंगवाः ।

अमास्करममयादिं न जानीमस्वतः परम् ॥

ஏதாவதவாநரை: ஸக்யம் கந்தும் வானரபுங்கவா: |

அபாஸ்கர மமயாதம் ந ஜானிமஸ்தத: பரம் ||

வானர புங்கவா: - வானரோத்தமர்களோ

வாநரை: - வானரர்களால்

கந்தும் ஸக்யம் - போகக்கூடியது

ஏதாவத் - இதுவரையில்தான்.

அமயாதம் - எல்லைக்கப்பறப்பட்டது

தத: பரம் - அதற்குமேல்

அபாஸ்கரம் - சூரியனில்லாதது.

ஜானிம: ந - நாமறிபோம்.

अधिगम्य तु वेदेहीं निलयं रावणस्य च ।

मासे पूर्णं नियतध्वमुदयं प्राप्य पर्वतम् ॥

அதிகம்பயது வைதேஹிம் நிலயம் ராவணஸ்ய ச |

மாதேஸ் புர்ணே நிவர்த்தவமுதயம் பராய்ய பர்வதம் ||

உதயம் - உதய

பர்வதம் பராய்ய - மலைவரைக்கும் சென்று

ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய

நிலயம் து - இருப்பிடத்தையும்

வைதேஹிம் து - வைதேகியாரைப் பற்றியும்

அதிகம்ப - தெரிந்துகொண்டு

மாதேஸ் - ஒரு மாதம்

புர்ணே - முடிவதற்குள்

நிவர்த்தவம் - நீங்கள் திரும்பி வந்து சேர்வண்டும்.

उद्यं सासात्र वस्तव्यं वसन् वध्यो भवेन्मम ।

सिद्ध्याः सनिवर्तध्वमधिगम्य च सैशिलम् ॥

68

ஊர்தவம் ஸாஸாத்த வஸ்தவ்யம் வஸன் வத்யோ பவேன் மம |

ஸித்தாந்த: ஸாநிவர்த்தவ மதிகம்ப ச மைதிலிம் ||

ஊர்தவம் யாஸாத - ஒரு மாதத்திற்குமேல்

வஸ்தவ்யம் த - தாமதிக்கக்கூடாது.

வஸன் - அப்படி நழுதிக்கிறவன்

மம் - என்னு

வத்ய: - மரணதண்டனையைப் பெற்றவன்

பவேத் - ஆவான்

மைதிலிம் ச - மைதிலியாரைப்பற்றி

அதிகம்ப - அறிந்துகொண்டு

ஸித்தார்தா: - காரியத்தை முடித்தவர்களாய்

ஸநிவர்த்தவம் - நீங்கள் திரும்பி வந்து சேருங்கள்.

महेन्द्रगन्तो वनपण्डमण्डिता दिशं चरित्वा निपुणेन वानराः ।

अवाप्य सीतां रघुवंशजभियां ततो निवृत्ताः सुखिनो भविष्यथ ॥

மஹேந்தர காந்தாம் வனபுண்டமண்டிதாம்

திசாம் சரிதவா திபுணேன வானரா: |

அவாப்ய ஸீதாம் ரகுவம்ஸஜபரியாம்

ததோ நிவ்ருத்தா: ஸுகிநோ பவிஷ்யத ||

வானரா: - வானரர்களே

மஹேந்தர காந்தாம் - இந்திரனுக்குப் பிரியமானதும்

வனபுண்டமண்டிதாம் - வனசூழகங்களால் நிறைந்ததுமான

திசாம் - திசுவில்

சரிதவா - தேடிதிரிந்து.

தத: - அங்கு

ரகுவம்ஸஜ பரியாம் - ரகுவம்ஸத்தில் பிறந்தவரின் மனைவியான

ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை

நிபுணேன - சாமர்த்தியத்தால்

அவாப்ய - அடைந்து.

நிவ்ருத்தா: - திரும்பி வந்தவர்களாய்

ஸுகிந: - மனச்சந்துஷ்டியுடையவர்களாய்

பவிஷ்யத - ஆகுவிர்களாக.

71

69

இதன்போடு பூமத் தாமஸேன வால்மீகியே அதிகம்பயே
ஜானகியைத் திரும்பி வந்தவர்களாய் ஸநிவர்த்தவம் விஷயித்த கவனம்
- பரிபதேஷணம் தாம் கவனியும்: ஸர்க்கம் ||

ஏகசத்வாரிம்ஸு: ஸர்க: - 41

तवः प्रस्थाप्य सुग्रीवस्तन्महानरं बलम् ।

दक्षिणां प्रेषयामास यानरानभिलक्षितान् ॥

தத: ப்ரஸ்தாப்ய ஸுக்ரீவ: தந் மஹத் வானரம் பலம் ।

தக்ஷிணாம் ப்ரேஷ்யமாஸ வந்நரந் அபிலக்ஷிதான் ॥

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்

தத் - அந்த

மஹத் - பெரிய

வானரம் - வானர

பலம் - சேனையை

ப்ரஸ்தாப்ய - அனுப்பிவிட்டு,

தத: - அதன்மேல்

அபிலக்ஷிதான் - பொறுக்கியெடுக்கப்பட்ட

வந்நரந் - வானரர்களை

தக்ஷிணாம் - தென் திக்குக்கு

ப்ரேஷ்யமாஸ - அனுப்பலுற்றான்.

नीलमनिसुतं चैव हनुमन्तं च वानरम् ।

पितामहसुतं चैव जाम्बवन्तं महाबलम् ॥

நீலமக்நிஸுதம் சைவ ஹநுமந்தம் ச வானரம் ।

பிதாமஹஸுதம் சைவ ஜாம்பவந்தம் மஹாபலம் ॥

सुहोत्रं च शरारि च शरगुप्तं तथैव च ।

गजं गवाक्षं गवयं सुषेणमृषम् तथा ॥

ஸுஹோத்ரம் ச ஸராரிம் ச ஸரகுல்மம் ததைய ச ।

கஜ கவாக்ஷம் கவயம் ஸுஷேணம் ரிஷபம் தத ॥

मैन्दं च द्विविदं चैव विजयं गन्धमादनम् ।

उत्कामुखमसङ्गं च हुताशनसुतायुमी ॥

மைந்தம் ச த்விவிதம் சைவ விஜயம் கந்தமாதனம் ।

உல்காமுகமஸங்கம் ச ஹுதாஸன ஸுதாவுபெள ।

अङ्गदप्रमुखान् वीरान् वीरः कपिगणेश्वरः ।

वेगविक्रमसंपन्नान् संदिदेश विशेषवित् ॥

அங்கதப்ரமுகான் வீரான் வீர: கபிகணேஸ்வர: ।

வேகவிக்ரம ஸம்பந்தான் ஸந்திதேஸ விஸேஷவித் ॥

அங்கதப்ரமுகான் வீரான் வீர: கபிகணேஸ்வர: ।

வேகவிக்ரம ஸம்பந்தான் ஸந்திதேஸ விஸேஷவித் ॥

வேகவிக்ரம ஸம்பந்தான் ஸந்திதேஸ விஸேஷவித் ॥

வேகவிக்ரம ஸம்பந்தான் ஸந்திதேஸ விஸேஷவித் ॥

வேகவிக்ரம ஸம்பந்தான் ஸந்திதேஸ விஸேஷவித் ॥

வேகவிக்ரம ஸம்பந்தான் ஸந்திதேஸ விஸேஷவித் ॥

வேகவிக்ரம ஸம்பந்தான் ஸந்திதேஸ விஸேஷவித் ॥

வேகவிக்ரம ஸம்பந்தான் ஸந்திதேஸ விஸேஷவித் ॥

விஷ்கிந்தக காண்டம் - நாற்பத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

விஸேஷவித் - எல்லா இடங்களிலும் பரிசயமுள்ள

வீர: - வீரனான

கபிகணேஸ்வர - கபிகுலமன்னன்

வேக விக்ரம ஸம்பந்தான் - வேகமும் ஆண்மையும் நிறைந்துள்ள

வீரான் - குரர்களும்

அங்கதப்ரமுகான் - அங்கதனைத்தலைவனாகக் கொண்டவர்களுமான

அக்நிஸுதம் - அக்நி புதல்வனான

நீலம் ச ஏவ - நீலனையும்,

வானரம் - வானரரான

ஹநுமந்தம் ச - ஹனுமாரையும்,

பிதாமஹஸுதம் - பிரம்மதேவரின் புதல்வரான

மஹாபலம் ச - அளவுகடந்த ஆற்றலுடைய

ஜாம்பவந்தம் ஏவ - ஜாம்பவானையும்,

ஸுஹோத்ரம் ச - சுஹோத்ரனையும்,

ஸராரிம் ச - சராரியையும்,

ஸரகுல்மம் ததா - சரகுல்மனையும்,

கஜம் ஏவ - கஜனையும்,

கவாக்ஷம் ச - கவாக்ஷனையும்,

கவயம் - கவயனையும்,

ஸுஷேணம் - சுஷேணனையும்,

ரிஷபம் ததா - ரிஷபனையும்,

மைந்தம் ச - மைந்தனையும்,

த்விவிதம் ச - த்விவிதனையும்,

ஸரபம் ஏவ - சரபனையும்,

கந்த மாதனம் - கந்தமாதனனையும்,

உபௌ - இரு

ஹுதாஸன ஸுதௌ - அக்நியின் புதல்வர்களான

உல்காமுகம் - உல்காமுகனையும்,

அஸங்கம் ச - அசங்கனையும்,

ஸந்திதேஸ - பின்வருமாறு கட்டளையிட்டான்.

तेषामग्रेसरं चैव महाबलमथाङ्गदम् ।

विधाय हरिविराणामादिशदक्षिणां दिशम् ॥

தேஷாமგრேஸரம் சைவ மஹாபல மதாங்கதம் ।

விதாய ஹரிவிராணா மதிஸுத் தக்ஷிணாம் திஸம் ॥

அத - பிறகு

தேஷாம் - அந்த

ஹரிவிராணாம் - வானர வீரர்களுக்கு

மஹாபலம் - அளவுகடந்த ஆற்றலுடைய

மஹாபலம் - அளவுகடந்த ஆற்றலுடைய

மஹாபலம் - அளவுகடந்த ஆற்றலுடைய

மஹாபலம் - அளவுகடந்த ஆற்றலுடைய

மஹாபலம் - அளவுகடந்த ஆற்றலுடைய

அங்கதம் ஏவ	- அங்கதனையே
அக்ரேஸரம்	- தலைவனாக
விதாய ச	- நியமித்துவிட்டு,
தக்ஷிணம்	- தென்
திஸம்	- திக்கைப்பற்றி
ஆதிஸத்	- விவரமாய் சொல்லுற்றான்.

ये केचन समुद्देशास्तस्यां दिशि सुदुर्गमाः ।

कपीशः कपिमुख्यानां स तेषां तानुदाहरत् ॥

யே கேசன ஸமுத் தேஸாஸ் தஸ்யாம் திஸி ஸுதுர்கமா: ।

கபிஸ: கபிமுக்யாநாம் ஸ தேஷாம் தாநுதாஹரத் ॥

கபிஸ: - கபிமன்னான

ஸ: - அவன்

கபிமுக்யாநாம் - கபிசிரேஷ்டர்களாகிய

தேஷாம் - அவர்களுக்கு

தஸ்யாம் - அந்த

திஸி - திக்கில்

அந் - அதற்குப்பின்

யே கேசன - எந்த சில

ஸமுத் தேஸா: - இடங்கள்

ஸுதுர்கமா: - செல்வதற்கரியனவாயிருக்குமோ,

தாந் - அவைகளை

உதாஹரத் - பின்வருமாறு விரித்துரைத்தான்.

सहस्रशिरसं विन्ध्यं नानाद्रुमलतायुतम् ।

नर्मदा च नदीं दुर्गा महोरगनिषेविताम् ॥

ஸஹஸ்ரஸிரஸம் விந்த்யம் நாநாட்ருமல தாயுதம் ।

நாமதாம் ச நதீம் துர்காம் மஹோரக நிஷேவிதாம் ॥

ततो भोगवती रम्या कृष्णवर्णी महानदीम् ।

वरदा च महाभागी महोरगनिषेविताम् ॥

ததோ போகவதீம் ரம்யாம் க்ருஷ்ணவேணீம் மஹாநதீம் ।

வரதாம் ச மஹாபாகாம் மஹோரகநிஷேவிதாம் ॥

मेखलानुत्कलाक्षिव दशान्नगराण्यपि ।

अश्ववन्तीमवन्ती च सर्वमेवानुपश्यत ॥

மேகலா நுத்கலாம்ஸ்சைவ தஸார்ண நகராண்யபி ।

அஸ்வவந்தீம் அவந்தீம் ச ஸர்வ மேவாநுபஸ்யத ॥

7

8

9

10

நாநாட்ரும லதாயுதம் - பலவித மரங்களும், கொடிகளும் செறிந்ததும்,	
ஸஹஸ்ரஸிரஸம் - அனேக சிதரங்களை உடையதுமான	
விந்த்யம் - விந்தியத்தையும்,	
மஹோரக நிஷேவிதாம் - பெரும்பாம்புகளால் வசிக்கப்பெற்றதும்	
துர்காம் - கடப்பதற்கரியதுமான	
நர்மதாம் - நர்மதா	
நதீம் ச - நதியையும்,	
தத் - அதன்மேல்	
ரம்யாம் - அழகிய	
போகவதீம் - போகவதியையும்,	
மஹாநதீம் - மஹாநதியான	
க்ருஷ்ணவேணீம் - கிருஷ்ணவேணியையும்	
மஹோரக நிஷேவிதாம் - பெரும்பாம்புகள் வசிக்கப்பெற்றதும்	
மஹாபாகாம் - மகாபாவனமானதுமான	
வரதாம் ச - வரதையையும்,	
மேகலாம் ச - மேகலை என்னும் நகரத்தையும்,	
உத்கலம் ஏவ - உத்கலை என்னும் நகரத்தையும்	
தஸார்ண நகராணி அபி - தஸார்ணமென்னும் நகரங்களையும்	
அஸ்வ வந்தீம் - அஸ்வவந்தி நகரையும்,	
அவந்தீம் ச - அவந்தி நகரையும்,	
ஸர்வம் ஏவ - இவை எல்லாவற்றையும்	
அநுபஸ்யத - கவனமாய்த் தேடிப்பாருங்கள்.	

विदर्भान्पिकक्षिव रम्यान् माहिकानपि ।

तथा वज्रान् कलिङ्गक्ष कौशिकक्ष समन्ततः ॥

விதர்பாந் ரிஷிகாம்ஸ்சைவ ரம்யாந் மாஹிகைகாநபி ।

ததா வ்ஜகாந்கலிங்காம்ஸ்ச கௌசிகாம்ஸ்ச ஸமந்தத: ॥

11

अन्वीक्ष्य दण्डकारण्यं सपर्वतनदीगृहम् ।

नदीं गोदावरीं चैव सर्वमेवानुपश्यत ॥

அன்வீக்ஷ்ய தண்ட காரண்யம் ஸபர்வதநதீ குஹம் ।

நதீம் கோதாவரீம் சைவ ஸர்வமேவாநு பஸ்யத ॥

तथैवाञ्छिक्ष पुण्ड्रिं चोलान्पाण्डवान्सकेरलान् ॥

ததௌவ அந்தாம்ஸ்ச புண்ட்ராம்ஸ்ச கோளாந் பாண்ட்வாந் ஸகேரலாந் ॥

12

ததா - அப்படியே

விதர்பாந் ச - விதர்ப நாடுகளையும்

ரிஷிகாந் ஏவ - ரிஷிக நாடுகளையும்

ரம்யாந் - அழகிய

மாஹிஷகாற் அபி	-	மாகிஷ கநாடுகளையும்
வங்க கலிங்காள் ச	-	வங்க நாடுகளையும், கலிங்க நாடுகளையும்
கௌஸரிகாள் ச	-	கௌசக நாடுகளையும்
ஸமந்தத:	-	எங்கும்
அன்விக்ய	-	பார்த்திவிட்டு
ஸபர்வத நதி குஹம்:	-	மலைகள், நதிகள், குகைகளோடு கூடிய
தண்ட காரண்யம் ச	-	தண்டகாரண்யத்தையும்
தநா	-	அப்படியே
கோதாவரீம்	-	கோதாவரி
நதீம் ஏவ	-	நதியையும்
ஆந்த்ரான் ச	-	ஆந்திரநாடுகளையும்
புண்ட்ரான்	-	புண்ட்ரநாடுகளையும்
சோளான்	-	சோளநேசங்களையும்
ஸகேரளான்	-	கேரள நேசங்கள் உள்ளிட்ட
பாண்ட்யான் ச	-	பாண்டிய நாடுகளையும்
ஸர்வம் ஏவ	-	எல்லாவற்றையும்
அநுபர்யத	-	கவனமாய்த் தேடிப் பாருங்கள்.

असोमुखस्यगन्तव्यः पर्वतो धातुमण्डितः ।

विचित्रशिखरः श्रीमाशित्रपुष्पितपादपः ॥

அயோ முகம்ச கந்தவ்ய: பர்வதோ தாது மண்டித: ।

விசித்ர ஸிகர: ப்ரமான் சித்ர புஷ்பித பாதப: ॥

தாது மண்டித:

- தாதுக்கள் நிறைந்ததும்

விசித்ர ஸிகர: - அழகிய சிகரங்களையுடையதும்

ப்ரமான்

- புண்யமானதும்,

சித்ர புஷ்பித பாதப: - அழகாய்ப் பூத்த மரங்களுடையதுமான

அயோமுக: - அயோமுகம் அல்லது மலயமலை என்ற

பர்வத: ச

- மலையும்

கந்தவ்ய:

- போய் அடையத்தக்கது.

सचन्दनवनोद्देशो मागितव्यो महागिरिः ॥

ஸ சந்தன வநோத் தேஸோ மாங்கிதவ்யோ மஹாகிரி: ॥

சந்தன வநோத் தேஸ: - சந்தன மரங்களால் செறிந்ததும்

மஹாகிரி: - பெரும் பர்வதமுமான

ஸ:

- அது

மாங்கிதவ்ய: - தேடத்தக்கது.

ततस्तामापगं दिव्यां प्रसन्नसलिलां शिवाम् ।

तत्र द्रक्ष्यथ कावेरीं विह्वतामप्सरोगुणीः ॥

13

14

ததஸ்தமபாகம் திவ்யாம் ப்ரஸந்த ஸலிலாம் ஸிவாம் ।

தத்ர த்ரக்ஷ்யத காவேரீம் ஹிருதாமப்ஸரோகணை: ॥

தத:

- அதன்மேல்

திவ்யாம் - அழகியதும்

ப்ரஸந்த ஸலிலாம் - தெளிந்த ஜலமுடையதும்

ஸிவாம் - புண்யமானதும்

அப்ஸரோகணை: - அப்ஸர்ஸ்திரீ கணங்களால்

விஹிதாம் - பூதிக்கப்படுகிறதுமான

தாம்

- அந்த

காவேரீம் - காவேரி

ஆபகாம் - நதியை

தத்ர - அவ்விடத்தில்

த்ரக்ஷ்யத - காண்பீர்கள்.

तस्यासीनं नगस्याय मलयस्य महीजसम् ।

द्रक्ष्यथादित्यसंकाशमस्त्यमुषिसत्तमम् ॥

தஸ்யாஸீநம் நகஸ்ய யாக்ஷே மலயஸ்ய மஹேஜஸம் ।

த்ரக்ஷ்யதா தித்ய ஸங்காஸ மகஸ்த்யம்ருஷிஸத்தமம்: ॥

தஸ்ய

- அந்த

மலயஸ்ய நகஸ்ய - மலய மலையினது

அக்ரே

- உச்சியில்

ஆஸீநம் - வீற்றிருக்கிறவரும்

ஆதித்ய ஸங்காஸம் - சூரியபகவானைப்போல

மஹேஜஸம் - மிகுந்த ஒளியுடன் விளங்குபவருமான

அகஸ்த்யம் - அகஸ்திய

ருக்ஷிஸத்தமம் - முனிவர்பெருமானை

த்ரக்ஷ்யத - காண்பீர்கள்.

ततस्तेनाभ्यनुज्ञाताः प्रसन्नेन महात्मना ।

ताम्रपर्णी महाप्राज्ञा तस्मिन्महानदीम् ॥

ததஸ்தே நாய்நு ஜ்ஞாதா: ப்ரஸன்னேன மஹாத்மநா ।

தாம்ப்ரபர்ணீ மஹாப்ராஜ்நாம் தஸ்மிந்மஹாநதீம் ॥

தத:

- அவ்விடத்தில்

ப்ரஸன்னேன - நிகுவுள்ளமுடிந்த

தேந

- அந்த

மஹாத்மநா - மகாத்மாவினால்

அப்யநுஜ்ஞாதா: - விடையளிக்கப்பட்டவர்களால்

மஹாப்ராஜ்நாம் - பெரும் முதலைகள் நிறைந்த

மஹாநதீம் - பெரு நதியாகிய

18

17

தாமரபர்ணீம்
தரிஷ்யத

- தாமிரபர்ணியை
- காண்டுங்கள்.

सा चन्दनवनैर्दिव्यैः प्रचक्ष्णा द्वीपशालिनी ।

कान्तेव युवतिः कान्तं समुद्रमवगाहते ॥

ஸா சந்தநவநைந்திவ்யை: பர்ச்சந்தா த்வீபஸாலிநி: |

காந்தேவ யுவதி: காந்தம் ஸமுத்ரமவகாஹதே ॥

த்வீபஸாலிநி - மணல் திட்டுகள் நிறைந்ததும்

திவ்யை: - அழகிய

சந்தநவநை: - சந்தன வனங்களால்

பர்ச்சந்தா - மறைக்கப்பட்டதுமான

ஸா - அது

யுவதி: - சிறந்த

காந்தம் - காதுவி

இவ - எப்படியோ அப்படி

ஸமுத்ரம் - சமுத்திரத்தை

அவகாஹதே - அடைகிறது.

ततो हेममयं दिव्यं मुक्तामणिनिवेशितम् ।

युक्ताकवाटं पाण्ड्यानी गता द्रक्ष्यथ वानराः ॥

ததோ ஹேம மயம் திவ்யம் முக்தாமணிநிஷேவிதம் |

யுக்தம் கவாடம் பாண்ட்யாநாம் கதா த்ரக்ஷ்யத வானரா: ॥

வானரா: - வானரர்களே

தத: - அவ்விடத்திலிருந்து

கதா: - சென்றவர்களாய்

ஹேமமயம் - பொன்மயமானதும்,

திவ்யம் - அழகானதும்,

முக்தம் - ஏற்றதும்,

யுக்தாமணிநிஷேவிதம் - முத்துக்களாலும் ரத்தனங்களாலும் இழைக்கப்

பெற்றதுமான

பாண்ட்யாநாம் - பாண்டிய நாடுகளின்

கவாடம் - உட்புகும் வாயிலின் கதவை

த்ரக்ஷ்யத - காண்பீர்கள்.

ततः समुद्रमासाद्य संप्रचयार्थनिश्चयम् ।

अगस्त्येनान्तरे तत्र सागरे विनिवेशितः ॥

தத: ஸமுத்ர மாஸாத்ய ஸம்ப்ரதாய்யார்த்தநிர்ஸயம் |

அகஸ்த்யேநாந்தரே தத்ர ஸாகரே விநிவேஸித: ॥

18

19

20

चित्रसानुनगः शीमान् महान्नः पर्वतोत्तमः ।

जातस्पर्शमयः शीमानवगाहो महर्णवम् ॥

சித்ரஸானுநக: ஸீமான்மஹேந்த்ர: பர்வதோத்தம: |

ஜாதஸ்பர்ஸமய: ஸீமானவகாஹோ மஹர்ணவம் ॥

தத: - அவ்விடத்திலிருந்து

காரியத்திற்கு வேண்டியதை

ஸம்ப்ரதார்ப - உறுதிசெய்துகொண்டு,

ஸமுத்ரம் - சமுத்திரத்தை

ஆஸாத்ய - அடைந்து,

தத்ர - அந்த

ஸாகரே - சாகரத்தின்

அந்தரே - மத்தியில்

அகஸ்த்யேந - அகஸ்தியரால்

விநிவேஸித: - வைக்கப்பட்டதும்,

சித்ரஸானுநக: - அழகிய பல மரங்களடர்ந்ததும்

ஸ்ரீமான் - அழகிய

ஜாதஸ்பர்ஸமய: - பொன்மயமானதும்,

பர்வதோத்தம: - மலைகளில் சிறந்ததென

ஸ்ரீமான் - நிரிலோகப் பிரஸித்தி பெற்றதுமான

மஹேந்த்ர: - மகேந்தரமெனும் பர்வதம்

மஹர்ணவம் - பெருங்கடலில்

அவகாட: - மூழ்கிக்கிடக்கின்றது.

नानाविधैर्नगः फुल्लैस्तामिषोपशोभितम् ।

गन्धर्वयक्षप्रवरैरपसरोभिश्च शोभितम् ॥

நானாவிதைய் நக: புல்லைய்ஸதாமிஸ்சோபஸோபிதம் |

கந்தர்வ யக்ஷப்ரவரைரபஸரோபிஸ்ச ஸோபிதம் ॥

सिद्धचारुणसङ्क्षिप्त प्रदीर्घ सुमनोहरम् ।

तमुपति सहस्राक्षः सदा पर्वसु पर्वसु ॥

ஸித்தசாரண ஸங்க்ஷிப் ப்ரதீர்ணம் ஸுமநோஹரம் |

தமுபதி ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸதா பர்வஸு பர்வஸு ॥

ஸஹஸ்ராக்ஷ: - இத்திரன்

ஸதா - எப்பொழுதும்

பர்வஸு பர்வஸு - ஒவ்வொரு பருவ தினத்திலும்

புல்லை: - நன்கு பூத்த

நாநாவிதைய: - பல

நகை: - மரங்களாலும்

21

22

23

ஸ்தாபி: ச	- கொடிகளாலும்
உபசோபிதம்	- அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறதும்
கந்தர்வ யக்ஷ ப்ரவரை:	- கந்தர்வோத்தமர்களாலும், யக்ஷோத்தமர்களாலும்
அப்ஸரோபி: ச	- அப்ஸர ஸ்திரீகளாலும்
சோபிதம்	- அழகுற்று விளங்குகிறதும்
ஸித்த சாரண ஸங்கை:	- சித்தர்கள் சாரணர்களின் கூட்டங்களால்
பரகீர்ணம்	- நிறைந்துள்ளதும்
ஸம்மேநோஹரம் ச	- மனோகரமானதுமான
தம்	- அதற்கு
உபைதி	- வருகிறான்.

ஐபஸ்தஸ்யாபரே பாரே ஶதயோஜனவிஸ்துத: ।

அகம்யோ மானுஷீர்தஸ்த் மார்க்ஹ் சமந்த: ॥

தவீபஸ் தஸ்யாபரே பாரே ஶதயோஜன விஸ்துத: ।

அகம்யோ மாநுஷரீ தீபத்ஸதம் மார்கத்வம் ஸமந்த: ॥

தஸ்ய	- அதனது
அபரே	- நடுவிலிருக்கிற
பாரே	- கரையில்
ஸதயோஜனவிஸ்துத:	- நூறு யோஜனை பரப்பளவுள்ளதும்
மானுஷரீ:	- மானிடர்களால்
அகம்ய:	- அடைய முடியாததும்
தீபத்:	- பிரகாசமுடையதுமான
தவீப:	- ஒருதவீப இருக்கிறது;
தம்	- அதை
ஸமந்த:	- எங்கும்
மார்கத்வம்	- தேடுவீர்களாக.

तत्र सर्वात्मना सीता मर्गितया विशेषत: ॥

தத்ர ஸர்வாத்மநா ஸீதா மர்கிதயா விசேஷத: ॥

தத்ர விசேஷத: - அதில் முக்கியமாய்

ஸர்வாத்மநா - வெகு பிரயாசையோடு

ஸீதா - ஸீதாதேவி

மர்கித தவ்யா - தேடித்தக்கவள்.

स हि देशस्तु वध्यस्य रावणस्य दुरात्मनः ।

ரஹஸாதிபதேர்வாஸ: ஶஹஸ்ராக்ஷஸமத்யுதே: ॥

ஸ ஹி தேஸஸ்து வத்யஸ்ய ராவணஸ்ய துராத்மந: ।

ராக்ஷஸாதிபதோவாஸ: ஶஹஸ்ராக்ஷஸமத்யுதே: ॥

கிஷ்கிந்தா கான்டம் - நார்பத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

ஹி	- ஏனெனில்
ஸ:	- அதன்
தேஸ:	- தேசத்தான்
ஸஹஸ்ராக்ஷஸ	- இந்திரனை நிகர்த்த ஆற்றலுடையவனும்
மத்யுதே:	- மத்தியுதே:
ராக்ஷஸாதிபதே:	- ராக்ஷஸ மன்னனும்
வத்யஸ்ய	- கொல்லப்பட வேண்டிய
துராத்மந:	- துஷ்டனுமான
ராவணஸ்ய	- ராவணனுடைய
வாஸ:	- இருப்பிடம்.

दक्षिणस्य समुद्रस्य मध्ये तस्य तु राक्षसी ।

அக்ஷரகேதி விஷ்யாதா சாமயாமாஷிப்ய போஜநீ ॥

தக்ஷிணஸ்ய ஸமுத்ரஸ்ய மத்யே தஸ்ய து ராக்ஷஸீ ।

அக்ஷரகேதி விஷ்யாதா சாமயாமாஷிப்ய போஜநீ ॥

தஸ்ய	- அந்த
தக்ஷிணஸ்ய	- தெற்கு
ஸமுத்ரஸ்ய	- சமுத்திரத்தின்
மத்யே து	- நடுவிலேயே
சாமயம்	- நிழலை
ஆக்ரூஷ்ய	- பற்றியிழுத்து,
போஜநீ	- உணவாய்த் தின்னும்
அங்காரகா இதி	- அங்காரகை என்று
விஷ்யாதா	- பெயர்பெற்ற
ராக்ஷஸீ	- அரக்கிமிருக்கிறாள்.

एवं निःसंशयान् कृत्या संशयान्नष्टसंशयाः ।

ஶ்யயதவ் நரேந்ரஸ்ய பத்நிமமிததேஜஸ: ॥

ஏவம் நிஸ்ஸம்ஸயான் க்ருத்வா ஸம்ஸயாந்நஷ்ட ஸம்ஸயா: ।

ம்ருகயத்வம் நரேந்ரஸ்ய பத்நிமமித தேஜஸ: ॥

ஏவம்	- அப்படியாய்
ஸம்ஸயான்	- தேடவேண்டிய இடங்களை
நிஸ்ஸம்ஸயான்	- சந்தேகமொழிந்தவைகளாய்
க்ருத்வா	- செய்து,
நஷ்ட ஸம்ஸயா:	- மன ஏக்கமற்றவர்களாய்
அமித தேஜஸ:	- எண்ணற்கரிய பராக்கிரமசாலியாகிய
நரேந்ரஸ்ய	- புருஷோத்தமரின்
பத்நீம்	- பத்னியை
ம்ருகயத்வம்	- தேடக்கடவீர்.

तमतिक्रम्य लक्ष्मीवान् समुद्रे शतयोजने ।

गिरिः पुष्पितको नाम सिद्धचारणसेवितः ॥

தமிழ்க்ரமய லக்ஷ்மீவான் ஸமுத்ரே ஸதயோஜனே
கிரி: புஷ்பிதகோ நாம ஸித்தசாரணஸேவித: ॥

29

தம் - அதை
அதிக்ரமய - கடந்துசென்று,
ஸமுத்ரே - சமுத்திரத்தில்
ஸதயோஜனே - நூறு யோஜனை தூரத்தில்
ஸித்த சாரண ஸேவித: - சித்தர்களாலும், சாரணர்களாலும்
கொண்டாடப்பெற்ற
லக்ஷ்மீவான் - அழகியதுமான
புஷ்பிதக: நாம - புஷ்பிதகம் என்ற
கிரி: - மலையபுளது.

चन्द्रसूर्याशुसंकाशः सागराम्बुसमावृतः ।

भाजते विपुलैः सृङ्गैरम्बरं विलिखन्निव ॥

சந்த்ர ஸூர்யாம்ஸா ஸங்காஸ: ஸாகராம்பு ஸமாவ்ருத: ।
ப்ராஜதே விபுலை: ஸ்ருங்கைகரம்பரம் விலிகன்னிவ ॥
சந்த்ர ஸூர்யாம் - சந்திரன், சூரியன், இவர்களுடைய ஒளியை
ஸாஸங்காஸ: - நிகர்த்ததாய்
ஸாகராம்பு ஸமாவ்ருத: - சமுத்திர ஜலத்தால் சூழப்பட்டதாகிய அது
விபுலை: - பெரும்
ஸ்ருங்கை: - கொடுமுடிகளால்
ஆம்பரம் - ஆகாயத்தை
விலகின் - அலாவுகிறது
இவ - போன்றதாய்
ப்ராஜதே - விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

30

तस्यैकं कान्धनं शृङ्गं सेवते यं दिवाकरः ।

स्येत राजतमेकं च सेवते यं निशाकरः ॥

தஸ்யைகம் காஞ்சனம் ஸ்ருங்கம் ஸேவதே யம் திவாகர: ।
ஸ்வேதம் ப்ராஜத மேகம் ச ஸேவதே யம் நிஸாகர: ॥

31

தஸ்ய - அதனது
யம் - யாதொன்றில்
காஞ்சனம் - பொன்
ஸ்ருங்கம் - கொடுமுடியாகிய
ஏகம் - ஒன்றில்
திவாகர: - சூரியன்

விஷ்ணுநா காண்டம் - நார்பத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

4459

ஸேவதே - தங்குகிறான்
நிஸாகர: ச - சந்திரனும்
யம் - யாதொன்றில்
ப்ராஜதம் - வெள்ளிப்போல்
ஸ்வேதம் ஏகம் - வெளுத்த ஒன்றில்
ஸேவதே - தங்குகிறான்.

न तं कृतघ्नाः पश्यन्ति न नृशसा न नास्तिकाः ।

प्रणम्य शिरसा शैलं तं विमार्गत वानराः ॥

நதம் க்ருதக்நா: பஸ்யந்தி ந ந்ருஸம்ஸா ந நாஸ்திகா: ।
ப்ரணமய ஸிரஸா ஸைலம் தம் விமர்கத வானரா: ॥

32

தம் - அதை
க்ருதக்நா: - நன்றிகொன்றவர்கள்
பாஸ்யந்தி ந - பார்க்க மாட்டார்கள்.
ந்ருஸம்ஸா: - கொடியவர்கள்
ந - பார்க்க மாட்டார்கள்.
நாஸ்திகா: - நாஸ்திகர்கள்
ந - பார்க்க மாட்டார்கள்.
வானரா: - வானரர்களே
தம் ஸைலம் - அந்த மலையை
ஸிரஸா - தலையால்
ப்ரணமய - வணங்கி,
விமர்கத - தேடுங்கள்.

तमतिक्रम्य दुर्धर्षाः सूर्यवात्राम पर्वतः ।

अध्वना दुर्विगाहेन योजनानि चतुर्दश ॥

தமிழ்க்ரமய துர்தர்ஷா: ஸூர்யவான் நாம பர்வத: ।
அத்வநா துர்விகாஹேன யோஜநாநி சதுர்தச ॥

33

துர்தர்ஷா: - எதற்கும் சலியாதவர்களே
தம் - அதற்கு
துர்விகாஹேன - புகுவதற்கரிய
அத்வநா - வழியால்
சதுர்தச - பதினான்கு
யோஜநாநி - யோஜனைகளுக்கு
அப்பால் - அப்பால்
ஸூர்யவான் நாம - சூரியவான் என்ற
பர்வத: - பர்வதமொன்றிருக்கிறது.

ततस्तमप्यतिक्रम्य विद्युतो नाम पर्वतः ।

सर्वकामफलीवृक्षैः सर्वकालमनोहरैः ॥

ததஸ்தமபயதிக்ரம்ய வைத்யுதோ நாம பர்வத: ।

ஸர்வ காமபஸைர்வருகை: ஸர்வகால் மனோஹரை: ॥

34

தத: - அதன்மேல்

தம் அபி - அதையும்

அதிக்ரம்ய - கடந்து

ஸர்வகாம பஸை: - விரும்பிய பழங்ககளெல்லாவற்றையும்

ஸர்வகால் மனோஹரை: - எக்காலத்திலும் பார்க்க மனோகரமாய்

வருகை: - இருக்கின்றவைகளுமான

வைத்யுத: நாம - மரங்களோடு

பர்வத: - வைத்யுதம் என்ற

ஒரு மலையுள்ளது.

तत्र भुक्त्वा वराह्णि मूलानि च फलानि च ।

मधूनि पीत्वा मुख्यानि परं गच्छत वानरा: ॥

தத்ர புக்த்வா வராஹ்ணி மூலாநி ச பலாநிச ।

மதுநி பீத்வா முக்யாநி பரம் கச்சத வானரா: ॥

35

வானரா: - வானரர்களே

தத்ர - அவ்விடத்தில்

மஹார்ஹாணி - ருசி இத்தன்மையதென்று சொல்ல முடியாத

மூலாநிச - கிழங்குகளையும்

பலாநிச - பழங்களையும்

புக்த்வா - புகித்து,

முக்யாநி - சிறந்த

மதுநி - தேன்களை

பீத்வா - குடித்துவிட்டு,

பரம் - அப்பால்

கச்சத - செல்லுங்கள்.

तत्र नेत्रमनःकान्तः कुशरो नाम पर्वतः ।

अगस्त्यमवनं यत्र निर्मितं विश्वकर्मणा ॥

தத்ர நேத்ரமன: காந்த: குஞ்ஜரோ நாம பர்வத: ।

அகஸ்த்ய பவணம் யத்ர நிர்மிதம் விஸ்வகர்மணா ॥

36

தத்ர - அவ்விடத்தில்

நேத்ரமன: காந்த: - கண்ணிற்கும் மனதிற்கும் இனியதாகிய

குஞ்ஜர: - குஞ்சரம்

நாம - என்ற

பர்வத: - மலையுள்ளது.

யத்ர - யாதொரு அதில்

விஷ்விதா காண்டம் - நற்பத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

விஸ்வகர்மணா - விசுவகர்மாவினால்

அகஸ்த்ய பவணம் - அகஸ்தியருக்கு ஒரு மானிகை

நிர்மிதம் - சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

तत्र योजनविस्तारमुच्छ्रितं दशयोजनम् ।

शरणं कश्चन दिव्यं नानारत्नविभूषितम् ॥

தத்ர யோஜன விஸ்தார முச்ச்ரிதம் தசயோஜனம் ।

ஸரணம் கச்சணம் திவ்யம் நானாத்னவிபூஷிதம் ॥

37

தத்ர - அதில்

ஸரணம் - மானிகையானது

யோஜன விஸ்தாரம் - ஒரு யோஜனையகன்றது;

தசயோஜனம் - பத்து யோஜனை

உச்ச்ரிதம் - உயர்ந்தது;

காஞ்சணம் - பொன்னாலானது;

நானாத்ன விபூஷிதம் - பல ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு

திவ்யம் - அழகானது.

तत्र भोगवती नाम सर्पामालयः पुरी ।

विशालकक्ष्या दुर्धर्षा सर्वतः परिरक्षिता ॥

தத்ர போகவதி நாம ஸர்பாணமாலய: புரீ ।

விசாலகக்ஷ்யா துர்தர்ஷா ஸர்வத: பரிரக்ஷிதா ॥

38

தத்ர - அதில்

ஸர்பாணாம் - பாம்புகளின்

ஆலய: - இருப்பிடமாகிய-

போகவதி - போகவதி

நாம - என்ற

புரீ - ஒரு நகரமிருக்கிறது;

விசாலமகக்ஷ்யா - விசாலமான கட்டுக்களையுடையது;

துர்தர்ஷா - புக முடியாதது.

ஸர்வத: - எல்லாப் பக்கங்களிலும்

பரிரக்ஷிதா - நன்கு காக்கப்பட்டிருக்கிறது.

रक्षिता पत्रगिघरिस्तीक्ष्णदंष्ट्रैर्महाविषः ॥

ரக்ஷிதா பத்ரகைக் கேணஸ்தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ரௌ மஹாவிஷை: ॥

39

தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ரை: - கரிய பற்களையுடையவைகளும்

மஹாவிஷை: - கடும் விஷமுடையவைகளும்

கோரை: - கொடியவைகளுமான

பத்ரகை: - பாதங்களால்

ரக்ஷிதா - பாதுகாக்கப்பட்டது.

सर्पराजो महाबरो यस्यां वसति वासुकिः ।

நியாய மாயிதவ்யா ச சா ச மோவகி பூரி ॥

ஸர்பராகோ மஹா கோர யஸ்யாம் வஸதி வாஸுகி: ।

நிர்யாய மார்கிதவ்யா ச ஸா ச போகவதி பூரி ॥

யஸ்யாம் - எந்த அதில்

மஹாகோர: - மிகக்கொடியதாகிய

வாஸுகி: - வாஸுகி என்ற

ஸர்பராகு: - பாம்பரசு

வஸதி - வசிக்கிறது,

ஸா - அந்த

போகவதி - போகவதி

பூரி - நகரமும்

நிர்யாய ச - நிரிந்து சென்று,

மார்கிதவ்யா - தேடத்தக்கது.

तत्र चानन्तरा देशा ये केचन सुसंवृताः ।

ததர சாந்ததர தேஸா யே கேசன ஸுஸம்வருதா: ॥

ததர - அவ்விடத்தில்

அந்தர: - வேறு

யே கேசன - ஏதோசில

தேஸா ச - தேசங்களும்

ஸுஸம்வருதா: - மறைந்திருக்கின்றன.

तं च देशमतिक्रम्य महानुषमसंस्थितः ।

சர்வரத்னமய: ச்ரீமானுஷம சஸ்தித: ॥

தம் ச தேஸமதிக்ரமய மஹாந்ருஷஸம்ஸ்தித: ।

ஸர்வர த்னமய: ச்ரீமான் ரிஷபோ நாம பர்வத: ॥

தம் - அந்த

தேஸம் ச - தேசத்தையும்

அதிக்ரமய - கடந்து

ரிஷப ஸம்ஸ்தித: - இடபம்போன்றதும்

ஸர்வர த்னமய: - எல்லா ரத்னங்களால் நிறைந்ததும்

ச்ரீமான் - அழகியதும்

ரிஷப: - இடபம் என்ற

நாம - பெயருடையதுமான

மஹாத் - பெரிய

பர்வத: - மலையிருக்கிறது.

शोशीर्षकं पयकं च हरिष्यामि च घन्दनम् ।

திஷ்யமுத்பதயதே யத் தவ்வீஷ்யநிசமப்ரமம் ॥

40.

41.

42.

விஷயமுத்பதயதே - தற்பத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

4463

கேஸரீஷ்கம் பத்மகம் ச ஹரிஸ்யாமம் ச சந்தனம் ।

திவ்யமுத்பதயதே யத்ர தக்ஸைவாக்நி ஸம்ப்ரபம் ॥

தத் - அந்த

அக்நி ஸம்ப்ரபம் - அக்னியை நிகர்த்த நிறமுடையதும்

திவ்யம் - திவ்யமானதுமான

சந்தனம் - சந்தனம்

யத்ர - அதில்

உத்பத்தயதே - உண்டாகிறது.

கோஸரீஷ்கம் - கோசரீஷ்கமெனும் சந்தனம்

ச - அப்படியே அதில் உண்டாகிறது.

பத்மகம் - பத்மகமெனும் சந்தனம்

ச - அப்படியே அதில் உண்டாகிறது.

ஹரிஸ்யாமம் ஏவ - ஹரிஸ்யாமம் எனும் சந்தனம்

ச - அப்படியே அதில் உண்டாகிறது.

न तु तच्चन्दनं छद्वा स्रष्टव्यं च कदाचन ।

சோஹிதா நாம ரந்ஷ்வா சோர ஸ்ஸந்தி தவநம் ॥

நது தச்சந்தனம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்ப்ரஷ்டவ்யம் ச கதாசந ।

ரோஹிதா நாம கந்தர்வா கோரா ரஷ்நதி தத்வனம் ॥

தத் சந்தனம் ச - அந்தச் சந்தனத்தையும்

த்ருஷ்ட்வா து - பார்த்து,

கதாசந - ஒருக்காலும்

ஸ்ப்ரஷ்டவ்யம் ந - தொடர்த்தக்கதன்று.

தத்வனம் - அந்த வனத்தை

கோரா: - கொடியவர்களாகிய

ரோஹிதா: - ரோஹிதர்கள்

நாம - என்ற

கந்தர்வா: - கந்தர்வர்கள்

ரக்ஷந்தி - காக்கின்றார்கள்.

तत्र गन्धर्वपतयः पथ सूर्यसमप्रभाः ।

சிலூஸோ சாமஸி: சியு: சூஸோ வயுஸ்தயவ ச ॥

தத்ர கந்தர்வபதய: பஞ்ச ஸூரியஸம் ப்ரபா: ।

ஸைலூஸோ க்ராமண: ஸிக்கு: ஸாப்ப்ரோ ப்புருஸ் ததைவ ச ॥

தத்ர - அதில்

ஸூரிய ஸம்ப்ரபா: - சூரியனை நிகர்த்த ஒளியுடைய

பஞ்ச - ஐவர்கள்

ஸைலூஷ: - சைலூஷன்,

க்ராமண: - கிராமணி,

ஸிக்கு: - சிக்கு,

43

44

45

ஸுப்பர: - சுப்பரன்,
பப்ரு: ததைவ - பப்ரு முதலானவர்கள்
கந்தர்வ பதய: - கந்தர்வத் தலைவர்கள்.

रविसोमनिवपुषा निवासः पुण्यकर्मणाम् ।

अन्ते पृथिव्या दुर्धर्वास्तव स्वर्गजितः स्थिताः ॥

ரவிஸோமாந்தி வபுஷாம் நிவாஸ: புண்யகர்மணாம் ।
அந்தே ப்ருதிவ்யா துர்தர்வாஸ்தவ ஸ்வர்கஜித: ஸ்திதா: ॥

ப்ருதிவ்யா: - பூமியின்
அந்தே - எல்லையில்
ரவி ஸோமாந்தி - சூரியன், சந்திரன், அக்னி, இவர்கள்
வபுஷாம் - ஒளிகொண்ட
புண்ய கர்மணாம் - புண்ணியம் செய்தவர்களுடைய
நிவாஸ: - இருப்பிடம்.
தந்தர - அவ்விடத்தில்
துர்தர்வா: - எண்ணற்றகரியவர்களாகிய
ஸ்வர்கஜித: - ஸ்வர்கம் ஜயித்தவர்கள்
ஸ்திதா: - வசிக்கின்றார்கள்.

सतः परं न वः सेव्यः पितृलोकः सुदारुणः ।

राजधानी यमस्यैवा कष्टेन तमसा वृता ॥

தத: பரம் ந வ: ஸேவ்ய: பித்ருலோக: ஸுதாரூண: ।
ராஜதாநி யமஸ்யைஷா கஷ்டேந தமஸா வ்ருதா ॥

தத: பரம் - அதற்கப்பால்
ஸுதாரூண: - மிகக் கொடிய
பித்ருலோக: - பித்ருலோகமானது
வ: - உங்களுக்கு
ஸேவ்ய: ந - போகத்தக்கதன்று.
ஏஷா - இது
கஷ்டேந - உள்ளத்தில் அச்சத்தை விளைவிக்கின்ற
தமஸா - இருளால்
வ்ருதா - சூழப்பட்டதாகிய
யமஸ்ய - யமனுடைய
ராஜதாநி - ராஜதானி.

एतावदेव युष्मानिवीरा वानरपुंगवाः ।

शक्यं विवेतुं गन्तुं वा नातो गतिमतां गतिः ॥

ஏதாவதேவ யுஷ்மாபிர்வீரா வானரபுங்கவா: ।
ஸக்யம் விசேதும் கந்தும் வா நாதோ கதி மதாம் கதி: ॥

46

47

48

வானர புங்கவா: - வானரோத்தமர்களே
வீரா: - சூரர்களே
யுஷ்மாபி: - உங்களால்
ஏதாவதேவ - இதுவரையில் தான்
கந்தும் - செல்வதற்கும்
விசேதும் வா - தேடுவதற்கும்
ஸக்யம் - சாத்தியம்.
கதிமதாம் - பறப்பதில் பேர்பெற்றவர்களுக்கும்
அத: - அதற்குமேல்
கதி: ந - செல்லுதல் முடியாது.

सर्वमेतत् समालोक्य यच्चान्यदपि दृश्यते ।

गतिं विदित्वा वेदेह्याः संनिवर्तितुमर्ह्य ॥

ஸர்வமேதத் ஸமா லோக்ய யச்சான்யதபி த்ருஸ்யதே ।
கதிம் விதித்வா வைதேஹ்யா: ஸந்நிவர்திதும்ஹத ॥

எது - எது
அன்யத் - சொல்லப்படாததாய்
த்ருஸ்யதே அபி - காணப்படுகிறதென்றாலும்,
ஏதத் - இது
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ஸமாலோக்ய - பார்த்துக்கொண்டு,
வைதேஹியா: - வைதேஹியரின்
கதி: - இருப்பிடத்தை
விதித்வா ச - அறிந்துகொண்டும்,
ஸந்நிவர்திதும் - திரும்பிவர
ஹத - கடவீர்கள்.

यस्तु मासाभिवृत्तोऽपि षष्ठा सीतेति कथ्यति ।

मनुष्यादिमनो मीरिः सुखं सं विहरिष्यति ॥

யஸ்து மாஸாந்நிவ்ருத்தோஃக்ரே த்ருஷ்டா ஸிதேதி வஷ்யதி ।
மந்துஸ்ய மிபவோ போகை: ஸாகம் ஸ விஹரிஷ்யதி ॥

ய: - எவன்
ஸிதா - 'ஸிதை
த்ருஷ்டா - காணப்பட்டான்'
இதி - என்று
மாஸாத் அக்ரே - ஒரு மாதத்திற்கு முந்தியே
நிவ்ருத்த: - திரும்பி வந்தவனாய்
வஷ்யதி து - சொல்வானோ,
ய: - அவன்
போகை: - போகங்களால்
மந்துஸ்ய விபவ: - என்னை நிகர்த்தபெருமையுற்றவனாய்

49

50

ஸுகம் - மனக்குறையில்லாது
விஹரிஷ்யதி - காலங்கழிப்பான்.

ततः प्रियतरो नास्ति मम प्राणादिशेषतः ।

கூதாபராஹி வதுஷி மம வஸுமீவியதி ||

தத: ப்ரியதரோ நாஸ்தி மம ப்ராணாத்விஸேஷத: ||

க்ருதாபராதோ புஹுஸோ மம பந்துப்வியிஷ்யதி ||

மம - எனக்கு
ப்ராணாத் - உயிரினும்
விஸேஷத: - மேம்பட்டவனாவான்.
தத: - அவனினும்
ப்ரியதர: - அதிகப்ரியத்திற்குப் பாத்திரமானவன்,
அஸ்தி ந - ஒருவரும் இல்லை.
பஹுஸ: - பலவாறு
க்ருதாபராத: - குற்றங்களைச் செய்வனாயினும்
மம - எனக்கு
பந்து: - ஆபத்தி நன்பனாக
பலிஷ்யதி - இருப்பான்.

अमितबलपराक्रमा भवन्तो विपुलगुणेषु कुलेशु च प्रसूताः ।

மனுஜபதிசுதா யதா லக்ஷ் ததயிஸுந் பூரணார்கமவ்வம் ||

அமிதபலபராக்ரமா பவந்தோ

விபுலகுணேஷு குலேஷு ச ப்ரஸூதா: ||

மனுஜபதி ஸாதாம் யதா லப்த்வம்

தததி குணம் புருஷார்த்தமாபத்வம் ||

பவந்த: - நீங்கள்
அமித பல பராக்ரமா: - அளவுகடந்த ஆற்றலும் ஆண்மையும்
உடையவர்கள்.
விபுலகுணேஷு - மகத்தான உத்தம குணங்கள் விளங்கும்
குலேஷு ச - நல்ல குலங்களிலேயே
ப்ரஸூதா: - பிறந்தவர்கள்.
மனுஜபதி ஸாதாம் - மன்னரின் மகளை
யதா - எப்படிச் செய்தால்
லப்த்வம் - அடைவீர்களோ
தததி குணம் - அதற்கேற்றதாகிய
புருஷார்த்தம் - முயற்சியை
ஆரபத்வம் - செய்யக்கடவீர்கள்.

51

52

தவிசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க: - 42

अथ प्रस्थाप्य सुग्रीवस्तान् हरीन् दक्षिणां दिशम् ।

அவகிந்நேசகாஷ் சுஷீர் நாம யூய்யம் ||

அத ப்ரஸ்தாப்ய ஸுக்ரீவஸ்தான் ஹரீன் தக்ஷிணாம் திஸம் |

அப்ரவீன்மேக ஸங்காஸம் ஸுஷேணம் நாம யூதபம் ||

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
தான் - அந்த
ஹரீன் - வானரர்களை
தக்ஷிணம் - தக்ஷிண
திஸம் - திக்குக்கு
அத - அப்பொழுது
ப்ரஸ்தாப்ய - அனுப்பிவிட்டு,
மேக ஸங்காஸம் - மேகத்தை நிகர்த்த
ஸுஷேணம் நாம - சுஷேணனென்பவனை
யூதபம் - சேனைத்தலைவரில் ஒருவனென
அப்ரவித் - ஸ்ரீராமருக்குத் தெரியப்படுத்தினான்.

तारायाः पितरं राज्यं द्युवरं भीमविक्रमम् ।

அவகித் ப்ராஹ்மிவ்யமநிசாம்ய ப்ரணம்ய ச ||

தாராயா: பிதரம் ராஜ்ய ஸ்வஸாரம் பீமவிக்ரமம் |

அப்ரவீத் ப்ராஹ்மிவாக்ய மபிகம்ய ப்ரணம்ய ச ||

ராஜா - ராஜா (ஸுக்ரீவன்)
பீம விக்ரமம் - மகா ஆண்மையுற்றவனும்
ஸ்வஸாரம் - மாமனாகுமான
தாராயா: - தாரையின்
பிதரம் - தந்தையை
அபிகம்ய - கிட்டி,
ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து,
ப்ராஹ்மிவ: - கைகூப்பிக்கொண்டு
வாக்யம் ச - ஒரு சொல்லையும்
அப்ரவித் - சொன்னான்.

मरीचिपुत्रं मारीचमर्चिभन्तं महाकपिम् ।

வூத் கபிவர: யூர்மீஹ்ஸ்சஹ்யுதிம் ||

மரீசி புத்ரம் மாரீசமாசிஷ்மந்தம் மஹாகபிம் |

வ்ருதம் கபி வரை: ஸாதிரைர்மஹேந்த்ர ஸத்ருஸாத்யுதிம் ||

1

2

3

திருவாய்மொழி முதல் ராமாயண வால்மீகியே ஆதிசாயியே
ஒன்பதாம்ஸதி ஸஹஸ்ரிகபாலம் ஸம்ஸ்கிருதாயம் கிஷ்கிந்தா காண்டம்
தவிசத்வாரிம்ஸ: நாம சைத்வாரிம்ஸ: ஸர்க: ||

सुखिविक्रमसंपन्नं येन ते यसमद्युतिम् ।

सरीधिपुत्रान् सारीचानविर्मालान् महाबलान् ॥

புத்தி விக்ரமஸம்பந்தம் வைநதேயஸமத்யுதிம் ।

மாரீசி புத்ரான் மாரீச நரிசிக்ஷாலான் மஹாபலான் ॥

ऋषिपुत्रांश्च तान् सर्वान् प्रतीचीमादिशदिशन् ॥

ரிஷிபுத்ராம்ஸ்ச தான் ஸர்வான் ப்ரதீசிமாதிஸத்திஸம் ॥

மாரீசி புத்ரம் - மாரீசின் புத்திரனான்

மாரீசம் - மாரீசனையும்,

கபிலரை: - சிறந்த வானரர்களான்

ஸூரரை: - குரர்களால்

வ்ருதம் - குழப்பட்டவனும்

மேறந்தர ஸத்ரு - இந்திரனை நிகர்த்த ஒளியுடையவனும்

ஸத்த்யுதிம்

புத்தி விக்ரம - புத்தியும் ஆண்மையும் நிறைந்தவனும்,

ஸம்பந்தம்

வைநதேய ஸமத்யுதிம் - கருடனுக்குச் சமானமான பெருமையுடையவனும்,

மஹாகபிம் - பெயர்பெற்ற வானரனுமான

அர்சிஷ்மந்தம் - அர்ச்சிஷ்மானையும்,

மாரீசி புத்ரான் - மாரீசின் புதல்வர்களாகிய

மாரீசாந் - மாரீசர்களையும்,

மஹாபலான் - மகா பலசாலிகளாகிய

அர்சிர் மாலான் - அர்ச்சிர்மாலர்களையும்,

தான் ஸர்வான் - அந்த எல்லா

ரிஷிபுத்ரான் ச - ரிஷி புத்திரர்களையும்,

ப்ரதீசம் திஸம் - மேற்கு திக்குக்கு

ஆதிஸத் - கட்டளையிட்டான்.

क्षम्यां शतसहस्राम्यां कपीनां कपिसत्तमाः ।

सुषेणप्रमुखा यूयं वेदेहं परिमार्गत ॥

த்வாப்யாம் ஸதஸஹஸ்ரஃப்யாம் கபீநாம் கபிஸத்தமா: ।

ஸுஷேணப்ரமுகா யூயம் வைதேஹிம் பரிமர்கத ॥

கபிஸத்தமா: - வானரோத்தமர்களே

ஸுஷேணப்ரமுகா: - ஸுஷேணனைத் தலைமையாய்க்கொண்ட

யூயம் - நீங்கள்

கபீநாம் - வானரர்களின்

த்வாப்யாம் - இரு

ஸத ஸஹஸ்ரஃப்யாம் - நூறாயிரவர்களோடு

4

5

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - நாற்பத்தி இரண்டாம் ஸர்க்கம்

4469

ஸவதேஹிம்

- ஸீதாதேவியை

புரிமர்கத

- தேடுங்கள்.

सुराष्ट्रान् सहबालीकाञ्चरान् भीमास्तथैव च ।

स्फीताञ्जनपदान् रम्यान् विपुलानि पुराणि च ॥

ஸுராஷ்ட்ரான் ஸஹ பாலஹிகான் ஸூரான் பீமான் ததைவ ச ।

ஸ்பீதாஞ்ஜனபதாந் ரம்யான் விபுலாநி புராணி ச ॥

6

पुनागगहनं कुक्षिं यकुलीदालाकाकुलम् ।

तथा केतकवृक्षश्च मार्गध्वं हरियूथपाः ॥

புன்னாக கஹனம் குக்ஷிம் யகூலோத்தாலாகுலம் ।

ததா கேதகவுக்ஷண்டாம்ஸ்ச மர்கதவம் ஹரியூதபா: ॥

7

प्रत्यक्स्त्रीतीगमाश्वेव नद्यः शीतजलाः शिवाः ।

तापसानामरण्यानि कान्तारा गिरयश्च ये ॥

ப்ரத்யக் ஸ்ரோ தோகமாஸ்சவ நத்ய: ஸீதஜலா: ஸிவா: ।

தாபஸாநா மரண்யாநி காந்தரா கிரயஸ்ச யே ॥

8

ஹரிபுங்கவா:

- வானரோத்தமர்களே

ஸுராஷ்ட்ரான்

- ஸுராஷ்ட்ரதேசங்களையும்,

ஸஹ பாலஹிகான்

- பாலஹிக தேசங்களோடு கூடவே

ஸூரரான் ச

- குரதேசங்களையும்,

பீமான் ச

- பீமதேசங்களையும்,

ரம்யான்

- அழகிய

ஸ்பீதான்

- செழித்த

ஜனபதாந் ததா

- நாடுகளையும்,

விபுலாநி

- விசாலமான

புராணி ச

- நகரங்களையும்,

புன்னாக கஹனம்

- புன்னாக மரங்கள் செறிந்த

யகூலோத்தால தாகுலம்

- மகிழ் உத்தாலகம், இவைகள் நிறைந்த

குக்ஷிம் ததா

- குகிதேசத்தையும்,

கேதக வுக்ஷண்டான் ச

- தாழைவனங்களையும்,

ப்ரத்யக் ஸ்ரோதோ

- மேற்கு நோக்கி ஓடுகின்றவைகளும்,

கமாரா

ஸிவா:

- புனயமானவைகளும்,

ஸீதஜலா

- குளிர்ந்த ஜலமுடையவைகளுமான

நத்யா

- நதிகளையும்,

தாபஸாநாம்

- ரிஷிகளுடைய

அரண்யாநி

- ஆசிரம வனங்களையும்,

காந்தரா

- காடுகள்

கிரய: - மலைகள்
யேச - எவைகளோ அவைகளையும்
மார்கத்வம் - திரிந்து தேடுவீர்களாக.

ततः स्थलीं मरुध्यामत्युच्चशिरसः शिलाः ।

गिरिजालावृतां दुर्गां मार्गध्वं पश्चिमां दिशम् ॥

தத: ஸ்தலீம் மருப்ராயா மத்யுச்ச ஸிரஸ: ஸிலா: ।
கிரிஜாலாவ்ருதாம் தூர்காம் மார்கத்வம் பஸ்சிமாம் திஸம் ॥

ततः पश्चिममासाद्य समुद्रं द्रष्टुमर्ह्य ।

तिमिनक्रांतजलमक्षीभ्यमथ वानराः ॥

தத: பஸ்சிமமாஸாத்ய ஸமுத்ரம் த்ரஷ்டுமர்ஹத: ।
திமி நக்ராயுதஜலமக்ஷோப்ய மத வானரா: ॥

வானரா: - வானரர்களே!
தத: - அதன்மேல்
மருப்ராயாம் - நீற்ற உவட்டு
ஸ்தலீம் - பிரதேசத்தையும்,
அத்யுச்ச ஸிரஸ: - மிகவுயர்ந்த கொடிமுடிகளையுடைய
ஸிலா: - மலைகளையும்,
கிரி ஜாலாவ்ருதாம் - மலைத்தொடர்களுற்றதும்
தூர்காம் - உட்புகமுடியாததுமான
பஸ்சிமாம் - மேற்கு
திஸம் - திக்கை
மார்கத்வம் - தேடிவிட்டு,
தத: - அதன்மேல்
திமிநக்ராயுதஜலம் - திழிங்கலம், முதலை இவைகள் நிறைந்த
ஜலமுடையதும்,
கம்ப்ரமானதுமான - கம்பிரமானதுமான
மேற்கு
ஸமுத்ரம் - சமுத்திரத்தை
அடைய - அடைந்து,
அத - அப்பொழுது
த்ரஷ்டும் அர்ஹத - பார்க்கக்கடவீர்கள்.

ततः केतकषण्डेषु तमालगहनेषु च ।

कपयो विहरिष्यन्ति नारिकेलवनेषु च ॥

தத: கேதகஷண்டேஷு தமாலகஹநேஷு ச ।
கபயோ விஹரிஷ்யந்தி நாரிகேலவனேஷு ச ॥

9

10

11

விஷ்விந்தா காண்டம் - நார்பத்தி இரண்டாம் ஸர்க்கம்

4471

தத: - அவ்விடத்தில்
கேதகஷண்டேஷு - தாமழவனங்களிலும்,
தமால கஹநேஷு ச - பச்சிலை வனங்களிலும்,
நாரி கேல வனேஷு ச - தென்னஞ்சோலைகளிலும்,
கபய: - வானரர்கள்
விஹரிஷ்யந்தி - உற்சாகமாய் காலம் கழிப்பார்கள்.

तत्र सीतां च मार्गध्वं निलयं रावणस्य च ।

येकातटनिविष्टेषु पर्वतेषु वनेषु च ॥

தத்ர ஸீதாம் ச மார்கத்வம் நிலயம் ராவணஸ்ய ச ।
வேலாதட நிவிஷ்டேஷு பர்வதேஷு வனேஷு ச ॥

12

मुरवीपतनं चैव रम्यं चैव जटीपुरम् ।

अवन्तीमङ्गलेषां च तथा चालक्षितं वनम् ॥

முரவீபத்தனம் சைவ ரம்யம் சைவ ஜட்புரம் ।
அவந்திமங்கலேபாம் ச ததா சாலக்ஷிதம் வனம் ॥

राष्ट्रणि च विशालानि पतनानि ततस्ततः ॥

ராத்ர ஸீதாணி ச விஸாலாநி பத்தநாநி ததஸ்தத: ॥
தத்ர - அவ்விடத்தில்
வேலாதட நிவிஷ்டேஷு - சமுத்திரக்கரையிலிருக்கின்ற
பர்வதேஷு - பர்வதங்களிலும்
வனேஷு - வனங்களிலும்
முரவீபத்தனம் ச சைவ - முரவீபட்டணத்திலும்
ரம்யம் ச - அழகிய
ஜட்புரம் ச சைவ - ஜடநகரத்திலும்
அவந்தி - அவந்திபுரியிலும்
அங்கலேபம் ச - அங்கலேபமென்னும் புரத்திலும்
ததா - அவ்வண்ணமே
அலக்ஷிதம் - அலக்ஷிதம் என்னும்
வனம் ச - வனத்திலும்
விஸாலாநி - விஸாலமான
ராஷ்ட்ரானி - ராஜ்யங்களிலும்
பத்தநாநி ச - பட்டணங்களிலும்
ததஸ்தத: - எல்லாவிடங்களிலும்
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
நிலயம் ச - இருப்பிடத்தையும்
ஸீதாம் ச - ஸீதாதேவியையும்
மார்கத்வம் - தேடக்கடவீர்கள்.

13

सिन्धुसागरयोश्चैव संगमे तत्र पर्वतः ।

महान् हेमगिरिर्नाम शतशृङ्गो महाद्रुमः ॥

ஸிந்துஸாகரயோஸ்சைவ ஸங்கமே தத்தர பர்வதா :
மஹான் ஹேமகிரிர்நாம ஸதஸ்ரங்கங்கோ மஹாத்ரும: ॥

14

தத்தர - அந்த
ஸிந்து ஸாகரயோ: - ஸிந்துநதியும் ஸாகரமும்
ஸங்கமே - சேருமிடத்தில்
மஹான் - பெரியதும்
ஸத ஸ்ரங்க: - நூறு கொடிமுடிகளையுடையதும்
மஹாத்ரும: - பெரிய மரங்களடர்ந்ததுமான
ஹேமகிரி: நாம - ஹேமகிரி என்ற
பர்வத: - மலையிருக்கிறது.

तस्य प्रस्थेषु रम्येषु सिंहाः पशवमाः स्थिताः ।

तिमिमत्स्यगजशिखि नीडान्यसोपयन्ति ते ॥

தஸ்ய ப்ரஸ்தேஷு ரம்யேஷு ஸிம்ஹா: பசுக்மா: ஸ்திதா: ।
திமி மத்ஸ்ய கஜாம்ஸ்சைவ நீடான்யாரோபயந்தி தே ॥

15

தஸ்ய - அதனது
ரம்யேஷு - அழகிய
ப்ரஸ்தேஷு - தாழ்வரைகளில்
பசுக்மா: - பறக்கவல்ல
ஸிம்ஹா: - சிங்கங்கள்
ஸ்திதா: - வசிக்கின்றன.
தே - அவைகள்
திமி மத்ஸ்ய கஜான் - திமிங்கலங்களையும் யானைகளையும்
ச ஏவ -
நீடானி - அவை வசிக்கும் குகைகளில்
ஆரோபயந்தி - கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றன.

तानि नीडानि सिंहानि विरिष्णुनासाथ ये ।

छत्वास्तृप्ताश्च मातङ्गास्तोयदस्वननिःस्रवनाः ॥

தானி நீடானி ஸிம்ஹாநாம் கிரிஸ்ரங்ககதாஸ்ச யே ।

த்ருப்தாஸ்த்ருப்தாஸ்ச மாதங்கஸ்தோயதஸ்வந நிஸ்வந: ॥

विचरन्ति विशालेऽसिंस्तोयपूर्णं समन्ततः ॥

விசர்ந்தி விஸாலேஸ்மின் ஸ்தோய பூர்ணே ஸமந்தத: ॥

16

கிரிஸ்ரங்ககதா: - மலைக்கொடுமுடிகளில் இருப்பவைகளும்,
த்ருப்தா: - கொழுத்தவைகளும்,

த்ருப்தா: - சந்தோஷமுற்றவைகளும்,
தோயதஸ்வந நிஸ்வந: - மெகவொலியை நிகர்த்து கர்த்திக்கின்றவைகளுமான
மாதங்கா: - யானைகள்
யே ச - எவைகளோ அவைகள்
ஸமந்தத: - எங்குபார்த்தாலும்
தோய பூர்ணே - நீர் நிறைந்த
விஸாலே - விசாலமான
அஸ்மின் - இதில்
தானி - அந்த
நீடாநி - குகைகளில்
விசர்ந்தி - உலாவுகின்றன.

तस्य शुक्लं दिवःस्पर्शं कश्चन चित्रपादपम् ।

सर्वमाशु विचेतव्यं कपिभिः कामरूपिभिः ॥

தஸ்ய ஸ்ரங்கம் திவஸ்பர்ஸம் காஞ்சனம் சித்ரபாதபம் ।

ஸர்வமாஸு விசேதவ்யம் கபிபி: காமரூபிபி: ॥

17

தஸ்ய - அதனது
திவஸ்பர்ஸம் - ஆகாயத்தை யளவுகிறதும்
சித்ர பாதபம் - அழகிய மரங்களையுடையதும்,
காஞ்சனம் - பொன்மயமானதுமான
ஸ்ரங்கம் - கொடுமுடியிலும்
ஸர்வம் - எல்லாவிடங்களிலும்
காமரூபிபி: - வேண்டிய உருவெடுக்கவல்ல
கபிபி: - வானரர்களால்
ஆஸு - விரைவில்
விசேதவ்யம் - தேடத்தக்கது.

कोटि तत्र समुद्रे तु कश्चन शतयोजनाम् ॥

दुर्दशा पायिवात्रस्य गता द्रव्यय वानराः ॥

கோடும் தத்தர ஸமுத்ரே காஞ்சநம் ஸதயோஜநாம் ।

துர்தாஸாம் பாரியாத்ரஸ்ய கதா த்ரவ்யத வானரா: ॥

18

அத - அதன்மேல்
தத்தர ஸமுத்ரே - அந்த சமுத்திரத்தில்
வானரா: - வானரர்களோ
பாரியாத்ரஸ்ய - பாரியாத்ரமெனும் மலையினது
காஞ்சநம் - பொன்மயமானதும்,
ஸதயோஜநாம் - நூறு யோஜனை விலத்தார்முள்ளதும்,
துர்தாஸாம் - கண்கொண்டு பார்க்கவொண்ணாததுமான
கோடும் - கொடுமுடிக்கு
கதா: த்ரவ்யத - சென்று பாருங்கள்.

கோட்யஸ்தத்ர சதுவிதச்சுரீणां तस्विनाम् ।

वसन्त्यग्निनिष्काशानां वीराणां पापकर्मणाम् ॥

கோட்யஸ்தத்ர சதுவிதச் சுரீர்வாணாம் தஸ்விநாம் ।
வஸந்த யக்நி நிகாஸாநாம் கோராணாம் பாப கர்மணாம் ॥

தத்ர - அவ்விடத்தில்
தஸ்விநாம் - பலசாலிகளும்
அக்நி நிகாஸாநாம் - அக்னியை நிகர்த்தவர்களும்
கோராணாம் - கொடியவர்களும்
பாப கர்மணாம் - பாபச் செயலுற்றவர்களுமான
கந்தர் வாணாம் - கந்தர்வர்களின்
சதுர்விதச் - இருபத்து நான்கு
கோட்ய - கோடிகள்
வஸந்தி - வசிக்கிறார்கள்.

पायकारिः प्रतीकाशाः समवेताः सहस्रशः ।

नात्यासादयितव्यास्ते वानरभीमविक्रमाः ॥

பாவகர்சி: ப்ரதீகாஸா: ஸமவேதா: ஸஹஸ்ரஸ: ।
நாத்யாஸாதயிதவ்யாஸ்தே வானரோ பீம விக்ரமை: ॥

ஸஹஸ்ரஸ: - ஆயிரக்கணக்காய்
ஸமவேதா: - கூடியிருக்கிறவர்களும்
பாவ கர்சி: ப்ரதீகாஸா: - அக்னியை நிகர்த்தவர்களுமான
தே - அவர்கள்
பீம விக்ரமை: - மகா ஆண்மையுற்ற
வானரை: - வானரர்களால்
நாத்யா ஸாத யிதவ்யா: - கொஞ்சமும் அணுகத்தகாதவர்கள்.

नादेयं च फलं तस्माद्देशात् किञ्चित् पूवङ्गम् ।

दुरासदा हि ते वीराः सत्त्वन्तो महाबलाः ॥

நாதேயம் ச பலம் தஸ்மாத் தேஸாத் கிஞ்சித் ப்லவங்கமை: ।
துராஸதா ஹி தே வீரா: ஸத்வவந்தோ மஹாபலா: ॥

தஸ்மாத் - அந்த
தேஸாத் - தேசத்திலிருந்து
ப்லவங்கமை: - வானரர்களால்
கிஞ்சித் - ஏதாவதொரு
பலம் ச - பழமும்
ஆதேயம் ந - எடுக்கத்தக்கதன்று.
ஹி - ஏனெனில்
மஹாபலா: - மகா பலசாலிகளும்

19

20

21

கிஞ்சிந்தா காண்டம் - நாத்பத்தி இரண்டாம் ஸர்க்கம்

4475

ஸத்வ வந்த: - ஆண்மையுடையவர்களும்
வீரா: - சூரர்களுமான
தே - அவர்கள்
துராஸதா: - அணுக முடியாதவர்கள்.

फलमूलानि ते तत्र स्थन्ते भीमविक्रमाः ।

तत्र यत्स्थ कर्तव्यो मायितव्या च जानकी ॥

பல மூலானி தே தத்ர ஸ்தந்தே பீமவிக்ரமா: ।
தத்ர யத்ஸு கர்தவ்யோ மாயிதவ்யா ச ஜானகீ ॥

न हि तेभ्यो भयं किञ्चित् कपित्थमनुवर्तताम् ॥

ந ஹி தேப்யோ பயம் கிஞ்சித் கபித்வமநுவர்த்தாம் ॥

பீமவிக்ரமா: - மகா ஆண்மையுடைய
தே - அவர்கள்
பலமூலானி - பழங்களையும் கிழங்குகளையும்
ஸ்தந்தே - பாதுகாக்கின்றார்கள்.
கபித்வம் - வானரத்தன்மையை
அநுவர்த்தாம் - பற்றியிருக்கும் உங்களுக்கு
தேப்ய: - அவர்களிடமிருந்து
பயம் - பயம்.
கிஞ்சித் - எள்ளளவும்
ந - இல்லை.
தத்ர ச - அவ்விடத்திலும்
ஜானகீ - ஸீதாதேவியார்
மாயிதவ்யா - தேடப்பட வேண்டியவள்.
யத்ந: ஹி - வெகு ஜாக்கிரதையாகயிருத்தல்
கர்தவ்ய: - கொள்ளத்தக்கது.

तत्र वैदूर्यवर्णाभो वज्रसंस्थानसंस्थितः ।

नानाद्रुमलताकीर्णो वज्रो नाम महागिरिः ॥

தத்ர வைடூர்ய வர்ணாபோ வஜ்ரஸம்ஸ்தாந ஸம்ஸ்தித: ।
நநாத்ருமலதாகீர்ணோ வஜ்ரோ நாம மஹாகிரி: ॥

श्रीमान् संमुदितस्तत्र योजनानां शतं समम् ॥

ஸ்ரீமான் ஸமுதிதஸ்தத்ர யோஜநாநாம் ஸதம் ஸமம் ॥

தத்ர - அவ்விடத்தில்
வைடூர்ய வர்ணாப: - வைடூர்ய காந்தியை நிகர்த்ததும்
வஜ்ர ஸம்ஸ்தாந - வஜ்ராயுதம் போன்ற உறுதியுள்ளது
ஸம்ஸ்தித: -

23

24

நாநா த்ரும வதா	- பல மரங்களும் கொடிகளும் நிறைந்ததுமான கிரீண:
வஜ்ர: நாம	- வஜ்ரமென்ற
மஹாகிரீ:	- ஒரு பர்வதமிருக்கிறது.
தத்ர	- அந்த இடம்
ஸதம் யோஜநாநாம்	- நூறு யோஜனைகள்
ஸமம்:	- ஸமம்
ஸ்ரீமான்	- அழகும்
ஸமுதி:	- விளங்குகிறது.

गुह्यस्तत्र विचेतव्याः प्रयत्नेन पूवङ्गमाः ॥

குஹஸ்தத்ர விசேதவ்யா: ப்ரயத்னேன பூவங்கமா: ॥

பூவங்கமா:	- வானரர்களே
தத்ர	- அவ்விடத்தில்
குஹா:	- குகைகள்
ப்ரயத்னேன	- ஜாக்கிரதையோடு
விசேதவ்யா:	- தேடத்தக்கவைகள்.

चतुर्भागे समुद्रस्य चक्रवात्राम पर्वतः ।

சதுர்பாகே ஸமுத்ரஸ்ய சக்ரவாந் நாம் பர்வத: ॥	26
ஸமுத்ரஸ்ய	- சமுத்திரத்தின்
சதுர்பாகே	- நான்காவது பாகத்திலே
சக்ரவாந் நாம	- சக்ரவான் என்ற
பர்வத:	- பர்வதமிருக்கிறது.

तत्र चक्रं सहस्रारं निर्मितं विश्वकर्मणा ॥

தத்ர சக்ரம் ஸஹஸ்ராரம் நிர்மிதம் விஸ்வகர்மணா ॥	27
தத்ர	- அதில்
ஸஹஸ்ராரம்	- ஸகஸ்ராரமெனும்
சக்ரம்	- சக்ரமானது
விஸ்வகர்மணா	- விசுவகர்மாவால்
நிர்மிதம்	- நிறுமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

तत्र पञ्चजनं हत्वा हयग्रीवं च दानवम् ।

आजहार ततश्चक्रं शङ्खं च पुरुषोत्तमः ॥

தத்ர பஞ்சஜனம் ஹத்வா ஹயக்ரீவம் ச தானவம் ।	28
ஆஜஹார ததஸ்சக்ரம் ஸங்கம் ச புருஷோத்தம: ॥	
தத்ர ச	- அவ்விடத்தில்தான்
புருஷோத்தம:	- ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு

பஞ்சஜனம்	- பஞ்சஜனன் என்ற அகரணையும்,
ஹயக்ரீவம்	- ஹயக்ரீவன் என்ற
தானவம் ச	- அகரணையும்
ஹத்வா	- கொன்று,
தத:	- அதன்மேல்
சக்ரம்	- சக்கரத்தையும்
ஸங்கம் ச	- சங்கையும்
ஆஜஹார	- கைப்பற்றினார்.

तत्र सानुषु चित्रेषु विशालासु गुहासु च ।

रावणः सह वैदेह्या मागितव्यस्ततस्ततः ॥

தத்ர ஸானுஷு சித்ரேஷு விசாலாஸு குஹாஸு ச ।	29
ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கிதவ்யஸ்ததஸ்தத: ॥	
தத்ர	- அவ்விடத்தில்
சித்ரேஷு	- அழகிய
ஸானுஷு	- தாழ்வரைகளிலும்
விசாலாஸு:	- பெரிய
குஹாஸு ச	- குகைகளிலும்
ததஸ்தத:	- எல்லாவிடங்களிலும்
ராவண:	- ராவணன்
வைதேஹ்யா ஸஹ	- வீராதேவியோடுகூட
மார்கிதவ்யா	- தேடத்தக்கவன்.

योजनानां तसः षष्टिर्वाहो नाम पर्वतः ।

सुवर्णभूषः सुश्रीमानागधे यस्मिन् ॥

யோஜநாம் தத: ஷஷ்டிர்வாஹோ நாமபர்வத: ।

ஸுவர்ண ஸ்ருங்க: ஸுஸ்ரீமானாகாதே வருணாலயே ॥

தத:	- அதன்மேல்
அகாதே	- மிக அழமான
வருணாலயே	- சமுத்திரத்தில்
ஸுவர்ண ஸ்ருங்க:	- பொற்கொடிமுடிகளையுடையதும்,
ஸுஸ்ரீமாந்	- மிக அழகியதும்,
யோஜநாநாம் ஷஷ்டி:	- அறுபது யோசனைகளுள்ள
வராஹ: நாம	- வராகம் என்ற
பர்வத:	- பர்வதம் இருக்கிறது.

तत्र प्राज्योतिषं नाम जातस्मयं पुरम् ।

यस्मिन् वसति दुष्टात्मा नरको नाम दानवः ॥

தத்ர ப்ராஜ்யோதிஷம் நாம ஜாதஸ்தமயம் புரம் ।

யஸ்யின் வஸதி துஷ்டாத்மா நாகோ நாம தானவ: ॥

தத்ர	- அதில்
ஜாதருப மயம்	- பொன்மயமான
பிராக்ஜ்யோதிஷம் நாம -	பிராக்ஜ்யோதிஷம் என்ற
புரம்	- ஒரு நகரமிருக்கிறது.
யஸ்மின்	- (எதுவோ) அதில்
துஷ்டாத்மா	- துஷ்டனான
நரக: நாம	- நரகன் என்ற
தானவ:	- அஸுவன்
வஸதி	- வசிக்கிறான்.

तत्र सानुषु रम्येषु काननेषु गुहासु च ।

रावणः सह वेदेह्या मर्गितयस्ततस्ततः ॥

தத்ர ஸானுஷு ரம்யேஷு கானனேஷு குஹாஸு ச ।
ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மர்க்கிதயஸ்ததஸ்தத: ॥

தத்ர	- அவ்விடத்தில்
ஸானுஷு	- அழகிய
ரம்யேஷு	- தாழ்வரைகளிலும்,
கானனேஷு	- காடுகளிலும்,
குஹாஸு ச	- குகைகளிலும்,
ததஸ்தத:	- எதலாவிடங்களிலும்
வைதேஹ்யா ஸஹ	- ஸீதாதேவியோடு கூட
ராவண:	- ராவணன்
மர்க்கிதய:	- தேடத்தக்கவன்.

तमतिरम्य शैलेन्द्र काञ्चनान्तरनिर्दरः ।

पर्वतः सर्वसीवर्णी धाराप्रखणायुतः ॥

தமதிர்க்ரமய ஸைலேந்த்ரம் காஞ்சநாந்த்ரநிர்தர: ।
பர்வத: ஸர்வ ஸெளவரீணோ தராபர்ஸ்வணாயுத: ॥

தம்	- அந்த
ஸைலேந்த்ரம்	- மலையரகச
அதிர்க்ரமய	- தாண்டி,
காஞ்சநாந்த்ர நிர்தர:	- பொன்மயமான உள்பிரதேசத்திலுள்ள

தாரா பர்ஸ்வணாயுத: - எப்பொழுதும் பிரவாகமெடுத்தோடும்

மலையருவிகளோடு கூடியதுமான	
ஸர்வ ஸெளவரீண:	- ஸர்வ ஸெளவரீணம் என்னும்
பர்வத:	- ஒரு மலையிருக்கிறது.

तं गजाश्च वराहाश्च सिंहा व्याघ्राश्च सर्वतः ।

अभिगच्छन्ति सततं तेन शब्देन दर्पिताः ॥

தம் கஜாஸ்ச வராஹாஸ்ச ஸிம்ஹா வ்யாக்ராஸ்ச ஸர்வத: ।
அபிக்ஷந்தி ஸததம் தேந ஸப்தேந தர்பிதா: ॥

தம்	- அதில்
ஸததம்	- எக்காலத்திலும்
கஜா: ச	- யானைகளும்,
வராஹா: ச	- பன்றிகளும்,
ஸிம்ஹா:	- சிங்கங்களும்,
வ்யாக்ரா: ச	- புலிகளும்,
ஸர்வத:	- எங்கும்
தர்பிதா:	- செருக்குற்றவைகளாய்
தேந	- அந்த
ஸப்தேந	- சத்தத்தால்
அபிக்ஷந்தி	- கர்ஜிக்கின்றன.

यस्मिन् हरिहयः श्रीमान् महन्द्रः पाकशसनः ।

अभिक्रिः सुरै राजा मेघवान्नाम पर्वतः ॥

யஸ்மின் ஹரிஹய: ஸ்ரீமான் மஹேந்த்ர: பாகஸாஸன: ।
அபிக்ரித்த: ஸுரை ராஜா மேகவான் நாம பர்வத: ॥

யஸ்மின்	- எந்த அதில்
ஹரிஹய:	- பச்சைக் குதிரைகளையுடையவனும்
பாகஸாஸன:	- பாகாஸுரனைக் கொன்றவனும்
ஸ்ரீமான்	- ஸ்ரீமானுமாகிய
மஹேந்த்ர:	- இந்திரன்
ஸுரை:	- தேவர்களால்
ராஜா	- மன்னனாக
அபிக்ரித்த:	- முடிசூட்டப்பட்டானோ
பர்வத:	- அந்த மலை
மேகவான்	- மேகவான்
நாம	- எனப்பெயருடனும் வழங்கப்படுவதுண்டு.

तमतिरम्य शैलेन्द्र महन्द्रपरिपालितम् ।

वष्टि गिरिसहस्राणि काञ्चनानि गमिष्यथ ॥

தமதிர்க்ரமய ஸைலேந்த்ரம் மஹேந்த்ர பரிபாலிதம் ।
ஷ்ஷ்டிம் கிரிஸஹஸ்ராணி காஞ்சநாதி கமிஷ்யத ॥

तरुणादित्यवर्णानि भाजसानानि सर्वतः ।

जातरुममवर्णैः शोभितानि सुपुष्पितैः ॥

தருணாதித்யவர்ணாநி ப்ராஜுமானாநி ஸர்வத: ।
ஜாத ரூப மலையர் வ்ருகைஷ: ஸோபிதாநி ஸுபுஷ்பிதை: ॥

மஹேந்த்ர பரிபாலிதம் - இந்நிரனால் பரிபாலிக்கப்பட்ட

தம் - அந்த
ஸௌலேந்த்ரம் - மலையரகை
அதிக்கர்ய - தாண்டி,
காஞ்சநாதி - பொன்மயமானவைகளும்
தருணாதித்ய வர்ணாதி - இளஞ்சூரியனது ஒளிக்கொண்டு
ப்ரராஜமாநாதி - விளங்குகிறவைகளும்
ஸர்வத: - எங்கும்
ஸுபுஷ்பிதை: - நன்கு பூத்த
ஜாத்தருபமயை: - பொன்மயமான
வருகைக்: - மரங்களால்
ஸோமிதாதி - அமுக்குறு விளங்குகின்றவைகளுமான
ஷஷ்டிம் - அறுபது
கிரிஸஹஸ்ராணி - ஆயிரம் மலைகளை
கமிஷ்யத - அடைவீர்கள்.

தேவா மध्ये स्थितो राजा मेरुस्तारपर्वतः ।

आदित्येन प्रसन्नेन शैलो क्षतवरः पुरा ॥

தேவனும் மதியே ஸ்திதோ ராஜா மேருருத்தரபர்வத: ।

ஆதித்யேந ப்ரஸன்னேன ஸைலோ தததவர: புரா ॥

தேவனும் - அவைகளின்
மதியே - நடுவில்
உத்தரபர்வத: - மிகச்சிறந்த பர்வதமும்
ராஜா - எல்லாவற்றிலும் பெரியதுமாகிய
மேரு: - மேருவெனும் பர்வதம் (இது வேறொரு
மேருபர்வதம்)
ஸ்தித: - இருக்கிறது.
புரா - முன்னொருக்கால்
ஸைல: - பர்வதமானது
ப்ரஸன்னேன - உள்ளங்குளிர்த்
ஆதித்யேந - சூரியபகவானால்
தததவர: - பின்கண்ட வரத்தைப் பெற்றது.

तेनैवमुक्तः शैलेन्द्रः सर्व एव त्वदाश्रयाः ।

मयसादाश्रयिष्यन्ति दिवा रात्रौ च काश्याः ॥

தேநைவமுத்த: ஸைலேந்த்ர: ஸர்வ ஏவ த்வதாஸ்ரயா: ।

மத் ப்ரஸாதாத் பவிஷ்யந்தி திவா ராத்ரௌ ச காஞ்சனா: ॥

ஸைலேந்த்ர: - மலைவரக
தேந - அவரால்

38

39

ஏவம் - பின்கண்டப்படி
உத்த: - வரமளிக்கப்பட்டது.
த்வதாஸ்ரயா: - உன்னையடைந்திருக்கும்
ஸர்வ ஏவ - எல்லாருமே
திவா ராத்ரௌ ச - பகலிலும் இரவிலும்
காஞ்சனா: - பொன்னாக
மத் ப்ரஸாதாத் - என்னுடைய அருளினால்
பவிஷ்யந்தி - ஆக்கடவர்கள்.

त्वयि ये चापि वत्स्यन्ति देवगन्धर्वदानवाः ।

ते भविष्यन्ति रक्षा प्रमया काश्या इव ॥

த்வயி யே சாபி வத்ஸ்யந்தி தேவகந்தர்வதானவா: ।

தே பவிஷ்யந்தி ரக்தாஸ ப்ரபயா காஞ்சன இவ ॥

யே - எந்த
தேவ கந்தர்வ - தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் தானவர்களும்
தானவா: ச -
த்வயி - உன்மீது
வத்ஸ்யந்தி அபி - வசிக்கின்றார்களோ
தே ச - அவர்களும்
ப்ரபயா - ஒளியால்
காஞ்சனா: இவ - பொன்னென
ரக்தா: - சிவந்தவர்களாய்
பவிஷ்யந்தி - இருப்பார்கள்.

विश्वेदेवाश्च मरुतो वसवश्च दिवीकसः ।

आगम्य पश्चिमां सन्ध्यां मेरुमुत्तरपर्वतम् ॥

விசுவே தேவாஸ்ச மருதோ வஸவஸ்ச திவௌகஸ: ।

ஆகமய பஸ்சிமாம் ஸந்த்யாம் மேருமுத்தரபர்வதம் ॥

आदित्यमुपतिष्ठन्ति तैश्च सूर्याभियुजितः ।

अष्टयः सर्वमूतानामस्तं गच्छति पर्वतम् ॥

ஆதித்ய முபதிஷ்டந்தி தைஸ்ச ஸூரியோர் பியுஜித: ।

அத்ருஸ்ய: ஸர்வ மூதாநாமஸ்தம் கச்சதி பர்வதம் ॥

விசுவே தேவா: ச - விசுவேதேவர்களும்,
மருத: - மருத்துக்களும்,
வஸவ: ச - வஸுக்களும்,
திவௌகஸ: - தேவர்களும்,
உத்தரபர்வதம் - சிறந்த பர்வதமாகிய
மேரு - மேருவுக்கு

40

41

42

ஆகமய	- வந்து.
ஆதித்யம்	- சூரியபகவானை
பாஸ்கிமாம்	- சாயங்கால
ஸந்த்யாம்	- சந்தியில்
உபதிஷ்டந்தி	- புதிக்கின்றார்கள்.
தை:	- அவர்களால்
அபிபூஜித:	- புதிக்கப்பட்ட
ஸூரிய:	- சூரியபகவான்
ஸர்வ பூதநாம் ச	- பிராணிகளெவகளுக்கும்
அத்ருஸ்ய:	- கட்புலனாகாதவராய்
அஸ்தமன	- அஸ்தமன
பர்வதம்	- கிரியை
கச்சதி	- அடைகிறான்.

योजनानां सहस्रानि शतानि च दिवाकरः ।

यहनिर्जनं तं शीघ्रमस्तं याति शिलीषयम् ॥

யோஜநானாம் ஸஹஸ்ரானி ஸதானி திவாகர: ।
முஹூர்தார்தேந தம் ஸீக்ரமஸ்தம் யாதி ஸிலோச்சயம் ॥

திவாகர:	- சூரியபகவான்
தம்	- அந்த
அஸ்தம் ஸிலோச்சயம்	- சிறந்த அஸ்தமன மலையை
முஹூர்தார்தேந	- அரை முகூர்த்தத்திற்குள்ளேயே
யோஜநானாம்	- யோஜனைகளின்
ஸதானி	- நூறு
ஸஹஸ்ரானி ச	- ஆயிரங்களையும்
ஸீக்ரம்	- விரைவில்
யாதி	- கடந்தடைகிறான்.

शुद्धं तस्य महद्विष्य भवनं सूर्यसंनिभम् ।

प्रासादगणसंबाधं विहितं विश्वकर्मा ॥

ஸ்ருங்கே தஸ்ய மஹத்திவ்யம் பவனம் ஸூர்யஸந்திபம் ।

ப்ராஸாத கணஸம்பாதம் விஹிதம் விஸ்வகர்மணா ॥

शोभितं तरुभिश्चित्रैर्नानापक्षिसमाकुलं ।

निकेतं पाशहस्तस्य वरुणस्य महात्मनः ॥

ஸோபிதம் தருபிஸ்சித்ரை ந்ரநாபக்ஷி ஸமாகுலை: ।

நிகேதம் பாஸஹஸ்தஸ்ய வருணஸ்ய மஹாத்மன: ॥

தஸ்ய - அதன்

ஸ்ருங்கே - கொடுமுடியில்

43

44

45

மஹத்	- பெரியதும்
திவ்யம்	- அழகானதும்
ஸூர்ய ஸந்திபம்	- சூரியனை நிகர்த்ததும்
ப்ராஸாத கண ஸம்பாதம்	- பல மாளிகைகளால் நிறைந்துள்ளது
விஸ்வகர்மணா	- விச்வகர்மாவினால்
விஹிதம்	- நிர்மிக்கப்பட்டதும்
சித்ரை:	- அழகிய
ந்ரநாபக்ஷி ஸமாகுலை:	- பலவித பகடிகளால் நிறைந்த
தருபி:	- மரங்களால்
ஸோபிதம்	- அழகுபாய்ந்து விளங்குகிறது
மஹாத்மன:	- மகாத்மாவும்
பாஸஹஸ்தஸ்ய	- பாசஹஸ்தஸுமான
வருணஸ்ய	- வருண பகவானுடைய
நிகேதம்	- இருப்பிடமுமான
பவனம்	- ஒரு மாளிகை இருக்கிறது

अन्तरा मेरुमस्तं च ताली दशशिरा महान् ।

जातरस्यमयः श्रीमान् भाजते विप्रवेदिकः ॥

அந்தரா மேருமஸ்தம் ச தாலே தஸஸிரா மஹான் ।

ஜாத ருபமய: ஸ்ரீமான் ப்ராஜதே சித்ரவேதிக: ॥

மேரும	- மேருகிரிக்கும்
அஸ்தம் ச	- அஸ்தமனகிரிக்கும்
அந்தரா	- இடையில்
தஸஸிரா:	- பத்துக் கிளைகளையுடையதும்
ஜாதருபமய:	- பொன்மயமானதுமான
மஹான்	- பெரிய
தால:	- ஒரு பனைமரம்
சித்ர வேதிக:	- அழகிய நிண்ணையின் மீது கட்டப்பட்டதாய்
ஸ்ரீமான்	- அழகுற்றதாய்
ப்ராஜதே	- விளங்குகிறது.

तेषु सर्वेषु दुर्गेषु सरःसु च सरित्सु च ।

रावणः सह वेदेह्या मार्गित्यस्ततस्ततः ॥

தேஷு ஸர்வேஷு துர்கேஷு ஸரஸ்ஸு ச ஸரித்ஸு ச ।

ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மர்மகிதவ்யஸ்ததஸ்தத: ॥

தேஷு	- அந்த
துர்கேஷு	- துர்க்கங்கள்
ஸர்வேஷு	- எல்லாவற்றிலும்
ஸரஸ்ஸு ச	- பொய்கைகளிலும்

46

47

ஸரித்ஸௌ	- நதிகளிலும்
ததஸ்தத:	- எல்லாவிடங்களிலும்
ராவண:	- ராவணன்
வைதேஹ்யா ஸஹ-	- ஸ்தாதேவியோடுகூட.
மார்கிதவ்ய:	- தேடத்தக்கவன்.

यत्र तिष्ठति धर्मात्मा तपसा स्वेन भावितः ।

मेरुसावर्णिर्विवेक्ययातो वै ब्रह्मणा समः ॥

யத்ர திஷ்டதி தர்மாத்மா தபஸா ஸ்வேந பாவித: ।
மேரு ஸாவர்ணரித்யேவ க்யாதோ வை ப்ரஹ்மணா: ஸம: ॥

யத்ர	- எந்த இடில்
ப்ரஹ்மணா	- பிரம்மதேவரை
ஸம:	- ஒத்தவரும்
தர்மஞ:	- தர்மமறிந்தவரும்
ஸ்வேந	- தனது
தபஸா	- தவமகிமைப்பால்
பாவித:	- பிரசித்தி பெற்றவருமான
மேரு ஸாவர்ணி:	- மேரு ஸாவர்ணி
இதி வை	- என்று
க்யாத:	- பெயர் பெற்றவர்
திஷ்டதி	- இருக்கிறார்.

प्रष्टव्यो मेरुसावर्णिर्महर्षिः सूर्यसंनिभः ।

प्रणम्य शिरसा भूमी प्रवृत्तिं मेथिलीं प्रति ॥

ப்ரஷ்டவ்யோ மேருஸாவர்ணி: மஹர்ஷி: ஸூர்ய ஸந்நிப: ।

ப்ரணமய ஸிரஸா பூமௌ	- ப்ரவ்ருத்திம் மைதிலிம் ப்ரதி ॥
ஸூர்ய ஸந்நிப:	- சூரியபகவானை நிகர்த்த
மஹர்ஷி:	- முனிவர் பெருமானான
மேருஸாவர்ணி:	- மேருஸாவர்ணி
பூமௌ	- தரையில்
ஸிரஸா	- தலையால்
ப்ரணமய	- வணங்கி நமஸ்கரித்து,
மைதிலிம் ப்ரதி	- மைதிலியாரைப் பற்றிய
ப்ரவ்ருத்திம்	- நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய.
	- முயற்சியைப்பற்றி
ப்ரஷ்டவ்ய:	- கேட்கப்படவேண்டியவர்.

एतावज्जीवलोकस्य आसकरो रजनीक्षये - ।

कृत्वा विनिमिरं सर्वमस्तं गच्छति पर्वतम् ॥

விஷ்விந்தா காண்டம் - நாற்பத்தி இரண்டாம் ஸர்க்கம்

4485

ஏதாவது ஜீவலோகஸ்ய பாஸ்கரோ ரஜநிஷயே ।
க்ருத்வா விதிமிரம் ஸர்வமஸ்தம் கச்சதி பர்வதம் ॥

50

பாஸ்கர:	- சூரியன்
ஜீவலோகஸ்ய	- உலகிற்கு
ஏதாவத்	- இதுவரையுமுள்ள
ஸர்வம்	- எல்லாவற்றையும்
ரஜநிஷயே	- இருவுகழிந்தபொழுது
விதிமிரம்	- விருளற்றதாக
க்ருத்வா	- செய்துவிட்டு,
அஸ்தம்	- அஸ்தமன
பர்வதம்	- கிரியை
கச்சதி	- அடைகிறான்.

एतावक्षानरैः शक्यं गन्तुं वानरपुंगवाः ।

अमास्करममर्यादं न जानीमस्ततः परम् ॥

ஏதாவத் வானரை: ஸக்யம் கந்தும் வானர புங்கவா: ।

அபாஸ்கரமர்யாதம்	- ந ஜாநிமஸ்தத: பரம் ॥
வானரபுங்கவா:	- வானரோத்தமர்களே
வானரை:	- வானர்களால்
ஏதாவத்	- இதுவரையில்தான்
கந்தும்	- போக
ஸக்யம்	- முடியும்.
அபாஸ்கரம்	- சூரியனில்லாததும்
அமர்யாதம்	- எல்லையில்லாததுமான
தத: பரம்	- அதற்குமேல்
நஜாநிம:	- நாமறியோம்.

51

अधिगम्य तु वेदेहं निलयं रावणस्य च ।

अस्तं पर्वतासाद्य पूर्णं मांसे निर्वर्तत ॥

அதிகமய து வைதேஹிம் நிலயம் ராவணஸ்ய ச ।

அஸ்தம் பர்வத மாஸாத்ய பூர்ணே மாஸே நிவ்ர்த்தத ॥

52

அஸ்தம் பர்வதம்	- அஸ்தமன பர்வதம் வரை
ஆஸாத்ய	- சென்று,
ராவணஸ்ய	- ராவணனுடைய
நிலயம்	- இருப்பிடத்தையும்
வைதேஹிம் து	- வைதேஹியாரைப் பற்றியும்
அதிகமய	- ஸமாசாரம் தெரிந்துகொண்டு,
மாஸே	- ஒரு மாதம்
பூர்ணே	- முடியுமுன்
நிவ்ர்த்தத	- திரும்பி வந்துசேருங்கள்.

उध्वं मासाश्रं वस्तव्यं वसन् वध्यो भवेन्मम ॥

ஊர்த்வம் மாஸாந்த வஸ்தவ்யம் வஸன் வத்யோ பவேன்மம ॥ 53
 மாஸாத் ஊர்த்வம் - ஒரு மாதத்திற்குமேல்
 வஸ்தவ்யம் ந - தாமதிக்கக்கூடாது.
 வஸன் - அப்படித் தாமதிப்பவன்
 மம - என்னுடைய
 வத்ய: - மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டவனாக
 பவேத் - ஆவான்.

सहिव शूरो युष्माभिः क्षशूरो मे गमिष्यति ।

श्रीतव्यं सर्वमेतस्य भवन्निद्रिदिष्टकारिभिः ॥

ஸஹைவ ஸரோ யுஷ்மாபி: ஸ்வஸரோ மே கமிஷ்யதி । 54
 ஸ்ரோதவ்யம் ஸர்வமேதஸ்ய பவத் பிர்நித்ரிட்காரிபி: ॥
 யுஷ்மாபி: ஸஹ ஏவ - உங்களுட்கூடவே
 ஸ்ரோ: - குராகிய
 மே ஸ்வஸரோ: - என்னு மாமனார் ;
 கமிஷ்யதி - வருவார்.
 நிஷ்டகாரிபி: - மனங்கோணாது நடக்கின்றவர்களாகிய
 பவத் பி: - உங்களால்
 ஏதஸ்ய - இவருடைய
 ஸர்வம் - ஆக்கொது எதுவும்
 ஸ்ரோதவ்யம் - சொன்னபடி செய்யத்தக்கது.

गुह्येयं महाबाहुः क्षशूरो मे महाबलः ।

अवन्तस्यापि विद्वान्ताः प्रमाणं सर्वकर्मसु ॥

குருேஷ் மஹபாஹு: ஸ்வஸரோ மே மஹபல: । 55
 பவந்தஸ்சாபி வித்வந்தா: ப்ரமாணம் ஸர்வகர்மஸு ॥
 மஹாபல: - மகா பலசாலியும்
 மஹாபாஹு: - மகாபாகுவும்
 குரு: - பெரியவரும்
 மே - எனது
 ஸ்வஸரோ: - மாமனாருமான
 ஏவ: ச - இவரும்
 வித்வந்தா: - பராக்ரீரம்சாலிகளாகிய
 பவந்த: அபி - நீங்களும்.
 ஸர்வ கர்மஸு - எல்லாக் காரியங்களினும்
 ப்ரமாணம் - நியமிக்கப்பட்ட கருவி.

प्रमाणमेनं संस्थाप्य सर्वतः पश्चिमां दिशम् ।

भवंतः परिपश्यन्तु यथा दृश्येत जानकी ॥

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - நூற்பத்தி இரண்டாம் ஸர்க்கம்

ப்ரமாண மேணம் ஸம்ஸ்தாப்ய ஸர்வத: பஸ்சிமாம் திஸம் ।
 பவந்த: பரியஸ்யந்து யதா த்ருஸ்யேத ஜானகீ ॥ 56

ஜானகீ - ஜானகியார்
 யதா - எப்படிச் செய்தால்
 த்ருஸ்யேத - காணப்படுவாரோ அப்படியே
 ஏனம் - இவரை
 ப்ரமாணம் - மேலதிகாரியாய்
 ஸம்ஸ்தாப்ய - வைத்துக்கொண்டு,
 பஸ்சிமாம் - மேற்கு
 திஸம் - திக்கில்
 ஸர்வத: - ஸங்கும்
 பவந்த: - நீங்கள்
 பரிபஸ்யந்து - ஜாக்ரீரதையாய்த் தேடக்கடவீர்கள்.

छायां तु नरेन्द्रस्य पत्याममिततेजसः ।

कृतकृत्या भविष्यामः कृतस्य प्रतिकर्मणा ॥

த்ருஷ்டாயாம் து நரேந்த்ரஸ்ய பத்ந்யாமமித தேஜஸ: ।

க்ருதக்ருத்யா பவிஷ்யாம்: க்ருதஸ்ய ப்ரதிகர்மணா ॥ 57

அமித தேஜஸ: - மகா தேஜஸ்வியாகிய
 நரேந்த்ரஸ்ய - புருஷோத்தமனுடைய
 பத்ந்யாம் - பத்னி
 த்ருஷ்டாயாம் து - காணப்படும் பகூத்தில்
 க்ருதஸ்ய - செய்த நன்றிக்கு
 ப்ரதிகர்மணா - ஏற்ற கைம்மாறால்
 க்ருத க்ருத்யா: - கிருதகிருத்யர்களாக
 பவிஷ்யாம்: - நாம் ஆவோம்.

अतोऽन्यदपि यत्किञ्चित् कार्यस्यास्य हितं भवेत् ।

संप्रधार्य भवन्निक्ष देशकालार्थसंहितम् ॥

அதோன்யதபி யத்கிஞ்சித் கர்யஸ்யஸ்ய ஹிதம் பவேத் ।
 ஸம் ப்ரதார்ய பவத்பிஸ்ச தேசகாலார்தஸம்ஹிதம் ॥ 58

அத: - இதைக் காட்டிலும்
 யத்கிஞ்சித் - ஏதெனுமொரு
 அன்யத் - வேறொன்று
 அஸ்ய - இந்த
 கர்யஸ்ய - நமது காரியத்திற்கு
 ஹிதம் - ஹிதமானதாக
 பவேத் அபி - ஆகுமாயின்
 பவத் பி: - உங்களால்

தேயு காலார்த - தேசம், காலம், அர்த்தம், இவைகளுக்கு
ஸம்ஹிதம் - ஏற்றவண்ணமாய்
ஸம்ப்ரதார்ய - தீர்க்காலோசனை செய்து,
ச - அப்படியே செய்யத்தக்கது.

ततः सुवेषमयुताः प्रवक्ष्यामि सुमीश्वर्यं निपुणं निशुष्य ।
आमन्त्र्य सर्वं उक्त्वा विपश्यते जग्मुर्दिशं तं वरुणामिषुमा ॥

தத: ஸுஷேண ப்ரமுகா: ப்லவங்கமா:
ஸுக்ரீவ வாக்யம் நிபுணம் நிஸம்ய ।
ஆமந்தர்ய ஸர்வே ப்லவகாதிபா: தே
ஜக்முர்திஸம் தாம் வருணாபி குப்தாம் ॥

59

தத: - அப்பொழுது
தே - அந்த
ஸுஷேண ப்ரமுகா: - சுஷேணனைத் தலைமையாகக் கொண்டவர்களும்
ப்லவகாதிபா: - வானரப்பெரியோர்களுமான
ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
நிபுணம் - யுத்தியுத்தமான
ஸுக்ரீவ வாக்யம் - ஸுக்ரீவனது சொல்லை
நிஸம்ய - கேட்டு,
ஆமந்தர்ய - விடைபெற்றுக்கொண்டு,
வருணாபி குப்தாம் - வருணனால் பாதுகாக்கப்பட்ட
தாம் - அந்த
திஸம் - திக்குக்கு
ஜக்மு: - பிரயாணமானார்கள்.

தந்தயஸுஷேண ப்ரமுக் காலார்தே வாக்யம் நிபுணம்
ஸம்ஹிதம் ஸம்ஹிதமாயம் விஷயிதா காலம்
ப்ரதிபதேணம் தாம் தீர்க்கவாரிஸு: ஸர்க: ॥

தீர்க்கவாரிஸு: ஸர்க: - 43

ततः संदिश्य सुप्रोषः शशुरं पथिनां दिशम् ।
वीरं शतबलिं नाम वानरं वानराधिपः ॥

தத: ஸந்திஸ்ய ஸுக்ரீவ: ஸ்வஸூரம் பஸ்மிமம் திஸம் ।
வீரம் ஸதபலிம் நாம வானரம் வானராதிப: ॥

1

उवाच राजा सर्पज्ञः सर्ववानरसत्तमः ।
वाक्यमात्महितं चैव रामस्य च हितं तथा ॥

உவாச ராஜா ஸர்வஞ்ஞ: ஸர்வ வானரஸத்தம: ।
வாக்யமாத்தமஹிதம் சைவ ராமஸ்ய ச ஹிதம் ததா ॥

2

வானராதிப: - வானரர்களுக்கு எஜமானும்
ஸர்வஞ்ஞ: - எல்லா விவரங்களையும் நன்கறிந்தவனும்
ஸர்வ வானீர ஸத்தம: - எல்லா வானரர்களிலும் உத்தமனுமான
ஸுக்ரீவ: ராஜா - சுக்ரீவமன்னன்
ஸ்வஸூரம் - மாமனாரை
பஸ்மிமம் திஸம் - மேற்குதிக்குக்கு
ஸந்திஸ்ய - கட்டளையிட்டுவிட்டு,
தத: - அதன்மேல்
வீரம் - குரனான
ஸதபலிம் நாம - சதபலி என்ற
வானரம் - வானரனைப் பார்த்து
ஆத்மஹிதம் ச - தனக்கு நன்மை பயக்கத்தக்கதும்
ததா - அப்படியே
ராமஸ்ய ச - ஸ்ரீராமருக்கும்
ஹிதம் ஏவ - நன்மை பயக்கத்தக்கதுமான
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னான்.

यतः शतसहस्रेण त्वदिष्टानां वनीकसाम् ।

वैवस्वतसुतेः साधं प्रतिष्ठस्व स्वमन्त्रिभिः ॥

யுத: ஸதஸஹஸ்ரேண த்வத்விதாநாம் வனௌகஸாம் ।
வைவஸ்வத ஸுதை: ஸார்த்தம் ப்ரதிஷ்டஸ்வ ஸ்வமந்த்ரிபி: ॥

3

த்வத்விதாநாம் - உன்னைப்போன்ற
வனௌகஸாம் - வானரர்களின்
ஸத ஸஹஸ்ரேண - லக்ஷம் பேர்களால்
யுத: - குழப்பட்டவனாயும்

வைவஸ்வத ஸுதை:- யமபுத்திராகளாண்
ஸ்வயமந்த்ரிபி: தனது மந்திரிகளோடு
ஸார்தம் கூட
ப்ரதிஷ்டஸ்வ புறப்படு.

दिशं ह्युदीचीं विमान्ता हिमशिलावतंसकाम् ।

सर्वतः परिमार्गध्वं रामपत्नीमनिन्दिताम् ॥

திசும் ஹ்யுதீசீம் விக்ராதாம் ஹிமஸைலாவதம்ஸகாம் ।

ஸர்வத: பரிமார்கத்வம் ராம பத்நிமதிந்தி தாம் ॥

விக்ராதாம் மிக விசாலமானது
ஹிம சைலாவதம் இமயம்ஸையை மகுடமாய்
ஸகாம் ஹி கொண்டதுமான

உதீசீம் வடக்கு
திசும் திக்கில்
ஸர்வத: எல்லா இடங்களிலும்

அநிந்திதாம் குற்றமில்லாதவளான
ராமபத்நிம் பூராமருடைய பத்னியை
பரிமார்கத்வம் நன்கு தேடக்கடவீர்களாக.

अस्मिन् कार्ये विनिवृत्ते कृते दाशस्थे: प्रिये ।:-

ऋणान्मुक्ता भविष्याम: कृतार्थार्थविदा वरा: ॥

அஸ்மின் கர்யே விநிர்வ்ருத்தே க்ருதே தஸரதே: ப்ரியே ।

ருணாண் முக்தா பவிஷ்யாம: க்ருதார்தார்த விதாம் வரா: ॥

தாஸரதே: பூராமருடைய
ப்ரியே இஷ்டம்
க்ருதே கைகடப்பெற்று

அஸ்மின் இந்த
கர்யே காரியம்

விநிர்வ்ருத்தே பூர்த்தியாகில்
ருணாத் கடனினின்று

முக்தா: நீங்கியவர்களாய்
க்ருதார்தார்த விதாம் க்ருதார்த்தர்களுடைய பயனின்றிப்பத்தை
அறிந்தவர்களில்

வரா: சிறந்தவர்களாய்
பவிஷ்யாம: ஆகுவோம்.

कृतं हि प्रियमस्माकं राघवेण महात्मना ।

तस्य चैतदितिकरोऽस्ति सफलं जीवितं भवेत् ॥

4

5

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - நாற்பத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

4491

க்ருதம் ஹி ப்ரியம்ஸம்காம் ராகவேண மஹாத்மநா ।
தஸ்யசேத் ப்ரதி காரோஸ்தி ஸபலம் ஜீவிதம் பவேத் ॥

8

மஹாத்மநா - மகாத்மாவான்
ராகவேண - ஸ்ரீராமரால்
அஸ்மாகம் - நமக்கு
ப்ரியம் - பேருதவி
க்ருதம் - செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
ஹி - ஆனபடியால்
தஸ்ய - அவருக்கு
ஏதத் - இது
ப்ரதிகார: - ஏற்ற கைமாறாக
அஸ்தி - இருக்கிறது.
ஜீவிதம் - வாழ்நாள்
ஸபலம் - பயனடைந்ததாக
பவேத் - ஆகும்.

अथिनः कार्यनिवृत्तिमकुरुपि यद्यरेत् ।

तस्य स्यात् सफलं जन्म किं पुनः पूर्वकारिणः ॥

அந்தின: கர்யநிர்வ்ருத்தி மகர்துரபி யஸ்சரேத் ।
தஸ்ய ஸ்யாத் ஸபலம் ஜன்ம கிம் புன: பூர்வகாரிண: ॥

7

ய: - எவனொருவன்
அகர்து: - ஒரு உதவியும் செய்யாது
அந்தின: - யாசிக்குமொருவனுக்கு
கர்ய நிர்வ்ருத்திம் - அபேகித்தத்தின் பூர்த்தியை
சரேத் அபி - விளைவிக்கின்றான் என்றால்
தஸ்ய - அவனுடைய
ஜன்ம - ஜன்மம்
ஸபலம் - பயனடைந்ததாக
ஸ்யாத் - ஆகும்.
பூர்வகாரிண: - ஏற்கனவே நன்றி செய்தவனுக்கு என்றால்
கிம் புன: - எவளவு பயனடைந்ததாகும்.

एतां बुद्धिं समास्थाय ह्येत्येत जानकी यथा ।

तथा भवन्निः कर्तव्यमस्मन्नियहितैर्विभिः ॥

ஏதாம் புத்திம் ஸமாஸ்தாய த்ருஸ்யதே ஜானகி யதா ।

ததா பவத்பி: கர்தவ்ய மஸ்மத் ப்ரியஹிதைஷிபி: ॥

8

அஸ்மத் ப்ரியஹிதைஷிபி:- எனக்குப் ப்ரியத்தையும் ஹித்தத்தையும் கோரும்
பவத்பி: - உங்களால்
ஏதாம் - இந்த

புத்திம் - அபிப்பிராயத்தை
அவஸ்தாய - ஸ்திரமாய்க்கொண்டு,
ஜானகி - ஜானகிதேவியார்
யதா - எப்படிச்செய்தால்
தூர்யயதே - கண்டுபிடிக்கப்படுவாளோ,
ததா - அவ்வண்ணமே
கர்தவ்யம் - செய்யத்தக்கது.

अयं हि सर्वभूतानां नान्यस्तु नरसत्तमः ।
अस्मासु चागतप्रीती रामः परपुरुंजयः ॥

அயம் ஹி ஸர்வபூதாநாம் மான்யஸ்து நரஸத்தம: ।
அஸ்மாஸு சாகதப்ரீதி ராம: பரபுரஞ்ஜய: ॥

அயம் - இந்த
ராம: ஹி - ஸ்ரீராமரோவெனில்
நரஸத்தம: - புருஷோத்தமர்,
ஸர்வபூதாநாம் - எல்லா உயிர்களுக்கும்
மான்ய: - பூஜ்யர்,
அஸ்மாஸு து - நமது விஷயத்திலோ
ஆகத ப்ரீதி: - பேரன்புவைத்தவர்,
ச - அன்றியும்
பரபுரஞ்ஜய: - எதிலும் தானே வெற்றிபெற்று விளங்குகிறவர்.

इमानि वन्दुर्गाणि नयः शैलान्तराणि च ।
भवन्तः परिमाणस्तु बुद्धिविक्रमसंपदा ॥

இமானி வன துர்காணி நய: ஸைலாந்தராணி ச ।
பவந்த: பரிமார்கந்து புத்திவிக்ரம ஸம்பதா ॥

பவந்த: - நீங்கள்
புத்தி விக்ரம - ஊக்கத்தையும் ஆண்மையையும் கொண்டு
ஸம்பதா -
வன துர்காணி - வனங்கள், துர்க்கங்கள்,
நதய: - நதிகள்,
ஸைலாந்தராணி ச - மலைப்பிரதேசங்கள் ஆகிய
இமானி - இவைகளில்
பரிமார்கந்து - திரிந்து தேடுங்கள்.

तत्र स्लेच्छान् पुलिन्दान् शूरसेनास्तथैव च ।
प्रस्थलान् भरताश्चैव कुण्डं सह मदकेः ॥

தத்ர ஸ்லேச்சான் புலிந்தான் ச ஸூரஸேநாந் ததைய: ச ।
ப்ரஸ்தலான் பரதான் சைவ குந்டம்ஸச ஸஹ மத்ரகை: ॥

काञ्चीजान् यवनीश्चैव शकानारुद्रकानपि ।
बाक्षिकान् विकीश्चैव पीरवानथ दृक्ष्यान् ॥

காம் போஜான் யவநாந்ஸ்சைவ ஸகாநாரூட்காநபி ।
பாஹ்லிகான் ரிஷிகான்ஸ்சைவ பெளரவாநத டங்கணான் ॥

चीनान् परमचीनाश्च नीहाराश्च पुनः पुनः ।
अन्विष्य दरदाश्चैव हिमवन्तं विचिन्वथ ॥

சீநாந் பரம சீநாம்ஸ்ச நீஹாராம்ஸ்ச புன: புன: ।
அன்விஷ்ய தரதாம்ஸ்சைவ ஹிமவந்தம் விசின்வத ॥

தத்ர - அவ்விடத்தில்
ம்லேச்சான் - மிலேச்ச நாடுகளையும்,
புலிந்தான் ச - புலிந்த நாடுகளையும்,
ததா - அப்படியே
ஸூரஸேநாந் ச ஏவ - சூரஸேன நாடுகளையும்,
ப்ரஸ்தலான் ச - பீரஸ்தல நாடுகளையும்,
பரதான் ஏவ - பரத நாடுகளையும்,
மத்ரகை: ஸஹ - மத்ரகமென்ற நாடுகளோடு கூடவே
குருந் ச - குருநாடுகளையும்,
காம்போஜான் ச - காம்போஜ நாடுகளையும்,
யவநாந் ஏவ - யவநநாடுகளையும்,
ஸகாந் - சகநாடுகளையும்,
ஆரூட்காந் அபி - ஆரூட்க நாடுகளையும்,
பாஹ்லிகான் ச - பாஹ்லீக நாடுகளையும்,
ரிஷிகான் ஏவ - ரிஷிக நாடுகளையும்,
பௌரவாந் அத - பெளரவ நாடுகளையும்,
டங்கணான் ச - டங்கண நாடுகளையும்,
சீநாந் - சீன நாடுகளையும்,
பரம சீநான் ச - பரமசீன நாடுகளையும்,
நீஹாரான் ச - நீஹார நாடுகளையும்,
தரதான் ச - தரத நாடுகளையும்,
புன: புன: - துருவிந்துருவி
அன்விஷ்ய ஏவ - தேடிவிட்டு,
ஹிமவந்தம் - இமயமலையில்
விசின்வத - தேடிக்கடவிராக.

लोद्यप्यकवण्डेषु देयदानवनिषु च ।
रावणः सह विदेह्या मागित्व्यस्तत्सतः ॥

லோத்ப்யகவுண்டேஷு தேவதாநுவனேஷு ச ।
ராவண: ஸஹ விதேஹ்ய மாநித்வ்யஸ்ததஸ்தத: ॥

லோத்ர பத்மக - வன்னொலுத்தி, சந்தனம், இவைகளின்
ஷண்டேஷு - வனங்களிலும்,
தேவதாரூ வனேஷு - தேவதாரூ வனங்களிலும்,
ததஸ்தத: - எல்லாவிடங்களிலும்
ராவண: - ராவணன்
வைதேஹ்யா ஸஹ - ஸீதாதேவியோடுகூட
மாரீகிதவ்ய: - தேடத்தக்கவன்.

ततः सोमाश्रमं गत्वा देवगन्धर्वसंयुतम् ।

कालं नाम महासागुं पर्वतं तं गमिष्यथ ॥

தத: ஸோமாஸ்ரமம் கத்வா தேவகந்தர்வஸேயிதம் ।

காலம் நாம மஹாஸாஹம் பர்வதம் தம் கமிஷ்யத ॥

15

தேவ கந்தர்வஸேயிதம் - தேவர்களும், கந்தர்வர்களும் வலிக்கப்பட்டதான

ஸோமாஸ்ரமம்

கத்வா - அடைந்து,

தத: - அதன் பின்னர்

மஹாஸாஹம் - பெரிய தாழ்வரைகளுள்புடைய

காலம் - காலம்

நாம - என்ற

பர்வதம் து - பர்வதத்தையும்

கமிஷ்யத - அடையக்கடவீர்.

महसु तस्य शृङ्गे निर्वसु गुहासु च ।

विचित्रं महाभागां रामपत्नीं तत्सखतः ॥

மஹத்ஸு தஸ்ய ஸ்ருங்கேஷு நிர்வசு குஹாஸு ச ।

விசித்ரத்வம் மஹாபாகாம், ராமபத்னீம் ததஸ்தத: ॥

16

தஸ்ய - அந்த

ஸைரஸஸ்ய - மலையின்

மஹத்ஸு - பெரிய

நிர்வசு - அருவகளிலும்,

குஹாஸு ச - குகைகளிலும்

மஹாபாகாம் - மஹா புண்யவதியாகிய

ராம பத்னீம் - ஸ்ரீராமரது பத்னியை

ததஸ்தத: - எங்கும்

விசித்ரத்வம் - தேடக்கடவீர்.

तमतिष्ठम्य शीलं ह्येकं महागिरिम् ।

ततः सुदर्शनं नाम गन्धर्वाय पर्वतम् ॥

தமதித்ரம்ய ஸைலேந்த்ரம் ஹேமகர்பம் மஹாகிரிம் ।

தத: ஸுதர்ஸனம் நாம கந்தர்வாஹத பர்வதம் ॥

17

தம் - அந்த
ஸைலேந்த்ரம் - மலையரசை
அதிக்ரம்ய - தாண்டி,
தத: - அதன்பின்னர்
மஹாகிரிம் - மலைகளில் சிறந்ததும்
ஹேமகர்பம் - பொன் நிறமுடையதுமான
ஸுதர்ஸனம் - கந்தர்சனம்
நாம - என்ற
பர்வதம் - பர்வதத்திற்கு
கந்தம் அர்ஹத - போகக்கடவீர்.

ततो देवसखी नाम पर्वतः पतगाल्यः ।

नानापक्षिगणाकीर्णा विविधद्रुमभूषितः ॥

ததோ தேவஸகோ நாம பர்வத: பதகாலய: ।

நானா பக்ஷி கணா கீர்ணோ விவிதத்ரும பூஷித: ॥

18

தத: - அவ்விடத்தில்

நானா பக்ஷி கணாகீர்ண: - பலவகைப் பக்ஷிகளால் நிறைந்து

பதகாலய: - பக்ஷிகளுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கிறது

விவிதத்ரும பூஷித: - பலவிதமான மரங்களால் அழகுறியு

விளங்குகிறதுமான

தேவ ஸக: நாம - தேவசகம் என்ற

பர்வத: - பர்வதமொன்றிருக்கிறது.

तस्य काननषण्डेषु निर्द्देशु गुहासु च ।

रावणः सह वेदेष्टा मारितव्यस्ततस्ततः ॥

தஸ்ய கானனஷண்டேஷு நிர்ஹேஷு குஹாஸு ச ।

ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மாரீகிதவ்யஸ்ததஸ்தத: ॥

19

தஸ்ய - அதன்

கானன ஷண்டேஷு - வனசமூகங்களிலும்

நிர்ஹேஷு - அருவிகளிலும்

குஹாஸு ச - குகைகளிலும்

ததஸ்தத: - எங்கும்

ராவண: - ராவணன்

வைதேஹ்யா ஸஹ - ஸீதாதேவியோடுகூட

மாரீகிதவ்ய: - தேடத்தக்கவன்.

तमतिष्ठम्य चाकंशं सर्वतः शतयोजनम् ।

अपर्वतनदीयुष्णं सर्वसत्त्वविवर्जितम् ॥

தமதித்ரம்ய சாகாஸம் ஸர்வத: ஸ்தயேஜனம் ।

அபர்வத நதீவருஷம் ஸர்வ சத்தவ விவர்த்திதம் ॥

20

தம் - அதை
அதிக்ரமய - தாண்டி,
ஸர்வத: - எல்லைப்புறங்களிலும்,
ஸத யோஜனம் - நூறு யோஜனை நீண்டதும்,
அபர்வத நதீவ்ருக்ஷம் - மலை, நதி, விருக்ஷம் இவைகள் எதுவும் இல்லாததும்

ஸர்வ ஸத்த்வ - பிராணிகள் எதுவுமில்லாததுமான
விவர்த்திதம் ச - வெளியிருக்கிறது.
ஆகாஸம் -

तं तु शीघ्रमतिक्रम्य कान्तारं रोमहर्षणम् ।

கேளாச பாண்டர் சீத் ஸ்ராய ஹ்ய பவிஷ்யத ॥

தம் து ஸீக்ர மதிக்ரமய காந்தாரம் ரோமஹர்ஷணம் ।

கைலாஸம் பாண்டரம் ஸைலம் ப்ராய்ய ஹ்ருஷ்டா பவிஷ்யத ॥ 21

தம் - அந்த
ரோமஹர்ஷணம் - மயிர்குச்செறியும்படி பயங்கரமான
காந்தாரம்து - வனப்பிரதேசத்தையும்
ஸீக்ரம் - விரைவில்
அதிக்ரமய - கடந்து,
பாண்டரம் - வெண்மையான
கைலாஸம் - கைலாச
ஸைலம் - மலையை
ப்ராய்ய - அடைந்து,
ஹ்ருஷ்டர்: - உள்ளம் பூரித்தவர்களாக
பவிஷ்யத - ஆடுவீர்.

तत्र पाण्डरमेघाम् जाबुनदपरिष्कृतम् ।

குவேரமெயன் ரெய் நிமித் விஷ்கர்மணா ॥

தத்ர பாண்டரமேகாம் ஜாம்பூநத பரிஷ்க்ருதம் ।

குபேரபவனம் ரம்யம் திரிபிதம் விஸ்வகர்மணா ॥ 22

தத்ர - அவ்விடத்தில்
பாண்டர மேகாபம் - வெண்மேகத்தை நிகர்த்ததும்,
ஜாம்பூநத பரிஷ்க்ருதம் - பொன்னால் குறையின்றி செய்யப்பட்டதும்,
விஸ்வகர்மணா - விசுவகர்மாவால்
ரம்யம் - அழகாய்
திரிபிதம் - திரிபிக்கப்பட்டதுமான
குபேர பவனம் - குபேரனுடைய மாலிகையிருக்கிறது.

विशाला नलिनी यत्र प्रभूतकमलोत्पला ।

ஹ்சகாரண்டவாகிணி ஹ்ஸரோணசேவிதா ॥

விஸ்ராலா நலினி யத்ர ப்ரபூத கமலோத் பலா ।
ஹம்ஸ காரண்டவாகீர்ணா ஹ்யப்ஸரோகணசேவிதா ॥ 23
யத்ர ஹி - எதுவோ அதில்
விஸ்ராலா - விசாலமான
நலினி - ஒரு தாமரை ஒடை,
ப்ரபூத கமலோத் பலா - தாமரை, ஆம்பல், இவைகளும்,
ஹம்ஸ காரண்டவா - அன்னங்கள், நீர்க்காக்கைகள், இவைகளும்
கீர்ணா - நிறைந்துள்ளதாய்
அப்ஸரோகணசேவிதா - அப்ஸரக் கூட்டங்களால் கொண்டாடப்
பெற்று விளங்குகிறது.

तत्र वैश्रवणो राजा सर्वभूतनमस्कृतः ।

தத்ர வைஸ்ரவணோ ராஜா ஸர்வபூத நமஸ்க்ருத: ।

தந்தோ ரமதே ஸ்ரீமான் குஹ்யகை: ஸஹ யக்ஷராட் ॥ 24

தத்ர - அதில்
யக்ஷராட் - யக்ஷர்களுக்கு மன்னரும்,
ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமானும்,
ஸர்வ பூத நமஸ்க்ருத: - எல்லா உயிர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்
பெற்றவரும்,
வைஸ்ரவண: - விஸ்ரவஸின் புதல்வருமான
தந்த: - குபேர
ராஜா - மன்னர்
குஹ்யகை: ஸஹ - பொக்கிஷ ரக்ஷகர்களாகிய குஹ்யகர்கள்
என்பவர்களோடுகூட
ரமதே - வலிக்கிறார்.

तस्य चन्द्रनिकाशेषु पर्वतेषु गुहासु च ।

ராவண: சஹ வேத்யா மாரிதய்யஸ்ததஸ்த: ॥

தஸ்ய சந்த்ர நிகாஸேஷு பர்வதேஷு குஹாஸு ச ।

ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மாரிதியஸ்ய ததஸ்தத: ॥ 25

தஸ்ய - அதன்
சந்த்ர நிகாஸேஷு - சந்திரனை நிகர்த்த
பர்வதேஷு - குன்றுகளிலும்,
குஹாஸு ச - குகைகளிலும்,
ததஸ்தத: - எல்லாவிடங்களிலும்
ராவண: - ராவணன்
வைதேஹ்யா ஸஹ - ஸீதாதேவியோடுகூட
மாரிதிய: - தேடத்தக்கவன்.

கிஷ் து கிரிமாஸாஹ வில் தஸ்ய சதுர்யம் ।

அபரமீ: ப்ரவெஷ்ய துஷ்வேஷ் ஹி தத் ச்ருதம் ॥

க்ரௌஞ்சம் து கிரிமாஸாஹ பிலம் தஸ்ய ஸுதம் ॥

அப்ரமத்தை: ப்ரவேஷ்யம் துஷ்ப்ரவேஸம் ஹி தத் ஸ்மருதம் ॥

க்ரௌஞ்சம்	- கிரௌஞ்சமென்ற	28
கிரிம்	- மலையை	
ஆஸாத்ய	- அடைந்து,	
தஸ்ய	- அதன்	
ஸுதுர்கமம்	- மிகவும் புகுதற்கரியதான	
பிலம் து	- குகையும்	
அப்ரமத்தை:	- வெகு ஜாக்கிரதையுடனிருக்குமுங்களால்	
ப்ரவேஷ்டவ்யம்	- புகுத்தக்கது.	
ஹி	- ஏனெனில்	
தத்	- அது	
துஷ்ப்ரவேஸம்	- புகுதற்கரியதென்று	
ஸ்மருதம்	- கூறப்பட்டிருக்கிறது.	

வசந்தி ஹி மஹாத்மானஸத் சூர்யசமப்ரா: ।

தேவரஸ்யிதா: மஹாத்மானஸத் சூர்யசமப்ரா: ॥

வஸந்தி ஹி மஹாத்மானஸத் சூர்யசமப்ரா: ।

தேவரஸ்யிதா: ஸம்யக் தேவரஸ்ய மஹாஷ்ய: ॥

தத்ர ஹி	- அதில்தான்	27
ஸூர்ய ஸமப்ரா:	- சூரியனைப் போன்ற ஒளியுடையவர்களும்	
தேவரஸ்ய:	- தேவரஸ்யமுடையவர்களும்	
தேவை: அபி	- தேவர்களாலும்	
ஸம்யக்	- பக்தியுடன்	
அர்சிதா:	- பூஜிக்கப்பட்டவர்களுமான்	
மஹாத்மான:	- மஹாத்மாக்களாகிய	
மஹாஷ்ய:	- மகரிஷிகள்	
வஸந்தி	- வஸிக்கிறார்கள்.	

கிஷ் து குஹாந்யா: சானுநி ஷிவராணி வ ।

நிர்வாஸ நித்யாஷ விவெத்யாஸதஸ்த: ॥

க்ரௌஞ்சம் து குஹாஸாஸ்யா: ஸாநுநி பரிகாணி ச ।

நிர்வாஸ ச நித்யாஸ ச விசேத்யாஸ ததஸ் தத: ॥

க்ரௌஞ்சம்	- கிரௌஞ்சமலையினது	28
அன்யா:	- மற்றுமுள்ள	
குஹா: ச	- குகைகளும்	

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - நார்பத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

4499

ஸாநுநி	- தாழ்வரைகளும்
பரிகாணி ச	- கொழுமுடிகளும்
நிர்ஜரா: ச	- மலையருவிகளும்
நிதம்பா: ச	- புறவரைகளும்
ததஸ்தத: து	- எல்லாமும்
விசேத்யா:	- தேடத்தக்கவைகள்.

கிஷ் து ஷிவர வாபி நிர்வாஸ ச ததஸ்த: ।

அவ்யக் காமஸில் ய மானஸ விஹாலயம் ॥

க்ரௌஞ்சம் ஸாநுநி நிர்வாஸ ச ததஸ்தத: ।
அவ்ருகம் காமஸிலம் ச மானஸம் விஹாலயம் ॥

ந் ரதஸ்தத்ர பூதாநாம் தேவ தானவரஸ்யஸாம் ।

ஸ ச ஸர்வைவ்விசேத்ய: பர்வதோ பஹுகந்தர: ॥

ச ச ஸர்வீவீத்ய: பர்வதோ பஹுகந்தர: ॥

க்ரௌஞ்சம்	- கிரௌஞ்சபர்வத்தினது	29
பரிகரம் ச	- கிரகத்தையும்,	
அவ்ருகம்	- மரமில்லாத	
காமஸிலம் ச	- காமபர்வத்தையும்,	
விஹாலயம்	- பக்கிகளின் இருப்பிடமாகிய	
மானஸம் அபி	- மானஸஸரஸ்ஸையும்	
நிர்வாஸ ச	- பார்த்துவிட்டு,	
பஹுகந்தர:	- பல குகைகளையுடைய	
ஸ:	- அந்த	
பர்வத: ச	- பர்வதமும் (கிரௌஞ்சபர்வதமும்)	
ஸர்வை:	- தங்களுள்லோராலும்	
ததஸ்தத:	- எங்கும்	
விசேத்ய:	- தேடத்தக்கது.	
தத்ர	- அதில்	
பூதாநாம்	- பிராணிகளுக்கும்	
தேவ தானவரஸ்யஸாம்	- தேவர்கள், தானவர்கள், ராக்ஷஸர்கள் இவர்களுக்கும்	
கதி: ந	- உட்புகுதல் முடியாது.	

கிஷ் து கிரிமதிசுமய மீனாகி நாம பர்வத: ।

மயஸ்ய மவந் யத்ர தானவஸ்ய ஸ்வய் க்ருதம் ॥

க்ரௌஞ்சம் கிரிமதிசுமய மைநரகோ நாம பர்வத: ।
மயஸ்ய பவனம் யத்ர தானவஸ்ய ஸ்வயம் க்ருதம் ॥

க்ரௌஞ்சம்	- கிரௌஞ்சம்	31
கிரிம்	- மலைக்கு	

அதிக்கரம்ய	- அப்பால்,
மைநாக: நாம்	- மைனாகமென்ற
பர்வத:	- பர்வதநிருக்கிறது.
தத்ர	- அதில்
தானவஸ்ய	- தானவனாகிய
மயஸ்ய	- மயனுடைய
பவனம்	- மானிகை
ஸ்வயம்	- தன்னாலேயே
க்ருதம்	- செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

मैनाकस्तु विचित्रयः सप्तानुसम्भूतलः ।

स्त्रीणामधमुखीनां च निकेतास्तत्र तु ॥

மைநாகஸ்து விசேதய: ஸஸாநு ப்ரஸ்த பூதல: ।

ஸ்த்ரீணாமஸ்ய முகீனாம் ச திகேதாஸ் தத்ர தத்ர து ॥

தத்ர தத்ர து	- அதில் அங்கங்கேயே
அஸ்வமுனோம்	- கின்னர
ஸ்த்ரீணாம்	- ஸ்த்ரீகளுடைய
திகேதா:	- விடுகளிருக்கின்றன,
மைநாக: து	- மைனாகபர்வதமும்
ஸஸாநு ப்ரஸ்த பூதல: ச	- தாழ்வரைகள், ஸம்பூமிகள்,

பூப்பிரதேசங்கள், இவைகளுடன்

விசேதய: தேடத்தக்கது.

त देश समविक्रम्य आश्रम सिद्धसेवितम् ।

सिद्धा वैखानसास्तत्र वाल्खिल्याश्च तापसाः ॥

தம் தேஸம் ஸமதிக்கரம்ய ஆஸ்ரமம் ஸித்தஸேவிதம் ।

ஸித்தா வைகாணஸாதத்ர வாலகிலியாஸ்ச தாபஸா: ॥

தம்	- அந்த
தேஸம்	- பிரதேசத்தை
ஸமதிக்கரம்ய	- தாண்டி,
ஸித்தஸேவிதம்	- சித்தர்கள் வசிக்கின்ற
ஆஸ்ரமம்	- ஓர் ஆஸ்ரமம் இருக்கிறது.
தத்ர ச	- அதிலும்
ஸித்தா:	- சித்தர்கள்
வைகாணஸா:	- வைகாணஸர்கள்
வாலகில்யா:	- வாலகில்யர்கள் என்ற
தாபஸா:	- தபஸ்விகள் வசிக்கின்றார்கள்.

वन्ध्यास्ते तु तपःसिद्धास्तापसा वीतकल्मषाः ।

प्रध्व्या चापि सीतायाः प्रवृत्तिर्विन्ध्यान्दिदे: ॥

வந்த்யாஸ்தே து தப: ஸித்தாஸ்தாபஸா வீதகல்மஷா: ।

ப்ரஷ்டவ்யா சாபி ஸீதாயா: ப்ரவ்ருத்திர் விந்யான் விதை: ॥

தப: ஸித்தா:	- தவத்தால் சித்தி பெற்றவரும்
தாபஸா	- தவத்தால்
வீதகல்மஷா:	- பாபமொழிந்தவர்களுமான
தேது	- அவர்களும்
வந்த்யா:	- லேவிக்கப்பட்ட வேண்டியவர்கள்.
ஸீதாயா:	- ஸீதாதேவியினுடைய
ப்ரவ்ருத்தி: அபி ச	- தற்கால நிலமையும்
விந்யான் விதை:	- விநயத்தோடு கூடிய உங்களால்
ப்ரஷ்டவ்யா	- கேட்டறியத்தக்கது.

हेमपुष्करसिंघं तस्मिन् वैखानसं सरः ।

तरुणादित्यसंकाशैर्हंसैर्विचरितं युगैः ॥

ஹேம புஷ்கரஸிங்ஹம் தஸ்மின் வைகாணஸம் ஸர: ।

தருணா தித்ய ஸங்காஸா ஹம்ஸைர் விசரிதம் யுஃபை: ॥

தஸ்மின்	- அதில்
ஹேமபுஷ்கர ஸிங்ஹம்	- பொற்றாமரைகளால் மறைக்கப்பட்டதும்
தருணா தித்ய ஸங்காஸா:	- பாலசூரியனை நிகர்த்ததும்
யுஃபை:	- அழகிய
ஹம்ஸை:	- ஹம்ஸங்களால்
விசரிதம்	- வசிக்கப்பட்டதுமான
வைகாணஸம்	- வைகாணஸம் எவ்வித
ஸர:	- ஸரஸ் இருக்கிறது.

ओषवाद्याः कुबेरस्य सार्वभौम इति स्मृतः ।

गजः पर्यति त देशं सदा सह करेणुभिः ॥

ஒஸவாஹ்ய: குபேரஸ்ய ஸார்வபௌம இதி ஸ்மருத: ।

கஜ: பர்யேதி தம் தேஸம் ஸதா ஸஹ கரேணுபி: ॥

குபேரஸ்ய	- குபேரனுடைய
ஒஸவாஹ்ய:	- வாஹமான
ஸார்வபௌம:	- ஸார்வபௌமம்
இதி	- என்று
ஸ்மருத:	- அழைக்கப்படும்.
கஜ:	- யானை
ஸதா	- எப்பொழுதும்
கரேணுபி:	- பெண் யானைகளோடு
ஸஹ	- கூட
தம்	- அந்த

தேஸம் - பிரதேசத்திவ்
பர்யேது - திரிகிறது.

तत् सरः समतिक्रम्य नष्टमन्त्रदिवாகरम् ।
अन्धत्रगणं व्योम निष्ययोदमनादितम् ॥

தத் ஸர: ஸமதிக்ரம்ய நஷ்டசந்த்ர திவாகரம் ।
அநக்ஷத்ரகணம் வ்யோம நிஷ்யயோதமநாதிதம் ॥

தத் - அந்த
ஸர: - ஸரலை
ஸமதிக்ரம்ய - தாண்டி,
நஷ்டசந்த்ர திவாகரம் - சந்திரசூரியனில்லாததும்,
அநக்ஷத்ர கணம் - நக்ஷத்திர கணங்களில்லாததும்,
நிஷ்யயோதம் - மேகமில்லாததும்,
அநாதிமத் - ஆரம்பம் இடுத்து தெரியாததுமாகிய
வ்யோம - ஆகாசமிருக்கிறது.

गमस्तिभिरिवार्कस्य स तु देशः प्रकाशते ।

विश्राम्यन्निस्तपःसिद्धिर्देवकल्पः स्वयंप्रभः ॥

கபஸ்திபிரிவார்கஸ்ய ஸது தேஸ: ப்ரகாஸதே ।
விஸ்ராம்யத் பிஸ்தப: ஸித்ததை தேவகல்பை: ஸ்வயம் ப்ரபை: ॥
ஸ: - அந்த
தேஸ: - பிரதேசமானது
ஸ்வயம் ப்ரபை: - தங்கன் ஒளியால் பிரகாசிக்கும்
தேவ கல்பை: - தேவர்களை நிகர்த்தவர்களும்
விஸ்ராம்யத் பிஸ்தப: - இளைப்பாறிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுமான
தப: ஸித்ததை: - தவத்தால் சித்தியடைந்தவர்களால்
அர்கஸ்ய - சூரியபகவானது
கபஸ்திபி: - கிரணங்களால்
இவது - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ப்ரகாஸதே - பிரகாசிக்கிறது.

तं तु देशमतिक्रम्य शैलोदा नाम निम्नगा ॥

தம் து தேஸமதிக்ரம்ய ஸைலோதா நாம நிம்நகா ॥

தம் - அந்த
தேஸம் து - பிரதேசத்தையும்த
அதிக்ரம்ய - தாண்டி,
ஸைலோதா நாம - சைலோதா என்ற
நிம்நகா - நதியிருக்கிறது.

37

38

39

उभयोस्तीस्योस्तस्याः कीचका नाम देणवः ।

तैष यान्ति परं पारं सिद्धान्प्रस्थानयन्ति च ॥

உபயோஸ்தீசயோஸ்தஸ்யா: கீசகா நாம வேணவ: ।
தேச யாந்தி பரம் பாரம் ஸித்ததான் ப்ரத்யானயந்தி ச ॥

தஸ்யா: - அதன்
உபயோ: - இரு
தீசயோ: - கரைகளிலுமிருக்கின்ற
கீசகா நாம - கீசகமென்னும்
வேணவ: - மூங்கில்கள்
தே:ச - அவர்களோடுகூடவே
பரம் பாரம் - அக்கரைக்கு
யாந்தி - வளைந்து செல்லுகின்றன
ஸித்ததான் - சித்தர்களை
ப்ரத்யானயந்திச - இரும்பவும் கொண்டுவந்து சேர்க்கின்றன.

उत्तराः कुरवस्तत्र कृतपुण्यप्रतिश्रयाः ॥

உத்தரா: குரவஸ்தத்ர க்ருதபுண்ய ப்ரதிஸ்ரயா: ॥

க்ருத புண்ய ப்ரதிஸ்ரயா: - புண்யம் செய்தவர்களுக்கிருப்பிடமாகிய
உத்தரா: - உத்தர
குரவ: - குருதேசங்கள்
தத்ர - அவ்விடத்திலிருக்கின்றன
தத: காஷநபயாமி: ப்ரதிநிமி: க்ருதோகா: ।

नीलवद्वर्पत्राक्षा नद्यस्तत्र सहस्रशः ॥

தத: காஞ்சன பத்மாபி: பத்மிநிபி: க்ருதோதகா: ।

நீலவையுய் பத்ராட்யா நத்யஸ்தத்ர ஸஹஸ்ரஸ: ॥

தத: - அதற்கப்பால்
காஞ்சன பத்மாபி: - பொற்றம்ரையுள்ளவைகளும்
நீலவையுய் பத்ராபி: - இந்திரநீலம் வையுய்யமிவைகளாலான
இவைகளையுடையதுமான
தாமரை ஓடைகளால்
பத்மிநிபி: - பெருக்கெடுத்தோடுகின்ற
க்ருதோதகா: - நதிகள்
நத்ய: - அங்கு
தத்ர - ஸஹஸ்ரஸ: - ஆயிரக்கணக்காக இருக்கின்றன.

रत्नोत्पलवनेखात्र मण्डिताश्च हिरण्मयः ।

तरुणादित्यसह्यीमान्ति तत्र जलाशयाः ॥

41

42

ரக்தோத்பல வணஸ்ஸந்தர மன்னபுதரம் ஹிரண்மயை :
தருணாதித்ய ஸந்தருணஸ் பாந்தி ததர ஜலாஸயா : ||

43

ததர - அந்த
அதர - இதில்
ஹிரண்மயை : - பொன்மயமான
தருணாதித்ய ஸந்தருணஸ் - பாலசூரியனை நிகர்த்த
ரக்தோத்பலவணை : - செங்கழுநீர் சமூகங்களாலும்
மன்னபுதர : - அழகுவாய்ந்து விளங்குகிற
ஜலாஸயா : - மடுக்கள்
பாந்தி - விளங்குகின்றன.

महाहमणिपत्रैश्च काचनप्रमकेसरैः ।

नीलोत्पलवनेक्षित्रैः स देशैः सर्वतो वृतः ॥

மஹார்ஹமணி பத்ரையர்ச காஞ்சன ப்ரபகேஸரை :
நீலோத்பலவணஸ்ஸந்தர : ஸ தேஸ : ஸர்வதோ வ்ருத : ||

44

ஸ : - அந்த
தேஸ : - பிரதேசமானது
ஸர்வத : - எங்கும்
மஹார்ஹமணி - மிகச்சிறந்ததன் இலைகளையுடையவைகளும்
பத்ர : -
காஞ்சன ப்ரபகேஸரை : - பொன்னிறமான கிஞ்சலக்கங்களை
உடையவைகளுமான
நீலநீரஜலக்ஷணை : - கருநெய்தல் சமூகங்களால்
வ்ருத : - விளங்குகிறது.

निस्सुलामिष मुक्तामिमणिमिष महाधनेः ।

उदभूतपुलिनास्तत्र जातस्मिन् निम्नगाः ॥

நிஸ்துலாமிஸ முக்தா பிர் மணியிஸம் மஹாதன :
உத்பூத புலிநாஸ் ததர ஜாதருபைஸம் நிம்நகா : ||

45

सर्वरत्नमयिषित्रैरवगाढा नगोत्तमैः ।

जातस्ममयिष्यापि हुताशनसमप्रमैः ॥

ஸர்வ ரத்ந மயஸ்சித்ரைவகாடா நகோத்தம :
ஜாதருபமயஸ்சாபி ஹுதா ஸமப்ரபை : ||

46

ததர - அவ்விடத்தில்
உத்பூத புலிநா : - உயர்ந்த மணல் திட்டுகளையுடைய
நிம்நகா : - நதிகள்
நிஸ்துலாபி : - உருண்ட
முக்தாபி : - முத்துக்களாலும்

மஹாதன : - சிறந்த
மணியி : - மாணிக்கங்களாலும்
ஜாதருபை : - தங்கங்களாலும்
ஹுதாஸன ஸமப்ரபை : - அக்னியை நிகர்த்த ஒளியுடையவைகளாய்
ஸர்வரத்நமயை : - சர்வ ரத்நமயமானவைகளும்
ஜாதருபமயை : - பொன்மயமானவைகளுமான
சித்ரை : - அழகிய
நகோத்தம : அபி - சிறந்த மலைகளாலும்
அவகாடா : - நிறைந்து விளங்குகின்றன.

नित्यपुष्पफलास्तत्र नगाः पत्रथाकुलाः ।

दिव्यगन्धरसस्पर्शाः सर्वकामान् सवन्ति च ॥

நித்ய புஷ்ப பலாஸ்ததர நகா : பத்ர தா குலா :
திவ்யகந்தரஸஸ்பர்ஸா ஸர்வகாமாஸ் ஸர்வந்தி ச ||

47

ததர - அவ்விடத்தில்
நகா : - விருகங்கள்
நித்ய புஷ்பபலா : - எக்காலத்திலும் புஷ்பங்களையும்
பழங்களையும் தருகின்றன.
பத்ரதா குலா : - பசுபிகள் நிறையப் பெற்றவைகள்.
திவ்ய கந்தர ரஸ - சிறந்த மணம், கவை, ஊறு உடையவைகள்.
ஸ்பர்ஸா :
ஸர்வ காமாஸ் - வேண்டியவைகளெல்லாவற்றையும்
ஸர்வந்தி - அளிக்கின்றன.

नानाकाराणि वाससि फलान्यन्ये नगोत्तमाः ।

नानाकाराणि वासनामि பலந்த்யன்யே நகோத்தமா : ||

48

அன்யே - வேறுசில
நகோத்தமா : - சிறந்த மரங்கள்
நாநாகராபாணி வாலாஸ்மி - பலவித ஆடைகளை
பலந்தி - உதிர்க்கின்றன.

महार्हाणि च चित्राणि हैमान्यन्ये नगोत्तमाः ।

शयनानि प्रसूयन्ते चित्रास्तत्रणवन्ति च ॥

மஹார்ஹாணி ச சித்ராணி ஹையமான்யன்யே நகோத்தமா :
ஸயநாதி ப்ரஸூயந்தே சித்ராஸ்ததரணவந்தி ச ||

49

அன்யே - வேறுசில
நகோத்தமா : - சிறந்த மரங்கள்
மஹார்ஹாணி ச - சிறந்தவைகளும்
சித்ராணி - அழகியவைகளும்

ஹைமாணி - பொன்மயமானவைகளும்
 சித்ராஸ்த்ரணவந்தி - அழகிய விரிப்புக்களையுடையவைகளுமான
 ஸயநாதி - படுக்கைகளை
 ப்ரஸூயந்தே - உண்டாக்குகின்றன.

மனாக்னானி மாஸ்யானி ப்ரஸூயந்யே ந்ரோதமா: ।

சுக்ஷவீர்யசித்ராணி பூஷணானி தயீவ ச ॥

மன: காந்தாதி மால்யாணி பலந்த்யன்யே ந்ரோதத்தமா: ।

முத்தா வைதூர்ய சித்ராணி பூஷணாதி ததைவ ச ॥

ஸ்த்ரீणां चाप्यनुस्ரुபாणि புருஷாणां தயீவ ச ।

சர்வதுஸுக்ஷசெய்யானி ப்ரஸூயந்யே ந்ரோதமா: ॥

ஸ்த்ரீணாம் சாப்யநுருபாணி புருஷாணாம் ததைவ ச ।

ஸர்வதுஸுக ஸேவ்யாதி பலந்த்யன்யே ந்ரோதத்தமா: ॥

பானானி ச மஹாஹ்ணி பக்ஷ்யாணி விவிதானி ச ॥

பாநாதி ச மஹாஹ்ணி பக்ஷ்யாணி விவிதாதி ச ॥

அன்யே - வேறுசில
 ந்ரோதத்தமா: - சிறந்த மரங்கள்
 மன: காந்தாதி - மனத்திற்கினிய
 மால்யாணி ச - மாலைகளையும்
 ததா - அப்படியே
 ஸ்த்ரீணாம் ச - ஸ்த்ரீகளுக்கும்
 ததா ஏவ - அப்படியே

புருஷர்ணாம் அபி - புருஷர்களுக்கும்
 அபுருபாணி - ஏற்றவைகளான
 முத்தா வைதூர்ய - முத்துகளும் வைதூரியங்களும்
 சித்ராணி ச - இழைக்கப்பட்ட
 பூஷணாதி ஏவ - பூஷணங்களையும்
 பலந்தி - உதிர்க்கின்றன.
 அன்யே - வேறு சில
 ந்ரோதத்தமா: - சிறந்த விருகங்கள்
 ஸர்வதுஸுக - எல்லா ருதுக்களிலும் சுகத்தைத் தருகின்ற

பாநாதி ச - பானங்களையும்
 மஹாஹ்ணி - சிறந்த
 விவிதாதி - பல
 பக்ஷ்யாணி ச - பக்ஷணங்களையும்
 பலந்தி - கொடுக்கின்றன.

50

51

स्त्रियश्च गुणसंपन्ना रूपयौवनलक्षिता: ।

गन्धर्वा किन्नरा सिद्धा नागा विद्याधरास्तथा ॥

ஸ்த்ரியஸ்ச குண ஸம்பந்நா ரூபயௌவன லக்ஷிதா: ।

கந்தர்வா: கின்னரா: ஸித்தா: நாகா வித்யாதராஸ்ததா ॥

रमन्ते सहितास्तत्र नारीभिर्मास्करभ्या: ॥

ரமந்தே ஸஹிதாஸ்தத்ர நாரீபிர்மாஸ்கரப்ரபா: ॥

தத்ர - அதில்
 குணஸம்பந்நா: - நற்குணமடைந்தவர்களும்,
 ரூபயௌவன லக்ஷிதா: - அழகும யௌவனமும் வாய்ந்த
 ஸ்த்ரிய: ச - பெண்களும்;
 பாஸ்கர ப்ரபா: - சூரியபகவானது ஒளிகொண்ட
 கந்தர்வா: - கந்தர்வர்களும்,
 கின்னரா: - கின்னரர்களும்,
 நாகா: - நாகர்களும்,
 ஸித்தா: - சித்தர்களும்,
 வித்யாதரா: ததா - வித்யாதரர்களும்
 நாரீபி: - மனைவியர்களோடு
 ஸஹிதா: - கூடினவர்களாய்
 ரமந்தே - காலம் கழிக்கின்றார்கள்.

सर्वे सुकृतकर्माणः सर्वे रतिपरायणाः ॥

सर्वे कामार्थसहिता यस्मिन् सहयोषितः ॥

ஸர்வே ஸுகூருதகர்மாண: ஸர்வே ரதிப்ராயணா: ।

ஸர்வே காமாந்தஸஹிதா வஸந்தி ஸஹயோஷித: ॥

ஸர்வே - எல்லோரும்
 ஸுகூருத கர்மாண: - நற்செய்கையுள்ளவர்கள்;
 ஸர்வே - எல்லோரும்
 ரதி ப்ராயணா: - மனத்திருப்தியை சர்வமுமாய்க் கொண்டவர்கள்;
 ஸர்வே - எல்லோரும்
 ஸஹயோஷித: - மனைவிமார்களுடன்
 காமாந்த ஸஹிதா: - மனோரதங்களின் பயன்களோடு கூடினவர்களாய்
 வஸந்தி - வசிக்கின்றார்கள்.

गीतवादित्रनिर्घषः सौकुण्डलसितस्वनः ।

धूपते सवर्षे वन सर्वभूतमनोहरः ॥

கீத வாதித்ர நிர்கோஷ: ஸோதக்ருஷ்டஹஸிதஸ்வன: ।

ஸ்கூபதே ஸுததம் தத்ர ஸர்வபூத மனோஹர: ॥

52

53

54

தத்ர - அவ்விடத்தில்
 ஸததம் - எக்காலத்திலும்
 ஸோதக்ருஷ்ட - சிறந்த சிரிப்பினாலையோடு கூடினதும்
 ஹஸிதஸ்வன: - எல்லாப் பிராணிகளின் மனத்தைக் கவருகிறதான
 ஸர்வபூத மனோஹர: - தேவாத்தியத்தின் ஒலியானது
 கீத வாதித்ர நிர்கோஷ: - கேட்கப்படுகிறது.
 ஸ்ருயதே - கேட்கப்படுகிறது.

तत्र नामुदितः कश्चिन्नास्ति कश्चिदस्ययि: ।

अहन्वहनि वर्धन्ते गुणास्तत्र मनोरमा: ॥

தத்ர நாமுதித: கஸ்சின் நாஸ்தி கஸ்சித் அஸத்ப்ரிய: ।
 அஹ்வஹநி வர்தந்தே குணாஸ்தத்ர மனோரமா: ॥

55

தத்ர - அவ்விடத்தில்
 அமுதித: - மனத்திருப்தியில்லாதவன்
 கஸ்சித் - ஒருவனும்
 ந - இல்லை,
 அஸத்ப்ரிய: - காரியமில்லாத காரியத்தில் மனஞ்செலுத்துகிறவன்
 கஸ்சித் - ஒருவனும்
 ந - இல்லை,
 தத்ர - அவ்விடத்தில்
 மனோரமா: - மனத்தைக் கவரும்
 குணா: - நற்குணங்கள்
 அஹனி அஹனி - எக்காலத்திலும்
 வர்தந்தே - நிகழ்கின்றன.

समतिक्रम्य तं देशमुत्तरः पयसा निधिः ॥

ஸமதிக்க்ரம்ய தம் தேஸ முத்தர: புயஸாம் நிதி: ॥

56

தம் - அந்த
 தேஸம் - பிரதேசத்தை
 ஸமதிக்க்ரம்ய - தாண்டி
 உத்தர: - வடக்கு
 பயஸாம் நிதி: - சமுத்திரம் இருக்கிறது.

तत्र सोमगिरिर्नाम मध्ये हैमयो महान् ।

इन्द्रलोकगता ये च ब्रह्मलोकगताश्च ये ॥

தத்ர ஸோமகிரிர்நாம் மத்யே ஹேமமயோ மஹான் ।
 இந்த்ரலோக கதா யே ச ப்ரஹ்மலோக கதாஸ்ச யே ॥

देवास्तं समवेक्षन्ते गिरिराजं दिवं गताः ।

தேவாஸ்தம் ஸமவேக்ஷந்தே கிரிராஜம் திவம் கதா: ॥

57

தத்ர - அதன்
 மத்யே - நடுவில்
 ஹேமம்ய: - பொன்மயமானதும்
 மஹான் - பெரியதுமான
 ஸோமகிரி: நாம் - சோமகிரியென்ற மலையிருக்கிறது
 யே - எவர்கள்
 இந்த்ரலோக கதா: ச - இந்த்ரலோகத்தையடைந்தார்களோ அவர்களும்
 யே - எவர்கள்
 ப்ரஹ்ம லோக கதா: ச - பிரம்மலோகத்தையடைந்தார்களோ அவர்களும்,
 தேவா: ச - தேவர்களும்,
 திவம் கதம் - ஆகாயத்தையளாவிய
 தம் - அந்த
 கிரிராஜம் - மலையரகச
 ஸமவேக்ஷந்தே - பார்க்கின்றார்கள்.

स तु देशो विस्खापि तस्य भासा प्रकाशते ।

सूर्यलक्ष्याभिविज्ञेयस्तपतेव विवस्वता ॥

ஸ து தேஸோ விஸுவாபி தஸ்ய பாஸா ப்ரகாஸதே ।
 ஸூர்யலக்ஷ்யாபிவிஜ்ஞேயஸ் தப்தேவ விவஸ்வதா ॥

58

ஸ: - அந்த
 தேஸ: - பிரதேசம்
 விஸுவா: அபி - சூரியனில்லாதிருக்கிறது என்றாலும்
 தபதா - பிரகாசிக்கும்
 விவஸ்வதா - சூரியபகவானால்
 ஸூர்ய லக்ஷம்யா - சூரியனது ஒளியினால்
 அபிவிஜ்ஞேய: - அறியப்படுகிறது,
 இவ - எப்படியோ அப்படியே
 தஸ்ய - அதன்
 பாஸா து - ஒளியினாலேயே
 ப்ரகாஸதே - பிரகாசித்தின்று.

भगवानपि विश्वात्मा शम्भुरेकादशात्मकः ।

ब्रह्मा वसति देवेशो ब्रह्मर्षिपरिवारितः ॥

பகவான் அபி விஸ்வாத்மா ஸம்புரேகாத்மாத்தம: ।
 ப்ரஹ்மோ வஸதி தேவேஸோ ப்ரஹ்மர்ஷி பரிவாரித: ॥

59

தத்ர - அவ்விடத்தில்
 விஸ்வாத்மா - எங்கும் நிறைந்தவரும்
 ஏகாத்மாத்தம: - பதினோரு ருத்திரமூர்த்திகளாம் அவதரித்தவரும்
 பகவான் - எல்லோராலும் பூஜிக்கப்பட்டவரும்,

ப்ரஹ்மா - ப்ரம்மாவெனும்பெயர்கொண்டு விளங்குகின்றவரும்
தேவேபு: - தேவர்களுக்கேனாமான
ஸம்பு: - சிவபெருமான்
ப்ரஹ்மர்ஷி பரிவாரித: - ப்ரம்மரிஷிகளால் சூழப்பட்டவராய்
வஸதி - வசிக்கிறார்.

न कथंचन गन्तव्यं कुण्णामुत्तरेण यः ।

अन्येषामपि भूतानां नातिक्रामति वै गतिः ॥

ந கதஞ்சன கந்தவ்யம் குருணா முத்தரேண வ: ।
அன்யேஷாமபி பூதாநாம் நாதிக்ராமதி வை கதி: ॥

60

குருணாம் - குருதேசங்களுக்கு
உத்தரேண - வடக்கில்
வ: - உங்களுக்கு
கதஞ்சன - கொஞ்சமும்
கந்தவ்யம் ந - செல்லத்தகாதது;
அன்யேஷாம் - இதர
பூதாநாம் அபி - பிராணிகளுக்கு
கதி: வை - மார்க்கமானது
அதிக்ராமதி ந - அதைத் தொடர்ந்து செல்லவில்லை.

स हि सोमगिरिर्नाम देवानामपि दुर्गमः ।

तमालोक्य ततः क्षिप्रमुपावर्तिषुमर्ह्य ॥

ஸ ஹி ஸோமகிரிர் நாம தேவாநாமபி துர்கம: ।

61

தமாலோக்ய தத: க்ஷிப்ர முபாவ்ர்திஷுமர்ஹத: ॥

ஸோமகிரி: நாம - ஸோமகிரியென்ற
ஸ: ஹி - அதுவோ
தேவாநாம் அபி - தேவர்களுக்கும்கூட
துர்கம: - புக முடியாதது;
தம் - அதை
ஆலோக்ய - பார்த்துவிட்டு,
தத: - அதிலிருந்து
க்ஷிப்ரம் - விரைவில்
உபாவ்ர்திஷும் - திரும்பிவிட
அர்ஹத - கடவீர்கள்.

एतावद्भानरः शक्यं गन्तुं यानस्युगवाः ।

अमास्करममयादिं न जानीमस्ततः परम् ॥

ஏதாவத்வாநரை: ஸக்யம் கந்தும் வானரபூங்கவா: ।

அபாஸ்கரமர்யாதம் ந ஜானீமஸ்தத: பரம் ॥

62

விஷ்கிந்தா காண்டம் - நற்பத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்.

4511

வானரபூங்கவா - வானரோத்தமர்களே
வாநரை: - வானர்களால்
ஏதாவத் - இதுவரையில்
கந்தும் - போக
ஸக்யம் - முடியும்;
அபாஸ்கரம் - சூரியனில்லாததும்
அமர்யாதம் - எல்லையில்லாததுமான
தத: பரம் - அதற்குமேலுள்ளதை
ஜாநீம: ந - நாமறிபோம்.

सर्वमेतद्विषयस्य यन्मया परिकीर्तितम् ।

यदन्यदपि नोक्तं च तत्रापि क्रियतां मतिः ॥

ஸர்வ மேதத் விசேதவ்யம் யன்மயா பரிகீர்திதம் ॥

63

யதன்யதபி நோக்தம் ச தத்ராபி க்ரியதாம் மதி: ॥

யத் - எது
மயா - என்னால்
பரிகீர்திதம் - சொல்லப்பட்டதோ,
ஏதத் ஸர்வம் - இது எல்லாமும்
விசேதவ்யம் - தேடத்தக்கது;
யத் - எது
ந உக்தம் ச - சொல்லப்படாததும்
அன்யத் அபி - இதரமானதோ,
தத்ராபி - அதிலும்
மதி: - கவனம்
க்ரியதாம் - வைக்கப்பட வேண்டியது.

ततः कृतं दाशरथेर्हत् प्रियं महतरं चापि ततो मम प्रियम् ।

कृतं भविष्यत्यनिलानलोपमा विदेहजादर्शनजनैर् कर्णा ॥

தத: க்ருதம் தாசரதேர்ஹத் ப்ரியம்

மஹத்தரம் சாபி ததோ மம ப்ரியம் ।

க்ருதம் பவிஷ யத்யநிலாநலோபமா

விதேஹ ஜாத்ரபுந ஜேன கர்மணா ॥

64

அநிலாநலோபமா: - காற்றிற்கும் அக்னிக்கும் சமானமானவர்களே

விதேஹஜாத்ரபுநஜேன-வைதேகியை தரிசிப்பதாலேற்படும்

கர்மணா - செய்கையால்

தத: - அதிலிருந்து

தாஸரதே: - ப்ரீராமருக்கு

மஹத் - பெரும்

ப்ரியம் - உதவி

க்ருதம்	- செய்யப்பட்டதாகவும்
தத:	- அதனால்
மம அபி	- எனக்கும்
மஹத்தரம்	- அதைவிடப்பெரிய
பரியம்	- உதவி
க்ருதம் ச	- செய்யப்பட்டதாகவும்
பவிஷ்யதி	- ஆகும்.

ततः कृतार्थाः सहिताः सन्वाचया मयाविताः सर्वगुणैर्ननोरभिः ।

घरिष्यद्योवी प्रतिशान्तशत्रवः सहस्रियाः भूतधराः पुवङ्गममाः ॥

தத: க்ருதார்தா: ஸஹிதா: ஸபாந்தவா
மயாவிதா: ஸர்வகுணைர் மனோரமை: ।

சரிஷ்யதோர்வீம் ப்ரதிபாந்த ஸத்ரவ: ஸஹப்ரியா:

பூததரா: பல்வங்கமா: ॥

பல்வங்கமா:	- வானரர்களே
பூததரா:	- வாக்களித்ததை நிறைவேற்றியவர்களாய்
தத:	- அதனால்
க்ருதார்தா:	- காரியசித்தி பெற்றவர்களாய் நீங்கள்
ஸபாந்தவா:	- பந்துக்களோடு கூடவும்,
ஸஹப்ரியா:	- மனைவிமார்களோடு கூடவும்,
ஸஹிதா:	- சேர்ந்திருக்கின்றவர்களாய்
ப்ரதிபாந்த ஸத்ரவ:	- சத்துருக்களில்லாதவர்களாய்
மனோரமை:	- மனத்திறவிய
ஸர்வகுணை:	- சகல நன்மைகளாலும்
மயா	- என்னால்
அர்சிதா:	- பெருமைப்படுத்தப்பட்டவர்களாய்
ஊர்வீம்	- பூமியில்
சரிஷ்யத	- காலங்கழிப்பீர்களாக.

65

நித்யபாஷே ஸ்ருதம் ராமாணே வால்மீகியே ஆதிமாஸ்யே
சுதர்ஸிம்ஸதி ஸஹஸ்ப்ரியாமம் ஸஹிதாமம் விஷ்விதா வஸந்தே
ப. தி. சி. ரேஷணம் நாம நிபந்தனாபிம்ஸ: ஸர்க: ॥

சதுஸ்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க: - 44

विशेषणं तु सुग्रीवो हनुमत्पश्यन्सुखान् ।

स हि तस्मिन् हरिश्रेष्ठे निश्चिंतार्थोऽर्थसाधने ॥

விசேஷணே து ஸுக்ரீவோ ஹநுமத்யந்த முக்தவான் ।

ஸ ஹி தஸமின் ஹரிஸ்ரேஷ்டே நிஸ்சிந்தார்தோர்த்ஸாதனே ॥

தஸமின்	- அந்த
அர்தஸாதனே	- காரியம் செய்து முடிக்க
நிப்சிந்தார்த:	- ஒரு தீர்மானம் கொண்டிருந்த
ஸ: ஸுக்ரீவ: து	- அந்த ஸுக்ரீவனும்
ஹரிஸ்ரேஷ்டே	- வானரோத்தமரான
ஹநுமதி ஹி	- ஹனுமாரிடத்தில் மாத்திரம்
விசேஷண	- விசேஷமாய்
அர்தம் உக்தவான்	- பேசினான்.

अरवीच्च हनुमन्तं विक्रान्तमनिलात्मजम् ।

सुग्रीवः परमप्रीतः प्रभुः सर्ववनीकसाम् ॥

அப்ரவீச்ச ஹநுமந்தம் விக்ரந்த மநிலாத்மஜம் ।

ஸுக்ரீவ: பரமப்ரீத: ப்ரபு: ஸர்வ வனௌகஸாம் ॥

ஸர்வ வனௌகஸாம்	- வானரர்கள் எல்லோருக்கும்
ப்ரபு:	- ஈசுவரரான
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்
பரமப்ரீத:	- மிக சந்தோஷமடைந்தவனாய்
அநிலாத்மஜம்	- வாயுபுத்திரரும்
விக்ரந்தம் ச	- மஹா பராக்கிரமசாலியுமான
ஹநுமந்தம்	- ஹனுமாரைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

न भूमि नान्तरिक्षे वा नाभ्वरे नामरालये ।

नाप्सु वा गतिस्सङ्गं ते पश्यामि हरिपुंगव ॥

ந பூமௌ நான்தரிஷே வா நாம்ப்ரே நாமராலயே ।

நாப்ஸு வா கதிஸங்கம் தே பஸ்யாமி ஹரிபுங்கவ ॥

ஹரிபுங்கவ	- வானரோத்தமர
தே	- உனது
கதிஸங்கம்	- சஞ்சாரத்திற்கோர் தடையை
பூமௌ	- பூமியில்
பஸ்யாமி ந	- நானறிந்திலேன்;
அந்தரிஷே வா	- மேகங்களிருக்கும் ஆகாயத்திலும்

1

2

3

ந	- அறிந்திலேன்;
அம்பரே	- வாயுசஞ்சரிக்குமாகாயத்திலும்
ந	- அறிந்திலேன்;
அமராலயே	- தேவருலகிலும்
ந	- அறிந்திலேன்;
அப்ஸு வா	- ஜலத்திலும்
ந	- அறிந்திலேன்.

सासुराः सहगन्धर्वाः सनागनरदेवताः ।

विदिताः सर्वलोकास्ते ससागरधराधराः ॥

ஸாஸுரா: ஸஹகந்தர்வா: ஸநாக நர தேவதா: ।

விதிதா: ஸர்வ லோகாஸ்தே ஸஸாகர தரா தரா: ॥

ஸாஸுரா:	- அசுரர்கள் உள்ளிட்டவைகளும்,
ஸஹகந்தர்வா:	- கந்தர்வர்கள் உள்ளிட்டவைகளும்,
ஸநாக நர தேவதா:	- நாகர்கள், மானிடர்கள், தேவர்கள் உள்ளிட்டவைகளும்

ஸஸாகர தரா தரா: - சமுத்திரங்கள், மலைகள் உள்ளிட்டவைகளுமான

ஸர்வ லோகா: - உலகங்களெல்லாமும்

தே - உனக்கு

விதிதா: - தெரிந்தவைகள்.

गतिर्वैश्व तैजस्य लाघवं च महाकेपे ।

पितृस्ते सद्यो वीर मास्तस्य महीश्वरः ॥

கதிர் வேகம் தேஜஸ் லாகவம் ச மஹாகேபே ।

பிதூஸ்தே ஸத்ருஸம் வீர மாஸ்தஸ்ய மஹேஜஸ: ॥

மஹாகேபே	- வானரோத்தம!
வீர	- குரனே!
தே	- உனது
கதி:	- தடைபடாது எங்கும் செல்லும் சக்தியும்,
வேக:	- ஆற்றலும்,
தேஜ: ச	- ஆண்மையும்,
லாகவம் ச	- எதையும் அனாயாசமாய் முடித்தலும்,
ச	- இவை யாவும்
மஹேஜஸ:	- மகாபிரபாவசாலியும்
பிதூ:	- தந்தையுமான
மாருதஸ்ய	- வாயுபகவானுக்கு
ஸத்ருஸம்	- நிகராயிருக்கின்றன.

तेजसा यापि ते भूतं समं भुवि न विद्यते ।

तद्यथा लभ्यते सीता तत्त्वमेवोपपादय ॥

4

5

தேஜஸ: வாபி தே பூதம் ஸமம் புவி ந வித்யதே ।

தத்யதா லப்யதே ஸீதா தத்த்வமேவோபபாதய ॥

தேஜஸா அபி வா	- ஆற்றலினாலோ
தே	- உனக்கு
ஸமம்	- ஈடாற
பூதம்	- பிராணி
புவி வித்யதே ந	- உலகில் இல்லை;
தத்	- ஆகையால்
யதா	- எப்படி செய்தால்
ஸீதா	- ஸீதாதேவி
லப்யதே	- கிடைப்பாளோ
தத்	- அதைப்பற்றி
த்வம் ஏவ	- நீயே
உபபாதய	- முயற்சி செய்.

त्वय्य हनुमन्सि बलं बुद्धिः पराक्रमः ।

देशकालानुवृत्तिश्च नयश्च नयपण्डित ॥

த்வய்யேவ ஹனுமன்நஸ்தி பலம் பூத்தி: பராக்ரம: ।

தேசகாலாநு வ்ருத்திஸ்ச நயஸ்ச நயபண்டித ॥

நயபண்டித	- ராஜ்ய தந்திரியே
ஹனுமன்	- ஹனுமானே!
பலம்	- ஆற்றலும்,
பூத்தி:	- அறிவும்,
பராக்ரம:	- ஆண்மையும்,
தேசகாலாநு வ்ருத்தி:	- தேசத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஏற்றபடி நடத்தலும்,
நய: ச	- தர்மநெறி வழுவாது எதையும் செய்தலும்,
நய: ச	- ஆகிய இது ஒவ்வொன்றும்
த்வயி ஏவ	- உன்னிடத்தில்தான்
அஸ்தி	- குடிகொண்டிருக்கிறது.

ततः कार्यसमासङ्गमवगम्य हनुमति ।

विदित्वा हनुमन्तं च विन्त्यामास राघवः ॥

தத: கர்யஸமாஸங்க மவகம்ய ஹனுமதி ।

விதித்வா ஹனுமந்தம் ச விந்த்யாமாஸ ராகவ: ॥

ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்
தத:	- அப்பொழுது
ஹனுமதி	- ஹனுமாரிடத்தில
கார்யஸமாஸங்கம்	- காரியம் கைகூடவேண்டிய பொறுப்பை
அவகமய	- கண்டுகொண்டு,

8

7

8

ஹநுமந்தம் ச - ஹனுமாறையும்
விதித்வா - உள்ளபடி அறிந்துகொண்டு,
சிந்தயாமாஸ - பின்வருமாறு தனக்குள்ளேயே சிந்திக்கலானார்.

सर्वथा निश्चिதार्थोऽयं हनुमति हरीश्वरः ।

निश्चिதार्थकरश्चापि हनुमान् कार्यसाधने ॥

ஸர்வதா நிர்ச்சிதாஃ தோஃயம் ஹநுமதி ஹரிஸ்வர: ।

நிர்ச்சிதார்த்தகரஸ்சாபி ஹனுமான் கார்யஸாதனே ॥

அயம் - இந்த
ஹரிஸ்வர: - வானர மன்னன்
ஹநுமதி - ஹனுமாரிடத்தில்
ஸர்வதா - எல்லாவிதத்திலும்,
நிர்ச்சிதார்த: - காரியத்திற்கு ஒரு தீர்மானம் சொல்லிவிட்டார்.
ஹனுமான் - ஹனுமான்
கார்யஸாதனே ச - காரியத்தை முடிக்கும் விஷயத்தில்
நிர்ச்சிதார்தகர: அபி - காரியத்தை நிச்சயிக்கப்பட்டவண்ணமே
செய்துமுடிக்கிறவர்தான்.

तदेवं प्रस्थितस्यास्य परिज्ञातस्य कर्मभिः ।

भर्त्रा परिगृहीतस्य ध्रुवः कार्यफलोदयः ॥

ததேவம் ப்ரஸ்திதஸ்யாஸ்ய பரிஞாதஸ்ய கர்மभि: ।

பர்த்ரா பரிக்குஹிதஸ்ய த்ருவ: கார்ய பலோதய: ॥

தத் - ஆகையால்
ஏவம் - இப்படியாய்
பர்த்ரா - எஜமானனால்
பரிக்குஹிதஸ்ய - தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவனும்
தர்மபி: - தன் தொழில்களால்
பரிஞாதஸ்ய - பெயர்பெற்றவனும்
ப்ரஸ்திதஸ்ய - பிரயாணப்பட்டுவிட்டவனுமான
அஸ்ய - இவனுக்கு
கார்ய பலோதய: - கார்யசித்தி
த்ருவ: - நிச்சயம்.

तं समीक्ष्य महातेजा व्यवसायोत्तरं हरिम् ।

कृतार्थ इव संवृतः प्रहृष्टेन्द्रियमानसः ॥

தம் ஸமீக்ஷ்ய மஹாதேஜா வ்யவஸாயோத்தரம் ஹரிம் ।

க்ருதார்த இவ ஸம்வ்ருத: ப்ரஹ்ருஷ்டேந்த்ரிய மனஸ: ॥

மஹாதேஜா: - மகா ஆண்மைபுடைய அவர்
ஹரிம் - வானரரான

9

10

11

விஷ்விந்தா காண்டம் - நார்பத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

4517

தம் - அவரை
வ்யவஸாயோத்தரம் - கார்யறுட்பத்தில் சிறந்தவராக
ஸமீக்ஷ்ய - உணர்ந்து
க்ருதார்த: இவ - கிருதார்த்தராகவே
ப்ரஹ்ருஷ்டேந்த்ரிய - ஹம்புலன்களும் உள்ள மனமுடந்தவராய்
மனஸ: -
ஸம்வ்ருத: - விளங்கினார்.

ददी तस्मि ततः प्रीतः स्वनामाङ्गोपशोभितम् ।

अमुलीयमभिज्ञानं राजपुत्र्याः परतपः ॥

ததௌ தஸ்மை தத: ப்ரீத: ஸ்வநாமாங்கோபஸோபிதம் ।

அமூலியமபிஞானம் ராஜ புத்ரியா: பரந்தப: ॥

12

अनेन त्वा हरिश्चष्ट विद्वेन जनकामजा ।

मत्सकाशादनुप्राप्तमनुविज्ञानानुपश्यति ॥

அனௌ த்வாம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட சிவ்ஹௌ ஜனகாத்மஜா ।

மதஸகாஸாதநு ப்ராப்த மறுத்விக்கநாநுபஸ்யதி ॥

13

व्यवसायश्च ते वीर सत्पुत्रश्च विक्रमः ।

सुग्रीवस्य च संदेशः सिद्धिं कथयतीव मे ॥

வ்யவஸாயஸ்ச தே வீர ஸத்புத்ரஸ்ச விக்ரம: ।

ஸுக்ரீவஸ்ய ச ஸந்தேஸ: ஸித்திம் கதயதீவமே ॥

14

ஹரிஸ்ரேஷ்ட - வானரோத்தம! -

த்வாம் - உன்னை

அனௌ - இந்த

சிவ்ஹௌ - அடையாளத்தால்

ஜனகாத்மஜா - ஜானகி

மதஸகாஸாத - என்னிடமிருந்து

அநுப்ராப்தம் - வந்தவனாக

அநுத்விக்கநா - உள்ளதினெள்ளளவும் சந்தேகமில்லாதவளாய்

அநுபஸ்யதி - கண்டுகொள்வான்.

வீர - குரனே

ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனுடைய

ஸந்தேஸ: - ஆஜ்ஞையும்

தே - உளது

வ்யவஸாய: ச - தீர்மானமும்

ஸுத்தவ்யக்த: - சுற்றலுடன் கூடிய

விக்ரம: - ஆண்மையும்

ச - ஆகிய இது

வித்திம் - கார்ய முடிவை
மேகதயதி - எனக்கு அறிவிக்கிறது
இவச - போலும் என்று சொல்லிவிட்டு,
தத - அதன்மேல்
ப்ரந்தப - சத்துருக்களைத் தடுக்கச் செய்யும்வர
ப்ரீ: - மனச்சந்துஷ்டி கொண்டவராய்
ஸ்வநாமாயோயோபிதம் - துதுதிருநாமம் வரையப்பெற்று அழகுற்று விளங்கும்
அங்குலீயம் - கணையாழியை
ராஜபுத்ரயா - மன்னர் மகளுக்கு
அபிஞானம் - அடையாளமாக
தஸ்ய ததௌ - அவரிடம் கொடுத்தார்.

स तद्गुण हरिश्चः स्थाप्य मूर्ध्नि कृतानलिः ।

वन्दित्वा चरणी चैव वस्थितः पुष्पात्मनः ॥

ஸ தத் க்ருஹ்ய ஹரிஸ்ரேஷ்ட: ஸ்தாப்ய மூர்த்தனி க்ருதாந்ஜலி: ।
வந்தித்வா சரணௌ சைவ ப்ரஸ்தித: ப்ஸவகோத்தம: ॥

ப்ஸவகோத்தம: ச - பாய்ந்து செல்பவர்களில் உத்தமரான

ஸ: ஹரிஸ்ரேஷ்ட: - அந்த வானரோத்தமர்

தம் - அதை

க்ருஹ்ய - பெற்றுக்கொண்டு

க்ருதாந்ஜலி: - அஞ்சலி செய்தவராய்

மூர்த்தனி - தலையில்

ஸ்தாப்ய ஏவ - வைத்துக்கொண்டே

சரணௌ - திருவடிகளில்

வந்தித்வா - சேவித்துவிட்டு,

ப்ரஸ்தித: - பிரயாணமானார்.

स तत् प्रकर्षन् हरिणा महलं बभूव वीरः पवनाम्जः कपिः ।

गतासुदे व्योनि विशुद्धमण्डलः शशीव नखरगुरोपशोभितः ॥

ஸ தத் ப்ரகர்ஷன் ஹரிணாமமஹத் பலம்

பபூவ வீர: பவநாத்மஜ: கபி: ।

கதாம்புதே வ்யோம்தி விஸுத்தமண்டல:

ஸஸீவ நக்ஷத்ர கணோப யோபித: ॥

வீர: - வீரரும்

பவநாத்மஜ: - வாயுகுமாரரும்

கபி: - வானரருமான

ஸ: - அவர்

தத் - அந்த

மஹத் - பெரும்

ஹரிணாம் - வானரர்களின்
பலம் - ஸைன்யத்தை
ப்ரகர்ஷன் - அழைத்துச் செல்பவராய்,
கதாம்புதே - மெகம் தீங்கிய,
வ்யோம்தி - ஆகாயத்தில்
நக்ஷத்ரகணோபயோபித: - நக்ஷத்ரகணங்களால் அழகுற்று விளங்குகிறவனும்
விஸுத்த மண்டல: - மாசற்ற மண்டலமுடையவனுமான
ஸஸீ - சந்திரன்
இவ - போல்
பபூவ - விளங்கினார்.

अतिबल बलमाश्रितस्तवाहं हरिवरयिक्रम विदमैरन्यैः ।

पवनसुत यथाधिगम्यते सा जनकसुता हनुमस्तथा कुरुष्व ॥

அதிபல பலமாஸ்ரிதஸ்த வஹம்

ஹரிவரவிக்ரம விக்ரமைரநல்பை: ।

பவநஸுத யதாதிசம்யதே ஸா

ஜனகஸுதா ஹநுமத்ததா க்ருஷ்வ ॥

அதிபல - மிக பலசாலியும்

ஹரிவரவிக்ரம - சிறந்த சிங்கத்தின் ஆற்றலுடையவனுமான

பவநஸுத - வாயுகுமாரி,

ஹநுமத் - ஹனுமானே

அஹம் - நான் (புரீமாம்)

தவ - உனது

பலம் - சக்தியை

ஆஸ்ரித: - நம்பியிருக்கிறேன்;

ஸா - அந்த

ஜனகஸுதா - ஜனகரின் குமாரி

யதா - எப்படிச்செய்தால்

அபிகம்யதே - காணப்படுவாளோ

ததா - அவ்வண்ணமே

அநல்பை: விக்ரமை: - விடாமுயற்சியால்

க்ருஷ்வ - செய்வாயாக.

தித்யாங்கே புத்தி ராமபண வால்மீகியே ஆதிசம்யே
ஜாயியஸ்தி ஸஹரீஸபம் ஸஹரீஸபம் கிஷ்கிந்தா கண்டம்
ஹநுமத்ததே: நம: ஸஹரீஸபம்: ஸம்: ॥

सर्वास्त्राह्यं सुग्रीवः प्रवगान् प्रवगर्षभः

पुनस्तान्ब्रवीदभूयो रामकन्यायसिद्धये ॥

ஸர்வாஹ்ய ஸுக்ரீவ: ப்ரவகாண: ப்ரவகர்ஷப: ।

ஸமஸ்தாந ப்ரவீத பூயோ ராமகாந்யாஃ தஸித்தயே ॥

एवमेतद्विचेतव्यं यन्मया परिकीर्तितम् ॥

ஏவமேதத்விசேதவ்யம் யன்மயா பரிகீர்திதம் ॥

ப்லவகர்ஷப: - வானரோத்தமனான

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்

ப்லவகாண் - வானரர்கள்

ஸர்வான் - எல்லோரையும்

ஆஹுய - அழைத்து,

ஸமஸ்தான் ச - ஒன்று சேர்த்து எல்லோரையும் பார்த்து

ராம கார்யார்த ஸித்தயே - ஸ்ரீராமருடைய காரியம் சித்திபெறும்பொருட்டு

பூய: - மீளவும்

அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

யத் - எது

மயா - என்னால்

பரிகீர்திதம் - சொல்லப்பட்டதோ

ஏதத் - இது

ஏவம் - அப்படியே

விசேதவ்யம் - தேடத்தக்கது.

तदुपशसनं भर्तृविज्ञाय हरिपुंगवाः ।

शलभा इव संछाय मेदिनीं सप्रतस्थिरै ॥

ததுக்ரஸாஸனம் பர்துர்விஞாய ஹரிபுங்கவா: ।

ஸலபா இவ ஸம்சாத்ய மேதிநீம் ஸம்ப்ரதஸ்திரே ॥

ஹரிபுங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்

பர்து: - யஜமானது

தத் - அந்த

உக்ரஸாஸனம் - சிறந்த கட்டளையை

விஞாய - சிரமேற்கொண்டு

மேதிநீம் - பூமியை

ஸலபா: இவ - விட்டிற்பூச்சிகளென

ஸம்சாத்ய - மறைத்துக்கொண்டு

ஸம்ப்ரதஸ்திரே - பிரயாணமானார்கள்.

रामः प्रसवणे तस्मिन् च्यवसत् सहस्रमणः ।

प्रतीक्षमाणस्तं चासं यः सीताधिगमे कृतः ॥

ராம: ப்ரஸ்ரவணே தஸ்மின் ந்யவஸத் ஸஹஸக்ஷமண: ।

ப்ரதீக்ஷமாணஸ்தம் மாஸம் ய: சீதாதி஑மே க்ருத: ॥

ராம: - ஸ்ரீராமர்

ஸீதாதி஑மே - ஸீதையைக் கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில்

ய: க்ருத: - எது எல்லையாய் வைக்கப்பட்டதோ

தம் - அந்த

மாஸம் - மாதத்தை

ப்ரதீக்ஷமாண: - எதிர்பார்த்துக்கொண்டு

தஸ்மின் - அந்த

ப்ரஸ்ரவண மலையில்

ஸஹ லக்ஷமண: - லக்ஷமணரோடுகூட

ந்யவஸத் - வசித்தார்.

अतस्तं तु दिशि रम्या गिरिराजसमावृतम् ।

प्रतस्थे हरिभिवीर्यो हरिः शतवलिस्तदा ॥

உத்தராம் து திஸம் ரம்யாம் கிரிராஜஸமாவ்ருதாம்

ப்ரதஸ்தே ஹரிபிர் வீரோ ஹரி: ஸதபலிஸ்ததா ॥

ததா - அப்பொழுது

வீர: - சூரனான

ஸதபலி: - சதபலியென்ற

ஹரி: - வானரன்

கிரிராஜ ஸமாவ்ருதாம் - இமயம்லையால் மறைக்கப்பட்டதும்

ரம்யாம் து - அழகுடையதுமான

உத்தராம் - வடக்கு

திஸம் - திக்குக்கு

ஸஹஸா - உடனே

ப்ரதஸ்தே - புறப்பட்டுச் சென்றான்.

पूर्वा दिशि प्रति ययौ विनतो नमिष्यथः ॥

பூர்வாம் திஸம் ப்ரதி யயௌ விநதோ நாம யூதப: ॥

விநத: - வினதன்

நாம் - என்ற

யூதப: - சேனைத்தலைவன்

பூர்வாம் - கிழக்கு

திஸம் ப்ரதி - திக்கை நோக்கி

யயௌ - சென்றான்.

अगस्त्यचरितामाशां दक्षिणां हरिष्यथः ।

ताराङ्गवादिसहितः पुत्रयः पवनात्मजः ॥

அகஸ்த்யசரிதாமாஸாம் தக்ஷிணாம் ஹரிப்யூதப: ॥

தாராங்கவாதிஸஹித: பல்வக: பவநாத்மஜ: ॥

प्रतस्थ हरिशार्दूलो मृशं वरुणपालिताम् ।

पक्षिमां तु दिशं घोरां सुषेणः पुत्रगणैः ॥

ப்ரதஸ்தே ஹரிஸார்தூலோ ப்ருஸம் வருண பாலிதாம் ।

பஸ்சிமாம் து திஸம் ஸுஷேண: பல்வகேஸ்வர: ॥

ஹரியூதப: - வானர சேனைத் தலைவரும்

மாருதாத்மஜ: - வாயுருமாருமான

ஹனுமான் - ஹனுமார்

தாராங்கதாதிஸஹித: - தாரன், அங்கதன், முதலியவர்களோடு
சேர்ந்துகொண்டு

அகஸ்த்ய சரிதாம் - அகஸ்திய முனிவர் வசிக்கும்

தக்ஷிணாம் - தெற்கு

திஸம் - திக்குக்கு

ப்ரதஸ்தே - புறப்பட்டுச் சென்றார்.

ஹரிஸார்தூல: - வானரோத்தமனும்

பல்வகேஸ்வர: - வானரர்களுக்கு யஜுமானனுமான

ஸுஷேண: - ஸுஷேணன்

ப்ருஸம் - மிகவும்

கோராம் - பயங்கரமானதும்

வருண பாலிதாம் - வருண பகவானால் பாதுகாக்கப்பட்டதுமான

பஸ்சிமாம் - மேற்கு

திஸம் - திக்குக்கு

து - அப்படியே புறப்பட்டுச் சென்றான்.

ततः सर्वा दिशो राजा घोदयित्वा यथातथम् ।

कपिसेनापतीन् मुख्यान् मुनीन् सुखितः सुखम् ॥

தே: ஸர்வா திஸோராஜா சோதயித்வா யதாததம் ।

கபிஸேநாபதீன் முக்யாந் முமோத ஸுகித: ஸுகம் ॥

ராஜா - மன்னன் (ஸுக்ரீவன்)

முக்யாந் - கிறந்த

கபிஸேநாபதீன் - வானர சேனைத் தலைவர்களை

ஸர்வா - எல்லா

திஸ: - திக்குக்களுக்கும்

யதாததம் - விக்கினமெதுவுமின்றி

சோதயித்வா - அனுப்பிவிட்டு

தத: - அதனால்

ஸுகித: - மனத்திருப்தி கொண்டவனாய்

ஸுகம் - மனக்கவலை எதுவுமின்றி

முமோத - சந்தோஷமாயிருந்தான்.

एवं संघोदितः सर्वे राजा वानरयूथपाः ।

स्वां स्वां दिशमभिमित्य त्वरिताः संप्रतस्थिरே ॥

ஏவம் ஸஞ்சோதிதா: ஸர்வோ ராஜா வானரயூதபா: ।

ஸ்வாம் ஸ்வாம் திஸமபி ப்ரேத்ய த்வரிதா: ஸம்ப்ரதஸ்திரே ॥

ராஜா - ராஜாவினால்

ஏவம் - இப்படி

ஸஞ்சோதிதா: - ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட

வானரபூங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்

ஸர்வே - எல்லோரும்

ஸ்வாம் ஸ்வாம் - அவரவர்களது

திஸம் - திக்கை

அபிப்ரேத்ய - நோக்கி,

த்வரிதா: - விரைந்து

ஸம்ப்ரதஸ்திரே - சென்றார்கள்.

नदन्तद्यौनदन्तश्च गर्जन्तश्च प्लवङ्गमाः ।

क्ष्वेलन्तो धावमानाश्च ययुः पुत्रगणसन्धमाः ॥

நதந்த் யுனதந்தஸ்ச கர்ஜந்தஸ்ச பல்வங்கமா: ।

க்ஷவேலந்தோ தாவமானாஸ்ச யயு: பல்வகஸந்தமா ॥

आनयिष्यामहे सीतां हनिष्यामश्च रावणम् ॥

ஆனயிஷ்யாமஹே சீதாம் ஹநிஷ்யாமஸ்ச ராவணம் ॥

பல்வக ஸந்தமா: - வானரோத்தமர்களான

பல்வங்கமா: - வானரர்கள்

ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை

ஆனயிஷ்யாமஹே - கொண்டுவருவோம்,

ராவணம் - ராவணனை

ஹநிஷ்யாம்: ச - கொன்றுவிடுவோம், என்று

நதந்த: ச - சொல்லிக்கொண்டும்,

உன்னதந்த: ச - ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டும்,

கர்ஜந்த: ச - அட்டகாசஞ் செய்துகொண்டும்

க்ஷவேலந்த: ச - குதித்துக்குதித்துத் தாவிக்கொண்டும்,

தாவமானா: ச - பாய்ந்து பாய்ந்து சென்றுகொண்டும்

யயு: - சென்றார்கள்.

अहमेको हनिष्यामि प्राप्तं रावणमाहवे ॥

அஹமேகோ ஹநிஷ்யாமி ப்ராப்தம் ராவணமாஹவே ॥

ततस्त्रीन्मय्य सहसा हरिष्ये जनकात्मजाम् ॥

ததஸ் சோந் மத்ய ஸஹஸா ஹரிஷ்யே ஜனகாத்தமஜாம் ॥

वेपमानां श्रमेणाद्य भवन्निः स्थीयतामिति ।

வெபமானாம் ஸ்ரமேணாத்ய பவந்நி: ஸ்தீயதாமிதி ।

एक एवाहरिष्यामि पातालादपि जानकीम् ॥

ஏக ஏவாஹரிஷ்யாமி பாதாளாதபி ஜானகிம் ॥

विमथिष्याम्यहं वृक्षान् दसतिष्याम्यहं गिरिन् ।

விமதிஷ்யாம்யஹம் வ்ருக்ஷாந் தாஸதிஷ்யாம்யஹம் கிரிந் ।

தரணிம் தாரயிஷ்யாமி க்ஷோபயிஷ்யாமி ஸாகரான் ॥

अहं योजनसंख्यायाः प्लविता मात्र संशयः ।

அஹ் யோஜன ஸங்க்யாயா: ப்லவிதா மாத்ர ஸம்ஸய: ।

शतं योजनसंख्यायाः शतं समधिकं ह्यहम् ॥

சதம் யோஜன ஸங்க்யாயா: சதம் சமதிகம் ஹ்யஹம் ॥

भूतलं सागरे वापि शैलेषु च वनेषु च ।

பூதலஸ்யாபி வா பி சைலேஷு ச வனேஷு ச ।

पातालस्यापि वा मध्ये न ममाच्छिद्यते गतिः ॥

பாதாலஸ்யாபி வா மத்தே ந மமாச்சித்தே கதி: ॥

इत्येकैकं तदा तत्र वानरा बलदपिताः ।

இத்யேகைகம் ததா தத்ர வானரா பலதாபிதா: ॥

ஊகஸ்ச வசனம் தஸ்மிந் ஹரிராஜஸ்ய ஸந்திதௌ ॥

தத்ர ததா - அப்பொழுது புறப்படுமுன்

ஹரிராஜஸ்ய - வானர மன்னனது

தஸ்மிந் - அந்த

ஸந்திதௌ - ஸன்னிதியில்

பலதாபிதா: - ஆற்றலால் செருக்குற்ற

வானரா: - வானரர்கள்

ஏகைகம் ச - ஒவ்வொருவனும்

இதி - பின்வரும்

वसन्तम्

ஊச:

अहम्

ஏக:

ஆஹவே

ப்ராப்தம்

ராவணம்

வதிஷ்யாமி

உந்தம்

தத:

ஜனகாத்மஜாம் ச

ஸஹஸா

ஹரிஷ்யே

இஹ

பவத்தி:

ஸ்தீயதாம்

ஸ்ரமேண

வேபமானம்

ஜானகிம்

பாதாளத்தி அபி

ஏக: ஏவ

அத்ய

ஆஹரிஷ்யாமி

அஹம்

வ்ருக்ஷாந்

விமதிஷ்யாமி

அஹம்

கிரிந்

தாரயிஷ்யாமி

தரணிம்

தாரயிஷ்யாமி

ஸாகரான்

க்ஷோபயிஷ்யாமி

அஹம்

யோஜன ஸங்க்யாயா:

ப்லவிதா

அத்ர

ஸம்ஸய: ந

அஹம்

- சொல்லை

- சொன்னார்கள்.

- நான்

- ஒருவனே

- போரில்

- வந்தெதிர்க்கும்

- ராவணனை

- கொல்லப்போகிறேன்;

- கொன்றுவிட்டு,

- அதன்மேல்

- ஜானகிதேவியை

- உடனே

- கொண்டுவரப் போகிறேன்;

- இவ்விடத்திலேயே

- நீங்கள்

- காத்திருங்கள்.

- மனவெதனையால்

- பதறிக்கொண்டிருக்கும்

- ஜானகி தேவியாரை

- பாதாளத்திலிருந்தும்

- ஒருவனாகவே

- இப்பொழுது

- ஆகாண்டு வந்து சேர்ப்பேன்;

- நான்

- மறங்களை

- முறித்துத்தள்ளப் போகிறேன்;

- நான்

- மலைகளை

- பொடியாக்கப் போகிறேன்;

- பூமியை

- மீளக்கப் போகிறேன்;

- சமுத்திரங்களை

- கலக்கிவிடப் போகிறேன்;

- நான்

- ஒரு யோஜனை தூரம் அளவு

- தாண்டுபவன்,

- இதில்

- ஐயமில்லை;

- நான்

ஸதம்	- நூறு
யோஜன பரங்க்யாயா:-	யோஜனையளவுக்கு
ஸமதிகம்	- அவ்வளவே அதிகமான
ஸதம்	- நூறை
ஓமி	- தாண்டுபவனெனப் பிரசித்தம்;
மம	- என்னுடைய
கதி:	- சஞ்சாரமானது
பூதலே	- பூமியில் தானாகட்டும்,
ஸாகரே அபி வா	- சமுத்திரத்தில் தானாகட்டும்,
ஸஸலேஷு ச	- மலைகளில் தானாகட்டும்,
வனேஷு ச	- வனங்களில் தானாகட்டும்,
பாதாலஸ்ய	- பாதாளத்தினது
மத்யே அபி வா	- மத்தியப்பிரதேசத்தில் தானாகட்டும்;
ஆச்சித்யதே	- தடைப்படுகிறது
ந	- இல்லை.

தித்யாஷ்டே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வாஸ்தீகீயே ஆதிசைவ்யே
சதுர்விம்ஸதி ஸுஹஸ்சிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் விஷ்விதா கண்டே
வாணரபல ப்ரதிபதா நாம பஞ்சசத்வாரிம்ஸ: ஸங்க: ||

गतेषु दानरक्षेणु रामः सुमीयमावित् ।	
कथं भवान् विजानीते सर्वं वै मण्डलं भुवः ॥	
கதேஷு வரந்ரேந்த்ரேஷு ராம: ஸுக்ரீவமப்ரவீத் :	
கதம் பவான் விஜானீதே ஸர்வம் வை மண்டலம் புவ:	1
வாந்ரேந்த்ரேஷு	- வானரேந்த்ரம்ர்கள்
கதேஷு	- சென்றபின்
ராம:	- பூராமர்
ஸுக்ரீவம்	- ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு வினவினார்:
பவான்	- நீ
புவ:	- உலகினது
மண்டலம்	- அமைப்பு
ஸர்வம் வை	- முழுமையும்
கதம்	- எப்படி
விஜானீதே	- அறிந்திருக்கின்றனை.

सुमीयस्व ततो राममुवाच प्रणतात्मवान् ।

श्रूयतां सर्वमाख्यास्ये विस्तरेण नररथं ॥

ஸுக்ரீவஸ்து ததோ ராம முவாச ப்ரண தாத்மவான் ।
ஸ்ருயதாம் ஸர்வ மாக்ஷாஸ்யே விஸ்தரேண நரர்ஷப: ||

ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்
ராமஸ்து	- பூராமரைப்பார்த்து
ப்ரணதாத்மவான்	- வணக்கத்தால் மனம் சிதறாதவனாகி
தத:	- அதன்மேல்
உவாச	- பின்வருமாறு பதிலுரைத்தான்:
நரர்ஷப	- புருஷோத்தம!
விஸ்தரேண	- விஸ்தாரமாய்
ஸர்வம்	- எல்லாவற்றையும்
ஆக்ஷாஸ்யே	- சொல்லுகிறேன்;
ஸ்ருயதாம்	- செவிசாற்றப்பட்டும்.

यदा पु कुञ्चिं नाम दानवं महिषाकृतिम् ।

परिकलयते वाली मलयं प्रति पर्वतम् ॥

யதா பு குஞ்சிம் நாம தானவம் மஹிஷா க்ருதிம் ।

பரிகாலயதே வாலி மலயம் ப்ரதி பர்வதம் ||

तदा विवेश महिषो मलयस्य गुहां प्रति ॥

ததா விவேஸு மஹிஷோ மலயஸ்ய குஹாம் ப்ரதி ||

வாலி	-	வாலி
யதா	-	எப்பொழுது
மஹிஷாக்குடும்	-	எருமையுருவமெடுத்து வந்த
துந்துபி	-	துந்துபி
நாம	-	என்ற
தானவம்	-	அசுரனை
மலயம்	-	மலய
பர்வதம்	-	பர்வதத்தை
ப்ரதி	-	நேரக்கி
பரிகாலயதேது	-	துரத்திக்கொண்டு போனானோ
ததா	-	அப்பொழுது
மஹிஷ:	-	துந்துபி
மலயஸ்ய	-	மலய பர்வதத்தினது
குஹாம் ப்ரதி	-	குகைக்குள்
விவேஸு	-	புகுந்துவிட்டான்.

विवेश वाली तत्रापि मलयं तज्जिघांसया ||

விவேஸு வாலீ தத்ராபி மலயம் தஜ்ஜிகாம்ஸயா ||

தத்ர	-	அப்பொழுது
வாலீ அபி	-	வாலியும்
தஜ்ஜிகாமஸயா	-	அவனைக் கொல்லவேண்டுமெனுவாவின்னல்
மலயம்	-	மலயபர்வதத்தினுள்
விவேஸு	-	புகுந்துவிட்டான்.

ततोऽहं तत्र निक्षिप्तो गृह्णासि विनीतवत् ||

ததோஹம் தத்ர நிஷிப்தோ குஹாத்வாரி விநீதவத் ||

தத்ர	-	அவ்விடத்தில்
தத:	-	அப்பொழுது
அஹம்	-	நான்
குஹாத்வாரி	-	குகையின் வாயிலில்
விநீதவத்	-	தனிமையில்
நிஷிப்த:	-	வைக்கப்பட்டேன்.

न च निष्कमते वाली तदा संवत्सरे गते ||

ந ச நிஷ்க்ரமதே வாலீ ததா ஸம்வத்ஸரே கதே ||

ததா	-	அப்பொழுது
ஸம்வத்ஸரே	-	ஒரு வருஷம்
கதே ச	-	ஆகியும்

விஷ்ணுதா காண்டம் - நற்பத்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

வாலீ - வாலி
நிஷ்க்ரமதே ந - வெளியில் வரவில்லை.

ततः क्षतजयेगेन आपुपरे तदा विलम् ।

तदहं विस्मिता खद्या भावुषोकाविषादितः ॥

தத: க்ஷதஜயேகேந ஆபுபுரே ததா பிலம் ।
ததஹம் விஸ்மிதோ த்ருஷ்ட்வா ப்ராத்து ஸோகவிஷாதித: ||

अथाहं कृतबुद्धिस्तु सुखं निहतो गुरुः ॥

அதாஹம் க்ருத புத்திஸ்து ஸுவ்யக்தம் நிஹதோ குரு: ||

ததா	-	அப்பொழுது
க்ஷதஜயேகேந	-	ரத்தப் பிரவாகத்தால்
பிலம்	-	குகையானது
ஆபுபுரே	-	நிறைந்துவிட்டது.
அஹம்	-	நான்
தத்	-	அதை
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து.
தத:	-	அதனால்
வில்மித:	-	கலவரமடைந்தவனாய்
ப்ராத்து ஸோக	-	தமயனது விசாரமான விஷம்
விஷாதித:	-	தலைக்கேறியவனானேன்.
அத	-	பிறகு
அஹம்	-	நான்
குரு:	-	தமயன்
ஸுவ்யக்தம்	-	நிச்சயமாய்
நிஹத:	-	கொல்லப்பட்டானென்று
க்ருத புத்தி:	-	நிச்சயம் கொண்டுவிட்டேன்.

शिला पर्वतसंकाशा विलम्बारि मया कृता ।

अश्वत्थवनिष्कमिषु महिषो विनशेदिति ॥

ஸிலா பர்வதஸங்காஸா பிலத்வாரிமயா க்ருதா ।
அஸக்ருவநநிஷ்க்ரமிதும் மஹிஷோ வினஸே திதி ||

மஹிஷ:	-	துந்துபி
நிஷ்க்ரமிதும்	-	வெளிவர
அஸக்ருவந	-	முடியாதவனாய்
வினஸபிஷ்யதி	-	மாண்டுபோவான் என்று நினைத்து.
பிலத்வாரி	-	குகையின் வாயிலில்
பர்வதஸங்காஸா	-	மலைநிகர்த்த
ஸிலா	-	ஒரு பாறை

மயா - என்னால்
கருதா - வைக்கப்பட்டது.

ततोऽहमागं किञ्चिन्ना निराशस्तस्य जीविते ।

राज्यं च सुमहत् प्राप्तं तस्या रमया सह ॥
ததோஹமாகம் கிஷ்கிந்தாம் நிராஸஸ்தஸ்ய ஜீவிதே ।
ராஜ்யம் ச ஸுமஹத் ப்ராப்தம் தரயா ருமயா ஸஹ ॥

தத: - அதன்மேல்
அஹம் - நான்
தஸ்ய - அவனது
ஜீவிதே - உயிருடனிருக்கும் விஷயத்தில்
நிராஸ: - நம்பிக்கையற்றவனாய்
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு
ஆகாம் - திரும்பி வந்தேன்.
ஸுமஹத் - மிகப்பெரிய
ராஜ்யம் ச - ராஜ்யமும்
தாரயா - தாரையோடு கூடவும்,
ருமயா ஸஹ - ருமயோடு கூடவும்
ப்ராப்தம் - அடையப்பட்டது.

मित्रेभ्य सहितस्तत्र वसामि विगतचरः ॥

மித்ரஸ்ச ஸஹிதஸ்தத்ர வஸாமி விகதஜ்வர: ॥
தத்ர: - அப்பொழுது
விகதஜ்வர: - துக்கத்தை மறந்தவனாய்
மித்ர: - நண்பர்களோடு
ஸஹித: ச - கூட்டுவ
வஸாமி - வஸித்து வந்தேன்.

आजगाम ततो वाली हत्वा तं दानवर्षमम् ॥

ஆஜகாம ததோ வாலீ ஹத்வா தம் தானவர்ஷமம் ॥
தத: - அப்பொழுது
வாலீ - வாலி
தம் - அந்த
தானவர்ஷமம் - தானவோத்தமனை
ஹத்வா - கொன்றுவிட்டு,
ஆஜகாம - திரும்பி வந்தான்.

ततोऽहमवदं राज्यं गौरवाद्भययन्त्रितः ॥

ததோஹமததாம் ராஜ்யம் கௌரவாத் பய யந்த்ரித: ॥

9

10

11

12

தத: - அதனால்
அஹம் - நான்
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
கௌரவாத் - பெரியவர் என்ற கௌரவத்துடன்
பய யந்த்ரித: - அச்சத்தால் கட்டுண்டவனாய்
அததாம் - திருப்பிக் கொடுத்தேன்.

स मां जिघांसुर्द्युता वाली प्रव्यथितेन्द्रियः ।

परिकलयते क्रोधाद्भावन्तं सचिवैः सह ॥

ஸ மாம் ஜிகாஸுர் துஷ்டாத்மா வாலீ ப்ரவ்யதி தேந்த்ரிய: ।
பரிகாலயதே க்ரோதாத் தாவந்தம் ஸசுவை: ஸஹ ॥

13

துஷ்டாத்மா - துஷ்டாத்மாவான
ஸ: - அந்த
வாலீ - வாலி
ப்ரவ்யதிதேந்த்ரிய: - புலன்கள் கலங்கியவனாய்
ஸசுவை: ஸஹ - மந்திரிமார்களோடு கூட
தாவந்தம் - ஓடும்
மாம் - என்னை
ஜிகாஸு: - கொல்லுவதற்கென்று
க்ரோதாத் - சினங்கொண்டு
பரிகாலயதே - துரத்திக்கொண்டே வந்தான்.

ततोऽहं वालिना तेन सायुबन्धः प्रधावितः ।

नदीष्व विविधाः पश्यन् वनानि नगराणि च ॥

ததோஹம் வாலினா தேந ஸாஸுபந்த: ப்ரதாவித: ।
நதீஸ்ச விவிதா: பஸ்யன் வநாநி நகராணி ச ॥

14

தத: - அப்பொழுது
ஸாஸுபந்த: - மந்திரிமார்களோடு இருந்த
அஹம் - நான்
விவிதா: - பல
நதீ: ச - நதிகளையும்,
வநாநி - வனங்களையும்,
நகராணி ச - நகரங்களையும்,
பஸ்யன் - பார்க்கின்றவனாய்
தேந வாலினா - அந்த வாலியால்
ப்ரதாவித: - துரத்தப்பட்டேன்.

आदर्शतलसंकाशा ततो वै पृथिवी मया ।

अलातचक्रप्रतिमा दृष्टा गोपदक्तदा ॥

ஆதர்ஸதலஸங்கஸரா ததோ வை ப்ருத்தி மயா ।

அலாத சக்ர ப்ரதிமா த்ருஷ்டா கோஷ்பதவத்தா ॥

ததா - அப்பொழுது

தத: - அதனால்

ப்ருதிவி வை - பூமியானது

மயா - என்னால்

அலாத சக்ர ப்ரதிமா - கொள்ளிவட்டம்போங்குமுன்று கொண்டிருப்பதாய்

ஆதர்ஸதல ஸங்கஸரா - கண்ணாடியை நிகர்த்ததாய்

கோஷ்பதவத் - மாட்டுக்குளாபடியோல

த்ருஷ்டா - பார்க்கப்பட்டது.

पूर्वा दिशं ततो गत्वा पश्यामि विविधानि वृक्षान् ।

पर्वताश्च नदी रम्याः सरासि विविधानि च ॥

பூர்வம் திரம் ததோ கத்வ பர்யாமி விவிதான் த்ருமான் ।

பர்வதாம்ஸ்ர ச நதீ ரம்யா: ஸராம்ஸி விவிதாநி ச ॥

தத: - அப்பொழுது

பூர்வாம் - கிழக்கு

திரம் - திசையை

கத்வா - அடைந்து,

விவிதான் - பலவித

த்ருமான் - மரங்களையும்,

பர்வதான் ச - பர்வதங்களையும்,

ரம்யா: - அழகான

நதீ: - நதிகளையும்,

விவிதாநி - பல

ஸராம்ஸி ச - குளங்களையும்

பர்யாமி - பார்க்கிறேன்.

उदयं तत्र पश्यामि पर्वतं धातुमण्डितम् ।

क्षीरोदं सागरं चापि नित्यमप्सरसालयम् ॥

உதயம் தத்ர பர்யாமி பர்வதம் தாது மண்டிதம் ।

க்ஷீரோதம் ஸாக்ரம் சாபி நித்ய ம்ப்ஸரஸாலயம் ॥

परिकलयमानस्तु वालिनाभिद्वृतस्तदा ॥

பரிகாலயமா நஸ்து வாலிநாபித்ருதஸ்ததா ॥

ததா - அப்பொழுது

வாலிநா - வாலியினால்

பரிகாலய மாந: - துரத்தப்பட்டு

அபித்ருத: து - பயந்தோடுகின்றவனாகவே

15

16

17

தத்ர அவ்விடத்தில்

தாது மண்டிதம் - தாதுக்கள் நிறைந்த

உதயம் - உதய

பர்வதம் ச - பர்வதத்தையும்

நித்யம் - எப்பொழுதும்

அப்ஸரஸாலயம் - அப்ஸரஸ்களின் இருப்பிடமான

க்ஷீரோதம் - க்ஷீரோதமெனும்

ஸாக்ரம் அபி - கடலையும்

பர்யாமி - பார்க்கிறேன்.

पुनरावृत्य सहसा प्रस्थितोऽहं तदा विभो ।

पुनरावर्तमानस्तु वालिनाभिद्वृतो हृतम् ॥

புநராவ்ருத்ய ஸஹஸா ப்ரஸ்தி தோஹம் ததா விபோ ।

புநராவ்ர்தமானஸ்து வாலிநாபித்ருதோ த்ருதம் ॥

விபோ - பிரபுவே

ஸஹஸா புநராவ்ருத்ய - திரெனத்திரும்பி

ததா து - அப்பவும்

வாலிநா - வாலியினால்

த்ருதம் - நெருக்கி

அபித்ருத: - துரத்தப்பட்டவனாய்

புநராவ்ர்தமான: - திரும்பியவனாகவே

அஹம் ப்ரஸ்தித: - நான் சென்றேன்.

दिशस्तस्यास्ततो भूयः प्रस्थितो दक्षिणां दिशम् ।

विन्ध्यपादपसंक्षिणां चन्दनवृक्षशोभिताम् ॥

திஸஸ்த்வஸ்யாஸ்ததோ பூய: ப்ரஸ்திதோ தக்ஷிணாம் திரம் ।

விந்த்யபாதபஸங்க்ஷிணாம் சந்தனத்ரும ஸோபிதாம் ॥

தத: - அதன்மேல்

அஸ்யா: - இந்த

திஸ: - திக்கிலிருந்து

பூய: - திரும்பி

விந்த்ய பாதப - விந்தியமலை மரங்கள் செறிந்ததும்

ஸங்க்ஷிணாம் -

சந்தனத்ரும ஸோபிதாம் - சந்தன மரங்களால் அழகுற்று விளங்குகிறதுமான

தக்ஷிணாம் - தெற்கு

திஸம் து - திக்கை நோக்கியே

ப்ரஸ்தித: - சென்றேன்.

द्वयशिलास्ततः पश्यन् भूयो दक्षिणतोऽपरान् ।

पश्चिमां तु दिशं प्राप्ता वालिना समभिद्वृतः ॥

தவசிலாஸ்தத: பஸ்யந் பூயோ தக்ஷிணதோபரான் ।

பஸ்சிமா து திசம் ப்ராப்தா வாலிநா சமபித்வர்த: ॥

18

19

संयस्यन् विविधान् देशानस्त च गिरिसप्तमम् ॥

தீருமலைலான் தத: பர்யன் பூயோ தகிண்தோர்பரான் :

பர்யசுமாம் து திசம் ப்ராப்தோ வாலிநா ஸமபித்ருத: ॥
ஸம்பர்யன் விவிதான் தேசாநஸ்தம் ச கிரிஸத்தமம் ॥

20

தத: - அவ்விடத்தில்
அபரான் - மற்றுமுள்ள
தீருமலைலான் - மரங்களையும் மலைகளையும்
பர்யன் - பார்க்கின்றவனாய்
தகிணத: - தெற்கிலிருந்து
பூய: - மறுபடியும்
வாலிநா - வாலியினால்
ஸமபித்ருத: - நெருக்கித் துரத்தப்பட்டவனாய்
விவிதான் - பல
தேசாநம் - தேசங்களையும்
கிரிஸத்தமம் - மலைகளில் சிறந்த
அஸ்தம் ச - அஸ்தமனகிரியையும்
ஸம்பர்யன் - பார்க்கின்றவனாய்
பர்யசுமாம் திசம் து - மேற்கு திசையும்
ப்ராப்த: - அடைந்தேன்.

प्राप्य चास्तं गिरिशिखसुतरां संप्राधिवतः ।

हिमवन्तं च मेरुं च समुद्रं च तथोत्तरम् ॥

ப்ராப்ய சாஸ்தம் கிரிஸ்ரேஷ்ட முததராம் ஸம்ப்ரதாவித: ।

ஹிமவந்தம் ச மேரும் ச ஸமுத்ரம் ச ததோத்தரம் ॥

21

கிரிஸ்ரேஷ்டம் - மலையரசாகிய
அஸ்தம் - அஸ்தமனகிரியை
ப்ராப்யச - அடைந்த பின்னரும்
ஹிமவந்தம் ச - இமயமலையிலும்
மேரும் ச - மேரு மலையிலும்
ததா - அப்படியே
உத்தரம் - வடக்கு
ஸமுத்ரம் - சமுத்திரத்திலும்
உத்தரம் ச - வடக்கு திக்கிலெங்கும்
ஸம்ப்ரதாவித: - துரத்தப்பட்டேன்.

यदा न विन्दे शरणां वालीना समभिद्रुतः ।

तदा मां बुद्धिसंपन्नो हनुमान् वाक्यमब्रवीत् ॥

யதா ந விந்தே ஸரணாம் வாலிநா ஸமபித்ருத: ।

ததா மாம் புத்திஸம்பந்நோ ஹனுமான் வாக்க்யம்ப்ரவீத்: ॥

22

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - நார்பத்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

வாலிநா - வாலியினால்
ஸமபித்ருத: - நெருக்கித் துரத்தப்பட்ட நான்
ஸரணம் - புகலிட மொன்றை
யதா - எப்பொழுது
ந விந்தம் - காணாதிருந்தேனோ
ததா - அப்பொழுது
புத்தி ஸம்பந்ந: - நுண்ணறிவாளனான
ஹனுமான் - ஹனுமார்
மாம் - என்னைப் பார்த்து
வாக்க்யம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.
इदानीं मे स्मृतं राजन् यथा वाली हरीश्वरः ।

मत्मेन तदा शप्तो ह्यस्मिन्नाश्रमपच्छले ॥

இதானீம் மே ஸ்மருதம் ராஜன் யதா வாலீ ஹரீஸ்வர:

மதம்கேந ததா ஸப்தோ ஹயஸ்யின் நாய்ரம் மண்டலே ॥

23

ராஜன் - அரசே
ஹரீஸ்வர: - வானர மன்னனான
வாலீ - வாலி
அஸ்மின் - இந்த
ஆஸ்ரம் மண்டலே - ஆஸ்ரம்பிரதேசத்தில்
ததா - ஒருகாலத்தில்
மதம்கேந - மதங்க முனிவரால்
ஸப்த: யதா - சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கின்றான் என்பது
இப்போதும் ஹி - இப்பொழுதான
மே - எனக்கு
ஸ்மருதம் - ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

प्रविश्यादि वै वाली सूर्यास्य शतधा भवेत् ।

तत्र वासः सुखोऽस्माकं निरुदिनो भविष्यति ॥

ப்ரவிஸேதயதி வை வாலீ ஸூர்தாஸ்ய ஸததாபவேத் :

ததர வாஸ: ஸுகோஸ்மாகம் நிருதிவிக்கநோ பவிஷ்யதி ॥

24

வாலி - வாலி
ப்ரவிஸேத் - புகுக்கின்றான்
யதி வை - என்றால்
அஸ்ய - இவனது
ஸூர்தா - தலை
ஸததா - நூறு துண்டுகளாக
பவேத் - பிளந்துபோகும்.
அஸ்மாகம் - நமக்கு
தத்ர - அவ்விடத்தில்

வாஸ: - வாஸமானது
நிருத்விக்கந: - அச்சமற்றதாகவும்
ஸுக: - ஸுகமாகவும்
பலிஷ்பதி - இருக்கும்.

ततः पर्वतमासाद्य ऋष्यमूकं नृपात्मज ।

न विवेश तदा वाली मत्स्यस्य भयात्स ॥

தது: பர்வத மாஸாத்ய ரிஸ்யமூகம் ந்ருபாத்மஜ ।

ந விவேச ததா வாலீ மதங்கஸ்ய பயாத் ஸ: ॥

ந்ருபாத்மஜ - சக்கிரவர்த்தியின் திருமகனாரே

ததா - அப்பொழுது

ரிஸ்யமூகம் - ரிச்யமூக

பர்வதம் - பர்வதத்தை

ஆஸாத்ய - அடைந்து

தத:து - அதன்மேலும்

ஸ: - அந்த

வாலீ - வாலி

மதங்கஸ்ய - மதங்க முனிவரிடத்திலுள்ள

பயாத் - அச்சத்தால்

ந விவேச - புகுவில்லை.

एवं मया तदा राजन् प्रत्यक्षमुपलक्षितम् ।

पृथिवीमण्डलं कृत्स्नं गुह्यमस्मागतस्ततः ॥

ஏவம் மயா ததா ராஜன் ப்ரத்யக்ஷமுபலக்ஷிதம் ।

ப்ருதிவீமண்டலம் க்ருத்ஸந்ம் குஹாமஸம்யா கதஸ்தத: ॥

ராஜன் - சக்கிரவர்த்தியே

ததா - அப்பொழுது

மயா - என்னால்

ஏவம் - இப்படியாய்

ப்ருதிவீ மண்டலம் - பூம்பிரதேசம்

க்ருத்ஸந்ம் - எல்லாமும்

ப்ரத்யக்ஷம் - கண்ணாடக

உபலக்ஷிதம் - பார்க்கப்பட்டது;

தத: - அதன்மேல்

அஸ்ய - இதனுடைய

குஹாம் - குகைக்கு

ஆகத: - வந்தேன்.

25

26

ஸப்த சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க: - 47

दर्शनार्थं तु वदेत्याः सर्वतः कपियूथपाः ।

व्यादिष्टाः कपिराஜेन यथोक्तं जम्बुद्वीपा ॥

தர்ஸநார்தம் து வைதேஹ்ய: ஸர்வத: கபியூதபா: ।

வ்யாதிஷ்டா: கபிராஜேந யதோக்தம் ஜம்பூத்வீபா ॥

கபிராஜேந - வானரமன்னனால்

வ்யாதிஷ்டா: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவர்களான

கபியூதபா: - வானரத்தலைவர்கள்

யதோக்தம் து - ஆஜ்ஞை பெற்றபடி

ஸர்வத: - எங்கும்

வைதேஹ்யா: - வைதேஹியாரை

தர்ஸநார்தம் - காண வேண்டி

அஞ்ஞஸா - சிக்கிரமாக

ஜம்பு: - சென்றார்கள்.

सर्पांसि सरितः कषानाकाशे नगराणि च ।

नदीदुर्गास्तथा शैलान्विधिवन्ति समन्ततः ॥

ஸராம்ஸி ஸரித: கஷாநாகாஸம் நகராணி ச ।

நதீ துர்காந் ததா ஸரலான் விசிந்வந்தி ஸமந்தத: ॥

ஸராம்ஸி - பொய்கைகளிலும்,

ஸரித: - நதிகளிலும்,

கஷாந் - இருளடர்ந்த வனங்களிலும்,

நகராஸம் - வெளிகளிலும்,

நகராணி ச - பட்டணங்களிலும்,

ததா - அப்படியே

நதீ துர்காந் - நதிகளால் புகழுடியாத

ஸரலான் - மலைகளிலும்

ஸமந்தத: - எங்கும்

விசிந்வந்தி - தேடினார்கள்.

सुग्रीवेण समाख्यातान् सर्वे वानरपुङ्गवाः ।

प्रदेशान् प्रविशित्वन्ति शैलवनकाननान् ॥

ஸுக்ரீவேண ஸமாக்யாதான் ஸர்வே வானரபுங்கவா: ।

ப்ரதேஸான் ப்ரவிஸித்வந்தி ஸலைவன காணானன் ॥

திருவாரூர் பூதம் ஸமயகே வால்மீகியே ஆதிகாண்டே
சுதர்ஸிபுரதி ஸுதர்ஸிபாயம் ஸந்திபாயம் விஞ்ஜிந்தா காண்டே
பூமண்டல ப்ரமண கதஸ்ததம் ஸுதர்ஸிபாயம் ஸர்க: ॥

3

வானர பூங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்
 ஸர்வே - எல்லோரும்
 ஸுக்ரீவண - ஸுக்ரீவனாவ்
 ஸமாத்யதான் - விஸ்தரமாய் குறிப்பிடப்பட்டவைகளும்
 ஸௌபலவனகன்னான் - பர்வதங்கள், வனங்கள், சோலைகள்

ப்ரதேசுரான் - ப்ரதேசங்கள
 ப்ரவிசின்வந்தி - தேடினார்கள்.

विचित्य दियसं सर्वं सीतायामने धृता: ।
 समायान्ति स्म मेदिन्या निशाकालेषु वानरा: ॥

விசித்ய திவஸம் ஸர்வே ஸீதாதி கமனே த்ருதா: ।
 ஸமாயாந்தி ஸம் மேதிந்யாம் நிஸாகாலேஷு வானரா: ॥

வாநரா: - வானரர்கள்
 ஸர்வே - எல்லோரும்
 ஸீதாதி கமனே - ஸீதாதேவியை கண்டுபிடிப்பதில்
 த்ருதா: - ஊக்கமுடையவர்களாய்
 திவஸம் - பகலில்
 மேதிந்யாம் - பூமியில்
 விசித்ய - தேடித்திரிந்து
 நிஸாகாலேஷு - இரவுகளில்
 ஸமாயாந்தி ஸம் - ஓரிடத்தில் கூடியிருந்தார்கள்.

सर्वतुल्य देशेषु वानराः सफलान् वृमान् ।

आसाद्य रजनीं शय्यां चतुः सर्वेषु ते ॥

ஸர்வாந்து களம்ஸா தேஸேஷு வானரா: ஸபலாந்த்ருமானா: ।
 ஆஸாத்ய ரஜநீம் ஸய்யாம் சத்ரு: ஸர்வேஷ்வஹஸ்ஸுதே ॥

தே - அந்த
 வாநரா: - வானரர்கள்
 ஸர்வேஷு - எல்லா
 தேஸேஷு - தேசங்களிலும்
 அஹஸ்ஸு - ஒவ்வொரு தினங்களிலும்
 ஸர்வாந்து காமான் - எல்லா குதுக்களிலும் வேண்டியவைகளை
 அளிக்கவல்ல
 ஸபலாந்த்ருமானா - பழங்கள் செறிந்த மரங்களை
 ரஜநீம் - இரவில்

ஆஸாத்ய - அடைந்து
 ஸய்யாம் சத்ரு: - உறங்கினார்கள்.

तदहः प्रथमं कृत्वा मासे प्रखवणाचले ।

कपिराजेन संगम्य निराशाः कपियुथपाः ॥

ததஹ: ப்ரதமம் க்ருத்வா மாஸே ப்ரஸ்ரவணாசுவே ।

கபிராஜேன ஸங்கம்ய நிராஸா: கபியூதபா: ॥

கபியூதபா: - வானரத்தலைவர்கள்
 தத் - அந்த (அவர்கள் புறப்பட்ட)

அஹ: - தினத்தை
 ப்ரதமம் - முதல்தினமாய்
 க்ருத்வா - எண்ணிக்கொண்டு,
 மாஸே - ஒரு மாதத்தில்
 ப்ரஸ்ரவணாசுவே - ப்ரஸ்ரவண மலையிலே
 கபிராஜேன - வானரராஜனோடு
 ஸங்கம்ய - கூடி,
 நிராஸா: - ஆசையொழிந்தவர்களானார்கள்.

विचित्य तु दिशं पूर्वा यथोक्तं सविधेः सह ।

अष्ट्वा विनतः सीतामाजनाम महाबलः ॥

விசித்ய து திஸம் பூர்வாம் யதோக்தாம் ஸசிடை: ஸஹ ।

அத்ருஷ்ட்வா வினத: ஸீதாமாஜனாம் மஹாபல: ॥

மஹாபல: - மகாபலசாலியான
 வினத: - வினதன்
 யதோக்தாம் - குறிப்பிடப்பட்ட
 பூர்வாம் - கிழக்கு
 திஸம் - திக்கு
 விசித்ய - தேடிவிட்டு
 ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை
 அத்ருஷ்ட்வா - காணாது,
 ஸசிடை: - மந்திரிமார்களோடு
 ஸஹ - கூடவே
 து - அப்பொழுது
 அஸ்துகாம - அந்துசேந்தான்.

उत्तरा च दिशं सर्वा विचित्य स महाकपिः ।

आगतः सह सैन्येन वीरः शतबलिस्तदा ॥

உத்தராம் ச திசம் ஸர்வா விசித்ய ஸ மஹாகபி: ।

ஆகத: ஸஹ ஸஸன்யேன வீர: ஸதபலிஸ்ததா ॥

ஸ: - அந்த
மஹாகபி: - பிரஸித்திபெற்ற வானரனும்
வீர: - சூரனுமான
ஸதபலி: து - சதபலியும்
உத்தராம் - வடக்கு
திசம் - திக்கு
ஸர்வா - எங்கும்
விசித்ய - தேடிவிட்டு,
ஸஸன்யேன - சைன்யத்தோடு
ஸஹ - கூடவே
ததா - அப்பொழுது
ஆகத: - திரும்பிவந்து சேர்ந்தான்.

சுபே: பஹிமாமாஸி விவிய சஹ வானர: ।

சமேத்ய மாசே சம்பூர் சுசிரிவமுபகமே ॥

ஸுஷேண: பஸ்சிமாஸஸாம் விசித்ய ஸஹ வானரை: ।

ஸமேத்ய மாஸே ஸம்பூர்ணே ஸுக்ரீவ முபசக்ரமே ॥

ஸுஷேண: - ஸுஷேணன்
பஸ்சிமாஸ் - மெற்கு
ஆஸாம் - திக்கை
விசித்ய - தேடிவிட்டு,
மாஸே - ஒரு மாதம்
ஸம்பூர்ணே - முடிந்ததும்
வானரை: ஸஹ - வானரர்களுடன் கூட
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
ஸமேத்ய - அடைந்து
உபசக்ரமே - காத்துநின்றான்.

त प्रखणपृष्ठस्य समासाधनिवाद्य च ।

आसीनं सह रामेण सुग्रीवमिदमुव्व ॥

தம் ப்ரஸ்ரவண ப்ருஷ்டஸ்தம் ஸமாஸாத்யாபி வாத்த்ய ச ।

ஆஸீநம் ஸஹ ராமேண ஸுக்ரீவமிதம் ப்ருவன் ॥

ப்ரஸ்ரவணப்ருஷ்டஸ்தம் - ப்ரஸ்ரவணத்தின் தாழ்வரையிலிருக்கின்றவனும்

ராமேண - சூரமரோடு
ஸஹ - கூட
ஆஸீநம் - வீற்றிருக்கிறவனுமான
தம் - அந்த

8

9

10

ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
ஸமர்ஸாத்ய - கிட்டி,
அபிவாத்ய ச - செலித்துவிட்டு, அதன்பின்னர்
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ருவன் - தெரிவித்துக்கொண்டார்கள்.

विचिताः पर्वताः सर्वे वनानि गहनानि च ।

निष्पन्नाः सागराश्च सर्वे अनपराधनाः ॥

விசிதா: பர்வதா: ஸர்வே வநாநி கஹநானி ச ।

நிம்நகா: ஸாகராஸ்சைவ ஸர்வே ஜனபதாஸ்ததா ॥

பர்வதா: - பர்வதங்கள்
ஸர்வே - எல்லாமும்,
வநாநி - வனங்களும்,
கஹனானி - குகைகளும்,
நிம்நகா: - நதிகளும்,
ஸாகரா: ச - சமுத்திரங்களும்
ஜனபதா: - தேசங்கள்
ஸர்வே ஏவ - எல்லாமும்,
ததா ச - அப்படியே சர்வமும்
விசிதா: - தேடப்பட்டன.

11

गुह्य विचिताः सर्वास्त्वया याः परिकीर्तिताः ।

विचिताश्च महागुल्मा लताविततिसंतताः ॥

குஹஸ்ச விசிதா: ஸர்வாஸ்த்வயா யா: பரிகீர்திதா: ।

விசிதாஸ்ச மஹாகுல்மா லதா விததிஸந்ததா: ॥

த்வயா - தேவாரால்
யா: - எவைகள்
பரிகீர்திதா: - குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டனவோ அந்த
குஹா: ச ஸர்வா: - குகைகள் எல்லாமும்
விசிதா: - தேடப்பட்டன.
லதா விததி ஸந்ததா: - கொடிகள் படர்ந்து மூடிக்கிடந்த
மஹாகுல்மா: ச - பெரும் புதர்களும்
விசிதா: - தேடப்பட்டன.

12

गहनेषु च देवेषु दुर्गेषु विषमेषु च ।

सर्वान्यविप्रमाणानि विषिवानि हवानि च ॥

கஹனேஷு ச தேவேஷு துர்கேஷு விஷமேஷு ச ।

ஸர்த்வான்யபி ப்ரமாணானி விசிதானி ஹதானி ச ॥

13

கஹனேஷு	- அடர்ந்த காடுகளிலும்
தேரேஷு	- தேசங்களிலும்,
துர்கேஷு ச	- அகழ்முதவிய புகழுடியாத இடங்களிலும்,
விஷமேஷு ச	- மெடுபள்ளங்களிலும்,
அதிப்ரமாணானி	- மிகப்பெரிய
ஸத்த்வானி	- பிராணிகள்
விசிதானி	- கவனித்து விசாரிக்கப்பட்டன,
ஹதானி	- துன்புறத்தப்பட்டன.

ये वैव गदना देशा विचितास्ते पुनः पुनः ॥

யே சைவ கஹனா தேசா விசிதாஸ்தே புன: புன: ॥

கஹனா:	- புகக் கஷ்டமாயிருக்கின்ற
தேசா:	- தேசங்கள்
யே ச	- எவைகளோ
தே ஏவ	- அவைகளும்
புன: புன:	- பெயர்ந்துப் பெயர்ந்து
விசிதா:	- தேடப்பட்டன.

उदरसन्नामित्रो महात्मा स वैषिर्षिं दृश्यति वानरेन्द्रः ।

दिवं तु यायेव गता तु सीता नां प्रसिन्वो वायुसुतो दृश्यन् ॥

உதாஸத்தவாபிஜனோ மஹாத்மா ஸ
மைதிலீம் த்ரஷ்யதி வநரேந்த்ர: ॥

திஸம் து யாமேவ கதா து ஸீதா
தம் ப்ரஸ்திதோ வாயுஸுதோ ஹநாமான் ॥

யாம்	- எந்த
திஸம்	- திக்கை
ஸீதா	- ஸீதாதேவியார்
கதா து	- அடைந்திருக்கிறாரோ
தாம் து	- அதற்கே
ப்ரஸ்தித:	- சென்றிருக்கிறவரும்,
வாயுஸுத:	- வாயுபகவானின் புதல்வரும்,
உதாஸத்தவாபி:	- துன்புறத்த நற்குணப் பிறவியுற்றவரும்,
மஹாத்மா	- மகாத்மாவும்,
வானரேந்த்ர:	- வானரோத்தமருமான்
ஸ:	- அந்த
ஹநாமான் ஏவ	- ஹனுமார்தான்
மைதிலீம்	- மைதாதேவியாரை
த்ரக்ஷதி	- காணப்பெறுவார்,

திதயாசே சூமத் ஸாஸயேன வஸஸீயே ஆதிசஸ்யே
ஸ்யஸீயஸி ஸாஸயஸீயஸம் ஸம்ஸிதஸம் பிஷிந்தா ஸஸீயே
ஸபிஸேஸே பதம கமனம் தம ஸபதஸவஸீயஸ: ஸக்: ॥

அஷ்ட சதவாசிம்ஸ: ஸக்: - 48

सह ताराङ्गदाम्या तु गत्वा स हनुमान् कपिः ।

सुखीवेण यथोदिष्टं तं देशमुपयक्रमे ॥

ஸஹ தாராங்க தாப்யாம் து கத்வா ஸ ஹநுமான்கபி: ॥

ஸுக்ரீவேண யதோத்திஷ்டம் தம் தேஸமுபசக்ரமே ॥

ஸ:	- அந்த
கபி:	- வானரனான்
ஹநுமான்	- ஹனுமார்
தாராங்க தாப்யாம் து	- தாரானோடும் அங்கதனோடும்
ஸஹ	- கூடவே
கத்வா	- சென்று,
ஸுக்ரீவேண	- ஸுக்ரீவனால்
யதோத்திஷ்டம்	- எப்படி குறிப்பிடப்பட்டதோ அப்படியே
தம் தம்	- அந்தந்த
தேஸம்	- இடத்தில்
ப்ரசக்ரமே	- தேடித்திரிந்தார்.

स तु द्रमुपागम्य सर्वस्तिः कपिसत्तमः ।

विचिनीति स्म विन्वस्य गुह्यं गहनानि च ॥

ஸ து த்ர முபாகமய ஸாவஸஸதை: கப்பஸத்தமை: ॥

விசி நேதி ஸம் விந்த்யஸ்ய குஹாஸ்ச கஹநாதி ச ॥

पर्वताग्रनदीदुर्गान् सरांसि विपुलान् दृमान् ।

वृक्षपण्डांश्च विविधान् पर्वतान् घनपादपान् ॥

பர்வதாஹ் நதீதுர்காந் ஸராம்ஸி விபுலாந் த்ருமாந் ॥

வ்ருக்ஷபண்டாஸம்ஸ்ச விவிதாந் பர்வதாந் கநபாதபாந் ॥

ஸ:	- அவர்
கபிஸத்தமை:	- வானரோத்தமர்களாகிய
தை:	- அந்த
ஸர்வை: து	- எல்லோரோடும்
துரம் உபாகம்ய	- வெகுதூரம் சென்று
விந்த்யஸ்ய	- விந்திய மலையினது
குஹா: ச	- குகைகளிலும்
கஹநாதி ச	- அடர்ந்த காடுகளிலும்
நதீ துர்காந்	- நதிகளால் கடக்க முடியாத
பர்வதாஹ்	- பர்வதங்களின் சிகரங்களிலும்
ஸராம்ஸி	- பொய்கைகளிலும்

விபுலான்	- செரும
தருமான்	- மரங்களிலும்
விவிதான்	- பல
வ்ருக்ஷ ஷண்டான் ச-	- மரக்காடுகளிலும்
கந பாதபான்	- மரங்கள் செறிந்த
பர்வதாத்	- மலைகளிலும்
விசிநோதிஸ்ம	- தேடினார்.

அந்வேமாஸ்தே சர்வ வானரா: சர்வதோ விஸம் ।

न सीता दद्युर्मुदं नैषिणी जनकान्त्वजाम् ॥

அன்வேஷ மாணாஸ் தே ஸர்வே வானரா: ஸர்வதோ திஸம் ।

ந ஸீதாம் தத்ருஸா ஸர்வே மைதிலிம் ஜனகாத்மஜாம் ॥

வானரா:	- வானரர்களான
தே	- அவர்கள்
ஸர்வே	- எல்லோரும்
ஸர்வத:	- எல்லா
திஸம்	- திக்கிலும்
ஸர்வே	- எல்லோருமாக
அன்வேஷமாணா:	- தேடுகிறவர்களாய்
மைதிலிம்	- மிதிலை நகரில் ஆவிர்ப் வித்தவனும்
ஜனகாத்மஜாம்	- ஜனகரின் திருமகளுமான
ஸீதாம்	- ஸீதாதேவியை
தத்ருஸா: ந	- காணவில்லை.

तं भक्षयन्तो मूलानि फलानि विविधानि च ।

अन्वेषमाणा दुर्धर्षा न्यवसस्तत्र तत्र ह ॥

தே பஷ்யந்தோ மூலாநி பலாநி விவிதாநி ச ।

அன்வேஷமாணா துர்தர்ஷா ந்யவஸஸ்தத்ர தத்ர ஹ ॥

स तु देशो दुर्धर्षो गुहागहनवान् महान् ॥

ஸ து தேஸோ துான்வேஷோ குஹாகஹனவான் மஹான் ॥

துர்தர்ஷா:	- எதற்கும் சலியாத
தே	- அவர்கள்
விவிதாநி மூலாநி	- பல பழங்குடிகளையும்
பலாநி ச	- பழங்களையும்
பக்ஷயந்த:	- உணவாய்க்கொண்டு
தத்ர தத்ர ஹ	- அங்கங்கு எங்குமே
அன்வேஷமாணா:	- தேடுகிறவர்களாய்
ந்யவஸந்	- காலங்கழித்தார்கள்.

4

5

ஸு தேஸ:	- அந்த பிரதேசமோ
குஹாகஹனவான்	- குகைகளும் அடர்ந்த காடுகளும் நிறைந்ததாய்
மஹான்	- வில்தாரமாய்
துரன்வேஷ:	- தேடுவது கஷ்டமாகிருந்தது.

निर्जलं निर्जनं व्युत्थं गहनं रोमहर्षणम् ।

व्यक्त्वा तु तं तदा देशं सर्वं वै हरियूथपा: ॥

நிர்ஜலம் நிர்ஜனம் வ்யுத்ஸம் கஹனம் ரோமஹர்ஷணம் ।

த்யக்த்வா து தம் தத தேஸம் ஸர்வே வை ஹரியூதபா: ॥

ताद्यान्यप्यपर्यानि विवित्य भृशपीडिता: ।

देशमन्यं दुराधर्षं विविशुष्ककुतोमया: ॥

தாத்ருஸான்யப்யரன்யபாநி விசித்ய ப்ருஸபீடிதா: ।

தேஸமன்யம் துராதர்ஷம் விவிஸுக்ஸாகுதோபயா: ॥

ஹரியூதபா:	- வானரத்தலைவர்கள்
ஸர்வே வை	- எல்லோரும்
நிர்ஜலம்	- ஜலமகப்பட்டாததும்
நிர்ஜனம்	- ஜனமில்லாததும்
ரோமஹர்ஷணம்	- கண்டவர் மயிர்சிலிர்க்கும்படி
ப்ரூத்ஸம்	- பாழாய்
கஹனம்	- புகழுடியாத
தம்	- அந்த
தேஸம்	- பிரதேசத்தை
த்யக்த்வா	- விட்டு,
தாத்ருஸாநி	- அதுபோன்ற
அரன்யபாநி அபி	- அரண்களிலும்
விசித்ய	- தேடிவிட்டு,
ப்ருஸபீடிதா:	- மிகவும் மனக்கவலையுற்றவர்களாய்
அன்யம்	- மற்றொரு
துராதர்ஷம்	- புகக் கஷ்டமான
தேஸம்	- தேசத்தையும்
அகுதோபயா: து	- எதற்கும் சலியாதவர்களாய்
ததா	- அப்பொழுது
விவிஸு:	- புகுந்தார்கள்.

यत्र वन्धफला वृक्षा विपुषा: पर्णवर्जिता: ।

निस्तोया: सरितो यत्र मूलं यत्र सुदुर्लभम् ॥

யத்ர வந்த்யபலா வ்ருக்ஷா விபுஷா: பர்ணவர்ஜிதா: ।

நிஸ்தோயா: ஸரிதோ யத்ர மூலம் யத்ர ஸுதூர்லபம் ॥

6

7

8

வந்தயபலா:	- பழங்களைத் தராதவைகளால்
விபுஷ்பா:	- பூவுப்பங்களைத் தராதவைகளால்
பர்ணவரஜிதா:	- இலைகளில்லாதவைகளால்
யத்ர	- எதில்
வ்ருக்ஷா:	- மரங்களிருக்கின்றனவோ அது இது;
நில்தோயா:	- ஜல்மே இல்லாதவைகளாகிய
ஸரித:	- நதிகள்
யத்ர	- எதிலிருக்கின்றனவோ அது இது;
மூலம்	- கிழங்கு
யத்ர	- எதில்
ஸுதுர்லபம்	- கிடைப்பதரிதோ அது இது.

न सन्ति महिषा यत्र न मृगा न च हस्तिनः ।

ஹிஸ்டா: பஹிஸா வாயி யே ம்ராக்ஷா வஹஸ்தின: ||

ந ஸந்தி மஹிஷா யத்ர ந ம்ருக்ஷா ந ஹஸ்தின: ।
ஸார்தூலா: பஹிஸோ வாபி யே ஸன்யே வஹகோசரா: ||

யத்ர	- எதுவோ அதில்
மஹிஷா:	- எருமைகள்
ந ஸந்தி	- இல்லை;
ம்ருக்ஷா:	- மாண்கள்
ந	- இல்லை;
அன்யே	- மற்ற
வஹகோசரா:	- வண்டதில் சஞ்சரிக்கும்
யே	- எவைகளோ அந்த
ஹஸ்தின: ச	- யானைகளும்,
ஸார்தூலா:	- புலிகளும்
பஹிண: அபி வா	- பஹிண்களும் கூட
ந	- இல்லை.

न यत्र वृक्षा नीषध्यो न लता नापि वीर्य्यः ॥

ந யத்ர வ்ருக்ஷா நௌஷத்யோ ந லதா நாபி வீர்ய: ||

யத்ர	- எதுவோ அதில்
வ்ருக்ஷா: ந	- மரங்களில்லை,
ஒஷத்ய:	- பச்சிலைகள்
ந	- இல்லை,
வல்ய:	- கொடிகள்
ந	- இல்லை,
வீரத: அபி	- பூண்டுளும் கூட
ந	- இல்லை.

9

10

सिन्धुपत्राः स्थले यत्र पशिन्यः फलपञ्चजाः ।

ஸிந்திபத்ரா: ஸ்தலே யத்ர பத்மின்ய: புல்பபங்கஜா: ||

ஸ்தித்தபத்ரா: ஸ்தலே யத்ர பத்மின்ய: புல்பபங்கஜா: ।

ப்ரேஷணியா: ஸுகந்தஸ்ச ப்ரமாமர்ஷ விவரஜிதா: ||

कम्पुर्नाम महाभागः सत्यवादी तपोधनः ।

மஹி: பரமாமர்ஷ நியமித்யவ்ரண: ||

கண்டுநாம மஹாபாக: ஸத்யவாதீ தபோதந: ।

மஹர்ஷி: பரமாமர்ஷ நியமர்ஷுஷ் ப்ரதர்ஷண: ||

யத்ர	- எந்த அந்த
ஸ்தலே	- ஸ்தலத்தில்
ஸ்தித்த பத்ரா:	- அழகிய இலைகளையுடையவைகளும்,
புல்ப பங்கஜா:	- மலர்ந்து விரிந்த தாமரைப் பூவுப்பங்களை
	- உடையவைகளும்,

ஸுகந்தா: - நறுமணம் கமழ்கின்றவைகளும், |

ப்ரேஷணியா: - கண்ணாரப் பார்க்கத்தக்கவைகளும், |

ப்ரமரை: விவரஜிதா: ச- - வண்டுகளேயில்லாதவைகளுமான |

பத்மின்ய: ச - ஒடைகள் மட்டும் இருந்தன. |

மஹாபாக: - மகாபுண்யாதாமவும், |

தபோதந: - தவத்தையே தவிச்செல்வமாவக் கொண்டவரும், |

ஸத்யவாதீ - பொய்யாமொழியரும், |

பரமாமர்ஷ - விடா முயற்சியுடையவரும், |

நியமை: - விருதங்களினால் |

துஷ்ப்ரதர்ஷண: - அணுகமுடியாதவரும், |

மஹர்ஷி: - முனிவர் பெருமானுமான |

கண்டு: - கண்டு |

நாம - என்று ஒருவர் இருந்தார். |

तस्य तस्मिन् वने पुत्रो राक्षः षोडशवर्षिकः ।

தஸ்ய தஸ்மின் வனே புத்ரோ ராக்ஷ: ஷோடஸ வார்ஷிக: ।

பரநஷ்டோ ஜீவிதாந்தாய க்ருத்தஸ்ததா மஹாமுனி: ||

தஸ்மின் - அந்த |

வனே - வனத்தில் |

தஸ்ய - அவரது |

ஷோடஸ வார்ஷிக: - பதினாறு வயதுடையவனும் |

பால: - இளமைப் பருவத்திலிருந்தவனுமான |

புத்ர: - புதல்வன் |

11

12

13

ஜீவிதாந்தாய	- வாழ்வநாள் முடிவு காரணமாய்
ப்ரநஷ்ட:	- மான்டான்.
தத்ர	- அவ்விஷயத்தில்
மஹாமுனி:	- முனிவர் பெருமான்
க்ருத்த:	- சினங்கொண்டவர் ஆணர்.

तेन धर्मात्मना शप्तं कृत्स्नं तत्र सहस्रम् ।

अशरण्यं दुराधर्षं मृगपक्षिविवर्जितम् ॥

தேந தர்மாத்மநாஸப்தம் க்ருத்ஸந்ம் தத்ர மஹத்வணம் ।
அஸரண்யம் துராதர்ஷம் ம்ருகபக்ஷி விவரஜிதம் ॥

தத்ர	- அப்பொழுது
மஹத்	- சிறந்த
வணம்	- வனம்
க்ருத்ஸந்ம்	- முழுமையும்
அஸரண்யம்	- வசிக்க அனரஹமாயும்,
துராதர்ஷம்	- அணுக முடியாததாயும்,
ம்ருகபக்ஷி விவரஜிதம்	- மிருகங்கள், பக்ஷிகள் இல்லாததாயும்,
தர்மாத்மநா	- தர்மாத்மாவாகிய
தேந	- அவரால்
ஸப்தம்	- சபிக்கப்பட்டது.

तस्य ते काननान्तांश्च गिरिणां कन्दराणि च ।

प्रमवाणि नदीनां च विविचन्वन्ति समाहिताः ॥

தஸ்ய தே காநநாந்தாம்ஸ்ச கிரீணாம் கந்தராணி ச ।
ப்ரபவாணி நதீநாம் ச விசிந்வந்தி ஸமாஹிதா: ॥

தே	- அவர்கள்
ஸமாஹிதா:	- மிக ஊக்கமுடையவர்களாய்,
தஸ்ய	- அந்த,
காநநாந்தான் ச	- காட்டுப்பிரதேசங்களெல்லாவற்றிலும்
கிரீணாம்	- மலைகளுடைய
கந்தராணி ச	- குகைகளிலும்,
நதீநாம்	- நதிகளின்
ப்ரபவாணி ச	- உத்பத்திஸ்தானங்களிலும்
விசிந்வந்தி	- தேடினார்கள்.

तत्र चापि महात्मानो नापश्यन्कामात्मजाम् ।

हतरि रायणं शशिं सुदीवप्रियकारिणः ॥

தத்ர சாபி மஹாத்மாநோ நாபஸ்யன்ஞகாமாத்மஜாம் ।
ஹர்தாரம் ராவணம் சாபி ஸுகீர்வ ப்ரியகாரிண: ॥

14

15

16

ஸுகீர்வ ப்ரியகாரிண:	- ஸுகீர்வனிடத்தில் அதிக பத்திமைகொண்ட
மஹாத்மண:	- மகாத்மாக்களாகும் அவர்கள்
தத்ர அபி	- அவ்விடத்திலும்
ஜனகாத்மஜாம் ச	- ஜானகிதேவியையும்
ஹர்தாரம்	- திருடிச்சென்ற
ராவணம் அபி ச	- ராவணனையும்
அபஸ்யன் ந	- காணவில்லை

ते प्रविश्यात् तं भीमं लतागुल्मसमावृतम् ।

दह्युः क्रूरकर्माणस्युरं सुरनिर्गमम् ॥

தே ப்ரவிஸ்யத் தம் பீமம் லதாகுல்ம ஸமாவுருதம் ।

தத்ருஸு: க்ரூர கர்மாண ஸஸுரம் ஸுரநிர்பயம் ॥

தே	- அவர்கள்
லதா குல்ம ஸமாவுருதம்	- கொடிகளும் புதர்களும் நிறைந்த
பீமம்	- பயங்கரமான
தம்	- அதற்குள்ளும்
ப்ரவிஸ்ய	- நுழைந்து
ஸுரநிர்பயம்	- தேவர்களுக்கும் அஞ்சாத
க்ரூர கர்மாணம்	- கொடிய செயலுற்ற
அஸுரம்	- ஓர் அசுரனை
தத்ருஸு:	- கண்டார்கள்.

तं दृष्ट्वा यानरा घोरे स्थितं शैलनिवापरम् ।

गाढं परिहिताः सर्वे दृष्ट्वा तं पर्वतोपरम् ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா யாநரா கோரம் ஸ்திதம் ஸைலனிவாபரம் ।
காடம் பரிஹிதா: ஸர்வே த்ருஷ்ட்வா தம் பர்வதோபரம் ॥

யாநரா:	- வானரர்கள்
கோரம்	- பயங்கரமாய்
அபரம்	- மற்றொரு
ஸைலம் இவ	- மலையெனவே
ஸ்திதம்	- இருக்கும்
தம்	- அவனை
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
ஸர்வே தம்	- எல்லோரும் அவனை
பர்வதோபரம்	- மலைக்குச் சமானமாய் இருப்பவனாக
த்ருஷ்ட்வா	- கவனித்து,
காடம்	- இறுக்கி
பரிஹிதா:	- ஒருவனை ஒருவன் கட்டிக்கொண்டார்கள்.

17

18

सोऽपि मारीचनयः सद्यः प्राप्तानमन्यत ।

अथैनान् व्रामदीसाश्चान् समवेतानभिद्वन् ॥

ஸோஃபி மாரீச தனய: ஸத்ய: ப்ராப்தாநமன்யத :

அனேநான் த்ராஸ தீப்தாஸகான் ஸம வேதானாபி த்ரவத் ॥

மாரீசதனய: - மாரீசனின் புதல்வனான

ஸ: அபி - அவனும்

ஸத்ய: - ஏககாலத்தில்

ப்ராப்தான் - ஐக்யமில் சிக்கிக்கொண்டவர்களாய்

அமன்யத - எண்ணினான்.

அத - அதனால்

த்ராஸதீப்தாஸகான் - பயத்தால் தீவலிக்கும் கண்களை உடையவர்களாய்

ஸமவேதான் - ஒன்று சேர்ந்திருக்கும்

ஏதான் - இவர்களை

அபித்ரவத் - கிட்டி ஒடினான்.

सोऽपि तान् वानरान् सर्वाश्रयः स्थेत्यवदेली ।

अम्यधावत संकुद्धो मुष्टिमुद्यम्य सहितम् ॥

ஸோஃபி தான் வானரான் ஸர்வாந்நஷ்டா: ஸ்தேத்ய ப்ரவீத் பலீ

அப்யதாவத ஸங்க்ருத்தோ முஷ்டி முத்தயம் ஸம்ஹிதம் ॥

ப லீ - பலசாலியாகிய

ஸ: அபி - அவனும்

தான் - அந்த

தான் - வானரர்களை

ஸர்வாந் - எல்லோரையும் பார்த்து,

நஷ்டா: ஸ்த - நீங்கள் ஷெத்தீர்கள்

இதி - என்று

அப்ரவீத் - சொன்னான்.

ஸங்க்ருத்த: - மிகச் சினங்கொண்டவனாய்

முஷ்டிம் - முஷ்டியை

உத்யம்ய - பொத்திக்கொண்டு

ஸம்ஹிதம் - உயரத்தாக்கிக்கொண்டு,

அப்யதாவத - விரைந்தோடி வந்தான்.

तमापतन्तं सहसा वालिपुत्रोऽद्भुदस्त्वा ।

शवणोऽयमिति आत्वा तलेनाभिजघान ह ॥

தமபதந்தம் ஸஹஸா வாலிபுத்ரோஃங்கதஸ்ததா ॥

ராவணோஃயமிதி ஞாத்வ தலேநாபிஜகாத ஹ ॥

தமபதந்தம் - ஸஹஸா வாலிபுத்ரோஃங்கதஸ்ததா

ராவணோஃயமிதி - ஞாத்வ தலேநாபிஜகாத ஹ

19

20

21

ததா - அப்பொழுது

வாலிபுத்ர: - வாலியின் புதல்வனான

அங்கத: - அங்கதன்

ஸஹஸா - திடீரென

ஆபதந்தம் - எதிர்த்தோடிவரும்

தம் - அவனை,

அயம் - இவன்

ராவண: - ராவணன்

இதி - என்று

ஞாத்வா - எண்ணி,

தலேந ஹ - உள்ளங்கையினாலேயே

அபிஜகாத - அன்றந்தான்.

स वालिपुत्रमिहतो वक्त्राच्छीणिगुमुसम्न ।

असुरो न्यपतदभूमी पर्यस्त इव पर्वतः ॥

ஸ வாலி புத்ராபிஹதோ வக்த்ராச் சோணித முத்வமன் ।

அஸுரோந்ய பதத் பூமௌ பர்யஸ்த இவ பர்வத: ॥

வாலி புத்ராபிஹத: - வாலிபுத்ரனால் அடிக்கப்பட்ட

ஸ: - அந்த

அஸுர: - அசுரன்

வக்த்ராத் - வாயினின்று

சோணிதம் - ரத்தத்தை

உத்வமன் - கக்கிக்கொண்டு

பர்யஸ்த: - அடிபெயர்த்த

பர்வத: இவ - மலை என

பூமௌ - பூமியில்

ந்யபதத் - விழுந்தான்.

सोऽपि तस्मिन्निरुच्छ्वासो वानरा जितकाशिनः ।

आचिन्वन् प्रायशस्तत्र सर्वं तदगिरिगङ्गम् ॥

தேஃபி தஸ்மிந்நிருச் ச்வாஸோ வானரா ஜிதகாஸின: ।

வாய்சின்வன் ப்ராய.ஸஸ்தத்ர ஸர்வம் தத் கிரி கஹ்வரம் ॥

தஸ்மின் - அவன்

நிருச் ச்வாஸோ - மாண்டுவிடவும்

தே - அந்த

வானரா: - வானரர்கள்

ஜிதகாஸின: அபி - வெற்றியில் செருக்குற்றவர்களாகவே

தத்ர - அவ்விடத்தில்

தத் - அந்த

கிரிகஹ்வரம் - மலைக்குகையை

22

23

ஸர்வம் - எங்கும்
ப்ராயஸஃ - பெரும்பாலும்
வ்யசிவ்வன் - தேடினார்கள்.

विचितं तु ततः कृत्वा सर्वं ते काननं पुनः ।

अन्यदेवापरं घोरं विविच्युनिरिगृह्यम् ॥

விசிதம் து தத: க்ருத்வா ஸர்வே தே காணனம் புன: ।
அன்யதேவாபரம் கோரம் விவிசுர்கிரி கஹ்வரம் ॥

24

தே - அவர்கள்
ஸர்வேது - எல்லோருமே
காணனம் - காட்டை
புன: - மீளவும்
விசிதம் - தேடிவிட்டு,
தத: - அதன்மேல்
அன்யத் - வேறு
அபரம் - மற்றொரு
கோரம் ஏவ - பயங்கரமாயிருக்கிறதான
கிரிகஹ்வரம் - மலைக்குகையினுள்
விவிசு: - புகுந்தார்கள்.

ते विचिंत्य पुनः शिखा विविच्यं समागताः ।

एकान्ते वृक्षमूले तु निषेदुर्दिनमानसाः ॥

தே விசித்ய புன: கிந்நா விநிஷ்பத்ய் ஸமாகதா: ।
ஏகாந்தே வ்ருக்ஷ மூலே து நிஷேதுர் தின மானஸா: ॥

25

தே - அவர்கள்
புன: - இன்னொருமுறை
விசித்ய - தேடிவிட்டு,
விநிஷ்பத்ய - வெளியில் வந்து,
கிந்நா: - உடல் துவட்டியுற்றவர்களாய்
தின மானஸா: து - ஏக்கம் பிடித்த மனமுற்றவர்களாய்
ஸமாகதா: - ஒரிடத்தில் கூடினவர்களாய்
ஏகாந்தே - ஏகாந்தமான
வ்ருக்ஷ மூலே - மரத்தினடியில்
நிஷேது: - உட்கார்ந்தார்கள்.

திடீயாகவே பூதம் எழப்போன வால்மீகியே ஆதிகாவியே
சுஜ்ஞம்ஸித ஸுஹஸிகையாம் ஸம்வர்த்தஸாம் கிஷ்கிந்தா கண்ணே

களைவெதறி விடப்போ தம அஷ்டபதவாசிஸ்ய: ஸர்க: ॥

ஏகோந பஞ்சஸு: ஸர்க: - 49

अथाजस्तदा सर्वान् वानरानिदमवाक्यम् ।

परिभ्रान्तो महाप्राज्ञः समाश्रास्य शनैर्वचः ॥

அதாங்கதஸ்ததா ஸர்வான்வாநராநிதமப்ரவீத் ।
பரிப்ரான்தோ மஹாப்ராஞ்: ஸமாஸர்வாஸ்ய ஸணைர்வச: ॥

1

ததா: - அப்பொழுது
பரிப்ரான்த: - விடா முயற்சியுடையவனும்
மஹாப்ராஞ்: - பேரறிவாளனுமான
அங்கத: - அங்கதன்
வாநராந் - வானர்கள்
ஸர்வான் - எல்லோரையும்
ஸமாஸர்வாஸ்ய - தேற்றரவுபடுத்தி,
இதம் - பின்வரும்
வச: - மொழியை
ஸணை: அத - உள்ளங் குவிரும் வண்ணமாகவே
அப்ரவீத் - மொழிந்தான்.

वनानि गिरयो नद्यो दुर्गाणि गहनानि च ।

दरी गिरिगुहाश्च विचिंतानि समन्ततः ॥

வநாநி கிரயோ நத்யோ துர்காணி கஹநாநி ச ।

தர்கிரி குஹாஸ்சைவ விசிதாநி ஸமந்தத: ॥

2

तत्र तत्र सहस्रमाभिर्जानिकी न च दृश्यते ।

तद्वा रक्षो हता येन सीता सुरसुतोपमा ॥

தத்ர தத்ர ஸஹாஸ்மாபிர்ஜானிக் ந ச த்ருஸ்யதே ।

தத்வா ரக்ஷோ ஹ்ருதா யேன ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ॥

3

அஸ்மாபி: - நம்மால்,
ஸஹ - கூடவே
வநாநி - வனங்களும்
கிரய: - மலைகளும்
நத்ய: - நதிகளும்
துர்காணி - துர்கங்களும்
கஹநாநி ச - குகைகளும்
தர்கிரி குஹா: ஏவ ச - மலையருவிகளும் மலைக்குகைகளும்
ஆகிய இவைகள்
தத்ர தத்ர - அங்கங்கே
ஸமந்தத: - முற்றும்

விசிந்தாநி	- தேடப்பட்டன.
ஜானகி	- ஜானகிதேவியார்
தஞ்சயதே ந	- காணப்படவில்லை.
ஸுரஸுதோபமா	- தெய்வப்பெண்ணென விளங்கும்
ஸீதா	- ஸீதாதேவியார்
யேன	- எவனால்
ஹ்ருதா	- திருடிப்போகப்பட்டனளோ
தத்	- அந்த
ரக்ஷ: வா	- அரக்கனும்
ச	- அப்படியே காணப்படவில்லை.

काल्मषो महान्यातः सुमित्रोऽश्वत्थामः ।

तस्मान्मद्वन्तः सहिता विचिन्वन् सुमन्तः ॥

காலம்ச நோ மஹான் யாத: ஸுமீர்வஸ்ஸோக்ரஸாஸன: ।

தஸ்மாத்த்வந்த: ஸஹிதா விசிந்வந்து ஸமந்தத: ॥

ந:	- நமக்கு
கால:	- தவணையாய் வரையப்பட்டிருந்த காலமோ
மஹான்	- வெகுவாய்
யாத:	- கடந்துவிட்டது.
ஸுக்ரீவ: ச	- சுக்ரீவரோ
உக்ர ஸாஸன:	- கொடிய தண்டனை விதிக்கிறவர்;
தஸ்மாத்	- ஆகையால்
பவந்த:	- நீங்கள்
ஸஹிதா:	- ஒன்றுகூடி
ஸமந்தத:	- எங்கும்
விசிந்வந்து	- தேடக்கடவீர்கள்.

विहाय तन्त्रीं शोकं च निद्रां चैव समुत्थिताम् ।

विचिनुधं येया सीतां पर्यायो जनकान्जाम् ॥

விஹாய தந்த்ரீம் ஸோகம் ச நித்ராம் சைவ ஸமுத்திதாம் ।

விசிநுத்வம் யதா ஸீதாம் பர்யாமோ ஜனகாந்ஜாம் ॥

தந்த்ரீம் ச	- மனக்களைப்பையும்,
ஸோகம் ச	- மனத்துயரத்தையும்,
ஸமுத்திதாம்	- இப்பொழுது உண்டாயிருக்கும்
நித்ராம் ஏவ	- மன ஏக்கத்தையும்
விஹாய	- விட்டொழித்து,
ஜனகாந்ஜாம்	- ஜனகர் திருமகளாகிய
ஸீதாம்	- ஸீதாதேவியை
யதா பர்யாம:	- எப்படிச் செய்தால் நாம் காணப்பெறலாமோ
	அப்படி
விசிநுத்வம்	- நீங்கள் தேடக்கடவீர்கள்.

अनिर्वदे च दक्ष्य च मनसापराजयम् ।

कथं सिद्धिकराण्यास्तस्मादेतद्विचिन्वहम् ॥

அநிர்வேதம் ச தக்ஷ்யம் ச மனஸப் சாபுரா ஜயம் ।

கார்யஸித்திகரணயாஸுஸ்தஸ்மா தேதத் ப்ரவீமயஹம் ॥

அநிர்வேதம் ச	- மனத்தளராதிருத்தலையும்,
தக்ஷ்யம் ச	- இக்கட்டுகளிவெற்ற உபாயங்களை
	அனுஷ்டிக்குந் தன்மையையும்;

மனஸ:	- மனத்தை
அபராஜயம்	- மீறவிடாது அடக்கும் சக்தியையும்
கார்யஸித்தி க்ராணி	- கார்யஸித்தி விளைவிக்கின்றவைகளாய்
ஆஹ:	- பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
தஸ்மாத்	- ஆகையால்
அஹம்	- நான்
ஏதத்	- இதை
ப்ரவீமி	- சொல்லுகிறேன்.

अघोषीद वनं दुर्गं विचिन्वन् वनीकसः ।

खेदं त्यक्त्वा पुनः सर्वेनमेतद्विचियताम् ॥

அத்யாபீதம் வனம் துர்கம் விசிந்வந்து வனெனகஸ: ।

கேதம் த்யக்த்வா புன: ஸர்வஸர்வனமேதத்விசியதாம் ॥

அத்யாபி	- இன்னும்
வனெனகஸ:	- வானரர்கள்
தத்	- அந்த
துர்கம்	- புகவரிய
வனம்	- வனத்தை
விசிந்வந்து	- தேடவேண்டும்;
ஏதத் வனம்	- இந்த வனமானது
புன:	- இன்னொருதரம்
கேதம்	- மனச்சோர்வை
த்யக்த்வா	- விட்டொழித்து
ஸர்வை:	- நாம் எல்லோராலும்
விசியதாம்	- தேடப்படவேண்டும்.

अवश्यं क्रियमाणस्य ह्ययते कर्मणः फलम् ।

अलं निर्वदमागम्य न हि नोन्मीलनं क्षमम् ॥

அவஸ்யம் க்ரிய மாணஸ்ய தஞ்சயதே கர்மண: பலம் ।

அலம் நிர்வேத மாகம்ய ந ஹி நோந்மீலனம் க்ஷமம் ॥

அவஸ்யம்	- எந்த இக்கட்டு ஏற்படலும்
க்ரியமாணஸ்ய	- காரியத்தை விடாது செய்யப்படும்
கர்மண:	- ஒரு காரியத்தின்
பலம்	- பயன்
த்குப்யதே	- காணப்படுகிறது
நிர்வேதம்	- மனத்தளர்ச்சியை
ஆகம்ய அலம்	- அடைந்தது போதும்.
நோந்மலனம் ஹி	- கண்களை மூடிக்கொள்ளாதலென்பதே
நக்ஷம்	- தகாது.

सुग्रीवः कोपनो राजा तीक्ष्णदण्डश्च वानरः ।

भैरव्यं तस्य सततं रामस्य च महात्मनः ॥

ஸுக்ரீவ: கோபனோ ராஜா தீக்ஷ்ணதண்டஸ்ச வானர: ।

பேதவ்யம் தஸ்ய ஸததம் ராமஸ்ய ச மஹாத்மன: ॥

வானர:	- வானரனான
ஸுக்ரீவ: ராஜா	- சுக்ரீவ மன்னர்
கோபந:	- கோபிஷ்டன்,
தீக்ஷ்ண தண்ட:	- கொடிய தண்டனை விதிக்கின்றவன்.
ஸததம்	- எப்பொழுதும்
தஸ்ய ச	- அவனுக்கும்
மஹாத்மன:	- மகாத்மாவான
ராமஸ்ய ச	- ராமருக்கும்
பேதவ்யம்	- பயப்பட்டு வேண்டியது.

हितायैतदुक्तं वः क्रियतां यदि रोचते ।

उच्यतां वा क्षम यन्नः सर्वेषामेव वानराः ॥

ஹிதாந்த மேததெக்தம் வ: க்ரியதாம் யதி ரோசதே ।

உச்யதாம் வா க்ஷமம் யந்ந: ஸர்வேஷாமேவ வானரா: ॥

வானரா:	- வானரர்களே
வ:	- உங்களது
ஹிதாந்தம்	- நன்மைக்காக
ஏதத்	- இது
உக்தம்	- சொல்லப்பட்டது,
ரோசதே யதி	- இஷ்டமானால்,
க்ரியதாம்	- அனுஷ்டிக்கப்பட்டும்.
வா	- இல்லையாகில்
ந: ஸர்வேஷாம்	- நம் எல்லோருக்கும்
க்ஷமம்	- ஏற்றதாயிருக்கிறது
யத் ஏவ	- எதுவோ அது
உச்யதாம்	- சொல்லப்பட்டும்.

9

10

अश्वस्य वचः श्रुत्वा वचनं गन्धमादनः ।

उवाचवाच्यत्या वाचा पिपासाश्रमसिन्धवा ॥

அங்கதஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா வசனம் கந்தமாதன: ।

உவாசவ்யத்யா வாசாபி பாஸாஸ்ரமசிந்த்யா ॥

கந்தமாதன: - கந்தமாதனனென்பவன்

அங்கதஸ்ய - அங்கதனது

வச: ஸ்ருத்வா - சொல்லை கேட்டு,

பிபாஸாஸ்ரம சிந்த்யா - தாகத்தாலும், சிரமத்தாலும் மனத்தளர்ச்சியை

நன்கு விளங்கக் காட்டுகிறது

அவ்யத்தயா - செவ்வென புலப்படாதிருக்கிறதுமான

வாசா - சொற்கொண்டு

வசனம் - ஒரு மொழியை

உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

सद्यो खलु वो वाक्यमङ्गदो यदुवाच ह ।

हितं येवानुकूलं च क्रियतामस्य भाषितम् ॥

ஸத்யூஸம் கலு வோ வாக்ய மங்கதோ யதுவாச ஹ ।

ஹிதம் சைவாநு லலம் ச க்ரியதாமஸ்ய பாஷிதம் ॥

வ: - 'உங்களுக்கு

அங்கத:

யத்

வாக்யம்

உவாச ஹ

ஸத்யூஸம் ச

அநுரூபம் ச

ஹிதம் ஏவ

அஸ்ய

பாஷிதம்

கலு

க்ரியதாம்

- 'உங்களுக்கு அங்கதன் எந்த ஒரு வாக்யம் சொல்லை உவாச ஹ சொன்னானோ அது அவனுக்கேற்றது, காரியத்திற்கேற்றது. நற்பயனையளிக்கத்தக்கது. இவனது சொல் எப்படியும் செய்ப்பட்டும்.

पुनर्गामिहे शैलान् कन्दराश्च दरीस्तथा ।

कान्तानि च शून्यानि गिरिप्रखण्डानि च ॥

புனர்மர்காமஹே ஸைலான் கந்தராம்ஸ்ச தரீஸ்ததா ।

கான்தானி ச ஸூன்யாநி கிரிப்ரக்ஷண்தானி ச ॥

புன: - மீளவும்

ஸைலான் - மலைகளிலும்,

கந்தரான் ச - குகைகளிலும்,

11

12

13

தரிந்ததா - பள்ளத்தாக்குகளிலும்,
 ஸூன்யாதி - பாழான
 கானனானி - காடுகளிலும்,
 கிரிப்ரஸ்ரவணாதி ச - மலையருவிகளிலும்,
 நாகாமஹே - நாம் தேடுவோம்.

यथोद्दिष्टानि सर्वाणि सुश्रीवेण महात्मना ।

विचिन्वन्तु वनं सर्वं गिरिदुर्गाणि सर्वशः ॥

யதோத்திஷ்டாதி ஸர்வானி ஸுக்ரவேண மஹாத்மநா ।

விசின்வந்து வனம் ஸர்வே கிரிதுர்காணி ஸர்வஸு: ॥

14

ஸர்வே - எல்லோரும்
 மஹாத்மநா - மகாத்மாவான
 ஸுக்ரவேண - ஸுக்ரவனால்
 யதோத்திஷ்டாதி - குறிப்பிடப்படயான
 ஸர்வானி - எல்லாவற்றிலும்
 வனம் - காட்டிலும்,
 கிரிதுர்காணி - மலைகளிலும், துர்க்கங்களிலும்,
 ஸர்வஸு: - எங்கும்
 விசின்வந்து - தேடுவெண்டும்.

ततः समुत्थाय पुनर्वनरास्ते महाबलाः ।

विन्ध्यकाननसंकीर्णा विचेरुर्दक्षिणां दिशम् ॥

தத: ஸமுத்தாய புனர்வநாஸ்தே மஹாபலா: ।
 விந்த்யகானன ஸங்கீர்ணாம் விசேருர் தக்ஷிணாம் திஸம் ॥

15

மஹாபலா: - மகா பலசாலிகளான
 தே - அந்த
 வநநரா: - வானரர்கள்,
 புன: - மீளவும்
 தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
 ஸமுத்தாய - எழுந்து,
 விந்த்ய கானன - விந்திய மலைக்காடுகள் நிறைந்த
 ஸங்கீர்ணாம் - தெற்கு திக்கில்

தக்ஷிணாம் திஸம் - தேடித்திரிந்தனர்.

विशेरुः - தேடித்திரிந்தனர்.

ते शारदाप्रतिमं श्रीमद्भजतपर्यंतम् ।

मुकुवन्तं दरीमन्तमधिरूपा च वानराः ॥

தே ஸாரதாப்ரப்ரதிமம் பூமித்ரஜத பர்வதம் ।

ஸ்ருங்கவந்தம் தர்மிந்தமதிரூபய ச வானரா: ॥

16

तत्र लोधवनं रम्यं सप्तपर्णवनानि च ।

व्यचिन्वन्ते हरिवराः सीतादर्शनकारुण्ये ॥

தத்ர லோதர்வனம் ரம்யம் ஸப்தபர்ண வநாநி ச ।
 வ்யசின்வந்தே ஹரிவரா: ஸீதாதர்ஸந் காங்க்ஷிண: ॥

17

தே - அந்த
 வானரா: - வானரர்கள்,
 ஸாரதாப்ர ப்ரதிமம் - சரத்தாவ மேகத்திற்கொப்பானதும்,
 ஸ்ருங்க வந்தம் - கொடுமுடிகளையுடையதும்,
 தர்மிந்தம் - குகைகளுடையதும்,
 பூமித் - அழகியதுமான
 ரஜத பர்வதம் - ரஜதமலையென்பதில்
 அதிருஷ்ய - ஏறி,
 ச - அதன்பின்னர்
 ஸீதா தர்ஸன காங்க்ஷிண: - ஸீதாதேவியை தரிசிக்க வேண்டுமென்ற
 அவாகொண்டிருந்த

தே - அந்த
 ஹரிவரா: - வானரோத்தமர்கள்
 தத்ர - அவ்விடத்தில்
 ரம்யம் - அழகிய
 லோதர்வனம் - வெள்ளொலுத்தி வளத்திலும்,
 ஸப்த பர்ணவநாநி ச - ஏறிவைப்பாலை வனங்களிலும்,
 வ்யசின் வந்த - தேடினார்கள்.

तस्याग्रमधिरूपास्ते आन्ता विपुलविक्त्रमाः ।

न पश्यन्तं सम वेदेर्षी रामस्य महिषीं प्रियाम् ॥

தஸ்யாக்ர மதிரூடாஸ்தே ஸ்ராரந்தா விபுலவிக்ரமா: ।
 ந பஸ்யந்தி ஸம் வைதேர்ஸி ராமஸ்ய மஹிஷிம் ப்ரியாம் ॥

18

விபுல விக்ரமா: - அளவுகடந்த ஆன்மையுடைய
 தே - அவர்கள்
 தஸ்ய - அதன்
 அக்ரம் - உச்சியில்
 அதிரூடா: - ஏறினவர்களாய்
 ஸ்ராரந்தா: - ஏக்கம்படித்தவர்களாய்
 ராமஸ்ய - பூர்வமருடைய
 ப்ரியாம் - அன்பார்ந்த
 மஹிஷிம் - மனைவியாகிய
 வைதேஹிம் - ஜானகிதேவியாரை
 பஸ்யந்தி ஸம் ந - காணவில்லை.

ते तु दृष्टिगतं दृष्ट्वा तं शैलं बहुकन्दस्म् ।
अवरोहन्त हस्यो वीक्षमाणाः समन्ततः ॥

தே து திருஷ்டி கதம் த்ருஷ்ட்வா தம் ஸைலம் பஹுகந்தஸம் ।
அவாரோஹந்த ஹரயோ விக்ஷமாணாஸ் ஸமந்தத: ॥

19

தே - அந்த
ஹரய: - வானரர்கள்,
பஹுகந்தரம் - பல குகைகளுற்ற
தம் - அந்த
ஸைலம் - பர்வதத்தை
திருஷ்டி கதம் க்ருத்வா-நன்கு தேடிவிட்டு,
து - இன்னும்
ததஸ்தத: - எங்கும்
விக்ஷமாணா: - தேடிப்பார்த்துக்கொண்டு
அவாரோஹந்த - இறங்கினார்கள்.

अवरुह्य ततो भूमिं श्रान्ता विगतचेतसः ।

स्थित्वा मुहूर्तं तत्राय वृक्षमूलमुपाश्रिताः ॥
அவருஹ்ய ததோ பூமிம் ஸ்ரான்தா விகத சேதஸ: ।
ஸ்தித்வா முஹுர்தம் தத்ராத வ்ருக்ஷமூலமுபாஸ்ரிதா: ॥

20

தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
பூமிம் - சமபூமியில்
அவருஹ்ய - இறங்கி,
தத்ர - அங்கேயே
முஹுர்தம் - ஒரு முகூர்த்த காலம்
விகத சேதஸ: - மனமிழந்தவர்களாய்
ஸ்ரான்தா: - களைப்புற்றவர்களாய்
ஸ்தித்வா - தங்கிவிட்டு,
அத - அதன்பின்னர்
வ்ருக்ஷமூலம் - ஒரு மரத்தடியை,
உபாஸ்ரிதா: - அடைந்தார்கள்.

ते मुहूर्तं समाश्रयताः किञ्चिदन्वपश्रिमाः ।

पुनरेवोद्यताः कृत्स्नां मार्गितुं दक्षिणां दिशम् ॥

தே முஹுர்தம் ஸமாஸ்வஸ்தா: கிஞ்சித் பக்த பரிஸ்ரம: ।
புனரே வோத்யதா: க்ருத்ஸ்தாம் மார்கிதம் தக்ஷிணாம் திஸம் ॥

21

தே - அவர்கள்
முஹுர்தம் - ஒரு முகூர்த்த காலம்
ஸமாஸ்வஸ்தா: - இளைப்பாறினவர்களாய்

கிஞ்சித் - சிறிது
பக்த பரிஸ்ரம: - சிரமம் நீர்ந்தவர்களாய்
தக்ஷிணாம் திஸம் - தென் திசை
க்ருத்ஸ்தாம் ஏவ - முழுவதையுமே
புன: - இன்னும்
மார்கிதம் - தேடுவதற்கு
உத்யதா: - கிளம்பினார்கள்.

हनुमत्प्रसास्ते तु प्रस्थिताः प्लवण्यमाः ।

विन्ध्यमेवादितस्तावद्विचेरुस्ते ततस्ततः ॥
ஹநுமத் ப்ரமுகாஸ்தே து ப்ரஸ்திதா: ப்லவக்ஷ்பா: ।
விந்த்யமேவாதிதஸ்தாவத் விசேருஸ்தே ததஸ்தத: ॥

22

தே - அந்த
ஹநுமத் ப்ரமுகா: - ஹனுமாரைத் தலைமையாகவுடைய
ப்லவக்ஷ்பா: - வானரோத்தமர்கள்
து - அப்பொழுது
ஆகித: - முதலில்
விந்த்யம் - விந்தியமலைக்கு
ப்ரஸ்திதா: - புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்;
தே - அவர்கள்
ததஸ்தத: - எங்கும்
தாவத் - ஒன்றையும் விடாது
விசேரு: - தேடித்திரிந்தார்கள்.

இத்யங்கே பூமிம் ஸாஸனோ வால்மீகிய ஆகிவால்யே
சுத்யம்ஸுதி ஸஹஸ்ரிகபாம் ஸம்ஹந்தபாம் கிஞ்சிந்தா காண்டே
ஐத பஸ்த விசேரே தாம் ஏசோதபுஸ்யாம் ஸக: ॥

பஞ்சாஸ: ஸர்க: - 50

सह ताराङ्गदाम्यां तु संगम्य हनुमान् कपिः ।

विचिनोति स्म विन्ध्यस्य गुह्यं गहनानि च ॥

ஸஹ தாராங்கதாப்யாம் து ஸங்கம்ய ஹநுமான்கபி: ।

விசி நோதி ஸம் விந்த்யஸ்ய குஹாஸ்ச கஹநாநி ச ॥

सिंहशार्ङ्गशुष्पस्य शिलास्य सरितस्तथा ।

विषमेषु नगैस्त्रयस्य महाप्रखण्डेषु च ॥

ஸிம்ஹ ஸார்க்ஷஸ ஜுஷ்டஸ்ய ச ஸிலாஸ்ச ஸரிதஸ்ததா ।

விஷமேஷு நகேந்த்ரஸ்ய மஹா ப்ரஸர்வணேஷு ச ॥

கபி: - வாணரரான்

ஹநுமான் - ஹனுமார்,

தாராங்கதாப்யாம் - தாரன் அங்கதன் இவர்களோடு

ஸஹ து - கூடவே

ஸங்கம்ய - சென்று,

விந்த்யஸ்ய - விந்திய பர்வதத்தினுடைய

குஹா: ச - குகைகளிலும்

கஹநாநி சி - காடுகளிலும்

ஸிலா: ச - பாறைகளிலும்

ததா - அப்படியே

ஸரித: - நதிகளிலும்

நகேந்த்ரஸ்ய - சிறந்த மலையினது

ஸிம்ஹ ஸார்க்ஷஸ - சிங்கங்கள் புலிகள் வசிக்கப்பெற்ற

ஜுஷ்டேஷு - புகழுடிய ப்ரதேசங்களிலும்

விஷமேஷு - பெரும் மலையருவிகளிலும்

மஹா ப்ரஸர்வணேஷு - ச - பெரும் மலையருவிகளிலும்

விசிநோதிஸம் - தேடினார்,

आसेदुस्तस्य शीलस्य कोटि दक्षिणपश्चिमां ।

तेषां तत्रैव वसती स कालो व्यत्यवर्तत ॥

ஆஸேதுஸ்தஸ்ய ஸைலஸ்ய கோடிம் தக்ஷிணபக்ஸிமாம் ।

தேஷாம் தத்ரைவ வஸதாம் ஸ காலோ வ்யத்யவர்த்த ॥

தஸ்ய - அந்த

ஸைலஸ்ய - மலையினுடைய

தக்ஷிண பக்ஸிமாம் - தென்மேற்கு

கோடிம் - சிகரத்தை

ஆஸேது: - அடைந்தார்கள்.

தத்ர ஏவ - அவ்விடத்திலேயே

வஸதாம் - காலங்கழிக்கும்

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - ஐம்பதாம் ஸர்க்கம்

தேஷாம் - அவர்களுக்கு

ஸ: - அந்த

கால: அபி - தவணைக்காலமும்

அத்ய வர்த்த - கழிந்துவிட்டது.

स हि देशो दुरन्वेषो गुहागहनवान् महान् ॥

ஸ ஹி தேஸோ துரன்வேஷோ குஹாகதனவான் மஹான் ॥

ஹி - ஏனென்றால்

ஸ: தேஸ: - அந்த இடமானது

துரன்வேஷ: - தேடக்கஷ்டமானது,

குஹாகதனவான் - குகைகளும் காடுகளும்டர்ந்தது,

மஹான் - மிகப்பெரியது.

तत्र वायुसुतः सर्व विचिनोति स्म पर्वतम् ।

परस्परं हनुमान्न्योन्यस्वाविद्वतः ॥

தத்ர வாயுஸுத: ஸர்வம் விசிநோதி ஸம் பர்வதம் ।

பரஸ்பரேண ஹனுமான் அன்யோந்யஸ்யா விதூரத: ॥

தத்ர - அப்பொழுது

வாயுஸுத: - வாயுவின் புதல்வரான

ஹனுமான் - ஹனுமார்

பர்வதம் - மலை

ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்

பரஸ்பரேண - ஒருவரைவிட்டு ஒருவர்

அன்யோந்யஸ்ய -

அவிதூரத: - பிரியாதபடி

விசிநோதிஸம் - தேடினார்.

गजो गवक्षी गवयः शरयो गन्धमादनः ।

गैन्धश्च द्विविधश्च सुषेणो ब्राम्भवाक्षरः ॥

கஜோ கவக்ஷோ கவய: ஸரபோ கந்தமாதன: ।

கைந்தஸ்ச த்வி விதஸ்ச தைவ ஸுஷேணோ ஜாம்பவான: ந: ॥

अङ्गदो युवराजश्च तारक्ष वनगोचरः ।

गिरिजालावृतां देशान् नागित्वा दक्षिणां दिशम् ॥

அங்கதோ யுவராஜஸ்ச தாரக்ஸ வனகோசர்: ।

கிரிஜாலாவ்ருதான் தேஸான் மார்கித்வா தக்ஷிணாம் திஸம் ॥

विचिन्वन्तस्ततस्तत्र दद्युर्विवृतं बिलम् ॥

விசிவ்வந்தஸ்தத்ர தத்ருஸர்விவ்ருதம் பிலம் ॥

கஜ: - கஜனும்,

கவாக்ஷ: - கவாக்ஷனும்,

கவய:	- கவயனும்,
மரபு:	- சரபனும்,
கந்தமாதன:	- கந்தமாதனனும்,
மைந்த:	- மைந்தனும்,
தீவிவித:	- தீவிவிதனும்,
ஸுஷேண:	- சுஷேணனும்,
ஜாம்பவான்:	- ஜாம்பவானும்,
நள:	- நளனும்,
யுவராஜ:	- யுவராஜாவான
அங்கத:	- அங்கதனும்,
வனகோசர:	- வனகோசரிய
தார:	- தாரனும்,
கிரிஜாலாங்குதான்:	- மலைத்தொடர்கள் நிறைந்த
தேசரானு:	- தேசங்களினும்
மாரகித்வா:	- தேடி,
தக்ஷிணம்:	- தென் திசையில்
தத்ரத:	- எல்லாவிடங்களிலும்
விசின்வந்த:	- தேடுகின்றவர்களாய்
விவ்ருதம்:	- வாய் திறந்திருந்த
பிலம்:	- ஓர் குகையை
தத்ருபு:	- கண்ணுற்றனர்.

दुर्मुखबिलं नाम दानवेनाभिरक्षितम् ।

क्षुत्पिपासापरीतास्य श्रान्तास्य सलिलायिनः ॥

தூக் ம்ருக்ஷபிலம் நாம தானவேநாபி ரக்ஷிதம் ॥
க்ஷுத் பிபாஸா பரீதாஸ்ச ஸ்ரான்தாஸ்ச ஸலிலான்தின: ॥

अवकीर्णं लतावृक्षैर्दृष्ट्यस्ते महाबिलम् ॥

அவகீர்ணம் லதாவ்ருக்ஷைர் தத்ருபுஸ்தே மஹாபிலம் ॥

க்ஷுத் பிபாஸா பரீதா:	- பசியும் தாகமும் கொண்ட
தே:	- அவர்கள்
ஸ்ரான்தா:	- களைப்புற்று
ஸலிலான்தின:	- தாகவிடாய் கொண்டவர்களாய்
து:	- அப்பொழுது
தூர்கம்:	- புகழுடியது,
தானவேந:	- அகரனால்
அபிரக்ஷிதம்:	- பாதுகாக்கப்பட்ட
ருக்ஷபிலம்:	- ரிக்ஷபிலம்
நாம:	- என்ற
மஹாபிலம்:	- பெரிய குகையை
லதா வ்ருக்ஷை:	- கொடிகளாலும் மரங்களாலும்

8

अवकीर्णम् - நிறைந்ததாய்
தத்ருபு: - கண்டார்கள்.

ततः क्रियास्य ह्यस्य सारसाध्यापि निष्क्रमन् ।

जलाश्रयिकयाकस्य स्तब्धः पचरेणुमिः ॥

தத: க்ரௌஞ்சாஸ்ச ஹம்ஸாஸ்ச ஸாரஸாஸ்சாபி நிஷ்க்ரமன் ॥
ஜலாந்ரஸாஸ்சக்ரவாகாஸ்ச ரக்தாங்கச: பத்மரேணுபி: ॥

9

தத:	- பிறகு
பத்மரேணுபி:	- தாமரைத்தாதுக்களால்
ரக்தாங்கச:	- சிவந்த உடலுடைய
க்ரௌஞ்சா:	- கிரௌஞ்ச பசுமகளும்,
ஹம்ஸா:	- அன்னங்களும்,
ஸாரஸா:	- ஸாரஸங்களும்,
சக்ரவாகா:	- சக்கிரவாகங்களும்,
ஜலாந்ரஸ:	- நீரில் நனைந்தவைகளாய்
நிஷ்க்ரமன்:	- வெளிவந்தன.

ततस्तदिलमासाद्य सुगन्धि दुरतिक्रमम् ।

विस्मयव्यग्रमनसो बभूवुर्वा नरर्षभाः ॥

ததஸ்தத் பில மாஸாத்ய ஸுகந்தி துரதிக்ரமம் ॥
விஸ்மயவ்யக்ரமனஸோ பபூவுர்வானாரர்ஷபா: ॥

10

வானரோத்தமர்கள்:	- வானரோத்தமர்கள்
தத்:	- அந்த
பிலம்:	- குகையை
துரதிக்ரமம்:	- புகக்கூடமானதாகவும்,
ஸுகந்தி:	- நறுமணம் கமழ்கின்றதாகவும்
ஆஸாத்ய:	- ஆண்டு,
தத:	- அதனால்
விஸ்மய வ்யக்ர மனஸ:	- ஆச்சர்யத்திலீடுபட்ட மனத்தினர்களாய்
பபூவு:	- ஆனார்கள்.

सजातपरिशङ्कास्ते तद्विलं प्लवगोत्तमाः ।

अभ्यपद्यन्त सिंह्यास्तेजोवन्तो महाबलाः ॥

ஸஞ்ஜாதபரி ஸங்காஸ்தே தத்பிலம் ப்லவ கோத்தமா: ॥
அப்யபத்யந்த ஸம் ஹ்ருஷ்டாஸ்தேஜோ வந்தோ மஹாபலா: ॥

11

नानासत्त्वसमाकीर्णं दिव्येन्द्रनिलयोपमम् ।

दुर्दर्शनमिदोषं च दुर्विगाहं च सर्वशः ॥

நானாஸத்வஸமாகீர்ணம் தைத்யேந்த்ர நிலயோபமம் ॥
துதர்ஸ மதி கோரம் ச துர்விகாஹம் ச ஸர்வஸ: ॥

12

தத்:	- அந்த
தேஜோ வந்த:	- தேஜஸ்விகளும்

மஹாபலா: - மகா ஆற்றலுடையவர்களுமான
 பவலகோத்தமா: - வானரோத்தமர்கள்
 நாராலத்வஸமாகீர்ணம் - பவலகை உயிர்க்கூட்டங்கள் நிறைந்ததும்
 தைத்யேந்திர நிலையாபம் - அகரணது மாளிகை போன்றதும்
 துர்தர்ஸம் - கண்ணொன்று பார்க்கக்கூடாது
 அதிகோரம் ச - மிக அச்சத்தைத் தருவதும்
 ஸர்வஸ: - எவ்வற்றாலும்
 துர்விகாஹம் ச - உட்புக முடியாததுமான
 தத் - அந்த
 பிலம் - பிலத்தை
 ஸஞ்ஜாத பரிஸங்கா: - கலவரம் கொண்டவர்களாய்
 அஸம்ஹருஷ்டா: - உத்ஸாகம் குன்றியவர்களாய்
 அப்யபத்யத் - அடைந்தார்கள்.

ततः पर्यतकृत्यो हनुमान् पवनात्मजः ।

अब्वीक्षान् सयान् कान्तास्वनकोविदः ॥

தத: பர்வதகூடாபோ ஹனுமான் பவநாத்மஜ: |
 அபர்வீத் வானரான் ஸர்வான் காந்தார வனகோவித: ॥

தத: - அவ்விடத்தில்
 பர்வத கூடாப: - பர்வத நிகரத்தை நிகர்த்தவரும்
 பவநாத்மஜ: - வாயுகுமாரரும்
 காந்தார வன கோவித: - குகைகளையும் வனங்களையும் நன்கறித்தவருமாகிய
 ஹனுமான் - ஹனுமார்
 வானரான் - வானரர்கள்
 ஸர்வான் - எல்லோரையும் பார்த்து
 அபர்வீத் - பின்வருமாறு சொன்னார்.

गिरिजालावृत्तान् देशान् मार्गान् दक्षिणं दिशम् ।

वयं सर्वे परिश्रान्ता न च पश्याम मैथिलीम् ॥

கிரிஜாலாவ்ருதான் தேசான் மார்கிதா தக்ஷிணாம் திஸம் |
 வயம் ஸர்வே பரிஸ்ராந்தா ந ச பஸ்யாம மைதிலீம் ॥

தக்ஷிணம் - தென்
 திஸம் - திக்கில்
 கிரிஜாலாவ்ருதான் - மலைத்தொடர்கள் நிறைந்த
 தேசான் - இடங்களை
 மார்கித்வா - தேடிவிட்டு,
 வயம் - நாம்
 ஸர்வே - எல்லோரும்
 பரிஸ்ராந்தா: - களைப்படைந்து விட்டோம்;
 ச - ஆயினும்
 மைதிலீம் - ஜானகிதேவியாரை
 பஸ்யாம: ந - நாம் காணப்பெறவில்லை.

अस्माच्चापि विलाक्ष्णः क्षीयस्य सह सारसः ।

जलाश्रयिकाकथं नियतन्ति स्म सर्वथा ॥

அஸ்மக்ச்சாபி பிலக்ஷ்ணம்ஸா: க்ரௌஞ்சஸர்ஸ ஸஹ ஸாரஸை: |
 ஜலாஸ்த்ரஸர் சக்ரவாகாஸர் நிஷ்பதந்தி ஸம் ஸர்வஸா: ॥

அஸ்மாத் - இந்த
 பிலாத் அபி - பிலத்திலிருந்தோ
 ஸாரஸை: ஸஹ ச - ஸாரஸங்களோடு கூடவே
 ஸர்வஸ: - நற்புறத்தினின்றும்
 ஜலாஸ்த்ரா: - ஜலத்தால் நனைந்த
 ஹம்ஸா: - ஹம்ஸங்களும்
 க்ரௌஞ்சா: - கிரௌஞ்சங்களும்
 சக்ரவாகா: ச - சக்ரவாகங்களும்
 நிஷ்பதந்தி ஸம் - வெளியில் வருகின்றன.

नूनं सलिलयानत्र कूपो वा यदि वा ह्रदः ।

कथा चेमे विलाक्षि सिन्ध्यास्तिष्ठन्ति पादपाः ॥

நூநம் ஸலிலயாநத்ர கூபோ வா யதி வா ஹ்ரத: |
 ததா சேமே பிலத்வாரே ஸந்திக்தாஸ்திஷ்டந்தி பாதபா: ॥

அத்ர - இதில்
 ஸலிலவாந் - நீருள்ள
 கூப: வா - ஒரு கிணறு
 யதி வா - அல்லது
 ஹ்ரத: - ஒரு மடுவோ இருக்கிறது,
 நூநம் - நிச்சயம்,
 ததா ச - ஆதலால்தான்
 பிலத்வாரே - பிலத்தின் வாயிலில்
 இமே பாதபா: - இந்த விரகுக்கங்கள்
 ஸந்திக்தா: - செறித்தவைகளாய்
 திஷ்டந்தி - இருக்கின்றன.

इत्युत्तमस्तद्विलं सर्वं विविशुस्तिमिरावृतम् ।

अचान्नसूर्य हस्यो दहसु रोमहर्षणम् ॥

இதயுத்தாஸ் தத்பிலம் ஸர்வே விவிஸுஸ்திமிராவ்ருதம் |
 அசந்தர் ஸூர்யம் ஹரயோ தத்ருஸூரோமஹர்ஷணம் ॥

ஹரய: - வானரர்கள்
 ஸர்வே - எல்லோரும்
 இதி - மேற்கொள்கியதை
 உத்த்வா - ஆலோசித்து,

தத்	- அந்த
பிலம்	- பிலத்தினுள்
விவிஸு:	- புருந்தார்கள்.
ரோமஹர்ஷணம்	- மயிர்கூச்செறியும்படி பயந்தருவதாய்
அசந்த்ரஸூர்யம்	- சந்திரகுரியர்களில்லாது
திமிராவ்ருதம்	- இருளடர்ந்ததாய்
தத்ருஸூ:	- கவனித்தார்கள்.

निशाम्य तस्मात् सिंहो तांस्तान्ध मृगपथिणः ।

प्रविष्टा हरिश्चार्दुला बिलं तिमिरसंवृतम् ॥

நிஸாம்ய தஸ்மாத் ஸிங்ஹம்ஸ்ச தம்ஸ்தம்ஸ்ச ம்ருகபக்ஷிண: ।
ப்ரவிஷ்டா ஹரிஸாந்தூலா பிலம் திமிரஸம் வ்ருதம் ॥

18

தஸ்மாத்	- அவ்விடத்திலிருந்து
ஹரிஸாந்தூலா:	- வானரோத்தமர்கள்
ஸிம்ஹான்	- சிங்கங்களையும்
வ்யாக்ரான் ச	- புலிகளையும்
ம்ருகபக்ஷிண:	- மிருகங்களையும் பக்ஷிகளையும்
நிஸாம்ய	- பார்த்துக்கொண்டே,
திமிரஸம்வ்ருதம்	- இருள்மூடிய
பிலம்	- பிலத்தினுள்
ப்ரவிஷ்டா:	- சென்றார்கள்.

न तेषां सज्जते चक्षुर्न तेजो न पराक्रमः ।

वायोऽरिव गतिस्तेषां दृष्टिस्तमसि वर्तते ॥

ந தேஷாம் ஸஜ்ஜதே சக்ஷர் ந தேஜோ ந பராக்ரம: ।
வாயோரிவ கதிஸ் தேஷாம் த்ருஷ்டிஸ்தமஸி வர்த்ததே ॥

19

தேஷாம்	- அவர்களுக்கு
சக்ஷு:	- கண் பார்வையானது
ஸஜ்ஜதே ந	- தடைபடவில்லை.
தேஜு:	- ஒளியும்
ந	- தடைபடவில்லை.
பராக்ரம:	- ஆண்மையும்
ந	- தடைபடவில்லை.
தேஷாம்	- அவர்களுடைய
கதி:	- சஞ்சாரமோ
வாயோ:	- வாயுவினுது
இவ	- போலிருந்தது.
தமஸி	- இருளில்
த்ருஷ்டு:	- கட்டபுலனுக்கு வெளிச்சமானது
வர்த்ததே	- இருக்கிறது.

ते प्रविष्टास्तु वेगेन तद्विलं कपित्थराः ।

प्रकाशमभिरामं च दध्युर्दशमुत्तमम् ॥

தே ப்ரவிஷ்டாஸ்து வேகேந தத்விலம் கபிகுஞ்ஜரா: ।
ப்ரகா ஸமபிராமம் ச தத்ருஸூர்தேஸ முத்தமம் ॥

20

தே	- அந்த
கபிகுஞ்ஜரா:	- வானரோத்தமர்கள்
வேகேந து	- தைரியத்தோடேயே
தத்	- அந்த
பிலம்	- பிலத்தினுள்
ப்ரவிஷ்டா:	- சென்றவர்களாய்
தேஸம்	- ஒரிடத்தை
உத்தமம்	- சிறந்ததாயும்
ப்ரகாஸம்	- வெளிச்சமாயிருப்பதாயும்
அபிராமம் ச	- அழகாயிருப்பதாயும்
தத்ருஸூ:	- பார்த்தார்கள்.

ततस्तस्मिन् बिले दुर्गे नानापादपसंकुले ।

अन्योन्यं संपरिष्वज्य जगुर्भोजनमन्तरम् ॥

ததஸ்தஸமின் பிலே துர்கே நானாபாதபஸங்குலே ।
அன்யோன்யம் ஸம்பரிஷ்வஜ்ய ஜக்முர் யோஜன மந்தரம் ॥

21

தத்	- அதற்கப்பால்
நானாபாதப ஸங்குலே	- பலவகை மரங்கள் நிறைந்த
துர்கே	- புருவதற்குக் கஷ்டமாயிருந்த
தஸ்மின்	- அந்த
பிலே	- பிலத்திலு
யோஜனம் அந்தரம்	- எட்டுமைல் தூரம்
அன்யோன்யம்	- ஒருவரை ஒருவர்
ஸம்பரிஷ்வஜ்ய	- இறுக்கக் கட்டிக்கொண்டு,
ஜக்மு:	- சென்றார்கள்.

ते नष्टसंज्ञास्तुविता सञ्चान्ताः सलिलार्थिनः ।

परिपेतुर्बिलं तस्मिन् कंचित्कालमतान्द्रिताः ॥

தே நஷ்டஸம்ஞாஸ த்ருஷிதா: ஸம்பராந்தா: ஸலிலார்திந: ।
பரிபேதுர் பிலே தஸ்மின் கஞ்சித் கால மதந்த்ரிதா: ॥

22

தே	- அவர்கள்
நஷ்டஸம்ஞா:	- அறிவிழந்து
தாருஷிதா:	- தாகமுற்று
ஸம்பராந்தா:	- கலவரப்பட்டு

ஸல்லார்திந: - தீர்த்தத்தை வேண்டியவர்களாய்
 கஞ்சித் - சிறிது
 காலம் -
 அதந்தரிதா: - வேண்டிய முயற்சிகொண்டு
 தஸம்ஸீன் - அந்த
 பீலே - பிவத்தில்
 பரிபேது: - சென்றார்கள்.

ते कृशा दीनवदना: परिश्रान्त: खल्वक्सा: ।

आलोकं दद्युर्वीरा निराश जीविते तदा ॥

தேக்ருஸா தீனவதநா: பரிஸ்ராந்தா: ப்லவங்கமா: ।

ஆலோகம் தத்யுர்வீரா நிராஸா ஜீவிதே ததா ॥

க்ருஸா: - துவண்டு

தீனவதநா: - முகம்வாடி

ததா - அப்பொழுது

ஜீவிதே - உயிரில்

நிராஸா: - ஆசையை ஒழித்து

பரிஸ்ராந்தா: - களைப்படைந்திருந்த

தே - அந்த

ப்லவங்கமா: வீரா: - வானர் வீரர்கள்

ஆலோகம் - ஒர் ஒளியை

தத்ருஸா: - கண்டார்கள்.

ततस्तं देशमागम्य सीम्य वितिमिरं वनम् ।

दद्यु: काश्वनान् वृक्षान् दीप्तवेशानश्चमान् ॥

ததஸ்தம் தேஸா மாகம்ய ஸெஸம்யம் விதிமிரம் வனம் ।

தத்ருஸா: காஞ்சனான் வ்ருக்ஷாந்தீப்த வைஸ்வாநர ப்ரபான் ॥

சாலிஸ்தாலிஷ் புநாமாந் கஷாந் வ்ஸுலாந் தவாந் ।

தம்யகாஸாஸாஷிஷ் கர்ணிகாஸிஷ் பூஸிதாந் ॥

ஸாலாந் தாலாஸம்ஸ பன்னாகாஸன் க்ருபான் வ்ருக்ஷாந் தவான் ।

ஸம்பகந்ந நாக வ்ருக்ஷாஸம்ஸ கர்ணிகாஸம்ஸ ப்ஷப்பிதான் ॥

ஸ்தபக: காஞ்சனேஸித்ரை: ரக்தை: கிஸலயைஸ்ததா: ।

ஆபீடைஸ் ஸ்தாபிஸ் ஹேமாபரண பூஷிதான் ॥

தஸூயாதியஸ்காஸாந் வதூயஸவேதிகாந் ।

விஸாஜமானாந் வபுஷா யாடபாஷிஷ் ஹிஸமயாந் ॥

தருணாதித்யஸங்காஸாந் வைஞ்ரீய மய வேதிகாந் ।

விப்ரஹ்மணான் வபுஷா பாதுபாஸம்ஸ ஹிரண்மயான் ॥

நிலவேதூய வர்ணாஸ் பத்மினி: பதகாவ்ருதா: ।

மஹந்தி: காஞ்சனன்: பத்மம்வ்ருத பாஸாஸஸந்திபை: ॥

தத: - அப்பொழுது

அந்த

ஸெஸம்யம்

விதிமிரம்

வனம் தேஸம்

ஆகம்ய

தீப்த வைஸ்வா

நரப்ரபான்

காஞ்சனான்

வ்ருக்ஷாந்

ஸாலாந்

தாலாஸம்

பன்னாகாஸன்

க்ருபான்

வ்ருக்ஷாந்

தவான்

ஸம்பகந்ந

நாக வ்ருக்ஷாஸம்

ப்ஷப்பிதான்

கர்ணிகாஸான்

சித்ரை:

காஞ்சனன்:

ஸ்தபகை:

ரக்தை:

கிஸலயை:

ததா

ஆபீடை: ச

ஸ்தாபி: ச

வபுஷா

விப்ரஹ்மணான்

ஹேமாபரண பூஷிதான்

தருணாதித்ய ஸங்காஸான்

வைஞ்ரீய மயவேதிகாந்

ஹிரண்மயான்

பாதுபாஸம்

பாலாஸ்க ஸந்திபை:

அப்பொழுது

அந்த

அழகியதும்

இருளற்றதுமான

வன பிரதேசத்தை

அடைந்து

ஜ்வலிக்கும் அக்னியை நிகர்த்த

பொன்

மரங்களையும்,

ஆச்சர மரங்களையும்,

பன்ன மரங்களையும்,

புன்னாகாஸம்,

மருது மரங்களையும்,

மகிழ மரங்களையும்,

தவமரங்களையும்,

சம்பகமரங்களையும்,

சிறுநாக மரங்களையும்,

பூத்த

சரக்கொன்றை மரங்களையும்,

அழகிய

பொன்

பூங்கொத்துக்களாலும்,

செவ்விய

தளிர்களாலும்,

மாலைகளாலும்,

கொடிகளாலும்

ஒளிகொண்டு

பிரகாசிக்கின்றவைகளும்,

ஹேமாபரண பூஷிதான்

பொன்னாபரணங்கள் பூண்டவைகளும்,

தருணாதித்ய ஸங்காஸான்

உதயாகுரியனை நிகர்த்தவைகளும்

வைஞ்ரீய மயவேதிகாந்

வைஞ்ரீய மயவேதிகாந்

ஹிரண்மயான்

காஞ்சனன்

மரங்களையும்

பாலாஸ்க ஸந்திபை:

-பாலாகுரியனை நிகர்த்த

காஞ்சனை: - பொன்மயமான
மஹத்தி: - நலமிக்க
பத்மை: - நளினங்களால்
வ்ருதா: - நிறையப்பெற்றவைகளும்
நீலவெஞ்சிய வர்ணா: - இந்திரநீலம் வெஞ்சியம் இவைகள் காந்தி

பதகா வ்ருதா: - புள்ளினங்கள் பொலிந்தவைகளுமான
பத்மினி: - தாமரையோடைகளையும்
தத்ருஸா: - கண்ணுற்றனர்.

जातरुमयमन्त्यमहन्निख सकच्छपः ।

नलिनीस्तत्र दृष्टुः प्रसन्नसलिलयुताः ॥

ஜாதருப மையர் மதஸ்யைர் மஹத்திஸ்ச ஸகச்சபை: ।

நளினீஸ்தத்ர தத்ருஸா: ப்ரஸந்த ஸலிலா யுதா: ॥

தத்ர - அவ்விடத்தில்
ஸகச்சபை: - ஸுமகடுளாடு கூடியவைகளும்

ஜாதருப மைய: - பொன்மயமானவைகளுமான

மஹத்தி: - பெரிய

மதஸ்யை: - மீள்களால்

ப்ரஸந்த ஸலிலா யுதா: - மாசற்ற நீரையுடைய

நளினீ: - தாமரையோடைகளை

தத்ருஸா: - கண்டார்கள்.

काशनानि विमानानि राजतानि तथैव च ।

तपनीयगवाक्षाणि मुक्ताजालावृतानि च ॥

காஞ்சநாநி விமானாநி ராஜதாநி ததைவ ச ।

தபநீய கவாக்காணி முக்தாஜாலாவ்ருதாநி ச ॥

हेमराजतमीमानि वैदूर्यमणिमन्ति च ।

दृष्टुस्तत्र हरयो गृहमुख्यानि सर्वशः ॥

ஹைமராஜத பௌமானி வைஞ்சிய மணிமந்தி ச ।

தத்ருஸாஸ்தத்ர ஹரயோ க்ருஹமுக்யானி ஸர்வஸா: ॥

ஹரய: - வானர்கள்

தத்ர - அவ்விடத்தில்

ஸர்வஸா: - எங்கும்

காஞ்சநாநி - பொன்மயமானவைகளும்

ததா ஏவ - அப்படியேதான்

ராஜதாநி - வெள்ளிமயமானவைகளும்,

தபநீய கவாக்காணி - பொன்னாற் செய்த பலமணிகளையுடையவைகளும்,

முத்தாஜாலாவ்ருதாநி ச - முத்துவடங்கள் தொங்கவிடப்பட்டவைகளுமான
விமானாநி ச - விமானங்களையும்
ஹைமராஜத பௌமானி - தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலுமான

மானிகைகளின் அடுக்குள்ளவைகளும்

வைஞ்சிய மணிமந்தி ச - வைஞ்சியக் கற்பதிகப்பட்டவைகளுமான

க்ருஹமுக்யானி ச - சிறந்த மானிகைகளையும்

தத்ருஸா: - கண்டார்கள்.

पुष्पितान् फलिनो वृक्षान् प्रवातमणिसन्निभान् ।

काश्चनधमराक्षिव मधुनि च समन्ततः ॥

புஷ்பிதாள் பலிநோ வ்ருக்ஷாள் ப்ரவால மணி ஸந்திபாள் ।

காஞ்சன ப்ரமராம் ப்ரவால மதாநி ச ஸந்தத: ॥

मणिकाश्चनचित्राणि शयानान्यासनानि च ।

महाहणि च यानानि दृष्टुस्ते समन्ततः ॥

மணி காஞ்சன சித்ராணி ஸயநாந்யாஸநாநி ச ।

மஹாஹாணி ச யாநாநி தத்ருஸாஸ்தே ஸந்தத: ॥

हेमराजतकोस्यानां भाजनानां च संघयान् ।

अगस्त्रां च दिव्यानां चन्दनानां च संघयान् ॥

ஹைமராஜதகாம்ஸ்யாநாம் பாஜநாநாம் ச ஸஞ்சயாள் ।

அகஸ்த்ராம் ச திவ்யநாநாம் சந்தநாநாம் ச ஸஞ்சயாள் ॥

शुचीन्यभ्यवहायाणि मूलानि च फलानि च ।

महाहणि च पानानि मधुनि रसवन्ति च ॥

ஸுசீந்யப்யவஹார்யாணி மூலாநி ச பலாநி ச ।

மஹாஹாணி ச பாநாநி மதாநி ரஸவந்தி ச ॥

दिव्यानामम्बराणां च महाहणीं च संघयान् ।

कम्बलानां च चित्राणामजिनानां च संघयान् ॥

திவ்யநாநாம்ப்ராணாம் ச மஹாஹாணாம் ச ஸஞ்சயாள் ।

கம்பலாநாம் ச சித்ராணாம்ஜினாநாம் ச ஸஞ்சயாள் ॥

ஸந்தத: - எல்லாவிடங்களிலும்

தே - அவர்கள்

புஷ்பிதாள் - நன்கு பூத்தவைகளும்

பலிந: - பழங்களைத் தருகின்றவைகளும்

ப்ரவால மணி - பவழம் மாணிக்கம் இவைகளை

ஸந்திபாள் - நிகர்த்தவைகளுமான

வ்ருக்ஷாள் ச - விருக்ஷங்களையும்

29

30

31

32

33

34

35

36

காஞ்சன ப்ரமரான் ஏவ-பொன் வண்டுகளையும்
 வதுநி ச - சிறு பெண்களையும் (ஆர்ஷம்)
 ஸமந்தத: - எங்கும்
 மணிகாஞ்சன சித்ராணி-மணிகளிலுழைத் பொன்னாலான பலவகையான
 ஸயநாநி ச - படுக்கைகளையும்
 ஆஸநாநி - ஆசனங்களையும்
 மஹார்ஹாணி - மிக விலையுயர்ந்த
 யாநாநி ச - வாசனங்களையும்
 ஹைம ராஜத - பொன்னாலும் வெள்ளியாலும்
 காமஸ்யநாம் - உணவுக்கு யோக்யமான
 பாஜநாநாம் - பாக்திரங்களுடைய
 ஸஞ்சயான் ச - குவியல்களையும்
 அகருணாம் ச - அகில்களுடையவும்
 திவ்யநாம் - திவ்யமயமான
 சந்தநாநாம் - சந்தனங்களுடைய
 ஸஞ்சயான் ச - குவியல்களையும்
 ஸாசினி - பரிசுத்தமானவைகளும்
 அப்யவ ஹார்யாணி- உணவுக்கு யோக்யமான
 மூலாநி ச - கிழங்குகளையும்
 பலாநி ச - பழங்களையும்
 மஹர்ஹாணி - சிறந்த
 ராநாநி ச - பாணங்களையும்
 ரஸவந்தி - இனிய
 மதுனி ச - தேன்களையும்
 திவ்யநாம் - திவ்யமான
 மஹார்ஹாணாம் ச - மிக விலையுயர்ந்த
 அம்பராணாம் - ஆடைகளின்
 ஸஞ்சயான் ச - குவியல்களையும்,
 சித்ராணாம் - அழகிய
 கம்பலாநாம் ச - கம்பளங்களுடையவும்
 அதிநாநாம் - தோல்களுடையவும்
 ஸஞ்சயான் - குவியல்களையும்
 தத்ருஸா: - பார்த்தார்கள்.

तत्र तत्र च विन्यस्तान् दीप्तान् वैशानस्यमान् ।

दृष्टुर्वानराः शुभाशुतस्यस्य संचयान् ॥

தத்ர தத்ர ச விந்யஸ்தான் தீப்தான் வைஸ்யவாநர ப்ரபான் ।

தத்ருஸா வானரா: ஸாப்ராஜ்ஜாத ரூபஸ்ய ஸஞ்சயான் ॥

37

விஷ்விந்தா காண்டம் - ஐம்பதாம் ஸர்க்கம்.

4575

வானரா: - வானரர்கள்
 தத்ர தத்ர ச - அங்கங்கே
 விந்யஸ்தான் - வைக்கப்பட்டிருக்கும்
 வைஸ்யவாநரோபமான - அக்னியை நிகர்த்து
 தீப்தான் - ஜ்வலிக்கின்றவைகளும்,
 ஸாப்ரான் - சுத்தமானவைகளும்
 ஜாதரூபஸ்ய ஸஞ்சயான் - பொங்கட்டிக் குவியல்களை
 தத்ருஸா: - கண்டார்கள்.

तत्र तत्र विविन्तो विले तस्मिन् महाबलः ।

दृष्टुर्वानराः शूराः सित्र्य काचिददूरतः ॥

தத்ர தத்ர விசிந்வந்தோ பிலே தஸமின் மஹாபலா: ।

தத்ருஸா வானரா: ஸாப்ரா: ஸந்தரியம் காஞ்சித் அதுத: ॥

38

தத்ர தத்ர - ஆங்கங்கு
 தஸமின் - அந்த
 பிலே - பிலத்தில்
 விசிந்வந்த: - தேடிக்கொண்டிருந்தவர்களும்
 மஹாபலா: - அளவுகடந்த ஆற்றலுடையவர்களும்,
 ஸாப்ரா: - குரர்களும்
 வானரா: - வானரர்கள்,
 அதாத: - சமீபத்தில்
 காஞ்சித் - ஏதோ ஒரு
 ஸந்தரியம் - ஸ்திரியை
 தத்ருஸா: - கண்டார்கள்.

तां दृष्ट्वा मृशसंस्तथीरक्षणाजिनाम्बरान् ।

तापसीं नियताहारां ज्वलन्तीमिव तेजसा ॥

தாம் தருஷ்ட்வா ப்ருஸஸந்த்ரஸ்தஸா சீரக்ருஷ்ணாஜினம்பராம் ।

தாபஸீம் நியதா ஹாராம் ஜ்வலந்தீமிவ தேஜஸா ॥

39

विस्मिता हस्यसत्तत्र यवातिष्ठन्त सर्वशः ॥

விஸ்மிதா ஹயஸ்தத்ர வ்யவாதிஷ்டந்த ஸர்வஸா: ॥

40

தத்ர - அவ்விடத்தில்

ஹரய: - வானரர்கள்

தாம் - அவளை

சீரக்ருஷ்ணாஜினம்பராம் - மரவுரிகையுமே மான் தோலையுமுடுத்தவளாய்

தாபஸீம் - துறவியாய்

நியதாஹாராம் - உணவைச் சுருக்கி

தேஜஸா - ஒளியால்

ஜ்வலந்திம் இவ - எரிகின்றவன் போலிருக்கிறவளாய்
 த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
 தத்ர - அப்பொழுது
 ஹரய: - வானர்கள்
 ஸர்வஸ: - எல்லோருமே
 விஸ்மிதா: - ஆச்சர்யமடைந்தவர்களாய்
 வ்யவாதிஷ்டந்த - அசையாது நின்றுவிட்டார்கள்.

ततो हनुमान् गिरिसनिकाशः कृताञ्जलिस्तामिवाद्य वृद्धम् ।

पृच्छ का त्वं मयं बिलं च रत्नानि हेमानि वदस्व कस्य ॥

ததோ ஹநுமான் கிரிஸந்திகாஸ:

க்ருதாஞ்ஜலிஸ் தாமபிவாத்ய வ்ருத்தாம் ।

பப்ரச்ச கா த்வம் பவணம் பிலம் ச

ரத்நாநி ஹேமானி வதஸ்வ கஸ்ய ॥

41

தத: - அப்பொழுது
 கிரிஸந்திகாஸ: - ம்லையை நிகர்த்த
 ஹநுமான் - ஹனுமார்
 க்ருதாஞ்ஜலி: - கைகூப்பிக்கொண்டு
 வ்ருத்தாம் - வயது முதிர்ந்த
 தாம் - அவளை
 அபிவாத்ய - சேவித்து,
 பப்ரச்ச - பின்வருமாறு வினாவினார்.
 த்வம் - 'நீவிர்
 கா - யார்?
 பவணம் - மாளிகையும்
 பிலம் ச - பிலமும்
 ஏதானி - இந்த
 ரத்நாநி ச - ரத்னங்களும்த
 கஸ்ய - யாருடையது.
 வதஸ்வ - பதில் சொல்லி அருள்வீராக.'

இத்யாஸ்யே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
 துஸ்ஸிம்ஸதி ஸுஹஸரீகாஸம் ஸம்ஹிதாஸாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
 ருக்ஷபில ப்ரவேஸணே நாம பஞ்சாஸ: ஸங்க: ॥

ஏக பஞ்சாஸ: ஸர்க: - 51

इत्युक्त्वा हनुमांस्तत्र पुनः कृष्णाजिनाम्बरम् ।

अश्वीना महाभागां तापसीं धर्मचारिणीम् ॥

இத்யுக்த்வா ஹநுமான் தத்ர புன: க்ருஷ்ணா ஜிநாம்பராம் ।

அப்ரவித்தாம் மஹாபாகாம் தாபஸீம் தர்மசாரினீம் ॥

1

ஹநுமான் - ஹனுமார்
 இதி - மேற்கண்டவாறு
 உக்த்வா - வினாவி,
 தத்ர - அப்பொழுது
 க்ருஷ்ணாஜிநாம்பராம் - க்ருமான்தோல் தரித்த
 தர்மசாரினீம் - தருமவழியிலொழுதும்
 மஹாபாகாம் - கருணை நிறைந்த
 தாபஸீம் - தாபஸியான
 தாம் - அவளைப் பார்த்து
 புன: - மீளவும்
 அப்ரவித் - சொன்னார்.

इदं प्रविष्टाः सहसा बिलं तिमिरसंवृतम् ।

सुत्पिपासापरिश्रान्ताः परिखिन्नाश्च सर्वशः ॥

இதம் ப்ரவிஷ்டா: ஸஹஸா பிலம் திமிரஸம்வ்ருதம் ।

சுஷ்ட பிபாஸா பரிஸ்ரந்தா: பரிகின்னாஸ்ச ஸர்வஸ: ॥

महद्वरण्या विवरं प्रविष्टाः स्म पिपासिताः ॥

2

மஹத்தரண்யா விவரம் ப்ரவிஷ்டா: ஸம் பிபாஸிதா: ॥

ஸர்வஸ: - நாலா பக்கங்களிலும்
 ப்ரவிஷ்டா: - சென்றவர்களாய்
 சுஷ்டபிபாஸா - பழி-தாகம் மேலிட்டதால் மிகக்
 பரிஸ்ரந்தா: - களைத்தவர்களாய்
 பரிகின்னா: - நொந்தவர்களாய்
 ச - அதனால்
 பிபாஸிதா: - தாகம் தணித்துக் கொள்ளவேண்டியவர்களாய்
 தரண்யா: - பூமியின்
 விவரம் - மனுஷ்ய சஞ்சாரமற்ற
 திமிரஸம்வ்ருதம் - இருளடர்ந்த
 மஹத் - பெரிய
 இதம் - இந்த
 பிலம் - பிலத்துள்

ஸஹஸா - திடீரென
ப்ரலிஷ்டா: ஸம் - புருந்தோம்.
इमास्वेद्विधान् भावान् विविधान्मुतोपमान् ।

इदं वा वयं प्रव्यथिताः संशान्ता नष्टेयताः ॥

இமான் த்வேவம் விதான் பாவாந் விவிதாநத் புதோபமான் ।
த்ருஷ்ட்வா வயம் ப்ரவ்யதிதா: ஸம்ப்ராந்தா நஷ்டசேதஸ: ॥

இமான் - இந்த
விவிதாந் - விதிவிகளான
அத்புதோபமான் - உவமை சொல்வதற்கரியனவான
ஏவம் விதான் - இதுவரையில் பார்த்திராத
பாவாந் - பதார்த்தங்களை
து - அப்பொழுது
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
வயம் - நாங்கள்
ப்ரவ்யதிதா: - மிகத்திகிலடைந்தவர்களாய்
ஸம்ப்ராந்தா: - தலை கிருகிருவென்று சுற்றினவர்களாய்
நஷ்டசேதஸ: - அறிவிமுந்தவர்களானோம்.

कस्यैतं काश्चना वृक्षास्तस्यादित्यसिनिभाः ॥

इमे जाम्बूनदमयाः पादपाः कस्य तेजसा ॥

கஸ்யைவ காஞ்சநா வ்ருக்ஷாஸ்தருணாதித்ய ஸந்திபா: ।

இமே ஜம்பூநதமயா: பாதபா: கஸ்ய தேஜஸா ॥

शुचीन्यभ्यवहायाणि मूलानि च फलानि च ।

काश्नानि विमानानि राजतानि गृहाणि च ॥

ஸுசீந் யப்ய வஹார்பாணிமூலாநி ச பலாநி ச ।

காஞ்சநாநி விமானாநி ராஜதானி க்ருஹாணி ச ॥

तपनीयगवाक्षाणि मणिजालावृतानि च ।

काश्नानि च पद्यानि जातानि विमले जले ॥

தபந்ய கவாக்ஷாணி மணீஜாலாவ்ருதாநி ச ।

காஞ்சநாநி ச பத்மானி ஜாதாநி விமலே ஜலே ॥

தருணாதித்ய ஸந்திபா:- உதித்த சூரியனுக்கு நிகரான

இமே - இந்த
காஞ்சநா: - ப்ரகாசிக்கும்.
வ்ருக்ஷா: - வரங்கள்
கஸ்ய - யாருடையது?
ச - மேலும்,

3

4

5

6

இமே - இந்த
ஜம்பூநதமயா: - தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட
பாதபா: - விருக்ஷங்களும்
ஸுசீனி - பரிசுத்தங்களான
அப்ய வஹார்பாணி - உணவிற்குரியனவான
மூலாநி ச - கிழங்குகளும்
பலாநி ச - பழங்களும்
காஞ்சநாநி - பொன்மயமான
விமானாநி - விமானங்களும்
மணீஜாலா வ்ருதாநி ச - இரத்தின வலைகள் கட்டின
தபந்ய கவாக்ஷாணி - கண்களைப் பறிக்கக்கூடிய காந்தி பொருந்திய
ராஜதானி - வெள்ளிமயமான
க்ருஹாணி ச - வீடுகளும்
விமலே - நிரம்ல்மான
ஜலே - ஜலத்தில்
காஞ்சநாநி - பொன்மயமான
பத்மானி ச - தாமரைகளும்,
கஸ்ய - யாருடைய
தேஜஸா - தெய்வ சக்தியால்
ஜாதாநி - உண்டாயின?

कयं मत्स्याश्च सीवर्णाश्चरन्ति सह कच्छपैः ॥

கதம் மத்யஸாஸ்ச ஸௌவார்ணஸ்சரந்தி ஸஹ கச்சபை: ॥

கச்சபை: ஸஹ - ஆமைகளோடு
மத்யஸா: ச - மீன்களும்
ஸௌவார்ணா: - பொன்மயமாகி
கதம் - எப்படி
சரந்தி - ஸஞ்சரிக்கின்றன.

आत्मानमनुभावं च कस्य चैतत्तपोबलम् ।

अजानता नः सर्वेषां सर्वमाख्यातुमर्हसि ॥

ஆத்மாநமநுபாவம் ச கஸ்ய சைதத் தபோபலம் ।
அஜானதாம் ந: ஸர்வேஷாம் ஸர்வ மாக்யாது மர்ஹஸி: ॥

ஏதத் - இது
கஸ்ய - யாருடைய
தபோபலம் - தபோபலம்,
ஆத்மாநம் ச - உங்களைபும்
அநுபாவம் ச - மஹிமையையும்

8

அஜாநதாம் - தெரியாதவர்களான
ந: எங்கள்
ஸர்வேஷாம் - எல்லோருக்கும்
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ஆக்யாதும் அஹஸி - விவரித்துச் சொல்ல வேண்டும்.

एवमुक्त्वा हनुमता तापसी धर्मचारिणी ।
प्रत्युवाच हनुमन्तं सर्वभूतहिते रता ॥

ஏவமுக்தவா ஹனுமதா தாபஸி தர்மசாரினி :
ப்ரத்யுவாச ஹனுமந்தம் ஸர்வபூத ஹிதே ரதா ॥
ஸர்வபூதஹிதே - எல்லாப் பிராணிகளின் நன்மையிலேயே
ரதா - ஆலக்ஷியை உடையவளான
தர்மசாரினி - தர்மானுஷ்டானமுள்ளவளான
தாபஸி - தபஸ்வி
ஹனுமதா - ஹனுமாரினால்
ஏவம் - இப்படி
உக்தா - வினாவப்பட்டவளாய்
ஹனுமந்தம் - ஹனுமாரைப் பார்த்து
ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு பதில் உரைத்தனள்.

मयी नाम महातेजा सायायी दानवर्षमः ।

तेनेदं निमित्तं सर्वं सायया कश्चन वनम् ॥

மயோ நாம மஹாதேஜா மாயாயி தானவர்ஷம :
தேநேதம் நிர்மிதம் ஸர்வம் மாயயா காஞ்சனம் வனம் ॥
தானவர்ஷம : - அகரஜிரேஷ்டனான
மய: நாம - மயசென்பவள்
மஹாதேஜா: - மஹாதேஜஸ்வி.
மாயாயி - மாயைகளில் வல்லவள்.
தேந - அவனால்
இதம் - இந்த
காஞ்சனம் - பொன்மயமான
வனம் - காடு
ஸர்வம் - மற்றுமுள்ள எல்லாம்
மாயயா - மாயையினாலேயே
நிர்மிதம் - ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது.

पुत्रा दानवमुख्यानां विषकर्मा बभूव ह ।

येनेदं कश्चन दिव्यं निमित्तं भवनीतम् ॥

புரா தானவ முக்யானாம் விஸ்வகர்மா பபூவ ஹ ।
யேநேதம் காஞ்சனம் திவ்யம் நிர்மிதம் பவநோத்தமம் ॥

புரா - முன்பு
இதம் - இந்த
காஞ்சனம் - பொன்மயமான
திவ்யம் - தேவர்களுக்குரிய
பவநோத்தமம் - சிறந்த மாளிகை
நிர்மிதம் - ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது.
யேந - எவனாலோ அவன்
தானவ முக்யானாம் - சிறந்த அரக்கர்களுக்கெல்லாம்
விஸ்வகர்மா - விசுவகர்மாவாக
பபூவ ஹ - ஆனான்.

स तु वर्षसहस्राणि तपस्तप्त्वा महावने ।

पितामहावरं लेभे सर्वमीशनसं धनम् ॥

ஸது வர்ஷஸஹஸ்ராணி தபஸ் தப்த்வா மஹாவனே ।
பிதாமஹாத்வரம் லேபே ஸர்வ மௌஸனஸம் தனம் ॥

ஸ: - அவன்
மஹாவனே - பெருங்காணத்தில்
வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரம் வருஷங்கள்
தப: - தவத்தை
தப்த்வா - இயற்றி,
பிதாமஹாத் - பிரம்மதேவரிடமிருந்து
ௌஸனஸம் - உசனஸ் என்பவரால் செய்யப்பட்ட சிற்ப

தனம் - சிறந்த பொக்கிஷத்தை
ஸர்வம் து - எல்லாவற்றையும்.
வரம் - வரமாக
லேபே - அடைந்தான்.

वनं विधाय बलवान् सर्वकामेश्वरस्तदा ।

उवास सुखितः कालं कथिदस्मिन् महावने ॥

வனம் விதய பலவான் ஸர்வ காமேஸ்வரஸ்ததா ।
உவாஸ ஸுகித: காலம் கஞ்சிதஸ்மின் மஹாவனே ॥
பலவான் - சக்திபெற்றவனாய்
ஸர்வ காமேஸ்வர: - எல்லா போகங்களுக்கும் ஈசுவரனாய்
அஸ்மின் - இந்த
மஹாவனே - பெருங்காணத்தில்
வனம் - இருப்பிடத்தை
ததா - அப்பொழுது
விதாய - ஏற்படுத்திக்கொண்டு

கஞ்சித் காலம் - கொஞ்சகாலம்
ஸுகித: - இன்பமுற்றவனாய்
உவாஸ - வாழ்ந்தான்.

तमप्सरसि हेमायां सक्तं दानवपुङ्गवम् ।

विष्ण्वयवाशिनिं गृह्य जघानेश: पुरंदर: ॥

தம்பஸரஸி ஹேமாயாம் ஸக்தம் தானவபுங்கவம் ।
விஷ்வயவாஸநிம் க்ருஹ்ய ஜகாநேச: புரந்தர: ॥

தானவ ஸக்தம் - அகரக்ரேஷ்டனை
ஹேமாயாம் - ஹேமை என்ற
அப்ஸரஸி - தெய்வப்பெண்ணின்மேல்
ஸக்தம் - ஆசைகொண்டவனாக
ஈஸ: - த்ரிலோகாதிபதியான
புரந்தர: - இந்திரன்
க்ருஹ்ய - அறிந்துகொண்டு,
அஸநிம் ஏவ - வந்தராயுத்தத்தையே
விக்ரம்ய - ஆரோபித்து,
தம் - அவனை
ஜகாந - கொன்றார்.

इदं च ब्रह्मणा दत्तं हेमायि वनमुत्तमम् ।

शाश्वता: कामभोगाश्च गृहं चेदं हिरण्यमम् ॥

இதம் ச ப்ரஹ்மணா தத்தம் ஹேமாயை வன முத்தமம் ।
ஸாஸ்வதா: காமபோகாஸ்ச க்ருஹம் சேதம் ஹிரண்மயம் ॥

இதம் - இந்த
ஹிரண்மயம் - பொன்மயமான
க்ருஹம் ச - வீடும்
இதம் - இந்த
உத்தமம் - உத்தமமான
வனம் ச - சோலையும்,
ஸாஸ்வதா: - எல்லா
காமபோக: ச - காமபோகங்களும்
ப்ரஹ்மணா - பிரம்மாவினால்
ஹேமாயை - ஹேமைக்கு
தத்தம் - கொடுக்கப்பட்டது.

दुहिता मेरुसावर्णरहं तस्याः स्वयंप्रभा ॥

इदं रक्षामि भवनं हेमाया वानरसिम् ॥

துஹிதா மேருஸாவர்ணரஹம் தஸ்யா: ஸ்வயம் ப்ரபா: ।

இதம் ரக்ஷாமி பவனம் ஹேமாயா வான ரோத்தம் ॥

14

15

16

வானரோத்தம் - வானரகிரேஷ்டரோ
நாஸ - நான்
மேருஸாவர்ணே: - மேருஸாவர்ணியின்
ஸ்வயம் ப்ரபா - ஸ்வயம்ப்ரபை என்ற
துஹிதா - பெண்;
தஸ்யா: - இந்த
ஹேமாயா: - ஹேமைவினுடைய
இதம் - இதம்
பவனம் - மாளிகையை
ரக்ஷாமி - காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

मम प्रियसखी हेमा नृत्तगीतविशारदा ।

तया स्तवरा चास्मि रक्षामि भवन्तोत्तमम् ॥

மம ப்ரியஸகீ ஹேமா ந்ருத்த கீத விஸாரதா: ।
தயா தத்தவரா சாஸ்மி ரக்ஷாமி பவநோத்தமம் ॥

ந்ருத்த கீத விஸாரதா: - நர்த்தனம் கீதம் இவற்றில் வல்லவளான
ஹேமா - ஹேமை
மம - என்னு
ப்ரியஸகீ - உயிர்த்தோழி.
தயா - அவளாலே
தத்தவரா அஸ்மி - கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டவளாக ஆனேன்
ச - அதனால்
பவநோத்தமம் - அழகான மாளிகையை
ரக்ஷாமி - காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

किं कार्यं कस्य वा हेतोः कान्ताराणि प्रपश्यथ ।

कथं चेदं वनं दुर्गं युष्मानिचपलक्षितम् ॥

கிம் கார்யம் கஸ்ய வா ஹேதோ: காந்தாராணி ப்ரபஸ்யத: ।

கதம் சேதம் வனம் துர்கம் யுஷ்மாபிருபலக்ஷிதம் ॥

கிம் - என்ன
கார்யம் - கார்யம்?
கஸ்ய - எவனுடைய
ஹேதோ: வா - நிமித்தமாய்
காந்தாராணி - காடுகளை
ப்ரபஸ்யத: - சுற்றிச்சுற்றிப் பார்க்கிறீர்கள்?
கதம் ச - எப்படித்தான்
இதம் - இந்த
துர்கம் - நுழைவதற்கரிய
வனம் - காடு

18

புஷ்பமாபி: - உங்களால்
உபலகழிதம் - கண்டுபிடிக்கப்பட்டது?

इमान्यम्यवहायाणि मूलानि च फलानि च ।
भुक्त्वा पीत्वा च पानीयं सर्वं मे वक्तुमर्ह्य ॥

இமான்யப்யவஹாயாணி மூலாநி ச பலாநி ச ॥
புத்த்வா பீத்வா ச பானீயம் ஸர்வம் மே வக்துமர்ஹத ॥

இமானி - இந்த
அப்யவஹாயாணி - உண்ணத்தகுந்த
மூலாநி ச - கிழங்குகளையும்
பலாநி ச - பழங்களையும்
புத்த்வா - புசித்து,
பானீயம் - பருகத் தகுந்ததையும்
பீத்வா - பருகி
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ச - நிச்சயமாய்
மே - எனக்கு
வக்தும - சொல்ல
அர்ஹத - கடவீர்கள்.

19

இத்யாங்கே பூதம் ஈமஸ்பனே வால்மீகியே ஆதிசாயியே
சஞ்சீவியஸூத்ரி ஸுறஸரிசுபகம் ஸம்ஹிதஸபம் கிஷ்கிந்தச கண்டே
ஸ்வஸம் ப்ரபதிதம் தஸ ஸபஞ்சஸ: ஸர்க: ॥

த்விபஞ்சஸ: ஸர்க: - 52

अथ तानब्रवीत् सर्वान् विश्रान्तान् हरियूथपान् ।

इदं वचनमेकाग्रा तापसी धर्मचारिणी ॥

அத தானப்ரவித் ஸர்வான் விஸ்ரான்தான் ஹரியூதபான் ।

இதம் வசன மேகாக்ரா தாபஸீ தர்மசாரினீ ॥

ஏகாக்ரா - ஒருப்பட்ட மனத்தையுடையவளாய்
தர்மசாரினீ - தர்மநெறியில் நடப்பவளான
தாபஸீ - தாபவி
விஸ்ரான்தான் - விஸ்ராந்தியடைந்த
தான் - அந்த
ஸர்வான் - எல்லா
வாநரோத்தமர்களை
ஹரியூதபான் - இனி வரப்போகிற
இதம் - இனி வரப்போகிற
வசனம் அத - சொல்வையும்
அப்ரவித் - சொன்னாள்.

1

यानरा यदि वः खेदः प्रनष्टः फलमक्षणात् ।

यदि चैतन्मया श्राव्यं श्रोत्रिच्छामि कथयताम् ॥

வானரா யதி வ: கேத: ப்ரநஷ்ட: பலபக்ஷணாத் ।
யதி சைதன்மயா ஸ்ராவ்யம் ஸ்ரோத்ரிச்சாமி கதயதாம் ॥

2

வானரா: - வானரர்களே
பலபக்ஷணாத் - பழம் சாப்பிட்டதால்
வ: - உங்களுடைய
கேத: - களைப்பு
ப்ரநஷ்ட: - தீர்ந்துவிட்டதாக
யதி - ஆகில்
ஏதத் - இது
மயா - என்னால்
ஸ்ராவ்யம் - கேட்கத்தகுந்ததாக
யதி ச - இருக்கும்படி
ஸ்ரோதாம் - அறிந்துகொள்ள
இச்சாமி - விரும்புகிறேன்;
கதயதாம் - சொல்லுங்கள்.

तस्यास्तक्षचनं श्रुत्वा हनुमान् साकृतात्मजः ।

आर्जवेन यथातत्त्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥

தஸ்யாஸ்தக்ஷசனம் ஸ்ருத்வா ஹனுமான் மாருதாத்மஜ: ।
ஆர்ஜவேன யதாதத்வமாக்யாது முபசக்ரமே ॥

3

தலையா	- அவளது
தத்	- அந்த
வசனம்	- சொல்லை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
மர்ருதாத்மஜ:	- வாய்குமுாரரான
ஹநுமான்	- ஹனுமார்
ஆர்ஜவேன	- அடக்கமாய்
யதாதத்வம்	- உள்ளபடி
ஆக்யாதும்	- சொல்ல
உபசக்ரமே	- தொடங்கினார்.

ராஜா சர்யச्य லோகச्य சஹஸ்ரவரணோபம: ।

ராமோ தாசரதி: ச்ரீமான் ப்ரவிஷ்டோ தண்டகாவனம் ॥

ராஜா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய மஹேந்த்ர வருணோபம: ।

ராமோ தாசரதி: ச்ரீமான் ப்ரவிஷ்டோ தண்டகாவனம் ॥

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वैदेह्या चापि भार्यया ॥

லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா வைதேஹ்யா சாபி பார்யயா ॥

ஸர்வஸ்ய	- எல்லா
லோகஸ்ய	- உலகத்திற்கும்
ராஜா	- அரசரான

மஹேந்த்ர வருணோபம: - இந்திரனையும் வருணனையும் ஒத்த

தாசரதி:	- தசரத குமாரராகிய
ஸ்ரீமான்	- ஸ்ரீமானான
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
ப்ராத்ரா	- உடன்பிறந்தவரான
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ச-	- லக்ஷ்மணரோடும்
வைதேஹ்யா	- விதேஹதேச மன்னரின் பெண்ணான
பார்யயா அபி	- மனைவியோடும்
தண்டகாவனம்	- தண்டகவனத்திற்கு
ப்ரவிஷ்ட:	- வந்தார்.

तस्य भार्या जनस्थानाव्रावणेन हृता बलात् ॥

தஸ்ய பார்யா ஜனஸ்தானாத் ஈவணேன ஹ்ருதா பலாத் ॥

தஸ்ய	- அவருடைய
பார்யா	- மனைவி
ஜனஸ்தானாத்	- ஜனஸ்தானத்திலிருந்து
ராவணேன	- ராவணனால்
பலாத்	- நிர்ப்பந்தமாய்
ஹ்ருதா	- திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டாள்.

4

5

वीरस्तस्य सखा राज्ञः सुग्रीवो नाम वानरः ।

ராஜா வானரபுஷ்யானி யேன ப்ரஸ்தாபிதா வயம் ॥

வீரஸ்தஸ்ய ஸகா ராஜ: ஸுக்ரீவோ நாம வானர: ।

ராஜா வானர முக்யநாம யேந ப்ரஸ்தாபிதா வயம் ॥

ஸுக்ரீவ:	- நாம	- சுக்ரீவர் என்ற
வானர:	- வானர	
வீர:	- வீரர்	
தஸ்ய	- அந்த	
ராஜ:	- அரசருக்கு	
ஸகா	- அன்பர்.	
வானர முக்யநாம	- வானரச்ரேஷ்டர்களுக்கு	
ராஜா	- அரசர்.	
பேந	- அவரால்	
வயம்	- நாங்கள்	
ப்ரஸ்தாபிதா:	- அனுப்பப்பட்டவர்கள்.	

अगस्त्याद्यरितामाशां दक्षिणां यमरक्षितान् ।

சஹிவிநரெம்சுயிரக்யதமுசுவ்யம் ॥

அகஸ்த்யா சரிதா மாஸாம் தகஷிணாம் யமரக்ஷிதாம் ।

ஸஹை பிர்வாநரைர் முக்யையங்கத ப்ரமுனகர்வயம் ॥

रावणं सहिताः सर्वे राक्षसं कामरूपिणम् ।

சீதயா सह वैदेह्या मारुचमिति चोदिताः ॥

ராவணம் ஸஹிதா: ஸர்வே ராக்ஷஸம் காமரூபினம் ।

ஸீதயா ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கத்தவமிதி சோதிதா: ॥

ஏப்த:	- இந்த	
அங்கத ப்ரமுனக:	- அங்கதனைத் தலைமையாகவுடைய	
முக்யை:	- ப்ரதானரான	
வானரை:	- வானரர்களோடு	
ஸஹ	- கூட	
வயம்	- நாங்கள்	
ஸர்வே	- எல்லோரும்	
ஸஹிதா:	- ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாய்	
வைதேஹ்யா	- விதேக மன்னரின் பெண்ணான	
ஸீதையோடு கூட	- நினதையோடு கூட	
காமரூபினம்	- நினைத்த உருவமெடுக்கவல்ல	
ராவணம்	- ராவணனென்ற	
ராக்ஷஸம்	- ராக்ஷதனையும்	

6

7

8

மாரகத்வம் இதி - தேடக்கடவீரகௌன்று
 அகஸ்த்யா சரிதாம் - அகஸ்தியர் வசிப்பதாயும்
 யம ரக்ஷிதாம் - யமனது காவலிலுள்ளதுமான
 தக்ஷிணாம் - தென்
 ஆஸாம் - திக்குக்கு
 சோதிதா: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவர்கள்.

विश्वे तु वयं सर्वे समग्रां दक्षिणां दिशम् ।

बुभुक्षिताः परिभ्रान्ता ब्रह्मलூमुபாश्रिताः ॥

விசித்ய து வயம் ஸர்வே ஸமக்ராம் தக்ஷிணாம் திசாம் ।

புபுக்ஷிதா: பரிஸ்ராந்தா வ்ருக்ஷமூலமுபாஸ்ரிதா: ॥

வயம் - நாங்கள்
 ஸர்வே - எல்லோரும்
 தக்ஷிணாம் - தென்
 திசாம் - திசையை
 ஸமக்ராம் - முழுவதையும்
 விசித்ய - தேடி
 புபுக்ஷிதா: - பசிகொண்டவர்களாய்
 பரிஸ்ராந்தா: - மிகக் களைத்தவர்களாய்
 து - இந்த ஸ்திதியில்
 வ்ருக்ஷமூலம் - ஒரு மரத்தினடியை
 உபாஸ்ரிதா: - அடைந்தோம்.

विवर्णवदनाः सर्वे सर्वे ध्यानपरायणाः ।

नाधिगच्छामहे पारं मन्नाश्रित्तमहापर्वे ॥

விவர்ணவதநா: ஸர்வே ஸர்வே த்யானபராயணா: ।

நாதிக்கச்சாமஹே பாரம் மக்நாஸ்சிந்தா மஹார்ணவே ॥

ஸர்வே - எல்லோரும்
 விவர்ண வதநா: - முகம் வாடினவர்களாக ஆனோம்;
 ஸர்வே - எல்லோரும்
 த்யான பராயணா: - சிந்தை மேலிட்டவர்களாக ஆனோம்;
 சிந்தா மஹார்ணவே - கவலைப் பெருங்கடலில்
 மக்நா: - மூழ்கினவர்களாய்
 பாரம் - முடிவை
 அதிகச்சாமஹேந - காணாதிருந்தோம்.

चारयन्तस्ततश्चक्षुर्धृष्टवन्तो वयं बिलम् ।

रतापादपसंचञ्चन्ति मित्रेण समावृतम् ॥

9

10

சாரயந்தஸ்ததம்ச்சக்ஷுர் த்ருஷ்டவந்தோ வயம் பிலம் ।

லதாபாதப ஸஞ்சன்னம் திமிரேண ஸமாவுருதம் ॥

சக்ஷு: - கண்களை
 சாரயந்த: - அங்குமிங்கும் செலுத்திய
 வயம் - நாங்கள்
 தத: - அப்பொழுது
 லதா பாதப ஸஞ்சன்னம் - கொடிகளாலும் மரங்களாலும் சூழப்பட்ட
 திமிரேண - இருளால்
 ஸமாவுருதம் - நிறைந்துள்ள
 பிலம் - பிலத்தை
 த்ருஷ்ட வந்த: - கண்டவர்களாக ஆனோம்.

अस्माद्धंसा जलक्रिन्ताः पयैः सलिलविवस्वैः ।

कुरराः सारसाश्च निष्पतन्ति पतत्रिणः ॥

அஸ்மாத் ஹம்ஸா ஜலக்லிந்தா: பசை: ஸலிலவிஸ்ரவை: ।

குரரா: ஸாரஸாஸைவ நிஷ்பதந்தி பதத்ரிண: ॥

ஹம்ஸா: ச - ஹம்ஸங்களும்,
 குரரா: - மீன்குத்திப் பறவைகளும்,
 ஸாரஸா: - குளத்திலிருப்பவைகளான
 பதத்ரிண: ஏவ - பக்ஷிகளும்,
 ஸலில விஸ்ரவை: - நீரை ஒழுக்கவிடும்
 பசை: - இறக்கைகளோடு
 ஜலக்லிந்தா: - ஜலத்தில் நனைந்தவைகளாய்
 அஸ்மாத் - இவ்விடமிருந்து
 நிஷ்பதந்தி - வெளிப்பட்டுவந்தன.

साध्यत्र प्रविशामेति मया तूष्णः प्लवङ्गमाः ॥

ஸாத்வத்ர ப்ரவிஸாமேதி மயா தூக்ஷ்ண: ப்லவங்கமா: ॥

ஸாத் - நல்லது,
 இதர - இதில்
 ப்ரவிஸாம் - புகுவோம்,
 இதி - என்று
 ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்
 மயா - என்னால்
 து - இப்பொழுது
 உக்தா: - சொல்லப்பட்டார்கள்.

तैवामपि हि सर्ववामनुमानुपागतम् ।

गच्छाम प्रविशामेति भर्तृकार्यत्वरान्विताः ॥

11

12

13

தேஷாமபி ஹி ஸர்வேஷாந்ருமான முபாகதம் :

கச்சாம ப்ரவிஸாமேதி ப்ரத்ருகாயத்வரான் விதா: ||

பர்த்து கார்ய - எஜமானன் காரியத்தில் துரையோடு

த்வரான்விதா: - கூடினவர்கள்

ஹி - ஆதலால்

தேஷாம் - அந்த

ஸர்வேஷாம் அபி - எல்லோருக்கும்

கச்சாம - போவோம்,

ப்ரவிஸாம் - புகுவோம்,

இதி - என்ற

அநுமானம் - அபிப்பிராயம்

உபாகதம் - உண்டாயிற்று.

ततो गाढं निपतिता युष्म हस्ती परस्परम् ।

इदं प्रविष्टा: सहसा बिलं तिमिरसंवृतम् ॥

ததோ காடம் நிபதிதா க்ருஹய ஹஸ்தௌ பரஸ்பரம் ।

இதம் ப்ரவிஷ்டா: ஸஹஸா பிலம் திமிரஸம்வ்ருதம் ॥

தத: - அதின்மேல்

பரஸ்பரம் - ஒருவருக்கொருவர்

ஹஸ்தௌ - கைகளை

காடம் - காட்டியாய்

க்ருஹய - பற்றிக்கொண்டு,

நிபதிதா: - இறங்கினவர்களாய்

திமிர ஸம்வ்ருதம் - இருள்மூடிய

இதம் - இந்த

பிலம் - பிலத்தை

ஸஹஸா - உடனே

ப்ரவிஷ்டா: - நுழைந்தவர்களாக ஆனோம்.

एतन्नः कार्यमेतेन कृत्येन वयमागता: ॥

ஏதந்ந: கார்யமேதேந க்ருத்யேன வயமாகதா: ॥

ஏதத் - இது

ந: கார்யம் - எங்களது கார்யம்,

ஏதேந - இந்த

க்ருத்யேன - கார்யத்தோடே

வயம் - நாங்கள்

ஆகதா: - வந்தவர்கள்.

आतिथ्यधर्मदत्तानि भूतानि च फलानि च ।

अस्माभिर्पुमुक्तानि बुभुक्षापरिपिडितै: ॥

14

15

16

ஆதித்ய தர்ம தத்தாநி மூலாநி ச பலாநி ச ।

அஸ்மாயிருப புத்தானி புபுஷ்யபரிபீடதை: ॥

ஆதித்ய தர்ம தத்தாநி - அதிபிபுஷ்யயின் தர்மத்தால் கொடுக்கப்பட்ட

மூலாநி ச - கிழங்குகளும்

பலாநி ச - பழங்களும்

புபுஷ்யா பரிபீடதை: - பசியால் மிக்கவருந்திய

அஸ்மாயி: - எங்களால்

உபபுத்தானி - திருப்தியாய் புசிக்கப்பட்டன.

यच्चया रक्षिता: सर्वे म्रियमाणा बुभुक्षया ।

ब्रूहि प्रत्युपकाराय किं ते कुर्वन्तु वानरा: ॥

யத்தவயா ரக்ஷிதா: ஸர்வே ம்ரியமாணா புபுஷ்யயா ।

ப்ருஹி ப்ரத்யுபகாரார்த்தம் கிம் தே குர்வந்து வானரா: ॥

த்வயா - உம்மால்

புபுஷ்யயா - பசியினால்

ம்ரியமாணா: - உயிர் மாய்ந்திற்கும்

ஸர்வே - எல்லோரும்

ரக்ஷிதா: - காப்பாற்றப்பட்டவர்களாக ஆனோம்.

யத் - ஆனதால்

தே - உமக்கு

வானரா: - வானரர்கள்

ப்ரத்யுபகாரார்த்தம் - ப்ரத்யுபகாரமாக

கிம் - யாது

குர்வந்து - செய்யவேண்டும்,

ப்ருஹி - சொல்லும்.

एवमुक्त्वा तु सर्वज्ञा वानरस्यै: सर्वप्रभा ।

प्रत्युवाच ततः सर्वानिदं वानरयूथपान् ॥

ஏவமுக்த்வா து ஸர்வஜ்ஞா வானரஸ்யை: ஸ்வயம் ப்ரபா ।

ப்ரத்யுபவாச தத: ஸர்வாநிதம் வானரயூதபான் ॥

வை: - அந்த

வானரைய: - வானரர்களால்

ஏவம் - மேற்சொல்லியவாறு

உக்த்வா - சொல்லப்பட்ட

ஸர்வஜ்ஞா - எல்லாம் அறிந்த

ஸ்வயம் ப்ரபா: - ஸ்வயம்ப்ரபை

தத: - அப்பொழுது

வானரயூதபான் - வானரசி ரேஷ்டர்கள்

ஸர்வாந் - எல்லோரையும் பார்த்து

17

18

19

இதம் து - பின்வருவதையே
ப்ரத்யுவாச - பதிவாக மொழிந்தனர்.

सर्वेषां परितुष्टास्मि वानराणां महात्मनाम् ।

चरन्त्या सम धर्मेण न कार्यमिह केनचित् ॥

ஸர்வேஷாம் பரிதுஷ்டாஸ்பி வாநராணாம் மஹாத்மநாம் ॥

சரந்த்யா மம தர்மேண ந கார்யமிஹ கேநசித் ॥

தரஸ்விநாம் - மிக்க பராக்ரமமுடைய

வாநராணாம் - வானரர்கள்

ஸர்வேஷாம் - எல்லோரிடத்திலும்

பரிதுஷ்டா அஸ்மி - சந்தோஷமடைந்தேன்.

தர்மேண - தெய்வபக்தியோடு

சரந்த்யா: - காலங்கழிக்கிற

மம - எனக்கு

இஹ - இங்கு

கேநசித் - ஒருவராலும்

கார்யம் - ஆகவேண்டிய காரியம்

ந - ஒன்றுமில்லை.

20

இத்யஸ்யே ஸ்ரீமத் ராமாயண வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதர்ஸிமஸ்தி ஸஹஸ்ரிதஸாம் ஸம்ஹிதாஸாம் கிஷ்கிந்தா கண்ணடே
பிஷ்ரவேபகாண கததம் நம த்ரிபஞ்சஸர: ஸங்க: ॥

த்ரிபஞ்சஸர: ஸர்க: - 53

एवमुक्तः शुभं वाक्यं तापस्या धर्मसहितम् ।

उवाच हनुमान् वाक्यं तामनिन्दितवेष्टितम् ॥

ஏவமுக்த: ஸுபம் வாக்யம் தாபஸ்யா தர்மஸம்ஹிதம் ॥

உவாச ஹனுமான் வாக்யம் தாமநிந்தித சேஷ்டிதம் ॥

தாபஸ்யா - தாபசியினால்

தர்மஸம்ஹிதம் - தர்மத்தோடியைந்த

ஸுபம் - மிகச்சிலாக்கித்தருந்த

வாக்யம் - சொல்லை,

ஏவம் - மேற்கண்டவிறம்

உக்த: - சொல்லப்பெற்ற

ஹனுமான் - ஹனுமார்

அநிந்தித சேஷ்டிதம் - தோஷரஹித அனுஷ்டானமுள்ள

தாம் - அவனைப் பார்த்து

வாக்யம் - ஒரு மொழியை

உவாச - சொன்னார்.

1

शरणं त्वो प्रपन्नाः स्मः सर्वे वै धर्मचारिणि ।

यः कृतः समयोऽस्माकं सुमीरेण महात्मना ॥

ஸரணம் த்வாம் ப்ரபந்தா: ஸ்ம: ஸர்வே வை தர்மசாரினி ॥

ய: க்ருத: ஸமயோ: ஸ்மாகம் ஸுக்ரீவேண மஹாத்மநா ॥

स च कालो ह्यतिक्रान्तो बिले नः परिवर्तताम् ।

सा त्वमस्माद्विलाद्विरोधोऽसुतारयिमुमर्हसि ॥

ஸ ச காலோ வ்யதிக்ராத்னோ பிலே ந: பரிவர்த்தாம் ॥

ஸா த்வமஸ்மாத் பிலாத் கோராதூதாரயிதுமர்ஹஸி ॥

தர்மசாரினி - அறவொழுக்கமுடையாள்!

ஸர்வே வை - எல்லோரும்

த்வாம் - உம்மை

ஸரணம் - சரணமாக

ப்ரபந்தா: ஸ்ம - அடைந்தவர்களாகிறோம்;

மஹாத்மநா - மகாத்மாவான

ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவரால்

க்ருத: - வரையறுக்கப்பட்ட

ஸமய: - காலம்

ய: - எதுவோ

ஸ: - அந்த

கால: து - காலமும்

2

3

பிசேல	- குகையில்
பரிவர்த்தாம்	- சுற்றிக் கொண்டிருந்த
அஸ்மாகம்	- எங்களுக்கு
வயதிக்ரந்த:	- கழிந்துவிட்டது;
ச	- ஆதலால்
ஸா	- அந்த
த்வம்	- நீர்
கோராத்	- கோரமான
அஸ்மாத்	- இந்த
பிலாத்	- குகையிலிருந்து
உத்தராயிதும்	- கரையேற்ற
அர்ஹஸி	- வேண்டியவராகிறீர்.

तस्मात् सुग्रीवघनादतिक्रान्तान् गतायुषः ।

त्रातुमर्हसि नः सर्वान् सुग्रीवमयश्रितान् ॥

தஸ்மாத் ஸுக்ரீவ வசநாததிக்ரந்தான்க் கதாயுஷ: ।

த்ராதது மர்ஹஸி ந: ஸர்வான் ஸுக்ரீவ பய ஸயத்ரிதான் ॥

தஸ்மாத்	- அந்த
ஸுக்ரீவ வசநாத்	- ஸுக்ரீவர் ஆதனையில் நின்றும்
அதிக்ரந்தான்	- மீறி நடந்த
ஸுக்ரீவ பய	- ஸுக்ரீவருடைய பயத்தால் திகில்கொண்ட
ஸயத்ரிதான்	- பிறாணன்போன பிராயமாக இருக்கின்ற
கதாயுஷ:	- எங்களை
ந:	- எல்லோரையும்
ஸர்வான்	- எல்லோரையும்
த்ராதும் அர்ஹஸி	- காப்பாற்ற வேண்டும்.

महच्च कार्यस्माभिः कर्तव्यं धर्मविरिणि ।

तच्चापि न कृतं कार्यस्माभिरिहवासिभिः ॥

மஹச்ச கார்ய மஸ்மாபி: கர்த்வயம் தர்மசாரினி ।

தச்சாபி ந க்ருதம் கார்யமஸ்மாபிரிஹவாஸிபி: ॥

தர்மசாரினி	- அறவொழுக்கமுடையாய்
அஸ்மாபி:	- எங்களால்
கர்த்வயம்	- செய்யவேண்டிய
கார்யம் ச	- கார்யமோ
மஹத்	- மிகப்பெரியது,
இஹ	- இங்கு
வாஸிபி:	- காலங்கழிக்கிற
அஸ்மாபி:	- எங்களால்
தத் கார்யம்	- அந்தத் கார்யம்

அபி	- இன்னும்
நக்ருதம் ச	- செய்யப்படவேயில்லை.

एवमुक्ता हनुमता तापसी वाक्यमब्रवीत् ॥

ஏவமுக்தவா ஹநுமதா தாபஸீ வாக்க்யமப்ரவீத் ॥

ஹநுமதா	- ஹனுமாரால்
ஏவம்	- இவ்விதம்
உத்தா	- சொல்லப்பட்ட
தாபஸீ	- தாபஸி
வாக்க்யம்	- வாக்க்யத்தை
அப்ரவீத்	- சொன்னான்.

जीवता दुष्करं मन्ये प्रविष्टेन निवर्तितुम् ॥

ஜீவதா துஷ்கரம் மன்யே ப்ரவிஷ்டேந நிவர்திதும் ॥

ப்ரவிஷ்டேந	- புருந்தவனாலே
ஜீவதா	- உயிருடன்
நிவர்திதும்	- திரும்புவதற்கு
துஷ்கரம்	- அசாத்யமென்று
மன்யே	- அறிவேன்.

तपस्सु प्रभावेण नियमोपाजितेन च ।

सर्वानिव बिलादस्मादुद्धरिष्यामि वानरान् ॥

தபஸஸ்து ப்ரபாவேண நியமோபாஜிதேந ச ।

ஸர்வா நேவ பிலாதஸ்மாத் உத்தரிஷ்யாமி வானரான் ॥

ஸர்வான்	- எல்லா
வானரான் ச	- வானரர்களையும்
அஸ்மாத் பிலாத்	- இந்த குகையினின்றும்
தபஸ:	- தவத்தினுடைய
நியமோபாஜிதேந	- நியமங்களால் சம்பாதித்த
ப்ரபாவேண து	- பிரபாவத்தினாலேயே
ஏவ	- இந்த கூணமே
உத்தரிஷ்யாமி	- நான் வெளியில்கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறேன்.

निमीलयत चक्षुषि सर्वे वानरपुङ्गवाः ।

न हि निष्कमिन्तु शक्यमनिमीलितलोचनैः ॥

நிமீலயத சக்ஷுஷி ஸர்வே வானர புங்கவா: ।

ந ஹி நிஷ்கமிதும் ஸக்ய மநி மீலித லோசனே: ॥

வானர புங்கவா:	- வானரவீரர்களர்
அநிமீலித லோசன:	- மூடாத கண்களையுடையவர்களாலே
நிஷ்க்ரமிதும்	- வெளியில்க் போவதற்கு
ந ஸக்யம்	- முடியாது

ஹி - ஆனதால்
 சக்ஷுமஹி - கண்களை
 ஸர்வே - எல்லோரும்
 நிமிவயத - மூடிக்கொள்ளுங்கள்.

ततः संनीलिताः सर्वे सुकुमाराङ्गुलिः करैः ।

सहसा पितृयुद्धं हृष्टा गमनकाङ्क्षिणः ॥

தத: ஸம்நீலிதா: ஸர்வே ஸுகுமாராங்குலை: கரை: |
 ஸஹஸா பிததுர்த்துஷ்டிம் ஹ்ருஷ்டா கமனகாங்க்ஷிண: ||

தத: - அப்பொழுது
 ஸஹஸா - அந்த க்ஷணமே
 கமன காங்க்ஷிண: - வெளியே போக வேண்டுமென்ற
 இச்சையை உடையவர்களாய்,

ஹ்ருஷ்டா: - களிப்புற்றவர்களாய்,
 ஸர்வே - எல்லோரும்
 ஸம்நீலிதா: - இமைகளால் மூடிக்கொண்டவர்களாய்
 ஸுகுமாராங்குலை: - மெல்லிய விரல்களையுடைய
 கரை: - கைகளினாலும்,
 த்ருஷ்டிம் - கண்களை
 அபிதது: - மூடிக்கொண்டார்கள்.

यानरास्तु महात्मानो हस्तछद्मुखास्तदा ।

निमेषान्तरमात्रेण बिलादुत्तாரितास्तथा ॥

வானராஸ்து மஹாத்மானோ ஹஸ்ததருத்தமுகாஸ்ததா |
 நிமேஷாந் தரமாத்ரேண பிலாதுத்தாரி தாஸ்ததா ||
 ஹஸ்ததருத்தமுகா: - கைகளால் மூடிக்கொண்ட முகங்களுடைய
 மஹாத்மரூ: - மஹாத்மர்களான
 வானரா: - வானர்கள்
 து: - இந்த ஸ்திதியில்
 நிமேஷாந் தர மாத்ரேண - ஒரு நிமிஷ காலத்திற்குள்ளே
 பிலாத் - குகையிலின்று
 தயா - அவளால்
 ததா - அப்பொழுது
 உத்தாரிதா: - வெளிப்படுத்தப்பட்டார்கள்.

ततस्तान् वानरान् सर्वास्तापसी धर्मचारिणी ।

निःसृतान् विषमात्समात् समाश्रयेदमखीत् ॥

ததஸ்தான் வானரான் ஸர்வான் தாபஸீ தம் சாரிணி |
 நி: ஸ்ருதான் விஷமாத் தஸமாத் ஸமாஸ்வாஸ்யேத மப்ரவீத் ||

தர்மசாரிணி - தர்மநிஷ்டையுள்ள
 தாபஸீ - தபஸ்வினி
 தஸமாத் - அந்த
 விஷமாத் - அகோசரமான இடத்தினின்று
 நிஸ்ஸ்ருதான் - தப்பி வெளிவந்த
 தான் - அந்த
 ஸர்வான் - எல்லா
 வானரான் - வானர்களையும்
 ஸமாஸ்வாஸ்ய - உத்ஸாஹப்படுத்தி,
 இதம் - இனிவருவதை
 தத: - அப்பொழுது
 அப்ரவீத் - சொன்னான்.

एष विन्ध्यो गिरिः श्रीमान्नानुमलताकुलः ।

एष प्रखयणः शैलः सागरोऽयं महोदधिः ॥

ஏஷ விந்த்யோ கிரி: ஸ்ரீமான் நானுமலதாசுல: |
 ஏஷ ப்ரக்ஸயண: ஸைல: ஸாகரோ:யம் மஹோ ததி: ||
 நானாத்ரும லதாசுல: - நானாவித மரங்களும் கொடிகளும்டர்ந்த
 பூமியை - அழகிய
 விந்த்ய: கிரி: - விந்திய பர்வதம்
 ஏஷ: - இது,
 ப்ரக்ஸயண: - ப்ரஸ்ரவணம் எனும்
 ஸைல: ஏவ - பர்வதம் இது,
 மஹோததி: - மஹோததி என்கிற
 ஸாகர: - சமுத்திரம்
 அயம் - இது.

स्वस्ति वोऽस्तु गमिष्यामि भवनं वानरर्षभाः ।

इत्युक्त्वा तद्बिलं श्रीमत् प्रविशेऽयं स्वयंप्रभा ॥

ஸ்வஸ்தி வோ:ஸ்து கமிஷ்யாமி பவனம் வானரர்ஷபா: |
 இத்யுக்த்வா தத்பிலம் ஸ்ரீமத் ப்ரவிஸே ஸ்வயம் ப்ரபா ||
 வானரர்ஷபா: - வானரோத்தமர்களே
 வ: - உங்களுக்கு
 ஸ்வஸ்தி அஸ்து - நன்மை உண்டாகு,
 பவனம் - மானிகைக்கு
 கமிஷ்யாமி - நான் போகிறேன்,
 இதி - என்று
 உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
 ஸ்வயம் ப்ரபா - ஸ்வயம்ப்ரபை
 தத் - அந்த
 பூமத் - ப்ரக்யாபிதான

பிலம் - குகைக்குள்
ப்ரவிவேஸ - புகுந்தான்.

ततस्ते दधुधौर सागरं वरुणालयम् ।

अपारमभिराजन्तं घोरैरुमिभिरावृतम् ॥

ததஸ்தே தத்ருஸர் கோரம் ஸாகரம் வருணாலயம் ।

அபாரமபிகர் ஜந்தம் கோரைரூர்மிபிராவ்ருதம் ॥

தத - பிறகு

தே - அவர்கள்

கோரை - பயங்கரமான

ஊர்மிபி - அலைகளால்

ஆவ்ருதம் - சூழப்பட்ட

அபிகர்ஜந்தம் - பெருங்கோஷமும்

அபாரம் - கரையற்ற

வருணாலயம் - வருணனுக்கிருப்பிடமாகிய

கோரம் - கம்பீரமான

ஸாகரம் - சமுத்திரத்தை

தத்ருஸர் - கண்டார்கள்.

मयस्य मयाविहितं गिरिदुर्गं विविच्यताम् ।

तेषां मासो अतिक्रान्तो यो राज्ञा समयः कृतः ॥

மயஸ்ய மாயர் விஹிதம் கிரிதூர்கம் விவிச்சதாம் ।

தேஷாம் மாஸோ வ்யதிக்ரந்தோ யோ ராஜா ஸமய: க்ருத: ॥

மயஸ்ய - மயனுடைய

மாயர்விஹிதம் - மாயையால் செய்த

கிரிதூர்கம் - மலைக்குறையை

விவிச்சதாம் - ஆராய்ந்துபார்த்த

தேஷாம் - அவர்களுக்கு

ராஜா - அரசனால்

க்ருத: - வரையறுக்கப்பட்ட

ஸமய: - காலம்

ய: - எதுவோ அது

மாஸ: - ஒரு மாதம்

வ்யதிக்ரந்த: - ஸூத்தியாய் கடந்துவிட்டது.

विन्ध्यस्य तु गिरेः पादे संप्रुष्वितपादपे ।

उपविश्य महात्मानश्चिन्तामापदिरे तदा ॥

விந்த்யஸ்ய து கிரே: பாதே ஸம்ப்ரபுஷ்பித பாதபே ।

உபவிஸ்ய மஹாத்மானஸ் சிந்தா மாபதிதே ததா ॥

விந்த்யஸ்ய - து கிரே: பாதே ஸம்ப்ரபுஷ்பித பாதபே ।

உபவிஸ்ய - மஹாத்மானஸ் சிந்தா மாபதிதே ததா ॥

15

16

17

ததா - அப்பொழுது

மஹாத்மாந: - மஹாத்மாக்கள்

ஸம்ப்ரபுஷ்பித பாதபே - நன்றாய் அலர்ந்த மலர்ச்செறிந்த மரங்களையுடைய

விந்த்யஸ்ய - விந்திய

கிரே: - பர்வதத்தினுடைய

பாதே - அடிவாரத்தில்

உபவிஸ்ய - உட்கார்ந்துகொண்டு,

து - இது விஷயத்தில்

சிந்தாம் ஆபதிதே - சிந்திக்கலாயினர்.

ततः पुष्पातिमासायाज्ञताशतसामावृतान् ।

दुमान् वासन्तिकान् च्या वसुधयश्छिताः ॥

தத: புஷ்பாதி பராக்க்ரான் லதா ஸதஸமாவ்ருதான் ।

த்ருமான் வாஸந்திகான் த்ருஷ்ட்வா பபூவா பய ஸங்கிதா: ॥

தத: - அப்பொழுது

லதா ஸதஸமாவ்ருதான் - அநேகக் கொடிகளால் சூழப்பட்ட

த்ருமான் - விரகுகங்களை

வாஸந்திகான் - வஸந்தகாலத்தை ஸூசிப்பிக்குமவைகளாய்

புஷ்பாதி பாராக்ரான் - புஷ்பங்கள் நிறைந்த நுனிகளையுடையனவாய்

த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,

பயஸங்கிதா: - பயத்தால் நிகலடைந்தவர்களாக

பபூவ: - ஆனார்கள்.

ते वसन्तमनुप्राप्तं प्रतिवेद्य परस्परम् ।

नष्टसंदेशकालार्था निपेतुर्धरणीतले ॥

தே வஸந்தமநுப்ராப்தம் ப்ரதிவேத்ய பரஸ்பரம் ।

நஷ்ட ஸந்தேஸ காஸந்தா நிபேதுர் தரணிதலே ॥

தே - அவர்கள்

வஸந்தம் - வஸந்தகாலத்தை

அநுப்ராப்தம் - கிட்டிவிட்டதாக

பரஸ்பரம் - ஒவ்வொருவரும்

ப்ரதிபுத்துவா - தெரிந்துகொண்டு,

நஷ்ட ஸந்தேஸ - ஆதனையையும், தவணையையும்

காஸந்தா: - கார்யசித்தியையும் இழந்தவர்களாய்

தரணிதலே - பூமியில்

நிபேது: - விழுந்தார்கள்.

ततस्तान् कपिवृक्षास्तु शिथिलव वनीकसः ।

वाचा मधुस्यामाभ्य यथावदनुमान्य च ॥

ததஸ்தான் கபிவ்ருத் தாம்ஸ்து ஸிஷ்டடன் ஸ்சைவ வனௌகஸ: ।

வாசாமதுச்யாமாப்ய யதாவதநுமான்ய ச ॥

20

स तु सिंहवृषस्कन्धः पीनायतमुजः कपिः ।

युवराजो महाप्राज्ञ अङ्गदो वाक्यमद्वधीत् ॥

ஸது ஸிம்ஹவ்ருஷஸ்கந்த: பீநாயதமுஜ: கபி: ||
யுவராஜோ மஹாப்ராஞ் அங்கதோ வாக்ய மப்ரவீத் ||

தது: - அச்சமயத்தில்
ஸிம்ஹ வ்ருஷஸ்கந்த: - ஆன்சிங்கத்தின் தோள்களைப்போல
பீநாயதபுஜ: - பருத்து நீண்ட கைகளையுடைய,
மஹாப்ராஞ்: - புத்திமானான
ஸ: - அந்த
அங்கத: - அங்கதனென்ற
கபி: - வானரரான
யுவராஜ: - இளவரசு
கபி வ்ருத்தான் து - வானரவிருத்தர்களையும்,
ஸிஷ்டான் ஏவ - அறிவில் முதிர்ந்தவர்களையும்,
தான் - அந்த
வானௌகஸ: ச - வானரர் முதலிய எல்லோரையும்,
மதுரயா - இனிய
வாசா - வாக்கால்
ஆபாஷ்ய - அழைத்து,
யதாவத் - கிரமப்படி
அநுமான்ய ச - உபசாரம் செய்து,
து - தன்மட்டில்
வாக்யம் - மொழியை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

शासनात् कपिराजस्य बयं सर्वं विनिर्गताः ।

मासः पूर्णं बिलस्थानां हरयः किं न बुध्यते ॥

ஸாஸநாத் கபிராஜஸ்ய வ்யம் ஸர்வே விநிர்கதா: |
மாஸ: பூர்ணோ பிலஸ்தானாம் ஹரய: கிம் ந பூத்யதே ||

கபிராஜஸ்ய - வானர மன்னருடைய
ஸாஸநாத் - ஆத்ஞையால்
வ்யம் - நாம்/
ஸர்வே - எல்லோரும்
விநிர்கதா: - வெளிப்புறப்பட்டவர்கள்;
பிலஸ்தானாம் - குறையறிவிருக்கையில்
மாஸ: - ஒரு மாதம்
பூர்ண: - முடிந்துவிட்டது.
ஹரய: - வானரர்களே
கிம் ந பூத்யதே - ஏன் கவனிக்கப்பட்டவில்லை?

21

22

वयमाश्रयुजे मासि कालसंख्याव्यवस्थिताः ।

प्रस्थिताः सोऽपि चातीतः किमतः कार्यमुत्तरम् ॥

வயமாஸ்வயுஜே மாஸி காலஸங்க்யா வ்யவஸ்திதா: |
ப்ரஸ்திதா: ஸோஃபி சாதீத: கிமத: கார்யமுத்தரம் ||

அபி - மேலும்
வயம் - நாம்
ஆஸ்வயுஜே - ஆச்வினை என்ற (ஐப்பசி)
மாஸி - மாதத்தில்
கால ஸங்க்யா - காலக்கணக்கின்றிஷ்கர்ஷைக்குட்பட்டவர்களாய்
வ்யவஸ்திதா: - வெளிப்புறப்பட்டவர்கள்;
ப்ரஸ்திதா: - அதுவும்
ஸ: ச - அதிக்ரமித்துவிட்டது;
அநீத: - இனிமேல்
அத: - அடுத்து
உத்தரம் - செய்யவேண்டிய காரியம்
கார்யம் - என்ன?
கிம் - என்ன?

भवन्तः प्रत्ययं प्राप्ता नीतिमार्गविशरदाः ।

हितेष्वभिरता भर्तुर्निर्दिष्टाः सर्वकर्मसु ॥

பவந்த: ப்ரத்யயம் ப்ராப்தா நீதிமார்க் விஸாரதா: |
ஹிதேஷ்வபிரதா ப்ர்துர் நிர்விஷ்டா: ஸர்வகர்மஸு ||

பவந்த: - நீங்கள்
பர்து: - எஜமானுடைய
ப்ரத்யயம் - நம்பிக்கையை
ப்ராப்தா: - பெற்றவர்கள்,
நீதிமார்க் விஸாரதா: - ராஜ்யத்திற் சால்திரத்தில் வல்லவர்கள்,
ஹிதேஷ் - நன்மைகளில்
அபிரதா: - ஆஸக்தியுடையவர்கள்,
ஸர்வ கர்மஸு - எல்லாத் தொழில்களிலும்
நிர்விஷ்டா: - முற்றிலும் பிரயோகிக்கப்பட்டவர்கள்.

कर्मस्यप्रतिमाः शरा दिक्षु विभ्रुतपीक्ष्णाः ।

सा पुरस्कृत्य निर्याताः पिक्वक्षिप्रचोदिताः ॥

கர்மஸ்வப்ரதிமா: ஸரோதிஷ்ஷா விஸ்ருதபெளருஷா: |
மாஸ பூரஸ்க்ருத்ய நிர்யாதா: பிங்கா ஷேஷ ப்ரசோதிதா: ||

கர்மஸு - கார்யங்களில்
அப்ரதிமா: - ஒப்பில்லாதவர்கள்;
ஸரோதி: - ஞானிகள்;

23

24

25

திசு - எல்லாதிக்குகளிலும்
 விஸ்ருத பௌருஷா - ப்ரசித்திபெற்ற பௌருஷமுள்ளவர்கள்;
 பிங்காக்ஷஸ ப்ரஸோதிதா - வானர அரசனால் ஏவுப்பட்டவர்களாய்
 மாம் - என்னை
 புரஸ்க்ருத்ய - அணுகரித்து
 நிர்யாதா - வெளிப்புறப்பட்டவர்கள்.

इदानीमकृतार्थानां मर्त्यं नात्र संशयः ।

हरिजन्स्य संदेशमकृत्वा कः सुखी भवेत् ॥

இதா நீம்க்ருதார் தாநாம் மர்த்யம் நாத்ர ஸம்ஸய: ।
 ஹரிஜஜஸ்ய ஸந்தேஸ மக்ருத்வா க: ஸுகீ பவேத் ॥

26

இதாநம் - இப்பொழுது
 அக்ருதார்தாநாம் - கார்யத்தை முடிக்காதவர்களுக்கு
 மர்த்வயம் - சாகவேண்டியதே;
 அத்ர - இதில்
 ஸம்ஸய: ந - சந்தேகமேயில்லை.
 ஹரிஜஜஸ்ய - வானரராஜனுடைய
 ஸந்தேஸம் - ஏவலை
 அக்ருத்வா - செய்யாமல்,
 க: - எவன்
 ஸுகீ பவேத் - சுகியாயிருப்பான்?

तस्मिन्नतीते काले तु सुप्रियेण कृते स्वयम् ।

प्रायोपवेशनं युक्तं सर्वेषां च वनिकसाम् ॥

தஸ்மின் நதிதே காலே து ஸுகீவேண க்ருதே ஸ்வயம் ।
 ப்ராயோபவேஸனம் யுக்தம் ஸர்வேஷாம் ச வனௌகஸாம் ॥

27

ஸுகீவேண - சுகீவரால்
 ஸ்வயம் - தானாகவே
 க்ருதே - குறிப்பிடப்பட்ட
 தஸ்மின் - அந்த
 காலே - தன்னை
 அதிதேது - கடந்துபோய்விட்ட அளவில்
 வனௌகஸாம் - வானரர்கள்
 ஸர்வேஷாம் - எல்லோருக்கும்
 ப்ராயோபவேஸனம் - பட்டினியிருந்து உயிர் துறத்தலே
 யுக்தம் - தக்கது.

तीक्ष्णः प्रकृत्या सुप्रियः स्वमित्रावे व्यसस्थितः ।

न क्षमिष्यति नः सर्वानपराधकृतो गतान् ॥

விஷ்கிந்தா காண்டம் - ஐம்பத்தி லுன்றாம் ஸர்க்கம்

4603

தீக்ஷண: ப்ரக்ருத்யா ஸுகீவ: ஸ்வமிபாவே வ்யவஸ்தித: ।

ந க்ஷமிஷ்யதி ந: ஸர்வாநபராதக்ருதோ கதான் ॥

28

ஸுகீவ: - ஸுகீவர்
 ப்ரக்ருத்யா - இயற்கையாய்
 தீக்ஷண: - தப்பிதங்களை மன்னியாதவர்;
 ஸ்வமிபாவே - ஐஹமானத்தன்மையில்
 வ்யவஸ்தித: - ஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்
 அபராதக்ருத: - தப்பிநடந்தவர்களாய்
 கதான் - திரும்பிவந்த
 ந: ஸர்வாந் - நம்மில்லோரையும்
 ந க்ஷமிஷ்யதி - மன்னிக்க மாட்டார்.

अप्रवृत्ति च सीतायाः पापमेव करिष्यति ।

तस्मात् क्षमनिहायैव गन्तुं प्रायोपवेशनम् ॥

அப்ரவ்ருத்தௌ ச ஸீதாயா: பாபமேவ கரிஷ்யதி ।

தஸ்மாத் க்ஷம நிஹாத்யைவ கந்தும் ப்ராயோபவேஸனம் ॥

त्यस्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च धनानि च गृहाणि च ॥

29

த்யக்த்வா புத்ரான் ஸ்ச தாரான்ஸ்ச தநாநி ச க்ருஹாணிச ॥

ஸீதாயா: - ஸீதையின்
 அப்ரவ்ருத்தௌ - விருத்தாந்தத்தையறியாதவளவிலி
 பாபம் ஏவ - கொடிய தண்டனையே
 ச - நிச்சயமாய்
 கரிஷ்யதி - விதிப்பார்;
 தஸ்மாத் - ஆகையால்
 க்ருஹாணிச - வீடுகளையும்
 புத்ரான்ச - புத்திரர்களையும்
 தநாநிச - பொருள்களையும்
 தாரான்ச - மனைவிமார்களையும்
 த்யக்த்வா - நினையாமல்,
 ப்ராயோபவேஸனம் ஏவ - பட்டினிகிடந்து உயிரிழத்தத்தான்
 அத்ய - இப்பொழுது
 இஹ - இவ்விடத்தில்
 க்ஷமம் - செய்யத்தக்க
 ஹிதம் - நல்ல காரியம்.

यावन्तो चात्येद्राजा सर्वान् प्रतिगतानिवः ।

यथेनाप्रतिरूपेण श्रियान् मृत्युविहिव नः ॥

யாவன்நோ காத்யேத் ராஜா ஸர்வான் ப்ரதி கதாநித: ।

வதேநாப்ரதிகுபேண ஸ்ரேயான் ம்ருத்யுநிஹைவ ந: ॥

30

ராஜா	- மன்னர்
இத:	- இங்கிருந்து
ப்ரதிபதாந்	- திரும்பிச்சென்ற
நம்	- நம்
ஸர்வான்	- எல்லோரையும்
காத்யேத்	- கொலை புரிவார்.
யாவத்	- ஆகையால்
இஹ	- இவ்விடத்தில்
அப்ரதிரூபண	- அகலிதீயமான
வதேந ஏவ	- கஷ்டத்தாலேயே
ந:	- நமக்கு
ம்ருத்யு:	- உயிரிழத்தல்
ஸ்ரேயான்	- சிரேயஸ்கரமானது.

न चाहं यीवराज्येन सुग्रीवेणाभिषेचितः ।

नरेन्द्राभिषिक्तोऽस्मि रामेणाक्षिप्तकर्मणा ॥

ந சாஹம் யௌவராஜ்யேன ஸுக்ரீவேணா பிஷேகித: ।
நரேந்த்ரேணாபிஷிக்தோஸ்மி ராமேணாக்லிஷ்ட கர்மணா ॥

அஹம்	- நான்
ஸுக்ரீவேண	- ஸுக்ரீவரால்
யௌவராஜ்யேன	- இளவரசனென்ற பதவியோடு
அபிஷேகித: ந	- நியமிக்கப்பட்டவன் அல்ல.
அக்லிஷ்ட கர்மணா	- குறையற்ற செயல்களையுடைய
நரேந்த்ரேண	- புருஷோத்தமரான
ராமேணச	- ஸ்ரீராமரால்தான்
அபிஷித்த: அஸ்மி	- பட்டம் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன்.

स पूर्व बद्धवैरो मां राजा ह्यद्या व्यतिक्रमम् ।

घातयिष्यति दण्डेन तीक्ष्णेन कृतनिधयः ॥

ஸ பூர்வம் பத்தவரோ மாம் ராஜா த்ருஷ்ட்வா வ்யதிக்ரமம் ।
காதயிஷ்யதி தண்டேன தீக்ஷ்ணேன க்ருதநிஸ்சய: ॥

மாம்	- என்னிடம்
பூர்வம்	- ஏற்கனவே
பத்தவர:	- வைரம் வைத்த
ஸ: ராஜா	- அந்த அரசர்
வ்யதிக்ரமம்	- கட்டளை மீறுதலை
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு
க்ருத நிஸ்சய:	- தீர்மானங்கொண்டவராய்
தீக்ஷ்ணேன	- கொடுமையான்
தண்டேன	- தண்டனையோடு
காதயிஷ்யதி	- உயிரை வாய்க்கிவிடுவார்.

किं मे सुहृदिष्यस्य पश्यदिजीवितान्तरे ।

इहैव प्रायमासिष्ये पुण्ये चागररोधसि ॥

கிம் மே ஸுஹ்ருத் பிஃ வ்யஸனம் பஸ்யத்பிஃ ஜீவிதாந்தரே ।
இஹைவ ப்ராய மாஸிஷ்யே புண்யே ஸாகரரோதஸி ॥

ஜீவிதாந்தரே	- உயிர் போகும் பொழுது
மே	- எனது
வ்யஸனம்	- கஷ்டத்தை
பஸ்யத்பி:	- எதிரிலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
ஸுஹ்ருத்பி:	- நண்பர்களால்
கிம்	- என்ன பயன்?
இஹ ஏவ	- இப்பொழுதே
புண்யே	- புண்ணியமான
ஸாகரரோதஸி	- சுழத்திரக்கரையில்
ப்ராயம்	- பிராயோபவேசத்தை
ஆஸிஷ்யே	- அடைவேன்.

एतच्छ्रुत्वा कुमारं युवराजं भावितम् ।

सर्वे ते वानरश्रेष्ठाः कर्णं वाक्यमब्रुवन् ॥

ஏத்த ஸ்ருத்வா குமாரேண யுவராஜேன பாவிதம் ।
ஸர்வே தே வானர ஸ்ரேஷ்டா: கருணம் வாக்ய மப்ருவன் ॥

யுவராஜேன	- இளவரசரான
குமாரேண	- இராஜகுமாரனால்
பாவிதம்	- சொல்லப்பட்ட
கருணம்	- மனத்தை உருகச்செய்யும்
வாக்யம்	- சொல்லை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
தே	- அந்த
வானர ஸ்ரேஷ்டா:	- வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே	- எல்லோரும்
ஏத்த	- இதை
அப்ருவன்	- சொன்னார்கள்.

तीक्ष्णः प्रकृत्या सुग्रीवः प्रियारक्तं राघवः ।

समीक्ष्यकृतकार्यास्तु तमिंश्च समयं गते ॥

தீக்ஷண: ப்ரக்ருத்யா ஸுக்ரீவ: ப்ரியாரக்தஸ் ராஹ: ।
ஸமீக்ஷ்யக்ருத கார்யாஸ்து தஸ்மிந்ஸ்ரே ஸமயே கதே ॥

अष्टायां तु वेदेष्टा ह्यद्या चैव समागतान् ।

राघवप्रियकानार्थं घातयिष्यत्यसंशयम् ॥

அந்ருஷ்டாயாம் து வைதேஹ்யாம் த்ருஷ்ட்வா சைவ ஸமாததன் |
ராகவ ப்ரியகாமார்தம் காதயிஷ்யத்ய ஸம்ஸரயம் ||

न क्षमं चापराधानां गमनं स्वमिपार्जितः ||

ந ஷ்ஷமம் சாபராத்நாநாம் கமனம் ஸ்வமி பாஸ்வத: ||

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்
ப்ரக்ருத்யா - இயற்கையால்
தீக்ஷண: - தப் பிதங்களை மன்னியாதவர்,
ராகவ: ச - ராகவரோ
ப்ரியாரத: - மனைவியின்மேல் அன்புள்ளவர்,
வைதேஹ்யாம் - வைதேஹி
அந்ருஷ்டாயாம் து - காணப்படாமல்
தஸ்மின் - அந்த
ஸமயே - தவணை
கதே து - கடந்து
ஸமாகதான் - திரும்பி வந்திருக்கிற
அஸ்மான் - நம்மை
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
ச - அதன்மேல்
அக்ருத கார்யான் - காரியத்தை முடிக்காதவர்களாக
ஸமிக்ய - உணர்ந்துகொண்டு
ராகவ ப்ரிய காமார்தம் - ராகவரின் ப்ரிய நிமித்தம்
ச - உடனே
காதயிஷ்யதி - கொன்றுவிடுவார்,
அஸம்ஸயம் - ஸந்தேகமே இல்லை.
அப்ராத்நாநாம் - குற்றவாளிகளுக்கு
ஸ்வமி பாஸ்வத: - எஜமான் பக்கவில்
கமனம் ச - பேராதலும்
ந ஷ்ஷமம் - தக்கதன்று.

इहैव सीतामन्विष्य प्रवृत्तिमुपलभ्य वा ।

नो चेद्रक्षणम तं वीरं गमिष्यामि यमक्षयम् ||

இஹைவ ஸீதாமந்விஷ்ய ப்ரவ்ருத்திமுபலப்ய வா ||
நோ சேதக்ஷமம் தம் வீரம் கமிஷ்யாமோ யமக்ஷயம் ||

ஸீதாம் - ஸீதையை
அந்விஷ்ய - தேடி,
ப்ரவ்ருத்திம் - செய்ந்தியை
உபலப்ய - அறிந்துகொண்டு,
ச - பின்னர்,

36

தம் - அந்த
வீரம் - குரளர
கமிஷ்யாம்: - அடைவோம்.
நோ சேத் - அப்படி இல்லாத பக்ஷத்தில்
இஹ ஏவ - இங்கேயே
யமக்ஷயம் - மரணத்தை
கச்சாம்: - அடைவோம்.

एवमुक्त्वा तु भयादितानी श्रुत्वा वचस्तार इदं बभूषे ।

अलं विधादेन बिलं प्रविश्य वसाम सर्वं यदि रोचते वः ||

பல்வங்கமானாம் து பயார்தி தானாம்
ஸ்ருத்வா வசஸ்தார இதம் பபாஷே |

அலம் விஷாடே ந பிலம் ப்ரவிஸ்ய
வஸாம் ஸர்வே யதி ரோசதே வ: ||

38

பயார்திதானாம் - பயத்தால் திகில்கொண்ட
பல்வங்கமானாம் - வானரர்களின்
வச: - வார்த்தையை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
தார: - தாரன் என்ற வானரன்
து - இவ்விஷயத்தில்
இதம் - பின்வருகிறதை
பபாஷே - பிரசங்கித்தான்.
விஷாடேத - மனத்தளர்ச்சியால்
அலம் - பிரயோஜனமில்லை;
வ: ரோசதே யதி - நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில்
ஸர்வே - எல்லோரும்,
பிலம் - குறையில்
ப்ரவிஸ்ய - திரும்பவும் புகுந்து,
வஸாம் - வசித்துக் கொண்டிருப்போம்.

इदं हि मायाविहितं सुदुर्गमं प्रवृत्तौदकमोज्यपेयकम् ।

इहास्ति नो नैव मयं पुरंदराक्ष राघवाद्यानरराजतोऽपि वा ||

இதம் ஹி மாயா விஹிதம் ஸுதுர்கமம்
ப்ரபூத வ்ருக்ஷோதக போஜ்ய பேயகம் |

இஹாஸ்தி நோ நைவ மயம் புரந்தராக்
ந ராகவாத வானர ராஜதோ: பி வா ||

39

இதம் ஹி - இதுவே
மாயா விஹிதம் - மாயையால் நிர்மிக்கப்பட்டது;
ஸுதுர்கமம் - புகவரிது;
ப்ரபூத வ்ருக்ஷோதக - ஏராளமான விருகுகங்களும்; தீர்த்தங்களும்

37

போத்ய பேயகம்	உண்ணத்தக்கவையகம், பானங்களும் நிறைந்தது;
இஹந்	இங்கு நமக்கு
பயம்	பயமென்பது
ராகவாத் வா	ராகவரிடத்தில் நின்றும்,
வானர ராஜத் அபி	வானர் மன்னரிடத்தில் நின்றும்
ந அஸ்தி	இல்லை.
புரந்தராத் ஏவ	இந்திரனிடத்தில் நின்றாகூட
ந	இல்லை.
शुक्लाक्षदस्यापि वचोऽनुकूलमुख्य सर्वे हरयः प्रतीताः ।	
यथा न हि स्येयं तथा विष्णुमसक्तमधीव विधीयतां नः ॥	
ஸ்ருத்வாங்கதஸ்யாபி வசோநுகூல்	
ஸுஸர்ஸ ஸர்வே ஹரய: பரீதா: :	
யதா ந ஹிம்ஸ்யேம் ததா விதாந	
மஸக்த மத்யைவ விதீயதாம் ந: ॥	
ஸர்வே	எல்லா
ஹரய:ச	வானரர்களும்
வச:	போதனையை
ஸ்ருத்வா	கேட்டு,
அங்கதஸ்ய அபி	அங்கதனுக்கும்
அநுகூலம்	ஹிதமானதாக
பரீதா:	தீர்மானம் கொண்டவர்களாய்,
யதா	எப்படியானால்
ந ஹிம்ஸ்யேம்	அழிக்கப்படமாட்டோமோ
ததா	அந்தப் பரகாரம்
அத்ய ஏவ	இப்பொழுதே
அஸக்தம்	தாமதமின்றி
ந	நமக்கும்
விதாந:	விரும்புகி (ஏற்பாடு)
விதீயதாம்	விதிக்கப்பட்டுமென்று
ஊச:	தெரிவித்தார்கள்.

40

இங்குமே ப்ரதிபத ராமாயண வ்யாசியே ஆதிகாரியே
 சூத்திரம் பற்றி ஸுதாஸ்யம் ஸம்விதமாம் கிஷ்கிந்தா வாக்ஸே
 அம்மதநி திவோதோ நம திபஞ்சஸம் ஸக: ॥

சது பஞ்சஸு: ஸர்க: - 54

तथा ब्रुवति तारे वु ताराधिपतिवर्षसि ।

अथ मेने हतं राज्यं हनुमान्जदेन तत् ॥

ததா ப்ருவதி தாரே வு தாராதிபதி வர்ஸஸி ।

அத மேனே ஹருதம் ராஜ்யம் ஹனுமாந்ஜதேந தத் ॥

தாராதிபதி வர்ஸஸி - சந்திரனைப் போன்ற அழகுள்ள

தாரே - தாரன் என்ற வானரன்

ததா - மேற்கண்டவிடம்

ப்ருவதி து - தனக்கும் தெரியுமென சொல்லுகையில்

அங்கதே ந - அங்கதனால்

தத்

ராஜ்யம் - ஆளுகைக்கு

ஹருதம் - ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாக

ஹனுமாந் - ஹனுமார்

அத - இப்பொழுது

மேனே - கவலைகொண்டார்.

बुद्ध्या ह्यधिका युक्तं घटुर्लसमन्वितम् ।

घटुर्दशगुणं मेने हनुमान् वालिनः सुतम् ॥

புத்த்யா ஹயஷ்டாங்க்யா யுக்தம் சதுர்பஸஸமன்விதம் ।

சதுர்தஸகுணம் மேனே ஹனுமான்வாலின: ஸுதம் ॥

வாலின: - வாலியின்

ஸுதம் - புதல்வனை

அஷ்டாங்க்யா - எட்டுவித அங்கங்கள் சேர்ந்த (★1)

புத்த்யா - புத்தியுடன்

யுக்தம் - கூடினவனாக

சதுர்பஸ ஸமன்விதம் - நான்குவித பலத்தையும் பெற்றவனாக (★2)

சதுர்தஸ குணம் - பதினான்கு குணங்களுமுடையவனாக (★3)

ஹி - ஸந்தேகமின்றி

ஹனுமான் மேனே - ஹனுமார் தீர்க்காலோசனை செய்தார்.

1. பிறர் சொல்வதை கேட்கிறமால் நிரவிர்த்தம், அதை மனதில் தரித்தல், ஸமயத்தில்
 சூப்பகத்திற்குக் கொண்டுபுத்தல், அதை பிறருக்கு விளங்க உரைத்தல், யுக்தியால்
 பேசுதல், பிறருடைய பப்பு யுக்திகளைக் கண்டறிதல், பிறர் சொல்வதின் திறமான
 அர்த்தத்தை அறிதல், கிஷ்கயங்கலின் தத்துவங்களை உள்வாடி அறிதல்.

2. பாஹுபலம், மனோபலம், உபாயபலம், பந்துபலம்

3. தேயம், காலம், இடம் இவைகளை அறிதல், மன உறுதி, ஸகல கஷ்டங்களையும்
 பொறுத்தல், ஸகல விஷயங்களையும் அறிதல், அறிபவென்றுபுது செய்திவென்றுபுது
 இவைகளில் ஸமர்த்தனை இருத்தல், விடாபுயத்தி, ஆலோசனைகளை மனத்து ஸைத்தல்,
 சொன்ன சொல் தவறாமல், சொரியல், திறமையின் எல்லையை அறிதல், நன்றி மறவாமை,
 நம்பினோரை கைவிடாதிருத்தல், சுமம், கவலாற்றிமனம்

आपूर्यमाणं शश्वच्च तेजोबलपराक्रमः ।

शशिन् शुक्लपक्षादी वर्धमानमिव श्रिया ॥

ஆபூர்யமாணம் ஸஸ்வச்ச தேஜோ பலபராக்ரமம் : ।

ஸஸினம் ஸுக்லபக்ஷாதேவ வர்தமானமिव ஸரியா ॥

बृहस्पतिसमं बुद्ध्या विक्रमे सद्यः पितुः ।

शुश्रूषमाणं तारस्य शुक्रस्यैव पुनरदरम् ॥

ப்ருஹஸ்பதிஸமம் புத்த்யா விக்ரமே ஸத்ருஸம் பிது : ।

ஸுஸ்ருஷமாணம் தாரஸ்ய ஸுக்ரஸ்யேவ புநர்தரம் ॥

भर्तुरर्थं परिश्रान्तं सर्वशास्त्रविशारदः ।

अभिसन्धातुमारभे हनुमानञ्जदं ततः ॥

பர்துர்தே பரிஸ்ராந்தம் ஸர்வ ஸாஸ்த்ர விஸாரதம் : ।

அபிஸந்தாது மாரேபே ஹனுமானங்கதம் தத : ॥

ஸுக்ல பக்ஷாதேவ - சுக்லபக்ஷத்தின் ஆதியில்

ஸரியா - காந்தியினால்

வர்தமானம் - வளரும்

ஸஸினம் இவ - சந்திரனைப்போல்

தேஜோபல பராக்ரமம் - தேஜஸ் பலம் பராக்ரமம் இவைகளால்

ஸஸ்வத் - மேன்மேல்

ஆபூர்யமாணம் ச - பூரிக்கப்பட்டவனும்,

புத்த்யா - புத்தியால்

ப்ருஹஸ்பதி ஸமம் - பிரஹஸ்பதிக்கு நிகரானவனும்,

விக்ரமே பிது : - ஆண்மையில் தந்தைக்கு

ஸத்ருஸம் - ஒப்பானவனும்,

குரோ : - பிரஹஸ்பதிக்கு

புரந்தரம் இவ - இந்திரனைப்போல்

தாரஸ்ய - தாரனுடைய

ஸுஸ்ருஷமாணம் - சொற்படி நடப்பவனும்

பந்து : - ஐயுமானனுடைய

அர்தே - காரியத்தில்

பரிஸ்ராந்தம் - மனம் தளர்ந்தவனும்,

ஸர்வ ஸாத்ர விஸாரத : - எல்லா சாஸ்த்ரங்களிலும் வல்லவனுமான

அங்கதம் - அங்கதனை

தத : ஹனுமான் - அப்பொழுது ஹனுமான்

அபிஸந்தாதும் - தன்பகஷம் செய்துகொள்ள

ஆரேபே - சிரத்தை கொண்டார்.

स चतुर्णामुपायानां तृतीयमुपवर्णयन् ।

भेदयामास तान् सर्वान् वानरान् वाक्यसंपदा ॥

மேதயாமாச தான் சர்வான் வானரான் வாக்யஸம்படா ॥

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - ஐம்பத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

4611

ஸசுதர்ணா முபாயானாம் தீரீய முபவர்ணயன் ।

பேதயாமாஸ தான் ஸர்வான் வானரான் வாக்யஸம் பதா ॥

6

ஸ : - அயர்

சுதர்ணாம் - ஸநாம், தானம், பேதம், தண்டம் என்ற நான்கு

உபாயானாம் - உபாயங்களுக்குள்

தீரீயம் - மூன்றாவதை (அதாவது பேதம் என்ற உபாயத்தை)

உபவர்ணயன் - அனுஷ்டிப்பவராய்

தான் - அந்த

வானரான் - வானரர்கள்

ஸர்வான் - எல்லோரையும்

வாக்ய ஸம்பதா - வார்த்தையின் சிறப்பால்

பேதயாமாஸ - கலைத்துவிட்டார்.

तेषु सर्वेषु भिन्नेषु ततोऽभीषयदङ्गदम् ।

भीषपीबहुभिर्वाक्यैः कौपीपायसमन्वितैः ॥

தேஷு ஸர்வேஷு பின்னேஷு ததோஃ பிஷயதங்கதம் ।

பிஷணைர் பஹுபிர் வாக்யை : கோபோபாயஸமன்விதை : ॥

7

தேஷு - அவர்கள்

ஸர்வேஷு - எல்லோரும்

பின்னேஷு - பிரிவடைந்தவளவில்

அங்கதம் - அங்கதனை

கோபோபாய - கோபுக்குறிகளுடன் கூடியதான

ஸமன்விதை :

பிஷணை : - பயத்தை விளைவிக்கும்

பஹுபி : - பல

வாக்யை : - பேச்சுக்களால்

தத : - அப்பொழுது

அபிஷயத் - கலங்கச் செய்தார்.

त्वं समर्थतरः पित्रा युद्धे तारेय व धुरम् ।

छटं धारयितुं शक्तः कपिराज्यं यथा पिता ॥

த்வம் ஸமர்த்தர : பித்ரா யுத்தே தாரேய வைதரம் ।

த்டுடம் தாரயிதும் ஸக்த : கபிராஜ்யம் யதா பிதா ॥

8

தாரேய - தாரைகுமாரர்

த்வம் - நீ

யுத் தே - பேராளில்

பித்ரா ஸமர்த்தர : - பிதாவைக்காட்டிலும் ஸமர்த்தன்;

பிதா - தகப்பன்

யதா - எப்படியோ அப்படி

கபிராஜ்யம் - வானரராஜ்யம்

த்ருடம்	- முற்றிலும்
துரம்	- தலைமையை
தாரயிதும்	- வலிநீக்க
ஸக்த: வை	- சக்தனே.

नित्यमस्थिरचिता हि कपयो हरिपुङ्गव ।

नाज्ञाय विषहियन्ति पुत्रदारां विना त्वया ॥

நித்யமஸ்திரசித்தா ஹி கபயோ ஹரிபுங்கவ ।
நாஜ்நாய்விஷஹியந்தி புத்ரதாராண் விநா த்வயா ॥
ஹி - அப்படி இருந்தும்
ஹரிபுங்கவ - வானரோத்தம!
கபய: - வானரர்கள்
நித்யம் - எப்பொழுதுமே
அஸ்திரசித்தா: - சஞ்சலபுத்தியுடையவர்கள்;
த்வயா - உன்னாலே
ஆஞ்நாயம் - கட்டளைமிடப்பட்டதை
புத்ரதாராண் விநா - மனைவிமக்களை விட்டு
ந விஷஹிய்யந்தி - பொறுத்துச் செய்யமாட்டார்கள்.

त्वां नैते ह्यनुयुञ्जुः प्रत्यक्षं प्रवदामि ते ।

यथायं जाम्बवानीलः सुहोत्रश्च महाकपिः ॥

த்வாம் நைதே: ஹயநு யுஞ்ஜேயு: ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரவதாமி தே ।
யதாயம் ஜாம்பவான் நீல: ஸுஹோத்ரஸ்ச மஹாகபி: ॥
ஜாம்பவான் - ஜாம்பவான்,
நீல: - நீலனென்ற வானரசர்ரேஷ்டன்,
மஹாகபி: - வானரர்களில் பெயர்பெற்ற
ஸுஹோத்ர: - ஸுஹோத்திரன்,
ஏதேச - இவர்கள் எல்லோரும்
அயம் யதா - இவனைப்போல (தாரனைப்போல)
த்வாம் - உன்னை
ந் அநுயுஞ்ஜேயு: - அனுவர்த்திக்கமாட்டார்கள்.
தே - உனக்கு
ப்ரத்யக்ஷம் - ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கும்படி
ப்ரவதாமி ஹி - நிச்சயமாய்ச் சொல்லலானேன்.

न ह्यहं त इमे सर्वे सामदानादिनिर्गुणः ।

दण्डेन वा त्वया शक्याः सुग्रीवादपकषितुम् ॥

ந ஹ்யஹம் த இமே ஸர்வே ஸாமதாநாதிரிபிருணை: ।
தண்டேந வா த்வயா ஸக்யா: ஸுக்ரீவாதபக்ஷிதும்॥

9

10

11

தே	- அந்த
இமே	- இவர்கள்
ஸர்வே	- எல்லோரும்,
அஹம் ஹி	- நானும்
ஸாமதாநாதிபி:	- ஸாமம் தானம் முதலிய
குணை:	- உபாயங்களால்
தண்டேந வா	- அல்லது தண்டோபாயம் ஒன்றையே கொண்டாவது
ஸுக்ரீவாத்	- ஸுக்ரீவரிடத்தினின்று
த்வயா	- உன்னால்
அபக்ஷிதும்	- வசப்படுத்திக்கொள்ள
ஸக்யா: ந	- முடியாதவர்களே.

विगृह्यासनमप्याहुर्दुर्बलेन बलीयसः ।

आत्मरक्षाकरस्तस्मान्न विगृह्णीत दुर्बलः ॥

விக்குறையாஸந மப் யாஹு: துர்பலேன பலியஸ: ।

ஆத்மரக்ஷா கர்ஸ்தஸ்தாந்ந விக்குறணீத துர்பல: ॥

துர்பலேன	- பலவீனனோடு
விக்குறைய	- எதிர்த்து யுத்தம் செய்து,
ஆஸநம் அபி	- போர்புரியும் உபாயங்கள் ஆறிலொன்றான எதிரியை எதிர்பார்த்து மறைந்திருத்தலும்
பலியஸ:	- பலவானுடையது என்று
ஆஹு:	- பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்,
தஸ்தாந்	- ஆனபடியால்
ஆத்மரக்ஷாகர:	- தன்னை காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டிய
துர்பல:	- பலவீனன்
ந விக்குறணீத	- எதிர்க்கலாகாது.

यां चेमा मन्यसे धात्रीमेतद्विलमिति श्रुतम् ।

एतल्लक्षणवाणानामीषत्कार्यं विदारणे ॥

யாம் சேமாம் மன்யஸே தாத்ரீ மேதத்பிலமிதி ஸ்ருதம் ।

ஏதல்லக்ஷணவாணாமீஷத் கார்யம் விதாரணே ॥

ஏதத்	- இந்த
பிலம்	- குகை
ஸ்ருதம் இதி	- கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால்
யாம்	- எந்த
இமாம்	- இதை
தாத்ரீம்	- போஷிக்கும் செவிலித்தாயாக
மன்யஸே ச	- பெரிதாய் பாராட்டுகிறாயோ
ஏதத்	- இதை
விதாரணே	- பிணக்கும் விஷயத்தின்

12

13

லக்ஷ்மண பாணாநாம் - லக்ஷ்மணரின் பாணங்களுக்கு
 ஸக்யத் - ஒரு கஷணகால
 காரியம் - காரியம்.

स्वल्प हि कृतमिन्द्रेण क्षिपता ह्यशनिं पुरा ।

लक्ष्मणो निशितैर्बाणिभिन्यात् पत्रपुटं यथा ॥

ஸ்வல்பம் ஹி க்ருத மிந்த்ரேண க்ஷிபதா ஹ்யஸனிம் புரம. 14
 லக்ஷ்மணோ நிஸிதைய்பாணைந் பிந்த்யாத் பத்ரபுடம் யதா ॥

புரா - முற்காலத்தில்
 அஸனிம் - வஜ்ராயுதத்தை
 க்ஷிபதா - எறிந்த
 இந்த்ரேண ஹி - இந்திரனாலேயே
 ஸ்வல்பம் - ஒரு நிமிஷத்தில்
 க்ருதம் - துளைக்கப்பட்டது;
 லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
 நிஸிதை: - சுரண
 பாணை: - பாணங்களால்
 பத்ரபுடம் - ஓர் இலைத் தொன்னையை
 யதா - போல்
 பிந்த்யாத் - கிழித்துவிடுவார்
 ஹி - சந்தேகமில்லை.

लक्ष्मणस्य तु नासा बहवः सन्ति तदिधा: ।

वज्राशिसमस्पर्शा गिशिणामपि दासणा: ॥

லக்ஷ்மணஸ்ய து நாராசா பஹவ: ஸந்தி தத்விதா: । 15
 வஜ்ராஸநிஸமஸ்பர்ஸா கிர்ணாடி தாரணா: ॥

வரீணாம் - பர்வதங்களுக்கு
 வஜ்ராஸநி ஸமஸ்பர்ஸா: - வஜ்ரம், இடி, இவைகளைப்போல் ஸ்பர்சமுள்ள
 தாரணா: - பிளப்பனவான
 தத்விதா: ச - அதேவிதங்களானவும்
 பஹவ: அபி - அளவிற்கு மிகுதினவைகளுமான
 நாராசா: - நாராசங்கள்
 லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருக்கு
 ஸந்தி - உண்டு.

अवस्थाने यदेव त्वमासिष्यसि परंतप ।

तदेव हरयः सर्वे त्यक्ष्यन्ति कृतनिष्ठाया: ॥

அவஸ்தானே யதேவ த்வமாஸிஷ்யஸி பரந்தப ।
 ததேவ ஹரய: ஸர்வே த்யக்ஷ்யந்தி க்ருதநிஸ்சயா: ॥ 16

பரந்தப - ஒவீர
 த்வம் - நீ
 அவஸ்தானே ஏவ - தங்கியிருக்குமிடத்திலேயே
 ஆஸிஷ்யஸி யதா - இருப்பாயாகில்
 ஹரய: ஸர்வே ஏவ - வானர்கள் எல்லோருமே
 ததா - அப்பொழுது
 க்ருத நிஸ்சயா: - தீர்மானம் செய்து கொண்டவர்களாய்
 த்யக்ஷ்யந்தி - விட்டுடோடிப் போவார்கள்.

स्मरन्तः पुत्रदाराणां नित्योद्दिग्ना वृषुक्षिता: ।

खेदिता दुःखशय्यामिस्त्वा करिष्यन्ति घृक्षत: ॥

ஸ்மரந்த: புத்ரதாராணாம் நித்யோத்விக்நா புஷ்விதா: ।
 கேதிதா துக்ஷயாயாபிஸ்த்வாம் கரிஷ்யந்தி ப்ருஷ்டத: ॥ 17

புத்ர தாராணாம் - பெண்புள்ளைகளுடைய
 ஸ்மரந்த: - நினைவு கொண்டவர்களாய்
 நித்யோத்விக்நா: - எப்பொழுதும் திகிலடைந்தவர்களாய்
 புஷ்விதா: - போகங்களைவிரும்பியவர்களாய்
 துக்ஷயாயாபி: - மனத்திற்கிசையாப்படுக்கைகளால்
 கேதிதா: - வருத்தமடைந்தவர்கள்
 த்வாம் - உன்னை
 ப்ருஷ்டத: கரிஷ்யந்தி - கைவிடுவார்கள்.

स त्वं हिनः सुहृदमिष्य हितकामिष्य बन्धुभि: ।

वृणादपि भृशोद्दिग्नाः स्पन्दमानाद्भविष्यसि ॥

ஸ த்வம் ஹின: ஸுஹ்ருத் பிர்ஸ ஹித காமஸ்ச பந்துபி: ।
 த்ருணாதபி ப்ருஸோத்விக்நா: ஸ்பந்தமானாத் பவிஷ்யஸி ॥ 18

ஹிதகாமை: ச - ஹிதத்தைக்கோரும் அவர்களாலும்,
 பந்துபி: - பந்துக்களாலும்,
 ஸுஹ்ருத்பி: ச - நண்பர்களாலும்
 ஹின: - கைவிடப்பட்ட
 ஸ: - அந்த
 த்வம் - நீ
 ஸ்பந்தமானாத் - அசையும்
 த்ருணாத் அபி - துரும்பினின்றும்
 ப்ருஸோத் விக்நா: - மிக்க பயந்தவனாய்
 பவிஷ்யஸி - இருப்பாய்.

न च जातु न हिंस्यस्वां घोरा लक्ष्मणसायक: ।

अपाकृतं जिघांसन्तो महावेगा दुरासदा: ॥

ந ச ஜாது ந ஹிம்ஸ்யஸ்த்வம் கோரா லக்ஷ்மண ஸயகா: ।

அபாவ்ருத்தம் ஜிகாம்ஸதி நோ மஹாவேகா துராஸதா: ॥

கோரா: - கொடியனவாய்
ஜிகாம் ஸந்த: - சத்துருக்களையழிக்கும்
மஹாவேகா: - மிக்க வேகமுள்ள
துராஸதா: - உவமையற்ற
லக்ஷ்மண ஸயகா: - லக்ஷ்மணரின் பாணங்கள்
அபாவ்ருத்தம் - திரஸ்கரிக்கப்பட்ட
த்வாம் - உன்னை
ந ஹிம்ஸ்ய: - கொல்லாதிருக்குமென்பது
ஜாது - ஒருக்காலும்
ந ச - இல்லை நிச்சயம்.

अस्माभिस्तु गतं साधं विनीतवदुपस्थितम् ।

आनुपूर्व्यं सुग्रीवो राज्यं त्वां स्थापयिष्यति ॥

அஸ்மாபிஸ்து கதம் ஸார்தம் விநீத வதுபஸ்திதம் ।

ஆநுபூர்வ்யாத்து ஸுகீவோ ராஜ்யே த்வாம் ஸ்தாபயிஷ்யதி ॥

து - அப்படி இல்லாமல்
அஸ்மாபி: - எங்கனோடு
ஸார்தம் - கூடவே
கதம் - திரும்பி வந்தவனாய்
விநீதவத் - அடக்கத்துடன்
உபஸ்திதம் - ப்ரார்த்திக்கும்
த்வாம் - உன்னை
ஸுகீவ: து - சுகீவரே
ஆநுபூர்வ்யாத் - வரிசைக்கிரமத்தையொத்து
ராஜ்யே - ராஜ்யங்கத்தில்
ஸ்தாபயிஷ்யதி - நிலைநிறுத்துவார்.

धर्मकामः पितृव्यस्ते प्रीतिकामो ऋणतः ।

युधिः सत्यप्रतिज्ञं न त्वां जातु जिघांसति ॥

தர்மகாம: பித்ருவ்யஸ்தே ப்ரீதிகாமோ த்ருடவ்ரத: ।

ஸூசி: ஸத்யப்ரதிஞ்ஸ்ச ந த்வாம் ஜாது ஜிகாம்ஸதி ॥

தே - உனக்கு
பித்ருவ்ய: - சிறிய தகப்பனார்
தர்மகாம: - தர்மத்தையே செய்பவர்,
ப்ரீதிகாம: - ப்ரீதி வைத்தவர்,
த்ருடவ்ரத: - த்ருடமான வ்ரதமுடையவர்,
ஸூசி: - நல்லொழுக்கமுடையவர்,

19

20

21

ஸத்யப்ரதிஞ்:

ச - சொன்ன சொல் தவறாதவார்;
த்வாம் - உன்னை
ஜாது - ஒருக்காலும்
ஜிகாம்ஸதி ந - கெடுக்க நினைக்க மாட்டார்.

प्रियकामश्च ते मातुस्तदर्थं चास्य जीवितम् ।

तस्यापत्यं च नास्त्यन्यतस्मादङ्गद गम्यताम् ॥

ப்ரியகாமஸ்ச தே மாதுஸ்ததர்தம் சாஸ்ய ஜீவிதம் ।

தஸ்யா பத்யம் ச நாஸ்த்யந் யத்தஸ்மாநாதங்கத கம்யதாம் ॥

தே - உனது
மாது: - தாயாரின்
ப்ரியகாம: ச - ப்ரியத்தையே கோருபவர்;
அஸ்ய - இவருடைய
ஜீவிதம் ச - உயிரோடுருத்தலும்
ததர்தம் - அதற்காகவே,
தஸ்ய - அவருக்கு
அந்யத் - வேறு
அபத்யம் - சந்ததியும்
நாஸ்தி - இல்லை
தஸ்மாந் - ஆகையால்
அங்கத - அங்கதி
கம்யதாம் - எழுந்து செல்.

22

திருயர்க்கே பூதம் எறாபரண வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதம்ஸிஸ்தி ஸஹஸ்ரீஸ்யம் ஸம்ஹிதஸ்யம் விஷ்விந்தா கண்டம்
ஹதாமத்பேதம் நாம் சதுபஞ்சஸ: ஸர்க: ॥

பஞ்ச பஞ்சாஸு: ஸங்க: - 55

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं प्रशितं धर्मसंहितम् ।

स्वामिसत्कारसंयुक्तमङ्गदो वाक्यमब्रवीत् ॥

ஸ்ருத்வா ஹநுமதோ வாக்க்யம் ப்ரஸ்ரிதம் தர்மஸம்ஹிதம் ।

ஸ்வாமிஸத்காரஸம்யுக்த மங்கதோ வாக்க்யமப்ரவீத் ॥

1 ஹநுமத: - ஹநுமாரின்
 ப்ரஸ்ரிதம் - வணக்கமுடைய
 தர்மஸம்ஹிதம் - தர்மத்தையொத்த
 ஸ்வாமி ஸத்கார - எஜமானனின் நன்மையை பயப்பதான
 ஸம்யுக்தம்
 வாக்க்யம் - பேச்சை
 ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
 அங்கத: - அங்கதன்
 வாக்க்யம் - பதிலை (பின்வருமாறு)
 அப்ரவீத் - சொன்னான்.

स्वैर्यमात्मनः शीघ्रमायुं स्वमयार्जवम् ।

विक्रमशैव धैर्यं च सुधीरे नोपपद्यते ॥

ஸ்தைர்யம் ஆத்மன: ஸௌச மாந்ருஸம்ஸ்யமதார்ஜவம் ।

விக்ரமஸ்சைவ தைர்யம் ச ஸுக்ரீவே நோபபத்யதே ॥

2 ஸ்தைர்யம் ச - ஸ்திரிபுத்தியும்
 ஆத்மன: ஸௌசம் ஏவ - அந்தக்கரண சுத்தியும்
 ஆந்ருஸம்ஸ்யம் ச - இரக்கமும்
 அத - அப்படியே
 ஆர்ஜவம் - நேர்மையும்
 விக்ரம: - ஆண்மையும்
 தைர்யம் - தைரியமும்
 ஸுக்ரீவே - சுக்ரீவரிடத்தில்
 ந உபபத்யதே - காணப்படவில்லை.

भ्रातृप्रेक्षस्य यो भायां जीवतो महिषी प्रियाम् ।

धर्मेण मातरं यस्तु स्वीकरोति पुण्यवित्तः ॥

ப்ராதூர் ஜ்யேஷ்டஸ்ய யோ பார்யாம் ஜீவதோ மஹிஷிப்ரியாம் ।

தர்மேண மாதரம் யஸ்து ஸ்வீகரோதி ஜ்யுகுப்ரவீத்: ॥

कथं स धर्मं जानीते येन भ्रात्रा महात्मना ।

युद्धायामिनियुक्तेन बिलस्य पिहितं युखम् ॥

3

விஷ்கிந்தா காண்டம் - ஜும்பத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

4619

கதம் ஸ தர்மம் ஜாநீதே யேந ப்ராதூர் மஹாத்மநா ।

யுத்தாயாமி தியுத்தேந பிலஸ்ய பிஹிதம் முகம் ॥

4 ய: - எவன்
 தர்மேண - தர்மமானுஸாரமாய்
 மாதரம் - தாயும்
 ஜீவத: - உயிரோடிருக்கிற
 ஜ்யேஷ்டஸ்ய - ஜ்யேஷ்ட
 ப்ராதூ: - ப்ராதாவின்
 பார்யாம் - பத்தினியுமான
 ப்ரியாம் மஹிஷிம் - காதல் தேவியை
 ஜ்யுகுப்ரவீத: - யாவராலும் நிந்திக்கப்பட்டவனாய்
 ஸ்வீகரோதி - தனக்குரியவளாக்கிக் கொண்டானோ
 யேந - எந்த
 துராத்மநா - துராத்மாவினால்
 யுத்தாயாமி தியுத்தேந - சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கிற
 ப்ராதூராதூ - சகோதரனுடனேயே
 பிலஸ்ய - குகையின்
 முகம் - வழி
 பிஹிதம் - மூடப்பட்டதோ
 ய: ஸ: - அப்பேர்க்கொத்தவன்
 தர்மம் - தர்மத்தை
 ஜாநீதே - அறிகிறது
 கதம் - எவ்வண்ணம்?

सत्यत् पाणिगृहीतस्य कृतकर्मा महायशः ।

विस्मृतो राघवो येन सं कस्य तु कृतं स्मरेत् ॥

ஸத்யாத் பாணிக்குஹீதஸ்ச க்ருதகர்மா மஹாயஸா: ।

விஸ்ம்ருதோ ராகவோ யேந ஸ கஸ்ய து க்ருதம் ஸமரேத் ॥

5 ஸத்யாத் - ஸத்யத்தையும் செய்துவிட்டு
 பாணிக்குஹீத: - கையடித்துக் கொடுத்தவராய்
 க்ருத கர்மா - கோரிய காரியத்தையும் செய்துமுடித்தவரான
 மஹாயஸா: - பெரும் புகழுடைய
 ராகவ: ச - ராகவரே
 யேந - எவனால்
 விஸ்ம்ருத: - மறந்துவிடப்பட்டாரோ
 ஸ: - அவன்
 கஸ்ய - யாருடைய
 க்ருதம் - உபகாரத்தைதான்
 ஸமரேத் - நினைந்திருக்கப் போகிறான்?

लक्ष्मणस्य भयादिना नाधर्ममयीरुपणा ।

आदिष्टा मार्गितुं सीता धर्मस्तस्मिन् कथं भवेत् ॥

லக்ஷ்மணஸ்ய பயாத்யேந நாதர்ம பயபீருணா ।

ஆதிஷ்டா மார்கிதும் ஸீதாம் தர்மஸ்தஸ்மின் கதம் பவேத் ॥

அதர்ம பயபீருணா - அதர்மம் என்ற பயத்தால்

ந - அல்லாமல்

லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருடைய

பயாத் - பயத்தின் நிமித்தம்

யேந - வேனால்

ஸீதாம் - ஸீதையை

மார்கிதும் - தேடுவதற்கு

ஆதிஷ்டா - அனுப்பப்பட்டார்களோ

தஸ்மின் - அவனிடத்தில்

தர்ம - தர்மம்

கதம் - எங்ஙனம்

பவேத் - இருக்கும்?

तस्मिन् पापे कृतघ्ने तु स्मृतिहिने चलात्मनि ।

आर्यः को विशसेज्जातु तत्कुलीनो जिजीविषुः ॥

தஸ்மின்பாபே க்ருதக்நே து ஸ்மருதிஹிநே சலாத்மநி ।

ஆர்ய: கோ விஸவஜேஜாது தத்குலீனோ ஜிஜீவிஷு: ॥

க்ருதக்நே - நன்றிகெட்டவனும்,

ஸ்மருதிஹிநே - சம்பிரதாய நெறி தவறியவனும்,

சலாத்மநி - சபலசிக்கதுமான

தஸ்மின் - அந்த

பரபே - மகாபாபிழிவிடத்தில்

தத்குலீந: - அக்குலத்தில் பிறந்த

ஜிஜீவிஷு: - கௌரமாக இருக்கவெண்ணிய

ஆர்ய: - ஆர்யன்

க:து - எவ்வதான்

ஜாது - எப்படித்தான்

விஸவஜேத் - நம்பிக்கை வைப்பான்?

राज्ये पुत्रः प्रतिश्राप्यः सपुत्रो निर्गुणोपि वा ।

कथं शत्रुकुलीनं मां सुमीवो जीवयिष्यति ॥

ராஜ்யே புத்ர: ப்ரதிஷ்டாப்ய: ஸகுணோ நிர்குணோபி வா ।

கதம் ஸத்ருகுலீநம் மாம் ஸுக்ரீவோ ஜீவயிஷ்யதி ॥

ஸகுண: வா - குணமுள்ளவனாயினும்,

நிர்குண: அபி - குணமில்லாதவனாயினும்

7

8

புத்ர: - புத்திரன்

ராஜ்யே - ராஜ்யத்தில்

ப்ரதிஷ்டாப்ய: - பட்டம் சூட்டப்படுவான்;

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்

ஸத்ருகுலீநம் - சத்துரு குலத்தில் பிறந்த

மாம் - என்னை

கதம் - எப்படி

ஜீவயிஷ்யதி - உயிரோடு வைப்பான்?

भिन्नमन्त्रोऽपराद्धश्च हिनशक्तिः कथं ह्यहम् ।

किंकिन्धा प्राप्य जीवेयमनाथ इव दुर्बलः ॥

பிந்நமந்த்ரோ அபராத் தஸ்ச ஹிந ஸக்தி: கதம் ஹ்யஹம் ।

கிஷ்கிந்தாம் ப்ராப்ய ஜீவேயமநாத இவ துர்பல: ॥

ந - ராஜ்ய காரியத்தில் குறைசெய்த

அபராத்த: - ஏவலைச் செய்துமுடிக்காத

ஹிந ஸக்தி: - ஆற்றல்கெட்ட

நான் - நான்

கிஷ்கிந்தாம் ச - கிஷ்கிந்தைக்கும்

ப்ராப்ய - சென்று,

இவ - முற்றிலும்

துர்பல: - மனோதையமிழ்தவனாய்

அநாத: - புகுமிடமில்லாதவனாய்

கதம் ஹி - எப்படித்தான்

ஜீவேயம் - உயிர் வாழ்வேன்.

उपाशुदण्डेन हि मां बध्नेनोपपादयेत् ।

शठः क्रूरः वृशंसश्च सुमीवो राज्यकारणात् ॥

உபாஸு தண்டேந ஹி மாம் பந்த்நேநோப பாதயேத் ।

சட: க்ரூரோ ந்ருஸம்ஸஸ்ச ஸுக்ரீவோ ராஜ்யகாரணாத் ॥

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்

ந்ருஸம்ஸ: - இரக்கமற்றவன்;

க்ரூர: - கொடியவன்;

சட: - கெட்டவன்.

ச - ஆதலால்

ராஜ்யகாரணாத் - ராஜ்யத்தின் நிமித்தம்

உபாஸுமாய் - நஹஸ்யமாய்

பந்த்நேந - சிறையில் வைத்தலான

தண்டனையோடு - தண்டனையோடு

மாம் - என்னை

உபபாதயேத் - காவலில் வைப்பான்.

9

10

बन्धनाद्वावसादान्मे श्रेयः प्रायोपवेशनम् ।

अनुजानीत मां सर्वे गृहे गच्छन्तु दानराः ॥

பந்தநாத வா அவஸா தான்மே ஸ்ரேய: ப்ராயோபவேசனம் ।

அநுஜானீத மாம் ஸர்வே க்ருஹம் கச்சந்து வானரா: ॥

11
 வாநரா: - வானரர்கள்
 மாம் - எனக்கு
 அநுஜானீத - விடை தாருங்கள்;
 பந்தநாத - சிறையிலிருப்பதைக் காட்டிலும்
 வா - அல்லது
 அவஸாதாத் - கஷ்ட தசையை அடைவதைவிட
 மே - எனக்கு
 ப்ராயோபவேசனம் - பட்டினிகிடந்து உயிரிழத்தலே
 ஸ்ரேய: - மேலானது.
 ஸர்வே - எல்லோரும்
 க்ருஹான் - வீடுகளுக்கு
 கச்சந்து - போய்ச் சேருங்கள்.

अहं वः प्रतिजानामि नागमिष्याम्यहं पुरीम् ।

इहैव प्रायमासिष्ये श्रेयो मरणमेव मे ॥

அஹம் வ: ப்ரதிஜானாமி நாகமிஷ்யம்யாஹம் புரீம்)

இஹைவ ப்ராயமாஸிஷ்யே ஸ்ரேயோ மரணமேவ மே ॥

12
 அஹம் - நான்
 புரீம் - பட்டணத்திற்கு
 ந ஆகமிஷ்யாமி - திரும்பி வரமாட்டேன்;
 இஹ ஏவ - இவ்விடத்திலேயே
 ப்ராயம் - ப்ராயோபவேசத்தை
 ஆஸிஷ்யே - அனுஷ்டிப்பேன்.
 மே - எனக்கு
 ஏவ - இந்த ப்ரகாரமே
 மரணம் - மரணம்
 ஸ்ரேய: - மேலானது,
 அஹம் - நான்
 வ: - உங்களுக்கு
 ப்ரதிஜானாமி - உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

अभिवादनपूर्व तु राघवी बलशालिनीः ।

अभिवादनपूर्व तु राजा कुशलमेव च ॥

விஷ்ணுதா காண்டம் - ஐம்பத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

அபிவாதந பூர்வம் து ராகவேள பலஸாலி நிநே ।

அபிவாதந பூர்வம் து ராஜா குஸலமேவ ச ॥

वाच्यस्तातो यवीयान् मे सुग्रीवो वानरेश्वरः ॥

वाच्यस्तथातो यवीयान् मे सुक्रीवो वानरेश्वरः ॥

13
 பலஸாலிநிநே - பலசாலிகளான
 ராகவேள - ராகவர்களிருவரும்
 அபிவாதந பூர்வம் - முதலில் நமஸ்காரம் பெற்றவர்களாய்
 து - பின்னர்
 யவீயான் - சிறிய
 தாத: - தகப்பனாக
 வானரேஸ்வர: - வானரேச்வரரான
 ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவ
 ராஜாது - மன்னரும்
 மே - எனது
 குஸலம் - நற்செய்கையை
 ஏவ - முற்றிலும்
 அபிவாதந பூர்வம் ச - நமஸ்காரபூர்வமாயே
 வாச்ய: - சொல்லப்பட வேண்டியவர்.

आरोग्यपूर्व कुशलं वाच्या माता रुमा च मे ॥

ஆரோக்ய பூர்வம் குஸலம் வாச்யா மாதா ருமா ச மே ॥

14
 மாதா - தாயாரான
 சருமா - ருமையும்
 ஆரோக்ய பூர்வம் - ஆரோக்யபூர்வமாய்,
 மே - எனது
 குஸலம் - நற்செய்கையை
 வாச்யா - சொல்லத்தக்கவர்.

मातरं धीव मे तारामाश्रयितुमर्ह्य ॥

மாதரம் சைவ மே தாரா மாஸ்வாஸமி துமர்ஹத ॥

15
 தாராம் - தாரையென்ற
 மே - எனது
 மாதரம் - தாயை
 ஏவ ச - எல்லா ப்ரகாரத்தாலும்
 ஆஸ்வாஸயிதும் - தேறுதல் படுத்த
 அர்ஹத - வேண்டியவர்களாகிறார்கள்.

प्रकृत्या प्रियपुत्रा सा सानुकीशा तपस्विनी ।

विनयमिह मां श्रुत्वा व्यक्तं हास्यति जीवितम् ॥

தக்ஷிணாக்ரேஷு தர்பேஷு உதக்தீரம் ஸமாஸரிதா: |
முமூர்ஷுவோ ஹரிஸ்ய்ரேஷ்டா ஏதத் ஸுமயிதி ஸம் ஹ || 21
உதக்தீரம் - ஜலக்கரையைய
ஸமாஸரிதா: - அடைந்தவர்களான
ஹரிஸ்ய்ரேஷ்டா: - வானரச்ரேஷ்டர்கள்
தக்ஷிணாக்ரேஷு - தெக்குறுனியாகப் பரப்பப்பட்ட
தர்பேஷு - தர்ப்பங்களில்
ஏதத் - இதுவே
ஸுமம் - ஏற்றது
இதி - என்று
முமூர்ஷுவ: ஸம் - உயிரை இழக்க எண்ணங்கொண்டவர்களாக
இருந்தார்கள்,
ஹ - காண்.

रामस्य वनवासं च स्य दशस्थस्य च |
जनस्थानवधं चैव यधं चैव जटायुव: ||

ராமஸ்ய வனவாஸம் ச ஸுயம் தஸரதஸ்ய ச |
ஜனஸ்தானவதம் சைவ வதம் சைவ ஜடாயுஷ: ||

हरणं चैव वेदेष्टा वालिनस्य यधं रणे |
रामकोपं च वदतां हरीणां भयमागतम् ||

ஹரணம் சைவ வைதேஹ்ய வாலினஸ்ய வதம் ரணே ||
ராமகோபம் ச வததாம் ஹரிணாம் பயமாகதம் ||

एवं यद्वभिर्ब्रुभिर्हीधरो महाद्रिक्पूतति: पुवङ्गुनि: |
बभूव सनादितनिर्द्वारात्तरो भृशं नष्टिर्ब्रुवैरिबोषयै: ||

ஏவம் வததிபிர் பஹுபிர் மஹிதரோ
மஹாத்ரி கூட ப்ரதிமை: ப்லவங்கமை: |

பபூவ ஸந் நாதித நிர்ஜராந்தரோ
ப்ருஸம் நதத் பிரிஜலதைரி வோல்பணை ||

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
வனவாஸம் ச - வனவாஸத்தையும்
தஸரதஸ்ய - தசரதரின்
ஸுயம் ஏவ - மரணத்தையும்
ஜனஸ்தாந வதம் ச - ஜனஸ்தானத்தின் அழிவுபாட்டையும்,
வைதேஹ்யா: - வைதேகியின்
ஹரணம் ச - அபஹரணத்தையும்,
ஜடாயுஷ: - ஜடாயுவின்
வதம் ஏவ - வதையையும்,

ரணே - யுத்தத்தில்
வாலின: - வாலியின்
வதம் ச - வதையையும்,
ராம கோபம் ச - ஸ்ரீராமருடைய கோபத்தையும்,
ச - இவைகளினின்று
ஹரிணாம் ஏவ - வானரர்களுக்கும்
ஆகதம் - சம்பவித்த
பயம் ச - ஆபத்தையும்
வததி: - பேசிக்கொண்டிருக்கையில்
மஹாத்ரி கூட ப்ரதிமை: - பெருமலைச் சிகரங்களுக்கொப்பான
ஏவம் - கீழ்சொல்லியவாறு
வததி: - பேசிக்கொண்டிருந்தவர்களான
பஹுபி: - அனேக
ப்லவங்கமை: - வானரர்களால்
உல்பணை: - நெருக்குண்ட
ப்ருஸம் - அதிகமாக
நததி: - முழங்குகிற
ஜலதை: இவ - மேகங்களாற்போல
மஹிதர: - மலை
ஸந்நாதித நிர்ஜராந்தர: - எந்நொலி முழங்குகிற அருவிகளையுடையதாக
பபூவ - விளங்கிறது.

இத்யாக்ரேஷு ப்ரதிபத ராமாயண வால்மீகியே ஆதித்யாயே
சுத்யாயிபததி ஸுஹஸ்கிகையாம் ஸம்ஹிதபாஸம் விஷ்விந்தா காண்டே
ப்ரத்யோபயேயே நம: பஞ்சபஞ்சஸா: ஸர்க்க: ||

ஷ்ட பஞ்சாஸு: ஸர்க: - 56

उपविष्टास्तु ते सर्वे यस्मिन् प्राय गिरिस्थले ।

हरयो गृधराजश्च तं देशमुपचक्रमे ॥

உபவிஷ்டாஸ்து தே ஸர்வே யஸ்மின் ப்ராயம் கிரிஸ்தலே ।

ஹரயோ க்ருத்ராஜஸ்ச தம் தேஸமுபசக்ரமே ॥

தே - அந்த

ஸர்வே - எல்லா

ஹரய: - வானரர்களும்

யஸ்மின் - எந்த

கிரிஸ்தலே - மலையடிவாரத்தில்

ப்ராயம் - ப்ராயோபவேசத்தை

உபவிஷ்டா: - அடைந்திருந்தார்களோ,

தம் - அந்த

தேஸம் து - இடத்தையே

க்ருத்ராஜ: ச - கமுகுராஜரும்

உபசக்ரமே - கிட்டினார்.

संपातिर्नाम नाम्ना तु चिरजीवी विहङ्गमः ।

சமபாதிர்நாம நாமநா து சிரஜீவீ விஹங்கம: ॥

ஸம்பாதிர்நாம நாமநா து சிரஜீவீ விஹங்கம: ॥

ப்ராதா ஜடாயுஷ: பூர்மான் ப்ரக்யாத பல பௌருஷ: ॥

நாமநா - பெயரினால்

ஸம்பாதி: து - ஸம்பாதியென்று

நாம - கூறப்படும்

சிரஜீவீ - நீடித்த ஆயுளுடைய

விஹங்கம: - ஓர் பறவை

ஜடாயுஷ: - ஜடாயுவின்

ப்ராதா - சகோதரர்,

பூர்மான் - பிரபலமுள்ளவர்,

ப்ரக்யாத பல பௌருஷ: - பிரசித்தமான பல பராக்கிரமங்களுற்றவர்.

कन्दरादभिनिष्कस्य स विन्ध्यस्य महागिरिः ।

उपविष्टान् हरिन् हृष्टा ह्यस्या गिरमबवीत् ॥

கந்தராத பிநிஷ்க்ரம்ய ஸ விந்த்யஸ்ய மஹாகிரே: ॥

உபவிஷ்டாந்ஹரிந் க்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டாத்மா கிரமப்ரவீத் ॥

ஸ: - அவர்

விந்த்யஸ்ய - விந்திய

1

2

3

விஷ்விந்தா காண்டம் - ஐம்பத்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

மஹாகிரே: - மகாகிரியின்

கந்தராத் - குகையின்ஹு

அபிநிஷ்க்ரம்ய - வெளிவந்து,

உபவிஷ்டாந் - ப்ராயோபவேசம் செய்த

ஹரிந் - வானரர்களை

த்ருஷ்ட்வா - கண்டு

ஹ்ருஷ்டாத்மா - உள்ளம் களித்தவராய்,

கிரம் - மொழியை

அப்ரவீத் - வெளிப்படச் சொன்னார்.

विधिः किर नर लोके विधानेनानुवर्तते ।

यथाय विहितो भव्यशिरान्मह्यमुपागतः ॥

விதி: கில நரம் லோகே விதானேநாநு வர்த்தே: ॥

யதா அயம் விஹிதோ பசுஷ்யஸ்சிரான் மஹ்யமுபாகத: ॥

லோகே - உலகத்தில்

விதி: - வினைப்பயன்

நரம் - மனிதனை

விதானேந - விதியையொத்தே

அநுவர்த்தே - தொடருகிறது;

கில - இது பரம்பரையாய் தெரிந்துகொண்ட சங்கதி.

மஹ்யம் - எனக்கு

விஹித: - என்றே

அயம் - நியமிக்கப்பட்ட

பசுஷ்ய: - உணவு

இஹ - இப்பொழுது

சிராத் - நெடுங்காலங்கழித்து

ஆகத: - தானாகவந்தது.

परंपराणां भविष्य वानराणां मृतं मृतम् ।

उवाचैदं वचः पक्षी ताम्रिरीष्य प्लवङ्गमान् ॥

பரம்பராணாம் பசுஷ்யே வானராணாம் ம்ருதம் ம்ருதம் ।

உவாசேதம் வச: பக்ஷி தாந்நிரிஷ்ய ப்லவங்கமான் ॥

பக்ஷி - பறவை

தாத் - அந்த

ப்லவங்கமான் - வானரர்களை

நிரிஷ்ய - சுற்றுநோக்கி,

பராணாம் - பெருத்தவர்களான

வாநராணாம் - வானரர்களின்

ம்ருதம் ம்ருதம் - உயிரிழந்த பிணங்களை ஒன்றொன்றாக

4

5

பரம் - வேண்டியமட்டும்
பக்ஷிஷ்யே - தின்பேன் என்கிற
ஏதத் வச: - இந்த மொழியை
உவாச - சொல்லிற்று.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा मध्यलुब्धस्य पक्षिणः ।

अक्षयः परमायस्तो हनुमन्तमथाब्रवीत् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா பக்ஷ்யலுப்தஸ்ய பக்ஷிண: ।

அக்ஷத: பரமாயஸ்தோ ஹனுமந்தமதாப்ரவீத் ॥

பக்ஷ்யலுப்தஸ்ய - உணவாசைகொண்ட

தஸ்ய - அந்த

பக்ஷிண: - பறவையின்

தத் - அந்த

வசனம் - மொழியை

அக்ஷத: - அங்கதன்

ஸ்ருத்வா - கேட்டு,

பரமாயஸ்த: - மிகவும் மனோவ்யாகுலமடைந்தவனாய்

ஹனுமந்தம் - ஹனுமாரைப் பார்த்து,

அத - அப்பொழுது

அப்ரவீத் - சொன்னான்.

पश्य सीतापदेशेन साक्षाद्वचस्वतो यमः ।

इमं देशमनुप्राप्तो वानराणां विपत्तये ॥

பஸ்ய சீதாபதேசேந ஸாக்ஷாத்வசுவதோ யம: ।

இமம் தேசமநுப்ராப்தோ வானராணாம் விபத்தயே ॥

ஸீதாபதேசேந - ஸீதையென்ற வியாஜங்கொண்டு

வானராணாம் - வானரர்களின்

விபத்தயே - அழிவின்பொருட்டு

வைவஸ்தவத: - வைவஸ்தனென்ற-

ஸாக்ஷாத் யம: - ப்ரத்யக்ஷ யமனே

இமம் - இந்த

தேசம் - இடத்திற்கு

அநுப்ராப்த: - வந்திருக்கிறார்,

பஸ்ய - காண்.

रामस्य न कृतं कार्यं राज्ञो न च वचः कृतम् ।

हरीणामियमज्ञाता विपत्तिः सहस्रागता ॥

ராமஸ்ய ந க்ருதம் கார்யம் ராஜோ ந ச வச: க்ருதம் ।

ஹரிணாமியமஜ்ஞாதா விபத்தி: ஸஹஸா ஆகதா ॥

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
கார்யம் - கார்யம்
ந க்ருதம் - செய்யப்படவில்லை,
ராஜ: - அரசருடைய
வச: ச - கட்டளையும்
ந க்ருதம் - நிறைவேற்றப்படவில்லை.
ஹரிணாம் - வானரர்களுக்கு
இயம் - இந்த
அஜ்ஞாதா - எதிர்பாராத
விபத்தி: - விபத்தி
ஸஹஸா - தெரியாமலே
ஆகதா - வந்திருக்கின்றது.

वेदेष्टाः प्रियकामेन कृतं कर्म जटायुषा ।

गृधराजेन यत्तत्र श्रुतं यस्तदशेषतः ॥

வைதேஷ்டயா: ப்ரியகாமேன க்ருதம் கர்ம ஜடாயுஷா ।

க்ருத்ராஜேன யத்தத்ர ஸ்ருதம் வஸ்த தஸேஷத: ॥

வைதேஷ்டயா: - வைதேகிக்கு

ப்ரியகாமேன - நன்மை செய்ய மனங்கொண்ட

க்ருத்ர ராஜேன - கழுக்கரசனான

ஜடாயுஷா - ஜடாயுவால்

தத்ர - அந்த இடத்தில்

கர்ம - செய்யவேண்டியது

யத் - எதுவோ

தத் - அது

க்ருதம் - செய்யப்பட்டது;

வ: - நமக்கு (அது)

அஸேஷத: - முற்றிலும்

ஸ்ருதம் - தெரிந்த விஷயமே.

तथा सर्वाणि भूतानि तिर्यग्योनिगताः यपि ।

प्रियं कुर्वन्ति रामस्य त्यक्त्वा प्राणान् यथा वयम् ॥

ததா ஸர்வாணி பூதாநி திர்யக்யோநி கதாண்யபி ।

ப்ரியம் குர்வந்தி ராமஸ்ய த்யக்த்வா ப்ராணான் யதா வயம் ॥

अन्योन्यमुपकुर्वन्ति स्नेहकारुण्ययन्त्रिताः ॥

அன்யோன்ய முபகுர்வந்தி ஸ்நேஹ காருண்ய யந்த்ரிதா: ॥

ததா - அப்படியே

திர்யக்யோநி கதானி - திர்யக் ஜன்மங்களையடைந்த

ஸர்வாணி	- எல்லா
பூதாதி	- பிராணிகளும்,
வயம்	- நாம்
யதா	- எப்படியோ அப்படியே
ப்ராணான் அபி	- உயிர்களையும் கூட
த்யக்த்வா	- வகதியும் செய்யாது விட்டு,
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருக்கு
ப்ரியம்	- உதவியை
குர்வந்தி	- புரிகின்றன.
ஸநேஹ கருண்ய	- ப்ரீதியாலும் இரக்கத்தாலும்
யந்த்ரிதா:	- கட்டுண்டவர்களாய்.
அன்யோன்யம்	- தனித்தனியே
உபகுர்வந்தி	- நன்மை செய்கின்றன.

तवस्तस्योपकारायै स्यजतास्मानमात्मना ।

प्रियं कृतं हि रामस्य धर्मज्ञेन जटायुषा ॥

தத: தஸ்யோப காரார்தம் த்யஜதாஸ்மான மாத்மநா ।
ப்ரியம் க்ருதம் ஹி ராமஸ்ய தர்மஞ்ஞே ஜடாயுஷா ॥

தத: ஹி	- அதிளாலேதான்
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருக்கு
உபகாரார்தம்	- பணிவிடைபுரிய
ஆத்மநா	- தானே
ஆத்மானம்	- பிராணனை
த்யஜத	- விட்ட
தர்மஞ்ஞே	- அறமுணர்ந்த
ஜடாயுஷா	- ஜடாயுவால்
தஸ்ய	- அவருக்கு
ப்ரியம்	- உதவி
க்ருதம்	- புரியப்பட்டது.

राघवायै परिश्रान्ता वयं संत्यक्तजीविताः ।

कान्ताराणि प्रपन्नाः स्म न च पश्याम मीथिलीम् ॥

ராகவார்தே பரிஸ்ராந்தா வயம் ஸந்த்யக்தஜீவிதா: ।
காந்தாராணி ப்ரபந்தா: ஸம் ந ச பஸ்யாம் மைதிலீம் ॥

வயம்	- நாம்.
ராகவார்தே	- ஸ்ரீராகவரின் காரியத்தில்
பரிஸ்ராந்தா:	- மிகப் பிரயயசெய்ந் துக் கொண்டவர்களாய்
காந்தாராணி	- குகைகளையும்
ப்ரபந்தா:	- புகுந்தவர்களாய்

11

12

ஸந்த்யக்த ஜீவிதா:	- உயிர் போகின்றவர்களாய்
ஸம்	- ஆனோம்,
ச	- இன்னும்,
மைதிலீம்	- மைதிலியை
ந பஸ்யாம்	- கண்டோமில்லை.

सु सुखी गुधराजस्तु रावणेन हतो रणे ।

मुक्त्य सुखिवमवाप्तस्य परमां गतिम् ॥

ஸ ஸுகீ க்ருத்ராஜஸ்து ராவணேன ஹதோ ரணே ।

முத்த்யஸ ஸுகீவ பயாத்ஸு பரமாம் கதிம் ॥

து	- இவ்விஷயத்தில்
ரணே	- யுத்தத்தில்
ராவணேன	- ராவண்ணால்
ஹத:	- கொல்லப்பட்ட
க்ருத்ராஜ:	- கருகரசர்
ஸுகீ	- புண்பசலி:
ஸ:	- அவர்
ஸுகீவ பயாத் ச	- ஸுகீவருடைய பயத்திலிருந்தும்
முத்த:	- தப்பித்துக்கொண்டார்,
பரமாம்	- மிகவும் மேலான.
கதிம் ச	- மோகத்தையும்
கத:	- அடைந்தார்.

जटायुषी विनाशिन राक्षी दशरथस्य च ।

हरणेन च वैवेकाः संशय हरयी गताः ॥

ஜடாயுஷோ விநாஸிந ராக்ஷோ தஸரதஸ்ய ச ।

ஹரணேன ச வைவேகா: ஸம்ஸயம் ஹரயோ கதா: ॥

रामलक्ष्मणयोर्वास अरण्ये सह सीतया ।

राघवस्य च बाणेन बालिनश्च तथा वधः ॥

ராமலக்ஷ்மணயோர்வாஸ அரண்யே ஸஹ சீதயா ।

ராகவஸ்ய ச பாணேன வாலிநஸ்ச ததா வத: ॥

रामकीपादशेषाणां राक्षसानां तथा वधः ।

किंवा यरदानेन इदं हि विवृत्तं कृतम् ॥

ராமகோபாத ஸேஷாணாம் ராக்ஷஸநாம் ததா வத: ॥

கைகேய்யா வரதானேந இதம் ஹி விவ்ருதம் க்ருதம் ॥

கைகேய்யா: - கைகேயிக்கு

வரதானேநஹி - வரங்கொடுத்ததாலேயே

க்ருதம் - விளைந்த

13

14

15

16

விக்குதம்	- கேடு
இதம்	- இது.
ராம லக்ஷ்மணயோ:	- ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுடைய
அரண்மே	- காட்டில்.
ஸீதயா ஸஹ	- சீனையோடுகூட
வாஸ:	- வாஸம்,
தஸரதஸ்ய	- தசரத
ராஜ:	- மன்னருடையவும்
ஜடாயுவ:	- ஜடாயுவினுடையவும்
விநாஸேந	- மரணத்தோடுமே
வைதேஹ்யா:	- வைதேஹியனுடைய
ஹரணேன ச	- அபஹரித்தலாலும்
ஹரய:	- வானரர்கள்
ஸம்ஸயம் கதா:	- ப்ராணாபத்தையடைந்தார்கள்;
ததா	- அப்படியே
ராகவஸ்ய	- ஸ்ரீராகவருடைய
பாணேன ச	- பாணத்தாலேயே
வாலிந:	- வாலியின்
வத:	- மரணம்;
ததா	- அப்படியே
ராமகோபாத்	- ஸ்ரீராமன் கோபத்தால்
ராக்ஷஸநாம்	- இராக்ஷஸர்கள்
அஸேஷாணாம்	- எல்லோருக்கும்
வத:	- அழிவு.

तदयुष्मन्नुकीर्तितं वयो युवि पतितां समीक्ष्य वानरान् ।

युवाचलितमतिर्गहमतिः कृष्णमुदाहृतवान् स गृधराद् ॥

ததஸுகமநுகீர்திதம் வசோ புவி
பதிதாம்ஸச ஸமீக்ஷ்ய வானரான்.

ப்ருஸ சலிதமதிஹஹாமதி:
க்ருபண முதஹ்ருதவான் ஸ க்ருத்ரராட். ॥

ஸ:	- அந்த
மஹாமதி:	- மகாமதியான
க்ருத்ரராட்	- கருகரசர்
புவி	- பூமியில்
பதிதான்	- விழுந்து கிடக்கிற
வானரான் ச	- வானரர்களையும்
அநுகீர்திதம்	- சொல்லப்பட்ட
அஸுகம்	- விவரம் முற்றிலும் தெரியாத
தத்	- அந்த

17

வச:	- பேச்சையும்
ஸமீக்ஷ்ய	- கவனித்துப் பார்த்து,
ப்ருஸசலித மதி:	- மிக்க சஞ்சலமடைந்த மனத்தராய்
க்ருபணம்	- இன்னது செய்கிறதென்று தெரியாத நிலைமையை
உதாஹ்ருதவான்	- காட்டினார்.

सु युवा तदा वाक्यमक्षयस्य मुखोदतम् ।

अविविक्षयं गृधस्यैक्षण्युपडौ महास्वनः ॥

தத்து ஸ்ருத்வா ததா வாக்ய மக்ஷதஸ்ய முகோததம் ।
அபரவீத்வசணம் க்ருத்ர ஸ்தக்ஷணதுண்டோ மஹாஸ்வன: ॥

திக்ஷண துண்ட:	- கரான அலகையுடைய,
மஹாஸ்வன:	- பெரிய குரலுமுடைய
க்ருத்ர:	- கழுக்கு,
ததா	- அப்பொழுது
அங்கதஸ்ய	- அங்கதனுடைய
முகோததம்	- வாயிலிருந்து வந்த
தத் வாக்யம்	- அம்மொழியை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
து	- இது விஷயத்தில்
வசணம்	- ஒரு மொழியை
அப்ரவீத்	- சொல்லிற்று.

कोऽयं गिरा घोषयति प्राणैः प्रियतरस्य मे ।

जपयुषो वधं भ्रातुः कम्पयन्निव मे मनः ॥

கோயம் கிரா கோஷயதி ப்ராணை: ப்ரியதரஸ்ய மே ।

ஜடாயுஷோ வதம் ப்ராது: கம்பயந்நிவ மே மன: ॥

மே	- எனக்கு
ப்ராணை: ப்ரியதமஸ்ய	- உயிரினுமினிய
ப்ராது:	- ஸத்ஹாதரனான்,
ஜடாயுஷ:	- ஜடாயுவினுடைய
வதம்	- மரணத்தைப் பற்றி
மே மன:	- எனது மனத்தை
கம்பயந்	- நடுக்கமுறச் செய்பவனாய்
அயம்	- இவன்
கிரா	- நல்ல பேச்சால்
கோஷயதி	- புகழ்கிறவன்.
க:	- யாரென
இவ	- அறியவேண்டும்.

कथमासीज्जनस्थाने युद्धं राक्षसगृधयोः ।

नामधेयनिदं भ्रातुर्विरस्याद्य मया श्रुतम् ॥

19

கதமாஸ்தே ஜனஸ்தானே யுத்தம் ராக்ஷஸ க்ருத்ரயோ: ।
நாம தேயயிதம் ப்ராதுஸ்சிரஸ்யாத்ய மயா ஸ்ருதம் ॥

ப்ராது: - சகோதரனுடைய
இதம் - இந்த
நாமதேயம் - பெயரானது,
மயா - என்னால்
சிரஸ்ய - வெகுநீலத்திற்குப் பிறகு
அத்ய - இப்பொழுது
ஸ்ருதம் - கேட்கப்பட்டது.
ஜனஸ்தானே - ஜனஸ்தானத்தில்
ராக்ஷஸ க்ருத்ரயோ: - இராக்ஷஸனுக்கும் கழுகுக்கும்
யுத்தம் - யுத்தம்
கதம் - எப்படி
ஆஸ்த் - உண்டாயிற்று?

इच्छेय गिरिदुर्गाच्च भवदभिरवतारितुम् ।

இச்சேயம் கிரிதுர்காச்ச பவத் பிரவதாரிதும் ॥
கிரிதுர்காத் - மலைத்துர்க்கத்திலிருந்து
பவத்மி: ச - உங்களாலேயே
அவதாரிதும் - இறங்க
இச்சேயம் - விரும்புகின்றேன்.

यवीयसो गुणज्ञस्य ग्लाघनीयस्य विक्रमः ।

அதியேசஸ காலஸ்ய குணஞஸ்ய ஸ்லாக்ஷீயஸ்ய விக்ரமை: ।
யவீயஸோ குணஞஸ்ய ஸ்லாக்ஷீயஸ்ய விக்ரமை: ।
அதி தீர்கஸ்ய காலஸ்ய துஷ்டோஸ்மி பரிசீர்த்தநாத் ॥
அதிதீர்கஸ்ய - நீடித்த
காலஸ்ய - காலத்திற்குப்பின்
விக்ரமை: - பராக்கிரமங்களினால்
ஸ்லாக்ஷீயஸ்ய - கொண்டாடத்தகுந்தவனாய்
குணஞஸ்ய - குணங்களை யறிந்தவனுமான
யவீயஸ: - தம்பியினுடைய
கீர்த்தநாத் - புகழ்தலால்
பரிதுஷ்ட: அஸ்மி - மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன்.

तदिच्छेमहं श्रोतुं विनाशं वानरर्षभाः ।

ததிச்சேமஹம் ஸ்ரோதும் விநாஸம் வானரர்ஷபா: ॥

ததிச்சேயமஹம் ஸ்ரோதும் விநாஸம் வானரர்ஷபா: ।
ப்ராது ஜடாயுஷஸ்தஸ்ய ஜனஸ்தானிவாஸின: ॥

தத் - ஆகையால்
வானரர்ஷபா: - வானர வீரர்கள்

20

21

22

23

ஜனஸ்தான நிவாஸின: - ஜனஸ்தானத்தில் வஸித்துக்கொண்டிருந்த
தஸ்ய - அந்த
ப்ராது: - உடன்பிறந்த
ஜடாயுஷ: - ஜடாயுவின்
விநாஸம் - மரணத்தைப் பற்றி
அஹம் - நான்
ஸ்ரோதும் - அறிய
இச்சேயம் - விரும்புகிறேன்.

तस्यैव च मम भ्रातुः सखा दशस्यः कथम् ।

யச்ய ராம: ப்ரிய: புத்ரோ ஜயேஷ்டோ குருஜனப்ரிய: ॥

தஸ்யைவ ச மம ப்ராது: ஸகா தஸரத: கதம் ।
யஸ்ய ராம: ப்ரிய: புத்ரோ ஜயேஷ்டோ குருஜனப்ரிய: ॥
குருஜனப்ரிய: - பெரியோரால் விரும்பப்படும்
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ப்ரிய: - அன்பிற்குரிய
ஜயேஷ்ட: - மூத்த
புத்ர: - பிள்ளை
யஸ்ய - எவருக்கோ அந்த
தஸரத: ஏவ - தஸரதே
மம - எனது
ப்ராது: - தம்பியான
தஸ்ய - அவனுக்கு
ஸகா - தோழனென்பது
கதம் ச - எப்படி?

सूयांशुदग्धपक्षत्वाञ्च वक्ष्येऽप्युपसर्पितुम् ।

இச்சேய் பர்வதாடஸ்தாடவதஸ்துமர்சிடமா: ॥

ஸூர்ய்யாம் ஸாதத்த பக்ஷத்வாந்ர ஸக்த்நோம்புபஸர்பீதம் ।

இச்சேயம் பர்வதா தஸமாத் அவதாஸ்துமரிந்தமா: ॥

அரிந்தமா: - ஜயசாலிகளே
ஸூர்ய்யாம்ஸா - சூர்யகிரணங்களால் எரிந்துபோன
தக்ஷீ பக்ஷத்வாத் - சிறகுடையவனாதலால்
உபஸர்பீதம் - உபட்டவர
ந ஸக்த்நோமி - முடியாதிருக்கிறேன்.
அஸ்மாத் - இந்த
பர்வதாத் - பர்வத்திலிருந்து
அவதாஸ்தம் - இறங்கிவிட
இச்சேயம் - வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

24

25

இத்யாஸ்தே ஸ்ருதம் ராமபதே வஸம்பீதிய ஆதித்யாவ
சுதர்ஸிஸ்தி ஸதஸ்கிரகஸம் ஸம்வந்தஸம் கிஷ்கிந்தா காண்ட
ஸம்பாதி ப்ரபுத்ரோ தம் ஷுட்பஸ்தாஸ: ஸக: ॥

ஸ்பத பஞ்சஸு: ஸர்க: - 57

शोकदग्धस्वयम्पि श्रुत्वा ते हरियुषया: ।

अधुनैव तद्वாக्यं कर्मणा तस्य शङ्किता: ॥

சோகாத் ப்ரஷ்டஸ்வரமபி ஸ்ருத்வா தே ஹரியூதபா: ।

ஸ்ரத்ததுர்நைவ தத்வாக்யம் கர்மணா தஸ்ய ஸங்கிதா: ॥

சோகாத் - கோகத்தால்

ப்ரஷ்டஸ்வரம் - நாத்முதமுத்துப் பேசிய

தத்வாக்யம் - அம்மொழியை

தே - அந்த

ஹரியூதபா: - வானரோத்தமர்கள்

ஸ்ருத்வா அபி - கேட்டும்,

தஸ்ய - அதனுடைய

கர்மணா - செய்கையினால்

ஸங்கிதா: - ஸந்தேகமுற்றவர்களாய்,

ந ஸ்ரத்தது: ஏவ - நம்பவேயில்லை.

ते प्रायमुपविष्टास्तु हृत्वा रूधं प्रयुक्ता: ।

चक्रुर्बुद्धिं तदा रीद्रीं सर्वांश्चो भक्षयिष्यति ॥

தே ப்ராய முபவிஷ்டாஸ்து த்ருஷ்ட்வா க்ருத்ரம் ப்லவங்கமா: ।

சக்ருர் புத்திம் ததா ரௌத்ரம் ஸர்வாந்நோ பக்ஷயிஷ்யதி ॥

ப்ராயம் - பிராயோபவேசத்தை

உபவிஷ்டா: - அடைந்துள்ள

தே - அந்த

ப்லவங்கமா: - வானர்கள்

க்ருத்ரம் - கழுதை

த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,

ஸர்வாந் - எல்லோரையும்

ந: - நம்மை

பக்ஷயிஷ்யதி - பக்ஷித்துவிடுமென்ற

ரௌத்ரம் - குருமான

புத்திம் து - எண்ணத்தையும்

ததா - அப்பொழுது

சக்ரு: - கொண்டார்கள்.

सर्वथा प्रायमासीनान् यदि नो भक्षयिष्यति ।

कृतकृत्या मविष्यामः क्षिणं सिद्धिमितो गता: ॥

ஸர்வதா ப்ராயமாஸிநாந்யதி நோ பக்ஷயிஷ்யதி ।

க்ருத க்ருத்யா பவிஷ்யாம்: க்ஷிப்ரம் ஸித்திமிதோ கதா: ॥

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - ஐம்பத்தி ஐழாம் ஸர்க்கம்

ப்ராயம் - பிராயோபவேசத்தை

ஆஸீநாத் - அடைந்த

ந: - நம்மை

ஸர்வதா - எப்படியும்

பக்ஷயிஷ்யதி - பக்ஷித்துவிடும்;

யதி - அப்படியாகில்

இத: - இதனாலேயே

க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரத்தில்

க்ருத க்ருத்யா: - க்ருதார்த்தர்களாய்

ஸித்திம் கதா: - பேற்றை பெற்றவர்களாய்

பவிஷ்யாம்: - ஆவோம்.

एतां बुद्धिं ततश्चक्रुः सर्वे ते यानरर्षभा: ।

अवतार्य गिरैः पृक्षाद्वृक्षमाह्वयस्तदा ॥

ஏதாம் புத்திம் ததஸ்சக்ரு: ஸர்வே தே வானரர்ஷபா: ।

அவதார்ய கிரே: ஸ்ருங்காத் க்ருத்ர மஹ்வாஸ்தஸ்ததா ॥

தே - அந்த

வானரர்ஷபா: - வானரச்ரேஷ்டர்கள்

ஸர்வே - எல்லோரும்

ஏதாம் - இந்த

புத்திம் - அமிப்பிராயத்தை

சக்ரு: - கொண்டார்கள்.

தத: - அப்படியிருந்தும்

ததா - அச்சமயத்தில்

அங்கத: - அங்கதன்

கிரே: - மலையின்

ஸ்ருங்காத் - சிகரத்தினின்று

அவதார்ய - கீழே இறக்கி,

க்ருத்ரம் - கழுதைப் பார்த்து

ஆவ - சொன்னான்.

बभूवर्षरजा नाम यानरेन्द्रः प्रतापवान् ।

समयः पार्थिवः पणिन् धामिकस्तस्य चात्मजी ॥

பபூவர்ஷரஜா நாம வானரேந்ந்ர: ப்ரதாபவான்: ।

மமாய: பார்திவ: பகின் தாமிகஸ்தஸ்ய சாத்மஜேன ॥

பகின் - பகியாரே

நிக்ஷஜஸ் - நிக்ஷஜஸ்

நாம் - என்ற பெயருடைய

வானரேந்ந்ர: - ஒரு வானரவேந்தர்

பபூவ - இருந்தார்.

ப்ரதாபவான் - பிரதாபமுடையவர்;

தாமிக: - தர்மகுணமுடையவர்;

பாரதிவ: - ராஜா க் பரபுத்வம் பெற்றவர்;
 மம - எனக்கு
 ஆர்ய: - குரு.
 தஸ்ய - அவருக்கு
 ஆத்மஜெளச - இரண்டு குமாரர்கள்.
 सुग्रीवस्य वाली च पुत्रावधवासुमी ।
 लोके विभ्रतकर्मप्राज्ञा वाली पिता मम ॥
 ஸுகீவஸ்சைவ வாலீசு புத்ரா லோக பலாவபிபெள ।
 லோகே விஸ்ருத கர்மா புத்ராஜா வாலீபிதா மம ॥
 வாலீசு - வாலியென்பவரும்
 ஸுகீவ: ச - சுகீவரென்பவரும்
 உபௌ - இரண்டு
 புத்ரௌ - குமாரர்கள்
 ஓளகபலௌ - அளவற்ற பலமுடையவர்கள்.
 மம - எனது
 பிதா - தாதாவாகிற
 வாலீ - வாலியெனும்
 ராஜா ஏவ - அரசர்தான்
 லோகே - உலகத்தில்
 விஸ்ருத கர்மா - பேர்போன தொழிலாற்றலுடையவராக
 அபூத - இருந்தார்.

राजा कृत्स्नस्य जगत इक्ष्वाकुं महारथः ।

रामो दाशरथिः श्रीमान् प्रविष्टो दण्डकावनम् ॥

ராஜா க்ருத்ஸநஸ்ய ஜகத் இக்ஷ்வாகு கண்ணம் மஹாரத: ।
 ராமோ தாஸரதி: ஸ்ரீமான் ப்ரவிஸ்டே தண்டகாவனம் ॥

रक्षणेन सह भ्रात्रा वेदेष्टा घापि भार्यया ॥

पितुर्निदेशनरतो धर्म्यो मन्यात्मभ्रितः ॥

லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா வைதேஹ்யா சாபி பன்யயா: ।
 பிதாநிதேஸநரதோ தர்ம்யம் பந்தாந மன்யாதித: ॥
 தாஸரதி: - தசரத குமாரராகிய
 ராம: - ஸ்ரீராமர்
 க்ருத்ஸநஸ்ய - ஸகல
 ஜகத: - உலகிற்கும்
 ராஜா - அரசர்
 இக்ஷ்வாகுண்ணம் - இக்ஷ்வாகு வம்சத்தவர்களுடைய
 மஹாரத: - பேர்போன பேர் வீரர்,
 ஸ்ரீமான் அபி - ஸ்ரீமாரணாக இருந்தும்
 தர்ம்யம் - தரும

பந்தாநம் - வழியை
 ஆஸ்ரித: - பற்றியவராய்
 பிதா - பிதாவின்
 நிர்தேஸநிரத: - கட்டளைப்படி நடப்பவராய்
 ப்ராத்ரா - தம்பி
 லக்ஷ்மணேன ஸஹ - லக்ஷ்மணரோடும்
 பார்யயா - மனைவி
 வைதேஹ்யா ச - வைதேகியோடும்
 தண்டகாவனம் - தண்டகாவனத்திற்கு
 ப்ரவிஷ்ட: - வந்திருந்தார்.

तस्य भार्या जनस्थानाद्रावणेन हता बलात् ॥

தஸ்ய பார்யா ஜனஸ்தாநாத் ராவணேன ஹருதா பலாத் ॥

தஸ்ய - அவருடைய
 பார்யா - மனைவி
 ஜனஸ்தாநாத் - ஜனஸ்தானத்திலிருந்து
 ராவணேன - ராவண்ணால்
 பலாத் - பலாத்காரமாய்
 ஹருதா - நிறுடிக்கொண்டு போகப்பட்டாள்.

रामस्य तु पितुर्मित्रं जटायुर्नाम गृध्रसदः ।

ददर्श सीतां वेदेहीं हियमाणां विहायसा ॥

ராமஸ்ய து பிதர்மித்ரம் ஜடாயுர்நாம க்ருத்ர ராட் ।
 ததர்ஸ சீதாம் வேதேஹீம் ஹரியமாணாம் விஹாயஸா ॥

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
 பிதா - தந்தையின்
 மித்ரம் - நண்பராகிய
 ஜடாயு: - ஜடாயு
 நாம - என்ற
 க்ருத்ர ராட் - கருகரசர்
 விஹாயஸா - ஆகாயமார்க்கமாய்
 ஹரியமாணாம் - எடுத்துக்கொண்டு போகப்படுகிற
 வைதேஹீம் - விதேகமன்னன் மகளான
 சீதாம் - சீதையை
 து - இந்நிலைமையில்
 ததர்ஸ - கண்டார்.

रावणं विरथं कृत्वा स्थापयित्वा च मैथिलीम् ।

परिश्रान्तस्य वृद्धस्य रावणेन हतो रणे ॥

ராவணம் விரதம் க்ருத்வா ஸ்தாபயித்வா ச மைதிலீம் ।
 பரிஸ்ரான்தஸ்ச வ்ருத்தஸ்ச ராவணேன ஹதோ ரணே ॥

ரணை	- போரில்
ராவணம்	- ராவணனை
விரதம்	- தேரில்லாதவனாக
க்ருத்வா	- செய்து,
மெதிலிம் ச	- மெதிலியையும்
ஸ்தாபயித்வா	- தைரியப்படுத்தி,
வ்ருத்த:	- அம்முதியவர்
ச	- அநினால்
பரிஸ்ராந்த:	- களைப்படைந்திருந்தார்;
ச	- அப்படி இருந்ததால்
ராவணோன	- ராவணனால்
ஹத:	- அடியுண்டார்.

एवं गृधो हतस्तेन रावणेन बलीयसा ।

संस्कृतद्यापि रामेण गतस्य गतिमुत्तमाम् ॥

ஏவம் க்ருத்ரோ ஹதஸ்தேந ராவணோன பலியஸா ।

ஸம்ஸ்க்ருத்யாபி ராமேண கதஸ்ச கதி முத்தமாம்॥

தேந	- அந்த
பலியஸா	- வலிய
ராவணோன	- ராவணனால்
ஏவம்	- இவ்வாறு
ஹத:	- அடியுண்டவர்
க்ருத்ர: அபி:	- கழுமாயிருந்தும்
ராமேண	- ஸ்ரீராமனால்
ஸம்ஸ்க்ருத:	- ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பெற்றவராய்
சச	- தக்கடினமே
உத்தமம் கதிம்	- நல்ல கதியை
கத:	- அடைந்தார்.

ततो मम पितृव्येण सुग्रीवेण महात्मना ।

चकार राघवः सख्यं सोऽवधीत् पितरं मम ॥

ததோ மம பித்ருவ்யேண ஸுக்ரீவேண மஹாத்மநா ।

சகர ராகவ: ஸக்யம் ஸோஹவதீத் பிதரம் மம ॥

ராகவ:	- ஸ்ரீராகவர்
மம	- எனது
பித்ருவ்யேண	- சிற்றப்பனான
ஸுக்ரீவேண	- சுக்ரீவனெனும்
மஹாத்மநா	- மகாத்மாவோடு
ஸக்யம்.	- சக்யம் (நட்பு)
சகர:	- செய்துகொண்டார்,
தத:	- அநினால்

12

ஸ:	- அவர்
மம	- எனது
பிதரம்	- பிதாவை
அவதீத்	- கொன்றார்.

मम पित्रा विरुद्धो हि सुग्रीवः सचिवैः सह ।

निहत्य वालिनं रामस्ततस्तमभिषेचयत् ॥

மம பித்ரா விருத்தோ ஹி ஸுக்ரீவ: ஸ சிவை: ஸஹ ।

நிஹத்ய வாலினம் ராமஸ்ததஸ்தமபி ஷேசயத் ॥

ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவர்
ஸசிவை: ஸஹ	- மந்திரிமார்க்களோடுகூட
மம	- எனது
பித்ரா	- தந்தையால்
விருத்த:	- ஊரைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டிருந்தார்,
தத:	- அதனால்
ராம: ஹி	- ஸ்ரீராமரே
வாலினம்	- வாலியை
நிஹத்ய	- கொன்றார்,
தம்	- அவருக்கு
அப்யஷேசயத்	- ராஜபட்டாபிஷேகம் செய்துவைத்தார்.

स राज्ये स्थापितस्तेन सुग्रीवो वानरेभ्यः ।

राजा वानरमुख्यानी येन प्रस्थापिता वयम् ॥

ஸ ராஜ்யே ஸ்தாபிதஸ்தேந ஸுக்ரீவோவானரேஸ்வர: ।

ராஜா வானர முக்யாநாம் யேன ப்ரஸ்தாபிதா வயம் ॥

யேன	- இக்காரணத்தால்
ஸ:	- அந்த
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவர்
வானர முக்யாநாம்	- வானரச்ரேஷ்டர்களுடைய
ராஜ்யே	- ராஜ்யத்தில்
ராஜா	- அரசராக
வானரேஸ்வர:	- வானரர்களுக்கு அதிபனாய்
ஸ்தாபித:	- நிலைநிறுத்தப்பட்டார்;
தத	- அவரால்
வயம்	- நாங்கள்
ப்ரஸ்தாபிதா:	- அனுப்பப்பட்டோம்.

एवं रामप्रमुखान्स्तु मार्गमाणास्ततस्ततः ।

वेदेहीं नाधिगच्छामो रात्रौ सूर्यप्रभाविद ॥

ஏவம் ராம ப்ரமுக்தாஸ்து மார்க்கமாணாஸ்ததஸ்தத: ।

வைதேஹிம் நாதிக்க்சாமோ ராத்ரேன ஸூரிய ப்ரபாபிவ ॥

14

15

16

ஏவம்	- இவ்விதம்
ராமப்ரயுத்தா:	- ஸ்ரீராமருக்காகப் பாடுபடுபவர்களாய்
ததஸ்தத:	- எல்லாவிடங்களிலும்
மார்க்கமாணா:	- தேடுபவர்களாய்
து	- ஆகியும்
வைதேஹிம்	- வைதேகியை
ராத்ரெள	- இரவில்
ஸூர்ய ப்ரபாம்	- சூர்ய வெளிச்சத்தை
இவ	- போல
ந அதிகச்சாம:	- கண்டோமில்லை.

ते वयं दण्डकारण्यं विधित्य सुसमाहिताः ।

अज्ञानात् प्रविष्टाः स्म धरण्या विवृतं विलम् ॥

தே வயம் தண்டகாரண்யம் விசித்ய ஸுஸமாஹிதா: ।
அஞ்ஞாநத்து ப்ரவிஷ்டா: ஸம் தரண்யா விவ்ருதம் பிலம் ॥

தே வயம்	- அந்த நாங்கள்
ஸுஸமாஹிதா:	- அதிக கவனமுள்ளவர்களாய்
தண்டகாரண்யம்	- தண்டகாரண்யத்தை
விசித்ய து	- ஆராய்ந்து தேடியும்,
அஞ்ஞாநத்	- தெரியாமையால்
தரண்யாம்	- பூமியில்
விவ்ருதம்	- வாய் திறந்திருந்த
பிலம்	- பிலத்தை
ப்ரவிஷ்டா: ஸம்	- புருந்தோம்.

मयस्य मायाविहितं तद्बिलं च विचिन्वताम् ।

व्यतीतस्तत्र नो मासो यो राज्ञा ज्ञमयः कृतः ॥

மயஸ்ய மாயாவிஹிதம் தத்பிலம் ச விசிண்வதாம் ।
வ்யதீதஸ்தத்ர நோ மாஸோ யோ ராஜா ஸமய: க்ருத: ॥

மயஸ்ய	- மயனுடைய
மாயாவிஹிதம்	- மாயையால் செய்யப்பட்ட
தத்	- அந்த
பிலம்	- பிலத்தை
ச	- முற்றிலும்
விசிண்வதாம்	- தேடித்திரிந்து கொண்டிருந்த
ந:	- எங்களுக்கு
ராஜா	- அரசரால்
ஸமய:	- தவணையாக
க்ருத:	- குறிப்பிடப்பட்டிருந்த
மாஸ:	- ஒரு மாதம்
ய:	- எதுவோ அதுவும்

17

18

தத்ர - அங்கேயே
வ்யதீத: - கடக்கப்பட்டது.
ते वयं कपिराजस्य सर्वं वचनकारिणः ।
कृता संस्थामतिक्रान्ता भयात् प्रायमुपास्महे ॥

தே வயம் கபிராஜஸ்ய ஸர்வே வசன காரிண: ।
க்ருதாம் ஸம்ஸ்தாமதிக்ரந்தா பயாத் ப்ராயமுபாஸ்மஹே ॥

தே	- அந்த
வயம்	- நாங்கள்
கபிராஜஸ்ய	- வானரவேந்தனுடைய
வசன காரிண:	- ஏவங்களுக்குட்பட்டு நடப்பவர்கள்.
க்ருதாம்	- குறித்த
ஸம்ஸ்தாம்	- தவணையை
அதிக்ரந்தா:	- மறியவர்களாய்
ஸர்வே	- எல்லோரும்
பயாத்	- பயந்து
ப்ராயம்	- பிராயபாவேசத்தை
உபாஸ்மஹே	- அனுஷ்டிக்கிறோம்.

कुवे तस्मिन्सु ककुत्स्थे सुग्रीवे च सलक्ष्मणे ।

गनानामपि सर्वेषां तत्र नो नास्ति जीवितम् ॥

க்ருத்தே தஸ்யிம்ஸ்து காகுத்ஸ்தே ஸுக்ரீவே ச ஸலக்ஷ்மணே ।
கதாநாமபி ஸர்வேஷாம் தத்ர நோ நாஸ்தி ஜீவிதம் ॥

கதாநாமபி	- அந்த
ஸலக்ஷ்மணே	- லக்ஷ்மணருடனிருக்கிற
காகுத்ஸ்தே	- காகுத்ஸ்தரும்,
ஸுக்ரீவே ச	- கக்ரீவரும்
க்ருத்தே து	- கோபம் கொண்டிருக்கும்பொழுது
கதாநாம்	- திரும்பிவந்த
ந:	- எங்கள்
ஸர்வேஷாம்	- எல்லோருக்கும்
தத்ர	- அங்கே
ஜீவிதம் அபி	- உயிருடனிருத்தல் கூட
ந அஸ்தி	- இராது.

தித்யாந்தே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதித்யாயே
சுதந்திரமதி ஸுமஸ்கிதாயம் ஸம்ஸ்திதாயம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஐடயந்திஷ்ட தணம் தாம் ஸப்தபுருஸை: ஸங்க: ॥

20

அஷ்ட பஞ்சாஸு: ஸர்க: - 58

इत्युक्तः कर्णं वाक्यं वानरैस्त्यज्जीवितैः ।

सबाष्प्यो वानरान् युधः प्रत्युवाच महास्वनः ॥

இத்யுக்த: கருணம் வாக்க்யம் வான ரைஸ் த்யக்த ஜீவிதை: ।

ஸபாஷ்ப்யோ வானராத் க்ருத்: ப்ரத்யுவாச மஹாஸ்வன: ॥

த்யக்த ஜீவிதை: - பிராணனை விடத் துணிந்திருக்கிற

வானரை: - வானரர்களால்

இதி - இந்த

கருணம் - இரக்கமுண்டாகும்படியான

வாக்க்யம் - சமாசாரத்தை

உக்த: - சொல்லப்பட்ட

மஹாஸ்வன: - பெரிய குரலையுடைய

க்ருத்: - கழுகு

ஸ பாஷ்ப: - கண்களில் நீர்ததும்ப

வானராத் - வானரர்களைப் பார்த்து

ப்ரத்யுவாச - பதில் சொல்லிற்று.

यवीयान् मम स भ्राता जटायुर्नाम वानराः ।

यमाख्यात हतं युद्धे रावणेन बलीयसा ॥

யவீயான் மம ஸ ப்ராதா ஜடாயுர்நாம வானரா: ।

யமாக்க்யாத ஹதம் யுத்தே ராவணேன பலியஸா ॥

வானரா: - வானரர்களால்

பலியஸா - பலிய.

ராவணேன - ராவணனால்

யுத் தே - யுத்தத்தில்

ஹதம் - கொல்லப்பட்டதாக

யம் - எவனை

ஆக்க்யாத - சொன்னீர்களோ

ஜடாயு: - ஜடாயுவெனும்

நாம - பெயரையுடைய

ஸ: - அவன்

மம - எனது

யவீயான் - இளைய

ப்ராதா - சகோதரன்.

बृहन्नावादपक्षत्वाच्छृण्वस्सदपि सर्वये ।

न हि मे शक्तिरस्त्यद्य भ्रातुर्वरिभोक्षणे ॥

விஷ்விந்தா ஷக்ஷாம் - ஐம்பத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

வ்ருத்த பாவாதபக்ஷத்வாத் ப்ருணவன் ததபி மர்ஷயே ।

ந ஹி மே ஸக்திரஸ்த்யத்ய ப்ராதூர் வைர விமோக்ஷணே ॥

வ்ருத்த பாவாத் - வயதின் முதிமையாலும்,

அபக்ஷத்வாத் - சிறகின்மையினாலும்

தத் - அதை

ப்ருணவன் அபி - சேட்டவனாக இருந்தும்,

மர்ஷயே - பொறுத்திருக்கிறேன்;

ஹி - ஏனென்றால்

அத்ய - இப்பொழுது

ப்ராதூ: - சகோதரனுடைய

வைரவிமோக்ஷணே - பழிக்குப்பழி வாங்குதலில்

மே - எனக்கு

ஸக்தி: - திறமை

ந அஸ்தி - கிடையாது.

पुरा वृत्रवधे कृते स चाहं च जयिषिणी ।

आदित्यमुपयाती स्यो ज्वलन्तं रश्मिमालिनम् ॥

புரா வ்ருத்ரவதே வ்ருத்தே ஸ சாஹம் ச ஜயைஷிணெள ।

ஆதித்ய முபயாதெள ஸ்வோ ஜ்வலந்தம் ரஸமிமாலினம் ॥

புரா - முன் ஒருகாலத்தில்

வ்ருத்ர வதே - விருத்தாசுவதம்

வ்ருத்தே - நடந்தபொழுது

ஸ: ச - அவனும்

அஹம் ச - நானும்

ஜயைஷிணெள - ஒருவரை ஒருவர் வெல்ல விரும்பியவர்களால்

ரஸமி மாலினம் - கிரணவரிசைகளால் சூழப்பட்டதாய்

ஜ்வலந்தம் - ஜ்வலித்துக் கொண்டிருந்த

ஆதித்யம் - ஆதித்யனை

உபயாதெள ஸ்வ: - கிட்டிப் பறந்து சென்றோம்.

आवृत्त्याकाशमार्गेण जवेन स्म गती भृशम् ।

मध्यं प्राप्ते सवितरि जटायुरवसीदति ॥

ஆவ்ருத்த்யாகாஸமர்க்கேண ஜவேந ஸ்வோ கதெள ப்ருஸம் ।

மத்யம் ப்ராப்தே ஸவிதரி ஜடாயுரவஸீததி ॥

ஆகாஸ மர்க்கேண - ஆகாசமார்க்கமாய்

ப்ருஸம் - மிகவும்

ஜவேந - வேகத்தோடு

ஆவ்ருத்த்ய - சுற்றிச்சுற்றி,

கதெள ஸ்வ: - சென்றோம்.

ஸவிதரி	- சூரியன்
மத்யம்	- உச்சிமைய
ப்ராப்தே	- அடைந்தபொழுது,
ஜடாயு:	- ஜடாயு
அவஸீததி	- களைப்புற்றான்.

तमहं भातरं ह्यवा सूर्यरदिमभिरदितम् ।

पक्ष्मायां छादयामास सनेहात् परमविह्वलम् ॥

தம்ஹம் ப்ராதரம் த்ருஷ்ட்வா ஸஸீர்யரஸீமிபிரீதிதம் ।
பக்ஷமாப்யாம் சாதயாமாஸ ஸ்நேஹாத் பரமவிஹ்வலம் ॥

ப்ராதரம்	- தம்பியான
தம்	- அவனை
ஸஸீர்யரஸீமிபி:	- சூரிய கிரணங்களால்
அர்த்திதம்	- களைப்புற்றவனாகவும்,
பரமவிஹ்வலம்	- மிக்க மெய்மறந்தவனாகவும்,
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
அஹம்	- நான்
ஸ்நேஹாத்	- அன்பினால்
பக்ஷாப்யாம்	- இரண்டு சிறகுகளினாலும்,
சாதயாமாஸ	- மறைத்தேன்.

निर्दयपक्षः पतितो विस्वेषहं वानरोत्तमाः।

अहमस्मिन् वसन् धातुः प्रवृत्तिं नोपलब्धये ॥

நிர்தக்த பக்ஷ: பதிதோ விந்தயே: ஹம் வானரோத்தமா: ।
அஹமஸ்யமின்வஸநப்ராது: ப்ரவ்ருத்திம் நோபலக்ஷயே ॥

வானரோத்தமா:	- வானரோத்தமார்களை
அஸ்மின்	- இந்த
விந்தயே	- விந்தியமலையில்
நிர்தக்த பக்ஷ:	- சிறகெரிந்தவனாய்
பதித:	- விழுந்தவனானேன்.
அஹம்	- நான்
அஸ்மின்	- இதில்
வஸன்	- காலம் கழிப்பவனாய்
ப்ராது:	- தம்பியின்
ப்ரவ்ருத்திம்	- செய்தி ஒன்றையும்
ந உபலக்ஷயே	- அறிகிலேன்.

जटायुषस्त्वैवमुक्ती आत्रा संपातिना सदा ।

युवराजो महाप्राज्ञः प्रत्युवावाक्प्रदस्वदा ॥

ஜடாயுஷஸ்த்வேவமுக்தோ ப்ராத்ரா ஸம்பாதிநா ததா ।
யுவராஜோ மஹாப்ராஜ்ஞ: ப்ரத்யுவா சங்கதஸ் ததா ॥

ஜடாயுஷ:	- ஜடாயுவின்
ப்ராத்ரா	- பிராதாவான
ஸம்பாதிநா	- ஸம்பாதியால்
ததா	- அப்பொழுது
ஏவம்	- மேற்சொல்லியவண்ணம்
உக்த:	- சொல்லப்பட்ட
மஹாப்ராஜ்ஞ:து	- பேரறிவுடையவனும்,
யுவராஜ:	- இளவரசனுமான
அங்கத:	- அங்கதன்
ததா	- அப்பொழுது
ப்ரத்யுவாச	- பதிலாக உரைத்தான்.

जटायुषो यदि भ्राता सुतं ते गदितं मया ।

आख्याहि यदि जानासि नित्यं तस्य रक्षसः ॥

ஜடாயுஷோ யதி ப்ராதா ஸ்ருதம் தே கதிதம் மயா ।

ஆக்யாஹி யதி ஜாநாஸி நிலயம் தஸ்ய ரக்ஷஸ: ॥

தே	- உமக்கு
மயா	- என்னால்
கதிதம்	- சொல்லப்பட்டது,
ஸ்ருதம்	- கேட்டறிந்து கொள்ளப்பட்டது.
ஜடாயுஷ:	- ஜடாயுவுக்கு
ப்ராதா யதி	- பிராதாவாக இருப்பதால்,
தஸ்ய	- அந்த
ரக்ஷஸ:	- ராக்ஷஸனுடைய
நிலயம்	- இருப்பிடத்தை
ஜாநாஸி யதி	- அறிவீர் ஆகில்,
ஆக்யாஹி	- சொல்லும்.

अदीर्घदर्शिनं तं वा रावणं राक्षसाधमम् ।

अन्तिके यदि वा दूरे यदि जानासि शंस नः ॥

அதீர்கதர் ஸிணம் தம் வா ராவணம் ராக்ஷ ஸாதமம் ।

அந்திகே யதி வா தூரே யதி ஜாநாஸி ஸம்ஸ ந: ॥

அந்திகேவா	- சமீபத்திலோ,
தூரே யதி	- அல்லது தூரத்திலோ
அதீர்க தர்ஸிணம்	- தீர்க்காவோசனையில்லாத
ராக்ஷஸஸ்வரம்	- ராக்ஷஸாதிபனான
தம் ராவணம்	- அந்த ராவணனை

யதி ஜாநாவி - அறிவிராகில்,
ந: - எங்களுக்கு
ஸம்ஸ - சொல்லும்;
வா - அறிய விரும்புகிறோம்.

ततोऽब्रवीन्महातेजा ज्येष्ठो भ्राता जटायुषः ।

आत्मानुरूपं वचनं वानरान् संहर्ययन् ॥

ததோப்ரவீன் மஹாதேஜா ஜ்யேஷ்டோ ப்ராதா ஜடாயுஷ: ।
ஆத்மாநுரூபம் வசனம் வானரான் ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் ॥

தத: - இதன்மேல்,
மஹாதேஜா: - மிக்கத்திறன்மையுடைய
ஜடாயுஷ: - ஜடாயுவின்
ஜ்யேஷ்ட: ப்ராதா - தமையன்,
வானரான் - வானர்கள்
ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் - மகிழ்விப்பவராய்
ஆத்மாநுரூபம் - தனது கீர்த்திக்கனுருணமான
வசனம் - சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

निर्दग्धपक्षो गृध्रोऽहं हिनवीर्यः पुवङ्गमाः ।

वाङ्मात्रेण तु रामस्य करिष्ये साहस्यमुत्तमम् ॥

நிர்த்தக்த பசேஷா க்ருத்தஜோஹம் ஹினவீர்ய: ப்லவங்கமா: ।
வாங்க்மாத்ரேண து ராமஸ்ய கரிஷ்யே ஸாஹ்ய முத்தமம் ॥

ப்லவங்கமா: - வானரர்களின்
அஹம் - நான்
நிர்த்தக்த பசேஷ: - சிறுசெரிந்த
க்ருத்ர: - கழுத்து
ஹினவீர்ய: - வலிகுன்றியவன்;
து - இப்படியிருப்பதால்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
உத்தமம் - பெரிய
ஸாஹ்யம் - உதவியை
வாங்க்மாத்ரேண - வாக்குமாத்திரத்தினாலேயே
கரிஷ்யே - செய்கின்றேன்.

जानामि वांरुणात्लोकान् विणोस्त्रैविक्रमानपि ।

देवासुरविमर्दाश्च समुत्सयापि मस्ययन् ॥

ஜானாமி வாருணான் லோகான் விஷ்ணோ ஸ்த்ரைவிக்ரமாநபி ।
தேவாஸுர விமர்தாம்ஸச ஹ்யம்ருதஸ்யாபி மந்தனம் ॥

11

12

13

லோகான் - உலகங்களையும்,
வாருணான் அபி - நீர் மூடினைவகளையும்
விஷ்ணோ: - திருமாவின்
த்ரைவிக்ரமாந் - திருவிக்ரம அவதார மூன்று அடிவைப்புகளையும்
தேவாஸுர விமர்தான் ச - தேவாஸுர யுத்தங்களையும்,
அம்ருதஸ்ய - அமுதத்திற்கு
மந்தனம் அபி - கடைந்ததையும்
ஹி - உள்ளபடி
ஜாநாமி - அறிவேன்.

रामस्य यदिदं कार्यं कर्तव्यं प्रथमं मया ।

जयया च हतं तेजः प्राणाय शिथिला मम ॥

ராமஸ்ய யதிதம் கார்யம் கர்தவ்யம் ப்ரதமம் மயா ।
ஜயயா ச ஹருதம் தேஜ: ப்ராணாய ச ஸிதிலா மம ॥

ஜயயா - மூப்பினால்
மம - எனது
தேஜ: - வலிமை
அப்ஹ்ருதம் - குன்றியதானது,
ப்ராணா: ச - ப்ராணன்களும்
ஸிதிலா: - சிதறுகின்றன,
யத் - இக்காரணத்தால்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
இந்த - இந்த
கார்யம் - காரியம்
மயா - என்னால்
ப்ரதமம் - உடனே
கர்தவ்யம் - செய்யப்படவேண்டியது.

तस्मिन् रूपसंपन्ना सर्वाभरणभूषिता ।

हियमाणा मया दृष्टा रावणेन दुरात्मना ॥

தருஸ்மிந் ரூபஸம்பந்நா ஸர்வாபரண பூஷிதா ।
ஹியமாணா மயா த்ருஷ்டா ராவணோன துராத்மநா ॥

शिशन्ती राम रामेति लम्पेति च मामिनी ।

भूषणान्यपविध्यन्ती गत्राणि च विधुन्वती ॥

க்ரோஸந்தீ ராம ராமேதி லக்ஷ்மணேதி ச பாமினி ।
பூஷணாந்ய பவித்யந்தீ காத்ராணி ச விஹ்வதீ ॥

ராம ராம - ஓ ராம ராம
இதி ச - என்றும்
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா

14

15

16

இதி	- என்றும்
க்ரோசந்தி	- கதறுபவனும்
ஸர்வாரண பூஷிதா-	- எல்லா ஆரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டவளுமான
ரூப ஸம்பந்தா	- ரூபஸம்பன்னையானவளும்
தருணி	- இளமையையுடைய
பாமினி	- பெண்ணைங்கள்
துராத்மநா	- துராத்மாவான
ராவணேன	- ராவணனால்,
ஹரியமானா	- தூக்கிக்கொண்டு போகப்பட்டவளாயும்
காத்ரானி ச	- அங்கங்களையும்
விதாந்வதி	- உதறிக்கொண்டு
பூஷணாநி	- ஆபரணங்களை
அபவித்யந்தி	- கழற்றி எறிபவளாயும்
மயா	- என்னால்
தருஷ்டா	- காணப்பட்டாள்.

सूर्यप्रभेव शीलाप्रै तस्याः कौशेयमुत्तमम् ।

असिते राक्षसे भाति यथा वा तटिद्वन्द्वे ॥

ஸூரியப்ரபேவ ஸைலாக்ரே தஸ்யா: கௌசேய முத்தமம் ।

அஸிதே ராக்ஷஸே பாதி யதா வா தட்டிதம்புதே ॥

தஸ்யா: - அவளுடைய

உத்தமம் - சிறந்த

கௌசேயம் - கொள்கப்பட்டு

அஸிதே - கரிய

ராக்ஷஸே - ராக்ஷஸஸ்பேரில்

ஸைலாக்ரே - மலையினுச்சியில்

ஸூரியப்ரபா இவ - சூரியகாந்தியோ

வா - அல்லது

அம்புதே - மேகத்தில்

தட்டித் யதா - மின்னலோ வெனும்படி

பாதி - விளங்கிற்று.

ता तु सीतामहं मन्ये रामस्य परिकीर्तनात् ।

श्रूयता मे कथयतो नित्यं तस्य राक्षसः ॥

தாம் து ஸீதாமஹம் மன்யே ராமஸ்ய பரிகீர்த்தநாத் ।

ஸ்ரூயதாம் மே கதயதோ நிலயம் தஸ்ய ராக்ஷஸ: ॥

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய

பரிகீர்த்தநாத் - பெயரைச் சொன்னமையால்

17

18

தாம் து	- அவளைத்தான்
ஸீதாம்	- ஸீதாதேவியென்று
அஹம்	- நான்
மன்யே	- எண்ணுகிறேன்.
தஸ்ய	- அந்த
ராக்ஷஸ:	- ராக்ஷஸனின்
நிலயம்	- இருப்பிடம்
கதயத:	- சொல்லுகிற
மே	- என்னிடத்தினின்று
ஸ்ரூயதாம்	- செவிகொடுத்துக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டும்.

पुत्रो विश्वसः साक्षद्विंशता वैश्वणस्य च ।

अध्यास्ते नगरीं लक्ष्यं रावणो नाम राक्षसः ॥

புத்ரோ விஸ்வஸஸ: ஸாக்ஷத் ப்ராதா வைஸ்வரவணஸ்ய ச ।

அத்யாஸ்தே நகரீம் லக்ஷ்யம் ராவணோ நாம ராக்ஷஸ: ॥

விஸ்வஸஸ: - விஸ்வஸனின்

ஸாக்ஷாத் - ஸாக்ஷாத்

புத்ர: - புதல்வன்,

வைஸ்வரவணஸ்ய - குபேரனுக்கு

ப்ராதா - ப்ராதா,

ராவண: - ராவணன்

நாம - என்னும் பெயரையுடைய

ராக்ஷஸ: ச - அரக்கன்

லக்ஷ்யம் - லங்கை என்ற

நகரீம் - பட்டணத்தை

அத்யாஸ்தே - ஆண்டு வருகிறான்.

इतो द्वीपे समुद्रस्य संपूर्णं शतयोजने ।

तस्मिन् द्वीपे पुरी रम्या निर्मिता विश्वकर्मा ॥

இதோ த்வீபே ஸமுத்ரஸ்ய ஸம்பூர்ணே ஸதயோஜனே ।

தஸ்யின் லங்காபுரீ ரமயா நிர்மிதா விஸ்வகர்மணா ॥

ஜாம்பவந்தமயேஷித்ரி: காண்டவெதிக: ।

मातादेहमवर्णय महर्षिः सुसमा कृता ॥

ஐயம்பூத மமயந்த்வாரே ஸ்சித்தரை: காஞ்சந வேதிகை: ।

ப்ரஹ்மணாதே: ஹேமவர்க்கணை: ச மஹத்தி ஸுஸமா க்ருதா ॥

प्राकारिणाकवर्णनं सहता सुसमाकृता ॥

ப்ரகாரேணாக்வர்ணனே மஹதர ஸுஸமாவ்ருதா ॥

19

20

21

இத:	- இங்கிருந்து
ஸம்பூர்ணே	- பூர்ணமான
ஸதயோஜனே	- நூறு யோசனையிலுள்ளது
ஸமுத்ரஸ்ய	- சமுத்திரத்தின்
தன்மின் தீவீபே	- அந்த நிலில்
விஸ்வகர்மணா	- விசுவகர்மாவினால்
மஹத்பி:	- பெரிய
ஜாம்பூநத மயை:	- பொன்மயமான
த்வாரை:	- வாயில்களாலும்
சித்ரை:	- அழகிய
காஞ்சன வேதிகை:	- பொன்னால் செய்த வேதிகைகளாலும்
ஹேம வர்ணை:	- தங்கநிறமான
ப்ராலாதை:	- உப்பரிக்கைகளாலும்,
ஸுஸமாக்ருதா	- செம்மையாய் அமைக்கப்பெற்றதும்,
அர்கவர்ணேன	- சூரிய ஒளியுடைய
மஹதா	- பெரிய
ப்ரகாரேண	- மதிலால்
ஸுஸமாவ்ருதா	- முற்றிலும் சூழப்பட்டதுமான
ரம்யா	- அழகிய
வங்காபுரீ	- இலங்கைநகரம்
நிர்மிதா	- செய்யப்பட்டது.

तस्यां वसति वैदेही दीना कीशेयवासिनी ।

रावणान्तःपुरे रुक्मा राक्षसीभिः समावृता ॥

தன்யாம் வஸதி வைதேஹி தீர கௌசேயவாஸினி தீ ।

ராவணாந்த: புரே ருத்மா ராக்ஷஸீபி: ஸமாவ்ருதா ॥

கௌசேய்ய வாஸிநி - கோசிகப்பட்டுத்திய

வைதேஹி - வைதேகியார்

நீரா - மன ஏக்கங்கொண்டவளாய்

தன்யாம் - அதில்

ராவணாந்த: புரே - ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில்

ருத்மா - காவலில் வைக்கப்பட்டவளாய்

ராக்ஷஸீபி: - ராக்ஷஸிகளால்

ஸுரக்ஷிதா - காவல் காக்கப்பட்டவளாய்

வஸதி - இருக்கிறாள்.

जनकस्यात्मजा राजस्तत्र द्रव्यथ मैथिलीम् ।

रुक्मायामथ गुप्त्याय सागरेण समन्ततः ॥

ஜனகஸ்யாத்மஜாம் ராஜஸ்தத்ர த்ரவ்யத மைதிலீம் ।

லங்காயாமத சூப்தாயாம் ஸாகரேண ஸமந்தத: ॥

22

ஸமந்தத:	- எல்லாப் பக்கங்களிலும்
ஸாகரேண	- கடலால்
சூப்தாயாம்	- சூழப்பட்ட
தத்ர	- அந்த
வங்காயாம்	- இலங்கையில்
ஜனகஸ்ய ராஜ:	- ஜனகராஜரின்
ஆத்மஜாம்	- புத்திரியாகிய
மைதிலீம்	- மைதிலியாரை
அத	- அப்பொழுது
த்ரக்ஷ்யத	- காணுங்கள்.

संप्राप्य सागरस्यान्तं संपूर्णं शतयोजनम् ।

आसाद्य दक्षिणं तीरं ततो द्रव्यथ रावणम् ॥

ஸம்ப்ராப்ய ஸாகரஸ்யாந்தம் ஸம்பூர்ணம் ஸதயோஜனம் ।

ஆஸாத்ய தக்ஷிணம் தீரம் ததோ த்ரவ்யத ராவணம் ॥

ஸாகரஸ்யாந்தம் - சமுத்திரக்கரையை

ஸம்ப்ராப்ய - அடைந்து,

ஸம்பூர்ணம் - பூர்த்தியான

ஸதயோஜனம் - நூறுயோஜனையுள்ள

தக்ஷிணம் - தென்

தீரம் - தீரத்தை

ஆஸாத்ய - அடைந்து,

தத: - அவ்விடத்தில்

ராவணம் - ராவணனை

த்ரக்ஷ்யத - காணுங்கள்.

24

तत्रैव त्वरिताः क्षिप्रं विस्मयं पुनश्च साः ।

ज्ञानेन खलु पश्यामि ह्यवा प्रत्यागमिष्यथ ॥

தத்ரவை த்வரிதா: க்ஷிப்ரம் விக்ரமத்வம் ப்லவங்கமா: ।

ஞானேன கலு பஸ்யாமி ஹ்யவா ப்ரத்யாகமிஷ்யத ॥

ப்லவங்கமா: - வானரர்களர்

த்வரிதா: - வேகமுடையவர்களாய்

தத்ர ஏவ - அங்கேயே

க்ஷிப்ரம் - உடனே

விக்ரமத்வம் - தாண்டிங்கள்.

கலு - நிச்சயமாய்,

த்ருஷ்ட்வா - பார்க்குவிட்டு

ப்ரத்யாகமிஷ்யத - திரும்பி வருவீர்கள்

ஞானத்தினால்

பஸ்யாமி - காண்கின்றேன்.

25

23

आद्यः पन्थाः कुलिङ्गानां ये चान्ये धान्यजीविनः ।

द्वितीयो बलिभोजानां ये च वृक्षफलशिनः ॥

ஆத்ய: பந்தா: குலிங்கநாம் யே சான்யே தான்ய ஜீவின: ।

த்விதியோ பலிபோஜநாம் யே ச வ்ருக்ஷ பலாஸரின: ॥

குலிங்கநாம் - ஊர்க்குருவிகளுக்கு 28

ஆத்ய: - முதலாவது

பந்தா: - பறப்பின் எல்லை

பலியே - சாதாரணங்களான

யேச - எவைகளோ அவைகள்

தான்ய ஜீவின: - தானியங்களை உண்டு பிழைப்பவைகள்.

பலிபோஜநாம் - காக்கைகளுக்கு

த்விதிய: - இரண்டாவது

யேச - எவைகளோ அவைகள்

வ்ருக்ஷ பலாஸரின: - விருக்ஷங்களின் பழங்களை உண்கிறவைகள்.

भासास्त्वृतीयं गच्छन्ति क्रिषाश्च कुर्वरः सह ।

इत्येष्टवृथं गच्छन्ति गृधा गच्छन्ति पक्ष्यम् ॥

பாஸாஸ்த்ருதீயம் கச்சந்தி க்ரௌஞ்சஸ்ச குரரை: ஸஹ ।

ஸ்யேநாஸ்சதுர்தம் கச்சந்தி க்ருதரா கச்சந்தி பஞ்சமம் ॥

குரரை: ஸஹ - மீன்குத்திப் பறவைகளோடு கூடிய 27

க்ரௌஞ்சா: ச - க்ரௌஞ்சங்களும்

பாலா: ச - ராஜாஸிகளும்

த்ருதீயம் - மூன்றாவதை

கச்சந்தி - அடைகின்றன;

ஸ்யேநா: - பருந்துகள்

சதுர்தம் - நான்காவதை

கச்சந்தி - அடைகின்றன;

க்ருத்ரா: - கழுத்கள்

பஞ்சமம் - ஐந்தாவதை

கச்சந்தி - அடைகின்றன.

बलवीर्योपपन्नानां रुषयीवनशलिनाम् ।

षष्ठस्तु पन्था हंसानां वैनतेयगतिः परा ॥

பலவீர்யோப பந்நாநாம் ருபயெளவன ஸாலிநாம் ।

ஷஷ்டஸ்து பந்தா ஹம்ஸநாம் வைநதேயகதி: பரா ॥

வैनतेयाच्च नो जन्म सर्वेषां वानरर्षभाः ॥

வைநதேயாச்ச நோ ஜன்ம ஸர்வேஷாம் வானர்ஷபா: ॥ 28

இவ்விந்தா காண்டம் - ஐம்பத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

4657

பலவீர்யோப பந்நாநாம் - வலிவும் வீரமும் உடைய

ருபயெளவன ஸாலிநாம் - அழகும் இளமையும் பொருந்திய

ஹம்ஸநாம் து - அன்னங்களுக்குத்தான்

ஷஷ்ட: - ஆறாவது

பந்தா: - பறப்பின் எல்லை.

வானர்ஷபா: - வானரோத்தமர்க்கோ

வைநதேயகதி: - வினதையின் புதல்வர்களின் போக்கின் எல்லை

பரா - எல்லாவற்றிலும் மேலானது;

ந: - எங்கள்

ஸர்வேஷாம் - எல்லோருக்கும்

வைநதேயாத்ச - வினதையின் புதல்வரிடமிருந்தே

ஜன்ம - ஜன்மம்.

गहितं तु कृतं कर्म येन रम पिशिताशिना ।

प्रतीकयं च मे तस्य वैरं घातुः कृतं भवेत् ॥

கஹிதம் து க்ருதம் கர்ம யேன ஸம் பிஸிதா ஸிநா ।

ப்ரதீகார்யம் ச மே தஸ்ய வைரம் ப்ராது: க்ருதம் பவேத் ॥ 29

பிஸிதா ஸிநா - மாமிசத்தைத் திள்கின்றவனாம்

க்ருதம் - செய்யப்பட்ட

கர்ம - காரியம்

கர்ஹிதம் ஸம் - நிந்திக்கத்தக்கது;

யேன - அக்காரணத்தால்,

தஸ்ய - அவனுக்கு

ப்ரதீகார்யம் து - பிரதிகூலம் செய்யத்தக்கதே

ச - அதனால்

மே - எனது

ப்ராது: - பிராதாவின்

வைரம் - பழிக்குப்பழி

க்ருதம் - செய்யப்பட்டதாக

பவேத் - ஆகும்.

इहस्थोऽहं प्रश्यामि रावणं जानकीं तथा ।

अस्माकमपि सीपणं दिव्यं चक्षुर्बलं तथा ॥

இஹஸ்தோஹம் ப்ரபஸ்யாமி ராவணம் ஜானகீம் ததா ।

அஸ்மாகமபி ஸெளபண்ணம் திவ்யம் சக்ஷுர் பலம் ததா ॥ 30

அஹம் - நான்

இஹஸ்த: - இங்கிருந்துகொண்டே

ராவணம் - ராவணனையும்

ததா	- அப்படியே
ஜானகீம்	- ஜானகியாளையும்
பரபர்யாமி	- காண்கின்றேன்.
ஸௌபர்ணம்	- கருடனுக்குள்ள
திவ்யம்	- திவ்யமான
சகா:	- கண் பார்வையும்.
பலம்	- பலமும்
ததா	- அந்தப்பிரகாரமே
அஸ்மாகம் அபி	- எங்களுக்கும் உண்டு.

तस्मादाहारवीर्येण निसर्गेण च वानराः ।

आयोजनशतात् साप्रदयं पश्याम नित्यशः ॥

தஸ்மாதாஹாரவீர்யேண நிஸர்கேண ச வானரம் :
ஆயோஜன ஸதாத் ஸாக்ராத்வயம் பர்யாம நித்யஸ: ॥

வானரம்	- வானர்களள்
தஸ்மாத்	- அக்காரணத்தால்
ஆஹார வீர்யேண	- உணவின் வலியாலும்
நிஸர்கேண் ச	- இயற்கையாலும்
வயம்	- நாங்கள்
நித்யஸ:	- எப்பொழுதும்
ஆயோஜனஸதாத்	- நூறு யோஜனை வரையில்
ஸாக்ராத்	- இருக்குமிடத்தில் நின்று
பர்யாம	- காண்போம்.

अस्माकं विहिता वृत्तिःनिसर्गेण च दूरतः ॥

विहिता पादभूले तु वृत्तिखरणयोधिनाम् ॥

அஸ்மாகம் விஹிதா	- வ்ருத்தி நிஸர்கேண ச தூரத: ।
விஹிதா பாத்மலே	- து வ்ருத்திபர்சரணயோதிநாம் ॥
நிஸர்கேண்	- இயற்கையால்
அஸ்மாகம்	- எங்களுக்கு
வ்ருத்தி:	- இரை தேடல்
தூரத: ச	- தூரத்திலேயே
விஹிதா	- ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.
சரணயோதிநாம்	- கோடுகளுக்கு
வ்ருத்தி:	- இரைதேடல்
பாத்மலே து	- காலடியிலேயே
விஹிதா	- ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

उपायो ह्य्यता कथिलुङ्घने लवणाम्मसः ॥

31

32

உபாயோ த்ருப்யதாம்	- கச்சில்லங்கனே லவணாம் பஸ: ॥
உபாயோ பஸ:	- உப்புக்கடலின்
லங்கனே	- தாண்டுவில்
கச்சித்	- ஒரு
உபாய:	- குழ்ச்சி
த்ருப்யதாம்	- கண்டு கொள்ளப்பட்டும்.

अभिगम्य तु वेदेही समुद्धर्था गमिष्यथ ॥

अपिकम्य तु வைதேஹீம் ஸம்ருத்தர்தா கமிஷ்யத ॥

வைதேஹீம்	- வைதேஹியரை
அபிகமய	- கண்டு
ஸம்ருத்தர்தா: து	- காரியசித்தி பெற்றவர்களாகவே
கமிஷ்யத	- ஆவீர்கள்.

समुद्रं नेतुमिच्छामि भवद्भिर्वर्याणालयम् ।

प्रदास्याम्युदकं शत्रुः स्वर्गतस्य महात्मनः ॥

ஸமுத்ரம் நேதுமிச்சாமி பவத்பி: வருணாலயம் ।
ப்ரதாஸ்யாம்யுதகம் ப்ரது: ஸவர்கதஸ்ய மஹாத்மன: ॥

வருணாலயம்	- ஜலத்திற்குப்பிடிமான
ஸமுத்ரம்	- சமுத்திரத்திற்கு
பவத்பி:	- உய்களால்
நேதும்	- என்னெந்த தூக்கி கொண்டுபோக.
இச்சாமி	- வேண்டுகிறேன்.
ஸவர்கதஸ்ய	- சுவர்க்கமடைந்த
மஹாத்மன:	- மகாத்மாவான
ப்ரது:	- சகோதரனுக்கு
உதகம் ப்ரதாஸ்யாமி-	- தர்ப்பணம் செய்வேன்.

ततो नीत्वा तु तं देशं तीरं नवनदीपतेः ।

निर्दग्धपक्षं संपाति वानराः सुमहीजसः ॥

ததோ நீத்வா து தம் தேசம் தீரம் நதநதிபதே: ।
நிர்தத்த பக்ஷம் ஸம்பாதிம் வானரா: ஸுமஹேஜ ஸ: ॥

पुनः प्रापयित्वा च तं देशं पतगेश्वरम् ।

बभ्रुवर्वाणरा हृष्टाः प्रवृत्तिमुपलभ्य ते ॥

புன: ப்ரபயித்வா ச தம் தேசம் பதகேஸ்வரம் ॥
பப்ருவ்ரவாணரா ஹ்ருஷ்டா: ப்ரவ்ருத்திமுபலப்ய தே ॥
ஸுமஹேஜஸ: - மிக்க பலமுடைய
வானரா: - வானர்கள்

37

நதநதீபதே:	- சமுத்திரத்தின்
திரம்	- திரத்தில்
தம்	- அந்த
நிர்த்தத்த பகும்	- சிறகெறிந்த
ஸம்பாதிம்	- சம்பாதியை
தத:	- அங்கிருந்து
தேஸம்	- குறிப்பிட்டவிடத்திற்கு
நீதவா	- கொண்டுபோய்
தே	- அந்த
வாநரா:	- வானரர்கள்
தம்	- அந்த
பதகேஸ்வரம்	- பறவையரசை
புன:	- மீனவும்
தேஸம்.	- இருப்பிடத்திற்கு
ப்ரத்யானயித்வா	- இருப்பிக்கொண்டுவந்து,
ப்ரவ்ருத்திம் து	- தற்கால சமாசாரத்தையும்
உபலப்ப	- கேட்டறிந்துகொண்டு,
ச	- அதனால்
ஹ்ருஷ்டர்:	- மிக சந்தோஷமடைந்தவர்களாய்
பபூவு:	- ஆனார்கள்.

இப்பாசனே ஸ்ரீமத் ராமாயண வாய்மையே ஆதிகாலயே
சதுர்விம்புதி ஸஹஸ்ரிகலயம் ஸம்ஹிதஸ்யம் கிஷ்கிந்த கால்டு
ஸ்தோத்யவ்ருத்த்ய ஸம்போ தஸ அஷ்டபஞ்சஸர: ஸங்க: ||

ततस्सदभूतास्वादं गृधराजेन आवितम् ।

निशम्य इति हृष्टास्ते वयः प्लवङ्गमाः ॥

ததஸ்ததம்ருதாஸ்வாதம் க்ருத்ர ராஜேன பாவிதம் ।
நிஸம்ய முதிதா ஹ்ருஷ்டாஸ்தே வச: ப்லவங்ஷமா: ||

தத:	- அங்கு
தே	- அந்த
ப்லவங்ஷமா:	- வானரவீரர்கள்
க்ருத்ர ராஜேன	- கழுத்ரரசரால்
பாவிதம்	- சொல்லப்பட்ட
அம்ருதாஸ்வாதம்	- அமிருதம்போல் இனிய
தத்	- அந்த
வச:	- வார்த்தையை
நிஸம்ய	- கேட்டு
முதிதா:	- சந்தோஷமடைந்தவர்களாய்,
ஹ்ருஷ்டா:	- மயிரிக்கூச்சுமடைந்தார்கள்.

जाम्बवान् वानरश्रेष्ठः सह सर्वैः प्लवङ्गमैः ।

भूतलात् सहस्रीत्याय गृधराजमथाब्रवीत् ॥

ஜாம்பவான் வானரஸ்ரேஷ்ட: ஸஹ ஸர்வை: ப்லவங்கமை: ।
பூதலாத் ஸஹஸேந்தாய க்ருத்ராஜமதா ப்ரவீத் ||

வானரஸ்ரேஷ்ட:	- வானரர்களுக்குத் தலைவரான
ஜாம்பவான்	- ஜாம்பவான்
ஸர்வை:	- எல்லா
ப்லவங்கமை:	- வானரர்களோடு
ஸஹ	- கூட
பூதலாத்	- பூமியிலிருந்து
ஸஹஸா	- நிறைவென்று
உத்பத்ய	- எழும்பி,
தம்	- அந்த
க்ருத்ராஜம்	- கழுதரசைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	- மீனவும் கேட்டார்.

क्व सीता केन वा दृष्टा को वा हरति मैथिलीम् ।

तदाख्यातु भवान् सर्वं यतिर्भव नीकसाम् ॥

க்வ ஸீதா கேந வா த்ருஷ்டா கோ வா ஹரதி மைதிலிம் ।
ததாஶ்யது பவான் ஸர்வம் கதி:பவ வனௌகஸாம் ||

ஸீதா	- ஸீதாதேவியார்
கவ	- எங்கே
கேநவா	- எவனால்
தருஷ்டா	- காணப்பட்டான்?
ஸமதிலீம்	- ஸமதிலியாரை
க: வா	- எவன்தான்
ஹரதி	- எடுத்தப்போனான்?
தத்	- அந்த
ஸர்வம்	- எல்லாவற்றையும்
பவான்	- நீர்
ஆக்யது	- சொல்லவேண்டும்
வனௌகஸாம்	- வானரர்களுக்கு
கதி:	- ரக்ஷகராக
பவ	- ஆகுவிர்.

கோ दाशरथिबाणानी वचनैर्वापातिनाम् ।

स्वयं लक्ष्मणमुक्तानां न विन्तयति विक्रमम् ॥

கோ தஸரதரி பாணானாம் வஜ்ரவேக நிபாதிநாம் ।

ஸ்வயம் லக்ஷ்மண முக்தாநாம் ந விந்தயதி விக்ரமம் ॥

வஜ்ரவேக நிபாதிநாம்- வஜ்ராயுதம்போல் வேகமாய் விழுகின்ற,

ஸ்வயம் - பிரயாசையின்றி

லக்ஷ்மண முக்தாநாம்- லக்ஷ்மணரால் விடப்பட்ட,

தாஸரதி பாணானாம்- தாஸரதி பாணங்களின்

விக்ரமம் - வலியை

க: - எவன்

சிந்தயதி ந - எத்தன்மையானதென்று அறியாதிருப்பான்?

स हरीन् प्रीतिसंयुक्तान् सीताश्रुतिसमाहितान् ।

पुनरास्थासयन् प्रीत इदं यचनमब्रवीत् ॥

ஸ ஹரீந் ப்ரீதி ஸம்யுக்தான் ஸீதா ஸ்ருதி ஸமாஹிதான் ।

புனராஸ்தாஸயன் ப்ரீத இதம் வசனம்ப்ரவீத் ॥

ஸ: - அவர்

ப்ரீத: - சந்தோஷமுற்றவராய்

ப்ரீதி ஸம்யுக்தான் - அன்போடுகூடிய

ஸீதா ஸ்ருதி - ஸீதையின் செய்தியைக் கேட்க ஒன்று

ஸமாஹிதான் - கூடியவர்களான

ஹரீந் - வானரர்களை

ஆஸ்வலாயன் - நம்மீக்கையுண்டாகும்படி செய்பவராய்

புன: - மறுபடியும்

4

5

இதம் வசனம் - இந்த மொழியை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

श्रुयतामिह वदेष्टा यथा मे हरणं श्रुतम् ।

येन घापि ममाख्यातं यत्र दायतलोचना ॥

ஸ்ருயதாமிஹ வைதேஹ்யா யதா மே ஹரணம் ஸ்ருதம் ।

யேன சாபி மமாக்யாதம் யத்ர வாயதலோசனா

வைதேஹ்யா:

ஹரணம் - தூக்கிக்கொண்டுபோகதல்

மம - எனக்கு

யதா - எப்படி

ஸ்ருதம் ச - தெரிவிக்கப்பட்டதென்றதும்

ஆயதலோசனா - நெடுங்கண்ணான்

யத்ர ச - எங்கிருக்கிறான் என்றதும்

யேன - எவனால்

மே - எனக்கு

ஆக்யாதம் அபி - சொல்லப்பட்டதென்பதும்

இஹ ச - இப்பொழுதே

ஸ்ருயதாம் - கேட்கப்பட்டும்.

अहमस्मिन् गिरी दुर्गे बहुयोजनमायते ।

चिरान्निपतितो वृद्धः क्षीणप्राणपराक्रमः ॥

அஹம்ஸ்மிந் கிரே துர்கே பஹுயோஜனமாயதே ।

சிராந்நிபதிதோ வ்ருத்த: க்ஷீண ப்ராண பராக்ரம: ॥

அஹம் - நான்

வ்ருத்த: - முப்படைந்தவனாய்

க்ஷீண ப்ராண பராக்ரம: - உயிரும் வலியும் குன்றியவனாய்

அஸ்மின் - இந்த

பஹுயோஜனம் - அனேக யோஜனைதூரம்

ஆயதே - நீண்ட

துர்கே - புகவரிய

கிரே - மலையின்

சிராத் - நெடுநாளாய்

நிபதித: - விழுந்துகிடக்கிறேன்.

तं मावेयंत पुत्रः सुपाशं नाम नामतः ।

आहारेण यथाकालं विमर्ति पतता वरः ॥

தம் மாவேயம் ததம் புத்ர: ஸுபாஸ்வோ நாம நாமத: ।

ஆஹாரேண யதாகாலம் பிபத்தி பததாம் வர: ॥

6

7

8

ஏவம்	- இவ்வித
கதம்	- கதியடைந்த
தம் மாம்	- அந்த என்னை
பததாம்	- பறவைகளுக்குள்
வர:	- சிறந்த
ஸுபார்ஸ்வ:	- ஸுபார்ஸ்வன்
நாம	- என்னும்
நாமத:	- பெயரையுடைய
புத்ர:	- புத்திரன்
யதாகாலம்	- காவந்தப்பாது
ஆஹாரேண	- ஆகாரங்கொண்டு
பி பர்தி	- போஷிக்கிறான்.

तीक्ष्णकामास्तु गन्धर्वस्तीक्ष्णकोपा मुञ्जस्यः।

मृगाणां तु मयं तीक्ष्णं ततस्तीक्ष्णबुधा वयम् ॥

தீக்ஷண காமாஸ்து கந்தர்வாஸ தீக்ஷண கோபா பஜ்ஞகமா: ।
ம்ருகாணாம் து பயம் தீக்ஷணம் ததஸ்தீக்ஷண கௌதா வயம் ॥

கந்தர்வா:	- கந்தர்வர்கள்
தீக்ஷண காமா:	- தீக்ஷணமான காமமுடையவர்கள்,
புஜ்ஞகமா:	- நாகர்கள்
தீக்ஷண கோபா:	- தீக்ஷணமான கோபமுடையவர்கள்,
ம்ருகாணாம் து	- மான்களுக்கோ
பயம் து	- பயம்தான்
தீக்ஷணம்	- தீக்ஷணமானது,
வயம்	- நாங்கள்
தத:	- அதைக்காட்டிலும்
தீக்ஷண கௌதா:	- தீக்ஷணப் பசியுடையவர்கள்.

स कदाचिच्छुचार्तस्य मन बाह्यारकास्त्रिषुणः ।

गतसूर्योऽहनि प्राप्तो मम पुत्रो ह्यनामिवः ॥

ஸ கதாசித் கௌ தார் தஸ்ய மமசாஹார காவ்ஸ்திண: ।

கதஸூரியேஹநி ப்ராப்தே மம புத்ரோ ஹயநாமிஷ: ॥

கதர்சித்	- ஒருநாள்
கௌதார்தஸ்ய	- பசியால் வருந்தியும்
ஆஹார காவ்ஸ்திண:	- உணவை எதிர்பார்த்துமிருந்த
மம	- என்னுடைய
ஸ:	- அந்த
புத்ர:	- புதல்வன்
கதஸூர்யே அஹனி-	- சூரியாஸ்தமனவேளையில்

10

மம ச	- எனக்கே
அநாமிஷ: ஹி	- இறைச்சியில்லாதவனாகவே
ப்ராப்த:	- வந்துசேர்ந்தான்.

स मया वृद्धमावाच्य कोपाच्च परिभस्मितः ।

क्षुत्पिपासापरीतेन कुमारः पतसि चरः ॥

ஸ மயா வ்ருத்தபாவாச்ச கோபாச்ச பரிபந்தஸித: ।

க்ஷுத்பிபாஸாபரீதேந குமார: பததாம் வர: ॥

பததாம்	- பறவைகளில்
வர:	- சிறந்த
ஸ:	- அந்த
குமார:	- குமாரன்
க்ஷுத்பிபாஸா பரிதேந	- பசிதாகங்களால் வருந்திய
மயா	- என்னால்
வ்ருத்த பாவத் ச	- மூப்பினாலும்
கோபாத் ச	- கோபத்தினாலும்
பரிபந்தஸித:	- கடித்துப் பேசப்பட்டான்.

स मामाहारसरोधात् पीडितं प्रीतिवर्धनः ।

अनुमान्य यथातत्त्वमिदं वचनमासीत् ॥

ஸ மாமாஹார ஸம்ரோதாத் பீடிதம் ப்ரீதி வர்தன: ।

அநுமான்ய யதாதத்வமிதம் வசனமாப்ரவீத் ॥

ப்ரீதி வர்தன:	- அன்பை லிருத்தி செய்யும்
ஸ:	- அவன்
ஆஹார ஸம்ரோதாத்-	- ஆகாரம் கிட்டாமையால்
பீடிதம்	- வருந்தும்
மாம்	- என்னை
அநுமான்ய	- பொருதிக்கேட்டு,
இதம்	- இந்த
வசனம்	- விஷயத்தை
யதாதத்வம்	- நடந்தபடியே
அப்ரவீத்	- சொன்னான்.

अहं तात यथाकालमाभिवाषीं खमाप्नुतः ।

महन्त्रस्य गिरिहंसमावृत्य च समास्थितः ॥

அஹம் தாத யதா கால மாமிஷாஸீத் கமாப்ஸுத: ।

மஹேந்த்ரஸ்ய கிரேர் த்வார மாவ்ருத்ய ச ஸமாஸ்தித: ॥

தாத	- ஐயா
அஹம்	- நான்

11

12

13

ஆமிஷார்தி	- இரைதேட
யதாகாலம்ச	- சரியான காலத்திலேயே
கம்	- ஆகாயத்தை
ஆப்ரஹத:	- கிட்டியவனாய்,
மஹேந்த்ரஸ்ய	- மகேந்திர
கிரே:	- மலையில்
த்வாரம்	- வழியை
ஆவ்ருத்ய	- மறைத்துக்கொண்டு
ஸமாஸ்தித:	- நின்றேன்.

ततः सत्त्वसहस्राणां सागरान्तरचारिणाम् ।

पन्थानमेकोऽध्ववसं संनिरोदधुमवाक्स्त्रुखः ॥

தத: ஸத்வ ஸஹஸ்ராணாம் ஸாகராந்தர சாரிணாம் ।
பந்தாநமேகோத்யவஸம் ஸந்திரோத ஜமவாங்கமுக: ॥
ஸாகராந்தர சாரிணாம்- சமுத்திர மத்தியில் சஞ்சரிக்கும்
ஸத்வ ஸஹஸ்ராணாம்- பல ஜந்துக்களின்
பந்தாநம் - வழியை
தத: - அங்கு
ஏக: - தனியாய்
அவாங்கமுக: - துணிகரமாய்
ஸந்திரோதஜம் - தடுக்க
அத்ய வஸம் - நான் எண்ணங்கொண்டிருந்தேன்.

तत्र कश्चिन्मया दृष्टः सूर्योदयसमप्रभाम् ।

स्त्रियमादाय गच्छन् वै मिश्रान्नद्ययोपमः ॥

தத: கர்ச்சின்மயா த்ருஷ்ட: ஸூர்யோதயஸமப்ரபாம் ।
ஸ்த்ரியமாடாய கச்சன்வை பின்னாஞ் ஜனசேயோபம: ॥

தத: - அப்பொழுது
ஸூர்யோதயஸமப்ரபாம்- உதிக்கின்ற சூரியனாந்திக் கொப்பான ஒளியையுடைய
ஸ்த்ரியம் - ஒரு பெண்ணை
ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,
கச்சன் வை - போகிற
பின்னாஞ்ஜனசேயோபம: - பின்னத மைமலையை நிகர்த்த கரியனான
கச்சித் - ஒருவன்
மயா - என்னால்
த்ருஷ்ட: - காணப்பட்டான்.

सोऽहमभ्यवहारायिं ती दृष्ट्वा कुतश्चिद्यः ।

तेन साम्ना विनीतेन पन्थानमभिव्याधितः ॥

ஸோஹமப்யவஹாராந்தி தென த்ருஷ்ட்வா க்ருதநிர்ஸய: ॥
தேந ஸாமநா விந்தேந பந்தாநமபியாசித: ॥
தென த்ருஷ்ட்வா - அவர்களை பார்த்து,
அப்யவஹாராந்தி - உணவுக்குதவுமென்று
க்ருத நிர்ஸய: - தீர்மானித்திருந்த
ஸ: அஹம் - அந்த நான்
தேந - வணக்கத்தோடு கூடின
ஸாமநா - அவனால்
பந்தாநம் - கெஞ்சிக்கேட்டுக் கொள்ளுதலால்
- வழியை

அபியாசித: - விடும்படி பிரார்த்திக்கப்பட்டேன்.

न हि सामोपपन्नानां प्रहतां विद्यते क्वचित् ।

नीचेष्वपि जनः कश्चित् किमङ्ग बत मखिचः ॥

ந ஹி ஸாமோப பந்தாநாம் ப்ரஹந்தா வித்யதே க்வசித் ।
நீசேஷ்வபி ஜன: கர்ச்சித் கிமங்க பத மக்ஷித: ॥
ஸாமோபபந்தாநாம் - ஸாமோபாயத்தைக் கைக்கொண்டவர்களுக்கு
ப்ரஹந்தா - விரோதியாய் வதை செய்பவன்
நீசேஷ் அபி - நீசர்களில்கூட
கர்ச்சித் ஜன: - ஒருவனாவது
கர்ச்சித் - எங்கேயும்
வித்யதே ந ஹி - இல்லை அன்றோ,
மக்ஷித: - என் போன்றவன்
கிமங்க - கேட்க வேண்டுமோ?
பத - ஐயோ

स यातस्तेजसा व्योम संक्षिपन्निव येगितः ।

अथाहं खेचरेष्वुत्तरभिगम्य सभाजितः ॥

ஸ யாதஸ் தேஜஸா வ்யோம ஸம்க்ஷிபந்நிவ வேகித: ।
அதாஹம் கேசரேர் பூதரபிகம்ய ஸபாஜித: ॥

ஸ: - அவன்
தேஜஸா - ஆற்றலினால்
வ்யோம - ஆகாயத்தை
அபிகம்ய - அடைந்து,
ஸம்க்ஷிபந் இவ - சுருக்கிவிடுபவன்போல்
வேகித: - அதிவேகமாய்
யாத: - சென்றான்.
கேசரை - ஆகாசசஞ்சாரிகளான
பூதை: - வித்தர்களால்,

அஹம் - நான்
அத - அப்பொழுது
ஸபாஜித: - மிகவும் கொண்டாடப்பட்டேன்.

दिष्ट्या जीवति सीतेति ह्यबुवन् मां महय्यः ।

कथंचित् सकलत्रोऽसी गतस्ते स्वस्वसंशयम् ॥

திஷ்ட்யா ஜீவதி ஸீதேதிஹ்யப்ருவன் மாம் மஹய்ய: ।

கதஞ்சித் ஸகலத்ரோ:ஸீ கதஸ்தே ஸ்வஸ்த்யஸம்ஸயம் ॥

மாம் - என்னைப் பார்த்து
மஹய்ய: - மகரிடிகள்
திஷ்ட்யா - நல்ல காலத்தால்
ஸீதா - வீதோதேவியார்
ஜீவதி - பிழைத்திருக்கிறார்,
ஸகலத்ர: - கூப்பாற்றவேண்டியதான பொருளைக் கைக்கொண்ட
அஸௌ ஹி - அவனும்
கதஞ்சித் - தப்பித்துக்கொண்டு
கத: - சென்றான்.
தே - உனக்கு
ஸ்வஸ்தி - மங்களம்
அஸம்ஸயம் - சந்தேகமேயில்லை,
இதி அப்ருவன் - என்று சொன்னார்கள்.

एवमुक्तस्ततोऽहं ते: सिद्धि: परमशोभनै: ।

ஏவமுக்தஸ்தஸ்தோஹம் தை: ஸித்ததை: பரமஸோபனை: ॥

பரமஸோபனை: - மிக மங்களகரமான

தை: ஸித்ததை: - அந்த சித்தர்களால்

அஹம், - நான்

தத: - மீளவும்

ஏவம் - பின்வருமாறு

உக்த: - சொல்லப்பட்டேன்.

स च मे रावणो राजा सख्यौ प्रतिवेदिव: ।

ஹந் தாவஸ்யோ ராஜா சக்யௌ ப்ரதிவேதிவ: ।

ஹரத் தாஸரதோ: பார்யாம் ராமஸ்ய ஜனகாத்மஜாம் ॥

अष्टाभरणकोट्योऽ शोकवेगपराजिताम् ।

அஸ்தாபரணகோடியோ: ஷோகவேகபராஜிதாம் ।

ராமலக்ஷ்மணயோர்நாமக்ரோஸநீதம் முக்தமூர்தஜாம் ॥

ப்ரஷ்டாபரண கௌஸேயாம் ஸோகவேக பராஜிதாம் ।

ராமலக்ஷ்மண யோர்நாமக்ரோஸநீதம் முக்தமூர்தஜாம் ॥

முத்தமூர்தஜாம் - தலைமயிரி அவிழ்த்தவளாயும்,
ஸோகவேக பராஜிதாம் - துக்கத்தின் வேகத்தால் திகைப்புண்டவளாயும்,
ப்ரஷ்டாபரண - நழுவிவிழும் ஆபரணத்தையும்,
கௌஸேயாம் - வஸ்திரத்தையுமுடையவளாயும்,
ராமலக்ஷ்மணயோ: - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களின்
நாம - நாமங்களையே
க்ரோஸநீதம் - கதறிழுவதும்,
ஜனகாத்மஜாம் - ஜனகரின் மகனாகிய
தாஸரதே: - தாஸரதரான
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
பார்யாம் - பதனியை
ஹரத் - திருடிக்கொண்டு போகிற
ஸ: ச - அவன் தான்
ரக்ஷஸாம் - ராக்ஷஸர்களுக்கு
ராஜா - அரசனான
ராவணன் - என்று
மே - எனக்கு
ப்ரதிவேதித: - தெரிவிக்கப்பட்டது.

एष कालात्ययस्तावदिति कालविदो वर: ।

ஏதமய் சமத்ர மே சுபாஷ: ப்ரத்யவேதயத் ॥

ஏஷ காலத்யயஸ்தாவதிதி காலவிதாம் வர: ।

ஏதமய்தம் ஸமத்ரம் மே ஸுபாஸ்வ: ப்ரத்யவேதயத் ॥

ஏஷ: - இதுதான்

காலாத்யய: தாவத் - காலதாமதம்

இதி - என்று

காலவிதாம் - காலமறிந்தவர்களுள்

வர: - சிறந்த

ஸுபாஸ்வ: - ஸுபார்ச்வன்

ஏதம் அர்த்தம் - இந்த விஷயத்தை

ஸமத்ரம் - ஆதியோடந்தமாக

மே - எனக்கு

ப்ரத்யவேதயத் - தெரிவித்தான்.

तच्छृत्वापि हि मे बुद्धिर्नासीत् कश्चित् पराक्रमे ।

அபக்ஷிதஹம் கதம் பக்ஷி கம் கிஞ்சிது பக்ரமே ॥

அபக்ஷிதஹம் கதம் பக்ஷி கம் கிஞ்சிது பக்ரமே ॥

தச் ச்ருத்வாபி ஹி மே புக்திர் நாஸித் கசித் பக்ரமே ।

அபக்ஷிதஹம் கதம் பக்ஷி கம் கிஞ்சிது பக்ரமே ॥

தத் ச்ருத்வா அபி - அதைச் சொல்லக்கூட்டும்
மே - எனக்கு
பராக்ரமே - பராக்கிரம விஷயத்தில்
காசித் - யாதொரு
புத்தி: - புத்தியும்
ந ஆஸீத் - உண்டாகவில்லை;
ஹி - ஏனென்றால்
அபகஷ: - சிறகில்லாத
பகஷ் ஹி - பகஷ் அன்றோ,
கதம் - எப்படி
கிஞ்சித் கர்ம - ஒரு காரியத்தை
உபக்ரமே - நான் தொடங்குவேன்?

यसु शक्यं मया कर्तुं वाग्दुहिगुणवर्तिना ।

श्रूयतां तत् प्रवक्ष्यामि भवतां पीरुवाश्रयम् ॥

யத்து ஸக்யம் மயா கர்தும் வாஃபுத்தி குணவர்தினா ।

ஸ்ருயதாம் தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி பவதாம் பெளருஷாஸ்ரயம் ॥

வாஃபுத்தி குணவர்தினா-இன்சொல், நற்புத்தி, நற்குணம், இவைகளைப்

பின்பற்றின
மயா - என்னால்
கர்தும் ஸக்யம் - செய்ய முடிந்தது
யத் - எது எதுவோ அதை
ப்ரவக்ஷ்யாமி - சொல்லுகிறேன்,
ஸ்ருயதாம் - கேட்கப்பட்டும்;
தத்து - அதுவும்
பவதாம் - உங்களுடைய
பெளருஷாஸ்ரயம் - பலத்தையே பொறுத்தது.
वाङ्मनसि या सर्वेषां कविषामि प्रिय हि वः ।

यद्धि दाशरथेः कार्यं मम तत्रात्र संशयः ॥

வாங்மநிப்யாம் து ஸர்வேஷாம் கவிஷ்யாமி ப்ரியம் ஹி வ: ।

யத்தி தாஸரதே: கார்யம் மம தத்நாத்ர ஸம்ஸய: ॥

வாங்மநிப்யாம் து - மனமொழிகளாலேயே

வ: - உங்கள்
ஸர்வேஷாம் - எல்லோருக்கும்
ப்ரியம் - ஹிதத்தை
கவிஷ்யாம் - செய்வேன்.
தாஸரதே: - தசரத புத்திரரின்
கார்யம் - காரியம்

26

யத் ஹி - எதுவோ
தத் - அது
மம் ஹி - என்னுடையதே,
அத்ர - இவ்விஷயத்தில்
ஸம்ஸய: ந - சந்தேகமில்லை.

ते भवन्ती मतिश्रेष्ठा बलवन्तो मनस्विनः ।

प्रेषिताः कपिराजेन देवरपि दुरासदाः ॥

தே பவந்தோ மதிஸ்ரேஷ்டா பலவந்தோ மனஸ்விந: ।

ப்ரேஷிதா: கபிராஜேன தேவைரபி துராஸதா: ॥

கபிராஜேன - வானரவேந்தனால்

ப்ரஹிதா: - நிமிடக்கப்பட்ட

தே - அந்த

பவந்த: - நீங்கள்

மதிஸ்ரேஷ்டா: - சிறந்த புத்திசாலிகள்;

மனஸ்விந: - நல்ல எண்ணமுடையவர்கள்;

தேவை: அபி - தேவர்களாலும்

துராஸதா: - வெவ்வேறு முடியாதவர்கள்;

பலவந்த: - மிகுந்த பலசாலிகள்.

रामलक्ष्मणबाणश्च निशिताः कक्षपत्रिणः ।

त्रयाणामपि लोकानां पर्याप्तास्त्राणनिग्रहं ॥

ராமலக்ஷ்மணபாணாஸ்ச நிஸிதா: கங்கபத்ரிண: ।

த்ரயாணாமபி லோகாநாம் பர்யாப்தா த்ராணநிக்ரஹே ॥

கங்க பத்ரிண: - கழுநீரகு கட்டப்பட்ட

நிஸிதா: - கூரிய

ராம லக்ஷ்மண - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களின் பாணங்களோ

பாணா: ச -

த்ரயாணாம் - மூன்று

லோகாநாம் - உலகங்களையும்

த்ராணநிக்ரஹே அபி - ஸம்ரக்ஷிப்பதிலும் ஸம்ஹரிப்பதிலும்

பர்யாப்தா: - வல்லவைகள்.

कामं खलु दशग्रीवस्तेजोबलसमन्वितः ।

भवतां तु समर्थानां न किञ्चिदपि दुष्करम् ॥

காமம் கலு தசக்ரீவஸ்தேஜோ பலஸமன்வித: ।

பவதாம் து ஸமர்தாநாம் ந கிஞ்சிதபி துஷ்கரம் ।

27

28

29

தமக்ரீவ:	- தசக்ரீவன்
தேஜோ பஸ:	- வலியும் ஆண்மையும்
ஸமன்வித: கஜ:	- உடையவன்தான்
காமம் து:	- ஆயினும்
ஸமந்தாநாம்:	- சமர்த்தர்களாகிய
பவதாம்:	- உங்களுக்கு
துஷ்கரம்:	- செய்தற்கரியது
கிருச்சிதபி ந:	- ஒன்றுமில்லை.

तदलं कालसञ्जनं कियतां बुद्धिनिक्षयः ।

न हि कर्मसु सज्जन्ते बुद्धिमनो भवद्विधाः ॥

ததலம் காலஸங்கேந க்ரியதாம் புத்திநிஸ்சய: ॥

ந ஹி கர்மஸு ஸஜ்ஜந்தே புத்தி மந்தோ பவத்விதா: ॥

30

தத்:	- ஆகையால்
கால ஸங்கேந:	- காலவிளம்பம்
அலம்:	- போதும்;
புத்தி நிஸ்சய:	- தீர்மானயோசனை
க்ரியதாம்:	- செய்யப்பட்டும்.
பவத்விதா:	- உங்களைப் போன்ற
புத்தி மந்த:	- புத்திமான்கள்
கர்மஸு:	- காரியங்களில்
ந ஸஜ்ஜந்தே:	- தயங்கார்கள்
ஹி:	- அன்றோ!

இத்யங்கேந மூலத் ராமாயணே வால்மீகிய ஆதிசங்கேநே
ஜனனிம்ஸரதி ஸஹஸரிகாயத் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காவ்யே
ஸுபாஸ்வஸதாநுவதோ நாம் ரேநேஷஷ்டகம்: ஸங்க: ॥

ஷஷ்டகம்: ஸர்க: - 60

ततः कृतोदकं स्नातं तं गृधं हरियूष्पा: ।

उपविष्टा गिरी दुर्गे परिवार्य समन्ततः ॥

தத: க்ருதோதகம் ஸநாதம் தம் க்ருத்ரம் ஹரியூதபா: ।

உபவிஷ்டா கிரௌ துர்கே பரிவார்ய ஸமந்தத: ॥

1

தத:	- பிறகு
ஹரியூதபா:	- வானர வீரர்கள்
ஸநாதம்:	- ஸநாதம்பண்ணி
க்ருதோதகம்:	- நீர்க்கடன் செய்து முடித்த
தம்:	- அந்த
க்ருத்ரம்:	- கழுலை
ஸமந்தத:	- நாற்புறமும்
பரிவார்ய:	- சூழ்ந்து,
கிரௌ:	- பர்வத்தின்
துர்கே:	- சிகரத்தில்
உபவிஷ்டா:	- உட்கார்ந்தார்கள்.

तमङ्गदमुपासीनं ते: सर्वैरिषिभृतम् ।

जनितप्रत्ययो ह्यत्र संपाति: पुनरभवीत् ॥

தமங்கத முபாஸீநம் தை: ஸர்வைரஹரிபீர் வ்ருதம் ।

ஜனித ப்ரத்தயயோ ஹர்ஷாத் ஸம்பாதி: புனரப்ரவீத் ॥

2

ஜனித ப்ரத்தய:	- மனஸ்ஸுந்துஷ்டி. கொண்ட
ஸம்பாதி:	- ஸம்பாதி
தை:	- அந்த
ஹரிபி:	- வானரர்கள்
ஸர்வை:	- எல்லோராலும்
வ்ருதம்:	- சூழப்பட்டு
உபாஸீநம்:	- சமீபத்தில் உட்கார்ந்திருந்த
தம்:	- அந்த
அங்கதம்:	- அங்கதனைப் பார்த்து
ஹர்ஷாத்:	- உற்சாகத்தால்
புன:	- மீண்டும்
அப்ரவீத்:	- சொன்னார்.

कृत्वा निःशब्दमेकाग्रः शृण्वन्तु हस्यो मम ।

तथ्यं संकीर्तयिष्यामि यथा जानामि मैथिलीम् ॥

க்ருத்வா நி: ஸப்தமேகாக்ரா: ஸ்ருண்வந்து ஹச்யோ மம ।

தத்யம் ஸங்கீர்தயிஷ்யாமி யதா ஜானாமி மைதிலீம் ॥

3

மைதிலீம் - மைதிலியாரை
புதா ஜாநாமி - எவ்விதமாய் நான் அறிவேனோ அவ்விதமே
மம - எனது
தத்வம் - மனத்திலுள்ளதை
ஸங்கீர்தயிஷ்யாமி - விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப் போகிறேன்.
ஹசய: - வானரர்களே!
நி: ஸப்தம் க்ருத்வா - நிச்சப்தமாயிருந்துகொண்டு
ஏகாக்ரா: - ஏகாக்ரத்தீதர்களாய்
ஸ்ருண்வந்து - கேளுங்கள்.

अस्य विन्ध्यस्य शिखरे पतितास्मि पुरा ऋणे ।

सूर्यातपपरीताङ्गो निर्दग्धः सूर्यरश्मिभिः ॥

4

அஸ்ய விந்த்யஸ்ய ஸிகரே பதிதோஸ்மி புராவணே ।

ஸூர்யாதப பரீதாங்கோ நிர்தத்த: ஸூர்யரஸ்மிபி: ॥

புரா - முன்னர்
ஸூர்யாதப பரீதாங்க: - சூரிய வெய்யிலினால் உடல்வாடி
ஸூர்யரஸ்மிபி: - சூரிய கிரணங்களால்
நிர்தத்த: - தகிக்கப்பட்டவனாய்
அஸ்ய - இந்த
விந்த்யஸ்ய - விந்தியமலையின்
ஸிகரே - சிகரத்தில்
பவணே - ஒரு காட்டில்
பதித: அஸ்மி - வீழ்ந்தேன்.

लक्षसंस्तु षड्रादिवशो विह्वलनिव ।

विक्षमाणो दिशः सर्वा नामिजानामि विघ्न ॥

லப்த ஸம்ஸுஸ்து ஷட்ராத்ராத் விவஸோ விஹ்வலன்னிவ ।

விஷ்மாணோ திஸ: ஸர்வா நாபிஜாநாமி கிஞ்சன ॥

5

விவஸ: - ஸ்மரணை தப்பிணவனாய்,
விஹ்வலன் - ஏக்கம் பிடித்தவனாய்,
இவ - இதேமாதிரியாய்
ஷட்ராத்ராத் - ஆறு இரவுகளுக்கப்பால்

ஸப்த ஸம்ஸு: - அறிவையடைந்தவனாய்,
ஸர்வா: - எல்லா
திஸ: - திசைகளும்
விஷ்மாண: து - விழித்துப் பார்த்தும்
கிஞ்சன - ஒன்றும்
ந அபிஜாநாமி - புலப்படாதிருந்தேன்.

ततस्तु सागराशीलव्रदीः सर्वाः सरासि च ।

वनान्शुद्धिबिलं च समीप्य मतिरागमत् ॥

ததஸ்து ஸாகராஸ்ர ஸைலாந்தரீ: ஸர்வா: ஸராம்ஸி ச ।

வனாஸி உத்திவேலாம் ச ஸமீப்ய மதிராகமத் ॥

6

த: து - பிறகு
ஸாகராஸ் - கடல்களையும்,
ஸைலான் - மலைகளையும்,
ஸர்வா: நதி: - எல்லா நதிகளையும்,
ஸராம்ஸி ச - ஏரிகளையும்,
வநாநி ச - காடுகளையும்,
உத்திவேலாம் - கடற்கரையையும்
ஸமீப்ய - ஊன்றிப் பார்த்து,
மதி: - தன்னறிவு
ஆகமத் - வந்தது.

हृष्टपक्षिणाकीर्णः कन्दरान्तरकूटवान् ।

दक्षिणस्योदधेस्तीरे विन्ध्योऽयमिति निश्चितः ॥

ஹ்ருஷ்டபக்ஷி கணாகீர்ண: கந்தராந்தர கூடவான் ।

தக்ஷிணஸ்யோததே ஸ்திரே விந்த்யோயமிதி நிர்ஸித: ॥

7

தக்ஷிணஸ்ய - தென்
உததே: - சமுத்திர
திரே - கரையில்
ஹ்ருஷ்ட பக்ஷி - களிப்படைந்த பறவைக் கூட்டங்களால்
கணாகீர்ண: - நிறைந்ததும்
கந்தராந்தர கூடவான் - குகைகளையும் இடையில் சிகரங்களையும்
உடையதுமான
அயம் - இது
விந்த்ய: - விந்தியமலை
இந்ரு - என்று
நிர்ஸித: - தெரிந்தது.

आसीत्प्राश्रमं पुण्यं सुरैरपि सुपूजितम् ।

अविनिष्काकरो नाम अस्मिन्पुत्रव्या अभूत् ॥

ஆஸீச்சாத்ராஸ்ரமம் புண்யம் ஸுரையி ஸுபூஜிதம் ।

ரிஷிர் நிபாகரோ நாம யஸ்யின் பூக்ரதபா அபூத் ॥

அத்ரசு	- இங்கு
ஸுரை: அபி	- தேவர்களாலும்
ஸுபூஜிதம்	- புகழ்ந்து கொண்டாடப்பட்ட
புண்யம்	- பரிசுத்தமான
ஆஸ்ரமம்	- ஆசிரமம்
ஆஸீத்	- இருந்தது.
யஸ்யின்	- அதில்
நிபாகர:	- நிசாகரர்
நாம	- என்ற
ரிஷி:	- ரிஷி
உக்ரதபா:	- கடினமானதவஞ் செய்பவராய்
அபூத்	- இருந்தார்.

अष्टौ वर्षसहस्राणि तेनास्मिन्पुत्रिणा विना ।

दसतो मम धर्मज्ञा: स्वर्गते तु निशाकरे ॥

அஷ்டௌ வர்ஷஸஹஸ்ராணி தேநாஸ்யின் ந்ருஷிணா விநா ।

வஸதோ மம தர்மஜ்ஞா: ஸ்வர்கதே து நிபாகரே ॥

தர்மஜ்ஞே	- தருமமுணர்ந்த
நிபாகரே	- நிபாகரமுனி
ஸ்வ:	- ஸ்வர்க்கம்
கதே	- போளபின்பு
அநே	- அதே
ருஷிணா விநா	- ரிஷியின்றி
அஸ்யின்	- இதில்
வஸத:	- வசித்துக் கொண்டிருக்கிற
மம	- எனக்கு
அஷ்டௌ வர்ஷ	- எண்ணாயிர வருஷங்கள் கழிந்துவிட்டன.
ஸஹஸ்ராணி து	

अवतीयं च विन्ध्यायात् कृच्छ्रेण विषमाच्छनै: ।

तीक्ष्णदन्ता वसुमती दु:खेन पुनरागत: ॥

அவதீர்ய து விந்த்யாயாத் க்ருக்ரேண விஷமாச்சனை: ।

தீக்ஷணதர்பாம் வஸுமதீம் துக்கேன புனராகத: ॥

8

10

விஷ்கிந்தா காண்டம் - அநுபதாம் ஸர்க்கம்

4677

விஷ்மாநத்	- மேடுபள்ளமான
விந்த்யாயாக்ராத்	- விந்தியமலையின் உச்சியிலிருந்து
க்ருக்ரேண	- வெகுப்பிரயாசையோடும்
துக்கேன து	- வருத்தத்தோடும்
ஸனை	- மெள்ள
அவதீர்ய	- இறங்கி
புன:	- மறுபடியும்
தீக்ஷணதர்பாம்	- கூரான தர்பப்பங்களுள்ள
வஸுமதீம்	- பூமியை
ஆகத:	- அடைந்தேன்.

तमपि द्रष्टुकामोऽस्मि दु:खेनाभ्यागतो भूयम् ।

जटायुषा मया चैव बहुशोऽधिगतो हि स: ॥

தம்ருஷிம் த்ரஷ்டுகாமோஸ்மி துக்கேநாப்யாகதோ ப்ருஸாம் ।

ஜடாயுஷா மயா சைவ பஹுஸோ அதிகதோ ஹி ஸ: ॥

தம் ருஷிம்	- அந்த ரிஷியை
ப்ருஸாம்	- அவசியம்
த்ரஷ்டுகாம:	- காண விரும்பி
துக்கேன	- வருத்தத்தோடு
அப்யாகத:	- நான் திரும்பி வந்தேன்;
ஹி	- ஏனெனில்
ஸ:	- அவர்
பஹுஸ:	- பலகால்
ஜடாயுஷா ச	- ஜடாயுவினாலும்
மயா ஏவ	- என்னாலும்
அதிகத:	- கண்டுகொள்ளப்பட்டவர்.

तस्याश्रमपदाम्याशे ववृवाता: सुगन्धिन: ।

वृक्षो नापुष्पित: कश्चिदफलो वा न विद्यते ॥

தஸ்யா ஸ்ரம பதாப்யாஸே வவ்ரவாதா: ஸுகந்தின: ।

வ்ருக்ஷோ நாபுஷ்பித: கஸ்சித் பலோ வா ந வித்யதே ॥

தஸ்ய	- அவருடைய
ஆஸ்ரம பதாப்யாஸே	- ஆஸ்ரமத்தைச் சுற்றிலும்
ஸுகந்தின:	- நன்மணம் கமழும்
வாதா:	- காற்று
வவு:	- வீசிக்கொண்டிருந்தது;
அபுஷ்பித:	- புஷ்பமில்லாத
வ்ருக்ஷ:	- மரம்
கஸ்சித்	- ஒன்றாவது
ந வித்யதே	- இல்லை,

12

அபல: வா - பழமில்லாததும்
ந் - இல்லை.

उपेत्य चाश्रमं पुण्यं वृक्षमूलमुपाश्रितः ।

इष्टुकामः प्रतीक्ष्य हं भगवन्तं निशाकरम् ॥

உபேத்ய சாஸ்ரமம் புண்யம் வ்ருக்ஷமூல முபாஸ்ரித: ।

தீர்ஷ்டுகாம: ப்ரதீக்ஷேஹம் பகவந்தம் நிஸாகரம் ॥

அஹம் - நான்

புண்யம் - புண்ணிய

ஆஸ்ரமம் - ஆஸ்ரமத்தை

உபேத்ய - அடைந்து,

பகவந்தம் - பகவானான

நிஸாகரம் - நிசாகரரை

தீர்ஷ்டுகாம: - காணவேண்டி

வ்ருக்ஷமூலம் - ஒரு மரத்தினடியை

உபாஸ்ரித: - அடைந்தவனாய்

ப்ரதீக்ஷேச - எதிர்பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தேன்.

13

अथापश्यमदस्स्थंमृषिं ज्वलिततेजसम् ।

कृताभिवेकं दुर्धर्षमुपावृत्तमुदङ्मुखम् ॥

அதாபர்ஸ்யமதாஸ்தம்ருஷிம் ஜ்வலித தேஜஸம் ।

க்ருதாபிவேகம் துர்தர்ஷ முபாவ்ருத்த முதம்முகம் ॥

அத - அப்பொழுது

க்ருதாபிவேகம் - ஸ்நானம் பண்ணி

துர்தர்ஷம் - காணக் கண் கூசும்படி

ஜ்வலித தேஜஸம் - தேஜஸ்ஸால் ஜ்வலிப்பவரான

அதாஸ்தம் - ஸமீபத்தில்

உதம்முகம் - வடக்கு முகமாய்

உபாவ்ருத்தம் - வருகிற

ருஷிம் - முனிவரை

அபர்ஸ்யம் - கண்டேன்.

14

तमूखाः सुमसा व्याधाः सिंहा नागाः सरीसृपाः ।

परिवार्योपगच्छन्ति धातारं प्राणिनो यथा ॥

தம்ருக்ஷா: ஸ்ருமரா வ்யாக்ரா: ஸிம்ஹா நாகா: ஸரிஸ்ருபா: ।

பரிவாரியோபகச்சந்தி தாதாரம் ப்ராணிநோ யதா ॥

ருக்ஷா: - கரடிகள்,

ஸ்ருமரா: - மான்கள்,

வ்யாக்ரா: - புலிகள்,

15

ஸிம்ஹா: - சிங்கங்கள்,

நாகா: - யானைகள்,

ஸரிஸ்ருபா: - சர்ப்பங்கள், இவைகளெல்லாம்

தாதாரம் - பிறம்மதேவரை

ப்ராணிந: - பிராணிகள்

யதா - எப்படியோ அப்படி

தம் - அவரை

பரிவார்ய - சுற்றி

உபகச்சந்தி - வந்தன.

ततः प्राप्तमृषिं ज्ञात्वा तानि संवाचि वै ययुः ।

प्रविष्टे राजनि यथा सर्वं सामात्यकं बलम् ॥

தத: ப்ராப்தம் ருஷிம் ஜாத்வா தானி ஸந்த்வானி வை யயு: ।

ப்ரவிஷ்டே ராஜனி யதா ஸர்வம் ஸாமாத்யகம் பலம் ॥

ராஜனி - அரசன்

ப்ரவிஷ்டே - உள்ளே புகுந்ததும்

ஸாமாத்யகம் - மந்திரிகளோடு கூடின

ஸர்வம் - எல்லா

பலம் - சைனியமும்

யதா - எப்படியோ அப்படி

தத: - அப்பொழுது

ருஷிம் - முனிவரை

ப்ராப்தம் - வந்துசேர்ந்தவராக

தெரிந்துகொண்டு,

தானி ஸந்த்வானி - அந்த விலங்குகள்

யயு: வை - திரும்பிப் போயின.

16

ऋषिस्तु दृष्ट्वा मां सत्र प्रविष्ट्वाश्रमं पुनः ।

मुहूर्त्तमात्राभिगम्य ततः कार्यमपृच्छत ॥

ரிஷிஸ்து த்ருஷ்ட்வா மாம் தத: ப்ரவிஷ்ட: ச ஆஸ்ரமம் புன: ।

முஹூர்த மாத்ராந்திஷ்க்ரம்ய தத: கார்யமப்ருச்சத ॥

ருஷி: - ரிஷி

மாம் - என்னை

தத்ர - அங்கு

த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,

ஆஸ்ரமம் - ஆசிரமத்தை

ப்ரவிஷ்ட: - அடைந்தவராய்

முஹூர்த மாத்ராத் - முகூர்த்தத்தில்

புன: து - மறுபடியும்

17

நிஷ்க்ரம்ய

- வெளியில் வந்து

தத:

- பின்பு

காரியம் ச

- வந்த காரியத்தையும்

அப்ருச்சத

- விசாரித்தார்.

सीम्य वैकृत्यतां छद्वा रोम्णां ते नावगम्यते ।

अनिदम्बाविमी पक्षी त्वक्चैव व्रणिता सव ॥

ஸெளம்ய வைகல்யதாம் த்ருஷ்ட்வா ரோம்ணாம் தே நாவகம்யதே ।

அக்தித்தாவிமெள பகெஷு த்வக்கைவ வ்ரணிதா தவ ॥ 18

ஸௌம்ய

- நல்லாய்

தே

- உனது

ரோம்ணாம்

- இறகுகளின்

வைகல்யதாம்

- வேற்றுமையைக்கண்டு

த்ருஷ்ட்வா

ந அவகம்யதே

- அறிய முடியவில்லை;

தவ

- உனது

இமெள

- இந்த

பகெஷு

- இறக்கைகளிரண்டும்

அக்தி தக்தௌ

- நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

த்வக் ச ஏவ

- உடலும்

வ்ரணிதா

- புனைபட்டிருக்கிறது.

श्री गृध्री दृष्ट्वा मे मातरिखसमी जवे ।

गृध्णां चैव राजानी भ्रातरी कामरूपिणी ॥

தவெள க்ருத்ரௌ த்ருஷ்ட்வாவெள மே மாதரிஸ்வஸமௌ ஜவே ।

க்ருத்ராணாம் சைவ ராஜானௌ ப்ராதரௌ காம ரூபினௌ ॥ 19

த்வெள க்ருத்ரௌ

- இரு கழுவுகள்

மே

- எனக்கு

த்ருஷ்ட பூர்வௌ

- முன்பார்த்துப் பழக்கமுண்டு;

ஜவே

- வெகத்தில்

மாதரிஸ்வ ஸமௌ

- வாயுவை நிகர்த்தவர்கள்,

க்ருத்ராணாம் ச ஏவ

- கழுவுகளுக்கெல்லாம்

ராஜானௌ

- ராஜாக்கள்,

காம ரூபினௌ

- இஷ்டமான உருவமெடுக்கவல்லவர்கள்,

ப்ராதரௌ

- சகோதரர்கள்.

येन हि त्वं तु संपाते जटायुसनुजस्रव ।

मातुषं समारुणाय गृह्णीतां चरणी मम ॥

ஜ்யேஷ்டோ ஹி த்வம் து ஸம்பாதே ஜடாயுரனுஜஸ்தவ ।

மானுஷம் ரூபமாஸ்தாய க்ருஹ்ணீதாம் சரணௌ மம ॥ 20

ஸம்பாதே

- ஸம்பாதியே!

த்வம் ஜ்யேஷ்ட: ஹி

- நீ மூத்தவனன்றோ!

ஜடாயு:

- ஜடாயு

தவ

- உனது

அநுஜ:

- தம்பி.

மானுஷம் வபு:

- மானிடரூபத்தை

ஆஸ்தாய

- எடுத்து,

மம

- எனது

சரணௌ து

- இரு பாதங்களையும்

க்ருஹ்ணீதாம்

- பற்றினீர்கள்.

किं ते व्याधिसमुत्थानं पक्षयोः पतनं कथम् ।

दण्डी वायं कृतः केन सर्वमाख्याहि पृच्छतः ॥

கிம் தே வ்யாதிஸமுத்தானம் பகஷ்யோ: பதனம் கதம் ।

தண்டோ வாயம் க்ருத: கேந ஸர்வமாக்யாஹி ப்ருச்சத: ॥ 21

தே

- உனக்கு

கிம்

- என்ன

வ்யாதி ஸமுத்தானம்

- வியாதி உண்டாயிற்று,

பகஷ்யோ:

- இறக்கைகளின்

பதனம் கதம்

- வீழ்ச்சி எப்படி?

அயம்

- இது

கேந

- யாரால்

க்ருத:

- விளைவிக்கப்பட்ட

தண்ட:

- தண்டனை?

ஸர்வம்

- எல்லாவற்றையும்

ப்ருச்சத:

- கேட்குமெனக்கு

ஆக்யாஹி

- விஸ்தரித்துச் சொல்லு,

வா

- அறிய விரும்புகிறேன்.

இத்யாஸ்யே ஸ்ருதம் ராமகேன வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதர்ஸிம்ஸதி ஸுதஸ்சிவாய ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டம்
ஸம்பாதிபுரா வ்ருத்த வர்ணனம் தாம் ஷஷ்மதாம்: ஸர்க: ॥

ஏக ஷஷ்டிதம்: ஸர்க: - 61

ततस्तदाकृणु कर्म पुनरार साहसात् कृतम् ।

आचचक्षी मुनेः सर्वं सूर्यानुगमनं तदा ॥

ததஸ் தத் தாருணம் கம் துஷ்கரம் ஸாஹஸாத் க்ருதம் ।

ஆச்சகே முனே: ஸர்வம் ஸரீர்யாநுகமனம் ததா ॥

தத: அப்பொழுது
துஷ்கரம் - செடிய முடியாததும்
ஸாஹஸாத் - பலக்கொழுப்பினால்
க்ருதம் - செய்யப்பட்டதும்
தாருணம் - பயங்கரமான
கம் - காரியமுண்டான
தத் - அந்த
ஸரீர்யாநுகமனம் - சூரியனைத் தொடர்ந்து சென்ற
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ததா - நடந்தபடியே
முனே: - முனிவருக்கு
ஆச்சகே - நான் சொன்னேன்.

भगवन् वणयुक्तत्वात्पञ्चा व्याकुलंन्द्रियः ।

परिश्रान्तो न शक्नोति वयनं प्रतिभाषितुम् ॥

பகவந் வ்ரண யுத்தவால்லஜ்ஜயா வ்யாகுலேந்த்ரிய: ।

பரிஸ்ரந்தோ ந ஸக்நோமி வசனம் ப்ரதிபாஷிதம் ॥

பகவந் - பகவானே
வ்ரண யுத்தவாத் - உடம்பு பண்பட்டதால்
ஜ்ஜயா - லெட்டித்தால்
வ்யாகுலேந்த்ரிய: - புலன்கள் தடுமாறியவனாய்
பரிஸ்ரந்த: - மிகக்களைப்புற்றிருக்கிறேன்,
து - இந்த ஸ்திதியில்
வசனம் - பதிலை
ப்ரதிபாஷிதம் - விஸ்தரித்துச் சொல்ல
ந ஸக்நோமி - முடியாதவனாயிருக்கிறேன்.

अहं दैय जटायुश्च सञ्चर्षादपमोहिती ।

आकाश पतिती वीरी जिज्ञासन्ती पराक्रमम् ॥

அஹம் சைவ ஜடாயுச் ஸங்கர்ஷாத் தப் மோஹிதௌ ।

ஆகாஸம் பதிதௌ வீரௌ ஜிஞாஸந்தௌ பராக்ரமம் ॥

कैलासशिखरं बद्ध्या मुनीनामयतः पणम् ।

रविः स्यादनुयातव्यो यावदसं महागिरिम् ॥

1

2

3

கைலாஸஸிகரே பத்த்வா முனீநாமக்ரத: பணம் ।

ரவி: ஸ்யாதநு யாதவ்யோ யாவதஸ்தம் மஹாகிரிம் ॥

அஹம் ச - நானும்
ஜடாயு: ச - ஜடாயுவும்
ஸங்கர்ஷாத் - பொறாமையால்
தப் மோஹிதௌ - கொழுப்பினால் புத்திமோசம் அடைந்தவர்களாய்
பராக்ரமம் - வீரியம்
ஜிஞாஸந்தௌ - யாருடையது பெரிதென்றறிய எண்ணம்
கொண்டவர்களாய்
ரவி: - சூரியன்
அஸ்தம் - அஸ்தமன
மஹாகிரிம் - மகாதிரிக்கு
யாவத் - போகும்வரையில்
அநுயாதவ்ய: ஸ்யாத் - தொடரப்பட வேண்டியவனென்ற
பணம் - குணநிலை (பந்தயத்தை)
கைலாஸஸிகரே - கைலாசமலையில்
முனீநாம் - முனிவர்களின்
அக்ரத: - முன்னிலையில்
பத்த்வா - செய்துகொண்டு,
ஏவ - அப்பொழுது
வீரௌ - இரு வீரர்களும்
ஆகாஸம் - ஆகாசத்திற்கு
பதிதௌ - பறந்தோம்.

अथावी युगपत् प्राप्तायपश्याय महीतले ।

रथचक्रमाणाणि नगराणि पृथक्पृथक् ॥

அதாவாம் யுகபத் ப்ராப்தாவபஸ்யாவ மஹீதலே ।

ரதச்சக் ப்ரமாணானி நகரானி ப்ருதக் ப்ருதக் ॥

அத - அவ்வண்ணமாய்
யுகபத் - சரிசமனாய்
ப்ராப்தௌ - சென்ற
ஆவாம் - நான்கள் இருவரும்
மஹீதலே - பூமியில்
நகரானி - பட்டணங்களை
ப்ருதக் ப்ருதக் - ஒவ்வொன்றையும்
ரதச்சக் ப்ரமாணானி - தேருளைப் பிரமாணமுள்ளவைகளாக
அபஸ்யாவ: - பார்த்தோம்.

व्यचिह्नादित्रयोषां ब्रह्मघोषां सुश्रुयः ।

गान्तीश्चाङ्गना बह्विः पश्यावो रक्तवाससः ॥

4

5

கவசித் வா தித்ர கோஷாம்ஸ்ச ப்ரஹ்ம கோஷாம்ஸ்ச பரஸ்ருவ: ।

காயந்த்ரஸ்சாங்கநர் பஹ்வி: பரஸாவோ ரக்தவாஸஸ: ॥

கவசித் - சிவவிடங்களில்

வாதித்ர கோஷான் ச- வாத்யங்களின் ஒசைகளையும் *

ப்ரஹ்ம கோஷான் ச- வேதகோஷங்களையும்

பரஸ்ருவ: - கேட்டோம்.

ரக்தவாஸஸ:- சிவந்த ஆடையணிந்த

காயந்த்ர: - பாடிக்கொண்டிருந்த

பஹ்வி: - பல

அங்கநா: ச - பெண்களையும்

பர்ஸாவ: - கண்டோம்.

तूर्णमुत्पत्य चाकाशमादित्यपयमाश्रितौ ।

आवामालोक्यावस्तद्वनं शङ्खलसंस्थितम् ॥

தூர்ணமுத்பத்ய சாகாஸமாதித்ய பதமாஸ்ரி தெள ।

ஆவாமாலோக யாவஸ்ததவனம் ஸாந்தவல ஸம்ஸ்திதம் ॥

தத் - அந்த

ஆகாஸம் - ஆகாயத்திற்கு

தூர்ணம் - வெகு வேகமாய்

உத்பத்ய - பறந்து,

ஆதித்ய பதம் - சூரியத்தினைய

ஆஸ்திதௌ - அடைந்த

ஆவாம் ச - நாங்களிருவரும்

வனம் - காட்டை

ஸாந்தவல ஸம்ஸ்திதம் - பசும்புற்றரைபோல

ஆலோகயாவ: - கண்டோம்.

उपलक्षितं सद्यः शिरोऽर्चयः ।

आपगाभिश्च संविता सूक्ष्मि वसुधरा ॥

உபலைரிவ ஸஞ்சிந்தா த்ருஸ்யதே பூ: ஸிலோச்சசைய: ।

ஆபகாபிஸ்ச ஸம்விதா ஸுசிந்தாரிவ வஸுந்தரா ॥

ஸிலோச்சசைய: - பெரிய பர்வதங்களோடு கூடின

பூ: - பூமி

உபலை: - சிறு கற்களால்

ஸஞ்சந்தா - மறைக்கப்பட்டது

இவ - போலவும்,

ஆபகாபி: - ஆறுகளோடு கூடிய

வஸுந்தரா - பூமியை மூடிவைத்த

ஸுசிந்தர: - நூல்களினால்

6

7

8

ஸம்விதா

- சுற்றப்பட்டது

இவ ச -

- போலவும்,

த்ருஸ்யதே

- தோன்றிற்று.

हिमवांश्च विन्ध्यश्च मेरुश्च सुमहाग्नयः ।

भूतले संक्राशन्ते नागा इव जलाशये ॥

ஹிமவாம்ஸ்சைவ விந்த்யஸ்ச மேருஸ்ச ஸுமஹாந்தக: ।

பூதலே ஸம்ப்ரகாஸந்தே நாகா இவ ஜலாஸயே ॥

பூதலே - பூதலத்தில்

ஹிமவான் ச - இமயமும்

விந்த்ய: ச - விந்தியமும்

ஸுமஹாந் - மிக உயர்ந்த

நக: ஏவ - பர்வதமுமான

மேரு: இவ - மேருவும்

ஜலாஸயே - மடுவில்

நாகா: ச - யானைகள்போல

ஸம்ப்ரகாஸந்தே - தோன்றின.

तीव्रः स्येदश्च खेदश्च भयं चासीत्तदाऽऽवयोः ।

समाविशति मोह्य तमो मूर्खं च दारुणा ॥

தீவ்ர: ஸ்வேதஸ்ச கேதஸ்ச பயம் சாஸீத் ததா ஆவயோ: ।

ஸமா விஸதி மோஹஸ்ச தமோ மூர்சா ச தாருணா ॥

தீவ்ர: - அதிக

ஸ்வேத: ச - வேர்வையும்

கேத: ச - களைப்பும்

ஆவயோ: - எங்கவிருவர்களுக்கும்

ததா - அப்பொழுது

ஆஸீத் - உண்டாயிற்று;

ச-பயம் - அதனால் பயமும்;

மோக: - விராமும்,

தாருணா - அதிக

மூர்ச்சையும்,

மோகமும் - மோகமும்

ஸமாவிஸதி - வந்தடைந்தது.

न दिविज्ञायते याम्या नानेयी न च वारुणी ।

युगान्ते नियतो लोको हतो दग्ध इवानिन्द्रा ॥

ந திக்விஞாயதே யாம்யா நாக்நேயி ந ச வாருண: ।

யுகாந்தே தியதோ லோகோ ஹதோ தக்த இவாந்திரா ॥

9

10

11

யுகாந்தே	- யுகமுடிவில்
லோக:	- உலகம்
நியத:	- முழுமையும்
ஹத:	- நாசமாக்கப்பட்டு
அக்நிநா	- அக்னியினாலே
தக்த:	- நீராக்கப்பட்டது
இவ:	- போல,
யாம்யா	- யமனுடைய
தி க்	- திசையும்
ந விஞாயதே	- தெரியவில்லை,
ஆக்நேயீ	- ஆக்நேயதிற்கும்
ந	- தெரியவில்லை,
வாருணீ ச	- வருண திற்கும்
ந	- தெரியவில்லை.

मनस्य मे हतं भूयः संनिवर्त्य तु संश्रयम् ।

यत्नेन महता ब्रह्मन् पुनः संघाय चक्षुषी ॥

மனஸ்ச மே ஹதம் பூய: ஸம்நிவர்த்ய து ஸம்ஸரயம் ।

யத்நேந மஹதா ப்ரஹ்மன் புன: ஸந்தாய சக்ஷஷீ ॥

12

यत्नेन महता भूयो रविः समवलोकितः ॥

யத்நேந மஹதா பூயோ ரவி: ஸமவலோகித: ।

ப்ரஹ்மன் - பிரம்மஞானமடைந்தவரே

மே - எனது

மன: ச - மனமும்

ஸம்ஸரயம் - நிலை 4

ஸம்நிவர்த்ய - குலைந்து,

பூய: து - அடிக்கடி

ஹதம் - சிதறியது;

புன: - ஆனாலும்

மஹதா - வெகு

யத்நேந - பிரயாசையோடு

சக்ஷஷீ - கண்களை

ஸந்தாய - நிச்சலமாகச் செய்துகொண்டு

ரவி: - சூரியன்

மஹதா - வெகு

யத்நேந - பிரயாசையோடு

பூய: - திரும்பத்திரும்ப

ஸமவலோகித: - செவ்வையாய் பார்க்கப்பட்டான்.

तुल्यः सुखीप्रमाणेन भास्करः प्रतिभाति नी ॥

துல்ய: ப்ருத் வீ ப்ரமாணேன பாஸ்கர: ப்ரதிபாதி நௌ ॥

13

ப்ருத்வீ ப்ரமாணேன - பூமியின் பரிமாணத்தோடு

துல்ய: - ஒத்ததாக

பாஸ்கர: - சூரிய பகவான்

நௌ - எங்களுக்கு

ப்ரதிபாதி - காணப்பட்டார்.

जटायुर्ममिनापृच्छय निपपात महीं ततः ।

तं छद्वा तूर्णमाकाशदात्मनं मुक्तवानहम् ॥

ஜடாயுர் மம நாப்ருச்ச்ய நிபபாத மஹீம் தத: ।

தம் த்ருஷ்ட்வா தூர்ண மாகாஸபாதாத்மானம் முக்தவாநஹம் ॥

14

ஜடாயு: - ஜடாயு

தத: - அங்கிருந்து

மாம் - என்னை

அநாப்ருச்ச்ய - கேளாமலேயே

மஹீம் - பூமிக்கு

நிபபாத - இறங்கினான்;

தம் த்ருஷ்ட்வா - அவனைக் கண்டு

அஹம் - நான்

ஆகாஸாத் - ஆகாயத்திலிருந்து

தூர்ணம் - விரைந்து

ஆத்மானம் - தானே

முக்தவாந் - இறங்கினேன்.

पञ्चाभ्यां च मया गुप्तो जटायुर्नित्यदह्यत ।

प्रमादात्तत्र निर्दग्धः पतन् वायुपथादहम् ॥

பஞ்சாப்யாம் ச மயா குப்தோ ஜடாயுர்ந நித்யஹ்யதே ।

ப்ரமாதாத்நத் நிர்தக்த: பதந் வாயுபதாதஹம் ॥

15

ஜடாயு: - ஜடாயு

மயா - என்னால்

பக்ஷாப்யாம் - இரு சிறகுகளால்

குப்த: - மறைக்கப்பட்டவனாய்

ந அப்யதஹ்யத - எரியாது தப்பினான்;

அஹம் து - நானோ

ப்ரமாதாத் - அறிவின்றமையால்

நத்ர - அங்கேயே

நிர்தக்த: - எரிபட்டு

வாயுபதாத் - வாயுபதத்தினின்று
 பதந் - விழுந்தேன்.
 आशङ्कं तं निपतितं जनस्थाने जटायुषम् ।
 अहं तु पतितो विन्द्ये दग्धपक्षी जडीकृतः ॥
 ஆசங்கே தம் நிபதிதம் ஜனஸ்தானே ஜடாயுஷம் ।
 அஹம் து பதிதோ விந்த்யே தத்தபக்ஷோ ஜடக்ருத: ॥
 தம் - அந்த
 ஜடாயுஷம் - ஜடாயுவை
 ஜனஸ்தானே - ஜனஸ்தானத்தில்.
 நிபதிதம் - விழுந்தவனாக
 ஆசங்கே - ஊக்கிரேன்;
 அஹம் து - நானோ
 தத்த பக்ஷ: - சிறகுகள் எரிந்து
 ஜடக்ருத: - ஜடப்பொருளாய்ச் செய்யப்பட்டவனாய்
 விந்த்யே - விந்தியத்தில்
 பதித: - விழுந்தேன்.

राज्येन हीनो भ्रात्रा च पक्षाम्या विक्रमेण च ।

सर्वथा मर्तुमेवेच्छन् पतिष्ये शिखरादग्निरः ॥

ராஜ்யேந ஹினோ ப்ராத்ரா ச பக்ஷாப்யாம் விக்ரமேண ச ।

ஸர்வதா மர்துமே வேச்சந் பதிஷ்யே ஸிகராத்திகிரே: ॥

ராஜ்யேந - இராஜ்யத்தோடும்
 ப்ராத்ரா - சகோதரனோடும்
 பக்ஷாப்யாம் - சிறகுகளோடும்
 விக்ரமேண ச - பராக்ரீரடித்தோடும்
 ஹிந: ச - இல்லாதவனாதலால்,
 ஸர்வதா ஏவ - எப்படியாவது
 மர்தும் - மரணத்தையடைய
 இச்சன் - விரும்பியவனாய்
 கிரே: - மலையினுடைய
 ஸிகராத் - உச்சிமிவிருந்து
 பதிஷ்யே - விழுந்துவிடப் போகிறேன்.

16

17

தவி ஷஷ்டதம: ஸர்க: - 62

एवमुक्त्वा मुनिश्रेष्ठमरुदं दुःखितो मृशाम् ।

अथ ध्यात्वा मुहूर्तं तु भगवानिदमब्रवीत् ॥

ஏவமுக்தவா முனிஸ்ரேஷ்டமருதம் து:க்சிதா ப்ருஸம் ।

அத த்யாத்வா முஹூர்தம் து பகவாநிதமப்ரவீத் ॥

முனிஸ்ரேஷ்டம் - முனிஸ்ரேஷ்டருக்கு
 ஏவம் - இவ்வாறு
 உக்த்வா - கூறிவிட்டு,
 ப்ருஸம் - அதிக
 துக்கித: - துக்கமடைந்தவனாய்
 அருதம் - அழுதான்;
 பகவாந் து - பெரியவரும்
 முஹூர்தம் - ஒரு முகூர்த்தகாலம்
 த்யாத்வா - யோசனைசெய்து,
 அத - அதன்மேல்
 இதம் - பின்வருமாறு
 அப்ரவீத் - சொன்னார்.

पक्षी च ते प्रपक्षी च पुनरप्यी भविष्यतः ।

प्राणाश्च चक्षुषी चैव विक्रमश्च बलं च ते ॥

பக்ஷை ச தே ப்ரபக்ஷை ச புநரப்யென பவிஷ்யத: ।

ப்ராணாஸ்ச சக்ஷுஷீ சைவ விக்ரமஸ்ச பலம் ச தே ॥

தே - உனக்கு
 ப்ராணா: ச - உயிரும்
 சக்ஷுஷீ ச - பார்வையும்
 விக்ரம: ச - ஆண்மையும்
 பலம் ச - பலமும்
 ஏவ - முன்பேரலவே
 தே - உனது
 ப்ரபக்ஷை ச - இறக்கைகளும்
 புந: - மறுபடி
 அந்யெள - புதிய
 பக்ஷை ச - இறக்கைகளாகவே
 பவிஷ்யத: - உண்டாகப்போகின்றன.

पुराणं सुमहत्कार्यं भविष्यति मया श्रुतम् ।

एष्टं मे तपसा चैव श्रुत्वा च विदितं मम ॥

1

2

இத்யங்கே ஸ்ரீதம் ராமபண வாய்விதியே ஆதிசுவ்யே
 சதுர்ப்பிம்புதி ஸ்ரீதம் ராமபண வாய்விதியே கிஷ்கிந்த காண்டம்
 ஸர்வபாருமதமக்யதம் தம எவஷஷ்டதம: ஸர்க: ॥

புராணே ஸுமஹத்காயம் பவிஷ்யதி மயா ஸ்ருதம் ।
 த்ருஷ்டம் மே தபஸா சைவ ஸ்ருத்வா ச விதிதம் மம ॥
 புராணே - பூர்வத்தில்
 விதிதம் - பிரஸித்தமான
 ஸுமஹத் - அதிமகத்தான
 காயம் - ஒரு காரியம்
 பவிஷ்யதி - உண்டாகப் போகின்றதென்று
 மம - எனக்கு
 ஸ்ருதம் - சொல்லிக் கேட்கப்பட்டது;
 ச - அன்றியும்
 மயா ஸ்ருத்வா ச - என்னால் கேட்டும்,
 மே - எனது
 தபஸா ஏவ - தவவலிமையாலும்
 த்ருஷ்டம் - கண்டு கொள்ளப்பட்டது.

राजा दशरथो नाम कश्चिद्विवाहुनन्दनः ।

तस्य पुत्रो महातेजा रासो नाम भविष्यति ॥

ராஜா தபரதோ நாம கஸ்சித் இஷ்வாகுநந்தன: ।
 தஸ்ய புத்ரோ மஹாதேஜா ராமோ நாம பவிஷ்யதி ॥

தபரத: நாம - தசரதரென்ற
 கஸ்சித் ராஜா - ஓர் அரசர்
 இஷ்வாகு நந்தன: - இஷ்வாகு குலத்திற்கு ஆனந்தகரர்,
 தஸ்ய - அவருக்கு
 ராம: - ராமர்
 நாம - என்ற
 மஹாதேஜா: - மிக தேஜுவீவியான
 புத்ர: - புத்திரர்
 பவிஷ்யதி - உண்டாவார்.

अरण्यं च सह भ्रात्रा लक्ष्मणेन गमिष्यति ।

अस्मिन्नर्थं नियुक्तः सन् पित्रा सत्यपराक्रमः ॥

அரண்யம் ச ஸஹ ப்ராத்ரா லக்ஷ்மணேன கமிஷ்யதி ।
 அஸ்மின்நர்த்தே நியுக்த: ஸன் பித்ரா ஸத்யபராக்ரம: ॥

ஸத்ய பராக்ரம: - ஸத்யமான பராக்கிரமத்தை உடைய அவர்,
 பித்ரா - தந்தையினால்
 நியுக்த: ஸன் - நியமிக்கப்பட்டவராய்,
 ச - அதனால்
 அஸ்மின்நர்த்தே - இந்த வியாஜமாய்
 ப்ராத்ரா - சகோதரரான

3

4

5

लक्ष्मणेन - लक्ष्मणरोदु
 लह - ल
 अरண்यम् - काट्युत्तु
 कमिष्यति - वरुवार्.

नैर्ज्ञतो रावणो नाम तस्य भार्या हरिष्यति ।

राक्षसेन्द्रो जनस्थानादवध्यः सुरदानवः ॥

எந்நிருதோ ராவணோ நாம தஸ்ய பார்யாம் ஹரிஷ்யதி ।
 ராக்ஷஸேந்த்ரோ ஜனஸ்தானாத வத்ய: ஸுரதானவை: ॥

தஸ்ய - அவருடைய
 பார்யாம் - பத்தினியை
 ஸுரதானவை: - தேவர்களாலும் அதரர்களாலும்
 அவத்ய: - கொல்லப்பட முடியாதவனான
 ராக்ஷஸேந்த்ர: - ராக்ஷஸ அரசான
 ராவணன் - ராவணன்
 நாம - என்ற
 எந்நிருத: - அரக்கன்
 ஜனஸ்தானாத - ஜனஸ்தானத்திலிருந்து
 ஹரிஷ்யதி - திருடிக்கொண்டு போவான்.

सा च कामः प्रलीभ्यन्ती भव्योऽप्येव नैष्यति ।

न भोक्ष्यति महाभारा दुःखे मृणा यशस्विनी ॥

ஸா ச காம: ப்ரலோப்யந்தி பக்ஷ்யையோஜாயஸ்ச மைதிலி: ।
 ந போக்ஷ்யதி மஹாபாகா துக்னே மக்நா யஸஸ்வினீ ॥

காம: - யாவரும் ஆசைகளெல்லாம்
 பக்ஷ்யை: - நாவிற்கு ருசி விளைவிப்பவைகளாலும்,
 போத்யை: - மனச்சந்துஷ்டி விளைவிப்பவைகளாலும்
 ப்ரலோப்யந்தி - ஆசை காட்டப்பட்டவளாய்
 ச - இருந்து
 மஹாபாகா - மகா பாகையும்;
 யஸஸ்வினீ - யசஸ்வினியுமான
 ஸா - அந்த
 மைதிலி - மைதிலியார்
 துக்னே - துக்கத்தில்
 மக்நா ச - முழுமியவளாகவே
 ந போஷ்யதி - கண்ணிட்டுப் பார்க்க மாட்டாள்.

परमात्रं तु वैदेह्या ज्ञात्वा वास्यति वासवः ।

यदन्नमृत्सुप्रस्रव्यं सुराणामपि दुर्लभम् ॥

6

7

பரமாத்மம் து வைதேஹயா ஞாத்வா தாஸ்யதி வாஸவ: ।
யதந்நம் மூத்தப்ரக்யம் ஸுரானாமபி தூர்ஸயி ॥

8

து - இது விஷயத்தில்
வாஸவ: - இந்திரன்
ஞாத்வா - நினைத்துப் பார்த்து,
அம்ருதப்ரக்யம் - அமிர்தம் போன்ற,
ஸுரானாம அபி - தேவர்களுக்குக்கூட
தூர்ஸயி - கிட்டாத,
அந்நம் - அன்னம்
யத் - எதுவோ அந்த
பரமாத்மம் - பரமான்னத்தை
வைதேஹயா - வைதேகியாருக்கு
தாஸ்யதி - அளிப்பார்.

तदन्नं मैथिली प्राप्य विज्ञानेन्द्रादिदं त्विति ।

अश्रमुद्धृत्य रामाय भूतलं निर्वपिष्यति ॥

ததன்னம் மைதிலீ ப்ராப்ய விஞ்ஞானேந்த்ராத் இதம் த்விதி ।

அக்ர முத்தருத்ய ராமாய பூதலே நிர்வபிஷ்யதி ॥

यदि जीवति मे भर्ता लक्ष्मणेन सह प्रभुः ।

देवत्वं गच्छतोवापि तयोः समिदं त्विति ॥

யதி ஜீவதி மே ப்ரதா லக்ஷ்மணோன ஸஹ ப்ரபு: ।
தேவத்வம் கச்ச தோவாபி தயோந்நமிதம் த்விதி ॥

மைதிலீ - மைதிலியார்
அன்னம் - அன்னத்தை
ப்ராப்ய - பெற்று,
இதம் - இது
இந்த்ராத் - இந்திரனிடத்திலிருந்து
இதி - என்று
விஞ்ஞாய - தெரிந்துகொண்டு,
தத் - அந்த
அக்ரம் - கிரேஷ்டமானதை
ராமாயது - ஸ்ரீராமருக்கே
உத்த்ருத்ய - அர்ப்பணம் செய்து,
மே - எனது
ப்ரதா - பர்த்தாவான
ப்ரபு: - பிரபு
லக்ஷ்மணோன ஸஹ - லக்ஷ்மணனோடுகூட
யதி ஜீவதி - உயிருடனிருந்தாலும்

9

10

வா - அல்லது
தேவத்வம் - தேவத்வத்தை
கச்சதோ: அபி - அடைந்தவர்களாலும்,
இதம் - இது
தயோ: - அவர்களுக்கு
அந்நம் இதி - அன்னம் என்று
பூதலே து - பூமியிலேயே
நிர்வபிஷ்யதி - சொரிவான்.

एष्यन्त्येवैकास्तस्या रामदूताः पुष्पज्ञाः ।

आख्येया राममहिषी त्वया तेभ्यो विहङ्गम ॥

ஏஷ்யந்த்யந்வேஷுகாஸ் தஸ்யா ராமதூதா: ப்ஸ்வங்கமா: ।

ஆக்யேயா ராமமஹிஷீ த்வயா தேப்யோ விஹங்கம ॥

11

தஸ்யா: - அவளுக்காக
அந்வேஷுகா: - தேடுகிறவர்களான
ராமதூதா: - ஸ்ரீராம தூதர்களான
ப்ஸ்வங்கமா: - வானரர்கள்
ஏஷ்யந்தி - வருவார்கள்;
தேப்ய: - அவர்களுக்கு
விஹங்கம - பகடியே/
த்வயா - உன்னால்
ராம மஹிஷீ - ராமமகிஷி
ஆக்யேயா - ஆகியோடந்தமாக ஜெல்லப்பட வேண்டியவள்.

सर्वथा हि न गन्तव्यमिष्टाः क्व गमिष्यसि ।

देशकाली प्रतीक्षस्व पक्षी त्वं प्रतिपत्स्यसे ॥

ஸர்வதா ஹி ந கந்தவ்ய மீத்ருஸ: க்வ கமிஷ்யஸி ।

தேசகாலெள ப்ரதீக்ஷஸ்வ பக்ஷை த்வம் ப்ரதிபத்ஸ்யஸே ॥

12

ஹி ஸர்வதா - ஆகையால் எங்கும்
ந கந்தவ்யம் - போகவேண்டாம்,
மீத்ருஸ: த்வம் - இப்பேர்ப்பட்ட நீ
க்வ - எங்கு
கமிஷ்யஸி - போகப்போகிறாய்?
இறக்கைகளை - இறக்கைகளை
ப்ரதிபத்ஸ்யஸே - திரும்பவும் அடைவாய்;
தேசகாலெள - தேசம் காலம் இவைகளை
ப்ரதீக்ஷஸ்வ - எதிர்பார்த்துக் கொண்டிரு.

नोत्सह्यमहं कर्तुमद्यैव त्वां सपक्षकम् ।

इहस्थस्त्वं तु लोकानां हितं कार्यं कश्चिदसि ॥

நோதஸுஹேயமஹம் கர்தமத்யைவ த்வாம் ஸபக்ஷகம் ।
 இஹஸ தஸ்த்வம் து லோகானாம் ஹிதம் கார்யம் கரிஷ்யஸி ॥ 14

த்வாம் - உன்னை
 ஸபக்ஷகம் - இறக்கையோடு கூடினவனாக
 கர்தம் - செய்ய
 அத்ய ஏவ - இப்பொழுதே
 அஹம் - நான்
 ந உத்ஸேஹேயம் - வல்லனல்லேன்;
 இஹஸ்த: து - இந்த ஸ்திதியிலிருப்பவனாகவே
 த்வம் - நீ
 லோகானம் - உலகங்களுக்கு
 ஹிதம் - ஹிதமான
 கார்யம் - காரியத்தை
 கரிஷ்யஸி - செய்வாய்.

त्वयापि खलु तत् कार्यं तयोश्च पुण्यत्रयोः ।
 ब्राह्मणानां सुराणां च मुनीनां वासवस्य च ॥

த்வயா அபி கலு தத் கார்யம் தயோஸ்ச ந்ருப புத்ரயோ: ।
 ப்ராஹ்மணானாம் ஸுரானாம் ச முனீனாம் வாஸவஸ்ய ச ॥ 15
 தயோ: - அந்த
 ந்ருப புத்ரயோ: - ராஜபுத்திரர்களுக்காகவும்
 ப்ராஹ்மணானாம் ச - பிராமணர்களுக்காகவும்
 ஸுரானாம் ச - தேவர்களுக்காகவும்,
 முனீனாம் - ரிஷிகளுக்காகவும்
 வாஸவஸ்ய ச - இந்திரனுக்காகவும்
 தத் - அது
 த்வயா அபி - உன்னாலேயே
 கலு - நிச்சயமாய்
 கார்யம் - ஆகவேண்டிய காரியம்.

इष्टास्यहमपि द्रष्टुं सातरीं रामलक्ष्मणी ।

नेच्छे विरं धारयितुं प्राणास्त्यक्ष्ये कलेश्वरम् ॥

இச் சாம்யஹமபி த்ரஷ்டும் ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணெணௌ
 நேச்சே சிரம் தாரயிதம் ப்ராணான் த்யக்ஷ்யே களேபரம் ॥
 அஹம் - நான்
 ப்ராதரௌ - சகோதரர்களான
 ராமலக்ஷ்மணெணௌ - ப்ராமலக்ஷ்மணர்களை
 த்ரஷ்டும் - பிரத்யக்ஷமாய் தரிசிப்பதற்கு
 இச்சாமி - ஆசையுள்ளவனாயிருக்கிறேன்;

அபி - அப்படியிருந்தும்
 ப்ராணான் - உயிரை
 சிரம் - வெகுகாலம் வரையில்
 தாரயிதம் - வகித்துக் கொண்டிருக்க
 ந இச்சே - மனமில்லை,
 களேபரம் - உடலை
 த்யக்ஷ்யே - துறந்துவிடுகின்றேன்.

महर्षिस्त्यक्ष्यीदेव षष्टत्त्वार्थदर्शनः ॥

மஹர்ஷிஸ்த்வப்ரஸீதேவம் த்ருஷ்ட தத்வார்த தர்ஸன: ॥ 16
 த்ருஷ்ட தத்வார்த - காரியங்களின் தத்வார்த்தங்களை
 தர்ஸன: - உண்மையாய்க் கண்டறிந்த
 மஹர்ஷி: - மகரிஷி
 தி - இது விஷயத்தில்
 ஏவம் - கீழ்ச்சொன்னபிரகாரம்
 அப்ரஸீத் - சொன்னார்.

தித்யாஸ்யே ஸ்ருமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிசாவ்யே
 சதுரஸிம்ஹி ஸுதஸர்ஸிஸ்யஸம் ஸம்ஹிதாயாம் விஷ்விந்தா காண்டே
 திலகே பவிக்ஷயக்யாதம் தாம் த்ரவிஷ்ஷதம: ஸர்க: ॥

தீரி ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 63

एतरेन्येच बहुभिर्वाक्यैर्विदो वरः ।

मां प्रशस्यामुज्ञाय प्रविष्टः स स्वमाश्रमम् ॥

ஏதரேனயையஸ்ச பஹுபிர்வாக்யைர் வாக்க்யவிதம் வர: ।
மாம் ப்ரஸ்யாயமுஜ்நாய ப்ரவிஷ்ட: ஸ ஸ்வமாஸ்ரமம் ॥

வாக்க்ய விஸாரத: - வாக்கில் வல்ல
ஸ: - அவர்
ஏதை: ச - இவைகளாலும்
அன்யை: - வேறு
பஹு = பி: - பல
வாக்யை: - வாக்யங்களாலும்
மாம் - எனக்கு
ப்ரஸஸ்ய - கட்டளையிட்டு
அப்யநுஜ்ஞாப்ய - விடைகொடுத்து,
ஸ்வமாஸ்ரமம் - தனது ஆசிரமத்துள்
ப்ரவிஷ்ட: - புகுந்தார்.

कन्दस्यु विसर्पित्वा पर्वतस्य शनैः शनैः ।

अहं विन्ध्यं समारुह्य भवतः प्रतिपालये ॥

கந்தராத்து விஸர்பிதவா பர்வதஸ்ய ஸணை: ஸணை: ।

அஹம் விந்த்யம் ஸமாரூஹ்ய பவத: ப்ரதிபாலயே ॥

அஹம் - நான்
பர்வதஸ்ய - பர்வத்தின்
கந்தராத் - பள்ளத்தாக்கிலிருந்து
ஸணை: ஸணை: - மெல்ல மெல்ல
விஸர்பிதவா - நகர்ந்து,
விந்த்யம் - விந்தியத்தை
ஸமாரூஹ்ய - ஏறி
து - இந்தஸ்திதியில்
பவத: - உங்களை
ப்ரதிபாலயே - எதிர்பார்த்திருந்தேன்.

अथ त्वेतस्य कालस्य सायं वर्षशतं गतम् ।

देशकालप्रतीक्षोऽस्मि हृदि कृत्वा मुनेर्वचः ॥

ஆத்ய த்வேதஸ்ய காலஸ்ய ஸாக்ரம் வர்ஷஸதம் கதம் ।

தேஸ கால ப்ரதீக்ஷோஸ்மி ஹருதி க்ருத்வா முனோர்வச: ॥

ஏதஸ்ய காலஸ்ய - இன்றைக்கு
கதம் - சென்ற
ஸாக்ரம் - சற்றேறக்குறைய
வர்ஷஸதம் து - நூறு வருஷமாய்த்தான்
அத்ய - இந்நாட்களில்

விஷ்விந்தா காண்டம் - அறுபத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

முனே: - மகரிஷியின்
வச: - சொல்லை
ஹ்ருதி - மனத்தில்
க்ருத்வா - சூரபகம் செய்துகொண்டு,
தேஸகால ப்ரதீக்ஷ: - உரிய தேசம், காலம் இவைகளை
எதிர்பார்த்துக்கொண்டு
அஸ்மி - இருந்துவருகிறேன்.

महाप्रस्थानमासाद्य स्वर्गते तु निशकरे ।

मां निर्दहति संतापो वितर्कबुभुक्षितम् ॥

மஹா ப்ரஸ்தான மாஸாடிய ஸ்வர்க்தே து நிஸாகரே ।
மாம் நிர்தஹதி ஸந்தாபோ விதர்கை: பஹு பிர்வ்ருதம் ॥

நிஸாகரே - நிஸாகர முனிவர்
மஹாப்ரஸ்தானம் - ப்ரபுரம் புறப்பாடு
ஆஸாத்ய - உற்று,
ஸ்வ: - ஸ்வர்கத்தை
கதே து - அடைந்ததும்
பஹு = பி: - பலவிதங்களான
விதர்கை: - எண்ணங்களால்
வ்ருதம் - சூழப்பட்ட
மாம் - என்னை
ஸந்தாப: - கவலை
நிர்தஹதி - கொளுத்திற்று.

उत्थिता मरणे बुद्धिं मुनिवाक्यनिर्वर्तये ।

बुद्धियां तेन मे दत्ता प्राणानां रक्षणाय तु ॥

உத்திதாம் மரணே பூத்திம் முனிவாக்யம் நிவர்தயே ।
புத்தியாய தேந மே ததத் ப்ராணாநம்ரக்ஷணாய து ॥

सा मेऽपनयते दुःखं दीप्तेऽग्निशिखा तपः ॥

ஸா மே: பநயதே துக்கம் தீப்தே வாக்நி ஸரிகா தம: ॥

மரணே - இறப்பதில்
உத்திதாம் - எழுந்த
மே - எழுது
பூத்திம் - எண்ணத்தை
முனிவாக்யை: - மகரிஷியின் சொற்களால்
நிவர்தயே - தடுத்துக்கொண்டேன்.
தேந - அவரால்
ப்ராணஸம்ரக்ஷணாய - உயிரைக்காத்துக்கொள்ள
யா - எந்த
புத்தி: - புத்தியானது
தத்தா - கொடுக்கப்பட்டதோ,
ஸா - அது
து - இந்த சந்தர்ப்பத்தில்

மே	-	எனது
துக்கம்	-	துக்கத்தை
நிப்தா	-	கொழுந்துவிட்டுக்கொண்டு
அகநிபிகா	-	நெருப்புதுவாலை
தம:	-	இருட்டை
இவ	-	எப்படியோ அப்படி
அபநயதே	-	போக்கடித்தது

बुद्धयता च मया वीर्यं रावणस्य दुःखान्नः ।

पुत्रः संतर्जितो वाग्निं त्राता मेथिली कथम् ॥

புத்தயதா ச மயா வீர்யம் ராவணஸ்ய துராத்மன: ।

புத்ர: ஸந்தர்ஜிதோ வாக்ரிந் த்ராதா மைதிலீ கதம் ॥

துராத்மன:	-	துராத்மாவான
ராவணஸ்ய	-	ராவணனுடைய
வீர்யம் ச	-	வீர்யத்தை
புத்தயதா	-	அறிந்த
மயா	-	என்னால்
மைதிலீ	-	மைதிலியார்
கதம்	-	ஏன்
நத்ராதா	-	காப்பாற்றப்படவில்லை என்று
புத்ர:	-	புத்திரன்
வாக்பி:	-	வாய்மிரட்டல்களால்
ஸந்தர்ஜித:	-	மிகவும் பயமுறுத்தப்பட்டான்.

तस्या विलपितं श्रुत्वा ती च सीताविनाकुली ।

न मे दशरथस्नेहात् पुत्रेणोत्पादितं प्रियम् ॥

தஸ்யா விலபிதம் ஸ்ருத்வா தென ச ஸீதாவிநக்ருதென ।

ந மே தஸரத ஸநேஹாத் புத்ரேணோத் பாதிதம் பரியம் ॥

தென	-	அவர்கடி
ஸீதா விநக்ருதென	-	ஸீதையை விட்டு பிரிக்கப்பட்டவர்களாகச்
	-	செய்யப்பட்டார்கள்.

தஸரத ஸநேஹாத் - தஸரதின் சினேக நிமித்தமாய்

மே	-	எனது
புத்ரேண	-	புத்திரனால்
தஸ்யா:	-	அவனுடைய
விலபிதம்	-	அழுளையை
ஸ்ருத்வா ச	-	காதறாக் கேட்டும்
ப்ரியம்	-	புரியவேண்டிய உதவி
ந உத்தபதிதம்	-	செய்யாமல் விடப்பட்டது.

तस्य त्वयं बुवाणस्य संपातवर्णनैः सह ।

उत्पेतवुस्तदा पक्षी समक्षं वनवाशिणाम् ॥

தஸ்ய த்வேவம் ப்ருவாணஸ்ய ஸம்பாதேர் வாநரை: ஸஹ ।

உத்தபேத துஸ்ததா பகெஷ ஸமக்ஷம் வனசாரிணாம் ॥

வாநரை:	-	வானரர்களோடு
ஹ	-	ஹ
ஏவம்	-	இப்படி
ப்ருவாணஸ்ய	-	சொல்லிக்கொண்டிருந்த
தஸ்ய	-	அந்த
ஸம்பாதே:	-	ஸம்பாதிக்கு
ததா து	-	அப்பொழுதே
வன சாரிணாம்	-	வானர விரர்களுடைய
ஸமக்ஷம்	-	எதிரிலேயே
பகெஷ	-	இரண்டு இறக்கைகளும்
உத்தபேத:	-	முளைத்துவளர்ந்தன.

स षट्वा स्वा तनुं पक्षिस्तैरुपस्थितः ।

प्रहर्षमुलं लेभे वानराश्चेदमश्वयित् ॥

ஸத்ருஷ்ட்வா ஸ்வாம் தநம் பகஷ்ருத்தகத ருருணைச்சகத: ।

ப்ரஹ்ரஷ்மதுஸம் லேபே வானரான் சேத மப்ரவீத் ॥

அருணோதயவார்ணமுள்ள	-	அருணோதயவார்ணமுள்ள
உத்தகத:	-	அப்போதுதான் முளைத்திருக்கிற
பகஷ:	-	சிறகுகளோடுகூடிய
ஸ்வாம்	-	தனது
தநம்	-	சார்த்த
ஸ:	-	அவர்
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு,
அதுஸம்	-	ஒப்பற்ற
ப்ரஹ்ரஷ்மம்	-	சந்தோஷத்தை
லேபே	-	அடைந்தார்,
வானரான் ச	-	வானரர்களைப் பார்த்து
இதம்	-	பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	-	சொன்னார்.

निष्कारस्य राज्ञेयः प्रभावदमितारमनः ।

आदित्यरश्मिनिर्वन्धी पक्षी मे पुनरस्थिति ॥

ருகோர் நிஸாகரஸ்யைவ ப்ரபாவாதமிதாத் மன: ॥

ஆதித்யரஸி நிர்ந்தத்தென பகஷென மே புனருத்திதென ।

ராஜ்ரீஷே:	-	ராஜரீஷியான
அமிதாத்மன:	-	அளவிலா ஆற்றலுடைய
நிஸாகரஸ்ய	-	நிஸாகரருடைய
ப்ரபாவாத்	-	பிரபாவத்தால்
ஆதித்ய ரஸி	-	சூரியகிரணத்தால் பூர்த்தியாய் எரிந்துபோன
நிர்ந்தத்தென	-	மே
மே	-	எனது
பகெஷ	-	இறக்கைகள்
புன:	-	மறுபடி
உத்திதென	-	முளைத்தன.

यौवने वर्तमानस्य ममासीद्यः पराक्रमः ।
तमेवाद्यानुगच्छामि वरं पीरखमेव च ॥

யௌவனே வர்தமானஸ்ய மமாஸீத்ய: பராக்ரம: ।
தமே வாத்யானுக்ஷாம் பிலம் பௌருஷமேவ ச ॥

யௌவனே - இளமைப் பருவத்தில்
வர்தமானஸ்ய - இருந்துகொண்டிருந்த
மம - எனக்கு
ய: - எந்த
பராக்ரம: - வலிமை
ஆஸீத் - இருந்ததோ
தம் - அந்த
பலம் ஏவ - பலத்தையும்
பௌருஷம் ச - ஆண்மையையும்
அத்ய ஏவ - இப்பொழுதுதான்
அநுக்ஷாமி - திருப்பி அடையப் பெற்றேன்.

सर्वथा क्रियतां यत्नः सीतामधिगमिष्यथ ।

पक्षलाभो ममायं वः सिद्धिप्रत्ययकारकः ॥

ஸர்வதா க்ரியதாம் யத்ன: ஸீதாமிதி கமிஷ்யத ।
பக்ஷலாபோ மமாயம் வ: ஸித்தி ப்ரத்யயகாரக: ॥
ஸர்வதா - எல்லா வகையாலும்
யத்ன: - முயற்சி
க்ரியதாம் - செய்யப்பட்டும்,
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை
அதி கமிஷ்யத - அடைவீர்கள்.
மம - எனது
பக்ஷலாப: - இறக்கை முளைத்தல் என்ற
அயம் - இது

वः - உங்களுக்கு
ஸித்தி ப்ரத்யய காரக: - காரியசித்தியில் நம்பிக்கையைச் செய்கிறது.

इत्युक्त्वा स हरीन् सर्वान् संपातिः पतंगतमः ।

उत्पपात गिरेः शृङ्गाजिज्ञासुः खगो गतिम् ॥

இத்யுக்த்வா ஸ ஹரீன் ஸர்வான் ஸம்பாதி: பதகோத்தம: ।

உத்பபாத கிரே: ஸ்ருங்குஷ்ணதி ஜுராஸ: ககமாம் கதிம் ॥

ககம: - ஆகாயத்தில் பறக்கிற
பதகோத்தம: - பக்கிகளுட்கிறந்தவனான
ஸ: - அந்த
ஸம்பாதி: - ஸம்பாதி
ஹரீன் - வானரர்கள்

12

13

14

ஸர்வாஸ் - எல்லோரையும் பார்த்து
இதி - இப்படி
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
கிரே: - பர்வத்தின்
ஸ்ருங்குஷ்ணதி - கொடுமுடியினின்றும்
கதிம் - சக்தியை
ஜுஜுராஸ: - அறிந்துகொள்ள எண்ணமுடையவராய்
உத்பபாத - உயரப் பறந்தார்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा श्रीविसेष्टमानसाः ।

बभूयुर्हरिवादला विस्मयाभ्युदयोन्मुखाः ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டமானஸா: ॥

பபூயுர் ஹரிஸாந்தூலா விக்ரமாப்யுதயோன்முகா: ॥

தஸ்ய - அவருடைய
தத்வசனம் - அம்மொழியை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
ஹரிஸாந்தூலா: - வானரவீரர்கள்
ப்ரீதி ஸம்ஹ்ருஷ்ட: - மனம் குளிர்ந்தவர்களாய்,
மானஸா: -

விக்ரமாப்யுத - வெற்றியை யடைவதில்
யோன்முகா: - அவாவுடையவர்களாய்
பபூயு: - இருந்தார்கள்.

अथ पवनसमानविह्वलाः प्लवगवराः प्रतिलब्धपीरखाः ।

अभिजिदभिमुख्य दिशं ययुर्जनकसुतापरिमार्गोन्मुखाः ॥

அத பவனஸமான விஹ்வலா: ப்லவகவரா: ப்ரதி லப்த பௌருஷா: ।

அபிஜிதபிமுக திசம் யயுர்ஜனகஸுதா பரிமார்கணோன் முகா: ॥

அத - அப்பொழுது
பவன ஸமான - வாயுவைப் போன்ற விக்ரமமுடைய
விஹ்வலா: -
ப்லவகவரா: - வானர வீரர்கள்
அபிஜிதபிமுகா: - வெற்றிக்கு வேண்டிய அனுகூல

சின்னங்களை யடைந்தவர்களாய்
ப்ரதி லப்த பௌருஷா: - தைரியத்தை மறுபடியும்டைந்தவர்களாய்
ஜனக ஸுதா - ஜனகரின் மகளைத் தேடுவதில்
பரிமார்கணோன் முகா: - ஆலக்தியுடையவர்களாய்
திசம் - செயல்பட ஒரு வழியை
யயு: - கண்டு கொண்டார்கள்.

15

16

தித்யாங்கே ஸ்ருத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாப்பிய
சுதந்திரமேவ ஸ்ரீராமாயணம் ஸம்ஹிதயாம் கிஷ்கிந்தா காண்ட
ஸம்பதி பக்ஷ ப்ரேரோதா தாம் தரிஷ்யேதம: ஸர்க: ॥

சதுஷ்டயம்: ஸர்க: - 64

आख्याता शुभराजेन समुत्पत्य प्लवङ्गमा: ।

संगम्य प्रीतिसंयुता विनेदु: सिंहविक्रमा: ॥

ஆக்யாதா க்ருத்ராஜேன ஸமுத்பத்ய பல்வங்கமா: ।

ஸங்கம்ய ப்ரீதிஸம்யுக்தா விநேது: பீமவிக்ரமா: ॥

க்ருத்ர ராஜேன

- கழுஞ்ராஜனால்

ஆக்யாதா:

- விலத்தரித்துச் சொல்லப்பெற்ற

பீமவிக்ரமா:

- அதிசய பராக்கிரமத்தையுடையவர்களான

பல்வங்கமா:

- வானரர்கள்

ப்ரீதிஸம்யுக்தா:

- மனச்சுதுஷ்டி கொண்டவர்களாய்

ஸமுத்பத்ய

- உயர எழும்பிக் குதித்து,

ஸங்கம்ய

- ஒன்று சேர்ந்து,

விநேது:

- ஆரவாரித்தார்கள்.

संपातिवचनं श्रुत्वा हस्यो रावणखयम् ।

हृष्टा: सागरमाजमु: सीतादर्शनकाक्षयिण: ॥

ஸம்பாதேர் வசனம் ஸ்ருத்வா ஹரயோ ராவணாக்ஷயம் ।

ஹ்ருஷ்டா: ஸாகரமஜக்மு: ஸீதாதர்ஸனகாங்க்ஷிண: ॥

ஹரய:

- வானரர்கள்

ஸம்பாதே:

- சம்பாதிமினுடைய

ராவணாக்ஷயம்,

- ராவணையிவக்குரிய

வசனம்

- ஆலோசனையை

ஸ்ருத்வா

- கேட்டு,

ஹ்ருஷ்டா:

- ஸந்துஷ்டியடைந்தவர்களாயும்,

ஸீதா தர்ஸன காங்க்ஷிண: ஸீதாதேவியின் தரிசனத்தை எதிர்பார்த்தவர்களாயும்

ஸாகரம்

- சமுத்திரத்திற்கு

ஆஜக்மு:

- வந்துசேர்ந்தார்கள்.

अभिक्रम्य तु तं देशं दह्यन्मीमविक्रमा: ।

कृत्स्नं लोकस्य महत: प्रतिविम्बमिव स्थितम् ॥

அபிக்ரம்ய து தம் தேசம் தத்ருஸாஹ்மவிக்ரமா: ।

க்ருத்ஸ்தம் லோகஸ்ய மஹத: ப்ரதிபிம்பமிவ ஸ்திதம் ॥

பீமவிக்ரமா:

- அதிசய விக்ரமத்தையுடைய அவர்கள்

அபிக்ரம்ய

- வந்துசேர்ந்து,

து

- இப்பொழுது

ஸ்திதம்

- தங்கிய

தம் தேசம்

- அந்த பிரதேசத்தை

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - அறுபத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

4703

க்ருத்ஸ்தம் மஹத:

- எல்லா பெரிய

லோகஸ்ய

- உலகத்தினுடைய

இவ

- சற்றேறக்குறைய

ப்ரதிபிம்பம்

- சமஸ்தவஸ்துசம்பூர்ணமாயிருப்பதாய்

தத்ருஸா:

- கண்டார்கள்.

दक्षिणस्य समुद्रस्य समासाद्योत्तरा दिशम् ।

संनिवेशं ततश्चक्रुर्वीरिणा महाबला: ॥

தக்ஷிணஸ்ய ஸமுத்ரஸ்ய ஸமாஸாத்யோத்தராம் திஸம் ।

ஸந்திவேஸம் ததஸ்க்ருர் ஹரிவீரா மஹாபலா: ॥

மஹாபலா:

- மிக பலவான்களான

ஹரிவீரா:

- வானர வீரர்கள்

தக்ஷிணஸ்ய

- தென்

ஸமுத்ரஸ்ய

- சமுத்திரத்தின்

உத்தராம்

- வடக்கு

திஸம்

- கரையில்

ஸமாஸாத்ய

- ஒன்றுசேர்ந்து,

ஸந்திவேஸம்

- ஸ்திரமான ஏற்பாட்டை

தத:

- இவ்விடத்தில்

சக்ரு:

- தீர்மானித்தார்கள்.

सर्वमहन्निविधि: कीदृशिविविक्ते जले

व्यापार्य: सुमहाकरैरुर्मिभिः समकुलम् ॥

ஸத்த்வராமஹத்த்பிர் விவிதை: க்ரீட்த்பிர்விக்கருதைர் ஜலே ।

வ்யாதாரஸ்யை: ஸுமஹாகாரையுரூம்மிபிர்ஸ ஸமாகுலம் ॥

प्रसुप्तमिव चान्यत्र कीदृन्तमिव चान्यत: ।

स्वचित् पर्वतमात्रेण जलराशिनिरावृतम् ॥

ப்ரஸுப்தமிவ சான்யத்ர க்ரீடந்தமிவ சான்யத: ।

க்வசித் பர்வத மாத்ரைஸ் ஜலராமி பிராவ்ருதம் ॥

सकुलं दानवेन्द्रैश्च पातालतलवासिभि: ।

रोमहर्षकरं दृष्ट्वा दिवदु: कपित्थअरा: ॥

ஸங்குலம் தான வேந்த்ரைஸ் பாதால தல வாஸிபி: ।

ரோமஹர்ஷகரம் த்ருஷ்ட்வா விநேது: கபிக்குஜ்ஜரா: ॥

கபிக்குஜ்ஜரா:

- வானர வீரர்கள்

ஜலே

- ஜலத்தில்

க்ரீட்த்பி:

- விளையாடும்

விவிதை:

- பல

விக்குதை:	- அற்புதமான
மஹத்தி:	- பெரிய
ஸத்த்வை: ச	- ஐந்துக்களாலும்
வ்யத்தாஸ்யை:	- எதிராக வரும்
ஸுமஹாகாயை:	- மிகப்பெரிய
ஊர்மிபி:	- அவைகளாலும்
ஸமாகுலம் ச	- நிறைந்ததும்,
க்வசித்	- சிலவிடத்தில்
ப்ரஸுப்தம் இவ	- தூங்கினது போலவும்
அன்யத்ர	- வேறொரிடத்தில்
கீடந்தம் இவ	- விளையாடுவது போலவும்,
அன்யத:	- வேறொரு பக்கத்தில்
பர்வத ஸங்காயை:	- மலைகளுக்கொப்பான
ஜலராஸிபி:	- நீர் திரள்களால்
ஆவ்ருதம் ச	- நெருக்கப்பட்டதும்,
பாதால தல வாஸிபி:	- பாதாளத்தில் வசிக்கிற
தானவேந்தரை:	- தானவசிரேஷ்டர்களால்
ஸங்குலம் ச	- கலக்கப்பட்டதும்,
ரோமஹர்ஷகரம்	- மயிர்சூச்செறிதல் உண்டாகக்கூடியதாய்
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
விஷேது:	- அதைரியமடைந்தார்கள்.

आकाशमिव दुष्पारं सागरं प्रेक्ष्य वानराः ।

विषेदुः सहसा सर्वे बुद्धयुषं तवस्ततः ।

ஆகாஸமिव துஷ்பாரம் ஸாகரம் ப்ரேக்ஷ்ய வானரஃ ।

விஷேது: ஸஹஸா ஸர்வே துத்துயுஷ் தவஸ்தத: ॥

ஸாகரம்	- ஸமுத்திரத்தை
ஆகாஸம்	- ஆகாசம்
இவ	- போல
துஷ்பாரம்	- கடத்தற்கரிதாக
ப்ரேக்ஷ்ய	- கண்டு,
வானரஃ	- வானர்கள்
ஸர்வே ச	- எல்லோருமே
விஷேது:	- மனக்கலக்கமடைந்தார்கள்;
ஸஹஸா	- ஒன்றும் தோன்றாது
ததஸ்தத:	- அங்குமிங்குமும்
துத்துருவு:	- ஒடினார்கள்.

विह्वं बाहिनीं घृवा सागरस्य निरीक्षणात् ।

आश्वासयामास हरीन् भयानान् हरिसत्तमः ॥

விஹ்வம் வாஹிநீம் த்ருஷ்ட்வா ஸாகரஸ்ய நிர்லக்ஷணாத் ।

ஆஸ்வாஸயாமாஸ ஹரீன்பயாந்தான் ஹரி ஸத்தம: ॥

8

9

ஸாகரஸ்ய	- ஸமுத்திரத்தை
நிர்லக்ஷணாத்	- பார்க்கதுமே
வித்ருதாம்	- கலைந்தோடத்தலைப்பட்ட
வாஹிநீம்	- சையத்தை
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
ஹரிஸத்தம:	- வானரசிரேஷ்டன் (அங்கதன்)
பயாந்தான்	- பயந்து திகிலடைந்த
ஹரீன்	- வானரர்களை
ஆஸ்வாஸயாமாஸ	- தேற்றினான்.

तान् विषादेन सहता विषण्णान् वानरबभूव ।

उवाच यतिमान् काले वालिसुसुम्हबलः ॥

தான்விஷாதேன மஹதா விஷ்ணுனான் வானரர்ஷபாஃ ।

உவாச மதிமான்காலே வாலிஸுஸுமஹபல: ॥

மஹாபல:	- மிக பலிஷ்டனும்
மதிமான்	- மிக பத்திமானுமான்
வாலிஸுநு:	- வாலியின் குமாரன்
காலே	- அச்சமயத்தில்
மஹதர	- மிக்க
விஷாதேன	- அதைரியத்தினால்
விஷ்ணுனான்	- கலக்கமடைந்த
தான்	- அந்த
வானரர்ஷபாஃ	- வானரசிரேஷ்டர்களைப்பார்த்து
உவாச	- சொன்னான்.

न विषादे मनः कार्य विषादो दोषवत्तमः ।

विषादो हन्ति पुरुषं बालं क्रुद्ध इवोरगः ॥

ந விஷாதே மன: கார்யம் விஷாதோ தோஷவத்தம: ।

விஷாதோ ஹந்தி புருஷம் பாலம் க்ருத்த இவோரக: ॥

விஷாதே	- அதைரியத்தில்
மன:	- மனத்தை
ந கார்யம்	- செலுத்தலாகாது,
தோஷவத்தம:	- தோஷங்களுக்கெல்லாம் முதலானது
விஷாத:	- அதைரியம்.
பாலம்	- பாலனை
க்ருத்த:	- சிறிதங்கொண்ட
உரக: இவ	- பாம்புபோல,
புருஷம்	- ஒருவனை
விஷாத:	- அதைரியம்
ஹந்தி	- கொன்றுவிடும்.

10

11

विवादी च प्रसङ्गे विक्रमे पशुपस्थिते ।

தேவசா. வச்ய ஹிநஸ்ய பூரவர்த்தா ந சிவ்யதி ॥

விஷாதோ யம் பரஸஹதே விக்ரமே பர்புபஸ்திதே ।

தேஜஸா தஸ்ய ஹிநஸ்ய பூருஷார்தோ ந ஸித்யதி ॥

விக்ரமே - பராக்ரிரமத்தைக் காட்டவேண்டிய காலம்

ஸமுபஸ்திதே - வந்தவனவில்

விஷாத: - மனத்தாழ்வு

யம் ப்ரஸஹதே - எவனை அடக்கிக் கொள்ளுகிறதோ

தேஜஸா - பராக்ரிரமத்தை

ஹிநஸ்ய - விட்ட

தஸ்ய - அவனுக்கு

பூருஷார்த: - ஒரு பூருஷார்த்தமும்.

ந ஸித்யதி - சித்திக்கிறதில்லை.

तस्या राज्ञा व्यतीतायामन्नाया वानररिणः ।

हरिवृद्धिः समागम्य पुनर्नश्यमन्त्रयत् ॥

தஸ்யரீம் ராத்ரயாம் வ்யதீதாயா மங்கதோ வானரர்ஷப: ।

ஹரிவ்ருத்ததை: ஸமாகமய பூனர்நந்த்ரமந்த்ரயத் ॥

தஸ்யாம் - அந்த

ராத்ரீயாம் - இரவு

வ்யதீதாயாம் - கழியவும்

வானரர்ஷப: - வானரசிரேஷ்டனான்

அங்கத: - அங்கதன்

ஹரிவ்ருத்ததை: - ஞானவான்களான வானரர்களோடு

ஸமாகமய - கூடி,

புன: - இதற்குமேல்

மந்த்ரம் - ஆகவேண்டிய காரியத்தை

அமந்த்ரயத் - ஆலோசித்தான்.

सा वानराणां ध्वजिनी परिवार्यान्वद बभौ ।

वासव परिवार्यव भरता बाहिनी स्थिता ॥

ஸ வானரரணாம் த்வஜினீ பரிவார்யாங்கதம் பபௌ ।

வாஸவம் பரிவார்யேவ மருதாம் வாஹினீ ஸ்திதா ॥

மருதாம் - தேவர்களுடைய

வாஹினீ - சைன்யம்

வாஸவம் - இந்திரனை

பரிவார்ய - சூழ்ந்து

ஸ்திதா இவ - நிற்பதுபோல,

ஸா - அந்த

வானரரணாம் - வானர

த்வஜினீம் - சேனை

அங்கதம் - அங்கதனை

பரிவார்ய - சூழ்ந்துகொண்டு,

பபௌ - விளங்கிற்று.

कोऽन्यस्ता वानरीं सेनां शक्तः स्वस्थयितुं शक्नु ।

अन्यत्र वालितनयादन्यत्र च हनुमतः ॥

கோன்யஸ்தாம் வானரீம் ஸேநாம் ஸக்த: ஸ்தம்பயிதும் பவேத் ।

அன்யத்ர வாலி தனயா தன்யத்ர ச ஹநுமத: ॥

தாம் - அந்த

வானரீம் - குரங்கு

ஸேநாம் - படையை

ஸ்தம்பயிதும் - அடக்கி ஆள

வாலி தனயாத் - வாலி புத்திரனைக் காட்டிலும்

அன்யத்ர - வேறான

ச - அதுவுமல்லாமல்

ஹநுமத: - ஹனுமானரைக் காட்டிலும்

அன்யத்ர - வேறான,

அன்ய: க: - எவன்தான்

ஸக்த: - சமர்த்தனாக

பவேத் - ஆவான்?

ततस्तान् हरिवृद्धाश्च तच्च सैन्यमन्विदम् ।

अनुमान्यान्वदः श्रीमान् वाक्यमर्थवदबधित् ॥

ததஸ்தான் ஹரிவ்ருத்தாம்ஸ்ச தச்ச ஸைன்ய மநிந்தம் ।

அனுமான்யாங்கத: ஸ்ரீமான் வாக்க்யமர்த்தவத்ப்ரவீத் ॥

அநிந்தம்: ச: - சத்துருக்களை அமார்க்க வல்லவனும்

ஸ்ரீமான் - லக்ஷ்மீவிலாஸம் பொருந்தியவனுமான

அங்கத: - அங்கதன்

தத: - அக்காலத்திலு

தான் - அந்த

ஹரிவ்ருத்தான் - வானரப் பெரியோர்களை

அனுமான்ய ச: - கௌரவித்த பீறரு

தத் - அந்த

ஸைன்யம் - சேனையைப் பார்த்து

அர்தவத் - பொருள் செறிந்த

வாக்க்யம் - சொல்லை

அப்ரவீத் - சொன்னான்.

क इदानीं महातेजा लक्षयिष्यति सागरम् ।

कः कसिष्यति सुग्रीवं सत्यसन्धमस्मिन्मम ॥

க இதஃ நீம் மஹாதேஜா லக்ஷயிஷ்யதி ஸாகரம் ।

க: கசிஷ்யதி ஸுக்ரீவம் ஸத்யஸந்த மஸிந்தமம் ॥

இதாநீம் - இச்சமயத்தில்

க: - எந்த

மஹாதேஜா: - மஹாபராக்கிரமசாலி

ஸாகரம் - சமுத்திரத்தை

லக்ஷயிஷ்யதி - தாண்டப்போகிறான்?

க: - எவன்

அரிந்தமம் - சத்துருஸம்ஹாரகரண

ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவரை

ஸத்யஸந்தம் - சத்தியஸந்தராக

கரிஷ்யதி - செய்யப்போகிறான்?

को वीरो योजनशतं लक्षयेच्च प्लवङ्गसाः ।

इमांश्च युष्पान् सर्वान् मोक्षयेत् को महामयात् ॥

கோ வீரோ யோஜனஸதம் லக்ஷயேச்ச ப்லவங்கமா: ।

இமாம்ஸ்ச யூதபான்ஸர்வான் மோக்ஷயேத் கோ மஹாபயாத் ॥

ப்லவங்கமா: - வானரர்களே

க: - எந்த

வீர: - வீரன்

யோஜனஸதம் - நூறு யோஜனை தூரம்

லக்ஷயேத் - தாண்டுவான்?

க: ச - எவன் தான்

இமான் - இந்த

யூதபான் - வானர வீரர்களை

ஸர்வான் - எல்லோரையும்

மஹாபயாத் - பெரிய ஆபத்தில் நின்று

மோக்ஷயேத் - விடுவிப்பான்?

कस्य प्रमादाद्वांश्च पुत्रांश्चैव गृहाणि च ।

इतो निवृत्ताः पश्येम सिद्धार्थाः सुखिनीं वयम् ॥

கஸ்ய ப்ரபாவாத் தராம்ஸ்ச புத்ராம்ஸ்சைவ க்ருஹாணி ச ।

இதோ நிவ்ருத்தா: பஸ்யேம் ஸித்தார்தா: ஸுகிநோ வயம் ॥

வயம் ஏவ - நாமும்

ஷித்தார்தா: - காரியம் கைகூடப் பெற்றவர்களாய்

ஸுகிந: - நிம்மதியான மனிதர்களாய்

17

18

19

இத: - இங்கிருந்து

நிவ்ருத்தா: - திரும்பிவீடுவார்களாய்

தாரான் ச - மனைவிகளையும்

புத்ரான் ச - புத்திரர்களையும்

க்ருஹாணி ச - வீடுகளையும்

கஸ்ய - எவனுடைய

ப்ரஸாதாத் - பேருதவியால்

பஸ்யேம் - காண்போம்?

कस्य प्रसादाद्वांश्च लक्षणं च महाबलम् ।

अभिगच्छेम सिद्ध्याः सुग्रीवं च महाबलम् ॥

கஸ்ய ப்ரஸாதாத் தராம் ச லக்ஷணம் ச மஹாபலம் ।

அபிகச்சேம் ஸம்ஹருஷ்டா: ஸுக்ரீவம் ச மஹாபலம் ॥

மஹாபலம் - மஹாபலவானான

ராமம் ச - ஸ்ரீராமரையும்

லக்ஷணம் ச - லக்ஷணரையும்

மஹாபலம் - மஹாபலவானான

ஸுக்ரீவம் ச - ஸுக்ரீவரையும்

கஸ்ய - எவனுடைய

ப்ரஸாதாத் - பேருதவியால்

ஸம்ஹருஷ்டா: - ஸம்முகிந்தவர்களாய்

அபிகச்சேம் - சென்றடைவோம்?

यदि कश्चित् समर्थो यः सागरप्लवने हरिः ।

स ददातिह नः शीघ्रं पुण्यामयदक्षिणाम् ॥

யதி கஸ்சித் ஸமர்தோ ய: ஸாகரப்லவனே ஹரி: ।

ஸ ததாத் விஹ ந: ஸீக்ரம் புண்யாமயதக்ஷிணாம் ॥

ஸாகர ப்லவனே - ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதில்

ஸமர்த: - சமர்த்தனான

ஹரி: - வானரன்

ய: கஸ்சித் - எவனாவது ஒருவன்

ய தி - இருப்பானாகில்,

ஸ: - அவன்

இவ்விஷயத்தில்

புண்யாம் - மெச்சத்தக்க

அபயதக்ஷிணாம் - அபயதக்ஷிணையை

ஸீக்ரம் - தாமதியாமல்

ந: - நமக்கு

ததாது - அளிக்கட்டும்.

20

21

अङ्गदस्य वचः श्रुत्वा न कश्चित् किञ्चिदब्रवीत् ।

स्तिमितेवामवत्सर्वा तत्र सा हरिवाहिनी ॥

அங்கதஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ந கஸ்சித் கிஞ்சிதப்ரவீத் ।
ஸ்திமிதேவாபவத் ஸர்வா தத்ர ஸா ஹரிவாஹினி ॥

22

ஸா - அந்த
ஹரிவாஹினி - வானர சைன்யம்
ஸர்வா - முழுமையும்
அங்கதஸ்ய - அங்கதனுடைய
வச: - வார்த்தையை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
தத்ர - அச்சமயத்தில்
ஸ்திமிதா இவ - உணர்ச்சியற்றதுபோல்
அபவத் - இருந்தது;
கஸ்சித் - ஒருவனாவது
கிஞ்சித் - எதையும்
ந அப்ரவீத் - பேசவில்லை.

पुनरेवाङ्गदः प्राह तान् हरीन् हरिस्ततः ।

सर्वे बलवता श्रेष्ठा भवन्तो ह्यविक्रमाः ॥

புனரேவாங்கத: ப்ராஹ தான் ஹரின் ஹரிஸத்தம்: ।
ஸர்வே பலவதாம் ஸ்ரேஷ்டா பவந்தோ த்ருடவிக்ரமா: ॥

23

ஹரிஸத்தம்: - வானரர்களில் சிறந்த
அங்கத: - அங்கதன்
தான் ஹரின் - அவ்வானரர்களைப் பார்த்து
புன்: ஏவ - மறுபடியும்
ப்ராஹ: - சொன்னான்;
பவந்த: - நீங்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
த்ருடவிக்ரமா - திருடமான பரர்க்கிரமமுடையவர்கள்,
பலவதாம் - விரர்களுள்
ஸ்ரேஷ்டா: - சிறந்தவர்கள்.

व्यपदेश्यकुलं जाताः पूजितारचायमीक्षणाः ।

न हि वो गमने सङ्गः कदाचित्कस्यचित्स्वचित् ॥

வ்யபதேஸ்ய குலே ஜாதா: பூஜிதாஸ்சாப்ய பீக்ஷணா: ।
ந ஹி வோ கமனே ஸங்க: கதாசித் கஸ்ய சித் ச்வசித் ॥

बुध्वं यस्य या शक्तिः प्लवने प्लवगर्षभाः ॥

ப்ருவத்வம் யஸ்ய யா ஸக்தி: ப்லவநே ப்லவகர்ஷபா: ॥

24

வ்யபதேஸ்ய குலே - புகழ்பெற்ற குலத்தில்
ஜாதா: - பிறந்தவர்கள்,
அபீக்ஷணா: அபி - பல தடவையும்
பூஜிதா: - கொண்டாடப்பட்டவர்கள்;
வ: - உங்களுக்கு
கமனே - பாய்தலில்
ஸங்க: - தடை
கஸ்யசித் - எவனுக்காவது
கதாசித் - எப்பொழுதாவது
ச்வசித் - எங்கேயாவது
ந ஹி - இல்லையன்றோ!
ப்லவகர்ஷபா: - வானர வீரர்களே
கமனே - தாண்டுவதில்
யஸ்ய - யாருக்கு
யா - எந்த
ஸக்தி: ச - சக்திதான் உள்ளதென்று
ப்ருவத்வம் - சொல்லுங்கள்.

திருப்பாடே ஸ்ரீமத் ராமாயண வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதர்ஸிமஸி ஸுஹஸ்பிஷயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸமுத்ரவங்கன மந்த்ரணம் நம: ச்ரவணேஷுதம்: ஸங்க:

தான்	- அந்த
வானரான்	- வானரர்களைப் பார்த்து
மஹாதேஜா:	- மகாதேஜஸ்வியான
கந்தமாதன்:	- கந்தமாதனன்
யோஜநாநாம்	- யோஜனைகளின்
பஞ்சபுரம்	- ஐம்பதை
கமிஷ்யாமி	- காண்டுவேன்;
ஸம்ஸய: து	- சந்தேகமே
ந	- இல்லை என்று
அப்ரவித்	- சொன்னான்.

मैन्दस्तु यानरस्तत्र यानरीस्तानुवाच ह ।

योजनानां परं बलिमहं प्लविवुमुत्सहे ॥

மைந்தஸ்து வானரஸ்தத்ர யானரஸ்தானுவாச ஹ ।
யோஜநாநாம் பரம் ஷலிமஹம் ப்லவிதுமுத்ஸஹே ॥

தத்ர	- அத்தருணத்தில்
மைந்த:	- மைந்தன் என்ற
வானர:	- வானரன்
தாத்	- அந்த
வானரான்	- வானரர்களைப் பார்த்து
அஹம் பரம் து	- நான் எப்படியாவது
யோஜநாநாம்	- யோஜனைகளின்
ஷஷ்டிம் ப்லவிதும்	- அறுபதைத் தாண்ட
உத்ஸஹே	- சக்தியுள்ளவனாகின்றேன் என்று
உவாச	- சொன்னான்
ஹ	- காண்

ततस्तत्र महातेजा द्विविदः प्रत्यभाषत ।

गमिष्यामि न संदेहः सप्तति-योजनान्यहम् ॥

ததஸ்தத்ர மஹாதேஜா த்விவித: ப்ரத்ய பாஷத ।
கமிஷ்யாமி ந ஸந்தேஹ: ஸப்ததிம் யோஜனாஸ்யஹம் ॥

தத:	- அப்பால்
மஹாதேஜா:	- மகாதேஜஸ்வியான
த்விவித:	- த்விவிதன்
தத்ர	- அவ்விஷயத்தில்
அஹம்	- நானோவென்றால்
ஸப்ததிம்	- எழுபது
யோஜனாஸி	- யோஜனைகளை
கமிஷ்யாமி	- கடப்பேன்
ஸந்தேஹ: ந	- சந்தேகமில்லை என்று
ப்ரத்ய பாஷத	- சொன்னான்.

सुषेणस्तु हस्त्रिंशः प्रोक्तवान् कपिस्तमान् ।

अशीति योजनानां तु प्लव्यं प्लव्यश्वराः ॥

ஸுஷேணஸ்து ஹரிஸ்ப்ரேஷ்ட: ப்ரோக்தவான் கபிஸத்தமான் ।

அஸீதிம் யோஜநாநாம் து ப்லவ்யேயம் ப்லவகேஸ்வரா: ॥

ஹரிஸ்ப்ரேஷ்ட:	- வானரசிரேஷ்டனான
ஸுஷேண:	- ஸுஷேணன்
கபிஸத்தமான்	- வானரசிரேஷ்டர்களை பார்த்து
ப்லவகேஸ்வரா:	- வானரசுவரர்களே
யோஜநாநாம்	- யோஜனைகளின்
அஸீதிம் து	- என்பதையும்
து	- என் மட்டில்
ப்லவ்யேயம்	- கடப்பேன் என்று
ப்ரோக்தவான்	- சொன்னான்.

तेषां कथयती तत्र सविस्ताननुमान्य च ।

ततो बृहत्तमस्तेषां जाम्बवान् प्रत्यभाषत ॥

தேஷாம் கதயதாம் தத்ர ஸ்வான் தநநுமான்ய ச ।
ததோ வ்ருத்த தமஸ்தேஷாம் ஜாம்பவான் ப்ரத்ய பாஷத ॥

தேஷாம்	- அவர்களுக்கு
வ்ருத்த தம:	- மிக முதியோராகிய
ஜாம்பவான்	- ஜாம்பவான்
கதயதாம்	- சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற
தேஷாம்	- அவர்களுடைய
தாத்	- அந்த
ஸர்வான்	- எல்லாவற்றையும்
அநுமான்ய	- கௌரவித்து
தத:	- பின்னர்
தத்ர	- அந்த சந்தர்ப்பத்திற்கு
ப்ரதிச	- அனுகூலமானபடியே
அபாஷத	- பேசினார்.

पूर्वमस्माकमप्यासीत् कश्चिदतिपराक्रमः ।

ते वयं वयसः पारमनुप्राप्ताः सम सप्तितम् ॥

பூர்வமஸ்மாகம்ப்யாஸீத் கஸ்சித்கதி பராக்ரம: ।

தே வயம் வயஸ: பார மனுப்ராப்தா ஸம் ஸாம்ப்ரதம் ॥

பூர்வம்	- முற்காலத்தில்
அஸ்மாகம் அபி	- எமக்கும்
கஸ்சித்	- மனதிற்கெட்டாத
கதி பராக்ரம:	- வேகமுள்ள பலம்
ஆஸீத்	- இருந்தது.
தே வயம்	- அந்த நாம்
ஸாம்ப்ரதம்	- இப்பொழுது
வயஸ:	- வயதின்
பாரம்	- மறுகரையை
அநுப்ராப்தா: ஸம்	- அடைந்துவிட்டோம்.

किं तु नैव गते शक्यमिदं कार्यमुपेक्षितम् ।
यदर्थं कपिराजस्य रामस्य कृतनिश्चयी ॥

கிந்து நைவம் கதே ஸக்யமிதம் கார்ய முபேக்ஷிதம் ।
யதர்த்தம் கபிராஜஸ்ச ராமஸ்ச க்ருதநிஸ்சயேள ॥ 12
ஏவம் கதே - இந்த ஸ்திதியை அடைந்திருக்கையில்
யத் - எந்த
அர்த்தம் - பிரயோஜனத்திற்காக
கபிராஜ:ச - வானரச அரசரும்
ராம:ச - ஸ்ரீராமரும்
க்ருத நிஸ்சயேள - பிரதிக்கை செய்துகொண்டார்களோ
இதம் - அந்த இந்த
கார்யம் - கார்யமானது
உபேக்ஷிதம் - புறக்கணிப்பதற்கு
கிம்து - எப்படியும்
ந ஸக்யம் - முடியாததே.

साप्रतं कालभेदेन या गतिस्तां निबोधत ।
नवतिं योजनानां तु गमिष्यामि न संशयः ॥

ஸாம்ப்ரதம் காலபேதேந யா கதிஸ்தாம் நிபோதத ।
நவதிம் யோஜனாநாம் து கமிஷ்யாமி ந ஸம்ஸய: ॥ 13
ஸாம்ப்ரதம் - தற்சமயம்
காலபேதேந - காலபேதத்தினால்
யா கதி: - எந்த வேகமோ
தாம் - அதை
நிபோதத - சொல்லக் கேளுங்கள்.
து - இப்போதும்
யோஜனாநாம் - யோஜனைகளின்
நவதிம் - தொண்ணூற்றை
கமிஷ்யாமி - கடப்பேன்.
ஸம்ஸய: ந - ஸந்தேகம் இல்லை.

तास्तु सर्वान् हस्त्रिंशदाश्वान् पुनरब्रवीत् ।
न खल्वेतावदेवासीद्गन्धर्वा ये पराक्रमः ॥

தாம்ஸ்து ஸர்வான் ஹரிஸ்ரேஷ்டான் ஜாம்பவான் புனர்ப்ரவீத் ।
ந கல்வேதாவ தேவாள்தேகமனே மே பராக்ரம: ॥ 14
தான் - அந்த
ஹரிஸ்ரேஷ்டான் - வானரத் தலைவர்கள்
ஸர்வான் து - எல்லோரையும் பார்த்து

ஜாம்பவான்	- ஜாம்பவான்
புன:	- பின்னும்
அப்ரவீத்	- சொன்னார்.
கமனே	- கமனத்தில்
மே	- எனது
பராக்ரம: ஏவ	- பராக்ரமமோ
ஏதாவத் கஷு	- இவ்வளவு தானாவென்பது
ந ஆஸீத்	- இல்லை.

मया महाबलैश्च यज्ञे विष्णुः सनातनः ।

प्रदक्षिणीकृतः पूर्व क्रममाणस्त्रिविक्रमम् ॥

மயா மஹா பலே ஸ்சைவ யஜ்னே விஷ்ணு: ஸநாதந: ।
ப்ரதக்ஷிணீக்ருத: பூர்வம் க்ரமமாணஸ்தரிவிக்கரம் ॥ 15

பூர்வம்	- முன்பு
மஹாபலே:	- மகாபலியின்
யஜ்னே	- யாகத்தில்
தரிவிக்கரம:	- தரிவிக்கரம ரூபமடைந்த
க்ரமமாண:	- எங்கும் நிறைந்த
ஸநாதந:	- சாகவதரான
விஷ்ணு: ஏவ	- ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானே
மயாச	- என்னாலேயே
ப்ரதக்ஷிணீக்ருத:	- ப்ரதக்ஷிணம் செய்யப்பட்டார்.

स इदानीमहं वृद्धः प्लवने मन्दविक्रमः ।

यौवने च तदासीन्ने बलमप्रतिमं परैः ॥

ஸ இதநீமஹம் வ்ருத்த: ப்லவனே மந்தவிக்ரம: ।

யௌவனேச ததாளனேம பலமப்ரதிமம் பரை: ॥ 16

ஸ: அஹம்	- அந்த நான்
இதநீம்	- இப்பொழுது
வ்ருத்த:	- கிழவன்.
ப்லவனே	- தாண்டுவதில்
மந்தவிக்ரம:	- குறைந்த பலமுள்ளவன்.
ததா	- அப்பொழுது
யௌவனேச	- வாலிப்பத்திலோ,
பரை:	- இதரர்களால்
அப்ரதிமம்	- ஒப்புயர்வில்லாத
பலம்	- பலம்
மே	- எனக்கு
ஆஸீத்	- இருந்தது.

संप्रत्येतायती शक्तिं गमने तर्क्याम्यहम् ।

नैतावता च संसिद्धिः कार्यस्यास्य भविष्यति ॥

ஸம்ப்ரத்யே தாவதீம் ஸக்திம் கமனே தர்க்யாம்யஹம் ।

நைதாவதா ச ஸம்ஸித்தி: கார்யஸ்யாஸ்ய பவிஷ்யதி ॥

கமனே - தாண்டுவதில்

ஸம்ப்ரதி - தற்சமயம்

ஏதாவதீம் - இவ்வளவு

ஸக்திம் ச - சக்தியைத்தான்

அஹம் - நான்

தர்க்யாமி - காண்கிறேன்.

அஸ்ய - இந்த

கார்யஸ்ய - காரியத்தினுடைய

ஸம்ஸித்தி: - பூர்ணமான ஸீர்த்தி

ஏதாவதா - இதனாவல்

ந பவிஷ்யதி - உண்டாகமாட்டாது.

अथोत्तरमुदासार्थमब्रवीदऋक्षस्तदा ।

अनुमान्य महाराजं जाम्बवान्तं महाकपिम् ॥

அதோத்தரமுதாரார்த மப்ரவீதக்ஷஸ்ததா ।

அனுமான்ய மஹாப்ராக்ஸும் ஜாம்பவந்தம் மஹாகபிம் ॥

மஹாப்ராக்ஸு: - பேரறிவுள்ள

அங்கத: - அங்கதன்

மஹாகபிம் - வானரர்கள் எல்லோருக்கும் தலைவரான

ஜாம்பவந்தம் - ஜாம்பவந்தரை

அனுமான்ய - ஸ்தோத்திரம் செய்து,

உதாரார்த்தம் - கம்பீரமான பொருள் நிறைந்த

உத்தரம் - பதிலை

ததா - அப்பொழுது

அத - பின்வருமாறு

அப்ரவீத் - சொன்னான்.

अहमेतद्विष्णुमि योजनानां शतं महत् ।

निवर्तने तु मे शक्तिः स्यान्न वेति न निश्चिता ॥

அஹமேதத் கமிஷ்யாமி யோஜனாநாம் ஸதம் மஹத் ।

நிவர்த்தநே து மே ஸக்தி: ஸ்யாந்நவேதி ந நிஸ்சிதா ॥

அஹம் - நான்

ஏதத் - இந்த

மஹத் - பெரிதான

17

18

19

விஷ்கிந்தா காண்டம் - அறுபத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

4719

யோஜநாநாம் - யோஜனைகளின்

ஸதம் - ஸுறை

கமிஷ்யாமி - தாண்டுவேன்.

தி - ஆனபோதிலும்

நிவர்த்தநே - திரும்புவதில்

மே - எனக்கு

ஸக்தி: - சக்தி

ஸ்யாத் - இருக்குமா?

ந வா - இராதா?

இதி - என்று

ந நிஸ்சிதம் - நிச்சயமாய்த் தெரிந்ததாக இல்லை.

तमुवाच हरिश्चंद्रः जाम्बवान् वाक्यकोविदः ।

ज्ञायते गमने शक्तिस्तव हयूषसत्तम ॥

தமுவாச ஹரிஸ்ரேஷ்டம் ஜாம்பவான் வாக்யகோவித: ।

ஞாயதே கமனே ஸக்திஸ்தவ ஹய்ருக்ஷ ஸத்தம ॥

ஹரிஸ்ரேஷ்ட: - வானரர்களுக்கு முக்கியரான

வாக்ய கோவித: - பேசுவதில் திறமைவாய்ந்த

ஜாம்பவான் - ஜாம்பவந்தர்

தம் - அவனைப் பார்த்து

உவாச - சொன்னார்.

ஹய்ருக்ஷ ஸத்தம - வானரர்களுக்கும் கரடிகளுக்கும் தலைவ!

கமனே - போவதில் மாத்நிரம்

ஸக்தி: - சக்தி

தவ - உனக்கு

ஞாயதே - ஸ்பஷ்டமாய்த் தெரிகிறது.

कर्म शत सहस्रं वा न ह्येष विधिरुच्यते ।

योजनानां भवोन्मत्ते गन्तुं प्रतिनिवर्तितुम् ॥

காம் ஸதஸஹஸ்ரம் வா ந ஹ்யேஷ விதிருச்யதே ।

யோஜனாநாம் பவான் ஸக்தோ கந்தம் ப்ரதி நிவர்த்திதம் ॥

யோஜநாநாம் - யோஜனைகளின்

ஸத ஸஹஸ்ரம் - ஸுறு ஆயிரத்தை

வா - இதுவுமின்றி

காமம் - எவ்வளவு ஆனாலும்

கந்தம் - போவதற்கும்,

ப்ரதி நிவர்த்திதம் - திரும்புவதற்கும்

பவான் - நீ

ஸக்த: - ஸமர்த்தன்,

20

21

ஹி	- ஆனபோதிலும்
ஏஷ:	- இது
விதி:	- நியாயமாக
நட்சயதே	- சொல்லப்படவில்லை.

न हि प्रेषयिता तात स्वामी प्रेष्यः कथंचन ।

भवताय जनः सर्वः प्रेष्यः प्लवगसत्तम ॥

ந ஹி ப்ரேஷயிதா தாத ஸ்வாமீ ப்ரேஷ்ய: கதஞ்சன ।
பவதா அயம் ஜன: ஸர்வ: ப்ரேஷ்ய: ப்லவகஸத்தம் ॥

தாத	- குமுந்தாய்!
ப்ரேஷயிதா	- அனுப்பவேண்டியவனான
ஸ்வாமீ	- ஜனுமானன்
ப்ரேஷ்ய:	- தூதுபோவது
ந கதஞ்சன	- எவ்விதத்திலும் இல்லை.
நட்சயம்	- நிச்சயம்!
ப்லவகஸத்தம்	- தாண்டிப்பவர்களில் சிறந்தவனே!
அயம்	- இந்த
ஸர்வ:	- எல்லா
ஜன:	- ஜனமும்
பவதா	- உன்னால்
ப்ரேஷ்ய:	- அனுப்ப உரியது.

भवान् कलत्रमस्माकं स्वामिनावे व्यवस्थितः ।

स्वामी कलत्रं सैन्यस्य गतिरेवा परंतप ॥

பவான் கலத்ரமஸ்மாகம் ஸ்வாமிபாவே வ்யவஸ்தித: ।
ஸ்வாமீ கலத்ரம் ஸைன்யஸ்ய கதிரேவா பரந்தப॥

तस्मात् कलत्रवत्तत्र प्रतिपाल्यः सदा भवान् ॥

தஸ்மாத் கலத்ரவத்தத்ர	- ப்ரதிபால்ய: ஸுதா பவான் ।
ஸ்வாமீபாவே	- ஜனுமானஸ்தானத்தில்
வ்யவஸ்தித:	- ஏற்படுத்தப்பட்ட
பவான்	- நீ
அஸ்மாகம்	- எங்களுடைய
கலத்ரம்	- பலத்த கோட்டை
பரந்தப	- சத்ருஸம்ஹாரக!
ஸ்வாமீ	- ஜனுமானன்
ஸைன்யஸ்ய	- ஸைன்யத்திற்கு
கலத்ரம்	- கோட்டை
ஏஷா	- இது

22

23

கதி:	- கிரமம்
தஸ்மாத்	- ஆகையால்
பவான்	- நீ
ஸதா	- எப்பொழுதும்
கலத்ரவத்	- கோட்டையைப்போல்
தத்ர	- அந்த ஸ்திதியில்
ப்ரதிபால்ய:	- பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவன்.

अपि चैतस्य कार्यस्य भवान् मूलमस्मिन् ।

मूलमर्थस्य संख्यमेष कार्यविदो नयः ॥

அபி சைதஸ்ய கார்யஸ்ய பவான் மூலமரிந்தம் ॥
மூலமர் தஸ்ய ஸம்ரக்ஷ்யமஷே கார்யவிதாம் நய: ।

அபி ச	- மேலும்,
ஏதஸ்ய	- இந்த
கார்யஸ்ய	- கார்யத்திற்கு
அரிந்தம்	- பகைவரேறே!
பவான்	- நீ
மூலம்	- ஆதாரவோர்;
அந்தஸ்ய	- பிரயோசனத்திற்கு
மூலம்	- ஆதாரவோர்;
ஸம்ரக்ஷ்யம்	- செல்வையாக்கப்பாற்றப்பட வேண்டியது.
ஏஷ:	- இது
கார்யவிதாம்	- நூலறிப் புலவர்களின்
நய:	- கொள்கை.

मूलं हि सति सिध्यन्ति गुणाः पुष्पफलोदयाः ॥

மூலே ஹி ஸதி ஸித்யந்தி குணா: புஷ்ப பலோ தயா: ॥

மூலே	- ஆதாரவோர்
ஸதி ஹி	- இருந்தால்தான்
புஷ்ப பலாதய:	- புஷ்பம், பழம் முதலிய
குணா:	- பலன்கள்
ஸித்யந்தி	- சித்திக்கின்றன.

तद्ववानस्य कार्यस्य साधने सत्यविक्रम ।

बुद्धिविक्रमसंपन्नो हेसुरत्र परंतप ॥

தத்பவாநஸ்ய கார்யஸ்ய ஸாதநே ஸத்யவிக்ரம ।
புத்திவிக்ரம ஸம்பந்நோ ஹேசுரத்ர பரந்தப॥

தத்	- ஆகவே,
ஸத்ய விக்ரம	- ஸத்தியப்ராக்கிரமமுள்ளவனே!

24

25

26

ப்ரந்தப	- சத்துருக்களை ஸம்ஹரிப்பவனே!
அஸ்ய	- இந்த
கார்யஸ்ய	- கார்யத்தின்
ஸாததே	- ஸாதனையில்
அந்ர	- இவ்விடத்தில்
புத்தி விக்ரம ஸம்பந்ந:	- புத்தியும், பராக்கிரமும் நிறைந்த
பவாந்	- நீயே,
மேது:	- கருவி.

गुण्य गुण्यत्रय त्वं हि नः कपिसत्तम ।

भरन्तामित्र्य वयं समर्था ह्यर्थासाधने ॥

குருஸ்ச குரு புத்ரஸ்ச த்வம் ஹி ந: கபிஸத்தம் ।

பவந்த மாஸ்ரித்ய வயம் ஸமர்தா ஹ்யர்தஸாதனே ॥

கபிஸத்தம் - வானரசிரேஷ்டனே!

த்வம் - நீ,

ந: - எங்களுக்கு

குரு: - அரசன்;

ச - அதுவுமின்றி

குரு புத்ர: - அரசனின் புத்திரன்.

பவந்தம் ஹி - உன்னையே

ஆஸ்ரித்ய ச - துணைகொண்டுதான்,

அர்த ஸாதனே - காரியத்தை முடித்துக் கொள்வதில்

வயம் ஹி - நாங்களும்

ஸமர்தா: - வேண்டிய யோக்கியதையுடையவர்களாகிறோம்.

उक्तवाक्यं महाप्राज्ञं जाम्बवन्तं महाकपिः ।

प्रत्युवाचैत्तरं वाक्यं वालिसुनुरथाङ्गवः ॥

உக்தவாக்யம் மஹாப்ராஞ்ஜம் ஜாம்பவந்தம் மஹாகபி: ।

ப்ரத்யுபவா சோத்தரம் வாக்யம் வாலிஸுநுரதாங்கத: ॥

அத - இங்கு

வாலிஸுநு: - வாலிபுத்திரனான

மஹாகபி: - பெரும் வானரனான

அங்கத: - அங்கதன்

உத்தரம் - அதன்மேல்

உக்தவாக்யம் - இவ்வாறு கூறிய

மஹாப்ராஞ்ஜம் - பேரறிவுடைய

ஜாம்பவந்தரைப் பார்த்து

வாக்யம் - ஒரு மொழியை

ப்ரத்யுபவா - பதிலாக உரைத்தான்.

27

28

यदि नाहं गमिष्यामि नान्यो वानरपुंगवः ।

पुनः खल्विदमस्मानिः कार्यं प्रायोपवेशनम् ॥

யதி நானஹம் கமிஷ்யாமி நான்யோ வானர புங்கவ: ।

புன: கல்விதமஸ்மாபி: கார்யம் ப்ராயோபவோஸநம் ॥

அஹம் - நான்

ந கமிஷ்யாமி - போகாதிருப்பேன்

யதி - ஆகில்,

அன்யே - வேறு

வானர புங்கவ: - வானரசிரேஷ்டர்கள்

ந - இல்லை,

அஸ்மாபி: - நம்மால்

புன: - எப்படியாவது

கார்யம் - செய்யத்தக்கது

இதம் - இந்த

ப்ராயோபவோஸநம் கலு - பட்டினிகிடந்து உயிர்துறத்தலே.

न ह्यकृत्वा हरिपते: संदेशं तस्य धीमतः ।

तत्रापि गत्वा प्राणानां पश्यामि परिरक्षणम् ॥

ந ஹ்யக்ருத்வா ஹரிபதே: ஸந்தேஸம் தஸ்ய தீமத: ।

தத்ராபி கத்வா ப்ராணாநாம் பஸ்யாமி பரிர்க்ஷணம் ॥

ஹி - ஏனென்றால்

தஸ்ய - அந்த

தீமத: - சிறந்த புத்தியுடைய

ஹரிபதே: - வானர வேந்தனின்

ஸந்தேஸம் - கட்டளையை

அக்ருத்வா - செய்து முடிக்காமல்,

கத்வா - சென்று,

தத்ர அபி - அங்கேயும்,

ப்ராணாநாம் - உயிருக்கு

பரிர்க்ஷணம் - ஆபத்தின்மையை

ந பஸ்யாமி - நான் அறியவில்லை.

स हि प्रसादे चात्यर्थं कोपे च हरिश्छरः ।

अतीत्य तस्य संदेशं विनाशो गमने नयेत् ॥

ஸ ஹி ப்ரஸாதே சாத்யர்தம் கோபே ச ஹரிஸ்ஸர: ।

அதீத்ய தஸ்ய ஸந்தேஸம் விநாஸோ கமனே பவேத் ॥

ஸ: ஹரி: - அந்த வானரர்

ப்ரஸாதே ச - அருளிலும்

29

30

31

கோபேசு	- கோபத்தினும்
அத்யர்த்தம்	- மிதம் மிஞ்சியதை
ஈஸ்வர:	- செய்யக்கூடியவர்;
ஹி	- ஆதலால்
தஸ்ய	- அவருடைய
ஸந்தேஸம்	- கட்டளையை
அதித்ய	- மீறி,
கமனே	- போவதில்
விநாஸ:	- நாசம்
பவேத்	- விளையும்.

तथा ह्यस्य कार्यस्य न भवत्यन्यथा गतिः ।

तद्ववानेव छटार्थः सचिन्तयितुमर्हति ॥

தத்யதா ஹ்யஸ்ய கார்யஸ்ய ந பவத்யன்யதா கதி: ।

தத்பவானேவ த்ருஷ்டார்த: ஸஞ்சிந்தயிதும்ஹதி ॥

தத்	- ஆகையால்
அஸ்ய	- இந்த
கார்யஸ்ய	- காரியத்தின்
கதி:	- முடிவு
அன்யதா	- விபரிதமாய்
ந பவதி யதா	- முடியாதவண்ணம் எதுவோ
தத்	- அதை
த்ருஷ்டார்த:	- கார்யவிர்த்தியைத் தெரிந்தவரான
பவாந் ஏவ	- நீங்கள்தான்
ஸஞ்சிந்தயிதும்	- தீர்க்காலோசனை செய்ய
அர்ஹதிஹி	- வேண்டும்.

सोऽङ्गदेन तदा वीरः प्रत्युक्तः परावर्षभः ।

जाम्बवानुतरं वाक्यं प्रोवाचेदं ततोऽङ्गदम् ॥

ஸோங்கதேந ததா வீர: ப்ரத்யுக்த: ப்லவகர்ஷ்ப: ।

ஜாம்பவாநுத்தரம் வாக்க்யம் ப்ரோவாசேதம் ததோங்கதம் ॥

ததா	- அப்பொழுது
வீர:	- வீரரான
ப்லவகர்ஷ்ப:	- வானரர்களுள் சிறந்த
ஸ: ஜாம்பவாந்	- அந்த ஜாம்பவான்
அங்கதேந	- அங்கதனால்
ப்ரத்யுக்த:	- இவ்வாறு பதில் சொல்லப்பட்டவராய்
தத:	- அப்பொழுது
அங்கதம்	- அங்கதனைப் பார்த்து
இதம்	- பின்வரும்

32

33

வாக்க்யம்	- வாக்கியத்தை
உத்தரம்	- பதிலாய்
ப்ரோவாச	- சொன்னார்.

अस्य ते वीर कार्यस्य न किञ्चित् परिह्रियते ।

एव संचोदयाम्येन यः कार्यं साधयिष्यति ॥

அஸ்ய தே வீர கார்யஸ்ய ந கிஞ்சித் பரிஹ்ரியதே ।

ஏவ ஸஞ்சோதயாம்யேநம் ய: கார்யம் ஸாதயிஷ்யதி ॥

வீர:	- ஓவீர!
தே அஸ்ய	- உனது இந்த
கார்யஸ்ய	- காரியத்திற்கு
கிஞ்சித்	- கொஞ்சமும்
ந பரிஹ்ரியதே	- குறை வராது.
ய:	- எந்த
ஏவ:	- இவன்
கார்யம்	- காரியத்தை
ஸாதயிஷ்யதி	- சாதிப்பாரேனா
ஏநம்	- இவனை
ஸஞ்சோதயாமி	- வகுந்திக் கேட்கின்றேன்.

ततः प्रतीतं फलवती वरिष्ठमेकात्मभावित्य सुखोपविष्टम् ।

संचोदयामास हर्षिवीरो हर्षिवीरं हनुमन्तमेव ॥

தத: ப்ரதீதம் ப்லவதாம் வரிஷ்ட-

மேகாநத மஈஸ்திய ஸு-கோபவிஷ்டம் ।

ஸஞ்சோதயாமாஸ ஹரிப்ரவீரோ

ஹரிப்ரவீரம் ஹநுமந்தம்வே ॥

தத:	- அதன் பிறகு
ஹரிப்ரவீர:	- வானரர்களுக்குள் பெரியவர்,
ஏகாந்தம்	- ஒரு தனியிடத்தை
ஆஸ்ரித்த	- அடைந்து,
ஸு-கோபவிஷ்டம்	- சுகமாய் வீற்றிருந்த
ப்ரவீரம்	- மிக பலிஷ்டராயும்
ப்லவதாம்	- தாண்டுபவரூள்
வரிஷ்டம்	- சிறந்தவரும்
ஹரிப்ரவீரம்	- வானர வீரருமான
ஹநுமந்தம் ஏவ	- ஹனுமாரையே
ஸஞ்சோதயாமாஸ	- வேண்டிக் கொண்டார்.

35

இத்யாங்கே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீய ஆதிகாப்யே
 ஸ்ரீயம்ப்ரதி ஸாநஸ்கிஸாயம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
 'பலேயத்தவியேக்ஷணம் தாம் பஞ்சஷேஷ்தாம்: ஸர்க்க: ॥

ஷட்ஷஷ்டமம்: ஸர்க: - 66

अनेकशतसाहस्रीं विषण्णा हरिवाहिनिम् ।
जाम्बवान् समुदीक्ष्य हनुमन्तमथाब्रवीत् ॥

அனேகஸதஸாஹஸ்ரீம் விஷண்ணாம் ஹரிவாஹிநீம் ।
ஜாம்பவான் ஸமுதீக்ஷயைவம் ஹநுமந்தமதாப்ரவீத் ॥

அத - அப்பொழுது
அனேகஸதஸாஹஸ்ரீம் - அநேககோடிக்கணக்கான
ஹரி வாஹிநீம் - வானரசையம்
விஷண்ணாம் - துக்கத்துடனிருப்பதை
ஸமுதீக்ஷய - செவ்வையாய் ஆலோசித்து,
ஜாம்பவான் - ஜாம்பவான்
ஹநுமந்தம் - ஹனுமாரைப் பார்த்து
ஏவம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

वीर वानरलोकस्य सर्वशास्त्रविशारद ।

तूष्णीमेकान्तमाश्रित्य हनुमन् किं न जल्पसि ॥

வீர வானரலோகஸ்ய ஸர்வஸாஸ்த்ரவிஸாரத ।

தூஷ்ணமேகாந்தமாஸ்ரீத்ய ஹநுமன் கிம் ந ஜல்பஸி ॥

வாநரலோகஸ்ய - வானரசைத்திற்கு

வீர - தனிவீரரே!

ஸர்வஸாஸ்த்ரவிஸாரத - ஸமஸ்தஸாஸ்த்ரங்களையும் தெரிந்து

அதன்படி நடப்பவரே!

ஹநுமன் - ஹனுமாரே
தூஷ்ணம் - மௌனமாய்
ஏகாந்தம் - ஏதோ ஒரு தனியிடத்தை
ஆஸ்ரீத்ய - அடைந்து,
கிம் ந ஜல்பஸி - ஏன் பேசாமலிருக்கிறீர்?

हनुमन् हरिराजस्य सुग्रीवस्य समो ह्यसि ।

रामलक्ष्मणयोश्चापि तेजसा च बलेन च ॥

ஹநுமன் ஹரிராஜஸ்ய ஸுகிரீவஸ்ய ஸமோ ஹ்யஸி ।

ராமலக்ஷ்மணயோஸ்சாபி தேஜஸா ச பலேன ச ॥

ஹநுமன் - ஹனுமந்தரே!
ஹரிராஜஸ்ய - வானரவேந்தனான
ஸுகிரீவஸ்ய ச - ஸுகிரீவுக்கும்

1

2

3

விஷ்ணுதாசன்டம் - அறுபத்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

தேஜஸா ச - தேஜஸ்வினாலும்,
பலேன - பலத்தாலும்
ராமலக்ஷ்மணயோ: - பூராமலக்ஷ்மணர்களுக்கும்
அபி - கூட
ஸம: - சமமானார்
அஸி - நீர்க்கிறீர்.
ஹி - சந்தேகமேயில்லை.

अरिष्टनेमिन् पुत्रो वनतयो महाबलः ।

गस्मानिति विख्यातः उत्तमः सर्वपक्षिणाम् ॥

அரிஷ்டநேமிந்: புத்ரோ வனதேயோ மஹாபல: ।

கருத்மாநிதி விக்கயாத உத்தம: ஸர்வபக்ஷினாம் ॥

அரிஷ்டநேமிந: - அரிஷ்டநேமியின்
புத்ர: - புத்திரன்,
வனதேய: - வினதையின் புதல்வர்,
ஸர்வபக்ஷினாம் - பகடிகளுக்கெல்லாம்
உத்தம: - உத்தமர்.
மஹாபல: - பெருவலிவுடையவர்,
கருத்மாந் இதி - கருடர் என்று
விக்கயாத: - பிரசித்திப் பெற்றவர்.

बहुशो हि नया छटः सागरं स महाबलः ।

भुजगानुद्ध्वजं पक्षी महाविगो महायशः ॥

பஹுஸோ ஹி மயா த்ருஷ்ட: ஸாகரே ஸ மஹாபல: ।

புஜங்காநுத்தரன் பக்ஷி மஹாவேகோ மஹாயஸா: ॥

புஜாபல: - மகாபலவான்
மஹாவேக: - மகாவேகமுடையவர்
மஹாயஸா: - பெருங்கீர்த்தி வாய்ந்தவர்.
பக்ஷி - அழகான இறக்கைகளோடு கூடிய
ஸ: - அவர்
ஸாகரே - சுமுத்திரத்தில்
புஜங்காந் - பெரும் பாம்புகளை
உத்தரன் - தூக்கிப் போவராக
பஹுஸ: - அனேகதடவைகள்
மயா ஹி - என்னாலேயே
த்ருஷ்ட: - காணப்பட்டிருக்கிறார்.

4

5

पक्षयोर्दलं तस्य तावदभ्युज्ज्वलं तव ।

विक्रमस्यापि वेगव्य न ते तेनावहियते ॥

பக்சயோர்யத்பலம் தஸ்ய தாவத்ப்ஜஜ்வலம் தவ ।
விக்ரமஸ்யாபி வேகஸ்ச ந தே தேநாவஹியதே ॥

தஸ்ய - அவருடைய
பக்ச்யோ: - சிறகுகளின்
பலம் - பலம்
யத் - எவ்வளவோ
தாவத் - அவ்வளவு
தவ - உமது
புஜ்பலம் - தோள்வலி.
அபி - இதுவுமன்றி
விக்ரம: ச - ஆண்மையும்
வேக: ச - வேகமும்
தே - உமக்கு
தேந - அவரோடு
ந அவஹியதே - குறைந்ததல்ல.

बलं बुद्धिश्च तेजश्च सत्त्वं च हरिपुंगव ।

विशिष्टं सर्वभूतेषु किमात्मानं न बुध्यसे ॥

பலம் புத்திஸ்ச தேஜஸ்ச ஸத்த்வம் ச ஹரிஸத்தம ।
விசிஷ்டம் ஸர்வபூதேஷு கிமாத்தமானம் ந புத்யஸே ॥

ஹரிஸத்தம் - வானரரிற் சிறந்தவனே!
பலம் - பலமும்
புத்தி: ச - புத்தியுமி
தேஜ: ச - தேஜஸ்ஸும்
ஸத்த்வம் ச - நற்குணமும்
ஸர்வபூதேஷு - உண்டானவற்றிலெல்லாம்
விசிஷ்டம் - மேலானதாக
ஆத்மானம் - உம்மை
கிம் ந புத்யஸே - நீர் அறிபவிலையையா?
ஆசிடப்சரசா அஸ்தா விஷயாதா பூதிகஸ்யஸா ।

अञ्जनेति परिध्याता पत्नी केसरिणी हरः ॥

ஆன்தபஸரஸாம் ஸ்ரேஷ்டா விக்யாதா புத்திகஸ்தஸா ।

அஞ்ஜநேதி பரிக்யாதா பத்தீ கேஸரிணோ ஹரே: ॥

புத்திகஸ்தஸா - புத்திகஸ்தலை என்பவள்

அபஸரஸாம் - அபஸரப் பெண்களுள்

6

7

8

ஸ்ரேஷ்டா - மேன்மையான
பரிக்யாதா - பிரசித்தமானவளாய்
ஆஸீத் - இருந்தாள்.
அஞ்ஜநா - அஞ்சனை
இதி - என்று
பரிக்யாதா - இன்னொரு பெயர்.
கேஸரிண: - கேஸரி என்ற
ஹரே: - வானரர்க்கு
பத்தீ - பத்தினி.

विख्याता त्रिषु लोकेषु रूपेणाप्रतिमा मुवि ।

अभिशापादभूतात वानरी कामरूपिणी ॥

விக்யாதா த்ரிஷு லோகேஷு ரூபேணா ப்ரதிமா முவி ।
அபிஸாபாதபூத்தாத வானரீ காமரூபிணீ ॥

தாத - ஒ அப்பனே!
த்ரிஷு - மூன்று
லோகேஷு - உலகங்களிலும்
விக்யாதா - புகழ்பெற்றவளாய்
அபிஸாபாத் - ஒரு சாபத்தினால்
புவி - பூவுலகில்
ரூபேண - அழகில்
அப்ரதிமா - ஒப்புவமையில்லாதவளாய்
காமரூபிணீ - இஷ்டமான வடிவு எடுக்கவல்ல
வானரீ - வானரப்பெண்ணாய்
அபூத் - பிறந்தாள்.

दुहिता वानरेन्द्रस्य कुअरस्य महात्मनः ।

कपित्वे चारुसवाङ्गी कदाचित् कामरूपिणी ॥

துவிதா வானரேந்த்ரஸ்ய குஅரஸ்ய மஹாத்மன: ।

கபித்வே சாருஸ்வாங் கீதாசித் காமரூபிணீ ॥

मानुषं विग्रहं कृत्वा रूपयिवनशालिनी ।

विचित्रमात्म्याभरणा महास्त्रीमवासीनी ॥

மானுஷம் விக்ரஹம் க்ருத்வா ரூபயெவன ஸாலிநீ ।

விசித்ரமாய்பாரணா மஹாஹ் செக்ளமவாஸிநீ ॥

अघरत् पर्वतस्याग्रं प्रावृक्ष्मुदसंनिभे ॥

அசத்பர்வ தஸ்யாக்ரே ப்ராவ்ருக்ஸ்தஸந்நிபே ॥

மஹாத்மன: - மகாத்மாவான

வானரேந்த்ரஸ்ய - வானர திரேஷ்ட்ரான

9

10

11

குஞ்சுரஸ்ய	- குஞ்சுரகுடைய
துவயிதா	- பெண்.
கமித்வே	- வானர ஜென்மத்திலும்
காமரூபினீ	- இஷ்டமான உருவமெடுக்க வல்லவன்,
சாருஸர்வாங்கி	- குற்றமற்ற அழகு வாய்ந்த அங்கத்தினன்.
கதாசித்	- ஒருநாள்
மானுஷம்	- மனித
விக்ரஹம்	- விடிவத்தை
க்ருத்வா	- எடுத்துக்கொண்டு,
விசித்ர மால்யாபரணா-	- அழகிய மாலை ஆபரணமணிந்து
மஹார்ஹ செஷ்ளம்	- விலையுயர்ந்த பட்டுடுத்தி
வாஸிதீ	- வடிவழகையும் வயதழகையும் ஒருங்கேபெற்று
ரூபபௌவன ஸாஸிதீ-	- வடிவழகையும் வயதழகையும் ஒருங்கேபெற்று
பராங்குடம் புத	- மழைகாலத்து மேகம் போலிருக்கிற
ஸந்திபே	- ஸந்திபே
பர்வதஸ்ய அக்ரே	- பர்வதசிகரத்தில்
அசரத்	- உலாவினாள்.

तस्या वस्त्रं विशालाख्याः पीतं रक्तदं शुभम् ।

स्थितायाः पर्वतस्याग्रे मारुतोऽपाह्वयन्ति ॥

தஸ்யா வஸ்த்ரம் விஸாலாக்ஷ்யா: பீதம்ரக்த தஸம் ஸாபம் ।

ஸ்திதாயா: பர்வதஸ்யாக்ரே மாருதோ: பாஹ்வய்ச்சந்தை: ॥

பர்வதஸ்ய	- மலையின்
அக்ரே	- சிகரத்தில்
ஸ்திதாயா:	- உலாவும்
தஸ்யா:	- அந்த
விஸாலாக்ஷ்யா:	- தடங்கண்ணாளின்
பீதரக்த தஸம்	- மஞ்சள் நிறக்கரையையுடைய
ஸாபம்	- துலக்கமான
வஸ்த்ரம்	- வஸ்திரத்தை
மாருத:	- வாயு
சந்தை:	- அவளறியாமல்
அபாஹரத்	- அபிழ்ந்து வீழச் செய்தார்.

स ददर्श ततस्तस्या वृतावृत्तं सुसंहती ।

स्तनी च पीनी सहितौ सुजातं चारु चाननम् ॥

ஸ ததர்ஸ தஸ்தஸ்யா வ்ருத்தாவ்ரு ஸுஸம்ஹதௌ ।

ஸ்தநௌ ச பீநௌ ஸஹிதௌ ஸுஜாதம் சாரு சாநநம் ॥

12

13

தத:	- அத்தருணத்தில்
தஸ்யா:	- அவளுடைய
வ்ருத்தௌ	- திரண்ட
ஹ்ரு	- துடைகளையும்,
பீநௌஸுலம்ஹதௌ-	- பருத்து அழகாய் நெருங்கி
ஸஹிதௌ	- சேர்ந்திருக்கின்ற
ஸ்தநௌ ச	- ஸ்தனங்களையும்,
சாரு	- கண்ணைக்கவரும்
ஸுஜாதம்	- மிக அழகுவாய்ந்த
ஆநநம் ச	- முகத்தையும்,
ஸ:	- அவர்
ததர்ஸ	- பார்த்தார்.

तौ विशालायतश्रीं तनुमयां यशस्विनीम् ।

यष्ट्वेव शुभसर्वाङ्गी पवनः काममोहितः ॥

தாம் விஸாலாயதஸ்ரோணீம் தனுமத்யாம் யஸஸ்விநீம் ।

த்ருஷ்ட்வைவ ஸாபஸர்வாங்கீம் பவன: காமமோஹித: ॥

விஸாலாயத	- அகன்று நின்றபிதம்பங்களை
ஸ்ரோணீம்	- உடையவளும்
தனுமத்யாம்	- மெல்லிய இடையையுடையவளும்
யஸஸ்விநீம்	- உத்திகுஷ்டமான
ஸாப ஸர்வாங்கீம்	- எல்லா அங்கங்களும் மிக அழகு வாய்ந்தவளுமான்
தாம்	- அவளை
த்ருஷ்ட்வா ஏவ	- கண்டமாத்நிரத்தில்
பவன:	- வாயு
காமமோஹித:	- காமமுற்று மதிமயங்கினார்.

स तौ शुजाम्यां पीनाम्यां पर्यव्यजत मारुतः ।

मन्मथाविष्टसर्वाङ्गी गतात्मा तामनिन्दिताम् ॥

ஸ தாம் புஜாப்யாம் பீநாப்யாம் பர்யவ்யஜத மாருத: ।

மன்மதாவிஷ்டஸர்வாங்கீகா கதாத்மா தாமிநிந்திதாம் ॥

ஸ:	- அந்த
மாருத:	- வாயு
மன்மதாவிஷ்ட	- தேகம் முழுதும், மன்மதனால்
ஸர்வாங்க:	- பிடிக்கப்பட்டவராய்
கதாத்மா	- அறிவிழந்தவராய்
தாம்	- அந்த
அநிந்திதாம்	- பாபரஹிதையான

14

15

தாம் - அவனை
பீநாப்யாம் - நீண்ட
புஜாப்யாம் - இரு கைகளாலும்
பர்யஷ்வஜத - அணைத்து கட்டிக்கொண்டார்.

सा तु तत्रैव संशान्ता सुवृत्ता वाक्यमब्रवीत् ।

एकपत्नीव्रतमिदं कौ शाश्वियुनिष्पद्यति ॥

ஸாது தத்தரவ ஸம்ப்ரதா ஸுவ்ருத்தா வாக்யமப்ரவீத் ॥ 16
ஏகபத்நீவ்ரதமிதம் கோ நாஸயிதுமிச்சதி ॥ 17
ஸுவ்ருத்தா - நல்லொழுக்கமுடைய
ஸா - அவள்
தத்ர ஏவ - தக்கணமே
ஸம்ப்ரதா - திகைத்தவளாய்
ஏகபத்நீவ்ரதம் - ஒருவருக்கே பத்னியாயிருக்கும் கற்புநிலைமையை
நாஸயிதும் - கொடுக்க
க: - எவன்
இச்சதி - நினைக்கிறான் என்ற
இந்த - இந்த
வாக்யம் - சொல்லை
து - இந்த ஸ்திதியில்
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

अञ्जनाया वयः श्रुत्वा मास्तः प्रत्यभाषत ।

न त्वा हिंसामि सुश्रीणि सा भूते सुमेग भयम् ॥

அஞ்ஜநாயா வச: ஸ்ருத்வா மாஸுத: ப்ரத்யபாஷத: ।
ந த்வாம் ஹிம்ஸாமி ஸுஸ்ரோணி மா பூத்தே ஸுபகே பயம் ॥ 18
அஞ்ஜநாயா: - அஞ்சனையின்
வச: - வார்த்தையை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
மாஸுத: - மாயு
ப்ரத்ய பாஷத - பதில் சொன்னார்.
ஸுஸ்ரோணி - அழகான இடையினளே
த்வாம் - உன்னை
ந ஹிம்ஸாமி - நான் கொடுக்கவில்லை.
ஸுபகே - தெய்வானுக்கிரகமுள்ளவளே
தே - உனக்கு
பயம் - ஹானி
மா பூத் - இல்லை.

मानसाऽसि गतो यत्वा परिषज्य यशस्विनीम् ।

वीर्यवान् बुद्धिसंपन्नस्तव पुत्री भविष्यति ॥

மனஸாஸிமி கதோ யத்த்வாம் பரிஷஜ்ய யஸஸ்விநிம் ।
வீர்யவான் புத்தி ஸம்பந்ந: புத்ரஸ்தவ பவிஷ்யதி ॥ 19
யஸஸ்விநிம் - யசஸ்வினியான
த்வாம் - உன்னை
பரிஷஜ்ய - கட்டித்தொழிவி,
மனஸா - தர்மாதர்மவிசாரணையுடனேயே
கத: அஸ்மி - நான் வியாபித்தேன்.
யத் - ஆகையால்
வீர்யவான் - வீர்யவானான
புத்தி ஸம்பந்ந: - புத்திசம்பன்னனான
புத்ர: - ஒரு புத்திரன்
தவ - உனக்கு
பவிஷ்யதி - பிறப்பான்.

महासत्त्वो महातेजा महाबलपराक्रमः ।

लघुने ऋवने चैव भविष्यति मत्स्यः ॥

மஹாஸத்த்வோ மஹாதேஜா மஹாபல பராக்ரம: ।
லங்கநே பல்வளே சைவ பவிஷ்யதி மத்ஸம் ॥ 20
மஹாஸத்த்வ: - மிக நற்குணமுடையவன்;
மஹாதேஜா: - மிக தேஜஸ்வி;
மஹாபல பராக்ரம: - மிக பலபராக்கிரமமுள்ளவன்;
ச ஏவ - இதுமாத்திரமல்லாமல்
பல்வளே - இளம்புவதிலும்,
லங்கநே - பாய்ந்து தாண்டுவதிலும்
மத்ஸம்: - எனக்குச் சமானனாக
பவிஷ்யதி - இருப்பான்;
ஹி - சந்தேகமே இல்லை.

एवमुक्ता ततस्तुष्टा जननी ते महाकपे ।

गुहायां त्वा महाबलो प्रजजे ऋवगर्भम् ॥

ஏவமுக்தா ததஸ்துஷ்டா ஜனனி தே மஹாகபே ।
குஹாயாம் த்வாம் மஹாபாஹோ ப்ராஜுஞே பல்வகர்ஷ்பம் ॥ 21
மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே!
மஹாகபே - வானரர்களிற் சிறந்தோனே!
தே - உமது

ஜனனி	- தாய்
ஏவம்	- இவ்வண்ணம்
உக்தா	- சொல்லப்பட்டவளாய்
தத:	- அதனால்
துஷ்டா	- மனத்திருப்தி கொண்டாள்.
பலவகர்ஷ்பம்	- வானரசிரேஷ்டரான
த்வாம்	- உம்மை
குஹாயாம்	- மனஸக்குகையிலேயே
ப்ரஜுதே	- பெற்றாள்.

अभ्युत्थितं ततः सूर्यं बालो दृष्ट्वा महावने ।

फलं येति जिघृक्षुस्त्वमुत्सृज्य व्याभ्युदतो दिवम् ॥

அப்யுத்திதம் தத: ஸூர்யம் பாலோ த்ருஷ்ட்வா மஹாவனே ।
பலம் சேதி ஜிக்ருக்ஷு ஸ்தவமுத்ப்நுத்யாப்யுத்ததோ திவம் ॥

மஹாவனே	- மருங்காட்டில்
பால:	- சிறு குழந்தையான
த்வம்	- நீர்
தத:	- அப்பொழுது
அப்யுத்திதம்	- உதயமான
ஸூர்யம்	- சூரியனை
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
பலம் இதி	- பழம் என்று எண்ணி
ஜிக்ருக்ஷு:	- கிரகிக்க விரும்பியவராய்
உத்ப்நுத்ய	- உயர்வெழும்பி
திவம் ச	- ஆகாயத்தையே
அப்யுத்தத:	- நோக்கிப் போனார்.

शतानि त्रीणि गत्वाऽथ योजनानां महाकपे ।

तेजसा तस्य निर्धूतो न विषादं गतस्ततः ॥

சதாநி த்ரீணி கத்வாத யோஜநாநாம் மஹாகபே ।
தேஜஸா தஸ்ய நிர்ஹூதோ ந விஷாதம் கதஸ்தத: ॥

மஹாகபே	- வானரசிரேஷ்டனே
யோஜநாநாம்	- யோஜனைகளின்
த்ரிணி	- மூன்று
சதாநி	- நூறுகள்
கத்வா	- சென்று,
தஸ்ய	- அவருடைய
தேஜஸா	- காந்தியினால்
நிர்ஹூத:	- பற்றப்பட்டும்

தத: அத	- அப்பொழுதும் கூட
விஷாதம்	- இளைப்பை
ந கத:	- அடையவில்லை.

तावदापततस्तूर्णमन्तरिक्षं महाकपे ।

क्षिप्तमिक्षेण ते वज्रं क्षिधाविन्दे धीमता ॥

தாவதாபததஸ்தூர்ண மந்தரிஷ்யம் மஹாகபே ।

க்ஷிப்தமிக்ஷேண தே வஜ்ரம் க்ஷோதாவிஷ்டேந தீமதா ॥

மஹாகபே	- பெருவானரரே
அந்தரிஷ்யம்	- ஆகாயத்திற்கு
தூர்ணம்	- வேகமாய்
ஆபத: தாவத்	- பறந்தோடி வரவும்
தே	- உமதுபேரில்
க்ரோதாவிஷ்டேந	- கோபங்கொண்ட
தீமதா	- விஷயந்தெரிந்த
இந்திரேண	- இந்திரனால்
வஜ்ரம்	- வஜ்ராயுதம்
க்ஷிப்தம்	- எறியப்பட்டது.

तदा शैलाग्रशिखरे वामो हनुस्मज्यत ॥

ததா ஸைலாக்ர ஸிகரே வாமோ ஹநுஸபஜ்யத ॥

ததா	- அப்பொழுது
ஸைலாக்ர ஸிகரே	- மலையின் உச்சியில்
வாம:	- இடது
ஹநு:	- கன்னம்
அபஜ்யத	- காயப்படுத்தப்பட்டது.

ततो हि नामधेयं ते हनुमानिति कीर्त्यते ॥

ததோ ஹி நாமதேயம் தே ஹநுமானிதி கீர்த்யதே ॥

தத: ஹி	- அதிலிருந்துதான்
தே	- உமது
நாமதேயம்	- பெயர்
ஹநுமாந் இதி	- மென்மையான கன்னமுடையவர் என்று
கீர்த்யதே	- சொல்லப்படுகிறது.

ततस्त्वा निहतं दृष्ट्वा वायुरन्ध्रवहः स्ययम् ।

त्रैलोक्ये भृशसंक्षुब्धो न वंदी वै प्रमथनः ॥

ததஸ்த்வாம் நிஹதம் த்ருஷ்ட்வா வாயுர்கந்த வஹ: ஸ்வயம் ।

த்ரௌலோக்யே ப்ருபஸம் க்ஸுத்தோந வவெள வையப்ரபுஞ்ஜன: ॥

கந்த வஹ:	- வாசனையளிப்பவரான
ப்ரபஞ்ஜன:	- பெருங்காற்றாயடிக்கக் கூடிய
வாயு:	- வாயு
த்வாம்	- உம்மை
நிஹதம்	- அடிபட்டவராய்
ஸ்வயம்	- தானே
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
தத:	- அதனால்
ப்ருமஸங்க்ருத்த:	- மிகக் கோபங்கொண்டவராய்
த்ரையோக்யே	- முவ்வுகைத்திலும்
ந வவென வை	- வீசாதிருந்துவிட்டார்.

संघान्ताश्च सुराः सर्वे त्रैलोक्ये क्षीयिते सति ।

प्रसादयन्ति संक्रुद्धं मासुतं भुवनेश्वराः ॥

ஸம்ப்ராந்தாஸ ஸுரா: ஸர்வே த்ரையோக்யே க்ஷயிதே ஸதி ।

ப்ரஸாதயந்தி ஸங்க்ருத்தம் மாசுதம் புவனேஸ்வரா: ॥

த்ரையோக்யே - முவ்வுகைமும்

க்ஷயிதே ஸதி - தத்தளித்தவரையில்

ஸர்வே - எல்லா

புவனேஸ்வரா: - திக்பாலகர்களும்,

ஸுரா: ச - தேவர்களும்

ஸம்ப்ராந்தா: - திகிலடைந்தவர்களாய்

ஸங்க்ருத்தம் - மிகக் கோபத்துடனிருந்த

மாசுதம் - வாயுவை

ப்ரஸாதயந்தி - சாந்தப்படுத்தினார்கள்.

प्रसादिते च पवने ब्रह्मा सुखं धरे ददी ।

अशस्त्रवध्यतां तात समरे सख्यविक्रम ॥

ப்ரஸாதிதே ச பவனே ப்ரஹ்மா சுக்யம் வரம் ததேன ।

அஸத்ர வத்யதாம் தாத ஸமரே ஸத்யவிக்ரம ॥

ஸத்ய விக்ரம - சத்தியமான பராக்கிரமமுள்ளவரே

தாத - ஒஅப்பனே!

பவனே - வாயு

ப்ரஸாதிதே - சாந்தமடைந்தபோது

ப்ரஹ்மா - பிரம்மா

சுக்யம் - உமக்கு

ஸமரே - யுத்தத்தில்

அஸத்ர வத்யதாம் - எந்த ஆயுதத்தாலும் மரணமில்லாமையை

வரம் - வரமாக

ததேன - தந்தார்.

28

29

वज्रस्य च निपातेन विरुजं त्वं समीक्ष्य च ।

सहस्रनेत्रः प्रीतात्मा ददी ते वरसुखमम् ॥

வஜ்ரஸ்ய ச நிபாதேன விருஜம் த்வம் ஸமீக்ஷ்ய ச ।

ஸஹஸ்ரநேத்ர: ப்ரீதாத்மா ததேன தே வரமுத்தமம் ॥

30

रवचन्द्रतस्य मरणं ते भूयादिति वै प्रभो ॥

ஸ்வச்சந்தஸ்ய மரணம் தே பூயாதிதி வை ப்ரபோ ॥

31

வஜ்ரஸ்ய - வஜ்ராயுதத்தினுடைய

நிபாதேன - அடிமினாலும்

விருஜம் - செயல்மாறாத

த்வம் - உம்மை

ஸஹஸ்ரநேத்ர: ச - இத்திரணும்

ஸமீக்ஷ்ய - உற்றுநோக்கி,

ப்ரீதாத்மா - உள்ளங்களித்தவனாய்

ப்ரபோ - வல்லவரே!

தே மரணம் - உனக்கு மரணம்

தே - உனது

ஸ்வச்சந்தத: ச - இஷ்டப்படியே

பூயாத் - உண்டாகக்கடவது

இதி - என்ற

உத்தமம் - உத்தமமான

வரம் வை - வரத்தை

ததேன - கொடுத்தார்.

स त्वं केसरिणः पुत्रः क्षेत्रज्ञो भीमविक्रमः ।

मास्तस्यीरसः पुत्रस्तेजसा घापि तत्समः ॥

ஸ த்வம் கேஸரிண: புத்ர: க்ஷேத்ரஜோ பீமவிக்ரம: ।

மாஸ்தஸ்யேரஸ: புத்ரஸ்தேஜஸா சாபி தத்ஸம: ॥

பீமவிக்ரம: - அதிசயபராக்கிரமம் உடைய

ஸ: த்வம் - அந்த நீர்

கேஸரிண: - கேசரியின்

க்ஷேத்ரஜ: - பத்தினியிடத்தில் பிறந்த

புத்ர: - பிள்ளை.

மாஸ்தஸ்ய - வாயுவுக்கு

ஒரஸ: புத்ர: - ஒரஸ புத்திரன்.

தேஜஸா ச - தேஜஸ்ஸாலும்

தத்ஸம: அபி - அவரையே ஒத்தவர்.

32

वयमद्य गतप्राणा भवान्नस्त्रातु संप्रतम् ।

दाक्ष्यविक्रमसंपन्नः पक्षिराज इवापरः ॥

வயமத்ய கதப்ராணா பவாந்நஸ்த்ராது ஸாம்ப்ரதம் ।

தாஷ்ய விக்ரம ஸம்பந்ந: பக்ஷிராஜ இவாபர: ॥

அத்ய - இப்பொழுது
வயம் - நான்கள்
கதப்ராணா: - உயிற்ற நிலையிலிருக்கின்றோம்.
பவாந் - நீர்
அபர: - வேறொரு
பக்ஷிராஜ: - புள்ளரசு
இவ - போன்றவர்.
தாஷ்ய விக்ரம - சாமார்த்தியமும் பலமும் நிறைந்தவர்.
ஸம்பந்ந: - எங்களை
ந: - இப்பொழுது
ஸாம்ப்ரதம் - காப்பாற்றும்.
த்ராது -

त्रिदिग्मे मया तात सदीलवनकानना ।

त्रिःसप्तकुल्वः पृथिवी परिकान्ता प्रदक्षिणम् ॥

த்ரிவிக்ரமே மயா தாத ஸஸைலவனகானனா ।

த்ரி: ஸப்தக்ருத்வ: ப்ருதிவீ பரிக்ராதா ப்ரதக்ஷிணம் ॥

தாத - அப்போது
த்ரிவிக்ரமே - த்ரிவிக்கிரமாவதாரத்தில்
மயா - என்னால்
ஸஸைலவனகானனா: - மலை, சோலை, காடு, இவைகளோடுகூடிய
ப்ருதிவீ - பூமி
த்ரிஸ்ப்தக்ருத்வ: - இருபத்தொருதரம்
ப்ரதக்ஷிணமாக - ப்ரதிக்கூணமாக
பரிக்ராதா - சுற்றிநடந்து வரப்பட்டது.
தயா சிஷயோ஽ஸ்மாமி: சங்கிதா தேவாஸனாந் ।

तथा चिषयोऽस्माभिः संचिता देवशासनात् ।

निष्प्रभममृतं यमिस्तदासीनो महदलम् ॥

ததா செஷதயோ அஸ்மாபி: ஸஞ்சிதா தேவ ஸாஸநாத் ।

நிஷ்ப்ரதம்மமூதம் யாபிஸ்ததாஸிநோ மஹத்பலம் ॥

ததா - அப்பொழுது
அஸ்மாபி: ச - நம்மாலேயே
ஒஷதய: - ஒஷதிகளும்
தேவ ஸாஸநாத் - தேவர்களின் கட்டளையினால்
ஸஞ்சிதா: - சேகரிக்கப்பட்டன;
யாபி: - எந்த அவநிறினின்று
அம்ருதம் - மரணமில்லாமை
நிஷ்ப்ரதம் - கிடைத்தது.

33

34

35

ததா - அத்தருணம்
ந: - நமக்கு
மஹத்பலம் - மிகுந்த பலம்
ஆஸீத் - இருந்தது.

स इदानीमहं वृद्धः पश्चिदीनपराक्रमः ।

சமீத காலமஸாக் பவான் சர்வஸாந்வித: ॥

ஸ இதானம்ஹம் வ்ருத்த: பரிஹீன பராக்ரம: ।
ஸாம்ப்ரதம் காலமஸாகம் பவான் ஸர்வகுணான் வித: ॥

ஸ: அஹம் - அந்த நான்
இதானம் - இப்பொழுது
வ்ருத்த: - கிழவன்;
பரிஹீன பராக்ரம: - விரியமிழந்தவன்;
ஸாம்ப்ரதம் காலம் - தற்காலம்
பவான் - நீந்தான்
அஸ்மாகம் - எங்களுக்குள்
ஸர்வ குணான் வித: - ஸர்வகுணசம்பன்னர்.

तद्विष्णुस्य विक्रान्तः फलवानुसमी ह्यसि ।

त्यक्षीयं ब्रह्मकामेयं सर्वानरवाहिनी ॥

தத் விஷ்ணும்பஸ்வ விக்ராத: பல்வதா முத்தமோ ஹ்யஸி ।

த்யக்ஷியாம் த்ரஷ்டுகாமேயம் ஸர்வ வானரவாஹினீ ॥

பல்வதாம் - வானரர்களுக்குள்,
உத்தம: - முதல்
விக்ராத: - குராய்
அஸி - இருக்கிறீர்.
இயம் - இந்த
ஸர்வ வானர வாஹினீ - வானர சைன்யம் எல்லாம்
த்வத்வீர்யம் ஹி - உமது வீரத்தையே
த்ரஷ்டுகாமா - காண விரும்புகிறது.
தத் - ஆதலால்
விஷ்ணும்பஸ்வ - கிளம்பும்.

उत्तिष्ठ हरिशार्दूल लक्ष्यस्य महार्णवम् ।

परा हि सर्वभूतानां हनुमन् या गतिस्तव ॥

உத்திஷ்ட ஹரிஸார்கூல லக்ஷயஸ்வ மஹார்க்ணவம் ।
பரா ஹி ஸர்வபூதாநாம் ஹநுமன் யா கதிஸ்தவ ॥

ஹநுமன் - ஹனுமாரோ
தவ - உம்முடைய
கதி: ஹி - கமனசுத்தியே
ஸர்வபூதாநாம் - எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
பரா - மேலானது
யா - எதுவோ அது;

36

37

38

ஹரிஸார்தாவ - வானர வீரரே
உத்திஷ்ட - உயர எழும்பும்
மஹாரணவம் - கடலை
லங்கயஸ்வ - காண்டம்.
विषण्णा हरयः सर्वे हनुम् किमुपेक्षे ।

विक्रमस्व महावेगे यथा विष्णुविक्रमः ॥

விஷ்ணுணா ஹரய: ஸர்வே ஹநுமன் கிமுபேக்ஷஸே ।
விக்ரமஸ்வ மஹாவேகோ யதா விஷ்ணுஸ்த்ரிவிக்ரம: ॥

ஹநுமன் - ஹனுமாநே
கிம் உபேக்ஷஸே - ஏன் உபேக்ஷயாமிருக்கின்றீர்?
ஸர்வே - எல்லா
ஹரய: - வானரர்களும்
விஷ்ணுணா: - திடம்பிழந்தவர்களாமிருக்கிறார்கள்.
மஹாவேக: - மகா சத்வமுள்ள
விஷ்ணு: - ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவான்
த்ரிவிக்ரம: - மூவடிவைத்தது
யதா - எப்படியோ அப்படியே
விக்ரமஸ்வ - நீரும் செய்யும்.

ततस्तु वै जाम्बवता प्रचोदितः प्रतीतवेगः पदनात्मजः कपिः ।

प्रहस्यस्तां हरिविरवाहिनीं चक्षर स्म महदात्मनस्तदा ॥

ததஸ்து வை ஜாம்பவதா ப்ரசோதித: ப்ரேசோதித:

ப்ரத்திவேக: பவநாத்மஜ: கபி: ।

ப்ரஹ்ஸ்யம்ஸ்தாம் ஹரிவீரவாஹிநீம்

சகார ரூபம் மஹதாத்மனஸ்ததா ॥

தத: - அங்கே
ஜாம்பவதா - ஜாம்பவந்தரால்
ப்ரேசோதித: - ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவரான
பவநாத்மஜ: - வாயுருமாறரான
கபி: - வானரர்
ப்ரத்திவேக: - ப்ரசித்தமான வேகத்தையுடையவராய்.
தாம் - அந்த
ஹரிவீர வாஹிநீம் - வானரவீர சையத்தை
ப்ரஹ்ஸ்யம்ஸ்தாம் - சந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு
ஆத்மன: - தனது
ரூபம் - ரூபத்தை
ததா து - அப்பொழுதே
மஹத் - மிகப் பெரிதாக
சகார வை - சொந்தார்.

இத்யாங்கே ஸ்ரீமத ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுரஸீமஸ்தி ஸஹஸீகாபாம் ஸம்ஹிதஸாம் டிஷ்வித்தா கான்டே
ஹநுமத் பல ஸத்ஸுஷ்ணம் தாம் ஷ்டிஷ்ஷுதம: ஸங்க: ॥

ஸப்த ஷ்ஷ்டிதம: ஸங்க: - 67

तं हृत्वा पुष्पमाणां ते क्रियुतं वतयोजनम् ।

वीर्यणापूर्यमाणं च सहसा वानरोत्तमाः ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா ஜ்ஞம்ப மாணம் தே க்ரமிதம் ஸு யோஜனம் ।

வீர்யேணாபூர்யமாணம் ச ஸஹஸா வாநரோத்தமா: ॥

सहसा शोकमुत्सृज्य प्रहृषणं समन्विताः ।

विनेदुस्तुष्टुखापि हनुमन्तं महाबलम् ॥

ஸஹஸா ஸோகமுத்ஸ்ரஜ்ய ப்ரஹ்ஸேஷண ஸமன்விதா: ।

விநேதுஸ்துஷ்டுஷாபி ஹநுமந்தம் மஹாபலம் ॥

ஸதயோஜனம் - நூறு யோஜனை
க்ரமிதம் - தாண்டுவதற்கு
ஸஹஸா - திடென்று
ஜ்ஞம்ப மாணம் - உருவத்தை வளர்த்திக்கொள்ளுகிற
வீர்யேணச - வீரியத்தினாலும்
ஆபூர்யமாணம் - விருத்தியடைகிற
தம் - அந்த
வாநரோத்தமம் - வானர கிரேஷ்டரை
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
தே - அவர்கள்
ஸஹஸா - உடனே
ஸோகம் - துக்கத்தை
உத்ஸ்ருஜ்ய - விட்டு,
ப்ரஹ்ஸேஷண - அதிகளிப்பினால்
ஸமன்விதா: - கும்பலாய்க்கடி.
விநேது: - பெரொலி முழக்கினார்கள்.
அபிச - இதன்றியும்
மஹாபலம் - மிகபலிஷ்டராகிய
ஹநுமந்தம் - ஹனுமாரை
துஷ்டிஷ: - புகழ்ந்தார்கள்.

प्रहृष्टा विस्मिताश्च वीक्षन्ते स्म समन्ततः ।

त्रिविक्रमकृन्तीत्साह नारायणमिव प्रजाः ॥

ப்ரஹ்ருஷ்டா விஸ்மிதாஸ்சவை வீக்ஷந்தே ஸம் ஸமந்தத: ।

த்ரிவிக்ரம் க்ருதோத்ஸாஹம் நாராயணமிவ ப்ரஜா: ॥

ப்ரஹ்மருஷ்டா: ச	- மிகக் கவிப்புற்றும்
வில்மிதா:	- ஆச்சரியமடைந்தவர்களாய்
த்ரிவிக்ரமக்ருதோத்	- உலகங்களை மூன்றடிக்களாலளக்கக்கருதிய ஸாஹம்
நாராயணம்	- ஸ்ரீமன் நாராயணரை
ப்ரஜா:	- ஜனங்கள்
இவ ஏவ	- போவவே
ஸமந்தத:	- எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்து
வீக்யந்தே ஸம்	- பார்த்தார்கள்.

संस्तुयमानो हनुमान् अवर्धत महाबलः ।

समाविध्य च लाङ्गूलं हर्षाच्च बलमेयिवान् ॥

ஸம்ஸ்தூயமானோ ஹனுமான் வ்யவர்த்த மஹாபல: ।
ஸமாவித்ய ச லாங்கூலம் ஹர்ஷாச்ச பலமேயிவான் ॥

மஹாபல:	- மிக பலவானான
ஹனுமான்	- ஹனுமார்
ஸம்ஸ்தூயமாந:	- துதிக்கப்பட்டவராய்
ஹர்ஷாத்	- சந்தோஷத்தினால்
லாங்கூலம் ச	- வாலையும்
ஸமாவித்ய	- வளைத்தடித்து,
பலம்	- பலத்தை
ஏயிவான்	- அடைந்தார்.
வ்யவர்த்த ச	- வ்யவர்த்தமடைந்தார்.

तस्य संस्तुयमानस्य वृद्धिर्वा नरपुंगवैः ।

तेजसापूर्यमाणस्य रूपमासीदनुत्तमम् ॥

தஸ்ய ஸம்ஸ்தூயமானஸ்ய வ்ருத்தித் வாநரபுங்கவை: ।

தேஜஸா பூர்யமாணஸ்ய ரூபமாஸீதநுத்தமம் ॥

வாநர புங்கவை:	- வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வை:	- எல்லோராலும்
ஸம்ஸ்தூயமானஸ்ய-	- வெகுவாய்ப் புகழப்பட்ட,
தேஜஸா	- தேஜஸ்ஸினால்
ஆபூர்ய மாணஸ்ய	- வெகுவாய் பூரிக்கப்பட்ட,
தஸ்ய	- அவருக்கு
அநுத்தமம்	- எல்லாவற்றிலும் மேலான
ரூபம்	- உருவம்
ஆஸீத்	- உண்டாயிற்று.

4

5

यथा विष्णुस्य सिंहा विवृद्धो गिरिगङ्गरे ।

मायतास्थीरसः पुत्रस्तथा संप्रति जूम्सते ॥

யதா விஷ்ணும்தே ஸிம்ஹோ விவ்ருத்தோ கிரிகங்கரே ।

மாருதஸ்யௌஸ: புத்ரஸ்ததா ஸம்ப்ரதி ஜும்ஸதே ॥

கிரிகங்கரே	- மலைக்குகையில்
விவ்ருத்த:	- உத்தாகம்கொண்ட
ஸிம்ஹ:	- சிங்கம்
விஜ்ரும்தே	- காணப்படுகிறது
யதா	- எப்படியோ
ததா	- அப்படியே
மாருதஸ்ய	- வாயுவினுடைய
ஒளரஸ:	- ஒளரஸ
புத்ர:	- புத்திரர்
ஸம்ப்ரதி	- இப்பொழுது
ஜ்ரும்தே	- தோன்றினார்.

अशोमत मुखं तस्य जूम्माणस्य धीमतः ।

अम्बरीषमिवादीप्तं विद्युन् इव पावकः ॥

அஸோபத முகம் தஸ்ய ஜ்ரும்பமாணஸ்ய தீமத: ।

அம்பரீஷ மிவாதீப்தம் வித்யு இவ பாவக: ॥

ஜ்ரும்பமாணஸ்ய	- அப்படியே தோன்றிய
தீமத:	- தீமானான
தஸ்ய	- அவருடைய
முகம்	- முகம்
ஆதிப்தம்	- பழுக்கக்காய்ந்த
அம்பரீஷம்	- பொரிக்கும் சட்டி
இவ	- போலும்
விதாம:	- புகையெயில்லாத
பாவக: இவ	- அக்னிபோலும்
அஸோபத	- விளங்கிற்று.

हरीणामुत्थितो मध्यात् संश्लक्ष्यतनुः ।

अभिवाद्य हरीन् वृद्धान् हनुमानिदमब्रवीत् ॥

6

7

ஹரிணாமுத்திதோ மத்யாத் ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டதநூருஹ: ।

அபிவாத்ய ததா வ்ருத்தான் ஹநூமாதிதமப்ரவீத் ॥

8

ஹநூமாந்	- ஹனுமார்
ஹரிணாம்	- வானரர்களுடைய
மத்யாத்	- நடுவீலிருந்து
உய்தித:	- உயர்க்கிளம்பினவராக
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட	- சந்தோஷத்தினால் புனுகாங்கிதராய்
தநூருஹ:	
வ்ருத்தான்	- பெரியோர்களை
அபிவாத்ய	- நமஸ்கரித்து,
தத:	- மீளவும்
இதம்	- பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	- சொன்னார்.

आरुजन् पर्वताग्रणि हुताशनसखीऽनिलः ।

बलवानप्रमेयश्च वायुराकाशगोचरः ॥

9

அருஜத் பர்வதாக்ரணி ஹுதாஸநஸகோநில: ।

பலவான் அப்ரமேயஸ்ச வாயுராகாஸ கோசர: ॥

ஹுதாஸநஸக:	- அக்கினிக்கு ஸகாவான்
அநில:	- அனிலனென்ற
வாயு:	- வாயுபகவான்
பலவான்	- மிகு பலிஷ்டர்;
அப்ரமேய:	- அளவிலடங்காதவர்;
ஆகாஸ கோசர:	- இடைவெளியில்லாமல் நிறைந்து நிற்பவர்
பர்வதக்ரானி ச	- பர்வத சிகரங்களையும்
அருஜத்	- உடைத்தார்.

तस्याहं शीघ्रवेगस्य शीघ्रस्य महात्मनः ।

आरुतस्यीरसः पुत्रः प्लवने नास्ति मत्समः ॥

10

தஸ்யாஹம் ஸீக்ரவேகஸ்ய ஸீக்ரஸ்ய மஹாத்மன: ।

மாருதஸ்யௌஸ: புத்: ப்லவனே நாஸ்தி மத்ஸம: ॥

அஹம்	- நான்
ஸீக்ரவேகஸ்ய	- விரைந்தகதியையுடைய
ஸீக்ரஸ்ய	- மிக்க வேகமுடைய
மஹாத்மன:	- மகாத்மாவான்
தஸ்ய	- அந்த

மாருதஸ்ய	- வாயுவின்னுடைய
ஒளரஸ:	- ஒளரஸ
புத்ர:	- புத்திரன்.
ப்லவனே	- தாவுதலில்
மத்ஸம:	- எனக்குச் சமானமானவன்
ந அஸ்தி	- இல்லை.

उत्सह्यं हि विस्तीर्णमालिखन्तमिवाम्बरम् ।

मेरुं गिरिसम्रैः पणिन्तु सहस्रशः ॥

உதஸஹேயம் ஹி விஸ்தீர்ண மாலிகந்து மிவாம்பரம் ।

மேரூம் கிரிமஸங்கேந பரிகந்தம் ஸஹஸ்ரஸ: ॥

11

விஸ்தீர்ணம்	- விசாலமானதாய்
அம்பரம்	- ஆகாயத்தை
ஆலிகந்தம்	- அளாவி நிற்கின்ற
மேரூம்கிரிம்	- மேருபர்வதத்தை
இவ	- முழுவதுமே
அஸங்கேந	- தடையில்லாமலே
ஸஹஸ்ரஸ: ஹி	- ஆயிரக்கணக்காயும்
	- சுற்றிவர
உதஸஹேயம்	- நான் மாட்டுவேன்.

बाह्वेगप्रयुत्नेन सागरैणाहमुत्सहं ।

समाप्लावयितुं लोकं सपर्वतनदीह्रदम् ॥

பாஹுவேக ப்ரணுன்னேன ஸாகரேணாஹ முத்ஸஹே ।

ஸமாப்லாவயிதும் லோகம் ஸபர்வத நதீஹரதம் ॥

12

ஸபர்வத நதீஹரதம் - பர்வதங்கள், நதிகள், குளங்கள்
இவைகளுடன் கூடிய

லோகம்	- உலகத்தை
பாஹுவேக	- கைவேகத்தினால் அலைக்கப்பட்ட
ப்ரணுன்னேன	
ஸாகரேண	- சமூத்திரத்தினால்
ஸமாப்லாவயிதும்	- முழுக் செய்ய
அஹம்	- நான்
உதஸஹே	- வல்லவன்.

ममोरुजायावेगेन भविष्यति समुत्थितः ।

समुच्छित्तमहाग्राहः समुद्रो वरुणालयः ॥

மமோருஜங்கா வேகேந பவிஷ்யதி ஸமுத்தித: |
ஸமுச்சரித மஹாக்ரஹ: ஸமுத்ரோ வருணாலய: ||

13

மம - எனது
ஊருஜங்கா வேகேந - துடை, முழங்கால் இவைகளின் வேகத்தால்
வருணாலய: - வருணனுக்கிருப்பிடமான
ஸமுத்திர: - சமுத்திரம்
ஸமுத்தித: - கரைபுரண்டதாய்
ஸமுச்சரித மஹாக்ரஹ: - வெளிவந்து புரளும் பெரிய சுறாமீன்களை
உடையதாய்

பவிஷ்யதி - ஆகும்.

पुन्रगाशनमाकाशे पतन्तं पक्षिसेवितं |

दिनतेयमहं शक्तः परिगन्तुं सहस्रशः ||

பந்நகாஸனமாகாஸே பதந்தம் பக்ஷிஸேவிதே |
வைநதேயமஹம் ஸக்த: பரிகந்தும் ஸஹஸ்ரஸ: ||

14

பக்ஷிஸேவிதே - பறவைகள் செல்லுகின்ற
ஆகாஸே - ஆகாசத்தில்
பதந்தம் - பறக்கின்ற
பந்நகாஸனம் - பன்னகாசனனான
வைநதேயம் - கருடனை
ஸஹஸ்ரஸ: - ஆயிரத்தரம்
பரிகந்தும் - சுற்றிவர
அஹம் - நான்
ஸக்த: - வல்லவன்.

उदायत् प्रस्थितं वापि जलान्तं पुष्पिमालिनम् |

अनस्तमितमादित्यमभिगन्तुं समुत्सहं ||

உதயாத் ப்ரஸ்திதம் வாயி ஜலாந்தம் புஸ்பிமாலினம் |
அனஸ்த மித மாதித்ய மபிகந்தும் ஸமுத்ஸஹே ||

15

உதயாத் - உதயகிரியிலிருந்து
ப்ரஸ்திதம் - புறப்படும்
ஸ்ப்மிமாலினம் - கிரணமாலியாகிய
ஜ்வலந்தம் - எரிகின்ற
ஆதித்யம் ச - சூரியபகவானையே
அனஸ்தம் இதம் அபி- அஸ்தமனமடையாதவராகவே
அபிகந்தும் - கூடத்தொடர்ந்து செல்ல
ஸமுத்ஸஹே - நான் வல்லவன்.

ततो भूमिसंस्पृश्य पुनरागन्तुमुत्सहं |

प्रवेगेन महता भीमेन प्लवङ्गमा: ||

ததோ பூமிமஸம் ஸ்ப்ருஸ்ய புனராகந்துமுத்ஸஹே |
ப்ரவேகேநைவ மஹதா பீமேந ப்லவங்க்ஷமா: ||

16

ப்லவங்க்ஷமா: - வானரோத்தமர்களை
தத: - அதன்மேல்
பூமிம் - பூமியை
அஸம்ஸ்ப்ருஸ்ய - தொடரது
பீமேந - பயங்கரமான
மஹதா - மிக
ப்ரவேகேந ஏவ - கடிய வேகத்தோடேயே
புன: - எதிர்நோக்கியே
ஆகந்தும் - நிரும்பி வருவும்
பீஸஹே - வல்லவன்.

उत्सह्यमतिकान्तुं सर्वानाकाशगोचरान् |

सागरं क्षोभयिष्यति दारयिष्याति मेदिनीम् ||

உத்ஸஹேய மதிக்ரந்தும் ஸர்வநாநாகாஸகோசரான் |
ஸாகரம் க்ஷோபயிஷ்யாமி தாரயிஷ்யாமி மேதிநிம் ||

17

ஸர்வநா - எல்லா
ஆகாஸ கோசரான் - ஜோதிர்வர்க்கமார்க்கங்களையும்
அதிக்ரந்தும் - தாண்டி மேலே செல்ல
உத்ஸஹேயம் - நான் வல்லவன்.
ஸாகரம் - கடலை
ரோஷயிஷ்யாமி - வற்றச் செய்வேன்.
மேதிநிம் - தரையை
தாரயிஷ்யாமி - பிளந்து விடுவேன்.

पर्वतान् कम्पयिष्याति प्लवमानः प्लवङ्गमा: |

हरिष्योऽख्यान प्लवमानो महार्णवम् ||

பர்வதான் கம்பயிஷ்யாமி ப்லவமான: ப்லவங்க்ஷமா: |
ஹரிஷ்யோஹோரு வேகேந ப்லவமானே மஹார்ணவம் ||

18

ப்லவங்க்ஷமா: - வானர்களை
ப்லவமான: - தாண்டுபவனாய்
பர்வதான் - மலைகளை
கம்பயிஷ்யாமி - பொடிபடுத்தவேன்.
ப்லவமான: - தாண்டுபவனாய்
ஊரு வேகேந - துடை வேகத்தாலேயே

மஹார்ணவம் ச - கடலையும்
 ஹரிஷ்யே - பற்றியிருப்பேன்.
 ஸ்தானா விவித புஷ் பத்யானா ச சர்வசா :
 அநுயாச்யதி மானத ப்லவமான விஹயஸா ||
 ஸ்தானாம் விவிதம் புஷ்பம் பாதபாநாம் ச ஸர்வஸா :
 அநுயாஸ்யதி மாமத்ய ப்லவமானம் விஹாயஸா ||
 மவிஷ்யதி ஹி மெ பந்தா : ஸ்வாதே : பந்தா இவாம்பரே ||

பவிஷ்யதி ஹி மே பந்தா : ஸ்வாதே : பந்தா இவாம்பரே ||
 விஹாயஸா - ஆகாயமார்க்கமாய்
 ப்லவமானம் - எழும்பும்
 மாம் - என்னை
 அத்ய - இப்பொழுது
 பாதபாநாம் - விரகூங்களுடையவும்,
 ஸ்தானாம் ச - கொடிகளுடையவும்,
 விவிதம் - விதம்விதமான
 புஷ்பம் - புஷ்பம்
 ஸர்வஸா : ஹி - எல்லாமே
 அநுயாஸ்யதி - பின்பு தொடர்ந்துவரும்.
 அம்பரே - ஆகாயத்தில்
 மே பந்தா : - எனது வழி
 ஸ்வாதே : - சுவாதி செல்லும்
 பந்தா : இவ - வழிபோல்
 பவிஷ்யதி - விளங்கும்.

चरन्तं घोरमाकाशमुत्पतिष्यन्तमेव वा ।

द्रक्ष्यन्ति निपतन्तं च सर्वभूतानि वानराः ॥

சரந்தம் கோரமாகாசமுத்பதிஷ்யந்த மேவ வா ।
 த்ரஷ்யந்தி நிபதந்தம் ச ஸர்வபூதாநி வானரா : ||
 வானரா : - வானரர்களே!
 ஆகாஸம் - ஆகாயத்திற்கு
 உத்பதிஷ்யந்தம் ஏவ - உயர் எழும்புவதையும்,
 கோரம் - அதிவேகமாய்
 சரந்தம் வா - செல்லுவதையும்,
 நிபதந்தம் ச - கீழிறங்குவதையும்,
 ஸர்வ பூதாநி - எல்லாப் பிராணிகளும்
 த்ரஷ்யந்தி - பார்க்கப் போகின்றன.

19

महामेघतीकायं वा द्रक्ष्यथ सुवक्त्रमाः ।

दिग्भापृत्य गच्छन्तं ग्रसमाननिवाकरम् ॥

மஹாமேக ப்ரதீகாஸம் மாம் ச த்ரஷ்ய த்வம் ப்லவங்கமா :
 திவமாவ்ருத்ய கச்சந்தம் க்ரஸமான மிவாம்பரம் ||

ப்லவங்கமா : - வானரர்களே!
 மாம் - என்னை
 மஹாமேரு ப்ரதீகாஸம் - மகாமேருவைப் போலிருப்பவனாய்
 திவம் - விண்ணை
 ஆவ்ருத்ய - மூடிக்கொண்டு,
 கச்சந்தம் - செல்பவனாய்
 அம்பரம் - ஆகாயத்தை
 க்ரஸமானம் - விழுங்குகிறவன்
 இவ - போலிருக்கிறவனாய்
 த்ரஷ்யத்வம் - பார்க்கப் போகிறீர்கள்.

विद्यमिष्यामि जीमूतान् कपयिष्यामि पर्वतान् ।

सागरं क्षोभयिष्यामि पुनमानः समाहितः॥

விதமிஷ்யாமி ஜீமூதான் கம்பயிஷ்யாமி பர்வதான் ।
 ஸாகரம் கோபயிஷ்யாமி ப்லவமான : ஸமாஹித : ||

ஸமாஹித : - கிரத்தைக்கொண்டு
 ப்லவமான : - பாய்பவனாய்
 ஸாகரம் - கடலை
 கோபயிஷ்யாமி - வறற்ச் செய்வேன்.
 பர்வதான் - மலைகளை
 கம்பயிஷ்யாமி - நடுங்கச் செய்வேன்.
 ஜீமூதான் - மெகங்களை
 விதமிஷ்யாமி - கிதறச் செய்வேன்.

वेनतेयस्य सा शक्तिर्मन वा मारुतस्य वा ॥

வைனதேயஸ்ய ஸா ஸக்திர்மன வா மாருதஸ்ய வா ||

வைனதேயஸ்ய - கருடனுடையவும்,
 மாருதஸ்ய - வாயுவினுடையவும்,
 ஸக்தி : - ஆற்றல்
 யா - எதுவோ
 ஸா - அது
 மம வா - எனக்குமுள்ளது.

21

22

20

23

ऋते सुपर्णराजानं मास्तं वा महाजवम् ।

न तस्मूतं प्रपश्यामि यन्मां ह्युतमनुव्रजेत् ॥

ரிதே ஸுபர்ண ராஜானம் மாஸ்தம் வா மஹாஜவம் ।
ந தத்ஸூதம் ப்ரபர்ஸ்யாமி யன்மாம் ஹ்யுதமநுவ்ரஜேத் ॥
மஹாஜவம் - மகாலேகத்தையுடைய
ஸுபர்ண ராஜானம் - கருடனையும்,
மாருதம் வாருதே - வாயுவையும் தவிர
ப்லுதம் - பறந்து செல்லும்
மாம் - என்னை
யத் - வேறு எது
அநுவ்ரஜேத் - பின்தொடருமோ
தத் - அந்த
ப்லுதம் - பிராணியை
ந ப்ரபர்ஸ்யாமி - நான் கண்டிலேன்.

नूनं नैष्यामि वैदेहीं रामस्य सहिषीं प्रियायम् ।

महासंहनोपेतो महान्तो पुरुषर्षभो ॥

अथययुः पुनः वीरं प्लवेषं रामलक्ष्मणौ ॥

நூநம் நேஷ்யாமி வைதேஹிம் ராமஸ்ய மஹிஷீம் ப்ரியாம் ।
மஹாஸம் ந ஹநோபேதௌ மஹாந்தௌ ப்ரகூஷ்பௌ ॥
ருப்ய மூகம் புன: ஸைலம் ப்லவேயம் ராமலக்ஷ்மணௌ ॥
ராமஸ்ய - பூரீமாமருதைய
ப்ரியாம் - காதலியும்
மஹிஷீம் - தேவியுமான
வைதேஹிம் - வைதேகியாரை
நேஷ்யாமி - அழைத்து வருவேன்.
நூநம் - இப்பொழுதே
மஹா ஸம்ஹநோ - பெருமுயற்சியையுடைய
பேதௌ

புருஷர்ஷ்பௌ - புருஷோத்தமர்களான
மஹாந்தௌ - மகான்களான
ராமலக்ஷ்மணௌ - ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்க்க
ரிச்யமூகம் - ரிச்யமூக
ஸைலம் - மலைக்கு
புன: - திருப்பி
ப்லவேயம் - பறப்பேன்.

निमेषान्तरमात्रेण निरालम्बनमम्बरम् ।

सहसा निपतिष्यामि घनाडिहृदिव्यतिता ॥

24

25

விஷ்கிந்தா காண்டம் - அறுபத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

4751

நிமேஷாந்தர மாத்ரேண நிராலம்பநமம்பரம் ।
ஸஹஸா நிபதிஷ்யாமி கநாத்வித்யுதி வோத்திதா ॥

28

கநாத் - மெகத்தினின்றும்
வித்யுத் - மின்னல்
உத்திதா இவ - தோன்றினதுபோல
நிமேஷாந்தர மாத்ரேண - ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளேயே
நிராலம்பநம் - நிராதாரமான
அம்பரம் - ஆகாயத்தை
ஸஹஸா - எடக்கென
நிபதிஷ்யாமி - நான் கடந்து விடுவேன்.

मविष्यति हि मे रूपं प्लवमानस्य सागरे ।

विष्णोर्विक्रममाणस्य पुरा जीनं विक्रमानिय ॥

பவிஷ்யதி ஹி மே ரூபம் ப்லவமானஸ்ய ஸாகரே ।

விஷ்ணோர் விக்ரமமானஸ்ய புரா தீர்ன் விக்ரமானிய ॥

27

புரா - முன்காலத்தில்
தீர்ன் - மூன்று
விக்ரமான் - காலடி வைப்புக்களை
விக்ரமமானஸ்ய - வைத்தளந்த
விஷ்ணோ: - பூமிகாவின்ஷ்ணுவின்
ரூபம் இவ - ரூபம்போலவே
ஸாகரே - சுமுத்திரத்தில்
ப்லவமானஸ்ய - தாவும்
மே ஹி - எனது ரூபமும்
பவிஷ்யதி - தோன்றப்போகிறது.

ब्रुव्या चाहं प्रपश्यामि मनखेष्टा च मे तथा ।

अहं द्रश्यामि वैदेहीं प्रमोदय्य प्लवङ्गमाः ॥

புத்த்யா சாஹம் ப்ரபர்ஸ்யாமி மனக்ஷேஸ்டா ச மே ததா ।

அஹம் த்ரஷ்யாமி வைதேஹிம் ப்ரமோதத்யம் ப்லவங்கமா: ॥

28

அஹம் - நான்
வைதேஹிம் - வைதேஹியாரை
த்ரஷ்யாமி - காண்பேன்.
மே - எனது
மனக்ஷேஸ்டா - மனோபாவமும்
ததா - அப்படியேயுதிருக்கிறது.
அஹம் - நான்
புத்த்யா - மனக்கொள்கையால்
ப்ரபர்ஸ்யாமி - இப்பொழுதே காண்கிறேன்.

ப்லவங்கமா: - வானரர்களை
ச - ஆதலால்
ப்ரமோதத்வம் - களிப்புங்கள்.

मास्तस्य समो वेगे गरुडस्य समो जवे ।

अयुतं योजनानां तु गमिष्यामीति मे मतिः ॥

மாஸ்தஸ்ய ஸமோ வேகே கருடஸ்ய ஸமோ ஜவே ।

அயுதம் யோஜநானாம் து கமிஷ்யாமிதி மே மதி: ॥

வேகே - வேகத்தில்
மாருதஸ்ய - வாயுவுக்கு
ஸம: - சமமாகவும்
ஜவே - விரைவில்
கருடஸ்ய - கருடபகவானுக்கு
ஸம: - சமமாகவும்
யோஜநானாம் - யோஜனைகளின்
அயுதம் து - பதினாயிரத்தையும்
கமிஷ்யாமி இதி - தாண்டுவேனென்று
மே - எனது
மதி: - மனதிற்பதிந்திருக்கிறது.

वासवस्य सवजस्य ब्रह्मणो वा स्वयंभुवः ।

विक्रस्य सहसा हस्तादमृतं तदिहानये ॥

வாஸவஸ்ய ஸவஜ்ரஸ்ய ப்ரஹ்மணோ வா ஸ்வயம் ப்வ: ।

விக்ரம்ய ஸஹஸா ஹஸ்தாதம்ருதம் ததிஹாந்யே ॥

ஸவஜ்ரஸ்ய - வஜ்ராயுதத்தையுடைய
வாஸவஸ்ய வா - இந்நிரணுடையவும்,
ஸ்வயம் ப்வ: - சுயம்புவாகிய
ப்ரஹ்மண: - பீரம்மாவிலுடையவும்,
ஹஸ்தாத் - கையிலிருந்தும்,
ஸஹஸா - லக்ஷயமின்றி
விக்ரம்ய - போரிட்டு வென்று,
தத் - அந்த
அம்ருதம் - அமிருதத்தை
இஹ - இங்கே
ஆநயே - கொண்டு வருவேன்.

रोचन्मन्त्रादि गृहीयां च्यायां राज उचमम् ।

लङ्का वापि समुत्थित्य गच्छेयमिति मे मतिः ॥

தேஜஸ் சந்த்ராத்தி க்ருஹ்ணியாம் ஸஞ்ரியாத்வா தேஜ உத்தமம் ।

லங்காம் வாபி ஸமுத்தக்ஷிப்ய கச்சேயமிதி மே மதி: ॥

29

30

31

சந்த்ராத்தி - சந்திரனிடத்திலிருந்தும்
தேஜ: - தேஜஸ்ஸையும்
ஸஞ்ரியாத்வா - சூரியனிடத்திலிருந்தும்
உத்தமம் - மேன்மையான
தேஜ: - காந்தியையும்
க்ருஹ்ணியாம் - கொண்டு வருவேன்.
லங்காம் அபி - லங்கையை
ஸமுத்தக்ஷிப்ய வா - அடியோடு பெயர்த்துக்கொண்டு
கச்சேயம் - திரும்பி வருவேன்.
இதி - என்றும்
மே - எனது
மதி: - மனதிற்பதிந்திருக்கிறது.

तमेव वानरश्रेष्ठं गर्जन्तममितिौजसम् ।

प्रहस्य हस्यस्तत्र समुद्विषन्त विस्मिताः ॥

தமேவம் வானர ஸ்ரேஷ்டம் கர்ஜந்தமமிதௌ ஜஸம் ।

ப்ரஹ்ரஷ்டா ஹாஸ்யஸ்தத்ர ஸமுதவிஷந்த விஸ்மிதா: ॥

ஹரய: - வானரர்கள்
தத்ர - அப்பொழுது
விஸ்மிதா: - மிக ஆச்சரியம் கொண்டவர்களாய்
ப்ரஹ்ரஷ்டா: - முகமலர்ந்தவர்களாய்
ஏவம் - இப்படி
கர்ஜந்தம் - கர்ஜிக்கும்
அமிதௌ ஜஸம் - அளவற்ற வலிவுடைய
தத் - அந்த
வானரஸ்ரேஷ்டம் - வானரசிரேஷ்டரை
ஸமுதவிஷந்த - ஆனந்தமாய் பார்த்தார்கள்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा ज्ञातीनां शोकनाशनम् ।

उवाच परिसिंहद्वी जाबवान् हरिसत्तमम् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா ஜ்நாதீநாம் ஸோகநாஸனம் ।

உவாச பரிஸம் ஹ்ருஷ்டோ ஜாம்பவான் ஹரிஸத்தமம் ॥

ஞாதிநாம் - ஞாதிட்களின்
ஸோகநாஸனம் - துன்பத்தைப் போக்கவல்ல
தஸ்ய - அவருடைய
தத் - அந்த
வசனம் - சம்பாஷணையை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
பரிஸம்ஹ்ருஷ்ட: - மிக உற்சாகமடைந்த

32

33

ஜாம்பவான் - ஜாம்பவந்தர்
ஹரி ஸத்தமம் - வானரசிரேஷ்டரைப் பார்த்து
உவாச - சொன்னார்.

वीर केसरिणः पुत्र हनुमन् माफतात्मज ।

आतीनां विपुलः शोकस्त्वया तात अणशितः ॥

வீர கேஸரிண: புத்ர ஹனுமன் மாருதாத் மஜு ।
ஆதிநாம் விபுல: சோகஸ்த்வயா தாத ப்ரணாலித: ॥

வீர - ஒவீரே
கேஸரிண: - கேஸரியின்
புத்ர - புதல்வ!
மாருதாத் மஜு - வாயுகுமார!
ஹனுமன் - ஹனுமந்தா!
தாத - அப்பனே!
ஆதிநாம் - சுற்றத்தாரின்
விபுல: சோக: - பெரும் சோகம்
த்வயா - உன்னால்
ப்ரணாலித: - போக்கடிக்கப்பட்டது.

तव कल्याणरुचयः कपिमुखाः समागताः ।

मङ्गलं कार्यसिद्ध्यर्थं करिष्यन्ति समाहिताः ॥

தவ கல்யாணருசய: கபிமுக்யா: ஸமாகதா: ।
மங்கலம்கார்ய ஸித்தயார்தம் கரிஷ்யந்தி ஸமாஹிதா: ॥

தந்த - உமது
கல்யாணருசய: - நன்மையை விரும்பின
கபிமுக்யா: - வானரவீரர்கள்
ஸமாகதா: - ஒன்று சேர்ந்தவர்களாய்
அர்தஸித்தயார்தம் - எடுத்த காரியம் முடியும்படியாக
மங்களானி - மங்களாசாஸனங்களை
ஸமாஹிதா: - ஒருபட்ட மனத்துடன்
கரிஷ்யந்தி - செய்யப்போகிறார்கள்.

आषीणां च प्रसादेन कपिवृक्षमतेन च ।

पुरुणां च प्रसादेन प्लवस्व त्वं महार्णवम् ॥

ரிஷீணாம் ச ப்ரஸாதேந கபிவ்ருத்தமதேந ச ।
குருணாம் ச ப்ரஸாதேந ப்லவஸ்வ த்வம் மஹார்ணவம் ॥

ரிஷீணாம் - முனிவர்களுடைய
ப்ரஸாதேந ச - அருளாலும்,
கபி வ்ருத்த மதேந ச - வானரமூத்தோர்களின் அனுமதியினாலும்,

குருணாம் - பெரியோர்களின்
ப்ரஸாதேந ச - அனுக்கிரகத்தாலும்
த்வம் - நீ
மஹார்ணவம் - பெரிய கடலை
ப்லவஸ்வ - கடப்பாயாக.

स्थास्यामश्चिकपादेन यावदागमनं तव ।

त्वद्वतानि च सर्वेषां जीवितानि वनीकसाम् ॥

ஸ்தாஸ்யாம் ஸ்சைகபாதேந யாவதாகமனம் தவ ।
த்வத்தானி ச ஸர்வேஷாம் ஜீவிதானி வனௌகஸாம் ॥

தவ - உமது
ஆகமனம் - திரும்பிவருதல்
யாவத - எதுவரையிலோ அதுவரையில்
ஏக பாதேந ச - ஒற்றைக்காலினாலேயே
ஸ்தாஸ்யாம் - நின்றுகொண்டிருப்போம்.
வனௌகஸாம் - வானரர்கள்
ஸர்வேஷாம் - எல்லோருடைய
ஜீவிதானி ச - வாழ்வுகளும்
த்வத்தானி - உன்னையே பற்றியவைகள்.

ततस्तु हरिशर्दूलस्तानुवाद्य वनीकसः ।

नेयं मम मही वेगं लक्ष्मणं धारयिष्यति ॥

ததஸ்து ஹரிசர்துலஸ்தானுவாத வனௌகஸ: ।
நேயம் மம மஹி வேகம் லக்ஷணே தாழியிஷ்யதி ॥

தத: - பின்னர்
ஹரிசர்துல: - வானரோத்தமர்
தாத - அந்த
வனௌகஸ: - வானரர்களைப்பார்த்து
உவாச - சொன்னார்.
லங்கனே - தாவுகையில்
மம - எனது
வேகம் - வேகத்தை
இயம் - இந்த
மஹிது - பூமியும்
ந தாழியிஷ்யதி - தாங்கமாட்டாது.

एतानीह नगस्यास्य शिलासंकटशालिनः ।

शिखराणि महेन्द्रस्य स्थिराणि च महान्ति च ॥

ஏதாநீஹ நகஸ்யாஸ்ய ஸரிலாஸங்கடபாலின: |
ஸரிகராணி மஹேந்த்ரஸ்ய ஸ்திராணி ச மஹாந்திச: ||

39

இஹ - இங்கு
அஸ்ய - இந்த
ஸரிலாஸங்கடபாலின: - கற்பாறைகள் மலிந்த
மஹேந்த்ரஸ்ய - மகேந்திர
நகஸ்ய - பர்வதத்தின்
ஏதாநி - இந்த
ஸரிகராணி - சிகரங்கள்
மஹாந்திச - விசாலமானவைகளாயும்
ஸ்திராணிச - உறுதியுடையவைகளாயுமிருக்கின்றன.

एषु वेगं करिष्यामि महेन्द्रशिखरेष्वहम् |
नानाद्रुमविकीर्णेषु धातुनिष्यन्दशोभिषु ||

ஏஷு வேகம் கரிஷ்யாமி மஹேந்த்ர ஸிகரேஷ்வஹம் |
நாநாத்ரும விகிர்ணேஷு தாதுநிஷ்யந்தஸோபிஷு ||

40

நாநாத்ரும விகிர்ணேஷு - பலவித மரங்களடர்ந்து
தாது நிஷ்யந்த - தாதுக்கள் நிறைந்து விளங்குகிற
ஸோபிஷு -
ஏஷு - இந்த
மஹேந்த்ர ஸிகரேஷு - மகேந்திர மலையின் சிகரங்களில்
அஹம் - நான்
வேகம் - கமனத்தை
கரிஷ்யாமி - ஆரம்பிப்பேன்.

एतानि मन निष्येय पादयोः प्लुता यरा: |
प्लुता धारयिष्यन्ति योजनानामितः शतम् ||

ஏதாநி மன நிஷ்யேப்யம் பாதயோ: ப்லவதாம் வரா: |
ப்லவதோ தாரயிஷ்யந்தி யோஜநாநாமித: ஸதம் ||

41

ப்லவதாம் வரா: - வானரசிரேஷ்டர்களோ
இத: - இங்கிருந்து
யோஜநாநாமஸதம் - நூறு யோஜனைதூரம்
ப்லவத: - தாவுகிற
மம - எனது
பாதயோ: - கால்களின்
நிஷ்யேபதம் - அழுத்தலை
ஏதாநி - இவைகள்
தாரயிஷ்யந்தி - தாங்கிக்கொள்ளும்.

கிஷ்கிந்தா காண்டம் - அறுபத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

तदेवम वानर स्ररेष्दो ह्यनुमात्रु तिक्रतवस: ||

42

வானரஸ்ரேஷ்ட: - வானரர்களிற்ிறந்த
ஹனுமார் - ஹனுமார்
ஏவம் - இவ்விதம்
தத் - அந்த
வச: - வாந்தையை
உத்கரத் - உரைத்து கோஷித்தார்.

ततस्तं मारुतप्रख्यः स हरिमास्तुतात्मजः |

आचरोह नगश्रेष्ठं महेन्द्रमरिमर्दनः ||

ததஸ்தம் மாகுதப்ரக்ய: ஸ ஹரிர்மாகுதாத்மஜ: |

43

ஆகுரோஹ நகஸ்ரேஷ்டம் மஹேந்த்ரமரிமர்தன: ||

தத: - பிறகு
மாகுதப்ரக்ய: - வாயுவைப் போன்ற கீர்த்தியையுடைய
மாகுதாத்மஜ: - வாயுவின் குமாரரான
அரிமர்தன: - சத்ருநாசகரான.
ஸ: ஹரி: - அந்த வானரர்
தம் - அந்த
மஹேந்த்ரம் - மகேந்திரமென்ற
கிரிஸ்ரேஷ்டம் - கிரிசிரேஷ்டத்தில்,
ஆகுரோஹ - ஏறினார்.

वृतं नानाविधवृक्षैर्मृगसेवितशालम् |

लताकुसुमसंवाधं नित्यपुष्पफलप्लुतम् ||

வ்ருதம் நாநாவிதைர் வ்ருகைஷ்ர் ம்ருகஸேவிதஸாத்வலம் |
லதாகுஸுமஸம்வாதம் நித்ய புஷ்ப பலத்ருமம் ||

44

सिंहशार्दूलचरितं मतमातङ्गसेवितम् |

सप्तद्विजगणोद्भूतं सलिलोत्पीडसङ्कुलम् ||

ஸிம்ஹஸாந்தூல சரிதம் மத்தமாத்தங்க ஸேவிதம் |

மத்தத்விஜ கணோத் குஷ்டம் ஸலிலோத்பீடஸங்குலம் ||

45

महेश्वरचिह्नं मृक्षैर्महेन्द्रं स महाबलः |

विचचार हरिश्रेष्ठो महेन्द्रसमयिकमः ||

மஹத்பிசுச் சரிதம் ம்ருகைக்ர் மஹேந்த்ரம் ஸ மஹாபல: |

விசார ஹரிஸ்ரேஷ்டோ மஹேந்த்ரஸமயிக்ரம: ||

46

நாநாவிதை: - பலவித
வ்ருகைக்: - மரங்களினால்
வ்ருதம் - குழப்பப்பட்டதும்,

- மருக ஸேவித - மாள்கள் உலாவும் பசும்புற்றரைகள்
 ஸாத்வலம் - சார்ந்ததும்,
 வதா குஸும - கொடிப்பூக்கள் மிருந்ததும்,
 ஸம்பாதம் - புஷ்பங்களையும், பழங்களையும் இடையறாது
 நித்ய புஷ்ப - கொடுக்கும் மரங்கள் செறிந்ததும்,
 பலத்தமம் - சிங்கங்களும், புலிகளும் சஞ்சரிப்பதும்,
 ஸம்ஹ ஸார்தூல - சரிதம்
 மத்த மாதங்க - மதங்கொண்ட யானைகள் நிரிவதும்,
 ஸேவிதம் - கொழுத்த பறவைக் கூட்டங்கள் ஒலிப்பதும்
 மத்த த்விஜ - கணோத்குஷ்டம்
 ஸலிலோத்பீட - நீரருவிகள் நிறைந்ததும்,
 ஸங்குலம் - பெரிய
 மஹத்பி: - சிகரங்களால்
 ஸ்ருங்கை: - உயர்ந்து தோன்றுவதுமான
 உச்சரிதம் - மகேந்திர பர்வதத்தில்
 மஹேந்த்ரம் - மகேந்திரன் போன்ற வலிமையுடைய
 மஹேந்த்ர ஸமவிக்ரம - வானருள் சிறந்த
 ஹரிஸ்ரேஷ்ட: - அந்த
 ஸ: - மஹாபல: - மகாபலவான்
 விசசார - குதித்து ஏறினார்.

पादभ्यां पीडितस्तेन महाशिली महात्मनः ।

ररास सिहामिहो महान् मत्त इव द्विपः ॥

பாதப்பயாம் பீடிதஸ்தேந மஹாஸஸிலோ மஹாத்மன: ।

ரரஸ ஸிம்ஹாபிஹதோ மஹாந்மத்த இவ த்விப: ॥

- மஹாத்மன: - மகாத்மாவின்
 பாதாப்பயாம் - கால்களினால்
 பீடித: - ஊன்றப்பட்ட
 மஹாஸஸ: - பெருமலை
 தேந - அநினால்
 ஸம்ஹாபிஹத: - சிங்கத்தால் புற்றப்பட்ட
 மஹாமத்த: - மிகவும் மதங்கொண்ட
 த்விப: இவ - யானைபோல்
 ரராஸ - ஒலமிட்டது.

मुनीव सलिलोत्पीडान् विकीर्णशिलीच्ययः ।

वित्रस्तमृगमातङ्गः प्रकम्पितमहाद्रुमः ॥

முமோச ஸலிலோத்பீடாந் விப்ரகீர்ண ஸிலோச்சய: ।

வித்ரஸ்த்மருக மாதங்க: ப்ரகம்பிதமஹாத்ரும: ॥

नागगन्धर्वमिथुनैः पानसंसर्गकर्करीः ।

उत्पतन्निश्च विहगविद्याधरगणैरपि ॥

நாககந்தர்வ மிதுனை: பாணஸம்ஸர்க் கர்க்கஸை: ।

உத்பதத்பிஸ்ச விஹகைர்வித்யாதகணைரபி ॥

त्यज्यमानमहासिन्धुः संनिलीनमहोरगः ।

चलपुङ्गवशिलोदघातस्तदामृतं स महागिरिः ॥

த்யஜ்யமானமஹாஸிந்ஹ: ஸந்திலீந மஹோரக: ।

சல ஸ்ருங்க ஸிலோத்தாதாஸ ததா பூத்ஸ மஹாகிரி: ॥

ஸ:

மஹாகிரி:

- அந்த
 - பெருமலை,
 - அப்பொழுது
 - சிதறின கற்குவியல்களையுடையதாய்

விப்ர கீர்ண

ஸிலோச்சய:

முமோச

வித்ரஸ்த் மருக

மாதங்க:

ப்ர கம்பித மஹாத்ரும:

பாணஸம்ஸர்க்

கர்க்கஸை:

நாக் கந்தர்வ

மிதுனை:

வித்யாதர கணை:

அபி

உத்பதத்பி:

விஹகை: ச

த்யஜ்ய மான

மஹாஸிந்ஹ:

ஸந்திலீந மஹோரக:

சல ஸ்ருங்க

ஸிலோத்தாத:

அபூத்

- நாகர்கள், கந்தர்வர்களுடைய
 மிதுனங்களாலும்,
 வித்யாதர கணை: - வித்யாதரர்களின் கூட்டங்களாலும்,

அபி

- உயரப்பறந்தோடுகிற
 பகடிகளாலும்,
 த்யஜ்ய மான - விடப்பட்ட பெரிய தாழ்வரைகளை

- மஹாஸிந்ஹ: - உடையதாகவும்,
 ஸந்திலீந மஹோரக: - ஓடி ஒளிந்துகொண்ட பெரும் பாம்புகளை

- உடையதாகவும்,
 அசைத்து விழுந்த சிகரங்களையும்

- கற்பாறைகளையும் உடையதாகவும்
 ஆயிற்று.

निधसन्निस्तदास्तु भुजङ्गस्यनिःसृतेः ।

सपताक इवामाति स तदा धरणीधरः ॥

நி:ஸ்வஸத்பிஸ்ததார் தைஸ்து புஜங்கைர்த நிஸ்ருதை: ।

ஸபதாக இவாபாதி ஸ ததா தரணீதர: ॥

ததார்தை: - அதனால் உடல் நெரிந்த
நி:ஸ்வஸத்பி: து - நெட்டுயிர்த்துக் கொண்டே
அர்தநிஸ்ருதை: - பாதி வெளிப்புறப்பட்ட
புஜங்கை: - பாம்புகளினால்
ஸ: - அந்த
தரணீதர: - மலை
ஸபதாக: - கொடிகள் கட்டப்பட்டது
இவ - போல்
ததா - அப்பொழுது
ஆபாதி - விளங்கிற்று.

अविमित्रासुसंधान्तैस्त्यज्यमानशिलोच्चयः ।

सीदन् महति कान्तारे सार्थहीन इवाध्वगः ॥

ரிஷிபிஸ்த்ராஸ ஸம் ப்ராந்தைஸ்த்ய ஜ்யமான: ஸிலோச்சய: ॥

ஸீதந்மஹதி காந்தாரே ஸர்தஹீன இவாத்வக: ॥

த்ராஸ ஸம்ப்ராந்தை:- அஞ்சி மனங்கலங்கின

ரிஷிபி: - முனிவர்களால்
த்யஜ்மான: - விட்டு நீக்கப்பட்ட
ஸிலோச்சய: - கல்மலை
மஹதி காந்தாரே - பெரும் காட்டில்
ஸர்தஹீன: - கூட்டத்தினரை விட்டுப்பிரிந்த
அத்வக: - வழிச்செல்பவன்
இவ - போல்
ஸீதத் - இருந்தது.

स वेगवान् वेगसमाहितात्मा हरिप्रवीरः परवीरहन्ता ।

मनः समाधाय महाभवाो जगाम रुद्धं मनसा मनस्वी ॥

ஸ வேகவான் வேக ஸமாஹிதாத்மா ஹரிப்ரவீர: பவனாத்மஜ: கபி: ।

மன: ஸமாதாய மஹாபாவோ ஜகாம லங்காம் மனஸா ஹநுமான் ॥

பவனாத்மஜ: - வாயுவின் குமாரரான
ஹரிப்ரவீர: - வானரர்களுள் சிறந்த
கபி: - வானரரும்
வேகவான் - வேகமுடையவரும்
மஹாபாவ: - மகானுபாவருமான

51

ஸ: - அந்த
ஹநுமான் - ஹனுமார்
மன: - மனத்தை
ஸமாதாய - ஸ்திரப்படுத்தி,
வேக ஸமாஹிதாத்மா - வேகஞ்செல்வதில் ஊக்கமுற்றவராய்
லங்காம் - லங்கையை
மனஸா - மனத்தினால்
ஜகாம - அடைந்தார்.

இத்யான்ஞே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிசாஸ்யே
ஷ்ரீமதே மஹாஸீமான் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
லங்கதஸஷ்டம்ஸோ நாம ஸுத்தஸஷ்டதம: ஸர்க: ॥

இதி ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணே கிஷ்கிந்தா காண்ட: ॥

ஸம்ப்ரண்:

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं यथावदभिभाषितम् ।

52

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

மூலம் தமிழில்

899 பக்கங்கள்

விலை ரூ. 450/-

தமிழ் வசனம்

1322 பக்கங்கள்

விலை ரூ. 300/-

மேலும் விபரங்களுக்கு தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்ஸ் வெளியீடு

ராம மந்திரம், 2/3, வினாயகம் தெரு,
மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033.

தொலைபேசி : 044 24893736,

E-mail : ramanama@ramanamabank.org

Website : www.ramanamabank.org

ஸ்ரீ பகவன் நாம பப்ளிகேஷன்ஸ்

2/3, வீதாயகம் தெரு, மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033.
 போன் : 044 - 24893736. web: www.ramanamabank.org
 e-mail: rama@ramanamabank.org